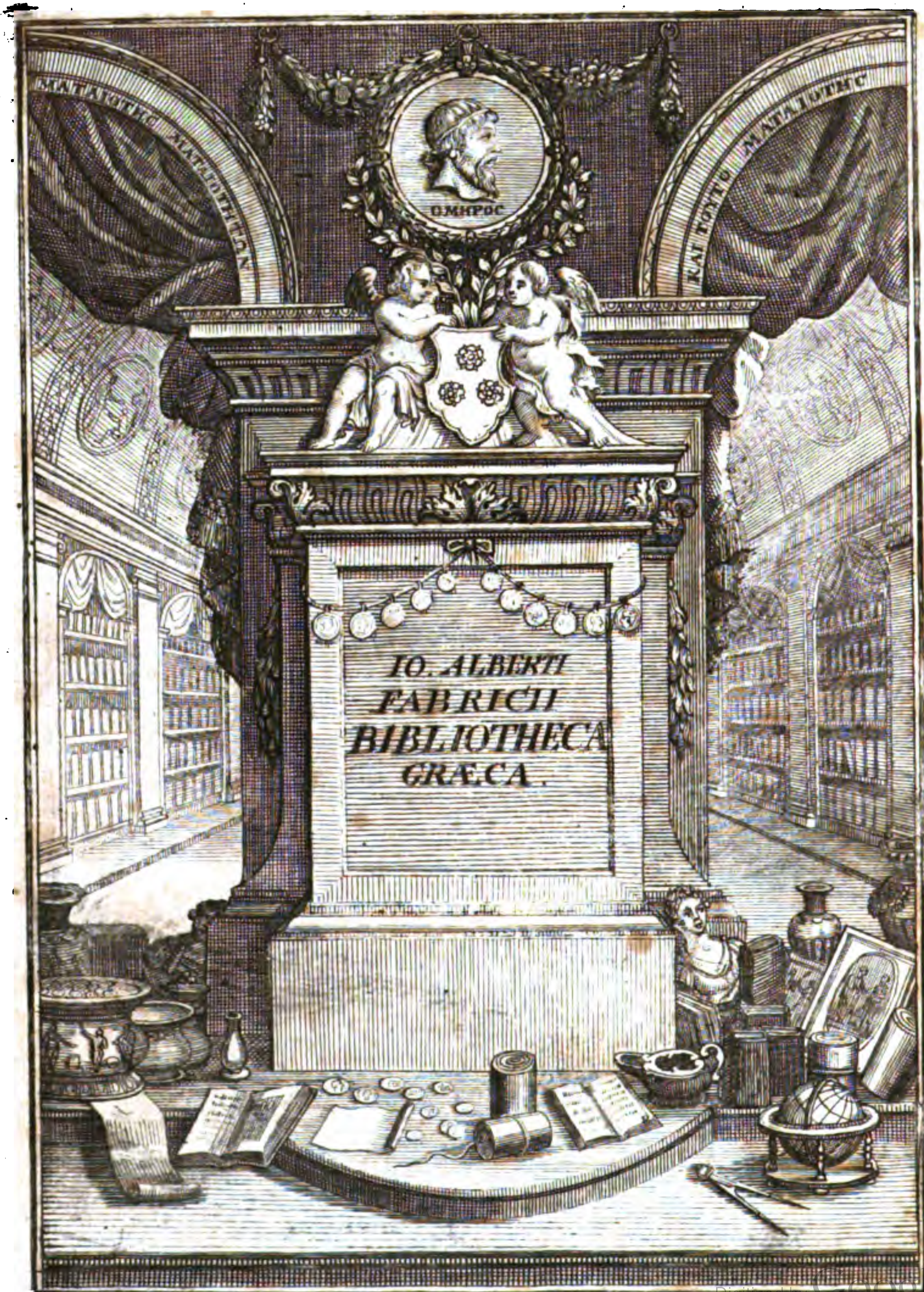

ΟΜΗΡΟϹ
IO. ALBERTI
FABRICII
BIBLIOTHECA
GRÆCA.

JO. ALBERTI FABRICII,
SS. THEOL. D. ET PROF. PUBL.

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ

VOLUMEN NONUM,

SIVE

LIBRI V. PARS V. ET ULTIMA,

IN QUA

PRÆTER MULTOS ALIOS, TRADUNTUR SCRIPTORES, QUI VITAS SANCTORUM, MONACHORUMQUE COMPOSUERE; ET DE THEODORIS, ANASTASIIS, JOANNE PHILOPONO, PHOTIO, SCRIPTISQUE CENSURÆ EJUS SUBJECTIS, AC DE SUIDA PLENIUS DISSERITUR.

ACCEDUNT NONNULLA HACTENUS INEDITA, UT XENOCRATIS DE ALIMENTO EX AQUATILIBUS, LONGE QUAM GESNERUS EUM OLIM VULGAVERAT, PLENIOR: HIMERII ORATIO QUA ATHENIS JULIANUM IMP. EXCEPIT: SPECIMEN LEXICI PHOTII: NEC NON MAXIMI SOPHISTÆ DE OBJECTIONIBUS INSOLUBILIBUS ELUDENDIS, ET TROILI PROLEGOMENA RHETORICA.

HAMBURGI,
SUMTU CHRISTIANI LIEBEZEIT, ET THEODORI CHRISTOPHORI FELGINER, A. MDCCXIX.

NOBILISSIMO, AMPLISSIMO
ATQUE CONSULTISSIMO

VIRO

CONRADO WIDOW,

J. U. L.

ET REIP. HAMBURGENSIS

SENATORI,

S. D.

JO. ALBERTUS FABRICIUS.

JUcundissima res mihi contingeret, VIR AMPLISSIME, si ex tenui arca mea liceret mihi aliquid depromere, quod Tibi mu-

nus non ingratum dignumque persona Tua offerre possem. Multum enim jam pridem debere me agnosco singulari Tuæ in me benevolentiæ, a tam longo tempore, tot rebus, tam constanter mihi testatæ, qua benigne & humanissime consentiens studiis meis

Fautor utroque meum laudasti pollice ludum

necdum cessas amore me Tuo dignari, neque gratiam quam apud Te collegi, effundi aut labefactari pateris. Usque adeo etiam exsplendescit atque omnium oculis dilucet Virtus Tua, Prudentia ac doctrina locuples peregre ac domi parta, firmissimumque illud æqui ac recti studium, rerum usu & solida juris cognitione conjunctum, quod publico bono impendis quotidie, ut illud etiam alium quemlibet Patriæ amantem facile possit impellere in amorem ac venerationem Tui, licet nullo favoris atque amicitiæ beneficio cognitus illi fuis-

fuiſſes. Meum vero animum hæc ita ceperunt, ut ex quo tempore Divino nutu in ampliſſimum Ordinem cooptatus es, cauſſas viſus mihi ſim præclariſſimas nactus eſſe gaudendi, proſperaque ominandi noſtræ Reipublicæ, & gratulandi mihi, bonisque literis quas amas impenſe, & quorum ſtudiis dignum ut ponas pretium, eruditioni Tuæ debes. Jamdiu igitur cupiens aliquo publico documento meum Tibi declarare devotum animum, tenue hoc quod poſſum, & quod in promtu mihi eſt, offero munuſculum, præſentemque novam lucubrationem meam, prælis modo abſolutam, atque præclarorum aliquot ingeniorum, veteri memoria celeberrimorum notitiam & ſcripta complectentem, honoratiſſimo Nomini Tuo conſecro. Hoc itaque quod velim eſſe pignus perenne ac publicum mei in Te amoris meæque obſervantiæ, ut ſerena fronte a me ſuſcipias, etiam atque et-

iam Te rogo, atque ſuſceptum a Te iri, de æquitate Tua & in me benevolentia prorſus mihi perſuadeo. Deus ter Opt. Max. Te, VIR AMPLISSIME, lætum ac valentem jubeat vivere diutiſſime in Patriæ & communis Salutis incrementum ac decus: omnibusque cumulatum bonis, & nova ſubinde ornamentorum acceſſione merita ac virtutes Tuas per lætiſſimam ſobolem in ſeram propagare poſteritatem. Scripſi Hamburgi III. Id. Sept. Anni Chriſtiani cIↄ Iↄ ccxIx.

AD LECTOREM.

QUod nunc in conspectum Tuum audet prodire Volumen Bibliothecæ Græcæ novum, non pauciores, quam superiorum quodlibet, eximios ac præclaros Scriptores Tibi sistit, & non minore quam illa digestum studio, erroribus suis atque ignorationi scriptoris vel incogitantiæ, parem ab æquitate Tua expetit veniam, exspectatque.

Aliquam tomi hujus partem à *Photio* impleri & *Svida*, nec miraberis nec indigne feres, cum bini hi scriptores sint haud dubie, quibus minime contemnendam veteris historiæ Græcorum litterariæ portionem unice debemus. Itaque de his obiter & in transcursu dicere, paullo pleniorem Græcorum scriptorum notitiam tradere aggresso, ineptum visum merito fuit: cumque de multis apud Photium, de multis apud Svidam scriptoribus fiat mentio, de quibus altum apud alios silentium observatur; duxi operæ pretium, non modo de *Photio* & ejus scriptis paullo accuratius tradere, sed & omnium in ejus Bibliotheca memoratorum scriptorum notitiam variis observationibus illustratam adjungere. Similiter qvæcunqve *Svidas* per magnum suum Lexicon de Scriptoribus exponit, certe præclara, ego novissimam eruditissimi Kusteri secutus editionem, illa cuncta in unum congessi fascem, ac meis qvibusdam observationibus adspersis, emendatius etiam hinc inde aliqva tradidi vel, accurati-

 us

us transtuli. Ut vero, qvod in aliis consvevi facere, etiam in hujus Voluminis fronte, eorum qvæ in illo Tibi offeruntur, indice consignato, laborem opus ipsum perlustrandi atqve evolvendi sublevem, en Tibi capitum singulorum elenchum:

CAPUT XXXII. PALLADII Galatæ, Episcopi Helenopolitani ætas p. 2. Ejus Historia Lausiaca p. 4. editiones. p. 5. Auctor Dialogi de vita S. Chrysostomi, diversus ab illo Palladio. p. 6. Dialogi illius editiones. p. 9. Liber de gentibus Indiæ & Bragmanibus. p. 10. Palladii alii, ultra qvinqvaginta. ibid.

De Disputatione GREGENTII Archiepiscopi cum Herbano Judæo, qvam Palladio Alexandrino Caspar Barthius tribuit. p. 14. Exordium ineditum ex Codice Slavonico in Bibl. Regîa Berolinensi. p. 15. Leges ac statuta Abramii Regis, Gregentio scriptore, MSS. p. 16.

De HERACLIDIS Cyprii paradiso. p. 16. Heraclidæ varii, plus qvàm qvinqvaginta p. 17.

De Prato sive novo paradiso JOANNIS MOSCHI Evcratæ p. 21. qvod opus ab aliis SOPHRONIO tributum p. 28.

Anonymi ἀνδρῶν ἁγίων βίος. p. 25. Varia γεροντικὰ, πατερικὰ, Patrum vitæ [illegible] Apophthegmata p. 25. Novus Paradisus JOANNIS GEOMETRÆ, p. 26. MAXIMI MARGUNII p. 27. AGAPII ibid.

HERIBERTI ROSWEIDI Vitæ Patrum p. 27. Ejus fasti sive Catalogus Sanctorum, & promissum vastum de Sanctis opus. p. 29.

Historia Christiana Veterum Patrum, editore LAURENTIO de la BARRE. p. 30.

Scripto-

Scriptores de vitis Patrum ac Monachorum dubii, MSti, vel deperditi, Graeci Latiniqve p. 32.

Scripta de Sanctis, nec non Menologia, Menaea &c. Ecclesiarum Orientalium, p. 33.

Scripta de sanctis, nec non Calendaria, Martyrologia &c. Ecclesiarum Occidentalium. p. 35.

Recentiorum collectiones de Sanctis p. 40. Hagiologia & Martyrologia qvaedam specialia p. 42. Calendaria Ecclesiastica, Martyrologia & Vitae Sanctorum, lingvis vernaculis, p. 45. Martyrologia Protestantium. p. 47.

Vitae, Martyria & Encomia Sanctorum Graece scripta ordine Sanctorum Alphabetico, & additis verbis Graecis qvibus singula incipiunt, & his qvas SIMEONIS METAPHRASTAE viri docti esse existimant, appositus asteriscus, p. 48-152. Index emendatior pluribus locis, & altero tanto auctior qvam exstat Volum. VI. p. 510.

CAPUT XXXIII. THEODORI MOPSVESTENI aetas & vita. p. 153. de ejus scriptis p. 157. de fratre Theodori POLYCHRONIO, hujusqve scriptis p. 165. De Theodoris variis qvi Graece scripserunt, pluribus qvam centum, pag. 167.

Index Scriptorum & haereticorum qvorum mentio apud Leontium Byz. libro de Sectis, p. 167. & in libris Leontii adversus Nestorium & Eutychen. p. 172.

De THEODORO ABUCARA ejusqve scriptis p. 176.

De THEODORO BALSAMONE p. 184. alii Balsamones. ibid.

De THEODORO GAZA. p. 192.

THEODORI MELITENIOTÆ proœmium in Astronomiam Græce & Latine cum Is. Bullialdi versione integrum exhibetur p. 199-213.

De THEODORO METOCHITA, p. 214. alii Metochitæ, ibid. Tituli capitum CXX. in Miscellanis ineditis Theodori Metochitæ, Græce & Latine p. 218-228.

De THEODORO RAITHUENSI. p. 232.

De THEODORO STUDITA. p. 234. Index eorum ad qvos editæ & ineditæ Theodori hujus Epistolæ. p. 238. De scriptis ejus editis p. 236. 243. & ineditis p. 246.

CAPUT XXXIV. Scriptores Sæculi V. de qvibus alibi dictum. p. 251. De PHILONE Carpasio p. 252. ISIDORO Pelusiota. p. 253. De Isidoris aliis circiter qvadraginta p. 256.

De ANTIOCHO Ptolemaidis Episcopo p. 259. & de ANTIOCHO Monacho ejusqve scriptis. p. 260. Ejus elenchus hæresium, variis locis emendatior. p. 262. De aliis Antiochis. p. 265.

De SEVERIANO Gabalorum Episcopo p. 267. Alii Severiani p. 269.

De THEODOTO Ancyrano. p. 269. alii Theodoti p. 272.

De ANTIPATRO Bostrensi p. 274. Antipatri alii p. 275. De CANDIDO Isauro & aliis Candidis p. 276. De SIMEONE STYLITE p. 277. alii duo juniores p. 279.

De JOHANNE Hierosolymitano. p. 280.

De NESTORIO hæretico ejusqve scriptis p. 283. 303. seq. 321. De Nestorii hæresi scriptores veteres Græci p. 286. Latini p. 287. & recentiores p. 289.

Index scriptorum & Epistolarum in Actis Concilii Ephesini A. C. 431. & Chalcedonensis A. 451. celebrati, nec non in Codice Encylico & in Synodico Casinensi adversus Tragœdiam Irenæi Tyrii Nestoriani. p. 292.

De EUTYCHE p. 310. 299. & DIOSCORO. p. 311. 297.

CAPUT XXXV. De ANASTASIO Sinaita, diverso ab Episcopis duobus Antiochenis hujus nominis p. 312. ejus Hodegus p. 313. Index Scriptorum & hæreticorum qvorum in hodego mentio p. 314. Anastasii qvæstiones & responsiones. p. 324. Index scriptorum & hæreticorum qvi in qvæstionibus illis memorantur. p. 325. Anagogicarum contemplationum in Hexaëmeron libri XII. & Scriptores in illis laudati p. 328. Alia Anastasii Sinaitæ scripta p. 330. Scripta Anastasii Antiocheni Episcopi edita p. 332. inedita & deperdita p. 334. Alii Anastasii ultra qvadraginta pag. 336.

CAPUT XXXVI. De SEVERO Antiocheno p. 343. 322. Severi alii p. 349. De OLYMPIODORO p. 351. Olympiodori alii ibid. Index scriptorum in Olympiodori Commentariis ad Meteorologica laudatorum. p. 352. De ZACHARIA Scholastico p. 355. Zachariæ qvidam alii p. 357.

CAPUT XXXVII. De JOANNE PHILOPONO Grammatico p. 358. alii Johannes Grammatici. p. 360. Scripta Joannis Philoponi edita. p. 360. inedita vel deperdita p. 366. Index scriptorum laudatorum à Philopono in Hexaëmeron p. 361. in libris contra Proclum de mundi æternitate. p. 602. in commentariis ad Aristotelis libros. pag. 605.

CAPUT

CAPUT XXXVIII. De PHOTIO Patriarcha CPol. p. 369. Synodi in caussa Photiana celebratæ p. 370. Scriptores de caussa Photiana, Photio infesti p. 372. & Photio æqviores. ibid. Photii alii circiter XX. p. 373. Photii Bibliotheca p. 374. editiones p. 379. Versiones affectæ aut ineditæ, vel editiones promissæ p. 380. Index scriptorum, de qvibus Photius disserit, ordine codicum Bibliothecæ expositus, & variis illustratus observationibus p. 384-508. Index Alphabeticus scriptorum de qvibus vel ex instituto disserit, vel qvorum obiter in Bibliotheca Photii mentio. p. 509. De Photii Epistolis pag. 519. Index eorum ad qvos Photius scripsit. p. 552. libri contra Manichæos p. 555. Index scriptorum contra Manichæos & Manichæorum qvorum Photius meminit p. 557. Nomocanon. p. 558. De aliis editis Photii scriptis p. 560. nec non de Amphilochiis, aliisqve scriptis ineditis p. 561. seq. Specimen Lexici inediti duplicis Photiani. p. 567. Scripta Photii deperdita p. 569. Ejus lucubrationes adversus Latinos suppressæ & exustæ flammis ibid.

Loca emendanda in *S. Hippolyto περὶ τοῦ παντὸς* (T. 1. edit. novæ p. 220.) p. 389.

Scriptorum adversus *Massalianos* indiculus p. 391. & *Massalianorum* pag. 392.

Præfatio *Timæi* Sophistæ ad librum suum de vocibus apud Platonem. pag. 419.

Index scriptorum in MOERIDIS Atticistæ allegatorum. pag. 420.

Index scriptorum è qvibus Sopater eclogas suas collegit pag. 424.

HIMERII Sophistæ Oratio ad Julianum Imp. dicta in Panathenæis, & nunc primum Græce edita. p. 426.

Index scriptorum in EUSTRATII libro de vita functorum statu memoratorum. p. 432.

Index scriptorum laudatorum à Ptolemæo Hephæstione. pag. 441.

Index scriptorum ex qvibus ORIBASUS Medicus libros suos composuit. p. 452.

XENOCRATES de alimento ex aqvatilibus, Græce & Latine (cujus partem vix tertiam olim Gesnerus vulgavit) p. 454.

Index Scriptorum qvorum ex Ephraimo Antiocheno Photius meminit. p. 479.

Index scriptorum qvorum apud Eulogium mentio. p. 482. vel apud Steph. Gobarum p. 486. eorum item é qvibus collectæ Anonymi χρήσεις Patrum, Photio laudatæ. p. 485.

Index scriptorum laudatorum in Procli Chrestomathia. p. 490. atqve in exerptis è Damascio de vita Isidori. p. 491. & ex Helladio Besantinoo. p. 504.

CAPUT XXXIX. MAXIMI Sophistæ, qvi Juliani Imp. temporibus clarus fuit, de objectionibus insolubilibus ab Oratore declinandis & eludendis, p. 570-586. Græce & Latine.

TROILI Sophistæ (huic enim ex Codice MS. tribuuntur à Gerhardo Langbænio in notis ad Longinum p. 17. edit. Jac. Tollii) Ptolegomena Rhetorica, sine nomine Autoris nuper edita ab eruditissimo Montfaucono, Græce & Latine. p. 586-599.

De Artium & Disciplinarum inventoribus, ex Codice Coislinianо. p. 599.

CAPUT

CAPUT XI. Lexica Græca & Concordantiæ, de qvibus alibi dictum p. 620. 621. De SVIDÆ nomine & ætate. p. 622 Svidas alius antiqvior. p. 626. De scriptoribus è qvibus Lexicon suum Svidas congessit. p. 627. & speciatim de Scholiis ad Aristophanem. p. 628. De iis qvæ in Svidæ labore eruditi reprehendunt merito ac desiderant. p. 629. Ordo litterarum in Svidæ Lexico diversus a recepto communiter usu. p. 633. De Svidæ editionibus p. 633. seq. An Robertus Lincolniensis Svidam verterit Latine p. 635. De Svidæ editionibus affectis ac promissis. p. 636. Nævi editionis ab Æmilio Porto curatæ. p. 637. sq. Codices Svidæ MSS. p. 644. De novissima Clariss. Kusteri editione p. 645. seq. scripta post illam edita, Svidæ illustrando. p. 646. Vitæ Imperatorum è Svida collectæ p. 624. Proverbiorum Centuriæ p. 635. *& in addendis.* Svidæ Epitome MS. à Thoma Cretensi composita. p. 649. Etymologicon Svidæ ineditum p. 650. Index scriptorum, qvi Svidæ præmitti solet, variis observationibus illustratus, in qvibus de Lexicorum scriptoribus, *Eudemo*, *Helladio* Alex. *Eugenio* aliisqve. p. 651. Index Scriptorum qvorum Svidas notitiam tradit, & de qvibus differit per ordinem litterarum. p. 653-819. Index Scriptorum à Svida laudatorum, ex Kusteriana editione, cum nonnullis accessionibus. p. 819.

Monitus sit Lector, Indicem locorum, à Viris doctis in Svida, ubi nomina scriptorum ille præterit, investigatorum, nec non tractationem de Etymologico magno atque aliis Lexicis, una cum capitibus adhuc reliquis, ob nundinas imminentes rejecta fuisse in appendicem hujus Voluminis novi, quæ proxime, ut speramus, lucem videbit.

BIBLI-

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ
VOLUMEN NONUM.
LIBRI V. PARS QVINTA ET ULTIMA.

CAPUT XXXII.

DE PALLADIO Episcopo, HERACLIDE, Jo. Moscho Eucrate, & aliis qui Vitas, Doctrinam & Apophthegmata Patrum, Monachorum & Eremitarum scripto consignarunt.

Palladii Galatæ Episcopi Helenopolitani ætas. 1. Historia Lausiaca, sive Vitæ Monachorum, ad Lausum præfectum. 2. Ejus editiones. 3. auctor Dialogi de vita Chrysostomi, diversus ab illo Palladio. 4. Dialogi editiones. 5. Liber Palladii de Gentibus Indiæ & Bragmanibus. 6. Alii Palladii ultra quinquaginta. 7. De Disputatione Gregentii Archiepiscopi cum Herbano Judæo, quam Palladio Alexandrino Casp. Barthius tribuit. 8. Heraclidis Cyprii Paradisus. 9. Heraclidæ varii, plures quam quinquaginta. 10. Ejus λειμωνάριον sive pratum. 11. Sophronio Hierosol. à quibusdam tributum. 12. Anonymi μοναχικῶν, γεροντικῶν

κῶν & πατερικῶν, sive de Vitis ac Dictis Eremitarũ & Monachorum scriptores. 13. 14. *Graeca Vita Patrum, S. Hieronymo praeter rem tributa.* id. *Jo. Geometrae Paradisus, & Maximi Margunii νεὸν λειμωνάριον.* 15. *Heriberti Rosweidi Vita Patrum.* 16. *Laurentii de la Barre Veterum Patrum Historia Christiana.* 17. *Timotheus Alex. & alii scriptores de vitis Monachorum deperditi.* 18. *Catalogus scriptorum, historias Sanctorum, illustrantium.* 19. *Supplementum Indicis Vitarum quem dedi Volumine sexto p. 510. sq. in Simeone Metaphraste.* 20.

I.

PALLADIUS Galata a) frater Brissonis Episcopi, natus est A. C. 367. b) & monasticam vitam amplexus anno aetatis vigesimo, (Christi 388) secundo Theodosii Magni Consulatu: d) Alexandriae primum, deinde in *Scetensi* Nitriae Monasterio & hinc in eremi solitudine, ex qua Alexandriam deinde post novennium iterum est reversus. Praeter Dorotheum aliosque, *Evagrium* Ponticum e) A. 399. defunctum, Magistrum habuit, unde ipse etiam visus est Origenis f) erroribus

a) Palladius ipse in Hist. Lausiaca c. 43. edit. Hervet. quaerenti Ioanni Lycopolitano: *cujas nam es & cur venisti? conjicio enim te esse ex conventu Evagrii*, respondet *se esse hospitem ex Galatia, ex Evagrii sodalitate.* Haec in Graeca editione Meursii p. 98. uti alia plura, non leguntur. In alterius Palladii dialogo de vita Chrysostomi, p. 195. Βρίσσων δὲ ὁ ἀδελφὸς παλλαδίου ἀπὸ τρισὶν ἐκκλησίας τῆς ἑαυτοῦ ἐκκλησίας ἐν τῷ ἀγριδίῳ αὐτοῦ διάγει ταῖς χερσὶν ἑαυτοῦ τὴν γῆν μεταλλεύων. Hujus Brisonis cum Palladio inter S. Chrysostomi discipulos Episcopos Cedrenus meminit.

b) Vide Usserium Antiquitatt. Britannic. c. 16. Tillemontium T. XI. memor. Hist. Eccles. p. 500. seq. Antonium Pagi ad A. 388. Rosvveidum in vitis Patrum p. 523. seq.

c) Palladius ipse in praefat. p. 4. edit. Meursii: τριακοστὸν καὶ τρίτον ἔτος ἄγοντί μοι ἐν τῇ τῶν ἀδελφῶν πολιτείᾳ ὅθεν καὶ τῷ μονήρει βίῳ, εἴκοσι δὲ τῆς ἐπισκοπῆς, πεντήκοντα δὲ καὶ τρία τῆς πάσης ζωῆς μου &c.

d) Palladius cap. 1. p. 10. edit. Meursii: πρῶτον τοίνυν πατήσας ἐγὼ τὴν Ἀλεξανδρέων πόλιν ἐν τῇ δευτέρᾳ ὑπατείᾳ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως. De vita Palladii Monastica prolixe Tillemontius T. XI. p. 501. seq.

e) Palladius c. 43. *confessus sum me esse ex sodalitate Evagrii.* Socrates de Palladio IV. 22. Εὐαγρίου μὲν ἦν μαθητής. Sic & Nicephorus XI. 46. De Evagrio hoc, qui cum Origene in quinta Synodo condemnatus est A. 553. dixi Volumine octavo superiore cap. XXIV. p. 364. seq.

f) Epiphanius in extremo Epistolae ad Io. Hierosolymitanum (inter Hieronymianas 60. novae edit. 110. p. 829. T. IV.) *Palladium vero Galatam, qui quondam nobis charus fuit, & nunc misericordia DEI indiget, cave, quia Origenis haeresin*

erroribus favere, licet ejus rei vestigia g) in scriptis Palladii, quae exstant, expressa nulla appareant, nisi quod Evagrium & alios quosdam amicos suos laudat. Annos natus tres & triginta, à Ioanne Chrysostomo, quem & ipsum Magistrum habuit * & cujus amicissimus fuit (A.C.400.) ordinatus in Bithynia h) Episcopus Helenopolitanus, i) atque inde in eadem Bithynia sive potius vicina Galatia Asponitanus k) diem obiit ante habitum A. C. 431. Concilium Ephesinum, quippe cui successor Palladii Eusebius Asponitanus l) interfuit.

A 2 II.

praedicat & docet, ne forte aliquos de populo tibi credito ad perversitatem sui inducat erroris. Hieron. prologo dialogi adversus Pelagianos: *Palladius servilis nequitia, eandem* (Origenis) *haeresin instaurare conatus est, & novam translationis Hebraicae mihi calumniam struere.* Non assentior Tillemontio qui de alio Palladio Epiphanium & Hieronymum loqui sibi persvasit. Nam Palladium Helenopolitanum cum Heraclide fuisse Origenianismi suspectos, confirmat etiam Photius Cod. 59. Et acriter perstringit Allatius p. 131. diss. 2. de libris Eccles. Graecorum. Vide & Baron. ad A. C. 388. n. 7. Dulcinum in Historia Origenismi, Gallice edita, libro IV. Eundem Palladium sub Calphurnii nomine perstringi ab eodem Hieron. contra Rufin. non satis certum esse opinor. Paulam Romanam ab Hieronymo à vitae monasticae instituto detractam scribit Palladius c. 125.

g) Confer Rosvveidum prolegom. XV. ad Vitas Patrum. * Ita Cedrenus & alii. De amicitia Chrysostomi cum Palladio, Palladius ipse c. 43. Lausiacae auctor & dialogi de vita Chrysostomi & Chrysostomus Epist. ad Palladium dubitare lectorem non sinent.

h) Palladius c. 43. Hist. Laus. p. 101. edit. Meursii. ἀπὸ τῆς παλαιστίνης πάλιν κατέλαβον τὴν Βιθυνίαν, καὶ ἐν ταύτῃ οὐκ οἶδα πῶς εἴπω, εἴτε ἐξ ἀνθρωπίνης σπουδῆς, εἴτε καὶ ἐξ εὐδοκίας τοῦ κρείττονος, μόνος ὁ θεὸς ἂν εἰδείη, κατηξιώθην τῆς ὑπὲρ ἐμὲ χειροτονίας.

i) Helenopolis ab Helena Constantini M. matre nomen tulit, civitas Bithyniae, antea dicta Drepanum teste Nicephoro VII. 49. in qua Episcopus ordinatus Palladius. Unde παλλάδιος ὁ ἑλενουπόλεως vocatur in Codicibus MSS. Historiae Lausiacae, & dialogi de vita S. Chrysostomi, nec non in dialogo ipso 131. & apud Photium Cod. 59. atque passim alibi.

k) Socrates VII. 36. ubi exempla praesulum ab uno Episcopatu in alterum translatorum congerit: Παλλάδιος ἀπὸ Ἑλενουπόλεως μετηνέχθη εἰς Ἄσπουνα. Idem ex Socrate legas in Hist. tripartita XII. 8. & apud Nicephorum XIV. 39. Etiam in quibusdam MSS. Codicibus dialogi de vita Chrysostomi Palladium vocari Ἐπίσκοπον Ἀσπόνων testatur nota Codicis Florentini, sexcentorum annorum, quam Bigotius inspexit, ἐν ἄλλοις γράφεται Ἀσπόνων. Qui Cappadociae Episcopum vocant Palladium, pro Asponensi Asunensem ei possunt videri tribuisse Episcopatum in Cappadocia secunda. Vide Tillemont. T. XI. p. 523. Sed verius est Palladium pariter & Heraclidem in quibusdam Codicibus, ut in Rosvveidi Vitis p. 536. Cappadociae Episcopos appellari per confusionem atque errorem, cum Palladius ex Helenopolitano Asponensis, Heraclides vero Ephesi episcopus fuerit.

l) Labbei Concil. T. 3. p. 481. 540. 692.

κῶν & πατερικῶν, sive de Vitis ac Dictis Eremitarū & Monachorum scriptores. 13.14. *Græca Vita Patrum, S. Hieronymo præter rem tributa.* id. *Jo. Geometræ Paradisus, & Maximi Margunii νεὸν λειμωνάριον.* 15. *Heriberti Rosweidi Vitæ Patrum.* 16. *Laurentii de la Barre Veterum Patrum Historia Christiana.* 17. *Timotheus Alex. & alii scriptores de vitis Monachorum deperditi.* 18. *Catalogus scriptorum, historias Sanctorum, illustrantium.* 19. *Supplementum Indicis Vitarum quem dedi Volumine sexto p. 510. sq. in Simeone Metaphraste.* 20.

I.

PALLADIUS Galata a) frater Brissonis Episcopi, natus est A. C. 367. b) & monasticam vitam amplexus anno ætatis vigesimo, (Christi 388) secundo Theodosii Magni Consulatu: d) Alexandriæ primum, deinde in *Scetensi* Nitriæ Monasterio & hinc in eremi solitudine, ex qua Alexandriam deinde post novennium iterum est reversus. Præter Dorotheum aliosque, *Evagrium* Ponticum e) A. 399. defunctum, Magistrum habuit, unde ipse etiam visus est Origenis f) erroribus

a) Palladius ipse in Hist. Lausiaca c. 43. edit. Hervet. quærenti Ioanni Lycopolitano: *cujas nam es & cur venisti? conjicio enim te esse ex conventu Evagrii*, respondet *se esse hospitem ex Galatia, ex Evagrii sodalitate.* Hæc in Græca editione Meursii p. 98. uti alia plura, non leguntur. In alterius Palladii dialogo de vita Chrysostomi, p. 195. *Βρίσσων δὲ ὁ ἀδελφὸς παλλαδίου ἀποςὰς ἐκκλησίας τῆς ἑαυτοῦ ἐκκλησίας ἐν τῷ ἀγριδίῳ αὐτοῦ διάγει ταῖς χερσὶν ἑαυτοῦ τὴν γῆν μεταλλεύων.* Hujus Brisonis cum Palladio inter S. Chrysostomi discipulos Episcopos Cedrenus meminit.

b) Vide Usserium Antiquitatt. Britannic. c. 16. Tillemontium T. XI. memor. Hist. Eccles. p. 500. seq. Antonium Pagi ad A. 388. Rosvveidum in vitis Patrum p. 523. seq.

c) Palladius ipse in præfat. p. 4. edit. Meursii: *τριακοςὸν καὶ τρίτον ἔτος ἄγοντί μοι ἐν τῇ τῶν ἀδελφῶν πολιτείᾳ δῆθεν καὶ τῷ μονήρει βίῳ, εἴκοσι δὲ τῆς ἐπισκοπῆς, πεντήκοντα δὲ καὶ τρία τῆς πάσης ζωῆς μου* &c.

d) Palladius cap. I. p. 10. edit. Meursii: *πρῶτον τοίνυν πατήσας ἐγὼ τὴν Ἀλεξανδρέων πόλιν ἐν τῇ δευτέρᾳ ὑπατίᾳ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως.* De vita Palladii Monastica prolixe Tillemontius T. XI. p. 501. seq.

e) Palladius c. 43. *confessus sum me esse ex sodalitate Evagrii.* Socrates de Palladio IV. 21. *Εὐαγρίου μὲν ἦν μαθητής.* Sic & Nicephorus XI. 46. De Evagrio hoc, qui cum Origene in quinta Synodo condemnatus est A. 553. dixi Volumine octavo superiore cap. XXIV. p. 364. seq.

f) Epiphanius in extremo Epistolæ ad Io. Hierosolymitanum (inter Hieronymianas 60. novæ edit. 110. p. 829. T. IV.) *Palladium vero Galatam, qui quondam nobis charus fuit, & nunc misericordia DEI indiget, cave, quia Origenis hæresin*

erroribus favere, licet ejus rei vestigia g) in scriptis Palladii, quæ exstant, expressa nulla appareant, nisi quod Evagrium & alios quosdam amicos suos laudat. Annos natus tres & triginta, à Ioanne Chrysostomo, quem & ipsum Magistrum habuit * & cujus amicissimus fuit (A.C.400.) ordinatus in Bithynia h) Episcopus Helenopolitanus, i) atque inde in eadem Bithynia sive potius vicina Galatia Asponitanus k) diem obiit ante habitum A. C. 431. Concilium Ephesinum, quippe cui successor Palladii Eusebius Asponitanus l) interfuit.

A 2 II.

prædicat & docet, ne forte aliquos de populo tibi credito ad perversitatem sui inducat erroris. Hieron. prologo dialogi adversus Pelagianos: *Palladius servilis nequitia, eandem* (Origenis) *hæresin instaurare conatus est, & novam translationis Hebraicæ mihi calumniam struere.* Non assentior Tillemontio qui de alio Palladio Epiphanium & Hieronymum loqui sibi persuasit. Nam Palladium Helenopolitanum cum Heraclide fuisse Origenianismi suspectos, confirmat etiam Photius Cod. 59. Et acriter perstringit Allatius p. 131. diss. 2. de libris Eccles. Græcorum. Vide & Baron. ad A. C. 388. n. 7. Dulcinum in Historia Origenismi, Gallice edita, libro IV. Eundem Palladium sub Calphurnii nomine perstringi ab eodem Hieron. contra Rufin. non satis certum esse opinor. Paulam Romanam ab Hieronymo à vitæ monasticæ instituto detractam scribit Palladius c. 125.

g) Confer Rosvveidum prolegom. XV. ad Vitas Patrum. * Ita Cedrenus & alii. De amicitia Chrysostomi cum Palladio, Palladius ipse c. 43. Lausiacæ auctor & dialogi de vita Chrysostomi & Chrysostomus Epist. ad Palladium dubitare lectorem non sinent.

h) Palladius c. 43. Hist. Laus. p. 101. edit. Meursii. ἀπὸ τῆς παλαιστίνης πάλιν κατέλαβον τὴν Βιθυνίαν, καὶ ἐν ταύτῃ οὐκ οἶδα πῶς εἴπω, εἴτε ἐξ ἀνθρωπίνης σπουδῆς, εἴτε καὶ ἐξ εὐδοκίας τοῦ κρείττονος, μόνος ὁ θεὸς ἂν εἰδείη, κατηξιώθην τῆς ὑπὲρ ἐμὲ χειροτονίας.

i) Helenopolis ab Helena Constantini M. matre nomen tulit, civitas Bithyniæ, antea dicta Drepanum teste Nicephoro VII. 49. in qua Episcopus ordinatus Palladius. Unde παλλάδιος ὁ ἑλενουπόλεως vocatur in Codicibus MSS. Historiæ Lausiacæ, & dialogi de vita S. Chrysostomi, nec non in dialogo ipso 131. & apud Photium Cod. 59. atque passim alibi.

k) Socrates VII. 36. ubi exempla præsulum ab uno Episcopatu in alterum translatorum congerit: Παλλάδιος ἀπὸ Ἑλενουπόλεως μετηνέχθη εἰς Ἄσπωνα. Idem ex Socrate legas in Hist. tripartita XII. 8. & apud Nicephorum XIV. 39. Etiam in quibusdam MSS. Codicibus dialogi de vita Chrysostomi Palladium vocari Ἐπισκόπου Ἀσπώνων testatur nota Codicis Florentini, sexcentorum annorum, quam Bigotius inspexit, ἐν ἄλλοις γράφεται Ἀσπώνων. Qui Cappadociæ Episcopum vocant Palladium, pro Asponensi Asunensem ei possunt videri tribuisse Episcopatum in Cappadocia secunda. Vide Tillemont. T. XI. p. 523. Sed verius est Palladium pariter & Heraclidem in quibusdam Codicibus, ut in Rosvveidi Vitis p. 536. Cappadociæ Episcopos appellari per confusionem atque errorem, cum Palladius ex Helenopolitano Asponensis, Heraclides vero Ephesi episcopus fuerit.

l) Labbei Concil. T. 3. p. 481. 540. 690.

II. Hic Palladius circa A. C. 420. ætatis LIII. Episcopatus XX. scripsit stylo simplici & inaffectato librum de vita Monachorum illius ætatis & sanctimoniæ studiosarum mulierum m) ad Lausum Præfectum, n) unde Historia Lausiaca, & Λαυσαϊκὸν o) appellari consuevit, opus quod nemo

m) Palladius ipse præfat. ad Lausum: *Cum tricesimum & tertium annum agerem in conversatione cum fratribus & vita solitaria, vigesimum autem Episcopatus, totius autem vitæ meæ quinquagesimum tertium,* ἀναγκαῖον ἡγησάμην ποθοῦντι σοι τὰ τῶν ἁγίων πατέρων κατορθώματα, ὠφελείας χάριν πνευματικῆς ἐν γραφῇ διηγήσασθαί σοι ἀῤῥένων τε καὶ θηλειῶν, *necessarium existimavi spiritalis utilitatis gratia tibi cupienti in scriptis narrare quæ à sanctis Patribus recte & ex virtute gesta sunt, tam masculis quam fœminis,* ὧντε αὐτὸς ἑώρακα καὶ περὶ ὧν ἀκήκοα παρὰ πιστοτάτων ψυχῶν, οἷς συνεστράφην ἐν τῇ κατ' Αἴγυπτον ἐρήμῳ καὶ Λιβύῃ καὶ Θηβαΐδι καὶ Συήνῃ, ὑφ' ὧν καὶ οἱ λεγόμενοι Ταβεννησιῶται, ἔπειτα Μεσοποταμίᾳ, Παλαιστίνῃ τε Συρίᾳ καὶ τοῖς μέρεσι τῆς δύσεως, Ῥώμῃ τε καὶ Καμπανίᾳ καὶ τοῖς περὶ ταύτας μέρεσιν, ἀκριβέστατα ἀπ' ἀρχῆς ἐκθέσθαι σοι ἐν διηγήματος εἴδει ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, ὅπως σεμνὸν καὶ ψυχωφελὲς ὑπομνηστικὸν ἔχων ἀδιάλειπτον φάρμακον ἀληθείας, *quos & ipse vidi & de quibus audivi ab animis fidelissimis cum quibus versatus sum in Ægypti solitudine & in Libya & Thebaide & Syene sub quibus sunt etiam qui dicuntur Tabennesiotæ; deinde in Mesopotamia, Palæstina, & Syria & in partibus Occidentis & Roma & in Campania & in iis quæ sunt circa eas partibus; ut tibi ab initio accuratissime in hoc libro exponam instar narrationis, ut habeas honestum & animæ utile monimentum, perpetuum medicamentum veritatis* &c. Socrates IV. 23. p. 238. Πεποίηται Παλλαδίῳ τῷ μοναχῷ ἴδιον μονόβιβλον ὃς Εὐαγρίου μὲν ἦν μαθητὴς, πάντα δὲ ἀκριβῶς περὶ αὐτῶν (μοναχῶν) διεξῆλθεν, ἐν ᾧ καὶ γυναικῶν ἐφάμιλλον τοῖς προειρημένοις ἀνδράσιν ἐπανελομένων βίον μνήμην πεποίηται. Idem ex Socrate, habet Tripartita VIII. 1, & Nicephorus XI. 44.

n) Lausus Præfectus cubiculi (πραιπόσιτος τοῦ κοιτῶνος) Imp. Theodosii junioris ad quem Palladii Epistola huic operi præfigitur. Itaque apud Nicephorum VIII. 41. ubi inter libros plures de Monachorum vita ab ipso commendatur μάλιστα ἡ Λαύσῳ πραιποσίτῳ ἐγράφη, hoc verti debet *maxime qui ad Lausum præpositum scriptus est*, non ut Io. Langus, eruditus interpres, *quæ de iis Lausus Præpositus conscripsit.* De hoc Lauso consulendi Cangius in CPoli Christiana libro II. p. 132. & Anselmus Bandurius ad Antiquitates CPolitanas p. 477. 486. Ad hunc ut credibile est Lausum binas Firmi Episcopi Epistolas vulgavit clarissimus Muratorius in Analectis Græcis p. 290. & 301.

o) Λαυσαϊκὸν vocatur in pluribus Triodii locis, quæ vide apud Meursium, Cangi-

nemo leget sine summa admiratone studii incredibilis quo viri illi & feminæ tam enixe conati sunt austeritate vitæ cœlibis ac solitariæ, cultu durissimo, inedia ac jejuniis vix humanis, & abstinentia ab omnibus commodis vitæ, assequi sanctimoniam. Quanquam hanc in longe aliis rebus consistere, aliis peti alique, neque in solitudines esse relegandam & cum conjugio & societate hominum atque sobrio usu rerum humanarum neutiquam pugnare, tum sacræ litteræ tum ratio sana & sanctorum hominum non solitariorum conjugunque exempla & Monachorum atq; Eremitarum peccata testantur. Non modo Palladius ipse post illud tempus capita nonnulla videtur addidisse, p) sed etiam ab aliorum manibus varia sive addita ex Heraclide aliisque & interpolata, sive detracta credibile est: unde tanta in Codicibus MSS. varietas, etiam in editionibus, quas auctiores alias aliis, diversoque capitum ordine & numero mox memorabo. Idque tanto minus mirabitur, qui cogitaverit freqventissime tritam descriptamque olim hanc historiam, atque in Græcis Ecclesiis etiam publice lectitatam, pridem ut ex Triodio notarunt Meursius, Cangiusque.

III. *Editiones Historiæ Lausiacæ, & Codices MSS.*

Latinæ ex quadruplici versione, valdeque inter se differentes editiones exstant complures.

Prima, veteri incerto interprete, librum secundum occupat inter *Vitas Patrum* ab *Heriberto Rosweydo* vulgatas, illustratasque, ac *capitibus XXXIII.* absolvitur. Rufinum esse interpretem contendit Rosweydus in prolegomeno IV. cap. 10. p. 14. seq. Sed Palladii certe librum scriptum A. 420. vetere Rufinus A. 410. defunctus non potuit, licet is transtulit vitas Patrum, quarum aliquæ sunt Palladianis deinceps permixtæ tum in Græcis tum in latinis Codicibus. Idem Rosweydus editiones viginti versionis istius enumerat prolegomeno XVII. p. 31. quæ ipsius ἔκδοσιν á tempore natæ typographiæ variis in locis antecessere. Rosweydi vitæ Patrum viderunt lucem Antwerpiæ apud Plantin. A. 1615. fol. & Lugd. 1617. atque iterum Antwerpiæ 1628. fol. apud Plantinum.

umque in glossar. Lausiacam Historiam vocant editiones, Græci Codices τὴν πρὸς Λαῦσον ἱστορίαν. Sic Ioannes Antiochenus à Cotelerio editus T. 1. moniment. p. 167. ἡ τοῦ ὁσίου Παλλαδίου πρὸς Λαῦσον. Lausaicum solet etiam vocare Salmasius, ut in comment. ad inscriptionem Herodis Attici p. 14. 65. &c. Idem in libro de lingua Hellenistica p. 107. plebeja dictione usum Palladium notat,

p) Vide Tillemontium T. XI. memor. p. 123. seq. 640. seq.

Secunda, incerto veteri interprete, *capitibus XX.* Hæc in vitis Patrum, quæ triplici vice ſine typographi, loci & anni nota in folio prodierunt tempore naſcentis typographiæ, primum edita, deinde recuſa eſt in *Theodorici Lober à Stratis* prototypo Veteris Eccleſiæ, Colon. 1547. fol. Denique in appendice ad vitas Patrum *Roſweydi* p. 749. Cujus conſulenda prolegomena p. 31. ſeq.

Tertia incerto itidem veteri interprete, *capitibus LVIII.* Pariſ. 1504. apud Ioannem Parvum, edente *Jacobo Fabro* Stapulenſi, ſub titulo: *Heraclidis Paradiſus.* Hinc in vitis, *Aloyſii Lipomanni* auſpicio editis, tomo tertio, Venet. 1554. 4. quæ editio per *Franciſcum Torres* collata cum MS. Palladii Codice, quem ſereniſſ. Reip. Venetæ Cardinalis Beſſario donavit. Extat etiam in appendice vitarum *Roſweydi* p. 705.

Quarta longe locupletior, *Gentiano Herveto* interprete, *capitibus CLI.* Pariſ. 1555. 4. & 1570. Eadem recuſa cuam ſcholiis *Laurentii Barrenſis* in ejus Hiſtoria Chriſtiana veterum Patrum Pariſ. 1583. fol. pag. 55. b. nec non in Bibliothecis Patrum, Margarino de la Bigne curante Pariſ. 1589. & 1610. Tomo VII. & in vitis Patrum *Roſweydi* libro octavo, cum Roſweydi notis. Capita hujus editionis cum capitibus Græcæ Meurſianæ ſi quis conferre velit, uti poterit hâc tabulâ in qua numeri Romani Græcam, minores Latinam exprimunt. I. II. prooem. III. 1. IV. 2. V. 3. 4. VI. 5. VII. VIII. IX. 6. X. 7. XI. 8. XII. 9. XIII. 10. XIV. 11. XV. 12. XVI. 13. XVII. 14. XVIII. 15. 16. XIX. 17. XX. 18. XXI. 19. XXII. 20. XXIII. 21. XXIV. 22. XXV. 24. XXVI. 26. XXVII. 27. XXVIII. 28. XXIX. 29. XXX. 30. XXXI. 31. XXXII. 32. XXXIII. 33. XXXIV. 34. XXXV. 35. XXXVI. 36. XXXVII. 37. XXXVIII. 38. XXXIX. 41. XL. 42. XLI. 43. XLII. 77. XLIII. XLIV. 83. XLV. 84. XLVI. 85. XLVII. 87. XLVIII. 88. XLIX. 101. L. 125. LI. 126. LII. 127. LIII. 128. LIV. 129. LV. 130. LVI. 131. LVII. LVIII. 132. LIX. 133. LX. 134. LXI. 102. LXII. 104. LXIII. 103. LXIV. 113. LXV. 117. LXVI. 118. LXVII. 89. LXVIII. 90. LXIX. 91. 92. 93. 94. 95. LXX. 106. LXXI. 109. LXXII. 110. LXXIII. 111. LXXIV. 112. LXXV. 105. LXXVI. 135. LXXVII. 142. 143. LXXVIII. 144. LXXIX. 145. LXXX. 146. LXXXI. LXXXII. 96. LXXXIII. 97. LXXXIV. 98. LXXXV. 99. LXXXVI. 100. LXXXVII. 137. LXXXVIII. 138. LXXXIX. 139. XC. 119. XCI. 121. XCII. 122. XCIII. 123. 124. XCIV. 136. XCV. 147. XCVI. 148. XCVII. 149. XCVIII. 114. XCIX. 135. C. 115. CI. 140. CII. 141. CIII. 131.

Hinc

Græca editio exſtat unica, ab Herveti verſione non parum diſtans, *capitibus CIII*, quam ex Codice Bibl. Palatinæ curavit *Ioannes Meurſius*, qui ad libri calcem notas eruditas addidit, teſtatus etiam ſe nonnulla ſuplevisse ex Codice Bibl. Regiæ Pariſ. cum Lutetiæ verſaretur. Meurſii editio vidit lucem Lugd. Bat. 1616. 4.

Græco Latinam Græcâ Meurſiana pleniorem ex MSS. Regiis, cum verſione Herveti, capitibus CLI. primus dedit *Fronto Ducæus* in auctario Bibliothecæ Patrum Tomo II. p. 893 - 1053. Pariſ. 1624. fol. recuſam in Bibliotheca Patrum Pariſ. 1644. 1654. Tomo XIII. cum ejusdem Ducæi notis ad Voluminis calcem. Nonnulla deinde capita auctiora, vel Herveto etiam, Ducæoque * præterita, ex duobus Codicibus Colbertinis cum verſione ſua vulgavit *Io. Baptiſta Cotelerius* T. 3. monument. Eccleſiæ Græcæ p. 117. - 120. & p. 158 - 170. Pariſ. 1686. 4. Ac credibile eſt plura adhuc ſupplementa poſſe addi, ſi quis MStos Codices conſulat, ut Cæſareos de quibus Lambecius lib. 1. p. 144. & lib. VIII. p. 312. ſeq. 397. vel Voſſianum, ſiquidem Caveus notat in Iſaaci Voſſii Bibliotheca, quæ in publicam Leidenſem pervenit, Codicem Lauſiacæ, *editis duplo auctiorem* extitiſſe. Nam & Meurſius teſtatus fuit ſibi eſſe in manibus ejusdem Palladii *διήγησιν περὶ τῶν κατ' Αἴγυπτον διαλαμψάντων πατέρων*. *Id quoque opus*, inquit, *ſi placere hanc Hiſtoriæ Lauſiacæ editionem intellexero, communicabo.* Nunquam hoc fecit Meurſius, attamen *διήγησιν* illam majore ſaltim ex parte ex tribus Codicibus Regiis & uno Colbertino habemus luce & verſione donatam ab eodem Cotelerio T. 3. monument. p. 171 - 184. non ſub Palladii nomine quidem, ſed ſine nomine auctoris, hoc titulo: *ἡ κατ' Αἴγυπτον τῶν μοναχῶν ἱστορία, ἤτοι παράδεισος*. Videntur autem ſub Palladii nomine lecta olim plura, nam quod idem Cotelerius T. 1. monimentor. p. 546. ſeq. inter Apophthegmata Patrum affert fabuloſum Macarii cum arido defuncti hominis cranio colloqvium, illud Palladio teſte citato laudat Io. Damaſcenus, ſive quisquis auctor Orationis de iis qui in fide dormierunt T. 1. p. 585. *λέγω δὴ τὴν Παλλαδίου πρὸς Λαῦσον ἱστορικὴν βίβλον ἐν ᾗ τὰ κατὰ τὸν μέγαν καὶ θαυματουργὸν Μακάριον παναληθῶς γέγραπται θαύματα, πῶς τὸ ξηρὸν κράνιον πυθόμενος* &c. Idem colloquium memoratur libro tertio & ſexto vitar. Patrum p. 401. & 499. edit. Roſweydi: & in Mich.

Glycæ

* In Græcis Ducæi deſiderantur capita 90-106. & pars capitis 46. & 9[illegible].

Glycæ Epiſtola 26. & in Synaxario Græcorum 19. Januar. nec non à Nicephoro Blemida in diatriba qualem eſſe deceat Imperatorem, & Ioanne Hagioëlita in Encomio Macarii Ægyptii. Vide Allatium diſſ. 2. de libris Eccleſiaſticis Græcorum p. 117. - 123.

IV. Solet à multis q) longo jam tempore Palladio huic tribui *Dialogus de vita S. Chryſoſtomi*, qui cum Theodoro Diacono Romano habitus Romæ fingitur circa A. C. 408. non diu poſt Chryſoſtomi mortem Διάλογος ἱστορικὸς περὶ βίου καὶ πολιτείας τοῦ Ἰωάννου Ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. Sed aſſentior viris doctis, r) qui alium eſſe auctorem & Epiſcopum cum Theodoro colloquentem à Palladio ſtatuunt. Nam de Palladio Helenopolitano Epiſcopo tanquam diverſo ſermo eſt p. 26. παραδεξαμένου δὲ μηνὸς ἡμερῶν ἐπέστη Παλλάδιος ὁ Ἐπίσκοπος Ἑλενουπόλεως δίχα γραμμάτων ὡς ἔλεγεν καὶ αὐτὸς πεφευγέναι τὴν τῶν ἀρχόντων μανίαν. Et p. 192. ἐν τίσιν οἱ Ἐπίσκοποι οἱ μετὰ τῶν ἡμετέρων ἀποσταλέντες Εὐλύσιος καὶ Παλλάδιος &c. Quin imo illo tempore in vicinia Blemmyum Æthiopum in opido Syene cuſtodiebatur: Παλλάδιον δὲ Βλεμμύων ἢ Αἰθιόπων ἐκ γειτόνων φρουρεῖσθαι Συήνη καλούμενον τὸ χωρίον. p. 194. & p. 198. Παλλαδίου δὲ καὶ τὸν παῖδα ἀφείλαντο βιασάμενοι αὐτὸν καὶ γραμματεῖον ἐκθέσθαι. Omitto quod Epiſcopus ille jam ſenio & canis venerandus in dialogo inducitur p. 36. & 38. & qui tunc demum Romam viderit p. 7. cum Palladius Helenopolitanus jam diu ante profectus Romam fuerit reſtituendi Chryſoſtomi cauſa circa A. 405. & anno 408. nondum eſſet quadragenarius. Nonnulla etiam aliter narrari ab hiſtoriæ Lauſiacæ ſcriptore, aliter in hoc dialogo, notavit Valeſius ad Sozomeni VIII. 12. p. 164.

V. Edi-

q) Ita Theodorus Trimithuntis in Cypro Epiſcopus, in Homilia de vita & exilio S. Chryſoſtomi, nec non Codices MSS. Dialogi, & Ambroſius Camaldulenſis, interpres. Atque auctorem vocatum Palladium, Georgius quoque Alexandrinus in ejusdem Chryſoſtomi vita, Photio Cod. 96. lecta teſtatur.

r) Auctorem Dialogi à Palladio Lauſiacæ ſcriptore recte diſtingvunt Baronius ad A. 388. n. 110. Emericus Bigotius in præfat ad Dialogum, & Tillemontius T. XI. memor. p. 643. ſeq. qui ſtylum quoque diverſum cauſſatur, & licet utrumque ſcriptum non adeo puro Græciſmo ſe commendet, tamen Lauſiacam longe ſimpliciore & nativo ſermone exaratam, dialogum affectato magis & male diſerto. *Le dialogue eſt plus affecté & d'un homme qui avoit quelque teinture d'une mechante rhetorique.* His accedit Ludovicus Dulcinus S. I. in Hiſtoria Origeniſmi Gallice vulgata Pariſ. 1700. 12. libro quarto. Etiam Palladium Biographum à Palladio Helenopoleos Epiſcopo diſtinguit Nicolaus Comnenus Papadopoli Cretenſis in prænotionibus Myſtagogicis ex jure Canonico editis Patavii 1697. fol.

V. *Editiones Dialogi de Vita S. Chrysostomi.*

Latinæ ex *Ambrosii* Camaldulensis versione, Eugenio IV. dicata, & diu post à Nicolao Erythræo edita Venet. 1532. 8. & T. 2. Vitarum Aloysii Lipomanni ibid. 1553. 4. & in Latinis Chrysostomi Operum editionibus.

Græco latina ex Mediceo (eodem quo Ambrosius usus fuit) Codice sexcentorum annorum, cum nova versione doctissimi Viri *Emerici Bigotii*, nec non Homilia S. Chrysostomi in laudem Diodori Tarsensis, ac præterea Actis Tarachi, Probi & Andronici, Passione Bonifacii Romani, Evagrio de octo Cogitationibus & Nilo de octo vitiis, Paris. 1680. 4. Casimirus Oudinus in supplemento de scriptoribus Eccles. p. 67. *Omisit præfationem huic operi à Palladio præfixam Emericus Bigot ob rationes quas Critici idoneas non censent, ideoque malæ fidei apud multos accusatur, quod ingenuo homine literatoque est indignum.* Temere hoc ab Oudino in virum præstantissimum dicitur, cum præfatio quam Ambrosius Camaldulensis dialogo Palladii præfixit, Latine in Bigotii editione legatur, Græca vero negat ille se in Codice MS. reperisse. *Verum quisquis*, inquit, *rem accurate perpenderit, facile mecum existimabit, Ambrosium ista de suo addidisse, ut ad Dialogum qui nimis abrupto exordio procedebat viam aperiret: idemque præstitisse in serie dialogi, sicubi nimis hiulca videbatur oratio.* En tibi totam præfationem ex Bigotiana, ne quid dubites, editione: *Cum venisset aliquando Romam Palladius Helenopolitanæ Ecclesiæ venerandus Antistes, Joannis sanctissimi viri, Constantinopolitani Episcopi, jam vita functi, discipulus, susceptusque fuisset cum honorifice à Pontifice Romanæ sedis Zosimo beatissimo, tum à Clero universo devotissime. Inter ceteros quibus familiarius usus est, Theodorus fuit Ecclesiæ Romanæ Diaconus. Is enim sancti viri doctrina casta & vitæ sanctitate delectatus, frequens illi aderat, immo quoad licebat, nunquam à latere ipsius discedebat. Quadam autem die dum essent ambo simul, otiumque à curis omnibus mortalibus agerent, orta ex more collatione spirituali, hoc sermoni initium dedit Episcopus.* Auctor præfationis hujus male Zosimum appellat, qui ab Anno demum 417. Episcopatum Romanum tenuit, at dialogus ille multis annis prius habitus refertur Theophilo adhuc superstite, Innocentius itaque pro Zosimo nominandus erat. Deinde quam de Palladio Helenopolitano res sit minime explorata, ex iis quæ paullo ante dicta sunt apparet. Hinc auctorem præfationis minime esse Palla-

dium sed recentiorem Græculum aliquem notavit Usserius Antiquitatt. Eccles. Britannic. cap. 16. p. 806. At Bigotius haud absurde suspicatus est ab ipso interprete Ambrosio versioni suæ fuisse præmissam.

VI. In Codicibus pluribus MSS. Palladio etiam tribuitur & in Colbertino Historiæ Lausiacæ subjicitur liber *de gentibus Indiæ & Bragmanibus* περὶ τῶν τῆς Ἰνδίας ἐθνῶν καὶ τῶν Βραχμάνων, quem sine nomine auctoris primum Græce edidit & Latinam versionem adjunxit illi vir summus *Joachimus Camerarius* in libro Gnomologico sine temporis nota edito Lipsiæ, 8. Hinc centum circiter annis interjectis *Eduardus Bissaus* Eques auratus & titulo Clarencii Rex Armorum, eundem velut ante ineditum Palladii nomine præfixo ex Bibliotheca Regis Angliæ vulgavit cum nova sua versione, & S. Ambrosii atque Anonymi veteris Latini scriptis ejusdem argumenti Lond. 1668. 4. Cæterum Camerarii versionem Bissæana & elegantia & diligentia præferendam judicat Rev. noster Io. Christoph. Wolfius, notis ad Casauboniana p. 219. Lambecius lib. V. de Bibl. Vindob. p. 84. hoc scriptum de Brachmanibus parum probabili conjectura tribuit Palladio Methonæo Sophistæ, quem incertum est fuisse Christi sacris addictum, at Scriptorem de Brachmanibus Christianum fuisse apparet.

VII. Palladii alii ultra quinquaginta.

Palladius *Abbas* de quo Io. Moschus in prato c. 69. 71. seq. æqualis sui etiam meminit c. 176.

Palladius *Ἀμασείας Amaseæ* Hellesponti Episcopus, qui Concilio Ephesino A. C. 431. interfuit. Vide Labbei Concil. T. III. p. 464. 492. 536.

Palladius *Alexandrinus*, cui Barthius tribuit disputationem Gregentii cum Herbano Judæo, de qua infra.

Palladius *Andri*, in Cycladibus Insulis, Episcopus interfuit Concilio CPol. A. 460.

Palladius *Antiochenus* ab A. 488. ad 498. Episcopus, Petri Fullonis successor, Eutychianus.

Palladius *Archiater*, cujus meminit Ruricius lib. 2. Epist. 34. apud H. Canisium T. V. Antiquar. Lect. p. 508.

Palladius *Arianus*, una cum Secundiano A. C. 381. damnatus in Concilio Aquilejensi. Vide T. 1. Concilior. Harduini p. 826. seq.

M. Aure-

M. Aurelius Palladius, cujus mentio in veteri inscriptione apud Gruterum p. CCCII. 2. Omitto alios in priscis saxis obvios & præter nomen nihil scitu dignum tradentes.

Palladius *Autisiodorensis* Episcopus in Gallia, qui interfuit Concilio Remensi A. C. 630. & Cabilonensi A. 650.

Palladius *Bacanartensis* in Mauritania Cæsariensi Episcopus, qui interfuit conventui Africano A. C. 484. Regis Hunerici sexto.

Palladii duo, *Burgenses* Episcopi A. 380. & 448. de quibus Tillemontius T. XVI. memor. p. 751.

Palladius *Cæsarea* Capadociæ qui interfuit Concilio CPol. A. 394.

Palladius *Candybensis* in Lycia Episcopus qui subscripsit Synodo Rom. A. C. 503.

Palladius *Capidalensis* in Pamphylia Episcopus, qui interfuit Concilio Chalcedonensi A. 451.

Palladius *Chorepiscopus* qui interfuit Concilio Nicæno A. C. 325.

Palladius *Corydalorum* in Lycia Episcopus qui Chalcedonensi interfuit Concilio A. C. 451.

Palladius quam loquentem secum inducit *S. Cyrillus* Alex. in libris de adoratione & cultu spiritali. Idem fortasse cum Palladio Amaseæ Episcopo.

Palladius *Cæsar*, Maximi Imp. filius, Idacio memoratur in Chron.

Palladius *Cursor* Theodosii junioris, cujus meminit Socrates lib. VII. c. 19.

Palladius *Diensis* in Macedonia Episc. interfuit Concilio Sardicensi A. C. 347.

Domitii Palladii, Sorani Poëmata edita Venet. 1498. 4. per Io. Baptistam Sessam Mediolanensem.

Palladius *Episcopus* ad quem S. Chrysostomi Epist. 113. Idem ut videtur (ab Helenopolitano Episcopo diversus) auctor dialogi, de vita ejusdem Chrysostomi, de quo supra dictum.

Palladius cujus *Epistolam* ad Desiderium Episcopum Cadurcenum edidit Henr. Canisius Tomo V. Antiquæ Lect.

Palladius *Fuscus* seu *Niger* Patavinus circa A. 1470. clarus de quo Vossius Hist. Latin. p. 601. & Bernardinus Scardeonius de claris Patavinis.

Palladius *Galata* quem S. Epiphanius Epistola ad Ioannem Hierosol. (A. 396. inter Hieronymianas 61.) monet fugiendum esse, quod Origenis hæresin

resin doceat. Idem quem perstringit Hieronymus procemio Dialogor. in Pelagianos. Hunc à Lausiacæ auctore diversum esse contendit Tillemontius T. XII. p. 173. T. XI. p. 528. quod mihi haud videtur.

Palladius inter *Germinii* semiariani Adversarios. Ad hunc Palladium aliosque Episcopos Epistola in Hilarii fragmentis lib. 1. p. 41. & apud Baron. ad A. C. 366. n. 27.

Palladius quem *Hibernorum* Episcopum vocat Tillemontius T. XI. p. 646. T. XVI. p. 751. &c. hoc est Scotorum, de quo infra.

Palladius *Iatrosophista* Alexandrinus, Galeno quem laudat junior. Hujus commentarius (non integer ut videtur) in librum Hippocratis de fracturis extat Græce & Latine in editionibus Hippocratis utraque Foësiana p. 917-932. & Charteriana Tomo XII. cum versione *Jacobi Santalbini*, Metensis Medici. Ejusdem Synopsin de febribus Latine vertit & utraque lingua vulgavit *Io. Charterius* Paris. 1646. 4. Et Scholia in sextum Epidemiorum Hippocratis Tomo IX. Operum Hippoc. & Galeni Paris. 1679. fol. cum versione *Junii Pauli Crassi* qui è MS. Io. Sambuci quod ab Hieron. Mercuriali accepit, vulgavit Latine Basil. 1581. 4. una cum Aretæo *, Rufo & Theophilo protospathario. Scholia Palladii in librum Hippocratis de victu in morbis acutis, MSta exstare Venetiis testatur Santalbinus, eadem nempe cum Palladii de cibo & potu quod in Bibl. Regis Christianissimi exstare testatur Labbeus p. 126. Bibl. novæ MSS.

Palladius *Iconiensis* in Lycaonia Episc. memoratus in Epistola Leonis I. Imp. ad Anatolium CPol.

Palladius *Idicrensis* in Numidia Episcopus qui interfuit conventui Africano A. C. 484.

Palladius *Magistrianus* qui CPoli litteras Imperatoris Theodosii jun. A. 431. Ephesum pertulit. Vide Acta Synodi Ephesinæ tom. 3. c. 17. seq.

Palladius *Melitenes* Episcopus in Armenia secunda, interfuit Concilio CPol. A. 553.

Palladius Palladii F. Μεθωναῖος ex *Methone* (incertum an Thraciæ an Magnesiæ in Macedonia) Sophista quem Constantini Imperatoris ætate claruisse Svidas refert, testatus eum scripsisse *περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν, de Romanorum festis*, tum *διαλέξεις, disputationes*, & *λόγους διαφόρους ὀλυμπιακὸν, πανηγυρικὸν, δικανικόν.*

Palla-

* De Aretæo & Rufo dictum lib. IV. c. 3. de Theophilo infra libro VI.

Palladius Præfectus Ægypti A. C. 374. Theodorit. IV. 22. Hist. Eccles.

Palladius *Presbyter* ad quem scripsit S. Athanasius, (defunctus A. C. 373.) T. I. edit. Lips. p. 952. seq. & S. Basilius Epist. 184.

Palladius *Presbyter* qui subscripsit libello in Concilio CPol. A. C. 536. T. V. Labbei p. 250.

Palladius *Rhetor* Latinus, cujus declamationem memorat Symmachus lib. I. Epist. 9. Ad eundem scribit lib. IX. Epist. I. & fratrem suum appellat, spectatum bonis omnibus facundiæ atque eruditionis: lib. I. Epist. 88. Ejusdem pompam cum acrimonia Quintiliani celebrat Sidonius Apollinaris Lib. V. Epist. 10. De eodem Symmachus III. 50. *Si quid præterea scitu opus est, meus Palladius indicabit, quem ego non minus doleo abductum à juventute Romana, quàm gratulor in spem sui honoris accitum.* Io. Sarisberiensis lib. 3. Metalogici c. 10. *Est autem, ut ait Palladius, magna pars prudentiæ, ejus cum quo agitur æstimare personam.*

Palladius Sophista sive *Rhetor* Alexandrinus, cujus μελέτας memorat Photius Cod. 132.

Palladius Rutilius Taurus Æmilianus, rei *rusticæ* scriptor celebris, de quo dixi lib. III. Bibl. Latinæ cap. 4.

Palladius *Salpinas* in Italia Episcopus, qui interfuit Concilio Romano A. C. 465.

Palladius *Sanctonicæ* Ecclesiæ in Gallia Episcopus, qui Concilio Parisiensi interfuit A. 573.

Palladius à Cælestino Papa missus in Scotiam, idemque primus *Scotorum* Episcopus, A. 431. Vide Usserii Antiquitates Britannicas c. 16. Antonium Pagi ad A. C. 429. n. 11. seq. & 431. n. 51. Scripta quæ ipsi à Io. Baleo tribuuntur, commentitia sunt, neque exstant usquam, neque ulli veterum memorantur.

Palladius (Συέδρων πολιτευόμενος) *Suedrorum* in Pamphylia Magistratus, cujus Epistola præmissa Ancorato S. Epiphanii.

Palladius *Sulmontinus* in Italia Episcopus, qui interfuit Synodo Romanæ A. 499.

Palladius *Tulanensis* in Gallia Episcopus, qui subscripsit Concilio Aurelianensi A. 549. Incertum an idem qui Matisconensi A. 585.

Palladius *Tigabitanus* in Africa Episcopus, cujus meminit S. Augustinus de gestis A. C. 418. cum Emerito Cæsareensi Donatistarum Episcopo T. IX. edit. Amst. p. 425. Idem fortasse Palladius quem honorabilem filium suum appellat Epistola 94. (novæ edit. 178.)

VIII. De disputatione GREGENTII Archiepiscopi cum Herbano Judæo, quam PALLADIO Alexandrino Caspar Barthius tribuit.

Caspar Barthius tum alibi, tum lib. V. Adversarior. cap. 3. (ubi plura illius illustrat loca) *Palladium* Alexandrinum appellat auctorem Actorum disputationis, quam per dies quinque coram Abramio Rege * Homeritanum Christiano & Episcopis, pluribusque Judæis & tota Civitate in Metropoli Homeritidis Taphar sive Saphar, in Arabia Felici circa A. C. 540. cum Herbano Judæo, quem νομοδιδάσκαλον Codices quidam appellant, *Gregentius* Taphrensis ArchiEpiscopus, qui diem obiit A. C. 552. (Justiniani 26.) 19. Decembr. post Abramium eodem A. 552. (regni 30) defunctum, cum jam rex Homeritarum esset Serdidus ** Abramii filius. Non dubium est Barthio fundum fuisse sententiæ suæ quod p. 184. edit. Gulonianæ (Ducæanæ p. 264.) in illa disputatione legitur: Ταῦτα τὰ ῥήματα καὶ ἑτέροις δηλωθήσονται· Ἑώρα γὰρ Παλλάδιον τὸν σχολαστικὸν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὃν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἤγαγε, τὰ ῥήματα ἑκατέρων σημειούμενον. *Hac verba etiam aliis significabuntur: Videbat enim Palladium Scholasticum Archiepiscopi, quem ab Alexandria adduxerat, verba utriusque notantem.* Ad hunc locum Gulonius interpres notavit in margine: *Hinc conjicere licet Palladium authorem esse sive scriptorem hujus disputationis.* Sane verisimilius hoc esse non diffiteor, quam quod Lambecio lib. V. p. 131. auctor videtur *Nonnosus* Justiniani Imp. ad Homeritas Legatus, cui etiam VIII. p. 387. Martyrium Arethæ & sociorum adscribit. Dixi de illo Nonnoso Volumine VI. hujus Bibliothecæ p. 279. Cæterum hanc disputationem ab Ægidio Noallio Regis Christianissimi Legato ex Oriente allatam Latine vertit *Nic. Gulonius* Græcarum litterarum Regius Professor & utraque lingua vulgavit Parif. 1586. 8. unde Græce & Latine recusa est in Auctario Græco latino Bibl. Patrum Ducæano Parif. 1624. Tomo I. &

* παρόντος τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως καὶ τινων ἐπισκόπων καὶ τοῦ πλήθους τῶν Ἰουδαίων καὶ πάσης πόλεως. p. 38. edit. Gulonii.

** Id, p. 203. seq.

& in Bibliotheca Patrum Paris. 1654. Tomo XI. p. 194. ut Latinas editiones in Bibliothecis Patrum sæpius repetitas prætercam. In his editionibus omnibus quemadmodum etiam in Codice Cæsareo, de quo Lambecius lib. V. p. 131. & Seguieriano de quo Clariss. Monfauconus in Bibl. Coisliniana p. 304. à principio quædam desunt, ut ex abrupto exordio statim cuivis patet. Non autem æque notum, in Bibl. Regia Berolinensi exstare MStum Codicem Slavonicum quadringentorum annorum, multis foliis ab initio auctiorem, cujus prima verba Latine conversa mecum communicavit eruditissimus Bibliothecæ illius præfectus M. V. la Crose.

Mensis Decembris XIX. Vita & conversatio Beati Patris nostri Gregorii (ita semper pro Gregentio appellat, ut in Menæis Græcorum dicitur Γρηγέντιος) *Episcopi Taphronis Civitatis Homeritarum, & narratio miraculorum ab eo gestorum, scripta ab Episcopo Civitatis Negran.* (Hinc patet nec Palladium nec Nonnosum auctorem esse, sed Episcopum Negranis in Homeritarum regione, quæ martyrum Civitas appellatur in Actis Passionis S. Arethæ & sociorum CCCXL. qui A. C. 522. 24. Octobr. sub Dunam Hebræo Homeritarum tyranno passi traduntur) *Benedic Pater. Oppidum quoddam est haud magni nominis in finibus Avariæ & Asiæ, nomine Lopliane. In eo habitabant admirabiles Gregorii parentes Agapius & Theotecna, ex Christi præscripto, matrimonio conjuncti &c.*

Codex Cæsareus ita incipit: ἀρχὴ τῆς διαλέξεως τῶν Ἰουδαίων μετὰ τοῦ ἁγίου Γρηγεντίου. Τούτων οὕτως γεγονότων καὶ οὕτω παρακολουθησάντων, καὶ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τούτοις αἰνοῦντος τὸν Κύριον, καὶ τῶν Μεγιστάνων αὐτοῦ ἀδικεῖν τὸ οἱονοῦν μὴ τολμώντων, καὶ πάντων χαρᾷ εὐφραινομένων, παρεγένοντο καὶ Ἰουδαῖοι καθὰ καὶ ἐκελεύσθη αὐτοῖς, ἀναλωθείσης αὐτοῖς ἤδη τῆς προθεσμίας τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν. Παρεγένοντο δὲ τοῦ διαλεχθῆναι ἕνεκα, καὶ τοῦ Βασιλέως ὑπομνησθέντος ἑτοιμασίας ἐν τῷ θολωτῷ γεγονυίας (minus bene in editis: τῆς δοκιμασίας ἐν τῷ θρελλέτῳ γεγονυίας, confer Lambec. V. p. 129.) αὐλὴ δὲ τοῦτο μεγίστη καὶ πρώτη τῶν βασιλειῶν πέλεσι. Ἐκεῖσε τοιγαροῦν ἑτοιμασίας γεγονυίας, καὶ ἁπάσης τῆς τάξεως ἀθροισθείσης, παρούσης καὶ τῆς ἱερᾶς Συγκλήτου, παρεγένετο καὶ ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῷ ἁγιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ &c. Hinc patet nec illum esse integrum sed prima mutilum parte, licet editis aliquando integriorem melioremque: atque ita accipiendus Rev. Wolfius noster in Bibl. Hebraica p. 352. De disputatione hac & fructu conversionis Iudæorum eundem ut narrant insecuto, vide Antonii Dausoulii Catechismum

Histo-

Historialem c. I. tit. 4. & Josephi Caroli Imbonati Bibl. Latino Hebr. p. 38. seq.

Gregentii Archiepiscopi scriptum quo leges ac statuta Regis sui Abramii nomine complexus fuit, exstat Græce MS. in Bibl. Cæsarea, titulis XXIII. distributum & adhuc ineditum. Νομοθεσία τοῦ ἁγίου Γρηγεντίου ὡς ἐκ προσώπου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Ἀβραμίου. Titulus I. περὶ φόνου, καὶ μιάσματος καὶ ἀρσενοκοιτίας. II. περὶ γοητείας καὶ ψευδομαρτυρίας καὶ κλοπῆς. III. περὶ πορνείας. IV. περὶ μοιχείας. V. περὶ πλουσίων ἐπιθυμιῶν. VI. περὶ ἐλευθέρων εἰς δουλείαν παραπωλούντων. VII. περὶ τοῦ ζευγνύναι τὰ τέκνα οἱ γονεῖς πρὸς γάμον ἀπὸ ἐτῶν δέκα ἢ δώδεκα. VIII. περὶ μαστρωπῶν &c. Vide Lambecium lib. V. de Bibl. Vindob. p. 131. seq.

IX. HERACLIDES Cyprius, in Scetensi eremo sectator Evagrii Pontici, hinc A. C. 399. à Chrysostomo * CPoli ordinatus Diaconus, a) & post triennium A. C. 402. successor datus Antonio Ephesi Episcopo, b) atque deinde anni spatio vix interjecto ob Origenismi dicam in Synodo ad Quercum depositus c) ac carceris sordes Nicomediæ subire coactus est, in quibus Palladio ac Chrysostomo (& ipso exule) ejus miserante vices d) adhuc hæsit A. C. 408. e) Eodem Palladio teste fuit ἐγκυκλίων ἡγμένος μαθημάτων, καὶ τῶν θείων γραφῶν ἐντὸς γενόμενος, *encycliis disciplinis optime institutus, & Divinarum Scripturarum peritus.*

Petrus Natalis, in Equilia sive Æquilia Veneta insula, Anassi fluminis ostio objecta Episcopus qui A. C. 1470. scripsit & A. 1482. Catalogum Sanctorum absolvit (non 1370. & 1382. ut excusum in Actis Sanctor. T. 4. Maji p. 304. & T. 6. p. 51.) minore etiam fide dignus, judice Bollando; f) quam Legendæ aureæ sive Historiæ Lombardicæ scriptor

*) Georgius Alex. in vita Chrysostomi, Socrates &c.

a) ita Socrates VI. 11. Sozom. VIII. 6. & Palladius p. 139. dialogi de vita Chrysost. διακονήσαντα ἔτη τρία. licet Archidiaconum vocat Nicephorus XIII. 9.

b) Niceph. XIII. 9. Ephesi Episcopum fuisse etiam Socrates & alii consentiunt, igitur viderint qui non de alio cogitant, cum Bithyniæ vel Cappadociæ Episcopum appellant, apud Rosvveydum prolegom. de vitis Patrum p. 7. & 8.

c) Socrates VI. 17. Sozom. VIII. 19. Tripartita X. 14. Nicephorus XIII. 17. Photius Cod. 59.

d) Palladius de vita Chrysost. p. 139. Chrysostomus Epist. 14. ad Olympiadem non longe à fine.

e) Tillemont. T. XI. memoir. p. 166.

f) Bollandus praefat. Actis Sanctor. T. 1. Januar. praemissa p. 19.

ſcriptor Jacobus de Viragine, quem *ferrei* hominem *oris & plumbei cordis animi certe parum ſeveri ac prudentis*, appellat Melchior Canus. g) Ille inquam Petrus Natalis lib. XII. Catalogi Sanctorum, Vincentiæ primum A. 1493. editi cap. 87. Heraclidem Sanctis adſcribit propter *Paradiſum* compoſitum, quem laudat etiam Petro Natali antiquior Vincentius Bellovacenſis libro XVII. Speculi Hiſtorialis c. 64. Nec propter aliam cauſam Sophronii ſive Moſchi potius vitæ Eremitarum, de quibus mox dicturus ſum, venire videntur nomine *Paradiſi novi* apud Photium Cod. 198. & Nicephorum VIII. 41. quam quod tum exſtiterit Paradiſus quidam vetuſtior; Heraclidis ſcilicet ingenio conſitus. Ac citatur Paradiſus à Moſcho (incertum tamen an ille Heraclidis) cap. 212. καὶ ἀναγινωσκόντων ἡμῶν εἰς τὸ παραδείσιον τὰ ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων πατέρων. Atque in Codicibus quibusdam MSS. Latinis & in editione à Jacobo Fabro Stapulenſi curata Pariſ. 1504. fol. pars Hiſtoriæ, qualis in aliis exſtat editionibus Lauſiacæ Palladianæ, fertur ſub titulo *Paradiſi Heraclidis*. h) Sed exſtant quoque ſub Paradiſi nomine in Codicibus Græcis aliæ aliorum Vitæ & à *Rufino* verſæ Latine, de quibus videndus Coſelerius T. 3. monimentor. p. 564. ſeq. qui prologum & capita quædam, ea ſcilicet quæ in Hiſtoriæ Lauſiacæ editionibus deſiderabantur, publicavit p. 171-184. Illud certe valde veriſimiliter à viris doctis traditur, Hiſtoriam Lauſiacam, qualis ab Meurſio Græce, & pluribus etiam aucta capitibus ab Herveto Latine vulgata eſt, non videri totam unius ſcriptoris, ſed ex Heraclidis Paradiſo & Λαυσιακῷ Palladii, & aliis fortaſſe Πατερικῶν ſcriptoribus collectam, contextamque.

X. *Heraclidæ varii, plus quàm quinquaginta.*

Heraclides *Ægypti* Epiſcopi duo, qui interfuere concilio Tyrio A. C. 335. Incertum unus ne ex his quem videas memorari in Concilio Sardicenſi A. 347.

Heraclides *Ænius* Thrax, qui cum fratre Pythone, Cotyn Thraciæ Tyrannum interfecit, Platonis diſcipulus. Laërt. III. 46. Ariſtoteles V. 10. Politic. Philoſtratus de vita Apollonii VII. 2. p. 280. & ad hunc notæ eruditiſſimi Olearii, ꝟ μακαρίτου.

Heraclides *Agathoclis* filius. Polyæn. V. 3. 4.

C Hera-

g) Lib. XI. locor. commun. c. 6. p. 540. Opp. h) Vide ſupra §. 8.
i) Voſſ. Hiſt. Græc. lib. 2. c. 19. Cave Hiſtor. lit. ad A. 401.

Heraclides *Alexandrinus* ſive Callatianus, cognomento Lembus. Laërt. V. 64. Infra, in *Lembus*.

Heraclides *Alexandrinus* Grammaticus ab Euſtathio laudatus & fortaſſe ab Ammonio de different. vocum atque Etymologici magni auctore in δῆλ☉. vide Ionſium p. 173. Incertum idem ne Heraclides Alexandrinus cujus Περσικὰ ἰδιώματα memorantur Laërtio V. 64.

Heraclides *Architectus*, infra in Tarentino.

Heraclides ἀςρολογυμένων ſcriptor. Laërt. V. 64.

Heraclides *Athenienſis*. infra in Hierophanta.

Heraclides *Azotenſis* in Palæſtina Epiſcopus qui interfuit Concilio Chalcedonenſi A. C. 451.

Heraclides *Bargyleites*, Dialecticus qui contra Epicurum ſcripſit teſte Laërtio V. 64.

Heraclides *Byzantius* Antiochi Regis ad L. Scipionem legatus, de quo Livius XXXVII. 34. ſeq.

Heraclides *Callatianus* ſive Alexandrinus, cognomento Lembus. Laërt V. 64. Infra in *Lembo*.

Heraclides *Clazomenius* Rhapſodus. Plato, Ione extremo.

Heraclides Clazomenius, Dux Athenienſium Æliano XIV. 5. Var. Hiſt. memoratus.

Heraclides *Comicus*. Zenobius Centur. VI. proverb. 34. Athenæus.

Heraclides *Cretenſis* περὶ τῶν ἐν ἑλλάδι πόλεων citatur ab Apollonio Hiſt. mirabil. c. 19. Sed Κρητικὸν pro Κρητικῷ legit præſtantiſſ. Olearius p. 612. ad Philoſtratum.

Heraclides *Cumanus* Rhetor cujus Τέχνας Laërtius V. 64. memorat.

Heraclides *Cumanus*, cujus παρασκευαςικὸν ſive de epulonum apparatu laudat Athenæus. τὰ Περσικὰ præter Athenæum memorat Laërtius V. 64. teſtatus quinque libris conſtitiſſe.

Heraclides *Cumanus* alter, Rhetor cujus τέχνας idem Laërtius loco laudato celebrat.

Heraclides *Demetrii* F. diſcipulus Lyconis Peripatetici. Laërt. V. 71.

Heraclides *Dialecticus*. ſupra in Bargyleite.

Heraclides *Epheſius* Epiſcopus à Chryſoſtomo ordinatus accuſatusque in Synodo ad Quercum A. 403. Is ipſe de quo ſupra §. IX. dictum.

Heracli-

Heraclides quem *λιγυρὸν* sive suavem (non *Ligurem* ut Meursius diss. de Heraclidis T. 10. Thesauri Gronov. p. 616.) *Epigrammatum* Poëtam laudat Laërtius V. 64. Perpauca hodie Heraclidis Sinopensis Epigrammata in Anthologia supersunt libro 3. tit. 2. 3. & 22.

Heraclides *Erythraeus*, Chrysermi discipulus, medicus Herophileus, qui Strabonis ætate vixit, Apollonii Muris συσχολαστής. Librum septimum de Herophili secta laudat Galenus de arte Medica c. 1. qui omnia Hippocratis Scripta ab eo illustrata alibi testatur.

Heraclides *Euphronis* F. infra in Pontico.

Heraclides *Grammaticus*. vide in Alexandrino, Heracleote, Milesio & Mopseate.

Heraclides *Heracleotes* Ponticus. infra in Pontico.

Heraclides alter ejus civis, qui πυῤῥίχας & φλυαρίας scripsit teste Laërtio V. 63. Artemidor. IV. 65. Svid. in λέσχαι & Ἡρακλείδ. ubi testatur λέσχας illas tribus libris genere Sapphico ac Phalæcio varias difficiles pertractasse quæstiones: Heraclidem vero hunc multa alia scripsisse Epica poëmata, & Didymi Alexandrini fuisse auditorem, adversarium Apri ex Aristarchi schola Grammatici, & ludum litterarium habuisse Romæ Claudii ac Neronis temporibus.

Heraclides *Heracleensis* (τῆς ἄνω Ἡρακλείας in Arcadia) Episcopus qui Conciliis Ephesinis interfuit A. C. 431. 449. & Chalcedonensi A. 451.

Heraclides *Herophileus* Medicus: supra in Erythræo.

Heraclides ex *Hicesii* schola Medicus, ἰατρὸς τῶν ἀπὸ Ἱκεσίου Laërt. V. 64.

Heraclides *Hierophanta* Atheniensis, cujus mentio apud Philostratum lib. 2. de vitis Sophist. p. 601. in vita Apollonii Atheniensis.

Heraclides *Hippocratis* Pater, Vide Stephanum Byz. in Κῶς, Svidam in Ἱπποκρ. Tzetzam Chiliad. VIII. vers. 946.

Heraclides *Lembus* dictus à λεμβευτικῷ quem scripserat λόγῳ, ut docet Laërtius V. 64. Ejus διαδοχὴν sive Epitomen operis Sotionis de successione Philosophorum sex libris compositam, & Epitomen vitarum Satyri intercidisse dolendum est. De aliis ejus scriptis Meursius diss. de Heraclidis T. X. thesauri Gronov. p. 613. seq. Hujus esse librum de incredibilibus, qui sub Heracliti extat nomine, suspicabatur V. C. Tho. Gale. Plura de hoc Heraclide Vossius in Hist. Græcis & Ionsius lib. 2. c. 11. qui non multo post Archimedem vixisse notat.

Heraclides Ligur nullus, vide supra in *Epigrammatum* scriptore.

Heraclides *Lycius* Adriani, Chresti & Aristoclis auditor Sophista qui scripsit *πόνε ἐγκώμιον laudes laboris* teste Philostrato lib. 2. Sophist. p. 618. De ejus Niceta emendato sive κεκαθαρμένῳ ex eodem Philostrato etiam Svidas in Ἡρακλείδης.

Heraclides *Macedo*, pictor. Plin. XXXV. 2.

Heraclides *Magnesius* cujus Μιθριδατικὰ memorat Laërtius V. 64.

Heraclides *Milesius* Grammaticus Eustathio laudatus. vide Ionsium lib. 2. c. 11. p. 173.

Heraclides *Mopseates* Cilix citatus ab Athenæo VI. p. 234. Meminit & Stephanus Byz. in Μόψε ἑςία, qui Grammaticum appellat.

Heraclides *Nyssenus* Episcopus circa A. C. 440. cujus Epistolas duas adversus Messalianos memorat Photius cod. 52.

Heraclides *Odessita* Ponticus Thrax Historiographus. Steph. in Ὀδησσός.

Heraclides *Oxyrinchites*, idem cum Lembo. vide Svidam.

Heraclides *Phocaënsis*, sculptor. Laërt. V. 64.

Heraclides *pictor*. Supra, in Macedone.

Heraclides qui parænеses carmine scripsit, unde ποιητικὸς Laërtio V. 64.

Heraclides Heracleotes *Ponticus* Euphronis F. & Platonis atque Aristotelis discipulus de quo ad Laërtium III. 68. seq. viri docti, Svid. in Ἡρακλείδης, Meursius ad Chalcidium p. 10. seq. & in diss. de Heraclide T. X. thesauri Gronov. p. 607. seq. Vossius de Hist. Græcis p. 45. seq. & Ionsius lib. 1. c. 17. de scriptoribus Hist. Philosoph. Ejus opus περὶ δικαιοσύνης citatur etiam ab Eratosthene c. 29. Catasterism. Virum μυθώδη & πλασματίαν vocat Plutarchus Camillo p. 140. ubi ejus σύγγραμμα περὶ ψυχῆς, atque libro de audiendis poëmatibus Ἄβαριν illius memorans, ὐ γὰρ μόνον, inquit, τὰ Αἰσώπεια μυθάρια καὶ τὰς ποιητικὰς ὑποθέσεις καὶ τὸν Ἄβαριν Ἡρακλείδε, καὶ τὸν Λύκωνα τὸν Ἀρίστωνος διερχόμενοι, ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ τῶν ψυχῶν δόγματα μεμιγμένα μυθολογίᾳ μεθ᾽ ἡδονῆς ἐνθεσιῶσι.

Heraclides *Ponticus* alter, itemque tertius, de quibus supra in Heracleote & Odessita.

Heraclides *pugil*. Plutarch. sympos. p. 314. Ælian. XII. 26. Var.

Heraclides *Rhetor*, supra in Cumano.

Heraclides *Sarapionis* F. idem cum Lembo de quo supra.

Hera-

Heraclides *sculptor*, supra in Phocaënsi.

Heraclides *Sinopensis* supra in Epigrammatum scriptore.

Heraclides *Soranus*. Etymologicum Magnum in Δημώ.

Heraclides *Syracusanus* cujus ὀψαρτυτικὸν sive de re culinaria sæpe laudat Athenæus. Nescio idem ne cujus librum περὶ θεσμῶν citat idem XIV. p. 647.

Heraclides *Tarentinus* homo malus qui Philippum Macedonem ex moderato Rege acerbum & immanem reddidit teste Polybio Excerpt. libri XIII. Idem cujus mentio apud Æschinem Orat. contra Ctesiphontem. Livium XXXI. 10. & XXXII. 5.

Heraclides *Tarentinus* Architectus qui in Philippi Regis, Persei patris gratiam Rhodiorum classem accendit. Polyænus V. 17. 2.

Heraclides *Tarentinus* Medicus Empiricus Laërt. V. 64. Manteæ Herophilei discipulus de quo infra libro VI. Vide sis interim Meursium diss. de Heraclidis T. X. thesauri Gronov. p. 614. seq. Menagium ad Laërtium p. 227. seq. Jonsium, lib. 2. c. 11. p. 172. Harduinum ad Plin. &c.

Heraclides *Tarsensis*, Stoicus, Antipatri discipulus in patria. Laërt. VII. 121. Suid. in ἀμπλάκημα.

Heraclides *Terinæus*. Etymolog. Magnum in Τέρινα.

Heraclides *Thyatirenus*, tragœdus. Artimedor. IV. 35.

Heraclides *Thyneos* Ægypti Episc. qui Concilio Ephesino A. C. 431. interfuit.

Heraclides Episcopus *Tituensis* in Pamphylia, qui interfuit Concilio CPol. A. 381.

Omitto dicere de Heraclidis, Herculis posteris eorumque inter Græcos gloria & rebus gestis, de quibus juvabit consulere Meursium de regno Laconico cap. 7. (T. V. thesauri Gronov.) & Bacheti Meziriaci animadversiones recusas non ita pridem in Belgio, quibus Epistolas Ovidii erudite illustravit.

XI. IOANNES MOSCHUS a) Cognomento Εὐκρατᾶς,

a) Ἰωάννης μὲν ὄνομα αὐτῷ, ἐξ ἐπικλήσεως δὲ ἐλέγετο ὁ τοῦ Μόσχου. Photius Cod. 199. Sic. Ioannes *Moschi* dicendus esset, sed Ioannes Moschus dicitur ut Apollonius Molo, Athenodorus Sandon, Apion Plistonices, Herodes Atticus pró Attici, Plistonicæ, Sandonis, Molonis. Vide Valesium ad Ammian. XIV. 8. Non igitur credibile est quod Rosvveidus prolegom. 12. in Vitas Patrum, Moschum à natione ita dictum suspicatur. Ioannis nomen solum scriptor ipse exprimit c. 77. *Dixit mihi Sophronius: vere, Abba Ioannes, hodie nihil ultra studeamus. Hæc ergo scripsimus ut & vos pariter ædificemini.*

b) (Unde corruptum *Everatæ* vel *Evirati* nomen concinnavere alii) monasticam vitam in cœnobio S. Theodosii c) Hierosolymis & in deserto ad Jordanem & in nova S. Sabæ laura coluit, *κανονάρχου* sive præcentoris etiam officio functus, ut ipse testatur cap. 50. Hic post visitata temporibus Tiberii & Mauritii Imperatorum d) per longinquam peregrinationem quam plurima Syriæ & Ægypti atque Occidentis etiam Monasteria, animum ad scribendum appulit, notissimumque illum librum de vitis Monachorum illius ætatis usque ad Heraclii * tempora, fabulosis non destitutum narrationibus composuit ad *Sophronium* Sophistam, discipulum e) & itinerum comitem, (deinde Patriarcham Hierosolymitanum) quem *ἱερὸν καὶ πιστὸν τέκνον* appellat in præfat. & fratrem c. 92. & 135. atque Abbatem fratrem c. 102. meminitque iterum c. 21. 69. 110. 111. 113. 157. 162 & 77. ubi Stephanum Sophistam cum illo frequentasse se testatur. Passim invehitur in hæresin Severi Acephali, neque abnuit se profecisse ex aliorum scriptis quæ ante illud tempus de Monachorum vita & gestis exstabant. Sic capite 55. laudat *βιβλίον γεροντικόν*. Et cap. 112. *Καὶ ἀναγινωσκόντων ἡμῶν εἰς τὸ παραδείσιν τὰ ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων πατέρων.* Diem obiisse supremum A. C. 620. à Ioanne Bollando annotatum reperi.

Titulus libri: *Pratum, viridarium, novus paradisus, λειμὼν* seu *λειμωνάριον* & *νέος παράδεισος* sive *νέον παραδείσιον*. f) In editis Codicibus absolvitur capitibus CCXIX. cum Photius CCCIV. *διηγήμασι* constantem legerit. Sed idem testatur sua jam ætate fuisse Codices alios

b) Apud Cotelerium T. 2. Monument. p. 341. *Ἰωάννου τοῦ Εὐκρατᾶ βίβλος ἡ ἐπιγεγραμμένη λειμών.* Confer Cotelerii notas p. 655. & T. I. p. 795.

c) Photius Cod. 199. d) Vide Moschum in prato c. 112. 127. 155. Photium ibid.

* Photius Cod. 198.

e) Photius: *τὸ παρὸν σύνταγμα γράφει καὶ προσφωνεῖ Σωφρονίῳ ἢ Σωφρονᾷ τῷ οἰκείῳ μαθητῇ καὶ ἐγχειρίζει αὐτῷ τοῦτο τὴν τοῦ βίου μέλλουσαν ἐφίστασθαι πρὸς τὰ ἀμείνονα προτεθειμένος μεταβολήν.* Ioannes Antiochenus à Cotelerio editus T. I. monument. p. 167. *ἢ τοῦ ὁσίου Ἰωάννου πρὸς τὸν μαθητὴν Σωφρόνιον, ἤτοι ὁ νέος παράδεισος.* Neuter Sophronium illum monet fuisse eundem cum Patriarcha Hierosol. Nihilominus eundem esse non dubitarunt Patres secundæ Nicænæ Synodi, Io. Damascenus & Nicephorus, sed qui Sophronio ipsi *λειμωνάριον* perperam velut auctori tribuunt, ut mox infra dicetur.

f) Cotelerius T. I. monument. p. 748. Lambecius VIII. p. 399.

os aliis auctiores, g) & in nonnullis διηγήματα sive narrationum capita CCCXLII. In margine Codicis MS. Margunii vocatur πατερικόν. Vide Rosweidum p. 20. prolegomenon ad Vitas Patrum.

Prodiit primum typis exscriptus *Italice*, nescio quo interprete, cujus editionis Lipomannus facit mentionem.

Deinde *Latine* ex *Ambrosii* Camaldulensis interpretatione, in tomo septimo *Aloysii Lipomanni*, Venet. 1558. 4. Et inde recusus seorsim Coloniæ 1583. & plus simplici vice in Bibliothecis Patrum. Idem libri decimi locum occupat in vitis Patrum Heriberti Rosweidi, qui etiam notas breves addidit. Antwerp. 1615. Lugd. 1617. Antwerp. 1628. fol.

Græce & Latine denique lucem vidit in Auctario Bibl. Patrum Ducæano Paris. 1624. Tomo II. p. 1057. & in Bibliotheca Patrum Paris. A. 1644. 1654. Tomo XIII. Sed Græca plurimis capitibus h) trunca, ex MSS. Codicibus uno Bibl. Regiæ, 2466. & tribus Colbertinis supplevit *Io. Baptista Cotelerius*, supplementaque illa Græce & Latine vulgavit Paris. 1681. 4. Tomo II. monumentor. Ecclesiæ Græcæ p. 341--456.

Pascha-

g) Phot. καὶ τὰ διηγήματα δὲ οὐχὶ τὸν ἴσον ἀριθμὸν ἐν πᾶσιν εὑρήσεις τοῖς βιβλίοις διασεσωσμένα. ἀλλ' ἔν τισι καὶ εἰς δύο καὶ τεσσαράκοντα καὶ τριακοσίοις διπλωμένα. Τοῦτο μὲν ἐνίων κεφαλαίων ἐπὶ διαιρέσει τοῦ ἀριθμοῦ συναυξαμένου, τοῦτο δὲ καὶ διηγημάτων ἐστιν ὧν παρενθήκη. Mentio hujus operis etiam in quæstionibus Anastasii qv. 60. p. 398. ubi locus affertur ἐκ τοῦ λειμωνάριου. Præterea in vita Gregorii M. scripta à Ioanne Diacono circa A. 872. & apud Surium 12. Martii obvia, lib. 2. cap. 45. *Nihilominus ex libro qui à Græcis λειμὼν dicitur, à Latinis vero intelligitur* Campus *vel* Pratum, *præceptor meus inter alia toto orbe diffamata jam miracula interpretatus est mihi scribens: Enarravit nobis presbyter nomine Petrus, de S. Gregorio &c.* ex Moschi cap. 192. Et lib. 4. cap. 63. *Sed ne solis verbis tanti præsulis humilitas inculcari credatur, superest ut Græcorum relationibus ad me nuper interpretatis eadem patris humilitas vivis operibus demonstretur. In quibus videlicet ita refertur: Enarravit nobis Abbas Ioannes Persa* &c. ex Moschi cap. 151.

h) Desunt capita 5. 7. 9. 16. 17. 20. 21. 22. 23. 24. 26. 28. usque ad 42. 44. 51. 59. 61. 62. 74. 75. 76. 82. 83. 84. 86. 87. 90. 91. 92. 93. 94. 96. 100. 102. 103. 104. 106. 109. 110. 111. 115. 117. 120. 121. 122. 124. 126. 128. 130. 131. 132. 137. 138. 139. 140. 144. 146. 147. 148. 151. 152. 153. 154. 157. 168. 169. 170. 171. 172. 178. 179. 180. 191. 202. usque ad 206. 208. 209. 211. usque ad 219. & pars capitum 8. 18. 57. 69. 105. 127. 156. 163. 197.

Paschasius Auriacus (d'Orange) Ordinis Minorum Lector in Conventu Insulensi non Latine vertit Moschi pratum, (ut Possevinus T. 2. apparatus S. p. 426. tradit) sed *Gallice*, quæ ejus versio prodiit Lovanii A. 1599. Vide Sweertii Athenas Belgicas p. 592.

XII. Postquam Palladii Lausiacam celebrasset Nicephorus VIII. 41. Hist. subjungit: Πολλὴν δὲ καὶ Σωφρόνιος ὁ Ἱεροσολύμων καὶ ἀγαθὴν ἱστορίαν περὶ τούτων (μοναχῶν) ἡμῖν καταλέλοιπεν, λειμῶνα καὶ νέον παράδεισον τὴν συγγραφὴν ὀνομάσας. *Locupletem quoque & utilem de eis* (Monachis) *historiam* SOPHRONIUS Hierosolymitanus *nobis reliquit, Prati & novi Paradisi titulo, scripto ei indito.* Intelligit itaque Sophronium, qui in Patriarchatu Hierosolymitano successit A. C. 629. Modesto, & A. 638. diem obiit, de cujus vita consulendus Papebrochius in Actis Sanctor. ad XI. Martii T. 2. p. 65. seq. ut dixi Volumine superiore octavo p. 199. seq. cum illius scripta persequerer. Ioannes Damascenus lib. I. pro imaginibus p. 328. affert locum ἐκ τοῦ λειμωναρίου τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, eundemque repetit lib. 2. p. 344. & lib. 3. p. 352. In Synodo secunda Nicæna A. C. 787. celebrata Actione IV. T. 3. Concil. edit Binianæ affertur idem locus τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου ἐκ τοῦ λειμωναρίου. Et alii tres, actione V. p. 614. seq. ἐκ τοῦ λειμωναρίου. Cum eadem iisdem verbis in prato Ioannis Moschi legantur, satis apparet Sophronium Patriarcham Hierosol. eundem esse cum Sophronio Ioannis Moschi discipulo, cui pratum ille suum inscripsit: deinde illam de Monachis historiam, quam Io. Moschus scripserat, tributam fuisse ab aliquibus Sophronio i) tanquam auctori, non modo quoniam Io. Moschi magistri sui itinerum operisque socius exstitit, sed insuper quia Sophronius hoc opus publicum fecit, ut ex prologo Græco qui operi præfixus est notavit Michaël le Quien ad Damascen. T. I. p. 328.

XIII. Anonymi ἀνδρῶν ἁγίων βίβλος, De Vita ac virtute sanctorum, liber lectus olim Photio Cod. 198. digestus fuit in capita XXII. & sub singulis, totidem veluti titulis virtutum, varias narrationes ex magno λειμωναρίῳ sive viridario sanctorum excerptas exhibuit. Capitis ultimi loco fuere sententiæ *Hesychii* Presbyteri Hierosolymitani, quales ad Theodulum exstant ducentæ, cum Io. Pici versione editæ Parif. 1563. 8. & in auctario Ducæano Bibliothecæ Patrum Parif 1624.
T. I.

i) Confer Rob. Coci censuram scriptorum p. 423. seq. & Aloysii Lipomanni præf. ad Moschum.

T. I. p. 985. nec non in Bibliotheca Patrum edit. Morellianæ Parif. 1654. Tomo XI. Priora capita sedecim exstant Latine interprete *Pelagio* Diacono Romano, in vitis Patrum Herib. Rosweidi, libro quinto. Capita XVII. XVIII. XIX. XX. ex *Ioannis* Subdiaconi Romani interpretatione in iisdem vitis librum sextum occupant. Pelagio & Ioanni versionem illam Rosweidus vindicavit ex Sigeberti cap. 115. seq. de script. Eccles. Neque repugno si quis Pelagium hunc putet esse eum qui Episcopus Romanus fuit ab A. 556. ad 561.: Johannem vero qui tertius illo nomine ejusdem Ecclesiæ sedem tenuit ab A. 561. ad 574. Caput XXI. videtur esse quod in iisdem vitis Patrum apud Rosweidum libro septimo cap. 44. ex Paschasii Diaconi Romani versione inscribitur *de meditationibus duodecim anachoretarum*, & Rosweidus ex Codice Bibl. Augustanæ, cujus apographum ab Hoeschelio acceperat, in notis p. 521. seq. Græce subjunxit, hoc titulo: διήγησις ιβ πατέρων ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελθόντων περὶ τῶν οἰκείων κατορθωμάτων. Photius appellat διαλέξεις γερόντων περὶ λογισμῶν πρὸς ἀλλήλους. Fronto Ducæus in limine notarum ad Lausiacam Palladii testatur in antiquo membranaceo libro Mediceo & in altero chartaceo Regis Francisci I. præmisso Lausiacæ Historiæ textui centum & trium capitum à Meursio editæ annexum alium librum in triginta divisum capita titulo præfixo, in priori quidem isto: Τοῦτο τὸ βιβλίον λέγεται παράδεισος. βίος τοῦ Ἀββᾶ ἰωάννου τοῦ θηβαίου τοῦ ἐν Λυκῷ &c. In posteriori vero, isto: ἡ κατὰ Αἴγυπτον τῶν μοναχῶν ἱστορία, εὐλογητὸς ὁ Θεός, & subjectam præfationem, cujus interpretatio Latina librum secundum de vitis Patrum Rufino attributum antecedit: *Benedictus DEUS, qui vult omnes homines salvos fieri.* Sed triginta illa capita Latinæ editioni Lausiacæ ab Herveto curatæ inserta, & in Græco-Latino Ducæi Palladio utraque lingua repræsentata sunt.

XIV. Non dubium est multa ejusmodi olim extitisse volumina quæ jam sub μοναχικῶν, jam sub γεροντικῶν, jam sub πατερικῶν titulo memorari video, sæpius descripta & frequentibus Monasteriorum usibus trita, in quibus ad mensam illa legi & ἀναγνώσεις ἐκ τοῦ πατερικοῦ usurpari consueverunt, ut vel ex Typico Sabæ cap. 8. notum & jam observavit præstantissimus Cangius. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ὅλον τὸν χρόνον πατερικὰ ἀναγινώσκονται. Multa horum periisse accidit non solum negligentia hominum, temporisque longitudine, sed etiam injuria, ut de Constantino Copronymo narrant Theophanes & Cedrenus, omnes ejusmodi libros flammis ab ipso datos, fortasse quod nonnulla etiam in ip-

sum & factionem ejus jactata Patrum dicta continerent. ὅσα δὲ εὗρεν Μοναχικὰ καὶ πατρικὰ βιβλία, πυρὶ κατέκαυσε. Tulerunt tamen nonnulla ætatem, exstantque tam in Codicibus MSS, quam in libris editis. Huc enim pertinent præter βίβλους τῶν πατέρων quas jam memoravi, ampla & insignis collectio quam *Apophthegmata Patrum* inscripsit Græceque è Codice Regio 2466. edidit cum Latina versione sua *Io. Baptista Cotelerius* T. 1. Ecclesiæ Græcæ moniment. p. 338- 712. Paris. 1677. 4. Lectu minime indignam hanc de ἀσκήσει dictisque & factis Patrum ἐκλογὴν profiteor, licet frigida nonnulla in illis & absona poterunt lectoribus sanis merito videri. Sed alia in iisdem cogitata sunt egregie, verissimeque pronunciata, suscepta pie, facta prudenter. Breviorem ejusmodi de sententiis Patrum eremitarum συναγωγὴν ex γεροντικῷ aliquo excerptam habes Latine in *S. Petri Cœlestini* Papæ *quinti* Opusculo quinto, Tomo V. Bibliothecæ patrum edit. Lugd. p. 802 - 813. In Bibliotheca Seguieriana quæ hodie Coisliniana est, plura ejusmodi γεροντικὰ patrum sententias complectentia (quale laudatur à Io. Moscho c. 55. & 212.) exstant manu exarata Græce, ut constat ex Catalogo ejus Codicum Græcorum Montfauconiano p. 200. 294. seq. &c. Ne de vitis Patrum in illa Bibl. dicam, præter rem tributis *S. Hieronymo* * nec diversis ab iis quas sub Palladii nomine habemus. Vide eundem Catalogum p. 138. 139.

XV. IO. GEOMETRA, quem ante annos sexcentos vel septingentos vixisse opinabatur Franciscus Combefisius in notitia scriptorum Tomo primo Bibliothecæ Concionatoriæ præmissa, Παράδεισον νέον *novum Paradisum* inscripsit undecentum tetrasticha sua, quibus dicta & facta celebrat SS. Ascetarum *Achillæ*, *Agathonis*, *Apollinis*, *Antonii*, *Arsenii*, *Asionis*, *Bessarionis*, *Carinonis*, *Esaiæ*, *Eutropii*, *Helladii*, *Heliodori* (ab *Isidori*) *Lucii*, *Matois*, *Miltiadis*, *Pioris*, *Pittaci*, *Pityrionis*, *Simonis*, *Sisois*, *Theonis* & *Zenonis*. Primum tetrastichon cum Fed. Morelli metaphrasi adscribam:

Ἀνθεμόεις Παράδεισος ὁ τῶν ἁγίων χορός ἐστιν
  Ὀδμῆς ἡδείης πείρατα πιμπλάμενος.
Πᾶς ἐν ὅς παθέεσσιν ἐπιπλήγει φίλον ἦτορ,
  Δεῦρ' ἴτω ἀμβροσίης ἄνθεα δρεψόμενος.

Sancta

* Confer quæ de aliis vitis Patrum S. Hieronymo tributis in Codice Colbertino, & partem Græce versis ex iis quæ de Hilarione, Malcho, Paulo Eremita Hieronymus Latine scripserat, dixi Volumine VIII. p. 376. Nec non de Ioannis Cassiani Collationibus Patrum, (cujus Epitomen Græcam legisse se Photius Cod. 197. testatur) Volumine VII. p. 552.

Sanctorum cœtus vere est Paradisus amœnus
Unde animis afflat suavis & almus odor.
Ergo cui affectu sunt pectora læsa profano
Huc veniat, florem carpat & ambrosium.

Græce separatim & separatim Latine vulgavit Morellus Paris. 1595. 8. Græce & Latine cum aliis quibusdam Geometræ hymnis recusus est hic novus Paradisus in auctario Ducæano Tomo 2. Paris. 1624. & in Tomo XIV. Bibliothecæ Patrum edit Paris. 1644. 1654. fol. De aliis ejus scriptis dixi Volumine septimo p. 715. seq.

MAXIMUS MARGUNIUS Cytherorum Episcopus, variis scriptis editis sub decimi sexti septimique sæculi confinia clarus *novum* & ipse *pratum* de sanctorum vitis dictisque lingva Græcobarbara condidit νέον λειμωνάριον quod Venetiis ut puto editum necdum vidi. Citatur à Nic. Comneno Papadopoli in prænotionibus Mystagogicis p. 37. qui p. 24. 25. & alibi etiam notas ejus in Simeonis Metaphrastæ vitas sanctorum commemorat. Ceterum est mihi ad manus liber alius ejusdem Margunii excusus Venetiis apud Antonium Pinellum & emendatus à Theophylacto Hierodiacono Tzanphurnaro, A. 1630. 4. hoc titulo: Βίοι ἁγίων ἐκ τῆς ἑλληνικῆς γλώττης ἤτοι ἐκ τῶν συναξαρίων μεταφρασθέντες παρὰ Μαξίμου ταπεινοῦ Ἐπισκόπου Κυθήρων εἰς κοινὴν ὠφέλειαν. Volumen est foliorum 344. ordine mensium succincte persequens memorias Sanctorum vitasque, quæ singulis diebus in Ecclesiæ Græcæ Menologiis ac Menæis recoluntur. Huic annexus est alius liber nescio à quo collectus atque Græca lingua vulgari expositus, at ab eodem Theophylacto emendatus, excususque apud eundem Pinellum Venet. 1628. 4. in qua narrationes prolixiores XIX. de vitis Sanctorum sub nomine totidem Homiliarum continentur. Titulus est: βιβλίον ὀνομαζόμενον νέος θησαυρός. pagg. 380.

AGAPII Cretensis νέος παράδεισος ἤγουν βίοι διαφόρων ἁγίων lucem viderunt Venetiis A. 1641. 4.

XVI. Quas sæpius hactenus memoravi HERIBERTI ROSWEYDI * Ultrajectini S. I. VITAS PATRUM A. 1615. fol. Plantinianis typis

* Obiit Rosweydus Antwerpiæ 1629. 5. Octobr. Cum præter hasce Vitas Patrum etiam Vitas Sanctorum Sanctarumque. & Eremitarum Ægypti ac Palæstinæ edidisset, instituissetque Acta Sanctorum integre vulgare pluribus Voluminibus, quod consilium post ejus obitum deinde Io. Bollandus ejusque socii ita persecere, ut per annos fere octoginta, sex priorum anni mensium acta voluminibus XXV. in fol. tradita confecerint.

pis primum Antwerp. vulgatas, atque post editionem Lugdunensem A. 1617. Antwerpiæ Belgice eodem anno, & A. 1628. Latine auctius recusas: eas hoc loco breviter, ordine tamen describere placet, ut idea præclari operis & imago distinctior Lectori objiciatur. Totum opus in libros decem distingitur.

Libro I. Vita *S. Pauli* eremitæ, auctore Hieronymo, *S. Antonii* Abbatis ab Athanasio scripta, Evagrio presb. Antiocheno interprete, *SS. Hilarionis* & *Malchi* monachorum auctore Hieronymo. *S. Onuphrii* eremitæ, auctore Paphnutio, interprete Anonymo. *S. Pachomii*, Abbatis Tabennensis, auctore Græco incerto, Dionysio Exiguo interprete. *S. Abrahæ* eremitæ auctore S. Ephræm Syro archidiacono, interprete Anonymo. *S. Basilii* magni, auctore Amphilochio, interprete Urso Archidiacono Rom. *S. Ephræm*, Syri, Diaconi Edesseni auctore Græco incerto, Gerh. Vossio interprete. *S. Simeonis* Stylitæ, auctore Antonio ejus discipulo. *S. Ioannis Eleemosynarii*, auctore Leontio Neapoleos Cypri Episcopo, interprete Anastasio Bibliothecario. *SS. Epicteti* presb. & *Astionis* monachi, auctore incerto. *S. Macarii* Romani auctoribus Theophilo, Sergio & Hygino. *B. Posthumii* Patris quinque millium monachorum, & *S. Frontonii*, incerto auctore. *SS. Barlaam & Josaphat*, auctore Io. Damasceno, ex versione Jac. Billii.

Virginum item *SS. Eugeniæ*, *Euphrasiæ*, & *Euphrosynæ*, auctoribus incertis. *Mariæ* meretricis, neptis Abrahæ eremitæ, auctore S. Ephræm Syro, anonymo interprete. *Thaisis* meretricis, auctore incerto. *Pelagiæ* meretricis, auctore Jacobo Diacono, interprete Eustochio. *Mariæ* Ægyptiacæ, meretricis auctore Sophronio Hierosol. Episcopo, interprete Paulo Diacono sanctæ Neapoleos Ecclesiæ. *S. Marinæ* virginis, auctore incerto. *B. Fabiolæ*, *S. Paulæ* Romanæ & *S. Marcellæ* viduæ, auctore Hieronymo presbytero.

Libro II. Narrationes de Ioanne & aliis XXXII. Monachis Ægypti (quibus omnibus fere gemina apud Palladium & Heraclidem occurrunt) *Rufino* Aquilejensi interprete, cui ex Hieronymi & MStorum Codicum testimonio hunc librum Rosweidus tribuit.

Libro III. quem itidem Rufino ex conjectura Rosweidus tribuit, de dictis & factis Monachorum Ægypti, capita 220.

Libro IV. Ex Severi Sulpitii Dialogis & Io. Cassiani Institutis & Collationibus excerpta.

Libro V.

Libro V. Anonymi Græci, quem olim Cod. CXCVIII. legit Photius, libelli XVIII. Ascetici de dictis & factis Monachorum Ægypti, interprete *Pelagio*, Diacono Rom. Confer quæ supra §. XIII. p. 24. seq.

Libro VI. Simile scriptum Græci Anonymi in quatuor libellos distributum & lectum olim Sigeberto Gemblacensi c. 117. de Script. Eccles. interprete *Ioanne* subdiacono Rom.

Libro VII. Simile Anonymi scriptum de dictis & factis Patrum Monachorum, sub certos titulos digestis: interprete *Paschasio* Romano Diacono.

Libro VIII. *Palladii* Helenopolitani Episcopi Historia Lausiaca, ex interpretatione *Gentiani Herveti*.

Libro IX. *Theodoreti* φιλόθε@ ἱςορία sive religiosa Historia de vitis Patrum eremitarum, ex ejusdem Herveti versione.

Libro X. *Io. Moschi* pratum, ex Ambrosii Camaldulensis versione. De Palladii & Moschi scriptis dictum supro hoc capite: De Theodoreti Philotheo, in volumine septimo hujus Bibl. p. 434. seq.

Appendicis loco subjicitur *Heraclidis* paradisus & *Palladii* Lausiaca incerto sed veteri Interprete, nec non *Ægyptiorum Patrum sententiæ* auctore Græco incerto, ex versione *Martini* Episcopi Dumiensis. Toti volumini prolegomena copiosa de scriptoribus & interpretibus, singulis etiam libris prolixæ de Hieronymo, Rufino, Palladio &c. præfationes præmittuntur, illustrandoque operi præter notas eruditas passim adjectas, additum ad calcem *Onomasticon* rerum & verborum difficilium, quæ in universis hisce Patrum vitis occurrunt. p. 776-813.

Idem Rosweidus ante fastos suos sive Catalogum Sanctorum, quorum vitæ in Belgicis Bibliothecis Manuscriptæ, Antwerp. 1607. 8. promisit opus ingens Tomorum XVIII. de vitis Sanctorum undique conquisitis & ad MSS. Codices accurate editis & emendatis: I. de vita CHristi & festis ejus. II. de vita B. Mariæ & festis ejus. III. de Sanctorum festis diebus publice solennibus. IV. -- XV. de Sanctis mense Januario Februario cæterisque mensibus per totum annum. XVI. Martyrologiæ Variorum. XVII. illustrationum in vitas Sanctorum, libro octo. 1. de auctoribus vitarum Sanctorum. 2. de Sanctorum tormentis. 3. de imaginibus Sanctorum. 4. de ritibus Ecclesiæ quorum hic mentio. 5. de ritibus profanis. 6. de tempore seu Chronologia. 7. de locis seu Choro-

 graphia.

graphia. 8. De verbis obſcuris ordine Alphabetico. XVIII. denique Indicum tredecim 1. Nominum Sanctorum ordine Alphabetico. 2. Sanctorum omnium cum notatione patriæ, ſtatus, laureolæ, temporis, loci, auctoris, vitæ. 3. Index per ſtatus Sanctorum, ut religioſus, virgo, vidua, conjux &c. 4. Index per officia SS. ut Apoſtolus, Epiſcopus &c. 5. Topologicus per provincias è quibus Sancti, Italiæ, Franciæ &c. 6. locorum ubi coluntur Sancti ut Patroni. 7. Index Sanctorum pro curationibus certorum morborum. 8. Index Sanctorum qui patroni certorum opificiorum. 9. nominum propriorum, hominum, locorum, urbium. 10. Index locorum S. Scripturæ quæ in vitis explicantur. 11. Index Controverſiarum. 12. Catechiſticus. & 13. denique rerum & verborum.

Hanc ſciagraphiam cum conſpexiſſet Bellarminus Cardinalis, rogaſſe fertur * qua ætate is eſſet qui hæc tanta promitteret? atque ubi didicit quadraginta jam annos natum eſſe, quæſivit porro, illi ne ſit exploratum victurum ſe adhuc ducentos annos, tantum enim temporis requiri ad illa pro dignitate digerenda & elaboranda. Et ſane centum amplius ab eo tempore anni elapſi ſunt, quo ſpatio vix vitas Sanctorum de primoribus ſex anni menſibus à pluribus Roſweidi ſociis & conſilii ſectatoribus recenſitas editasque habemus.

XVII. Memoranda etiam hoc loco eſt *Hiſtoria Chriſtiana Veterum Patrum* ſpiſſo Volumine in fol. quam ante Roſweidum Pariſiis 1583. edidit *Renatus Laurentius de la Barre*, Nobilis Normannus, idem qui Tertullianum à ſe illuſtratum ibid. 1580. fol. in lucem emiſerat. In hac Hiſtoria continentur, perinde ut in Roſweidi vitis Patrum, Latine omnia non Græce:

1. Liber ſuppoſititius de vita, miraculis & aſſumtione B. Ioannis Apoſtoli ſub falſo nomine *Prochori* Diaconi, CHriſti diſcipuli. Idem Latine legitur in omnibus Bibliothecæ Patrum editionibus: Græce nec dum lucem integer vidit, nam pars tantum exſtat Græce cum Seb. Caſtalionis verſione in editione tertia Catecheſcos B. Lutheri utraque lingva editæ à Mich. Neandro Baſil. 1567. 8. p. 526. & in poſteriore Orthodoxographorum editione Baſil. 1569. fol. T. 1. p. 85. Προχόρου τοῦ ἐπὶ τοῖς χήραις τῶν ἑπτὰ καταςαθέντος ἀνεψιοῦ Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος περὶ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου καὶ εὐαγγελιστοῦ ἱστορία. Exſtat Græce MS. in Bibl. Cæſarea, ſed ſine nomine auctoris, ut teſtatur Lambecius lib. IV. p. 129. ſq.

De

* B. Tho. Ittigius de Bibliothecis Patrum p. 756.

De Prochoro videndus Godfridus Henschenius in Actis Sanctor. IX. April. T. 1. p. 818. 910. De narratione illa Auctores Diarii Theologici, Unschuldige Nachrichten von alten und neuen Theologischen Sachen A. 1710. p. 665. & quæ pridem notavi in Codice Apocrypho Novi Test. p. 816. seq. Plenam fabulis ridiculis & vix ante trecentos annos confictam explodit post tot alios Tillemontius in Iohannis Evangelistæ vita T. 1. memor. Hist. Eccles. p. 355.

2. Historia certaminis Apostolici sub falso *Abdiæ* Babyloniæ Episcopi nomine libris XII. ex editione Wolfgangi Lazii, ** adspersis in margine hinc inde brevibus notis.

3. Vitæ SS. *Matthiæ* Apostoli, *Marci* Evangelistæ, *Clementis* Rom. *Cypriani* Episcopi Carthag. & *Apollinaris* discipuli Petri, quales idem Lazius ediderat.

4. Libri duo *de Passione Apostolorum Petri & Pauli* ad Ecclesias Orientales, suppositi *Lino* Pontifici Romano, & primum editi Paris 1512. fol. à Jac. Fabro ad calcem Epistolarum Pauli Apost. & deinde in Bibliothecis Patrum nec non in Actis Sanctorum 29. Junii, Tomo V.

5. *Palladii* Lausiaca Historia ex versione Gentiani Herveti.

6. *Theodoreti* Φιλόθεος sive religiosa historia ex ejusdem Herveti versione.

7. *Theodori* Studitæ sermo funebris A. C. 916. dictus in S. Platonem, Guil. Sirleto interprete ut exstat Tomo VII. Lipomanni, & apud Surium ad 16. Septembr. Idem Græce & Latine ex Henschenii versione occurrit in Actis Sanctor. T. 1. Maji p. 366. & Græce in appendice ejus Tomi p. XLVI.

8. *Ege-*

** Wolfg. Lazius Basil. 1552. fol. vulgavit Abdiam quem pro genuino habuit decem divisum libris, eique præmisit Carmen heroicum de passione D. N. JEsu CHristi, velut incerto veteri autore scriptum ad Donatum Episcopum, sed cujus auctorem constat esse Hieronymum Paduanum. Abdiæ subjunxit Lazius Vitam *S. Matthiæ* incerto auctore, versam ut ait ex Hebræo. p. 118. Historiam *Marci* Evangelistæ ex veteri descriptam Codice p. 128. Vitam *Clementis* Romani, p. 131. *S. Cypriani* p. 137. *S. Apollinaris* Martyris p. 139. Vitas XII. *Apostolorum* scriptas à Ioachimo Perionio p. 148. & Severi Sulpitii de vita *S. Martini* Turonensis libros III. Vitam *S. Nicolai* Myrensis Episcopi ex Simone Metaphraste versam Latine à Leonardo Justiniano Patricio Veneto; & vitam *S. Antonii* quam scripsit S. Athanasius, ex versione Evagrii presbyteri. Denique volumen claudunt Baptistæ Mantuani carmina de S. Matthia Apostolo, Marco Evangelista, Clemente Rom. SS. Cypriano, Nicolao, Antonio & Martino Turonensi.

8. *Egesippi* libri V. de exitio urbis Hierosolymæ, subjuncta tabula concordantiarum cum libris Josephi de bello Judaico, ex quibus translati videntur.

9. *Pauli Orosii* historiarum adversus Paganos libri VII.

10. *Gregorii Turonici* Historiæ Francorum libri X. cum appendice sive libro XI. alterius scriptoris, & ejusdem Gregorii de Gloria Martyrum libris II. & de gloria Confessorum lib. I.

11. Venerabilis *Bedæ* Ecclesiastica Historia gentis Anglorum, libris V. ejusque epitome, eodem Beda auctore, cum auctario alterius scriptoris ab A. 735. ad 766.

12. *Sigeberti* Gemblacensis Chronicon ab A. C. 381. usque ad A. 1113. cum continuatione *Roberti de Monte* A. 1186. defuncti, unde continuatio quæ inde producitur usque ad A. 1210. non potest agnoscere auctorem eundem Robertum, sed ab aliquo Monacho Gemmeticensi adjecta est, ut pulchre monuit Conradus Ianningus in dissertatione inserta Tomo VII. Act. Sanctorum Junii.

13. *Adonis* ArchiEpiscopi Viennensis Chronicon ab Orbe condito usque ad A. C. 879.

14. Martyrologium *Usuardi* cum additionibus ex martyrologiis Romanæ Ecclesiæ & aliarum, & annotatione eorum qui de sanctis illis meminerunt.

XVIII. SCRIPTORES de Vitis Patrum ac Monachorum: dubii, MSti, vel deperditi, Græci Latinique.

Ab *Evagrio* Antiocheno Episcopo, vitas SS. Patrum scriptis primo commendatas ait Trithemius de script. Eccles. c. 85. quo loco Evagrium Monachum cum Episcopo confundit, & ex eo quod Episcopus vitam S. Antonii ab Athanasio scriptam vertit Latine, ansam petiit tradendi quod primus ille vitas Patrum scripserit.

Evagrio Pontico, Monacho, S. Macarii discipulo Vitas Patrum tribuerunt Gesnerus & alii recentiores. At Gennadius c. XI. de script. Eccles. testatur Evagrii hujus velut continentissimi & eruditissimi Viri mentionem facere *librum qui attitulatur Vita Patrum*; sed ipsum vitas Patrum scripsisse ignoravit.

Petro,

Petronii Bononiensis Episc. *vitas Patrum Monachorum Ægypti* memorat Gennadius c. 41. de Scriptor. Eccles. ubi vide notas Miræi, & vitam Petronii hujus apud Surium 4. Octobr.

Postumianus Monachus, Severo Sulpicio in vita S. Martini memoratus, cui vitæ aliquæ (haud diversæ ab editis apud Rosweidum libro secundo) tribuuntur in quibusdam MSS. teste eodem Rosweido.

Timothei Episcopi Alex. vitas probatorum Monachorum, βίους δοκίμων μοναχῶν laudat Sozomenus VI. 29. & ex eo Nicephorus XI. 34. Hist. Eccles.

Valerii Asturicensis presbyteri (circa A. C. 902.) Vitas Patrum Orientalium justo volumine Gothicis literis exaratas evolvisse se in Bibl. Ecclesiæ Toletanæ pridem testatus est Christophorus de Castro apud Rosweidum in prolegom. p. 15.

XIX. *Scripta de Sanctis, nec non Menologia, Menæa &c. Ecclesiarum Orientalium.*

Eusebii liber de Martyribus Palæstinæ, libro ejus Hist. octavo subjunctus legitur: & Græce ac Latine exstat etiam in V. C. Theodorici Ruinarti Actis selectis Martyrum, ut dixi T. VI. hujus Bibl. p. 91. De ejusdem Eusebii συναγωγῇ τῶν ἀρχαίων μαρτυρίων sive collectione deperdita Veterum Martyriorum, præter ea quæ ibidem p. 101. monui, tria jam habeo quæ addam. Primo deceptos fuisse eos qui opus hoc integrum Græce extitisse affirmarunt in Bibliotheca Scorialensi. Vide Florentinii admonitiones prævias ad Martyrologium Hieronymi p. 12. Deinde de librorum numero, quibus opus illud constitit, rem non esse adeo exploratam. Nam duobus librorum decadibus Eusebium narrationes de Martyribus esse complexum, traditur in Actis S. Sylvestri apud Lambecium T. VIII. p. 321. seq. ὁ ἡμέτερος ἱστοριογράφος Εὐσέβιος ἡνίκα τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἔγραφεν ἱστορίαν, παραλέλοιπεν ἐκεῖνα ὧν μνήμην ἐποιήσατο ἐν ἑτέροις αὐτοῦ πονήμασι. Καὶ γὰρ ἐν εἴκοσι λόγοις, τουτέστιν ἐν δύο δεκάσι σχεδὸν τῶν ἐν ἁπάσαις ἐπαρχίαις μαρτύρων, ἐπισκόπων, ὁμολογητῶν καὶ ἁγίων γυναικῶν καὶ παρθένων παρεσκεύασε τὰ πάθη φέρεσθαι· Idem librorum viginti numerus confirmatur in prologo ad Martyrologium Usuardi, ubi legas Constantinum Magnum ab Eusebio rogatum ut Acta Martyrum ex archivis Judicum in diversis Imperii Rom. locis exscribi

& ad ſe dirigi juberet, idque ab Imperatore factum atque inde Euſebium omnium Martyrum martyria libris viginti complexum fuiſſe. At in Actis ejusdem Sylveſtri, qualia Græce & Latine edidit Combefiſius in triumphis Martyrum ſelectis, Pariſ. 1659. 8. non viginti ſed undecim libros memorari video. p. 258. Εὐσέβιος ὁ Παμφίλε τὴν Ἐκκλησιαςικὴν συγγράφων ἱςορίαν παραλέλοιπεν ἑκαστέρα ταῦτα εἰπεῖν ἅπερ ἐν ἄλλοις συντάγμασιν ἔφρασεν· Ἐπέδειξεν γὰρ ἐν ἕνδεκα λόγοις τὰ παθήματα σχεδὸν τῶν ἐν ἁπάσαις ἐπαρχίαις ἀθλησάντων μαρτύρων καὶ Ἐπισκόπων καὶ ὁμολογητῶν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ γυναικῶν καὶ παρθένων ὅσαι ἀνδρείῳ φρονήματι διὰ τὸν Δεσπότην ἀγωνίσαντο Χριςὸν, ἀνεγράψατο. Euſebium *in libro de quinque nullibus coronatorum* laudat Iohannes de Hamburgo, Carthuſienſis prope Pragam Monachus in Epiſtola A. C. 1404. ſcripta ad Henricum Olemannum, Canonicum Northunenſem edita à B. Dorshéo in parallelis Monaſtico Academicis p. 176. Denique non omittendum quod A. 1716. inventus ut ajunt in Syria, Romamque allatus eſt Codex qui fertur A. C. 473. ſcriptus eſſe Syriace, & complecti Hiſtoriam Martyrum Occidentis ab Euſebio compoſitam. Hunc una cum aliis monumentis Syriacis à Joſepho Aſſemanno Maronita ſimiliter Romam apportatis * Latine vertendum & auſpiciis Pontificis Max. Clementis XI. Latine vertendum lucique donandum publicæ libenter evolvent Antiquitatis Eccleſiaſticæ ſtudioſi: licet ſi Græce alicubi Euſebianum opus ſe offerret, non dulcius modo ſed & ſecurius ex ipſo fonte hauriretur.

Theodoriti Hiſtoria religioſa. de qua T. VII. hujus Bibl. p. 434. ſeq.

Menæa Græcorum de quibus dixi ad Allatium de libris Eccleſiaſticis Græcorum p. 57. editionis à me curatæ T. V. hujus Bibl. In Eccleſiæ CPolitanæ uſus eſſe compoſita notat Tillemontius T. 7. memor. Eccleſ. p. 13.

Meno-

* Inter cætera ſunt, S. Athanaſii liber de incarnatione ſcriptus Syriace, A. C. 564. S. Jacobi Niſibeni Homiliæ. S. Jacobi Saragenſis Epiſcopi homiliæ 76. S. Iſaaci Syri ſermones. S. Ephrem Syri exegeſes in Vet. Teſt. libros. Dionyſii Barſalibari, Epiſcopi Aonidenſis Commentarii in IV. Evangeliſtas. Chronicon Edeſſenum à Chriſto nato ad A. 523. Dionyſii Syror. Jacobitarum Patriarchæ Chronicon ab Orbe condito ad A. C. 773. Alexandrinorum Patriarcharum Hiſtoria ad anum æræ Diocletian. 1094. (Chriſti 1378.) Nomocanon Eccleſiæ Antiochenæ. Geographica totius Ægypti deſcriptio, item arbores, metalla, animalia, monetæ, opera publica, regimen, Epochæ &c. Gelalij hiſtoria Calipharum à Mahomete ad annum Hegiræ 903. (Chriſti 1497.) Abdarramani Hiſtoria Ægypti. Hieroſolymitana Hiſtoria ad annum Hegiræ 900. (Chriſti 1493.) Achmatis Caraphi objectiones LXX. contra Evangelium &c.

Menologia varia Græcorum, de quibus ad eundem Allatium p. 61. seq.

Menologium ex Bibliotheca Frid. Lindenbrogii descriptum, quod olim fuerit in usu Ecclesiæ CPolitanæ, laudat Papebrochius Act. Sanctor. T. 2. April. p. 67.

Anthologium Græcorum e Menæis decerptum & à Clemente VIII. approbatum editumque Romæ 1598. 4. cum præfat. Antonii Arcudii. De aliis Anthologii editionibus dictum ad Allatium p. 66. seq.

Matthæi Raderi S. I. Viridarium Sanctorum ex Menæis Græcorum collectum, annotationibus & similibus Historiis illustratum. Pars I. Augustæ Vindel. 1604. 8. & Pars II. & III. de simplici obedientia & contemptu sui, & illustria Sanctorum exempla, ibid. 1614. 8. Hæc veluti in gustum Raderus, qui Menæa integra Latine vertere, & utraque lingua edere habuit in animo. Confer quæ de inedito illo Raderi opere Papebrochius in Actis Sanctor. ad T. 2. April. p. 609. Etiam Menologium *Maximi Margunii*, excerptum è Menæis, & ab Antonio Pinello lingua Græca vulgari editum Venet. 1529. 4. Latine vertere coepit idem Raderus Bollando teste præfat. ad T. I. Januar. p. LV.

Græcorum & Syrorum Calendaria à Gilb. Genebrardo præmissa Commentariis in Psalmos.

Ruthenorum Calendarium ab Antonio Possevino editum in apparatu Sacro, T. 2. in voce, *Rutheni*.

Menologium Ruthenicum quod Amstelodami à Laurentio vander Hem accepit Papebrochius, & cum Menologio Græco metrico præmisit Tomo I. Act. Sanctorum Maji.

Menologium Slavo Russicum editum Moscuæ A. 1679.

Calendarium Æthiopicum, in Iobi Ludolfi commentario Hist. Æthiopicæ.

Calendarium Hierosolymitanum in Lucæ Waddingi Annalibus Minorum, T. 3. ad A. C. 1342. n. 49.

Coptici Calendarii specimen apud Bollandum p. LVI. præfat. &c.

Scripta de Sanctis, nec non Calendaria, Martyrologia Ecclesiarum Occidentalium.

Vetustissimum *S. Hieronymi* Martyrologium, editum primum à *Luca Dacherio* T. IV. spicilegii Paris. 1661. 4. & sub titulo veteris Ecclesiæ

Occidentalis Martyrologii cum amplissimo Commentario & eruditis exercitationibus à *Francisco Maria Florentinio*, Lucæ 1668. fol. In Dacherii editione, Sancti Hieronymo posteriores alio charactere literarum expressi sunt.

Prudentius peristephanon sive de Coronis & Passionibus Martyrum liber, hymnis XIV. constans. *Librum Coronarum* vocat *Gregorius Turonensis* cujus libri II. de gloria Martyrum & Confessorum liber I. itidem huc pertinent. Et *Ioannis Cassani*, Gregorio antiquioris, collationes Patrum &c.

Martyrologium Romanum parvum, cum Adone vulgatum ab *Heriberto Rosweido* Antwerp. 1613. fol. dicatumque Paulo V. & deinde insertum Bibliothecæ Patrum T. XVI. edit. Lugd. quod non posse pro genuino illo ac sincero Romano veteri haberi probant Valesius Exerc. de hoc Martyrologio, ad Eusebii calcem, Andreas Sanssæus de Mysticis Galliæ scriptoribus p. 981. seq. Florentinius prolegom. ad Martyrolog. Hieron. p. 17. seq. Satis antiquum tamen ostendit Io. Baptista Solerius cap. 2. prolegom. ad Usuardum.

Kalendarium Ecclesiæ Carthag. apud Mabillon. T. 3. Analect. p. 398.

Kalendarium Polemei Silvii ad Eucherium Episcopum (A. C. 448.) è quo excerpta dederat Bollandus præf. ad T. I. Act. Sanctor. Januar. XLIV. integrum una cum Kalendario Ethnico Fulvii Dionysii Phlocali exhibet Io. Baptista Solerius T. VII. Act. Sanctorum Maij.

Kalendarium à Dacherio editum T. X. spicilegii, & *Kalendarium* sive *Lectionarius* in libro Sacramentorum Gregorii M. &c.

Kalendarium Romanum nongentis annis antiquius, quod ex MS. Monasterii S. Genovefæ Paris. prodiit cum notis *Ioannis Frontonis*, Paris. 1652. 8. Calendariorum usum in Ecclesia Martyrologiis antiquiorem esse notat Antonius Pagi in Critica Baroniana ad A. C. 64. n. 6.

Kalendarium Mutinense editum à V. C. Benedicto Bacchino ad calcem libri Pontificalis Aguelli, Mutinæ 1708. 4.

Beda (A. 730.) Martyrologium genuinum cum *Flori* Diaconi Lugd. (circa A. 830.) additamentis, distincto literarum charactere excusis ab Henschenio publicatum in Actis Sanctor. ante T. 2. Martii. Nam quod sub Bedæ nomine prodiit Antwerp. apud Plantin. 1564. 12. atque inter Bedæ opera Tomo III. multis modis ex Adone & aliis interpolatum esse constat. Vide Bollandi prolegom. ad Acta Sanctor. Januarii p. XL. seq.

Wandelberti Monachi Prumienſis Benedictini (circa A. 842.) Martyrologium metricum verſibus Hexametris, quod poſt priores minus integras editiones, quæ inter Bedæ opera & cum Io. Molani Uſuardo lucem viderunt, vulgavit Lucas Dacherius Tom. V. ſpicilegii Paris 1661. 4.

Rabani Mauri (circa A. 845.) Martyrologium ab Henr. Caniſio editum T. VI. Antiquar. Lectionum. Ingolſtad. 1604. 4.

Notkeri cognomento Balbuli, monachi S. Galli Martyrologium, editum ab eodem Caniſio tomo eodem.

Adonis ab A. 859. Archi-Epiſcopi Viennenſis Martyrologium ex quatuor Codicibus recenſitum à *Jacobo Moſandro*, in tomo ſeptimo Vit. Sanctor. Laurentii Surii, Colon. 1581. fol. & ab *Heriberto Roſweydo* emendatum Antwerp. 1613. fol. atque in Bibliotheca Patrum Lugd. 1679. Tomo XVI. ex Roſweidi edit. recuſum.

Uſuardi Monachi S. Germani de Pratis Martyrologium ad Carolum Calcum circa A. 875. quod noviſſime ex ipſo, ut non dubitant, Uſuardi quod ſervant avtographo vulgaverunt Benedictini Pariſ. 1718. 4. poſt editiones minus ſinceras Lubecenſes A. 1475. 4. ſub titulo *rudimenti novitiorum* & 1490. 4. ſub tit. *doctrinale clericorum*. Belgicam ſub tit. Jacobi de Voragine 1480. Colonienſes 1490. 4. & cum Greveni auctario 1515. 1521. Venetam ſub tit. Romani Martyrologii, editore Bellino à Padua, Auguſtiniano 1498. Patavinam, eodem Bellino editore 1500. Pariſienſem 1521. Venetas alias 1509. 1517. 1549. curante Alex. Peregrino presb. Brixienſi. Pariſienſem Ioannis Munerati 1536. Et quas cum notis edidere *Io. Molanus* Lovanii 1568. 7. Antwerp. 1583. 8. *Laurentius de la Barre* in hiſtoria Chriſtiana veterum Patrum, Pariſ. 1583. fol. & nuper *Jo. Baptiſta Solerius* S. I. Antwerp. 1714. fol. maximo ſtudio in hoc verſatus. Romanam pariter & Gallicam, multasque alias Eccleſias per longum tempus uſas hoc Uſuardi martyrologio, monet Io. Launoius in præf. ad judicium de controverſia ſuper exſcribendo Pariſienſis Eccleſiæ Martyrologio. Pariſ. 1671. 8. qui p. 8. etiam Rothomagenſem editionem Uſuardi A. 1507. factam memorat.

Martyrologium ſecundum morem Romanæ & univerſalis Eccleſiæ editum à *Franciſco Maurolyco*, Abbate Meſſanenſi. Venet. 1568. 1570. 12.

Martyrologium Romanæ Eccleſiæ, cum notis *Petri Galeſinii*, protonotarii Apoſtolici vulgatum Venet. 1578. 4.

Martyrologium Romanum, Rom. 1584. 8. quam editionem prioribus præfert & secutum se esse Baronius testatur, recusam Antwerp. 1586. 8.

Martyrologium *Romanum* ad novam Kalendarii rationem & Ecclesiasticæ Historiæ veritatem restitutum, Gregorii XIII. jussu editum, & Sixto V. dicatum, cum notationibus *Cæsaris Baronii*. Rom. 1586. 1630. fol. Venet. 1587. fol. 1602. 4. Colon. 1603. 4. Antw. 1613. &c. Et cum Geographicis tabulis & notis per *Augustinum Lubinum* Paris. 1661. 4. *Philippi Ferrarii* nova topographia in Martyrologium Romanum. Venet. 1609. 4. Ejusdem Catalogus Sanctorum qui in Martyrologio Romano non sunt. ibid. 1625. 4. *Lucæ Holstenii* animadversiones ad Baronii Martyrologium prodiere Paris. 1664. 8. Non pauca adversus veterum mertyrologiorum fidem à Galesinio inserta esse & Baronio notat Io. Launojus in discussione responsionis de duobus Dionysiis cap. 7.

Martyrologium Romanum Urbani VIII. auctoritate recognitum, Rom. 1632. 8.

Martyrologium *Ecclesiæ Germanicæ* pervetustum quod per DCC. annos delituit, editum & commentario illustratum à *Matthia Friderico Beckio*. Augustæ Vindel. 1687. 4.

Martyrologium *Gellonense* Tomo XIII. Spicilegii Dacheriani.

Martyrologia quinque vel sex quæ vulgavit Io. Baptista Solerius Tom. VII. Act. Sanctor. Junii. Antwerpiæ 1717. fol.

Vincentius Bellovacensis, non Episcopus sed Lector regius Bellovaci in domo S. Ludovici A. C. 1264. defunctus, in speculo suo Historiali quod in A. C. 1244. desinit, & in libros XXXI. est divisum, fuse etiam persequitur Vitas Sanctorum. Prodiit Norimberg. 1473. Mogunt. 1474. fol. & inter opera Vincentiti Basil. 1481. Venet. 1484. & 1591. & ex emendatione Benedictinorum Collegii Vedastini, Duaci 1624. fol. Gallice etiam interprete Ioanne de Vignay, Paris 1521. fol. Vide de eo Bollandum præf. ad T. 1. Januarii p. 19. Natalem Alex. T. VII. Hist. Eccles. p. 138. edit, in fol. & Jac. Echardum in diss. de scriptis Vincentii Bellovacensis, Paris 1708. 8. Memorias literarias Trevoltinas illius anni p. 1479. seq.

Jaco-

Jacobi de Viragine five vico virginis, Ligurum civitate, Ord. Prædicator. Episcopi Genuensis, Historia Lombardica sive legenda aurea de vitis Sanctorum, scripta circa A. C. 1290. & licet plena fabulis, lecta avidissime & excusa sæpius, Norimb. 1478. 1493. Daventriæ 1479. Colon. 1483. Venet. 1483. Lovan. 1485. Basil. 1486. Argentinæ 1486. 1496. Lugd. 1510. Argentin. 1518. & ex Claudii Rotæ recensione Lugd. 1519. & 1531. fol. Quæ sequuntur post caput CLXXVII. addita sunt ab Antonio Libero Susatensi. Fuit etiam qui Legendam istam abbreviatam ederet Venet. 1487. fol. & qui Gallice verteret, Ioannes de Vignay. Paris 1546. fol.

Ioannis Tinmuthensis Historia aurea A. 1360. scripta 3 grandibus voluminibus MS. in Bibl. Lambethana, & Sanctilogium Britanniæ MS. cum supplemento in Bibl. Collegii Corporis CHristi apud Cantabrigienses, & in Cottoniana. Ex hoc Sanctilogio multa ad verbum repetisse *Ioannem Capgravium*, notat Caveus ad A. 1366. Pronior tamen ad fabulas lectori commendandas ostenditur à Wilhelmo Nicholsono in Bibliotheca scriptorum Angliæ p. 98. Omitto alia inedita opera de sanctis quæ à Bollando memorantur, *Petri Calonis*, *Bernardi Guidonis* Episcopi Lodevensis, *Ruggerique & Arvodulphi* Monachorum Fuldensium, & *Ioannis Gilemanni* atque *Antonii Gentii*.

Petri de Natalibus Veneti Catalogus Sanctorum divisus in XII. libros & absolutus A. 1382. (de quo supra p. 16. memini) prodiit primum Vicentiæ 1493. fol. cum nonnullis sanctorum gestis ab *Antonio Verle*, nobili Vicentino subjectis: Hinc Argentinæ 1562. Lugd. 1508. & ex emendatione *Alberti Castellani* Veneti, qui & ipse vitas plures addidit, Venet. 1516. 4. Denique Lugd. 1543. fol. Diligentissime de hoc Petro Natali disserit Apostolus Zenus V. C. in Diario Veneto, Giornale d' Italia T. XVI. p. 449--468.

Rudolphi de Rivo Decani Tungrensis, qui A. C. 1403. 3. Nov. obiit, Calendarius Ecclesiasticus generalis, quem ad calcem Usuardi vulgavit Io. Molanus, Lovan. 1568. 8.

Antoninus Florentinus, Ord. Præd. Archiepiscopus Neapolitanus A. 1459. defunctus in summa Historiali sive Chronico quod ab orbe condito ad sua tempora perduxit, multa etiam passim de Sanctis & eorum gestis prolixe commemoravit. Prodiit tribus voluminibus in folio Venet. 1482. Norimberg. 1484. Basil. 1491. & denique Lugduni 1583. ex recensione Petri Maturi S. J. qui notas etiam addidit.

De

De Antonino hoc adeundus Papebrochius ad 2. Maj. T. 1. p. 311. ad 338, & de scriptis ejus p. 322. seq. Vide sis etiam ad T. 7. p. 553. 681. seq.

Index SS. Martyrum quorum corpora S. Gregorii M. temporibus Romæ quiescebant, editus ab eruditiss. Muratorio T. 2. anecdotor. Latin. p. 191.

Necrologium S. Dionysii, vulgatum à Mich. Felibienio, Monacho Benedictino in Historia Abbatiæ Regalis S. Dionysii edita Gallice Paris. 1706. fol. Plura ejusmodi inedita necrologia memorat Labbeus in Bibl. nova MStorum p. 33.

Recentiorum collectiones de Sanctis.

Bonini Mombritii Mediolanensis Legendarium sive Acta Sanctorum 2. Volum. fol. Mediolan. 1474. raro obvium opus.

Anonymi qui circa A.C. 480. vixisse perhibetur, sub titulis digestum *magnum speculum exemplorum* editum Daventriæ 1481. Colon. 1485. Argentinæ 1487. & 1497. Hagenoæ 1519. & à Ioanne Majore S.I. recensitum ac locupletatum, Duaci 1607. Antwerpiæ eodem anno, & Colon. 1611. 8.

Vita Patrum, Hominum lumen, cœli Via. 1507. fol. Eædem vitæ sæpius recusæ, variis locis & denique emendatius editæ ab Heriberto Rosweido, de quo supra p. 27. seq.

Viola Sanctorum, Hagenoæ 1508.

Hieronymi de Villavitis, Canonici regularis, *Panis quotidianus.* ibid. 1509.

Jac. Fabri agones Martyrum primi mensis. Paris. 1525. & Rom. 1559. fol. editi, rariusque & ipsi obvii.

Georgii Wicelii Hagiologium sive Historia de Sanctis DEI. Mogunt. 1541. fol.

Vitæ Patrum in usum Ministrorum Verbi, quoad ejus fieri potuit repurgatæ per *Georgium Majorem* cum præfatione D. Martini Lutheri. Witeberg. 1544. 8. & 1559. & 1578. & Germanice interprete Sebastiano Schwan, Pastore Ratzeburgensi Lubec. 1654. 4.

Theodori Lober à Stratis Prototypon veteris Ecclesiæ. Colon. 1547. fol.

Aloysii Lipomanni, Veronensis Episcopi, Vitæ Sanctorum tomis octo Rom. 1551-1560. in 4. de quibus dixi Volumine VII. hujus Bibl. p. 732.

Laurentii Surii Carthusiani, Vitæ Sanctorum Orientis & Occidentis collectæ undique & per anni seriem digestæ sex Voluminibus in fol. Colon. 1569. & Venetiis 1581. atque iterum Coloniæ 1581. adjuncto septimo tomo supplementi per *Jacobum Mosandrum.* Et denique

que novis accessionibus locupletatum ibid. 1618. fol. sex Voluminibus. Quod passim ipse velut in laudem * profitetur Surius stylum se Actorum veterum elegantiæ causa mutasse vel contraxisse, eâ re exiguam gratiam tulit ab iis qui antiqua monimenta malunt sincera & integra evolvere. Cæterum ex Surio hauserunt Franciscus Haræus, Fr. Zacharias Lippeolus, Cornelius Grassius aliique plures qui post illum vitas Sanctorum Latine, Italice, Hispanice, Germanice prodiderunt.

Heriberti Rosweidi Ultrajectini S. I. Fasti sive Catalogus Alphabeticus Sanctorum quorum Vitæ in Belgicis Bibliothecis Manuscriptæ: Antwerp. 1707. 8. Ejusdem Vitæ Sanctorum ibid. 1619. fol. & auctiores, 1629. fol. duobus tomis. Vitæ sanctarum Virginum quæ in sæculo vixerunt, cum tractatu de statu Virginitatis, ibid. 1626. & 1642. 8. Silva eremitarum Ægypti ac Palæstinæ. 1619. 4. De ejusdem Rosweidi Vitis Patrum abunde dictum supra. p. 27. seq.

Acta Sanctorum ex Rosweidi consilio, industria incredibili, maximoque labore collecta, recensita, editaque & ad extremum mensis Junii perducta à Jesuitis Antwerpiensibus *Io. Bollando*, *Godfrido Henschenio*, *Daniele Papebrochio*, *Francisco Baërtio*, *Conrado Janningo*, *Nic. Rayæo* & *Io. Baptista Solerio*, tomis satis spissis XXV. in fol. quorum primus lucem vidit Antwerpiæ 1643. postremus 1717. Bollandus operi immortuus est A. 1665. 12. Sept. ætat. 71. Henschenius A. 1681. ætat. 81. Papebrochius A. 1714. 28. Jun. ætat. 87. ** Januarius mensis duobus tomis absolvitur, Februarius tribus, Martius tribus, Aprilis totidem, Majus septenis, Junius septenis. Censura inquisitionis Toletanæ adversus Acta Sanctorum pridem, deferentibus, ut est credibile, Carmelitis vibrata, ante aliquot jam annos revocata est. Qui autem elaborandi restant sex menses posteriores, vix videtur spes illos intra breve adeo tempus lucem visuros esse, si verum est quod audivi laborem omnem colligendi Acta ejusmodi viros jam memoratos & excerpendi studium ad primores sex menses, velut ulterius vita & industria non profecturâ, circumscripsisse.

Theodorici Ruinarti Monachi Benedictini Acta Martyrum sincera & selecta cum notis. Paris. 1689. 4. & auctiore editione Amstelod. 1713. fol.

F

* Confer Dallæum c. 4. de usu Patrum p. 82. *Certe veri studiosis non admodum placet viri industria, ac quod stylo suo plerasque vitas componendo maluit elegantiora quam veriora dare*, inquit Combefisius T. 1. Bibl. Concionatoriæ p. 23.

** Vide Bollandi vitam ante T. 1. Martii, Henschenii ante T. VII. Maij, Papebrochii ante T. VI. Junii.

fol. & Gallice à Drouëto de Maupertuy. Parif. 1708. 8. duobus Volum.

Ambrosii Novidii Fracci, Fastorum sacrorum libri XII. ad Paulum III. Pontificem. Antwerp. 1559. 8.

Petri Iusti Sautel, S.I. Annus sacer Poëticus. Lugd. 1679. 12.

Claudii Castellani (Chastelain) Canonici Ecclesiæ Parisiensis Hagionoomasticum sive Vocabularium Hagiologicum, hoc est Index locupletissimus Sanctorum quorum nomina vulgari usu corrupta feruntur, addita notatione temporis quo floruerunt, & diei quo memoria eorum in Ecclesia recolitur, præfixus exstat Ægidii Menagii Originibus linguæ Gallicæ Parif. 1694. fol. longeque plenior & accuratior est similibus indicibus quos dedere Claudius Robertus in Gallia Christiana, & in anno suo sancto Gallice edito Philippus Labbeus S. I.

Tiofridi opus de Epitaphiis Sanctornm.

Simonis de Peyronet Catalogus Sanctorum & Sanctarum cum notis, liber postumus editus Tolosæ 1706. 4. Nonnulla omissa ab eo & male posita Sanctorum nomina notantur in Memoriis literariis Trevoltinis illius anni p. 1581. seq.

Calendaria quæ extatant in Missalibus antiquis, ut Alberti Krantzii secundum ritum laudabilis Ecclesiæ Hamburgensis: Argentor. 1509. fol. & in missali secundum ritum Ecclesiæ Bremensis ibid. 1511. &c.

Specimen Calendarii Ecclesiastici, continens festa, Sanctorumque nomina per totum annum cum brevi commemoratione qui qualesque fuerint & quare memoria eorum Calendario sit illata. Holmiæ 1708. 4.

Omitto Sermones de sanctis, ut sunt Parati, Norimb. 1500. fol. &c.

Io. Osorii Lusitani, Colon. 1602. 8.

Henrici Engelgrave Cœleste Pantheon, sive cœlum novum in Festa & gesta Sanctorum Colon. 1659. 8. Lucis Evangelicæ pars III. &c.

Hagiologia & Martyrologia quædam specialia.

Fœminarum.

Iacobi Bergomensis de Sanctis & profanis mulieribus & virginibus. Parif. 1521. fol. *Heriberti Rosweidi* Vitæ sanctarum Virginum Antw. 1626. 1642. 8.

Arturi du Monstier, Rothomagensis sacrum Gynæceum, Parif. 1657. fol.

Francisci Laberii magnum Menologium Virginum &c.

Gentium.

De sanctis *Anglosax.* Georgius Hickesius in diss. Epistolari f. 115. seq.

Angli-

Anglicanum Martyrologium *Ioannis Wilsoni*, A. 1608. & recognitum A. 1640. *Morlaix* vitæ Sanctorum Britonum in Gallia.

Io. Molani indiculus & natales sanctorum *Belgii* cum *Arnoldi Rayssii* auctario, Ejusd. Rayssii hierogazophylacium Belgicum, sive de Sanctorum reliquiis. Sacrarium & Calendarium ditionis *Leodiensis*, A. 1618. editum. *Namurcensis* A. 1619. *Auberti Miræi* fasti Belgici & Burgundici. &c.

Martyrologium *Gallicanum*, *Andreæ de Saussay*. Paris 1637. fol. 2. Vol. De sanctis *Lugdunensibus*, *Theophylus Raynaudus* Tomo VIII. Opp. *Iacobi Branche* de vitis Sanctorum *Aruernorum* & *Velaunorum*. &c.

Thomæ Messinghami florilegium Insulæ Sanctorum, seu Vitæ & Acta Sanctorum *Hiberniæ*. Paris 1624. fol. *Henrici Fits Simon* S. I. Catalogus præcipuorum Sanctorum *Hiberniæ*.

Christophori Broweri, S. J. sidera illustrium & Sanctorum Virorum qui *Germaniam* præsertim magnam olim gestis rebus ornarunt. Mogunt. 1616. 4. *Jac. Gretseri* divi *Bambergenses*. Ingolst. 1611. 4.

Martyrologium *Hispanicum*, *Io. Tamaji Salazar* Lugd. 1651. fol. VI. tomis. *Antonii Vincentii Domenecci* Ord. præd. Historia Sanctorum *Cataloniæ*. Barcinone 1602.

Philippi Ferrarii Catalogus Sanctorum *Italiæ* Mediolan. 1613. 4. *Ludovici Jacobilli* vitæ Sanctorum *Umbriæ*, Fulginii editæ Italicè 1626. 4. Martyrologium *Brescianum* quod contra Papebrochii objectiones propylæo T. 2. Aprilis p. XL. seq. defendit Honorius Stella. Vide Diarium eruditorum Parmense, Italice editum A. 1687. p. 83. seq. Acta Erud. T. 3. supplem. p. 114. Cæsaris Francioti de Sanctis *Lucensibus*. Martyrologium *Mediolanense* Pauli Boscæ &c.

Georgii Cardosi Hagiologium *Lusitanum* : & Martyrologium Lusitanum collectum ab aliquot Jesuitis Conimbricæ.

Jacobus à Pinto, S. I. libro III. de CHristo crucifixo tit. 4. loco 12. interserit digressionem de Martyribus *Sardiniæ*, & præcipue *Turritanis*.

Davidis Camerarii liber de *Scotorum* pietate A. 1631. *Adami Regii* Calendarium Scoticum.

Octavii Cajetani S. J. idea operis de Vitis *Siculorum* Sanctorum. Panormi. 1617. *Francisci Carreræ* Pantheon Siculum sive Sanctorum Siculorum elogia. Genuæ 1679. 4. Facit et huc Rocchi Pirri Sicilia sacra, Panormi 1644. fol. ubi inter Episcopos, Sanctorum etiam plurium vitæ traduntur, ut in Ferdinandi Ughelli

Italia sacra * Rom. 1644. fol. VIII. Volum. Ioannis Cheuii Gallia Christiana, Paris 1621. 4. Claudii Roberti Gallia Christiana, ibid. 1621. fol. Scævolæ & Ludovici Sammarthanorum fratrum Gallia Christiana, Paris. 1656. fol. II. Volum. Matthæi Raderi Bavaria sancta, Monach. 1615. fol. III. Volum. & Bavaria pia. ibid. 1618. fol. Arturi du Monstier Neustria pia, Rothomag. 1663. fol. Henr. Warthoni Anglia sacra, Lond. 1691. fol. II. Vol. Georgii Bartholdi Pontani Bohemia pia. Francof. 1608. fol. &c.

Ordinum Monach.

Arnoldus Wion in ligno Vitæ, edito Venet. 1595. 4. & Germanice verso à Carolo Stengelio Augustæ Vindel. 1607. 4. Martyrologium *Benedictinum* exhibet libro tertio: cui addere juvat Martyrologium Ordinis S. Benedicti ab Hugone Menardo illustratum Paris. 1629. 8. Gabr. Bucelini Menologium Benedictinum &c. Acta Sanctorum Ordinis Benedictini a sexto sæculo ad duodecimum continuata à Io. Mabillonio, nec non ejusdem Annales quorum tomus quintus sive ultimus desinit in A. 1116. continuandi à præclaro viro Bernardo Pez. Jacobæ Boëttæ Blemuriæ annus Benedictinus, cujus meminit illustris Huetius libro de vita sua p. 190.

Martyrologium *Canonicorum* Regularium Constantini Ghinii. 1621.

Marci Antonii Alegre Paradisus *Carmelitici* decoris. Lugd. 1639. fol.

Martyrologium *Cisterciense* Chrysostomi Henriquez, Antw. 1630. fol. de quo Bollandus præf. ad Acta Sanctor. Januarii c. 4. §. 9. & præf. ad Acta Febr. c. 6.

Andreas Quercetanus (du Chesne) in Bibliotheca Cluniacensi sive vitis miraculis & scriptis Patrum *Cluniacensium*. Paris. 1614. fol.

Martyrologium *Franciscanum* per Arturum de Monstier, Paris 1638. fol. Lucas Wadingus &c.

Martyrologium Ord. *Prædicatorum* Venet. 1582. & per Seraphinum Siccum Papiensem 1616. Colon. 1620. Et Rom. 1637. 4. à Nic. Rondulpho.

Calendarium *Præmonstratense*, per Io. Chrysostomum van der Sterre. &c.

Calen-

* Ughelli opus & Sammarthanorum, longe locupletius jam emitti in lucem cœpit utrumque: illud curante Nicolao Coleti, Venetiis, hoc Lutetiæ, studio Dionysii Sammarthani Monachi Benedictini è congregatione *S.* Mauri.

Calendaria Ecclesiastica, Martyrologia, Vitæ Sanctorum Linguis vernaculis.

I. *Germanice.*

Passionale durch Stephan Arndes, Lubec. 1492. fol.

Petri Canisii, Predigern zu Augspurg, der Kirchen Calender / darinn angezeigt werden die Christlichen Feste und Heiligen GOttes. A. 1562. 4. Editio deinde auctior ex Galesinio & aliis prodiit 1599.

Andreæ Hondorfs Pfarrherrn zu Dröyßig Calendarium Sanctorum & Historiarum, Germanice editum Lipf. A. 1573. fol.

Casp. Goldworms Kirchen-Calender, Francof. 1574.

D. Hieronymi Wellers Historien etlicher Märtyrer / Magdeburg 1580. 8. & in beati Viri Operibus Germanicis junctim editis curante C.V. Christophoro Friderico Læmmelio, Lipf. 1702. fol. T. 2. p. 106. seq. & cum præfatione Hermanni Augusti Francke, Hall. 1697. & 1700. 8.

Fr. Zachariæ Lippeloo Vitæ Sanctorum sive res gestæ Martyrum Confessorum atque Sanctarum Virginum Colon. 1596. 8. quatuor Volum.

Martyrologium Romanum Germanice ab Henr. Adriani. A. 1600. & Andrea Boyo, S.I. 1642.

Henr. Fabricii & D. Valentini Leuchtii Auszug bewehrter Historien der fürnehmsten Heiligen GOttes durch die zwölff Monath des gantzen Jahrs / aus den VI. Tomis Surii. Coln. 1625. fol.

Leben der Väter aus D. Georgii Majoris collection verdeutschet durch M. Sebast. Schwan. Lubec. 1654. 4.

Gottfrid Arnolds erstes Martyrthum / cum Epistolis S. Clementis & Barnabæ Germanice redditis. 1694. 12. Ejusd. Leben der Altväter Hall. 1701. 4. und mit der Vorrede Herrn D. Io. Daniel Herenschmid, ibid. 1718. 4.

Adami Walasseri Martyrologium Germanice editum, quod memorat Jo. Molanus. &c.

Italice.

Constantii Felicii Medici Calendarium Historicum, Urbini 1577.

Martyrologio Romano, Rom. 1636. 4.

Flos Sanctorum ex Hispanico Alphonsi de Villegas. Venet. 1592. fol.
Historia delle sante vergini Romane di Antonio Gallonio. Rom. 1600. 4.

Hispanice.

Martyrologium Romanum à Dionysio Vasqvez. Vallisoleti 1586. 4.
Flos Sanctorum, Historia general de la vida y hechos de JEsu CHristo y de todos los Santos de qve reza la Iglesia Catolica, Toleti 1591. fol. qvinque Voluminibus auctore *Alphonso de Villegas* qui vitas Sanctorum illo ordine exponit qvo fit eorum mentio in Breviario Romano. Recusum opus hoc sæpius Hispanice ut Barcinone 1608. & Compluti nec non Cæsaraugustæ 1616.

Lusitanice.

O Martyrologio Romano, traduzido pelo Padre Alvaro Lobo. Coimbra 1591.

Gallice.

Les veritables Actes des Martyrs, Acta sincera & selecta ex Theod. Ruinarti collectione versa Gallice à *Droueto de Maupertuy*. Paris. 1708. 8. duobus Volum.
Martirologe Romain, nouvelle version avec des notes par le *P. Mothier*. Paris. 1705. post aliam versionem A. 1624. editam & Balduini *Willoti* alteram 1641. tertiamque *Philippi Labbei*, Paris. 1643. 4.
Martyrologe universel, contenant le texte du Martyrologe Romain traduit en François, & deux additions à chaqve jour, l' une des Saints de France, l' autre des Saints des autres nations, avec un catalogve des Saints, dont on ne trouve point le jour. Paris 1709. 4. (par Mr. l' Abbé *Chatelin* Chanoine honoraire de Nôtre Dame de Paris.) duobus Volum.
Les vies des Saints Peres des deserts & de qvelqves Saintes, par *Arnald d' Andilly* Paris 1662. Bruxell. 1694. 4.
les vies des Saints par *Mr. de Fossé*.
les Vies des Saints Peres des deserts de l' Orient & Occident, par *Mr. de Villefore*. Paris 1708. 12. 2. Volum.
Nouvelle vie des Saints pour tous les jours de l' année, composée sur les memoires les plus fidelles & les plus veritables de chaqve siecle, par Mr. *l' Abbé de Commanville*, à Rouen 1701. 12. quatuor Volum.

les

les Vies des Saints par Mr. *Adrian Baillet*, Paris 1701. fol. tribus Vol. & duodecim Vol. in 8.

La Vie des Saints de Bretagne par Fr. Albert le Grand. à Nantes 1637. 4.

Les vies des Saincts de Champagne recueillies par des gverrois de Jesus. à Troyes 1637. 4.

Histoire des Saincts de la haute Auvergne, par Dominiqve de Jesus, Charme dechaussé. Paris 1635. 8.

le Martyrologe des Chevaliers de S. Jean de Hierusalem, dits de Malthe, contenant leurs eloges, armes, blasons & descendents des maisons illustres de l' Europe. par *Matth. de Goussancourt.* Paris 1643. 1654. fol.

Histoire des Martyrs de Japon, par Nicolas Trigault. Paris 1624. 4.

Anglice.

Flowers of the Saints, (Florarium Sanctorum) by Jerome Porter. &c.

Martyrologia Protestantium.

Actiones & monimenta Martyrum qui á Wiclefo & Husso ad nostram hanc ætatem in Germania, Gallia, Anglia, Flandria, Italia & ipsa demum Hispania veritatem Evangelicam sanguine suo constanter obsignaverunt. Genevæ apud Io. Crispinum 1560. 4. Hanoviæ &c. In hoc libro p. 165. b. de Fanino Faventino Ferrariæ A. 1569. passo nonnulla referuntur, quæ ad Vaninum atheum male transtulit Grammondus tantum non ad verbum, ut notatum C. V. Petro Friderico Arpe.

Ioan Foxe book of Martyrs &c. Lond. 1583. fol. 2. Vol. & cum auctario 1632. 1641. tribus Volum.

Märtyr-Buch / denckwürdige Reden und Thaten vieler Heiligen Märtyrer in zehen Büchern. Herborn 1595. 4. ex Gallico cum præfatione Christophori Rabi, typographi Herbornensis.

Historie des Martyrs. Genev. 1597. 1608. 1619. fol.

David Rungii Verfolgung in Steyermarck / Kärndten und Krain. Witeb. 1601. 4.

Pauli Crocii Märtyr-Buch / post editionem 1606. sæpius deinde recusum prodiit novissime Bremæ 1681. fol.

Firy

Firy tryall of those Saints who suffered Martyrdome in Queen Maries day's, as a counterpoyze to I. W. Priest his † English Martyrology. Lond. 1612. 4.

J. Henricus Hottingerus T. IX. Hist. Eccles. p. 276--296. & 380. seq.

Le stage de' Reformati innocenti, overo discorsi XV. di Martiri, da Greogorio Leti. Villafranca 1672. 4.

Georgii Lani narratio Historica de persecutione Hungarica. Lips. 1676. 4. & Belgice 1677. 8. *kert en vaarartig verhaal van de vervolginge der Evangelische Leeraaren in Hungarien.*

T. I. V. Braght's bloedige tooneel of Martelaers, Amst. 1685. fol. 2. Volum.

Liste de ceux qui ont été persecutez en France, dans le IV. Tom. de l'Histoite de l'edit. de Nantes p. 1020. sqq. Par Mr. Elie Benoist. à Delft 1695. 4.

D. Henr. Muhlius de Martyribus Ecclesiæ Evangelicæ, Kil. 1715. 4. inter ejus diss. Historico Theolog.

Denique Martyrologium amplissimum diligenti studio & magno apparatu ab aliquot jam annis molitur Londini Clarissimus Vir *Thomas Brayus*, cujus Sylloge Epistolarum hac de re prodiit 1714. fol. Videantur Acta Erud. A. 1715. p. 389. Massoni Hist. Criticam Reip. litterariæ T. V. p. 184. seq. Neue Bücher-Saal XIX. p. 523.

XX. Vitæ, Martyria & Encomia Sanctorum Græcè Scripta. a)

Addita Græca verba quibus singula incipiunt, & his quas SIMEONIS METAPHRSTÆ b) *esse viri docti existimant, appositus asteriscus.*

* *Abdiæ* Prophetæ. ἰδυμαῖοι πρόγονον ἔχοντες τὸν Ησαῦ.

Abercii

† Similis liber editus Antvverp. 1592. 4. *Theatrum crudelitatum hæreticorum.*

a) Hunc Catalogum jam dedi Volumine VI. hujus Bibl. p. 510. cum de *Simeonis Metaphraste* Scriptis dissererem. Sed quia jam exhibere possum emendatiorem pluribus locis, & altero tanto auctiorem, existimavi rectius me facere, si hoc loco darem integrum locupletiorem, quam si supplemento solo hic tecum communicato imponerem Lectori necessitatem duobus diversis locis non sine magno tædio & temporis dispendio Vitas Sanctorum inquirendi.

b) Illis quæ de *Simeone Metaphraste* ejusque opera in interpolandis Sanctorum Vitis, dicto loco jam attuli, præter Franciscum Scorsum in prolegomeno II. ad Theophanis

Abercii Episcopi Hierapolitani. Μάρκυ Ἀὐλινίυ καὶ Λυκίυ Βήρυ. Latine apud Lipomanum Tomo VI. & apud Surium 22. Octobr. Græcè MS. Lambec. VIII. p. 253. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Exiguæ esse fidei docet Tillemontius T. 2. memor. Hist. Eccles. p. 299. 621. edit. Paris.

* ἐκ ἀγώνων ἐνςάσεις μόνον μαρτυρικῶν. MS. Bibl. Coislinianæ in catalogo eruditiss. Montfauconi p. 185.

Abibi Martyrium scriptum à Theophilo quodam, qui synchronum se ac præsentem profitetur. Ἔτυς εἰκοςῦ ἑξακοσίοςῦ τῆς βασιλείας τῶν Μακεδόνων βασιλέως ἐν ὑπατείᾳ Λικινίυ καὶ Κωνςαντίνυ. MS. Lambec. VIII. p. 276.

* Guriæ, Samonæ & Abibi. infra, in Guria.

De Abrahami Patriarchæ assumtione, Apocrypha narratio. Ἐγένετο ἡνίκα ἔφθασεν ἡ θανὴ τῦ Ἀβραάμ &c. MS. Lambec. VIII. p. 374.

In Abrahamum. Εἴδετε πολιὰν σφριγῶσαν Joh. Chrysostomi T. V. Savil. p. 653. & T. 2. edit. novæ Montfauconianæ p. 741.

Πολλὰς οἶμαι τῶν πρώην καταλιπόντων. Ejusdem T. V. Savil. p. 89. & MS. Bibl. Coislin. p. 132. 212.

In Abrahamum, Isaacum & Jacobum. Ἀποικίζει ὁ θεὸς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ. Ephraim Syri. p. 415. edit. Græcæ Oxon. & MS. Lambec. VIII. p. 382.

* Abramii Confessoris & Mariæ neptis ejus. Ἀνδρῶν φιλαρέτων βίος. Græce MS. Lambec. VIII. p. 255. 260. 266. & Bibl. Coisliniana. p. 211.

Ceramei Homilias, §. V. & Honorati de S. Maria, Carmelitæ librum qui inscribitur reflexions sur les regles & sur l' usage de la Critique, Paris 1713. 4. Tom. I. diss. 2. p. 203. seq. addenda hæc Georgii Choerobosci, quem hinc Simeone posteriorem esse constat, in libello de figuris poëticis, Oratoriis & Theologicis, Latine & Græce vulgato per Fed. Morellum Paris. 1615. 12. p. 30. ubi de Metaphrasi: ὡς ὁ Μεταφράςης ἡμῖν δείκνυσιν ἐν τοῖς τῶν μαρτύρων καὶ ἁγίων αὐτῦ μεταφράσεσι· Τύτων γὰρ οἱ βίοι καὶ τὰ μαρτύρια πρὸς τὸ ἰδιωτικώτερον ἐξ ἀρχῆς συγγραφέντα, παρ' ὧν δῆτα καὶ συνεγράφησαν, ὑπ' αὐτῦ πρὸς τὸ ἐντεχνόν τε καὶ πάνυ ὡραῖον μετεφράσθησαν. Theophani Cerameo, quem sæculo undecimo vixisse constat, Simeon (circa decimi clarus initia) homilia XXV. p. 164. audit ὁ γλυκὺς μεταφράσεων συγγραφεύς. Laudat & Hippolytus Thebanus in Chron. ἐγὼ δὲ, inquit, πείθομαι τοῖς λόγοις τῦ Κυρίυ Συμεών. &c.

p. 211. Latine apud Lipomannum T. VI. ad 29. Octobr. & Surium 16. Mart.

Ἀδελφοί μου βούλομαι. Ephraim Syri p. 220. edit. Oxon. Græcæ Ephraimi Operum: & Græce atque Latine apud Henschenium ad 16. Mart. T. 2. p. 741. 436.

Ὁ περιβόητος ἐν ἁγίοις πατράσι πατήρ. MS. Bibl. Coislinian. p. 185.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἀβράμιος. MS. ibid. De hoc Abraamio Tillemontius T. VII. memor. Eccles. p. 586. seq.

Acacii Melitenes Episcopi. Οὗτος τοίνυν ὁ ἅγιος. MS. Cod. Barocc. 148. in Bibl. Bodlej.

* Acacii Centurionis. τρίτον τοῦτο τὸ μισοκάλου. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 2. ad Maji X. p. 762. & Latine p. 293. atque apud Surium 8. Maj.

In ἀκαθίστου festum, Sabbato V. jejunior. ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου Græce & Lat. T. 2. auctarii novi Combefis. p. 805. Ἀκάθιστος κανὼν dicitur hymnus à stantibus concinendus in honorem S. Mariæ Virginis, quæ CPolin, ut ajunt, ab obsidione Persarum ac Barbarorum tutam conservavit. Vide Cangium.

Acepsimæ Episcopi, Josephi Presb. & Aithalæ Diaconi A. C. 445. c)

* Ἔλυτλα κατὰ Χριστιανῶν Σαβώριος ὁ Περσῶν βασιλεύς. Latine apud Surium 22. April. Græce è MS. Mediceo & Latine Herveto interprete in Actis Sanctor. T. 3. ad 22. April.

Ἐν ἔτει τριακοστῷ ἑβδόμῳ τοῦ διωγμοῦ ἡμῶν πρόσταγμα σκληρὸν ἐξῆλθεν. Auctor incertus, Metaphraste antiquior, MS. Lambec. T. VIII. p. 265. seq. in Menæo ad 3. Nov.

Acyndini Martyris, Pegasii & Anempodisti. κατὰ τοὺς καιροὺς βασιλεύοντος κατὰ συγχώρησιν τοῦ Χριστοῦ, Σαβωρίου τινὸς τῶν Περσῶν. Auctor Martyrio illi præsentem se scribit adfuisse. Vide Allatium de Simeonibus p. 98. Lambec. T. VIII. p. 264.

* Acyndini, Pegasii, Anempodisti, Aphthonii & Elpidiphori. Εἰ καὶ πρῶτοι Πέρσαι Χριστὸν ἐκ παρθένου γενόμενον προσεκύνησαν. Latine apud Surium 2. Nov.

Adami & Evæ. Μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τὸν Ἀδὰμ ἀπὸ τοῦ παραδείσου. MS. Lambec.

c) Vide Tillemont. T. VII. memor. p. 236.

bec. V. p. 28. VIII. p. 354. auctor Apocryphæ διηγήσεως falso fertur Moyses.

Adriani Nicomediensis & Nataliæ uxoris ejus sub Maximiano, 26. August. ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀδριανὸς καὶ Ναταλία ἡ σύμβιος αὐτοῦ. Lambec. VIII. p. 214.

Adriani, filii Probi Imp. sub Licinio 27. Aug. οὗτος ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀδριανός. id. p. 215.

Adriani & XXIII. Sociorum, Nicomediæ. Ἐγένετο ἐν τῇ δευτέρᾳ περιόδῳ τοῦ Τυράννου Μαξιμιανοῦ. In Codice MS. noni sæculi. Vide Bandurii notas ad Antiquitates CPol. p. 648. Aliud eorundem Martyrium Latine apud Surium 8. Sept. incipit. *In diebus illis cum tyrannus Maximianus.*

Æcatharinæ. Vide in Catharina.

Africani. Vide infra Terentii.

* Agapes. Vide infra in Sophia.

* Agapes, Chioniæ & Irenes Martyrum Thessalonicensium. *Quanto ex adventu & præsentia Domini & Salvatoris nostri JEsu Christi major gratia.* Latine apud Surium, 1. April.

* Agapii. Vide infra in Eustathio.

* Agathæ. Βασιλεύοντος ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ Δεκίου. Latine, Gentiano Herveto interprete apud Surium 5. Febr. & ex versione Jo. Davidis Henxtovii cum Godfr. Henschenii notis, in Actis Sanctor. T. 1. Februarii. Græce habuit Rosweidus. Apud Lambecium VIII. p. 81. MS. incipit: Βασιλεύοντος Δεκίου τοῦ παρανόμου καίσαρος.

In S. Agathæ festum ejusque discipulas. οὐ τὰ σπουδαῖα μόνον αἱρεῖται. Auctor Mich. Psellus. De aliis Actorum laudumque S. Agathæ scriptoribus vide Henschenium 5. Febr. & Hanckium de scriptoribus Hist. Byz. p. 453. Combefisii Bibl. Concionatoriam T. VI. p. 126. sq.

Agathonici & Sociorum, tempore Valeriani, (al. Maximiani) 22. August. ὁ ἅγιος μάρτυς τοῦ χριστοῦ Ἀγαθόνικος. MS. Lambec. VIII. p. 205.

Ἐν ἀρχῇ διδάσκων τοὺς. Auctor incertus, Metaphraste antiquior MS. in Codice noni sæculi in Sanctos, quorum memoria mense Augusto colitur. Vide Bandurii Imperium Orientale p. 648.

Λαμπρὰ μὲν τὰ τῆς ὑποθέσεως διηγήματα. Lambec. VIII. p. 206.

Agathopodis. infra in Papylo.

Aithalæ Diaconi. Vide supra in Acepsima.

Alexandri, auctoris Acœmetarum. Bollandus ad 15. Jan. Tillemont T. [illegible]. p. 490. sqq. adde T. 14. p. 504.

* Metrophanis & Alexandri CPol. vide Photium, Cod. 256. infra, in Metrophane.

Alexandri & Antoninæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις γινομένου διωγμοῦ. Auctor incertus. Græcè è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 3. Maji T. 1. pag. 744. & Latine p. 381. atque apud Surium 3. Maji.

Alexandri Romani. Ἐπὶ τῶν καιρῶν Μαξιμιανοῦ. Græce è MS. Palatino in Actis Sanctor. 3. Maji in appendice pag. 15. & Latine p. 194. atque apud Surium 13. Maj. Auctor incertus. De alio Alexandro Romano Surius 26. Nov. ex Adone.

Alexii. Ἔδει μὲν, ὦ ἱερωτάτη καὶ θεοσύλλεκτος ἄθροισις. Auctor incertus.

* Ἐγένετο ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει ὀνόματι Εὐφημιανὸς Ἐπίσκοπος, Μαρκιανοῦ καὶ Ἀρκαδίου. MS. Lambec. VI. p. 305. VIII. p. 354. 380. 395. Græcè & Cod. Barocc. 146. 147. Latine apud Surium 17. Jul.

Alphii, Philadelphi & Qvirini, sub Imp. Valeriano. Ἡ μὲν τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ προαιώνιος. MS. Lambec. VIII. p. 100. Græce in Actis Sanctor. T. 2. ad X. Maji. pag. 772. & Latine, Silvestro Ligone, Leontino interprete pag. 506.

* Alypii Stylitæ sive Κιονίτου sub Heraclio Imp. ex Adrianopoli Paphlagoniæ. Καλοὶ μὲν καὶ οἱ τῶν μαρτύρων ἆθλοι. MS. Lambec. VIII. p. 282. sq.

Si multi sæpe qui vitam scripserunt. Latine apud Surium 26. Nov. & Lipomannum T. V. auctor discipulum & σύγχρονον se profitetur.

* Ambrosii Episcopi Mediolanensis. Οὐαλεντινιανὸς μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰοβινιανοῦ. Hoc initium in codice mutilo qualem inspexit Allatius, & servat Bibl. Coisliniana p. 212. Nam integer incipit: Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις Ἀμβρόσιος ἀνὴρ ἦν ἀξιέπαινος ἐν τῇ τῆς Ῥώμης συγκλήτῳ. Vide Lambecium VIII. p. 308. 309. & 227.

Amphilochii. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις βασιλεύοντος τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ μεγάλου Θεοδοσίου. Auctor incertus.

* Amphilochii ejusdem, Episcopi Iconiensis. Καὶ τί τῶν καλῶν ἐστι τις.

Aliud

Aliud: ἦν τις ἀνὴρ μοναχὸς ὀνόματι Ἀμφιλόχιος. Auctor incertus. Hanc ex Regio Cod. 92. Græce & Latine cum notis dedit sub Metaphrastæ nomine Combefisius in Amphilochio suo p. 228. Latine Lipomannus T. V. & Surius 23. Nov. sed majore verborum fluxu.

Ananiæ Apostoli & Martyris. Ἀνέτειλε μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν ἴδιον Πατέρα. Auctor se appellat Barsaphtham. Ita enim in extremo legitur. Ἐγὼ δὲ Βαρσαφθᾶς ἔγραψα τὰ ὑπομνήματα αὐτοῦ. Vide Allatium de Simeonibus p. 82. MS. in Bibl. Coisliniana p. 195.

* De eodem Anania. Λουκιανοῦ δυσσεβοῦς κατὰ τὰ τῆς ἑώας μέρη ἐν Βηθαγαβῇ τῆς ἱεραπόλεως. Latine apud Lipomannum T. 6. & apud Surium ad 1. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 246. 261. (ubi icon Sancti) & 380. 257. MS. Bibl. Coislin. p. 210. incipit: Λουκιανὸς ὁ δυσσεβὴς τὰ τῆς ἑω.

* Anastasiæ Romanæ viduæ. Ἀναστασία γυναικῶν ἡ καλλίστη. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 203. Latine apud Surium 25. Decemb. & apud Lipomannum T. V. confer Svidam in χρυσόγονος.

Aliud: Δεδοξασμένα ἐλαλήθησαν. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in auctario noviss. Combefisiano T. 1. pag. 402. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 431.

Aliud: κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ. Auctor incertus.

* Anastasiæ Romanæ senioris Virginis, Ἀθλήσεις ἡμῖν Ἀναστασίας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 28. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 255. 260. 262. Bibl. Coislin. p. 211.

Encomium in Anastasium Martyrem, scriptum fuisse à Georgio Piside, legas apud Svidam in Γεώργιος etsi MS. Svidas Paris. non habet εἰς τὸν μάρτυρα Ἀναστάσιον, sed εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον.

* Anastasii Persæ. Τῆς μεγάλης πόλεως ὑπὸ τοῦ Περσῶν βασιλέως ἁλούσης. Latine apud Surium 22. Januar.

Aliud: Θαυμάτων διήγησιν προβάλλεσθαι σήμερον. Memoratur hæc narratio de Anastasii miraculis in Synodo VII. notante Allatio. de auctore vide Baronium ad A. C. 627. num. 1.

Anchæ. Vide infra in Eleutherio.

Anatolii, Eustachii & Theopisti. Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος ὁ μέγας καὶ θαυμαστός. Auctor incertus.

* In Andream πρωτόκλητον Apostolum a) 30. Nov. ἄρτι τȣ̃ παιδὸς Ζαχαρίȣ. MS. Lambec. VIII. p. 285.

Aliud: ἐπειδήπερ πολλοὶ ἀνεγράψαντο βίȣς. Vita S. Andreæ Apostoli, auctore Epiphanio Monacho & presbytero. Vide si placet Tillemontium T. I. memor. p. 341. qui Acta fabulosa esse probat p. 620. sq. edit. Parif.

Ζωγράφοι μὲν καὶ λογογράφοι. Auctor Arsenius ArchiEpiscopus Corcyrensis.

Ορῶν λαμπρὰν ταύτην ἀγέλην. Græce & Lat. T. 3. Athanasii edit. Montfauconianæ p. 466.

Ἰσχυρὸν τῆς Ἀποστολικῆς ἁλιείας τὸ δίκτυον. Procli Patriarchæ CPol. Græce & Lat. T. I. Auctarii Novi Combefis. p. 460. & in Procli Orationibus Romæ editis. At sub Chrysostomi nomine apud Surium ad 30. Nov. & Lipomannum tomo VII.

Σάλπιγξ ἡμᾶς ἀποστολικὴ πρὸς πανήγυριν ἤθροισε. Hesychii Presb. Hierosol. Meminit Photius Cod. 269.

ἅπερ ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἐθεασάμεθα πάντες. Incerti. MS. in Bibl. Coislin. p. 195.

Πᾶσι μὲν τοῖς τȣ̃ θεȣ̃ λόγȣ φίλοις. Nicetæ Paphlagonis, Latine p. 387. T. 27. Bibl. Patrum Lugd. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 212. Græce & Lat. in auctario novissimo Combefisii T. I. p. 335.

* Andreæ in Crisi, Cretensis sub Constantino Copronymo Iconomacho passi. Πολλὴ κατὰ τῶν τȣ̃ Χριςȣ̃ μαρτύρων. Græce MS. Lambec. VIII. p. 251. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Latine apud Lipomann. T. 6. ad 19. Octobr. & Surium 17. Octobr.

Μέγα μὲν ὡς ἀληθῶς καὶ παντὸς ἄλλȣ. MS. in Bibl. Coisliniana p. 185.

Andreæ Ducis & militum 2593. Martyrium. 19. August. Ἐν ταῖς χρόνοις τῆς τȣ̃ ἀσεβεςάτȣ Μαξιμιανȣ̃ βασιλείας. MS. Lambec. VIII. p. 201. sq. Auctor incertus Metaphraste antiquior. Vide Bandurium p. 647. Latine apud Surium, 19. Augusti. Epitome incipit: ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Ἀνδρέας. Lambec. VIII. p. 201.

An-

* a) Alios S. Andreæ Apostoli Encomiastas retuli in Codice Apocrypho Novi Test. p. 757. seq. Vide etiam Combefisii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 1.-60. Passio quæ à presbyteris & Diaconis Achajæ scripta fertur, exstat latine apud Surium 30. Nov. & Lipomannum. Incipit: *Passionem S. Apostoli Andreæ, quam oculis nostris vidimus.*

Andreæ Scythæ (Sec. IX.) σαλȣ̃. b) Βίον τινὸς ἐναρέτȣ ἀνδρός. Auctor Nicephorus CPol. Exstat Græce & Latine cum Janningi versione in Actis Sanctorum T. 6. Maji. MS. Lambec, VIII. p. 377. seq.

Alius *Andreas de Chio* cujus martyrium A. C. 1565. peractum descripsit Gregorius Trapezuntius apud Surium 29. Maji. alis *Andreas Calybites*. Hist. Miscell. XXII. 30.

* Andronici & conjugis Athanasiæ. ἐν ταῖς ἡμέραις θεοδοσίȣ τȣ̃ μεγάλȣ. MS. Græcè Lambec. VIII. p. 93, IV. p. 184. 268. Latine apud Surium 27. Febr.

* Andronici: Vide infra in Probo.

* Anecti Corinthii, infra in Codrato.

Anempodisti Martyris. Vide supra, in Acyndino.

Aniceti. Vide Photii.

In Angelos Seraphim. μόλις ποτὲ τὸ κατὰ. Io. Chrysostomi T. V. Savil. p. 155. MS. Bibl. Coislin. p. 212.

In Angelorum Congregationem. (6. Sept.) καὶ τȣ̃το τῆς ἄκρας ἀγαθότητος γνώρισμα. Joannis Euchaitensium Episcopi.

Ἀγγέλȣς ἐγκωμιάζειν χρή. Io. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 997.

Οὐκ εἰκῆ τȣ̀ς Ἀγγέλȣς ἐγκωμιάζομεν. Incerti. Lambec. VIII. p. 257.

In Annam S. Mariæ Genitricem. Infra, in Joachim.

In conceptionem S. Annæ. Οὐδὲν ἡδύτερον ἢ περιχαρέστερον. Georgii Nicomediensis, Andreæ Cretensi tribuitur in Codice Bibl. Coislin. p. 195.

In Annam Prophetissam. Infra in Simeon.

* Anthimi Episcopi Nicomediensis. τίς οὐκ οἶδε τ. Νικομήδȣς. Græce MS. Lambec. VIII. p. 235. atque editum T. 3. Act. Sanctor. XXVIII. Aprilis p. LX. è MS. Regis Galliæ. Et Latine pag. 483. & apud Lipomann. T. 6. ad 3. Sept. & Surium 27. April.

Anthusæ. Ἦν τις ἐπίσκοπος ἅγιος. MS. in Codice noni sæculi. Vide infra in Athanasio.

Antipæ, Pergami Episcopi. Διωγμȣ̃ κινηθέντος ὑπὸ Δομετιανȣ̃. Græce e MS. Vaticano T. 2. Act. Sanctor. Aprilis pag. 965. & Latine p. 4. atque apud Surium 11. April. qui Metaphrastæ tribuit.

Antonii

b) Confer Rev. Urbani Godofredi Siberi diss. de moris & salis propter CHristum ad 1. Cor. III, 18. Lips. 1718. 4. §. 36.

Antonii Monachi Vita. ἀγαθὴν ἅμιλλαν ἀνεςήσαϑε. Auctor S. Athanasius. Vide Tillemont. T. 7. memor. p. 101. seq. & quæ dixi lib. V. hujus Bibl. cap. 2. p. 302. seq. Aliam ejus vitam MS Græce scriptam à Belisario Donato citat Cangius appendice ad glossarium Græcum.

Antonii junioris, Monachi S. Sabæ deinde Eremitæ, tempore Tarasii Patriarchæ CPol. 3. Id. Nov. Ἀντώνιος ὁ μέγας ὁ τῆς ἐρήμου. MS. Lambec. VIII. p. 302. qui auctorem σύγχρονον asse contendit ex verbis ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀντώνιος, sed quæ etiam de antiquioribus solent usurpari.

Antonii Cauleæ Patriarchæ CPol. Εἰ δὲ καὶ θνητὴν φύσιν ὁ χρόνος. Auctor Niceph. Gregoras.

Alia quæ Latine apud Surium & Bollandum 12. Febr. *fieri ergo non poterat*. Græce MS. Lambec. VIII. p. 83. sq. auctor Nicephorus Philosophus & Rhetor, Gregorâ longe antiquior & circa A. C. 900. clarus. Incipit: οὐκ ἦν ἄρα τῶν προλαβόντων καλῶν.

Anysiæ Thessalonicensis. οὐδὲν ἀρετῆς τιμιώτερον. Philothei Patriarchæ CPol.

* *Tempore Tyranni Maximiani puella quædam*. Latine apud Lipomann. T. 5. Surium 30. Dec.

* Aphthonii. supra in Acyndino.

* Apollinariæ. Latine apud Surium 4. Januar. sub Metaphrastæ nomine. Ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ εὐσεβεστάτου Ἀνθεμίου Cod. 148. Barocc.

* Apollonii. Infra, Thyrsi.

In SS. Apostolos. ἐδόκει μοι λέγειν τι περὶ τῶν Ἀπος. Maximi Planudæ. Τί καλὴ Ἐκκλησίας ἡ τάξις. Nicetæ Rhetoris.

Εἰκότως καὶ σήμερον. Io. Chrysostomi, T. V. Savil. p. 995. Latine apud Surium 30. Jul.

Τί λαμπρὰ καὶ διαυγής. Nicetæ Episcopi Paphlagoniæ.

Aquilinæ. Τῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ οὐρανόθεν. Auctor incertus. Latine dedere Lipomannus T. 7. & Surius 13. Junii. Græce è MS. Vaticano cum versione Sirleti T. 2. Act. Sanctor. Junii p. 673.

* Arcadii. Vide in Xenophonte. Alius Arcadius Martyr de quo Zenonis Veronensis sermo apud Surium 12. Jan.

In Archangelos & Angelos. τὸν μὲν λόγον ἡ προθυμία κινεῖ. Mich. Syncelli. Græce & Lat. in T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 1525.

In

In miracula Michaëlis Archangeli. Σκοπὸς μὲν καὶ τέλος. Mich. Pselli.

In SS. Archangelos ταξιάρχας, Michaëlem, Raphaëlem & Gabrielem. Ἀγγελικῆς πανηγύρεως. Auctor Procopius Diaconus & Chartophylax. Aliud: τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἵλκυσα πνεῦμα. MS. in Bibl. Coislin. p. 212. Michaëlis Monachi, syncelli magnæ Ecclesiæ.

Ἀρχαγγέλου πανήγυρις καὶ τῶν πιστῶν ἅπας. Auctoris incerti.

Μιχαὴλ ἐπαινῶν, τὸν Γαβριὴλ ἐπαινέσομαι. Nicetæ. Edidit Græce & Latine Petrus Possinus S.I. Tolosæ 1637. 8.

Ἤδη μοι τὸ πρὸς τὰς οὐρανίας δυνάμεις φίλτρον. Macarii Chrysocephali.

In Archangelum Michaëlem. (8. Nov.) Μιχαὴλ ὁ τῶν Ἀρχαγγέλων ἀρχιστράτηγος. Chrysippi, presbyteri Hierosol. & Chartophylacis S. Resurrectionis.

Μεγάλαι καὶ πολλαὶ καὶ ποικίλαι τῆς ἀσωμάτου. Pantaleonis diaconi & Chartophylacis magnæ Ecclesiæ. MS. in Bibl. Coislin. p. 211. sq.

Ὁ τῶν ἁγίων πνευμάτων Κύριος. Ejusdem Pantaleonis c)

Ὁ τῶν ἀΰλων πνευμάτων Κύριος. Ejusdem. Latine apud Surium 29. Sept.

Ὁ χρεωστῶν πάντοτε. Germani Patriarchæ CPol.

In Archangelum Michaëlem & novem angelorum ordines. Ἀρίστη μὲν καὶ ἡ τῶν ὁρωμένων εὐπρέπεια. Macarii Chrysocephali.

De Archangeli Michaëlis miraculo in urbe Chonis patrato. Καὶ τὸ περὶ τῶν ἄλλων ἁγίων διεξιέναι. Latine apud Surium 29. Sept. & Lipomann. T. 6. ad 5. Sept. MS. Græce Lambec. VIII. p. 236. 287. sq.

Ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων καὶ δωρεῶν. Archippi Eremitæ ac paramonarii. MS. Lambec. IV. p. 129. VIII. p. 379.

Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε. Sisinnii ArchiEp CPol..

Plura in SS. Archangelos, Angelosque Combefisius in Bibl. Concionatoria T. VIII. p. 195. seq.

Miracula Michaëlis, Gabrielis & Raphaëlis. Μεγάλαι τε καὶ πολλαὶ καὶ ποικίλαι. Pantaleonis Diaconi & Chartophylacis. Citat Meursius in glossario. Latine apud Surium 29. Sept.

c) Hanc Homiliam cum versione & notis, atque prolegom. de scriptis Pantaleonis edere promisit V. C. Henr. Leonhardus Schurzfleischius. N. Büchersaal XVIII. p. 452.

Πολλαὶ καὶ μεγάλαι τῆς ἀσωμάτου. Michaëlis Synadorum Episcopi.

Revelatio S. Archippi προσμοναρίου S. Michaëlis ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων καὶ δωρεῶν MS. Bibl. Coislin. p. 195.

* Arestæ. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ. Latine apud Surium 9. Nov. & apud Lipomann. ac Græcè MS. Lambec. T. 8. p. 267. sed Ὀρέστης ibi vocatur hic martyr, (non Ἀρέστης) Tyanæ in Cappadocia passus.

* Arethæ & sociorum. Ἔτος μὲν ἤδη πέμπτον ἐνεστήκει τῷ εὐσεβεῖ Ἰουστίνῳ. Græce MS. Lambec. V. p. 130. 132. seq. VIII. p. 254. 260. 262. Bibl. Coislin. p. 185. 211. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 24. Octob.

Aliud auctore incerto. (Nonnoso fortasse.) Ἔτους πέμπτου τῆς βασιλείας Ἰουστίνου. MS. Lambec. VIII. p. 387.

Arsenii Anachoretæ, defuncti circa A. C. 445. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς ὁ Θεὸς ἀγαθός. Auctor incertus. Julium Metaphrasten in Arsenii vita citat Meursius d) in glossar. Nescio sitne eadem quam Latine dat Lipomannus T. 6. ad 8. Maj. & Surius ad 19. Julii. Incipit: *Non solum res gestæ virorum bonorum.* Vide Tillemont T. 14. memor. p. 676. sqq.

* Artemii. Μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν εἰς οὐρανὸν ἀνάληψιν. Latine apud Lipomann. T. 6. & Surium ad 20. Octobr. Græcè MS. Lambec. VIII. p. 252. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211.

Artemii ejusdem, Martyris. Τὰ τοῦ μεγάλου καὶ ἐνδόξου μάρτυρος. Auctor Joannes Monachus, è Philostorgio & aliis. Artemii Martyris qui tempore Juliani ab Alexandrinis occisus est, acta minime contemnenda esse notavit Valesius ad Sozomeni IV. 30. Vide & Tillemont T. 7. memor. p. 730. 731.

Athanasiæ supra, Andronici.

* Athanasiæ Æginensis. *Apostoli Pauli preceptum est.* Latinè apud Surium 14. August.

* Athanasii Alex. Πολλοὶ μὲν τῶν ἁγίων. Græce & Lat. in edit. Operum Magni Athanasii.

Ἀθανάσιον ἐπαινῶν ἀρετὴν ἐπαινέσομαι. Greg. Nazianzeni Orat. XXI.

Aliud incerto auctore: Ἄλλοι μὲν μακαρίων ἀνδρῶν. Latine apud Surium 2. Maji, & Græce ac Lat. ad calcem Opp. Athanasii.

Plura

d) Julius Metaphrastes laudatur à Meursio in ποίνας & σταθάριος.

Plura in S. Athanasium Combefisius T. 6. Bibl. Concionatoriæ T. VI. p. 500-530. Vide & Photium Cod. 258. & supra in Anastasio. Et quæ Tomo V. hujus Bibl. p. 297.

Athanasii Patriarchæ CPol. Vide Allat. de consensu pag. 759. & ad Acropolitam p. 231.

Athanasii Athoniti sive in monte Atho. ὗτος ὁ περιφανὴς τῆς οἰκουμένης ἀστὴρ. Bibl. Coisliniana p. 274.

Athanasii Episcopi Tarsensis 24. August. qui S. Anthusam & servos ejus Neophytum & Charesimum baptizavit Valeriani Imp. temporibus. Ἦν τις ἐπίσκοπος ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. MS. Lambec. VIII. p. 209. Auctor incertus, Metaphraste antiqvior, in codice noni sæculi. Vide Bandurium p. 648.

* Athenogenis. *Tempore Diocletiani Imp.* Latine in T. VI. Lipomanni & apud Surium ad 17. Jul.

Avtonomi Episcopi. τῆς ἴσης ἀτοπίας νομίζω. Inter Metaphrastæ genuinas recensetur ab Allatio pag. 129. de Simeonum scriptis. & à Lipomanno latine edita T. 6. & Surio ad 12. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 239. Sed multo antiqvioris esse auctoris demonstrat idem *Allatius* p. 42. & 111.

Auxentii. ἀρχὴ μὲν ἡμῖν τῆς πρὸς τὸ ἀγαθὸν τοῦ παλαιοῦ πλάσματος. Auctor Mich. Psellus. Vide & infra, in Eustratio.

Auxentii presbyteri & Abbatis Bithyni A. 470. Τῶν ἀρχαιοτέρων πατέρων. Græce MS. Lambec. VIII. p. 84. seq. Latine apud Sur. & Bollandum 14. Febr. Vide & Tillemont T. 16. p. 58. sq. 738. sq.

Auxibii Episcopi Soliorum in Cypro, quem Marci Evangelistæ ajunt fuisse discipulum. Βούλομαι διηγήσασθαι ὑμῖν. MS. Græce Lambec. VIII. p. 87. Vide Surium & Bollandum 19. Febr. ubi Latine.

* Babylæ Episcopi Antiocheni de quo Philostorgius VII. 8. & Svidas in Βαβ. Νουμεριανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα. Græce MS. Lambec. VIII. p. 235. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 4. Sept.

Ἐγὼ μὲν ἐβουλόμην. Jo. Chrysostomus. T. V. Savil. p. 438.

Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. idem Chrysost. ibid. p. 442. Nonnulla è Chrysostomo etiam Latine Surius ad 24. Januar.

* Bacchii. infra, Sergii.

Bacchii junioris sub Constantino & Irene, Agarenico mucrone sublati,

οἱ τῶν ἱππικῶν ἀγώνων. Græce & Lat. cum Combefisii versione ac notis, in ejus lecta Triade Martyrum CHristi, Paris. 1666. 8. p. 61.

Bademi Archimandritæ in Perside circa A. C. 376. ἐν τῷ καιρῷ τῆς πελειώσεως τῶν πεσσαράκοντα. Græcè è MS. Bibl. Cryptæ ferratæ in Actis Sanctor. T. 1. April. IX. p. LXXXV. Latine p. 825.

Brachisii, infra in Jona.

* Barbaræ. Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς πολλὴν περὶ τῶν εἰδώλων πλάνην. Latine apud Surium 4. Dec. & Lipomannum.

Ἐπειδὴ ἡ τῆς μάρτυρος πανσεβάσμιος μνήμη. Auctor Georgius Grammaticus.

Ἐπειδὴ μάρτυρος σήμερον ἐπέστη πανήγυρις. Auctor Arsenius Corcyrensis.

Ἔστι μὲν τοῖς οὐκ ἀξίοις ἐπισφαλές. Auctor Georgius Grammaticus.

Μαξιμιανῷ τῷ δυσσεβεῖ βασιλεῖ πολλὴν περὶ τὴν τῶν εἰδώλων. MS. in Bibl. Coislin. p. 212.

Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους βασιλεύοντος Μαξιμιανοῦ. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 302.

Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις βασιλεύοντος Μαξιμιανοῦ. MS. Lambec. VIII. p. 382.

Ὑπέρκειται μὲν ὁμολογουμένως. Auctor Joannes Damascenus Presbyter. T. 2. edit. V. C. Mich. le Quien p. 895. Græce & Lat. è MS. Reg. Idem dederat Latine in Bibl. Concionatoria Combefisius ad IV. Decembris.

Confer quæ in S. Barbaram exhibet idem Combefisius T. VI. Bibl. Concionatoriæ p. 71. seq. & ex Damasceno atque Arsenio à Petro Galesinio collecta Surius 4. Dec.

Baripsabæ, qvem ajunt sangvinem è latere CHristi effusum cucurbita excepisse. Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα. Auctor incertus.

Barlaami, Cæsareæ in Cappadocia. XVI. Nov. Καθ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν πολλῶν συναρπαζομένων. MS. Lambec. VIII. p. 277.

In S. Barlaamum, πρότερον μὲν τῶν ἁγίων οἱ θάνατοι κοπετοῖς ἐκοσμοῦντο καὶ δάκρυσι. MS. Lambec. VIII. p. 277. Bibl. Coislin. p. 211. auctor S. Basilius Cæsarensis, in cujus operibus exstat Græce & Latine T. 1. p. 512. Latine apud Surium 19. Nov. Meminit Svidas in Βασίλειος.

Συνεκάλεσεν ἡμᾶς. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 493. & in edit. novâ Montfauconiana T. 2. p. 681.

Histo-

Historia de S. Barlaamo Eremita & Joasapho Rege Indiæ. ὅσοι πνεύματι Θεοῦ ἄγονται. Auctor fertur Jo. Damascenus, inter cujus opera Latine sæpius prodiit. Ex Billii versione apud Surium T. 7. ad 27. Novembr. De MSS. Græcis Vindobonensibus vide Lambecium VIII. p. 289. seq. 293. 294. Mich. le Qvien V. C. illam in primis duobus Damasceni operum tomis qui hactenus exstant, omisit. Vide quæ dixi Volumine VIII. hujus Bibl. p. 817. seq.

Barnabæ Apostoli. Μεγίστην λόγων ὑπόθεσιν προέθετο. Auctor Alexander Monachus. Latine apud Surium 11. Jun. Confer Combefisii Bibliothecam Concionatoriam T. VII. pag. 1. seq. Papebrochium T. 2. Act. Sanctor. ad XI. Junii, & qvæ pridem notavi in Codice Apocrypho Novi Test. p. 781. seq. ubi & de aliis Barnabæ Actis Apocryphis, à Johanne Marco ut ajunt scriptis, & à Beda Latine versis. vide & Tillemont T. 1. p. 434. sqq. edit. Paris.

Bartholomæi Apostoli. Θερμὸς ὁ πόθος, ἀλλ' ἀδρανὴς ὁ νοῦς. Nicetæ Rhetoris. Græce & Latine edidit Combefisius in Auctario noviss. T. 1. pag. 392. Vide & ejus Bibl. concionator. T. 7. pag. 749. seq. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 406.

Theodori Studitæ sermo de S. Bartholomæo Latine, fortasse ab Anastasio Bibliothecario. *T. 3. spicilegii Dacheriani.*

Ὁ τὸν παρόντα συγκεκροτηκὼς σύλλογον. Latine apud Surium 21. August. Josephi humilis & minimi (Bryennii.)

Ὡς θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, de translatione reliquiarum S. Bartholomæi Apostoli, incerto Auctore ex Græcorum Menæis Græce & Latine edita narratio à Combefisio, in Auctario laudato pag. 399. Latine T. 27. Bibl. Patrum p. 409. Consulendus quoque de Bartholomæo Tillemontius T. 1. memor. p. 381. seq. & 649. ubi de Historia Martyrii quam laudat Gregorius Turonensis lib. 1. c. 34. de miraculis Martyrum.

Basilei Episcopi Amasiæ. Ἐγένετο μετὰ τὸ παντάξαι Κύριον. Latine apud Surium 26. Aprilis sub nomine Johannis presbyteri Nicomediæ. Laudat aliam διήγησιν Eustratius CPol. presb. in libro contra Psychopannychitas. c. 20. confer Tillemont T. V. memor p. 515. 785. seqq.

* Basilei ejusdem, Martyris, Nicomediensis circa A. C. 322. οἱ τὸ ἐπίγειον κράτος λαχόντες. Græcè è MS. Cardinalis Sfortiæ, in Actis Sanctor. T. 3. April, pag. LVI, Latine pag. 416.

Basilissæ Martyris. Infra in Juliano.

Basilii presbyteri Ancyrani. Ἦν ἔτος ὁ Βασίλειος κατηχῶν πάντα ἄνθρωπον περὶ τῆς ἀληθείας τῆς εἰς Χριστόν. Auctor incertus. Græcè è MS. Vaticano in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 22. Martii, & Latine p. 380. Vide Tillemont. T. 7. memor. p. 728. seq.

In Basilium Magnum, Cæsareensem. Ἀγαπητοί, οὐκ ἦν ἀπεικὸς εὐγνώμονας. auctor fertur S. Amphilochius, Iconiensis Episcopus Exstat ex veteri b) interpolatâ apud Surium 1. Jan. & ex Cardinalis Diaconi *Ursi* versione, in vitis Patrum Rosweidi. Latine ex Combefisii versione cum notis Francisci Baertii T. 2. Act. Sanctor. Junii p. 936. seq. Græce & Latine in Amphilochio Combefisii p. 155-225. integrius MS. Lambec. VIII. p. 366. vide eundem p. 382.

Ἔμελλεν ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις. Auctor Greg. Nazianzenus Orat. XX.

Καλὴν ἐπέθηκεν ὁ Θεὸς τὴν τάξιν, Auctor Greg. Nyssenus T. 2. pag. 911.

Simeonis Metaphrastæ in eundem Basilium habuit Græce Rosweidus.

Κλίνατέ μοι οὖς ἀδελφοὶ, καὶ διηγήσομαι. Ephræmi Syri. Exstat Græce in editione Ephraimi Oxoniensi p. 399. Latine *vertit* Gerhardus Vossius. Græce & Latine in Cotelerii *monumentis* Ecclesiæ Græcæ T. 3. p. 54.

In tres Hierarchas Basilium, Naz. & Chrysostomum. Εἴπερ ἄλλο τι τοῖς λόγου θεραπευταῖς, Matthæi Camariotæ.

Πάλιν Ἰωάννης ὁ τὴν γλῶτταν χρυσοῦς, Joannis, Metropolitæ Evchaitorum.

Τρεῖς με πρὸς τριώνυμον παροτρύνουσι κίνησιν. Ejusdem.

Τοὺς διδασκάλους ἡμῶν ἐπαινέσωμεν. Philothei Patriarchæ CPol. Græce cum versione Jacobi Pontani, ad calcem Dioptræ Philippi solitarii, Ingolstad. 1604. 4. p. 359.

Vide & infra, in *JEsu Circumcisionem*, & Bibliothecam Concionatoriam Combefisii T. VII. p. 9. seq. & quæ jam notata sunt à me Volum VII. hujus Bibl. p. 558. & 505. & VIII. p. 61. seq.

Basilii junioris Ascetæ. Τῆς ἀκαταλήπτου Θεοῦ περὶ τὸ βρότειον γένος ὑπεραγάθου φιλανθρωπίας. MS. Lambec. VIII. p. 359. Auctor Gregorius Basilii discipulus. Seculo IX. sub Leone Philos.

Ὁ θειότατος καὶ προφητικώτατος Δαβίδ. Græce & Lat. in Actis Sanctor. T. 3. ad 26. April. auctor idem Gregorius qui bis vitam

b) *Kyrimii*, cujus meminit Æneas Parisiensis contra Græcos qv. 2.

tam Magistri sui scripsit. Posterior elaboratio MS. ad huc delitescit, Prior edita est.

Bassæ. Vide infra in Eustathio.

In S. Bassum Martyrem. ἔδει μὲν ἡμᾶς τοσαύτης λόγων πηγῆς. Io. Chrysostomi. e) T. V. edit. Ducæi p. 879. & T. II. edit. novæ p. 724.

In Bernicen & Prosdocen Martyres virgines. δύπω ἄκοσι ἡμέρας ἔχομεν. Io. Chrysostomi T. V. Savil. p. 473. & T. 2. edit. novæ p. 634.
πρώην ὑμῖν ἀγαπητοί. Ejusd. T. II. edit. novæ p. 646.

In Bethlehemiticos pueros. Τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Cyri Germani.

Πάλιν ὁ τάλας ἐγώ. Johannis presbyteri & Monachi Euboeæ. Edidit sine auctoris nomine Heidelbergæ Georgius Remus. confer Cotelerium in Epist. Ignatii ad Philippenses T. 2. Patrum Apostol. p. 121. In MS. Bibl. Coislinianæ p. 213. incipit: πάλιν ὁ γέρων ἐγὼ πρὸς τὸ τῶν λόγων ἄγομαι.

De miraculo ad Blachernas facto. Οὐ πολιτικὸν τοῦ πολλοῦ ζητήματος. Michaëlis Pselli. Confer Cangium ad Alexiadem Annæ Comnenæ p. 389.

* Blasii Episcopi Sebasteni. Βλάσιος ὁ μάρτυς ἄξιος τοῦ τοιοῦδε τέλους.
Aliud: Βλάσιον τὸν μέγαν ἐν ἱεράρχαις καὶ μάρτυσι. Auctor Theodorus, Cizyci Metropolita.
Ἡνίκα ὁ καιρὸς τῶν εἰδώλων. MS. Lambec. VIII. p. 83. 380. 229. 230. qui Simeoni Metaphrastæ tribuit. Latine apud Surium 3. Febr. sub Metaphrastæ nomine.

* Bonifacii Martyris Romani. Καὶ τῶν ἄλλων μὲν τῶν Χριστοῦ μαρτύρων ἆθλα. Latine apud Surium V. Junii. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213. Editum in Appendice T. 3. Act. Sanctor. ad 14. Maj. pag. 22. & Latinè pag. 280. cum notis. Græce & Latine etiam Passio S. Bonifacii vulgata à Bigotio ad calcem Palladii de vita Chrysostomi. Latina incipit: *Temporibus Diocletiani quater.* Græca: ἦν τις ἐν τῇ Ῥώμῃ γυνὴ μεγάλη ὀνόματι Ἀγλαΐς. Parif. 1680. 4.
Aliud: Φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός. Auctor incertus.

* S. Cæciliæ, Valeriani, Tiburtii & Maximi. *Servatoris nostri & DEi descensus.* Latine apud Surium 22. Nov. & Lipomannum T. 5.

Adversus Calendarum superstitionem. Δύο κατὰ ταυτὸν ἑορταί. Asterii Amaseni, Græce & Lat. T. 2. auctar. Ducæani p. 589. cum versione

e) Combefisius hanc homiliam ut ineditam vulgavit A. 1656.

sione Philippi Rubenii Antw. 1615. 4. & T. 1. auctarii novi Combefis. p. 66.

* Calliceladæ. Logothetam a) in Martyrio τοῦ Καλλικελάδου laudat Svidas in ἐξαπάτη.

Callinici Patriarchæ CPol. 24. August. ὅτος ὁ μακάριος Καλλίνικος. MS. Lambec. VIII. p. 210.

* Callinici Cilicis. *Cum simulacrorum invalesceret insania.* Latine apud Surium & Lipomannum ad 29. Jul. T. 6. Vide & infra in Thyrso.

Calliopii. Θεοκλεία τις γυνὴ εὐσεβής. Græcè è MS. Vaticano post T. 1. Act. Sanctor. Aprilis p. LXXXIII. & Latine p. 660. Exstat quoque Latine sub Metaphrastis nomine apud Surium ad 7. April.

* Callistrati & sociorum. Τὴν τοῦ Χριστοῦ ποίμνην ὁσημέραι πληθύνεσθαι. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 27. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 245.

Callistrati Martyrium. Καλλίστρατος λέγει, μάθετε. MS. Bibl. Coislin. p. 414.

Capitolinæ & Erotidis 27. Octobr. πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ καλλινίκων μαρτύρων. MS. in Bibl. Coisliniana p. 185. Codice XI. sæculi.

* Carpi & Papyli, passorum sub Decio. Μεμνῆσθαι τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντων. Græce in Actis Sanctor. T. 2. Aprilis 13. p. 962. & Latine, Papebrochio interprete p. 120. Latine etiam apud Lipomannum T. 6. ad 13. Octobr. & Surium 13. April. MS. in Bibl. Coislin. p. 210. Vide & infra in Papylo.

Cassiodoræ Martyris. Vide infra, in Senatore.

* Castalli, infra in Sebastiani.

* Castoris, infra in Sebastiani.

* Catharinæ. Βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου Μαξεντίου. Latine apud Lipomannum T. V. & Surium ad 25. Nov. Græce MS. Lambec. VIII. p. 226. 282. 340.

Aliud Martyrium S. Æcaterinæ. τῆς βασιλείας καὶ ῥήτορος. Ἔτυς λέ βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβοῦς καὶ παρανόμου βασιλέως Μαξεντίου. Auctor Athanasius ταχυγράφος, qvi se Catharinæ famulum fuisse profitetur. MS. Lambec. VIII. p. 388.

Aliud: Τοῦ παρανόμου καὶ ἀσεβεστάτου Μαξεντίου τυραννοῦντος τὴν βασιλείαν. Auctor incertus.

* Celsi.

a) Solenne est Svidæ, Simeonem Metaphrastam sub Logothetæ nomine allegare.

* Celsi. Vide infra, Nazarii.

Cyrici & Julittæ Martyrum.

Ἡγεμονεύοντος Ἀλεξάνδρου ἐν πόλει Ἰκονίῳ. MS. in Bibl. Coislinia-na p. 196.

Ἐπείπερ τῷ καλῷ σπέρματι ἄνωθεν. Auctor Theodorus Episcopus.

Πενταμερὴς τῆς σῆς τιμιότητος. Theodoro Iconii Episcopo Auctore Græce & Lat. cum notis Combefisii in triumphis selectis Martyrum p. 231. Paris. 1660. 8.

Ὥσπερ οὐκ ἔστι συνεχόμενον τῷ Κυρίῳ ἰουδαῖον. Auctor Nicetas Rhetor. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Julii. Surium 16. Junii.

Charalampii, Antiochiæ in Pisidia Martyris sub Septimio Severo. Βασιλεύοντος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Auctor Anonymus. MS. Lambec. VIII. p. 83. Latine ap. Bollandum 10. Febr. Jo. Davide Heuxtovio interprete.

Charissimi (Χαρησίμου) & Neophyti filiorum sive servorum S. Anthusæ. Κατὰ τὴν πλείωσιν τοῦ. Auctor incertus Metaphraste antiqvior. Vide Bandurium pag. 648.

* Charitinæ. Ἐκράτει ποτὲ τὰ τῆς ἀσεβείας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 5. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 223. 248. 257. 262. Bibl. Coislin. p. 210.

* Charitonis Confessoris, Iconiensis Lycaonii, sub Aureliano Imp. Πολλοὶ τῆς διδασκαλίας τῶν εὖ καὶ ὡς Θεῷ φίλον. MS. Græce T. VIII. Lambec. p. 245. Latine apud Surium 28. Sept. & Lipomann. T. 6. Vide & infra, Justini.

Chioniæ, supra in Agape.

CHRISTI, vide infra, JESU.

Chrysanthi & Dariæ. Τὴν ἱστορίαν τῆς ἀθλήσεως τῶν προγεγονότων. Auctor Varinus & Armenius coævus. Vide Allatium pag. 110. de Simeonibus. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 185. Latine apud Surium 25. Octobr.

Jo. Chrysostomi Vita. Πάντες οἱ παλαιοὶ ἱστοριογράφοι. Auctor Georgius ArchiEpiscopus Alex. Græce T. 8. Savil. p. 157.-265. Et cum Godfr. Tilemanni versione A. 1559. edita, Græce & Latine in Chrysostomi editionibus. MS. Lambec. VIII. p. 271. Meminit Photius Cod. 96.

Alia, antiqviore scriptore, Palladio Helenopolitano. Τῶν τοῦ θεοῦ δωρη-

μάτων. Græce & Latine edidit Emericus Bigotius. Parif. 1680. 4. Latine Ambrosius Camaldulensis Venet. 1533. 8. Vide quæ supra, hoc Volumine p. 8. seq.

In Jo. Chrysostomum: ἀγαπητοὶ, ἀψευδὴς ὁ Θεός. Theodori Episcopi Trimithuntis. MS, in Bibl. Coislin. p. 195.

Certe gratias DEO fratres. Procli CPol. Latine inter ejus opuscula pag. 164. edit. Elmenhorstianæ: & in Combefisii Auctario novo T. I. p. 466. & in Proclo Vinc. Riccardi.

Catalogum Viginti scriptorum ex quibus Chrysostomi vitam tradidit Anonymus, vide apud Savilium T. 8. edit. Chrysost. p. 298. Lambecium VIII. p. 299. sq.

Theodoriti λόγους quinque in Chrysostomum refert Photius Cod. 273. Confer Jo. Garnerii auctarium Theodoriti p. 90. seq.

Epitome vitæ: *Hic Sanctus erat quidem genere Antiochenus.* Latine apud Surium 27. Januar. τὸ μὲν γένος Ἀντιοχεὺς ἦν ὁ ἅγιος. MS. Bibl. Coisliniana. p. 196.

Ἀγαθὸν ὡς ὄντως καὶ δίκαιον. Auctoris incerti qui post Constantinum Porphyrog. scripsit. E MS. Græco Mich. Sophiani (de quo Lambecius VIII. p. 301.) edidit. Savilius T. 8. p. 293-371.

Ἀρετὴν ἀνδρὸς ἐπαινεῖν κελευόμενον. Leonis Imp. Latine ex Herveti versione apud Lipomannum T. 5. ad 13. Nov. & apud Surium 27. Jan. Græce T. 8. Savilii p. 267-290.

Ἔδει μὲν, ἔδει ὦ Ἰωάννη πάγχρυσε τοὺς τῶν σῶν ἐγκωμίων. Jo. Damasceni. è MS. Telleriano Græce & Lat. T. 2. edit. Mich. le Quien p. 886.

Vita & res gestæ Joannis Chrysostomi. Καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευσαμένων ὁ βίος τοῖς εὐσεβέσιν ὠφελιμώτατος. Latine Herveto interprete apud Lipomannum T. 5. ad 13. Nov. & Surium 27. Jan. Græce in Chrysostomo Savilii T. 8. p. 373-418. è duobus MSS. Bibl. Regis Galliæ. De MS. Vindobonensi vide Lambecium T. VIII. p. 297. sq.

De transportatione reliqviarum S. Joannis Chrysostomi. ἀλλὰ πῶς ἄν τις ἡμᾶς ἀπαλλάξει αἰτίας καὶ μώμων.

Aliud auctore Constantino Porphyrog. τί τεμνόμενοι [illegible] θεάματος.

Aliud

Aliud Auctore incerto: ἥκει ἡμῖν ἡ λαμπρά.

In restitutionem reliqviarum ejusdem. ἤκουσαι πάντως ἡμῶν ἡ φιλόχριστος πανήγυρις. Cosmæ Vestitoris. Plura huc spectantia notavi Volum. VII. hujus Bibl. p. 555. seq.

* Claudii. infra in Sebastiano.

S. Clementis Papæ. τρίτος ἀπὸ Πέτρου τοῦ κορυφαίου. Auctor fere σύγχρονος, si credimus Allatio pag. 112. de Simeon. Cotelerius Græce & Latine edidit in Patribus Apostolicis hoc initio: Τρίτον τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας προέστη. è MS. Bibl. Regiæ.

* *Trajani Imperatoris tempore.* Latine Lipomannus. T. 5. & Surius ad 23. Nov.

In S. Clementem. Ἀθλητικοὺς ἀγῶνας εὐφημεῖν θέλων. Auctor Leo Imp.

De miraculis S. Clementis. Ἐξελθόντος Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου τῆς Γαλιλαίας· Auctor Ephræmius Chersonis.

De miraculo S. Clementis in puerum. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. & aliud: Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Auctor idem. Latine apud Surium 23. Nov. Hoc posterius è MS. Reg. descripsit & Gr. Lat. cum notis edidit in Patribus Apostolicis laudatus Cotelerius.

* Clementis Ancyrani Martyrium. Μετὰ διακοσιοστὸν καὶ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναλήψεως. Latine apud Surium & cum notis apud Bollandum ad 23. Janur. T. 2.

Clementis Ancyrani & Agathangeli. οὗτος ὁ μακάριος Κλήμης ἦν ἐκ πόλεως. MS. Bibl Coislin p. 414.

Clementis Bulgarorum Episcopi. citat Allatius p. 259. contra Creyghtonum, seq.

Codrati Corinthii Martyris. Ἐμοὶ δὲ τὸν τοῦ μεγάλου μάρτυρος Κοδράτου. Auctor Nicephorus Gregoras.

* Codrati, Cypriani, Dionysii, Anecti, Pauli & Crescentis Corinthiorum Martyrum. *Omnes quidem sanctorum celebritates.* Latine apud Surium 10. Martii.

In Cæcum à nativitate. Τοῖς φιλοῦσι τὸν Κύριον, ἑορτῆς οὐ λείπει καιρός. Leontii Presbyteri CPol.

Ἠκούσατε ἀρτίως τοῦ υἱοῦ τῆς βροντῆς. Asterii Amaseni. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 106.

πολυσπούδαστόν ἐστι πᾶσιν ἀνθρώποις. Athanasii Alex. T. 3. Opp. edit. novæ p. 427. cum versione Holstenii.

In S. Cœnam Domini. τί περπνότερον ἢ τί ἡδύτερον τοῖς φιλοθέοις. Theophili ArchiEpiscopi Alex. Confer, *in sanctam Quintam.*

Cononis. Καὶ κρατήσαντος τὸ βασίλειον Αὐρηλιανοῦ. Græce & Latine in Actis Sanctor. T. 7. ad 29. Maji p. 5.

In Constantinum Magnum. Τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς ἐνταῦθα σπουδῆς. Nicephori Gregoræ. MS. Lambec. VIII. p. 65.

In Constantinum M. & CCCXVIII. Patres Nicænos. Ἐννεακαιδεκάτῳ ἔτει τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας. Anonymi Bibl. Coislinian. p. 182.

Πείθεσθαι τοῖς ἡγουμένοις, ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς ἐπιτραπεὶς παραινέσεως, ὦ Θεόφιλε. Gregorii Presbyteri Cæsareæ Cappadociæ. Vide infra, in Nicænos Patres.

* Cornelii Centurionis. Μετὰ τὴν σωτήριον ἐπὶ γῆς τοῦ Λόγου ἐπιδημίαν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 13. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 240.

* Cosmæ Martyris. Vide mox in Cosma & Damiano.

Cosmæ Melodi. Τιμᾶν ἐστιν ἄξιον τοὺς ἐφευρηκότας τὰ κάλλιστα. Auctor incertus.

* Cosmæ & Damiani SS. Anargyrorum in Asia. Ἄρτι τῆς εὐσεβείας. Cal. Novembr. (*Rom.* Cal. Julii. *Arab.* 17. Octobr.)

* Τῇ θαυμαστῇ δυάδι τῶν σοφῶν ἀναργύρων. *As.*

Ἀστέρες μὲν αἰσθητοὶ τῷ στερεώματι προδεικνύμενοι. Auctor Petrus Episcopus Argivorum. *As.*

Μετὰ τὴν κατὰ σάρκα τοῦ Δεσπότου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπὶ γῆν ἔλλαμψιν. Auctor incertus, editus Gr. Lat. à Wagnereccio p. 230. *Rom.*

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων. Auctor Nicetas Philosophus, servus JEsu CHristi. id. p. 26. *As.*

Πάρεστιν ἡμῖν ἑορτὴ σήμερον ὥσπερ ἀστέρος ἐπιτολή. Auctor incertus. id. p. 66. *As.*

Χάρις καὶ δωρεὰ ἰαμάτων. Auct. Metaphraste antiquior, id. p. 61. *As.*

Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν δυσσεβῶν, id. p. 278. *Arab.*

Τὰς μεγάλας τῶν μεγάλων. id. p. 518. *Arab.*

Τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ βασιλεύοντος, πᾶσα πλάνη καὶ δαιμονικὴ λατρεία ἐλύθη. *As.* Auctor itidem incertus. MS. Lambec. VIII. p. 381. 394. Coislin. p. 195. & Cod. Barocc. 148.

Τὴν σὴν, ὦ τῶν καλῶν ἱερατὰ, θαυμάζειν. Auctor Georgius Metropolita Nicomed. Græce & Lat. T. 1. auctarii novi Combefis. p. 1191. & Wagnerecc. p. 170. *Af.*

Ἡ σεπτὴ καὶ μεγαλόδωρος τῶν ἁγίων αὐτη σκηνή. Auctor incertus, id. p. 302. *Arab.*

Decet ut omnium sanctorum. Latine apud Surium 27. Sept. *Af.*

Confer Lambecium T. VIII. p. 263. seq. & quæ in hos Sanctos Combefisius Bibl. Concionator. T. VIII. pag. 187. seq. necnon Syntagma Historicum veterum Græciæ monimentorum de SS. anargyris Cosma & Damiano, ab Allatio Roma transmissum, cum versione Sim. Wagnereccii & Reinholdi Dehnii, notisque. Vindobonæ 1660. 4. De cætero parum videtur credibile quod in Menæis 27. Octobr. traditur, tria fuisse paria Martyrum hisce nominibus, unum Arabum, alterum in Asia, tertium Romæ. Distinxi tamen his notis: *Af. Rom. Arab.*

* Crescentis Corinthii. supra in Codrato.

In Crucem JESU Salvatoris nostri. Vide infra, JESU.

* *Decem Martyrum Sanctorum in Creta Insula.* Ἄλλος μὲν ἄλλο τι τῆς θρυλλουμένης διεξίσται Κρήτης. Latine apud Surium 23. Dec. & Lipomannum.

* Cypriani Corinthii. Vide supra in Codrato.

Cypriani Carthagin. Μικροῦ Κυπριανὸς διέφυγεν. Greg. Nazianzenus Orat. XVIII.

* Cypriani Antiocheni & Justinæ. 2. Octobr. Πολλὰ καὶ μεγάλα μετὰ τὴν Ἀντιόχου θαυμάζειν παρακαλοῦσιν. Latine apud Lipomannum. T. 6. ad 2. Octob. & Surium 26. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 247. 257. 262. Bibl. Coislin. p. 410.

Aliud de iisdem, incerto auctore, Ὅσοι τοὺς τοῦ Χριστοῦ μυστηρίοις προκόπτετε, τοῖς ἐμοῖς δάκρυσιν ἐπιβλέψατε.

* Cyriaci anachoretæ, Lauræ S. Sabæ A. C. 557. defuncti. Τοὺς εὐλογοῦντας σε. Græce MS. Lambec. VIII. p. 245. Latine apud Lipomann. T. 6. & Surium 29. Sept. Græce ex tribus MSS. Colbertinis in Analectis Græcis per Monachos Benedictinos Paris. post Monumenta Cotelerii editis pag. 100-127. cum versione Antonii Pouget, Monachi Benedictini. Paris. 1692. 4.

Cyriaci ejusdem. Τοῦ ἀναχωρητοῦ, καὶ πάντων ἀναχωρητῶν ἀρίστου Κυριακοῦ. Auctor incertus.

Cyriacæ. Βασιλεύοντ☉ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. MS. Bibl. Coislin. pag. 196.

Cyrilli Martyris, Cretensium Episcopi. Ὡς ἂν μὴ τὸν λόγον ἀνήρμοσον πρὸς τὴν διήγησιν ἰσόμενον. Auctor incertus qvi Cretensem se innuit.

Cyri & Joannis Anargyrorum & Thavmaturgorum Martyrum. ἄλλ☉ μὲν ἄλλως τοὺς ἁγίους τιμήτωσαν. Auctor Sophronius Monachus Sophista Monasterii S. Theodosii in eremo prope Sanctam Civitatem, postea ArchiEpiscopus Hierosol. Præmittitur προθεωρία cujus initium: ὀφθαλμῶν ἀφρασίας. Hujus, ut notat Allatius, mentio in septima Synodo, Actione IV. Citatur ab eodem Allatio contra Creyghtonum p. 517. seq.

*Cyrus ille clara stella Martyrum. Latine apud Surium 31. Januar.

Dadæ. infra in Maximo.

Dalmatii Monachi, (3. Aug.) qvi Theodosio Imperante & Concilii Ephesini (cujus ad eum Epistolæ exstant,) tempore claruit Vita Græce è noni sæculi Codice a) MS. Bibliothecæ S. Germani à Pratis, cum latina versione Anselmi Bandurii, in ejus notis ad Imperium Orientale pag. 697.-710. Incipit: Οὗτ☉ ὁ ὅσι☉ Δαλμάτι☉ ἦν ζῶν εὐσεβῶς.

Alia cujus meminit Lambecius VIII. p. 102. Οὗτ☉ ὁ ὅσι☉ Δαλμάτι☉ Σχολάρι☉ ὑπῆρχεν στρατευόμεν☉ ἐν τῇ δευτέρᾳ σχολῇ.

* Damiani Martyris. Vide supra, Cosmæ.

In Danielem & Susannam. Ἀεὶ τοῦ πνεύματ☉ ἡ χάρις. Asterii Amaseæ Episcopi. Græce & Lat. T. 1. auctarii novi Combefis. p. 95.

* In Danielem Prophetam & tres pueros. Ἄρτι Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων. Latine apud Surium ad 21. Jul. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 212.

Πρόφασις καιροῦ πάρεστιν, ἀγαπητοί. Cyrilli Alex. MS. in Bibl. Coislin. p. 195.

Aliud Ephraimo Syro auctore: Διηγησώμεθα τὰ κατὰ τὴν. Exstat Græce in edit. Oxoniensi Ephraimi p. 420.

Aliud

a) De illo Codice eximio qui memorias Sanctorum & aliarum rerum memorabilium mensis Augusti complectitur, vide Bandurium p. 647.

Aliud auctore incerto: Βέλομαι τοίνυν, ἀγαπητοὶ ὑφήγησιν ἀγαθὴν.

* Danielis Stylitæ vita. ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀριςέων. Græce MS. Bibl. Coislinian. p. 212. Latine apud Surium ad XI. Decembr. & Lipomannum. Vide Tillemont T. 16. memor. p. 439. seq. 779.

Πρόγε πάντων, ἀγαπητοὶ, δίκαιόν ἐςιν ἡμᾶς δοξάζειν. MS. Lambec. VIII. p. 309. sq. Auctor σύγχρονον se profitetur.

Dariæ Martyris. Vide supra, Chrysanthi.

In Davidem Θεοπάτορα, Hesychii Hierosol. sermo memoratur apud Photium Cod. 275.

In Dedicationem templi: Ἐγκαινίων πανήγυρις, ἀδελφοί. Leonis Imp. Οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ὑμῖν ὦ λαὸς Θεοῦ. Ejusdem

In Defunctos in Domino. Οὐδὲν ἀληθῶς. Andreæ Cretensis.
Τί τοῦτο σήμερον, ἀγαπητοί; Anastasii Sinaitæ

Plura Combefisius in Bibl. Concionatoria T. 8. p. 401-469.

Demetrii μυροβλύτου Martyris. Ὅτι Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Θεσσαλονικέων. Auctor incertus. Vide Photium Cod. 255. Latine, Anastasio Bibl. interprete, in Mabillonii Analect. T. 1. p. 66.

Δημήτριος ἡμῖν τοῦ τοῦ συλλόγου. Auctor Philotheus Patriarcha CPol.

Δημήτριος τὸ γλυκὺ πρᾶγμα. Auctor Demetrius Chrysoloras.

Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεός. Gregorii Palamæ. MS. in Bibl. Coisliniana p. 153.

Εἰς τὸ τῶν θαυμάτων πέλαγος καθεῖναι. de miraculis Demetrii Martyris Nicetas Archi Ep. Thessalonicensis. Cod. 131. Barocc.

*Εἶχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Μαξιμιανὸς ὁ Ἑρκύλιος. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 26. Octobr. & Surium 8. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 225. 254. 380. 260. 262. Bibl. Coislinian. pag. 211. Cod. Barocc. 147. 148.

Ἔφη ὁ σωτήριος λόγος. Auctor Leo Imperator.

Θαυμαςὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. idem. MS. Bibl. Coislinian. p. 185.

Καιρὸς δὴ λοιπὸν καὶ κεφαλαιωδέςατα. Miraculum S. Demetrii in liberata ab obsidione Barbarorum Thessalonica, scriptum tempore Mauricii Imp. Vide Allatium de Simeonibus p. 97.

Aliud de servata à Demetrio post id tempus excisione Thessalonicæ, quod

quod prodiit inter scriptores post Theophanem, ut dixi Volumine VI. pag. 351.

Μαξιμιανὸς ὁ καὶ ἑρκύλιος ὑποτάξας Γοτθοὺς MS. Bibl. Coisl. p. 185. 195.

Μαριανός τις ἀνὴρ τῶν ἐν γένει. Narratio miraculorum S. Demetrii MS. ibid. p. 185.

Μαρτύρων ἔπαινος, ἔπαινος ὑπάρχει Θεοῦ. Encomium S. Demetrii. MS. ibid.

Ὁ λόγος τῷ μυρόῤῥόῳ Δημητρίῳ τὰ θαύματα. Auctor Jo. Stavracius Chartophylax Thessalonicensis. MS. Bibl. Coislin. p. 211.

Ὅτε Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ. Martyrium S. Demetrii MS. in Bibl. Coisliniana p. 185.

Οὐδὲν οὕτω παρασκευάζει χαίρειν. Auctor Leo Imperator.

Παντὸς ἔργου τε καὶ λόγου καὶ διανοίας ἡγείσθω Θεός. Auctor Johannes Thessalonicensis Episcopus.

Πάρεστιν ἡ μνήμη Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος. Auctor Gregorius Diaconus & Referendarius.

Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Didymi. infra, Theodoræ,

Diodori Tarsensis. Ὁ σοφὸς οὗτος καὶ γενναῖος διδάσκαλος. Auctor Jo. Chrysostomus. Græce & Latine edidit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chrysostomi. Paris. 1680. 4. pag. 229.

Diomedis, Medici sub Diocletiano & Maximiano passi Niceæ. Ὅσον μὲν ἔχει θαύματος. 16. Augusti. Auctor Metaphraste antiquior. MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium p. 648. ad Antiqvit. CPol.

Χθὲς ἡμᾶς ἡ πανύμνητος. Auctor Anonymus. MS. Lambec. VIII. p. 199.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Διομήδης. MS. Lambec. VIII. p. 199. sq.

Ἐμοὶ δὲ ἀποχρήσει Διομήδην τὸν μέγαν. Maximi Planudæ. Lambec. IV. p. 97.

Dionysii Areopagitæ. Ἡ μὲν πρόθεσις τῶ λόγω δικαία. Gregorii sive Georgii Cyprii, Patriarchæ CPol. MS. in Bibl. Vaticana. & Vallicellana. & Regis Gall.

Οὐρανίαν ὄντως καὶ θείαν ἰδεῖν. Michaëlis Syngeli presbyteri Hierosol. Exstat Græce & Latine cum versione Basilii Millenii à Lans-

Lansselio castigata in editione Dionysii Corderiana T. 2. p. 207-242. Græce prodierat separatim Paris. 1547. 4. apud Rob. Stephanum. Citat Suidas in Διονύσιος.

Μετὰ τὴν μακαρίαν καὶ ἐνδοξοτάτην. Methodii, sive ut alii Metrodori. Græce & Latine cum Petri Lanssellii versione, ibid. p. 242-252. Conferenda etiam vita quam latine dat Surius ad 9. Octobr. quæ incipit: *Post beatam ac salutiferam Domini nostri JEsu CHristi.*

* Πάλαι μὲν ἐν τόποις ἐκ τὰ τῆς πίστεως. MS. Gr. Lambec. VIII. p. 222. sq. 247. 257. 262. Bibl. Coislin. p. 210. Latine apud Lipomann. T. 6. ad 3. Octobr. & Surium 9. Octobr. sed Græce & Latine cum Balth. Corderii versione ibid. p. 190-200. Citant vitam Dionysii à Metaphraste scriptam Græci in Concilio Florentino & scriptis pro eo editis, & Constantinus Meliteniotes de Spiritus S. processione Orat. 2. Vide Hanckium p. 456. de scriptoribus Hist. Byz. Alia in Dionysium Combefisius T. 8. Bibl. Concionatoriæ pag. 263. seq.

Dominatæ Martyris. Vide infra, in Senatore.

Domitii. πολλὰ τὰ τοῦ βίου τερπνά. MS. in Codice noni seculi. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

Domnæ. Vide infra, Indi.

Donati Episcopi Rom. & sociorum Martyrum. μεγάλη τῶν ἁγίων ἡ δόξα, Σαλονιανὲ, Θεοφιλέστατε ἀδελφέ. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor. ad Maji XXII. Tom. 5. p. 144.

Dorothei Abbatis & Dosithei ejus discipuli Vita, auctore incerto: ὁ μακάριος οὗτος ἀββᾶς Δωρόθεος μονήρη βίον σὺν Θεῷ ἀσπασάμενος.

Dorothei junioris. οὐ παλαιοῖς ἄρα μόνον, ἀλλὰ καὶ καινοῖς διηγήμασιν ἔδει κοσμηθῆναι τὸν Πόντον. Auctor Joannes Euchaitensium Metropolita.

* Dorymedontis. Vide infra in Trophimo.

Dosæ presb. & Jæ virginis in Perside sub Rege Sapore, 4. Aug. ἐν τῷ τριακοστῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Σαβωρίου. MS. Lambec. VIII. p. 103.

Dosithei. Vide paullo ante, Dorothei.

Orestæ Martyrium à præsente, si auctori credis, scriptum. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Lege, Orestæ.

In sanctum Drosidem, Martyrem. οἱ φιλόθεοι τῶν ... Jo. Chrysostomi T. V. Ducæi p. 885. & T. II. edit. novæ p. 688.

Dulæ sancti Martyris. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτι Σατανᾶς ὑπὸ τῶν ἀξίων ... ἐπιχεῖτο. Auctor incertus. Latine apud Surium 15. Jun.

Elevtherii Senatoris sub Maximiano. 4. Aug. Ἡ τῶν μαρτυρικῶν ἀγώνων δόξα. MS. Lambec. VIII. p. 105.

*Elevtherii & Evanthiæ matris Martyrium. Αἰλίου Ἀδριανοῦ Ῥωμαίων μὲν βασιλεύοντος. Latine apud Surium 18. April. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. Aprilis T. 2. pag. 986. Exstat & Græce MS. in Bibl. Coisliniana p. 212.

Aliud, auctore incerto Martyrium Elevtherii Episcopi & Anthiæ matris ejus. Ἀδριανοῦ βασιλεύοντος ἔτους εἰκοστοῦ πρώτου.

Eliæ Prophetæ. Καὶ νῦν ἄρχ. τῶν πρὸς ἡμᾶς ὑπόθεσιν. Auctor Leo Imperator.

Πρότερον μὲν τῶν Ἰουδαίων. Jo. Chrysostomi T. V. Savil. p. 672.

* Aliquando quidem duodecim tribus Israel. Latine in T. ... Lipomanni & apud Surium ad 20. Julii.

Εἰδεῖ μέν. Marci Hieromonachi, Cod. 145. Barocc.

In Eliam & viduam. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς Jo. Chrysost. T. V. Savil. p. 646.

In Eliam & Jezabelem. οἱ τῆς ὁμουσίας Τριάδος κήρυκες. Jo. Chrysostomi. MS. p. 196. Bibl. Coislin.

Eliæ junioris, Heliopolitæ, Agarenico mucrone Damasci sublati. ὁ ἅγιος νεομάρτυς. Prodiit Græce & Lat. in lecta triade Martyrum CHristi p. 155. Paris. 1666. 8. cum versione & notis Combefisii.

*In Eliseum & mulierem Sunamitidem. Ex prophetarum numero alii. apud Surium 14. Jun.

Ephraim Syri elogium, Κινεῖ με πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν. Auctor Gregorius Nyssenus, inter cujus scripta plus simplici vice Græce & Latine prodiit. T. 2. p. 1027.

*Ejusdem vita à Metaphraste scripta. Latine apud Surium 1. Febr. & in latinis Ephraimi editionibus. Ephraim ille admirabilis.

*Epi-

* Epimachi. Ἄρτι μὲν ἡ τῆς ἀσεβείας ἀχλύς. Græce MS. Lambec. T. 8. p. 256. 260. 261. Bibl. Coislin. p. 211. Latine apud Surium 31. Octobr. & Lipomannum.

ὁ ἅγιος μάρτυς Ἐπίμαχος οὗτος ἦν ἀνήρ. MS. Bibl. Coislinian. p. 186.

Epiphanii Episcopi Cypri. Ἐπιφάνιος γένος μὲν ἦν. Auctor profitetur se Johannem Epiphanii discipulum. Habetur Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Maji. Surium 12. Maji. Græce & Latine T. 2. Operum Epiphanii p. 318. edit. Petavianæ.

Ejusdem Epiphanii. Δόξα τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ ζῆν Θεῷ. Auctor traditur Polybius Episcopus Rhinocurorum. Exstat Græce & Latine ibidem pag. 353. - 379.

* Epictetus Martyris. Vide infra, Galactionis.

Erotidis. supra, Capitolinæ.

* Evanthiæ. Vide Eleutherii.

Eudociæ Samaritanæ. Κατὰ τοὺς χρόνους Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως γέγονέ τις κόρη. Auctor incertus. Græce è MS. Vaticano prodiit in Actis Sanctor. ad Calendas Martii T. 1. p. 875. & Latine Petro Possino, interprete p. 10.

* Eudocimi. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 29. Julii.

* Eudoxii, Romuli, Zenonis & Macarii. Τραϊανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς βασιλέως. MS. Græce. Lambec. VIII. p. 237. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium V. Sept.

* Evelasii. Vide Faustæ.

Eugenii & Macarii fratrum 22. Febr. Πολλοὶ μὲν ἀδελφοὶ καὶ παράδοξα. MS. Lambec. VIII. p. 87.

* Eugenii & Mariæ ejus filiæ quæ Marini nomine pro Monacho vixit. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦν τις ἀνὴρ ἐν τῇ Βιθυνίᾳ. 8. Febr. MS. Lambec. VI. p. 305. VIII. p. 82. Latine apud Surium 8. Febr.

Eugeniæ Romanæ virginis & ejus parentum. Κομμόδου μετὰ Μάρκον τὸν αὐτοῦ πατέρα τὸ Ῥωμαίων σκῆπτρον ἔχοντος. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213. Latine apud Surium, 25. Dec. & T. V. Lipomanni. Græce etiam habuit Rosweidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

* Eugraphii. vide infra, Menæ.

* Eulampii & Eulampiæ. Ἄρτι τῆς θεογνωσίας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium, 10. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 224. 249. 258. 262. Bibl. Coislin. p. 210.

Ἔτους ἑβδόμου τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἡγεμονεύοντος Μαξίμου. Auctor incertus.

Euphemiæ Virginis Martyrium. 16. Sept. Ἐν τῇ Χαλκηδονίων πόλει ἦν ἀθροισμὸς τῶν χριστιανῶν. Πρίσκος ὁ ἀνθύπατος. Auctor incertus.

Ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως. MS. Lambec. VIII. p. 222.

* Διοκλητιανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος, Πρίσκου τε τὴν Ἀσίαν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 16. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 240. 289.

Ἔκφρασιν τῆς Μάρτυρος Εὐφημίας à S. Asterio scriptam testatur Photius in Amphilochianis, cujus locum edidit Combefisius T. 1. Auctarii novi p. 282. & Montfauconus p. 346. Bibl. Coislinianæ. Ἔκφρασιν ipsam exhibet Combefisius p. 207. Incipit: πρώην μὲν ὦ ἄνδρες Δημοσθένην εἶχον ἐν χερσὶ τὸν δεινόν.

In Euphemiæ reliquiarum inventionem. Ἥκω τὸ ἐπίταγμα φέρων. Auctor Constantinus Episcopus Tii in Ponto. Latine apud Lipomannum T. 6. & apud Surium. ad XI. Julii.

Euphrasiæ virginis. *Imperii habenas moderante Theodosio.* Latine apud Surium 13. Mart.

Euphrosyni coqui martyrium. Ὅτος ὁ ἐν ἁγίοις. Cod. 147. Barocc.

Euphrosynes Virginis & sub ficto Smaragdi nomine Monachi, patrisque ejus Paphnutii. Ἐγένετο ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλει ἀνὴρ ἔνδοξος ὀνόματι Παφνούτιος. MS. Lambec. IV. p. 200. seq. VIII. p. 365. Cod. 148. Barocc.

* Euphrosynes Alexandrinæ. Ἄρτι τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Θεοδοσίου τοῦ παιδός. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 25. Sept. Surium ad 1. Januar. & Bollandum ad XI. Febr. cum notis. Græce MS. Lambec. VIII. p. 244.

Alia ejusdem vita auctore incerto: Ἀγαπητοὶ, ἐγένετο ἐν τοῖς ἔτεσιν ἡμῶν.

Alia, itidem incerto auctore: Ἐγένετό τις ἀνὴρ ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων.

* Eupli Martyris. Κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Græce

ce & Latine in Cotelerii monumentis Ecclesiæ Gr. T. 1. pag. 194. seq. Latine apud Surium 12. August. *Diocletiano octies & Maximiano septies Coss.* apud Baronium ad A.C. 303. n. 146. seq.

Aliud ejusdem Martyrium. Τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν Διοκλητιανῷ τὸ ὄγδοον. Græce & Latine ibid. pag. 192. seq.

Epitome ejus Martyrii, ὁ ἅγιος μάρτυς Εὔπλους ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐκ τῆς πόλεως Κατάνης, διάκονος. Lambec. VIII. p. 126.

Eupraxiæ Virginis. Ἦν τις ἀνὴρ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 18. Martii T. 2. p. 727. Latine p. 265. incipit: *In diebus Theodosii Imperatoris piissimi.*

Eusebiæ Martyris Evchaitensis. Περὶ ταύτης γε πρῶτον, περὶ ταύτης τῆς φιλομάρτυρος ἐγνωσμένον οὐδέν τι σαφές. Auctor Joannes Evchaitensium in Helenoponto Metropolita.

* Eusebiæ quæ deinde Xenem se vocavit. ὁ καινὸς καὶ ξένος τῆς θαυμασίας ξένης βίος. Latine apud Surium 25. Januar.

Eusignii, Antiocheni. Ἰουλιανὸς, ὁ βασιλεὺς ἀρνησάμενος τὸν χριστόν. 5. Aug. MS. in Codice noni seculi. Vide Bandurium ad Antiqvitates CPol. p. 647.

Ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ἀρβητίωνος. MS. Lambec. VIII. p. 103. seq. Auctor Eustochius Diaconus. id. p. 113.

* Eustathii στρατηλάτου Placiti antea dicti & uxoris ejus Theopistes & filiorum Agapii & Theopisti. Τραϊανοῦ τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 20. Sept. & Surium Novembr. 2. Græce MS. Lambec. VIII. p. 242. Cæterum diversum ab hoc notabis qvod Bandurius testatur se in Codice noni seculi reperisse ad 21. August. Bassæ & filiorum ejus Theogonii, (al. θεογνίου vel θεόγνιδος) Agapii & Pisti, qvod incipit: βασιλεύοντος Μαξιμιανοῦ ἦν χρησμὸς ἀθεσμος.

Laudationem eorundem Nicetâ Paphlagone auctore edidit Græce & Latine cum notis Combefisius in illustrium CHristi Martyrum lectis triumphis p. 45. Τὸν ἀοίδιμον ἐν ἀθλοφόροις Εὐστάθιον. Paris. 1660. 8.

Ἐν ταῖς ἡμέραις βασιλείας Τραϊανοῦ. Lambec. IV. p. 130.

Ἡ ἁγία μάρτυς Βάσσα ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως. Lambec. VIII. p. 203.

Alia Eustathii & filiorum vita scriptore qui se coævum illorum profitetur. Πρόκειται μὲν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐπὶ φύσιν. Vide Allatium p. 108.

p. 108. de Simeonibus. MS. Lambec. IV. p. 130. V. p. 25. VIII. p. 242. 243. 363. Cod. Barocc. 148. Bibl. Coislin. p. 212. Græce & Latine in iisdem lectis Combefisii Martyrum triumphis p. 1.

In Eustathium Antiochenum. Σοφός τις ἀνὴρ καὶ φιλοσοφεῖν εἰδώς. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 628. & T. II. edit. novæ Eruditiss. Montfauconi p. 603.

Alius Eustathius Martyr sub Constantino Copronyno in Carrhis Mesopotamiæ, filius Mariani Patricii. Historia Miscell. XXI. 39.

Eustratii & Sociorum Auxentii, Eugenii, Mardarii & Orestæ. Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Græce MS. Lambec. VIII. p. 227. 312. 304. Bibl. Coisliniana p. 565. Latine apud Surium 13. Dec. & apud Lipomannum. Cæterum Allatius Martyrium hoc & initium illius memorans pag. 83. libri de Simeonibus, notat auctorem illius non esse Simeonem Metaphrastem, cui illud p. 125. tribuit, sed Eusebii Monachi Sebasteni, qvi in extremo horum Actorum sibi illa à juvene qvodam extorta esse scribit.

* Euthymii Abbatis. Defuncti 20. Januar. A. C. 473. Καὶ παντὸς μὲν ἄλλου. Latine apud Surium 20. Januar. Græce & Latine in Cotelerii monumentis Eccles. Græcæ T. 2. pag. 200-340.

Ejusdem vita scripta à Cyrillo Scythopolitano. Τῷ τιμιωτάτῳ καὶ ἀληθῶς ἐναρέτῳ πατρὶ πνευματικῷ Ἀββᾷ. Epistola incipit: Πίστις προηγείσθω περὶ Εὐθυμίου. Vita ipsa: Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ. Græce & Latine in Analectis Græcis per Monachos Benedictinos post Cotelerii monumenta editis p. 1-99. è Codice Bibl. Colbertinæ. Paris. 1692. 4. Compendium Latine apud Bollandum 20. Jan. Confer quæ de Εὐθυμιακῇ ἱστορίᾳ Mich. le Qvien ad Damascen. T. 2. p. 879. ubi ex libro ejus tertio quædam afferuntur. Nec non Tillemontium T. XVI. memor. p. 76. seq. Lambecium quidem si audias, liber primus complectebatur vitam ipsius Euthymii, secundus vitam S. Sabæ, & tertius S. Johannis Silentiarii. vide Lambecium VIII. p. 306. 173. Sed negant id viri doctissimi Cotelerius & le Qvien.

Euthymii Episcopi Madytensis in Thracia, Thavmaturgi. Ἐπιλιμπάνει δικαίως ἡμῖν οἶμαι. Auctor Gregorius Cyprius.

Eutychii Patriarchæ CPol. Θερμὸς ὁ ζῆλος εἰς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν. Auctor Eustathius a) Presbyter. Latine apud Surium 6. April.

Stru-

a) al. Eustratius.

Stratonis, Philippi & Eutychiani 18. August. Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἐν Νικομηδείᾳ ὑπῆρχον. MS. Lambec. VIII. p. 100.

* Faustæ, Evelasii (Εὐηλασίου) & Maximini Martyrum Cyzic. sub Maximiano. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦν ἡ ἁγία μάρτυς τοῦ Χριστοῦ. MS. Lambec. VIII. p. 81. Latine apud Surium 6. Febr.

Febroniæ Martyris. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως Ἀνθιμον τὸν ἔπαρχον. Acta hæc scripsit (Θωμαΐς) Thomaïs Febroniæ famula, si veram nobis fabulam narrat. Græce MS. Lambec. VIII. p. 286. Latine apud Surium 25. Jun.

Aliud ejus Martyrium, Auctore incerto: Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως Ἀνθιμον ἔπαρχον.

Flori. Vide infra, Lauri.

Gabrielis Archangeli. Vide Archangeli.

* Galactionis Martyris & Epistemes. Τῆς πρὸς τῷ Λιβάνῳ ὄρει Φοινίκης. Latine apud Surium, 5. Nov. & Lipomannum.

Alia vita eorundem Sanctorum scripta ab Eutolmio eorum famulo. Διήγησιν ξένην καὶ παράδοξον.

* Georgii Martyris Cappadocis. Ἄρτι τῆς τῆς εἰδωλομανίας. Græce in Actis Sanctor. T. 3. April. appendice p. XV.

Aliud ejus Martyrium. Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων. Hoc à Georgii famulo scriptum Allatius pag. 85. de Simeonibus, ex verbis quibusdam actorum colligit, cum pag. 125. Martyrium eodem initio adscripto retulisset inter Acta Metaphrastæ genuina, sub cujus nomine edidit etiam Latine Surius ad 23. April. & ante eum Lipomannus. Græce è MS. Mediceo legitur in Actis Sanctor. ad calcem Tomi III. pag. IX. & Latine Francisco Zino interprete ad 23. April. pag. 117. cum notis. Lacunas è MS. Vindob. supplet Lambecius VIII. p. 348.

Aliud si subscriptioni fides compositum à famulo Pasicrate Martyrium S. Georgii: ἡ μὲν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ προαιώνιος βασιλεία. Vide Allatium de Simeonibus p. 95. MS. Cod. Barocc. 147. Latine apud Surium 23. April. é Lipomanno.

In Georgium Martyrem Oratio. Ἔθος τῶν λόγοις ἀγωνιζομένων. Græce è MS. Vaticano in calce Tomi 3. Act. Sanctor. Aprilis p. XXV. & Latine pag. 123. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. MS. Lambec. VIII. p. 71. 372.

Alia

Alia in eundem. Αἰεὶ μὲν λαμπρὰ καὶ πανεύφημα. Auctor Andreas Cretensis. Exstat Græce & Latine sed extrema parte mutila in Combefisii Andrea Cretensi pag. 175-188. & in Actis Sanctor. T. 3. ad 23. April. è MS. Vaticano p. XX. Latine apud Lipomanum & Surium 23. April. Confer Allatium de Georgiis pag. 304.

Προτρέπουσί με πρὸς εὐφημίαν τὴν γλῶσσαν. Auctor Theodorus Quæstor.

Συγκαλεῖ πάλιν ἡμᾶς, ὦ φιλέορτοι, ὁ φιλόστοργος. Arcadius Episcopus Cypri. MS. in Bibl. Coislin. p. 211.

Narratio miraculi S. Georgii, à præsente & vidente, si auctori fides, scripta de puero in captivitatem abducto & liberato cum copiarum præfectus esset Leo Phocas. Οἱ τῶν αὐτοῦ δωρεῶν ἀξιωθῆναι: Græcè è MSS. Vaticanis & Ambrosiano, in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 23. April. pag. XXXV. MS. Lambec. VIII. p. 361.

Narratio de alio miraculo ejusdem Georgii. Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις τοῦ μεγάλου καὶ εὐσεβεστάτου βασιλέως ἡμῶν Θεοδοσίου. Græce è MS. Ambrosiano, ibid. pag. XXXIX. De MS. Vindobonensi pleniore vide Lambecium VIII. p. 355.

Aliud miraculum de imagine ejusdem Georgii. ibid. p. XLV.

De visione Saraceni cujusdam in Georgii templo. ὁ στρατηγὸς Νικόλαος. Græce & Latine ex Fr. Isidori editione, ibid. pag. XLII.

In memoriam magni τροπαιοφόρου (h. e. Georgii) tertia Paschatos die celebratum. ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Auctor Joannes Euchaitensium Metropolita.

Ἡ μὲν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ προαιώνιος. Incerti. MS. Bibl. Coislin. p. 196.

Ὡς ἀτυχὴς καὶ πάντα μακάριος. Auctor idem Metropolita. Conferenda etiam quæ de Georgio Martyre exhibet Combefisius T. VI. Bibliothecæ Concionatoriæ p. 437. seq.

Georgii Cyprii Patriarchæ CPol. vita ab ipsomet scripta, citatur ab Allatio p. 613. contra Creyghtonum.

Vita Georgii Cyprii qui fuit in Choziba. Γεώργιος τῷ μὲν γένει Κύπριος ὑπῆρχε. MS. Bibl. Coislin. p. 416.

Georgii Limniotæ Monachi sub Leone Isauro, 24. August. Ἄγιος ὁ

ὄνομα Γεώργιος. breve Martyrium ab auctore suppare scriptum quod integrum Græce dat Lambecius VIII. p. 213.

In Germanum Patriarcham CPol. Ἐγκαυχᾶσθαι μὲν ἡ σκηνή. Auctor Alanus. MS. Cod. Barocc. 131.

Germani Hegumeni Monasterii Cosinitzes in confiniis Thraciæ. Μέγιστον εἰς παράκλησιν βίος ὅσιος. Græce è MS. Florentino in Actis Sanctor ad XII. Maji ad calcem Tomi 3. p. 7. & Latine ex versione Dan. Cardoni S. I. p. 162.

* Gervasii. Vide infra, Nazarii.

Glyceriæ, sub M. Antonino. Ἔτους πρώτου τοῦ βασιλεύοντος Ἀντωνίνου. Græce è MS. Palatino in Actis Sanctorum ad 13. Maji, in calce T. 3. pag. 12. & Latine p. 189. Latine etiam apud Surium 10. Maj. Exigua fide digna. Vide Tillemont. T. 2. memor. p. 311. 623.

Gordii Martyris. Νόμος ἐστὶ φύσεως. Latine apud Surium 3. Januar. Auctor Basilius Cæsariensis. Græce & Lat. inter ejus Opera T. 1. p. 515. Meminit Suidas, in Βασίλειος.

Gregorii Agrigentini. Σοφὸν καὶ ἀκατάληπτον χρῆμα. 23. Nov. Auctor Marcus Monachus & Hegumenus S. Sabæ.

φοβερὸν καὶ ἀκατάληπτον θαῦμα. Auctor Leontius Presbyter & Hegumenus Monasterii S. Sabæ Romanæ urbis.

* Κάλλιστόν τι χρῆμα ἡ ἀρετὴ καὶ δόξαν ὄντως. citat Allatius p. 538. sq. de consensu. Latine apud Surium 23. Nov. & Lipomannum Tomo V.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ μέγας Γρηγόριος. MS. Lambec. VIII. p. 281. seq.

* Gregorii magni Armeniæ, & sociorum. Τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς εἰς Πάρθους μεταλυθείσης. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 30. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 246.

Gregorii Decapolitæ. Ἅπαν μὲν τῶν πάντων οὐδὲν οὕτω πέφυκε. Auctore incerto. MS. Bibl. Coisliniana p. 211. in Codice Gr. de gestis Sanctorum Novembris.

Gregorii Dialogi vita refertur à Photio Cod. 252.

Gregorii Thaumaturgi. XVI. Nov. Μὴ θαυμάσῃς ὦ ἐμὸς μυσταγέτης Auctor Mich. Psellus ad Protosyncellum.

Ὁ μὲν σκοπὸς εἷς ἐστιν. Auctor Gregorius Nyssenus. MS. Lambec.

bec. VIII. p. 278. 281. Latine apud Surium 3. Jul. Prodiit Græce & Lat. sæpius inter opera Nysseni & Thavmaturgi.

Ἱερὰ καὶ ὑπέρλαμπρος. Græce in Actis Sanctor. ad IX. Maji, T. 2. pag. 766. & Latine pag. 448.

Gregorii Theologi, a) Nazianzeni. Ὅσα μὲν τῷ παρόντι λόγῳ. Auctor Theodorus Metochita, generalis Logotheta.

Συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς, ὦ ἄνδρες, Γρηγόριος ὁ πάνυ. Auctor Gregorius Presbyter, Nazianzeni, ut in MS. Codice notatur, discipulus. Latine ex Billii vers. apud Surium 9. Maj. Græce cum Billii versione præmittitur Græcolatinis Nazianzeni editionibus. Primus verterat sed fere Barbare, post annum CHristi 900. Anastasius quidam.

Aliam à Niceta Paphlagone scriptam addet Franciscus Louvard sive quisquis è docto Monachorum Benedictinorum cœtu novam Nazianzeni editionem est adornaturus.

* Guriæ, Samonæ & Abibi, & de eorum miraculo in puellam Euphemiam. Ἔτος μὲν ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἀρχῆς ἑξακοσιοστὸν ἦν. Latine apud Surium 1. Nov. & apud Lipomannum.

Quomodo vester animus se habet, sacer grex. Auctor Arethas Archiepisc Cæsariensis. Latine apud Surium 15. Nov. & in T. 5. Lipomanni Τοιοῦτος μὲν δὴ καὶ ὁ μάρτυς. Cod. Barocc. 147.

Ἔτους ἑξακοσιοστοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ τῶν Μακεδόνων, ἐννάτῳ δὲ Διοκλητιανοῦ. MS. Lambec. VIII. p. 275.

* Aliud eorundem Martyrium. Ὁ τοῦ θεοῦ λόγος ἀΐδιος συνὼν τῷ Πατρί.

Miracula Confessorum Samonæ & Guriæ, auctore incerto qui se non diu post scripsisse profitetur. Νῦν καιρὸς εὔκαιρος μετὰ τοῦ πνευματοφόρου Δαυίδ. MS. Lambec. VIII. p. 276. seq. 281. Bibl. Coislin. p. 195.

Hæmorrhousæ Encomium ab S. Asterio scriptum memorat Nicephorus CPol. in antirrheticis, apud Combefis. T. I. auctarii novi p. 277. 278.

Heliconidis circa A. C. 244. Λυκιανὸς καὶ Παῦλος πᾶσι τῆς κατ' Ἀσίαν καὶ Φρυγίαν. Græce è MS. Florentino cum Dan. Cardoni versione in Actis Sanctor. ad XXVIII. Maji. T. 6. pag. 738. Acta fabulosa.

Her-

a) Confer quæ exhibet Combefisius T. 6. Bibl. Concionatoriæ p. 595-632.

Hermiæ sub M. Aurelio. Bollandus ad 31. Maj. adde Tillemont. T. 2. p. 316. & 625.

Hermæ, Serapionis & Polyæni. 19. August. ἦτοι οἱ ἅγιοι μάρτυρες γεγόνασιν ἐν Ῥώμῃ. MS. Lambec. VIII. p. 201.

* Hermogenis. Vide infra, Menæ.

* Hermyli & Stratonici. *Impio imperante Licinio.* Latine apud Surium 13. Jan.

* Hieronis & sociorum qui in Melitene Martyrium passi sunt. Ἱέρωνι τῷ γενναίῳ πατρὶς μὲν ἡ δευτέρα τῶν Καππαδόκων, πόλις δὲ Τύανα. Latine apud Surium 7. Novembr. & Lipomannum.

Hilarionis. Τοῦ μακαριωτάτου καὶ φίλου θεοῦ Ἱλαρίωνος. Auctor incertus. Vide Tillemont T. 7. memor. p. 564. sqq. 572.

Ἱλαρίωνος τοῦ θαυμασίου ὁ βίος ὑπόθεσις. MS. in Bibl. Coisliniana. p. 185.

* Ἐν Παλαιστίνῃ πόλις ἐστὶν οὐκ ἔλαττον ἢ πέντε καὶ τεσσαράκοντα σταδίους ἀπέχουσα Γάζης. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 21. Octobr. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 211. Lambec. VIII. p. 252. 259. 262.

Hippolyti. Vide infra, Laurentii.

Hosii Episcopi Cordubensis 27. Aug. Οὗτος ὁ Ὅσιος Ἐπίσκοπος Κορδούβης. Lambec. VIII. p. 217.

Hyacinthi Amastrensis Martyris Agarenico mucrone sublati. Ἔπρεπεν ἄρα πολλῶν καὶ τιμίων λίθων. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Lat. cum versione Francisci Combefisii & notis, in CHristi Martyrum lecta Triade p. 1. Paris. 1666. 8.

Hypatii Episcopi Gangrensis in Paphlagonia. 14. Nov. Ὁ πᾶσι τοῖς πέρασι τῆς γῆς γινωσκόμενος ἐκ τῶν ἄθλων καὶ τῶν θαυμάτων γενναῖος πρόμαχος τῆς εὐσεβείας Καλλίνικος. MS. Lambec. VIII. pag. 375.

Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους βασιλεύοντος θελκιανοῦ ἐν τῷ Βυζαντίῳ. id. p. 377.

Ὀκνεῖν μὲν ἔδει προσβαίνειν τοῖς ὑπὲρ δύναμιν. MS. in Bibl. Coisliniana p. 185.

Ὡς γλυκεῖα τῆς παρούσης ἡμέρας ἡ χάρις. MS. ibid.

Jæ. vide supra, Eloſæ.

Jacobi Alphæi, Minoris ἀδελφοθέου Apostoli: & Episcopi Hierosol.

 (à quo

(à quo perperam nonnulli distinguunt, ut Combefisius ad Hippolytum de XII. Apostolis) χθὲς καὶ πρώην ὁ μακαριώτατος. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in auctario novissimo Combefisii T. 1. pag. 371. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 400.

* Οὐχ οὕτω ἡδύ τι τῶ φιλαρέτῳ. Græce MS. Lambec. VIII. p. 253. 259. seq. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Græce & Latine Combefis. p. 519. & in Actis Sanctor. Calendis Maji T. 1. p. 735-738. Græce ex Codice Regis Gall. & pag. 18-34. Latine. Latine etiam apud Lipomannum T. 6. ad 23. Octobr. & Surium 1. Maj.

Hesychii Hierosol. in Jacobum memorat Photius Cod. 275.

Jacobi Majoris Zebedæi filii, Apostoli. Πρώην μὲν ἡμᾶς. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd p. 391. Græce & Latine in Auctario novissimo Combefisii T. 1. pag. 347. Vide etiam ejusdem Bibl. Concionatoriam T. 7. pag. 396. seq. Tillemont T. 1. p. 347. seq. & de Jacobo Minore p. 405. seq.

Γλυκὺ μὲν αἴσθησις ἥδεται. Auctor Leo Centuripinus.

Jacobi Monachi Eremitæ. Πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ψυχωφελῶν διηγησεων τοῖς φιλοθέοις. Auctor incertus. Latine apud Surium 28. Jan. sub Metaphrastæ nomine.

* Jacobi Persæ. Ἀρκαδίου τὰ Ῥωμαίων διέποντος σκῆπτρα. MS. Lambec. VIII. p. 284.

Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ τοῦ κατὰ τῶν χριστιανῶν. Auctor incertus.

Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἦν ὁ μακάριος Ἰάκωβος οἰκῶν ἐν Βηλαβῇ τῇ πόλει. Auctor itidem incertus.

Jacobus Martyr cognominatus intercisus. Latine apud Surium 27. Nov. auctor incertus. Confer Nicephorum XIV. 20.

Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως καὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὁνωρίου τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Itidem incertus Auctor.

Τῆς τῶν Ῥωμαίων καταυγασθείσης. Auctor incertus.

Jaresii, qui & Sozon dictus est, Martyrium. Μαξιμιανοῦ ἡγεμονεύοντος τῆς Κιλικίας. Auctor incertus.

In Jejuniorum principium. Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Leonis Imp.

Ἰδοὺ ἡμῖν ἡ καλὴ τοῦ χρόνου ἐπέστη περίοδος. Ejusd.

Ὡς ἡδύ τι καὶ θεῖον. Ejusdem.

Πα-

Παρακαλεῖτε, φησὶν, ἱερεῖς τὸν λαόν μου. Basilii Cæsareensis. MS. Lambec. IV. p. 95. VIII. p. 231. Græce & Lat. T. 1. Opp. Basilii p. 333.

Πρέπουσαν τῆς τῶν νηστειῶν ἀρχῆς. Anastasii Sinaitæ. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 907.

In Jejuniorum tertiam Dominicam. Vide mox, in JESU Crucis venerationem. Μεγάλη μὲν ἡ παροῦσα ἡμέρα καὶ περιφ. Macarii Chrysocephali. MS. in Bibl. Coisliniana p. 181.

Πάλαι μὲν ἦν ἡ τοῦ Μωυσέως ῥάβδος. Jo. Xiphilini. Exstat Græce & Latine in Tomo 2. Gretseri de Cruce pag. 330.

In Jejunii ultimam & magnam hebdomadem. Διηνύσαμεν λοιπὸν τῆς νηστείας τὸν πλοῦν. Jo. Chrysostomi T. V. Savil. p. 540.

I. In JESU CHRISTI Nativitatem.

Ἀπάλαι πατριάρχαι μὲν ὤδινον. Joannis Chrysostomi. Edidit Græce & Lat. Petrus Pantinus. Antwerp. 1601. 8. Hinc in editionibus Chrysostomi Græca Savil. & Græcolatinis, & nova Monfauconiana T. 2. pag. 354.

Ἄρρητα τῆς τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίας ὑπὲρ ἡμῶν. Isidori ArchiEpiscopi Thessalonicensis.

Εἰς βάθος εἰκτιρμῶν ἐμπεσών, Basilii Cæsareensis.

Ἡ πηγὴ τῶν Εὐαγγελικῶν διδαγμάτων. Jo. Chrysostomi. inter spuria T. 2. edit. novæ p. 809.

Θεοῦ ἐν σαρκὶ δοξάζομεν γέννησιν. Leonis Imp.

Θεῖος Ἀπόστολος ποτὲ γράφων. Joannis ArchiEpiscopi Nicæni Epistola ad Zachariam Catholicum Armeniæ. Græce & Lat. T. 2. Auctarii Novi Combefis. p. 298.

Καλὴ μὲν ἡ τῶν ψαλμῶν λύρα θεόπνευστος ἡ τοῦ Πνεύματος. Procli Patriarchæ CPol. in ejus Orationibus Græce & Latine a Riccardo editis, etiam Combefisii Auctar. novo T. 1. p. 314.

Λαμπρὰ καὶ παράδοξος τῆς παρούσης ἑορτῆς ἡ ὑπόθεσις. Ejusdem. Prodiit Græce inter Procli opuscula p. 148. edente Ger. Elmenhorstio & additæ p. 180. Meursii emendationes. Deinde Græce & Latine in editionibus Riccardi & Combefisii p. 371.

Μυστήριον ξένον βλέπω. Athanasii Alex. T. 3. Opp. pag. 410. cum Monfanconii versione. Et in Chrysostomo Ducæi T. 6. p. 413.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἐπιλάμψαι μοι τὸ πολυπόθητον φῶς. Heliæ Monachi.

Ὁ μὲν πνευματικός. Amphilochii, Græce & Lat. in Amphilochio Combefisii p. 1.

Ὄντως ἐπεφάνη ἡμῖν ἡ τοῦ Χριστοῦ χάρις. Chrysostomi. T. V. Savil. pag. 851.

Ὁπόταν ἐκ χειμῶνος. Chrysost. T. 7. Savilianæ edit. p. 400.

Ὁ τῆς δικαιοσύνης ἥλιος. id. VII. 367.

Ὁπόταν τὸ ἔαρ ἐπέλθῃ τὰ τῶν σωμάτων στοιχεῖα. Joannis Episcopi Euboeæ.

Ὁ τοῦ θεοῦ προαιώνιος καὶ ἀπερίληπτος καὶ παντοκράτωρ λόγος. Gregorii Palamæ, Episcopi Thessalonicensis.

Οὐδ᾽ ἂν εἰ ἥκει γένοιτο χεῖρον. Manuelis Palæologi.

Παραγενομένης τῆς τοῦ Χριστοῦ ἑορτῆς. Eusebii Alex.

Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον. Procli Patriarchæ CPol. inter ejus opuscula à Gev. Elmenhorstio edita. Lugd. B. 1617. 8. pag. 53. cum versione Theodori Peltani. Prodierat ante Romæ: atque iterum deinde in Riccardi & Combefisii Proclo præla subiit.

Πολλαὶ καὶ διάφοροι πανηγύρεις. Procli Patriarchæ CPol. Inter ejus Orat. Græce Lat. editas à Vinc. Riccardo, & T. 1. Auctarii Novi Combefis. p. 327.

Πολλοῖς καὶ διαφόροις ὅπλοις. Timothei presb. Antiocheni.

Τὸ κατελθεῖν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Eusebii Alexandrini.

Χριστοῦ γέννησις ἡ μὲν οἰκεία a) Basilii M. T. 1. p. 584.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Gregorii Naz. Orat. XXXVIII.

II. In JESU Circumcisionem.

In Circumcisionem & Simeonem. Οὐ μόνον φορεῖ σάρκα. Dubium an Chrysostomi cui in quibusdam Codd. tribuitur. Vide Lambecium VIII. p. 52. seq. & eruditiss. Montfauconi edit. novam Chrysostomi T. 2. pag. 812.

In

a) Utraqve Basilii & Nazianzeni Homilia sæpius Græce & Latine in Basilii & Nazianzeni Operibus prodiit. Utraqve etiam Græce & Latine præmissa est pluribus aliis Latinorum Patrum in festum Nativitatis Homiliis junctim peculiari volumine editis à M. Christiano Daumio, Cygneæ 1670. 8. Confer Combefisium T. 1. Bibl. Concionatoriæ Patrum.

In Circumcisionem & S. Basilium. Σκιὰν μὲν τῶν μελλόντων. Amphilochii. Græce & Latine in Amphilochio Combefisii. p. 10. Latine apud Surium 1. Januar. sub Metaphrastæ nomine.

In Circumcisionem: Πάντα τὰ ὑπὲρ ἡμῶν θεανδρικῶς. Andreæ Cretensis. Græce & Lat. in Combefisii edit. p. 28.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι. Manuelis Calecæ.

III. In JESU Præsentationem in Templo, Hypapantem sive occursum Domini, & de Anna ac Simeone.

Ἡ μὲν ἑορτὴ λέγεται καθαρσίων. Hesychii presbyteri Hierosol.

Ἰδοὺ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις. Germani Patriarchæ CPol. MS. Lambec. VIII. p. 52. & 387.

Μόνος ἐν ἀνθρώποις τέλειος ἄνθρωπος. Hesychii, sive ut alii, Timothei presbyteri Hierosol.

Οὐ μόνον φορεῖ σάρκα ὁ Κύριος ἡμῶν. Chrysostomi. Lambec. IV. pag. 111. VIII. p. 73. inter spuria Chrysost. T. 2. edit. novæ p. 812.

Οὐχ οὕτω τῶν οὐρανῶν οἱ φωστῆρες εἰς τάς. Jo. Chrysostomi. Bibl. Coislin. p. 181.

Ὁ τῇ φροντίσι τῶν ἱερῶν μετέωρος. Nysseni Gr. Lat. T. 2. p. 876. Latine apud Surium 2. Febr.

Πάλαι ἱκανῶς. Methodii, Patarensis Episcopi.

Πάλαι Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις. Anastasii Antiocheni.

Πάλιν τοῖς εὐσεβέσι πανήγυρις. Jo. Zonaræ.

Πολλὴ μὲν λίαν ἡ σύνοδος. Cyrilli Alex. Bibl. Coisliniana p. 388.

Πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων τὴν παρθενίαν θαυμάζουσι. Amphilochii Episcopi Iconiensis. Latine apud Lipomannum T. 7. & Surium 2. Febr. & Græce cum versione Laur. Sifanii in T. 2. auctarii Ducæani Bibl. Patrum & cum nova versione in Amphilochio Combefisii p. 23.

Προφητικῶς ἡμᾶς καὶ σήμερον. Ejusdem Amphilochii. Græce & Lat. ibid. p. 36.

Τὰ τῆς παρούσης ἱερᾶς πανηγύρεως. Athanasii Alex. Græce & Lat. in Auctario novo Combefis. T. 1. p. 498. & T. 3. Athanas. p. 416. Sub Georgii Nicomediensis nomine MS. in Bibl. Coisliniana p. 388.

Φαιδρὰ τῆς ἑορτῆς τὰ προπύλαια καὶ φαιδρά. Macarii Chrysocephali, Philadelphiensis. MS. in Bibl. Coislin. p. 181.

φέρε

φέρε ἀγαπητοὶ τὸν Τελευταῖον δίκαιον. Timothei presbyteri Hierosol. MS. Lambec. VIII. p. 74. Græce & Latine cum Laur. Sifani versione T. 2. auctarii Ducæani Bibl. Patrum p. 844. ex edit. Colon. 1568. fol. ad calcem Theophylacti in Acta.

Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών. Cyrilli Hierosol. (in aliis Cyrilli Alex. vide Lambec. IV. p. 134. VIII. p. 174.) Latine apud Surium 2. Febr. Græce & Lat. cum ejusdem Sifani versione in auctario Ducæano T. 2. p. 849. & in Cyrillo Hierosol. edit. Thomæ Milles p. 318.

Χριστοῦ ἑορτὴν τιμῶμεν. Leonis Imp. Græce & Lat. in Auctarii novo Combefis. T. 1. p. 1639.

IV. In JESU Baptismum, ἐπιφάνεια, τὰ ἅγια φῶτα.

Ἀγαπητοὶ, ἑορτάσαι θέλω, καὶ πανηγυρίσαι βούλομαι. Jo. Chrysostomi. memorat Gerh. Vossius p. 115. ad Thaumaturg.

Ἄνδρες φιλόξενοι καὶ φιλόχριστοι καὶ φιλάδελφοι. Gregorii Neocæsareensis. p. 101. edit. Gerh. Vossii

Ἐπειδὴ χθὲς τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ. Auctor Eusebius Alex.

Ἡ πηγὴ τῶν εὐαγγελικῶν διδαγμάτων. Jo. Chrysostomi. T. VII. Savil. p. 350. MS. Lambec. VIII. 383. inter spuria T. 2. edit. novæ p. 809.

Νῦν ἡμέρα, φωτοφανὴς καὶ σωτήριος. Isidori ArchiEpiscopi Thessalonicensis.

Νῦν γνωρίζω τὴν ἐμὴν ἀγέλην. Gregorii Nysseni.

Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμός. Gregorii Naz. Oratio XXXIX.

Πάντα μὲν καλὰ καὶ καλὰ λίαν. S. Hippolyti Episcopi, T. I. Opp. p. 261. cum mea versione.

Πρώην μὲν ἐκ παρθενικῶν λαγόνων. Leonis Imp.

Χριστὸς τῷ κόσμῳ ἐπεφάνη. Procli CPolitani. Græce & Latine in ejus Oratt. à Riccardo editis & T. 1. auctarii novi Combefisiani. pag. 380.

V. In JESU Transfigurationem.

Αὐγὰς μὲν ἑωθινοῦ φωτὸς προηγούμενον. Pantaleonis Diaconi CPol. Græce & Lat. in Combefisii Auctario novo T. 1. p. 1767.

Δεῦτε πανηγυρίσωμεν σήμερον. Jo. Damasceni, licet Codices quidam Joanni Antiocheno tribuant. Vide editiones Damasceni Billianas Græcolatinas & novissimam V. C. Michaelis le Quien T. 2.

T. 2. p. 791. ubi legitur Græce & Latine. Etiam Græce MS. sub Damasceni nomine in Bibl. Coisliniana p. 182.

Δεῦτε φίλοι καὶ τήμερον. ab Allatio tribuitur Proclo Patriarchæ CPol. & inter Procli opuscula prodiit Græce & Lat. edita à Gev. Elmenhorstio Lugd. Bat. 1617. 8. p. 81. & in Riccardi editione Romana, & T. 1. Auctar. Novi Combefis. p. 390. Sed. in Codice noni sæculi cujus pag. 647. meminit Bandurius, & in MS. Cæsareo de quo Lambec. VIII. p. 53. refertur ad Chrysostomum. T. 7. Savil. p. 332.

Ἐκ τῆς χώρας θέρους χαριεντή. Ephraimi Syri. Exstat Latine T. 6. Lipomanni p. 164. & apud Surium ad 6. Augusti. & Græcè in edit. Ephraimi Oxoniensi p. 247. Latine vertit Gerh. Vossius.

Ἐπαινοῦμεν καὶ ἡμεῖς καὶ θαυμάζομεν. Gregorii Palamæ. Græce & Lat. T. 2. auctar. noviss. Combefis. p. 106. & Latine T. 26. Bibl. Patrum Lugd. p. 209.

Ἐπειδὴ πολλὰ περὶ κινδύνων διελέχθη. Io. Chrysostomi. Lambec. VIII. p. 116.

Ἐπειδὴ φαιδρὰ καὶ θεία πανήγυρις. Leonis Imp.

Ἤκουσας δεξιῶς ἀγαπητὲ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ λέγοντος. Jo. Chrysostomi. T. 7. Savil. p. 339. Lambec. IV. p. 134. VIII. p. 117.

Ἥλιος ἄρτι κατὰ γῆν ἐπαφιεὶς τὰς ἀκτῖνας. *Sol in terram modo emittens radios.* Basilii Seleuciensis. Latine in Tomo VI. Lipomanni p. 157. & apud Surium ad 6. Augusti. Græce MS. Lambec. VIII. pag. 116 Græce & Lat. in Basilii Seleuciensis Operibus, Orat. XL.

Ἥλιος ἀνίσχων τὰς οἰκείας ἀκτῖνας. Chrysost. T. 7. Savil. p. 345.

Ἡσαΐας ὁ προφήτης περὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Gregorii Palamæ. Græce & Lat. T. 2. auctarii noviss. Combefis. p. 112. & Latine T. 26. Bibl. Patrum Lugd. p. 211.

Θεὸς Κύριος ἐπ' ὄρους ἐπέφανεν. Macarii Chrysocephali. MS. in Bibl. Coisliniana. p. 181.

Οἱ μὲν οὖν εἰδότες ἀθλεῖν. Cyrilli Alex. Latine apud Surium ad 6. Augusti, & Lipomannum T. 6. pag. 166. b. Sub Pantaleonis Diaconi CPol. nomine edit. Græce & Latine Combefisius T. 1. Auctar. novi p. 1759.

Ὅσοι τῇ κενώσει τοῦ λόγου. Andreæ Cretensis. Latine apud Lipomannum T. 6. p. 159. & apud Surium ad 6. Augusti. Et Græce ac Lat. in Andrea Cretensi Combefisii p. 38.

Ὁ φιλάνθρωπος Ἰησοῦς. Anastasii ArchiEp. Antiocheni. E MS. Regio Paris. Græce cum versione sua edidit Combefisius T. 1. Auctarii novi p. 866. Mutilam in fine supplet Lambecius VIII. p. 117. è MS. Cæsareo.

Πᾶσα μὲν σωτήριος ἑορτή. Leonis Imp.

Τίς ἄν με πρὸς ὕψος τῶν Ἰησοῦ μυστηρίων ἄγοι; Leonis Imp.

Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος. Anastasii Monachi Sinaitæ.

Videnda etiam quæ de hoc argumento exhibet Combefisius T. 7. Bibl. Concionatoriæ pag. 583 - 626.

VI. In JESU Proditionem.

Δεῦρο λοιπὸν υἱέ μου. Eusebii Alexandrini.

Ὥσπερ κανόνων παρατεθέντος. Leontii Presbyteri CPol.

VII. In JESU Passionem.

Ἄκουε οὐρανὲ, καὶ ὁ τῶν ἀγγέλων ἅπας κύκλος. Nic. Cabasilæ.

Ἥκει δὲ λοιπὸν πρὸς αὐτὴν τὴν ἀκμὴν τῶν ἄθλων ὁ λόγος. Joannis Geometræ.

Loqui timeo & narrationem plenam horroris. Ephraimi Syri. Latine apud Surium T. VII. ad 25. Martii

Μέγα μὲν οὐρανὸς δημιούργημα. Athanasii Alex. T. 3. Opp. p. 447. & apud Gretserum de Cruce T. 2. p. 400.

Μεγάλα τῆς προσευχῆς τὰ χαρίσματα. Leontii presbyteri CPol.

Σήμερον ὁ Κύριος ἡμῶν. Gregorii Mytilenæi. edidit Græce & Lat. post opus de Cruce, Gretserus.

Συμφυὴς τῷ κόσμῳ καὶ σύγχρονος. Josephi Bryennii.

Τὸν τοῦ σταυροῦ λόγον ὁ μὲν θεῖος Ἀπόστολος. Mich. Pselli.

Φοβερὰ τῆς σημερινῆς παρατάξεως τὰ μυστήρια. Procli Patriarchæ CPol. inter ejus Orationes à Riccardo Romæ, & in Auctario novo Combefis. p. 411. Gr. & Lat.

VIII. In Crucem JESU.

Ἑορτὴν ἄγομεν σήμερον καὶ πανήγυριν. Ejusdem Chrysostomi. id. p. 438. & Chrysost. Savilii T. 5. p. 567.

Ἐπι-

Ἐπεδήμησεν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Methodii Episcopi, Gretser. T. 2. de Cruce p. 500.
Καλῶς ἡμῖν καὶ σοφῶς. Chrysost. Savilii T. 5. p. 898.
Μέγα μὲν χρηστὸς δημιούργημα. Athanasii Alexandrini. Gretser. a) p. 420.
Πᾶσα ἑορτὴ καὶ πρᾶξις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ephræmi Syri. Græce & Latine in Gretseri T. 2. de Cruce p. 472.
Πεπλήρωται ἡμῖν λοιπόν. Sub nomine Chrysostomi edidit Hœschelius, A. 1587. & Gretser. pag. 460. & T. 5. Saviliusp. 906. Sed est potius Jo. Damasceni. T. 2. Opp. edit. Michaëlis le Quien pag. 810. Exstat & latine in Bibl. Concionatoria Combefis. & inter spuria Chrysost. T. 2. novæ edit. p. 816.
Πολλάκις ἐζήτησα πρὸς ἐμαυτόν Jo. Chrysostomi. Gretser. p. 428. & T. 5. Savil. p. 563. T. 2. edit. novæ p. 397.
Πολλοῖς καὶ διαφόροις ἄθλοις ὁ γεγυμνασμένος. Timothei presb. Antiocheni, apud Gretser. p. 408.
Σταυροῦ ἑορτὴ πρόκειται σήμερον. Josephi ArchiEpiscopi Thessalonicensis. Chrysost. T. 5. Savil. p. 819.
Τί εἴπω, ἢ τί λαλήσω; Chrysostomi. Gretser. p. 492. & T. 7. Savil. pag. 502. & inter spuria T. 2. edit. novæ p. 820.
Τοῦτο ἐστιν ἀδελφοὶ τὸ σημεῖον. Ejusdem Chrysostomi. Gretser. p. 482. & T. 7. Savil. p. 864. Lambec. IV. p. 106. VIII. p. 232.

In Crucis b) venerationem.

Ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης ἡμέρα. Theodori Studitæ. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce pag. 287.
Ἆσμα καινὸν ᾄσωμεν λαοί. Incerti. Gretser. p. 190.
Ἥκει ἡμῖν ἐνιαύσιος ἡμέρα. Jo. Chrysostomi. id. p. 270. & T. 5. Savil. p. 877.
Ἤρετο μέ τις πρόβλημα. Jo. Zonaræ.
Ἰδοὺ ἡ κλίνη Σολομῶν. Germani Patriarchæ CPol. id. pag. 294. Græce & Latine.
Καὶ οἱ ἰατροὶ μέν. Sophronii Patriarchæ Hierosol. Gretser. p. 283. sed Latine tantum.
Πρὸ τοῦ σωτηρίου σταυροῦ. Incerti. apud Gretser. p. 376.
Προτυπῶν καὶ προδιαγράφων ὁ μακάριος Μωυσῆς. Philothei Patriarchæ CPol. Græce & Latine apud Gretser. p. 360. sed in Codice

a) Jac. Gretseri S. I. opus de Cruce prodiit Ingolstad. 1600. 4. & 1616. fol.

b) *Vide Jejuniorum Dominicam tertiam sive μεσονήστιμον*, & Combefisium T. 2. Bibl. Concionatoriæ.

dice Bibl. Coislinianæ p. 402. legitur inter Homilias Joannis Calecæ ArchiEp. CPol.

Σταυρȣ̃ πρόκειται σήμερον ἑορτή. Josephi ArchiEp. Thessalonicensis. MS. in Bibl. Coislin. p. 401.

Τί δαὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῷ προκειμένῳ σιγήσομεν θαύματι. Theophylacti Bulgar. ArchiEpiscopi. Gretser. p. 384.

Φωτίζȣ, Φωτίζȣ Ἱερȣσαλήμ. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Latine apud Gretserum pag. 308.

In Crucis c) exaltationem 14. Sept. Δειμαμένη τινὰ ἡ μακαριωτάτη Ἑλένη ναόν. Narratio Anonymi MS. Lambec. VIII. p. 361.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ȣ̓δεὶς ἀναβέβηκε. Jo. Calecæ, Patriarchæ CPol.

Ἐμοὶ μὲν τὸ χαριέστατον ἁπάντων καὶ μάλιστα. Macarii Chrysocephali, ArchiEpiscopi Philadelphiensis. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce p. 210. MS. in Bibl. Coisliniana p. 181.

Ἐπειδὴ τῆς πρώτης καὶ θείας. Philothei Patriarchæ CPol. Gretf. pag. 174.

Κυήσωμεν ἀγαπητοὶ σήμερον. Andreæ Cretensis. Gretser. p. 108. & in Andrea Cretensi Combefisii p. 103. Hanc secundam partem esse orationis quæ incipit σταυρȣ̃ πανήγυριν ἄγομεν, observat Lambecius VIII. p. 288. & 380.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τȣ̃ Κυρίȣ ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριστȣ̃. Callisti Patriarchæ CPol. edidit Gretserus Græce & lat. 4.

Ὁρῶ σήμερον τȣ̃ μεγάλȣ τȣ̃δε ναȣ̃. Theophanis Cerameі. idem Gretserus T. 2. de Cruce p. 132. & inter Homilias à Francisco Scorso utraque Lingva editas, quarta.

Πάλιν ἑορτῆς μυστήριον. Germani Patriarchæ CPol. Gretser. p. 156.

Πάλιν ὑψȣ̃ται σταυρός. Pantaleonis Presbyteri Byz. id. pag. 150. Chrysost. edit. Savilii T. 7. p. 661.

Πᾶσα μὲν ἡ ἀπὸ τῶν χειρόνων. Chrysost. T. V. Savil. p. 823.

Πρότερον ἐν ἱερᾷ διαγόντων ἀνθρώπων ἀγαλλιάσει. Leonis Imp. Gretser. pag. 142.

Πρὸ τȣ̃ σωτηρίȣ σταυρȣ̃. Incerti. Gretser. p. 184.

Σταυρȣ̃ πανήγυριν ἄγομεν. Andreæ Cretensis. id. Græce & Latine pag.

c) Confer quæ congessit Combefis. Tom 8. pag. 125. seq. Bibl. Concionatoriæ.

pag. 94. & Latine sub Metaphrastæ nomine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 14. Sept. Græce & Lat. etiam in Andrea Cretensi Combefisii p. 96.

Σταυρῦ πανήγυρις καὶ τίς ὐ σκιρτήσειεν; Sophronii Patriarchæ Hierosol. Gretser, p. 89.

Σταυρῦ πρόκειται σήμερον ἑορτή. Josephi Patriarchæ Thessalonicensis, id. pag. 116.

Τὸν σταυρὸν τιμῶν, ὁμολογουμένως σταυρωθέντα τιμᾷ. Nicetæ Paphlagonis. Græce & Latine in auctario novissimo Combefisiano T. 1. p. 440. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 424.

Τὸν τῦ σταυρῦ λόγον. Mich. Pselli. MS. Cod. Barocc. 131.

Φέρε σήμερον, ὦ θεοφιλέστατον ἄθροισμα. Theophanis Ceramei, Tauromeniæ Episcopi. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce p. 124. & inter Homilias Theophanis à Francisco Scorso Paris. 1644. fol. editas, tertia.

In Crucis d) inventionem.

Ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνυ. Incerti, apud Gretserum Græce p. 540. Integriorem Codicem MS. memorat Lambecius VIII. p. 381. & 393. quinque foliis in folio. In Codice Bibl. Coislinianæ p. 402. Menandro Protectori tribuitur.

Ἔτυς διακοσιοστῦ τῦ Σωτῆρος Ἰησῦ Χριστῦ ζήτησις καὶ ἀνεύρεσις γέγονε. Auctoris incerti.

Ἔτυς διακοσιοστῦ τριακοστῦ τρίτυ. Incerti. Græce apud Gretserum p. 541-546.

Ἔτος ἠνύετο τριακοσιοστὸν τρίτον τῦ πάθυς. Incerti apud Gretserum. p. 526. Græce & Latine.

Τὴν κέλευσιν τῆς ἡμετέρας ὁσιότητος δεξάμενος. Alexandri Monachi. Edidit Gretserus T. 2. de Cruce p. 1.

IX. In JESU Sepulturam.

Ἃ μὲν ἄν τις εἰκάσῃ τεκμήριον. Maximi Planudæ. Græcè MS. Lambec. VIII. p. 70. Latine Joach. Axonio, Graviano interprete, T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 486.

d) Combefis. T. 6. pag. 530. seq.

Ἀναβάλλεται μὲν ὁ Ἰησοῦς. Theodori, Alaniæ Episcopi.

Ἐπαινετὸς καὶ οὗτος τῆς Ἐκκλησίας ὁ νόμος. Gregorii Episcopi Antioch. MS. Græce Bibl. Coislinian. p. 182. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefis. p. 817.

Σάββατον μὲν ἐστι σήμερον. Germani Patriarchæ CPol. T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 1469. Græce & Lat.

Τί οὗτο σήμερον, σιγὴ πολλὴ ἐν τῇ γῇ. Epiphanii Cyprii. T. 2. p. 159. Confer, Sabbato magno.

Ὦ φρικτοῦ μυστηρίου πάσῃ τῇ κτίσει. Leonis Imp. Græce & Lat. in Auctario novo Combefis. T. 1. p. 1675.

X. In JESU resurrectionem.

Ἀναστάσεως ἡμέρα. Greg. Nazianzeni Orat. XLI.

Ἀνάστασις τοῦ ἐμοῦ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ. Leonis Imp. Græce & Lat. in Auctario novo Combefis. T. 1. p. 1691.

Ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος. Eusebii Alex.

Ἀπεθέμεθα τῆς νηστείας τὸ φορτίον. Jo. Chrysostom. T. 5. Savil. pag. 581. & T. 2. edit. novæ p. 437.

Εἰ ταῖς Ἀγγέλων ἐνῆν. Athanasii Alex. Græce & Lat. in Combefisii Auctario Nov. T. 1. p. 531. & in Athanasio Montfauconi T. 3. p. 455.

Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 916. MS. Lambec. VIII. p. 364

Εἰ τις Πατριαρχῶν εὐλογία. Nysseni T. 2. p. 814.

Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι. Nazianzen. Orat. XLII.

Εὔκαιρον καὶ παναρμόνιον. Leontii presbyteri CPol.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, εὐφημήσωμεν. Nysseni T. 2. pag. 869.

Ἡ μὲν ἀληθινὴ τοῦ σαββάτου κατάπαυσις. Id. pag. 866.

Καθὼς ἐνεχώρει διαφήσαμεν. Joannis Thessalonicensis de consonantia Evangelistarum. Græce & Lat. T. 1. auctarii Novi Combefis. p. 791.

Λαμπρὰ μὲν ἡ τοῦ Πάσχα πανήγυρις. Procli Patriarchæ CPol. Græce & Latine inter ejus Orationes à Riccardo Romæ, & Combefisio T. 1. Auctarii novi editas p. 427.

Μεγά-

Μεγάλη τῆς ἡμέρας ἡ δύναμις. Macarii Chrysocephali.
Νικάτω καὶ λόγων ὥραν. Procli CPolitani Patriarchæ, post Riccardum edidit Combefis. p. 422.
Οἱ μὲν ἄλλοι Εὐαγγελισαὶ. Ejusdem. Riccardus & p. 431. Combefis.
Οἱ πένητες τῶν ἀνθρώπων φιλέορτοι. Nysseni. Bibl. Coisliniana p. 182.
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Joannis Metropolitæ Euchaitorum.
Πάντες μὲν, ἀγαπητοί. Hesychii presb. Hierosol. T. I. Auctarii novi Combefis. p. 743. Græce & Lat. & in Nysseni Operibus T. 2. pag. 812.
Περὶ δογμάτων ὑμῖν ἔμπροσθεν. Chrysost. T. 2. edit. novæ p. 422.
Σύμβολα τῆς δεσποτικῆς Ἀναστάσεως. Leontii presb. CPol.
Σφόδρα μοι καὶ νῦν. Chrysost. T. VII. Savil. p. 500.
Τῆς παρούσης ἡμέρας τὰ εὐαγγέλια. Macarii Chrysocephali.
Φαιδρὰ τοιγαροῦν τοῦ τριημέρου τάφου τὰ ἄνθη. Procli Patriarchæ CPol. Edidit Riccardus & p. 416. Combefis.
Χαρᾶς ὑπόθεσις ἡ παροῦσα ὑπόθεσις. Macarii Chrysocephali.
Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. Athanasii Alex. T. 1. Auctarii novi Combefi. id. p. 539. & T. 3. Athanasii edit. Montfauconi p. 458.
Etiam Nili λόγους β' εἰς Πάσχα, memorat Photius Cod. 276.

XI. In JESU assumtionem, quæ Cappadocibus ἡ ἐπισωζομένη. a)

Αἱ χάριτες μὲν ἐπὶ τῶν πρότερον χρόνων. Auctor Nicolaus Cabasilas.
Ἐπειδὴ χάριτι τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Auctor Eusebius Alexandrinus.
Εὐλογητὸς ὁ θεός. Εὔκαιρον σήμερον. Jo. Chrysostomi, T. VI. Ducæi p. 378.
Ἡ μὲν τῆς ἀναστάσεως μνήμη. Athanasii Alex. Græce & Lat. T. I. Auctarii Novi Combefis. p. 554. & T. 3. Athanasii edit. Montfauconianæ p. 551. Alii tribuunt Basilio Seleuciensi. Cæsariensi Codex Bibl. Coislinianæ p. 182.
Καὶ ὅτε τοῦ σταυροῦ μνείαν. Jo. Chrysostomi T. V. Savil. p. 595. & edit. novæ Montfauconianæ T. II. p. 447.
Τῇ μὲν ἀναστάσει τοῦ Χριστοῦ κατετέθη. Leonis Imp. Græce & Lat. in Combefisii Auctario novo T. I. p. 1711.

Τρία

a) Vide Cangii glossar. & Montfauconi Bibl. Coislin. p. 182.

Τρία παράδοξα θαύματα. Jo. Chrysostomi. T. VI. Ducæi p. 375.

Φαιδρὰ μὲν πᾶσα ἑορτή. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 970.

Φαιδρόν μοι τὸ τῆς ἐκκλησίας θέατρον. Chrysostomi. T. 7. Savil. pag. 426.

Φέρε μοι νῦν τὰς ἱερατικὰς. Diadochi Episcopi Photices Epiri.

Ὡς γλυκὺς συνέμπορος. Greg. Nysseni T. 2. p. 873.

Nili λόγους τρεῖς εἰς τὴν ἀνάληψιν, memorat Photius Cod. 276.

XII. In JESU adventum secundum.

Ἀδελφοί μου φιλόχριστοι, ἀκούσατε. Ephraimi Syri. Exstat Græce in edit. Oxon. p. 247.

Ἀγαπητοὶ, μηδὲν προτιμησώμεθα. Ejusdem. ibid. p. 455.

Ἐνόμιζον μεγάλα τινὰ καὶ ὑπερφυῆ. Jo. Chrysostomi T. V. Savil. pag. 782.

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου. Eusebii Alexandrini.

Παῖς ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος. Ephraimi Syri, edit. Græce Oxon. p. 359.

Plura Combefisius Tomo I. Bibliothecæ Patrum Concionatoriæ, sed ut in opere illo solet, Latine tantum.

XIII. In JESU imaginem.

In Christi imaginem ad Abgarum missam, ὡς ἄρα μέγιστος καὶ ἀκατάληπτος ἦν. Constantini Porphyrogeniti. Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 490. Latine exstat in Tomo sexto Lipomanni pag. 190. seq. atque inde apud Surium ad 16. Augusti. Græce & Latine in Combefisii fasciculo rerum CPol.

Παράδοξος ἡ πανήγυρις. Gregorii Archidiaconi & Referendarii Magnæ Ecclesiæ. Vide Allatium de Simeonibus p. 105.

De miraculo imaginis CHristi in puteo ad magnam Ecclesiam CPol.

Δεσποτικῶν καὶ παραδόξων θαυμάτων. MS. Lambec. VIII. p. 350. Auctor incertus.

Οὐδὲν οὕτως εὐφραίνειν εἴωθεν. Auctor incertus. Græce & Lat. T. 1. auctarii Novi Combefis. p. 647.

In Imaginem in Chalcopratis. Δεσποτικῶν θαυμάτων ἀνάμνησις πάρεστι σήμερον. Auctor incertus, Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combefis. p. 611.

Ima-

Imaginis CHristi Berytensis A. C. 765, Ἄρτι τοὺς ὀφθαλμοὺς. Athanasii T. 3. Opp. p. 344. junioris.

In Imaginem translatam à Germano Patriarcha CPol. Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Γερμανοῦ. MS. Coislin. p. 414.

* Ignatii τοῦ θεοφόρου Antiocheni. Ἄρτι Τραϊανοῦ τὰ τῆς Ῥωμαίων βασιλείας. Latine apud Surium & cum notis apud Bollandum 1. Febr. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213. Græce & Latine in Patribus Apostolicis Cotelerii. Vide & Combefisii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 168. seq.

Οἱ πολυτελεῖς καὶ φιλότιμοι. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 498. & T. II. edit. novæ Montfauconianæ p. 592.

Antiquiora Acta incipiunt Ἄρτι διαδεξαμένου. Hæc Latine edidit in Ignatiana appendice Usserius. Græce & Latine Ruinartus ac deinde alii ut dixi lib. 3. cap. 1. pag. 42.

Ignatii CPol. Patriarchæ vita scripta à Niceta Paphlagone. Πάντων μὲν ἁγίων τοὺς βίους. Ex Matthæi Raderi edit. Ingolstad. 1614. 4. Extat Græce & Lat. T. 3. Concilior. Binii edit. 1618. parte 2. p. 692-724. T. VIII. Labbei p. 1180. T. V. Harduin. p. 943.

Ejusdem Encomium à Michaële Monacho presb. & Syncello. ὁ νέος οὗτος καὶ μέγας θεοφόρος Ἰγνάτιος. Id. Bin. p. 725. Lab. p. 1259. Harduin. pag. 1010.

In Imaginum restitutionem Dominica ὀρθοδοξίας. Τίς ὁ ἦχος τῶν ἑορταζόντων; Macarii Chrysocephali. MS. in Bibl. Coislin. p. 181.

Τοῦ βασιλέως θεοφίλου. Auctor incertus. Græce, & Lat. T. 2. Auctarii Novi Combefis. p. 716. MS. Lambec. IV. p. 171. VIII. pag. 349. seq.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Latine in Tomo 2. Gretseri, de Cruce p. 549.

* Indæ, Domnæ & viginti millium Martyrum Nicomediæ. Ἄρτι Μαξιμιανοῦ δεύτερον ἔτος ἄγοντος ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ. Latine apud Surium, 26. Dec. & T. V. Lipomanni. Græce MS. in Bibl. Coisliniana p. 213.

Innocentium Martyrum Bethleemiticorum. Πάλιν ὁ τάλας ἐγὼ τὸν νῦν. Auctor Joannes Monachus & presbyter Euboeæ.

Πάλιν ὁ γέρων ἐγὼ πρὸς τὸν λόγον ἄγομαι. Basilii Seleucienſis. Latine apud Surium 28. Dec. Lipomannum T. V. Græce & Lat. XXXVII. inter Homilias Basilii Seleuc.

Τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Cyri Germani CPol.

In Incorporeos. (Angelos) Καὶ πάλιν τῷ θείῳ Δαβὶδ πρὸς ἡμῶν. Georgii Hagiopolitæ.

Joachim & Annæ, parentum S. Mariæ. Ἡ χθὲς θεοτόκου γενεθλιακὴ πανήγυρις Auctor Cosmas Vestitor.

Joannæ in puteo. Ἦν τις γυνή. Cod. 148. Barocc. Infra, Joannis.

Joannicii. Τὰ ψυχωφελῆ καὶ θεάρεστα τῶν ἁγίων πατέρων ἀνδραγαθήματα. MS. Lambec. T. 8. p. 266. Auctor Sabas Monachus. Ex Vita Joannicii MS. loca multa Græce producit Cangius in appendice Glossarii Græci & notis ad Zonaram.

* Τὴν πρὸς ἀρετὴν ὁδὸν φέρουσαν τραχεῖαν εἶναι. Latine apud Surium 4. Nov. & Lipomannum.

* In Joannem b) Apostolum & Evangelistam, ὅτι μὴ πολὺ τῶν Ἀγγέλων ἀφέστηκεν ἄνθρωπος. Latine apud Surium 27. Dec. Græce vero MS. Lambec. VIII. p. 244. & Latine ad calcem Oecumenii in Epistolas, & Arethæ in Apocalypsin. Paris. 1631. fol. Græce ad calcem commentariorum Oecumenii excusorum Veronæ 1532. fol.

Ἀποστολικὴν ἐπιδημίαν εὐφημῆσαι. Auctor Macarius Chrysocephalus, ArchiEpiscopus Philadelphiensis. MS. in Bibl. Coislin. p. 181.

Ἀπόστολος ὁ τὴν φαιδρὰν ταύτην συγκροτήσας πανήγυριν. Auctor Procopius Chartophylax.

Βασιλεύοντος τῶν Ἰουδαίων Ἀγρίππα. Narratio Apocrypha MS. Lambec. VIII. p. 375. Nessel. V. p. 175. n. 4.

Ἐζήτησαν οὖν οἱ παρόντες τὴν αἰτίαν. Narratio Apocrypha Græcobarbara incerti de actis & visionibus quas vidit Joannes Apostolus cum primum CHristus Petro & Apostolo apparuit. MS. Lambec. VIII. p. 361. Nessel. V. p. 127. n. 8.

Εὐαγγελιστῇ θεολόγῳ πρέπει ἤνεσ αἶνος. Auctor Nicephorus Blemmidas.

Ὁ τὸν μέγαν τῆς βροντῆς γόνον προτρεπόμενος. Inter incerta ab Allatio rejicitur pag. 123. de Simeonibus: sed Auctor est Nicetas Paphlago. Exstat Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 393. Græce & Latine in Combefisii Auctario noviss. T. 1. p. 354.

Πάλιν ὁ ἡμέτερος Ἰωάννης Chrysost. T. 7. Savil. p. 344.

Σαλπίσατε, φησὶν, ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι. Prochori Diaconi Apo-

b) Vide Tillemont. T. 1. memor. p. 358. 370. seq.

Apocrypha de Joanne Evangelista narratio, cujus pars Græce & Latine prodiit in Orthodoxographis A. 1569. integrior longe in Bibliothecis Patrum Latine. T. 2. edit. Lugd. p. 46-67.

Joannis Baptistæ c) & Prodromi sive Præcursoris.

Ἀλλ' ἔμοιγε τοῖς σοῖς ἐπιβαλεῖν ἐγκωμίοις. Auctor Theodulus Abbas.

Ἀρχὴ τῷ κόσμῳ χαρᾶς τὰ πρὸς τὸν Ζαχαρίαν. Georgii Nicomediensis. MS. Lambec. VIII. p. 222.

Δίδου ἡμῖν ἡ φωνὴ τοῦ λόγου φωνήν. Auctor Sophronius, Archiepiscopus Hierosol.

Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν οὐδεὶς ἰωάννου μείζων. Auctor Antipater Episcopus Bostrensis. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 24. Junii.

Ἦχος σάλπιγγος, λόγος πνευματικός. Auctor Chrysippus Presbyter Hierosol.

Λύει καμοὶ τὴν γλῶσσαν ὁ Βαπτιστής. Auctor incertus. T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 1371. Græce & Lat.

Historia Apocrypha de Johanne Baptista. Ἐν ταῖς ἡμέραις ὅπηνικα γεννηθεὶς ὁ Ἰωάννης. MS. Bibl. Coislinianæ p. 413.

Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ πανήγυριν ἄγομεν. Jo. Chrysostom. T. 2. edit. novæ inter spuria p. 805. Primum ediderat Hoeschelius 1587. 8.

Οἱ ἀνθρώπινοι λιμένες. Joanne Chrysostomo, ut fert inscriptio, auctore edidit Græce & Lat. Pantinus Antw. 1601 8.

Joannem Baptistam magnum illud decus orbis terrarum, laudare desiderare quidem licet omnibus, ut pro dignitate autem laudet, Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 29. Augusti.

Hesychii presb. Hierosol. in conceptionem Prodromi. MS. in Bibl. Coislin. p. 196. initio mutila.

In Johannis Baptistæ conceptionem. Μωϋσῆς ὁ μέγας ὁ τοῦ θεοῦ. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 831. & inter spuria T. 2. edit. novæ p. 793.

Πολλοὶ μὲν ἤδη πολλάκις. Auctor Leontius Presb. CPolitanus.

Vita & obitus Joannis Baptistæ. 29. August. Πληρωθέντων ἐτῶν τέτταράκοντα. Lambec. VIII. p. 219.

Ἤδη τῆς πανηγύρεως χάριν. Pantaleonis Diaconi CPol. T. 2. auctarii Ducea-

c) Confer quæ exhibet Combefisius T. 7. Bibl. Concionatoriæ pag. 92. seq. & 90. seq. & quæ de Johannis Baptistæ capite & ejus reliquiis Tillemont. T. 1. memor. p. 108. seq. 519. seq.

Τίς θεὸς πλὴν τ͂ θεῦ ἡμῶν. Cyri Germani CPol.

In Incorporeos. (Angelos) Καὶ πάλιν τῷ θείῳ Δαβὶδ σὺν ἡμῶν. Georgii Hagiopolitæ.

Joachim & Annæ, parentum S. Mariæ. Ἡ χθὲς θεοτόκυ γενεθλιακὴ πανήγυρις Auctor Cosmas Vestitor.

Joannæ in puteo. Ἦν τις γυνή. Cod. 148. Barocc. Infra, Joannis.

Joannicii. Τὰ ψυχωφελῆ καὶ θαύμασια τῶν ἁγίων πατέρων ἀνδραγαθήματα. MS. Lambec. T. 8. p. 266. Auctor Sabas Monachus. Ex Vita Joannicii MS. loca multa Græce producit Cangius in appendice Glossarii Græci & notis ad Zonaram.

* Τὴν πρὸς ἀρετὴν ὁδὸν φέρυσαν τραχεῖαν εἶναι: Latine apud Surium 4. Nov. & Lipomannum.

* In Joannem b) Apostolum & Evangelistam, ὅτι μὴ πολὺ τῶν Ἀγγέλων ὑφέστηκεν ἄνθρωπος. Latine apud Surium 27. Dec. Græce vero MS. Lambec. VIII. p. 244. & Latine ad calcem Oecumenii in Epistolas, & Arethæ in Apocalypsin. Paris. 1631. fol. Græcè ad calcem commentariorum Oecumenii excusorum Veronæ 1532. fol.

Ἀποστολικὴν ἐπιδημίαν εὐφημῆσαι. Auctor Macarius Chrysocephalus, ArchiEpiscopus Philadelphiensis. MS. in Bibl. Coislin. p. 181.

Ἀπόστολος ὁ τὴν φαιδρὰν ταύτην συγκροτήσας πανήγυριν. Auctor Procopius Chartophylax.

Βασιλεύοντος τῶν ἰυδαίων Ἀγρίππα. Narratio Apocrypha MS. Lambec. VIII. p. 375. Nessel. V. p. 175. n. 4.

Ἐζήτησαν ἂν οἱ παρόντες τὴν αἰτίαν. Narratio Apocrypha Græcobarbara incerti de actis & visionibus quas vidit Joannes Apostolus cum primum CHristus Petro & Apostolo apparuit. MS. Lambec. VIII. p. 361. Nessel. V. p. 127. n. 8.

Εὐαγγελιστῇ θεολόγῳ προσήκει ὢν αὐτός. Auctor Nicephorus Blemmidas.

Ὁ τὸν μέγαν τῆς βροντῆς γόνον προτρεπόμενος. Inter incerta ab Allatio rejicitur pag. 123. de Simeonibus: sed Auctor est Nicetas Paphlago. Exstat Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 393. Græce & Latine in Combefisii Auctario noviss. T. 1. p. 354.

Πάλιν ὁ ἡμέτερος Ἰωάννης Chrysost. T. 7. Savil. p. 344.

Σαλπίσατε, φησὶν, ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγος. Prochori Diaconi Apo-

b) Vide Tillemont. T. 1. memor. p. 358. 370. seq.

Apocrypha de Joanne Evangelista narratio, cujus pars Græce & Latine prodiit in Orthodoxographis A. 1569. integrior longe in Bibliothecis Patrum Latine. T. 2. edit. Lugd. p. 46-67.

Joannis Baptistæ c) & Prodromi sive Præcursoris.

Ἀλλ' ἔμοιγε τοῖς σοῖς ἐπιβαλεῖν ἐγκωμίοις. Auctor Theodulus Abbas.

Ἀρχὴ τοῦ κόσμου χαρᾶς τὰ πρὸς τὸν Ζαχαρίαν. Georgii Nicomediensis. MS. Lambec. VIII. p. 222.

Αἰδὼς ἡμῖν ἡ φωνὴ τοῦ λόγου φωνεῖν. Auctor Sophronius, Archiepiscopus Hierosol.

Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν οὐδεὶς Ἰωάννου μείζων. Auctor Antipater Episcopus Bostrensis. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 24. Junii.

Ἦχος σάλπιγγος, λύρα πνευματική. Auctor Chrysippus Presbyter Hierosol.

Αὐτοὶ κἀμοὶ τὴν γλῶσσαν ὁ Βαπτιστής. Auctor incertus. T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 1371. Græce & Lat.

Historia Apocrypha de Johanne Baptista. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις γεννηθέντος τοῦ Ἰωάννου. MS. Bibl. Coislinianæ p. 413.

Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ πανήγυριν ἄγομεν. Jo. Chrysostom. T. 2. edit. novæ inter spuria p. 805. Primum ediderat Hoeschelius 1587. 8.

Οἱ ἀνθηρότατοι λειμῶνες. Joanne Chrysostomo, ut fert inscriptio, auctore edidit Græce & Lat. Pantinus Antw. 1601 8.

* *Joannem Baptistam magnum illud decus orbis terrarum, laudare desiderare quidem licet omnibus, ut pro dignitate autem laudet,* Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 29. Augusti.

Hesychii presb. Hierosol. in conceptionem Prodromi. MS. in Bibl. Coislin. p. 196. initio mutila.

In Johannis Baptistæ conceptionem. Μανοὴς ὁ μέγας ὁ τοῦ θεοῦ. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 831. & inter spuria T. 2. edit. novæ p. 793.

Πολλοὶ μὲν ἤδη πολλάκις. Auctor Leontius Presb. CPolitanus.

Vita & obitus Joannis Baptistæ. 29. August. Πληρωθέντων ἐτῶν τέτταρεσκαίδεκα. Lambec. VIII. p. 219.

Ἐπὶ τὴν πανηγυρικὴν χάριν. Pantaleonis Diaconi CPol. T. 2. auctarii

N 2 Ducæ-

c) Confer quæ exhibet Combefisius T. 7. Bibl. Concionatoriæ pag. 92. seq. & 90. seq. & quæ de Johannis Baptistæ capite & ejus reliquiis Tillemont. T. 1. memor. p. 108. seq. 519. seq.

dice Bibl. Coislinianæ p. 402. legitur inter Homilias Joannis Calecæ ArchiEp. CPol.

Σταυρῦ πρόκειται σήμερον ἑορτή. Josephi ArchiEp. Thessalonicensis. MS. in Bibl. Coislin. p. 401.

Τί δαὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῷ προκειμένῳ σιγήσομϑν θαύματι. Theophylacti Bulgar. ArchiEpiscopi. Gretser. p. 384.

Φωτίζυ, Φωτίζυ Ἱερυσαλήμ. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Latine apud Gretserum pag. 308.

In Crucis c) exaltationem 14. Sept. Δεημαμένη τινὰ ἡ μακαριωτάτη Ἑλένη ναόν. Narratio Anonymi MS. Lambec. VIII. p. 361.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ἡδὺς ἀναβέβηκε. Jo. Calecæ, Patriarchæ CPol.

Ἐμοὶ μὲν τὸ χαριέςατον ἁπάντων καὶ μάλιςα. Macarii Chrysocephali, ArchiEpiscopi Philadelphiensis. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce p. 210. MS. in Bibl. Coisliniana p. 181.

Ἐπειδὴ τῆς πρώτης καὶ θείας. Philothei Patriarchæ CPol. Gretf. pag. 174.

Κινήσωμϑν ἀγαπητοὶ σήμερον. Andreæ Cretensis. Gretser. p. 108. & in Andrea Cretensi Combefisii p. 103. Hanc secundam partem esse orationis quæ incipit ςαυρῦ πανήγυριν ἄγομεν, observat Lambecius VIII. p. 288. & 380.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ. Callisti Patriarchæ CPol. edidit Gretserus Græce & lat. 4.

Ὁρῶ σήμερον τῦ μεγάλυ τῦδε ναῦ. Theophanis Ceramei. idem Gretserus T. 2. de Cruce p. 132. & inter Homilias à Francisco Scorso utraque Lingva editas, quarta.

Πάλιν ἑορτῆς μυςήριον. Germani Patriarchæ CPol. Gretser. p. 156.

Πάλιν ὑψῦται ςαυρός. Pantaleonis Presbyteri Byz. id. pag. 150. Chrysost. edit. Savilii T. 7. p. 661.

Πᾶσα μϑὺ ἡ ἀπὸ τῶν χρόνων. Chrysost. T. V. Savil. p. 823.

Πρέπον ἐν ἱερᾷ Διαγόντων ἀνθρώπων ἀγαλλιάσει. Leonis Imp. Gretser. pag. 142.

Πρὸ τῦ σωτηρίυ ςαυρῦ. Incerti. Gretser. p. 184.

Σταυρῦ πανήγυριν ἄγομϑν. Andreæ Cretensis. id. Græce & Latine pag.

c) Confer quæ congessit Combefis. Tom 8. pag. 125. seq. Bibl. Concionatoriæ.

pag. 94. & Latine sub Metaphrastæ nomine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 14. Sept. Græce & Lat. etiam in Andrea Cretensi Combefisii p. 96.

Σταυρῦ πανήγυρις καὶ τίς ἐ σκιρτήσειεν; Sophronii Patriarchæ Hierosol. Gretser. p. 89.

Σταυρῦ πρόκειται σήμερον ἑορτή. Josephi Patriarchæ Thessalonicensis, id. pag. 116.

Τὸν σαυρὸν τιμῶν, ὁμολογουμένως σαυρωθέντα τιμᾷ. Nicetæ Paphlagonis. Græce & Latine in auctario novissimo Combefisiano T. 1. p. 440. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 424.

Τὸν τῦ σαυρῦ λόγον. Mich. Pselli. MS. Cod. Barocc. 131.

Φέρε σήμερον, ὦ θεοφιλέστατον ἄθροισμα. Theophanis Ceramei, Tauromeniæ Episcopi. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce p. 124. & inter Homilias Theophanis à Francisco Scorso Paris. 1644. fol. editas, tertia.

In Crucis d) inventionem.

Ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνυ. Incerti, apud Gretserum Græce p. 540. Integriorem Codicem MS. memorat Lambecius VIII. p. 381. & 393. quinque foliis in folio. In Codice Bibl. Coislinianæ p. 402. Menandro Protectori tribuitur.

Ἔτυς διακοσιοστῦ τῦ Σωτῆρος Ἰησῦ Χριστῦ ζήτησις καὶ ἀνεύρεσις γέγονε. Auctoris incerti.

Ἔτυς διακοσιοστῦ τριακοστῦ τρίτυ. Incerti. Græce apud Gretserum p. 541-546.

Ἔτος ἦν ὀγδοηκοστὸν τρίτον τῦ πάθυς. Incerti apud Gretserum. p. 526. Græce & Latine.

Τὴν κέλευσιν τῆς ἡμετέρας ὁσιότητος δεξάμενος. Alexandri Monachi. Edidit Gretserus T. 2. de Cruce p. 1.

IX. In JESU Sepulturam.

Ἂ μὲν ἄν τις εἰκάσῃ τεκμήριον. Maximi Planudæ. Græcè MS. Lambec. VIII. p. 70. Latine Joach. Annio, Graviano interprete, T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 486.

d) Combefis. T. 6. pag. 530. seq.

Ὅσοι τῇ κενώσει τοῦ λόγου. Andreæ Cretensis. Latine apud Lipomannum T. 6. p. 159. & apud Surium ad 6. Augusti. Et Græce ac Lat. in Andrea Cretensi Combefisii p. 38.

Ὁ φιλάνθρωπος Ἰησοῦς. Anastasii ArchiEp. Antiocheni. E MS. Regio Paris. Græce cum versione sua edidit Combefisius T. 1. Auctarii novi p. 866. Mutilam in fine supplet Lambecius VIII. p. 117. è MS. Cæsareo.

Πᾶσα μὲν σωτήριος ἑορτή. Leonis Imp.

Τίς ἄν με πρὸς ὕψος τῶν Ἰησοῦ μυστηρίων ἄγοι; Leonis Imp.

Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος. Anastasii Monachi Sinaitæ.

Videnda etiam quæ de hoc argumento exhibet Combefisius T. 7. Bibl. Concionatoriæ pag. 583-626.

VI. In JESU Proditionem.

Δεῦρο λοιπὸν υἱέ μου. Eusebii Alexandrini.

Ὥσπερ κανόνων παραταθέντος. Leontii Presbyteri CPol.

VII. In JESU Passionem.

Ἄκουε οὐρανὲ, καὶ ὁ τῶν ἀγγέλων ἅπας κύκλος. Nic. Cabasilæ.

Ἥκει δὲ λοιπὸν πρὸς αὐτὴν τὴν ἀκμὴν τῶν ἄθλων, ὁ λόγος. Joannis Geometræ.

Loqui timeo & narrationem plenam horroris. Ephraimi Syri. Latine apud Surium T. VII. ad 25. Martii

Μέγα μὲν οὐρανὸς δημιούργημα. Athanasii Alex. T. 3. Opp. p. 447. & apud Gretserum de Cruce T. 2. p. 400.

Μεγάλα τῆς προσευχῆς τὰ χαρίσματα. Leontii presbyteri CPol.

Σήμερον ὁ Κύριος ἡμῶν. Gregorii Mytilenæi, edidit Græce & Lat. post opus de Cruce, Gretserus.

Συμφυὴς τῷ κόσμῳ καὶ σύγχρονος. Josephi Bryennii.

Τὸν τοῦ σταυροῦ λόγον ὁ μὲν θεῖος Ἀπόστολος. Mich. Pselli.

Φοβερὰ τῆς σημερινῆς παρατάξεως τὰ μυστήρια. Procli Patriarchæ CPol. inter ejus Orationes à Riccardo Romæ, & in Auctario novo Combefis. p. 411. Gr. & Lat.

VIII. In Crucem JESU.

Ἑορτὴν ἄγομεν σήμερον καὶ πανήγυριν. Ejusdem Chrysostomi, id. p. 438. & Chrysost. Savilii T. 5. p. 567.

Ἐτε-

Ἐπιδήμησεν ὁ ὑὸς τοῦ Θεοῦ. Methodii Episcopi, Gretser. T. 2. de Cruce p. 500.

Καλῶς ἡμῖν καὶ σοφῶς. Chrysost. Savilii T. 5. p. 898.

Μέγα μὲν ἱερὸν δημιούργημα. Athanasii Alexandrini. Gretser. a) p. 420.

Πᾶσα ἑορτὴ καὶ πρᾶξις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ephræmi Syri. Græce & Latine in Gretseri T. 2. de Cruce p. 472.

Πεπλήρωται ἡμῖν λοιπόν. Sub nomine Chrysostomi edidit Hœschelius. A. 1587. & Gretser. pag. 460. & T. 5. Saviliusp. 906. Sed est potius Jo. Damasceni. T. 2. Opp. edit. Michaëlis le Quien pag. 810. Exstat & latine in Bibl. Concionatoria Combefis. & inter spuria Chrysost. T. 2. novæ edit. p. 816.

Πολλάκις ἐζήτησα πρὸς ἐμαυτόν Jo. Chrysostomi. Gretser. p. 428. & T. 5. Savil. p. 563. T. 2. edit. novæ p. 397.

Πολλοῖς καὶ διαφόροις ὅπλοις ὁ γεγυμνασμένος. Timothei presb. Antiocheni, apud Gretser. p. 408.

Σταυροῦ ἑορτὴ πρόκειται σήμερον. Josephi ArchiEpiscopi Thessalonicensis. Chrysost. T. 5. Savil. p. 819.

Τί εἴπω, ἢ τί λαλήσω; Chrysostomi. Gretser. p. 492. & T. 7. Savil. pag. 502. & inter spuria T. 2. edit. novæ p. 820.

Τοῦτο ἐστιν ἀδελφοὶ τὸ σημεῖον. Ejusdem Chrysostomi. Gretser. p. 482. & T. 7. Savil. p. 864. Lambec. IV. p. 106. VIII. p. 232.

In Crucis b) venerationem.

Ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης ἡμέρα. Theodori Studitæ. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce pag. 287.

Ἆσμα καινὸν ᾄσωμεν λαοί. Incerti. Gretser. p. 190.

Ἥκει ἡμῖν ἐνιαύσιος ἡμέρα. Jo. Chrysostomi. id. p. 270. & T. 5. Savil. p. 877.

Ἤρετό με τις πρόβλημα. Jo. Zonaræ.

Ἰδοὺ ἡ κλίνη Σολομῶν. Germani Patriarchæ CPol. id. pag. 294. Græce & Latine.

Καὶ οἱ ἰατροὶ μέν. Sophronii Patriarchæ Hierosol. Gretser. p. 283. sed Latine tantum.

Πρὸ τοῦ σωτηρίου σταυροῦ. Incerti. apud Gretser. p. 376.

Προτυπῶν καὶ προδιαγράφων ὁ μακάριος Μωυσῆς. Philothei Patriarchæ CPol. Græce & Latine apud Gretser. p. 360. sed in Codice

M 2

a) Jac. Gretseri S. I. opus de Cruce prodiit Ingolstad. 1600. 4. & 1616. fol.

b) *Vide Jejuniorum Dominicam tertiam sive μεσονήστιμον*, & Combefisium T. 2. Bibl. Concionatoriæ.

dice Bibl. Coislinianæ p. 401. legitur inter Homilias Joannis Calecæ ArchiEp. CPol.

Σταυρῦ πρόκειται σήμερον ἑορτή. Josephi ArchiEp. Thessalonicensis. MS. in Bibl. Coislin. p. 401.

Τί δαὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῷ προκειμένῳ σιγήσομεν θαύματι. Theophylacti Bulgar. ArchiEpiscopi. Gretser. p. 384.

Φωτίζε, φωτίζε Ἱερουσαλήμ. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Latine apud Gretserum pag. 308.

In Crucis c) exaltationem 14. Sept. *Δαιμαμένη τινὰ ἡ μακαριωτάτη Ἑλένη ναὸν.* Narratio Anonymi MS. Lambec. VIII. p. 361.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ὑδεὶς ἀναβέβηκε. Jo. Calecæ, Patriarchæ CPol.

Ἐμοὶ μὲν τὸ χαριέστατον ἁπάντων καὶ μάλιστα. Macarii Chrysocephali, ArchiEpiscopi Philadelphiensis. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce p. 210. MS. in Bibl. Coisliniana p. 181.

Ἐπειδὴ τῆς πρώτης καὶ θείας. Philothei Patriarchæ CPol. Grets. pag. 174.

Κινήσωμεν ἀγαπητοὶ σήμερον. Andreæ Cretensis. Gretser. p. 108. & in Andrea Cretensi Combefisii p. 103. Hanc secundam partem esse orationis quæ incipit *σταυρῦ πανήγυριν ἄγομεν*, observat Lambecius VIII. p. 288. & 380.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τῦ Κυρίε ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ. Callisti Patriarchæ CPol. edidit Gretserus Græce & lat. 4.

Ὁρῶ σήμερον τῦ μεγάλε τῦδε ναῦ. Theophanis Ceramei. idem Gretserus T. 2. de Cruce p. 132. & inter Homilias à Francisco Scorso utraque Lingva editas, quarta.

Πάλιν ἑορτῆς μυστήριον. Germani Patriarchæ CPol. Gretser. p. 156.

Πάλιν ὑψῦται σταυρός. Pantaleonis Presbyteri Byz. id. pag. 150. Chrysost. edit. Savilii T. 7. p. 661.

Πᾶσα μὲν ἡ ἀπὸ τῶν χειρόνων. Chrysost. T. V. Savil. p. 823.

Πρέπειον ἐν ἱερᾷ διαγόντων ἀνθρώπων ἀγαλλιάσει. Leonis Imp. Gretser. pag. 142.

Πρὸ τῦ σωτηρίε σταυρῦ. Incerti. Gretser. p. 184.

Σταυρῦ πανήγυριν ἄγομεν. Andreæ Cretensis. id. Græce & Latine pag.

c) Confer quæ congessit Combefis. Tom 8. pag. 125. seq. Bibl. Concionatoriæ.

pag. 94. & Latine sub Metaphrastæ nomine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 14. Sept. Græce & Lat. etiam in Andrea Cretensi Combefisii p. 96.

Σταυρῦ πανήγυρις καὶ τίς ὰ σκιρτήσειεν; Sophronii Patriarchæ Hierosol. Gretser. p. 89.

Σταυρῦ πρόκειται σήμερον ἑορτή. Josephi Patriarchæ Thessalonicensis, id. pag. 116.

Τὸν σαυρὸν τιμῶν, ὁμολογημένως σαυρωθέντα τιμᾷ. Nicetæ Paphlagonis. Græce & Latine in auctario novissimo Combefisiano T. 1. p. 440. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 424.

Τὸν τῦ σαυρῦ λόγον. Mich. Pselli. MS. Cod. Barocc. 131.

Φέρε σήμερον, ὦ θεοφιλέστατον ἄθροισμα. Theophanis Ceramei, Tauromeniæ Episcopi. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce p. 124. & inter Homilias Theophanis à Francisco Scorso Paris. 1644. fol. editas, tertia.

In Crucis d) inventionem.

Ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῆς βασιλείας Κωνσαντίνε. Incerti, apud Gretserum Græce p. 540. Integriorem Codicem MS. memorat Lambecius VIII. p. 381. & 393. quinque foliis in folio. In Codice Bibl. Coislinianæ p. 402. Menandro Protectori tribuitur.

Ἔτες διακοσιοςῦ τῦ Σωτῆρος Ἰησῦ Χριςῦ ζήτησις καὶ ἀνεύρεσις γέγονε. Auctoris incerti.

Ἔτες διακοσιοςῦ τριακοςῦ τρίτε. Incerti. Græce apud Gretserum p. 541-546.

Ἔτος ἐγένετο τριακοσιοςὸν τρίτον τῦ πάθες. Incerti apud Gretserum. p. 526. Græce & Latine.

Τὴν κέλευσιν τῆς ἡμετέρας ὁσιότητος δεξάμενος. Alexandri Monachi. Edidit Gretserus T. 2. de Cruce p. 1.

IX. In JESU Sepulturam.

Ἃ μὲν ἄν τις εἰκάσῃ τεκμήριον. Maximi Planudæ. Græcè MS. Lambec. VIII. p. 70. Latine Joach. Antonio, Graviano interprete, T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 486.

d) Combefis. T. 6. pag. 530. seq.

Ἀναβάλλεται μὲν ὁ Ἰησοῦς. Theodori, Alaniæ Episcopi.

Ἐπαινετὸς καὶ ἔτος τῆς Ἐκκλησίας ὁ νόμος. Gregorii Episcopi Antioch. MS. Græce Bibl. Coislinian. p. 182. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefis. p. 827.

Σάββατον μὲν ἐστι σήμερον. Germani Patriarchæ CPol. T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 1469. Græce & Lat.

Τί τοῦτο σήμερον, σιγὴ πολλὴ ἐν τῇ γῇ. Epiphanii Cyprii. T. 2. p. 259. Confer, Sabbato magno.

Ὦ φρικτοῦ μυστηρίου πάσῃ τῇ κτίσει. Leonis Imp. Græce & Lat. in Auctario novo Combefis. T. 1. p. 1675.

X. In JESU resurrectionem.

Ἀναστάσεως ἡμέρα. Greg. Nazianzeni Orat. XLI.

Ἀνάστασις τοῦ ἐμοῦ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ. Leonis Imp. Græce & Lat. in Auctario novo Combefis. T. 1. p. 1691.

Ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος. Eusebii Alex.

Ἀπεθέμεθα τῆς νηστείας τὸ φορτίον. Jo. Chrysostom. T. 5. Savil. pag. 581. & T. 2. edit. novæ p. 437.

Εἰ ταῖς Ἀγγέλων ἐνῆν. Athanasii Alex. Græce & Lat. in Combefisii Auctario Nov. T. 1. p. 531. & in Athanasio Montfauconi T. 3. p. 455.

Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 916. MS. Lambec. VIII. p. 364

Εἰ τις Πατριαρχῶν εὐλογία. Nysseni T. 2. p. 814.

Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι. Nazianzen. Orat. XLII.

Εὔκαιρον καὶ παναρμόνιον. Leontii presbyteri CPol.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, εὐφημήσωμεν. Nysseni T. 2. pag. 869.

Ἡ μὲν ἀληθινὴ τοῦ σαββάτου κατάπαυσις. Id. pag. 866.

Καθὼς ἐνεχώρει διεσαφήσαμεν. Joannis Thessalonicensis de consonantia Evangelistarum. Græce & Lat. T. 1. auctarii Novi Combefis. p. 791.

Λαμπρὰ μὲν ἡ τοῦ Πάσχα πανήγυρις. Procli Patriarchæ CPol. Græce & Latine inter ejus Orationes à Riccardo Romæ, & Combefisio T. 1. Auctarii novi editas p. 427.

Μεγάλη τῆς ἡμέρας ἡ δύναμις. Macarii Chrysocephali.

Νικάτω καὶ λόγων δαίμων. Procli CPolitani Patriarchæ, post Riccardum edidit Combefis. p. 422.

Οἱ μὲν ἄλλοι Εὐαγγελισταί. Ejusdem. Riccardus & p. 431. Combefis.

Οἱ πένητες τῶν ἀνθρώπων φιλέορτοι. Nysseni. Bibl. Coisliniana p. 182.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Joannis Metropolitæ Euchaitorum.

Πάντες μὲν, ἀγαπητοί. Hesychii presb. Hierosol. T. I. Auctarii novi Combefis. p. 743. Græce & Lat. & in Nysseni Operibus T. 2. pag. 872.

Περὶ δογμάτων ὑμῖν ἔμπροσθεν. Chrysost. T. 2. edit. novæ p. 422.

Σύμβολα τῆς δεσποτικῆς Ἀναστάσεως. Leontii presb. CPol.

Σφόδρα μὲν καὶ νῦν. Chrysost. T. VII. Savil. p. 500.

Τῆς παρούσης ἡμέρας τὰ Εὐαγγέλια. Macarii Chrysocephali.

Φαιδρὰ τοιγαροῦν τοῦ τριημέρου τάφου τὰ ἄνθη. Procli Patriarchæ CPol. Edidit Riccardus & p. 416. Combefis.

Χαρᾶς ὑπόθεσις ἡ παροῦσα ὑπόθεσις. Macarii Chrysocephali.

Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. Athanasii Alex. T. I. Auctarii novi Combefi. id. p. 539. & T. 3. Athanasii edit. Montfauconi p. 458.

Etiam Nili λόγους β' εἰς Πάσχα, memorat Photius Cod. 276.

XI. In JESU assumtionem, quæ Cappadocibus ἡ ἐπισωζομένη. a)

Αἱ χάριτες μὲν ἐπὶ τῶν πρότερον χρόνων. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Ἐπειδὴ χάριτι τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Auctor Eusebius Alexandrinus.

Εὐλογητὸς ὁ θεός. Εὔκαιρον σήμερον. Jo. Chrysostomi, T. VI. Ducæi p. 378.

Ἡ μὲν τῆς ἀναστάσεως μνήμη. Athanasii Alex. Græce & Lat. T. I. Auctarii Novi Combefis. p. 554. & T. 3. Athanasii edit. Montfauconianæ p. 551. Alii tribuunt Basilio Seleuciensi. Cæsariensi Codex Bibl. Coislinianæ p. 182.

Καὶ ὅτε τοῦ σταυροῦ μνείαν. Jo. Chrysostomi T. V. Savil. p. 595. & edit. novæ Montfauconianæ T. II. p. 447.

Τῇ μὲν ἀναστάσει τὸ ζητούμενον κατεπέσθη. Leonis Imp. Græce & Lat. in Combefisii Auctario novo T. I. p. 171.

Τρία

a) Vide Cangii glossar. & Montfauconi Bibl. Coislin. p. 182.

Τρία παράδοξα θαύματα. Jo. Chrysostomi. T. VI. Ducæi p. 375.

Φαιδρὰ μὲν πᾶσα ἑορτή. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 970.

Φαιδρόν μοι τὸ τῆς ἐκκλησίας θέατρον. Chrysostomi. T. 7. Savil. pag. 426.

Φέρε μοι νῦν τοὺς ἱερατικούς. Diadochi Episcopi Photicea Epiri.

Ὡς γλυκὺς συνέμπορος. Greg. Nysseni T. 2. p. 873.

Nili λόγους τρεῖς εἰς τὴν ἀνάληψιν, memorat Photius Cod. 276.

XII. In JESU adventum secundum.

Ἀδελφοί μου φιλόχριστοι, ἀκούσατε. Ephraimi Syri. Exstat Græce in edit. Oxon. p. 247.

Ἀγαπητοὶ, μηδὲν προτιμησώμεθα. Ejusdem. ibid. p. 455.

Ἐνόμιζον μεγάλα τινὰ καὶ ὑπερφυῆ. Jo. Chrysostomi T. V. Savil. pag. 782.

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου. Eusebii Alexandrini.

Πῶς ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος. Ephraimi Syri, edit. Græce Oxon. p. 359.

Plura Combefisius Tomo I. Bibliothecæ Patrum Concionatoriæ, sed ut in opere illo solet, Latine tantum.

XIII. In JESU imaginem.

In Christi imaginem ad Abgarum missam, Οὐκ ἄρα μόνος ὁ ἀκατάληπτος ἦν. Constantini Porphyrogeniti. Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 490. Latine exstat in Tomo sexto Lipomanni pag. 190. seq. atque inde apud Surium ad 16. Augusti. Græce & Latine in Combefisii fasciculo rerum CPol.

Παράδοξος ἡ πανήγυρις. Gregorii Archidiaconi & Referendarii Magnæ Ecclesiæ. Vide Allatium de Simeonibus p. 105.

De miraculo imaginis CHristi in puteo ad magnam Ecclesiam CPol. Δεσποτικῶν καὶ παραδόξων θαυμάτων. MS. Lambec. VIII. p. 350. Auctor incertus.

Οὐδὲν οὕτως εὐφραίνειν εἴωθεν. Auctor incertus. Græce & Lat. T. 2. auctarii Novi Combefis. p. 647.

In Imaginem in Chalcopratis. Δεσποτικῶν θαυμάτων ἀνάμνησις πάρεστι σήμερον. Auctor incertus, Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combefis. p. 611.

Ima-

Imaginis CHristi Berytensis A. C. 765. Ἄκερτε τὰς ὀφθαλμὰς. Athanasii T. 3. Opp. p. 344. junioris.

In Imaginem translatam à Germano Patriarcha CPol. Τῦ ἁγιωτάτυ καὶ οἰκυμενικῦ πατριάρχυ Γερμανῦ. MS. Coislin. p. 414.

*Ignatii ϛ θεοφόρυ Antiocheni. Ἄρτι Τραϊανῦ τὰ τῆς Ῥωμαίων βασιλείας. Latine apud Surium & cum notis apud Bollandum 1. Febr. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213. Græce & Latine in Patribus Apostolicis Cotelerii. Vide & Combefisii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 168. seq.

Οἱ πολυτελεῖς καὶ φιλότιμοι. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 498. & T. II. edit. novæ Montfauconianæ p. 592.

Antiquiora Acta incipiunt Ἄρτι διαδεξαμένυ. Hæc Latine edidit in Ignatiana appendice Usserius. Græce & Latine Ruinartus ac deinde alii ut dixi lib. 3. cap. 1. pag. 42.

Ignatii CPol. Patriarchæ vita scripta à Niceta Paphlagone. Πάντων μὲν ἁγίων τὰς βίυς. Ex Matthæi Raderi edit. Ingolstad. 1614. 4. Extat Græce & Lat. T. 3. Concilior. Binii edit. 1618. parte 2. p. 692-724. T. VIII. Labbei p. 1180. T. V. Harduin. p. 943.

Ejusdem Encomium à Michaële Monacho presb. & Syncello. ὁ νέος ὄντως καὶ μέγας θεοφόρος ἰγνάτιος. Id. Bin. p. 725. Lab. p. 1259. Harduin. pag. 1010.

In Imaginum restitutionem Dominica ὀρθοδοξίας. Τίς ὁ ἦχος τῶν ἑορταζόντων; Macarii Chrysocephali. MS. in Bibl. Coislin. p. 181.

Τῦ βασιλέως θεοφίλυ. Auctor incertus. Græce, & Lat. T. 2. Auctarii Novi Combefis. p. 716. MS. Lambec. IV. p. 171. VIII. pag. 349. seq.

εἰς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά συ Κύριε. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Latine in Tomo 2. Gretseri, de Cruce p. 549.

* Indæ, Domnæ & viginti millium Martyrum Nicomediæ. Ἄρτι Μαξιμιανῦ δεύτερον ἔτος ἄγοντος ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ. Latine apud Surium, 26. Dec. & T. V. Lipomanni. Græce MS. in Bibl. Coisliniana p. 213.

Innocentium Martyrum Bethleemiticorum. Πάλιν ὁ τάλας ἐγὼ τὸν νῦν. Auctor Joannes Monachus & presbyter Euboeæ.

Πάλιν ὁ γέρων ἐγὼ πρὸς τὸν λόγον ἄγομαι. Basilii Seleuciensis. Latine apud Surium 28. Dec. Lipomannum T. V. Græce & Lat. XXXVII. inter Homilias Basilii Seleuc.

Τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Cyri Germani CPol.

In Incorporeos. (Angelos) Καὶ πάλιν τῷ θείῳ Δαβὶδ πρὸς ἡμῶν. Georgii Hagiopolitæ.

Joachim & Annæ, parentum S. Mariæ. Ἡ χθὲς θεοτόκου γενεθλιακὴ πανήγυρις Auctor Cosmas Vestitor.

Joannæ in puteo. Ἦν τις γυνή. Cod. 148. Barocc. Infra, Joannis.

Joannicii. Τὰ ψυχωφελῆ καὶ θαύμαστα τῶν ἁγίων πατέρων ἀνδραγαθήματα. MS. Lambec. T. 8. p. 266. Auctor Sabas Monachus. Ex Vita Joannicii MS. loca multa Græce producit Cangius in appendice Glossarii Græci & notis ad Zonaram.

* Τὴν πρὸς ἀρετὴν ὁδὸν φέρουσαν τραχεῖαν εἶναι: Latine apud Surium 4. Nov. & Lipomannum.

* In Joannem b) Apostolum & Evangelistam, ὅτι μὴ πολὺ τῶν Ἀγγέλων ἀφέστηκεν ἄνθρωπος. Latine apud Surium 27. Dec. Græce vero MS. Lambec. VIII. p. 244. & Latine ad calcem Oecumenii in Epistolas, & Arethæ in Apocalypsin. Paris. 1631. fol. Græcè ad calcem commentariorum Oecumenii excusorum Veronæ 1532. fol.

Ἀποστολικὴν ἐπιδημίαν εὐφημῆσαι. Auctor Macarius Chrysocephalus, ArchiEpiscopus Philadelphiensis. MS. in Bibl. Coislin. p. 181.

Ἀπόστολος ὁ τὴν φαιδρὰν ταύτην συγκροτήσας πανήγυριν. Auctor Procopius Chartophylax.

Βασιλεύοντος τῶν ἰουδαίων Ἀγρίππα. Narratio Apocrypha MS. Lambec. VIII. p. 375. Nessel. V. p. 175. n. 4.

Ἐζήτησαν οὖν οἱ παρόντες τὴν αἰτίαν. Narratio Apocrypha Græcobarbara incerti de actis & visionibus quas vidit Joannes Apostolus cum primum CHristus Petro & Apostolo apparuit. MS. Lambec. VIII. p. 361. Nessel. V. p. 127. n. 8.

Εὐαγγελιστῇ θεολόγῳ προσήκει ὁ αἶνος. Auctor Nicephorus Blemmidas.

Ὁ τὸν μέγαν τῆς βροντῆς γόνον προτρεπόμενος. Inter incerta ab Allatio rejicitur pag. 123. de Simeonibus: sed Auctor est Nicetas Paphlago. Exstat Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 392. Græce & Latine in Combefisii Auctario noviss. T. 1. p. 354.

Πάλιν ὁ ἡμέτερος Ἰωάννης. Chrysost. T. 7. Savil. p. 344.

Σαλπίσατε, φησὶν, ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι. Prochori Diaconi Apo-

b) Vide Tillemont. T. 1. memor. p. 358. 370. seq.

Apocrypha de Joanne Evangelista narratio, cujus pars Græce & Latine prodiit in Orthodoxographis A. 1569. integrior longe in Bibliothecis Patrum Latine. T. 2. edit. Lugd. p. 46-67.

Joannis Baptistæ c) & Prodromi sive Præcursoris.

Ἀλλ' ἔμοιγε τοῖς σοῖς ἐπιβαλεῖν ἐγκωμίοις. Auctor Theodulus Abbas.

Ἀρχὴ τῷ κόσμῳ χαρᾶς τὰ πρὸς τὸν Ζαχαρίαν. Georgii Nicomediensis. MS. Lambec. VIII. p. 222.

Δίδει ἡμῖν ἡ φωνὴ τοῦ λόγου φωνήν. Auctor Sophronius, Archiepiscopus Hierosol.

Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν οὐδεὶς Ἰωάννου μείζων. Auctor Antipater Episcopus Bostrensis. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 24. Junii.

Ἦχος σάλπιγγος, λόγος πνευματικός. Auctor Chrysippus Presbyter Hierosol.

Αὐτεῖ καὶ μοὶ τὴν γλῶσσαν ὁ Βαπτιστής. Auctor incertus. T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 1371. Græce & Lat.

Historia Apocrypha de Johanne Baptista. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις γεννηθέντος τοῦ Ἰωάννου. MS. Bibl. Coislinianæ p. 413.

Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ πανήγυριν ἄγομεν. Jo. Chrysostom. T. 2. edit. novæ inter spuria p. 805. Primum ediderat Hoeschelius 1587. 8.

Οἱ ἀνθηρότατοι λειμῶνες. Joanne Chrysostomo, ut fert inscriptio, auctore edidit Græce & Lat. Pantinus Antw. 1601. 8.

* *Joannem Baptistam magnum illud decus orbis terrarum, laudare desiderare quidem licet omnibus, ut pro dignitate autem laudet,* Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 29. Augusti.

Hesychii presb. Hierosol. in conceptionem Prodromi. MS. in Bibl. Coislin. p. 196. initio mutila.

In Johannis Baptistæ conceptionem. Μαιώτης ὁ μέγας ὁ τοῦ θεοῦ. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 891. & inter spuria T. 2. edit. novæ p. 793.

Πολλοὶ μὲν ἤδη πολλάκις. Auctor Leontius Presb. CPolitanus.

Vita & obitus Joannis Baptistæ. 29. August. Πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα χιλίων. Lambec. VIII. p. 219.

Ἦν [illegible] πανηγύρεως χάριν. Pantaleonis Diaconi CPol. T. 2. auctarii Ducea-

c) Conf. quæ exhibet Combefisius T. 7. Bibl. Concionatoriæ pag. 98. seq. & 90. seq. & quæ de Johannis Baptistæ capite & ejus reliquiis Tillemont. T. 1. memor. p. 108. seq. 519. seq.

Ducærani p.442. Græce & Lat. & T. 12. Bibl. Patrum Paris. 1644 1654. p. 686.

In Joannis Baptistæ natalem.

Ἀηδόνι τινὶ πολυφώνῳ. Auctor Theodorus Studita. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 24. Iunii.

Ἀρχὴ τοῦ κόσμου. Auctor Leo Imperator.

Εἰ μὲν ὁ τοῦ λόγου κήρυξ καὶ πρόδρομος. Auctor Theodorus Daphnopates, licet in Codice Vaticano 1074, ut Allatius notat, refertur ad Theodoritum Cyri Episcopum, atque in auctario operum Theodoriti Garneriano prodiit Græce & Lat.

Εὔκαιρος ἡμέρα ἑορτῆς. Chrysostomi T. 7. Savil. p. 389. Latine apud Surium 24. Junii.

Benedictus Deus. Ecce enim rebus ipsis ostensa sunt salutationes Johannis, Jo. Chrysostomi, Latine apud Surium 24. Maji.

Ἰωάννη τῇ φωνῇ τοῦ λόγου τοὺς λόγους. Auctor Macarius Chrysocephalus. MS. in Bibl. Coislinian. p. 181.

Χῶραν μὲν ἀποχερσωθεῖσαν. Athanasii Alex. T. 3. Opp. p. 387. cum Montfauconi versione.

In Joannis decollationem 29. August. Ὥσπερ τις ἀνὴρ φιλέρημος. Anatolii Episcopi Thessalonicensis, notante Allatio. At Chrysostomo d) T. 7. Savil. p. 549. tribuitur & in Codice noni sæculi, de quo Bandurius p. 649. ad Antiquitates CPol. Chrysostomi sermonem de hoc argumento memorat Photius Cod. 274.

Ἔτι μοι τῇ μνήμῃ τὰ Βαπτιστοῦ κρατεῖ. Ejusdem Anatolii.

Ἔτους τεσσαρακοστοῦ δευτέρου τῆς βασιλείας Αὐγούστου. Auctor se profitetur Euriptum, Johannis Baptistæ discipulum. Confer Tillemont. T. 1. memor. p. 518. edit. Paris.

Iterum furit Herodias. Joannis Chrysostomi, Latine apud Surium 29. Augusti, & in T. 6. Lipomanni pag. 203. b. Πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται T. 7. Savil. p. 745.

Αὖθις καὶ μοὶ τὴν γλῶσσαν ὁ Βαπτιστής. Mich. Pselli. MS. Lambec. VIII. p. 218. sq. V. p. 18.

Ὁ λόγος τῆς ἀληθείας φέρει μέν τινα καὶ τοῖς καταυγ. Jo. Chrysostomi ex commentar. in Matthæum. Bibl. Coislinian. p. 183.

Πάλιν ἡμᾶς ἡ μεγαλόφωνος φωνή. Anatolii Thessalonic.

Πάλιν

d) Sub Chrysostomi nomine primus edidit Hæschelius A. 1585.

Πάλιν Ἰωάννης ὁ μέγας ὁ πρόδρομος. Macarii Chrysocephali. MS. in Bibl. Coislinian. p. 181.

Παιδὲ καὶ γῆρας εἰς τὰ πολλά, Andreæ Cretensis. MS. Græce Lamb. VIII. p. 218. Latine in T. 6. Lipomanni p. 205. b. & apud Surium 29. Augusti, at Græce & Lat. in Auctario novo Combefis. T. 1. p. 1327.

Τὴν τῆς Ἡρωδιάδος ὄρχησιν. Basilii Seleuciensis p. 160. edit. Commelin. MS. Lambec. VIII. p. 219.

Τίς δώσει Δαβίδ προφητικὴ διεξομῶθαι Leonis Imp. Alia collegit Combefisius T. 7. Bibl. Concionatoriæ p. 780-818.

Hesychii Sophistæ Byz. in Joannem Baptistam sermo desideratur in Codice Coislin. p. 183.

In Johannis descensum ad Inferos. a) Ἀναγκαῖον ἐστὶ πάλιν σήμερον. Auctor Eusebius Alexandrinus.

In capitis Johannis inventionem in urbe Emesena b) A. C. 453. 24. Febr. Μοναχοὶ δύο ἐκ τῆς ἕω. Marcelli Archimandritæ. MS. Lambec. VIII. p. 89. Latine vertit Dionysius Exiguus.

* De tribus inventoribus capitis S. Joannis Baptistæ. Πάλιν ἡμῖν ὁ θεῖος ὑφέστηκε Πρόδρομος.

In Johannis manum allatam Antiochiâ. Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερὸς τοῦ Χριστοῦ ἐπεδήμησε πρόδρομος. Theodori Daphnopatæ. Latine sine auctoris nomine apud Lipomannum T. 6. p. 211. & Surium 29. Augusti.

Johannis Acatii, (qui male Aratzius apud Allatium p. 123. de Simeonum scriptis) Οὗτος ὁ Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὥρμητο μὲν ἀπὸ τῆς Κωνσταντίνου. Auctor incertus. Allegatur ab Allatio ad Acropolitam p. 201. 202.

Alia ejusdem vita, Τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω. Auctor incertus.

Joannis Calybetæ sub Theodosio juniore. Βίον καλὸν, ἀδελφοί μου, βούλομαι διηγήσασθαι. Auctor incertus qui se Synchronum profitetur. In alio Codice incipit: βίον καὶ ἅγιον καὶ ἀμόλυντον καὶ ἐνάρετον ἀνδρὸς λέγειν βούλομαι διηγήσασθαι. MS. Lambec. VIII. p. 228. 395. Latine apud Surium 15. Januar. sub Metaphrastæ nomine. Βίον καλὸν καὶ ἐνάρετον καὶ ἄμωμον. MS. in Bibl. Coislin. p. 196.

N 3 Res

a) Titulus sermonis est: περὶ τῆς παρουσίας Ἰωάννου εἰς τὸν ᾅδην. Crediderunt enim aliqui Johannem Christi præcursorem fuisse etiam apud inferos. Vide Allatium de libris Eccles. Græcor. pag. 303. seq. b) Vide Sozom. VIII. 21.

Res est sane tyrannica parentum amor Latine ex Græco Codice Vaticano apud Bollandum. 15. Jan. confer Tillemont T. 16. p. 57. seq.

Joannis Chrysostomi. Vide supra, Chrysostomi.

Joannis Climaci. Vide paullo post Joannis Sinaitæ.

Joannis Damasceni. Τοῖς πεπεμηκόσι τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἀρρύπωτον, Auctor Joannes Patriarcha Hierosol. Græce & Latine in nova Damasceni editione & apud Henschenium 6. Maji. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 212. Latine ex Billii versione apud Surium 6. Maji.

Τῷ Ἰωάννῃ τὸν λόγον τῷ ἐκ Δαμασκοῦ τὰ ἐγκώμια. Auctor Constantinus Acropolita Logotheta. Apud Henschenium T. 2. Maji p. 731.

* Joannis Eleemonis, Patriarchæ Alex. Τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀναγράπτους τίθεσθαι πράξεις. Bibl. Coisliniana p. 584. Latine Gentiano Herveto interprete apud Surium & cum notis apud Bollandum ad 23. Januar. Græce MS. Lambec. VIII. p. 337.

Ex vita ejus scripta à Leontio Neapoleos Cypri Episcopo narratio de Petro publicano. Lambec. IV. p. 104. & VIII. p. 231 sq.

Ejusdem Vita Paralipomena à Leontio Episcopo Neapolitano Cypriorum Insulæ. Ὁ μὲν σκοπὸς εἰς ἐστιν ἡμῶν. MS. Lambec. VIII. p. 271. Latina Anastasii Bibliothecarii versio in Rosweidi Vitis Patrum & apud Bollandum T. 2. Januar.

Joannis Eleemonis Vita auctore incerto: Οἱ τὰς ἀγαθὰς καὶ σπουδαίους ἄνδρας ἐγκωμιάζοντες. Allatio de Simeonibus pag. 129. hic Johannes per errorem valemi dicitur Imperator.

Joannis Eleemosynarii vitam à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosweidus. Vide Gudii Epistolas pag. 278. Citatur etiam ab Allatio de purgatorio p. 75.

Johannis Gothi Episcopi vita. Οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ Ἰωάννης ἀνέτεινεν ἐπιτηδείως. Auctor incertus.

Joannis Episcopi & Hesychastæ Abbatis Lauræ S. Sabæ vita auctore incerto: Πρῶτον, τίθημι τὸ λόγου τῶν ἄθλων Ἰωάννου. Latine in T. 5. Lippomanni, ad 13. Maji. & apud Surium 13. Maj. sub nomine Cyrilli Scythopolitani.

Joannis Martyris. Vide supra, Cyri.

Johannis Monachi qui se in puteum injecerat. Ἦν τις γυνὴ φιλόχριστος ὀνόματι Ἰουλία. Auctor incertus. Extat Græce è MS. Vaticano ad

ad calcem T. 3. Act. Sanctor. ad 30. Martii pag. 43. & Latine p. 832. ex versione Sirleti.

De Johanne Moscho narratio, præmissa ejus prato spiritali à nescio quo: Συνεγράφη ἡ βίβλος αὕτη. T. 2. auctarii Ducæi p. 1053.

* Joannis propter CHristum pauperis. Τυραννικόν τι χρῆμα τεκόντων στοργή. Supra, Joannis Calybetæ.

Joannis Scholastici, Abbatis, *Sinaitæ* qui vulgo Climacus: Τὸ μὲν τὶς ἡ ἀνεγκλημένη τὸν Χρυσάδα. Auctor Daniel Monachus Ruthenus. Latine apud Lipomannum T. 2. p. 401. & Surium 30. Mart. Græce & Lat. ante Jo. Climacum Matthæi Raderi. Paris. 1633. fol.

Brevis de Joanne Climaco narratio Anonymi. Ἐλθόντος περὶ τῶ Ἀββᾶ. Græce & Lat. in Climaco Raderi.

Epitome vitæ ejus in Menæis 30. Mart. ἔτος ἑκκαίδεκα χρόνων ὑπάρχων. ibid.

Joannis Theologi. Vide supra, Joannis Apostoli.

* Joannis, Xenophontis F. Infra, in Xenophonte.

* Joannitii. Vide supra, Joannicii.

Jobi. Ἄγε δὴ καὶ σήμερον φίλε γνησιώτερον τῶ θαυμασιωτάτε Ἰώβ. Auctor Leontius presbyter CPol.

Εὔκαιρον ἐν τῷ παρόντι τὸν ἀήττητον Ἰώβ. Auctor idem Leontius.

Ὥσπερ οἱ κατὰ γῆν βασιλεύοντες. Basilii Seleuciensis.

Jo. Chrysostomi sermones IV. in Jobum.

Ἥκει ἡμῖν ἐνιαυτός. T. V. Savil. p. 877.

Τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων. id. p. 953.

Φέρε καὶ ἡμεῖς ἁψώμεθα. id. p. 956.

Πανταχῦ μὲν καὶ ἐπὶ πάντων. id. p. 963.

Ejusdem de patientia Jobi, Βούλεσθε προσθῶμεν. T. VI. Ducæi p. 710.

In Jonam Danielem & tres priores. Φαιδρὰ σήμερον ἡμῖν ἡ πανήγυρις. Jo. Chrysostomi. T. VI. Savil. p. 824. & T. 2. edit. novæ Montfauconianæ p. 309.

Jonæ & Barachisii Martyrum. *Saborius Persarum Rex XVIII. anno regni sui.* Latine apud Surium 29. Mart. Auctor Esaias Adami F. auditor & spectator.

In Josephum Patriarcham. Ὁ Θεὸς τῶ Ἀβραάμ. Ephræmi Syri. Exstat Græce in Ephræmi editione Oxon. p. 234. Latine vertit Gerhardus

Vossius,

Vossius, & Ambrosius Camaldulensis, ex cujus versione legitur apud Surium XI. Dec.

In Josephum & descriptionem Mariæ. ὥσπερ οἱ τὸν χρυσίτην. Athanasii Alex. T. 3. Opp. p. 404. cum versione Holstenii. Et Latine T. 7. Lipomanni & apud Surium 25. Dec. De hoc Josepho Tillemont T. 1. p. 83. memor. H. E.

Josephi Hymnographi. Καὶ ἄπας μὲν βίος τῶν ἐναρέτων. Auctor Joannes Diaconus magnæ Ecclesiæ & Rhetor.

Irenæi, Sirmii Episc. sub Diocletiano. ὅταν τρόποις ἀγαθοῖς Lambec. VIII. p. 206. Auctor incertus, Metaphraste antiquior, MS. in Codice noni sæculi sanctos Augusti mensis complexo, cujus meminit Bandurius p. 648. ad Antiquitates CPol.

οὗτος ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς. Epitome quam Græce exhibet Lambecius VIII. p. 208. sq. ubi etiam brevis laus Irenæi Lugdunensis.

Irenes Martyrium, V. Maj. Κατὰ τοὺς προλαβόντας χρόνους ὑπῆρχεν βασιλεὺς ὀνόματι Λικίνιος. MS. Lambec. VIII. pag. 286. Vide & supra, in Agape.

Isaaci Confessoris Abbatis CPol. Μετὰ τὴν προσκύνησιν τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σταυροῦ. Græce cum Dan. Cardoni versione in Actis Sanctor. ad XXX. Maji T. 7. p. 247. Eadem ni fallor quam veluti ineditam è MS. Colbert. allegat Bandurius p. 690.

Isaccius qui & Theophanes. infra in Theophane.

Isidoræ σαλῆς, Tabennesiotidis in Thebaide. Ἐν τούτῳ τῷ μοναστηρίῳ. Auctor Ephraim Syrus. Exstat in editione Oxon. pag. 419.

Isidori Martyris Alex. Ἰσίδωρον τὸν γενναῖον λόγος ἐγκωμιάσαι. Auctor Nicolaus Pepagomenus.

Κατὰ τὴν τιμίαν καὶ ἔνθεον διδασκαλίαν. MS. Lambec. VIII. p. 81. Latine ad Surium 5. Febr. ubi Metaphrastæ tribuitur.

Ἔτους πρώτου τῆς βασιλείας Φλαβίου Δεκίου. Græce è MS. Vaticano in calce T. 3. Maji pag. 72. & Latine Dan. Cardono interprete pag. 449.

Ismaëlis, Sabelis & Manuelis Martyrum. Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου Ἰουλιανοῦ. Auctor coævum se profitetur.

* *Persecutores quidem alii & tyranni.* Latine in Tom. 6. Lipomanni & apud Surium ad 17. Junii.

Ju-

Judæ Thaddæi Apostoli. Ὁ μὲν μακάριος Ἰακώβ. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combefisii Auctario noviss. T. 1. p. 415. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 415.

* Julianæ in urbe Nicomediæ Martyrium. Καὶ ἡ καλλίστη τῶν πόλεων ἡ Νικομηδέων φημὶ Μαξιμιανῦ τῦ δυσσεβῦς ἄρχοντος. Latine apud Surium 16. Febr. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213.

Julianæ & Pauli, Ptolemaide. Αὐρηλιανὸς ὁ βασιλεὺς δόγμα ἔθετο. Auctor Metaphraste antiqvior. MS. in Codice noni sæculi, teste Bandurio. Latine apud Surium 17. Augusti.

In Julianum Martyrem. Εἰ ἐν τῇ γῇ τοιαῦται. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 621. & T. 2. edit. novæ p. 671.

Juliani Martyris & Bassilissæ & sociorum. Ταῦτα μὲν τὰ πάθη τῶν μαρτύρων. Auctor qvisqvis est coævum se profitetur. Vide Allatium de Simeonibus p. 110. Latine apud Surium 9. Januar. & plus dimidia parte integrior quidem quam dederat Lipomannus Tomo VII. mutilo usus Codice.

In Julittam Martyrem. Ἡ μὲν ὑπόθεσις τῆς ἐκκλησίας. Basilii M. Homilia inter ejus Opera T. 1. p. 367. Græce & Lat. Meminit Svidas in Βασίλ. Vide & supra, Ceryci.

* *Justinæ.* Vide supra, Cypriani.

Justini Martyris. *Quo tempore nefarii superstitionis idolorum propugnatores.* Vide quæ supra lib. V. c. 1. p. 52.

Justini ejusdem, Charitonis & sociorum. Ἐι τῷ καιρῷ τῶν ἀνόμων ὑπερμάχων εἰδωλολατρείας. Auctor incertus. Latine apud Surium 12. Jun.

In Juventinum & Maximinum Martyres. Ὁ μακάριος Βαβύλας. Joannis Chrysostomi Græce T. V. Savil. p. 533. & Græce ac Lat. T. 1. Ducæi p. 483. T. 2. Montfaucon. p. 578. Latine apud Surium 25. Januar.

Latomi Eulogii. Γέγονεν κατὰ τὴν Θηβαΐδα. Auctor Metaphraste antiquior. Vide Bandurium p. 649. ad Antiquitates CPol.

In S. Laurentium. Οἱ σώφρονες τῶν ἐραστῶν. Demetrii Cydonii. Cod. Baroccian. 90.

Laurentii Diaconi, Xysti Papæ & Hippolyti Tribuni. Τὰς μεγάλας τῶν μαρτύρων. MS. in eodem Codice noni sæculi. 8. August. & in Cæsareo de quo Lambecius VIII. p. 124.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι γεγόνασιν ἐπὶ Δεκίυ τῦ βασιλέως. MS. Lambec. VIII. p. 121.

Lauri & Flori in Urbe Ulpiana Dardaniæ, sub Hadriano. 18. August. Καλῶς διδάσκει ἡμᾶς. MS. in eodem Codice noni sæculi apud Bandurium. Auctor igitur Metaphraste Antiquior.

οἱ ἅγιοι Χριστοῦ λαῦρος καὶ φλῶρος. MS. Lambec. VIII. p. 200.

Lazari in Monte Galesino. Ὁ τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευμάτων. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. Vide Allatium de Georgiis p. 425.

In Lazarum quatriduanum. Λεῖπεν ἡμῖν παλυτελὲς Λάζαρος αὖθις. Hesychii presb. Hierosolymitani. MS. Lambec. VIII. p. 352.

Λάζαρος τὸν παρόντα συγκεκροτηκὼς σύλλογον. Andreæ Cretensis. Græce & Lat. in Combefisii edit. p. 56.

Οὐδὲν, ὡς ἔοικε, τῆς ἀγάπης ἐστὶν ἰσχυρότερον. Leontii Episcopi Arabissi. Meminit. Photius Cod. 272.

Φέρε πάλιν εἰς μέσον τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην. Amphilochii Episcopi Iconiensis. Græce & Lat. in editione Combefis. p. 57.

Φιλῶ τὲ τῆς Ἐκκλησίας χρείαν. Hesychii Presbyteri Hierosol.

In divitem & Lazarum. Οὐ τοῖς ἀποφατικοῖς καὶ δογματικοῖς. Asterii Amaseni, Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefis. p. 1. & T. 2. auctar. Ducæani p. 563. cum Phil. Rubenii versione, qui ediderat Antwerpiæ. 1615. 4.

Plures Chrysostomi homiliæ. Οὐ τὰ τυχόντα ὑμᾶς ὤνησεν. MS. Lambec. IV. p. 121. VIII. p. 324. Savil. T. V. p. 242. & T. I. edit. nov. p. 776.

Τῆς τοῦ Λαζάρου παραβολῆς τὸ τέλος. MS. id. & T. I. edit. nov. p. 751.

Μέγιστόν ἐστι διδασκάλιον id. IV. p. 104. 128. VIII. p. 232. T. V. Savil. p. 728.

Leonis & Paregorii, Pataris in Lycia Martyrum. Ποικίλαι μὲν τοῦ διαβόλου ἀεὶ μηχαναί. Auctor incertus Græce MS. Lambec. VIII. p. 86. & Latine apud Sur. & Bollandum 18. Febr.

Leontii & sociorum. *Quo tempore Vespasianus.* Latine apud Surium 18. Junii è Sim. Metaphraste.

* **Leucii**, Vide infra, Thyrsi.

Longini Centurionis. Οἱ τῆς ἀθλήσεως νικηταί, ἀρχαῖοι τῶν πυλῶν, οἱ τοῦ Χριστοῦ στρατιῶται. Auctor horum Actorum præsentem se & videntem Martyrio Longini interfuisse profitetur. Sed illa ut fabulis refertissima Bollandus describere noluit, qui de aliis Longini Actis ab Hesychio Presb. Hierosol. compositis videndus T. 2. Martii p. 382. ad diem XV. cui adde Tillemontium ad Vitam JESU CHristi, nota 38. T. 1. memor. p. 477. seq. edit. Parif.

* **Ejusdem Martyrium.** Τῷ ἔθει λέγω διὰ Ἰουδαίων ἐκ παραδόσεως. Græce MS. Lam-

Lambec. VIII. p. 224. 251. 259. 262. Bibl. Coisliniana p. 211. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 26. Octobr. & Surium 15. Martii.

* Lucæ Evangelistæ. Εἰ καὶ δικαίων μνήμην. Græce MS. Lambec. VIII. p. 224. 252. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Græce & Latine in Combefisii Auctario novissimo T. 1. pag. 513. & ad calcem Arethæ in Apocalypsin Oecumenianis Commentariis subjuncti T. 2. p. 853. Paris. 1631. fol. Græce ad calcem commentar. Oecumenii p. 1009. Veronæ 1532. fol. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 18. Octobr.

Μεγάλη τῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἡ δύναμις. MS. Bibl. Coisliniana pag. 185.

Ὦ λαμπρότης, ὦ [illegible], ὦ σήμερον. MS. ibid.

Οἱ ἅγιοι τοῦ θεοῦ ἀπόστολοι καὶ εὐαγγελισταί. Auctor incertus. Vide etiam quæ in Lucam Combefisius T. 8. Bibl. Concionatoriæ pag. 376. seq.

Οἱ μὲν ἅγιοι τοῦ θεοῦ μάρτυρες. MS. Bibl. Coislinianæ p. 195.

Πράξεων καὶ λόγων ἅμιλλαν ἐρῶ. MS. ibid.

Lucæ junioris. Anachoretæ. Ὁ καλὸς τὰ πάντα καὶ μέγας Λουκᾶς. Auctore incerto. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combefis. pag. 970. confer Dallæum VII. 12. de cultibus religiosis Latinorum.

* Luciani. Σαμόσατα πόλις τῆς Συρίας ἐστίν. Citat Svidas in ποθεινῷ, Logothetam laudans. Græce MS. Lambec. VIII. p. 225. 251. 258. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Prodiit Latine apud Lipomannum T. 6. 15. Oct. & apud Surium 7. Januar. & cum notis apud Bollandum ad 7. Jan.

Ὅπερ χθὲς ἐδείξαμεν, Jo. Chrysostomi. T. 2. edit. novæ p. 524.

Lucii. Ὁ ἅγιος μάρτυς Λούκιος γέγονεν ἀπὸ Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην. 22. August. MS. Lambec. VIII. p. 206.

Luciliani Hieromartyris. Πάλαι μὲν ἐγκωμιάζειν. Auctor Photius Scevophylax SS. Apostolorum & Logotheta. Græce Lat. cum Conr. Janningi versione T. 1. Act. Sanctor. Junii p. 276.-280.

Ejusdem & Sociorum. Βασιλεύοντος Αὐρηλιανοῦ ἦν ἀθροισμὸς μέγας τῶν χριστιανῶν ἐν τῇ Νικομηδέων πόλει. Auctor incertus. Hoc Martyrium consequi se non potuisse dolet Papebrochius quem vide T. 1. Actor. Junii p. 276.

* Macarii. Vide supra, Eulalii.

Macarii Ægyptii. Μικρῦ Μακάριος διέφυγε ὁ Αἰγύπτιος. Auctor Johannes Hagiopolita sive Hierosol.

Macarii Eremitæ. Παρακαλῶ ὑμᾶς ἐν τούτοις. Cod. Barocc. 147.

Macariorum duorum Ægyptii & Alexandrini Marcique Monachi, Auctore Palladio Episcopo Cappadociæ. *Illa quæ de prædicabilibus & beatis referuntur viris.* Latine apud Surium 2. Jan. ex Palladii Hist. Lausiaca.

Macarii Patriarchæ Antiocheni vita scripta A. C. 1067. *Gemmas regalis quum artificis manus,* Auctor Anonymus. Latine apud Surium 10. April.

In Maccabæos. 1. August.

Ἀπαίτας μὲν ἂν ἐγκωμιάσαι. Jo. Chrysostomi T. 2. Edit. novæ p. 628.

Ἐν τοῖς Μακκαβαϊκοῖς βίβλοις εἶναι. Gregorii Naz.

Καὶ τοῖς ... Chrysost. T. 2. edit. nov. pag. 631.

Τί δαὶ οἱ Μακκαβαῖοι; Gregorii Nazianzeni Orat. XXII. Latine apud Surium 1. August.

Φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδείκνυσθαι μέλλων. Flav. Josephi.

Ὡς φαιδρὰ καὶ ἐπίχαρις. Jo. Chrysostomi. MS Lambec. VIII. p. 201. Latine apud Surium 1. August. Græce & Lat. T. 2. nov. p. 622.

Ex Chrysostomi homilia diversa ab iis quæ exstant locum producit Damascenus 2. de imaginibus T. 1. p. 384.

Macrinæ sororis suæ vitam scripsit Gregorius Nyssenus. Τὸ μὲν εἶδος τοῦ βιβλίου. Latine ex Zini versione apud Surium 19. Julii. Græce & Latine inter Nysseni opera in appendice.

Mamantis Martyris. 2. Sept.

Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι. Greg. Nazianzeni Orat. XLIII.

Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἦν τις ... ἐν τῇ Παφλαγόνων χώρᾳ. Auctor incertus.

Μάμας ὁ μέγας ... Latine apud Lipomannum T. 6. ad 2. Sept. & Surium 17. Augusti. Græce MS. Lambec. VIII. p. 234.

Οὐκ ἀγνοεῖ τὸ μέγεθος. Auctor Basilius Magnus T. 1. Opp. p. 595.

Τὰς ... Lambec. VIII. p. 224.

Manuelis Martyris. Vide Ismaëlis.

Marcelli Episcopi Apameæ Syriæ. 14. Augusti. Μακάριον ...

χωή γῆς. MS. Lambec. VIII. p. 128. Auctor Metaphraste antiqvior. Vide Bandurium ad Antiqvitates CPol. p. 647.

* Marcelli Archimandritæ Monasterii Acoemetarum. Ἐννοιά μοι πολλάκις γέγονε, τί δήποτε μύρμοι ποιηταὶ οἱ μὲν πολέμους καὶ ἔχθρας. Græce in MS. Bibl. Coislinianæ p. 213. Latine apud Surium 29. Dec. Lipomannum T. V. Logothetam h. e. Simeonem Metaphrasten in Marcelli vita laudat Svidas in ἀλκαία. Vide de hoc Marcello Tillemontium T. 16. memor. p. 51. seq.

Papæ Marcelli. *Temporis illo quo Maximianus rediit de partibus Africæ.* Latine apud Surium 16. Jan. ubi tribuitur Notariis Ecclesiæ Romanæ.

* Marcellini & Marci. Vide infra in Sebastiano.

Marci Evangelistæ a) Ὥσπερ οὐχ ὁμοίαν τῶν σωμάτων πάντων. Auctor Nicetas Rhetor Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combefisii Auctario Noviss. T. 1. p. 429. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. pag. 419.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ προαιώνιος τοῦ Πατρὸς λόγος. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 3. April. pag. XLVI.

Πάλιν ἀποστολικὴ κατασκευάσθη πανήγυρις. Auctor Procopius Diaconus & Chartophylax. Latine in Bibl. Concionatoria Combefisii T. VI. & apud Surium 25. April. & Græce è MS. Vaticano cum Latina versione Jo. Francisci Albani, Urbinatis in Actis Sanctor. T. 3. Aprilis p. XLVIII. & Latine p. 350. Græce & Latine ante catenam in Marcum editam à Possino Rom. 1673. fol.

Temporis illo, cum Apostoli per omnem orbem. Latine apud Surium 25. April. sub Metaphrastæ nomine.

Marci Monachi. supra in Macariis duobus.

Marci Atheniensis, qui in eremo Thraciæ se exercuit: Διηγήσατό τις ἀββᾶς Σεραπίων, ὑπάρχων ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ ἐρήμῳ. Auctor incertus. Exstat Græce è MS. Divionensi ad calcem T. 3. Act. Sanctor. ad 29. Martii pag. 40. & Latine p. 779.

* Martyrium SS. Marciani & Martyrii, Notariorum, sub Constantio. Ἐπεχωρίαζε μὲν καὶ πρότερον ἤδη τὸ τῶν Ἀρειανῶν δόγμα τῇ Ῥωμαί-ων

a) Longe plura de Marco Henschenius, ad V. Aprilis, Combefisius in Bibl. Concionatoria Tom. VI. pag. 448. seq. & D. Jo. Georgius Dorsheus noster in Ecclesiomania Pontificia.

οἱ ἅγιοι Χριςοῦ λάυρος καὶ Φλῶρος. MS. Lambec. VIII. p. 200.

Lazari in Monte Galesino. Ὁ τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευμάτων. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. Vide Allatium de Georgiis p. 425.

In Lazarum quatriduanum. Ἀπέτνιον ἡμῖν πολυτελὲς Λάζαρος αὐθις. Hesychii presb. Hierosolymitani. MS. Lambec. VIII. p. 352.

Λάζαρος τὸν παρόντα συγκεκροτηκὼς σύλλογον. Andreæ Cretensis. Græce & Lat. in Combefisii edit. p. 56.

Οὐδὲν, ὡς ἔοικε, τῆς ἀγάπης ἐςὶν ἰσχυρότερον. Leontii Episcopi Arabissi. Meminit. Photius Cod. 272.

Φέρε πάλιν εἰς μέσον τὸν Εὐαγγελιςὴν Ἰωάννην. Amphilochii Episcopi Iconiensis. Græce & Lat. in editione Combefis. p. 57.

Φιλῶ τε τῆς Ἐκκλησίας χρείαν. Hesychii Presbyteri Hierosol.

In divitem & Lazarum. Οὐ τοῖς ἀποφατικοῖς καὶ δογματικοῖς. Asterii Amaseni, Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefis. p. 1. & T. 2. auctar. Ducæani p. 563. cum Phil. Rubenii versione, qui ediderat Antwerpiæ. 1615. 4.

Plures Chrysostomi homiliæ. Οὐ τὰ τυχόντα ὑμᾶς ὤνησεν. MS. Lambec. IV. p. 121. VIII. p. 324. Savil. T. V. p. 242. & T. I. edit. nov. p. 736.

Τῆς τοῦ Λαζάρου παραβολῆς τὸ τέλος. MS. id. & T. I. edit. nov. p. 731.

Μέγιςον ἐςὶ διδασκάλιον id. IV. p. 104. 128. VIII. p. 232. T. V. Savil. p. 728.

Leonis & Paregorii, Pataris in Lycia Martyrum. Ποικίλαι μὲν τοῦ διαβόλου αἱ μηχαναί. Auctor incertus Græce MS. Lambec. VIII. p. 86. & Latine apud Sur. & Bollandum 18. Febr.

Leontii & sociorum. *Quo tempore Vespasianus.* Latine apud Surium 18. Junii è Sim. Metaphraste.

* Leucii, Vide infra, Thyrsi.

Longini Centurionis. Οἱ τῆς ἀθλήσεως νικηταὶ, ςεφανῖται τῶν πολέμων, οἱ τοῦ Χριςοῦ ςρατιῶται. Auctor horum Actorum præsentem se & videntem Martyrio Longini interfuisse profitetur. Sed illa ut fabulis refertissima Bollandus describere noluit, qui de aliis Longini Actis ab Hesychio Presb. Hierosol. compositis videndus T. 2. Martii p. 382. ad diem XV. cui adde Tillemontium ad Vitam JESU CHristi, nota 38. T. 1. memor. p. 477. seq. edit. Paris.

* Ejusdem Martyrium. Τοῦ θεοῦ λόγου διὰ Ἰησοῦ ἐν σαρκώσει. Græce MS. Lam-

Lambec. VIII. p. 224. 251. 259. 262. Bibl. Coisliniana p. 211. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 26. Octobr. & Surium 15. Martii.

* Lucæ Evangelistæ. Εἰ καὶ δικαίων μνήμην. Græce MS. Lambec. VIII. p. 224. 252. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Græce & Latine in Combefisii Auctario novissimo T. 1. pag. 513. & ad calcem Arethæ in Apocalypsin Oecumenianis Commentariis subjuncti T. 2. p. 853. Paris. 1631. fol. Græce ad calcem commentar. Oecumenii p. 1009. Veronæ 1532. fol. Latine apud Lipomannum T. 1. & Surium 18. Octobr.

Μεγάλη τῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἡ δύναμις. MS. Bibl. Coislinian. pag. 185.

Εἰ λαμπρότης, ὦ ἄνθρωποι, ὦ σήμερον. MS. ibid.

Οἱ ἅγιοι τοῦ θεοῦ ἀπόστολοι καὶ εὐαγγελισταί. Auctor incertus. Vide etiam quæ in Lucam Combefisius T. 8. Bibl. Concionatoriæ pag. 276. seq.

Οἱ μὲν ἅγιοι τοῦ θεοῦ μάρτυρες. MS. Bibl. Coislinianæ p. 195.

Πράξεων καὶ λόγων ἀμιλλαν ἱερῶν. MS. ibid.

Lucæ junioris. Anachoretæ. Ὁ καλὸς τὰ πάντα καὶ μέγας Λουκᾶς. Auctore incerto. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combefis. pag. 970. confer Dallæum VII. 12. de cultibus religiosis Latinorum.

* Luciani. Σαμόσατα πόλις τῆς Συρίας ἐστίν. Citat Svidas in κηδεύω. Logothetam laudans. Græce MS. Lambec. VIII. p. 225. 251. 258. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Prodiit Latine apud Lipomannum T. 6. 15. Oct. & apud Surium 7. Januar. & cum notis apud Bollandum ad 7. Jan. Ὅπερ χθὲς ἐδείξαμεν, Jo. Chrysostomi. T. 2. edit. novæ p. 524.

Lucii. Ὁ ἅγιος μάρτυς Λούκιος γέγονεν ἀπὸ Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην. 22. August. MS. Lambec. VIII. p. 206.

Lucilliani Hieromartyris. Πάλαι μὲν ἐγκωμιάζειν. Auctor Photius scevophylax SS. Apostolorum & Logotheta. Græce Lat. cum Cont. Janningi versione T. 1. Act. Sanctor. Junii p. 276. - 286.

Ejusdem & Sociorum. Βασιλεύοντος Αὐρηλιανοῦ ἦν ἀθροισμὸς μέγας τῶν χριστιανῶν ἐν τῇ Νικομηδέων πόλει. Auctor incertus. Hoc Martyrium consequi se non potuisse dolet Papebrochius quem vide T. 1. Actor. Junii p. 276.

* Macarii. Vide supra, Euthemii.

Macarii Ægyptii. Μικρῦ Μακάριος διέφυγεν ὁ Αἰγύπτιος. Auctor Johannes Hagiopolita sive Hierosol.

Macarii Eremitæ. Παρακαλῦμεν ὑπ τοιαῦτα. Cod. Barocc. 147.

Macariorum duorum Ægyptii & Alexandrini Marcique Monachi, auctore Palladio Episcopo Cappadociæ. *Illa quæ de prædicabilibus & beatis referuntur viris.* Latine apud Surium 2. Jan. ex Palladii Hist. Lausiaca.

Macarii Patriarchæ Antiocheni vita scripta A. C. 1067. *Gemma regalis quam artificis manus.* Auctor Anonymus. Latine apud Surium 10. April.

In Maccabæos. 1. August.

Ἀπαιτεῖς μὲν ἂν ἐγκωμιάσαι. Jo. Chrysostomi T. 2. Edit. novæ p. 628.

Ἐν τοῖς Μακκαβαϊκοῖς βίβλοις εἰσιν. Gregorii Naz.

Καὶ τοῖς μάρτυσιν ὁρῶν τὴν τῶν ἔργων εὐφημίαν. Chrysost. T. 2. edit. nov. pag. 631.

Τί δαὶ οἱ Μακκαβαῖοι; Gregorii Nazianzeni Orat. XXII. Latine apud Surium 1. August.

Φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδείκνυσθαι μέλλων. Flav. Josephi.

Ὡς φαιδρὰ καὶ περιχαρής. Jo. Chrysostomi. MS. Lambec. VIII. p. ... Latine apud Surium 1. August. Græce & Lat. T. 2. nov. p. 622.

Ex Chrysostomi homilia diversa ab iis quæ exstant locum producit Damascenus 2. de imaginibus T. 1. p. 384.

Macrinæ sororis suæ vitam scripsit Gregorius Nyssenus. Τὸ μὲν εἶδος τοῦ βιβλίου. Latine ex Zini versione apud Surium 19. Julii. Græce & Latine inter Nysseni opera in appendice.

Mamantis Martyris. 2. Sept.

Ἐγκαίνια τιμᾶσθε. Greg. Nazianzeni Orat. XLIII.

Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἦν τις ἀνὴρ ἐν τῇ Παφλαγόνων χώρᾳ. Auctor incertus.

Μάμας ὁ μέγας οὗτος ὁ καλὸς μάρτυς καὶ ἀθλητής. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 2. Sept. & Surium 17. Augusti. Græce MS. Lambec. VIII. p. 234.

Οὐκ ἀγνοῶ τὸ μέγεθος. Auctor Basilius Magnus T. 1. Opp. p. 595.

Τὰς τῶν μαρτύρων πανηγύρεις. Lambec. VIII. p. 221.

Manuelis Martyris. Vide Ismaëlis.

Marcelli Episcopi Apameæ Syriæ. 14. Augusti. Μακάριοι πάλαι καὶ τοῖς

δίκαιοι

ϰατὰ γῆς. MS. Lambec. VIII. p. 128. Auctor Metaphraste antiqvior. Vide Bandurium ad Antiqvitates CPol. p. 647.

* Marcelli Archimandritæ Monasterii Acoemetarum. Ἐννοιά μοι πολλάκις γέγονε, τί δήποτε μύρμοι ποιηταὶ οἱ μὲν πολέμους καὶ ἔχθρας. Græce in MS. Bibl. Coislinianæ p. 214. Latine apud Surium 29. Dec. Lipomannum T. V. Logothetam h. e. Simeonem Metaphrasten in Marcelli vita laudat Svidas in ἀλκαία. Vide de hoc Marcello Tillemontium T. 16. memor. p. 51. seq.

Papæ Marcelli. *Temporis illo quo Maximianus rediit de partibus Africa.* Latine apud Surium 16. Jan. ubi tribuitur Notariis Ecclesiæ Romanæ.

* Marcellini & Marci. Vide infra in Sebastiano.

Marci Evangelistæ a) ὄντως οὐχ ἡμῖν τῶν σωμάτων πάντων. Auctor Nicetas Rhetor Paphlago. Extat Græce & Latine in Combefisii Auctario Noviss. T. 1. p. 429. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. pag. 419.

ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ προαιώνιος τοῦ Πατρὸς λόγος. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 3. April. pag. XLVI.

Πάλιν ἀποστολικὴ κατασκευάζεται πανήγυρις. Auctor Procopius Diaconus & Chartophylax. Latine in Bibl. Concionatoria Combefisii T. VI. & apud Surium 25. April. & Græce è MS. Vaticano cum Latina versione Jo. Francisci Albani, Urbinatis in Actis Sanctor. T. 3. Aprilis p. XLVIII. & Latine p. 350. Græce & Latine ante catenam in Marcum editam à Possino Rom. 1673. fol.

Tempore illo, cum Apostoli per omnem orbem. Latine apud Surium 25. April. sub Metaphrastæ nomine.

Marci Monachi. supra in Macariis duobus.

Marci Atheniensis, qui in extremo Thraciæ se exercuit: Διηγήσατό τις Ἀββᾶς Σεραπίων, ὑπάρχων ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ ἐρήμῳ. Auctor incertus. Extat Græce è MS. Divionensi ad calcem T. 3. Act. Sanctor. ad 29. Martii pag. 40. & Latine p. 779.

* Martyrium SS. Marciani & Martyrii, Notariorum, sub Constantio. Ἐπεχώρίαζε μὲν καὶ πρότερον ἤδη τὸ τῶν Ἀρειανῶν δόγμα τῇ Ῥωμαί-

a) Longe plura de Marco Henschenius, ad V. Aprilis, Combefisius in Bibl. Concionatoria Tom. VI. pag. 448. seq. & D. Jo. Georgius Dorsheus noster in [illegible] Pontificia.

ων ἐπιχειρτέα. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 25. Octobr. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 211. Lambec. VIII. p. 254. 260. 261. & in Cod. Colbert. 1081. Reg. 2459. vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 628. 633. 634. 636. De iisdem Martyribus Sozomenus IV. 2.

Ἀγώνων ἱερῶν ἀθληταὶ καὶ λαμπροὶ. MS. in Bibl. Coisliniana pag. 185.

Marciani. Vide infra, Nicandri.

Marciani Ægypti & Sociorum Martyrum. Καλῶς ἂν ἀγαπητοὶ καὶ ὁ χορὸς ὁ ἐν Αἰγύπτῳ μαρτυρήσας Θεῷ. Auctor incertus.

Marciani Martyris, Episcopi Syracusani. Φέρε τοίνυν ὦ ἠγαπημένοι. Auctore incerto circa A. C. 700. scriptum elogium exstat Græce, cum Sirmondi versione in Actis Sanctor. ad 14. Junii Tom. 2. pag. 788.

* Marciani Presb. & Oeconomi Ecclesiæ CPol. *Sunt quidem multa quoque alia quæ hanc regiam exornant.* Latine apud Surium X. Januar. Confer Tillemont. T. 16. p. 161. seq. Bollandum ad X. Januar. p. 609.

B. Mariæ Virginis vita scripta ab Epiphanio Monacho & Presbytero. Περὶ τῆς κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Non admodum probat quæ de B. Virgine scripserint incerta fide Jacobus Hebræus, Aphrodisianus Persa, aut de ejus dormitione Joannes Thessalonicensis & alius Joannes qui Theologum se venditavit, Andream vero Hierosolymitanum, Cretensem Episcopum pro Vita, laudationem edidisse. Vide Allatium de Simeonibus pag. 106. seq.

B. Mariæ Virginis a) laudatio.

Θεοῦ τὴν πανηγυρικὴν πλείονα ἡμῶν λόγων χορηγοῦντος. Auctor Josephus Bryennius.

Κλέπτει τὰς πόνους τῶν ἐργατῶν. Auctor Proclus Patriarcha CPol. Græce & Lat. in ejus Oratt. à Riccardo editis & T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 346.

Παρ'

a) Confer Hippolyti Marraccii Bibliothecam Marianam Rom. 1648. 8. & Marialia ab eodem (sed Latine tantum) edita cum notis, ibid. 1650. & 1651. 8. in quibus Homiliæ S. Germani, Patriarchæ CPol. Leonis Imp. Isidori Archiepiscopi Thessalonic & Josephi Hymnographi.

Παρθενικὴ πανήγυρις. Auctor Proclus CPol. edidit post laudatum Riccardum, Combefis. p. 302. T. 1. auctar. novi.

Πᾶσαι μὲν αἱ μαρτυρίαι καὶ πανηγύρεις. Idem Proclus. Edidit post Riccardum, Combefis p. 339.

Πᾶσα μὲν εὐγνώμων γλῶσσα. Hesychii presb. Hierosol. edidit Ducaeus T. 2. auctar. p. 421. & T. 12. Bibl. Patrum A. 1644. 1654. pag. 665.

Πᾶσα μὲν μνήμη δικαίων. Hesychii ejusdem Hierosol. edidit Ducaeus T. 2. auctar. p. 417. cum Jo. Pici versione recusam T. 12. Bibl. Patrum Paris. 1644. 1654. p. 661.

Ταῖς ἐκλαμπούσαις μαρμαρυγαῖς. Epiphanius Episcopus Cypri, Graece & Lat. T. 2. Opp p. 291. & Latine ex Io. Pici versione apud Surium 8. Decembr.

Ταῖς φαιδραῖς ἑορτῶν ἴσταται. Chrysippi presb. Hierosol. Exstat Graece & Lat. in auctario Ducaeano T. 2. p. 424. & T. 12. Bibl. Patrum Paris. 1644. 1654. p. 668.

In Conceptionem S. Deiparae Virginis 8. Dec.

Ἡδεῖα μὲν ἡ τῆς παρούσης εὐφροσύνης προσηγορία. Georgii Nicomediensis.

Ὁ μέγας ἀπόστολος Παῦλος. Ioannis Monachi & Presbyteri Euboeae, clari circa A. C. 744. Vide Allatium de Io. Damasceni scriptis §. 68.

Οὐρανὸς καὶ γῆ ταῖς τῆς χάριτος μαρμαρυγαῖς ὑπερφαιδρύνεται σήμερον. Georgii Nicomediensis vel Iacobi Monachi ex monasterio Coccinobaphi.

Leonis Sapientis Orationem servatam in Bibl. Sfortiana memorat Baronius.

Plura Combefisius in Bibliotheca Concionatoria T. IV. p. 90. seq.

In B. Mariae Nativitatem 8. Sept.: *vide supra, in Joachimo & Anna* &c.

Ἀγαλλιάσεως ἡμέρα. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Graece & Latine in Auctario Noviss. Combefisiano T. 1. p. 437. & Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 422.

Ἀκούω Μωϋσέα τὸν μέγαν τὸ ξένον ἐκεῖνο θαῦμα τῆς βάτου. MS. Lambec. VIII. p. 64. Auctor Nicephorus Gregoras.

Ἄλλοι μὲν ἄλλας ἑορτῶν ὑποθέσεις. Andreae Cretensis. MS. Bibl. Coisliniana p. 188.

Λέγει

Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῶν ἡ παροῦσα πανήγυρις. Andreæ Cretensis. Græcè & Lat. in Auctario novo Combefis. T. 1. pag. 1289. & in ejus Andrea Cret. p. 1.

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου. Auctor Leo Imp. Græce & Lat. in Auctario novo Combefis. T. 1. p. 1605.

Ἄσωσι πάντα τὰ ἔθνη. Joh. Damasceni. Græce & Lat. A. 1577. edidit Jac. Billius & emendatius Mich. le Qvien T. 2. Opp. Damasceni pag. 841. Latine etiam Combefisius. Notæ Petri Pantini exstant ad calcem concionum Græcorum Patrum Antw. 1601. 8. pag. 380.

* *Oportebat revera Virginem, sicut ipsa DEI ad homines venturi.* Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 15. Augusti.

Εἰ μετρεῖται γῆ σπιθαμῇ, Georgii Nicomediensis. Sive potius Andreæ Cretensis, sub cujus nomine Græce & Lat. edidit Combefisius T. 1. Auctarii novi p. 1305. Illi tribuitur in MS. Lambec. IV. p. 88. VIII. pag. 379. 380. Bibl. Coisliniana p. 388. At sub Germani CPol. nomine cum versione Andreæ Schotti prodiit T. 2. auctar. Ducæi p. 450. & T. 12. Bibl. Patrum Paris. 1644. 1654. p. 694.

Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν. Protevangelium tributum Jacobo Apostolo, qvod post Neandrum edidi Græce & *Latine*, notisqve illustravi in Codice Apocrypho Novi Testamenti. MS. Lambec. VIII. p. 52. 376. 379. 386.

Καὶ πρῶτα μὲν τὸν Θεόν. Nicolai Cabasilæ.

Λαμπρὰ μὲν καὶ περιφανής. Georgii Metropolitæ T. 2. Auctar. novi Combefis. p. 995.

Λαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ κτίσις σήμερον. Theodori junioris Homologetæ, Monachi Studitæ. Sub Damasceni nomine cum versione Allatii edidit V. C. Mich. le Qvien T. 2. p. 849. Eidem tribuitur in Bibl. Coisliniana p. 388.

Μωυσῆς ἐκεῖνος, ὦ θάλασσα. Isidori Thessalonicensis.

Οὐδὲν ἥδιτερον ἢ χαριέστερον. Georgii Metropolitæ Nicomed. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefis. p. 1015.

Οὐρανὸς ἡ γῆ ταῖς τῆς χάριτος μαρμαρυγαῖς. Ejusdem. ibid. p. 1043.

Πάλιν ἑορτή, καὶ πάλιν πανήγυρις. Andreæ Cretensis. Bibl. Coislin. pag. 388.

Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον. Procli CPol. Bibl. Coislin. p. 388.

Πανό

Πᾶσα μὲν ἑορτὴ καὶ πᾶσα πανήγυρις. Photii Patriarchæ CPol. Græce & Lat. in Auctario novo Combefis. T. 1. p. 1583.

Συγκαλεῖ πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν οἰκείαν ἑστίασιν. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi. Græce & Lat. ibid. p. 1247. Plura collegit Combefisius T. 8. Bibl. Concionatoriæ p. 1-124.

Τὰς ἐκλαμπούσας τῆς θεοτόκου ἀκτῖνας. Epiphanii Cyprii. Bibl. Coislin. p. 388. confer T. 2. Epiphan. p. 291.

Φαιδρὸς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ χαρ. Cyrilli Alex. MS. Bibl. Coislin. p. 388.

In præsentationem sive εἰς τὰ εἰσόδια in ingressum in templum, quando B. Maria triennis templo reddita est. 21. Nov.

Αἱ τῶν θείων πανηγύρεων ἐκλάμψεις. Bibl. Coisliniana p. 388.

Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἑτέρα ἑορτή. Germani Patriarchæ CPol. MS. Lambec. IV. p. 129. VIII. p. 52. & Græce ac Latine inter Homilias veterum Patrum à Petro Pantino Antwerp. 1601. 8. p. 386. & T. 2. auctarii Ducæani p. 445. & T. 12. Bibl. Patrum A. 1644. 1654. p. 689. Et ex Combefisii recognitione in ejus auctario novo T. 1. p. 1411. Et Latine ex versione Herveti apud Surium 21. Nov. & Lipomannum. In MS. Codd. Bibl. Coislinianæ pag. 195. & 385. incipit: Ἰδοὺ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις καὶ φαιδρά.

Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων ἀρχάς. Georgii Chartophylacis. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 1091. sub nomine Georgii Metropolitæ & ArchiEp. Nicomediensis. ita & Latine Surius ad 21. Nov. & Lipomannus & in MS. Græco Bibl. Coislin. p. 212. 388.

Πολλοὶ πολλάκις τὴν πεῖραν τῶν πολυτίμων. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi.

Τίς αὕτη ἡ ἀνατέλλουσα ὡς ὄρθρος; Leonis Imp. Græce & Lat. in Auctario novo Combefis. T. 1. p. 1619.

Φαιδρὰ καὶ παράδοξος ἡ παροῦσα Πανήγυρις. MS. Bibl. Coislin. pag. 212. Tarasii Patriarchæ CPol.

Φαιδρὸν τὸ τῆς παρούσης ἑορτῆς τὸ σύνθημα. Georgii Monachi & Chartophylacis Magnæ Ecclesiæ CPol. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefis. p. 1070.

In descriptionem sive censum S. Mariæ.

Ὥσπερ οἱ τὴν χρυσῖτιν γῆν. Athanasii Alex. *inter spuria edidit Clariss. Montfauconus* T. 3. p. 404. Vide & Supra, in Josepho.

In Josephi dubitationem & cum Maria colloqvium. Καλὸς μὲν ὁ τῆς εὐπαθίας νόμος. Georgii Nicomediensis.

In Salutationem a) ab Angelo factam.

Ἀρχὴ μὲν τῶν ὄντων Θεός. Mich. Pselli.

Βασιλικῶν μυστηρίων ἑορτὴν ἑορτάσομεν σήμερον. Jo. Chrysostomi. MS. memorat Gerh. Vossius p. 62. ad Thaumaturgum, atque se vidisse etiam ejusdem argumenti Orationes sive homilias unam ineditam Chrysostomi, tres Absolonis Abbatis, singulasque Theodori Studitæ, Amphilochii Iconiensis, Hesychii presb.

Εἴ ποτε δεῖ χαίρειν ἄνθρωπον καὶ σκιρτᾶν. Nic. Cabasilæ.

Εἰς δόξαν τῆς παντάγίου Τριάδος. Josephi Bryennii.

Ἐμοὶ δὲ τῶν ζωγράφων ἐκείνους. Nicephori Gregoræ: MS. Lambec. VIII. p. 64.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Αὐγούστου. Anonymi. MS. in Bibl. Coislin. p. 181.

Ἑορτὰς μὲν ἁπάσας καὶ ὑμνῳδίας. Gregorii Episcopi Neocæsariensis. p. 66. edit. Gerh. Vossii.

Ἐπέστη σήμερον ἡ πάντων χαρά. Andreæ Cretensis. Martino Hoppero interprete Latine apud Surium 25. Mart, Græce & Lat. in Orthodoxographis & in edit. Combefisii p. 11.

Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι. Germani ArchiEpiscopi CPol.

Εὐαγγέλια, ἀδελφοί, Εὐαγγέλια. Sophronii Hierosol. MS. Bibl. Coislinian. p. 389.

Εὐφρανθήτωσαν οἱ οὐρανοί. Isidori ArchiEpiscopi Thessalonicensis.

Ἡ βασίλισσα τῶν Ἀγγέλων. Josephi Bryennii.

Θεὸς ὁ τὰ πάντα πρὶν γενέσεως. Ejusdem.

Μεγάλας τῶν ἐγκωμίων. Basilii Seleucienfis, inter cujus sermones sæpius prodiit Græce & Latine. Emendatior T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 570.

Νῦν ἡ τῆς βασιλίδος βασιλική. Joannis Damasceni. Græce & Lat. T. 2. edit. Mich. le Quien p. 835.

Jam tempus est, fratres Dilectissimi. Joh. Damasceni. Latine ex Arabico T. 2. edit. Michaëlis le Quien p. 833.

Ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος. Joannis Monachi & presb. Euboeæ circa A. C. 744. clarus. MS. Lambec. V. p. 22. sq. VIII. p. 386.

Ομ

a) Confer Combefisii Bibl. Concionatoriam Patrum T. VI. p. 313. seq.

ὅσαι τῶν πόλεων βέλονται. Demetrii Cydonii. Cod. Barocc. 90.
Ὅταν εὕρωσιν οἱ Φιλοχόται ὄντα δαψιλεῖαν. Gregorii Nysseni.
Ὁ τῶν παρθενικῶν λογίων. Leonis Imp. Græce & Lat. in Combefisii Auctario novo T. 1. p. 1632.
Ου πολὺς ὁ ἐν μέσῳ χρόνος. Joannis Geometræ.
Πάλιν χαρᾶς Εὐαγγέλια. Gregorii Episcopi Neocæsariensis, cui tribuit Gerardus Vossius p. 90. sive Joannis Chrysostomi, sub cujus nomine exstat MS. Bibl. Coislinian. p. 389. & 181. Lambec. VIII. p. 384. & 51. Græce inter supposititia T. 7. Savil. p. 537. post Hœschelii editionem: Latine apud Lipomann. & Surium 25. Mart. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 602. & T. 2. edit. novæ Chrysostomi Montfauconianæ inter spuria T. 2. p. 797.
Σήμερον ἀγγελικὴ πανήγυρις. Bibl. Coisliniana pag. 389. Gregorii Thaumaturgi. vide Gerh. Vossii edit. p. 50.
Σήμερον ἡμῖν ὦ ἄρισοι παῖδες. Anastasii Antiocheni ArchiEpiscopi. T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 850.
Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια. Andreæ Cretensis. T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 1363. Græce & Lat.
Τῇ προλέρᾳ Κυριακῇ. Chrysostomi T. 7. Savil. p. 515.
Τῆς παρέσης τιμίας καὶ βασιλικῆς συνάξεως. Germani Patriarchæ CPol. in auctario novo Combefis. T. 1. p. 1424. Græce & Lat. Leontio CPol. tribuitur in MS. Bibl. Coislin. p. 196.
Τί πάλιν ἐπὶ γῆς ὁ μέγας βέλεται Γαβριὴλ ἡμῖν. Anastasii Antiocheni Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefis. pag. 862.
Τὰς θείας ἱερουργίας. Athanasii Alex. T. 3. Opp. p. 393.
Χαίρετε τῦτό μοι τὸ βραχὺ καὶ μέγα ἔ. Jo. Geometræ, MS. in Bibl. Coisliniana p. 181.
Χαίρω σήμερον τὴν ἐμὴν πανηγυρίζων χαράν. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi.

In S. Mariæ purificationem. Vide supra præsentationem JESU, & Bibl. Concionatoriam Combefisii T. VI. p. 173. seq.
Modesti Hierosol. in ὑπαπαντὴν memorat Photius Cod. 276.

In Visitationem Mariæ videnda quæ collegit idem Combefisius T. VIII. pag. 308-320.

In assistentiam B. Mariæ ad Crucem & sepulchrum: Ἡ τόδε τὸ πᾶν ἀρρήτοις λόγοις ἁρμονίας ἡρμοσαμένη. Josephi Bryennii.

Πρὸς ὑψηλοτάτην πανήγυριν ἡμῖν ὁ λόγος. Georgii Nicomediensis. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefis. p. 1136.

Stans apud Crucem purissima Virgo. Ephræmi Syri. Latine apud Surium T. 7. ad 25. Mart.

Gratulatoria ad B. Mariam de Filii resurrectione. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως προοιμιαζέτω σήμερον. Auctor Georgius Nicomediensis. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 1175.

Χαίρετε. Τοῦτο μοι τὸ βραχὺ καὶ μέγα τοῦ λόγου προοίμιον. Auctor Joannes Geometra.

Antiquissimum eorum cujus in *dormitionem* sive *assumtionem* S. Mariæ Homiliæ exstant, fuisse Modestum Patriarcham Hierosol. Photio Cod. 276. memoratum, & post septimi sæculi initia clarum, notat Mich. le Quien ad Damasceni T. 2. p. 857. ubi testatur se illam Modesti Homiliam descripsisse è MS. Codice Segvieriano. Citat iterum p. 820. Incipit: ἄφατος ἡ πανίερος γνῶσις τῶν σεπτῶν. Bibl. Coisliniana p. 389.

De Juvenalis Hierosolymitani oratione vide Nicephorum XV. 14. Hist.

VII. Ἔθος ἐστὶ τοῖς ἐρωτικοῖς. MS. Lambec. VIII. p. 132. Joannis Damasceni. Latine edidit Combefisius è versione Allatii. Græce & Lat. T. 2. edit. Mich. le Quien p. 882.

Ἡ δὲ οὐρανοῦ κάλλος καὶ αὐγὴν ἡλίου. Isidori ArchiEpiscopi Thessalonicensis.

Ἐπὶ τὴν μητέρα τοῦ λόγου μετὰ τὸν λόγον ὁ λόγος. Joannis Metropolitæ Euchaitorium.

VI. Ἔστιν μὲν ἀνθρώπων οὐδείς. Jo. Damasceni. Latine in T. 6. Lipomanni pag. 186. & apud Surium 15. August. Græce & Lat. Tom. 2. edit. Mich. le Quien p. 868. MS. Lambec. VIII. p. 132. Verterunt Raph. Volaterranus, Jac. Billius, Franciscus Combefisius.

Θαῤῥεῖν μὲν τὸν λόγον ἐπ' ὀλίγον. Joannis Geometræ, qui etiam ex Apocryphis collegisse quædam se haud diffitetur.

Μητρὸς Θεοῦ ἑορτὴν τιμῶμεν. Leonis Imp. Græce & Lat. T. 1. auctar. Bibl. Patrum nov. p. 1733. Alia collegit Combefisius T. 7. Bibl Concionatoriæ p. 643. seq.

IV. Καλεῖ πάλιν ἡμᾶς τὸ συνεχές. Andreæ Cretensis. MS. Lambec.

bec. VIII. p. 130. Latine in T. 6. Lipomanni pag. 182. b. & apud Surium 15. August. Græce & Lat. in Andrea Cretensi Combefisii p. 143.

V. Μνήμη δικαίων μετ ἐγκωμίων. MS. Lambec. VIII. p. 131. Joannis Damasceni, inter ejus opera Gr. Lat. T. 2. edit. Mich. le Quien p. 847. Latine verterunt Raph. Volaterranus, Jac. Billius, Combefisius.

II. Μυστήριον ἡ παροῦσα πανήγυρις. Andreæ Cretensis. MS. Lambec. VIII. p. 129. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 15. Augusti. Græce & Lat. in Combefisii Andrea Cretensi p. 131.

* Οἱ κατὰ καιρὸν Πεντηκοστῆς. Simeonis Metaphrastæ.

Οἱ τὴν ἐν πνεύματι θεωρίαν τῷ αὐλῳ. Andreæ Cretensis. MS. Bibl. Coislinian. p. 389.

VIII. Ὅσοι τὸ σεπτὸν ἔτι. Andreæ Cretensis. MS. Lambec. VIII. p. 130. Græce & Lat. in Combefisii Andrea Cretensi p. 115. Homilias quibus numeros Romanos præfixos vides, illas eo ordine in Codice MS. noni sæculi reperit Bandurius, quem vide p. 647. seq. ad Antiquitates CPol.

III. Ὁ χρεωστῶν πάντοτε τὸν ἴδιον Germani CPol. Græce & Latine T. 1. auctarii novi Combefisii p. 1446. MS. Lambec. VIII. p. 53. & 130. ubi lacunam supplet.

Πανσάλθωσαν τῶν αἱρετικῶν δι ἀμαθεῖς. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Lat. T. 1. auctarii novi: & cum Andreæ Schotti versione T. 12. Bibl. PP. Paris. 1644. 1654. p. 703. & T. 2. auctar. Ducæi p. 459. MS. Lambec. VIII. p. 130.

Περὶ τῆς ἐν χρόνῳ μὲν γενομένης ἀκεραίας διαλύσεως, ὑμνῶν δὲ τῆς οὐρανίας ἀναλήψεως. Auctor incertus.

I. Τῆς ἁγίας ἐνδόξου Θεοτόκου. Narratio Apocrypha S. Johanni Apostolo tributa, de qua dixi in Codice Apocrypho Novi Test. Multa etiam de eadem Lambecius in itinere Cellensi, quod prælo subjici iterum A. 1710. curavi, & lib. VIII. de Bibl. Cæsarea p. 132-198. In MS. Bibl. Coislinianæ p. 196. incipit: Τῇ θαυμαστῇ καὶ ὑπερενδόξῳ καὶ ὄντως μεγ.

Φήμη καλὴ καὶ ἀγαθὴ λαμπάνει κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐστί. Ejusdem Germani. MS. Lambec. VIII. p. 131. Edidit Græce & Lat. Combefisius ad calcem Theodoti Ancyrani, Paris. 1675. 8.

Ἰδ Θεῦ μῆτερ, καλὸν γὰρ οἶμαι. Manuelis Palæologi.

In B. Mariæ ingressum in Sancta Sanctorum. *Ἐπὶ τῶν μειζόνων ἢ κατὰ ἀνθρωπίνην δύναμιν.* Gregorii Palamæ, ArchiEpiscopi Thessalonicensis. MS. Bibl. Coislinianæ p. 153.

Εἰ ἐκ τῦ καρπῦ τὸ δένδρον γινώσκεται. Ejusdem Palamæ. id.

Θυμηδίας μὲν πᾶσα θειοτάτη πανήγυρις. Germani Patriarchæ CPol.

Ὁ χρυσῶν πάντοτε τὴν ἰδίαν ἀγεργέτην ἄγυμναι. Ejusdem.

Τῇ θαυμαστῇ καὶ ὑπερενδόξῳ παναγίᾳ. Joannis, Thessalonicensis Episcopi.

Τῇ προτέρᾳ Κυριακῇ τὴν ὀρθόδοξον ταύτην Ἐκκλησίαν. Joannis Discipuli.

In templum S. Mariæ ad perennem fontem & de Miraculis ibi factis. *Εἶτα πηγῆς μὲν ἡδύ.* Nicephori Callisti.

In templi S. Mariæ dedicationem, & reliquiarum venerationem, Zonæ & fasciarum. *Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σῦ ἡ πόλις τῦ Θεῦ.* Auctor Germanus, Patriarcha CPol. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 31. Augusti. Græce & Lat. Combefisius in Manipulo rerum CPol. p. 232.

In venerationem ejus & encænia novi loculi in Chalcopratis. b) *Πρόκειται σήμερον ἡμῖν εἰς προσκύνησιν.* Euthymii Monachi. Latine apud Lipomannum T. 6. p. 217. & Surium 31. August.

In Zonam B. Mariæ. *Τίς ὁ φαιδρὸς σύλλογ⊕ ἦτ⊕;* Germani Patriarchæ CPol. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combefis. p. 789. qui Andreæ Cretensi mallit tribuere.

In depositionem pretiosæ vestis S. Deiparæ in Blachernis. *Θεῖα τινὰ καὶ μεγάλα μυστήρια.* Georgii Metropolitæ Nicomediensis. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combefis. p. 752. A Possevino tribuitur Theodoro Presbytero & Syncello Magnæ Ecclesiæ.

Narratio de miraculosa restitutione ectypæ imaginis Deiparæ Mariæ Romanæ quam ex archetypo picto ut ajunt à S. Luca Germanus Patriarcha fieri curaverat. *Καὶ πάντα μὲν ὁ χρόνος* Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 325. seq.

Miracula Deiparæ in Choziba. *Ἀλλ' ἐπεὶ τὰ θαύματα τῆς ἐνδόξυ.* MS. Bibl. Coislin. p. 416.

Mariæ

b) De templo CPol. in Chalcopratis vide Tillemont T. 15. p. 182. & Cangii CPolin Christianam.

Mariæ Ægyptiacæ & Zosimæ. Μυϛήριον βασιλέως κρύπτειν καλόν. Bibl. Coislintana p. 126. 196. 401. Lambec. VIII. p. 231. Græcè è MS. Mediceo & Bavar. in calce Actorum Sanct. T. 1. Aprilis pag. XIII. & Latine pag. 76. Allatius Auctorem hujus vitæ ait esse Sophronium Patriarcham Hierosolymitanum, sub cujus nomine bis in Bibl. Coisliniana exstat & allegatur etiam in glossario Græco barbaro Meursii. & Latine ex versione Pauli Diaconi Neapolitani apud Surium ad 9. April. Id vero negat Papebrochius, qui Mariam illam ad A. C. 421. revocat. Oratio Manuelis Palæologi Imp. quæ post vitam Mariæ hujus subjici consuevit, incipit: Ο λόγος ὗτος ὁ τῆς ὁσίας ἡμῶν τὸν βίον ἄρτι διαζωγραφήσας. Vitam Mariæ Ægyptiacæ à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosweidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

In S. Mariam Ægyptiacam. Ἀποϛολικῆς ἐνθένδε γραφῆς πέρας φθάνει. Maximi Holoboli Syncelli. MS. Bibl. Coislinian. p. 245.

Mariæ Antiochenæ & Anthemii. Τὸ γεγονὸς πρᾶγμα κατὰ τὴν μεγάλην Ἀντιοχείαν. Græce & Latine, interprete Antonio Francisco Destiene S. I. in Actis Sanctor. ad 29. Maji T. 7. p. 50.

Mariæ junioris sub Basilio Macedone. Ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν ἀγώνων. Auctor scripsit, cum Romanus esset Imperator & Euthymius Patriarcha CPol.

* Mariæ Eugenii filiæ quæ Marini sub nomine Monachum simulavit. Supra, in Eugenio.

* Marinæ sive Margaretæ Martyris: *Nihil æque lætificat & exhilarat animam bonam.* Latine in Tom. 6. Lipomanni & apud Surium ad 17. Julii. Vide de hac si lubet Tillemontium T. 16. p. 167.

Τῆς ἀναϛάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριϛοῦ. Auctor incertus. MS. in Bibl. Coislin. p. 196.

Ἐμοὶ δὲ καὶ οὐρανὸς εἶναι δοκεῖ τῆς Ἐκκλησίας ϛερέωμα. Auctor Theodorus Metochita, magnus Logotheta.

Καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἄγει, ἧς ὁ Χριϛὸς κεφαλή. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. MS. in Bibl. Vindobonensi. Lambec. VIII. pag. 71.

Marini vita per Theotimum. Τῆς ἀναϛάσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν. Cod. Barocc. 148.

Marini

Ejusdem Encomium. Οὐ ξένα τῆς παρούσης ἡμῖν πανηγύρεως. Auctor Nilus, Metropolita Rhodi.

Matthæi Apostoli & Evangelistæ. Ματθαίῳ δὲ μνήμης τί ἂν γένοιτο χαριέστερον. XVI. Nov. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Latine ex Combefisii versione T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 410. Græce & Latine in auctario novissimo Combefisii T. 1. pag. 401. Vide etiam ejus Bibl. Concionatoriam T. VIII. pag. 161-186. & Tillemont. T. 1. memor. p. 386. sq.

Ἔδει μὲν ἡμᾶς μηδὲ δεῖσθαι. Jo. Chrysostomi Homilia I. in Matthæum. MS. Lambec. VIII. p. 281.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦν ἐν τῷ ὄρει κατὰ μόνας ἡσυχάζων. MS. Lambec. VIII. p. 278.

Ejusdem Apostoli Acta, incerto auctore: Ματθαῖος ὁ ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς ἦν μὲν ἐκ πόλεως Ἱερουσαλήμ.

* Ἤδη μὲν τὴν παρὰ τοῦ πλάσαντος ἡμᾶς δοθεῖσαν φυλάττοντες ἐπελήμ. Latine apud Surium 21. Sept.

Matthiæ Apostoli, 9. August. Πῶς δαὶ ἄγω τὸν ἱερὸν Ματθίαν. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in auctario Combefisiano noviss. T. 1. p. 422. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 417. Vide & ejusdem Combefisii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 282. seq. Lambec. VIII. p. 124. Tillemont T. 1. p. 431. seq. & 685.

* Mauricii & LXX. cum eo militum, Apameæ in Syria. Μαρτύριον μνήμη φιλοθείας καθέστηκεν ἔνδειξις. MS. Lambec. VIII. pag. 87. Latine apud Surium 18. Jul. Vide Bollandum ad 21. Febr.

In Maximum presbyterum. Ὅτι μὲν ἀπελεύθη ἡμῖν ὑμῶν τὴν παράδοσιν. Jo. Chrysostomi T. VIII. Savil. p. 80.

Maximi Homologetæ A. C. 662. defuncti vita citatur ab Allatio de purgatorio pag. 730. XIII. Augusti. Incipit: Καὶ πάλαι (leg. πάλιν) μὲν τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευσαμένων ὁ βίος λυσιτελὴς καὶ ὠφέλιμος. Auctor incertus. Lacinias produxerat Baronius è MS. Vaticanis & versione Petri Morini. Auctor Anastasius Apocrisiarius Maximi discipulus. Prodiit Græce & Latine in Tomo I. Operum S. Maximi ex edit. Combefisii, qui Latine vertit. p. 1-28. Paris. 1675. fol.

Acta & collationes sive relatio motionis factæ inter S. Maximum & socium ejus atque Principes in secretario. Incipit: Τῇ ἡμέρᾳ ᾗ προσήχ-

ὑπομνήσεων. ante T. I. Operum S. Maximi p. 29--86. Græce & Lat. nisi quod nonnulla [illegible] Latine ex Anastasii Bibl. versione.

Officium SS. Maximi a) & Anastasii ex Menæis XIII. August. p. 87-106.

Epitome certaminis. ὁ ὅσιος καὶ τρισμακάριστος πατὴρ ἡμῶν Μάξιμος. MS. Lambec. VIII. p. 127.

Maximi, Dadæ & Quintiliani. Βασιλεύοντων τῶν ἀσεβεστάτων Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Latine apud Surium 28. April. sub Metaphrastæ nomine. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 2. Aprilis p. 974. & Latine Papebrochio interprete p. 126.

Maximi. Vide supra in Cæcilia.

Maximini. Vide supra in Juventino.

* Maximini. Vide Faustæ.

Melanes sive Melaniæ Romanæ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ διεγείρας τὴν σὴν τιμὴν κεφαλὴν, ἱερεῦ ὅσιε. Auctor coævus illi se profitetur. Ἦν ἄρα καὶ τοῦτο τῆς μεγίστης πάλαι καὶ περιφανεστάτης. Latine apud Surium, 31. Januar. Græce habuit Rosweidus. Exstat & MS. in Bibl. Coisliniana p. 213.

Melchisedeci. Ἐν τῷ καιρῷ. Auctor fertur Athanasius Alex. T. 3. Opp. p. 339. videatur Codex Apocryphus V. T. p. 311. seq.

De Melchisedeco & Lotho. Οὗτος ὁ Μελχισεδὲκ λέγεται ἀπάτωρ MS. Lambec. VIII. p. 261. Nessel. V. p. 128.

Meletii Ducis & CCLII. Martyrum acta fabulosa. Κατ' ἐκεῖνον καιρὸν διώκοντο οἱ Χριστιανοὶ ὑπὸ Βασιλέως Ἀντωνίνου. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor. ad 24. Maji T. 5. p. 436.

Meletii Episcopi Antiocheni. A. C. 381. defuncti 12. Febr. Ηὔξησεν ἡμῖν τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἀποστόλων. Licet in quibusdam Codd. Basilio tribuitur, Auctor Gregorius Nyssenus. T. 2. Opp. p. 1019.

Πανταχοῦ τῆς τιμίας καὶ ἱερᾶς ταύτης ἀγέλης. Auctor Jo. Chrysostomus. Latine apud Surium 12. Februar. Græce & Lat. T. 2. edit. novæ p. 367. citatur à Damasceno 2. de imag. & in Synodo 2. Nic. act. 4.

Memnonis, infra in Severo.

* Menæ, Hermogenis & Eugraphii Martyrium in Ægypto, Imperante Maximino. Μετὰ τὴν ἐπὶ γῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ παρουσίαν. Latine apud Surium ad X. Decembr, & apud Lipomannum: & Græce MS. Lambec. VIII. p. 227. Bibl. Coislin. p. 212.

a) Confer Volum. VIII. hujus Bibl. p. 729. seq.

τῆς ἐ Χρισοῦ χάριτ@ αὐξανομένης. MS. Lambec. VIII. p. 309. sub Athanasii nomine. Bibl. Coisliniana p. 565.

Menæ sive Mennæ Patriarchæ CPol. sub Justiniano 27. August. ὄντ@ ὁ ἀοίδιμ@ Μηνᾶς. MS. Lambec. VIII. p. 216.

* Menæ Martyris Ægyptii in urbe Cotyæi. Βασιλεύοντ@ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Latine apud Surium, XI. Nov. & Lipomannum.

Ἐγένετο κατὰ τὴν πλεῖστην τῶν ἀσεβεστάτων. Auctor Timotheus, ArchiEpiscopus Alex. Cod. Barocc. 147. Latine apud Surium 10. Nov.

Ἔτους δευτέρου τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ ἔτους πρώτου Γαΐου Οὐαλερίου Μαξιμιανοῦ. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. pag. 269. Cod. Barocc. 147.

* Menodoræ. Vide infra, Metrodoræ.

Mercurii Martyris Cæsareæ Cappadociæ. Καὶ κυβερνήτης μὲν περὶ ἀνεμον. Auctor Nicephorus Gregoras.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ βασιλεύοντ@ Δεκίου καὶ Βαλεριανοῦ. Auctor incertus. Latine sub Metaphrastæ nomine apud Lipomannum Tomo V. & Surium ad 24. Nov.

Methodii Patriarchæ CPol. Vita & res gestæ. Ἰησοῦν ἔχειν καὶ ἀκηρατον ἁμαρτ καὶ Χριστοῦ μάρτυρα. Auctor incertus.

* Metrodoræ, Nymphodoræ & Menodoræ. Οὐδὲ γυναιξὶν οὐδὲ χάρους τὸ τῆς μαρτυρίας ἀποκέκλεισται στάδιον. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 10. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 238.

Metrophanis & Alexandri Episcoporum Byz. Ἐνναικαιδεκάτῳ ἔτει τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας. Scriptor coævum se profitetur. Confer Photium Cod. 256. sed & Tillemontium T. 5. memor. p. 657.

Michaëlis Archangeli, vide supra, Archangeli.

De Apocalypsi Archangeli Michaëlis. Τῶν θαυμάτων καὶ δωρεῶν. Auctor Archippus Prosmonarius.

Michaëlis Cerularii elogium scripsit Mich. Psellus, cujus editionem promisit Combefisius T. 1. auctar. noviss. p. 13.

Michaëlis Syngelli. Νόμ@ ἦν ἐτ@ ἤνθησε πάλαι παρ' Ἕλλησι. Auctor Nicephorus Gregoras.

Monachorum cædes in Sina & Raithu. Ἀπαίρ@ ἐγὼ κατὰ τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων. Nili Monachi narratio edita Latine apud Surium & Bollandum 14. Januar. Græce & Latine à Petro Possino. Parif. 1639.

1639. 4. Vide quæ ad Allatium de Nilis p. 26. seq. editionis à me curatæ.

Alia narratio ejusdem argumenti. Ἐγένετό μοί ποτε καθεζομένῳ. Auctor Ammonius Monachus. Græce & Latine cum notis in Combefisii triumphis selectis Martyrum p. 88--131. Paris. 1660. 8. adde Tillemont T. 7. memor. p. 574. & 782.

Vita Moysis, servi DEI, libris tribus. Μωϋσέως τοῦ κατὰ μέν τινας. Auctor Philo Judæus Græce & Lat. inter Philonis opera. Latine ex Zini versione apud Surium 4. Sept.

Οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τῶν ἱππικῶν. Auctor Gregorius Nyssenus T. I. p. 167-256.

In Moysis serpentem. Χθὲς ἡμῖν ὁ λόγος πρός τε τὴν αἱρετικὴν πάλην. Severiani Gabalensis.

Moysis Æthiopis ex latrone anachoretæ. Οὗτος ὁ μακάριος μονωτὴς τὸ μὲν γένος ἦν Αἰθίοψ. 28. August. MS. Lambec. VIII. p. 218. ex Palladii Historia Lausiaca.

In mulierem peccatricem. Ἱκανῶς ἡμᾶς πρώην. Amphilochii. Græce & Lat. in edit. Combefisiana p. 64.

In mulieres ungventiferas. Vide in JEsu sepulturam. Sermonem Modesti Hierosol. memorat Photius Cod. 276.

Myronis sub Decio, Presbyteri Achajæ. 17. Aug. Ἔτους τρίτου αὐθεντεύοντος Ἀντιπάτρου. Auctor Metaphraste antiqvior. Vide Bandurium ad Antiqvitates CPol. pag. 647.

Ὁ ἅγιος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Μύρων. MS. Lambec. VIII. p. 200.

Myronis Rhauciæ in Creta Episcopi. 9. Augusti Ὁ ἅγιος καὶ θαυματουργὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ ἱεράρχης Μύρων. MS. Lambec. VIII. p. 122. & 200.

Myronis Ephesi Metropolitæ. Καθάπερ ἐπὶ τῶν διὰ χρείας ἑκάστοτε. Auctor Neophytus Hieromonachus. Lambec. V. p. 198.

* Nazarii, Gervasii, Protasii & Celsi. Νέρωνος αὖθις (ἄρτι) τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος. Latine apud Lipomannum Tom. 6. ad 14. Octobr. Surium 19. Junii. Græce MS. Lambec. VIII. p. 250. 258. 262. Bibl. Coislin. p. 211.

Neophyti Martyris. Κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς παρανόμου αὐτοκρατορίας τῶν τυραννικῶν βασιλέων Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. MS. Lambec. VIII. p. 338. Auctores se coævos & à Neophyto ab Ethnicismo conversos profitentur.

Νεόφυτός τις δῦλος Θεῦ τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ ἐκ γένες χριςιανῶν ὑπῆρχεν. Auctor coævum se profitetur.

Aliud. Παραδόξων πραγμάτων δορυφορήσαντος ἡ διήγησις. Auctor Constantinus Acropolita, magnus Logotheta.

Nerei & Achillei. *Nisi studia Catholicorum.* Velut è Græco versa ab Anonymo exhibet Surius 12. Maj.

In Nicænos c) Patres. Πείθεσθαι τοῖς ἡγυμένοις ἐκ τῆς Ἀποςολικῆς ἐπιτρεπεὶς παραινέσεως, ὦ Θεόφιλε. Auctor Gregorius Cæsareæ Cappadociæ presbyter. Exstat Latine in Tom. 6. Lipomanni & apud Surium ad 10. Julii. Græce & Latine in Auctario novo Combefis. T. 2. p. 547.

In Nicænum Symbolum. Τὸ μὲν ἐν τῇ πίςει ςεῤῥόν τι καὶ βέβαιον. Theodoti Episcopi Ancyrani circa A. C. 430. quem Latine *post* Holstenium (cujus editio Græcolatina postuma lucem vidit Rom. 1669. 8.) vertit & notis illustratum utraque lingva edidit Combefisius. Paris. 1675. 8.

Nicandri & Marciani. Ἦκον ἐπὶ τὰ νικητήρια. Auctor incertus.

Nicephori Martyris Antiocheni A. C. 260. Ἦν τις πρεσβύτερος ὀνόματι Σαπρίκιος. Græce & Latine in Actis selectis Martyrum Theodorici Ruinarti pag. 239-245. editionis Wetstenianiæ Amst. Quod Simeoni Metaphrasti tribuit Lambecius VIII. p. 82. 380. incipit: Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦν τις πρεσβύτερος. Latine apud Surium 9. Febr. Gallice in Honorati à S. Maria reflex. sur les regles & l' usage de la Critique T. 1. diss. 2. p. 225. sqq.

Nicephori Patriarchæ CPol. vitam scriptam ab Ignatio diacono memorat Svidas in Ἰγνάτιος. prodiit Græce ad 13. Mart. T. 2. Act. Sanctor. p. 704. Latine p. 294.

Plurima profecto diversis occasionibus atque temporibus. Oratio Theophanis presb. & præpositi in ejus exilium & translationem reliquiarum. Latine apud Surium 13. Mart.

Nicetæ filii Imp. Maximiani. 15. Sept. Ἐγένετο ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις. MS. Lambec. VIII. p. 221.

Nicæ-

c) Vide & supra in Constantino. Et quæ in Tomo sexto Aloysii Lipomanni p. 118. b. & apud Surium 10. Jul. Latine legitur Oratio de iis quæ Nicææ gesta sunt, incipit: *Nono decimo anno Imperii Diocletiani.*

Nicetæ Cæsareensis Bithyni Confessoris, sub Constantino Copronymo. Πρόκειται ἡμῖν μεγίστης ὠφελείας ὑπόθεσις. Auctor Theosterictus Monachus, Nicetæ discipulus. Latine apud Surium 3. Apr.

* Nicetæ Gothi. Νικητικοὺς ἀγῶνας τοῦ μάρτυρος Νικήτα. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Sept. & Surium 15. Sept. Græce MS. Lambec. VIII p. 240. 289. 380. IV. p. 62.

Nicolai. Ἐν τοῖς καιροῖς Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως ἀκαταστασία ἐγένετο ἐν τῇ Φρυγίᾳ. Auctor incertus.

Nicolai. Ἐπειδήπερ χαίρει Θεὸς. Auctor Leo Imp.

* Nicolai Myroblyti, Thaumaturgi Myrensis in Lycia Episcopi. 16. Dec. Σοφόν τι χρῆμα ζωγράφου χείρ. MS. Bibl. Coislin. p. 212. Lambec. VIII. p. 288.

Leonis Imp. Oratio Gr. L. prodiit Tolosæ 1644. 4.

In eundem. Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ. Andreæ Cretensis inter cujus orationes Græce & Latine edidit Combefisius pag. 188-196.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ. MS. Lambec. VIII. p. 376. Auctor incertus.

Ὁ μὲν θεοπάτωρ Δαυὶδ. Nicetæ Rhetoris Paphlagonis.

Ὄρθρος ἡμῖν φαεινότατος, Michaelis Archimandritæ. MS. sine nomine scriptoris Lambec. VIII. p. 308. Plura Combefisius in Bibl. Concionatoria T. VI. p. 68. seq. Vide & Tillemont. T. 6. memor. p. 688. 823. seq. mentio hujus Nicolai in Historia Miscella XXIV. 8.

Narratio miraculi à Nic. *Myrensi editi*, *6. Dec.* quo tres Stratopedarchæ Constantini M. Nepotianus, Ursus & Erpylio s. Erpelio ab injusto supplicio liberati sunt. Ἐν τοῖς καιροῖς κωνσταντίνου. MS. Lambec. IV. p. 122. VIII. p. 308. 376.

Nicolai Myrensis vita è Metaphraste & aliis collecta à Leonardo Justiniano, T. 1. Lipomanni & apud Surium 6. Dec. incipit: *Pataram scriptores tradunt.* Edita ab Aldo Venet 1502. 4. cum Juvenco, Aratore & aliis.

Translatio ex Myra Lyciæ ad Apuliæ opidum Barum jubente Ursone ArchiEp. A. C. 1088. Surius ad 9. Maji. *Universis CHristi Ecclesiis.*

Nicolai Studitæ. Οἱ τοὺς Ὀλυμπικοὺς ἀγῶνας. Auctor Monachus Studita, sed à Nicolai & Photii ætate remotior. Græce & Lat. in T. 2. Auctarii novi Combefis. p. 890.

Nico-

Niconis Episcopi & XCIX. cum eo Martyrum sub Decio, in Sicilia Qvintiano Præfecto. κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἡγεμονεύοντος Κυντιανοῦ τοῦ ἀσεβεστάτου. Auctor Chæremonius Syracusanus, Niconis Discipulus. Exstat Græce è MSS. Vaticano & Ambrosiano in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 23. Martii pag. 18. & Latine cum notis pag. 444.

Niconis Thavmaturgi, cognomento pœnitentiam agite. Εἰ καὶ τόνῳ ἢ χρόνῳ, γνώμῃ δὲ μᾶλλον στεῤῥᾷ. Auctor incertus.

* Nicostrati. Vide infra in Sebastiano.

Nili Rossanensis Calabri. Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Prodiit cum versione Jo. Matthæi Caryophili Rom. 1624. 4. Auctor contubernalis & discipulus.

Nili Monachi, πολλοῖς μὲν MS. in Codice Barocciano 65. Auctor Petrus Lambardus.

Niphontis Armenopuli. Μυστήριον μὲν βασιλέως κρύπτειν καλόν. MS. Bibl. Coislinian. p. 416.

* Nymphodoræ. Vide supra, Metrodoræ.

In Oeconomum iniquitatis. Πολλάκις ὑμῖν εἶπον διαλεγόμενος. Asterii Amaseni. Græce & Lat. T. I. Auctarii Novi Combefis. pag. 21.

Onesimi, Paulo Apostolo discipuli, Χαῖρε καὶ γένος ἱκετικοί. MS. Græce Lambec. VIII. p. 85. & Latine apud Surium 16. Febr. acta incertæ fidei. Vide Tillemont T. 1. memor. p. 607. edit. Paris.

Onuphrii & aliorum Eremitarum. Ἐν μιᾷ μὲν ἡμερῶν σπουδὴν ἐποιησάμην ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Παφνούτιος. Auctor fertur Paphnutius Anachoreta. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni, ad 1. Junii. & apud Surium 11. Junii. Græce MS. Lambec. VIII. p. 359. Aliam vitam Onuphrii à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosweidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

Orestæ Martyris. supra, Drestæ & Arestæ, & Eustratii.

In Origenem. Καλόν τι χρῆμα ἡ σιωπή. Gregorii Thavmaturgi pag. 169. edit. Gerh. Vossii.

Dominica ὀρθοδοξίας. Vide supra, Imaginum restitutio.

Pachomii. Ὁ λόγος ταῦτα πάντα κτήσαντος Θεοῦ ἀλήθεια. Græce è MSS. Florentino, Vaticano & Ambrosiano, in Actis Sanctor. appendice ad T. 3. Maji pag. 25. * & Latine Dan. Cardono S. I. interprete pag. 295. ad 14. Maji. Laudat Allatius de purgatorio p. 929. seq. confer Tillemont. T. VII. memor. pag. 167. sqq. 469. sqq. 674. sqq. 692.

Alia

Alia ejus vita, juniore auctore: Ἀυταρκῶς μὲν τὰ γραφέντα περὶ τ̃ ἁγίε. Græce in eadem appendice p. 51. * & Latine pag. 334.

Alia, incerto auctore memorata apud Allatium: ὁ κόσμος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ πηγὴ τῆς σοφίας. Latine in Tom. 6. Lipomanni & apud Surium ad 14. Maji.

In Palmarum Dominicam.

Βασιλικὴν δὲ περὶ σήμερον. Eulogii Archi-Episcopi Alex. (licet Codices quidam ut Bibl. Coislin. p. 402. Alex. Cyrillo tribuant) Græce & Lat. in Auctario novo Combefis. T. 1. p. 651.

Ἐκ θαυμάτων ἐπὶ θαύματα. Jo. Chrysostomi. Savil. T. 5. p. 882. vide & Lambec. IV. p. 128. VIII. p. 353.

Ἐκπετάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ. Jo. Chrysostomi. T. 2. Savil. p. 830.

Ἐπήνεσε καὶ ἄλλο τέ ποτε βασιλέως γλῶσσα τὴν παροῦσαν πανήγυριν. Leonis Imp. Græce & Lat. T. 1. Bib. Patrum Auctar. novi Combefis. p. 1657.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Methodii. Græce & Lat. in Combefisii Methodio p. 430.

Ἤδη τῆς δεσποτικῆς πανηγύρεως προκύπτει τὰ χαρίσματα. Leontii Neapolitani, in aliis CPolitani presb.

Ἤδη τῆς πνευματικῆς ἀκολουθίας προλάμπει. Jo. Chrysostomi. MS. p. 197. Bibl. Coislin. T. VII. Savil. p. 334.

Ὁ μὲν νοῦς τῶν προκειμένων. Georgii Nicomediensis. Cod. Barocc. 40.

Σπουδαιότερος ὦ φίλοι καιρός. Procli Patriarchæ CPol. inter ejus Orationes à Vinc. Riccardo editas Romæ, & in Combefisii Auctario novo T. 1. p. 399.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας καθήκει μύστας μὴ τὴν χάριν μόνον ἀσπάζεσθαι. Leontii presbyteri CPol.

Φρικτὸν ἀγαπητοὶ μυστήριον σήμερον. Athanasii Alex. In nova Collectione Patrum Montfauconiana Paris. 1706. fol. T. 2. p. 63.

Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυττε. Macarii Chrysocephali. MS. in Bibl. Coisliniana p. 181.

Χαῖρε σφόδρα κεχαριτωμένη θύγατερ Σιών. Epiphanii Archi Episcopi.

Χθὲς ἡμῖν τὴν κοινὴν ἀνάστασιν Λάζαρος. Josephi ArchiEpisco Thessal.

Niconis Episcopi & XCIX. cum eo Martyrum sub Decio, in Sicilia Quintiano Præfecto. Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἡγεμονεύοντος Κυντιανοῦ τοῦ ἀσεβεστάτου. Auctor Chæremonius Syracusanus, Niconis Discipulus. Exstat Græce è MSS. Vaticano & Ambrosiano in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 23. Martii pag. 18. & Latine cum notis pag. 444.

Niconis Thaumaturgi, cognomento pœnitentiam agite. Εἰ καὶ τόνῳ ἢ χρόνῳ, γνώμη δὲ μᾶλλον στερρᾷ. Auctor incertus.

* Nicostrati. Vide infra in Sebastiano.

Nili Rossanensis Calabri. Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Prodiit cum versione Jo. Matthæi Caryophilli Rom. 1624. 4. Auctor contubernalis & discipulus.

Nili Monachi, πολλοῖς μὲν MS. in Codice Barocciano 65. Auctor Petrus Lambardus.

Niphontis Armenopuli. Μυστήριον μὲν βασιλέως κρύπτειν καλόν. MS. Bibl. Coislinian. p. 416.

* Nymphodoræ. Vide supra, Metrodoræ.

In Oeconomum iniquitatis. Πολλάκις ὑμῖν εἶπον διαλεγόμενος. Asterii Amaseni. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefis. pag. 22.

Onesimi, Paulo Apostolo discipuli, Χαῖρε καὶ γένος ἱκετικοί. MS. Græce Lambec. VIII. p. 85. & Latine apud Surium 16. Febr. acta incertæ fidei. Vide Tillemont T. 1. memor. p. 607. edit. Paris.

Onuphrii & aliorum Eremitarum. Ἐν μιᾷ μὲν ἡμερῶν σπουδὴν ἐποιησάμην ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Παφνούτιος. Auctor fertur Paphnutius Anachoreta. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni, ad 1. Junii. & apud Surium 11. Junii. Græce MS. Lambec. VIII. p. 359. Aliam vitam Onuphrii à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosweidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

Orestæ Martyris. supra, Drestæ & Arestæ, & Eustratii.

In Origenem. Καλόν τι χρῆμα ἡ σιωπή. Gregorii Thaumaturgi pag. 169. edit. Gerh. Vossii.

Dominica ὀρθοδοξίας. Vide supra, Imaginum restitutio.

Pachomii. Ὁ λόγος ταῦτα πάντα κτήσαντος Θεοῦ ἀληθινὰ. Græce è MSS. Florentino, Vaticano & Ambrosiano, in Actis Sanctor. appendice ad T. 3. Maji pag. 25. * & Latine Dan. Cardono S. I. interprete pag. 295. ad 14. Maji. Laudat Allatius de purgatorio p. 929. seq. confer Tillemont. T. VII. memor. pag. 167. sqq. 469. sqq. 674. sqq. 692.

Alia

Alia ejus vita, juniore auctore: Ἀυταρκῶς μὲν τὰ γραφέντα περὶ τ̃ ἁγίȣ. Græce in eadem appendice p. 91. * & Latine pag. 334.

Alia, incerto auctore memorata apud Allatium: ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησȣ̃ς Χριστὸς ἡ πηγὴ τῆς σοφίας. Latine in Tom. 6. Lipomanni & apud Surium ad 14. Maji.

In Palmarum Dominicam.

Βασιλικὴν ἡ πανήγυρις σήμερον. Eulogii Archi-Episcopi Alex. (licet Codices quidam ut Bibl. Coislin. p. 402. Alex. Cyrillo tribuant) Græce & Lat. in Auctario novo Combefis. T. 1. p. 651.

Ἐκ θαυμάτων ἐπὶ θαύματα. Jo. Chrysostomi. Savil. T. 5. p. 882. vide & Lambec. IV. p. 128. VIII. p. 353.

Ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ. Jo. Chrysostomi. T. 2. Savil. p. 830.

Ἐπήνεσε καὶ ἄλλο τί ποτε βασιλέως γλῶσσα τὴν παρȣ̃σαν πανήγυριν. Leonis Imp. Græce & Lat. T. 1. Bib. Patrum Auctar. novi Combefis. p. 1657.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Methodii. Græce & Lat. in Combefisii Methodio p. 430.

Ἤδη τῆς δεσποτικῆς πανηγύρεως περιεχύθη τὰ χαρίσματα. Leontii Neapolitani, in aliis CPolitani presb.

Ἤδη τῆς πνευματικῆς ἀκολȣθίας προλάμπει. Jo. Chrysostomi. MS. p. 197. Bibl. Coislin. T. VII. Savil. p. 334.

Ὁ μὲν νȣ̃ς τῶν προκειμένων. Georgii Nicomediensis. Cod. Barocc. 40.

Σπȣδαιότερος ὦ φίλοι καιρός. Procli Patriarchæ CPol. inter ejus Orationes à Vinc. Riccardo editas Romæ, & in Combefisii Auctario novo T. 1. p. 399.

Τȣ̀ς τῆς εὐσεβείας καθήκει μύστας μὴ τὴν χάριν μόνον ἀσπάζεσθαι. Leontii presbyteri CPol.

Φρικτὸν ἀγαπητοὶ μυστήριον σήμερον. Athanasii Alex. In nova Collectione Patrum Montfauconiana Paris. 1706. fol. T. 2. p. 63.

Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυττε. Macarii Chrysocephali. MS. in Bibl. Coisliniana p. 181.

Χαῖρε σφόδρα κεχαριτωμένη θύγατερ Σιών. Epiphanii Archi Episcopi.

Χθὲς ἡμῖν τὴν κοινὴν ἀνάστασιν Λάζαρος. Josephi ArchiEpisco Thessal.

χθὲς ἡμᾶς μετὰ τοῦ δεσπότου Λάζαρος. Andreæ Cretensis. Græce & Lat. p.75. in Combefisii edit.

Ὥσπερ ἡ ἀμέτρητος ἄβυσσος. Titi Bostrensis. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combefis. p. 638.

Pamphili Cæsar. Valentis, Pauli, Seleuci, Porphyrii, Theoduli, Juliani & sociorum. Καιρὸς δὴ καλεῖ πρὸς ἅπασι τὸ μέγα καὶ περιβόητον. Auctor Sim. Metaphrastes ex Eusebio. MS. Lambec. VIII. p. 85. Græce, & apud Surium 1. Junii Latine. Græce & Lat. T. 1. Act. Sanctor. Junii p.64-74. Vide Volum VI. hujus Bibl. p.101.

Pancratii Martyris qui Petri Apostoli ut ajunt discipulus, Tauromenii in Sicilia Episcopus fuit. Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον. Auctor fabulosus Evagrius Monachus laudatus Theophani Cerameo homil. 57. qui se Pancratii discipulum & comitem profitetur. Græce MS. Lambec. VIII. p. 94. Latine vertit Sirmondus, sed non prodiit.

Pantaleonis Martyris elogium à Niceta scriptum Græce & Latine edidit cum notis Fed. Morellus Paris. 1608. 8.

* Panteleemonis. Βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου καὶ παρανόμου.

Θαυμαστὸς ὁ a) Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Auctor Nicetas Rhetor.

Τῆς εἰδωλικῆς ἄλυος κατὰ πάσης διακεχυμένης τῆς οἰκουμένης. Auctor incertus. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 27. Julii.

Paphnutii, supra, Euphrosynes.

* Paphnutii Anachoretæ & DXLVI. Martyrum. *Fuit imperatore Diocletiano Arianus quidam præses.* Latine apud Surium 28. April.

Papyli Diaconi, Carpi Episcopi Thyatirensis & Agathopodis Martyrium. Ἐπὶ βασιλείας Δεκίου. Auctor incertus.

* Μεμνῆσθαι τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντων MS. Lambec. VIII. p. 249. 258. 261. supra in Carpo.

In parabolam de eo qui in latrones incidit. Ηκούσαμεν ἀδελφοὶ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ. Leontii Hierosolymitani.

Parasceves Virginis Martyrium. 14. Octobr. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις τοῦ ἀλιτηρίου. MS. Lambec. VIII. p. 363. Nessel. V. p. 128.

Ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων Χριστοῦ. MS. Bibl. Coislin. p. 169.

Pare-

a) In Indice ad Allatium non Pantaleemonis sed Pantaleonis hoc esse elogium innuitur. Ita & latina Martyrologia Pantaleonem nominant pro Panteleemone.

Paregoridis, vide supra, Leonis.

Parthenii Episcopi Lampsaceni sub Constantino M. clari Vita. πόθῳ καὶ ἀγάπῃ κινέμενος ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς Κρισπῖνος. Auctor Parthenii discipulum se profitetur, nomine Crispinum. MS. Lambec. VIII. p. 82. Latine apud Surium & Bollandum 7. Febr.

Patapii Thebani Ægyptii, Abbatis Eremitæ. ὡς λαμπρὰν καὶ πνευματικήν. & alia oratio quæ incipit Πάντα πιςεύειν ἄξιον. Utraque auctore Andrea Cretensi, inter cujus orationes Græce & Latine editæ à Combefisio. p. 196. & 216.

* Vita ejusdem. Οὐ πολλῆς Αἴγυπτος ἐπ' ἂν δὲ τέχνῃ. Latine apud Surium 8. Decembr. & apud Lipomannum. Græce MS. in Bibl. Coisliniana p. 212.

In SS. Patres & Prophetas. Ἡ προοδηγοῦσα πίςις εἰς τὴν ὁδόν. Athanasii Alex. Græce Lat. cum Holstenii vers. T. 3. Athanas. p. 450.

Patricii Episcopi Prusæi. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡγεμονεύοντος Ἰουλίου τοῦ ἀνθυπάτου. Græce in Actis Sanctor. ad calcem T. 3. Aprilis pag. LXV. & Latine ad 28. April. pag. 576. ex versione Jo. Ravensteinii, S. I.

In Paulum Apostolum Jo. Chrysostomi septem homiliæ de laudibus Pauli quas vertit Anianus.

1. Οὐκ ἄν τις ἁμάρτοι. T. VIII. Savil. p. 33. T. II. edit. nov. p. 477.
2. Τί ποτέ ἐστιν ἄνθρωπος. ibid. p. 37. & 482.
3. Ὁ μακάριος Παῦλος τῆς ἀνθρωπίνης. id. 40. 486.
4. Ὁ μακάριος Παῦλος ὁ τήμερον. id. p. 42. 490.
5. Ποῦ νῦν εἰσιν οἱ τὸν θάνατον αἰτιώμενοι. id. p. 49. 500.
6. Βούλεσθε τήμερον, ἀγαπητοί. id. p. 53. 506.
7. Ὅταν οἱ τὰ σημεῖα βασανίζοντες. id. p. 57. 512.

Τῆς τῶν ἁγίων βίου T. 7. Savil. p. 839.

Ἅπας μὲν ἐγκωμίων λόγος. Auctor Theodorus Daphnopates, qui è Chrysostomo collegisse se quæ de Paulo scripsit non diffitetur. Latine apud Surium 29. Junii. Ex Chrysostomo in Paulum confer quæ Photius Cod. 270.

Οὐδεὶς ἀσθενεῖ Παύλου ἀθλοῦντος. Auctor Proclus CPol. Græce & Lat. in Proclo Vinc. Riccardi, & T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 454.

Παῦλος ὁ Ἀπόςολος Ἑβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος. Auctor Theodorus Scutariota.

Τῆς μὲν ἐπιγραφῆς τῶν Ἀποςολικῶν πράξεων. Auctor Theodorus Magister, (an Daphnopates?) qui è Chrysostomo pleraque col-

collegisse se scribit. Græce T. 7. Savil. p. 819. Videnda etiam quæ in Paulum Apostolum congessit Combefisius T. VII. Bibl. Concionatoriæ.

Pauli Corinthii, supra in Codrato.

Pauli Homologetæ sive Confessoris, Patriarchæ CPol. Κωνςαντῖν۞ τὴν Ῥωμαΐκὴν ἀρχὴν, εἶτα τῆς ἀνατολῆς ἐγχειρίζετο σκῆπτρα. Auctor incertus. Allegat Allatius contra Creyghtonum pag. 336. & Cangius ad Zonaram pag. 72. Vide Photium Cod. 257.

* Ἡνίκα Κωνςαντῖν۞ ὁ τοῦ μεγάλου Κωνςαντίνου τρίτ۞ υἱός. Græcè habuit Rosweidus. Latine apud Surium 7. Junii.

Pauli & Julianæ, Ptolemaide. *Aurelianus Imperator per totum orbem terrarum contra Christianos edictum proposuit.* Latine apud Surium 17. Augusti. Vide supra in Juliana.

Pauli Latrensis. Μάτlω οἱ πολλοὶ τὸν χρόνον αἴτιον ἀξιοῦσιν εἶναι. Auctor Nicephorus Blemmidas. MS. in Bibl. Coisliniana p. 213. De monasterio S. Pauli Latris, Montfauconus lib. 2. Palæograph.

Ἐμοὶ γε λίαν ἡδὺ καὶ τὸ περὶ λόγους πονεῖν. Auctor incertus. citat Allatius p. 420. contra Creyghtonum.

Pauli Thebani, primi Eremitæ. *Inter multos sæpe dubitatum est.* Græca versio incipit: Ἐν πολλοῖς πολλάκις κίνησις. Latine apud Surium & Bollandum ad X. Januar. Auctor Hieronymus Monachus.

Alia Pauli Thebani vita è Græco Bavarico Codice versa Latine exhibetur in Actis Sanctor. ad X. Januar. incipit: *Vixit Beatus Paulus Decii & Valeriani &c.* Auctor sibi à S. Antonio quædam narrata memorat. De hoc Paulo Tillemont T. VII. memor. pag. 144. seq.

Vitam Pauli Thebani à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosweidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

Καὶ ζωγράφοις μὲν ἀρχετύπων ἐκεῖνα πρὸς μίμησιν. MS. Lambec. VIII. p. 340. seq. ubi prologus & cap. 1. Auctor non diu post vixisse se testatur.

Pegasii Martyris. Vide supra, in Acyndino.

* Pelagiæ Virginis Antiochenæ sub Diocletiano passæ. Γυναικείαν ἀρετὴν τῆς τῶν ἀνδρῶν. Gr. MS. Lambec. VIII. pag. 223. 249. 258. 262. Bibl. Coislinian. p. 210. Latine apud Lipomannum (Surius enim omisit) Tom. 6. ad 8. Octobr. Jacobum Diaconum in vita MS. S. Pelagiæ laudat Meursius in glossario Græcobarbaro. Ex illo

illo Latine quædam affert Surius ad 8. Octobr. Diaconum Heliopoleos appellans. Vide & Tillemont. Tomo. XII. memor. pag. 377. seq.

In Pelagiam Martyrem. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, καὶ γυναῖκες θανάτου λοιπὸν καταπαίζουσι. Jo. Chrysostomi. Latine apud Surium 9. Junii. ubi etiam alter Chrysostomi sermo. *Majore quidem theatro sancta Virgo*. T. 2. edit. Montfauconi p. 591. & prior Gr. Lat. p. 585.

Pelagiæ Tarsensis, *incerto Auctore*: τῆς πρώτου μαρτυρος ἀναιρεθέντος παρὰ τοῦ Διοκλητιανοῦ. Græce è MS. Palatino, in Actis Sanctor. ad 4. Maji T. I. pag. 747. & Latine pag. 747. atque apud Surium 4. Maji.

In Pentecostes Festum.

Ἐπέστη καὶ νῦν θεία ἐτήσιος πανήγυρις. Leonis Imp. Græce & Lat. in Combefisii Auctar. novo p. 1719. T. I.

Ἤδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσούσης ἀνέβη. Jo. Chrysostomi ex commentar. in Johannem.

Μεγάλως ἀγαπητοὶ καὶ πάντα λογισμῶν. Chrysostomi T. V. Savil. pag. 610. T. 2. edit. nov. p. 468.

Οἱ μὴ τοὺς χρονίους ἀγωνιστάς. Demetrii Cydonii.

Nullum est tam clarum celebritatis argumentum. Greg. Nysseni T. I. p. 976.

Οὐρανὸς ἡμῖν γέγονε σήμερον ἡ γῆ. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 976.

Πάλιν ἑορτὴ καὶ πάλιν πανήγυρις. id. T. V. Savil. p. 602. & T. 2. edit. nov. pag. 457.

Πάσαν ἑορτῆς ὑπόθεσιν φαιδροτέραν ὁ Δαυίδ. MS. Bibl. Coislinian. p. 182.

Πᾶσα μὲν ἡμέρα. Chrysostomi. T. VII. Savil. p. 582.

Περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα φιλοσοφήσομεν. Greg. Naz. Orat. XLIV.

Πυκνὰ μὲν ἡμῖν ἀλλ' ἐπωφελῆ. Basilii Episcopi Seleuciensis.

Σήμερον ἀγαπητοὶ ἐπεφοίτησε. Procli CPol. Græce & Lat. inter orationes ejus Romæ à Vinc. Riccardo editas & T. I. auctarii novi Combefis. p. 439.

Τὴν μὲν ἐν χθὲς ἐποίει πανήγυριν ἐπιδημοῦν Παράκλητος. Leonis Imp. Plura Combefisius T. IV. Bibl. Patrum Concionatoriæ.

Id mediam Pentecosten. Πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ Δεσπότου. Leontii Episcopi Neapoleos Cypri. Græce & Lat. in Auctario novo Combefis. T. I. pag. 702.

ὥσπερ ἡ φωσφόρος σελήνη. Chrysostomi T. 7. Savil. p. 272.

ὅταν δ' ἂν ὁ δεσπότης. Chrysost. T. 7. Savil. p. 272.

τοῖς φιλοῦσι τὸν Κύριον, ἑορτῆς οὐ λείπει καιρός. Leontii ArchiEpiscopi Neapolitani, licet in Codice Vaticano 564. male refertur ad Leontium presbyterum CPol. ut notat Allatius p. 1 12. de Simeonibus. CPolitano tribuit etiam Combefisius qui Græce & Lat. edidit T. 1. Auctarii Novi p. 719.

Gesta in Perside. Βασιλεύοντος Ἀρενάτου τῆς Περσικῆς χώρας γέγονε φιλόνεικία. Auctor Anastasius Episcopus Theopolitanus sive Antiochenus. Quanqvam tempore Anastasii nullum fuisse regem Persarum Arenatum, sed Chosroën per annos XLVIII. ac deinde Hormisdam per annos XV. notat Henschenius T. 2. April. pag. 854.

* In Petrum & Paulum Apostolos. *Petrum & Paulum discipulos Domini laudare quidem est laudabile.* Latine in Tom. 6. Lipomanni, & apud Surium ad 29. Junii.

Ἐγένετο μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τὸν ἅγιον Παῦλον. MS. Lambec. VIII. p. 376. Bibl. Coislin. p. 196. Cod. Barocc. 147. Auctor incertus.

* *Non eos solum, qui fuere ab initio Patres artium.* Ibid.

Καλὸν μὲν τὸ ῥόδον τῆς ἐαρινῆς. Auctor Hesychius Presbyter Hierosol. *Post multimoda & multifaria vitæ.* libri II. de passione Petri & Pauli sub nomine Lini Episcopi Rom. è Græco ut feruntur Latine T. 2. Bibliothecæ Patrum edit. Lugd. pag. 67-73.

Πᾶσαι μὲν αἱ συνήθεις. Asterii Amaseæ Episcopi. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 122.

Ἐδόκει μοι λέγειν τι περὶ τῶν Ἀποστόλων. Maximi Planudæ. Lambec. IV. pag. 54. VIII. pag. 71. licet sub Nysseni nomine Gretserus edidit.

Οὐρανὸς καὶ γῆς ἅμιλλαν. Jo. Chrysostomi, Græce T. V. Savil. p. 992. Latine apud Surium 29. Junii.

Χαίρετε Χριστοῦ βασιλέως ἅγιοι ἀπόστολοι. Ephraim Syri. MS. Bibl. Coislin. p. 414.

Τίς ὁ τερπνὸς οὗτος ἦχος; Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combefisii Auctario noviss. p. 327. T. 1. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 384.

Πάλιν ἡμῖν δυὰς ἀδιάλειπτος. Auctor Sophronius ArchiEpiscopus Hierosol.

In Petrum Apostolum & Eliam Prophetam. *Pauci hodierno die nostræ concioni,* Jo. Chrysostomi. Latine apud Surium 1. August. T. 2. edit. novæ Chrysost. inter dubia p. 730.

De Petro Apostolo Narrationem MS. initio mutilam memorat Lambec. VIII. p. 351. Vide & Tillemont T. I. memor. p. 189. sqq. ac Bibliothecam Concionatoriam Combefisii T. VII. p. 156. 190. 308. 411.

In venerationem Catenæ S. Petri. Ὅσοι τῷ τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων, θείῳ ἔρωτι φλεγόμενοι. Auctoris incerti. Latine sub Chrysostomi nomine apud Surium 1. August.

* Petri ArchiEpiscopi Alexandrini. Εὔχεται μὲν ἡ ἐπιφανὴς Νικομήδεια. Græce & Lat. cum notis Combefisii, in triumphis selectis Martyrum p. 189. Paris. 1660. 8. Vide Vales. ad Euseb. VII. 32. in addendis. *Ad corroboranda corda credentium,* Latine ex Anastasii Bibl. versione apud Surium 25. Nov.

Petri Aulani. *In illo tempore Petrus qui & Balsamus.* Latine ex Anastasii Bibliothecarii versione apud Surium 3. Januar.

Phanurii Martyris miracula ab Auctore qui Sec. VIII. vixit descripta. Οὗτος ὁ μέγας τῆς ἀληθείας μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Φανούριος. Græce & Latine in Actis Sanctorum ad 27. Maji T. 6. p. 693.

Pherbutæ Virginis. Τῷ καιρῷ τῶν διωγμῶν. Græce è MS. Regis Galliæ in Actis Sanctorum ad calcem T. 3. Aprilis & Latine ad 22. April. pag. 21.

Phileæ. infra, Philoromi.

* Philemonis. Vide infra, Thyrsi.

Philemonis, Apollonii, Ariani. Ἐν ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Græce è MS. Regis Galliæ in Actis Sanctor. ad 8. Martii T. I. pag. 895. & Latine p. 752.

Philetæri & Eubioti sub eodem Diocletiano Martyrium passorum. Πολλὰ καὶ μεγάλα κακὰ πανταχοῦ Græce è MS. Regis Galliæ, in Actis Sanctor. ad 19. Maji T. 4. pag. 313. cum latina Dan. Cardoni versione.

* Philippi a) Apostoli. Ὁ τοῦ Θεοῦ Θεὸς λόγος ἀϊδίως συνὼν τῷ Πατρί. Latine apud Surium 1. Maji. Απο-

a) Confer quæ exhibet Combefisius Bibl. Concionatoriæ T. 6. p. 464. seq. Vide & Tillemont. T. 1. p. 379. sq. & 647. ubi de Actis Philippi Apocryphis.

Marcus Diaconus Porphyrii discipulus. Latine apud Surium & Bollandum 26. Febr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 93.

In Priscillam & Aquilam. Ἄρα ἐπαιδεύθητε μηδὲν εἶναι νομίζειν. Jo. Chrysostomi T. V. Savil. p. 321.

Probi (male Prothi apud Lipomannum) Tarachi (male Jaradi apud Allatium p. 125. de Simeonibus & Caveum ad A. 901.) & Andronici Martyrum Tarsi Ciliciæ A. C. 287. Ἐν ὑπατείᾳ Διοκλητιανοῦ σεβαστοῦ τὸ πρῶτον. Scripta feruntur hæc Acta á Marcione sive Marcio, Felice & Barnaba sive Barba aliisque præsentibus & videntibus quæ Pamphilo, Marcianus, Lysius, Agathocles, Parmeno, Diodorus sive Dioclerus, Felix, Gemellus, Athenion, Tarachus & Orosius redemerunt à quodam spiculatore nomine Sebasto. Hæc acta Græce cum veteri Latina versione quam Rosweidus primum Antwerp. 1607. 8. ediderat, vulgavit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chrysostomi Paris. 1680. 4. p. 245-309. & post eum Theodoricus Ruinartus in Actis selectis Martyrum p. 423. seq.

* Eorundem trium Martyrum acta à Simeone Metaphraste descripta incipiunt: Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ ἀναξίως. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 11. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 249. 258. 262. Bibl. Coislin. p. 210.

Procopii Martyris. Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἐβασίλευε Διοκλητιανὸς ὁ τύραννος. Auctor incertus. Meminit septima Synodus Actione IV. ut Allatio jam notatum.

Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ. MS. in Bibl. Coislin. p. 196.

Προκοπίῳ τὴν θυσίαν ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσε τὸν σταυρὸν αὐτὸν ἰδών. Auctor Hesychius Presbyter Hierosol.

Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τὴν αὐτοκράτορα Ῥωμαίοις διεπόντων ἀρχήν. Auctor incertus. Extat Latine in T. 6. Lipomanni, 8. Julii & apud Surium 8. Jul. sub Metaphrastæ nomine.

Τέρπει μὲν καὶ λειμὼν πολυανθής. Auctor incertus.

Τῶν ἁγίων προπατόρων. a) (Dominica ante Nativitatis Christi festum.) Ἀπῴκιζεν ὁ Θεὸς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ. MS. Bibl. Coislin. p. 195.

* Protasii. Vide supra, Nazarii.

In

a) Vide Cangii glossar. in προπάτορες, & Continuatorem Theophanis Byz. p. 245.

Διοκλητιανȣ̃ τȣ̃ Βασιλέως ἐν Νικομηδείᾳ. Lambec. VIII. pag. 127.

Pionii, Patricius Prusensis Episcopus Glycæ pag. 17. laudatus.

Apostolus monet ut Sanctorum memoriam celebremus. Latine apud Surium è Metaphraste 1. Febr. vide quæ supra lib. V. cap. 1. p. 51.

Platonis Hegumeni Studitæ. ῥήτορσι μὲν καὶ σοφισαῖς. Auctor Theodorus Studites, qui Platonem illum spiritalem suum parentem appellat. Græce & Lat. in Actis Sanctor. 4. April. Latine apud Lipomann. T. 7. & Surium 16. Dec.

* Platonis Martyrium. XVIII. Nov. Οὐ ξένα Γαλατῶν τὰ παρόντα, ȣ̓δὲ ὁμολογητȣ̃ τῆς ἀληθείας ἀλλότρια. Latine apud Surium 22. Jul. Græce MS. Lambec. VIII. p. 278. seq. 281.

Pœmenis Abbatis in Thebaide 27. August. Ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Ποιμὴν Αἰγύπτιος ἦν τῷ γένει. Lambec. VIII. p. 217. seq. de illo Pœmene Tillemont T. 15. p. 147. sqq.

Polyæni. supra in Herma.

Polycarpi Smyrnensis Episcopi. 26. Jan. Ἡ ἐκκλησία τȣ̃ Θεȣ̃ ἡ παροικȣ̃σα Σμύρναν, MS. memorat Lambecius VIII. pag. 88. Epistola Ecclesiæ Smyrnensis apud *Euseb. IV. 15. Hist.* & in Ruinarti Actis Martyrum pag. 28. sqq.

Superiora repetam dicendo, sub Pionii nomine edita à Bollando 26. Jan. Latine, & recusa in Tentzelii diss. selectis part. 1. pag. 76. sqq. Vide Tillemont T. 2. pag. 341. seq. & quæ supra lib. V. capite 1. pag. 50.

* Polyeycti militis. A. C. 254. Εἴπερ τις ἄλλη καλλίστη τῶν διηγήσεων. MS. Lambec. IV. pag. 62. VIII. pag. 336. Latine apud Surium ad IX. Januarii.

Polyxenæ Martyris. Vide in Xanthippe.

Pontiani martyris Spoletini sub M. Aurelio. Latine apud Bollandum 14. Jan. adde Tillemont T. 2. p. 628.

Porphyrii qui passus est martyrium Cæsareæ Cappadociæ. Βασιλεύοντος τȣ̃ παρανόμȣ καὶ ἀσεβεστάτȣ Αὐρηλιανȣ̃. Auctor incertus. Julium Metaphrastem in Porphyrii vita citat Meursius, glossar. in μυβαίκβος.

Porphyrii Gazæ Episcopi circa A. 421. Τῶν ἁγίων ἀνδρῶν τȣ̀ς ἄθλȣς. Auctor

Marcus Diaconus Porphyrii discipulus. Latine apud Surium & Bollandum 26. Febr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 93.

In Priscillam & Aquilam. Ἄρα ἐπαιδεύθητε μηδὲν εἶναι νομίζειν. Jo. Chrysostomi T. V. Savil. p. 321.

Probi (male Prothi apud Lipomannum) Tarachi (male Jaradi apud Allatium p. 125. de Simeonibus & Caveum ad A. 901.) & Andronici Martyrum Tarsi Ciliciæ A. C. 287. Ἐν ὑπατείᾳ Διοκλητιανοῦ σεβαστοῦ τὸ πρῶτον. Scripta feruntur hæc Acta á Marcione sive Marcio, Felice & Barnaba sive Barba aliisque præsentibus & videntibus quæ Pamphilo, Marcianus, Lysius, Agathocles, Parmeno, Diodorus sive Diocleтus, Felix, Gemellus, Athenion, Tarachus & Orosius redemerunt à quodam spiculatore nomine Sebasto. Hæc acta Græce cum veteri Latina versione quam Rosweidus primum Antwerp. 1607. 8. ediderat, vulgavit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chrysostomi Paris. 1680. 4. p. 245-309. & post eum Theodoricus Ruinartus in Actis selectis Martyrum p. 423. seq.

* Eorundem trium Martyrum acta à Simeone Metaphraste descripta incipiunt: Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ ἀναξίως. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 12. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 249. 258. 262. Bibl. Coislin. p. 210.

Procopii Martyris. Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἐβασίλευε Διοκλητιανὸς ὁ τύραννος. Auctor incertus. Meminit septima Synodus Actione IV. ut Allatio jam notatum.

Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ. MS. in Bibl. Coislin. p. 196.

Προκοπίῳ τὴν θυσίαν ὁ Χριστὸς ἐπιφάνειαν τὸν σταυρὸν αὐτὸν ἰδών. Auctor Hesychius Presbyter Hierosol.

Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν αὐτοκρατόρων Ῥωμαίοις διεπόντων ἀρχήν. Auctor incertus. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni, & Italice & apud Surium 8. Jul. sub Metaphrastæ nomine.

Τέρπει μὲν καὶ λειμὼν πολυανθής. Auctor incertus.

Τῶν ἁγίων προπατόρων. a) (Dominica ante Nativitatis CHristi festum.) ἀποικίζει ὁ Θεὸς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ. MS. Bibl. Coislin. p. 195.

Protasii. Vide supra, Nazarii.

In

a) Vide Cangii glossar. in προπάτορες, & Continuatorem Theophanis Byz. p. 245.

In purpuram Sacerdotibus redditam. ὡς σφόδρα τῶν ἐρωμένων αὐτοῖς ἐφιέμενοι. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi.

In sacram Qvintam. ἐπέστη τῶν ἱερῶν μυστηρίων ἡ πανήγυρις. Procli Patriarchæ CPol. Inter ejus Orationes Græce & Lat. à Riccardo editas & in Combefisii Auctario novo T. 1. p. 406.

Τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη πένθος μὲν Ἰουδαίων. Athanasii Alex. T. 3. p. 444. cum Holstenii versione.

Quintiliani, supra in Maximo.

Quizici. Supra in Ceryco.

Rebeccæ Martyris. Vide in Xanthippe.

In Romanum Martyrem. Πάλιν μαρτύρων μνήμη. Jo. Chrysostomi. T. 2. edit. novæ p. 611. Latine apud Surium 18. Nov. & apud Lipomannum è Metaphraste.

Παλαίστραι μὲν σώμασιν. Ejusdem. T. 2. edit. novæ p. 617.

* Romuli. Vide supra, Eudoxi.

Sabaitarum Patrum viginti, à Saracenis interfectorum A. C. 788. in Laura S. Sabæ. Ἄξιον ἐστὶ τοὺς μηδέπως τῆς τῶν ἁμαρτημάτων ἰλύος. Auctor Stephanus Monachus Sabaita, qui coævum se & jussu Abbatis Basilii scripsisse profitetur. Acta hæc exstant apud Henschenium Græce è MS. Petri Segvierii ad calcem T. 3. ad 20. Martii p. 2. & Latine p. 176. sq. cum notis.

Sabæ Gothi A. C. 372. Ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἡ παροικοῦσα ἐν Γοτθίᾳ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 2. Aprilis p. 966. & Latine pag. 87. Exstat & Latine apud Surium 12. April. & Metaphrastæ tribuitur.

Sabæ Hagiopolitæ sive Hierosolymitani Abbatis & Confessoris A. C. 531. defuncti vita à Cyrillo Scythopolitano circa A. C. 553. monacho Monasterii S. Euthymii ad Georgium a) Abbatem Lauræ Novæ descripta. Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Græce & Latine in Cotelerii monumentis Ecclesiæ Græcæ, T. 3. p. 220 -- 376. Latine apud Bollandum 20. Januar.

* Ἐμὲ μὲν οὕτω νικῆσαι ψυχὴν εἰς ἀρετῆς ἐπιθυμίαν. MS. Bibl. Coislin. p. 212. Lambec. VIII. p. 302. seq. & Latine T. 5. Lipomanni, & apud Surium ad 5. Decembr.

* Sabbatii. Vide infra in Trophimo.

S 2 Sabba-

a) Diversus hic à Georgio Lauræ ejusdem præposito ab Origenistis intruso. Lambec. VIII. pag. 306.

Sabbato magno. Ἐπιτάφιον ἑορτὴν τοῦ Σωτῆρος. Amphilochii Iconiensis Episcopi. Græce & Lat. in editione Combefisiana p. 86. cum versione Petri Pantini, qui prior ediderat.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου. Jo. Damasceni. Gr. Lat. edidit Petrus Pantinus. Antwerp. 1601. 8. inde prodiit in editt. Damasceni A. 1603. 1609. & in novissima Mich. le Quien T. 2. p. 815. Paris. 1712. fol. Latine vero in Bibl. Concionatoria Combefis.

Ὦ φρικτοῦ μυστηρίου πάσῃ τῇ κτίσει. Leonis Imp.

Sabellii Martyris. Vide in Ismaele.

* Sabini martyrium. *Imperante Diocletiano edictum.* Latine apud Surium 13. Martii.

Sadoth Episcopi & CXXVIII. ejus sociorum in Persia, Latine apud Surium 20. Febr. μετὰ τὸ πληθυνθῆναι. MS. Lambec. VIII. p. 87.

* Samonæ. Vide supra, Guriæ.

* Sampsonis ξενοδόχου. *Partim quidem magno Sampsoni.* Latine apud Lipomannum T. 6. & apud Surium ad 27. Junii. de hoc Sampsone Bandurius p. 609. 610.

Samuelis Prophetæ. Οὗτος ὁ μακάριος Σαμουὴλ. MS. Lambec. VIII. p. 202.

In Sanctorum omnium Dominicam: καὶ τὸ λόγοις μὲν ἄλλως τὰ τῶν ἁγίων ἑκάστου διεξιέναι. Philothei Patriarchæ CPol.

Πρότερον ἡ τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐπανηγυρίζετο πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημία. Leonis Imp. Plura Combefisius T. 8. Bibl. Concionatoriæ p. 312 - 400.

In Sancta Sanctorum. Καθάπερ τῇ ἱερᾷ τραπέζῃ. Isidori Thessalonicensis Archi Episcopi.

* Sebastiani & sociorum, Zoës, Tranquillini, Nicostrati, Claudii, Castoris, Tiburtii, Castalli, (Castuli) Marcellini & Marci. Πολλῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς κατὰ Χριστὸν καὶ τῶν ἐκείνου μαθητῶν θεραπευτῶν Διοκλητιανός. MS. in Bibl. Coislin. p. 213.

Senatoris, Viatoris, Cassiodoræ, & matris ejus Dominatæ Martyrum. Ἐν τοῖς καιροῖς Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως. Auctor se profitetur Florentium, Martyrum famulum.

Septem dormientium b) Ephesi. Βασιλεύοντος Δεκίου. MS. Lambec. VIII. p. 375. Vide Photium Cod. 253. Latine apud Surium 27. Jul.

Sera-

b) De his Scorsus p. 448. ad Theophanem Cerameum.

Serapionis. supra in Herma.

* Sergii & Bacchi Martyrum. Μαξιμιανȣ̃ βασιλεύοντος τȣ̃ τυράννȣ. Græce MS. Lambec. VIII. p. 248. 258. 262. Bibl. Coislinian. p. 210. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 7. Octobr.

* Severiani militis. 9. Nov. vel Sept. Λικινίȣ τȣ̃ δυσσεβȣ̃ς βασιλεύοντος, Αὐσίας τὸ τηνικαῦτα δὺξ ὤν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 9. Sept. Græce MS. Lambec. T. 8. p. 267. 238.

Severi & Memnonis. ὁ ἅγιος Σεβῆρος ἦν ἀπὸ Σίδης. MS. Lambec. VIII. pag. 210.

Silvestri Episcopi Rom. Οἱ μὲν σεπτοὶ καὶ θεόπται Ἀπόστολοι. Auctor Joannes Zonaras, licet sub Simeonis Metaphrastæ nomine exstat Latine apud Lipomannum T. 5. & Surium 31. Dec.

Εὐσέβιος ὁ Παμφίλȣ τὴν ἐκκλησιαστικὴν συγγράφων. Græce ex MSS. Mediceo & Mazarino cum versione & notis edidit Combefisius Paris. 1659. 8. in lectis CHristi Martyrum triumphis.

Ὁ ἡμέτερος ἱστοριογράφος Εὐσέβιος ἡνίκα τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἔγραφεν ἱστορίαν. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 321. quem vide sis etiam V. p. 408. Florentinium ad Martyrologium Hieronymi p. 67. 315. Schelstrateni Antiquit. illustrat. p. 477. D. Dorothei tunicam CHristi inconsutilem n. 40-59. supra Volum. VI. p. 103.

Simeonis Justi θεοδόχȣ. τὴν πρὸς τȣ̀ς ἀγαθȣ̀ς τῶν ὁμοδȣ́λων. Auctor Simeon qui se ταπεινὸν sive humilem a) appellat.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ ȣ̓ρανοί. Leontio Neapoleos Cypri Episcopo auctore. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefis. p. 682.

a) Combefisius T. 1. Bibliothecæ Concionatoriæ hunc putat diversum à Metaphraste, illum nimirum quem Græci νέον Θεολόγον vocant, qvique Abbas fuit S. Mamantis ad Xylocercum seu in Xerocerco ut mavult Allatius, cujus Orationes XXXIII de fide & moribus Christianis atqve Monasticis Latinas fecit Jacobus Pontanus S. J. exstantqve Græce in Codice MSto Cardinalis Mazarini. & in Bibl. Coisliniana p. 406. una cum aliis viginti. id p. 407. & libro Moralium atqve Catechesi ad eos qui mundo nuper renunciarunt: nec non capitibus 32 id. p. 410. sq. Male Gretserus c. 19. libri de imaginibus non manufactis eum cum Simeone Metaphraste confundit, cujus & ætas diversa, & Monachatus prorsus ignotus sit. Nec refert τȣ̃ νέȣ Θεολόγȣ nuncupatio, qva etiam insignitus Simeon Metaphrastes. In ea qvippe liberales Græci paullo recentiores. Sic namqve etiam Hesychium nominatum ex Regio Codice tractatu de Dominica resurrectione Combefisius repræsentavit.

Simeonis Metaphrastæ. Τὸν μέγαν ἐν βίῳ καὶ λόγῳ Συμεών. Auctor Mich. Psellus. Græce cum versione sua edidit Allatius ad calcem libri de Simeonibus p. 221-235. addita ejusdem ἀκολουθίᾳ, sive officio sancto, memoriæ ejusdem Simeonis consecrato pag. 236-244. Latine apud Surium 27. Novembr. & Lipomannum.

Simeonis σαλῦ. Οἱ τὸ διδασκαλικὸν πρὸς ἄλλους σπεύδοντες. Auctor Leontius Neapolitanus Cyprius. Exstat Latine T. 6. Lipomanni ad 1. Julii. & apud Surium, 1. Julii. sed Græce MS. memorat Lambecius VIII. pag. 99.

Simeonis Theologi, Abbatis S. Mamantis in Xerocerco vita scripta à Niceta Stethato, cujus epitomen vide in Combefisii notis ad Calecam T. 2. Auctarii noviss. p. 119. seq. usque ad 129. Nicetam illum Simeonis fuisse discipulum notat p. 133. Vita Simeonis junioris qui tempore Basilii & Constantini Prophyrogenitorum scripsit, *incipit*: Χρῆμα θερμὸν ἀρετὴ καὶ δεινὸν μὲν ἐμφυσῆσαι. MS. Bibl. Coislinian. pag. 410.

*Simeonis Stylitæ. b) 1. Septembr. Locum Græce producit Allatius pag. 47. de Simeonibus. Habuit etiam Græcè Rosweidus. Meminit Nicephorus XIV. 51. Hist. Prodiit Latine ex Guil. Gratii versione cum Jo. Bollandi notis in Actis Sanctor. ad V. Januar. Usus fuit Gratius MS. Regis Galliæ. Aliud sed mutilum Lambecius VIII. pag. 384.

Ejusdem vita scripta ab Antonio Monacho: Ξένον καὶ παράδοξον μυστήριον ἐγένετο.

Eadem scripta à Theodoreto Episcopo Cyri: c. 26. Philothei. Συμεώνην τὸν πάνυ, τὸ μέγα θαῦμα τῆς οἰκουμένης. Mentio in septima Synodo, actione IV. ut Allatio jam notatum. Latine apud Surium V. Januar. & in Actis Sanctor. ad V. Januarii: Sed in his ex nova versione Gvil. Gratii Brugensis S. I. MS. Græce Lambec. VIII. p. 233. 221.

Simonis Zelotæ, Apostoli. Τί φαιδρὰ σήμερον ἡ ἡμέρα. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combefisii Auctario noviss. T. 1. pag. 408. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 412. Adde quæ in Simeonem & Judam Apostolos idem Combefisius

b) Simeon Stylita Senior A. C. 460. defunctus centenario major (cui discipulus Daniel Styleta) colitur à Græcis 1. Sept. & Latinis 5. Januar.
Junior sub Justino Imp. clarus 24. Maj. 3. Sept. Scorsus p. 448. ad
tertius 26. Jul. Theophanem Cerameum.

fisius Tomo 8. Bibl. Concionatoria pag. 290. seq. Tillemont T. I. p. 423. sqq. 426. sqq.

Sinaitarum Monachorum. *Cum post incursionem Barbarorum.* auctor Nilus Monachus. Latine apud Surium 14. Jan. De aliis Latinis & Græco Latinis editionibus vide quæ dixi ad Allatium de Nilis p. 26. sq. Supra in Monachorum.

Siræ virginis in Persia A. C. 558. Auctore coævo. Πολλαὶ τῆς σωτηρίας ἀφορμαί. Græce è MS. Florentino cum versione Conradi Janningi in Actis Sanctor. ad 18. Maji, T. 4. p. 172-183.

Smaragdi. supra, Euphrosynes.

* Martyrium S. Sophiæ Italæ & illius filiarum Pisteos, Elpidis & Agapes. Μετὰ τὸ Διαγγελθῆναι πανταχοῦ τὸ σωτήριον κήρυγμα. Græce MS. Lambec. VIII. p. 241. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 17. Sept. & Surium 1. Augusti.

Sophronii Hierosolymorum Antistitis. Οἱ τοῖς θείοις καὶ μακαρίοις πατράσι. Auctor Johannes Zonaras.

* Sosontis sive Sozontis Martyrium: Μαξιμιανοῦ τῆς βασιλείας (Κιλικίας legit interpres Latinus. ita & MS. Cæsareum) ἡγεμονεύοντος. MS. Græce, Lambec. VIII. p. 237. seq. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 7. Sept. Vide supra in Jattesio.

Spiridonis ArchiEpiscopi Trimithuntis in Cypro. 14. Dec. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. MS. Lambec. VIII. p. 310. Auctor Theodorus Paphi Episcopus 14. Dec. qui meminit alterius vitæ Spiridonis scriptæ Jambis & Triphyllio Episcopo tributæ de qua Suidas in Τρίφυλλος. Tillemont. T. 7. 242. & Rev. Urbanus Godfridus Siberus in diatriba de hoc Spyridione, edita Lipf. 1718. 4.

* Vita Spiridonis ejusdem Thaumaturgi, Trimithuntis in Cypro Episcopi, Constantino imperante clari: Μέγιστον εἰς ψυχῆς ὠφέλειαν. Latine apud Surium 12. Dec. & apud Lipomannum. Græce MS. Bibl. Coislinian. p. 20.

Martyrium S. Stephani. Ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον μετὰ τοὺς χρόνους. Auctor incertus.

Stephani Protomartyris elogium. Ὡς ἱερός, ἀληθῶς καὶ καλός. Sub Procli Cpol. nomine Vinc. Riccardus, sub Asterii Amaseni rectius Combefisius edidit T. 1. Auctarii novi p. 283. ex testimonio Photii Cod. 271.

Os

Οἱ μὲν ἔξωθεν Chryfoft. T. VII. Savil. p. 581.

Πολλὰ καὶ θαυμαστά. id.

Σεμνύνει μὲν τὰς εὐδοκίμους. id. p. 579.

Νόμος ἄνωθεν ἀθλητικός. Auctor Leo Imp.

Στέψωμεν ἄνθεσιν ἐγκωμίων Στέφανον. Jo. Chryfoftomi T. 5. Savil. p. 864.

Πάντες μὲν οἱ τῶν μαρτύρων. id. p. 871.

Ὥσπερ ὁ ἥλιος πανταχοῦ μέν. Auctor Manuel Caleca.

Ὁ μὲν αἰσθητὸς ἥλιος ὑπὲρ γῆς ἀνατέλλων. Auctor Proclus CPol. T. I. Auctarii novi Combefif. p. 443. Græce & Lat. & in Proclo Vinc. Riccardi.

Ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἡ ἀκολουθία. Latine ex Zini verfione apud Surium 26. Dec. Auctor Gregorius Nyffenus. T. 2. Opp. p. 786.

Narratio deportationis reliqviarum Stephani Protomartyris. Ἐγένετο μετὰ τὸ εἰσκομισθῆναι. Auctor profitetur fe vixiffe ætate Cyrilli Hierofol. & Eufebii CPolitani Epifcopi.

Alia narratio de ἀποκαλύψει five detectione earundem reliqviarum, Luciano Presbytero Hierofol. auctore: Τοῖς κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἁγιωτάτοις. Latine apud Baron. ad A. 415. & Surium 2. Augufti & in appendice ad Auguftinum T. VII. Opp. edit. Benedictin. ubi & alia, & T. X. Lovan. Vide Gennadium de S. E. c. 46. & 47. atque ibi Miræum. Etiam Combefifii Bibl. Concionatoriam T. 7. pag. 573. feq.

In easdem Protomartyris reliquias. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Σωτὴρ πάντων. Nicetæ Rhetoris. Extat Latine T. 6. Lipomanni ad XI. Augufti.

Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ πατὴρ (σωτὴρ MS. Lambec. VIII. p. 101.) πάντων τῶν ἐλπιζομένων. Mich. Pfelli.

Stephani Papæ & fociorum. Κατὰ τοὺς καιροὺς Οὐαλεριανοῦ. MS. in Codice noni fæculi. Vide Bandurium p. 646. 647. ad Antiqvitates CPol. Latine apud Surium 2. Augufti.

Epitome. Οὗτος ὁ ἅγιος καὶ ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ ἱερομάρτυς. MS. Lambec. VIII. p. 228.

Stephani junioris c) Martyris. fub Conftantino Copronymo A. C. 767. 28. Novembr. Ἀγαθὸν καὶ δίκαιον καὶ πᾶσι τοῖς εὐσεβέσιν. Auctor Stephanus quidam Byzantinus, Martyre non multo junior. Vide Allatium de Simeonibus pag. 81. & adverfus Creyghtonum pag. 336.

Θεῖον

c) De hoc Hiftoria Mifcella XXII. 29.

* Θεῖον τι χρῆμα ἡ ἀρετὴ καὶ πολλῶν ἀξία. MS. Lambec. VIII. p. 226. 285. locum allegat Allatius p. 336. contra Creyghtonum Latine apud Surium 28. Novembr. & Billio interprete inter Damasceni opera cujus esse non posse Billius docet.

Stephanidis. Vide, Victoris.

Stratonici. supra in Hermylo.

Stratonis. in Eutychiano.

De Susanna. αὕτη μὲν οὖν ἡ ἱστορία. Hippolyti Episcopi Romæ. Græce & Lat. in Auctario noviss. Combefis. T. 1. p. 51. atque S. Hippolyti operibus T. 1. p. 273.

Vide & supra in Danielem & Susannam. Ἠκούσατε ὑμῶν συγγνώμονες. Chrysostomi T. 5. Savil. p. 703.

Susannæ a) Martyrium, filiæ Artemii sacerdotis idolorum. Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Μαξίμου ἦν τις ἱερεὺς τῶν ἑλλήνων. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 376. Cod. Barocc. 148.

Syncleticæ. Ἔδει πάντας ἀνθρώπους τῶν καλῶν μὴ ἀμυήτους ὑπάρχειν. Auctor Polycarpus Asceta vel Arsenius Pegadensis cui tribuitur etiam in MS. Coisliniano p. 200. Græce cum versione sua, sine nomine auctoris edidit Cotelerius Tom. 1. monument. Ecclesiæ Græcæ p. 201-277. testatus pag. 754. in codice Vaticano tribui S. Athanasio. Latine ex Dav. Colvilli versione edidit Bollandus T. 1. Act. Sanctor. ad V. Januar. Græce & Latine etiam Montfauconus T. 3. Athanasii p. 681.

* Tarachi Martyris. Vide supra, Probi.

Tarasii Patriarchæ CPol. A. 806. Μέλλων ἀπείρῳ μεγέθει. Auctor Ignatius Diaconus, Svidæ etiam laudatus. Latine apud Surium & Bollandum 25. Febr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 92.

In Templi consecrationem. Οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ἡμῖν. Leonis Imp.

Terentii, Africani, & aliorum. Ex Latina Francisci Zini versione apud Lipomannum, Surium 10. April. qui Metaphrastæ tribuit; & in Actis Sanctor. T. 1. p. 861. Incipit: *Decius Romanorum Imperator.*

Thaddæi Apostoli. ὁ μακάριος Λεββαῖος ὁ καὶ θαδδαῖος. 21. August. MS. Lambec. VIII. p. 202.

Taisiæ sive Thaisiæ meretricis conversio. Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί. MS. Lambec. VIII. p. 348. Auctor incertus.

T Tha-

a) alia Susanna Galieni filia sub Dioclet. & Maximiano, de qua Surius ad XI. August.

Thalelæi Medici. Ἐν Αἰγαιαῖς τῆς Νημεριανῆς. Græce è MS. Danielis Florentino, cum versione Papebrochii, ad XX. Maji T. 5. p. 180. * & alia acta minus fide digna è MS. Vaticano Græce cum versione Dan. Cardoni pag. 183. * Incipiunt: Κατὰ τὴν πόλιν Νημεριανῆ.

* Theclæ Martyris, 24. Sept. Ἄρτι τοῦ μεγάλου τῆς ἀληθείας εὐαγγελιστοῦ τε καὶ κήρυκος. Græce & Latine edidit Petrus Pantinus. Antwerp. 1608. 4. Citat Suidas in ἄβαξι, ἀνοίμωνες, συναγορεῦσαι. Græce MS. Lambec. VIII. p. 243.

Ἱστορία μὲν τὸ πονηθὲν τουτὶ σύγγραμμα. Auctor Basilius Seleuciensis. Exstat Græce & Latine editum à Petro Pantino. ibid. Idem Basilius, à qvo gesta Theclæ etiam metro scripta testatus est Photius Cod. 168.

Ἀναβαίνοντος Παύλου εἰς Ἰκόνιον. Antiqviora Theclæ acta nescio quo auctore scripta & lecta Tertulliano, quæ primus Græce & Latine edidit Jo. Ernestus Grabe in spicilegio Patrum Tom. 1. p. 95. Oxon. 1698. 8. recus. A. 1714. 8. Locum ab illo omissum vulgavit Thomas Hearne in appendice ad Jo. Lelandi collectanea T. VI. p. 68. 69. Oxon. 1715. 8.

Καλὰς ἡμῖν ἡ τοῦ πνεύματος χάρις. Johannes Chrysostomus. T. 2. novæ edit. p. 749. inter spuria.

Ἐπαινετὸς ὁ τῆς ἐκκλησίας θεσμός. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in Auctario novissimo Combefisii T. 1. p. 445. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 426.

* Theoctistes Lesbiæ Vita, prima ex illis qvas Simeon Metaphrastes scripsit. Εἰκόνες καὶ πάλαι τῶν ἀνδριάντων. Loca Græce profert Allatius de Simeonum scriptis pag. 49. seq. Latina quæ exstat apud Surium 10. Nov. & Lipomannum, incipit: *Laudare quidem ea quæ sunt bona.*

Theodoræ pœnitentis Alexandrinæ. a) Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις Ζήνωνος τοῦ βασιλέως καὶ Γρηγορίου ἐπάρχου ὄντων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Auctor incertus.

* Ζήνωνι ἤδη τὴν αὐτοκράτορα Ῥωμαίοις διέποντι ἀρχήν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium XI. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 239. 320. seq.

Theo-

a) Aliam Theodoram Antiochenam celebrat S. Ambrosius lib. 2. de virginibus. Alia Theodora Alexandrina de qua Surius ad V. Aprilis. De illa Theodora pœnitente vide Tillemont. T. 16. memor. p. 165. seq.

Theodoræ Thessalonicensis. Ἐμοὶ δὲ πολλῶν τὰ σὰ θαυμαζόντων. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Ἐπὶ βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad XXVIII. Aprilis T. 3. in appendice pag. LXIII. & Latine p. 573.

* Theodoræ & Didymi Martyris. *Diocletiano & Maximiano Imperatoribus, præside Alexandrinæ civitatis Eustrathio.* Latine apud Surium V. April.

* Theodori Grapti & Theophanis ejus fratris. Τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν ἄθλησιν ἑλομένων. Latine apud Surium 26. Dec. & Lipomannum T. V. Græce vero etiam cum Combefisii versione & notis in ejus manipulo rerum CPol. p. 191. Paris. 1664. 4. MS. in Bibl. Coislinian. p. 215.

In Theodorum lapsum. Εἰ καὶ δάκρυα καὶ στεναγμοὺς. Jo. Chrysostomi. T. I. edit. novæ p. 35.

Τίς δώσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ. Ejusdem. p. 1.

Theodori Martyris. Ἀλλ' ὁ πένθιμος ἡμῶν ὁ καιρὸς. Auctor Joannes Evchaitorum Metropolita.

Theodori τοῦ πεζοῦ (ejusdem cum priore) ἔδει ἡμῖν δ' ὧν ὁ σκηνία τὰ καλά. Auctor idem.

Theodori Militum præfecti. Sive Theodori Tyronis, Martyris, Heracleæ sub Imp. Licinio, primo Sabbato jejunii. Ἡμεῖς οἱ τοῦ Χριστοῦ λαός. Gregorii Nysseni. T. 2. p. 1002. MS. Lambec. IV. p. 26. 114. VIII. pag. 86. Latine ex Zini versione apud Surium IX. Nov. Heracleæ sub Imp. Licinio.

Ὥσπερ φαίνει ὁ ἥλιος τοῖς ὁρῶσιν, οὕτω ὁ περὶ τῶν μακάρων λόγος τοῖς ἀκούουσι. Latine apud Surium 7. Febr. Auctor profitetur se præsentem Martyrio illi adfuisse, nomenque adscribit ὁ ταχυγράφος Οὐάρος (alii Codices Αὔγαρος) Νεάρχος καὶ ἀποκαδικέλλων. Vide Allatium de Simeonibus p. 115. MS. Lambec. VIII. p. 81. 376. IV. p. 124. sq. Cod. Barocc. 147.

Μαξιμιανὸς καὶ Μαξιμῖνος βασιλεῖς ἐξαπέστειλαν διατάγματα. Auctor illo tempore vixisse se profitetur. Vide Allatium pag. 99. de Simeonibus. MS. Lambec. VIII. p. 86. 384. IV. p. 64. seq. 96. sq. Cod. Barocc. 147.

* Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξιμίνου τοῦ βασιλεύσι. Latine apud Surium IX. Novembris, & Lipomannum.

Μαρτυρικὴ πανήγυρις σήμερον. Joannis Metropolitæ Evchaitensium.

Σὺ μὲν ὦ ἀγαθὲ, ὦ ὑπεραγάθε δοῦλε Θεοῦ. Auctor b) Constantinus Acropolita.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου Κύριε. Inter Chrysostomi homilias prodiit Paris. 1554. 8. Sed Auctor Nectarius Archi Episcopus CPol. Latine apud Lipomannum T. 5. & Surium 9. Novembr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 231. 349. & 86. & IV. p. 97. 124. seq. Bibl. Coislin. p. 401.

De miraculo circa Theodori Tyronis matrem captivatam à Dracone. Ὅσοι μὲν εἰς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν. MS. Lambecius VIII. p. 376.

Miraculum martyris Theodori, Ἦν τις ἀνὴρ πίστιν πολλὴν ἔχων. MS. Bibl. Coisliniani p. 196.

Theodori Studitæ. Πολλοὶ μὲν τῶν ἁγίων κατὰ διαφόρους χώρας. Auctor synchronus Michaël Monachus. MS. Græce in Bibl. Vaticana unde habuit quæ Latine Baronius ad A. 795. usque ad 826.

Ἕως μὲν τοῦ παρόντος, ἀδελφοί μου. Auctor Naucratius Confessor. Græce & Lat. T. 2. Auctarii Novi Combefis. p. 855.

Theodori Syciotæ, Archimandritæ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Auctor incertus. Citatur hæc vita in Septima Synodo Actione IV. ut notat Allatius. Latine exstat apud Surium 22. April. sub nomine Georgii presbyteri & ejusdem mansionis præfecti ac discipuli.

Theodosiæ Martyris. Γυναῖκα μὲν ἀνδρείαν πῶς τις ἂν. Auctor Constantinus Acropolita & magnus Logotheta. MS. Lambec. IV. p. 63. VIII. p. 372.

Theodosii Archimandritæ eremi prope Hierosolymam. Ἡ τρισυπόστατος καὶ ἀδιαίρετος μία οὐσία. Auctor Theodorus Episcopus Petrarum.

* *Inter tempora ver quidem est jucundissimum.* Latine apud Surium XI. Januarii.

Θεοδόσιος ὁ ἀρχιμανδρίτης. Auctor Cyrillus Monachus & Presbyter Scythopolitanus.

Theodoræ & liberorum ejus. Ὥσπερ ἐν Νυμφῶνι εἰς σήν. Auctor incertus ante Metaphrasten. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 648.

The-

b) Hic Constantinus etiam dictus novus Metaphrastes. Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 447.

Theodoti Ancyrani Martyris. Ἔδει μὲν ἡμᾶς πρὸς πεῖραν πολλῶν ἐκκλησιῶν. Auctor Nilus in Martyrio comes. Latine ex Sirleti versione edidit Lipomannus Tomo VII. & Surius 18. Maji. Græce è Codice MS. Vaticano cum Papebrochii versione & notis exstat in Actis Sanctor. ad 18. Maji T. 4. p. 147-165.

Theodoti sive Theoduli Lectoris & Agathopodis Thessalonicensis, Sæculo IV. Ἀεὶ μὲν ἐπαινεῖσθαι. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. appendice ad T. 1. Aprilis p. XLII. & Latine p. 320. Latine sub Metaphrastis nomine apud Surium ad diem quartum Aprilis.

Theoduli Stylitæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor. ad XX. Maji, Tomo 6. p. 756.

* Theophanis Grapti. Vide supra, Theodori Grapti.

* Theophanis Sigriani sive Siagreni circa A. C. 818. Ὥσπερ λειμὼν εὐανθής. Græce & Latine cum notis in Actis Sanctor. ad 12. Martii Tom. 2.

* Theophanis qui & Isaacius dictus est. *Qua mercatoribus mundi pelagus & longinqua maria.* Latine apud Surium 12. Martii.

Theophanus sive Theophanonis Imperatricis. Πολλοὶ μὲν πολλάκις τῶν ἀρετῇ καὶ συνέσει. Auctor Nicephorus Gregoras. Citatur à Meursio in glossario Græcobarbaro in πατρίκιος.

Theophili Adanensis Oeconomi pœnitentia & conversio A. C. 835. scripta ab Eutychiano ejus famulo & Clerico Adanensi. Ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον. MS. Lambec. VIII. p. 75. Latine apud Surium 4. Febr. & ex Pauli Diaconi Neapolitani versione & Marbodi Episcopi Redonensis Metaphrasi metrica apud Bollandum 4. Febr. quam habes etiam in Marbodi operibus Paris. 1708. fol. cum Hildeberto editis p. 1507.

* Theopistes & Theopisti. Vide supra, Eustathii.

Therapontis Presbyteri. Πολλοί μοι τῶν λόγων ἡ πανήγυρις. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni in Actis Sanctor.

In Thomam Apostolum. c) Ἐπαινητὸς ὁ ὑπὲρ τῶν ἁγίων πόθος. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Latine p. 397. Bibl. Patrum Lugd. T. 27. Græce & Latine in auctario novissimo Combefisii T. I. p. 364.

Εὐλογημένος ὁ Θεός. In Chrysostomi T. V. Savil. p. 837.

Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν τὴν. Basilii Seleuc.

T 3

c) De S. Thoma Apostolo Tillemont T. I. p. 394. sqq.

ὁ μὲν παλαιὸς ἀνθρώπων βίος. Auctor Basilius Seleuciensis.

Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναστῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, συνήθροισε. Auctor incertus.

Τῷ μὲν νόμῳ τῆς ἐκκλησίας. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 486. Citatur in Synodo VI. actione 10.

Ἦκεν τὸ προληφθὲν ὄφλημα. Chrysost. T. VII. Savil. p. 575.

* Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν διατριβὰς ἐκλύοντες οἱ Ἀπόστολοι. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 6. Octobr. & Surium 20. Dec. Græce MS. Lambec. VIII. p. 248. 381. 257. 262. Bibl. Coislin. p. 210. respicit Theophanes Cerameus homil. XXV. 164.

Hesychii Presb. in Thomam encomium memorat Photius Cod. 269.

Periodi Apocryphæ Apostolo S. Thomæ tributæ. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦμεν πάντες οἱ Ἀπόστολοι ἐν Ἱεροσολύμοις. Ex his nonnulla Græce & Latine dedi in Codice Apocrypho Novi Test. p. 719. seq.

Plura in Thomam Apostolum vide Tom. VI. Bibl. Concionatoriæ Combefisianæ p. 96. seq.

* Thyrsi, Leucii, (Lucii) Philemonis, Callinici & Apollonii Martyrum in Bithynia, sub Decio Imp. Τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κοινωνία σταρκός. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 212. Latine apud Surium 14. Dec. & Lipomannum. Meminit Svidas, Logothetam laudans in καταστάσεις.

* Tiburtii. Vide supra in Sebastiano, & Cæcilia.

* Timothei Apostoli Vita. Τιμόθεον τὸν μέγαν ἤνεγκε μὲν ἡ Λυκαόνων. Latine apud Surium 22. & Bollandum 24. Januar. T. 2.

Martyrium Timothei Apostoli Auctore Polycrate, (ad calcem Codicis Canonum Ecclesiæ Rom. cum notis Petri Pithoei, Paris. 1687. fol. p. 366.) Incipit latina versio: *Multi multas historias & vitas.* Vide Photium Cod. 254. & quæ scripsi in Codice Apocrypho N. T. p. 812. seq.

* Martyrium ejusdem Timothei. Ἴσμεν πολλὰς ἱστορίας τε καὶ βίους. Vide Photium Cod. 254.

In eundem sermo. Τί δὲ Τιμόθεος; τοῦτον γὰρ μετὰ τοὺς Ἀποστόλους. Nicetæ Rhetoris & Philosophi.

Timothei Lectoris & Mauræ A. C. 286. Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ. Græcè è MS. Palatino in Actis Sanctor Tom. 1. Maji pag. 741. & Latine pag. 375.

Titi

Titi Apostoli, 4. Januar, vel 25. Augusti. Ἀποστολικῶν ἐγκωμίων ἱεφάτ]εσθαι. MS. Lambec. VIII. p. 214. Auctor Andreas Cretensis, inter cujus Orationes Græce & Latine edidit Combefisius. p. 155. Paris. 1644. fol.

Epitome vitæ Titi à Zena νομικῷ, discipulo ejus ut ajunt scriptæ. Τίτ☉ ὁ ἁγιώτατ☉ ἐκ Μίνω☉ ἔ βασιλέως Κρήτης κατῆγε τὸ γέν☉. MS. Lambec. VIII. p. 212. seq.

Titionis Claudiopolitani. 24. August. sub Diocletiano. Ὁ ἅγιος μάρτυς Τιτίων ἦν ἐκ ἔ Μαν]ινίας. MS. Lambec. VIII. p. 212.

* Tranqvillini. Vide supra in Sebastiano.

In tres pueros. Καιρὸν εἰς ἀληθεῖς. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 698.

* Trophimi, Sabbatii & Dorymedontis. Πρέσβυ τῦ δυσσεβῦς τὰ βασίλειων σκῆπ]ρον τῶν Ῥωμαίων διέποντ☉. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 19. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 241.

Tryphonis Campsadensis Martyris, sub Decio. Κρῆναι ἐξ ἀγρῦ καὶ ῥεύματα ἐκ πηγῆς. Auctor Theodorus Lascaris Ducas.

* Τῦ Κυρίυ καὶ Θεῦ καὶ Σωτῆρ☉. MS. Lambec. VIII. p. 72. Latine apud Surium 2. Febr.

Ὁ βί☉ ἔ ἁγίυ καὶ ἐνδόξυ μάρτυρ☉. Auctor Anonymus. MS. Lambec. VIII. p. 72.

Μάρτυρ☉ παραγέγονε μνήμη. Auctor Leo Imp.

De Tzangariensibus duobus clericis narratio. Δύο Κληρικῶν. Cod. 146. Barocc.

* Valeriani. vide Cæciliæ.

* Vari & sociorum Martyrium. Μαξιμιανῦ τῦ Τυράννυ τὸ δυσσεβὲς ἀνὰ πᾶσαν σχεδὸν τὴν οἰκυμένην ἐκδόντ☉ διάταγμα. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 19. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 252. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανῦ ἔ δυσσεβῦς. MS. Bibl. Coislinian. pag. 185.

Viatoris Βιάτωρ☉ Martyris. Vide supra in Senatoris.

Victoris & Stephanidis. XI. Nov. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐν αἷς ἐδιώκοντο οἱ Χριστιανοὶ ὑπὸ ἔ τότε βασιλέως τῶν Ῥωμαίων Ἀντωνίνυ ἐθνικῦ τυγχάνοντ☉, καὶ Σεβαστιανῦ ἔ τότε Δυκός. MS. Lambec. VIII. pag. 269. Latine sub Metaphrastæ nomine apud Surium 14. Maji.

Vin-

Vincentii ArchiDiaconi Cæsaraugustani. XI. Nov. Ἱκανὸν καὶ τὸ δοκιμῆς τῷ ἁγιωτάτῳ μάρτυρι Βικεντίῳ. MS. Lambec. VIII. p. 270. Latine apud Surium 22. Jan. sub Metaphrastæ nomine.

Ursicii sive Ursicini XI. August. Μαξιμιανὸς μετὰ Μαξιμιανοῦ. Auctor incertus ante Metaphrasten. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 648. Lambecium VIII. p. 125.

Xanthippes Martyris, Polyxenæ & Rebeccæ. Τοῦ μακαρίου Παύλου ὄντος ἐν τῇ Ῥώμῃ διὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Auctor fertur Onesimus Pauli Apostoli discipulus.

* Xenes. Vide supra, Eusebiæ.

Xenophontis. Ἡ περὶ τῶν μακαρίων ἀνδρῶν βίων ἀναγραφή. Auctor incertus.

* Xenophontis & filiorum ejus, Arcadii & Joannis. Ξενοφῶν ὁ θαυμάσιος ἔφυ μέν.

Alia vita S. Xenophontis & sociorum, Auctore incerto: Διηγήσατό τις γέρων μέγας, ὅτι Ξενοφῶν τις συγκλητικὸς ὑπὲρ πάσαν εὐγένειαν ὑπάρχων.

Xysti. Vide supra, Laurentii.

In Zacchæum: Οἱ τῶν καλῶν ἐρῶντες. Jo. Chrysostomi. T. VII. Savil. p. 403.

Zachariæ Pontificis & Prophetæ, qui pater Johannis Baptistæ 5. Sept. Μύστα τῶν ἀρρήτων ἱερουργημάτων Ζαχαρία. Auctor Cosmas Vestitor. Ὡς χρυσοῦν θυμιατήριον. Anonymi. MS. Lambec. VIII. p. 236.

* Zenobii & Zenobiæ ejus sororis. Αἰγαὶ πόλις ἐπὶ κόλπῳ μὲν τῷ Ἰσσικῷ κειμένη. Græce MS. Lambec. VIII. p. 256. 260. 262. Bibl. Coislinian. p. 211. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium, 30. Octobris.

Πόλις διάκειται ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Κιλικίας. MS. Bibl. Coislinian. pag. 185.

* Zenonis. Vide supra, Eudoxi.

Zoës. Αὕτη ἡ μακαρία μάρτυς. Græcè è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 2. Maji. T. I. p. 739. & Latine p. 178.

* Vide & supra in Sebastiano.

Zosimi Martyrium. Κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους ἐπὶ αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ ἦν πολλὴ μανία. Auctor incertus. Latine apud Surium 19. Junii.

Ἐπιβάντος Δομετιανοῦ τοῦ κόμητος. MS. Cod. Barocc. 148.

CAP.

CAPUT XXXIII.

De THEODORO Mopsvesteno, ejusqve fratre Polychronio: & de aliis Theodoris, centum amplius, qvi Græce scripserunt.

Theodori Mopsvesteni ætas & vita. 1. de ejus scriptis. 2. De Polychronio. 3. De aliis Theodoris qui Græce scripserunt ordine Alphabetico: ubi speciatim uberius de scriptis Theodori Abucaræ, Theodori Balsamonis, Theodori Grapti, atque integrum insertum Theodori Meliteniotæ Proœmium Astronomiæ Græce & Latine. Nec non dictum de scriptis Theodori Metochitæ, Theodori Raithuensis, Theodori Studitæ &c.

I.

THEODORUS *Mopsvestenus*, cujus perpauca licet (quod erunt qui doleant) hodie supersunt, plurima tamen olim extitere scripta ac monumenta, præcipue quibus sacras litteras fuit interpretatus, promeretur ut à nobis neutiquam indictus prætermittatur. Hic parentibus illustribus & opulentis natus Antiochiæ, a) frater *Polychronii* b) Apameensis postea Episcopi: *Joannis Chrysostomi* amicus, cum ipso & *Maximo*, c) Episcopo postea Seleucienfi, frequentavit in patria *Libanium* Rhetorices Magistrum, & postea Philosophiæ sub *Andragatho*, d) operam dedit. Cumque familiaris sui Chrysostomi exemplo Monasticam vitam amplexus fuisset admodum juvenis, etiam in illa confirmatus & à consilio quod habuerat uxorem *Hermionem* ducendi revocatus est per eundem Chrysostomum circa A. C. 369. Epistolis ad Theodorum *ἀσκητὴν ἐκπεσόντα* scriptis fortasse compluribus, quarum duæ insignes adhuc exstant, * atque in luculenta quam nuper dare

U cœpit

a) Tillemont. T. XII. memor. Ecclef. p. 433. seq. H. Noris lib. I. histor. Pelagian. cap. 9.
b) Theodoret. V. 40. Hist. c) Sozom. VIII. 2. Socrates VI. 3.
d) Tillemont. p. 434. hoc colligens ex eodem Sozomeno.

* Nec plures lectæ sunt a priscis scriptoribus, è quibus Leontius Hierosol. libro III. contra Nestor. & Eutychen p. 696. F. de Theodoro: *hunc enim ajunt esse illum quem magnus Joannes utpote ex proposito monastici instituti lapsum, & qui promissionem abjuraverat, duobus funibus fortibus & prælongis, lapsum in profundum intemperantiæ extrahere studuit.*

cœpit eruditiss. Montfauconus, e) Chrysostomi nova operum editione, tomo primo ducunt familiam. Postea cum Chrysostomo sacris litteris assidue operatus est, profecitque in ἀσκήσει egregie, Magistris cum eo communibus *Flaviano* Antiocheno, ** *Diodoro Tarsensi* & *Carterio* usus. f) Presbyterum *Antiochenæ* Ecclesiæ vocat Gennadius cap. 12. de Script. Eccles. & Sacras literas in Antiochena Ecclesia explanasse Leontius Hierosol. testatur. Hesychius vero Hierosol. in Ecclesiastica Historia g) Theodorum ait *Clericatui Antiocheno à prima ætate connumeratum*, postea ad sæculares reversum libidines, hinc iterum *in clericatu esse cœpisse, & Antiochiâ relicta in Tarsum trasmigrasse, ex qua in Mopsvestiam transierit.* Meletius qui Theodoro in Episcopatu Mopsvesteno successit, Epistolâ ad Titum vicarium Dionysii magistri militiæ per orientem, h) de Antiochena loquens Ecclesia, *cujus* inquit, *Theodorus exstitit doctor commissus.* Facundus *lib.* X. cap. I. *Beatus quippe Joannes Antiochenus & orientale Concilium dicunt, quod in expositionibus quas in omnibus Ecclesiis orientalibus faciebat* (Theodorus) *& quibus in regia Civitate* (CPoli ***) *valde esse comprobatus apparet, in conspectu Sacerdotum & Imperatorum & populorum rectus inventus est.* Photius Cod. IV. Θεοδώρου Ἀντιοχέως libros pro Basilio contra Eunomium commemorans, subjungit: ὁ δὲ Μόψου ἑστίας γεγονὼς Ἐπίσκοπος οὗτός ἐστιν οἶμαι. Similiter Cod. XXXVIII. Et Cod. CLXXVII. Θεοδώρου Ἀντιοχέως, ὁ Μοψουεστίας δέ ἐστιν, ὡς ἀπό τινων ἐπιστολῶν ἐμάθομεν. Igitur nec Theodorum Antiochenum, cujus toties in Catenis mentio occurrit, à Mopsvesteno distingvere ausim, licet id facere videam Combefisium in Bibliotheca Concionatoria. In Tarsensi Episcopatu quo minus Diodoro succederet, prohibitus à Theophilo Alex. †) saltim in Episcopatu *Mopsvestiæ* i) Civi-

e) Paris. 1718. Confutat etiam Montfauconus Tillemontii sententiam, qui alteram parænesim Chrysostomi ad Theodorum lapsum non ad Mopsvestenum, sed ad alterum ætate provectiorem Theodorum scriptam esse opinabatur. Cæterum quæ fertur sub Theodori lapsi nomine responsio ad Chrysostomum atque incipit: πάντοτε ἐν τοῖς εὐδίοις λιμέσιν, tanquam Theodoro Mopsvesteno supposita & otiosi Græculi commentum inter spuria ab eodem laudato Montfaucono T. I. p. 881. relata est.

** Facundus Theodorum amantissimum magni Flaviani discipulum vocat II. 2. VIII. 3. &c.

f) Sozom. VIII. 2. Socrates VI. 3.

g) Citatur in Actis Concilii quinti CPol. A. C. 553. habiti collatione V. T. 3. edit. Harduini p. 103. seq.

h) Apud Baluzium in nova collectione Concilior. p. 875.

*** auditus à magno Theodosio. Vide Facundum lib. 2. cap. 2.

† Leontius Hierosol. *lib.* 3. contra Nestor. p. 696. T. IX. Bibl. Patrum edit. Lugd.

i) Μόψου Ἑστία, *Mopsi focus* sive *lares*, Mopsvestia Ciceroni III. 8. Epist. eadem Pli-

Civitatis in Cilicia secunda successit Theodorus *Olympio* circa A. C. 394. k) atque Concilio CPol. illo anno celebrato, aliisque postea pluribus interfuit, donec A. 429. defunctus successorem habuit illum quem jam memorabam *Meletium.* l) Episcopatum ipse gessisse cognoscitur per annos XXXVI. scriptisque & voce praeclarum in Ecclesia nomen sibi parasse per annos fere quinquaginta, Arianorum & Apollinaristarum sive Synusiastarum m) aliorumque haereticorum strenuus debellator, ita tamen ut ipse Nestorii n) & Pelagii haeresi o) aliquando visus sit accedere, sed quas maculas statim retractatione publica p) iterum eluit, atque non modo vivus mansit in communione Ecclesiae, in pacis ejus & honore defunctus: * sed etiam diu post obitum cum è sacris diptychis ejus nomen eradi q) & à Patribus Concilii quinti A. 553. r) Propter Nestorianos ad eum provocan-

nio V. 27. *Mopsos*, ad Pyramum fluvium. Nomen habet à Mopso vate, Apollinis filio, perinde ut *Mopsopia* quae deinde Pamphylia, & *Mopsucrene* sive Mopsi fontes. Mopsum divinis honoribus mactatum à Cilicibus auctor Tertullianus c. 46. de anima.

K) Olympius ille interfuit Concilio CPol. A 381. De anno Episcopatus suscepti ad Theodoro vide Pagium ad A. 423. n. 16. De anno obitus Rigberium sive Gerberonium ad Mar. Meccator. p. 214. 215.

l) Hujus Meletii aliquot exstant Epistolae in collectione illa sive Synodico Cassinensi quod illustrandis Ephesini Concilii Actis post Christianum Lupum edidere Baluzius in nova collectione Concilior. & Garnerius in auctario ad Opera Theodoreti.

m) Theodoretus lib. V. Hist. cap. 40. Facundus VIII. 4. Jo. Christophorus Meisnerus, Schmidebergensis diss. de Theodoro Mopsvesteno §. 9. Witeberg. 1714.

n) Sirmondus ad Facundi lib. IX. cap. I. Petavius lib. 1. de incarnatione cap. II. Tillemont. T. XIV. p. 627. seq. T. XII. p. 451. seq. Jo. Garnerius ad Marium Mercatorem T. I. p. 95. seq. 566. T. 2. p. 321. Acta Synod. V. collatione IV. Vigilius Papa in constituto A. C. 554. scripto, apud Baluzium in nova collectione Concilior. p. 1579.

o) H. Noris lib. 1. Hist. Pelag. c. 9. Garnerius T. 2. p. 250. seq. 319. &c. D. Thomas Ittigius appendice diss. de haeresiarchis, p. 473. seq. Samuel Basnage T. 3. Annal. ad A. 428. 7. Rigberius ad Marium Mercatorem p. 103. 221. seq.

p) Tillemont T. XII. memor. p. 439. seq. * Facundus X. 1.

q) Vide Acta Synodi V. Collatione V. & VIII. Henrici Noris diss. de quinta Synodo cap. 5. Sam. Basnage ad A. 550. 7.

r) Inter celebrata illa *tria capitula* de quibus in Synodo quinta disceptatum, primum erat de condemnatione Theodori Mopsvesteni. Itaque collatione *quarta* illius Synodi colliguntur ex Theodori libris quae à doctrina Ecclesiastica abhorrent: collatione *quinta*, sinistra Rabulae Edesseni, Cyrilli Alex. Procli CPol. & aliorum de illo judicia afferuntur, & denique Collatione *octava* Theodorus scriptaque ejus damnantur, quod facit etiam Vigilius Papa in constituto cap. 27. De Basilii diaconi CPol.

vocantes ipſum & ſcripta ejus condemnari contingeret, reperti paullo ante illud tempus ſunt, qui cauſam ejus tanquam innocentis agerent acerrime, s) atque magnis potius mactandum encomiis quam immiti anathemate feriendum cenſerent. A Syris qui plurima ejus in ſuam linguam translata habent, *mare ſapientia* t) dicitur, & quoniam alienior ab allegoriis, diligentius litteram ſacræ Scripturæ inquirit, *interpres κατ' ἐξοχὴν.* u) A Neſtorianis autem x) feria VI. hebdomadis V. poſt Epiphania, in feſto commemorationis Doctorum Græcorum, recolitur memoria Diodori Tarſenſis, Theodori Mopſveſteni & Neſtorii. Et jam olim Diodori Tarſenſis ac Theodori Mopſveſteni volumina contra Eunomium & Apollinarem à Neſtorianis translata in *Syrorum* linguam * & *Armeniorum* atque *Perſarum*, teſtis Liberatus capite X. breviarii. Et Leontius lib. 3. contra Neſtor. & Eutychem p. 697. c. 22. T. IX. Bibl. Patrum edit Lugd *Libros tuos* (Theodore) *ii, qui tua ſecta ſunt, in ſermonem Chaldaicum & Armenicum verterunt, qui hæreſin Ariana pejorem ac magis impiam gentibus tradiderunt.* Inter diſcipulos

libello quo diſputavit *Theodori libros vitandos ſicut Arii & Eunomii blaſphemias*, vide Liberatum c. 10. breviarii. Scripta Theodori non ipſum Theodorum anathemati ſubjiciendum maluit Cyrillus Alex. Epiſt. ad Proclum CPol. p. 200. T. V. Opp. parte 2. Prolixus etiam in Theodoro reprehendendo Leontius Hieroſol. libro 3. contra Neſtor. & Eutychen: uti in eo defendendo Facundus.

† Vide Vigilii Papæ conſtitutum apud Baluz. n. 1578. & Liberatum c. 10. breviarii.

s) Conſule *Theodoritum* libro & capite ultimo Hiſtoriæ. & Epiſtola 16. *Joannis Antiocheni* Epiſtolæ tres pro Theodoro Mopſveſteno memorantur apud Liberatum p. 49. edit. Garnerianæ. De *Andrea Samoſateni* contra Rabulam Edeſſenum defenſione pro Theodoro, Synodicon Caſſinenſe cap. 43. cui adde Pagium ad A. C. 435. n. 18. ſeq. Sed præ cæteris prolixus in Theodori innocentia vindicanda & meritis ejus & laudibus extollendis eſt *Facundus* in duodecim libris pro defenſione trium Capitulorum Concilii Chalcedonenſis, & in libro contra Mucianum Scholaſticum & alios Necrodioctas ſive mortuorum perſecutores. Facundi ſcripta notis bene illuſtrata exſtant in tomo ſecundo operum Jacobi Sirmondi, Pariſ. 1696. fol. Ex elogiis Theodoro tributis juvat adſcribere hæc Johannis Antiocheni (non Cyrilli ut Pagius ad A. 423. n. 17.) in Epiſtola ad Proclum CPol. ſcripta & relata à Facundo II. 2. *Sed & qui bene de vita profectus eſt B. Theodorus, & quinque & quadraginta annis clare in doctrina præfulſit, & omnem hæreſin expugnavit, nullam alicubi detractionem ab Orthodoxis in vita ſuſcipiens, poſt longi temporis hinc diſceſſum & poſt multa certamina, & poſt decem millia libros adverſus hæreſes conſcriptos, & poſtquam in conſpectu ſacerdotum & Imperatorum & populorum probatus eſt, periclitatur quæ hæreticorum ſunt ſuſtinere, & illis proximus prædicari.*

t) Jo. Morinus de ſacris Ordinationibus p. 501.

u) Euſebius Renaudot, T. 2. liturgiar. Oriental. p. 622.

* Arabicam quoque, ex Syriaca. id. p. 622.

x) Id. p. 639.

los y) illius celebres idem *Nestorius* CPol. *Ioannes* Antiochenus, *Andreas* Samosatensis, *Maris* Persa, *Theodoretus* Cyrensis, *Rufinus* Syrus Palæstinæ provinciæ presbyter z) *Barsumas* Persa. a)

II. Theodori Mopsvesteni scripta.

Innumeros ei libros tribuit Facundus X. 4. & II. 2. affert verba modo commemorata Joannis Antiocheni, quibus ait eum *decem millia libros* b) *adversus hæreses* conscripsisse: sive decem millia per hyperbolem dixit de plurimis, unde apud auctorem appendicis ad Isidorum & Ildefonsum de Script. Eccles. cap. 4. legas, *ut prædicaretur, si referre fas est, mille voluminum summam in Græco conscripsisse adversus omnium hæreticorum errores*: sive numerum στίχων non voluminum habebat in mente atque decem millia computavit, quæ Gennadio sunt quindecim millia, cum libro de viris illustribus c. 12. narrat Theodorum Antiochenæ Ecclesiæ presbyterum virum scientia cautum & lingva disertum scripsisse *adversum Apollinaristas & Eunomianos de incarnatione Domini libros XV. ad quindecim millia versuum continentes*. Non enim de Theodoro Raithuensi, qui diu post Gennadium vixit, sed de Theodoro Mopsvesteno hæc esse intelligenda pulchre observavit Jo. Garnerius ad Marium Mercatorem T. 2. p. 260. ex Facundi X. 1. qui ex alio Theodori scripto cui titulum dedit *de Apollinario & ejus hæresi*, hæc verba affert: *Ante triginta jam hos annos* (circa A. C. 385.) *de Incarnatione Domini Codicem conscripsimus usque ad quindecim millia versuum pertingentem, in quo Arii & Eunomii de hac re delicta, nec non etiam Apollinarii vanam præsumtionem per totum illud opus examinavimus*. Ex hoc opere fragmenta colligere licet ex eodem Facundo, ex Leontio Hierosol. contra Nestor. & Eutychem, ex Actis Synodi quintæ & ex Mario Mercatore qui libros quos Theodorus inscripserat

ad

y) Garnerius ad Marium Mercatorem T. 2. p. 319. De Nestorio speciatim confer H. Noris historiam Pelagianam lib. 2. cap. 4. & Petavium lib. 1. de incarnat. c. 7. De Mari Persa Lud. Doucinum Historia Nestorianismi Gallice edit p. 275. &c.

z) Garnerius T. I. ad Mercatorem p. 286. 366. &c.

a) Leontius lib. 3. in Eutychem cap. 21.

b) Hæc Jo. Antiocheni verba perstringens Pelagius II. Papa Epist. 3. ad Eliam & Episcopos Istriæ T. 3. Concilior. edit. Harduini p. 430. ubi ex Theodori scriptis quædam hæreticis suffragantia excerpserat, *Ecce*, inquit, *quales plus quam decem millia libros Theodorus scripsisse perhibetur. Pensate quæso, si non tanto acriora tormenta promeruit, quanto pluriora conscripsit.*

περὶ ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς, non dubitat vocare T. 2. p. 259. *adversus Dominum JEsum CHristum & ejus incarnationem.* Ab hoc opere diversus, ut videtur fuit Codex quem *Mysticum* appellavit, ex cujus libro XIII. quædam affert Facundus III. 2. ubi Paulus Samosatenus, *angelus Diaboli* dictus est à Theodoro. Nam & Facundus scriptum satis innuit diversum, dum titulo distinguit, & Hesychius Hierosol. citatus in Synodo V. collatione V. innuit *senectute jam cana debilitatum* Theodorum *mysticos* illos composuisse *sermones* quos *adversus Domini DEI apparitionem* appellat: at libros de incarnatione florenti ætate adhuc presbyter scripserat, unde à Garnerii sententia, qui pro eodem opere habet, recte recedit Tillemontius T. XII. memor. p. 446. Neque *libros Contra Eunomium pro S. Basilio* (sive XXV. ut apud Photium Cod. 4. sive XXVIII. ut Cod. 177. legitur) eosdem cum libris contra Apollinarium habuerim: licet ita suspicari placuit Eruditissimo Caveo, sed inscriptione & numero librorum non minus quam argumento duxerim fuisse diversos.

Βιβλιδάριον sive parvum volumen in *tres libellos* distinctum *de Magia Persarum* & quantum illi præstet Christiana pietas, ad Mastubium ex Armenia Chorepiscopum, memorat Photius Cod. 81. *Deliramenta contra Magusaeos* vocat Leontius omnia Theodori deprimens p. 698. D. Meminit iterum p. 699. G. Hebed Jesu vocat *duos tomos adversus magiam.*

Non amplius quam decem & octo annos natus *interpretationes in S. Scriptura libros* scribere cœpisse ab eodem Leontio Theodorus proditur, licet illi pro suo in illum odio non interpretatus sacros libros sed in eos insolenter *debacchatus* fuerit visus. *Hunc ajunt non amplius quam decem & octo annos natum in Scripturas debacchatum esse, non enim nisi debacchationes scripturarum, interpretationes quas in eas composuit, appellare possum.* Leontius lib. 3. contra Nestor. & Eutychen p. 696. F. Eodem loco in ejus Commentariis reprehendit, *quod labores sanctorum Doctorum qui in eis laborarant, nunquam irridere & illudere desiit.* Deinde quod *ausus est contra gloriam Spiritus S. cum omnes quidem Scripturas altas, quas sancti afflatu ejus tradiderunt, humiliter & demisse interpretans* (qui litteralem sensum scilicet loco mystici eruere volebat) *tum vero à numero sacrarum Scripturarum diviné præscripto & indicato eas separans.* Speciatim arguit librum Jobi & Epistolam Jacobi & alias deinceps aliorum Catholicas (secundam & tertiam Joannis, & Epistolam Judæ) ab illo rejecta. *Magnum DEI servum* Job, *columnam fortitudinis animatam & spirantem, duobus fere millibus versuum perscriptam convitiose arguebat, & Scripturam Spiritus S. de eo* *abra-*

abrogabat, quam Jacobus frater Domini in Epistola sua Catholica confirmans ajebat (V. 11.) Patientiam Job audivistis, & finem Domini vidistis. *Non enim aliunde neque patientiam audivimus, neque finem ejus spectavimus, nisi ex Scriptura de eo. Ob quam causam, ut arbitror, ipsam Epistolam* Jacobi, *& alias deinceps aliorum* Catholicas *abrogat & antiquat: Non enim satis illi fuit bellum contra veterem Scripturam suscipere ad imitationem impietatis Marcionis, sed oportuit etiam contra Scripturam novam pugnare, ut pugna ejus contra Spiritum Sanctum clarior & illustrior esset.* Plura deinde subjungit neutiquam minus gravia: *Inscriptiones Hymnorum & Psalmorum & Canticorum penitus ejecit, & omnes* Psalmos *Judaice ad Zorobabelem & Ezechiam retulit, tribus tantum ad Dominum rejectis. Immo & sanctorum sanctissimum* Canticum Canticorum *ab omnibus divinarum rerum peritis & ab omnibus Christianis laudatum, omnibus Ecclesiis cuncti orbis notum & à Judæis inimicis Crucis CHristi in admiratione habitum, libidinose pro sua & mente & lingua meretricia interpretans; sua supra modum incredibili audacia ex libris sacris abscidit. Et quid non erat acturus, qui in eo agebat impietatis inventor & pater?* Duos *igitur* libros Paralipomenon, *primum & secundum similiter, malum malo addens; & insuper* Esdram *repudiavit.*

In Hexaëmeron sive ἑρμηνείαν τῆς κτίσεως, commentarium septem τόμοις distributum memorat Photius Cod. 38. Ex quo aliqua in suos in Hexaëm. commentarios transtulit, sed & Theodorum passim oppugnat *Joannes Philoponus*, ut statim lib. 1. cap. 8. & 11. seq. Etiam in collatione IV. Concilii V. A. 553. habiti plura afferuntur loca Latine ex Theodori libro quarto & quinto *commenti de creatura*. Tom. 3. Concil. p. 85. seq. edit. Harduini.

Theodori Mopsvesteni fragmenta plurima occurrere in Catena Patrum Græcorum ad Pentateuchum Latine versa à Francisco Zephyro, scribit præstantissimus Caveus. Sed Theodori Heracleensis aliqua, plura etiam Theodoreti,* Theodori vero Mopsvesteni sive Antiocheni nulla ibi reperire potui. Theodori tamen Mopsvesteni nomen occurrit inter eos ex quibus collectæ Catenæ quæ exstant in Bibl. Coislin. MStæ *in Leviticum*: nec non *in Josuam, Judicum, Ruth & quatuor Regum* libros. Et in Catena Patrum *in Genesin* quam Latine vulgavit Aloysius Lipomannus. Hebedjesu in Catalogo librorum Chaldæorum p. 20. notat Theodorum commentatorem scripsisse commentarium in *librum Genesios* tribus tomis ad magnum Alphæam, ingenti concinnatum methodo & labore. *Davidem* quinque libris explicasse ad Cerdonem ** & fratrem ejus,

Duo-

*) Theodoro Mopsvesteno assentivi more suo Theodoretum, notavit Petavius dogm. Theol. de Angelis p. 69.

** Confirmat Facundus IX. 1.

Duodecim Prophetas exposuisse duobus tomis ad Turim. In *Samuelem* uno commentatum esse tomo ad Mamrinum. In *Jobum* duobus tomis ad Cyrillum Alexandrinum. *Ecclesiasten* uno libro exposuisse, deprecante Porphyrio. In *Isaiam*, *Ezechielem*, *Jeremiam* & *Danielem* singulos singulis tomis commentatum esse atque per hos finem imposuisse suis lucubrationibus in Vetus Testamentum. *Matthaeum* uno tomo explicavisse ad Julium, *Lucam* & *Joannem* duobus tomis ad Eusebium. In *Acta Apostolorum* ad Basilium uno commentatum esse tomo. *Epistolam* quoque *ad Romanos* explicasse ad Eusebium: & *Duas Epistolas ad Corinthios* duobus tomis elucidasse deprecante Diodoro. Ad *Galatas*, *Ephes. Philipp.* & *Coloss.* Petro: ad *Titum*, *Philemonem* & *Hebraeos* Cyriño cuidam dedicasse, tomis quinque.

Fragmenta Theodori reprobantis librum *Job*, & docentis *quod pagana sapientem ille habeat auctorem*, exstant in collatione IV. Concilii V. T. 3. Harduin. p. 86. seq. In Catena ad Jobum edita nullam Theodori mentionem reperi.

Ex Commentariis ejus *in Psalmos* fragmenta plurima in Catenis à Dan. Barbaro & Balthasare Corderio editis. Nonnulla etiam apud Facundum IX. 1. & in Actis Concilii V. collatione IV. & V. atque in Vigilii Papae constituto, cap. 20. sqq. apud Baron. ad A. C. 553. num. 97. seq. Quando porro Theodoritus praef. in Psalmos ait *quosdam Prophetiam ita historiis adaptasse, ut Judaeis potius interpretatio suffragaretur quàm fidei alumnis*, videtur Theodorum perstringere, de quo Hesychius presbyter Hierosol. in Historia Eccles. a) *Prima autem elementa suae doctrinae ex Judaico vaniloquio incipiens codicem in Prophetiam Psalmorum conscripsit, omnes de Domino praedicationes abnegantem. Culpatus vero & periclitatus, contraria sibi dixit, non ex voluntate sed compulsus omnium querimoniis, & codicem ipsum delere pollicitus, latenter conservabat Judaicae impietatis viaticum. Igni enim sua commentaria simulans tradere, malitiose abscondere illecebram conabatur.* Eum itaque licet aliquando secutus est idem quem dixi Theodoritus, *deserit tamen ut plurimum* (Jo. Garnerii verba sunt in auctario Operum Theodoriti p. 184.) *idque justis de causis. Nam primo multa in Psalmis*

a) In Actis Synodi V. Collatione V. T. 3. edit. Harduin. p. 104.

Psalmis de CHristo dicta detorquet alio: deinde adolescens duodeviginti annorum Davidem interpretatus est, cum plus haberet audacia quam eruditionis. Postea ejusmodi expositione invidiam multorum sibi conflavit quasi Judæis faveret: denique ipse suum juvenile opus non admodum probabat, ut infectum mallet. Ingenue tamen fatendum quod res est, ea nonnunquam in Catenis legi ex Theodoro in Psalmos, quæ ostendant ab ipso litteralem sensum feliciter expositum fuisse, ut mirabile sit in adolescente tantam Scripturæ intelligentiam existere potuisse. Ideoque dolent viri docti b) quod eruditi hujus Scriptoris, qui sub egregio Magistro, Diodoro Tarsensi una cum S. Chrysostomo condiscipulo sensum literalem S. Scripturæ adeo studiose scrutari didicit, nihil amplius ex commentariis illis ad nos pervenit quam quæ à Catenarum collectoribus sunt excerpta ac servata. Quod autem non evacuaverit omnes in CHristum factas Prophetias, nec Judaicæ impietati aut Manichæorum errori voluerit suffragari, qui Judæos etiam diserte in Commentario ad Psalmos oppugnavit, docere instituit Facundus loco citato. Apud V. Cl. Tho. Galeum fuit MS. argumentum prolixum Theodori Mopsvest. in Psalmum XLV. in quo teste Caveo breviter percurrit Historiam Judæorum à tempore captivitatis usque ad Antiochum & Oniæ fugam in Ægyptum. Idem Caveus ex Catena MS. in Psalmos, in qua sæpe idem Theodorus vocatur ad partes, notat illum *valde diligentem fuisse in conferendis veteribus versionibus & exemplaribus, utilemque valde fuisse ejus operam.* Locum ex commentario in Psalmum octavum affert Leontius lib. 3. contra Nestor. p. 704.

Ex commentario in *Canticum Canticorum* fragmenta leguntur in Collatione IV. quintæ Synodi T. 3. p. 88. seq. edit. Harduini, ex quibus confirmatur quod præter Leontium, cujus verba superius adduxi, Pelagius II. Papa sive qui illius nomine Epistolam tertiam ad Eliam & Episcopos Istriæ scripsit Gregorius Magnus, *cum Theodorus*, inquit, *Canticum Canticorum vellet exponere, Salomonem per hunc librum Æthiopissæ Reginæ blanditum esse professus est, quod Theodoritus reprehendens, nomen quidem Theodori*

b) Rich. Simon lib. 3. Hist. Criticæ Novi Test. cap. 31. p. 446. *il est facheux que nous n'ayons rien aujourd'huy des Commentaires de ce savant homme, qui avoit etudié sous un si bon maitre avec S. Chrysostome le sens literal de l'Ecriture, que ce que nous en ont laissé les Compilateurs des Chaines Grecques dans leurs recueils.* Vide sis etiam Villalpandum ad Ezechielem, T. 1. p. 3. seq. & Rich. Simonem lib. 1. Hist. Criticæ Novi Test. c. 22. p. 276. seq. & reponse à la defense des sentimens de quelques Theolog. de Hollande p. 56.

suppressit, sed tamen vesaniam patefecit. Et Georgius Pachymeres ad Dionysii Areopag. Epistolam IX. p. 169. ait Mopsvestenum ἀφρόνως τὸ ᾆσμα διαβεβλημένον *imprudenter Canticum calumniatum esse.*

In duodecim Prophetas commentarius Theodori Antiocheni integer foliorum 123. servatur Graece MS. in Bibl. Caesarea teste Lambecio T. 4. p. 160. Θεοδώρου Ἀντιοχείας ἑρμηνεία εἰς τοὺς Προφήτας. Ἑρμηνεία Ὠσηὲ Προφήτου. Εἰς ἔλεγχον τῶν ἀθεαστικῶς ἐπιβάλλειν ταῖς προφητικαῖς ἐπικεχειρηκότων φωναῖς, καὶ μὴν καὶ πρὸς κατασκευὴν τῶν ἑξῆς ἀρξόμεθα τῆς τῶν προφητικῶν σαφηνείας Θεοῦ διδόντος, ἀπὸ τοῦ Ὠσηὲ τὴν ἀρχὴν ποιησάμενοι, ὃν καὶ πρῶτον εἶναι τῷ χρόνῳ συμβέβηκε τῶν λοιπῶν προφητῶν. Τοῦ γὰρ μακαρίου Δαυὶδ &c. In Malachiam desinit his verbis: ὡς ἂν μὴ μένοντες ἐπὶ τῆς ἀσεβείας φοβερᾶς αὐτοῦ τῆς παρουσίας πειραθῶσιν ἐπὶ ἀφανισμῷ παντελεῖ τῶν μοχθηρῶν γινομένης. Habuit eundem in sua gaza etiam Rev. Abbas Gerasimus Blachus, & Venetiis vidisse se testatur illustris vir Scipio Maffei in Epistola ad eruditissimum Blanchinum. Exstat etiam in Bibl. Medicea atque jam ante aliquot annos editionem ejus sperare jussit Anselmus Bandurius Magliabecahi successor dignissimus. Vide Diarium Italicum celeberrimi Montfauconi pag. 39. seq. & 46.

In Matthaeum liber *quartus* citatur in collat. quarta Synodi quintae p. 84. edit. Harduin. Alia ex eodem opere fragmenta p. 79. 82. 85. & in Vigilii Constituto apud Baron. ad A. 553. & apud Facundum III. 4. & IX. 2. Plura etiam in Catenis ad Matthaeum ineditis, etiam in editis, Possiniana praecipue, in qua etiam Theodorus Antiochenus *Epistola* ad Anastasium Consulem citatur ad Matthaei XV. 28.

In Marcum Catena Possiniana Theodorum Mopsvestenum laudat p. 62. 91. & 279. fortasse ex iis quae ad Matthaeum scripserat aliqua excerpens.

In Lucam, Catena Corderiana ad cap. XI. sect. 40. Acta Synodi quintae collat. IV. p. 77. edit. Harduin. & eundem locum notans Vigilius in Constituto apud Baron. ad A. C. 553.

In Joannem plurima exstant Theodori fragmenta in Catena Corderiana, quorum nonnulla etiam examinat Rich. Simon lib. 3. Hist. Criticae Novi Test. c. 31. p. 446. seq. Nonnulla etiam ex libro *sexto* & *septimo* afferuntur in actis quintae Synodi p. 75. 76. 81. & à Vigilio: Vide etiam Facundum IX. 3.

De miraculis CHRISTI, εἰς τὰ θαύματα λόγοι quorum secundus citatur à S. Maximo T. 2. Opp. p. 92. & in Concilio Lateranensi A. 649. actione V. T. 3. edit. Harduin. p. 895.

In

In Acta Apostolorum ex libro primo Commentarior. Theodori locus affertur in Actis Synodi V. p. 76. & apud Vigilium. In Catenis ineditis ad Acta & Epistolas Catholicas inter eos è quibus collectæ illæ sunt Theodori Ancyrani, Theodori Heracleotæ & Theodori presbyteri ac Monachi nomen reperio, non Theodori Antiocheni sive Mopsvesteni.

In *Epistolas Pauli*, Catenæ ineditæ Patrum Græcorum, nomen Theodori Mopsvesteni laudant. Vide eruditiss. Montfauconi Catalogum Bibl. Coislin. p. 273. 274. Atque nominatim ex Commentario in Epistolam *ad Romanos* quædam afferuntur à Facundo III. 6. & Vigilio: in *I. ad Corinthios*, & *I. ad Timotheum* ab eodem Vigilio: In Epistolam *ad Hebræos*, in Vigilii constituto & in Actis Synodi V. p. 81. & 83. T. 3. Concilior. edit. Harduini. Quod vero Epistolas Pauli omnes fuse explicatas à Theodoro scripserit Theodoritus, in ejus præfatione commentarii in Epistolam Apostoli, quam laudat eruditissimus Caveus, non reperio, licet Rich. Simoni e) assentior, qui Theodori Commentarios ab eo consultos perinde ut Chrysostomi non dubitat. Memorat etiam Leontius libro 3. contra Nestor. ejus interpretationem in Epist. *ad Galatas*, loco illo quo in alia etiam Theodori scripta invehitur p. 699. *Si quis vero non adhibuerit fidem & ei vacat & est animus, quærat quæ vane elaboravit in Genesim, & in librum contra Job, & pravam interpretationem in Epistolam ad Hebræos, & in Epistolam ad Corinthios & ad Galatas & quæ contra Magusæos scripsit & præmeditationem excæcantem in sacros Psalmos & quæ pro Eunomio contra Basilium scripsit, sic ego voco totam ejus apologiam omni accusatione plenam, Item enarrationes turbidas & blasphemas in Evangelium Matthæi, Joannis & Lucæ & ipsorum sanctorum Apostolorum & Evangelistarum superbas quas ausus est reprehensiones & alia ejus opera, ne singula enumerem.*

Ex *interpretatione Symboli (Nicæni) CCCXVIII. sanctorum Patrum* locus affertur in Actis Synodi V. collat. IV. p. 81. & in Vigilii constituto. Leontius vero arguit eum fidem Synodi Nicænæ non solum mutilasse, sed omnem penitus destruxisse & aliam præter illam tradidisse pag. 697. E.

Ad Baptizandos liber, è quo plura fragmenta in Actis Synodi V. collat. IV. p. 82. seq. Vide etiam Facundum IX. 3. qui *ad baptizatos* vocat, & Garnerium ad Marium Mercatorem T. 2. p. 261.

e) Lib. 3. Hist. Crit. N. T. c. 22. p. 314.

Symbolum sive *expositio fidei*, exstat in Actione sexta Concilii Ephesini T. I. edit. Harduin. p. 1515. & Actione I. Concilii Chalced. T. 2. pag. 247. & collatione qvarta Synodi V. T. 3. p. 89. & cum Marii Mercatoris versione T. 2. edit. Garnerianæ p. 251. adde 284. & T. I. p. 95. Theodori esse, negavit Facundus III. 2. & Nestorio tribuit Manuel Caleca lib. 2. contra Græcos, Bellarminus III. 5. de CHristo & Petavius lib. X. de incarnat. c. 9. §. 4. Sed Theodorum auctorem faciunt præter Marium Mercatorem Leontius l. c. & Justinianus Imp. libro pro Acephalis apud Facundum III. 5. Confer Garnerium T. 2. p. 256. seq. & Leonem Allatium in Vindiciis Synodi Ephesinæ & S. Cyrilli c. 17. p. 66. sqq.

Tomi V. contra allegoricos ab Ebed Jesu Metropolita Sobensi in Catalogo librorum Chaldæorum memorantur, atque ad eosdem respicere videtur Liberatus quando c. 24. breviarii ait Theodorum *multa opuscula* edidisse *contra Origenem*, exosumque inde & accusabilem habitum ab Origenistis. Vide Tho. Itigii appendicem diss. de hæresiarchis p. 471. *Librum ad Cerdonem de allegoria & historia contra Origenem*, vocat Facundus III. 6. in odium inde Origenianorum incurrisse similiter testatus. Nec dubium est Theodorum in commentariis etiam suis ad libros sacros, sensui litterali adeo studiose adhærentem, Origenis allegoricas explicationes passim repudiasse ac rejecisse.

Missa sive *Liturgia* ex Syriaco versa Latine exhibetur ab Eusebio Renaudoto T. 2. collectionis Liturgiarum Orientalium * p. 616-621. Etiam Leontius Theodorum reprehendit eo nomine lib. 3. contra Nestor. & Eutychen p. 697. C. quod *aliam Missam effinxerit præter illam quæ à Patribus tradita est Ecclesiis, neque reveritus illam Apostolorum, nec illam magni Basilii, in eodem Spiritu conscriptam.* Sed si non aliam vidit Liturgiam Theodori Leontius, quam qualem Renaudotus edidit, certe falsum est, quod illi impingit, *blasphemiis non precationibus mysterium sacræ Eucharistiæ opplevisse.* Hunc puto esse *librum de Sacramentis*, ab Hebed Jesu memoratum.

Cætera quorum Hebed Jesu meminit, sunt, *tomus de sacerdotio*, *de Spiritu S. unus ad monachos*; *unus de obscura locutione*, *alius de perfectione regiminis*: alius *de assumente & assumto*, item *liber margaritarum* qui continet ejus *Epistolas*, demum *tractatus de lanione legis*, quo finem suis lucubrationibus imposuit. Ἐκ τῆς πρὸς Δόμνον ἐπιστολῆς nonnulla affert Anastasius in eclogo χρήσεων δογματικῶν, & ex illa Sirmondus ad Facundi IX. 3. Ex Epistola ad Artemium presbyterum Alexandrinum Facundus III. 5.

Super

* Prodiit Paris. 1716. 4.

Restat ut pauca dicam de opere in *quinque libros* distributo, quo *Hieronymum* (illum enim sub nomine Ἀράμ d) velut Syrum Orientalem ex Occidente licet oriundum, at in Syria adversus Pelagianos commentatum perstringit) *Augustinum* aliosque peccati originalis defensores Theodorus e) oppugnavit. Πρὸς τοὺς λέγοντας φύσει καὶ οὐ γνώμῃ πταίειν τοὺς ἀνθρώπους. *adversus eos qui natura non voluntate peccare homines affirmant.* De hoc opere videndus Photius Cod. 177. cujus verba magnus Salmasius p. 177. libri de Hellenistica perperam ita accepit, ac si Theodorus Mopsvestenus aliam versionem Bibliorum Græcam post veteres interpretes molitus fuisset. Sed de Hieronymo, ibi sermo, cujus versionem Bibliorum Latinam Theodorus apud Photium perstringit. Fragmenta ex hoc opere occurrunt apud Marium Mercatorem T. 1. p. 97. sq. T. 2. p. 257. Hebed Jesu *duos libros* memorat, *adversus eos qui asserunt peccatum situm esse in natura.*

III. Theodori Mopsvesteni Frater POLYCHRONIUS, Antiochiæ natus, atque Ascetæ Cyrensis, S. Zebini discipulus æmulusque f) Ecclesiam dehinc Apameensem in Syria Episcopus g) egregie administravit, emendatæ vitæ splendorem cum doctrinæ gratia & sermonis venustate conjungens. Defunctus est ante Concilium Ephesinum A. C. 431. habitum, cui successor Polychronii Alexander Episcopus Apameensis subscripsit. Non plane certum videtur hunc esse Polychronium cujus commentarii *in Jobum* multa ac præclara fragmenta servata exstant in Catena Patrum Græcorum in Jobum Græce & Latine vulgata à Patricio Junio Lond. 1637. fol. Meminit & Codex Græcus MS. de quo Lambecius III. pag. 188. Polychronii in illud Jobi XXXVIII. 7. ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ᾔνεσάν με μεγάλῃ φωνῇ πάντες ἄγγελοί μου.

In Proverbia passim Polychronii expositiones occurrunt in Catena Patrum Græcorum ad Proverbiorum librum, quæ Latine ex Theodori Peltani versione prodiit Antwerp. 1614. 8.

X 3 In

d) Vide H. Noris lib. 1. hist. Pelagian. cap. 9. Tillemont. T. XII. p. 443. seq. Garnerium ad Marium Mercatorem T. 1. p. 99. Guil. Caveum in historia literaria Script. Eccles. ubi de Theodoro. Tho. Ittigium appendice de hæresiarch. p. 469. 476. seq. & Rich. Simonem lib. 3. Hist. Critic. Novi Test. p. 444. seq.

e) Θεοδώρου Ἀντιοχέως, ὁ Μοψουεστίας δὲ ἐστιν οὗτος [illegible] Ἐπισκόπων ὑμνούμενος. Phot. Cod. 177.

f) Theodoritus Hist. religios. cap. 24.

g) Theodorit. Hist. Eccles. lib. V. cap. ult. Nicephorus XIV. 30.

In Ecclesiasten Polychronius Diaconus Græcè MS. in Bibl. Bavarica teste Joanne Meursio. Fuit etiam in Escurialensi, teste Labbeo p. 177. & 386. Bibl. novæ MSS. Exstant & Polychronii fragmenta quædam in Catena ad Ecclesiasten Græca inedita quam Oxoniæ Bibliotheca servat Bodlejana.

In Canticum Canticorum cum Eusebii & Pselli expositionibus Polychronianam Græce edidit Jo. Meursius Lugd. Bat. 1617. 4. Inscribitur: Ἐξήγησις διαφόρων εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων ὑπὸ Πολυχρονίου.

De Polychronii ἐξηγήσει in *Jeremiam*, *Ezechielem* & *Danielem* non repetam quæ dixi Volumine VII. hujus Bibl. p. 753. ubi etiam de Polychronio *presbytero CPol.* apud Sozom. IX. 2. Polychronio *Hierosol. Episcopo* cujus meminit Petrus Damiani Opusc. VI. cap. 17. T. 3. p. 46. & de Polychronio *Monothelita* &c. Hisce ex Actis Conciliorum addi possunt Polychronius Episcopus *Antipatridis* in Palæstina qui Synodo Chalcedonensi A. 451. interfuit, Polychronius *Areopolitanus* itidem Palæstinæ Episcopus qui A. 536. subscripsit Epistolæ missæ ad Joannem CPol. Polychronius *Dublis* Episcopus in Hellade, qui interfuit Concilio Rom. A. C. 503. Polychronius *Epiphaniensis* in Cilicia, qui Concilio Chalcedonensi subscripsit A. 451. Polychronius *Heracliæ* Cariæ qui interfuit Concilio Ephesino A. 431. Polychronius Episcopus *Prusæ* in Bithynia qui interfuit sextæ Synodo A. C. 681. Polychronius denique presbyter ac prior monasterii *Æthrii* qui subscripsit Concilio sub Mena A. 536.

IV. THEODORI VARII

Scriptis Græcis clari, plures quàm centum, quibus alii etiam nonnulli in veterum scriptis memorati adjiciuntur, asterisco distincti.

Theodorus *Abbas*, ex cujus ore Leontius Byz. testatur se excepisse quæ libro de sectis tradidit, is enim inscribitur σχόλια ἀπὸ φωνῆς Θεοδώρου c) τοῦ θεοφιλεστάτου ἀββᾶ, καὶ σοφωτάτου φιλοσόφου, τήν τε θείαν καὶ

c) Ejusmodi σχόλια de heresi Arii, ex ore hujus Theodori, MSta Græce extant in Codice Bibl. Vindob. de quo Lambecius III. p. 63. Sed explicatio τῶν θείων καὶ δεσποτικῶν κανόνων sive sacrorum hymnorum, cujus pars in isthoc Codice occurrit, non auctorem agnoscit eundem Theodorum, ut scripsit Clarissimus Caveus, sed longe juniorem Cyrum Theodorum Prodromum, qui circa duodecimi sæculi initia floruit, de cujus scriptis dixi Volum. VI. hujus Bibl. p. 815. seq. Diversus ab utroque Theodorus

καὶ ἐξωτικὴν φιλοσοφήσαντας γραφήν. scholia ex ore Theodori, religiosissimi Abbatis, doctissimique Philosophi, Divinis pariter externisque litteris eruditi excepta. De Leontio ipso qui post A. C. 610. scripsit, ejusque lucubrationibus dixi Volum. VII. hujus Bibl. p. 451. hoc loco itaque juvat tantum eum lectore communicare indicem scriptorum in illo de sectis libro lectu haud indigno memoratorum.

Index Scriptorum & Hæreticorum

Quorum apud Leontium Byz. libro de Sectis mentio,

ad paginas edit. Græcolatinæ Basil. 1578. 8.

Acephali qui cum Patriarcha suo Petro Moggo Alex. non communicabant. pag. 468. 508.
Agnoëtæ ab ignoratione dicti quam Christo tribuerunt 474. 544.
Alexander Alexandrinus. 436.
Alexander CPolitanus. 436.
Ambrosius Mediolanensis. 438.
Amphilochius Iconiensis. 438. 448.
Anastasius Imp. ex illis qui οἱ διακρινόμενοι dicti. 468.
Anatolius Patriarcha CPol. 480. 482.
Antiochus Ptolemaidis Phœniciæ. 438.
Apollinaris presbyter. 444. 446. seq. 448. 454. 456. 524.
Apollinaris Episcopus Alex. 474.
Arius 396. 438. seq. 444. presbyter Alex. 442.
Ariani. 448. 454. illis Origenem præivisse. 548.
Aristoteles. 476. 498. 502.
Asclepiades fidei definitionem prælegit in Synodo Chalcedonensi. 480.
Athanasius Alex. 436. libro contra Apollinarem. 540. locus ἐκ τοῦ περὶ σαρκώσεως λόγου. 530. ubi negatur esse Athanasii, quia sermo ille tantum duorum sit foliorum, δύο φύλλων. nam scripta Athanasii omnia prolixa esse. δῆλον πᾶσιν ὅτι πάντα τὰ συγγράμματα τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου πάνυ μεγάλα εἰσί. 530.
Athanasius junior, Episcopus Alex. 468.
Atticus CPol. 438.

Augu-

ὁ κανόνων ποιητὴς apud Codinum in Originibus CPol. num. 104. intelligitur enim Theodorus Studita de quo infra, & cujus Theodori Monachi Canonem sive hymnum catanycticum ad Christum memorat MS. Lambecius V. p. 268.

Augustinus Hipponensis. 438.
Basilius Cæsareensis Episcopus. 438. 448.
Clemens Episcopus Romæ. 430.
Cyrus presbyter Timothei Apollinaristæ 534.
Cyrillus Alexandrinus. 438. 448. 450. 452. sq. 482. 496. 520. 522. 524. 540. 545. tres ad Nestorium Epistolæ & XII. capitula tertiæ addita 452. Theodoritus contra illa XII. capitula 454. 484. Cyrillus cum Jo. Antiocheno reconciliatur. 456. & cum Theodoreto, à quo non postulavit librum contra XII. capitula anathemati subjici. 484. ad Proclum CPol. scripsit, Theodorum Mopsvestenum non esse anathemati subjiciendum. 486. Secunda ad Succensum Epistola. 522. Commentarius in Zachariam 536. ab Orientalibus pro Apollinarista habitus cum is non esset. 526. Cyrilli liber contra Theodorum Mopsv. à Dioscoro interpolatus. 530. seq. Dialogus quo unum esse CHristum probat. 540.
οἱ Διακρινόμενοι. 460. 476. seq. 482. 488. 490. ex illis Anastasius Imp. 468. objectiones suas Nestorianis susurrantur. 502.
Diodorus Tarsensis. 448. ejus commentarii in S. Scripturam 450.
Dionysius Areopagita. 430.
Dioscorus Alex. 456. 460. 462. 464. 466. 478. 480. successor Cyrilli ejus scripta interpolavit. 530. seq.
Dioscorus junior. 468.
Domnus Antiochenus Episc. 456.
Ἐκκλησιαστικὰ βιβλία pro libris Canonicis S. Scripturæ. 402.
Epiphanius Cypri Episcopus. 400. 438.
Erechthius inter Patres ab Apollinaristis citatus. 534.
Esdras post captivitatem libros sacros è memoria restituit. 428.
Eulogius Episcopus Alex. 474.
Eusebius Dorylæorum Episc. 458.
Eusebius Pamphili. 430.
Eustathius Antiochenus. 436.
Eutyches. 398. 400. 478. 482. 484. 508. 520. presbyter & archimandrita. 456. seq.
Flavianus CPol. 438. 456. 458. 460. 462. 478. Epistola ad Leonem Rom. 460.
Gajanus ex Archidiacono Episcopus Alex. 472. οἱ ἀπὸ Γαϊανοῦ pro iis qui Chalcedonensem Synodum rejiciunt. 504. 506. 508. & corpus CHri-

CHristi post unionem statuunt incorruptibile, Γαϊανῖται. 538. 544.
Gelasius Cæsareæ Palæstinæ. 438.
Gregorius (Naz.) 400. 438. 446. 448. 502. 540.
Gregorius Nyssenus. 438. 446. 449. ἐν τῇ πρὸς Ἀπολλινάριον πραγματείᾳ. 528. Oratio in funere Gregorii Thaumaturgi, id.
Gregorius Thaumaturgus. 430. dubium an ejus ἡ κατὰ μέρος πίστις. 528. sola illius fides quam in visione vidit, à Nysseno memoratur. 530.
Hæreses LXXXIV. 400.
Hebræorum δόγματα. 410. seq.
Hilarius Pictaviensis. 436.
Hippolytus Episcopus Romæ. 430.
Historici libri Vet. Test. XII. 402.
Οἱ ἔξωθεν ἱστοροῦντες. 422.
Οἱ ἔξω. 554.
Ibæ Epistola ad Marin Persam. 484. recepta cum Ibas Nestorium damnasset. 486. licet Theodorum Mopsvestenum laudet. id. à Justiniano anathemati subjectus. 488.
Ignatius ὁ θεοφόρος. 430.
Johannes Ægeates, presbyter Nestorianus. 534. 536.
Johannes Alex. tres hoc nomine 466. 468. 474.
Joannes Antiochenus Episcopus. 450. 452.
Epistola contra Nestorium scripta ante Synodum Ephesinam. 454.
Epistola ad Cyrillum reconciliatoria. 456.
Joannes (Chrysostomus) CPol. 438. 448.
Jobi liber (primus è quatuor Paræneticis) hunc quidam existimarunt Ιωσήπου (Josephi Patriarchæ) εἶναι σύγγραμμα. 408.
Irenæus. 430.
Julianus Halicarnassæus. 470.
Julius Romæ Episcopus. 436. Epistola ad Dionysium Corinthi Episcopum Julio supposita cum sit Apollinarii. 526. seq. Julii nihil fertur, sed septem Epistolæ sub ejus nomine Apollinarium habent auctorem. 526. Julii nomine actis Synodi Ephesinæ à Cyrillo inserta Epistola quæ Timotheum Apollinaristam auctorem habet. 528.
Justinianus Imp. συνοδίτης. 470. ut τοὺς διακρινομένους ad Synodum Chalcedonensem reduceret, Theodoretum & Ibam anathemati subjecit. 488.
Justinus Philosophus & Martyr. 430.

Juvenalis Hierosol. Episcopus Synodo Ephesinæ λῃστρικῇ & deinde Chalcedonensi interfuit. 488.
Leo Rom. 456. 462. 480. ejus Epistola sive tomus ad Flavianum. 460.
Macedonius Episcopus CPol. 444. seq. 448.
Manichæorum secta. 432. seq.
Methodius Patarensis Episcopus. 430.
Μοντανῶν secta. 430.
Narses à Justiniano Imp. missus Alexandriam. 472.
Nectarius CPol. 438.
Nestorius 398. 400. 448. CPol. Episcopus 450. seq. 490. 520. 535.
Nestorianis objectiones suas suffurantur οἱ διακρινόμενοι. 502.
Origenes. 546. seq. locus ex Epistola ejus de Filio DEI, minore quam Pater, 548. opinio de præexistentia animarum & salute ac restitutione dæmonum confutatur. 548. seq.
Paulus Alexandrinus Episc. 474.
Paulus Emesenus Episc. 456.
Pauli Samosateni secta. 434. seq.
Petrus Alex. Episcopus & martyr. 430.
Petrus (Moggus) Episcopus Alex. 466. 468.
Petrus fullo, Episcopus Antioch. 466.
Philippi Evangelium à Manichæis jactatum. 432.
Philoponus princeps Tritheitarum. 474. 476.
Platonici, brutorum animas præexistere docent. 552.
Proclus CPol. 438. ad eum Cyrilli Epistola. 486.
Sabellius. 396. 398. 436.
Samaritanorum dogmata. 418. 422. seq. ubi eos confundere cum Sadducæis videtur.
Septuaginta hebdomades Danielis ab anno XXIV. Artaxerxis Longimani computandæ. 412.
Severianus Gabalorum Episcopus. 438.
Severus Antiochenus Episc. 468. 470. 472.
Οἱ ἀπὸ Σεβήρου. 506.
Sylvester Episcopus Rom. 436.
Συνοδῖται qui Synodum probant Chalcedonensem. 470. 474. 510.
Synodus *Nicæna* CCCXVIII. Patrum. 442. illi interfuere VII. ... qui etiam postea in sententia sua perseverarunt. 488. Chalcedonensis 430. 436. 456. mandante Marciano Patrum DCXXX. 462. 478. 480.

480. Synoditæ qui illam Synodum recipiunt. 470. 474. Διακρινόμενοι qui dubitant eam recipere. 460. 476. seq. ejus verba defenduntur. 534. seq. Cyrillianam dixit Johannes Ægeates. 536.
CPolitana Patrum CL. 448.
Ephesina. 452. cum Orientalibus dissensio. ibid. seq. de Epistola quæ sub Julii Rom. nomine legitur ἐν τοῖς πεπραχθεῖσιν ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τοῦ μακαρίου Κυρίλλου. 528.
Ephesina secunda λῃστρική in causa Eutychis. 460. 478.
Theodoreti Historia. 430. Ejus contra XII. capitula. 454. 484. Theodoreti & Nestorii nomine confictæ Epistolæ, quibus se invicem recipiunt. 454.
Theodoretus in libro de sectis Nestorium detestatur. 456. non prius à Synodo Chalced. receptus quam Nestorium anathemate percussisset. 484. cogente Cyrillo 486.
Theodoretum anathemati subjicit Justinianus Imp. 488.
Theodorus Mopsvestenus. 448. ejus commentarii in S.Scripturam. 450. laudatur in Ibæ Epistola ad Marim Persam. 484. Cyrillus noluit eum anathemati subjici quia ab Orientalibus omnibus pro magno Doctore habitus. 486. Pro Theodoro contra Cyrillum scripsit Theodoretus. 532.
Theodosii Imp. Epistola ad Cyrillum. 456. Idem Imp. Concilium secundum Ephesinum indixit. 460. ad Valentinianum scripsit pro Dioscoro. 462.
Theodosius λογογράφος tempore Justiniani Imp. factus Episc. Alex. 472. depositus. ibid. Agnoëtarum adversarius. 474.
Theodosiani. 506. 508. 510. 512. 544.
Theophilus Alexandrinus. 438.
Thomæ Evangelium à Manichæis jactatum. 432.
Timotheus (Ælurus Monophysita) scripsit contra Synodum Chalced. 534.
Timothei Apollinaristæ est Epistola quæ sub Julii Rom. nomine legitur in Actis Synodi Ephesinæ. 528.
Timothei duo Episcopi Alex. eodem tempore. 464. Timotheus tertius. 468. 470.
Tritheitæ. 474.
Valentiniani Imp. Epistola ad Theodosium. 462.
Zenonis Imp. henoticum. 466.
Zoilus Episcopus Alex. 474.

Index Scriptorum & Hæreticorum, in libris Leontii adversus Nestorium & Eutychen,

ad paginas T. IX. Bibliothecæ Patrum edit. Lugd. 1677. fol.

Agapius Apollinarista. 709. H.

Ambrosius Mediol. de fide ad Gratianum lib. III. 683. H. 694. G. lib. IX. contra Apollinarium 684. A. 694. F. lib. ad Sabinum Episcopum. 684. A. in Symbolum. 684. B.

Amphilochius Episcopus Iconii, lib. contra Arianos. 684. C. Epistola ad Seleucum. 684. C.

Antiochus Episc. Ptolemaidis à Cyrillo Alex. allegatus. 685. A.

Aphthartodocetæ oppugnantur p. 688. sq.

Apollinarii sermo cujus init. *Bonum fidei servemus.* 711. H. *Non voluptas nescendi carne apud DEum* p. 710. F. *Laudamus decenter Dom. nostrum JEsum CHristum.* 710. G. *Caro & quod præest carni una persona.* 710. D. Laudatio Mariæ & de incarnatione. 710. E. De fide. 712. C. Dialogus qvi incipit: DEum vel Hominem dicis CHristum. 711. H. liber in traditionem renunciationis & fidei. p. 712. F. Epistola ad Serapionem. p. 708. A. 710. A. ad Episcopos Diocæsareæ. p. 712. A. ad Dionysium p. 708. B. 710. F. liber ad Flavianum 711. B. Oratio disputatoria. 711. G. Syllogismi. p. 708. E. 710. H. 711. A. libro I. contra Diodorum 711. C. libro II. 711. E.

Apollinarii scripta dolose interpretantes. 709. D. E. Vide infra in Timotheo.

Apollinaristæ sub falsis celebrium Doctorum nominibus scripta jactantes p. 707. G. 712. G. inter se non consentiunt. 712. G. H. Apollinaris hæresis. 699. C. D.

Missa Apostolorum. 697. C.

Arius. 675. G. 699. C.

Ariani 714. C. contra eos promittere opus videtur Leontius p. 717. F.

Magnus Athanasius. 689. G. clarissimum lumen. 696. B. Epist. ad Epictetum p. 707. H. 709. G. 694. B. Athanasius citatur 714. G. defendit Dionysium. 715. H. liber de Trinitate. 682. F. lib. contra Apollinarium. 682. G. citatur libro II. 693. H. de incarnatione 694. A. lib. contra Idola. 694. C.

Athanasii nomine venditatæ Apollinarii de incarnatione orationes sive expositiones. 707. G. Athanasii ad Apollinarium Epistolæ. 712. B.

Augu-

Augustinus Episc. Hipponensis Epist. ad Volusianum. 684. E.
Barsumas Theodori Mopsvesteni discipulus. 697. D.
Magnus Basilius. 692. A. 696. G. 698. H. Epistola ad Amphilochium 681. D. ad Sozopolitanos. 694. D. ad Terentium p. 708. C. 681. C. ad Diodorum Tarsensem scripsit & qvædem ejus de SS. Trinitate approbavit 698. F. Epistola Synodica cui subscripsit Eustathius Armenius 681. E. contra Eunomium lib. I. & III. 682. H. Orat. de actione gratiarum 694. C.
Cappadociæ duo magna lumina (Basilius & Nyssenus) 696. B.
Cataphronius Apollinarista p. 708. H.
Cathari. 687. G.
Cyriaci Episcopi Paphi & Confessoris, qvi Concilio Niceno interfuit, homilia in Theophania. 682. E.
Cyprius senex. 698. C.
Cyrillus Hierosol. Episcopus qvarta Catechesi. 684. H.
Cyrillus (Alex.) 714. G. 715. G. H. 716. A. F. 677. H. 685. A. D. 698. H. 699. E. in Synodo sua 681. F. 683. H. Ephesina. 683. F. Epist. ad Monachos. 682. F. ad Valerianum. 687. A. ad Orientales. 687. A. primus tomus de Trinitate. 685. E. lib. ad Acacium. 685. F. secundo tomo contra Nestorium 685. F. tertio 686. C. Epist. ad Succensum. 685. G. 695. C. dialogi de Trinitate qvod unus est CHristus. 685. H. interpretatio Epistolæ ad Hebræos. 685. H. 686. D. 695. C. ex secundo tomo in Hebr. 686. G. Synodica Epistola ad Nestorium. 706. D. Scholia 686. A. 687. A. Scholia per capita. 686. H. de Paulo Emeseno testimonia 686. B. Apologeticus ad Alexandrinos. 686. F. in Ioannem Evangelistam lib. primo. 686. G. in Leviticum. 686. C. primo libro de adoratione in Spiritu, tomo II. 686. D. secundo libro tomo IX. 686. E. in Esaiam. 695. A. thesaurus. 695. B. in illud: omnia mihi tradita sunt à Patre meo. 686. E. in Matthæum 695. B.
Dialectici 716. H.
Diodorus. 708. H. 698. E. F. H. supra in Basilio.
Diodoro Tarsensi in Episcopatu Ciliciæ succedere voluit Theodorus Mopsvest. sed prohibitus est à Theophilo Alex. 696. F.
Dionysius (Alexandrinus) ab Athanasio defensus. 715. H.
Magnus Dionysius (Areopag.) 677. G. 680. E. ætatis Apostolorum, libro de Divinis nominibus 693. G.
Enantiodocetæ, 675. F. 717. A.

Encratetæ. 687. G.
S. Ephræm homilia in margaritam. 684. G. 706. C. contra Marcionem. id. de Charitate 695. A.
Eunomii impietas. 697. D.
Eutyches 715. H. oppugnatur 675. seq.
Flavianus Episcopus Antiochiæ in assumtionem. 684. H. homilia in Evangel. Ioannis. 685. A.
Gelasius Episc. Cæsareæ Palæstinæ & Confessor qvi Patrum CL Synodo CPol. (A. 381.) interfuit, in interpretatione Symboli 684. D. sq.
Gregorii Nysseni lib. II. & IV. contra Eunomium. 683. C. D. 694. F. contra Apollinarium 683. D. Catecheticus. 706. B. Gregorii duo. 698. H.
Gregorii Theologi (Naz.) Epistola ad Nectarium 712. H. divinus Gregorius 714. D. 717. G. 718. A. magnus 714. F. 676. H. 677. H. ἐκ τῶν συνταγμάτων. 681. F. Epistola ad Cledonium. 681. F. secunda. 683. B. Apologeticus 683. A. orat. in Natalem Domini. 683. A. 694. E. Orat. II. de Filio. 683. A. in novam Dominicam. 694. E. in Lumina. 695. D.
Gregorio Thavmaturgo supposita Apollinarii ἡ κατὰ μέρος πίστις. p. 707. G. Origenem laudavit singulari Oratione. 698. G.
Hilarius Pictav. qvi Synodo Nicænæ interfuit, lib. VII. & IX. de fide. 683. F. G.
Hippolytus Episcopus & Martyr in benedictionibus Balaam. 682. D.
Homonius Episcopus Apollinarista. 709. H. 710. A.
Joannes Episcopus CPol. magnus Ecclesiæ oculus 696. B. (Chrysostomus) in Joannem Evangelist. 694. H. in Epistolam ad Philippenses. 684. F. in Epistolam ad Timotheum. 684. G. in assumptionem. 684. G. in illud: glorifica me Pater apud temetipsum. 694. G. duæ Epistolæ ad Theodorum lapsum. 696. E.
Jobius Episcopus Apollinarista. 708. G. H.
Irenæus. 682. D.
Isidori Epist. ad Theonem 681. H. ad Theodosium Diaconum. 685. B. ad Timotheum lectorem. 685. C. ad Cyrillum Episc. Alex. ibid. ad Leandrum. ibid. Isidori Eremitæ ad Archibium presbyterum contra Nestorium. 706. D.
Julianus (Acephalus) 678. D.
Julii Episcopi Rom. locus à Cyrillo allegatus in Synodo Ephesina. 683. F.
Julii Romani nomine venditatæ Apollinarii Epistolæ 707. G.

Justinus Philosophus & Martyr libro III. de Trinitate, 682. A, B, C, Orat. contra gentes. 693. G.
Leo contra Eutychen. 699. C.
Macedonius 699. G.
Manichæi. 687. G. 699. H. eorum electi & indifferentes. 696. D. sententia de tenebris substantialibus. 697. F.
Marcellus hæreticus. 699. B.
Marcion 699. G. multa in Scripturis rejiciens p. 715. G. speciatim bellum ei contra Veteris Test. libros 696. H.
Nestorius. 680. A. 687. G. 698. E. 699. B. 715. H. 716. G. 718. E. idololatria humanitatis CHristi ei objicitur. 675. F. anathemate percussus. 699. D.
Contra Nestorium & Eutychen libros suos citat Leontius in limine libri contra solutiones Severi 713. B. eosdem intelligit contra *enantiodocetas* hoc est adversarios suos, pugnantes inter se, contrariæ fictionis assertores disseruisse testatus. 717. A. confer 675. E. Idem Nestorio & Eutychi circa incarnationem quod circa SS. Trinitatem Sabellio & Eutychi contigit. 675. G. Nestorium simulate anathematizantes & valere jubentes. 696. D.
Nestoriani divisionis patroni. 676. E. 677. A.
Origenes laudatus à Gregorio Thavmaturgo. 698. G.
Paregorius Apollinarista. 708. H.
Paulus Emesenus Episc. homiliam habuit in Ecclesia Alex, sedente Cyrillo & laudante. 686. A. homilia secunda. 686. B.
Paulus Samosatenus. 698. E. 699. B.
Petri Alex. Episc. & martyris homilia de adventu Salvatoris. 682. E.
Philomarianitæ qvi panes offerunt in nomine Mariæ. 696. F.
Photinus hæreticus. 699. B.
Polemius Apollinarista. 708. H 709. B. G.
Proclus CPol. in illud, *Puer natus est nobis* 681. H. 685. A. in Nativitatem CHristi 685. B. Epistola ad Armenios. 699. E.
Rabula Edessenus. 699. D.
Sabellius. 675. G.
Severum Acephalum oppugnat Leontius 713. seq. 687. D. E. longiores libros adversus eum promittit. 687. F.
Synodorum judicium, solutio dubiorum. 716. A.

Synodus

Synodus Nicæna. vide Cyriac. & Hilar.
Ad Synodum Chalcedonensem fraudulenter provocantes hæretici. 696. A. omnium priorum Synodorum sigillum & obsignatio. 699. C.
In Theodorum Mopsvestenum invectiva 696. E. seq. librum Job & Epist. Jacobi repudiat. 696. H. 699. G. Psalmos Judaice interpretatur. 697. A. Inscriptiones Psalmorum rejicit. ibid. Paralipomenon libros & Esdram respuit. 697. A. Symbolum Nicænum corrumpit, novum condit. 697. B. Missa ejus. 697. C. pravæ opiniones. 697. E. seq. deliramenta contra Magusæos. 698. D. 699. G. Commentarii in varios S. Scripturæ libros. 699. G.
Theodori Mopsvest. scripta Chaldaice & Armenice versa. 697. E. Ex ejus de incarnatione lib. VII. 700. A. VIII. 701. D. X. 701. H. XII. 702. B. XIII. 702. G. XIV. 703. B. XV. 703. C. III. contra Apollinarium 703. G. IV. 703. D. F. H.
Theologi Psalmorum inscript. & verba mystice de CHristo interpretantes. 691. A.
Theophilus Alex. supra, in Diodoro.
Timotheus discipulus Polemii. 708. H. 709. B. G. Apollinarista, Episcopus Beryti ad *Homonium* Episcopum Apollinaristam 709. H. ejus tomus ex variis libris Apollinarii. ibid. Ecclesiastica Historia, in commendationem Apollinarii scripta. 698. G.
Valentini Apollinaristæ Apologia p. 707. H. 708. H. seq. 712. G.
Valentinus antiquior hæreticus. 699. G.
Uranius Apollinarista. 708. H.

THEODORUS *ABUCARA*, h. e. *pater* sive Episcopus *Caræ* a) (incertum an *Caræ* in Palæstina b) an vero *Καρρῶν* sive Charan c) in

a) Cotelerius ad homil. V. Clementin. T. 1. Patrum Apostol. p. 660. *Videtur dictus* Abu-*xara* *nomine Arabico, quod significat* Patrem, *hoc est Episcopum urbis Caræ.*

b) *Guilielmus Tyrius narrat urbem, quæ Cara vocaretur, exstitisse in Palæstina trans Jordanem, quæ Metropolitæ Rabbatha subjecta esset. Quidni hujus civitatis præsul Theodorus noster fuerit, qui ut ex capite IV. operum ipsius discimus, ab Epistolis Arabicis fuit Thomæ Patriarchæ Hierosolymitano, ut Epistolam ejus ad Armenios Arabice scriberet, uti Græce Michaël, Patriarchæ hujus Presbyter & Syncellus.* Hæc V. C. Michaël le Quien ad Damascenum T. I. p. 391. cui in eo non audeo assentiri quod Theodorum facit ab Epistolis Thomæ, qui Patriarchatum haud obtinuit ante A. C. 803. Atque ex inscriptione Opusculi quarti Abucaræ potius suspiceris illud scriptum jam ante aliquod temporis fuisse compositum ab Theodoro, lingva Arabica, deinde vero ob solidam succinctamque perspicuitatem jussu Thomæ fuisse Græce versum à Michaële Syncello, & ad Armenios transmissum.

c) in Mesopotamia) Johannis Damasceni circa A. C. 756. defuncti d) discipulus: Theologiæ ac Philosophiæ * Arabicæque peritus lingvæ, & Scriptis adversus Judæos, Muhumedanos, Nestorianos & Jacobitas Severianos & Origenistas clarus fuit circa A. C. 770. adeoque à Theodoro Cariæ e) in Thracia & Laodiceæ postea Episcopo, Photii amico primum f) deinde desertore & in Synodo octava A. C. 869. Ignatii secuto partes, haud dubie distinguendus, perinde ut à Theodoro Rhaituensi, g) qui circa A. 660. claruit, & à Theodoro Hagiopolitano sive Antiocheno h) sub cujus nomine opuscula quædam Abucaræ Canisius publicavit.

c) Hoc placuit Cotelerio, & ante Cotelerium Turriano, atque longe præferendum illorum sententiæ qui Theodorum nostrum cum Cariæ Episcopo confundunt. De hac Charan sive Carris Mesopotamiæ, erudite B. Tho. Ittigius diss. ad Theodori Abucaræ opusculum XVII. §. V. & VI.

d) De Damasceno dictum superiore volumine VIII. p. 772. seq. Abucara autem in titulo opusculi XVIII. profitetur se illud accepisse *διὰ φωνῆς Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ.* Neque hoc solum sed alia quoque ut XXXV. & XXXVII. quemadmodum palam est illa conferenti cum Damasceni scriptis, & disceptatione cum Saraceno T. I. edit. clarissimi *Lequinii* p. 467. seq.

* Inscriptio opusculi XXVII. *Θεοδώρου Φιλοσόφου Ἐπισκόπου Καρῶν* &c. Opusculi XXXIV. *τοῦ Θεολόγου κυρὶ χρόνου, τοῦ αὐτοῦ Ἀβουκαρᾶ.*

e) Cum hoc Theodoro nostrum confundere primum docuit Gretserus ad opuscula Abucaræ à se edita, quem secuti sunt Ducæus in Auctario Bibl. Patrum, Lambec. V. p. 77. & 358. Nesselius part. I. p. 254. IV. p. 153. VI. p. 113. Caveus in Historia literaria scriptorum Ecclesiast. ad A. 867. Hendreichius in Pandectis Brandenburg. pag. 24. aliique.

f) Vide Nicetam in vita Ignatii T. V. Concil. edit. Harduini p. 980. seq. & Concilium A. 869. CPoli celebratum Actione II. p. 1035. & IV. p. 1050.

g) Cum hoc confunditur ab Antonio Possevino in apparatu sacro, ubi de Theodoro Abucara dicere cum coepisset, *vide autem* inquit, *in verbo Theodorus in Cœnobio Raithu, est enim idem.* Dubius etiam hærebat Gretserus in nota ad Opusculum XXVI. quod in altero Codice Bavarico tribuitur Theodoro Raithuensi. Hæc sententia etiam placuit viro docto de quo Andreas Arnoldus præf. ad S. Athanasii syntagma Doctrinæ: *Redit in memoriam virum doctum in Anglia ad seculum septimum retulisse Abucaram &c.*

h) Ut Theodorus Hagiopolitanus non diversus est ab Antiocheno (Antiochia enim passim *ἁγιόπολις* vel *Θεόπολις*) ita Antiochenus idem cum Mopsvesteno, de quo supra abunde dictum. Quæ vero sub Theodori Hagiopolitani nomine Latine exhibuit Henricus Canisius T. IV. Antiquæ Lect. part. I. p. 281. sqq. tria opuscula, à Turriano è Græcis translata atque sub eodem nomine recusa in Bibliothecis Patrum,

Edita Theodori Abucaræ opuscula.

Majores numeri præmissi Gretserianam, minores editionem Genebrardi respiciunt.

15. I. ὅτι πέντε ἐχθρὰς ἔχομεν ἐξ ὧν ἡμᾶς ὁ Σωτὴρ ἠλευθέρωσατο. *Dialogus de quinque inimicis*, morte, Diabolo, maledicto Legis, peccato & inferno *à quibus nos CHRISTUS liberavit*. Edit. Ingolstad. p. 376. Vertit præter Genebrardum Franciscus Turrianus. Incipit: Πέντε θανατηφόρες ἐχθρὰς ἔχομεν.

II. Διάκρισίς τε καὶ διασάφησις τῶν περὶ ἃς οἱ φιλόσοφοι καταγίνονται φωνῶν, καὶ ἔλεγχος τῆς τῶν Ἀκεφάλων, Σευηριανῶν ἤτοι Ιακωβιτῶν ψυχοφθόρε αἱρέσεως. *Explanatio vocum * quibus Philosophi utuntur, & confutatio hæresis Acephalorum, Severianorum, id est Jacobitarum.* p. 386. Incipit: Τοῖς τῶν ἀληθινῶν δογμάτων ἐρασαῖς τε καὶ προασπισαῖς. Vertit Turrianus.

1. III. Διάλογος γενόμενος πρὸς τὸν τῦ δρόμυ Ἐμέσης (λογοθέτην) αἰτησάμενον ἀποδοθῆναι αὐτῷ ἀπολογισμῦ ὅτι ἐστι Θεός. *Dialogus cum præfecto cursus publici Emeseno qui petierat ut ratiocinatione demonstraret DEum esse.* p. 414. Incipit: ἀπόδος, ὦ οὗτος, ἀπόδειξιν. Veterunt Genebrardus & Turrianus. De MS. Cæsareo vide Lambecium V. p. 78.

IV. Ἐπιστολὴ περιέχουσα τὴν ὀρθὴν καὶ ἀμώμητον πίστιν. *Epistola continens* de CHristo *fidem orthodoxam* Chalcedonensis Concilii, *missa à B.* Thoma *Patriarcha Hierosolymitano ad hæreticos in Armenia, Arabice vero dictata* (ὑπαγορευθεῖσα Ἀραβιστὶ) *à Theodoro Abucara, & in græcum sermonem translata à Michaële Presbytero & Syncello Ecclesiæ Hierosolymitanæ.* p. 428. Incipit: Χριστὸς

Parif. 1654. Tomo IV. & Colon. 1622. in supplemento, sive Tomo XV. illa inter Theodori Abucaræ scripta num. XXVII. XXVIII. XXIX. fide MSS. Codicum edere non dubitarunt Gretserus ac Ducæus, primum *de Nomine DEI*, alterum *de DEO & Deitate*, & tertium *contra Nestorianos*. Fefellit memoria Jo. Mollerum V. C. qui in homonymoscopia p. 521. illa tria opuscula sub Theodori Raithuensis nomine à Canisio publicata fuisse affirmat.

* Distinguit Theodorus inter vocabula Philosophice accepta & Logice. Φιλοσοφικὰ ὀνόματα appellat quæ rem ipsam denotant, ut sunt, Petrus, homo, animal: λογικὰ quæ conceptionem Logicam, ut individuum, persona, species, genus, natura &c. Sic. Opusc. XXVIII. p. 514. distinguit inter κατηγορέμενα ὀσιωδῶς & ἐπουσιωδῶς.

Χριστὸς ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν. De MS. Cæsareo vide Lambecium V. p. 13. Vertit Turrianus.

V. Responsio brevis ad quæstionem, Διὰ τί λεγομεν ὅτι &c. *Quare sicut dicimus humanitas CHristi est ipsa humanitas Petri & Pauli, & uniuscujusque hominis, non sic dicimus, corpus CHristi quod sumimus & participamus, idem est Petri & Pauli & cujusvis corpus?* p. 451. Etiam hoc memorat MS. Lambec. V. p. 78. Vertit Turrianus.

VI. Παράδειγμα *Exemplum quo ostenditur quomodo macula peccati Adami, & per incarnationem Salvatoris nostri, expiatio ad universum genus humanum pervaserit.* Vertit Turrianus. p. 452. Incipit: φασὶν οἱ γεηπόνοι, sive ut in MS. Cæsareo apud Lambecium: οἱ γεωργικοί.

4. VII. Περὶ τῆς πάλης τοῦ Χριστοῦ μετὰ διαβόλου. Dialogus *De luctatione CHristi cum diabolo.* Incipit p. 452. χριστὸς Θεὸς ὢν καὶ πρὸς τὸν διάβολον παλαίσας. Verterunt Turrianus & Genebrardus. MS. Græce Lambec. V. p. 78.

3. VIII. Ἐρώτησις Ἀράβων πρὸς χριστιανόν. *Interrogatio Arabum contra Christianum.* p. 458. Incipit. Εἰπέ μοι, χριστὸς Θεός σου ἐστίν. Vertit Turrianus, itemque Genebrardus.

7. IX. Ἐρώτησις Ἀγαρηνοῦ πρὸς τὸν αὐτόν: *Quæstio, ab Agareno, eidem Christiano proposita.* p. 460. Incipit: Εἰπέ μοι οἱ Ἰουδαῖοι τὸν χριστόν. Verterunt Turrianus & Genebrardus.

8. X. Πρὸς Ἰουδαῖον, *adversus Judæum dissertatio.* p. 462. Incipit: Ὁ Ἰουδαῖος, ἐγώ σοι, φησίν. Vertit præter Genebrardum Turrianus.

9. XI. Πρὸς Νεστοριανόν. *adversus Nestorianum*, de eo, Math. XXVIII. 18. *Data est mihi omnis potestas.* p. 466. Vertit Turrianus & Genebrardus.

XII. Ἐρώτησις πρὸς Νεστοριανόν, Interrogatio contra Nestorianum. p. 468. incipit: Τίς τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον. Vertit Turrianus

11. XIII. Ἐρώτησις Interrogatio altera adversus Nestorianum. Incipit: Τέσσαρά εἰσιν τὰ τοῦ Χριστοῦ. Verterunt Turrianus, & Genebrardus.

12. XIV. Διάλογος πρὸς Νεστοριανόν. *Dialogus cum Nestoriano.* Incipit: Διὰ τί θεοτόκον τὴν Μαρίαν ὀνομάζετε; Vertit Turrianus. p. 470. itemque Genebrardus.

XV. Πρὸς Νεστοριανόν. *Ad Nestorianum.* p. 472. Incipit: Διὰ τί λέγεται ὁ χριστὸς Χριστός; Vertit Turrianus.

2. XVI. Ἐρώτησις ἀπίστου. *Quæstio ab infideli Abucaræ proposita.* p. 474.

p. 474. Incipit: οὐχί, φησι. ἐν παντὶ καὶ πανταχοῦ τὸν θεὸν εἶναι λέγεται. Vertit Turrianus, & Genebrardus.

XVII. Ἠρωτήθη παρὰ πιστοῦ, ** πῶς τοῦ Χριστοῦ τρανῶς ἀποφηναμένου &c. *Quæstio à fideli proposita, quomodo cum CHristus clare pronunciet* (Joh. III. 5.) qui non est natus ex aqua & Spiritu S. non intrabit in regnum coelorum: *fieri potest, ut qui ante adventum ejus fuerunt justi, non baptizati in id ingrediantur?* Vertit Turrianus. Incipit: ὁ χριστὸς ὑπὲρ ἐκείνων ἐβαπτίσθη. p. 476. Abucara respondet CHristum pro illis baptizatum esse, & aquam è latere CHristi fluentem eos sanctificasse. Quam ipsius responsionem singulari diatriba ad examen revocavit B. D. Thomas Ittigius *de baptismo fidelium ante CHristi adventum defunctorum per aquam quæ ex ejus latere fluxit. Lipsiæ 1698. 4.* atque in Enneade ejus dissertationum ibid. 1702. 8.

XVIII. Ἐκ τῶν πρὸς τοὺς Σαρρακηνοὺς ἀντιῤῥήσεων, διὰ φωνῆς Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ. *Ex concertationibus cum Sarracenis, ex ore Johannis Damasceni.* Hoc opusculum Græce & Latine primus edidit Michaël le Quien Paris. 1712. T. I. Operum Jo. Damasceni p. 472. Nam Gretserus tantum ediderat p. 478. ex versione Turriani, cum Græcum in Codicibus Bavaricis non reperisset. Incipit: Εἰπέ μοι ὦ Ἐπίσκοπε.

XIX. Ὅτι ὁ Μωάμεθ οὐκ ἔστι ἐκ τοῦ Θεοῦ. *Mahometem non esse ex DEO.* p. 480. Incipit: ἔθος τοῖς τῶν Σαῤῥακηνῶν ὑποκριταῖς. Vertit Jacobus Gretserus.

XX. Ὅτι ὁ Μωάμεθ ἐχθρὸς ἦν τοῦ Θεοῦ καὶ ὑπὸ δαίμονος ἠνοχλεῖτο. *Quod Mahometus fuerit hostis DEI & à Dæmone obsessus*, p. 482. Incipit: εἰ πάσης τῆς ὑπ' οὐρανὸν κτίσεως. Vertit Gretserus.

XXI. Ἐρώτησις ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἐλαττόνων κηρύγματος βεβαιοῦται τὸ Χριστιανῶν δόγμα. *Dogma ad confirmationem Christianismi ex vocibus humilibus & abjectis prædicationis Evangelii.* p. 484. Vertit Turrianus. Incipit: Τῶν ἐλλογίμων Σαρρακηνῶν.

XXII. Τὸν εὐλογούμενον ἄρτον εἶναι σῶμα Χριστοῦ. Dialogus cum Sarraceno, ostendens *Panem mystica benedictione fieri corpus CHristi.* p. 490. Vertit Turrianus. Incipit: Διὰ τί, Ἐπίσκοπε, ἐμπαίζετε ὑμεῖς.

10. XXIII. Ὅτι ὁ Χριστὸς γεγονὼς ἄνθρωπος, Θεὸς ἀληθινός ἐστι. *Quod CHristus homo factus sit simul verus DEus.* p. 492. Vertit Genebrardus. Incipit: ὁ Χριστὸς εἶπεν ὅτι οὐ δύναται ὁ υἱός.

XXIV.

** Ita Codex Bavaricus, Gretsero teste. Al. παρ' ἀπίστου.

XXIV. *Περὶ μονογαμίας. De una uxore ducenda*, p.491. Incipit: Πόθεν ὑμῖν ὦ Ἐπίσκοπε φάσκειν ἡ μονογαμία. Vertit Turrianus.

5. XXV. *Ἀπόδειξις ὅτι ἔχει ὁ Θεὸς υἱὸν ὁμοούσιον, συνάναρχόν τε καὶ συναΐδιον. Demonstratio quod DEus habeat Filium consubstantialem, ut ipse carentem principio & coaeternum.* Hoc opusculum primus Graece & Latine edidit Jo. Baptista Cotelerius ad lib. V. Constitutionum Apostol. cap. 7. T. 1. Patrum Apostol. p.307. Nam Gretserus tantum Latine p.497. ex Turriani versione dederat. Incipit: Τῶν Ἀγαρηνῶν τὸ φρόνημα. Vertit etiam Genebrardus.

XXVI. *Διάλεξις ἀποδεικνύουσα ὅτι ὁ Πατὴρ ἀεὶ γεννᾷ, ὁ δὲ Υἱὸς ἀεὶ γεννᾶται. Dialogus demonstrans quod Pater semper generat, Filius autem semper generatur.* p.500. In altero Codice Bavarico perperam tribuitur Theodoro presbytero τῆς Ῥαϊθοῦ. Incipit: *πότερόν σοι δοκεῖ;* Vertit Turrianus.

XXVII. Περὶ Θεοῦ ὀνομάτων. *De nominibus DEI.* p.502. cum Turriani versione, quam perinde ut duorum quae sequuntur opusculorum vulgaverat H. Canisius Tomo IV. Antiquae Lect. retuleratque ad Theodorum Hagiopolitanum. Incipit: τὸ Θεὸς ὄνομα ἀπὸ τῆς ἐνεργείας εἴρηται;

XXVIII. *Διάλεξις αἱρετικοῦ πρὸς ὀρθόδοξον περὶ θεοῦ καὶ θεότητος. Dialogus haeretici & Orthodoxi de DEo & Deitate*, p.506. Incipit: πότερόν σοι δοκεῖ; ταυτόν ἐστι Θεός. Vertit Turrianus, sed ita ut postremam partem, quam ex Codice Bavarico addidit vertitque Gretserus, ignoraret.

XXIX. *Διάλεξις πρὸς Νεστοριανόν. Cum Nestoriano disputatio.* p.514. Incipit: *ἰδοὺ πάρεστιν ἀγών.* Vertit Turrianus.

XXX. Διάλεξις πρὸς Ἰακωβίτην. *Disputatio cum Jacobita* p.518. Incipit: Πότερόν σοι δοκεῖ, ὁ Χριστὸς Θεός. Vertit Turrianus.

14. XXXI. Ἐρώτησις Ὠριγενιαστῶν πρὸς πιστόν. p.520. *Quaestio quam Origenista Fideli proponit.* Vertit Genebrardus. Incipit: Ποία δικαιοσύνη, δέκα ἢ πεντήκοντα χρόνους ἁμαρτήσαντές τινες.

6. XXXII. Contra Sarracenos Theopaschitas p.522. ex Genebrardi versione, Graeca enim Gretserus non reperit. Incipit: *Alio in conventu Sarracenus.*

13. XXXIII. Διάλογος πρὸς Νεστοριανόν. p.524. *Dialogus cum Nestoriano.* Incipit: Εἰπέ μοι, τὸ Χριστὸς ὄνομα. Vertit Genebrardus.

XXXIV. Περὶ χρόνου. *Tempus an sit in tempore?* p.524. Incipit: ὁ χρόνος ἐν χρόνῳ ἢ οὐκ ἐν χρόνῳ. Vertit Jacobus Gretserus.

XXXV. Ἐρώτησις, *Disceptatio* cum Sarraceno *de auctore boni & mali.* p. 526. Incipit: Τίνα λέγεις αἴτιον καλῦ τε καὶ κακῦ; Vertit Gretſerus.

XXXVI. Ἐρώτησις, *Verbum DEI num creatum an increatum?* p. 532. Incipit: Τὰ λόγια Κυρίυ κτιστά εἰσιν ἢ ἄκτιστα. Vertit Gretſerus. Idem in controverſiam vocatum noſtra ætate. Vide Rev. *Georgii Nitſchii* Beantwortung der Frage/ ob die Heilige Schrifft GOtt ſelbſt ſey. Gothæ 1714. 4.

XXXVII. Ἐρώτησις, *queſtio duplex*, una *de Maria* θεοτόκῳ, *vivatne an mortua ſit*: altera *num DEus etiamnum creet?* p. 534. Incipit: ἣν λέγετε θεοτόκον, ἀπέθανεν ἢ ζῇ; Vertit Gretſerus.

XXXVIII. Ἐρώτησις, *uter major, ſanctificans* (Johannes baptiſta) *an ſanctificatus?* p. 534. τίς ἐστι ἀδελφέ σου μείζων. Vertit Gretſerus.

XXXIX. Πρός τινα ἐρωτήσαντα αὐτόν. *Ad aliquem qui percontatus fuerat de diſtinctione mundorum & immundorum eſculentorum, quatenus illa in Novo Teſtamento obſervaretur?* Incipit: Εἰ ἀποχὴν καὶ μετάληψιν ἀκαθάρτων. Vertit Gretſerus. Subjicitur p. 538. ſcholion *Arethæ* de eodem argumento, ἄλλως, Ἀρέθα. notatque Gretſerus ſe in altero Bavarico Codice aliquoties diſſertatiunculis Abucaræ hoc pacto ſubnotata quædam repeririſſe. Et adſcripſiſſe quoque ad oram ſuæ verſionis, aliquot hujusmodi ſcholia Arethæ Epiſcopi Turrianum, illius ut videtur Arethæ ſeculo decimo clari, de quo dixi Volumine VII. p. 791. ſeq.

XL. ἐκ τῦ αὐτῦ Θεοδώρυ Ἐπισκόπυ Καρῶν περὶ τῦ Ἀδάμ. Φωτίυ. *Photii excerptum ex eodem Theodoro Epiſcopo Carrarum, de Adami corpore an paſſibili?* p. 541. Incipit: χρὴ εἰδέναι. Vertit Gretſerus.

XLI. Τί ἐστι θάνατος; καὶ πῶς θανατῦται ὁ θάνατος; (δογματίζει γὰρ καὶ τῦτο ἡ ἐκκλησία) καὶ ἰδὺ ἀποθνήσκομεν. *Quid ſit mors, & quomodo mors morti dedatur (nam & hoc docet Eccleſia) &, ecce morimur.* p. 540. Incipit: θάνατος ὔτε ὐσία ἐστίν. Vertit Gretſerus.

XLII. Σύντομος διδασκαλία περὶ θείων ὀνομάτων, τῶν τε κοινῶν Τριάδος, καὶ τῶν ἰδικῶν ἑκάστυ τῆς Τριάδος. *Brevis doctrina de Divinis nominibus, tam communibus ſanctiſſimæ Trinitatis, quàm propriis cujusque Perſonæ.* p. 542-547. Incipit: ἔστι ὀνόματα κοινὰ διὰ τῆς ἁγίας Τριάδος διήκοντα. Vertit Gretſerus.

Hæc opuſcula XLII. ad calcem Hodegi Anaſtaſiani utraque lingva primus Ingolſtadii edidit *Jacobus Gretſerus* S. I. 1606. 4. unde recuſa ſunt Latine quidem in Bibliotheca Patrum edit. Colonienſis A. 1618. Tomo IX. & Lugdunenſis A. 1677. Tomo XVI. Græce & Latine vero in auctario Ducæano Pariſ. 1624. Tomo I. & in Bibliotheca Patrum Pariſ. 1644. & 1654. Tomo XI. Ex illis XLII. opuſculis *Gilbertus Genebrare*

bardus Latine verterat hæc quindecim, quæ cum Gretseriana editione sic licebit conferre:

Genebr.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
Gretser.	III.	XVI.	VIII.	VII.	XXV.	XXXII.	IX.	X.	XI.	XXIII.	XIII.	XIV.	XXXIII.	XXXI.	I.

Exstant ex Genebrardi versione in Bibliotheca Patrum Parisiensi A. 1575. Tomo V. & A. 1579. Tomo IV. Etiam tria ex his opusculis Latine, *Francisco Turriano* interprete, in lucem emiserat H. Canisius Tomo IV. Antiquæ Lectionis, nimirum XXVII. XXVIII. & XXIX. Ingolstad. 1603. 4. recusa in Bibliothecæ Patrum Coloniensis supplemento sive Tomo XV. A. 1622. vulgato, & in Parisiensi A. 1654. Tomo IV. His denique accedit

XLIII. *Περὶ ἑνώσεως καὶ σαρκώσεως, καὶ ὅτι ἡ μὲν ὑπόστασις ἐσαρκώθη, ἡ δὲ Φύσις τῆς Θεότητος ἡνώθη τῇ ἀνθρωπίνῃ Φύσει ἐν ὑποστάσει τοῦ Θεοῦ λόγου. De unione & incarnatione, quodque Persona fuerit incarnata, Divina autem Natura Humanæ unita in Persona DEI Verbi.* Hoc opusculum ex MS. Bodlejano primus edidit Latinamque versionem adjunxit *Andreas Arnoldus* Norimbergensis, Paris. 1685. 8. ad calcem Syntagmatis doctrinæ ad clericos & Laicos sub S. Athanasii nomine, & Valentiniani ac Marciani Impp. Epistolarum binarum ad Leonem M. Incipit: *ἡ μὲν σάρκωσίς ἐστιν ἐνανθρώπησις.* Idem Opusculum MS. in Bibl. Cæsarea memoratur à Lambecio V. p. 78.

* Theodorus *Ægyptius* Episcopus, Martyr sub Diocletiano. Eusebius VIII. 13. p. 308.

Theodorus *Alaniensis* sive Alaniæ Episcopus, cujus sermo in CHristi sepulturam, qvi incipit: *ἀναβάλλεται μὲν ὁ Ἰησοῦς.* Allatio memoratur, libro de Simeonibus. p. 82.

Theodorus *Alexandrinus* Monachus post sæculi sexti clarus initia (non demum A. 601. ut clariss. Caveo visum) & Severianorum addictus partibus, cujus *ἔλεγχον* sive confutationem Themistii Agnoëtarum Patroni, & adversus ejus responsionem Vindicias tribus libris scriptas memorat Photius Cod. 108. De hoc Theodoro Alexandrino Facundus II. 3. Alius Theodorus Alexandrinus Episcopus cui A. 610. Joannes Eleemosynarius successit.

Theodorus *Anagnostes* sive Lector, scriptor Historiæ Eccles. de qvo dixi Volumine VI. p. 128. seq.

Theodorus Anagnostes JCtus, cujus Græcam Synopsin Canonum citat Nic. Comnenus Papadopoli prænot. Mystagog. p. 398. &c.

*Theodorus *Amathuntis* Cypri Episcopus, apud Baron. ad A. C. 614. n. 15. Vide, *Trimithuntis.*

*Theodorus *Antecessor*, in Pandectarum procemio laudatus inter cæteros JCtos. De hoc Corippus: *hinc Theodorus adest patria gravitate Magister.*

Theodorus *Antidensis* sive Antidorum Episcopus, cujus expositionem Græcam Missæ laudat Allatius de purgator. p. 108. & contra Creyghtorum p. 159. & contra Hottingerum p. 11. 87. sq. 120. 132. & de consensu p. 1185. Ejusdem ad Basilium Phytiæ Episcopum p. 1142.

Theodorus *Antiochenus*, idem cum Mopsvesteno, de qvo supra.

Theodorus *Antiochenus Episcopus*, vide in *Hagiopolitano.*

*Theodorus M. Antonii liberorum pædagogus perfidus. Plutarch. in Antonii vita p. 953.

Theodorus *Asinæus* è Porphyrii schola, teste Photio, Cod. 242. p. 563. Platonicus Nemesio c. 2. ubi citatur ejus liber ὅτι ἡ ψυχὴ πάντα τὰ εἴδη. Hunc Proclus laudat passim Commentariis in Platonis Timæum & alibi. Vide supra T. VIII. p. 551.

*Theodorus *Atheniensis* pictor, de qvo Laërtius II. 104. meminit ex Menodoto.

Theodorus *Atheniensis* Episcopus, qvi post Marcum Ephesium primus classicum in Florentinam Synodum cecinit.

Theodorus ἄθεος aliis θεὸς, Aristippi μητροδιδάκτου & Anniceridis, Dionysiiqve Dialectici discipulus, ut narrat Laërtius: Zenonis qvoqve Citiei, Brysonis & Pyrrhonis teste Svida in Θεόδ. Philosophus cujus sectatores Θεοδώρειοι, Vide Laërtium II. 86. 97. seq. IV. 23. VI. 97. & de scripto περὶ θεῶν qvod ad hunc Theodorum referebatur, id II, 97. & qvæ notavi ad Sextum Empiricum lib. IX. sect. 51. Qvidam nihil à Theodoro scriptum affirmarunt, ut patet ex Laërtii I. 19. At Svidæ si credimus, ἔγραψε πολλά, *multa scripsit.*

THEODORUS BALSAMON (à Georgio a) & Michaële b) Balsamone

a) *Georgii* Balsamonis Græci qvi in Cardinalis Salviati familia vixit, Carmina & soluta oratione qvædam exstare scripsit Lilius Gyraldus de Poëtis sui temporis, dialogo II. Salviatus ille obiit Ravennæ A. 1553. Ex scriptis hujus Balsamonis nec ego qvicqvam vidi, nec à Gyraldo, aut diatriba de Georgiis p. 383. ab Allatio qvicqvam commemoratur.

b) *Michaël* Balsamo magnæ Ecclesiæ CPol. Chartophylax & Archidiaconus, Synodo Florentinæ A. C. 1438. subscripsit sed invitus ut ipse postea professus est in *anaphora cleri CPolitani* qvam re[illegible]sus CPolim composuit & ex qva loca affert Allatius de consensu utriusqve Ecclesiæ III. 2. & 3. Inter alia p. 922. legas Balsamonem hunc conqverentem minas contra

mone distingvendus) in Ecclesia patria CPolitana varias dignitates c) obiit, Patriarchatus qvoqve Antiocheni titulo atqve insigniis decoratus, licet Antiochia in Latinorum fuisset potestate jam ab A. 1100. d.) Etiam spes illi ab Imp. Isaacio Angelo Comneno e) facta est, qvod A. C. 1191. Nicetæ Muntani in Patriarchatu CPolitano esset successurus, modo ipse utpote legum & canonum peritissimus * demonstraret translationem Episcoporum de sede una in aliam iisdem neutiqvam repugnare. Qvod cum demonstrasset, translationisqve jus Imperatoriis etiam litteris confirmatum esset, non tamen Antiochenus Balsamon sed Dositheus Hierosolymitanus translatus ad Constantinopolitanam sedem, & ad Patriarchatum hunc evectus fuit. f) Maxima tamen haud dubie Theodori Balsamonis est gloria, qvod consiliis & scriptis promeruit, ut unus omnium sua ætate juris omnis, Ecclesiastici maxime consultissimus haberetur, ἀνὴρ ὑπὲρ τοὺς τότε πάντας νομομαθής, g) sive ut Joannis Citri Episcopi h) verbis dicam, τελέσας εἰς ἀκριβὲς τῶν νομικῶν καὶ κανονικῶν νομοθετημάτων, καὶ διὰ τοῦτο παρὰ πᾶσιν ᾀδόμενος, accurate percallens leges civiles & canonicas constitutiones, & hoc nomine omnium ore decantatissimus. Philotheo Patriarchæ CPol. in refutatione scriptorum ab Harmenopulo anathematismorum ** σοφὸς νομοφύλαξ ὁ ἐν νόμοις τε καὶ κανόσι πολυμαθέστατος καὶ σοφώτατος, studiosus nomophylax & in legibus ac canonibus summe instructissimus & sapientissimus.

Aa Vixisse

Græcos præsentes jactatas Pontificis, ἀπειλὴν μονονουχὶ διαρρήδην βοῶσαν, aut una cum Papa sentirent, sicqve largissimis donis, gratiis ac dignitatibus cumulati in Patriam redirent: aut fame & siti confecti exsiccatique postmodum occulta neci addicerentur. πείνῃ καὶ δίψῃ πρότερον ταριχευθέντας ὕστερον ἀφανεῖ θανάτῳ παραπεμφθῆναι ἡμᾶς. Aliusqvoqve fuit Balsamon Thessalonicensis, clarus circa A. 1340. cujus Epistolam ad Nicephorum Gregoram edidit Græce & Latine Jo. Boicinus V. Cl. ante T. 1. Hist. Byz. Gregoræ Parif. 1702. fol.

c) Diaconi magnæ Ecclesiæ CPol. Nomophylacis, Chartophylacis sive sigilli Patriarchalis & archivi custodis, & præpositi ædis S. Mariæ ad Blachernas. Vide Gvil. Beveregium prolegom. ad Tom. I. Synodici.

d) Baron. ad A. 1100. num. 9.

e) Nicetas Choniates in Isaacio Angelo lib. 2. c. 4. p. 440. * ὡς νόμους καὶ κανόνας ἀκριβωσάμενος. id.

f) Καὶ ὁ μὲν Ἀντιοχείας πάλιν Ἀντιοχείας ἐώμενος, καὶ ὁ Δοσίθεος ἀπὸ τῶν Ἱεροσολύμων διώκει εἰς τὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀγόμενος. id.

g) Nicetas l. c.

h) Responsis ad interrogationes Constantini Cabasilæ Dyrrhachii Archiep. qvas Balsamone jam defuncto scripsit, libro V. Juris Græco Rom. p. 333. Qvanqvam non in omnibus tuto seqvendas Balsamonis sententias libere ibidem Joannes profitetur. ** id. lib. IV. p. 288.

Vixisse adhuc, & ad Marci Patriarchæ Alexandrini quæstiones i) respondisse traditur A. C. 1203. paullo ante scilicet quàm CPolis à Latinis caperetur: sed Allatius k) qvidem numerum illum non dubitat corruptum esse, ut sane est necesse, cum Georgius cujus Patriarchæ tempore Marcus Alex. Balsamonem consuluisse eodem loco traditur, jam dictus obierit A. 1198. l) Idem Allatius non uno in loco m) in Balsamonem ut Latinæ Ecclesiæ infamatorem & schismatis Græcorum defensorem fervidum acriter ut solet, Baronii exemplo invehitur.

Septuaginta circiter annis post *Jo. Zonaram* Canonibus Ecclesiasticis illustrandis animum appulit Balsamon, qvi passim libenter ejus verbis & sententiis n) utitur, & semel laudat etiam de nomine, in scholiis ad Epistolam Canonicam S. Athanasii T. 2. Synodici Beveregiani p. 37. *ὑπερφυέστατος ἐκεῖνος Ζωναρᾶς σοφῶς καὶ ὑπερδεξίως καὶ ὡς οὐκ ἄν ἄλλος κριτικῶς ἡρμήνευσε.* Unde falluntur qvi cum Natali Alexandro o) Balsamonem ante Zonaræ tempora floruisse, verisimilius putant: atqve si ætatis rationem quæ ipsi probe erat cognita habere voluisset Eruditiss. Beveregius, Zonaræ scholiis Balsamoniana, ut fit in MS. Basil. non hæc illis in præclaro illo suo Synodico præmisisset. Sed auctoritati & eruditioni Balsamonis primum locum concedere maluit. Itaqve idem Balsamoni & Zonaræ scholiis subjecit scholia *Alexii Aristeni*, magni Oeconomi, licet & ille (post Zonaram qvidem sed) ante Balsamonem scripserit, & ab eo laudetur ad Can. VI. Apostolicum & ad Trullanum XXXVII.

Theodori Balsamonis* Scripta.

I. *Scholia in Canones* Conciliorum Patrumqve, & hisce præmissum *Photii* Patriarchæ *Nomocanonem*, sive Legum Imperatoriarum & Ecclesiasticorum Canonum Concordiam. Hoc præcipuum opus, jussu Imperatoris

i) lib. V. juris Græco Rom. p. 362.

k) lib. 2. de consensu utriusqve Ecclesiæ cap. 13. §. 4. Idem monuit Beveregius in proleg. ad T. 1. magni Synodici pag. XI.

l) Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 736.

m) de consensu utriusqve Eccles. p. 703. & de interstitiis ordinum apud Græcos p. 128. seq.

n) *Corrector & plagiarius Zonaræ* dicitur Balsamon à Nortono Knatchbull in notis ad Act. XIV. 23. Confer W. E. Tentzelii diss. de duplici baptismo Constantini Magni §. 16.

o) Natalis Alex. Hist. Eccles. Sec. XI. & XII. p. 517. T. VI. edit. in fol. *Balsamonem ex Zonara mutuatum, falsò conjicere videntur eruditi viri: immo potius hunc ex Balsamone hausisse duxerim, quem ante ipsum floruisse verisimilius est.*

toris Manuelis Comneni, qvi A. 1180. obiit, & Patriarchæ CPol. Michaëlis Anchiali A. 1177. defuncti susceptum à Balsamone adhuc Diacono, qvod Patriarcha jam Antiochenus ad umbilicum perduxit & Georgio Xiphilino (ab A. 1192.) Patriarchæ CPol. dedicavit. Totum primus Latine ex Jo. Tilii Codice versum edidit *Gentianus Hervetus* Paris. 1561. fol. Græce & Latine cum Herveti versione Fronto Ducæus ibid. 1620. fol. Integriore Codice in *Nomocanone* usus est *Henricus Agylaus*, cum cujus versione (eam A. 1562. fol. Basileæ excuderat Oporinus) emendata hinc inde ac suppleta Nomocanonem Photii, Balsamonis scholiis illustratum Græce ex Cod. Bibl. Palatinæ vulgavit *Henricus Justellus* Paris. 1615. 4. atqve secundis curis collata editione Anni 1620. & Mazariniano Codice, nec non Photii præfatione ex MS. Bibl. Bodlej. præmissa, Paris. 1661. fol. in Bibliothecæ Canonicæ Tomo secundo p. 785. Scholia vero *in Canones* Conciliorum ac Patrum longe integriora ex Codicibus Bodlejano, Ætonensi & Basileensi Amerbachiano habemus Græce & Latine vulgata in laudato *Gvil. Beveregii* Synodico Oxon. 1672. fol. duobus Volum. una cum scholiis Jo. Zonaræ & Alexii Aristeni in eosdem canones & Matthæi Blastaris syntagmate Canonum Legum, Alphabetico. De Codice insigni Cæsareo hujus operis vide Lambecium VI. p. 51. seq.

II. *Τῶν ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων συλλογή.* *Constitutionum* Imperatoriarum *de rebus Ecclesiasticis libri III.* 1.) ex Codice, 2) ex Digestis & Institutt. atqve 3) ex Novellis. Sub *Paratitlorum* nomine edidit *Jo. Leunclavius* Latine Francof. A. 1593. 8. Sed Græce cum Leunclavii versione & duobus notatorum libris; *Caroli* qve *Annibalis Fabroti*, qvi versionem cum Græcis MSS. contulit, notis prodierunt in H. Justelli Bibl. Canonica T. 2. p. 1223. Paris. 1661. fol. Vide & Fabrottum ad Constantinum Manassem p. 193. ubi de Codice MS.

III. Responsa varia & Imperatoria edicta caussas Ecclesiasticas spectantia, qvæ exstat in libro secundo Juris Græco Romani à Marqv. Frehero Græce & Lat. editi Francof. 1596. fol. ubi Balsamonis nomen occurrit:

1) *Περὶ τοῦ ἐφειμένον εἶναι τῷ βασιλεῖ, ἀνάγειν τὰς ἐπισκοπὰς εἰς μητροπόλεις.* p) *Qvod Imperatori permissum sit Episcopatus in metropoles erigere.* p. 130.

2. *Περὶ γάμου θείας καὶ ἀνεψιᾶς μετὰ θείου καὶ ἀνεψιοῦ.* q) *De nuptiis amitæ & fratris filiæ legitime cum filio fratris & patruo ineundis* p. 138.

 3. Περὶ

p) Cum versione Latina *Enimundi Bonefidii* exstat in ejus Jure Orientali lib. 1. Gr. p. 64. Lat. p. 46. Paris. 1573. apud Henr. Stephanum, 8.

q) id. Gr. p. 40. Lat. p. 29.

3. Περὶ τῶν ψηφισθέντων εἰς τὰς ἀνατολικὰς ἐκκλησίας. r) *De electis ad orientales Ecclesias* p. 138.

4. Περὶ δικαστηρίου τῶν κληρικῶν s) *de foro clericorum.* p. 139.

5. Περὶ τοῦ πατριαρχικοῦ δικαίου ἐπὶ τὰ μοναστήρια. t) *De jure Patriarchici in Monasteria.* p. 140.

6. Περὶ διδασκάλων. u) *De Doctoribus* p. 143.

7. Περὶ δικαιωμάτων τῶν ἁπανταχοῦ ἐκκλησιῶν ἐπὶ τῇ κατοχῇ τῶν ἀκινήτων. x) *De instrumentis omnium quæ ubique Ecclesiarum ob possessionem immobilium.* p. 149.

8. Περὶ ἡμερῶν ἀπράκτων y) *de feriis* p. 160.

IV. *Responsa ad quæstiones LXIV. canonicas*, sive de jure Ecclesiastico, propositas à *Marco* Alexandrino Patriarcha. Prodierunt in jure Orientali cum versione *Enimundi Bonefidii* edito A. 1573. 8. apud Henricum *Stephanum*, libro tertio, Græce p. 237-300. & Latine p. 263-309. Et in Jure Græco Romano *Marqvardi Freheri* libro qvinto p. 362-394. (Francof. 1596. fol.) ubi p. 388. lacuna supplenda κυρίου Νικολάου, ut ex Balsamonis Canonum collectione observavit Cotelerius T. 1. ad Patres Apostolicos p. 326.

V. Μελέται ἤτοι ἀποκρίσεις *Meditationes sive Responsa* 1) χάριν τῶν Πατριαρχικῶν προνομιῶν *de Patriarcharum Privilegiis.* T. VII. juris Græco Rom. p. 442.

2) Χάριν τῶν δύο ὀφφικίων, τοῦ τε χαρτοφύλακος καὶ τοῦ πρωτεκδίκου, *de duobus officiis, Chartularii ac Primi Defensoris.* p. 457.

3) Χάριν τοῦ λαληθέντος συνοδικῶς ζητήματος, περὶ τοῦ εἰ χρὴ τὸν αὐτὸν ἕνα δυσὶ δισεξαδέλφαις συνάπτεσθαι, *de disceptata in Synodo quæstione, an unus & idem duabus sobrinis jungi debeat* p. 463.

4) Ἐπιστολὴ χάριν τῶν διδομένων θυμιαμάτων παρὰ τοῦ Πατριάρχου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κατηχήσεως. *Epistola de incensis quæ à Patriarcha dari solent in die quo Catechesis habetur.* p. 470.

5) Μελέτη χάριν τῆς εἰς τοὺς θείους ναοὺς τῶν μοναστηρίων γινομένης μετακλήσεως διὰ σημαντηρίων τριῶν. *Meditatum de convocatione quæ fit ad sacra Monasteriorum ædes per tria signa.* p. 476.

6) Ἐπιστολὴ χάριν τῶν ὀφειλομένων τελεῖσθαι νηστειῶν ἑκάστου ἔτους, πεμφθεῖσα πρὸς τοὺς Ἀντιοχεῖς. *Epistola de jejuniis quæ peragi debent per singulos annos, missa ad Antiochenses*, & primum Græce ac Latine edita à Jo. Baptista Cotelerio T. 2. monument. Ecclesiæ Græcæ p. 492-514. Paris. 1681. 4. *Tomum Synodicum*

r) Gr. Bonefidius p. 62. Lat. p. 45. s) id. Gr. p. 75. Lat. p. 54. t) id. Gr. p. 71. Lat. p. 51.
u) id. Gr. p. 62. Lat. p. 44. x) id. Gr. p. 109. Lat. p. 79. y) id. Gr. p. 80. Lat. p. 58.

dictum appellat Balsamon ad interrogata Marci Alex. quæst. 55. & paucis mutatis etiam ad *Theodosium Sarpojotem*, Monachum in valle S. Auxentii missum à se testatur in *responso Synodi CPol. sub Nicolao Patriarcha ad quæstionem 3. Monachorum quorundam*, cujus partem Latine tantum ad Herveto editam Græce è MSS. Regis Christianiss. dedit idem Cotelerius in notis ad Constitutiones Apostol. lib. V. cap. 20.

7) Ἐπιστολὴ χάριν τῶν ῥασοφόρων Epistola de rasophoris * sive Monachis ad *Theodosium* Monachum καθηγητὴν τῶν κατὰ Παπικιον μοναστηρίων præpositum Papicii Monasteriorum. Edita ad eodem Cotelerio T. 3. monument. p. 473-494. Parif. 1686. 4.

Nicolaus Comnenus Papadopoli in prænotionibus Mystagogicis p. 5. citat. Athenagoræ testimonium ex Balsamonis *respons. ad Episc. Cypri*, quo monet Ordinationis negotium negotiorum omnium in Ecclesia maximum ac divinissimum ab ipsis fuisse habitum Apostolis.

Theodorus *Byzantius* λογοδαίδαλος sive Rhetor, cujus apud Platonem & alios multos mentio. ὁ ἀπὸ λόγων πολιτικῶν. Laert. II. 104. ἔτι δὲ ταῖς τέχναις ἀκριβὴς ἔτι ἐξέτασιν ἱκανὸς ἐν τοῖς ἐναγωνίοις δεδωκὼς λόγους judice Dionysio Halic. ubi de Isæo. Ejus contra Thrasybulum & Andocidem Svidas commemorat.

Alius Theodorus *Byzantius* Rhetor, idem Diaconus & secta Monothelita, cujus dubitationes confutantur à S. Maximo Confessore T. 2. Opp. p. 116. seq.

* Theodorus *Campidonensis*, monachus S. Galli qvi Latine vitam S. Magni Præceptoris sui scripsit, editam ab Henr. Canisio T. V. Lect. Antiqv. p. 911. & Goldasto T. I. rerum Alemann. Vide Sandii notas ad Vossium de Historicis Latinis.

* Theodorus *Cancellarius* apud S. Maximum Confessorem T. 2. p. 259.

* Theodorus *Cantuariensis* Archiepiscopus A. C. 690. defunctus, cujus *Pœnitentiale* cum notis Jacobi Petiti prodiit Parif. 1679. 4. duobus Vol. Non integrum tamen sed ex prolixiore opere tantum excerpta edidisse notat Caveus in Hist. litteraria. Integrum MS. in Vaticana Bibl.

* ῥασοφόροι etiam ῥασενδύται, raso sive viliore panno induti. Vide Cangii glossar. & Cotelerium III. monument. p. 639.

Bibl. evolvit Baronius, a) & in Angliæ Bibliothecis Spelmannus, qvi summaria Capitum LXXVIII. edidit Conciliorum Angliæ Tomo I. *Capitula CXX.* de variis ritibus Ecclesiæ Græcæ & Latinæ, in qvorum calce legas: *expliciunt judicia Theodori Græci & Episcopi Saxonum*, edita à Luca Dacherio T. XI. Spicilegii, & in Tomis Concilior. editionis Labbeanæ T. VI. p. 1875. atqve Harduinianæ T. 3. p. 1771. Brevis *Epistola ad Æthelredum* Merciorum Regem apud Wilhelmum Malmesbur. lib. 3. de gestis Pontificum Anglor. & in T. 6. Concil. edit. Labbean. p. 1383. & Harduin. T. 3. p. 1821.

Theodorus *Chius* Stoicus. Laërt. II. 104.

Theodorus *Colophonius* cujus poëma *ἀλῆτις* citatur à Polluce IV. 55. Theodori sive Philonis *ἡ τοῦ νεὼ ποίησις*. id. X. 188.

Theodorus *κρίθινος*, iconomachus, condemnatus in Synodo *octava* Actione VIII. A. C. 869. vide infra, in *Galata*.

Theodorus *Comicus*. Hesychius in *πελεθόβαψ*. *Θεόδωρος ὁ Κωμικὸς ὁ ὑποκριτὴς οὕτως ἐπεκαλεῖτο. Τινὲς δὲ ποιητὴν αὐτὸν φασιν γεγονέναι.*

Theodorus *Constantini* Porphyrogeniti pædagogus, sub decimi seculi clarus initia, cui Lambecius IV. p. 11. seqq. tribuendas esse observat qvæ in Bibl. Vindobonensi MStæ exstant, hasce Orationes qvinqve:

1. *Πρὸς τὸν μέγαν οἰκονόμον τὸν τοῦ Πατριάρχου ἀδελφόν.* Incipit: *μικρόν μοι πρός σε τὸν μέγαν, τὸ τοῦ λόγου δῶρον τοῦ θεοῦ ἄνθρωπε.*

2. *Πρὸς τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς ἀταχτήσαντας.* Incipit: *ποῦ ποτέ εἰσιν οἱ τὸ ἀυστηρὸν ἡμῶν ὀνειδίζοντες.*

3. *Ὑπὲρ Εὐνούχων.* Pro evnuchis in gratiam fratris, evnuchi. Incipit: *εὕρηκά σοι τῆς ἀτυχίας συνήγορον ἄμισθον.* Præmissa duplici *προθεωρία.*

4. *Πρὸς τὸν Πορφυρογέννητον Κωνσταντῖνον.* Incipit: *ἀπῄειν τι καὶ ἐγώ, βασιλεῦ, τοῦτο δίδωμι.*

5. *Πρὸς τοὺς μαθητάς.* Incipit: *ᾔδειν μὲν με λέγειν ὦ παῖδες.*

Theodori *CPolitani* Patriarchæ tres: unus è presbytero, A. C. 676-678. & 683-686. alter Spatharocandidati F. 821. & tertius Theodorus Copas Irenicus, A. 1215.

Theo-

a) ad A. LI. n. 24. & alibi. Hadr. Baillet jugemens des Savans T. 2. part. 2. p. 562. *le present que Mr. Petit a fait au public, seroit plus complet, s'il nous avoit donné sur quelque Manuscrit qui eust esté entier, tel qu'est celuy de la Bibliotheque du Vatican, qui a esté leu par Baronius, & deux autres qui sont en Angleterre, dont parle Spelmannus.*

Theodorus *Crassus* dicitur qvibusdam, qvi rectius Diodorus. Vide qvæ lib. 3. cap. 31. ubi de variis Diodoris.

Theodoris *Curopalata*, Smyrnæus. infra in Smyrnæo.

Theodorus *Gazula* Thessalonicensis, æqvalis Nicephori Gregoræ defuncti A. 1359. ad qvem Epistolas scripsit, ex qvibus est qvam Græce & Lat. dat V. Cl. Joannes Boivinus ante Tomum I. Historiæ Byz. à Gregora scriptæ Paris. 1702. fol.

Theodorus *Gynalcus* sive Cynicus, qvem Athenæus loqventem inducit in Dipnosophist.

Theodorus *Cynopolita* Ægyptius Rhetor; cujus Ethopœiam sub Severi Alex. nomine editam habemus. vide qvæ dixi lib. IV. c. 30. p. 412.

Theodorus *Cypri* Episcopus citatur in Catena MS. Patrum Græc. ad Matth. X. Vide infra, *Trimithuntis*.

Theodorus *Cyrenæus* Geometra qvem audivit Plato. Laërt. II. 103. III. 6.

Alius Theodorus Cyrenaicus qvi Atheis vulgo ad scribitur de qvo supra, in atheo. Videndus etiam Allatius ad Socratis Epistolas p. 226. seq. Hic est qvem conqvestum narrat Plutarchus, dicta sua qvæ dextra porrigeret, ab auditoribus suis sinistra accipi. p. 468. de animi tranqvillitate.

Theodorus *Cyzicenus*, sive Cyzici Metropolita, cujus sermo in S. Blasium incipit: Βλάσιον τὸν μέγαν ὡς ἱερέα χ... Allatius de Simeonibus p. 84.

Theodorus *Daphnopates* sive *Daphnopata* in Historia Byz. citatur à Jo. Scylitze & Cedreno. Ei vitam Theodori Studitæ tribuunt qvidam Codices, qvæ edita est velut auctore Michaële Monacho.

Theodorus *Diaconus* Byz. vide in Byzantio.

Theodorus *Diaconus* Alex. qvi in Concilio Chalcedonensi A. C. 451. libellum obtulit adversus Dioscorum Episcopum Alex. in Actione tertia jam dicti concilii T. IV. edit. Labbei p. 395. & Harduin. T. 2. p. 321.

Theodorus *Diaconus* Rom. cujus mentio apud Palladium in S. Chrysostomi Vita.

Theodorus Archidiac. *Edessenus* sub Sæculi XII. initia clarus, cujus *capitula CII.* Græce & Latine in thesauro suo ascetico vulgavit Petrus Possinus Paris. 1684. 4. Qvinqvaginta tantum Latine ante lucem viderant in Bibliothecis Patrum.

* Theodorus *Ephesius* pictor, cujus Laërtius II. 104. meminit ex Theophanis libro de pictura.

Theodorus *Epigrammatum* Poëta. Laërt. II. 104. Theodori Epigrammata duo in Anthologia.

* Theo-

* Theodorus *Erecbthiensis*, pater Isocratis Rhetoris teste Plutarcho & Photio, apud quos Ερεχθιέως pro Ἀρχιέως legendum ex Stephano in Ερεχθία notat Menagius p. 119. ad Laërt.

Theodorus *Gadarenus* Rhetor, cujus auditor Rhodi fuit Tiberius Imp. vide supra lib. IV. c. 32. p. 488. citatur à Qvintiliano, Theone in progymnasm. Longino, Fortunatiano aliisqve. Vide Grangæum ad Juvenal. VII. 177. Casaubonum ad Svetón. Tiber. c. 57. Ab hoc fuit etiam Theodorea secta, Straboni & aliis memorata. Scripta ejus apud Svidam: libri tres περὶ τῶν ἐν φωναῖς ζητουμένων. Περὶ ἱστορίας α'. Περὶ θέσεως α'. Περὶ διαλέκτων ὁμοιότητος καὶ ἀποδείξεως β'. Περὶ πολιτείας β'. Περὶ κοίλης Συρίας α'. Περὶ ῥήτορος δυνάμεως α'.

Theodorus *Gasta* iconomachus, qvi cum Theodoro Crithino subjicitur anathemati in Concilio CPol. A. 869.

Theodorus *Galata* cujus testimonium contra imagines affert & *oppugnat* Nicephorus CPol. in antirrheticis MSS. Hic est Theodorus qvi à qvibusdam dictus a) *critbinus* sive *bordeaceus*, per contemtum, ut Dinarchum appellabant Demosthenem κρίθινον, teste Hermogene.

THEODORUS GAZA *Thessalonicæ honesto loco natus, Amurathe Græciam omnem victricibus armis quatiente in Italiam* aa) *venit, acumine fertilis atque ingenii nemini fecundus, quum Græcos omnes linguæ peritia eruditoque judicio superaret.* Victorino *autem* Feltrense b) *magistro usus, usque adeo copiose & diligenter Latinas literas didicit, ut longe omnium Latinissime scriberet, nec plane dignosci posset, an exactius & certius ab eo Latina Græce, an ipsa Græca Latine verterentur.* Historias *enim* Aristotelis de Animalibus c) & Theophrasti de Plantis *ita Latinas fecit, ut Romanæ Linguæ facultatem, quum nova vocabula solerter essingeret, audaci sed generosa translatione locupletavit. Tanta porro felicitate librum* Marci Tullii de senectute *Græcum reddiderit, ut peritissimi præter adæquatum sensus ipsam quoque Ciceronis eloquentiæ Majestatem scite & graviter repræsentantem admirentur. Transtulit etiam* Problemata Aristotelis & Hippocratis Aphorismos

a) Vide Acta Concilii CPol. A. C. 869. habiti T. V. edit. Harduini p. 878. 881. 915.

aa) Circa A. 1430. Vide Rev. Christiani Frid. Boerneri diss. 2. de exulibus Græcis iisdemque literarum in Italia instauratoribus Lips. 1705. 4.

b) Hujus Victorini Feltrensis non memini me scriptum aliqvod typis editum videre. Atque in monumentis illorum temporum altum de eo silentium.

c) Ipse qvidem Gaza profitetur libros se illos *non minus eleganter Latine expressisse quàm Aristoteles Græce scripsit.* Cæterum Gvil. Rondeletio judice (p. 124. libri de insectis & Zoophytis c. 18.) dum Latinam lingvam locupletiorem reddere studet, & Græca maxime fugit

* De hoc vid. inf. p. 857.

risſmos, *ut præſtantiſſimis auctoribus ad perſpicuam ſidem, nec obſcure ad ſalutem humani generis ſua dignitas redderetur. His vigiliis ſacerdotium in magna Græcia, commendante Beſſarione* d) *promeruit, quod certe ſatis eſſet moderato frugique homini & adverſus omnis luxuriæ voluptates invicto, niſi neglecta ratione totius redditus rapacibus Græculis & Brutiis rei familiaris curam demandaſſet. Noviſſime quum nobiliſſimas lucubrationes in membranis accurate perſcriptas Xyſto* e) *Pontifici detuliſſet, nec pecunia vel ipſius librarii præmio digna redderetur,* f) *indignatus ſubagreſte judicium,* Effugere hinc lubet, *inquit,* poſtqvam optimæ ſegetes in olfactu præpingvibus aſinis ſordeſcunt: *atque ita in Brutios* g) *ad Sacerdotii ſacram ſedem contendit. Nec multo poſt plane ſenex fato functus eſt, nec iniqua quidem*

Latinis omnia exprimere voluit, aliqvando tenebras rebus ipſis offundit, ita ut de ipſis difficile ancepsqve judicium reliqverit. Alia in eo reprehendit Jul. Cæſar Scaliger ad Ariſtotelem de Plantis lib. 2. p. 411. cujus locum dedi lib. III. cap. XI. p. 313.

d) Lepidus error Jo. Chriſtophori Rudigeri, qvi ſub Adolphi Clarmundi nomine vitas clarorum Virorum Germanice edidit parte IV. p. 56. in Gazæ vita: So wohl der Patriarch zu Conſtantinopel Beſſarion, als auch der Cardinal Nicænus waren ſeine beſondern und guten Freunde / durch deren recommendation er in magna Græcia ein ſacerdotium bekommen. Beſſario in Epitaphio ſuo audit Epiſcopus Tuſculanus S. R. E. Cardinalis Nicænus, Patriarcha CPolitanus. Adeoqve Cardinalis Nicænus neutiqvam diverſus à Beſſarione qvi titulum Patriarchæ CPol. & Archiep. Nicæni tenebat, non aliis reliqverat. Clarmundum deceperunt Boiſſardi verba male intellecta lib. I. imaginum p. 141. *Beſſarioni Patriarchæ CPol. & Cardinali Nicæno familiaris fuit & amicus.*

e) Sixto IV. A. 1476. cum ante id tempus Nicolao V. A. 1455. defuncto opus idem, interpretationem ſuam librorum Ariſtotelis de animalibus, ipſius ſuſceptam juſſu deſtinaſſet & Epiſtola præfixa conſecraſſet.

f) Qvinqvaginta aureos tuliſſe narrat Jo. Pierius Valerianus lib. 2. de infelicitate litteratorum p. 159. *cum ſe totum inauratum iri* à Pontifice *ſperaſſet. Studiis* itaqve *indignatus ſuis quod tam parva ſibi laborum & vigiliarum ſuarum merces tributa eſſet, nummos continuo primùm in Tiberim abjecit, mox ipſe hujus indignitate rei exulceratus, inſolabili contabuit ægritudine.* Tho. de Pinedo ad Stephanum Byz. p. 306. *Theſſalonica, hodie vulgo Italis* Golfo di Salonichi *fuit patria Theodori Gazæ, Græcis & Latinis litteris eruditiſſimi, qui libros Ariſtotelis de hiſtoria animalium Latii jure donatos Sixto ſummo Pontifici dedicavit, ac ei auro & holoſerico pulcre ornatos obtulit, quos cum Pontifex vidiſſet, interrogavit quanti conſtaret ornatus ille? Gaza quadraginta coronatis conſtare dixit: quos ei Sixtus reddi juſſit, ac præterea nihil, cum vir ille in tanta paupertate vixiſſet, ut niſi eum Dux Ferrarienſis ad ſe vocaſſet, fame ipſi moriendum fuiſſet.* Hæc iisdem verbis Leonhardus Cozzandus lib. I. de magiſterio antiqvorum Philoſophorum p. 119.

g) Romæ mortuum eſſe ſcribit Matthæus Palmerius in Chron. & in iconibus Boiſſardus: ſed in Calabriam ſeceſſiſſe atque ibi obiiſſe præ moerore tradit etiam Joſ. Scaliger in ſecundis Scaligeranis. Iſaac Bullart. Academ. des ſciences T. I. p. 274. Et levis qvam Palmerio

dem forte, quum in Græcia natus & educatus in Italia, tanquam de utraque lingua bene meritus in magna Græcia tumularetur. Hæc de Gaza Paulus Jovius in Elogiis. Annum qvo obiit, ex Matthæi Palmerii aliorumqve Chronicis constat fuisse 1478.

Theodori Gazæ scripta Græca.

1. *Grammatica Græca* * *libri IV.* Venet. 1495. fol. *Græce* una cum Apollonio Dyscolo & aliis Grammaticis (de qvibus dixi Volum. VII. hujus Bibl. p. 13.) & Florentiæ 1515. 8. in ædibus Philippi Iuntæ una cum Georgio Lecapeno de constructione verborum, & 1526. 8. Item Venetiis 1525. 8. cum aliis Grammaticis (de qvibus Volum. VII. p. 15.) & Paris. 1529. 8. 1540. 8. Basil. 1549. 8.

Latine Liber primus & secundus Erasmo interprete Colon. *1525. 8.*

Græce & Latine libri IV. cum interpretatione Latina ab Erasmo, *Conr.* Heresbachio, Jac. Tusano & Cornel. Croco, Basil. 1522. 4. 1529. 4. 1540. 8. & Liber IV. cum versione & explanationibus Eliæ Andreæ Paris. 1551. 4.

2. *Liber de Mensibus Atticis, Græce* cum Grammatica editus Venet. 1495. fol. Florent. 1515. 8. 1526. 8. Venet. 1525. 8. Basil. 1540. 4. Paris. 1550. 8. *Græce & Latine* cum versione Joannis Perelli Basil. apud Rob. Winterum, 1536. 8. & in Uranologio Petaviano Paris. 1630. fol. Amst. 1703. fol. *Latine* Perello interprete Paris. 1535. 8. atqve in thesauro antiqvitatum Græcarum Jacobi Gronovii Amst. 1699. fol. Tomo IX. Vide si placet qvæ de hoc argumento & Gazæ sententia notavi in Menologio sive libello de mensibus centum circiter populorum edito Hamburgi 1712. 8. pag. 52. seq.

3. *Epistola* ad Franciscum Philelfum *de Origine Turcarum*, cum Leonis Allatii versione in ejus συμμίκτοις T. 2. p. 382-392. Colon. 1653. 8. Verterat etiam Seb. Castalio Basil. 1556. qvam editionem in Catalogo memoratam Bodlejano non vidi. Plures Gazæ Epistolas atqve in his unam vel alteram ad Demetrium Sguropulum memorat Allatius contra Creyghton. p. 18.

Græcè

malvit assentiri Lambecius VI. p. 278. Apud eundem Gazæ imagini ære descriptæ subjectum legitur hoc distichon:

Altrix Roma, parens cui Græcia, Græcia magna
Fit tumulus, lingua gaza utrimque vocor.

* Sixtus Senensis scribit Sambucum Gazæ Grammaticam aliam ab edita habuisse. Videtur Gaza ... in Scholiis Oenciis ad Euripidis Orestem v. 1525.

Græcè versa è Latinis.

4. *Ciceronis liber de Senectute*, in editione Ciceronis Aldina 1523. 8. edente Jo. Baptista Egnatio, & in editione Sturmiana Argentoratensi, aliisqve. Sed & separatim Græce & Latine Ingolstadii 1596. 8.

5. *Ciceronis de Somnio Scipionis*, in iisdem operum M. Tullii editionibus. Et separatim Basil. 1528. 4.

E Græcis versa Latine.

6. *Aristotelis libri IX. Historia animalium. De partibus animalium libri IV. & de generatione animalium libri V.* Venet. 1476. fol. atqve Basil. 1533. fol. & in Græcolatinis, ac qvibusdam Latinis operum Aristotelis editionibus.

7. *Aristotelis problemata.* Venet. 1493. fol. Basil. 1537. fol. & in Latinis qvibusdam & in Græco latinis Philosophi editionibus.

8. *Theophrasti Historia plantarum libri X.* Venet. 1504. fol. Basil. 1533. fol. & Paris. 1529. 8. apud Wechelum, & in Græcolatina Theophrasti operum editione Lugd. Bat. 1613. fol. & in Theophrasti Historia plantarum vulgata Græce & Lat. cum commentariis Jo. Bodæi à Stapel. Amst. 1644. fol. Ambo Heinsius & Bodæus Gazæ versionem ad Græca subinde castigarunt. Nam Gazam dum Plinii vestigiis pressius insistit etiam errores ejus qvandoqve secutum potius qvam Theophrasti fidem, notatum Jo. Matthiolo lib. IV. Epistol. Medicinar. f. 147.

9. *Alexandri* (dubium an Aphrodisei) *problematum libri II.* Venet. 1501. fol. ac deinde sæpius. Vide Volum. IV. hujus Bibl. cap. 25. p. 74.

10. *Æliani liber de instruendis aciebus.* Latine Colon. 1524. 8. Paris. 1532. & sæpius cum scriptoribus rei militaris Latinis Vegetio, Frontino &c. & in Græcolatina libri hujus editione Franc. Robortelli, qvi & ipse versionem suam adjunxit, Venet. 1552. 4. & in operibus Æliani, utraqve lingva editis à Conrado Gesnero, Tiguri 1556. fol.

11. *Jo. Chrysostomi Homilia V. de incomprehensibili DEI natura*, leguntur in Latinis mellitissimi Doctoris editionibus, & in Græcolatina Ducæi T. 1. p. 291. Nam eruditiss. Montfauconus in sua edit. T. 1. p. 444. ut παραφραστικῶς adornatam & verbis ac qvandoqve sententiis redundantem omisit novamqve versionem adornavit.

Inedita.

12. *Dionysii Halicarnassei* de compositione orationis & elocutione, qvomodo fiant epithalamia, epitaphia & panegyrica, Gazam Latine vertisse testatur Volaterranus lib. XV. commentar. Urban. f. 157. & ex eo

Gesnerus: Sed neminem vidi qvi illam interpretationem editam memorasset. Uti nec versionem *Aphorismorum Hippocratis*, laudatam Paulo Jovio in elog. Vel qvod refert Labbeus in Bibl. nova MSS. p. 115. *Theodori Gaza in illud*, omnia a natura fieri, *in Codice Regio 56. cum prolegomenis Rhetorica.*

13. *Mauritii libri de re militari.* De his Gaza præf. ad Alphonsum Regem, præmissa homiliis Chrysostomi jam memoratis: *Quam ob rem post Mauritii illos de re militari libros quos anno superiori obtuli tibi, ut judici peritissimo eorum qvæ Imperator ille & gessit & scripsit, hos qvinqve Orationes Joannis Chrysostomi converti &c.*

Theodorus *Geometra*, & aliarum Mathematicarum disciplinarum peritus, qvem loqventem inducit Plato in Theæteto. Vide supra in Theodoro Cyrenæo.

Theodorus *Grammaticus* cujus Ἀττικαὶ γλῶσσαι citantur ab Athenæo.

Theodorus *Graptus*, a) Theophanis Grapti frater, qvorum cum aliis γραπτοῖς διωγμοῖς à Græca Ecclesia 27. Dec. qvotannis celebratur memoria, scripsit *Epistolam ad Jo. Cyzicenum Episc.* qvam dat Allatius contra Creyghtonum p. 709-715. Occurrit & in Theodori hujus vita (de qva dixi supra p. 147.) p. 204. Nam qvæ sub ejus nomine de *Imaginum cultu* exstat disputatio in Combefisii Originibus CPol. p. 159-181. revera Nicephorum CPol. auctorem habet. Vide V. Cl. Jo. Boivinii notas ad Niceph. Gregoram p. 793. seq. & 796. Ex *oratione* Theodori *de dormientibus* nonnulla affert Allatius de purgatorio p. 211. servata à Gregorio Hieromonacho in Synopsi dogmatum. *Vita S. Nicephori CPol.* à Theodoro composita MS. in Bibl. Regis Christianissimi teste Montfaucono palæographiæ Græcæ p. 72.

Theodorus primùm dictus qvi deinde notus sub nomine *Gregorii* Thaumaturgi, de qvo dixi lib. V. cap. I. §. 28. p. 247.

Theodorus *Higiopolites*, idem cum Antiocheno qvi postea fuit Episcopus Mopsvestiæ de qvo supra. Sed fuit etiam alius qvidam Theodorus Antiochenus Archiepiscopus, ex cujus Synodico pro cultu imaginum qvædam

a) *Grapti*, γραπτοῦ sive *inscripti* nomen tulit Theodorus ac similiter ejus frater Theophanes, qvoniam Theophilus Imperator (qvi A. C. 841. obiit) ipsorum frontibus, qvod pro imaginum cultu cum tanta animorum contentione pugnaverant, jussit punctim cæsa cute ad carnem & insperso atramento, inscribi jambos ignominiosos *Christoduli*, qvi tum alibi tum in Combefisii fasciculo rerum CPol. p. 206. leguntur. Vide Cangii glossar. in γραπτός, & Nic. Raynaum diss. præliminar. ad Acta Sanctor. T. 2. Junii p. XXI.

qvædam affert Theodorus Studita antirrhetico secundo T. V. Opp. Sermondi p. 124.

Theodorus *Heracleensis* in Thracia Episcopus qvi Synodo Antiochenæ A. 341. interfuit, & de cujus scriptis dixi supra T. VIII. p. 412.

Theodorus *Hermopolites*, Græcus JCtus, cujus scholia in Leges laudat Nic. Comnenus Papadopoli prænot. Mystagog. p. 402.

Theodorus *Hexapterygus*, mathematicus de qvo Georgius Acropolita c. 32. Histor. Byz.

Theodorus *Hierapolites*, qvi περὶ ἀγώνων scripserat (teste Athenæo) *de certaminibus* Gymnicis an Musicis? vide Jonsium lib. 1. cap. 16.

Theodorus *Hierosolymitanus* Patriarcha, cujus Synodica exhibetur in Actis Synodi secundæ Nicænæ T. 3. edit. Binianæ Concil. p. 532.

Theodorus *Iconiensis* Episcopus, cujus Epistola de Martyrio SS. Cyrici ejusqve matris Julittæ Græce & Lat. cum notis publicata à Combefisio in lectis triumphis Martyrum CHRISTI, Paris 1660. 8. p. 231-241.

Theodorus Iconomachus. Vide supra, in *Galata*, & *Gaßus*.

Theodorus *Iliensis* ἐν β' τρωϊκῶν. Svid. in παλαίφατος Ἀβυδηνός.

Theodorus *Imperator*, vide infra, *Lascaris*.

* Theodorus *Lelius* Episcopus Feltrensis sive Tarvisinus, defunctus Romæ A. 1464. cujus *replicam* seu *confutationem appellationis Gregorii de Heimburg à Pii II. bulla contra se emissa ad Concilium generale* exhibet Goldastus in Monarchia Imperii T. 2. p. 1595. Francof. 1614. fol. Appellatio illa Heimburgii una cum Theodori replica, illiqve opposita apologia habentur inter Gregorii de Heimburg scripta junctim edita Francof. 1608. 4.

Theodorus *Lector* CPoli, Justino & Justiniano imperantibus clarus, de cujus scriptis dixi volumine VI. hujus Bibl. p. 128. seq.

Theodorus lapsus, ad qvem Jo. Chrysostomus scripsit, idem cum Theodoro Mopsvesteno.

Theodorus *Lascaris* Imperator ab A. C. 1205. ad 1222. Orationes ejus duas, laudes Patris Joannis Ducæ & Nicææ urbis complexas promisit Joannes Boivin V. C. Orationem in S. Tryphonem Martyrem memorat Allatius qvæ incipit: κρίνα ἐξ ἀγρῶ καὶ ῥεύματα ἐκ πηγῆς.

* Theodorus *Lascaris*, Imperator junior ab A. 1255 1259.

Theodorus *Logotheta*. Vide infra in Metochita & Muzalone.

* *Fl. Mallius* sive *Manlius* Theodorus doctus & Christianus Vir, cui S. Augustinus dedicavit librum de vita beata, & cujus consulatum A. C. 399.

diserto carmine celebravit Poëta Claudianus. Illius Theodori vitam ab Alberto Rubenio scriptam edidit Jo. Georgius Grævius Ultrajecti 1694. 12. Ejusdem librum Latine scriptum & adhuc ineditum *de rerum natura* memorat Salmasius præf. ad Ampelium, atqve edere voluit Maussacus. Huic Mallio Gevartius præter rem tribuebat Astronomicon libros Manilii Poëtæ, de qvo dixi in Bibl. Latina.

Theodorus *Mathematicus*, vide in Solensi, in Asinæo & Cyrenæo.

Theodorus *Mazarensis* presbyter in Sicilia ad qvem scribit S. Maximus Confessor T. 2. p. 134. Sive hic sive alter ille Rhaitu, fuit Theodorus presbyter, cujus librum pro γνησιότητι scriptorum qvæ sub Dionysii Areopagitæ nomine feruntur, memorat Photius Cod. 1.

Theodorus *Mechanicus* cui Proclus inscripsit librum de providentia & fato, qvem dedi Volum. VIII. p. 465.

Theodorus *Mechanicus* junior sub Justiniano cui librum suum *de sphæra* dicavit Leontius (de qvo dixi lib. III. 18. 4.)

Theodorus *Medicus*, Athenæi Pnevmatici discipulus. Laërt. II. 104. idem forsan cujus aliqvot locis meminit Aëtius.

Theodorus Medicus junior, ad qvem Libanii & Chrysostomi Epistolæ.

Theodorus Medicus ad qvem scribit Synesius Epist. 115. & fortasse 7.

Theodorus Moschion sive Muscienus Medicus qvi citatur ab Alexandro Tralliano p. 81. De hoc infra in Medicis libro VI.

* Theodorus Priscianus, cujus Medica scripta Latina exstant, Gratiano & Valentiniano II. imperitantibus clarus de qvo dixi in Bibl. Latina IV. 12.

Theodorus a) *Meliteniota*, magnus Sacellarius magnæ Ecclesiæ CPol. scripsit tribiblon Astronomicam Syntaxin adhuc ineditam, cujus procemium & caput primum ex Bibl. Is. Vossii edidit ac latine vertit Is. Bullialdus ad calcem Ptolemæi de judicandi facultate & animi principatu. Paris. 1663. 4. Illud cum breve sit raroqve obvium, lectu dignum tamen, & de Ptolemæo singularia qvædam doceat, hoc loco integrum subjicere volui.

ΘΕΟΔΩ-

a) Suspicor Theodorum hujus ætate non multum distare à *Constantino Meliteniota* Joannis Becci sive Vecci Patriarchæ CPolitani Ἀρχιδιακόνῳ Archidiacono, qvi cum præsule suo post A. 1294. exul obiit. De illo vide Allatium de consensu utriusqve Ecclesiæ p. 773. seq. Ejus de unione Latinorum & Græcorum, & de processione Spiritus S. librum Græce & Latine dedit idem Allatius in Græcia Orthodoxa T. 2. p. 642. & 765-921. Rom. 1659. 4. Vide & Allatim de Nilis p. 26. de purgatorio p. 626. 684. &c.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΕΛΙΤΗΝΙΩΤΟΥ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΝ.

ΘΕΟΣ ἡγείσθω παντὸς ἔργου τε καὶ λόγου, φησί τις τῶν παλαιῶν σοφῶν, κἀγὼ μετ' αὐτὸν νυνὶ, τῆς παρούσης συντάξεως, καὶ συνεξαγαγέτω μοι θεία τῶν λόγων ἄνωθεν ἐπίπνοια, χεῖρα προτείνων τε καὶ ἐπιρωννὺς ἐν παντὶ τῷ παραστάντι Θεός. Θεὸς γὰρ θεῖον τῷ ὄντι δῶρον, καὶ οἷον οὔθ' ἧκεν, οὔθ' ἥξει πρὸς αὐτὸν τοῖς καθ' ἡμᾶς, κατεπέμφθη φιλοσοφία, ἐνέργεια νοῦ μακαρία γε οὖσα καὶ ἀσχολία, τὰς περὶ σῶμα πάσας ὅσον οὐδ' ἐς εἰπεῖν λόγῳ λαμπρῶς ὑπεραίρουσα. Τῶν μὲν ἐρχομένων χαμαὶ καθάπαξ ἀπανιστᾶσα, τῶν ὁρωμένων δ' ὑπεράνω τιθεῖσα, καὶ κοινωνοὺς τῶν ὀλύμπου πραγμάτων τοὺς αὐτῆς τροφίμους ποιοῦσα περὶ γῆν στρεφομένους ἔτι, καὶ τὸ δὴ μέγιστον εἰς μίμησιν ἥκοντας, ὅσον ἐφικτὸν, τοῦ Θεοῦ. Ταύτην ὑμνοῦσι μὲν οἵ τε τρόφιμοι ταύτης, καὶ ὅσοιπερ ἀπὸ τῆς συνωνύμου ταύτῃ ποιητικῆς. ὑμνοῦσι δὲ λογοποιοί τε, καὶ οἷς τὸ τὴν γλῶτταν ἑλληνίζειν σπουδὴ, πλὴν εἰ μή πού τις μανίαν ἀπαραγόρητον μαίνεται, οὕτω μέγα καὶ θεῖόν τι χρῆμα,

THEODORI MELITENIOTÆ,

& Magni Sacellarii magnæ Ecclesiæ

PROOEMIUM IN ASTRONOMIAM.

Ismaelo Bullialdo interprete.

A veterum sapientum qvodam dictum, *Omnis operis & sermonis dux sit Deus*; qvem ego imitatus dico, hujus, qvam aggredior, constructionis, cœlestibus desuper sermonibus inspiratis dux sit, operantemqve comitetur & adiuvet, qvi manum suam auxiliatricem & confortantem in omnibus adversis porrigit Deus. Deus, inqvam, qvi donum revera divinum, qvale nunqvam largitus ipse est, aut largietur, Philosophiam nostris hominibus dedit: qvæ beata mentis operatio cum sit ac qvies, omnes corporeas actiones & operationes splendore suo, præterqvam qvod dici qveat, superat & vincit, supra qvidem terrestria erigendo, supraqve visibilia collocando alumnos suos, terram adhuc incolentes, rerum cœlestium participes reddit, & ad Deum, qvantum asseqvi id licet, imitandum promovet. Qvam cum ipsius alumnis qvotqvot Poëticam, cum eo templum commune habentem, colunt, hymnis celebrant. Oratores, qviqve Græcè loqvi ambiunt, nisi insania incurabili agantur vexenturqve, laudes ejus

σοφία. καὶ οὕτως ὑπερφυῶς ἐννοεῖται, ὡς μηδὲ ἔχειν εἰπεῖν μήτε τι τῶν παρ' ἡμῖν ἕτερον πάμπληθες ὑπερέχειν τῶν ἄλλων, οὐκουν οὐδὲ γέγονεν, οὐδ' ἄλλῳ τῳ μηδενὶ τὸ πρόσρημα τοῦτ' ἐπενεγκεῖν, * ὅτ' ἄλλου μᾶλλον σοφίας ἀνθρώπῳ προσήκειν. Οὐκουν οὐδ' ἔστιν ἄλλως, μὴ σοφίας ὑπούσης, τῷ ὄντι καταφανῆναι κάλλιστον καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς λόγῳ τε χρώμενον, καὶ τούτῳ τῶν λοιπῶν μετεχόντων τοῦ ζῆν διαφέροντα.

ejus canunt & prædicant, adeo magna divinaqve res est sapientia. Tamqve eximiè ac excelsè de ea sentiendum, ut aliud qvicqvam eorum, qvæ apud nos mortales valdè multa sunt, cæteris præstare qvisqvam dicere neqveat. Neqve contigit, ut ullus alia de re qvalibet hoc elogium protulerit, *nullam* scilicet *homini rem magis qvam sapientiam convenire.* Nullo itaqve alio modo, qvàm si sapientia subsit, hominem pulcherrimum, & ratione vera utentem, ob eamqve cæteris animantibus viventibus præstantiorem excellentioremqve ostendere possibile est.

II. Τῆς τοίνυν σεμνοτάτης φιλοσοφίας τὰ περὶ τὸν οὐρανὸν θεωρήματα τοῦ θεολογικοῦ δίχα πάντων ὑπεραναδραμόντα, τὸ κράτιστον καὶ κεφάλαιον καὶ πάρεστι τὸ τῆς ὑπερνεφοῦς ἀστρονομίας ὑπερβάλλον ὁρᾷν. ἣ τῶν ἄλλων ὅσα καθόπαξ ἐπίπροσθεν, ὕλην μὲν ὑποβέβληται κατὰ τὸν εἰπόντα τὸ μακάριον οὐρανοῦ σῶμα, παρέχει δὲ αὐτή τε αἰτίαν τῇ λοιπῇ μαθηματικῇ θεωρίᾳ, καὶ ὅλως τὴν γένεσιν, ἀριθμόν τε ἤδη κόσμῳ γνώριμα τὸν σύστοιχον, καὶ ἁρμονικοὺς λόγους καὶ μουσικήν. Τά τε τῶν γεωμετρικῶν ἄστατα πάθη, καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, σχήματα

II. Philophiæ igitur summo cultu ac veneratione proseqvendæ Theoremata, qvæ ad rerum cœlestium contemplationem pertinent, Theologiæ scientia supra cæteras seorsimqve ab iis sedes sublimiores interim occupante, præcipua inter alia sunt; principatumqve obtinent; inqve illis nubes, & cuncta meteora superantis Astronomiæ excellentiam speculari licet. Qvæ cum cæteras omnes scientias antecellat, materiam qvidem, seu objectum in qvo versatur, cœli corpus, beatum cuidam dictum, proponit; ipsaqve causa est & omnino genitrix contemplationum, qvæ in cæteris Matheseos partibus sunt; cum & numerum ejusdem cum mundo ordinis & naturæ, rationes Harmonicas

* οὐδὲν ἄλλο.

γωγοὺς οὐρανίους καὶ σοφιστὰς ἐν αἰθέρι τοὺς ἀνθρώπους ποιοῦσα· Μὴ * κατ' ἐπιψαύειν γαίης ποσὶ δοκοῦντας, ὅταν ἄστρων κατὰ νοῦν ἀμφιδρόμους ἰχνεύωσι ἕλικας:

III. Εἴπω τὸ μεῖζον καὶ τελειότερον, οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Καὶ ὅτε ἐγεννήθησαν ἄστρα, φησὶ πρὸς Ἰὼβ ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν, ᾔνησάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου καὶ ὕμνησαν· Τί τ' ἄλλα; Ἀβραὰμ ὁ μακάριος τῶν Ἀσσυρίων ἐκφὺς τῇ πολυθεΐᾳ καθάπαξ ἐνεσχημένος πλάνῃ, πρῶτος, εἴη δ' εἰπεῖν καὶ μόνος, τὸν τῶν ὅλων ἔγνω ποιητὴν καὶ θεὸν πολυΐστωρ ὢν καὶ πανσυνετὸς, φησί τις ἀνὴρ ἱερὸς, ἀποπροσποιούμενος μὲν τὸ τῶν Ἀσσυρίων ἐγχείρημα, τὴν δὲ τῆς ἀληθείας κατάληψιν ἀρκεῖν ἡγούμενος ἑαυτῷ πρὸς πᾶσαν εὐετηρίαν, ἐπεὶ καὶ μόνην οἶδεν εὐδαιμονίαν ** φιλοσοφία τὴν τῆς ψυχῆς εὐεξίαν· καὶ μέντοι καὶ τὴν ἀληθῆ περὶ Θεοῦ κτησάμενος γνῶσιν, τοῖς κατ' οὐρανὸν θεάμασι τὸν ἡγεμόνα νοῦν ἀκριβῶς ἐπιστήσας·

monicas & Musicam producat generetque; linearumque proprietates & affectiones stabiliat, atque, ut ita dicam, Oratores cœlestes & Sophistas æthereos homines reddat; qui, cùm circumvertentes se astrorum revolutiones mente investigarint, pedibus terram calcare amplius se non putant.

III. Quod maximum verò perfectissimumque est dicam, Cœli enarrant gloriam Dei, & opus manuum ejus annunciat firmamentum; quo autem momento astra creata sunt, qui eorum multitudines numerat, & omnibus iis nomina vocat, Deus ad Jobum dicit, magna voce omnes Angeli mei laudaverunt me hymnisque celebrarunt. Quid plura? *Abraham* ille beatus in Assyria natus, Deorúmque plurimorum falso cultu & errore implicitus, primus, liceat etiam dicere solus, universorum creatorem & Deum agnovit; cum ipse multiscius, utque vir quidam sacer ait, omnium intelligens esset; abdicatoque Assyriorum instituto, ad felicitatis abundantiam copiamque rerum omnium, veritatis comprehensionem sibi sufficere existimavit; solam siquidem unicamque beatitudinem Philosophiam, qui animæ bonus rectusque habitus est, ipse noverat. Veram siquidem de Deo scientiam & cognitionem fuit adsequutus, ubi mentis, quæ pars in

* ποτ' ** φιλοσοφίαν † Psalm XIX. 1. Job. XXXVIII. 7.

σοφία. καὶ οὕτως ὑπερφυῶς ἐννοήσωμ. ὡς μηδὲ ἔχειν εἰπεῖν μήτε τι τῶν παρ᾽ ἡμῖν ἕτερον πάμπληθες ὑπερέχειν τῶν ἄλλων, οὐκοῦν οὐδὲ γέγονεν, οὐδ᾽ ἄλλῳ τῳ μηδενὶ τὸ πρόσρημα τοῦτ᾽ ἐπενεγκεῖν, * οὔτ᾽ ἄλλου μᾶλλον σοφίας ἀνθρώπῳ προσήκειν. Οὐκοῦν οὐδ᾽ ἔστιν ἄλλως, μὴ σοφίας ὑπούσης, τῷ ὄντι καταφανῆναι κάλλιστον καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς λόγῳ τε χρώμενον, καὶ τούτῳ τῶν λοιπῶν μετεχόντων τοῦ ζῆν διαφέροντα.

II. Τῆς τοίνυν σεμνοτάτης φιλοσοφίας τὰ περὶ τὸν οὐρανὸν θεωρήματα τοῦ θεολογικοῦ δίχα πάντων ὑπεραναδραμόντα, τὸ κράτιστον καὶ κεφάλαιον καὶ πάρεστι τὸ τῆς ὑπερνεφοῦς ἀστρονομίας ὑπερβάλλον ὁρᾶν. ἣ τῶν ἄλλων οὖσα καθάπαξ ἐπίπροσθεν, ὕλην μὲν ὑποβέβληται κατὰ τὸν εἰπόντα τὸ μακάριον οὐρανοῦ σῶμα, παρέχει δὲ τήν τε αἰτίαν τῇ λοιπῇ μαθηματικῇ θεωρίᾳ, καὶ ὅλως τὴν γένεσιν, ἀριθμόν τε ἤδη κόσμῳ γεννῶσα τὸν σύστοιχον, καὶ ἁρμονικοὺς λόγους καὶ μουσικήν. Τά τε τῶν γραμμῶν ἐπιποῦσα πάθη, καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, δημιου-

* οὐδὲν ἄλλο.

ejus canunt & prædicant, adeo magna divinaque res est sapientia. Tamque eximiè ac excelsè de ea sentiendum, ut aliud qvicqvam eorum, qvæ apud nos mortales valdè multa sunt, cæteris præstare qvisqvam dicere neqveat. Neqve contigit, ut ullus alia de re qvalibet hoc elogium protulerit, *nullam scilicet homini rem magis qvam sapientiam convenire.* Nullo itaqve alio modo, qvàm si sapientia subsit, hominem pulcherrimum, & ratione vera utentem, ob eamqve *cæteris* animantibus viventibus *præstantiorem* excellentioremqve ostendere possibile est.

II. Philosophiæ igitur summo cultu ac veneratione proseqvendæ Theoremata, qvæ ad rerum cœlestium contemplationem pertinent, Theologiæ scientia supra cæteras seorsimqve ab iis sedes sublimiores interim occupante, præcipua inter alia sunt, principatumqve obtinent; inqve illis nubes, & cuncta meteora superantis Astronomiæ excellentiam speculari licet. Qvæ cum cæteras omnes scientias antecellat, materiam qvidem, *seu* objectum in qvo versatur, cœli corpus, beatum cuidam dictum, proponit; ipsaqve causa est & omnino genitrix contemplationum, qvæ in cæteris Matheseos partibus sunt; cum & numerum ejusdem cum mundo ordinis & naturæ, rationes Harmonicas

νωγοὺς ὑεανίους καὶ σοφιςὰς ἐν αἰθέρι τοὺς ἀνθρώπους ποιοῦσα· μὴ * κατ' ἐπιφαύσιν γαίης ποσὶ δοκοῦντας, ὅταν ἄςρων κατὰ οὐρανοῦ ἀμφιδρόμους ἰχνεύωσι ἕλικας·

III. Εἴπω τὸ μεῖζον καὶ τελειότερον, οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Καὶ ὅτε ἐγεννήθησαν ἄςρα, φησὶ πρὸς Ἰωβ ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄςρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν, ᾔνησάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου καὶ ὕμνησαν· Τί τ' ἄλλα; Ἀβραὰμ ὁ μακάριος τῶν Ἀσσυρίων ἐκφὺς τῇ πολυθέῳ καταθάπαξ ἐμπεπλεγμένος πλάνῃ, πρῶτος, εἴη δὲ εἰπεῖν καὶ μόνος, τὸν τῶν ὅλων ἔγνω ποιητὴν καὶ θεὸν πολυΐςωρ ὢν καὶ πανσυνετος, φησί τις ἀνὴρ ἱερὸς, ἀποπροσποιούμενος μὲν τὸ τῶν Ἀσσυρίων ἐγχείρημα, τὴν δὲ τῆς ἀληθείας κατάληψιν ἀρκεῖν ἡγούμενος αὐτῷ πρὸς πᾶσαν εὐετηρίαν, ἐπεὶ καὶ μόνην αὐτὸ εὐδαιμονίαν ** φιλοσοφίαν τὴν τῆς ψυχῆς εὐεξίαν· καὶ μέντοι καὶ τὴν ἀληθῆ περὶ Θεοῦ κτησάμενος γνῶσιν, οἷς κατ' οὐρανὸν θεάμασι τὸν ἡγεμόνα νοῦν ἀκριβῶς ἐπιςήσας·

monicas & Musicam producat generetqve; linearumqve proprietates & affectiones stabiliat, atqve, ut ita dicam, Oratores cœlestes & Sophistas æthereos homines reddat; qvi, cùm circumvertentes se astrorum revolutiones mente investigarint, pedibus terram calcare amplius se non putant.

III. Qvod maximum verò perfectissimumqve est dicam, Cœli enarrant gloriam Dei, & opus manuum ejus annunciat firmamentum; qvo autem momento astra creata sunt, qvi eorum multitudines numerat, & omnibus iis nomina vocat, Deus ad Jobum dicit, magna voce omnes Angeli mei laudaverunt me hymnisqve celebrarunt. Qvid plura? *Abraham* ille beatus in Assyria natus, Deorúmqve plurimorum falso cultu & errore implicitus, primus, liceat etiam dicere solus, universorum creatorem & Deum agnovit; cum ipse multiscius, utqve vir qvidam sacer ait, omnium intelligens esset; abdicatoqve Assyriorum instituto, ad felicitatis abundantiam copiamqve rerum omnium, veritatis comprehensionem sibi sufficere existimavit; solam siqvidem unicamqve beatitudinem Philosophiam, qvi animæ bonus rectusqve habitus est, ipse noverat. Veram siqvidem de Deo scientiam & cognitionem fuit adseqvutus, ubi mentis, qvæ pars in homine

Cc

* ποτ' ** φιλοσοφίαν † Psalm XIX. 1. Job. XXXVIII. 7.

μέγιστος ὢν τὰ τοιαῦτα, καὶ ξύμπασαν ἀστρονομίαν ἔχων τὴν ἐπιστήμην.

homine principalis est, accurata diligentiqve applicatione theorematibus cœlestibus perfectissimè perceptis universæ Astronomiæ peritiam acqvisivit.

IV. Ἔχω καὶ τόδε προσθῆναι, καὶ ὄντως ἐπὶ καιρόν· Πολιτεύεται μὲν γὰρ τῇ καθ' ἡμᾶς φύσει δι' ἡμᾶς ὁ Σωτήρ· μυρίων δὲ ὅσων θαυμάτων χρησάμενος ἐπιδείξεσι, τέλος ἐξ τῶν Ἰουδαίων ἐπιθεμένου τούτῳ φθόνου κακῶς, ἑκὼν ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἀνάγεται, καὶ πάσχει σαρκί· Τότε τοίνυν πρός γε τοῖς ἄλλοις παραδόξως γεγενημένοις καὶ σκότος ἡλίου καταχεόμενον ἦν τοῖς ἠκριβωκόσι ἀκριβῶς τὰ οὐράνια, πάντων μάλιστα παρέχον μανθάνειν Θεὸν εἶναι τὸν ξύλῳ μετεωρισθέντα τῆς καταδίκης· τὴν μὲν γὰρ ἑκάστοτε γιγνομένην ἐκλειπτικὴν φαντασίαν τοῦ τῆς ἡμέρας ὀφθαλμοῦ λαμπροτάτου, ἐκ τῶν περὶ τὴν συνοδικὴν συζυγίαν τῆς σελήνης ἐπιπροσθήσεων ἔστιν ὁρᾶν τῷ τῆς φύσεως ἀποτελουμένην ὅρῳ, καὶ μόνης κεκτημένην χρόνον οὐδέποτε. ἔτι γε μὴν καὶ τὸ πρῶτον ἔκλειπον μέρος, τοῦτ' αὐτὸ καὶ πρώτως ἀναπληρούμενον, ὥσπερ αὐτὸ τελευταίως ἐπισκοτούμενον, ἀνακαθαιρόμενον ὕστατον· ἀλλὰ καὶ ἄλλο τ' ἄλλοις ἀνθρώπων ἐπὶ διαφόρων μερῶν φανταζόμενον τῆς γῆς. Τὴν δὲ ἐν τῷ Σωτῆρος πάθει γεγενημένην, ἔν τε πανσελήνῳ τηνικάδε νομικοῦ θυομένου φάσκα, * τελε-

* Πάσχα

IV. Hoc etiam addere; idqve opportunè, possum. Salvator eqvidem naturam nostram propter nos induit; infinitis verò editis miraculis; Judæorum ipsi insidiantium malitia & invidia tandem comprehensus in crucem volens sponteqve sua agitur, & in carne patitur. *Præter* cætera autem qvæ *inopinato insolitoqve* more contigerunt, tenebras Soli superfundi, iis etiam, qvi rerum cœlestium apprime periti erant, discernentibus, accidit; qvod omnium maxime ad illum, qvi in ligno condemnationis sublatus erat, cognoscendum, qvod Deus ipse esset, causas præbuit. Solis enim, qvi diei oculus est splendidissimus, eclipsim per Lunæ in Synodicis conjunctionibus interpositionem juxta naturæ leges factam, at sine mora in tenebris semper, cernere qvandoqve datur; qvæ insuper prior deficit pars, prima qvoqve lumini restituitur; vicissimqve qvæ ultimo obscuratur loco, postrema etiam emergit: atqve etiam diversis in terræ climatibus, aliis aliisqve hominibus varia & inæqvali magnitudine eclipsis apparet. Qvæ verò sub passionis tempus, qvando Legale Pascha mactabatur, in plenilunio Luna Soli ex diametro oppo-

θῆναι σὺν θαύματι τῆς σελήνης της ἐκ διαμέτρου, κἀκεῖθεν δραμούσης ἀχρόνως πρὸς σύνοδον· ἡ αὖθις αὖ τῆς προτέρας τυχούσης ἐκτόπως στάσεως, καὶ τοῖς οις ἐπὶ τελείοιν ὅλαις ὥραις οὕτω ομένηναι μετὰ τὸν τοῦ πρώτου ἐκλείποντος χρόνον, τοῦ δ' αὖ ὕστερον ώτου· πρὸς δὲ καὶ ζόφον πᾶσαν τὰ ταὐτὸν τὴν ὑφ' ἡλίου ἀνίσχοντος ἄχρι καὶ δυομένου μεγάλως ἐκπλήττοντα, καὶ τὸ θεῖον κνυῶτα τῆς τοῦ σταυρωθέντος νύος, μόνος ἂν εἰδείη σαφῶς γ' εἰς τοὔσχατον ἀστρονομίας ἰών· θεν τοι καὶ γνοίη μάλα ἀκριβῶς, μὴ συντίθοιτο ἐθελοκακεῖν, χρώμενος * ὡς περὶ παιδοτρίβῃ, τῇ ἐν οὐρανίων ἐπιστημονικῇ θεωρίᾳ, ἀληθὲς ἤδη προαγγελλούσῃ μὴ λὸν ἄνθρωπον εἶναι, θεάνθρωπον δὲ ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον. Εἰ καὶ τὸ νυκτερινὸν τότε σκότος μεσημβρίᾳ, μὴ συμβὰν, ἧπερ ει τῇ τέχνῃ, φύσεως πάντως ἀκολουθίᾳ, Θεοῦ δὲ θαυμασίως στάγματι.

V. Ὥστε ἔξεστι μὴν ὄντως ὡς πέσιόν τι χρῆμα καὶ κάλλιστον, ἐν ἀνθρώποις τιμιωτάτην καὶ θειοτάτην τῆς λοιπῆς θεωρίας ἔχουσαν ιν, τὴν ὑπέρσεμνον ἀστρονομίαν ἄνω βαίνουσαν προσειπεῖν, ἀλλὰ τρόπον κήρυκος σεβασμιωτάτου ἡμᾶς ἥκειν πρὸς τοῦ Θεοῦ, πᾶσι νῦσαν τοῖς καλῶς ξυνορῶσι τὸ

* ὥσπερεί.

opposita, & illinc ad conjunctionem incessanter currente, incidit, conjuncta miraculo fuit visa. Statum rursus, qvi in principio fuit, hæc eclipsis mirabiliter retinuit; ita ut ab initio & post solidas per tres horas deficiens & obscuratus totus Sol permanserit. Tenebras porro, qvæ terrarum orbem ab Oriente ad occasum protensum terruerunt, qvæqve virium ac potentiæ crucifixi magnitudinem ostendêre, solus inconsuetas fuisse noverit, qvi ad Astronomiæ intimos penitissimosqve recessus penetrarit. Ex qvibus, nisi data opera malignus esse qvis velit, cœlestium contemplatione scientifica, qvæ non hominem simplicem, sed Deum hominem in ligno pendentem declarat & prædicat, tanqvam præceptore usus veritatem hanc certè admodum cognoverit. Tenebræ siqvidem nocturnæ, qvæ meridiano tempore contigerunt, secundum Astronomicæ artis dogmata naturæ leges non secutæ, sed jubente ac præcipiente Deo sunt portentosè obortæ.

V. Tanqvam ergo rem aliqvam revera admirabilem ac pulcherrimam, qvæ inter homines scientiasqve cæteras locum maximè sublimem & divinis proximum occupat, Astronomiam supra modum venerandam, adqve superiora scandentem appellare, qvinetiam præconis vices adorandi obeuntem à

δεῖον, καὶ λαμπρῶς ἀπαγγέλλουσαν ὑπὲρ ἀνθρώπων αὐτὸν γενόμενον ἄνθρωπον Θεὸν αὖθις μένοντα, καὶ τῷ τῆς σαρκὸς προσλήμματι πᾶσαν ἐπὶ σταυροῦ τὴν φύσιν ἀνανεούμενον. Ἀστρονομίαν καὶ γὰρ πρὸς Θεοῦ διʼ ἀγγέλου παλαιὸς λόγος καὶ ἀληθῶς ἔχων δεδόσθαι τοῖς ἐκ τοῦ Σὴθ, ὅλως δή.

Deo ad nos profectam dicere possumus, omnibus rectè considerantibus qvod oportet monstrantem, ac clarè annunciantem, ipsum pro hominibus hominem factum, Deumqve rursus manentem carnis etiam adsumptione omnem in cruce naturam renovare. Astronomiam enimverò vetus veraqve narratio est à Deo per Angelum *Sethi* posteris traditam esse qvod pro comperto qvidem habeatur.

VI. Τὸ μὲν οὖν τοὺς γινομένους ἑκάστοτε σχηματισμοὺς τῶν κινήσεων ἡλίου τε καὶ σελήνης, καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων πρός τε ἀλλήλους καὶ τὴν γῆν θεωρεῖν, τό, τε διʼ ἀστρονομίας προγνωστικὸν, τοῦτο δὴ * ταῖς ἀληθείαις εἰδέναι τέλος· Περὶ ὧν ἡ σπουδὴ τοῦ Πτολεμαίου ἐν τοῖς τρισὶ πρὸς τοῖς δέκα βιβλίοις τῆς μεγάλης συντάξεως, καὶ γνῶσιν ἡγεῖσθαι ταῦτα διὰ φιλοσοφίας ἐπιστημονικὴν περί τινων ὑπὸ Θεοῦ παρηγμένων φύσεων ὅπη τε ἔχει, καὶ ὅπως ταῦτα φέρεται, θεϊκοῖς πειθαρχοῦντα πάντως ὅροις τε καὶ προστάγμασι, μέγα δέδεικται πολλαχόθεν, καὶ ὡς ἀληθῶς ὑπερμέγα τε καὶ ὑπερσπούδαστον.

VI. Occurrentium *igitur* subinde motus Solis & Lunæ *cæterarum*qve stellarum inter se & ad terram configurationes; contemplari &, qvæ per Astronomiam habetur, prænotionem; qvi veritatum noscendarum finis est, in qvibus asseqvendis tredecim Magnæ constructionis libris compositis operam suam *Ptolemæus* locavit; eaqve scientificam Philosophiæ regulis existimare de qvorumdam à Deo productorum naturis notionem, qvomodo ipsa se habeant, & qva ratione divinis præceptis & decretis prorsus obseqvendo ferantur, magna & ardua multis argumentis demonstrata res est, atqve ut verum dicam, supra modum magna & summo cultu veneranda.

VII. Τό γε μὲν τὰς δραστικὰς τούτων ποιότητας, καὶ τὴν φυσικὴν τῶν συσχηματισμῶν αὐτῶν ἰδιοτροπίαν, αἰτίαν τῶν περὶ ἡμᾶς συμπτωμάτων τίθεσθαι, καταψευδομένους

VII. Qvalitates autem ipsorum activas, & naturalem configurationum peculiarem modum, causam eorum, qvæ hominibus accidunt, cœlestibus corporibus falsa tribuendo

* τὰς ἀληθείας.

τῶν οὐρανίων, κἀκ τῆς τούτων κινήσεως τὰς γενέσεις πλέκειν, καὶ τὰ ξυμβαίνοντα, κἀντεῦθεν δοκεῖν τὴν τῶν μελλόντων ἔχειν εἰδέναι πρόγνωσιν, ὃ δὴ τῆς ἀστρολογικῆς, τῆς δ᾽ αὐτῆς καὶ μαθηματικῆς λαχούσης ἐξαιρέτως κεκλῆσθαι, πολυασχέλου ματαιότητός ἐστι, τῇ τῶν ἄστρων κινήσει τὰ ἡμέτερα συμφερούσης· Τοῦτο τοίνυν πρὸς τὸ μηδὲν ὑγιὲς κεκτῆσθαι καὶ ἀληθείας ἐχόμενον, καὶ πρὸς πλάνην φέρει καὶ βυθὸν ἀπωλείας τοῖς εὐσεβεῖν ἐθέλουσι πάντοι λυμαινόμενον. Ταῦτ᾽ ἄρα καὶ νόμοι θεῖοι, καὶ θεσπεσίων καὶ θεοπρεπῶν θεσπίσματα διδασκάλων σύν γε τοῖς τὴν μαγικὴν κακοτεχνίαν, καὶ Θεοῦ πόρρω βάλλουσιν, κακῶς καὶ ἀθέως * ἐξησκημένην, καὶ μαθηματικούς, εἴτουν Ἀστρολόγους ὡς εἰκὸς ἀποτροπιάζονται· ἅτε δὴ πρὸς τὰ ἄνω κεχηνότας γε μάτην, καὶ τῇ τούτων κινήσει τὴν ἡμετέραν προσαρτῶντας ζωήν, θεομαχοῦντας ἄντικρυς; καὶ βαίνοντας ὄντως ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα, ἐπὶ κακῷ δήπου τῆς σφῶν αὐτῶν κεφαλῆς, ἐν ἴσῳ δ᾽ εἰπεῖν καὶ ψυχῆς.

VIII. Ἀλλ᾽ ἐκείνους μὲν οὕτω πάντας δὲ ἀξίως τῆς ἡμετέρας ἐξωθοῦσιν αὐλῆς οἱ καλῶς αὐτῆς προεστάμενοι· ἐγὼ δὲ τούτοις ὅσα καὶ

do ſtatuere; exqve illorum motu genethliaca themata contexere; & accidentia deducere, indeqve prænotionem futurorum haberi poſſe, qvod ad Aſtrologiam, Mathematicæ ſingulari eximioqve nomine inſignitam, pertinet, exiſtimare, otioſæ ſtultitiæ ad aſtrorum motus, tanqvam ad cauſas, humanas actiones referentis opus eſt. Illius igitur artis, qvæ ad qvicqvam boni ſaniqve nihil confert, qvæqve nullam cum veritate affinitatem habet, cognitio in errorem, corruptionis perditioniſqve abyſſum, piè agere volentibus valde pernicioſum, abducit. Talia igitur, unà cum Magiæ pravam artem, qvæ hominem à Deo longè projicit, improbe & ſpreto Numine exercentibus, Mathematiciſqve, videlicet Aſtrologis, & leges divinæ, & magiſtrorum Dei cultorum, divinoqve ſpiritu afflatorum oracula jure merito averſantur abominanturqve. Illi qvippe ad corpora ſuperiora oſcitante ore fruſtrà reſpicientes, ab eorum motu vitam noſtram pendere, Deum adverſo vultu impugnando, poſitoſqve terminos tranſiliendo, ſtatuunt; unde tandem in caput ſuum perniciem animamqve pariter ſuam accerſunt.

VIII. Sic itaqve omnes illos ex noſtris caulis, qvi rectè illis præſunt paſtores, merito expellunt. Horum etiam ego, utpote filius Patrum nutricio-

* ἐξησκημένοις

ταῖς πατράσι ἑπόμενος ταῖς ἱεροῖς τροφεῦσι καὶ παιδαγωγαῖς, καὶ παρ' οὐδὲν μὲν ἄγων, καὶ διαπτύων δυοῖν τῶν τῆς ἀστραθεάμονος σοφίας εἰδῶν τὸ δεύτερον, ὡς ἐπίβουλόν τε καὶ σφαλερὸν, καθὸ τὰς τῶν ἐμπεριεχομένων μεταβολὰς διὰ τῶν τῶν ἀστέρων συσχηματισμῶν ἀποτελουμένας οἱ περὶ ταῦτα κομψοὶ τηνάλλως φασὶν ἐπισκέπτεσθαι, καὶ λίαν ἐπικινδύνως. τὸ πρότερον δὲ τῇ τάξει τε καὶ δυνάμει, καὶ φέρεται γὰρ τὰ πρῶτα κατὰ τῶν ἄλλων, πρὸς μεγίστην ὄνησιν φέρον, καὶ περὶ τὰς τῶν ἀστέρων μόνον κινήσεις ἔχον ἐν λόγῳ τιθέμενος, ἔδοξα πρὸς εὔχρηστον τῆς θεωρίας ὑπομνηματισμὸν ἐμαυτοῦ τε χάριν καὶ τῶν γε προτρεψάντων ἐκ παλαιοτάτων συνήθων, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ βίβλῳ τοῦ παρόντος συντάγματος, ὡς ἐν κεφαλαίοις, ψηφοφοριῶν εἰσαγωγὴν προεκθέσθαι, καὶ ὑποτυπώσασθαι, πρός τε τὴν δευτέραν καὶ τὴν τρίτην μάλα συντείνουσαν· ἧς πέρι πλεῖστα συγγράμματα διεξοδικώτερον εἴργασται τῷ φιλοσόφῳ Συριανῷ, Θεωνί τε καὶ Πάππῳ τοῖς μαθηματικοῖς, καὶ Ἰωάννῃ Γραμματικῷ τῷ τῆς Ἀλεξάνδρου πολίτῃ. Ἔστι δὲ ἃ ταύτης καὶ παρ' ἡμῶν προσεξεύρηται. Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν τὰς τῆς μεγάλης συντάξεως ψηφοφορίας τῶν τε πλανωμένων

triciorum & pædagogorum vestigiis insistendo, duarum, qvæ circa astra versantur, scientiarum alteram nullo in pretio habeo, utqve deceptricem ac fallacem intutamqve aversor: qvatenus qvæ in mundo mutationes accidunt, ab astrorum positu & configuratione immitti asserunt, qvi eam præcipuè jactant, ac maximo cum periculo profitentur. Ordine verò & facultate primam, primas enim partes hæc adversus alias sibi vindicat, utilissimam ac maximè conducibilem, in astrorum *motibus* rimandis solummodo versantem plurimi faciens, in *primo* hujus operis *libro*, ut Theoriæ explicationem & in illam commentarium, tam mei, qvam hortatorum mihi ab antiqvo familiarium causa faciliorem exhiberem, calculi absolvendi isagogen præmittere, & compendiose declarare decrevi, qvæ ad ea, qvæ secundo ac tertio libro continentur, percipienda valde conducat. Qvo de calculo in diffusioribus amplioribusqve commentariis Philosophus *Syrianus*, *Theon* & *Pappus*, & *Johannes Grammaticus* civis Alexandrin' tractarunt; cui calculi subducendi methodo à nobis reperta qvædam adjecta sunt. In *secundo* verò *libro* calculi in Planetis ac fixis instituendi Magnæ constructionis modum planiori methodo tractare exemplisqve faciliorem reddere; simulqve numerandi ra-

tiones

καὶ ἀπλανῶν, μεθοδικώτερον ἐφοδεῦσαι. καὶ ὑποδείγμασιν εὐχερῶς ἐργάσασθαι, ἀναγράψασθαι ἅμα καὶ τὰς τῶν προχείρων κανόνων ψηφοφορίας ὡς ἐν ὑποδείγμασι, καὶ δεῖξαι τὴν ἀμφοτέρων ἐν ἅπασι συμφωνίαν. Εἶτα καὶ τὴν τρίτην τὰς τῶν Περσικῶν προχείρων κανόνων ψηφοφορίας περιέχουσαν συμπεράναι τῆς παρούσης συντάξεως, ἧτινι ἀστρονομικὴ τρίβιβλος τοὔνομα. Ταῖς μὲν ἄλλοις πάντως ἀχρεία καὶ παρορᾶσθαι δικαία. Ἀλλὰ τοῖς γε πρὸς τὸν λόγον κεκινηκόσιν ἡμᾶς ἑταίροις χρήσιμος, καὶ τῆς τοιαύτης θεωρίας ὑπόμνησις, καὶ μοί τε τῷ συντησαμένῳ Θεοδώρῳ τῷ Μελιτηνιώτῃ, ἐκφύντι μὲν ἤδη τῆς Κωνσταντίνου καὶ νέας Ῥώμης, τελοῦντι δὲ εἰς τὴν ἐν Χριστῷ διακονίαν, * κατὰ τῆς ἀξίας συγκλήτου τῆς ἱερᾶς μεγάλῳ Σακελλαρίῳ καὶ διδασκάλῳ τῶν διδασκάλων τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, καὶ Ἀρχιδιακόνῳ τοῦ εὐαγοῦς βασιλικοῦ κλήρου. Καὶ δὴ τῆς ἀστρονομικῆς τριβίβλου ταύτης ἡ πρώτη, ἡ ψηφοφοριῶν εἰσαγωγὴ περιέχει ταυτί.

tiones in canonibus manualibus exhibitas per exemplorum modum in eo describere, amborumq; in omnibus consensum ostendere statui. Hujus verò nostræ constructionis *libro tertio*, *Persicarum Tabularum* manualium numeros & calculum includemus, opusqve nostrum *Astronomicam Tribiblum* appellabimus; cæteris qvidem aliis inutilis erit & jure despectui prorsus habenda. In hanc tamen theoriam commentarius non solum sociis amicisqve, qvi ad scribendum hortatores impulsoresqve fuere, utilis erit; sed & mihi ejus authori *Theodoro Meliteniota*, qvi Constantinopoli, seu novæ Romæ olim natus, sũ inter ministrantes in Christo relatus, & Senatorii ordinis sacri honoribus adeptis Sacellarius magnus factus; & sanctissimæ Magnæ Dei Ecclesiæ Doctor Doctorum, ac sancti Imperatorii Cleri Archidiaconus. Hujus itaqve Astronomicæ Tribibli primus Liber, qvi & ad computationes introductio est, hæcce continet:

Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαιον α΄.

Τί ἐστιν ἀστρονομία, καὶ παρά τινων εὑρηθεῖσα τὸ ἐξ ἀρχῆς ἦλθεν εἰς ἕλληνας ὕστερον. Τίς τε ὁ σκοπὸς τῆς μαθηματικῆς καὶ μεγάλης συντάξεως.

EJUSDEM CAPUT I.

Quid sit Astronomia, & à qvibus primum inventa ad Græcos postea devenit. Qvis etiam Mathematica & magnæ constructionis sit scopus.

IX. Ἀστρονομία ἐστὶ τέχνη περὶ τὰ οὐράνια σώματα καταγινομένη, τέλος

IX. Astronomia ars est, qvæ circa cœlestia corpora occupatur & versatur

ἔχουσα τὸ γνῶναι τὰς κινήσεις αὐτῶν. Ἔτι δ' ἀστρονομία ἐστὶ γνῶσις ποσοῦ συνεχοῦς ἀεικινήτου. Σφαιρικὴ δὲ καὶ ἀστρονομία καλεῖται, παρονομασθεῖσα ἔκ τε τῆς πρώτης καὶ τιμιωτέρας σφαιρικῆς θεωρίας, τῆς περὶ τῆς πάντα περιεχούσης οὐρανίου σφαίρας, καὶ ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ ἀστέρων θεῖον τῷ ὄντι καὶ κάλλιστον οὖσα μάθημα. ἅτε δὴ καὶ περὶ τὰ θεῖα καταγινομένη καὶ τὰ οὐράνια. καὶ μόνη, καθά φησι Πτολεμαῖος ἐν τῷ τοῦ πρώτου πρώτῳ τῆς μεγάλης συντάξεως, περὶ τὴν τῶν ἀεὶ καὶ ὡσαύτως ἐχόντων ἐπίσκεψιν ἀναστρεφομένη, διὰ τοῦτο οὖσα δυνατὴ καὶ αὐτὴ περὶ τὴν οἰκείαν κατάληψιν, οὔτε ἄδηλον οὔτε ἄτακτον οὖσαν, ἀεὶ καὶ ὡσαύτως ἔχειν, ὅπερ ἐστὶν ἴδιον ἐπιστήμης. Εὕρηται γε μὲν τὸ τοιοῦτον ὑπέρσεμνον ὄντως μάθημα παρὰ τῶν τοῦ Σὴθ ἑνὸς τῶν υἱῶν Ἀδὰμ ἀπογόνων, ὥς ὅ,τε παλαιὸς ἐκ πατέρων λόγος δηλοῖ, καὶ ἀληθῶς ἔχει. Καὶ μέν τοι καὶ Ἰώσηππος φιλαλήθης ἀνὴρ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν ἀρχαιολογίᾳ συγγράφεται.

X. Μιμηταὶ γὰρ οὗτοι τοῦ ἑαυτῶν γεγονότες γεννήτορος, σοφίαν μὲν τὴν περὶ τὰ οὐράνια καὶ τὴν τούτων διακόσμησιν ἐπενόησαν, πρῶτοι γραμμάτων ἐφευρόντες τύπους καὶ τὰ σημεῖα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰς τροπὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ,

versatur, cujus finis est eorum motus cognoscere. Astronomia etiam continuæ qvantitatis semper motæ cognitio est. Astronomia qvoqve Sphærica vocatur à prima, eaqve digniore, Sphærica doctrina denominata, qvæ sphæram cœlestem omnia ambitu suo complectentem contemplatur; A stellis qvoqve in ea existentibus (*Græco nomine*) appellata, divina revera & pulcherrima est disciplina. De divinis qvippe cœlestibusqve rebus cogitando, *circa contemplationem eorum, qvæ eodem semper se modo habent*, ut libri I. magnæ constructionis cap. I. *Ptolemæus* asserit, sola etiam versatur; qva de causa in proprii objecti comprehensione, qvæ nec obscura nec confusa est, tantum pollet, ut sibi semper similis & immutabilis permaneat, qvod scientiæ proprium est. A *Sethi* qvidem Adami liberorum unius posteris hæc est omni veneratione major inventa disciplina; qvod qvidem veterum patrum monumenta veritati consona docent: idqve *Josephus* veritatis studiosus professor & amans antiqvitatum Judaicarum lib. I. scripsit.

X. Enimverò cum hi sui parentis imitatores essent, de cœlestibus eorumqve ordine & ornatu philosophari cogitarunt: primiqve literarum typos, cœli signa, anni partium conversiones & septimanas invenerunt, fixisqve stellis ac Planetis nomi-

ωτάτας ἑβδομάδας, καὶ τοῖς ἀπλανέσι
των ἀστέρων ἐπιθέντες ὀνόματα καὶ τοῖς
πλανωμένοις. ὑπὲρ δὲ τοῦ μὴ διαφυγεῖν τοὺς ἀνθρώπους τὰ εὑρημένα,
μηδὲ πρὶν εἰς γνῶσιν ἐλθεῖν φθαρῆναι, προειρηκότος Ἀδὰμ ἀφανισμὸν ἔσεσθαι τῶν ὅλων, τὸν μὲν κατ' ἰσχὺν πυρός· τὸν δὲ ἕτερον κατὰ βίαν καὶ πλῆθος ὕδατος, στήλας ποιησάμενοι δύο· τὴν μὲν ἐκ πλίνθου· τὴν ἑτέραν ἐκ λίθου, ἀμφοτέραις τὰ εὑρημένα προσέγραψαν, ἵνα τῆς πλινθίνης ὑπὸ τῆς ἐπομβρίας ἀφανισθείσης, ἡ λιθίνη μείνασα ἀνάλογα δοίη μαθεῖν τοῖς ἀνθρώποις τὰ ἐγγεγραμμένα· δηλοῦσα καὶ πλινθίνην ὑπ' αὐτῶν ἀνατεθῆναι· ἣν δὴ καὶ μέχρι κατὰ τὴν Συρίδα γῆν ἰσχύειν ἐκείνου φησὶ, λέγων δὴ τὴν λιθίνην. τῆς δὲ γῆς ἐπομβρίᾳ καταλυθείσης, καὶ μόνου Νῶε περιγενομένου, δευτέρου τε καταστάντος δευτέρου κόσμου· καὶ δὴ τῶν ἀπ' ἐκείνου, διὰ τὴν ἣν ἐπενόησαν τόλμαν, οἰκοδομησάντων τὸν πύργον, συγχυθέντων τὴν γλῶτταν, ὡς τε δὴ κακῶς καὶ ἀθέως ἀμφοτερισάντων, μόνος Ἀρφαξὰδ τὴν οἰκείαν διασώσας, Χαλδαίων πρόγονος. οἱ δὲ φύσεως ἀγαθῆς γεγονότες, καὶ τὰ ἐπὶ λιθίνης στήλης εὑρόντες ἐγγεγραμμένα, τὴν τῶν οὐρανίων συνεγράψαντο ἐπιστήμην. Τοσοῦτον θαυμασθέντες παρὰ πᾶσιν ἐπὶ σοφίᾳ, ὥστε καὶ τοὺς αὐτῶν φιλοσόφους περὶ ἀστρονομίαν

mina imposuere. Ne verò illa inventa hominibus perirent, & antequam forent cognita evanescerent, cum universi deletionem ruinamque duplicem, vi ignis alteram, alteram infinita aquarum copia futuram prædixisset Adamus, columnis duabus exstructis erectisque, una quidem lateritia, lapidea altera, inventa sua utrique inscripserunt; ut, si lateritia ab ingentibus profusisque imbribus corrumperetur, lapidea superesset, ex qua possent homines cuncta inscripta addiscere, atque lateritiam ab ipsis quoque fuisse erectam & consecratam: quam etiam, lapideam dico, ad illa usque tempora in Syria stare ac permanere ait. At cum diluvio terra cooperta fuisset, ac solus Noë, secundi mundi Princeps factus, servatus fuisset, ejusque posteri audacia, quam animo præsumpserant, turrim ædificassent, ipsorumque linguæ confusæ perturbatæque fuissent, quod inique spretoque Deo in ipsum conjurassent, propriam nativamque *Arphaxadus* retinuit, & Chaldæorum nationis parens authorque fuit. Hi verò indolem bonam ingeniumque nacti, quæ lapideæ columnæ inscripta erant, inventis, cœlestium scientiam conscripsere. Quorum tam eximia fuit sapientia, ut eos omnes homines sint admirati, adeo ut ipsorum Philosophi in rebus Astronomicis ut plurimum occupati, ex-

τὸ πλέον ἔχοντας, καὶ γενεθλιαλογεῖν ἤδη προσποιουμένους, Χαλδαίους προσαγορεύεσθαι.

XI. Στράβων γεωγραφῶν φησι, τῷ κοινῷ τοῦ γένους ὀνόματι κατ᾽ ἐξοχὴν ὀνομαζομένους οἰκοῦντας μὲν τῆς Βαβυλωνίας χώραν αὐτοῖς εἰς κατοικίαν ἀφωρισμένην πλησιάζουσαν τοῖς τε Ἄραψι, καὶ τῇ κατὰ Πέρσας λεγομένῃ θαλάσσῃ· εἰς πλείω δὲ γένη διῃρημένους· καὶ τοὺς μὲν Ορχηνούς, τοὺς δὲ καλουμένους Βορσιππηνοὺς καὶ ἄλλους ἄλλως, ὥσπερ καθ᾽ αἱρέσεις ἄλλα καὶ ἄλλα περὶ τῶν αὐτῶν ἔχοντας δόγματα. ἐν οἷς ἄλλοι τε πλεῖστοι γεγόνασιν ἀξιόλογοι ἄνδρες, καὶ μάλιστα Ζωροάστρης καὶ μετ᾽ ἐκεῖνον Οστάνης· ὅ, τε Κιδηνᾶς καὶ Ναβουριανός, καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ Σουδῖνος· ἀλλὰ καὶ Σέλευκος ἀπὸ Σελευκίας Χαλδαῖος καὶ οὗτός ἐστιν· ἐκ τούτων τὸ παλαιὸν ὁ μέγας γενόμενος Ἀβραάμ, καὶ πρῶτος Θεὸν τῶν ὅλων δημιουργὸν ἐγνωκώς· τοῖς τε τῆς γῆς καὶ θαλάσσης παθήμασι, καὶ * τῆς περὶ τὸν Ἥλιον καὶ Σελήνην, καὶ πᾶσι τοῖς κατ᾽ οὐρανὸν συμβαίνουσι λογισάμενος· καὶ τούτῳ δὴ προσδραμὼν ἑτοίμως καλοῦντι, καὶ εἰς Αἴγυπτον ἀκολουθήσας κατάγοντι κἀκεῖ τοῖς λογιωτάτοις Αἰγυπτίων διαφόροις ἔθεσιν ἀρεσκομένοις, καὶ τὰ παρ᾽ ἀλλήλοις ἐκφαυλίζουσι νόμιμα καὶ διὰ τοῦτο δυσμενῶς πρὸς ἀλλήλους ἔχουσι, συντυχὼν ἑκάστοις

* τῆς

qve figuris natalitiis cœliqve thematibus prædicendi artem professi, Chaldæi sint etiam appellati.

XI. Strabo in libris suis Geographicis scribit, communi gentis nomine per excellentiam appellari incolas Babylonicæ Arabibus & mari Persico vicinæ regionis, qvæ ipsis in plures classes divisis ad habitandum fuit attributa & seposita; eorumqve alios Orchenos, alios Borsippenos, alios diversis nominibus vocatos fuisse; qvatenus variis sectis addicti de rebus iisdem diversimodè sentiebant. In qvibus plurimi alii celebres & laude digni floruerunt viri qvorum præcipuus *Zoroaster*, & qvi illum seqvutus est *Otanes* claruere; *Cidenas* deinceps & *Naburianus*, qvibus *Sudinus* accensetur; verum etiam *Seleucus* Seleucia oriundus est qvoqve Chaldæus. Ex ea gente magnus *Abraham* olim ortus Deum universi creatorem, ex variis, qvæ in terra & mari cernuntur affectionibus & proprietatibus, exqve omnibus, qvæ circa Solem & Lunam & cœlum accidunt, ratiocinando primus cognovit, ad qvem, cum vocaret ipsum celeri cursu accessit, & in Ægyptum deducentem seqvutus est. Ubi cum Ægyptiorum, qvi consvetudinibus diversis studentes, invicemqve alii aliorum leges despectui habentes, mutuis inter se odiis & inimicitiis certabant, fuisset sapientissi-

mis

αὐτῶν διαστρέψει μὲν οὓς ἐποιοῦντο λόγους περὶ τῶν ἰδίων κενούς, καὶ μηδὲν ἔχοντας ἀληθὲς ἀποφαίνων· θαυμασθεὶς δὲ παρ' αὐτῶν ἐν ταῖς συνουσίαις ὡς συνετώτατος καὶ δεινὸς ἀνὴρ οὐ νοῆσαι μόνον ἀλλὰ καὶ πεῖσαι, λέγων περὶ ὧν ἂν ἐπιχειρήσειε διδάσκειν, τήν τε ἀριθμητικὴν αὐτοῖς χαρίζεται. καὶ περὶ ἀστρονομίας παραδίδωσιν.

XII, ὄντι δὲ γνωριμώτατοι διὰ σοφίαν ἐν πᾶσι γενόμενοι, καὶ τὸν Ἑρμῆν, ὃν δὴ καὶ τρισμέγιστον ὠνομάσθαι φησὶ, ἄνδρα τὸν ἐν αὐτοῖς ἄκρον ἐν μαθηματικῇ, πολλούς τε σὺν ἐκείνῳ καὶ ἄλλους Αἰγύπτου παῖδας, τοὺς καλουμένους παρ' ἐκείνοις προφήτας ἔσχον· οὐκ ἀθαύμαστοι παρὰ πᾶσιν ἐπὶ παιδείᾳ λαχόντας ὄνομα, οἱ τὸ πρῶτον Ἀβραὰμ τῷ προπάτορι καὶ Χαλδαίῳ τῷ ὄντι σοφῷ μαθητεύσαντες. πρὸ γὰρ τῆς αὐτοῦ παρουσίας εἰς Αἴγυπτον τούτων ἀμαθεῖς εἶχον φησὶ, * ἐκ Χαλδαίων ταῦτ' ἐφοίτησαν εἰς Αἴγυπτον, ὅθεν ἦλθε καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας. Πυθαγόρας γὰρ ὁ Μνησάρχου ὁ Σάμιος· καὶ Φερεκύδης ὁ Σύριος, καὶ Ἀναξαγόρας ὁ Ἡγησιβούλου ὁ Κλαζομένιος· ἔτι τε Θάλης ὁ Μιλήσιος, καὶ Σόλων ὁ τῶν Ἀθήνησι νόμων εὑρετὴς, οὐ μὴν καὶ Πλάτων ὁ ἐξ Ἀρίστωνος, ἄχρι τῆς Αἰγύπτου φιλομαθείας χάριν παρελθόντες, καὶ παρ' αὐτοῖς δι-

* καὶ ἐκ

mis congressus; aversatusque, quos de propriis unusquisque suis opinionibus fecerunt, sermones, nihil veri in se habere eos ostendit. In colloquiis itaque virum admirati, utpote prudentissimum, & intelligendi facultate non solum, sed etiam persuadendi vi, quandocumque verbo docere inciperet, pollentem, Arithmeticam & Astronomiam ab ipso benigne tradente acceperunt.

XII. Hi verò apud omnes gentes cum ob sapientiam celebritate nominis inclaruissent, *Hermetem*, quem ter maximum appellari dicit, virum inter ipsos summum Mathematicum, multosque simul alios Ægypti indigenas, prophetas dictos apud se habuerunt. Neque mirum famam eruditionis consequutos esse, qui Patriarchæ *Abraha* Chaldæi revera sapientis discipuli primo fuerant, ab eoque edocti. Antequam enim in Ægyptum fuisset ipse profectus, Mathematicas disciplinas, *Josepho* teste, nesciebat gens illa; quæ ex Chaldæa in Ægyptum delatæ, ad Græcos postea pervenerunt. *Pythagoras* siquidem Samius Mnesarchi F. *Pherecydes* Syrus, *Anaxagoras* Clazomenius Hegesibuli F. *Thales* præterea Milesius, *Solon* quoque, qui Atheniensibus leges condidit & scripsit, quinetiam *Plato* Aristonis F. addiscendi cupiditate ducti ad Ægyptios abierunt, & ab ipsis in scientiis Mathematicis erudi-

δαχθέντες τὴν μαθηματικὴν τοῖς ἄλλοις παραδεδώκεσαν ἐπιστήμην. Καὶ δὴ πολλοὶ μὲν ἐν Ἕλλησι καὶ ἄλλοι γεγόνασι τὴν τοιαύτην εἰς ἄκρον ἐξησκήσαντες θεωρίαν, καὶ Χαλδαίους πολλῷ τῷ μέσῳ καὶ Αἰγυπτίους ὑπερβάλλοντες· καὶ μάλιστα πάντων ὁ πάντων μάλιστα φιλόπονός τε καὶ φιλαλήθης ἀνὴρ Ἵππαρχος, ὥς φησι Πτολεμαῖος. Καὶ μέντοι Πάππος τε καὶ Θέων οἱ Πτολεμαίου * φανεροὶ διάδοχοι.

XIII. Ὁ δὲ δὴ Κλαύδιος οὗτοσὶ Πτολεμαῖος, καὶ Πτολεμαΐδος μὲν ἀναφὺς τῆς ἐν Θηβαΐδι καλουμένης Ἑρμείου, Αἰλίῳ δὲ ** Ἀντωνίῳ βασιλεῖ Ῥωμαίων σύγχρονος γεγονὼς κατὰ πάντων τὰ πρῶτα φέρεται, πάσης μὲν, ὡς αὐτὸς γράφων ἐν πρώτοις παραδηλοῖ, μαθηματικῆς ἐπιμεληθεὶς θεωρίας, ἐξαιρέτως δὲ καὶ τῆς περὶ τὰ θεῖα κατανοουμένης, καὶ τὰ οὐράνια. καὶ ταύτην ἐν τρισὶ καὶ δέκα τοῖς τῆς μαθηματικῆς καὶ μεγάλης συντάξεως κάλλιστά τε καὶ ὑψηλότατα παραδιδοὺς βίβλοις, καὶ μὴν μετὰ τοσῆσδε τῶν ὀνομάτων εὐφημίας καὶ χάριτος καὶ ῥυθμοῦ καὶ τόνου, ὡς ὑπερβάλλειν σχεδὸν τοὺς ὁρμωμένους ἐντεῦθεν καὶ γλώττης μόνης ἀττικιζούσης δοκεῖν φροντίζειν· ἣ δὴ καὶ μεγάλη καλεῖσθαι μόνη τῶν ἁπασῶν ἐκληρώσατο, διά τε τὴν σεμνότητα καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν ὑψηλῶν καὶ μεγάλων λόγων τῶν ἐν αὐτῇ, περὶ τὴν κατ' οὐρανὸν θεωρίαν ἐχόντων τὸν σκοπόν.

ti, aliis postea eas tradiderunt. Multi præterea alii Græci in ejusmodi theoretica scientia summè exercitati claruerunt, & longo intervallo post se relictos Chaldæos & Ægyptios superarunt. Præcipuus verò omnium tum veritatis amantissimus *Hipparchus* à Ptolemæo laudatus. *Pappus* eqvidem & *Theon* Ptolemæi successores clari fuere.

XIII. *Claudius* verò hic *Ptolemæus* in Thebaïdis urbe Ptolemaïde Hermii appellata natus, Ælio Antonino Romano Imperatori coævus, primas in omnibus partes obtinet: cum, ut ipse in primis libris ostendit, in omnibus Mathematicæ partibus addiscendis, ea præcipuè qvæ res divinas cœlestesqve contemplatur, sedulus ac diligens fuerit. Qvam tredecim Mathematicæ & Magnæ constructionis libris accuratissimè, & demonstrationibus maximè sublimibus, tanta cum nominum aptitudine, ornatu, gratia, rythmo ac tono tradidit, ut etiam illos superet, qvi hisce ducti & impulsi solius Attici leporis curam habere, eamqve tueri videntur. Qvæ etiam propter majestatem dignitatemqve sublimium & grandium, qvi ea comprehenduntur, qviqve cœlestium rerum contemplationem scopum habent, sermonum *Magnæ* nomen inter omnes una sortita est.

XIV.

* Bullialdus leg. φανοὶ   ** Ἀντωνίνῳ

XIV. Περιέχει μὲν γὰρ ἐν μὲν τοῖς πρώτοις δυσὶ βιβλίοις τήν τε καθόλου τῆς γῆς ὅλης σχέσιν πρὸς ὅλον τὸν οὐρανόν. καὶ τὸν λόγον τὸν περὶ τῆς τοῦ λοξοῦ κύκλου θέσεως, καὶ * τῶν τόπων τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης. ἔτι τε τῆς πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν καθ' ἕκαστον ὁρίζοντα παρὰ τὰς ἐγκλίσεις γινομένης ἐν ταῖς τάξεσι διαφορᾶς. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ βιβλίῳ τὴν ἡλιακὴν κίνησιν· ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ καὶ πέμπτῳ τὴν σεληνιακήν. ἐν δὲ τῷ ἕκτῳ τὰ ταύταις ἐπισυμβαίνοντα· συνοδικάς φημὶ καὶ πανσεληνιακὰς συζυγίας, καὶ τοὺς ἄλλους οὓς πρὸς τὸν ἥλιον ἡ σελήνη ποιεῖται σχηματισμούς. ἔτι γε μὲν καὶ τὰς ἐκλειπτικὰς φαντασίας καὶ τὰ παθήματα· ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ καὶ ὀγδόῳ τὰ περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν καλουμένων σφαίρας. ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς πέντε βιβλίοις τὰ περὶ τῶν πέντε πλανητῶν προσαγορευομένων. ἕκαστα δὲ τούτων, ὥς φησιν ἐν τῷ τοῦ πρώτου δευτέρῳ, ἀποδείκνυσιν ὁ σοφὸς Πτολεμαῖος, ἀρχαῖς μὲν καὶ ὥσπερ θεμελίοις εἰς τὴν ἀνεύρεσιν χρώμενος τοῖς ἐναργέσι φαινομένοις, καὶ ταῖς ἀδιστάκτοις τῶν τε πρὸ ἐκείνου καὶ τῶν κατ' ἐκεῖνον τηρήσεων. Τὰς δὲ ἐφεξῆς τῶν καταλήψεων ἐφαρμόζων διὰ τῶν ἐν ταῖς γραμμικαῖς ἐφόδοις ἀποδείξεων.

XIV. Primis autem duobus libris, totius orbis terrarum ad universum cœlum habitudinem universalem; rationem porro positionis obliqui circuli zodiaci, locorumque & fixarum terræ nostræ habitabilis; differentiam præterea in ordinandis illis per singulos horizontes ex inclinationibus variis ortam explicat & ostendit. Tertio libro Solis motum, ut & quarto & quinto Lunarem expendit & determinat. Sexto quæ utrisque simul contingunt, Synodicas nempe syzygias & plenilunia; aliasque Solis & Lunæ ad invicem habitudines & configurationes à se observatas. Eclipses præterea, easque concomitantia accidentia & circumstantias declarat. Septimo & octavo quæ ad sphæram fixarum pertinet stellarum exequitur. Postremis tandem quinque libris, quinque Planetarum appellatorum motus examinat & contemplatur. Unumquodque verò eorum, ut cap. 2. libri 1. ipse scribit doctus Ptolemæus, manifestis clarisque phænomenis, certisque & nulli dubio obnoxiis, quæ ab anterioribus priscisque Astronomis, quæque sua ætate factæ fuerant, observationibus, pro principiis ac veluti fundamentis adhibitis, ostendit. Quæ verò ex illis colliguntur & comprehenduntur, linearibus demonstrationibus aptè accommodata explanat.

* τῶν τόπων

THEO-

THEODORUS METOCHITA cum paullo antiqviore Georgio Metochita a) non confundendus, sub Andronico Palæologo seniore amplissima magni Logothetæ dignitate functus est ab A. C. 1314. & filiam suam Irenem b) Joanni Palæologo panhypersebasto, Constantini Palæologi, qvi Andronici Imp. frater erat, filio nuptui collocavit: Postea cum Andronicus junior, senioris ex Michaële filio nepos avum imperio exspoliasset A. 1327. Theodorus qvoqve dignitate imminutus & exul, mox liberatus iterum exilio, CPoli in monasterio Choræ qvod ipse instauravit vixit atqve extinctus est A. C. 1332. die decimo tertio Martij, post Andronicum seniorem cui fidelis & amicus fuerat, defunctum trigesimo c). Nicephorus Gregoras qvi virtutem illius atqve eruditionem Patroni ac Doctoris sui encomiis mactat in Historiarum opere, lib. VII. VIII. IX. X. & funebri illum oratione decoravit, hoc qvoqve ei posuit epitaphium: d)

Ὃς πάρος ἐν σοφίῃ μέγα κῦδος ἦν γε θηητῶν
Βαιὸς ὧδε λάας τῦγε κέκευθε νέκυν.
Δῆμος σεπτῶν μυστάων ὀλολύξατε πᾶσαι,
ὤλετο κεῖνος ἀνὴρ, ὤλετο πανσοφίη.

Magni

a) Hic Georgius Metochites Jo. Vecci Archidiaconus, λατινόφρων & ideo cum eodem Becco atqve Joanne Meliteniota ejectus in exilium circa A. C. 1283. ab Andronico Palæologo. Deeo Pachymeres & è recentioribus Allatius de Georgiis p. 346. qvem vide sis etiam de consensu p. 769. seq. p. 773. & adversus Creyghtonum p. 617. 625. & Michaëlem Nau in Ecclesiæ Romanæ Græcæqve vera effigie p. 82. qvi Theodorum Metochitam Georgii filium fuisse scribit. Confundit utrumqve Vossius de Hist. Græcis II. 29. de Hist. Græc. Meursium præf. ad Metochitam secutus. Ex Georgii Metochitæ scriptis pro Latinis adversus Græcos partem Allatius vulgavit, ut *refutationem trium capitum Maximi Planudis*, in Græcia Orthodoxa T. 2. p. 922-958. *Refutationem Manuelis Cretensis, Nepotis*, id. p. 959-1074. Ex Oratione *de unione Ecclesiarum*, fragmentum p. 429. contra Hottinger. Ex Oratione *de dissidio Ecclesiarum* id. p. 458. 462. Ex *libro IV. de processione Spiritus S.* Combefis. T. 2. auctarii novi Bibl. Patrum p. 1018-1026. (ubi de S. Maximi loco Epist. ad Marinum Cypri presb. disputatur.) Ex *libro V.* Allatius libro de purgatorio p. 669-677. & contra Hottinger. p. 511. De illis qvinqve libris sive Orationibus Allatius de Consensu p. 771. Citantur etiam plura à Nic. Comneno in Mystagogicis prænotionibus ut *explicatio regularum S. Nicephori* CPol. Patriarchæ p. 20. *Oratio de sacris mysteriis* p. 396. *Ecthesis Historiarum* & *Orationes contra Georgium Cyprium*. p. 410. Argumentum Trium Orationum contra Cyprium exponit Allatius de Consensu p. 772.

b) Joannes Cantacuzenus lib. 1. cap. 43. Nicephorus Gregoras lib. 7. cap. 11.

c) Nicephorus Gregoras lib. X. cap. 2. ubi etiam Monodia ejus in Metochitam inserta legitur qvam cum Hieron. Wolfii versione Meursius Metochitæ suo præfixit.

d) Jo. Boivin ad Gregoram p. 773. & Bandurius Antiqvitat. CPol. lib. VII. p. 180.

Magno hominum decori cujus sapientia nuper
Certe erat, huncce levis jam lapis ecce tegit.
Musarum veneranda cohors, complangite cuncta,
Ille vir interiit! Pansophia ipsa jacet!

Laudibus illis præter Gregoram & Jo. Cantacuzenum fidem facit etiam Thomas Magister in προσφωνηματι ad Metochitam, & in Epistola ad eum scripta, ubi vocat μουσῶν ἑλικῶνα, λόγων ἑστίαν, φιλοσοφίας τέμενος, ῥητορικῆς ὄφελος, καὶ συμπάσης ἄλλης λογικῆς ἐπιστήμης, ὡς δεῖ συντόμως εἰπεῖν, πρυτανεῖον. *Heliconem Musarum, Vestam politiorum literarum, Philosophiæ templum* (al. μένος *robur ac spiritum*) *Artis oratoriæ columen, & ceteræ liberalis doctrinæ universæ, ut verbo dicam, publicum prytaneum.* p. 204. Inter alia etiam exqvisitam Astronomiæ peritiam in illo celebrat, qvam disciplinam ex eo hausisse se profitetur Gregoras VIII. 7. & ex tenuibus qvæ à Bryennio edoctus fuerat principiis ad summum fastigium produxisse Metochitam scribit Jo. Cantacuzenus lib. 1. c. 11. p. 37. Illa vero Thomæ Magistri Epistola una cum προσφωνήματι Græce & Latine vulgata est à Laurentio Normanno V. C. inter alias ejus orationes & Epistolas Upsal. 1693. 4. p. 178. & 202. Hunc Metochitam falso tradi à Margunio in Ecclesiastico dogmate sensisse cum Latinis, observat Nicolaus Comnenus Papadopoli in prænotionibus Mystagogicis p. 9. & fusius, in testimonio Græciæ.

Quanquam in summa dignitate constitutus multos annos negotia publica curanda habuit, curavitque ex Andronici Imp. voto diligentissime, tamen multa & præclara scripsit, semper lucubrationes interponens diurnis Reip. curis: e) Ex his multa penitus interciderunt, paucissima viderunt lucem, pleraque adhuc latent inedita in Bibliothecis,

e) Gregoras lib. VII. cap. 11. Historiæ de Metochita: βιβλιοθήκη γὰρ ἦν ἔμψυχος οὗτος καὶ τῶν ζητουμένων πρόχειρος εὐπορία -- ἔξεστι δὲ καὶ πᾶσι τοῖς βουλομένοις τεκμηριοῦσθαι τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐν τοῖς λόγοις δύναμιν ἐξ ὧν συντετάχει πολλῶν τε καὶ πολλῆς καὶ ποικίλης γεμόντων τῆς ὠφελείας βιβλίων &c. *Erat enim Viva Bibliotheca, & rerum quas scire velles, parata copia -- verum qua dicendi facultate præditus fuerit, cuivis libet æstimare promtum est ex plurimis libris quos multæ & variæ frugis plenos composuit. Jam quod in eo viro maxime mireris, cum tanta molestia premerent, tantus negotiorum publicorum æstus incumberet, cum curæ alias alia animum ejus volutè inundarent, nihil unquam fuit quod eum à lectione & scriptione revocaret. Sed ea dexteritate in utrisque versabatur, ut à mane usque ad vesperam in per*

cis, sive carmine sive prosa: in quibus versus duriores, f) & prosam asperam g) auresqve radentem notavit paullo delicatius lectorum judicium.

Edita Theodori Metochitæ Scripta.

Παράφρασις *Paraphrasis in* Aristotelis *libros VIII. Physicorum, libros III. de anima, libros IV. de cœlo, libros II. de ortu & interitu,* cæteraqve qvæ parvorum naturalium nomine veniunt, *librum de memoria & reminiscentia, de somno & vigilia, de insomniis, de divinatione per somnum, de motu animalium, de brevitate & longitudine vitæ, de senectute & juventute, vita & morte: & Librorum IV. meteorologicon.* Hæc Paraphrasis Græce necdum lucem vidit, Latine autem versam à *Gentiano Herveto* Aurelio, Simon Schardius primùm excudi curavit Basileæ 1559. 4. apud Nicolaum Brylingium cum præfatione Philippi *Bechii* Medici. Deinde recusa Latine est Ravennæ 1614. 4. Nam *Parisiis* primùm vulgatam fuisse, nescio unde accepit Labbeus * qvi nec annum nec formam dicere potuit, & à se primum in lucem editam Brylingius in fronte sui libri diserte profitetur.

Historiam Romanam à Julio Cæsare ad Constantinum Magnum, qvam ab Andrea Schotto acceperat sub Theodori Metochitæ nomine, Græce addita versione sua & brevibus ad calcem libri notis vulgavit *Joannes Meursius* Lugd. Bat. 1618. 4. Sed ab eodem Labbeo ** & Theop. Raynaudo † atque Vincentio Richardo †† observatum fuit illam non esse Metochitæ, sed librum tertium Annalium Michaëlis Glycæ à pag. 204. edit. regiæ usque ad 245. ubi Galerii Maximiani infelix obitus describitur.

Scripta

latio Remp. administraret, & uni huic rei ita sedulo ita acri studio vacaret, quasi à litteris prorsus alienus esset. Sero inde digressus, adeo totum in his erat, ὥσπερ ἂν εἰ σχολαστικός τις ἦν, quasi scholasticus esset, nec cum Rep. negotii quicquam haberet.

f) Jo. Boivin ad Gregoram p. 773. g) Gregoras lib. VII. c. 11. p. 161.

* Labbeus in conspectu Platonis & Aristotelis interpretum, p. 15.

** Labbeus ad Glycæ annales Paris. 1660. fol. p. 364.

† Raynaudus de bonis & malis libris Lugd. 1653. 4. p. 156.

†† Richardus ad Matthæum Cantacuzen. in Canticum Canticorum. Rom. 1624. fol. p. 160.

Scripta Theodori Metochitæ inedita.

I. Περὶ νεωτερικῆς κακοηθείας. *De mala recentiorum consuetudine.* De hoc libro adscribam testimonium Græci hominis doctissimi Nicolai Comneni Papadopoli pag. 9. prænotionum Mystagog. *Inter plurima monumenta tum sapientiæ tum eruditionis, queis vir hic plane doctus Græciam nostram jam pene ad extremam paupertatem Scientiarum redactam auxit atque ditavit, potissime laudandus est aureus libellus περὶ νεωτερικῆς κακοηθείας, quem nostra ætate Latinum fecit Arcudius. Ibi enim ita de sacris institutis recentiorum more corruptis facundissime queritur, ut trecenta vulnera* h) *Ecclesiæ à corruptoribus illata demonstret.* Loca passim ex hoc libro idem Comnenus utraque lingva affert ut p. 403. & alibi, sed integrum vel Græce prodiisse vel versionem Petri Arcudii vidisse lucem, mihi hactenus incompertum.

II. *Historiæ sacræ libros duos*, & *Constantinopolitanæ unum* habuit Joannes Meursius & publici juris facturum se promisit in præf. ad suum Metochitam. Videntur autem hi tres fuisse ex illis λόγοις Theodori Metochitæ *decem & octo* de variis materiis, sed præcipue ad Historiam de vitis Sanctorum & ad Historiam Imperii CPol. & ipsius urbis CPol. pertinentibus, qui servantur in Bibl. Cæsarea, ipso illius ævo (ut testatur Lambecius VII. pag. 154.) pereleganter exarata in membrana, & ex quibus loca affert Reinoldus Dehnius S. I. in notis ad Martyria Cosmæ & Damiani pag. XVIII. ex oratione de laudibus Nicææ urbis, & altera de Marina Martyre: & pag. XLVIII. ex oratione de Greg. Nazianzeni laudibus. Promittit eodem loco Lambecius se accuratius illos λόγους descripturum libro octavo, sed aliorum Codicum copia & multitudine prohibitus id præstare non potuit.

III. *Capita Philosophica & Historica Miscellanea CXX.* MSS. Græce in Bibl. Cæsarea teste Lambecio VII. pag. 149. seq. & inter Codices MStos Bibl. Augustæ Vindelicor. memorantur ab Hœschelio pag. 52. & B. D. Reisero nostro pag. 74. & inter Codices Bibl. Coislinianæ p. 222. seq. ab Eruditiss. Montfaucono: lectuque dignissima judicantur à Tho. Reinesio in Epistolis ad Nesteros pag. 19. qui Nesteri codice usus narrat illa continere *Philosophica è Physicis, Ethicis & Politicis desumta plurima, historica nonnulla. Num CXI. Historiarum cognitionem cuivis litterato maxime necessariam & rem in communi vita utilissimam esse docet. Criticen exercet tum*

E *de*

h) postremum est de garrulitate.

de Xenophonte cap. XIX. De Platone & Aristotele cap. XII. II. V. X. XXI. XXV & alibi: de Plutarcho c. LXXI. de Philone cap. XV. de Josepho cap. XIV. de Dione Prusaensi cap. XVIII. de Synesio cap. XVII. differit. Ad Oratoriam pertinent Θρῆνοι, *quos adpellat, super statu Imp. Romani infelice c. XXXVII. -- XL, super humana vitæ miseriis c. XXVII. & instabilitate fortunæ c. CXVII. de quibus ipse optime dicere potuit, qui de summo honorum fastigio (erat enim magnus Logotheta, ab Imperatore secundus) in extremam egestatem decidit -- vir plane summus & major sæculo suo.* Ut ad opus integrum vel excerpta ex eo in lucem proferenda lectorum si possim aliquem excitem, adscribam titulos capitum integros, (quos Græce tantummodo Lambecius dedit,) cum Latina versione.

Πίναξ τῆς παρούσης βίβλου τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου μεγάλου Λογοθέτου κυρίου ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΜΕΤΟΧΙΤΟΥ.

Κεφάλαιον α΄. Προοίμιον, ἐν ᾧ καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν.

β΄. Περὶ μνήμης, καὶ ὅτι ἀναγκαῖον.

γ΄. Περὶ τῆς ἀσαφείας τῶν Ἀριστοτέλους συνταγμάτων.

δ΄. ὅτι πάντες ἥττηνται δοξοσοφίας.

ε΄. Περὶ Ἀριστοτέλους δοξοσοφίας καὶ περὶ τῶν Μαθηματικῶν.

ς΄. Ὅτι πολὺ πάντες ἥδονται οἷς ἂν συνεθισθῶσιν.

ζ΄. Περὶ τῆς εἰς τὸν Πυθαγόραν πάντων τῶν σοφῶν εὐλαβείας, καὶ περὶ τοῦ μαθηματικοῦ.

η΄. Ὅτι πᾶσι σύνηθες τοῖς σοφοῖς εἰρωνεία καὶ τὸ χαριεντίζεσθαι, καὶ Πλάτωνι μάλιστα καὶ Σωκράτει.

Index præsentis libri à sapientissimo & eruditissimo compositi magno Logotheta Domino THEODORO METOCHITA.

CAp. 1. Proœmium, ubi etiam de eo, quod nunc non licet loqui quæ sentias. *confer c. 9.*

2. De memoria & quam necessaria illa sit.

3. De scriptorum Aristotelis obscuritate.

4. Quod omnes gloriæ studio ducuntur.

5. De Aristotelis gloriæ studio & de Mathematicis.

6. Quod omnes multum delectantur iis quibus adsueverunt. *confer c. 32.*

7. De veneratione qua omnes sapientes Pythagoram prosecuti sunt, & de Mathematica ejus peritia.

8. Quod omnibus Sapientibus in more positum ironia & facetiis uti, Platoni maxime ac Socrati.

9. Quo

θ'. Ὅτι οὐκ ἔστιν, ὡς νοεῖ τις, λέγειν.	9. Quod loqui quæ sentias non licet.
ι'. Ὅτι ἀνυπολαβῶς ἅπαντες οἱ σοφοὶ πρὸς τοὺς πρὸ αὐτῶν ἐχρήσαντο, ἐν ᾧ καὶ περὶ Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους.	10. Quod omnes sapientes sine verecundia auctoritatem priorum neglexerint, ubi & de Platone atque Aristotele.
ια'. Περὶ Ἀριστοτέλους, καὶ τῆς εἰς τὰ φυσικὸν καὶ λογικὸν εὐδοκιμήσεως τοῦ ἀνδρός.	11. De Aristotele, & laude Viri in naturali atque rationali disciplina.
ιβ'. Ἔτι περὶ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ περὶ τοῦ φυσικοῦ καθ' αὐτὸν καὶ λογικοῦ.	12. Adhuc de Aristotele ejusque Physica ac Logica.
ιγ'. Περὶ Πλάτωνος καὶ τοῦ μαθηματικοῦ τῆς σοφίας, καὶ μάλιστα περὶ τοῦ ἁρμονικοῦ.	13. De Platone & Mathematica Philosophiæ parte & maxime de Harmonica.
ιδ'. Ὅτι οὐκ ἐξ ἀρχῆς τέλειον κατέστη τὸ τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης.	14. Quod non ab initio statim perfecta fuit Mathematica Scientia.
ιε'. Περὶ Ἰωσήπου.	15. De Josepho.
ις'. Περὶ Φίλωνος.	16. De Philone.
ιζ'. Ὅτι πάντες οἱ ὅσοι ἐν Αἰγύπτῳ ἐπαιδεύθησαν, τραχυτέρῳ τῷ λέγειν χρῶνται.	17. Quod omnes qui in Ægypto instituti fuere, asperiore dicendi genere usi sunt.
ιη'. Περὶ Συνεσίου.	18. De Synesio.
ιθ'. Περὶ Δίωνος.	19. De Dione.
κ'. Περὶ Ξενοφῶντος.	20. De Xenophonte.
κα'. Περὶ τῶν Ἀριστοτελικῶν βιβλίων τῶν μετὰ τὰ Φυσικὰ, καὶ περὶ τοῦ βιβλίου Ἑρμογένους τοῦ περὶ μεθόδου δεινότητος.	21. De libris Metaphysicorum Aristotelis, & Hermogenis libro de vi dicendi comparanda.
κβ'. Περὶ τοῦ ἐν τῇ μαθηματικῇ ἐπιστήμῃ ἀστασιάστου.	22. De certo & stabili in scientia Mathematica.
κγ'. Περὶ τοῦ ἐν τῇ Φυσικῇ θεωρίᾳ ἀβεβαίου.	23. De incerto in Physica speculatione.
κδ'. Ὅτι διὰ τὸν πρὸς ῥητορικὴν πόλεμον ἀεὶ διαλόγοις ὁ Πλάτων χρῆται.	24. Quod Plato dialogis semper utitur propter bellum quod Rhetoricæ indixit.
κε'. Ὅτι διὰ τὴν πρὸς Πλάτωνα μά-	25. Quod Aristoteles singulare stu-

 dium

χην σπουδάζειν ἠξίωσεν Ἀριστοτέλης περὶ τὴν ῥητορικήν.

κϛʹ. Ὅτι τῷ ἁπλῷ καὶ ἀτημελήτῳ τῆς φωνῆς φιλοσοφία οἰκείως ἔχει.

κζʹ. Θρῆνοι ἐπὶ τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ.

κηʹ. Περὶ τοῦ ῥητοῦ τοῦ λέγοντος, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν βίον ἄλυπον ἐν οὐδενὶ, καὶ περὶ τῶν κατὰ βίον μεταβολῶν, καὶ περὶ τῶν κατ' αὐτὸν τὸν συγγράφοντα.

κθʹ. Περὶ τοῦ εὐμεταβλήτου πάντων τῶν κατ' ἀνθρώπους.

λʹ. Περὶ τῆς κατ' ἀνθρώπους ἀμαθίας τῶν βελτίστων.

λαʹ. Ὅτι οὐκ ἔστι ταῖς ἐν τῷ σώματι τελεία κατάληψις περὶ τῶν ὄντων, καὶ ὑπόδειγμα πρὸς τοῦτο ἀπὸ τῶν τῇ μέθῃ μὴ τελείως καταβαπτισθέντων.

λβʹ. Ὅτι ἡδὺ κατ' ἀνθρώπους ᾧ τις ἂν χρόνῳ συνεθισθείη.

λγʹ. Ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀηδῶς σύνεισι τῷ κατ' ἔθος μακρὸν ὄντων βίῳ.

λδʹ. Ὅτι τινὲς τῶν φαύλων καὶ ἀνοήτων οὐδὲν ἧττον ἢ κατὰ τοὺς πεπαιδευμένους ἥδιστα βιοῦσι, μεγάλα περὶ ἑαυτῶν οἰόμενοι.

λεʹ. Ὅτι πολλοὶ διὰ φιλαυτίαν ἐπὶ μικροῖς οἷς ἔχουσιν, ἀπειροκάλως ἐπιδείκνυνται.

λϛʹ. Ὅτι καὶ ἐν μικροῖς τινες ἀγαθοῖς εὐγνώμονές εἰσι, καὶ περὶ τοῦ βασιλέως ἐνταῦθα.

dium impendit Rhetoricæ, ut Pla toni adversaretur.

26. Quod Philosophiæ congruen vel maxime est dictio simplex & incuriosa.

27. Deplorationes vitæ humanæ.

28. De dicto quod ait: *vitam luctu expertem nusquam reperias.* Et de vitæ mutationibus, & illis quæ scriptori ipsi acciderunt.

29. Quod omnia humana facile alterationi obnoxia sint.

30. De ignoratione *rerum optimarum* quæ est in hominibus.

31. Quod animæ, dum in corporibus versantur, non perfecte possunt res percipere, idque declaratum à similitudine hominum ebrietate non funditus demersorum.

32. Quod svave sit hominibus cuicunque aliquis per aliquod tempus adsvevit.

33. Quod multos homines tædium vitæ generis cujuscunque post longum usum capit.

34. Quod nonnulli ineptorum & stultorum non minus quam sapientes vivunt svaviter, magni de seipsis imaginantes.

35. Quod multi ex falso sui amore, in parvis quæ habent inepte se jactant.

36. Quod in parvis etiam bonis quidam recte se gerunt: Et de præsenti Imperatore.

37

λζ'. Θρῆνοι ἐπὶ τῇ τῶν Ῥωμαϊκῶν πραγμάτων ἐλαττώσει καὶ μεταβολῇ τῆς μεγάλης ἐκείνης εὐδαιμονίας.

37. Lessus super rerum Romanarum imminutione & mutatione magnæ illius felicitatis.

λη'. Θρῆνοι τῶν κατὰ τὴν ἕω τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς κακῶς πραξάντων.

38. Comploratio de rebus in Orientali Romanorum imperio infeliciter gestis.

λθ'. Θρῆνοι ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ὅτι οὐκ ἔνι παραβάλλειν τὰ ἐκεῖ πάντα τοῖς ἀλλαχοῦ Ῥωμαϊκοῖς.

39. Lessus alius ejusdem argumenti, & quod omnia illa (Orientalis Imperii) non possint pristinis Romanis conferri aut æquiparavi.

μ'. Θρῆνοι ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν καὶ ὅτι καὶ τὰ τῶν μοναχῶν ἐκεῖσε βέλτιον εἶχεν ἢ ἀλλαχόθι.

40. Lessus alius ejusdem argumenti, & quod Monachorum quoque res ibi melius se habuere quam aliis in locis.

μα'. Ὅτι ἔθος ἀνθρώποις τὰ παρελθόντα τοῦ βίου ποθεῖν, κἀκείνων ἥδιστα μεμνῆσθαι.

41. In more esse mortalibus præterita vitæ desiderare, illorumque libentissime meminisse.

μβ'. Ὅτι σφόδρα ἡδὺ τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἐποπτεία τῆς κτίσεως.

42. Quod valde jucunda est hominibus rerum creatarum consideratio.

μγ'. Ὅτι ἥδιστον ἡ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κατ' οὐρανὸν ἐποπτεία.

43. Quod jucundissima contemplatio sit cœli rerumque cœlestium.

μδ'. Ὅτι ἥδιστον θέαμα ἡ θάλασσα.

44. Quod jucundissimum sit spectaculum mare.

με'. Ὅτι εἰκάζειν ἂν εἴη τοὺς ἐν τῷ ἱλαρῷ συνόντας σεμνότητι τῷ τῆς θαλάττης ἐν γαλήνῃ θεάματι.

45. Quod honesta hilarite vitæ utentes conferre licet spectaculo tranquilli maris.

μς'. Ὅτι πολλοῖς τῶν ἀνθρώπων ποθεινὸν τὸ ἄπραγμον τοῦ βίου.

46. Multis hominibus desiderabilem videri vitam non negotiosam ac desidem.

μζ'. Ὅτι πλείοσι περισπούδαστος ἡ περὶ τὸ πράττειν ἀσχολία.

47. Quod plures procul desidia dant operam negotiis.

μη'. Ὅτι πλεῖστα δυσχερῆ καὶ ἀνιαρὰ τοῖς μετὰ τοῦ πολλὰ πράττειν βιοῦσι, κἂν εἰ δοκοῖεν εὖ πράττειν.

48. Quod plurima molesta obveniunt & gravissima iis qui vitam multis negotiis implicatam ducunt, etiamsi bene rem gerere videantur.

μθ'. Ὅτι ἔνιοι διὰ μικρογνωμοσύνην τινὰ καὶ οὐ λογισμῶν κρίσιν ἀποτρέπονται τὰ πράγματα, καὶ ἔστι πάντως οὐδ' ἐπαίνου τινὸς ἄξιον.

49. Quod aliqui ex animi abjecti vitio, non judicio mentis negotia refugiunt, idque omnino neutiquam dignum laude esse.

ν'. Ὅτι ἔστιν ὁμοίως ἥδεσθαι καὶ δοκεῖν εὐπραγεῖν καὶ ἐν μεγίσταις ὑποθέσεσι καὶ ἐν ἥττοσι, καὶ διαφόροις πολιτεύμασιν εὐπράττοντας.

50. Quod similiter homines possunt læti esse ac felices sibi videri in maximis rebus & parvis, variisque vitæ civilis generibus, si bene ac feliciter rem gerant.

να'. Ὅτι μέγας ἐπιτειχισμὸς τῇ ψυχῇ πρὸς τὴν οἰκείαν νοερὰν ἐνέργειαν τὸ σῶμα καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ.

51. Magnum esse munimentum animæ ad intellectuales operationes corpus & quæ ad illud pertinent.

νβ'. Περὶ τῆς ἐν ἀνθρώποις πᾶσι φιλαυτίας, καὶ ὅπως ἐπείγονται πάντως τι πλέον δοκεῖν ἢ εἰσιν.

52. De falso amore sui qui est in omnibus hominibus, & quomodo omnes adduci se patiuntur ut majoris sibi videantur esse quam vere sint.

νγ'. Ὅτι ἄπορον ἐστιν ὅπως οἱ μὲν τῶν ἀνθρώπων εὖ ξυνέλαχον ἐξ ἀρχῆς τοῦ βίου εἰς τέλος, οἱ δὲ τοὐναντίον.

53. Quod non satis constat quare aliqui homines vitam commodam sortiti sunt ab initio ad finem usque, alii contraria omnia.

νδ'. Ὅτι πολὺ τὸ ἐναντιολογεῖν ἀνθρώποις οὐ μόνον πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑαυτούς.

54. Quod in multis adversantur homines non modo aliis hominibus sed etiam sibimet ipsis.

νε'. Ὅτι οὐκ ἔστι παρ' ἀνθρώποις ἀπλανὴς σχεδὸν κρίσις οὐδ' ἀπαθής.

55. Quod nullum propemodum est in homine certum ac sine affectibus judicium.

νς'. Ὅτι ἔστιν ἀεὶ ὅπως ποτέ τις πράττοι παρασκευῇ γνώμης εὐλόγως ἀντανιστᾶν ἑαυτὸν ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις.

56. Quod semper est aliquid, etiamsi maxima quis fortunæ felicitate utatur, si modo mentis judicium sanum adhibuerit, quod æquabilitatem animi in eo possit conservare.

νζ'. Ὅτι ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων πλάττονται φιλόσοφον πρόσχημα καὶ παραφρόνησιν * τῶν τυχηρῶν καὶ

57. Quod nonnulli simulant speciem Philosophi & contemtum bonorum fortunæ, rebusque secundis

* ita lege pro περιφρόνησιν.

τῶν κατὰ τὸν βίον εὐπραγούντων, ἀτυχοῦντες αὐτοὶ τινὸς εὐετηρίας καὶ βασκαίνοντες.

νη'. Πότερον ἄμεινον ἀνθρώπῳ τὸ γενέσθαι ἢ τὸ μὴ γενέσθαι, καὶ ὅτι ἄμεινον τὸ γενέσθαι.

νθ'. Ὅτι πολὺ παρ' ἀνθρώποις τὸ περιαυτολογεῖν.

ξ'. Ὅτι ἄπορον, εἰ ἔστι τις ἀνθρώποις καθάπαξ γαλήνη κατὰ τοὺς λογισμούς.

ξα'. Ὅτι οὐκ ἔξω λόγου παντάπασι δόξειεν ἂν, εἶναι τὰ τῶν Ἐφεκτικῶν ἐναντιουμένων πρὸς πᾶσαν κατάληψιν, καὶ ὅτι καὶ Πλάτων καὶ Σωκράτης ἀρχὰς εἰς τοῦτ' ἔδωκαν.

ξβ'. Περὶ τῶν ἐμπιπτόντων πράγμασι, τῶν μὲν διὰ φιλόπραγμον ἦθος φαῦλον, τῶν δὲ διὰ ἀμαθίαν καὶ ἀπρονόητον τὴν τύχην.

ξγ'. Περὶ τῶν ἐλπίδων, καὶ ὅτι τρόπον μέν τινα βιωφελέστατον ἀνθρώποις τὸ κατ' αὐτὰς χρῆμα, τρόπον δέ τιν' αὖθις καθάπαξ νεμεσητὸν καὶ κατεγνωσμένον.

ξδ'. Ὅτι ἥδιστον ἀνθρώποις ἐν τοῖς οἰκείοις καὶ συνήθει διαγωγῇ ὁτιοῦν πράττειν εὖ καὶ τιμᾶσθαι.

ξε'. Ὅτι πολλάκις ἔνιοι συμπίπτουσι τοῖς ἑαυτῶν δόγμασι καὶ κρίσεσι, καὶ ἐλαύνονται δίκης σφετέρας.

ξς'. Ὅτι τινές εἰσι ταχεῖς πιστεύειν

dis in vita affluentium, cum ipsi illis invident atque aliqua felicitatis parte exciderunt.

58. Meliusne sit homini esse quàm non esse? & quod præstet esse.

59. Quod frequens sit apud homines ut libenter de se & rebus suis loquantur.

60. Dubium esse an unquam serenitas mentis plena hominibus obtingat.

61. Quod non usquequaque videatur à ratione alienum admittendas Scepticorum objectiones quas omni perceptioni opponunt, & quod Plato ac Socrates principia ad hoc suppeditaverunt.

62. De iis quæ negotiis se objiciunt sive propter vitiosum morem hominum alienis se admiscentium, sive ob illorum inscitiam, sive inopinatam fortunam.

63. De spe, & quod jam sit res hominibus utilissima, jam iterum noxia & rejicienda.

64. Quod jucundissimum sit homini in suis negotiis & consveto vitæ genere, qualecumque etiam illud sit, bene & cum honore rem gerere.

65. Sæpenumero aliquos adversari suis ipsorum opinionibus ac judiciis, & propria jura intervertere.

66. Quod aliqui facile credant providen-

τῇ προνοίᾳ διὰ τὰ φαινόμενα κατὰ λόγον ἀπαντᾷν τοῖς χρηστοῖς τε καὶ πονηροῖς ἐκ τοῦ προχείρου, καὶ αὖθις ἀπιστεῖν τῇ προνοίᾳ διὰ τἀναντία τούτοις.

videntiam cum vident in præsenti bonis & malis ita fieri ut merentur: Alii vicissim non credant ob hisce contraria.

ξζ'. Ὅτι θαυμασίως πολλάκις εἴωθε ταῖς μεγίσταις πράξεσι καὶ εὐτυχίαις τάχιστα ἀκολουθεῖν δυστυχήματα χαλεπὰ καὶ μηδὲν ἧττον ἀνυπονόητα.

67. Quod sæpius solent post maximas res gestas & fortunam pulcherrimam mira mutatione celeriter sequi infortunia gravissima & non minus insperata.

ξη'. Ὅτι οὐκ ἔστιν ὅλως ἐν ἀνθρώποις ὁμοφροσύνη.

68. Quod omnino non est inter homines animorum & opinionum concordia.

ξθ'. Ὅτι πολὺ νοσοῦσι ταῖς προσπαθείαις ἄνθρωποι, καὶ οὐκ ὀρθῶς ὁρῶσιν.

69. Quod plurimum laborant homines affectibus, nec satis recte vident.

ο'. Ὅτι χρήσιμα τὰ ἐκ τοῦ μαθηματικοῦ καὶ γεωμετρικοῦ τῆς φιλοσοφίας εἴδους διά τε τὰ ἄλλα πλεῖστα τῷ βίῳ καὶ διὰ τὰ τῶν μηχανικῶν ἔργα.

70. Quod ex Mathematica & Geometrica parte Philosophiæ utilitates plurimæ redundent in vitam humanam, tam aliæ tam quæ in operibus mechanicis conspiciuntur.

οα'. περὶ Πλουτάρχου.

71. De Plutarcho.

οβ'. θεωρία εἰς τὸ ἔπος, τό, λάθε βιώσας.

72. Disputatio de dicto: *qui bene latuit bene vixit:*

ογ'. εἰ προσίσταται τῷ χριστιανικῶς ζῆν τὸ μετὰ πολλῶν ζῆν καὶ ἐν πολλοῖς πράγμασι ζῆν.

73. Num Christianæ vitæ repugnet vivere inter multos & multis implicatum negotiis.

οδ'. Ὅτι τὸ ῥᾳ μετὰ πολλῶν βιοῦν πραγμάτων εὐκολίαν φέρει εἰς τὴν τήρησιν τῶν τῆς χριστιανικῆς εὐσεβείας νομίμων.

74. Quod non multis impeditum vivere negotiis, faciliorem reddat Christianæ pietatis præceptorum observationem.

οε'. Ὅτι καὶ τοῖς ἐν κοινοπολιτευομένοις ἔξεστι καλῶς βιοῦν τῇ ἀρετῇ καὶ τοῖς τῆς θεοσεβείας νομίμοις.

75. Quod etiam Remp. gerentibus & negotia vitæ curantibus integrum est probam vitam ducere Virtutemque ac Pietatis colere præcepta.

οϛ'. Εἰ γαμητέον ἐστὶν, ἢ μὴ, τοῖς ἐπιμέλειαν ἔχουσι καὶ φροντίδα τῆς κατ' ἀρετὴν ζωῆς.

76. Num conjugium ineundum sit, necne, iis quibus curæ cordique est secundum virtutis præscriptum vivere.

οζ'. Ὅτι παντὶ τρόπῳ τῷ πολιτικῷ ἀντιποιητέον τῆς εἰρήνης.

77. Quod omni modo pax sectanda sit viro Remp. gerenti.

οη'. Ὅτι καὶ πρὸς τὸ πολεμεῖν παρεσκευαστέον τῷ πολιτικῷ.

78. Quod idem etiam ad bellum instructus esse debeat.

οθ'. Ὅτι μὴ διὰ τὰς ἀτυχίας καὶ τὰ κακῶς πολλάκις πράττειν ἀποτρεπτέον τοῦ πράττειν.

79. Propter sinistræ casus fortunæ, & quia sæpius infeliciter res gesta est, à re gerenda deterreri nos non oportere.

π'. Ὅτι τῶν φιλοσόφων οἱ πλεῖους ἢ πάντες σχεδὸν περὶ τὸ λέγειν διέτριψαν μόνον, μὴ χρήσιμοι γενόμενοι ταῖς περὶ τὸ πολιτικὸν θεωρίαις.

80. Quod plerique Philosophorum & tantum non omnes in præceptis modo tradendis hæserunt, nec sui usum præbuere in gerenda Rep.

πα'. Ὅτι πάντες σχεδὸν τῶν ἐν Ἕλλησι φιλοσοφησάντων τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ τὰ κοινὰ πράττειν ἀπέσχοντο.

81. Quod omnes ferme Græcorum Philosophi à gerenda Republica & civilibus negotiis abstinuerunt.

πβ'. Ὅτι ἐπιμελητέον βασιλεῖ μάλιστα περὶ τὸ πορίζεσθαι χρηματισμοὺς τῇ ἀρχῇ.

82. Principi maxime esse curandum, ut illi suppetant sumtus ad Imperium gerendum necessarii.

πγ'. Ὅτι μὴ καθάπαξ ἑαυτὸν δοτέον τῇ περὶ τὸ χρηματίζεσθαι ἐπιμελείᾳ τὸν βασιλέα καὶ παντὶ τρόπον σπουδαστέον εἰς τοῦτο.

83. Non tamen uni huic curæ dare se debere Principem ut pecunias corroget, neque omni modo in hoc solum elaborandum.

πδ'. Ὅτι ἐπιμελητέον ἀνεμεσήτους περιουσίας καὶ πλούτου τῷ πολιτικῷ.

84. Quod viro Remp. gerenti cura impendenda sit comparandis citra reprehensionem opibus atque divitiis.

πε'. Ὅτι οὐ καθάπαξ παντὶ τρόπῳ προσέχειν ἄξιον τὸν νοῦν τῷ πλουτεῖν.

85. Indignum esse à Viro Remp. gerente animum ad hoc applicari penitus & unicè, ut ditescat.

πϛ'. Ὅτι πάντες ἄνθρωποι σχεδὸν φιλοπλουτίας ἥττηνται.

86. Quod omnes propemodum homines divitiarum amore ducantur.

πζ'. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματος περὶ τῆς κατὰ τὰ ἀνθρώπινα ἀστασίας.

πη'. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματος περὶ τῆς τοῦ λογικοῦ χρήσεως.

πθ'. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματος περὶ τῶν αἰσθήσεων καὶ τῆς κυριότητος τοῦ νοός.

ϙ'. Θεωρία ἐξ ὑποδειγμάτων περὶ τῆς κατὰ νοῦν ζωῆς.

ϙα'. Θεωρία ἐξ ὑποδείγματος περὶ τῆς κατὰ τὴν ὕλην τῇ γεννητῇ φύσει ἐναντιεργείας.

ϙβ'. Ὅτι διὰ τὸ ἀπρόσκοπτον τῆς Χριστοῦ πίστεως ἔοικεν οἰκονομηθῆναι τὸ τῆς μοναρχίας κράτος Αὐγούστῳ τῷ Καίσαρι καὶ τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ.

ϙγ'. Ἐπισημασία ὅπως ἡμῖν ἐν μνήμῃ καὶ λόγῳ τὰ περὶ τῶν Ἑλλήνων πάντα καὶ μέγιστα καὶ ὅσα βραχέος ἄξια λόγου.

ϙδ'. Ὅτι χρήσιμον τοῖς πεπαιδευμένοις ἡ ἀποχώρησις καὶ ἀποστροφὴ τῶν πραγμάτων, ἐξ ὑποδείγματος.

ϙε'. Θεωρία ἐξ ὑποδειγμάτων περὶ τοῦ νοὸς καὶ τῆς τῶν αἰσθήσεων χρήσεως.

ϙϛ'. Περὶ δημοκρατίας.

ϙζ'. Περὶ ἀριστοκρατίας.

ϙη'. Περὶ βασιλείας.

ϙθ'. Περὶ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας.

ρ'. Περὶ τῆς Λακεδαιμονίων πολιτείας.

ρα'. Ὅπως οὐ μόνον Ἕλληνες ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν κοινοπολιτείας ἐχρήσαντο.

87. Consideratio, ab exemplo repetita, de inconstantia rerum humanarum.

88. Consideratio ab exemplo, de usu facultatis rationabilis.

89. Consideratio ab exemplo, de sensibus & mentis in illos dominio.

90. Consideratio ab exemplo de vita secundum mentem.

91. Consideratio ab exemplo, de contraria genitæ naturæ in materia operatione.

92. Augusto Cæsari & magno Constantino Monarchiam & Imperium traditum esse divinitus, ut CHristi fides sine offensione posset propagari. *Confer infra cap. 109.*

93. Annotatio, ut memoriæ & animo se offerunt res Græcorum omnes maximæ & minoris momenti.

94. Quod utile sit bene institutis, negotiorum se molibus subducere ac subtrahere, exemplo monstratum.

95. Consideratio ab exemplis repetita, de mente & sensuum usu.

96. De Democratia.

97. De Aristocratia.

98. De Regno.

99. De Republica Atheniensium.

100. De Lacedæmoniorum Republica.

101. Quod non modo apud Græcos sed & multas alias Gentes fuerint æqui juris Respublicæ.

ρβʹ. Ὅτι τὸ ἐξ ἀρχῆς ἅπαντα σχεδὸν τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἔθνη οὐ κοινοπολιτείαις, ἀλλ' ὑπὸ δεσποτῶν ἤγοντο.

102. Quod ab initio usque omnes ferme Gentes in Asia non habuerint Respublicas, sed Dominis paruerint.

ργʹ. Ὅτι τὸ ἐξ ἀρχῆς Κυρήνη Ἑλληνὶς ἐν Λιβύῃ.

103. Quod urbs Græca Cyrene in Libya ab initio (Regem habuerit.)

ρδʹ. Περὶ Καρχηδόνος καὶ τῆς κατ' αὐτὴν πολιτείας.

104. De Carthagine & Rep. Carthaginiensi.

ρεʹ. Περὶ Καρχηδόνος ἔτι, καὶ ὅπως διὰ τὰ μέγιστα εὐπραγήσασα καθάπαξ ἐντεῦθεν ἡ πόλις αὐτὴ ὤλετο.

105. De Carthagine iterum, & quomodo per maximas res secundas urbs illa simul semelque periit.

ρϛʹ. Περὶ τῆς Ῥώμης, καὶ ὅπως ἐκ μικρῶν ἀρχῶν τοσοῦτο κράτος καὶ μέγεθος ἀρχῆς κατ' αὐτὴν συνέστη.

106. De Roma, & ut ex parvis initiis in tantam potentiam & Imperii magnitudinem evaserit.

ρζʹ. Περὶ Νουμᾶ Πομπηλίου δευτέρου βασιλέως τῆς Ῥώμης, καὶ ὅπως τηνικαῦτα κατὰ καιρὸν βασιλεύειν ᾑρέθη.

107. De Numa Pompilio, secundo Rege Romæ, & quod ex temporis illius usu electus tunc Rex fuerit.

ρηʹ. Ὅπως Ῥωμαῖοι ἐκ μικρῶν τὴν ἀρχὴν πραγμάτων μετὰ τὰ πρὸς Πύρρον καὶ Καρχηδονίους ἐξῆς πολεμικὰ εἰς μέγα προῆλθον ἀρχῆς κράτος καὶ φρόνημα σχεδὸν παγκόσμιον.

108. Quomodo Romani ex parvis initio rebus deinde post bella cum Pyrrho & Carthaginiensibus gesta maximum consecuti sint Imperium potentiamque maximam, ut totius fere orbis terrarum principatum jam conciperent animo.

ρθʹ. Ὅτι ἡ Ῥωμαϊκὴ μεγίστη μοναρχία ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ἔοικεν ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας γενέσθαι εἰς εὐδρομίαν τοῦ συντελοῦς χριστιανικοῦ δόγματος.

109. Quod maxima Romana Monarchia in Orbe videatur constituta Divinæ Providentiæ consilio, ut salutare Christianum dogma tanto faciliores progressus haberet.

ριʹ. Περὶ Σκυθῶν.

110. De Scythis.

ριαʹ. Ὅτι χρήσιμον τοῖς περὶ λόγους σπουδάζουσιν ἡ περὶ τὸ ἱστορικὸν ἐπιμέλεια.

111. Quod eloquentiæ studiosis utile sit Historiarum studium.

ριβʹ. Περὶ τοῦ ἀνιδρύτου καὶ μὴ διαρκοῦς εἰς τέλος τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἐξ ὑποδειγμάτων.

112. De rebus humanis neutiquam firmis neque in perpetuum constantibus, documentum ab exemplo.

ριγ'. Περὶ Ἑλλήνων, καὶ ὅτι οὐκ ὄγκῳ πράξεων ἢ τύχης περιφανεῖς ἦσαν τὸ ἐξ ἀρχῆς, ἀλλ' ἀστειότητι φύσεως καὶ ἤθους καὶ γνώμης εὐγενείᾳ.

ριδ'. Ὅπως κατὰ καιρὸν Ἐπαμεινώνδας καὶ Πελοπίδας ἄριστοι ἄνδρες καὶ στρατηγοὶ, κατὰ ταυτὸν γεγόνασιν τῇ πατρίδι.

ριε'. Ἔλεγχος εἰς τὸ ἀνίδρυτον καὶ εὐμετάβλητον τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ ὅτι, εἰ δή τι ἄλλο, καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἀλκιβιάδου βίον τοῦτο παρίστησιν, ὡσαύτως καὶ τὰ κατὰ τὸν Πολιορκητὴν ἐπικληθέντα Δημήτριον, ἔτι δὲ καὶ τὸν Εὐμενῆ.

ρις'. Εἰς τὸ ἄστατον τῆς τύχης, ἐξ ὑποδείγματος.

ριζ'. Θεωρία ἐξ ὑποδειγμάτων, ὅπως τινὲς ἀπὸ μεγάλων πράξεων καὶ μεγάλης τύχης ἀλλάττουσιν εἰς ἀπραξίαν ἢ τὸ πράττειν ταπεινῶς.

ριη'. Ὅτι τῶν ἐπιμελῶς κτηθέντων ἀποβολὴ οὐ καταλαίπωρος οὐδ' ἀῤῥαστωνευμένη.

ριθ'. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ἀνθρώποις ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος τοῦ βίου ἀκραιφνὴς ἀνιαρῶν τις εὐδαιμονία, καὶ ὅτι δεῖ τὰς τῶν μεγάλων εὐτυχιῶν ὑποβλέπεσθαι μεταβολάς.

ρκ'. Ὅπως πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνεπιστήμονές * εἰσιν ὡς ἀληθῶς τῆς τοῦ βίου χρήσεως, ἐξ ὑποδειγμάτων.

113. De Græcis, & quod initio non magnitudine rerum gestarum aut fortunæ celebres extiterunt, sed elegantia ingenii morumque & animorum nobilitate.

114. Quod oportune eodem tempore Patriæ suæ exorti fuerint duces virique duo fortissimi Epaminondas & Pelopidas.

115. Documentum inconstantiæ & vicissitudinis rerum humanarum, si quod aliud, suppeditari in vita Alcibiadis, similiter in vita *Demetrii* cognomento *Poliorcetæ & Eumenis.*

116. In fortunæ instabilitatem, ab exemplo.

117. Consideratio ab exemplis repetita, quomodo aliqui à magnis rebus gestis magnaque fortuna pervenerunt ad vitam plane desidiosam vel humilia negotia.

118. Quod bonorum quæ cum cura comparavimus jactura nec misera nec ignaviæ semper tribuenda sit.

119. Quod non contingit hominibus ab exordio ad finem usque Vitæ sincera sine omni luctu felicitas, & quod magnarum rerum secundarum vicissitudines ac mutationes oportet suspicari.

120. Quod multi hominum veri vitæ usus ignari & imperiti sint, exemplorum documentis demonstratum.

IV.

* ita leg. pro ἀνεπιστήμονος.

IV. Ineditæ etiam dicuntur exstare Theodori Metochitæ γνωμικαὶ σημειώσεις ac V. Mathematica & VI. Commentarii in *Ptolemæi* magnam syntaxin, quæ asservari in Hispania commemorantur: VII. Paraphrasis in *Aristotelis* libros de partibus animalium, MS. in Italiæ Bibliothecis, ut ex Gesnero notavit Meursius.

Theodorus *Milesius*, Stoicus. Laërt. II. 104.

Theodorus *Modenus* cujus Epistolas qvasdam Græcè MStas in Bibl. Cæsarea memorat Nesselius parte IV. p. 118.

Theodorus *Monachus* subinde allegatur in Catena Græcorum Patrum ad Matthæum T. 1. p. 35. 63. 215.

Theodorus *Monachus* ad qvem scribunt S. Nilus & Isidorus Pelusiota. Alius S. Antonii discipulus Athanasio memoratus. Alius S. Pachomii successor de cujus scriptis dixi Volumine VIII. p. 412. Alius ad qvem S. Maximus T. 2. p. 151. infra, in Rhaythuensi.

Theodorus *Monachus* alius de qvo supra in Edesseno. Cæterum scholion sive hypomnesticon de Epistola præsagiente tempus obitus S. Maximi & Anastasii, qvod auctores habet Theodorum & Theodosium monachos orientales B. Maximi familiares, non à Combefisio in Actis S. Maximi p. LXXX. editum fuit Græce & Latine ut tradit ad A. 668. præstantiss. Caveus, sed Latine tantummodo, perinde ut à Sirmondo inter Anastasii Collectanea p. 251. Paris. 1620. 8. & in Sirmondi Operibus 1696. fol. T. 3. p. 601. In illo p. 608. legas hæc verba: „Data vero est nobis vere minimis, Theodosio scilicet & „Theodoro, germanis & sine dolo fratribus humilibus & peccatoribus, „Monachis per Gregorium Monachum & Abbatem Monasterii S. „Joannis Baptistæ regionis Albanorum, qvod appellatur Batararu, „mensis Augusti die XX. Indictionis XI. quæ præteriit nos qvi revertebamur à regione sæpe dicta Lazorum. „

Theodorus *Monachus* cujus Canon sive hymnus catanycticus inter alia cantica Ecclesiastica Græce MS. exstat in Bibl. Cæsarea teste Lambecio V. p. 268. non diversus à Theodoro Studita, de qvo infra hoc capite.

Theodorus *Monothelita*. Vide in Byzantio & Pharanita.

Theodorus *Mopsvestenus*, de qvo supra.

Theodorus *Moschion* sive *Muscienus*. Vide supra in Medico.

Theodorus *Muzalo*, post Georgium Acropolitam magnus Logotheta sub Mich. & Andronico Palæologis, cujus Epistolæ qvædam ad Gregorium Cyprium Patriarcham CPol. MStæ exstant in Bibl. Cæsarea.

Theodorus *notarius* Romanus, νοτάριος ῥεγιωνάριος τῆς Ἀποστολικῆς καθέδρας in Concilio Lateranensi A. C. 649.

Theodorus *pædagogus* Constantini Porphyrogeniti. supra in Theodoro *Constantini*.

Theodorus ὁ Παναγιὸς ἐν τῷ πρώτῳ περὶ κηρύκων γένους. de familia Attica quæ à Ceryce * Mercurii F. genus ducebat. Etymolog. Magnum in ἡμεροκαλλές.

Theodorus I. *Papa* Theodori Episcopi Hierosol. filius ab A. 642. 3. Nov. ad 20. April. 649. cujus Latinè exstant nonnulla in causa Pyrrhi Monothelitæ, inter Anastasii Rom. collectanea à Sirmondo edita Paris. 1620. 8. in Conciliis Labbei T. V. p. 1777. & Harduini T. 3. p. 614. & T. 3. Opp. Sirmondi p. 493. Vide & Eutychii Annales T. 2. p. 336.

* Theodorus II. *Papa* ab A. 898. 12. Febr. ad 3. Mart. ejusdem anni.

Theodorus *Paphensis* sive Paphi in Cypro Episcopus, qvi scripsit vitam S. Spyridonis. Vide supra, p. 143.

* Theodorus pathicus. Hesychius: Θεοδώρους ἔλεγον οἱ κωμικοὶ τοὺς κιναιδεύοντας ἀπὸ Θεοδώρου τινὸς οὐκ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ὥρᾳ προεστηκότος.

Theodori *Pediasimi* Encomium in Josephum Hymnographum, Descriptio Ecclesiæ Serrarum (σέῤῥων) & descriptio Martyrum Theodororum, MS. in Bibl. Cæsarea.

S. Theodorus *Pentapolitanus* Episcopus, citatus à S. Damasceno de imaginibus T. I. edit. Leqvinianæ p. 382. sq.

Theodorus *Petrensis* sive Petrarum Galileæ Episcopus, cujus Canonicon sive scriptum qvo Canonibus Synodicis lucem attulit, citat Nic. Comnenus Papadopoli p. 398. prænot. Mystagog. Vitam Theodosii Archimandritæ Palæstini qvæ incipit: ὁ τετρωμένος ἔλαφος καὶ διψῶν τὰ μία ὑγία, Allatius de libris Eccles. Græcor. p. 24. & de Simeonibus p. 7. & 95.

Theodorus *Pharanites* Episcopus Monothelita cujus περὶ οὐσίας καὶ φύσεως, ὑποστάσεώς τε καὶ προσώπου memoratur apud S. Maximum Confessorem T. 2. p. 71. Sergii Arsenoitarum in Ægypto Episcopi ad eum literæ. id. p. 183. λόγος πρὸς Σέργιον, & alius εἰς τὰς ἑρμηνείας τῶν πατερικῶν χρήσεων. ex qvibus fragmenta in Concilio Lateranensi A. 649. T. VI. Labbei p. 163. seq. & T. 3. Harduin. p. 766. seq. Alia ex Epistola dogmatica ad Paulum hæreticum cujus initium: ὅταν μὲν τὸ κοινὸν, in Actione X. Concil. CPol. A. 680. T. VI. Labbei p. 840. &

T. 3.

* vide Vossium de Hist. Græcis, lib. III. p. 418.

T. 3. Harduin. p. 1246. ubi suscipit henoticam Zenonis & anathematizat Synodum Chalcedonensem, & tomum Leonis Papæ.

Theodorus *Phocens* qvem de tholo qvi fuit in Delphis scripsisse testatur Vitruvius lib. VII. cap. 1.

Theodorus *Phonascus*, cujus φωνασκικὸν βιβλίον memorat Laërtius II. 103.

* Theodorus *Pictor*, cujus ex Ptolemone meminit Laërtius II. 104. Alii tres de qvibus supra, in Ephesio & Atheniensi & mox in Samio.

Theodorus Platonicus Galen. T. 3. edit. Græcolat. Paris. p. 232. Vide in Solensi. Alius supra, in Asinæo.

Theodorus poëta qvem Svidas ait scripsisse Διάφορα δι' ἐπῶν, καὶ εἰς Κλεοπάτραν δι' ἐπῶν.

* Theodorus malus Poëta qvem perstringit Martialis XI. 94.

Theodori *Potacii* Monodia in Imp. Andronicum Palæologum, MS. in Bibl. Cæsarea.

* Theodorus *præfectus* Augustalis ad qvem scribit Isidorus Pelusiota.

Theodorus *Presbyter*, Asceta, de qvo dixi volumine VIII. p. 412. Idem fortasse ad qvem scribit S. Nilus.

Theodorus *Presbyter ἐν Μαζαρίῳ* Siciliæ, ad qvem scribit S. Maximus T. 2. p. 134. Alius Theodorus presbyter & Abbas, Martini I. Papæ apocrisiarius. Baron. ad A. 649. n. 65.

Theodorus *Priscianus*, supra in Medico.

Theodorus Prodromus cujus *ἐξήγησιν Canonum Conciliorum* (adhuc, qvod sciam, ineditam) passim citat Nic. Comnenus Papadopoli in prænotionibus Mystagogicis, eum ante nongentos annos scripsisse opinatur p. 409. adeoqve diu ante Balsamonem, Zonaram, Aristenum: Hunc antiqvissimum Canonum interpretem vocat p. 28. & p. 345. laudans ejus testimonium vocat *virum Juris consultissimum, sapientissimum, quo Magistro Nicetas Paphlago* a) *gloriatur, cujus dicta summis laudibus effert Nicephorus Blemmydes* b) *cujus sententias omnium probatissimas palàm affirmat cum Balsamone* c) *Aristenus*, d) *Blastarius*, e) *Harmenopulus*, f) *ceteriqve omnes qvi Canones interpretati sunt nostros, qvem Theologum maximum, & simpliciter κατ' ἐξοχὴν Magistrum ipse appellat Margunius* g).

Theo-

a) in explicat. Psalmi IV. in fine. b) in explic. Psalmi 2. c) in Epist. ad Episcopos Cypri. d) In procemio nomocanonis ad Manuelem Imp. e) in compendio Syntagmatis, elementi γ'. f) in ecthesi Canonum 20, hoc est Nicænorum. g) in procemio notarum ad Canones & alibi sæpe.

Theodorus Prodromus junior, circa duodecimi sæculi clarus initia, de cujus scriptis editis & ineditis dixi Volum. VI. hujus Bibl. p. 815. seq.

* Theodorus protosecretarius prætorii præfecti CPol. cujus mentio in hypomnestico de obitu S. Maximi & Anastasii T. 3. Opp. Sirmondi p. 602.

Theodorus ψάλτης apud Ælian. VII. 40. de animal.

Theodorus *protospatharius* in Actione IX. Concilii VIII. A. C. 869.

Theodorus *Ptochoprodromus* idem cum Prodromo juniore.

Theodorus *Quæstor* cujus orationem in S. Georgium Martyrem Allatius memorat. Incipit: προτρέπουσί μου πρὸς εὐφημίαν τὴν γλῶσσαν.

THEODORUS *Rhaithuensis*, ὁ τῆς Ῥαϊθοῦ a) in Laura sive monasterio *Rhaithu* ad Elim sive LXX fontes in Palæstina medio seculo septimo b) Presbyter, cujus Svidas meminit in Μάνης, composuit libellum, *sive ut* Allatius c) appellat, Orationem dogmaticam, qvæ inscribitur προπαρασκευή τις καὶ γυμνασία τῷ βουλομένῳ μαθεῖν τίς ὁ τρόπος τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως καὶ οἰκονομίας, καθ' ὃν ἐπετελέσθη· καὶ τίνα τὰ πρὸς τοὺς ταύτην μὴ ὀρθῶς νοοῦντας λεγόμενα παρὰ τῶν τῆς ἐκκλησίας τροφίμων. *Præparatio & meditatio in ejus gratiam qui discere cupit quomodo facta sit incarnatio Divina, & qvæ ab Ecclesiæ alumnis contra eos qui non recte de ea senserunt dicta sint.* In hac diserte rejicit falsas opiniones Manetis, Pauli Samosateni, Apolinarii, Theodori Mopsvesteni, Nestorii, Eutychis, illisqve Ecclesiæ opponit definitionem, qvam ubi porro explicat, Severi Antiocheni etiam & Juliani Halicarnassei Eutychianas explodit. Combefisio idem hic visus est Theodorus Monachus ad cujus qvæstiones respondet S. Maximus confessor T. 2. Opp. p. 151. Et apud Baronium ad A. C. 657. in indice operum S. Maximi diserte memoratur Epistola scripta *Theodoro presbytero Lauræ Raithu de Essentia & Natura*, etsi in Combefisii editione hoc non reperio. Incertum idemne Theodorus presbyter de cujus scripto, qvo Dionysio Areopagitæ vindicare scripta qvæ sub ejus nomine ambulant voluit, ὅτι γνήσια ἡ τοῦ ἁγίου Διονυσίου βίβλος, videndus Photius Cod. 1.

Editio-

a) Ῥαϊθοῦ in Codice Leidensi S. Climaci. Alibi Ῥαϊθοῦ, ut etiam in narratione de Monachis Sinaitis in Combefisii lectis triumphis CHristi martyrum p. 88. Perperam vero qui presbyterum Rhætum sive Rhætensem appellant, velut ex Rætia Germaniæ. De Johanne & Danjele Rhaithuensi dictum Volum. VIII. p. 616. 617.

b) non circa A. 460. ut Bellarminus. c) Allatius de processione Spiritus S. p. 251. 502. &c.

Editiones libelli Theodori Raithuensis, de incarnatione Verbi.

Latina ex *Godfridi Tilmanni* versione, sub titulo: Isagoge in V. libros Anastasii Antiocheni, sive exercitatio seu corollarium de incarnatione Domini. Paris. 1556. 8. & in Bibliotheca Patrum Paris. 1589. Tomo I. & 1609. nec non Colon. 1618 T. V. & Lugd. 1677. T. VIII. p. 334.

Græco Latina, cum *Theodori Bezæ* versione Genev. 1576 & 1580. 4. & inter Bezæ opera Theologica junctim edita ibid. 1582. fol. T. 3. p. 390-398.

Cum *Rob. Balforei* Scoti versione & castigationibus è MS. Codice Petri Stellæ, ad calcem Gelasii Cyziceni Historiæ Concilii Niceni Paris. 1599. 8. sed in editione Gelasii Commeliniana Theodorus est omissus. Notandum porro in Balforei editione primum Græce lucem vidisse extremam partem à Beza omissam, qvæ clausulæ loco male assuta legitur Gregorii Nysseni magnæ Orationi Catecheticæ, ut jam notavi Volum. VIII. p. 153. Eandem agnoscunt cæteri duo interpretes Tilemannus ac Turrianus.

Cum versione *Francisci Turriani* S. I. in auctario Bibl. Patrum Ducæano Paris. 1624. fol. T. I. p. 319. & in Bibliotheca Patrum Paris. A. 1644. & 1654. Tomo XI.

Theodorus *Rhetor* cujus meminit Aristoteles in Epitome Rhetorum apud Laërtium II. 104. De aliis Theodoris Rhetoribus supra in Byzantio, Cynopolita, & Gadareno qvi *Rhodius* dici maluit, qvod Tiberium Imp. Rhodi docuisset.

Theodorus Rhodiorum strategus ἐν τοῖς ὑπομνήμασι. *Svid.* in πανικῷ δείματι.

Theodorus ὁ τὰ περὶ Ῥωμαίων πεπραγματευμένος. Laërt, II. 104.

Theodorus *Sabbaita*, cujus capita ascetica centum, MSS. in Bibl. Coisliana.

* Theodorus *Samius* Nicosthenis discipulus, pictor. Plin. XXXV. 11.

Theodorus *Samius* architectus, qvi svasit carbones fundamentis Ephesii templi substerni, teste Laërtio II. 103. de illo Rhœci an Teleclis filio plura Menagius ad laudatum Laërtii locum. Videndum, idemne Theodorus cujus volumen de æde Dianæ, qvæ erat Ephesi, laudat Vitruvius lib. VII. cap. 1.

Theodorus *Samosatenus* subdiaconus, cujus mentio in S. Basilii Epist. 280. incertum idemne Theodorus ad qvem Epistola 328.

Theodorus *Samothrax* ex qvo Ptolemæus Hephæstion libro VII. apud Phot.

cod. 190. narrat Jovem natum, septem continuos dies risisse, indeque septenarium numerum pro perfecto æstimatum.

Theodorus ὁ Σανταβαρηνὸς dictus à Niceta in Vita Ignatii patriarchæ CPol. T. V. Concil. edit. Harduinianæ p. 1005. Photii amicus & ab eo in exilio ordinatus metropolita Patrarum. Ab aliis dictus ἀφαντοπόλεως Episcopus, civitatis quæ nusquam existeret. Neque enim ad Patrarum sedem occupandam, celebris in Achaja Civitatis Theodorus ille tunc admittebatur.

Theodorus *Scholasticus*, ad quem Isidori Pelusiotæ Epistolæ.

Theodorus *Scythopolitanus* Episcopus, cujus libellum oblatum Imperatori Justiniano & SS. Patriarchis Eutychio, Apollinario, Domnino & Eustachio Græce & Latine vulgavit eruditissimus Montfauconus in Catalogo Bibl. Segvierianæ sive Coislinianæ. p. 94-96. Paris. 1715. fol.

Theodorus *Sebastenus* citatur à Joanne Scylitze & Georgio Cedreno in Hist. Byz.

Theodorus *Sidæ* Episcopus in Historia Byz. citatur ab eodem Scylitze & Cedreno.

Theodorus *Smyrnæus*, Curopalata & ὕπατος φιλοσόφων, cujus excerpta pro Græcorum doctrina contra Latinos, & ἐπιτομὴ τῶν ὅσα περὶ φύσεως καὶ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν τοῖς παλαιοῖς διείληπται, MS. in Bibl. Cæsarea.

Theodorus *Soliensis*, ἐξηγούμενος τὰ μαθηματικὰ τοῦ Πλάτωνος. Plutarch. de oraculorum defectu p. 427.

Theodori *Stoici*: Chius, Milesius & tertius sine patriæ notatione, apud Laërtium II. 104.

Theodorus *Stratelates* sive militū præfectus martyr sub Licinio. Supra p. 147.

THEODORUS *Studites*, Studii, sive monasterii à Studio a) quodam Romano CPoli conditi Abbas, natus in eadem urbe est A. C. 759. & in avunculi sui *Platonis* adhuc superstitis b) locum archimandrita primum Saccudiensis monasterii in suburbano patrio factus A. 794. Hinc Tarasio patriarcha non auso Imperatori Constantino VI. resistere, quum repudiata Conjuge sua Maria Theodoten ille duxisset, Theodorus & Constantinum & Tarasium communione Christianorum indignos esse palam pronunciavit, atque inde Thessalonicam exul abire jussus A. 796. sed mox anno proximo post Constantini mortem magno cum honore revocatus ab Irene & Abbas Studio præfectus fuit. Post id tempus gravissime ferens

a) Vide Michaëlem Monachum in Theodori Studitæ vita p. 22. seq.

b) Plato Theoctistæ, Theodori matris frater diem obiit A. 812. ætatis 97.

ferens Nicephorum è Laico Patriarcha CPol. A. 806. factum & Josephum Oeconomum restitutum, novam à Patriarcha secessionem fecit: unde Synodo adversus ipsum coacta A. 809. c) iterato exilio afficitur, restitutus post biennium à Michaële Rancabe A. 811. Deniqve Leonis Armeni edicto adversus imaginum cultum publicato A. 814. ad certamen pro imaginibus accenditur, qvod maxima animi contentione acerrime gessit, omnem ingenii & doctrinæ vim in hoc profundens, nec dubitans pro hac causa novas exilii varii ac longioris, carcerisqve durissimi ærumnas per plures annos tolerare, donec à Michaële Balbo restitutus est A. 821. Hinc cum Thomæ rebelli adversus Michaëlem favere visus esset, urbe iterum excessit A. 823. & in vicina Acritæ promontorio peninsula S. Tryphonis obiit A. 826. d) XI. Novembr. qvo die Græci memoriam ejus celebrant. Successorem habuit in Abbatia Studii, *Naucratium*, cujus Epistola Encyclica de Theodori obitu Græce & Latine * edita est à Combefisio T. I. auctarii novi Bibl. Patrum p. 855-882. additis etiam notis. Græcis νέος ὁμολογητής, Labbeo præter rem Martyr: à Creyghtono e) male etiam cum Theodoro Grapto confunditur. Ex Vita ejus à *Johanne* vel alio qvodam Græce scripta locum affert Allatius de interstitiis ordinum apud Græcos p. 181. & de libris Eccles. Græcor. p. 138. atqve alibi. Ea ipsa porro est qvam Latine versam à *Jac. Sirmondo* habuit *Baronius*, ac pleraqve ex eadem adduxit Tomo nono Annalium: integram vero Græce & Latine ex Codice Bibl. Collegii Jesuitarum Paris. sub *Michaëlis* Monachi nomine edidit *Jacobus de la Baume* S. I. in tomo qvinto operum Sirmondi Paris. 1696. fol. pag. 1-88. testatus in alio Codice *Theodoro* Daphnopatæ tribui. Idem vir doctissimus monet de Theodori rebus præterea in Sanctorum Actis consulendas vitam S. *Platonis* 4. April. S. *Nicolai Studitæ* 4. Febr. S. *Nicephori* Patriarchæ CPol. 13. Mart. *Nicetæ* Hegumeni Mediciensis auctore Theosterícto ejus discipulo 3. April. S. *Tarasii* Patriarchæ 25. Febr. & S. *Theophanis* Sygriensis Abbatis 12. Mart. Idem de scriptis Theodori editis atqve ineditis non indiligenter egit, cujus observationibus meas adjunxi.

c) Vide Chronicam synopsin S. Theodori Studitæ Actorum, scriptis illius Tomo V. Operum Sirmondi præmissam à Jacobo de la Baume S. I.

d) Vide Pagium ad A. 826. n. 17. & T. 5. Opp. Sirmondi p. 18.

* Latine exstat etiam in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XIV. p. 903.

e) Vide Allatium adversus Creyghtonum p. 707.

Scripta Theodori Studitæ edita.

In eodem Tomo qvinto Operum Sirmondi, luculentis typis atqve emendate excusa, atqve locuplete instructa indice exhibentur Græce & Latine hæc Theodori Studitæ scripta:

1. *Oratio pro sacris Imaginibus*, habita coram Leone Armeno, qvam auctor vitæ Theodori integram exhibet p. 42 - 46. cum versione *Sirmondi*.

2. *Διαθήκη*, *Testamentum*. p. 80 - 88. cum versione ejusdem *Sirmondi* qvam ediderat *Baronius* ad A. 826. n. 51. seq. Exstat etiam ex versione *Joannis Livineji*, (qvi Sirleti Card. codice usus fuerat,) una cum Theodori sermonibus Catecheticis Latine versis Antwerp. 1602. 8. & in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. 1677. T. XIV. p. 895. Edidit præterea Latine *Christ. Woldenbergius* una cum libro suo de testamentis veterum, Rostoch. 1651. 4. *Græce* etiam *Jacobus Tollius* in insignibus Itineris Italici, Trajecti ad Rhen. 1696. 4. ex Codice Lipsiensis Bibl. Paulinæ, qvam præfectus ejus dignissimus Joachimus Fellerus *ὁ μακαρίτης* cum ipso communicaverat. Sed Latinam versionem qvam addidit p. 179. male tribuit Sirmondo, nihil illa putidius esse, nihil puerilius p. 191. professus: nam Livineji esse, non Sirmondi, qvi conferet reperiet.

3. Βίβλος δογματικὴ ἐν ᾗ τρεῖς λόγοι ἀντιῤῥητικοί. *Liber dogmaticus continens disputationes tres refutatorias adversus Iconomachos, pro cultu Imaginum.* p. 89. 106. 131 - - - 168. Memorat auctor Vitæ p. 28. Primum & secundum vertit *Sirmondus*, tertium *Jacobus de la Baune*.

4. Ἔλεγχος καὶ ἀνατροπὴ τῶν ἀσεβῶν ποιημάτων, *Refutatio & subversio carminum acrostichon Jambicorum compositorum ab Iconomachis Joanne, Ignatio, Sergio & Stephano*, qvæ ipsa præmittuntur partim, partim subjiciuntur p. 169 - 199. Vertit *Jacobus de la Baune*.

5. Προβλήματά τινα πρὸς εἰκονομάχους: Problemata qvædam adversus Iconomachos p. 200 - 205. Vertit idem *Baunius*.

6. Κατὰ εἰκονομάχων κεφάλαια ἑπτά. Capita septem contra Iconomachos. p. 206 - 215. Eodem *Baunio* interprete.

7. Ἐπιστολὴ πρὸς Πλάτωνα περὶ τῆς προσκυνήσεως τῶν σεπτῶν εἰκόνων *Epistola ad Platonem Archimandritam de cultu sacrarum imaginum* p. 215 - 220. Interprete eodem Baunio.

8. Epi-

8. *Epistolarum libri duo*, qvorum prior LVII. posterior CCXIX. * complectitur. p. 221. 370-753. Ex his sparsim qvasdam exhibuerat Baronius à *Sirmondo* Latine versas, Libri *prioris* qvidē XXXVIII. & LIII. ad A. 787. n. 58. 59. IV. & V. ad A. 795. I. II. III. ad A. 796. VII. ad 801. XVI. XXVI. XXX. ad 806. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVIII. XXXI. ad A. 808. XXXII. usqve ad XXXVI. nec non XXXVIII. XXXIX. XLIII. XLVIII. LI. LIII. ad A. 809. & LVI. ad A. 811. Libri *posterioris* vero CXXVII. ad A. 787. n. 63. I. II. V. VIII. XVIII. ad A. 814. IX. X. ad A. 815. IV. XI. XXI. XXII. XXIII. XXV. XXVI. XXXI. XXXII. XXXIV. XL. XLI. XLV. L. LV. LIX. LXX. LXXXVII. CLXXXI. ad A. 816. XII. XIV. XV. XVI. XVII. ad A. 817. XIII. XXX. XXXV. XXXVII. XLIV. LV. LVIII. LXI. LXVI. LXVIII. XCIV. C. ad A. 818. XXXVIII. LXII. LXIII. ad A. 819. LXXI. ad A. 820. LXXIII. LXXIV. LXXIX. LXXX. LXXXVI. XC. XCII. CVI. CXXI. ad A. 821. CXXVII. CXXIX. CXCIX. CCIV. ad A. 823. CXVI. CXXXVIII. CLXVII. ad A. 825. Qvas non ex Sirmondi versione apud Baronium reperit, illarum interpretationem ipsemet adjunxit editor *Jacobus de la Baune*. Libri secundi Epistolam CCXV. responsiones ad XVII. interrogata complexam ad Methodium Monachum, sub *Nicephori CPol.* nomine vulgavit Græce & Latine Cotelerius T. 2. monument. Ecclesiæ Græcæ p. 453. Sed Theodoro etiam tribuitur in Codice Bibl. Coislinianæ, de qvo illustris Montfauconus p. 325.

9. *ἴαμβοι εἰς διαφόρους ὑποθέσεις.* p. 753-776. Carmina brevia & Epigrammata jambica varii argumenti CXXIII. Sirmondo magnam partem Interprete. Horum *prima* XXIX. videntur in vita Theodori Studitæ p. 25. signari *τὰ εὐαγγελίας συγγραφῇ διὰ στίχων ἰάμβων.* Ultimo loco alterius nescio cujus auctoris in Theodorum Epigramma Græcum subjicitur versibus Hexametris, in qvo inter alia laudatur qvod Studitas Monachos docuit sacros hymnos concinere *ὑμνοπόλον θέσπεσιν ἀγύρεως ἀεὶ ἀοιδήν.* Ex carmine CXV. constat Theodorum anteqvam Monachus fieri eligeret uxorem fuisse *Annam*, qvæ cum marito deinde in voluntarium cœlibatum consensit, & liberos ex illo susceptos monasticæ vitæ mancipavit.

* Multa in his Epistolis emendari & lacunas suppleri posse è Codice MS. Bibl. Segvierianæ sive Coislinianæ, CCLXXII. insuper ineditas exhibente, notat Eruditiss. Montfauconus p. 144. Qvanqvam vero titulus illius Codicis tantum promittit Epistolas à Theodoro scriptas tempore primi & secundi exilii *τῆς πρώτης καὶ δευτέρας ἐξορίας*: [illegible] in eo reperiuntur etiam qvæ in alio Codice inscribuntur *ἐξορίας τρίτης tertii exilii*, apud eundem Montfaucon. p. 314. seq.

Index eorum ad qvos scriptæ sunt THEODORI STUDITÆ EPISTOLÆ.

numeri minores, denotant paginas editarum: majores numerum ineditarum Epistolarum in Codice MS. Bibl. Coislianæ DXLVIII. Epistolas complectante.

A.

Ἀνεπίγραφος. CCC. CCCCVII.
Abolio & Joanni monachis, 704.
Abrahamio Hospitalario, 537.
Agathonicæ cæterisqve filiis, 588.
Albeneccæ Protospathariæ, 472.
Alexandriæ Papæ, 399.
Amico, τῷ φίλῳ ὁ φίλος. CCCLIX.
Ammonæ filio. CCCCXLI. DXIX.
Ammoni filio, 522.
Anastasio Episcopo Cnossiæ, 249.
Anastasio Protospathario, 479.
Anatolio filio CCCLXIII. CCCCXCI.
& Sabbatio filiis, CCLXXXI.
Annæ monachæ, 331. CCXCVI.
CCCCLXXIV.
Annæ Præpositæ, 337. 364. CCCCXCIII
inclusæ ob CHristum. CCLXXXV.
Annæ patriciæ & moniali.
CCCLXXXIX.
Anthimo filio, 544.
Antho filio. DVIII. CCCCLVIII.
Antiocho silentiario. CCCCXLVIII.
Antisarchensis populi communi, 265.
Antonio Dyrrachii, 631.
Antonio Episcopo, 725.
Antonio Præposito S. Petri, &c. 366.
CCCXCVIII.
Aphrodisio filio CCCCXL. DXVII.
Arcadio monacho, 464. CCCXCIX.
Archimandritæ Gotthiæ, 651.
Arsenio filio, 337.
Arsenio monacho CCCCLXVII infra in Isaaco
Athanasio filio, 337. 433. 510.
CCLXXIX. CCCXIV. CCCXCI. DVII.
Athanasio Præposito. CCCCXXIII.
CCCCXCVII.
Auxentio Præposito, 683. CCCLXVIII.

B.

Basiano filio CCCXXV. CCCXCVI.
CCCCXXIX.
Basilio Præposito & Archimandritæ Romæ, 307. CCCCLXIII.
Basilio CHristi confessori, 517.
Basilio filio spirituali, 535.
Basilio monacho, 286. 697.
CCCCXCVIII. DXXXII.
Basilio Patricio, 476.
Basilio Præposito, 427. 461. 58.
602. 603.
Bessarioni filio CCCXXVIII. CCCCXXVII.
CCCCXLIV.
Bryenæ Stratego, 669.

C.

Calæ sorori. infra, Irenæ.
Callisto filio. CCCCXII. D.

Aa

Ad Canonicas, 482. CCCXLI. DXLVI.
Ad Canonicas Principenses, 574.
Cassiæ DXLI. Candidatissæ, 721. CCCCXIII.
Κηροπεράτῃ, cerario. CCXCIII.
S. Charitonis Lauræ Moderatori, 408.
Cizarensium fraternitati, 584.
Cledonio sive Clydonio filio. CCCLXXXIV. DI. CCCCLVI.
Comiti. CCCC.
Ad Cyzicenos, 600.
Confessoribus patribus & fratribus, 489. 510. 517.
Constantino DXI. curatori CCCCXXV.
Constantino Laico CCCCLXXXIII. DXL.
Constantino Præposito DXXXIV.

D.

Demetrio Consuli, 612. 745.
Demochari Logothetæ generali, 516.
Demochari uxori, 550.
Diogeni a secretis, 658.
Dionysio monacho, 727.
Discipulis suis, 552. 573. 585. 610.
Domitiano filio. CCCLXXVIII.
Dorotheo filio, 703. CCCXXIV. CCCLXXXV. CCCCXXXI. DXXIV.
alteri Dorotheo filio. CCCCXXXII.

E.

Eliæ filio, 549.
Eliæ presbytero, 681.
Ephraim & Agathoni, &c. 588.
Ephræm filio. CCCLXIII. DXVI.
Epiphanio filio 437 DXLVII. seq.
Epiphanio præposito CCCLXXIV.
Episcopis exulibus, 522.
Episcopis exulibus in Chersone, 531.
Evarelto filio, 540.
Evcharisto filio CCCXCIII. DIX.
Eudociæ Candidatissæ, 701.
Eudocimo Spathario, 672. 685. 696.
Eudoconi sacræ virgini, 532.
Evodio CCCCXLVI. & Joanni filiis. CCCCXXX. CCCCXC. DXXXVIII.
Euphemiæ inclusæ, 498.
Euphemio Sardensi, 730.
Irenæ & Euphrosynæ monialibus, 543.
Euphrosynæ Præpositæ, 554. 558. 563. 571. 590. 615. 671. 701.
Euprepiano filio DIV. & iis qvi cum eo sunt, 309.
Albano & Euprepiano filiis, 329.
Euschemoni Lampsaceno CCLXXXIX.
Eusebio filio CCCCIX.
Eustratio archiatro. CCCCLVI.
Eustratio Præposito, 546.
Euthymio Sardensi. CCLXXIV. CCCXII.
Euthymio & reliqvis fratribus. CCCLXXIX.
Euthymio filio. CCCCX. CCCCXXXVIII. DXV.

F.

Fraternitati Cizarensium, 584.
Fraternitati Pelecetes, 609.
Fraternitatibus dispersis, 446. 451. 466.
Fratribus absentibus, 380. 420. 446. 451. 468. dispersis, 585.
Fratribus qvi cum Patricio filio sunt, 628. in Saccudione, 294. Studianis, 480. in urbe degentibus, 547.

Gelasio

Scripta Theodori Studitæ edita.

In eodem Tomo qvinto Operum Sirmondi, luculentis typis atqve emendate excusa, atqve locuplete instructa indice exhibentur Græce & Latine hæc Theodori Studitæ scripta:

1. *Oratio pro sacris Imaginibus*, habita coram Leone Armeno, qvam auctor vitæ Theodori integram exhibet p. 42 - 46. cum versione *Sirmondi.*

2. Διαθήκη, *Testamentum.* p. 80 - 88. cum versione ejusdem *Sirmondi* qvam ediderat *Baronius* ad A. 826. n. 51. seq. Exstat etiam ex versione *Joannis Livineji*, (qvi Sirleti Card. codice usus fuerat,) una cum Theodori sermonibus Catecheticis Latine versis Antwerp. 1602. 8. & in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. 1677. T. XIV. p. 895. Edidit præterea Latine *Christ. Woldenbergius* una cum libro suo de testamentis veterum, Rostoch. 1651. 4. *Græce* etiam *Jacobus Tollius* in insignibus Itineris Italici, Trajecti ad Rhen. 1696. 4. ex Codice Lipsiensis Bibl. Paulinæ, qvam præfectus ejus dignissimus Joachimus Fellerus ὁ μακαρίτης cum ipso communicaverat. Sed Latinam versionem qvam addidit p. 179. male tribuit Sirmondo, nihil illa putidius esse, nihil puerilius p. 191. professus: nam Livineji esse, non Sirmondi, qvi conferet reperiet.

3. Βίβλος δογματικὴ ἐν ᾗ στῤῥοὶ λόγοι καὶ ἀντιῤῥητικοί. *Liber dogmaticus continens disputationes tres refutatorias adversus Iconomachos, pro cultu Imaginum.* p. 89. 106. 131 - - - 168. Memorat auctor Vitæ p. 28. Primum & secundum vertit *Sirmondus*, tertium *Jacobus de la Baune.*

4. Ἔλεγχος καὶ ἀνατροπὴ τῶν ἀσεβῶν ποιημάτων, *Refutatio & subversio carminum acrostichon Jambicorum compositorum ab Iconomachis Joanne, Ignatio, Sergio & Stephano*, qvæ ipsa præmittuntur partim, partim subjiciuntur p. 169 - 199. Vertit *Jacobus de la Baune.*

5. Προβλήματά τινὰ πρὸς εἰκονομάχους: Problemata qvædam adversus Iconomachos p. 200 - 205. Vertit idem *Baunius.*

6. Κατὰ εἰκονομάχων κεφάλαια ἑπτά. Capita septem contra Iconomachos. p. 206 - 215. Eodem *Baunio* interprete.

7. Ἐπιστολὴ πρὸς Πλάτωνα περὶ τῆς προσκυνήσεως τῶν σεπτῶν εἰκόνων *Epistola ad Platonem Archimandritam de cultu sacrarum imaginum* p. 215 - 220. Interprete eodem Baunio.

8. Epi-

8. *Epistolarum libri duo*, qvorum prior LVII. posterior CCXIX. * complectitur. p. 221. 370-753. Ex his sparsim qvasdam exhibuerat Baronius à *Sirmondo* Latine versas, Libri *prioris* qvidē XXXVIII. & LIII. ad A. 787. n. 58. 59. IV. & V. ad A. 795. I. II. III. ad A. 796. VII. ad 801. XVI. XXVI. XXX. ad 806. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVIII. XXXI. ad A. 808. XXXII. usqve ad XXXVI. nec non XXXVIII. XXXIX. XLIII. XLVIII. LI. LIII. ad A. 809. & LVI. ad A. 811. Libri *posterioris* vero CXXVII. ad A. 787. n. 63. I. II. V. VIII. XVIII. ad A. 814. IX. X. ad A. 815. IV. XI. XXI. XXII. XXIII. XXV. XXVI. XXXI. XXXII. XXXIV. XL. XLI. XLV. L. LV. LIX. LXX. LXXXVII. CLXXXI. ad A. 816. XII. XIV. XV. XVI. XVII. ad A. 817. XIII. XXX. XXXV. XXXVII. XLIV. LV. LVIII. LXI. LXVI. LXVIII. XCIV. C. ad A. 818. XXXVIII. LXII. LXIII. ad A. 819. LXXI. ad A. 820. LXXIII. LXXIV. LXXIX. LXXX. LXXXVI. XC. XCII. CVI. CXXI. ad A. 821. CXXVII. CXXIX. CXCIX. CCIV. ad A. 823. CXVI. CXXXVIII. CLXVII. ad A. 825. Qvas non ex Sirmondi versione apud Baronium reperit, illarum interpretationem ipsemet adjunxit editor *Jacobus de la Baune*. Libri secundi Epistolam CCXV. responsiones ad XVII. interrogata complexam ad Methodium Monachum, sub *Nicephori CPol.* nomine vulgavit Græce & Latine Cotelerius T. 2. monument. Ecclesiæ Græcæ p. 453. Sed Theodoro etiam tribuitur in Codice Bibl. Coislinianæ, de qvo illustris Montfauconus p. 325.

9. *ἴαμβοι εἰς διαφόρους ὑποθέσεις.* p. 753-776. Carmina brevia & Epigrammata jambica varii argumenti CXXIII. Sirmondo magnam partem Interprete. Horum prima XXIX. videntur in vita Theodori Studitæ p. 25. signari *ἐπαγγελίας ἔγγραφοι διὰ στίχων ἰάμβων.* Ultimo loco alterius nescio cujus auctoris in Theodorum Epigramma Græcum subjicitur versibus Hexametris, in qvo inter alia laudatur qvod Studitas Monachos docuit sacros hymnos concinere *ὑμνοπόλων θεότευκτον ἀγήνορα ὧρσεν ἀοιδήν.* Ex carmine CXV. constat Theodorum anteqvam Monachus fieri eligeret uxorem fuisse *Annam*, qvæ cum marito deinde in voluntarium cœlibatum consensit, & liberos ex illo susceptos monasticæ vitæ mancipavit.

* Multa in his Epistolis emendari & lacunas suppleri posse è Codice MS. Bibl. Segvierianæ sive Coislinianæ, CCLXXII. insuper ineditas exhibente, notat Erudiriss. Montfauconus p. 144. Qvanqvam vero titulus illius Codicis tantum promittit Epistolas à Theodoro scriptas tempore primi & secundi exilii *τῆς πρώτης καὶ δευτέρας ἐξορίας* : tamen in eo reperiuntur etiam qvæ in alio Codice inscribuntur *ἐξορίας τρίτης tertii exilii*, apud eundem Montfaucon. p. 314. seq.

Nicolao mancipi CCCCXXXIV. CCCCLXXXII.
Nilo filio. CCCCVI.

O.

Oeconomo CCCCLXXXVI. τῆς συμβόλυ. DXXVI.
Olbiano Patricio, 724.

P.

Panagri Præposito CCCLXIX.
Pantoleonti Logothetæ, 514. 690.
Pardo ἰθαγῇ. CCCCLIII.
Parthenio filio. CCCLXX. DXXII.
Pasarioni filio CCCLXVI.
Paschali Papæ Romæ, 395. 397.
Patriarchæ Hierosolymorum, 402. 567. infra, Thomæ.
Patribus spiritualibus, exulibus, 468.
Patribus ac fratribus Christi confessoribus, 489. 510. 517.
Patricio CCCXIII.
Fratribus qui cum Patricio filio sunt, 628.
Patriciæ. CCCCIII. alii CCCCIV.
Paulo filio DXLIV.
Fraternitati Pelecetes, 609.
Petro filio. CCCCII. DXXV.
Petro Nicææ, 424. 540 577. 714. CC XXXII. CCCLVII.
Philippo diacono, 359.
Philippo Monacho. CCCCXIV.
Philoni filio, infra, Tito.
Philotheo Possessori, 667. 693. 716.
Photinidii monachis, 576.
Pinusio & Mari filiis, 266.
Platoni patri spirituali, 221. 224. 228. 368.
Politiano domestico CCXCV.
Præposito, 374. 421. 465. 602. panagri CCCLXIX.
Præpositæ. CCCXLII. CCCXVII. CCCCXXXVI.
Presbytero DXII. qvi subscripserat, 378.
Ad Principenses Canonicas, 574.
Procopio monacho, 595.
Proterio filio CCCCLXXXIII. CCCCLXXXIV.
Protospathariæ. CCCCLXII.

S.

Ad Lauram S. Sabæ, 405.
Sabbatio filio. supra, Anatolio.
Sergio Hypato τῦ Ἀιγαιῦ * & fratris filio 336. CCCXLIV. seq. CCCLXI. CCCCLXVIII.
Sergio notario CCCLXXXIII.
Sergio Præposito, 675.
Severiano filio spirituali, 617.
Silvano CCCCLXXIII. DXXXVII. & Euprepiano filiis, 329.
Simeoni filio, 462. CCCLXIV. DXXI. DXIV. CCCCXLII. DXXXIX.
Simeoni monacho, 267. 269. 274. 430.
Simeoni Præposito, 242. 282.
Sisoe Episcopo CCCCXXVI.
Spathariæ Flaviani, 688. CCCXC. CCCCXX. DV.
Stauracio Spathario, 263.
Stephano consobrino. CCXCII.
Stephano filio, 676. CCCLXXII. DXX.
Stephano Lectori, 360.
Stephano Magistro, 509.
Stephano Præposito, 599.
Stephano a secretis, 235. 507.

Thad-

* Vide Cangii appendic. ad Glossarium Græc. p. 7.

T.
Thaddæo filio & confessori ccclxxxi. cccxxvi.
Thalelæo filio, 433. 459.
Theoctistæ matri suæ, 237.
Theoctisto eremitæ, 597. 655.
Theoctisto filio cccxxiii.
Theoctisto Magistro, 276.
Theodoro diacono, 661.
Theodoro Hospitalario, 569.
Theodoro monacho, 518. 619. 641.
Theodoro Patricio, 605. 648.
Theodoro spathario. cccxlviii.
Theodoro Stratego, (MS. Theodoto) 594.
Theodosiæ Augustæ & Basilio ejus filio, 719.
Theodulo Cionitæ, 259.
Theodulo filio ccclxxxvii. dxxix. dxiii.
Theophani monacho, 691.
Theophani præposito τῦ Ἄγρ. ccccxi & confessori. cccclxxvi.
Michaëli & Theophilo Impp. 705.
Theophilo Ephesi, 458. 499. 625.
Theophilo filio ccclxv.
Theophilo Præposito, 320. 525.
Theophylacto Nicomediæ, 375. 425.
Theophylacto presbytero ccccxliii.
Thomæ Chartulario, 636.
Thomæ Disypato, 253.
Thomæ Patriarchæ Hierosolymorum, 567.
Thomaidi virgini sacræ, 744.
Timotheo filio, 426. cclxxx. cccxcv. dxxxi. cccclxxxvii.
Tithoe filio. dxxxvi. ccclxxvi.
Tito & Philoni filiis ccccxxxiii.
Turmarchissæ Græciæ, 607.
Z.
Zachariæ ὑπάτῳ. cclxxviii. ccxcvii. cccclxxxv.

Scripta edita Theodori Studitæ, qvæ cum operibus Sirmondi non prodiere.

10. Δογματικὴ περὶ τιμῆς καὶ προσκυνήσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων. *Oratio dogmatica de honore atque adoratione sanctarum Imaginum.* Græce cum Jo. Damasceni Orationibus de imaginibus Rom. 1553. 8. & Latine *Godfrido Tilmanno* interprete Antwerp. 1556. 12. Atqve utraqve Lingva inter Damasceni opera Basil. 1575. fol. p. 674. Et Latine iterum in Bibliotheca Patrum Paris. 1589. & 1644. 1654. Tomo III. altero interprete, ibiqve notatur, illius Orationis locum citari à Gennadio, qvi antea Georgius Scholarius, in expositione qvinqve capitum Synodi Florentinæ contra Græcos cap. 5. sect. 12.

11. Ἐπιτάφιος εἰς Πλάτωνα τὸν ἑαυτοῦ πνευματικὸν πατέρα. *Oratio funebris in S. Platonem Patrem suum spiritalem.* Hanc à Gvil. *Sirleto*, postea Cardinale redditum Latine vulgarunt *Aloysius Lipomanus* tom. VII. de vitiis

 Sancto-

Sanctorum Patrum p. 275. & ex Lipomanno *Laur. Surius* ad XVI. Decembr. nec non alter *Laurentius, de la Barre* in Historia Christiana Patrum p. 118. Paris. 1583. fol. Deniqve Græce ex Bibl. Regis Christianissimi & Vaticana dedere *Henschenius* & *Papebrochius* ad calcem Act. Sanctor. T. 1. April. p. XLVI. & Latine ex nova interpretatione p. 366.

12. *Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἐν τῇ μεσονηστίμῳ. Oratio in adorationem pretiosæ & vivificæ Crucis in media Quadragesima.* Prodiit Græce cum *Jacobi Gretseri* versione, in hujus opere de Cruce T. 2. p. 287. Ingolstad. 1600. 4. (edit. in fol. p. 1405.) Incipit: *ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης ἡμέρα.* Latine T. XIV. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 900.

13. Κανὼν εἰς τὴν σταυροπροσκύνησιν. *Canon* sive *Hymnus in adorationem Crucis*, sub Theodori Studitæ nomine editus Græce & Latine ab eodem *Gretsero* T. 3. p. 487.

14. *Κανὼν ψαλλόμενος εἰς τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἁγίων εἰκόνων, ποίημα τοῦ ἁγίου πατρὸς Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. Canon* sive *hymnus* Odis octo constans *qvi canitur in erectione sanctarum Imaginum, opus S. P. Theodori Studitæ.* Exstat Græce & Latine, *Federico Metio* interprete apud *Baronium* ad A. 842. Et Latine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XIV. p. 898. Sed monet doctissimus Cardinalis, Theodori nostri non esse hymnum hunc, utpote qvem non ante restitutas imagines sacras ad redditam Ecclesiæ pacem, proindeqve pluribus post Theodori mortem annis scriptum fuisse apparet. Itaqve Combefisius putat junioris esse Theodori, qvi post Naucratium Studio præfuit.

15. Ἡ μικρὰ λεγομένη Κατήχησις, *Catechesis qvæ dicitur parva*, CXXXIV. sermonibus brevibus & extemporalibus distincta. Memoratur in Theodori Studitæ vita p. 27. & Græce MS. exstat in variis Bibliothecis, Cæsarea Lambec. VIII. p. 295. Bodlejana Oxoniensi, Segvieriana sive Coisliniana & Lipsiensi Paulina. Fuit etiam apud Raphaëlem Trichetum du Fresne. Latine prodiit ex *Joannis Livineji* Canonici Antwerpiensis versione, Antwerp. 1602. 8. & in Bibliothecis Patrum edit. Colon. Tomo IX. & Paris. 1644. 1654. Tomo II. atqve Lugd. T. XIV. Hujus *κατηχήσεως* lectio Monachis commendatur in Triodio & Menæis Græcorum & in Typico Irenes Augustæ in Analectis Græcis Monachor. Benedictin. p. 210.

16. Ἐγκώμιον περὶ τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου, *Encomium S. Bartholomæi Apostoli*, qvod Græce exstat MS. in Codice Colbertino 340. Latine ex veteri *Anastasii* versione edidit Lucas Dacherius Tomo tertio spicilegii Paris. 1659. 4. & Franciscus Combefisius in Bibliotheca Concionatoria T. VII. p. 749. Paris. 1662. fol.

18. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον. *Encomium S. Apostoli & Evangelistæ Joannis Theologi.* Latine à se versum vulgavit idem Combefisius in jam laudata Bibliotheca.

19. *Sermo brevis in Dominicam quartam Quadragesimæ* sive *Jejunii.* Latine ex *Joannis Livineji* versione prodiit sæpius cum Theodori Studitæ Catechesi, de qva jam dixi. Incipit: *Fratres, Patresque; S. Spiritus nos benignitas.* Livinejus in Codice MS. hunc sermonem reperit notatum numero octavum & sexagesimum.

20. *Capitula qvatuor de vita ascetica*, qvæ Græce & Latine vulgata sunt à *Petro Possino* S. I. in thesauro Ascetico Paris. 1684. 4. Capita qvinqve MSta in Bibl. Cæsarea memorat Lambecius IV. p. 146.

21. Ἐγκώμιον εἰς τὴν τρίτην εὕρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου προδρόμου. *Encomium in tertiam inventionem venerandi capitis* * *sancti præcursoris Joannis Baptistæ.* Cum versione *Francisci Combefisii* edidit *Carolus du Fresne*, sive *Cangius*, in libro cui titulus: *traité Historiqve du chef de S. Baptiste.* Paris 1666. 4.

22. Τροπάρια, κανόνες &c. *Troparia, Canones* sive *hymni* &c. Complura generis hujus, Studitæ inscripta nomine, in Octoëcho, Menæis & aliis Græcorum libris Græce edita sunt. Itaqve nostrum intellige, Theodorum Monachum, cujus Canon catanycticus sive hymnus de nocte decantandus ad CHristum Servatorem memoratur MS. apud Lambecium V. p. 268. Ποιητὰς τῶν κανόνων Theodorum Studitam & Josephum (Episcopum Thessalonicensem) ejus fratrem laudat Codinus Origg. CPol. c. 104. p. 50. Nicephorus Callistus in Synaxario: Πρῶτος δὲ πάντων &c. *Primus autem omnium illud, tres odas inqvam, in typum, ut arbitror, sanctæ & vivificæ Trinitatis excogitavit magnus Poëta Cosmas in magna sanctaque Passionis Domini & Dei & Servatoris nostri JEsu CHristi hebdomade -- ex quo & reliqui Patres & inter eos præcipue* Theodorus & *Josephus Studitæ eum æmulati, in aliis sanctæ magnæ Quadragesimæ hebdomadibus componentes, proprio Studiorum monasterio tradiderunt, odas istas magis ac magis producentes ac concinnantes.* Clari etiam apud Græcos hymnorum & cantionum auctores Theodorus Ducas Lascaris Imperator, cujus κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον describitur in Paracletico p. 181. Theodorus item Coetonita, Theodorus Santabarenus &c. ne dicam de Theodoro Prodromo, qvi hymnos Cosmæ &

* De inventione capitis S. Joannis Baptistæ confer Cangii CPolin Christianam lib. IV. p. 101. Eliæ du Pin Bibl. scriptor. Eccles. T. XVIII. p. 142. edit. Amst. & memorias Trevultianas A. 1708. p. 418. seq.

& Damasceni commentario illustravit. Sed de Theodori Studitæ scriptis dicere pergamus, cui nonnulli viri docti tribuunt etiam vitam *Theophanis* Confessoris, qvam Latine ediderunt Lipomannus, Surius, Henschenius ad 12. Martii, & Combefisius è Barberino codice descriptum Græce cum Latina versione præmisit Chronico Theophanis edito Paris. 1655. fol. Tribuitur illi etiam in Codicibus qvibusdam *Oratio in natalem S. Deiparæ*, qvæ incipit: λαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ κτίσις σήμερον. Sed plurium Codicum auctoritate asseritur Joanni Damasceno, inter cujus opera prodiit Græce & Latine cum versione Allatii T. 2. edit. novæ p. 849.

Scripta Theodori Studitæ inedita,

qvæ à Jacobo Baunio in elencho operum ejus commemorantur.

23. Ἡ μεγάλη καλουμένη κατηχητικὴ &c. *Magna catechesis* * *tribus membris seu partibus comprehensa: liber complectens catecheses collectas ex omnibus catechesibus sancti Patris nostri confessoris Theodori Studitæ, quæ & recitari debent diebus Dominicis, quarta & sexta feria, & in majoribus festis totius anni; sicut & composita sunt.* meminit auctor vitæ p. 27. d. Extat hæc in Regio Græco codice Paris. 2340. Ibi autem post illas catecheses, ita legitur: Θεοῦ τὸ δῶρον ἡ γραφὴ δὲ Ἀρσενίου· ἐτελειώθη μηνὶ Ἰουνίῳ, δωδεκάτῃ, ἰνδικτ. ιδʹ. ἔτους ϛχμδʹ. βασιλεύοντος Ἰωάννου τοῦ Πορφυρογεννήτου. *Donum Dei istud scripsit Arsenii manus, absolutum mense Junio, die duodecima, Indictione* XIV. *anni* VIMDC. XXXXIV. *regnante Joanne Porphyrogenneta:* qvi annus incidit, ex supputatione Græcorum, in annum Christi MCXXXVI. qvo Calo-Joannes Alexii Comneni F. Isaaci N. decimum nonum Imperii annum agebat.

24. Πανηγυρικὴ βίβλος &c. *Panegyricum volumen in dies festos Domini, necnon Deiparæ, & S. Joannis Baptistæ.* ita Auctor Vitæ p. 27. e. Huc referri possunt fortasse, I. Λόγος κατηχητικὸς τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα. *Sermo catecheticus magna Dominica die Paschæ:* qvi extat in Vaticano Græco codice 1587. unde ab Arcudio descriptum habuimus. II. Εγκω-

* Fuit etiam in Bibl. Scorialensi, in Mediceam autem venit ex Gerasini Blachi apparatu librario de qvo Combefisius in Bibl. Concionator. *Rev. Abbas Gerasimus Blachus duplo fere plures* (qvam ediderat Livenejus) *sermones Theodori Catecheticos extare ad me scribebat, in quibus majores illos fuisse nullus dubito. At spretum nostris tantum ἕρμαιον, hoc solum arente munificentia Gallica, sic alias effusa: Magno interim Duce totam Viri Græcorum supellectilem sibi addicente.* In Bibl. Coisliniana sive Segvieriana sermones Catechetici qvi Theodoro Studitæ tribuuntur extant ad CLXX. Vide Eruditiss. Montfauconi Catalogum illius Bibl. p. 376. 386. seq.

Ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ἁγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου. *Encomium in dormitionem sanctæ dominæ nostræ Deiparæ:* qvod extat in Vaticano Græco codice 1671. unde Arcudii manu pariter descriptum vidimus. III. Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τοῦ ἁγίου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. *Sermo in Natalem sancti prophetæ, præcursoris & Baptistæ Joannis.* Extat in Sfortiano codice 86. unde ab Arcudio transcriptus. Eumdem sermonem Sirmondi qvoqve manu Græce descriptum habemus. IV. Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς τοῦ μεγάλου βαπτιστοῦ &c. *Encomium in Decollationem magni Baptistæ ac præcursoris CHristi:* qvod extat in Vaticano Græco codice 1671. unde descriptum ab Arcudio. Sirmondi etiam manu exaratum habemus. V. *De Inventione capitis S. Joannis Baptistæ*, in codd. Regiis 66. & 1045. VI. Ἐγκώμιον εἰς τὴν τρίτην εὕρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου προδρόμου *Encomium in tertiam inventionem venerandi capitis sancti Præcursoris:* qvod extat in Regio codice 273. & in Sirmondi apographo. Editum est, ut dixi, Græce & Latine, Francisco Combefisio interprete, in libro Gallico V. CL. Du-Cangii, de S. Joannis Baptistæ capite. VII. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν θεολόγον. *Encomium in S. Apostolum & Evangelistam Joannem Theologum:* extat in Regio codice 273. unde a Sirmondo descriptum habemus. VIII. *De Veneratione crucis.* in codd. Regiis. 143. & 276.

25. Ὁ περὶ τὴν μητέρα ἐπιτάφιος. *Theoctistæ matris laudatio funebris.* In Vita Theodori pag. 4. b. Extat in Metaphrastæ codice MS. Colbertino 450. in mense Decembri.

26. Ἐπιτίμια κοινὰ τῆς ὅλης ἀδελφότητος. *Pœnitentiæ communes universæ fraternitati.* meminit Auctor vitæ p. 25. c. Extant autem in Vaticano Græco codice 430. tum in apographis Sirmondi & Arcudii.

27. Σχόλιον εἰς τὰ μερικὰ ἀσκητικὰ τοῦ μεγάλου Βασιλείου. *Scholium in particularia ascetica magni Basilii.* Græce descriptum habemus manu Sirmondi. Descripsit etiam Arcudius ex Vaticano Græco codice 431.

28. Ἐκ τοῦ ὅρου * περὶ τῆς ἑβδομάδος τῆς τυροφάγου. *Ex Regula de hebdomade Tyrophagii.* Græce descripsit Sirmondus ex Canonario Bibliothecæ Cardinalis Columnæ.

29. Σύντομος διδασκαλία τοῦ Στουδίτου Θεοδώρου. *Brevis institutio Theodori*

* Apud Lambecium VIII. p. 451. Ἐκ τῶν ὅρων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου καὶ ὁμολογητοῦ, τοῦ Στουδίτου, περὶ τῆς ἑβδομάδος τῆς τυροφάγου, ὅτι ἐν ταύτῃ οἱ μὴ μετέχοντες τυροῦ, ἀναθέματι καθυποβάλλονται.

dori Studitæ. Extat in Græco libro MS. 32. Collegii Jesuitarum Parisiensis, cui titulus: Διδασκαλία πάνυ ὠφέλιμ⊙ ἐκτεθεῖσα παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων. *Institutio valde utilis exposita a SS. Patribus.*

30. Ὑποτύπωσις τῆς καταστάσεως τῆς μονῆς τῶν Στουδίου. *Constitutiones monasterii Studitarum.* Græcum viri docti apographum habemus.

31. Πραγματεία περὶ τῆς καθόλου οἰκονομίας. *Opus de Dispensatione in universum.* Contra Mœchianos * haud dubie. Meminit ipse Theodorus Lib. I. Epist. XLIX. pag. 349.

32. Τετράδες sive Σύνταγμα, μηδὲν ἐξ ἑαυτοῦ &c. *Quaterniones* sive *Syntagma* (adversus Mœchianos) in qvo nullam prorsus sententiam propriam, sed duntaxat divinorum Patrum documenta & præcepta profert contexitqve Theodorus, sicut ipse ait Lib. I. Epist. XLIII. pag. 333.

33. Τετράδια. &c. *Quaterniones, in qvibus impia Iconomachorum dogmata exponuntur confutanturqve:* missi a Theodoro ad Patriarchas Alexandrinum, Antiochenum & Hierosolymitanum, atqve ad varia monasteria: sicut liqvet ex Theodori Lib. II. Epist. XIV. pag. 401. d. 404. e. 407. d. 411. b.

34. Στηλιτευτικὸς &c. *Invectiva adversus Iconomachos.* Meminit hujus operis sui Theodorus ipse initio Antirrhetici primi, pag. 89. b.

35. Βιβλιδάκιον καὶ τετράδες δεκατέσσαρες, ἐφ' οἷς εἰσι λόγοι καὶ βίοι τῶν ἀδελφῶν, ἐμμέτροις στίχοις. *Libellus & qvaterniones qvatuordecim, qvibus continentur Sermones & Vita Fratrum, versibus metricis.* Memorat Theodorus Lib. II. Epist. LXI. pag. 484. d.

36. Τριῴδια τῇ ἁγίᾳ τεσσαρακοστῇ &c. *Triodia in sanctam Quadragesimam.* Mentio fit in vita. pag. 69. a.

37. Βίβλ⊙ διὰ στίχων ἰάμβων, τὴν τε πλάσιν τοῦ γενάρχου &c. *Liber versibus jambicis, de primi hominis creatione & lapsu, deqve Caino, Enocho, Noemo &c. & de universa Iconomachorum haresi.* Auctor Vitæ, pag. 28. a.

38. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, περὶ τῆς τῶν ἐν βρώμασι ποσότητ⊙ καὶ ποιότητος. *S. Patris nostri Theodori Studita de quantitate & qvalitate ciborum.* in Cod. XLVI. Græc. Hist. Eccl. Mss. Bibliothecæ Cæsareæ Vindobonensis. Vide Lambecium lib. VIII. p. 456.

39. *Hymnus de vita & solitudine S. Joannis Baptistæ.* meminit Michael in Theodori vita pag. 28. a.

40. Peri-

* Mœchianos appellat Theodorus eos qvi adulterio copulatas Constantini VI. Imperatoris nuptias dispensatione factas legitimas affirmabant.

40. *Pericopa quadam breviores :* una, *De pœnis quibus parentes mulctandi sunt, si infans intra septimum, aut si intra quadragesimum diem, mortuus sit absque baptismo.* In Canonario Collegii Jesuitarum Parisiensis. Aliæ duæ, in veteri collectione Græci cujusdam *de Processione Spiritus sancti contra Latinos*, quæ in cod. Reg. inscribitur *Confessio de Trinitate.* Hæc duo fragmenta Græce Sirmondus descripsit ex codice Vallicellano.

His addi potest doctiss. Baunio præterita

41. *Oratio de vita & laudibus magni Arsenii*, ex qva locum affert Allatius libro de purgatorio p. 733.

Theodorus *Syceota* sive Syceonis archimandrita, cujus vita citatur in actis Synodi secundæ Nicænæ p. 574. T. 3. Concil. edit. Binianæ. Vide supra, p. 148.

*Theodorus Laicus, *Synnada* in Phrygia concionatus, ut narrat Eusebius VI. 19. Hist.

Theodorus *Syracusanus*, scriptor τακτικῶν. Laërt. II. 104. Incertum an idem de qvo Livius XXIV. 5. & Valerius Max. III. 3. *in Theodoro, viro gravissimo, Hieronymus Tyrannus frustra tortorum manus fatigavit.*

Theodorus *Syracusius* cognomine κρίθινος, in Actis Synodi secundæ Nicænæ T. 3. edit. Binianæ p. 693.

De Theodoro *Tabennensi* monacho & Abbate in Ægypto, Tillemontius T. 7. memor. Eccles. p. 469-499. Idem de pluribus Theodoris solitariis videndus T. 12. p. 364. 369. 370.

Theodorus *Tarsensis* Episcopus, freqventius Diodorus, de cujus scriptis supra Volum. VIII. p. 358. seq.

* Theodorus *Thebanus*, ἀνδριαντοποιός sculptor apud Laërtium II. 104.

Theodorus ποιητὴς τραγῳδίας apud Laërtium II. 104. τραγῳδὸς Pausan. p. 90. edit. Lipsiensis. Idem τραγῳδιῶν ὑποκριτὴς apud Aristotelem VII. ult. Politicor. & Plutarchum. Vide Perizonium ad Ælian. XIV. Var. Histor.

* Theodorus *Tribunus* ad qvem scribit S. Nilus.

* Theodorus *Trichinas* ab aspero cilicio qvo tegebatur appellatus idemqve thavmaturgus, de qvo martyrologia & menologia 20. April.

Theodorus *Trimithuntis* Cypri Episcopus, cujus Homilia in laudem Jo. Chrysostomi memoratur ab Allatio, qvæ incipit : ἀγαπητοί, ἀψευδὴς Θεός.

Theodorus *Tripolites* Sphæricorum scriptor vocatur à Menagio p. 119. ad Laërt. qvi aliis rectius Theodosius.

* Theodorus *Tyanensis* in Cappadocia metropolitanus ad qvem videntur datæ Nazianzeni Epistolæ. Vide Tillemontium memor. T. XII. p. 437.

* Theodorus *Tyro* Martyr sub Licinio. Vide supra p. 147. seq.

* Theodorus *Vicarius* ad qvem Epistola Theodoreti qvadragesima.

His porro accedunt Theodori *incerti*, ut qvem *περὶ νομοποιῶν*, de Terpandro & aliorum nomorum Musicorum scriptoribus: & alius qvem *περὶ ποιητῶν* scripsisse testatur Laërtius II. 104. alius deniqve qvem *ἐν τῷ περὶ αἱρέσεων* laudat II. 65.

Theodorus *ἐν τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ* citatur à scholiaste Aristoph. in Nubes v. 397. & *ἐν εἰκοστῇ ἐννάτῳ* à Scholiaste Apollonii lib. IV. v. 264. fortasse Theodorus Samothrax intelligitur.

Theodorus citatus ab Eustathio ad Odysseæ θ', p. 1602. 23.

Theodorus laudatus à Stobæo p. 149. & 403. florileg. & p. 429. *pro Elpidephoriana*.

Theodorum *ἐν ταῖς μεταμορφώσεσιν* allegat Plutarchus in parallelis minoribus p. 311.

Deniqve Theodoros vocant nonnulli, qvi aliis rectius sunt *Diodori*, vel *Theodosii*, ut supra in Crono & Tripolite jam monui: vel *Theodoti*, ut Theodotus Ancyranus Gennadio, Honorio & Possevino est Theodorus: vel deniqve *Theoduli*, ut Theodulum presbyterum in Cœlesyria (cujus *de consonantia S. Scripturæ* Gennadius c. 91. de S. E. memorat) Honorius Augustod. lib. 2. c. 90. vocat Theodorum, Trithemius autem confundit cum longe juniore Theodulo de cujus *Ecloga* versibus scripta Latinis Hexametris Sigebertus c. 134. ut ad Trithemii cap. 185. annotavi. At Possevinus duos ex uno illo Gennadii facit Theodoros presbyteros. Cæterum Catena *in Epist. ad Romanos* qvæ Latine ex *Jo. Loniceri* versione exstat in Orthodoxographis utrisqve & in Patrum Bibliothecis sub Theoduli nomine, & Græce in Codice Bibl. Coislinianæ p. 267. neutiqvam diversa est ab illa qvam sub *Oecumenii* titulo Græce & Latine habemus.

CAPUT

CAPUT XXXIV.

De PHILONE Carpasio, ISIDORO Pelusiota, Nestorio, Eutyche & aliis Sæculi V. Scriptoribus atque Hæreticis.

Scriptores Saeculi V. de qvibus jam dictum in hac Bibl. 1. De Philone Carpathio. 2. de Isidoro Pelusiota, variisqve Isidoris. 3. de Antiocho Ptolemadis Episcopo, variisqve Antiochis. 4. De Severiano Gabalensi & Severianis aliis. 5. De Theodoto Ancyrano, variisqve Theodotis. 6. De Antipatro Bostrensi, Candido Isauro &c. 7. De Simeone stelite. 8. De Joanne Hierosolymitano: 9. De Nestorio ejusqve sectatoribus & oppugnatoribus. 10. De Eutyche. 11. Index scriptorum & Epistolarum qvæ in Actis Concilii Ephesini & Chalcedonensi atqve in Synodico adversus tragœdiam Irenaei occurrunt. 12.

I.

CUm de qvam plurimis scriptoribus Græcis, qvi sæculum à nato CHristo qvintum ingenio & doctrina sua illustrarunt, in hac Bibliotheca alibi dixerim, de *Adriano* qvidem hoc ipso Volumine IX. p. 381. de *Andrea* Cæsariensi VII. p. 791. *Aniano* Chronologo VI. p. 135. *Asterio* Amaseno VIII. p. 607. *Basilio* Cilice VI. p. 114. & Seleuciensi VIII. p. 130. *Jo. Cassiani* Græca Epitome, VII. p. 551. *Cyrillo* Alexandrino VIII. p. 553. *Diadocho* VIII. p. 348. *Eudocia* I. p. 357. *Eustathio* Epiphaniensi VIII. p. 189. *Euthalio* Sulcensi id. p. 367. *Eutherio* Tyanensi VII. p. 446. *Firmo* VII. p. 442. *Gelasio* Cyziceno VIII. p. 371. *Gregentio* IX. p. 14. *Heliodoro* Emeseno & Antiocheno VI. p. 784. 798. *Heraclide* IX. p. 16. *Joanne* Ægeate VI. p. 113. *Malcho* Philadelphiensi VI. p. 236. *Marco* Asceta VIII. p. 349. De *Nilo*, ad Allatii librum de Nilis, Volumine V. hujus Bibl. De *Palladio* IX. p. 1. *Panodoro* Chronologo VI. p. 135. *Philippo* Sidete VI. p. 112. *Philostorgio* VI. p. 114. *Polybio* S. Epiphanii discipulo VII. p. 415. *Polychronio* VII. p. 753. & IX. p. 165. *Proclo* CPol. VIII. p. 600. *Socrate* & *Sozomeno* VI. p. 117. 121. *Synesio* VIII. p. 221. *Theodoreto* VII. p 430. *Theodoro* Mopsvesteno IX. p. 153. *Victore* Antiocheno VII. p. 769. & *Zosimo* Historico VI. p. 605. Lubet jam præsenti capite succincte complecti eos, qvi ad idem sæculum qvintum pertinent, sed indicti hactenus à me præteriti fuere.

II. PHILONIS *Carpathii* his verbis mentio fit apud Svidam: *Φίλων Καρπάθιος. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων. Philo Carpathius; Scripsit commentarium in Canticum Canticorum.* Qvi autem S. Epiphanii discipulus, circa qvinti sæculi initia floruit Philo, non *Carpathi* in Cycladibus sed *Carpasii* sive *Carpasiæ* a) Cypri civitatis ab eodem ordinatus Episcopus fuit. Polybius Rhinocurorum Ægypti Episcopus in vita S. Epiphanii c. 49. b) *Ἦν δέ τις κληρικὸς ἀπὸ ῥητόρων, τοὔνομα Φίλων, ἀνὴρ ὅσιος. Χρεία δὲ ἦν ἐπὶ τῆς πόλεως τοῦ Καρπασίου καθίσαι ἐπίσκοπον ἐπὶ τοῦ θρόνου. Ἦν δὲ οὗτος διάκονος. Τοῦτον οὖν ἀπὸ ἀποκαλύψεως Θεοῦ χειροτονεῖ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Καρπασίου. Erat qvidam ex Oratoribus clericus,* Philo *nomine, vir sanctus. Opus autem erat, in civitate Carpasii in sede collocare Episcopum. Eratqve is Diaconus. Hunc ergo ex DEI revelatione Episcopum ordinat Epiphanius in sede civitatis & Ecclesiæ Carpasii.* Sub ejus nomine fertur *Commentarius in Canticum Canticorum*, ad Eustathium presbyterum & Eusebium Diaconum, qvi Latine duntaxat lucem hactenus vidit è latina versione *Stephani Salutati* sive *Salviati*, Pisciensis, Paris. 1537. 8. apud Robertum Stephanum, atqve inde insertus est Bibliothecis Patrum Parisiensibus, Coloniensi ac deniqve Tomo V. edit. Lugdunensis. Recte monent viri docti hunc Philonis foetum, si genuinum, ex parte saltim minus sincerum, valdeqve interpolatum à Salviato fuisse editum, qvia multa illi inserta ex commentario Gregorii I. nec satis cum cæteris cohærentia, ut jam Bellarmino observatum. Genuinum Philonis Commentarium Græce è Codice Bigotiano editurum pridem in se recepit vir doctissimus Anselmus Bandurius Monachus Benedictinus & post Magliabecium hodie præfectus dignissimus thesauri librarii Medicei. Fragmenta complura Philonis hujus occurrunt in expositione Cantici Canticorum qvam Eusebii Cæsar. nomine (cum longe junioris c) scriptoris sit) Græce edidit Joannes Meursius Lugd. Bat. 1617. 4. Nusqvam autem Philo Carpathius sed tantum Philo ibi appellatur. Fragmentum Philonis in illud Matth. V. 13. *Vos estis terra* è Catena MS. Mazariniana dedit Combefisius in Bibl. Concionatoria. Citatur etiam Philo Episcopus aliqvoties in Catena Patrum ad Pentateuchum, Latine versa à Francisco Zephyro p. 77. 82. b. 83. Hæc de scripto-

a) *Καρπασία* Stephano & aliis, Plinio *Carpasium*, in Notitia Græca Episcopatuum *Καρπασος*. Vide Meursium in Cypro p. 28. Harduinum ad Plin. V. sect. 35. T. 1. p. 614. & Holstenium ad Stephanum Byz. p. 162. Olympius, Carpasiæ Episcopus Philonis successor interfuit conciliabulo Ephesino A. C. 431.

b) T. 2. Operum Epiphanii p. 360. c) Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 95. & VII. p. 753.

scriptore isthoc paullo explicatius præsenti loco tradere volui, licet illius jam meminerim lib. IV. cap. 4. cum Philones varios recenserem.

III. Præclarissimis Ecclesiæ luminibus & utilioribus scriptoribus merito accensendus venit ISIDORUS *Pelusiota*, Monachorum in Pelusio Ægypti monte degentium Abbas d) constantiæ, sanctimoniæ & doctrinæ laude pariter conspicuus, & non modo tempore e) Concilii Ephesini A. 431. celebrati adhuc superstes, sed circa A. 449. demum * vel 450. provecta ætate, cum Ægyptum jam Eutychis turbasset hæresis, defunctus: de cujus vita & laudibus agunt Græci in Menæis 4. Febr. Acta Sanctorum T. I. Febr. p. 468. seq. & cujus industriæ non habeo qvod addam, Tillemontius T. XV. memor. p. 97. seq. *Jo. Chrysostomi* Doctoris sui A. 407. defuncti ut strenuus adversus Cyrillum Alex. aliosqve defensor extitit & lib. 2. Epist. 42. laudator, ita dicta ejus & sententias libenter suas ipsum facere & passim imitari notavit Conradus Rittershusius tam in notis ad Isidorum, qvam in sacrarum lectionum libris, IV. 16. seqq. V. 13. VI. 13. VII. 7. De eo Suidas: Ἰσίδωρος πρεσβύτης ὁ Πηλουσιώτης, ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος, φιλόσοφός τε καὶ ῥήτωρ. Ἐπιστολὰς ἑρμηνευούσας τὴν θείαν γραφὴν ,γ γέγραφε, καὶ ἑτέρας ζ, καὶ ἄλλα τινά. *Isidorus presbyter, Pelusiota, vir eruditissimus, Philosophus & Orator. Scripsit Epistolas ter mille quibus sacram Scripturam interpretatur, & alias septies mille, nec non alia quadam.* Sic habere codices emendatos testatur Sirmondus f) ad Facundi II. 4. cui pulchre convenit qvod in Menologiis & apud Nicephorum X. 54. legas Isidorum multa scripsisse ὠφελείας ἁπάσης ἔμπλεω, *omnigena utilitatis plena*, μάλιστα δὲ ἐπιστολὰς χάριτος παντοίας μεστὰς, θείας τε ἅμα καὶ ἀνθρωπίνης ὡσεὶ χιλιάδας δέκα, δι' ὧν πᾶσαν τὴν γραφὴν σαφηνίζει, καὶ σύμπαν ἦθος παιδεύει, διδασκαλικώτερον ποιούμενος τὴν ὑφήγησιν. *potissimum autem Epistolarum omnis generis divina simul & humana gratia refertarum prope millia decem, in qvibus Scripturam omnem clarius exponit, & hominum mores instituit, qvippe qvi dicendi genere ad docendum accommodato in eis utatur.* Facundus vero bis mille tantum habuisse in suo Codice se innuit lib. 2. cap. 4. *Nam vir etiam sanctissimus & magna in Ecclesia gloria Isidorus presbyter Ægyptius Pelusiota, quem duo millia Epistolarum ad ædificationem Ecclesiæ multi scripsisse noverunt, qui etiam pro vita ac sapientia sua meritis ut pater ab ipso Cyrillo & honoratus est & vocatus, sic ei scribit* g) &c.

d) Ἰσίδωρος ὁ τοῦ Πηλουσίου ὄρους καθηγησάμενος. Niceph. XIV. 53.

e) Concilii Ephesini tempore scriptæ sunt lib. I. Epist. 310. ad Cyrillum Alex. & 311. ad Theodosium.

* Tillemont. T. 15. memor. p. 116. seq.

f) T. 2. Opp. Sirmondi p. 458.

g) Facundus deinde producit Latine qvæ inter Isidori Epistolas exstant lib. I. 370. & 310.

Annotatqve Sirmondus Facundo fuisse ejusmodi Codicem, qvalem vetus interpres Epistolarum Isidori ineditus commemorat his verbis: *Has omnes B. Isidori presbyteri & Abbatis Pelusiotæ recensui & transtuli ex Epistolis ejus duobus millibus qvæ sunt per qvingentas distributa in Acœmetensis monasterii* (CPoli) *codicibus vetustissimis qvatuor.* Similem Codicem Epistolarum Isidori bis millenarum χιλιάδων δύο Græcum in Bibl. Cæsarea Vindobonensi exstare testatur Lambecius T. I. p. 149. Neqve dubito assentiri præclaro Tillemontio, h) qvi in illa Monachorum Acœmetarum collectione non alias extitisse Epistolas putat, qvam qvas libris qvinqve digestas & utraqve lingva editas habemus, in illis etiam primus liber qvingentis absolvitur, & universæ sunt bis millenæ ac duodecim. Hæ duodecim autem plures numerantur, qvia interdum una in duas discerpta est ut lib. I. 271. 272. qvæ iterum repetita 303. nec non lib. IV. Epist. 206. 207. Nonnullæ etiam positæ bis ut lib. I. 29. & IV. 188. Idem Lambecius T. V. p. 245. Codicem alium Epistolarum mille Isidori de interpretatione S. Scripturæ commemorat, earundem cum editis. Sed aliam collectionem Epistolarum MCXLVIII. Venetiis in Bibliotheca S. Marci vidisse se refert Sixtus Senensis libro IV. Bibl. Sanctæ, qvem eundem Codicem sæculo decimo qvarto exaratum memorans eruditiss. Montfauconus in Diario Italico p. 42. testatur continere Epistolas MCC ad interpretationem S Scripturæ facientes & digestas esse secundum ordinem librorum Veteris & Novi Test. qvorum loca interpretatur. Addit Cardinalem Barbadicum morte præventum edendi hujus Codicis provinciam alii reliqvisse, qvam à viro aliqvo docto occupari tanto magis videtur exoptandum, qvo magis est credibile plures in hoc Codice latere Epistolas Isidori adhuc ineditas, cum primæ etiam initium à Sixto Senensi proditum ἐπειδὴ κυκλικόν δεῖ χρόνῳ τι σχῆμα, nulli ex editis congruat, ut doctissimo Caveo in Historia literaria scriptorum Eccles. jam notatum. Aliam collectionem Epistolarum Isidori MDC in Codice Bibliothecæ Cryptoferratæ A. C. 986. scripto, idem Montfauconus reperit, ut p. 336. narrat. Isidori Epistolas plures laudat Leontius Byz. ut supra p. 174. annotavi. In illis unam ad Theonem qvam in editis diu incassum qværas. Michael qvoqve Glycas Epistola LXXXIV. ad Joannicium i) citat Isidorum Pelus. ὕτως ἐν Ἐπιςολαῖς λέγοντα *qui ad hunc modum in Epistolis loqvutus sit:* ὥσπερ τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου ὑποπεσὸν τοῖς ὀδοῦσι τοῦ ᾅδου, φθορὰν μὲν τηνικαῦτα ἐδέξατο, διαφθορὰν δὲ οὐκ εἶδεν, οὕτω καὶ νῦν αὐτὸ τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου τοῖς ὀδοῦσιν ὑποπίπτον τοῖς ἡμετέροις

h) T, XV, memor. p. 847.

i) Mich. le Qvien ad Damascenum p. 654.

ρεις, φθορὰν μὲν ὁμοίως ὑφίσαται, διαφθορὰν δὲ οὐκ ἔγνω, ἀλλ' εὐθέως ἀφθαρτιζόμενον τῇ τῆς ψυχῆς οὐσίᾳ δίδοται μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς αἰῶνα συμπαραμένει ταῖς τῶν δικαίων ψυχαῖς. *Qvemadmodum Domini corpus, cum in inferi dentes cecidisset, corruptionem qvidem admisit, non tamen omnigenam vidit: sic & in præsenti ipsummet corpus Domini dum dentibus nostris subjicitur, pari modo atqve corpora nostra corruptionem subit, sed non absolutam. Qvin potius deposita statim corruptela, animæ substantiæ traditur: sed & non solum traditur, verum perpetuo perstat cum animis justorum.* Freqventer etiam loca ex Isidori Epistolis afferuntur in Catenis ad libros S. Scripturæ non editis modo sed & illis qvæ ineditæ in Cæsarea, Bodlejana Coisliniana & aliis Bibliothecis adservantur, nec non in Niconis aliorumqve Græcorum scriptorum Collectaneis & inter Apophthegmata Patrum apud Coteler. T. I. monument. p. 488. Epistolarum editarum Isidori præstantissima editio est Græcolatina Parisiensis A. 1638. fol. qvinqve digesta libris, qvorum *primus* Epistolas 500, *secundus* 380, *tertius* 413 complectitur. Hos tres Græce vulgarunt cum *Jacobi Billii* versione & sacrarum observationum libris duobus Paris. 1585. fol. Billii versio recusa in Bibliotheca Patrum edit. Colon. Tom. V. parte 2. *Qvartus* liber habet Epistolas 230. cum tribus prioribus editus primùm à *Conrado Rittershusio*, qvi versionem qvarto huic libro, & universis qvatuor, notas, indices, singularumqve Epistolarum argumenta adjunxit. *Qvintum* librum Epistolas 570. complexum debemus *Andreæ Schotto* S. I. qvi eum ex MSS. Bibl. Vaticanæ *Græce* cum notis edidit Antwerp. 1623. 8. argumentaqve Epistolarum addidit & Latine à se versum vulgavit Rom. 1624. 8. Græce etiam & Latine ut Rittershusianæ editioni adjungi posset recusum Francof. 1629. fol. Hinc ut dixi Parisiensis librorum qvinqve *Græcolatina* ἔκδοσις vidit lucem A. 1630. fol. qvæ Rittershusii & Schotti notas ad voluminis calcem subjectas, & argumenta operi præmissa exhibet. Libri qvinqve etiam ex Billii, Rittershusii & Schotti versione una cum argumentis recusi sunt in Tom. VII. Bibliothecæ Patrum Lugd. 1677. sed notæ prætermissæ. Aliqvot locis Epistolarum Isidori, libri primi maxime lucem affert Bonaventura Vulcanius notis ad Cyrillum Alex. adversus Anthropomorphitas editum Lugd. Bat. 1605. 4. testatus Billium doctissimum virum extremam versioni suæ manum non adhibuisse, & postumum ipsius fœtum adeo male habitum à lucripeta typographo in lucem extrusum esse. Longe plura autem adhuc emendanda supersunt in libri qvinti versione, in qvo Schottus interpres passim a sententia Isidori recedit & aberrat. Cæterum si nova adornanda harum Epistolarum editio fuerit,

non

non parum nitoris & ornamenti ad eam accedet ex labore *Francisci Arcudii* Græci Calabri, postea Episcopi Nuscani, qvi ab Emin. *Francisci* Cardinalis *Barberini* liberalitate ad hoc invitatus universos qvinqve libros cum MSS. contulit, sex antiqvis Codicibus usus: duobus Vaticanis, totidem Altaëmsibus, qvinto Sfortiano & sexto Barberino. Collationes illas Isidorianas à Carolo Morono, præfecto Bibliothecæ Barberinæ secum communicatas è marginibus Parisiensis editionis, qvibus illas Arcudius adscripserat, enotavit, & singulari volumine edidit *Petrus Possinus* S. I. Rom. 1670. 8. Excerpta insignia ex Isidori Epistolis exhibet Lud. Elias du Pin Tomo IV. Bibliothecæ scriptor. Ecclesi. Indicem eorum ad qvos Isidorus scripsit, dedi Volumine V. ad calcem libri Allatiani de Nilis. Ex scriptis Isidori deperditis fuit ὁ πρὸς Ἕλληνας λόγος *liber adversus Græcos* sive *Gentiles*, cujus meminit libro 2. Epist. 137. & 228. priore loco testatus in illo se solvisse qvæstionem, cur bonis viris mala fiant: in altero divinandi artem apud illos jactatam confutasse. Unde verisimile est diversum ab hoc scripto, non ut doctissimo du Pinio videbatur unum idemqve fuisse λόγον, sive, ut ipse ait, potius appellandum λογίδιον, lib. 3. Epist. 253. commemoratum περὶ τοῦ μὴ εἶναι εἱμαρμένην. *qvod fatum non sit.* Qvæ vero Evagrius lib. 1. cap. 15. memorat scripta *ad Cyrillum* Alex. non alia qvam Epistolas ejus qvas scripsit Cyrillo, interpretor, à Facundo etiam II. 4. & Nicephoro XIV. 53. laudatas. Neqve aliud qviçqvam ex illis inferre vult Evagrius, qvam Isidorum & Cyrillum uno tempore vixisse. *γέγραπται δὲ πρὸς Κύριλλον τὸν ἀοίδιμον, ἐξ ὧν μάλιστα δείκνυται τοῦ θεσπεσίου συνακμάσαι τοῖς χρόνοις.* Illud vero Evagrii de Isidoro τοῦ κλέος εὐρὺ κατὰ τὴν ποίησιν, cum Joanne Lango non accipiendum de poëtica illius laude, ac si poëmata composuisset Isidorus: sed ut à Billio jam annotatum, verba τοῦ κλέος εὐρὺ *cujus decus ingens*, ex Homeri poësi mutuatus Evagrius est ad Isidori virtutem celebrandam.

Isidori alii.

S. Isidorus *Agricola*, qvem patronum colunt Hispani Madritenses, & cujus encomium scripsit Antonius Sanderus, editum Antwerp. 1623. 8.

Isidorus *Ægeates* cujus Epigramma legitur in Anthologia p. 327. edit. Wechel.

Isidorus monachus & presbyter *Alexandrinus* A. C. 404. de qvo Bollandus XV. Januar. qvi alios etiam Isidoros Ægyptios sanctitate conspicuos commemorat T. 1. p. 83. 84. & 1015. Tillemont. T. VIII. memor. p. 787. seq.

Isido-

Isidorus *Anazarbi* Episcopus, qvi Synodo Trullanæ interfuit A. C. 706.
Isidorus *Asturicensis* qvi subscripsit Concilio Bracarensi A. 675.
Isidorus *Balneoregiensis* in Italia, interfuit Concilio Romano A. 1059.
Isidorus *Basilidis* hæretici filius, de cujus libro περὶ προσφυοῦς ψυχῆς, Salmasius p. 166. ad Simplicium. De aliis hujus Gnostici scriptis dixi lib. V. cap. 1. p. 200.
Isidorus *Buchiras*, infra in CPolitano.
Isidorus *Cæsaraugustanus* à Josepho Pellizerio confictus. Vide infra in Hispalensi juniore.
Isidorus *Characenus*, de cujus stathmis Parthicis dixi lib. IV. cap 2. p. 34. seq.
Isidorus *Chronographus* nugivendulus qvem citat Damascenus Orat. 3. de imaginibus.
Isidoros *Cordubenses* Episcopos duos, unum ad A. C. 384. auctorem Chronici, & commentarii in Lucam: alterum ad A. 423. & 430. qvi allegoriarum librum ad Orosium scripserit, comminiscitur pseudo Dexter in Chronico. Sed allegoriarum liber Isidori Hispalensis est, & per commentarium in libros Regum qvem Isidoro Cordubensi tribuit Sigebertus duodecimi sæculi scriptor c. 51. de Script. Eccles. videtur qvæstiones ejusdem Isidori Hispal. in libros Regum intellexisse, ita ut ne unum qvidem nedum duos illos Isidoros Cordubenses extitisse unqvam putet Nic. Antonius lib. 3. Bibl. Vet. Hispanæ c. 2. p. 188. seq. & lib. 6. c. 4. p. 330.
Isidorus Buchiras, *CPolitanus* Patriarcha ab A. 1341. qvo Synodo * interfuit Palamicæ, ad 1349. *Alius, Isidorus Hieromonachus A.* 1460. Alius titulo tantum Patriarchæ usus circa A. 1473.
Isidorus *Cynicus*, Sveton. Nerone c. 39.
Isidorus *Cyrrhensis* subscripsit Concilio CPol. A. 381. Hic ipse est cui A. 423. successit Theodoretus. Vide Tillemont. T. XV. p. 217. seq.
Isidorus *Edessenus* interfuit Synodo Trullanæ A. C. 706.
Isidorus *Gazæus*, Procli & Marini discipulus, Platonicus cujus vitam scripsit Damascius apud Photium Cod. CCXLII. De eodem Svidas in Συριανὸς, Ἰσίδωρος, Μαρῖνος, Σαραπίων &c.
Isidorus *Gnosticus* hæreticus. Supra in Basilid.
Isidorus *Gordoservorum* in Bithynia Episcopus qvi interfuit Synodo Trullanæ A. 706.
Isidorus *Hispalensis* Episcopus ab A. C. 595. ad 636. cujus vitam scripsit

 Lucas

* Vide Harduini Concilia T. VII. p. 1640. & Jo. Boivinum in Nicephori Gregoræ vita.

Lucas Tudensis apud Henschenium ad 3. Aprilis, T. 1. p. 327. seq. Vide & p. 900. seq. & Jo. Mabillonium in Seculo secundo Benedictin. De hujus Isidori vita & scriptis accurate Nicolaus Antonius in Bibl. vetere Hispana lib. V. cap. 3. seqq.

Isidorus *Hispalensis* junior, qvi simul Cæsaraugustanus Episcopus fuerit, confictus à Josepho Pellizerio, Chronicon & historiam Alanorum illi tribuente, qvam Isidoro illi veteri unicoqve qvam Ecclesia Hispalensis novit, vindicat Nic. Antonius lib. V. cap. 4. & lib. VI. cap. 3.

Isidorus *de Isolanis* Ord. Prædicator. auctor vitæ S. Veronicæ, editæ Mediolani A. 1518. & recusæ in actis Sanctor. 13. Januar. T. 1. p. 887. seq. De aliis ejus scriptis consules Possevinum.

Isidorus *Kioviensis* & totius Russiæ Episcopus qvi vicem Patriarchæ Antiocheni gessit in Synodo Ferrariensi & Florentina A. 1438. & 1439. de qvo Allatius contra Creyghtonum p. 266. seq. & Henricus Warthon appendice ad Hist. literariam Cavei ad A. 1438. Ejus *Epistola lugubris de capta à Turcis CPoli*, A. 1453. scripta & inter Epistolas Turcicas ab Nicolao Reusnero edita Francof. 1598. 4. lib. IV. p. 104.

Isidorus *Mercator*, Eulogii Cordubensis frater, circa A. C. 830. cui collectionem Epistolarum decretalium Episcopis Romanis primorum sæculorum suppositarum (Isidoro Hispalensi à nonnullis falso adscriptam) tribuit David Blondellus in Pseudo Isidoro sive censura jam dictarum Epistolarum Genev. 1628. 4. De eadem collectione videndus Petrus de Marca lib. VII. Concordiæ Sacerdotii & Imperii cap. 20. & lib. III. cap. 5. Idem observat eam allegari in Synodo Rhemensi A. 992. Isidorum Setubensem sive Setubitanum Episcopum ejus auctorem facit Chronicon Juliani Toletani & Luitprandi ad A. C. 681.

Isidori duo *Milesii*, architecti sub Justiniano Imp. laudati Procopio de ædificiis Justiniani lib. 1. cap. 1. & lib. 2. c. 2. & 3.

Isidorus *Pacensis* in Lusitania (Pacis Juliæ, hodie * *Beja*,) Episcopus cujus continuatio Chronici Isidori Hispalensis ab A. C. 610. ad 754. prodiit curante Prudentio Sandovalio Pampilonensi Episcopo una cum Chronicis Idatii, Sebastiani, Sampiri & Pelagii: Pampelonæ 1615. 1634. fol. Epitoma Imperatorum, vel Arabum Ephemeridis una cum Hispaniæ Chronico. Vide Nic. Antonii Bibl. Hispanam veterem lib. VI. cap. 9. & novam T. 2. p. 206. & Cardinalem d' Agvirre qvi accura-

* non *Badajos*, ut in Catalogo Bibl. Barberinæ p. 578.

accuratiorem editionem promisit è Codicibus MSS, notit. Concil. Hispaniæ p. 163.

Isidorus *Peccator*, supra, in Mercatore.

Isidorus *Pergamenus* Rhetor, cujus mentio apud Laërtium in Zenone VII. 34.

Isidorus *præfectus* Orientis A. C. 416, de qvo Jac. Godofredus in prosopographia Codicis Theodosiani.

Isidorus *Rhodius* Episcopus, subscripsit Synodo CPol. A. 681.

Isidorus *Ruthenus* supra in Kioviensi.

Isidorus *Samius* Episcopus, interfuit Synodo Trullanæ A. 706.

Isidorus *Scetensis* in Ægypto Monachus. Supra in Alexandrino.

Isidorus *Setabiensis* sive *Setabitanus* qvi Synodis Toletanis interfuit A. C. 681. & 688.

Isidorus *Scholasticus*, cujus Epigramma legitur in Anthologia p. 553. edit. Wechel.

Isidorus *Sethroiti* in Ægypto Episcopus qvi subscripsit Concilio Chalcedonensi A. C. 451.

Isidorus *statuarius* cujus Herculem laudat Plinius XXXIV. 8.

Isidorus *Thessalonicensis* Metropolita circa A. 1401. clarus, qvi celebratur in Triodio Græcorum Dominica Orthodoxiæ sive 1. Qvadragesimæ; & in Synodico Thessalonicensi apud Allatium p. 187. libri de Simeonibus. Ejus *homilias qvatuor in Deiparam* vulgavit sed Latine tantum cum notis *Hippolytus Maraccius* in Mariali S. Isidori, Rom. 1651. 8. Unam ex illis *in festum præsentationis* (Allatio p. 97. de Simeonibus, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων) itidem Latine Combefisius in Bibl. Concionatoria, notans paullo verbosiorem esse. Cæteras tres, 1. *in annunciationem*, 2. *nativitatem* & 3. *dormitionem S. Mariæ* memorat idem Allatius de Simeon. p. 94. 100. & 87. apud qvem etiam aliarum ineditarum mentio ut p. 83. Εἰς τὴν σωτήριον κατὰ σάρκα καὶ θείαν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, & p. 100. Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Φώτων. *Commentarios in Evangelium Lucæ* in Bibl. Vaticana MSS. exstare pridem tradidit Sixtus Senensis lib. IV. Bibl. sanctæ.

Isidorus *Zoarenus* in Palæstina Episcopus, qvi subscripsit Concilio CPol. sub Mena A. C. 536.

IV. ANTIOCHUS Syrus, Ptolemaidis in Palæstina Episcopus ob eloqventiam Chrysostomus k) appellatus, sed præcipuis Joannis Chrysostomi

k) Sozom. VIII, 10, Niceph. XIII, 9.

Lucas Tudensis apud Henschenium ad 3. Aprilis, T. I. p. 327. seq. Vide & p. 900. seq. & Jo. Mabillonium in Seculo secundo Benedictin. De hujus Isidori vita & scriptis accurate Nicolaus Antonius in Bibl. vetere Hispana lib. V. cap. 3. seqq.

Isidorus *Hispalensis* junior, qvi simul Cæsaraugustanus Episcopus fuerit, confictus à Josepho Pellizerio, Chronicon & historiam Alanorum illi tribuente, qvam Isidoro illi veteri unicoqve qvam Ecclesia Hispalensis novit, vindicat Nic. Antonius lib. V. cap. 4. & lib. VI. cap. 3.

Isidorus *de Isolanis* Ord. Prædicator. auctor vitæ S. Veronicæ, editæ Mediolani A. 1518. & recusæ in actis Sanctor. 13. Januar. T. 1. p. 887. seq. De aliis ejus scriptis consules Possevinum.

Isidorus *Kioviensis* & totius Russiæ Episcopus qvi vicem Patriarchæ Antiocheni gessit in Synodo Ferrariensi & Florentina A. 1438. & 1439. de qvo Allatius contra Creyghtonum p. 266. seq. & Henricus Warthon appendice ad Hist. literariam Cavei ad A. 1438. Ejus *Epistola lugubris de capta à Turcis CPoli*, A. 1453. scripta & inter Epistolas Turcicas ab Nicolao Reusnero edita Francof. 1598. 4. lib. IV. p. 104.

Isidorus *Mercator*, Eulogii Cordubensis frater, circa A. C. 830. cui collectionem Epistolarum decretalium Episcopis Romanis primorum sæculorum suppositarum (Isidoro Hispalensi à nonnullis falso adscriptam) tribuit David Blondellus in Pseudo Isidoro sive censura jam dictarum Epistolarum Genev. 1628. 4. De eadem collectione videndus Petrus de Marca lib. VII. Concordiæ Sacerdotii & Imperii cap. 20. & lib. III. cap. 5. Idem observat eam allegari in Synodo Rhemensi A. 992. Isidorum Setubensem sive Setubitanum Episcopum ejus auctorem facit Chronicon Juliani Toletani & Luitprandi ad A. C. 681.

Isidori duo *Milesii*, architecti sub Justiniano Imp. laudati Procopio de ædificiis Justiniani lib. 1. cap. 1. & lib. 2. c. 2. & 3.

Isidorus *Pacensis* in Lusitania (Pacis Juliæ, hodie * *Beja*,) Episcopus cujus continuatio Chronici Isidori Hispalensis ab A. C. 610. ad 754. prodiit curante Prudentio Sandovalio Pampilonensi Episcopo una cum Chronicis Idatii, Sebastiani, Sampiri & Pelagii: Pampelonæ 1615. 1634. fol. Epitoma Imperatorum, vel Arabum Ephemeridis una cum Hispaniæ Chronico. Vide Nic. Antonii Bibl. Hispanam veterem lib. VI. cap. 9. & novam T. 2. p. 206. & Cardinalem d' Agvirre qui accura-

* non *Badajos*, ut in Catalogo Bibl. Barberinæ p. 578.

accuratiorem editionem promisit è Codicibus MSS, notit. Concil. Hispaniæ p. 163.

Isidorus *Peccator*, supra, in Mercatore.

Isidorus *Pergamenus* Rhetor, cujus mentio apud Laërtium in Zenone VII. 34.

Isidorus *præfectus* Orientis A. C. 416, de qvo Jac. Godofredus in prosopographia Codicis Theodosiani.

Isidorus *Rhodius* Episcopus, subscripsit Synodo CPol. A. 681.

Isidorus *Ruthenus* supra in Kioviensi.

Isidorus *Samius* Episcopus, interfuit Synodo Trullanæ A. 706.

Isidorus *Scetensis* in Ægypto Monachus. Supra in Alexandrino.

Isidorus *Setabiensis* sive *Setabitanus* qvi Synodis Toletanis interfuit A. C. 681. & 688.

Isidorus *Scholasticus*, cujus Epigramma legitur in Anthologia p. 553. edit. Wechel.

Isidorus *Sethroiti* in Ægypto Episcopus qvi subscripsit Concilio Chalcedonensi A. C. 451.

Isidorus *statuarius* cujus Herculem laudat Plinius XXXIV. 8.

Isidorus *Thessalonicensis* Metropolita circa A. 1401. clarus, qvi celebratur in Triodio Græcorum Dominica Orthodoxiæ sive 1. Qvadragesimæ; & in Synodico Thessalonicensi apud Allatium p. 187. libri de Simeonibus. Ejus *homilias qvatuor in Deiparam* vulgavit sed Latine tantum cum notis *Hippolytus Maraccius* in Mariali S. Isidori, Rom. 1651. 8. Unam ex illis *in festum præsentationis* (Allatio p. 97. de Simeonibus, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων) itidem Latine Combefisius in Bibl. Concionatoria, notans paullo verbosiorem esse. Cæteras tres, 1. *in annunciationem*, 2. *nativitatem* & 3. *dormitionem S. Mariæ* memorat idem Allatius de Simeon. p. 94. 100. & 87. apud qvem etiam aliarum ineditarum mentio ut p. 83. Εἰς τὴν σωτήριον κατὰ σάρκα καὶ θείαν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, & p. 100. Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Φώτων. *Commentarios in Evangelium Lucæ* in Bibl. Vaticana MSS. exstare pridem tradidit Sixtus Senensis lib. IV. Bibl. sanctæ.

Isidorus *Zoarenus* in Palæstina Episcopus, qvi subscripsit Concilio CPol. sub Mena A. C. 536.

IV. ANTIOCHUS Syrus, Ptolemaidis in Palæstina Episcopus ob eloqventiam Chrysostomus k) appellatus, sed præcipuis Joannis Chrysostomi

k) Sozom. VIII, 10. Niceph. XIII, 9.

ſoſtomi inimicis accenſitus à Palladio, l) interfuit Synodo ad Qvercum A. C. 403. contra Jo. Chryſoſtomum congregatæ de qva Photius Cod. 59. & Jus Græco Romanum lib. IX. p. 554. Obiit adhuc ſub Arcadio hoc eſt non poſt A. 408. Scripſit, ut ait Gennadius c. 20. de Scriptoribus Eccleſ. *adverſus avaritiam* unum & longum volumen, & *in curatione cæci* qvi à Salvatore illuminatus eſt, homiliam compunctione timoris DEI & humilitatis plenam. Ex his, & ex aliis qvos habuit plures ſermonibus nihil ad nos pervenit. Apud Theodoritum dialogo II. p. 200. & in Concilio Chalcedonenſi part. 3. cap. 1. (T. 2. Harduin. p. 651.) citatur hoc ejus dictum: μὴ συγχέῃς τὰς φύσεις, καὶ οὐχὶ ναρκήσεις περὶ τὴν οἰκονομίαν. *Non confundas* (in CHriſto) *Naturas, & non attonitus hærebis circa diſpenſationem.* Expoſitionem *in Pſalmum XLI.* qvæ inter Joannis Chryſoſtomi opera legitur, huic Antiocho, vel alicui ſeqvioris ævi tribuendam ſuſpicatur *Thomas* Bruno in diſſ. de Therapevtis Philonis p. 201. In Catena ad Matthæum T. 1. p. 239. affertur locus Antiochi de reſurrectionis veritate per Moyſis & Eliæ apparitionem confirmata. Et in catena ad Johannem p. 444. de latere CHriſti lancea perfoſſo, ut gladius diſtrictus paradiſi aditu nos prohibens removeretur. Alia loca Gelaſius ſervavit libro de duabus Naturis citans ſermones *in Nativitatem* CHriſti & *in Paſcha*: alia Ephræm apud Photium Cod. 288. alia Leontius contra Neſtorium & Eutychen: alia denique Cyrillus Alex. libro ad Reginas T. 6. p. 49. & inſerto parti I. Actorum Concilii Epheſini T. 3. Labbei p. 118.

Ab hoc Antiocho diſtingvendus ANTIOCHUS τῷ μὲν γένει Γαλάτης ἀπὸ κώμης λεγομένης Μεδοσαγᾶ, διακειμένης ἐν τοῖς μέρεσι τῆς αὐτῆς πόλεως Ἀγκύρας ὡς ἀπὸ σημείων εἴκοσι * *gente Galata, ex vico Medoſaga, viceſimo ab Ancyra civitate lapide*: MONACHUS Lauræ ſive Monaſterii S. Sabæ qvod ſtadiis octoginta verſus meridiem ab Hieroſolymis diſtabat, qvi ſcripſit non diu poſt cladem urbi illatam, & ἐμπρησμὸν τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν τοῦ ἁγίου σταυροῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μετάστασιν ἐν Περσίδι m) *conflagrationem ſanctæ urbis Hieroſolymæ & crucis ſanctæ CHriſti DEI noſtri tranſlationem in Perſidem* A. C. 614. n) Rege Perſarum Choſroë belligerante adverſus Heraclium Imp. De eadem calamitate meminit in exomologeſi his verbis p. 1248. ἤλθοσαν ἐπὶ ἡμᾶς

l) Palladius de vita Jo. Chryſoſtomi p. 49. adde Socratem VI. 11. & Hiſt. tripartitam X. 10.

* Lambec. III. p. 140. ex nota Codicis MS. Cæſarei.

m) Antiochus capite CVII. Idem χαλδαϊκὸν χειμῶνα tempeſtatem Chaldaicam adhuc vigentem commemorat in præfat. & παρουσίας τῶν χαλδαίων capite XVIII.

n) Vide Baronium & Pagium ad illum annum.

εἰς τὴν κληρονομίαν σου καὶ ἐμίαναν &c. *Venerunt gentes in hereditatem tuam & polluerunt templum tuum, in quo mysterium perfectum est dispensationis unigeniti tui, & sanctuarium tuum igni succenderunt : quia & Hierusalem posuerunt in pomorum custodiam. Morticinia servorum tuorum in medio juxta ac in circuitu Hierusalem passim disjecta sunt, nec erat qui sepeliret. Fortitudinem nostram ornamentum ac decus, salutis inquam nostra spem, nempe crucem CHristi, tradidisti fidei adversariis,* & p. 1250. ἡ πόλις τοῦ ἁγίου σου ἐγενήθη ἔρημος &c. *Civitas Sancti tui in solitudinem redacta est, & gloria Sion incendio conflagravit, simulque monumenta gloria nostra universa conciderunt.* Hujus Antiochi extat opus dignissimum lectione & refertum monitis saluberrimis qvod inscribitur: Πανδέκτης τῆς ἁγίας γραφῆς, *Pandectes S. Scriptura* distinctus *capitibus* sive ut Latinus interpres contra Auctoris mentem appellat, *homiliis* CXXX. o) Antiochus ipse in Epistola præmissa operi ad *Eustathium* Abbatem monasterii Atalinæ, civitatis Ancyræ Galatiæ testatur epitomen se hanc divinarum Scripturarum concinnasse *digestam* εἰς ἑκατὸν τριάκοντα κεφάλαια ἡνωμένα τε καὶ διακεκριμένα ἀπ' ἀλλήλων. ὡς μὴ σύγχυσιν καὶ φυρμὸν ὑπομεῖναι τὸν ἀναγινώσκοντα, *in capita centum & triginta, coharentia inter se & distincta ne lectori confusionem afferant.* Alludens ad dictum Bartholomæi p) Apostoli, qvi Theologiam ἡνωμένην τε καὶ διακεκριμένην esse pronunciavit, cujus dicti etiam mentionem facit Antiochus capite 1. p. 1029. auctore non nominato, qvem nominatim appellat Dionysius sub Areopagitæ ambulans nomine lib. de mystica Theolog. capite 1. Idem Antiochus in clausula libri qvam Græce edidit Lambecius III. p. 139. Τὸ χρέος τῆς παρ' ὑμῶν ἀποταγῆς ἀποπληρῶσαι, τίμιε πάτερ Εὐστάθιε, τὸν πανδέκτην τῆς θεοπνεύστου γραφῆς ἔστειλα τῇ ὑμετέρᾳ θεοφιλίᾳ περιστήσας εἰς σωτήρια κεφάλαια, ὃν δεχόμενος, ἀδιαλείπτως πρέσβευε πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν ὑπὲρ τῆς ἐμῆς ἐλεεινότητος, ἵνα εὕρω ἔλεον ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φιλανθρώπου Θεοῦ. *Ut debitum qvod jussum tuum mihi imposuit implerem, honorande Pater Eustathie, hunc pandectem inspirata divinitus Scriptura misi vestra DEum amanti dignitati, salutaribus eum capitibus comprehendens. Eum igitur a me qvaso accipe, & indesinenter pro me misero apud DEum hominum amatorem intercede, ut in adventu boni hominumqve amatoris DEI misericordiam inveniam.* Capita singula materiam aliqvam moralem pertractant, ita ut totum opus pulchrum systema Theologiæ moralis absolvat contextum ex meris dictis sacrorum scriptorum & vetustorum

o) male 190. in Eliæ du Pinii Bibl. scriptor. Eccles. T. VI. p. 13 male etiam *centum qvinquaginta* in Latina versione præfationis ad Pandectem.

p) vide Codicem Apocryphum Novi Test. p. 341. *

storum Ecclesiæ doctorum Hermæ aliorumqve, licet hi de nomine vix usqvam laudentur. Prodiit primum cum subjuncta *Exomologesi* Latine ex *Godfridi Tilmanni* Carthusiani Monachi interpretatione Paris. 1543. 8. atqve inde in Bibliothecis Patrum, Paris. 1579. Tomo II. & Colon. 1618. Tomo VII. & Lugd. 1677. Tomo XII. At Græce primus dedit *Fronto Ducæus* addita Tilmanni versione in Tomo 1. q) Auctarii Bibl. Patrum Paris. 1624. unde utraqve lingva recusus Antiochi Pandectes est in Bibliotheca Patrum Morelliana Paris. 1644. 1654. Tomo XII. Qvam vero inter Conciones Græcorum Patrum Antwerp. 1601. 8. cum versione sua p. 148-167. Petrus Pantinus vulgavit homiliam S. Antiochi ad Eustathium περὶ λογισμῶν *de cogitationibus*, & in Coloniensi ac Lugdunensi Bibl. Patrum editioni Pandecti Antiochi ex Pantini editione subjicitur, nihil aliud est qvam ejusdem Pandectis caput LXXXI. Ex capite CXXX. adscribam elenchum hæresium, qvas rejicere se ac detestari Antiochus profitetur.

Οὕτως καὶ ἡμεῖς, ἤτοι ἡ καθολικὴ ἐκκλησία, πιστεύομεν, ὡς καὶ οἱ μεγάλοι φωστῆρες, καὶ διδάσκαλοι τῆς ἀληθείας, Ἀθανάσιος, Βασίλειος, Γρηγόριος, Ἰωάννης, καὶ Κύριλλος, ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως· καὶ τοὺς μὴ οὕτως φρονοῦντας ἀποστρεφόμεθα καὶ ἀναθεματίζομεν, μετὰ τῶν ὑπογεγραμμένων αἱρέσεων, τῶν μετὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, κατὰ διαφόρους καιροὺς παραφυέντων· ὧν τὰ ὀνόματά ἐστιν ταῦτα· Σιμωνιανοὶ, Μενανδριανοὶ, Σατορνιανοὶ, r) Βασιλιδιανοὶ, Νικολαῗται, Γνωστικοὶ, Καρποκρατιανοὶ, Κηρινθιανοὶ, Ναζωραῖοι, Ἀβιωναῖοι, s) Οὐαλεντιανοὶ, Σεκουνδιανοὶ, Πολεμαῖοι, t) Μαρκώσιοι, Κολορβάτιοι, Ηρακλεωνῖται, Ὀφῖται, Καϊανοὶ, Σαθιανοὶ, u) Ἀρχοντικοὶ, Κερδονιανοὶ, Μαρκιωνισταὶ, Λουκιανισταὶ, Ἀπελιανοὶ, Σεβηριανοὶ, Τατιανοὶ,

Sic nos sive Catholica Ecclesia credimus, qvemadmodum & magna illa Ecclesiæ luminaria ac doctores veritatis, Athanasius, Basilius, Gregorius, Joannes, Cyrillus magnæ Alexandrinorum civitatis Episcopus. Qvare illos qvi præter horum dogmata senserunt, aversamur, repudiamus, & execramur, cum subscriptis hæresibus qvæ succedaneis temporibus adnatæ sunt post Domini adventum. Ejusmodi hæreticorum nomina sunt hæc 1. Simoniani 2. Menandriani. 3. Saturniliani. 4. Basilidiani. 5. Nicolaitæ. 6. Gnostici. 7. Carpocratiani. 8. Nazaræi. 9. Hebionæi. 10. Valentiniani. 11. Secundiani. 12. Ptolemæi. 13. Marcosii. 14. Colorbasiani. 15. Heracleonitæ. 16. Ophitæ. 17. Caiani. 18. Sethiani.

q) male T. II. in Hendreichii pandect. Brandenb. p. 208.

r) Σατυρνιλιανοὶ ut apud Epiphan. & Damascen.

s) Ἐβιωναῖοι, Οὐαλεντινιανοί. t) Πτολεμαῖοι. u) Σηθιανοί.

Εγκρατῖται, κατὰ φρυγαςῶν, x) καὶ Μοντανιςῶν, καὶ Ασκοδρουγιτῶν, Πεπουζιανοὶ, ἢ Πρισκιλλιανοὶ, οἱ Κεκεντιλιανοὶ, y) οἷς συνάπτονται Αρτοτυρῖται, Τεσσαρεσκαιδεκατῖται, Αλογοι, Αδαμιανοὶ, Σαμψαῖοι, οἱ καὶ Ελκεσαῖοι, καὶ Θεοδοτιανοὶ, Μελχισεδεκιανοὶ, Σαρδισιανοὶ, z) Νοητιανοὶ, Οὐαλήσιοι, Καθαροὶ οἱ καὶ Ανάβιτοι, a) Αγγελικοὶ, Αποςολικοὶ, οἱ καὶ Αποτακτικοὶ, Σαβελλιανοὶ, Ωριγινιανοὶ, οἱ καὶ Αἰσχροποιοὶ, Ωριγινιανοὶ ἄλλοι τε, καὶ Αδαμαντιανοὶ, Παῦλος Σαμοσατέως, b) Μανιχαῖοι, Ερακεῖται, c) Μελιτιανοὶ, Αρειανοὶ, οἱ καὶ Αρειομανῖται, Αυδιανοὶ, Φωτινιανοὶ, Μαρκελλιανοὶ, Ειμιάρεσοι, d) Πνευματομάχοι, Αεριανοὶ, Αετιανοὶ, οἱ καὶ Ανομοῖοι, Ευνομιανοὶ, Ευδοξιανοὶ, Διμοιρῖται, οἱ καὶ Απολιναρῖται, Αντιδικομαριανῖται, οἱ εἰς ὄνομα τῆς αὐτῆς Μαρίας κορυλλίδας ποιοῦντες· Μασαλιανοὶ, οἱ καὶ Ευχῖται. ἕως τῶν ὧδε ὁ ἅγιος Επιφάνιος ἐξέθετο. μετὰ δὲ τούτους γεγόνασιν, Ευάγριος, καὶ Δίδυμος, τὰ Ωριγένους φρονοῦντες πρὸς ὕπαρξιν, * καὶ ἀποκατάστασιν, Θεόδωρος ὁ Μομψοεςίας, καὶ Διόδωρος, καὶ ὁ Νεςόριος ἐνὶ φρονήματι δύο υἱοὺς λέγοντες. τούτοις συμφωνεῖ Μάρις ὁ Πέρσης· καὶ ἡ λεγομένη Ηβα e) ἐπιςολή. μετὰ τούτους

Sethiani. 19. Archontici. 20. Cerdoniani. 21. Marcioniſtæ. 22. Lucianiſtæ, 23. Apelliani. 24. Severiani. 25. Tatiani. 26. Encratitæ. 27. Cataphrygaſtæ & Montaniſtæ, Aſcodrugitæ. 28. Pepuſiani. 29. Priſcilliani, Qvintilliani, qvos conſeqvuntur Artotyritæ. 30. Teſſares-kai-decatitæ. 31. Alogi. 32. Adamiani. 33. Sampſæi, qvi & Elceſæi. 34. Theodotiani. 35. Melchiſedechiani. 36. Bardeſiani. 37. Noëtiani. 38. Valeſii. 39. Kathari, qvi & Anabiti. 40. Angelici. 41. Apoſtolici, qvi & Apotactietæ. 42. Sabelliani. 43. Origenarii: qvi & Æſchropœi. 44. Origeniani alii qvi & Adamantii. 45. Paulus Samoſatenſis. 46. Manichæi. 47. Hieracitæ. 48. Meletiani. 49. Ariani, qvi & Ariomanitæ. 50. Audiani. 51. Photiniani. 52. Marcelliani. 53. Semiariani. 54. Pneumatomachi. 55. Aëriani. 56. Aëtiani, qvi & Anomœi, & Eunomiani, & Eudoxiani. 57. Dimœritæ, qvi & Apollinaritæ. 58. Antidicomarianitæ: Iſti faciunt ad invidiam nominis, inter placentulas qvas vocant, collyridas Mariæ. 59. Meſſaliani. 60. Euchitæ. Hucuſqve Sanctus Epiphanius expoſuit. Poſthæc hæreſeōn portenta fuerunt hi, Evagrius & Didymus qvi ſecundùm dogmata Origenis, puta præexiſten-

x) lege οἱ Καταφρυγάςων. y) Κυντιλλιανοί. z) Βαρδησιανοί
a) Ναβατιοι Novatiani. vide Coteler. 1. monument. p. 776.
b) Παυλιανισαὶ ἀπὸ Παύλου τοῦ Σαμοσατέως.
c) Ιερακῖται, Μελιτιανοί. d) Ημιάρειοι. * προϋπαρξιν. e) Ἴβα.

Εὐτυχὴς, φαντασίαν, καὶ δόκησιν, καὶ σύγχυσιν φρονῶν· ᾧ τινι ἕπεται Διόσκορος, Θεοδόσιος, Γαϊνὰς, Τιμόθεος ὁ Ελυρος *, Πετρος, ὁ τὸ, ὁ σταυρωθεὶς, εἰς τρισάγιον ἐπινοήσας, Πέτρος ὁ Μουγγὸς, Σεβῆρος ὁ Ακέφαλος, Σωτήριχος, ἐκ Σαμαρίας Καππαδοκίας, Φιλόξενος ἱερᾶς πόλεως, Αμφιλόχιος ὁ Πισίδης, Ιάκωβος ὁ Σῦρος, καὶ Ιουλιανός. καὶ εἴ τις κατ' αὐτοὺς τοιοῦτος.

* Αιλυρος.

existentiam atqve restitutionem senserunt. Theodorus Mopsvestenus, Diodorus & Nestorius qvi suo sensu duos astruunt esse filios. His concinit Mares vir Persa, & Epistola qvæ dicitur, Iba. Secundum hos, Eutyches imaginationem, opinionem & confusionem sentiens: qvem qvidem seqvuntur Dioscorus, Theodosius, Cajanus, Timotheus qvi & Ælurus, Petrus qvi & illud commentus est: nempe, ut trishagio hymno accederet qvartus σταυρωθεὶς id est, *crucifixus*. *Petrus* Mungus, Severus ille Acephalus, Soterichus ex Cæsarea Cappodociæ, Philoxenus Hierapolitanus, Amphilochius Pisidiæ, Jacobus Syrus, & Julianus: & si qvis secundum hos talis fuerit.

Si qvis novam editionem hujus pandectis curare velit, operæ pretium fuerit conferre Codices MStos ut Cæsareum de qvo Lambecius III. p. 138. seq. & Coislinianos qvorum meminit Montfauconus p. 189. 190. (ubi etiam prologum ab alio auctore præmissum exhibet Græce & Latine) & p. 297. &c. Lambecius in Cæsareo illo Codice etiam reperit Pandectis præfixam βίον σύντομον Εὐφροσύνε μαγείρε *narrationem compendiariam vitæ S. Euphrosyni, coqvi cœnobialis*, incertum qvo auctore, & necdum editam, & aliam περὶ Εὐχαρίςε κοσμικε *de Evcharisto*, Ægyptiaci cujusdam vici accola, qvam Latine dedit Herib. Rosweidus in libro sexto de Vitis Patrum p. 496. *Duo qvidam Patrum rogabant DEum ut ostenderet eis* &c. qvem totum sextum librum Antiocho nostro velut auctori Lambecius tribuendum incerta conjectura conjicit.

Alius ab his Antiochus ad qvem varia opuscula feruntur sub S. *Athanasii* nomine, ut qvæstiones ad Antiochum qvas Athanasio qvi ab A. 1302. ad 1313. Patriarcha Alex. fuit, scriptas affirmabat Oudinus in triade dissertationum diss. II. p. 83. seq. 97. 100. & diss. III. p. 50. seq. in eo haud dubie falsus, cum qvæstiones ad Antiochum à Mich. Glyca qvi ante A. 1150. scripsit,

psit, p. 91. & 97. Annalium memorentur. Διδασκαλία ad Antiochum edita primum Græce & Latine ab Eruditiss. Montfaucono T. 3 Opp. Athanasii p. 252. & scriptum *de pœnis inferni* p. 264. inscribitur πρὸς Ἀντίοχον Δουκᾶν.

Alii Antiochi.

Antiochus *Ægæus* sive *Ægeates*, infra, in Sophista.

Antiochus *Alexandrinus* cujus περὶ τῶν ἐν τῇ μέσῃ Κωμῳδίᾳ κωμῳδουμένων ποιητῶν laudat Athenæus XIII. p. 482. idem fortasse auctor libri περὶ τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν, cujus librum secundum laudat Ptolemæus Hephæst. apud Photium Cod. 190.

Antiochus *Arca*, Ἀρκαίων in Phœnicia Episcopus interfuit Concilio Chalcedonensi A. 451. Interdum vitiose Alcenensis pro Arcensi scribitur, ut Harduino notatum.

Antiochus *Ascalonita* cognomento *cygnus*, qvem secum habuit Lucullus, audivere Cicero, Varro, M. Brutus: qvintæ auctorem Academiæ in qvam Stoicorum placita transtulit teste Sexto Empirico lib. 1. Pyrrhon. c. 33. unde Stoicis à qvibusdam accensetur, ab aliis rectius Academicis. De illo dixi lib. 3. cap. 3. & 15. & ad Empiricum qvi etiam laudat ejus libros τῶν Κανονικῶν.

Antiochus *Astrologus* cui Isagogen in Ptolemæi tetrabiblum Græce & Lat. cum Hieronymi Wolfii versione Basil. 1559. fol. sub Porphyrii nomine editam tribuit Thomas Gale p. 304. ad Jamblichum de mysteriis Ægyptiorum, allegans MS. illius isagoges Codicem, *e qvo corruptissima*, inqvit, *multa in editis emendare licet*. In illa isagoge p. 194. Antiochus de nomine laudatur. Antiochi apotelesmatica sive thesaurus apotelesmatum MS. in variis Bibliothecis. Vide Lambecium VII. p. 257. Labbeum Bibl. non MSS. p. 121. 385. &c.

Antiochus *Aureliopolitanus* in Lydia Episcopus qvi cum Antiocho Episcopo *Capitoliados* Palæstinæ & Antiocho *Memphite* interfuit Concilio Nicæno A. C. 325.

Antiochus *Bostrensis* in conciliabulo Ephesino A. 431.

Antiochus *Cilix*, infra, in Sophista.

Antiochus *Cynicus*. infra, in Sophista.

Antiochi nescio cujus *Epigrammata* Græca unum in Sophistam ostentatorem lib. 1. Anthologiæ p. 186. alterum in hominem animo & corpore turpissimum lib. 2. p. 244. & tertium ibidem, in Galatia nihil non exitiosum hominibus nasci.

Antiochus *Historicus.* Vide in Sophista & Syracusano.
Antiochus *Laodicenus,* Scepticus qvi Zeuxidem audivit. Laërt. IX. 106. 116.
Antiochus *Macra* in Lydia Episcopus qvi interfuit Synodo Photii A. 879.
Antiochi *Medici* diætam qva octogesimum ætatis annum integris sensibus viribusqve superavit, laudat Galenus libro V. ὑγιεινῶν T. 4. edit. Basil. p. 269. seq. Citatur Antiochus sæpius ab Aëtio, Ægineta & eodem Galeno.
Antiochus *Memphites* Episcopus interfuit Concilio Nicæno A. C. 325.
Antiochus Pacius *Ophthalmicus* Galeno memoratus.
Antiochus *Rhesanas* in Mesopotamia Episcopus qvi interfuit Concilio Nicæno A. C. 325. & Antiocheno A. 341.
Antiochus *Samosatenus* qvi interfuit Concilio CPol. A. 381.
Antiochus *Scepticus.* supra in Laodiceno.
Ad Antiochum *Scholasticum* exstant Isidori Pelusiotæ Epistolæ.
Antiochi *Sophistæ* βιβλίον, ἀγορᾶ ἐπιγραφόμενον citatur à Phrynicho p. 32. Ejusdem ut videtur Antiochi mentio apud Pollucem VI. 99. & in Græcis ad Hermogenem scholiis p. 13. De hoc Ægeate Cilice Sophista & *Cynico* videndi Philostratus lib. 2. de Sophist. p. 568. seq. qvi præter declamationes alia ejus φροντίσματα & (qvam laudat in primis) *Historiam* commemorat, tum Dio Cassius lib. LXXVII. p. 878. & ex eo Suidas in Ἀντίοχος αὐτόμολος.
Antiochus *Syracusanus* Xenophanis F. scriptor πάνυ ἀρχαῖος & Timæo antiqvior qvi rerum Sicularum historiam libris IX. à Cocalo ad Olympiadem LXXXIX. & σύγγραμμα περὶ Ἰταλίας composuit. De eo Vossius lib. IV. Hist. Græc. p. 456. seq. Ejus nonus historiarum citatur etiam à Clemente Alex. p. 22. protreptici, & Theodorito in curatione Græcar. affect. p. 115. In Bibl. Græca doctissimi Meursii Antiochus Xenophanis à Syracusano male distingvitur, qvod ipse haud dubie si librum vivus potuisset edere, emendasset.
Antiochi *Syriæ Reges* fuere duodecim, de qvibus Jo. Vaillantius in Seleucidarum Imperio ex numismatibus illustrato, ut Usserium aliosqve Annalium V. T. scriptores & interpretes librorum Maccabaicorum prætercam. I. *Soter,* Seleuci F. ante CHristum natum ab A. 283. ad 262. II. Θεὸς ab A. 262. ad 247. Magnus qvi etiam *Philometor* Seleuci secundi frater ab A. 224. ad 187. IV. *Epiphanes* ab A. 176. ad 164. V. *Eupator* ab A. 164. ad 162. VI. *Balæ* F. ab A. 145. ad 143. VII. Antiochus *Sidetes* ab A. 138. ad 131. VIII. *Grypus* ab A. 123. ad 97.

IX.

IX. *Cyzicenus* ab A. 114. ad 97. X. *Pius* A. 95. XI. Seleuci sexti frater A. 94. XII. *Dionysius* A. 87. seq. ante CHristum natum. Ex his tertius, cujus theriacam laudant ex Eudemo Galenus lib. 2. de antidotis c. 14. Plinius lib. XX. cap. ult. & Plinius Valerianus de re Medica IV. 18.

Antiochiani Corinthi Hieronicæ Apollinis τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ καὶ Μεσοποταμίᾳ καὶ ἐν Μηδίᾳ Ῥωμαίοις πραχθέντων ἀφήγησιν narrationem de rebus ipsius ætate in Armenia, Mesopotamia & Media à Romanis gestarum ut ineptam perstringit Lucianus libro de scribenda historia T. 2. p. 623. seq. edit. Amst.

V. SEVERIANUS Gabalorum in Syria Episcopus, Johannis Chrysostomi amicus primum, mox æmulus & inimicus, r) qvo ipso non levem maculam adspersit nomini suo, laudisqve haud parum amisit, licet ob eloqventiam & ipse à qvibusdam Chrysostomus s) appelletur. Obiit Theodosii junioris, qvem sacro baptismo tinxerat, temporibus, t) adeoqve post A. C. 408.

Hujus Severiani Homilias XIV. *in Genesin* MStas se habere testatus est Alexander Brassicanus præf. in Salvianum. Ex illis *sermones VI.* Εἰς κοσμοποιΐαν de Mundi creatione Græce edidit *Henricus Savilius* inter S. Chrysostomi scripta T. VII. p. 587. Græce & Latine *Franciscus Combefis* in auctario novissimo Bibl. Patrum T. 1. p. 211. Paris. 1672. fol. Ex his desumta fragmenta observat Caveus qvæ in Catena Patrum in Pentateuchum, à Francisco Zephyro vulgata latine, ad Historiam creationis adducuntur. Nam cætera pleraq; ad reliqvos Moysis libros Severi potius sunt qvam Severiani.

Homilias LXXXVIII. Severiani in homiliario qvodam MS. Bibl. Ambrosianæ exstare testatur Mabillonius T. 1. Musei Italici p. 13. alias etiam in Codice Bibl. Casinensis de qvo idem p. 124. Apud Oecumenium in 1. ad Corinth. VI. p. 416. edit. Veronens. citatur ὁ ἐν ἁγίοις Σευηριανὸς τεύχει ιζ. λόγῳ γ. κεφαλαίῳ ιθ. Idem in cap. VII. p. 423. ὁ Σευηριανὸς ἔστιξεν οὕτως.

Εἰς τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν, *in serpentem aneum,* homilia incipit: Ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος ἀδελφοί, & Græce edita inter tributas Chrysostomo T. VII. Savil. p. 448.

r) Socrates VI. 11. & 24. Sozom. VIII. 10. Niceph. XIII. 9. Palladius in vita Chrysost. E recentioribus Tillemont. T. XI. memor. p 171. seq. Godfridus Hermantius in Jo. Chrysostomi Vita &c. s) Rich. Montacutius T. 1. Orig. Ecclesiast. p. 112.

t) Gennadius c. 21. de script. Eccles. in Codice vetustissimo Corbejensi: *Severianus Gabalitana Ecclesia Episcopus - - moritur minore Theodosio, filio suo in baptismate, imperante.*

p. 448. Oratio secunda è decem qvas Chrysostomi nomine in lucem dederat Card. Sirletus. Sed Severiano asserunt Jo. Damascenus, Hadrianus Papa cum Synodo Parisiensi, ut notatum Sirmondo ad Ennodium Ticinensem p. 88.

Εἰς τὰς σφραγίδας τῶν βιβλίων *de sigillis librorum* homilia qvæ incipit: μέγα τῆς ψυχῆς ἐφόδιον „ & legitur T. VI. Ducæi p. 138. cum versione Jo. Jac. Beureri, & Græce T. V. Savil. p. 689. Severiano vindicatur Theodoreti & Hadriani Papæ auctoritate.

Sermo *de pace*, in Ecclesia CPol. habitus A. 401. cum à Jo. Chrysostomo susceptus est, tantum Latine exstat T. VII. Savil. p. 948. Incipit: *In adventu Domini & Salvatoris nostri.*

Εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν, *In incarnationem CHristi* Homilia qvæ incipit: ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ, edita Græce T. VII. Savil. p. 307. videtur *Severianum* auctorem habere & sub ejus nomine Latine exhibetur à Combefisio *in* Bibl. Concionatoria. Severiano etiam tribuunt viri docti homiliam *de Nativitate CHristi* qvæ occurrit Græce T. V. edit. Savil. p. 846. & incipit: μυστήριον ξένον καὶ παράδοξον. In neutra harum leguntur qvæ ex Severiani homilia in Nativitatem affert Theodoritus dialogo secundo.

De Cruce Homiliam & in illud, *tu es qvi venturus es* vulgavit Græce Savilius inter dubia Chrysostomi T. V. p. 898. Incipit: Καλῶς ἡμῖν καὶ σοφῶς. Eam MS. Mazariniano usus idem Combefisius ex Damasceni auctoritate Severiano vindicavit & Latine à se versam edidit T. 1. Bibl. Concionatoriæ p. 36. qvi utraqve etiam lingva vulgavit Paris. 1656. 4. cum aliis qvibusdam Chrysostomi. Idem testatus est homiliam *in dedicationem Crucis* ex qva fragmentum produxit Gretserus, integrum extitisse in Bibl. Scorialensi. Qvartum Severiani λόγον εἰς τὸν σταυρὸν citat Damascenus 3. de imagg. T. 1. p. 385. & εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ σταυροῦ p. 327. 343. 365.

Ex styli similitudine Homilias longe plures Severiano sed non satis tuta conjectura tribuunt vivi docti, ut videre licet apud Eliam du Pin T. 3. Bibl. Eccles. & Tillemontium T. XI. memor. p. 587. seq. Illam vero *de morte innocentum* homiliam qvæ incipit: *Zelus quo tendat, quo prosiliat livor*, & inter sermones Petri Chrysologi legitur CLII. atqve inter Patrum homilias ab Alcuino collectas, neutiqvam Severiani esse sed Latini scriptoris, ex ipso filo orationis arguit Combefisius, qvi tamen homiliam *de SS. Trinitate* qvæ incipit: οἱ κατὰ τῆς ἁγίας & inter suppositas Chrysostomo extat T. 1. edit. novæ p. 832. (Savil. T. VI. p. 955. & Ducæi VI. p. 160.) nec non alias plures tomo sexto Ducæi obvias, Severiano potius qvàm Joanni Hierosolymitano tribuendas contendit.

Seve-

Severiani *κατὰ τῶν αἱρετικῶν* citat Damascenus in parallelis sacris T. 2. p. 385. seq. 789. *Contra Novatum* Gelasius lib. de duabus CHristi naturis; At Gennadius c. 21. de script. Eccles. *Legi, inqvit, ejus* expositionem in Epistolam ad Galatas, & de baptismo & epiphaniæ solennitate libellum *gratissimum.* Citatur etiam Severianus apud Oecumenium in caput 1. Epist. ad Galatas. Et in Anastasii Sinaitæ hodego cap. 16. p. 302. affertur, locus Severiani in Coloss. II. 2. Alia ex Catenis in V. T. libros fragmenta illius Græce & Latine dedit Combefiüs Auctar. noviss. p. 291-297. poteratqve longe plura afferre nisi jure metuisset pleraqve qvæ in Catenis sub Σεβηρ. Ἀντιοχ. nomine exstant, ut in illa ad Jobum, Severi potius esse qvam Severiani.

Severiani alii.

Severianus in Africa Episcopus & confessor sub Genserico. Vide Prosperi Chronicon p. 746. Aëtio II. & Sigisvulto COSS. (A. C. 437.) Alius Severianus in Africa Episcopus qvi interfuit Concilio Sardicensi A. 347. Nec non Ceramussensis itidem Africa, qvi interfuit Collationi Carthag. A. 411.

Severianus Aphrodisiadis in Caria Episcopus, qvi interfuit Concilio CPol. A. 553.

Severianus Arethusius in Syria Episcopus qvi subscripsit Epistolæ missæ ad Concilium CPol. sub Mena A. 536.

Severianus eruditione & Critica laude insignis, cujus è Damascio meminit Svidas in Νόμος.

Severianus Gabalensis in Gallia Episcopus qvem ajunt fuisse ante medium Sæculi III. & celebrari in qvibusdam Martyrologiis 25. Januar. Ei sunt qvi tribuunt sermonem *de paralytico*, qvi est inter Petri Chrysologi sermones qvinqvagesimus. Incipit: *CHristum in humanis artibus.* Alius Severianus in Gallia Episcopus subscripsit Concilio Regiensi A. 439.

Severianus Pelagianus Episcopus cujus filius Agricola in Angliam hæresin illam intulit, ut narrat Prosper ad A. 429. Florentio & Dionysio COSS.

VI. THEODOTUS in Gennadii & Honorii Codicibus atqve inde apud Possevinum, male *Theodorus*, Sophronio Hierosol. Patriarchæ apud Photium Cod. 231. ὁ ἐν ἁγίοις Θεόδοτος, ubi Photius addit, ne de alio Theodoto accipias, Ἀγκύρας οὗτος ἐπεστάτησε, *Ancyra* (Galatiæ urbe) *illi præfuit.* S. Cyrilli Alex. συναγωνιστὴς dicitur in Actis septimæ synodi Act.

VI. Certe inter fortes Nestorii adversarios strenue decertavit A. 431. in Synodo Ephesina, in cujus Actis parte IV. habentur Græce & Latine hæ tres ejus homiliæ:

I. *In die Nativitatis CHristi*, Incipit: λαμπρὰ καὶ παράδοξος. T. 3. Labbei p. 988. & T. 1. Harduin. p. 1644.

II. *In Natalem Salvatoris.* Incipit: λαμπρὰ τῆς παρούσης ἑορτῆς. T. 3. Labbei p. 1008. & T. 1. Harduin. p. 1654. memoratur in Actis Synodi septimæ actione 6.

III. *Contra Nestorium*, in die S. Joannis Evangelistæ. Incipit: ὅτι ἐστὶ τοῖς σώμασι ἡμῶν ἰατρός. T. 3. Labbei p. 1024. & T. 1. Harduin. p. 1665. Huic homiliæ qvadrat qvod Gennadius c. 55. de Script. Eccles. ait Theodotum cum adhuc Ephesi versaretur scripsisse adversus Nestorium *librum redargutionis & refutationis dialectica qvidem arte ordinatum sed auctoritate sacrarum scripturarum detextum. Multis enim adsertionibus usus est anteqvam Scripturarum testimonia poneret.* Præterea ex illius scriptis exstant:

IV. Εἰς τὸ Σύμβολον τῶν ἁγίων ἐν Νικαίᾳ πατέρων τῶν τιή. *Expositio Symboli sanctorum CCCXVIII. Patrum Concilii Nicæni.* Hic titulus est in Codice MS. ex qvo primum Latina versione donatum à *Luca Holstenio*, utraqve lingva vulgavit & Clementi IX. Pontifici Max. dicavit *Franciscus* Cardinalis *Barberinus*. Rom. 1669. 8. *Franciscus* vero *Combefis*, qvi cum nova versione & notis suis, subjuncta S. Germani Patriarchæ CPol. homilia in Mariæ dormitionem, iterum edidit Paris. 1675. 8. maluit inscribere *librum adversus Nestorium* sive *Nestorii ex Scriptura & fide Concilii Nicæni confutationem.* Scriptus est ad Lausum ut suspicor qvi ipsi p. 90. φίλη κεφαλή. Ex hoc libro locus qvi exstat p. 11. edit. Rom. citatur in Catena MS. Bibl. Barberinæ ad Actor. III. 15. Etiam in Actis Synodi VII. actione 6. inter Theodoti hujus scripta memoratur ἑρμηνεία εἰς τὸ σύμβολον τῶν ἐν Νικαίᾳ ἁγίων πατέρων.

V. Εἰς ἁγίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα. *In S. Deiparam & S. Simeonem.* Incipit: προφητικὸς ἡμᾶς καὶ τήμερον. Edita ab eodem Combefisio Græce & Lat. inter S. Amphilochii Iconiensis opera p. 36. At neqve hujus est, neq; ut Sirmondo & Labbeo visum Amphilochii Sidetæ, sed ut ex Nicephori CPol. antirrheticis adhuc ineditis viri docti observavere, Theodoti Ancyrani, sub cujus nomine eandem Latine ad MS. Mazarinianum recensitam exhibet idem Combefisius in Bibl. Concionatoria.

Scripta Theodoti deperdita vel certe inedita.

VI. *De Spiritus S. Deitate libri III.* Theodotus ipse in Symbolum Nicænum pag. ult. *ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς ἐν παρέργῳ νῦν εἰρήσθω περὶ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, ἐντελέστερον ἡμῶν περὶ τῆς θεϊκῆς δεσποτείας αὐτοῦ διηλεγμένων ἐν τρισὶν ἑτέροις βιβλίοις, οἷς ἐντυχὼν συνδοξαζόμενον Πατρὶ καὶ Υἱῷ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τῆς θείας διδαχθήσῃ γραφῆς. Verum illud obiter nunc dictum sit de Spiritu S. de cujus divina Majestate plenius in aliis tribus libris disputavimus: quos si legeris, Spiritum S. pari honore cum Patre & Filio conglorificatum in sacris litteris, disces.*

VII. Οἱ πρὸς Λαῦσον λόγοι κατὰ Νεστορίου, ἐν τόμοις ἕξ. *Contra Nestorium libri sex* ad Lausum. memorantur in Actis septimæ Synodi actione VI. Tomo IV. edit. Harduin. p. 405.

VIII. Λόγοι sive *Homiliæ* sex in iisdē Actis septimæ Synodi, sive secundæ Nicænæ A. C. 787. celebratæ memorantur, 1) εἰς τὰ Φῶτα *in sacra lumina.* Hanc una cum aliis tribus ineditis habuit ex membranis antiqvis & probatis descriptum Combefisius, ut ipse in notis ad Theodotum p. 77. testatur.

2) Εἰς τὸν Ἠλίαν καὶ τὴν χήραν, *in Eliam & viduam.*

3) Εἰς τὸν ἅγιον Πέτρον καὶ Ἰωάννην. *In S. Petrum & Joannem.*

4) Εἰς τὸν χωλὸν τὸν καθήμενον πρὸς τὴν ὡραίαν πύλην. *In claudum sedentem ad speciosam portam.*

5) Εἰς τοὺς τὰ τάλαντα λαβόντας, *in eos qui talenta acceperant.*

6) Εἰς τοὺς δύο τυφλούς. *in duos cæcos.*

Iconoclastæ adversus Iconomachos hoc Theodoti Ancyrani laudabant testimonium: *τὰς τῶν ἁγίων ἰδέας οὐκ ἐν εἰκόσιν ἐξ ὑλικῶν χρωμάτων ἀναμορφοῦν παρειλήφαμεν, ἀλλὰ τὰς τούτων ἀρετὰς διὰ τῶν ἐν γραφαῖς περὶ αὐτῶν δηλουμένων οἷόν τινας ἐμψύχους εἰκόνας ἀναμάττεσθαι δεδιδάγμεθα, ἐκ τούτου πρὸς τὸν ὅμοιον αὐτοῖς διεγειρόμενοι ζῆλον. Ἐπεὶ εἰπάτωσαν οἱ τὰς τοιάσδε ἀναστηλοῦντες μορφὰς, ποίας ἐκ τούτων ἄρα καταπολαύουσιν ὠφελείας, ἢ ἐν ποίᾳ διὰ τῆς τούτων ἀναμνήσεως ἀνάγονται πνευματικῇ θεωρίᾳ, ἀλλ' εὔδηλον ὡς ματαία ἡ τοιαύτη ἐπίνοια καὶ διαβολικῆς μεθοδείας εὕρημα.* Postrema verba etiam esse Theodoti, non ut Dallæus II. 5. de imaginibus p. 227. suspicabatur, Patrum CPolitanorum, patet ex Nicephori CPol. antirrheticis & Theodori Studitæ Epistola II. 36. ad Naucratium T. 5. Opp. Sirmondi p. 442. ubi ad eundem Theodoti locum conantur respondere, non ut Synodi septimæ patres, negare illum esse Theodoti.

Alii Theodoti.

Theodotus *Alabandensis* in Caria Episcopus qvi cum Theodoto Claudiopolitano A. 451. interfuit Concilio Chalcedonensi.

Theodotus ab A. C. 421. *Antiochenus* Episcopus, qvem Apollinaristas non paucos ad Ecclesiam reduxisse testatur Theodoritus V. 38. Hist. De illo videndus Henricus Noris in Historia Pelag. lib. 2. cap. 4.

Theodotus *Cassiteras*, Flavianus Melissenus, Patriarcha CPol. ab A. 815. ad 821.

Theodotus *Chius*, Rhetor qvi Ptolemæum ultimum Ægypti Regem docuit, eiqve fuit auctor ut Pompejum nec reciperet apud se nec dimitteret sed interficeret, caputqve Pompeji Cæsari hoc aversanti obtulit ipse postea interfectus jussu Bruti. Vide Plutarchum Pompejo p. 660. Cæsare p. 730. & Bruto p. 999.

Theodotus *Claudiopolitanus* in Ponto Episcopus: supra in Alabandensi.

Theodotus *Coriarius* patria Byzantinus, auctor Theodotianorum, qvi sæculo secundo hæresin suam sparsit, de qva appendix Tertulliani de præscriptione adversus hæret. cap. ult. Hippolytus contra Noëtum, Eusebius V. 28. Hist. Hieronymus contra Helvid. Epiphanius & Damascenus hæresius 54. Philastrius c. 50. Augustin⁹ & auctor prædestinati c. 33. &c. E recentioribus Jo. Pearsonius Vindic. Ignatii parte 2. p. 23. Sirmondus T. 2. Opp. p. 474. seq. D. Mich. Waltherus diss. *JEsum aut Mariam*, §. 10. seq. & Thom. Ittigius ὁ μακαρίτης de hæresiarchis Apostolicæ & Apostolis proximæ ætatis p. 259. seq.

Theodotus *Euroea* in Epiro Episcopus qvi interfuit Concilio CPolitano sub Mena A. 536.

Theodotus *Gordenorum* Episcopus in Lydia qvi subscripsit Synodico Sardensis Concilii misso ad Leonem Imp. post A. 451.

Theodotus *Grammaticus* citatur in Etymologico magno, voce ἐρίγανον.

Theodotus *Hierapolitanus* in Syria Episcopus qvi interfuit Concilio CPol. A. 381.

Theodotus *Medicus* Atheniensis cujus apud Aristidem Rhetorem mentio T. 1. p. 485. 502. 525. &c.

Theodotus *Montanista* apud Eusebium V. 3. & 16. Hist. Pacianum Epist. 1.

Theodotus *Philosophus*, cujus qvartus adversus Epicurum liber citatur à Laërtio X. 5. Alius Philosophus hoc nomine cujus vitam tribus libris scripsit Tribonianus Sidetes, Triboniani JCti Justiniano imperitante æqvalis, de qvo Svidas in τριβ.

Theo-

Theodotus *Phœnicius* Historicus, cujus scripta in Græcam lingvam transtulit *Lætus* scriptor Φοινικικῶν teste Tatiano p. 171. Clemente Alex. I. Strom. p. 326. & Eusebio X. 11. præparat. Evangel. etsi in Tatiani codicibus pro Læto est χαῖτος, in Eusebii Ἄιτος. Hujus Theodoti mentionem facit Josephus 1. contra Apionem p. 1051.

Theodotus pictor, de qvo Nævius apud Festum in *penam*.

Theodotus *poëta* Græcus qvem ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων laudat Eusebius IX. 22. præparat. & ex eo novem Hexametros affert de urbe Sicima, qvi emendatius leguntur apud Grotium ad Johann. IV. 5.

Alius Theodotus *poëta* de qvo vetus interpres ad Ovidii Ibin v. 467. *Theodotus poëta fuit, qvi cum liberius in Mnesarchum Regem scripsisset, ab eo crudeliter in Apollinis ade casus est. Alii dicunt Tyrrhenos, cum cepissent Liparium castrum, fortissimum illorum de castro, Phœbo mactasse, unde Gallus:*

Theudotus in belli Phœbo datur hostia, qvamvis
Neqvaqvam sit homo victima grata Dei.

Verba Ovidii sunt:

Victima vel Phœbo sacras macteris ad aras
Qvam tulit à sævo Theudotus hoste necem.

ubi Domitius Calderinus annotat se reperisse Theodotum Bactrianorum regem ab Arsace Rege Parthorum fuisse mactatum. Sed Justinus XLI. 4. Theodotum illum (qvi Straboni Διόδοτος lib. XI. p. 515.) mortuum scribit, ab Arsace fuisse mactatum non scribit.

Theodotus *Palæensium* Cypri Episcopus, interfuit Synodo Nicænæ secundæ A. 787.

Theodotus *Pythagoreus*, qvi ne conscios conjurationis proderet, lingvam dentibus demorsam in tyranni faciem inspuit, ut ex Timothei Pergameni libro de Philosophorum fortitudine narrant Clemens Alex. IV. Strom. p. 496. & Theodoritus VIII. de curat. Græcar. affect. p. 120.

Theodotus *Seleuciensis* in Isauria Episcopus, interfuit Concilio CPol. A.C. 553.

Theodotus *Sidonius* (Straboni XVI. p. 757. Διόδοτος) frater Boëthi Peripatetici Philosophi, Philosophus & ipse.

Theodotus *Sophista* qvi Lolliani & Herodis Attici pridem auditor deinde æmulus, primus Athenis docuit stipendio ab Imperatore Marco Antonino accepto decem mille drachmarum, ab eodem celebratus ἀγωνιστὴς τῶν πολιτικῶν λόγων καὶ ῥητορικῆς ὄφελος. Vide Philostratum lib. 2. de Sophist. c. 2. p. 566. seq.

Theodotus *Tarentinus*, inter Pythagoricos memoratur à Jamblicho.

Theodotus *Trapezita*, auctor Melchisedecianorum de qvo B. Doctor meus Thom. Ittigius diss. de hæresiarchis p. 261. Huic utpote Valentini sectæ faventi non Coriario ejus æqvali tribuendas esse *eclogas* qvæ ad calcem operum Clementis Alex. leguntur, & cum Combefisii versione à me exhibitæ sunt lib. V. hujus Bibl. cap. 1. sententia est clarissimi Turneminii, in memoriis Trivultianis A. 1717. p. 389. seq.

Theodotæ Atheniensis, cum Socrate colloqvium refert Xenophon 3. ἀπομνημονευμ. p. 782. seq. Alia ni fallor de qva Soranus Epistola ad Cleopatram: *Dabo tibi commentarios Theodotæ & aliorum de vitiis & de curatione mulierum* &c.

VII. ANTIPATER Bostrensem in Arabia Ecclesiam *rexit statim* post Constantinum Episcopum qvi Concilio Chalcedonensi *A. 451. interfuit*, siqvidem paucis post Concilium annis ad Antipatrum jam Episcopum literas dedit Leo Imperator T. 2. Concilior. Harduini p. 690. Ad eundem scripsisse S. Euthymius traditur ab auctore vitæ Euthymii in T. 2. p. 281. monument. Cotelerii, cujus adde sis notas p. 636. seq. & Acta Sanctor. Junii T. 2. p. 685.

1. Præcipuum ac celeberrimum ejus opus fuit ἀντίρρησις *contra Pamphili Apologiam pro Origene*. Incepit à verbis: ἐγὼ μὲν δεξάμενος ἐνόμιζον γεγραφηκέναι, ut notatur in Actis Synodi Nicænæ secundæ A. 787. celebratæ, Actione V. Tom. VII. Labbei p. 367. (Harduin. T. 4. p. 304.) ubi fragmenta qvædam è libro primo exstant. Longe plura & ampliora ἐκ τῆς κατὰ τῶν βλασφημιῶν Ὠριγένους πραγματείας κεφαλ. ιέ, ιϛ', servavit Jo. Damascenus in parallelis sacris T. 2. edit. novæ p. 764. ad 772. Vide etiam Cyrillum Scythopolitanum in vita S. Sabæ, T. 3. monument. Cotelerii p. 362. ubi narrat Gelasium præpositum ut succrescenti Origenianismo occurreret, Antipatri opus in Ecclesia publice legendum ordinasse. Τὸ σύγγραμμα τοῦ ἐν ἁγίοις Ἐπισκόπου Βόστρων Ἀντιπάτρου, τὸ κατὰ τῶν Ὠριγένους δογμάτων ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγινώσκεσθαι παρεσκεύασε. Mentio iterum p. 364.

2. Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν καὶ εἰς τὴν σιγὴν Ζαχαρίου, καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Homilia *in S. Johannem Baptistam, silentium Zachariæ & salutationem sanctissimæ Deiparæ*. Incipit: Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν. MS. in Bibl. Cæsarea. Lambec. V. p. 18. Vidit etiam in Italiæ Bibliothecis Allatius qvi ejus meminit p. 89. libri de Simeonibus. Habuit

&

& Tho. Galeus. Si recte memini, (neqve enim liber jam ad manus,) Latine eam dedit Combefisius in Bibl. Concionatoria.

3. Εἰς τὰ ἅγια θεοφάνεια. MS. apud eundem Galeum.

4. Εἰς τὴν αἱμόῤῥουν, *in mulierem sanguinis profluvio laborantem.* Incipit ὅτι μὲν πρώτη ἡ Ἰουδαίων κλῆσις. Locus ex illa affertur in Actis Synodi Nicænæ secundæ actione IV. Tom. VII. Labbei p. 208. (Harduin. T. 4. p. 169.)

Citatur qvoqve Antipater ab Andrea Cæsariensi in Apocalypsin serm. 22. p. 124. Maximo ad cap. 7. Dionysii de Eccles. Hierarchia &c. Sunt etiam qvi ejus Homiliam in annunciationem B. Virginis & in Nativitatem CHristi commemorant.

Antipatri alii.

Antipater *Acanthius*, Grammaticus ut videtur, qvem citat Ptolemæus Hephæstion lib. 1. apud Photium Cod. 190.

Antipater Mathematicus sive *Astrologus* Vitruvio IX, 7. memoratus.

L. *Cælius* Antipater Romanam historiam scripsit ad L. Ælium Stilonem Varronis Magistrum in compendium missam à M. Bruto. De illa Vossius lib. 1. de Hist. latinis cap. 8. Pauca qvædam ejus λείψανα in fragmentis veterum Historicum Latinor.

Antipater *Cauni* in Lycia Episcopus interfuit Concilio Chalcedonensi A. 451. alius ut videtur Antipater Caunenus in Concilio Rom. A. 503.

Antipater sive Antipas *Ascalonita* pater Herodis Magni Judæorum Regis, de qvo multa Flav. Josephus.

Gallus Antipater qvi scripsit vitam Aureoli Tyranni. Vide Trebellium Pollionem in Claudii vita c. 5. qvi eum ob adulationem *ancillam bonorum & historicorum dehonestamentum* appellat.

Antipater *Grammaticus*. Schol. Aristoph. ad aves. Vide Jonsium lib. 1. c. 13.

Antipater *Hierapolitanus* audivit Sophistas Adrianum & Pollucem, Zenonemqve Atheniensem. Imp. Severi ab Epistolis fuit in qvibus scribendis excelluisse eum Philostratus testatur, qvi narrat etiam æmulum fuisse & inimicum Heraclidis Lydii, & liberos Imperatoris instituendos ipsi datos fuisse, lib. 2. de Sophist. p. 606. seq. Idem Philostratus hæc de ejus scriptis: Ὀλυμπιακοὺς τε ἡμῖν δίηει καὶ Παναθηναϊκοὺς λόγους. Καὶ ἐς ἱστορίαν ἔλαβε τὰ Σεβήρου τοῦ βασιλέως ἔργα. In nummo Fulviæ Plautillæ Augustæ, qvæ uxor Caracallæ fuit, ex altera

parte legas ἐπὶ στρατηγοῦ Ἀντιπάτρου Ἱεραπολιτῶν. Vide Harduini numos urbium illustratos p. 212.

Antipater *Jolai*, Rex Macedoniæ, de cujus scriptis dixi inter Aristotelis discipulos lib. 3. cap. 11.

Antipater *Macedo* junior, cujus Epigrammata leguntur in Anthologia.

Antipater *Medicus* inter methodicos memoratus Galeno lib. 1. methodi medendi c. 7. citatur & alibi ab eodem Galeno, Cœlio Aureliano, Aëtio &c.

Antipater ὀνειροκριτικῶν scriptor laudatur ab Artemidoro IV. 67.

Antipater *Paliurensis* de qvo Meursius in Bibl. Græca, non diversus est ab Antipatri Jolai, Rege Macedoniæ. Paliura Antipatri patria, Macedoniæ civitas.

Antipater Plutarchi æqvalis ab eo memoratus in Convivalibus qvæstionib'.

Antipatri *Præsidis* τοῦ ἡγεμόνος Epistola ad S. Basilium & *Basilii* ad Antipatrum 203. seq.

Antipater libro tertio περὶ ῥόδου, citatur à Stephano Byz. in Ἀρμενία. Confer. Vossium de Historicis Græcis lib. 3. p. 324.

Antipater *Rhosi* in Cilicia Episcopus, qvi Concilio Antiocheno interfuit A. C. 363.

De Antipatris Stoicis *Sidonio*, *Tarsensi*, & *Tyriis* duobus dixi lib. 3. cap. 15. Antipatri ἑταῖρον Sosigenem memorat Alexander Aphrodiseus *libro de mixtione* p. 142.

Antipater *Thessalonicensis* cujus, qvemadmodum Sidonii Epigrammata exstant in Anthologia. Citat & Etymolog. magnum in καυνία, Stobæus &c.

Antipater *Trapezuntius* qvi subscripsit relationi in Synodo CPol. sub Mena A. C. 518.

CANDIDI Isauri, Christiani scriptoris & Concilio Chalcedonensi faventis *libros tres Historiarum* ab tempore Leonis in Imperatorem erecti A. C 457. usqve ad Zenonem A. 491. defunctum, desideramus præter excerpta servata à Photio Cod. 79. qvæ tomo primo Scriptorum Historiæ Byz. post excerpta de legationibus cum notis suis dedit Philippus Labbeus, Paris. 1648. fol. Vide si placet qvæ de hoc Candido notavi Volumine VI. p. 239.

Alius Candidus qvi temporibus Impp. Commodi & Severi clarus scripserat in Hexaëmeron, teste Eusebio V. 27. Hist. Ejusdem meminit Hieronymus de Script. Eccles. c. 48.

Candidus

Candidus Valentinianus, Origenis æqvalis, cujus meminit idem Hieronymus libro secundo adversus Rufinum.

Candidus Arianus qvi post medium sæculi qvarti vixit, & Latine scripsit *libellum de generatione divina* ad Marium Victorinum, qvi addita Victorini confutatione lucem vidit ad calcem commentariorum Bernhardi Ziegleri in Genesin Basil. 1548. fol. & cum reliqviis Victorini editis junctim ab Andrea Rivino Lips. 1652. 8. Fragmentum Epistolæ Candidi ad Victorinum una cum Victorini responsione exstat apud Jo. Mabillonium Tomo IV. Analect. p. 155. Alia Candidi Epistola, qva Victorino scribendorum librorum qvatuor contra Arianos ansa data fuit, legitur in hæresiologia Jo. Heroldi p. 171.

Candidus Fuldensis, qvi præter Chronicon Fuldense scripsit vitas *Bungolfi* & *Ægilis* Abbatum Fuldensium, ex qvibus hæc edita est à Christophoro Browero in sideribus illustrium & sanctorum virorum Germaniæ, Mogunt. 1616. 4. & à Jo. Mabillonio Sæcul. Benedictino qvarto part. 1. p. 226. Vide Vossium de Hist. Lat. Claruit hic Candidus circa A. C. 820.

VII. SIMEON a) Stylites sive anachoreta columnaris & cionita dictus à κίων, στύλος sive columna, in Syria prope Antiochiam, in qvam ascendit A. C. 419. & in ea vixit usqve ad A. 460. b) longævitate c) non minus qvam singulari sanctimoniæ laude insignis: cujus memoriam celebrant Græci 1. Septembr. d) & de cujus vita & rebus consulere juvabit Jo. Bollandum in Actis Sanctor. ad V. Januarii, Tomo I. p. 261. seqq. qvi p. 264. Latinam exhibet versionem vitæ ab *Antonio* Monacho, Simeonis discipulo scriptæ, (qvæ etiam occurrit in Herib. Rosweidi vitis Patrum lib. I. p. 181.)

 nec

a) Simeonem Stylitem cum Simone Petro Apostolo inscite confundit blasphemus liber תלדות ישו p. 23. edit. Wagenseilianæ.

b) Jo. Garnerius auctario Opp. Theodoriti p. 197. seq.

c) Franciscus Baco Verulamius in historia vitæ & mortis: *Vita religiosa & in sacris occupata videtur ad longævitatem facere. Sunt in hoc genere vitæ otium, admiratio & contemplatio rerum divinarum, gaudia non sensualia, spes nobiles, metus salubres, mærores dulces, denique renovationes continuæ per pœnitentias & expiationes: quæ omnia ad diuturnitatem vitæ potenter faciunt. Quibus si accedat diæta illa austera quæ massam corporis induret, spiritus humiliet; nihil mirum si sequatur longævitas insignis, qualis fuit Pauli Eremitæ, Simeonis Stylitæ & complurium aliorum monachorum ex eremo & anachoretarum.*

d) Vide Lambecium VIII. p. 220. & 232.

nec non p. 274-285. aliam Nicephoro XIV. 51. laudatam auctore *Simeone Metaphraste* itidem Latine ex versione *Guil. Gratii* Brugensis S. I. qvæ Græce exstat MS. in Bibl. Cæsarea, teste Lambecio VIII. p. 233. De eodem Stylite Theodoritus in Philotheo c. 26. Evagrius lib. 1. c. 13. seq. Theodorus Lector, auctores vitæ, S. Euthymii, S. Theodosii, S. Auxentii, S. Danielis Stylitæ &c. è recentioribus Tillemontius T. XV. memor. p. 347-391. Leo Allatius libro de Simeonibus p. 10. seqq. D. Theoph. Spizelius in veteri Academia JEsu CHristi p. 121. Jo. Henricus Ursinus T. 2. Analector. p. 177. &c.

Multa, inqvit Allatius, hunc virum scripsisse certum est. Nonnullæ ejus pro Concilio Chalcedonensi, aliisqve negotiis Ecclesiasticis Epistolæ à Scriptoribus memorantur. 1) *Prima* sit ea, qvam ad Imperatorem Theodosium ob Judæis Synagogas à Christianis antea ablatas, & *tunc redditas*, adeò acriter scripsit, ut Theodosius & mandata revocaverit, & auctorem consilii de restituendis Synagogis magistratu abdicaverit. Meminit Evagrius Histor. lib. 1. cap. 13. & Nicephorus Callistus lib. 14. cap. 51. 2) *Secunda* pro Synodo Chalcedonensi ad Leonem Imperatorem. Evagr. lib. 2. c. 10. & Nicephor. Histor. lib. 15. cap. 19. 3) *Tertia*, pro eadem Synodo ad Basilium Episcopum Antiochenum, qvæ integra apud Evagrium & Niceph. exstat. 4) *Qvarta* ad Eudociam Imperatricem in eodem argumento. Nicephor. lib. 15. cap. 13. qva vel solâ Eudocia ab Eutychiano errore ad rectam fidem reducitur. 5) Professio Catholicæ Fidei (nisi eadem sit cum Epistola 2. ut bene conjicit doctiss. Caveus,) Meminit Eulogius Alexandrinus Episcopus apud Photium. Cod. 230. *Ἀλλὰ καὶ τοὺς ὅσοι ἐν τῷ μοναδικῷ διέλαμπον βίῳ τὸ φρόνημα αὐτῶν ἐγγράφως ἀναμολογῆσαι ὁ Λέων διετάξατο, ὃ καὶ προθύμως πεπράχασι τῶν ἀρχιερέων τὸν ἀριθμοῦ εἰς χ´ ἐπὶ χιλίοις συγκεφαλαιωθέντος μηδενὸς ἑτερογνωμονήσαντος, μεθ' ὧν καὶ ὁ μέγας Συμεὼν, ὁ ἐν τῷ στύλῳ τὸν ἀγγελικὸν ἐκεῖνον βίον διανυσάμενος.* *Nec non iis, qvi in religiosa, & monastica vita celebres habebantur, præcepit Leo, uti sententiam suam scripto profiterentur, qvod Episcopi numero mille sexcenti promptè prompte executi sunt, nemine, qvi aliter sentiret, deprehenso: à qvibus stetit & Simeon, qvi in columna cælitum vitam æmulabatur.*

Præter hæc Allatio memorata, exstat Latina versio brevis sermonis *de morte assidue cogitanda* qvæ incipit: *Animadvertite, fratres mei.* T. VII. Bibliothecæ Patrum edit. Lugd. p. 1228. Eadem occurrit & in aliis Bibl. Patrum editionibus, ut Coloniensi Tom. V. parte 2. & Parisiensi A. 1589. 1644. 1654. Tomo II. & in appendice ad edit. 1675.

Fuit

Fuit & *Simeon Stylites Junior* Thavmastorites, qvi vixit ab Anno qvarto Justini senioris (CHristi 521.) ad annum decimum qvintum Mauritii (CHristi 596.) per annos 75. de qvo Conradus Janningus in Actis Sanctor. ad 24. Maj. Tomo V. p. 307. sq. ubi exhibetur Græce cum Janningi versione vita hujus Simeonis laudata Nicephoro Callisto XVIII. 24. & scripta à *Nicephoro* Magistro sive Rhetore Antiocheno, cognomite οὐρανῷ, descripta vero ex MS. Bibl. Vallicellanæ. Composuit & vitam hujus Simeonius *Arcadius* qvidam Cypri Archiepiscopus, qvæ intercidit. Vide Tomum V. Maji p. 306. In eodem p. 403 - 431. habes etiam Græce è MS. Florentino cum Janningi versione vitam coævo auctore scriptam B. *Martha*, qvæ hujus Simeonis mater fuit. In ea p. 426. seq. occurrit Simeonis *Epistola ad Staurophylacem*. Memoratur & ᾠδὴ *pro terra motu sistendo* p. 348. ne de aliis *precum formulis* dicam p. 423. *Epistola ad Justinum Juniorem*, p. 378. Moriturus commendat *Canonem* suum sive *regulam*, p. 401. De *Epistola ad Evagrium* vide p. 396. seq. & Evagrium VI. 23. Hist. De *Epistola ad Justinianum* contra Nestorianos & Eutychianos, atqve alia pro imaginibus, Allatium libro de Simeonum scriptis p. 18. seq. ubi etiam de *troparits* ejus sive *hymnis* & *precibus*.

Simeon deniqve *Stylites* tertius, presbyter & Archimandrita, cujus memoriam Græci recolunt die 26. Jul. de qvo Allatius laudati libri p. 22. Omitto alios Stylitas veterum celebratos scriptis, ut *Theodotum Stylitem* de qvo Acta Sanctor. ad 28. Maji T. VI. p. 755. seq. *Joannem Stilitem* de qvo vita Simeonis Stylitæ junioris T. V. Maji p. 311. *Nicetam Stylitem*, de qvo Ephemerides Moscorum, iconibus illustratæ 24. Maj. ante Acta Sanctor. T. 3. Maji p. 28. *Danielem Stylitem* de qvo supra p. 71. Lambecius VIII. p. 233. & Nic. Comnenus Papadopoli prænot. Mystagog. p. 60. b. & *Petrum Stylitem* à Constantino Copronymo male habitum de qvo Theophanes & Cedrenus ad A. C. 770. De horum Stylitarum ἀσκήσει qvædam non protrita Jacobus Gretserus libro primo rerum variarum. Columnam ipsam in qva Simeon Senior tot annos exegit, his verbis describit Johannes Phocas in Allatii συμμίκτοις p. 5. Χερσὶ λαξευτῶν &c. *Lapicidarum opera, summitate montis admirandi* (inter urbem Antiochiam & mare) *alte excavata, monasterium ex uno conflatum compaginatumqve lapide exstruxit: in media Monasterii* Ἧς μέσον αὐτοφυῆ λαξεύσας κίονα ἐν αὐτῷ τὰς βάσεις ἔθετο *inter excisos lapides sua sponte nata columnâ gradus fixit*, super petram, *ut sacro eloqvio traditur*, pedibus firmatis, *versus exorientem solem templum pulcherrimum DEO erexit, in qvod discipulos convocabat: atqve ita sub dio*

ipse

ipse commorans, illi tota nocte in templo stantes, ut decebat sanctos, debitum DEO cultum offerebant.

IX. JOHANNES Hierosolymitanus, S. Cyrilli in Episcopatu Hierosolymitano successor a) ab A. C. 386. usqve ad A. 416. qvo diem obiit. Hic pro Origenis causa, cujus mortui famæ patrocinari studebat, gravissimas cum Epiphanio & Hieronymo inimicitias suscepit, & modo Ario, modo Pelagio b) favere fuit visus obtrectatoribus studii sui: adversus qvos teste Gennadio cap. 30. de Script. Eccles. scripsit *librum* c) *qvo ostendit Origenis se ingenium, non fidem secutum.* Sed illo pridem deperdito, ecce tibi hominem lepidum, Petrum Wastelium, Alostanum Carmelitam, qvi sub nomine *Joannis Nepotis Sylvani, Hierosol. Episcopi XLIV.* qvem Carmelitam fuisse pejerat, Carmelitis suis gratificaturus promit veluti versum è Græco magnum volumen, alio non sane minore vindiciarum comitatum, *Bruxellis 1643.* fol. in qvo hæc Joannis scripta venditantur, qvæ illius esse nemo veterum scripsit, nullus fide dignus Codex MS. docuit:

I. *Liber de institutione primorum Monachorum* in Lege veteri exortorum & in nova perseverantium ad *Caprasium* Monachum, interprete *Aymerico* Patriarcha Antiocheno. T. 1. p. 1-32. Idem hoc est cum illo qvod Trithemius vocat volumen insigne *de principio & profectu Ordinis Carmelitici,* tribuitq; Johanni Patriarchæ Hierosol. & Carmelitæ, qvi vixerit circa A. C. 770. Habetur etiam in Bibliothecis Patrum Paris. 1589. & 1644. 1654 Tomo IX. & Coloniensi T. IV. & Lugd. T. V. nec non in Operibus Thomæ à Jesu, Carmelitæ Colon. 1684. fol. T. 1. p. 416. Prolixam pro illo *libro* Apologiam, Baronio & Bignæo oppositam, post Petrum Wastelium d) T. 2. p. 1-210. scripsit M. Antonius Alegre in paradiso Carmelitici decoris

a) Vide Episcoporum Hierosolymitanorum seriem in Riccioli T. 3. Chronologiæ reformatæ p. 19. & in Actis Sanctor. T. 3. Maji, & T. 7. p. 969. seq.

b) Vide Orosii librum de arbitrii libertate, qvem Petrus Wastelius in vindiciis sive Tomo II. Operum Joannis Hierosol. p. 568. ait rectius inscribendum: *adversus Joannem Episcopum Hierosol. affirmantem sensu Catholico dici, qvod cum adjutorio & gratia DEI posset homo esse sine peccato,* & Orosio prorsus abjudicat Nestorianiqve esse hominis contendit. Sane Pelagium oppugnasse Joannes Hierosol. diserte traditur ab Augustino Epist. 186. edit. novæ (vet. 106.) cap. X. & ab Arianismo ipse eum absolvit Hieronymus (deniqve Joanni reconciliatus) Epist. 61.

c) Ad Theophilum Alex. vide Wastelii vindicias Joannis Hierosol. p. 530. seq. & qvi de Joannis illius vita accurate agit, Tillemontium T. 12. memor. Eccles. p. 186. & 197. De Hieronymi scripto contra Joannem p. 197.

d) Wastelii Apologeticus pro Joannis Hierosol. Monachismo in Carmelo, & pro libro de institutione primorum Monachorum prodierat separatim Bruxell. 1611. 8.

ris p. 576. sqq. Lugd. 1639. fol. & Daniel à Virgine Maria in Vinea Carmeli p. 671 - 685. Antwerp. 1662. 4. At non Johannis Hierosol. sed Latini & longe recentioris esse scriptoris, præter Carmelitas vix qvisqvam eruditorum dubitat. Vide Papebrochium ad T. 1. April. p. 780. seq. & tractatu præliminar. ad T. 3. Maji p. XX. seq. & Conradi Janningi Apologiam pro Papebrochio contra Sebastianum à S. Paulo, præmissam Actis Sanctor. T. 1. Junii §. 49. seq. p. XL.

II. *In Strategemata Beati Job*, sive in prima tria capita libri Jobi, commentariorum *libri III*. T. 1. p. 33 - 106. Non diversi sunt à libris tribus in Jobum qvi inter *Origenis* scripta sæpius Latine prodierunt, qvos neqve Origenis neqve Ioannis Hierosolymitani, sed Latini scriptoris esse existimavit præter Erasmum, Rob. Cocum & Albertinum If. Casaubonus in *Casaubonianis* p. 143. Vide tamen qvæ Huetius p. 273. Origenianor. ubi conjicit auctorem esse Arianum aliqvem ex iis qvi Luciani martyris discipulos se ferebant.

III. *In S. Matthæum* ab initio Evangelii ad cap. XIII. 14. & à capite XIX. ad finem capitis XXV. commentarius. T. 1. p. 107 - 324. Opus imperfectum in Matthæum, inter *S. Chrysostomi* scripta toties editum, de qvo dixi Volum. VII. hujus Bibl. p. 646. Illud ut Joanni Hierosolymitano vindicet multa sed non satis clare aut solide disputat Wastelius T. 2. p. 212 - 342.

IV. Fragmenta *ex commentario ad prima capita undecim S. Marci*, à B. Thoma Aqvinate sub S. Chrysostomi nomine laudata (in Catena aurea ad Evangelistas.) T. 1. p. 325 - 339. Hæc qvoqve sola pæne conjectura ductus Hierosolymitano suo tribuit Wastelius, qvem primum Joannis Chrysostomi breviatorem fuisse hariolatur T. 2. p. 373.

V. *Fragmenta ex commentario in Lucam*, qvæ sub ejusdem Chrysostomi titulo extant partim in ejus operibus, partim in Catena Græca Corderiana LX. Patrum, & S. Thoma Aqvinate (in continuo Evangelico sive Catena aurea qvam vocant, super eundem Lucam.) T. 1. p. 340 - 380.

VI. *Homiliæ LXII.* fere omnes inter Chrysostomi Opera sæpius editæ. 1. *in Josephum de castitate*, ex Frontonis Ducæi versione p. 381. Græce prima verba siqvis reqvirat, nam Wastelius ut dixi omnia latine tantum dedit hæc sunt: *οἱ ἐκ πελάγους μεγάλα.* Chrysost. T. VI. Ducæi p. 115.

2 - 6. *in Jobum*, ex versione Lælii Tifernatis. p. 383. Ἧκεν ἡμῖν ἰουδαῖος. T. VI. Ducæi p. 67.

7. fragmentum *prooemii in Psalmos*, interprete Gentiano Herveto. p. 399.

8 - 10. *In Psalmum* II. III. XLV. interprete eodem Herveto, p. 400. 402. 405.

11. 12. *In Psalm.* L. ex veteri interpretatione. p. 409. 416.
13. *in Psalm.* XCV. ex versione Erasmi. p. 423.
14. 15. 16. *in Psal.* C. Godfrido Tilmanno & CXVIII. ac CXIX. Herveto interprete. p. 428. Hæc Chrysostomi in Psalmos Græce & Latine leguntur tomo Ducæi tertio.
17. *de tribus pueris & fornace Babylonica*, ex versione Ducæi. p. 444. κηρῦν ὡς ἀληθῶς. Chrysost. T. VI. Ducæi. p. 126.
18. *de Susanna*, interprete eodem Ducæo. p. 447. Ἠκούσατε ὑμῶν συγγνώμονες. Chrysost. T. VI. Ducæi p. 120.
19. *in Decollationem S. Joannis Baptistæ*, ex veteri versione p. 450.
20. *de vitandis scandalis*. T. I. p. 453.
21. *de divite & paupere & de eleemosyna facienda.* p. 454.
22 - 34. *In Marcum* homiliæ qvatuordecim, sub Jo. Chrysostomi nomine incerto interprete pridem vulgatæ à Godfrido Tilmanno. p. 455. Has in Latinis Chrysostomi editionibus licet reperire.
35. 36. 37. 38. *in Lucam* homiliæ qvatuor. p. 475. itidem in Latinis Chrysostomi editionibus obviæ.
39. 40. *in Johannem* duæ, incerto interprete. p. 486.
41. tertia in Johannem, interprete Ducæo. p. 489.
42. *In laudem Crucis*, ex versione Godfridi Tilmanni. p. 496. τί εἴπω, ἢ τί λαλήσω. T. VI. Ducæi p. 241.
43. *de Eucharistia* in encæniis, incerto interprete p. 496.
44. *In ascensionem CHristi*, interprete Gerh. Vossio p. 498. Φαιδρὸν μὲν τὸ τῆς ἐκκλησίας. T. VI. Ducæi p. 383.
45. *de Pentecoste* p. 499. Οὐρανὸς ἡμῖν γέγονε σήμερον ἡ γῆ. T. VI. Ducæi p. 192.
46. 47. *de Spiritu S.* incerto interprete. p. 502. & 506. χθὲς ἡμῖν, ὦ φιλόχριστοι T. VI. Ducæi p. 173.
48. *de CHristi divinitate & Ecclesia.* p. 514.
49. *de fide & lege naturæ* p. 516. πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος. T. VI. Ducæi p. 149.
50. *In præcursorem Domini.* p. 522. ex Petri Pantini versione. οἱ ἀνθηρότατοι λειμῶνες. T. VI. Ducæi p. 261.
51. *De Ecclesia sive turture.* p. 524. Ἡ τρυγὼν ἡ φιλέρημος. T. VI. Ducæi p. 104.
52. *In principes Apostolorum Petrum & Paulum*, interprete Gerhardo Vossio. p. 526. Οὐρανὸς καὶ γῆς. T. VI. Ducæi p. 264.

53. In

53. *In S. Thomam Apostolum*, interprete Ducæo. p. 528. τῷ μὲν νόμῳ τῆς ἐκκλησίας. T. VI. Ducæi p. 271.

54. *in sanctos XII. Apostolos*, ex versione Gerh. Vossii. p. 529. εἰκότως καὶ σήμερον. T. VI. Ducæi p. 268.

55. *in S. protomartyrem Stephanum*, ex versione Ducæi. p. 530. στέψωμεν ἄνθεσιν. T. VI. Ducæi p. 274.

56. 57. 58. *de pœnitentia*, interprete Lælio Tifernate. p. 535. 538. 542.

59. *de David*, eodem interprete. p. 549.

60. *de persecutione* qvam passus erat Episcopus à Novatianis. Incerto interprete p. 551. πολὺς ὁ χειμών. T. VI. p. 248.

61. *de vanitate hujus seculi.* Joachimo Perionio interprete. p. 552. προσρέπεται καὶ κόλπος. T. VI. Ducæi p. 98.

62. *In cæcum à CHristo sanatum*, interprete Ducæo. p. 557. πολλαὶ καὶ διάφοροι. T. VI. Ducæi p. 482.

63. *de pseudoprophetis & falsis doctoribus*, ex versione Gerh. Vossii. p. 563. ὀδυνηρὸς ὁ λόγος. T. VII. Savil. p. 211. & VI. Ducæi p. 396.

X. NESTORIUS Germaniciensis Syrus, Diodoro Tarsensi & Theodoro Mopsvesteno usus Magistris est, de qvorum scriptis dixi Volum. VIII. p. 358. & IX. p. 157. seq. Ex presbytero hinc Antiocheno factus A. C. 428. Sisinnii successor Episcopus CPolitanus, nec diu post maximis in Ecclesia motibus imprudenti pertinacia sua, & eloqventiæ suæ præfidens, materiam præbuit, ac qvi restiterat magno Zelo Arianis, Qvartadecimanis, Macedonianis & Manichæis, ipse hæreseos reus actus in Synodo Ephesina atqve exauctoratus est A. C. 431. successore dato Maximiano: obiitqve in exilio non ante A. 439.

Scripta ejus celebri edicto * Theodosii junioris cremari flammis jussa, & servari prohibita sunt, unde non mirum, licet *infinitos tractatus diversarum hypotheseon*, hoc est ut ego interpretor sermones sive homilias com-

* In Actis Concilii Ephesini T. 3. edit. Labbei p. 1209. (T. I Harduin. p. 1716.) Καὶ μηδένα τολμᾶν τὰς αὐτοῦ Νεστορίου τοῦ ἀθεμίτου τε καὶ ἱεροσύλου ἀσεβεῖς βίβλους &c. *Decernimus præterea ne quis impios nefarii sacrilegique Nestorii libros, quos de sacra orthodoxorum religione & adversus dogmata Episcoporum, qui in sacra Ephesina Synodo convenerunt, edidit, habeas, aut legat aut transscribat* : ἃς δεῖ σπουδῇ πάσῃ ζητήσαντας δημοσίᾳ ἐμπίμπρασθαι· *quos etiam omni studio ac diligentia undecunque conquisitos publice concremari volumus.* Plures ejusmodi sanctiones Imperatorum, præsidumqve in Provinciis adversus Nestorii & Nestorianorum scripta congessit Jacobus Gretserus lib. 1. de jure prohibendi libros malos cap. 8.

compoſuerit teſte Gennadio c. 53. de S. E. nihil fere qvicqvam ejus ætatem tuliſſe, præter pauca illa qvæ ſcriptis adverſariorum & Conciliorum Actis inſerta ad nos pervenere. Illæ ſive *Epiſtola ſive Homiliæ* maximam partem infra in Indice, qvem ſub extremum hujus capitis exhibeo, ſcriptorum in Actis Concilii Epheſini & Chalcedonenſis occurrentium à me commemorabuntur. Ex Catena inedita ad Pſalm. XXXIV. hunc nuper locum non contemnendum produxit Vir illuſtris Scipio Maffeus, ** qvem cum verſione mea adſcribam : Νεϛορίȣ. Τὸ καλεύχεσθαι τῶν ἐχθρῶν δὶ ἓξ αἰτίας φασὶ - - - - - - - ἀναβελτιωθῆναι τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς βȣλόμενον· τύπτε γὰρ ἀδόκιμον χρυσίον καὶ καθαρισθήσεται. δεύτερον, ἵνα ὧδε μαστιζόμενοι καὶ πολεμȣ́μενοι κȣφότερον πειραθῶσι τῆς αἰωνίȣ. Τρίτον ἵνα ταῖς τȣ́των μάστιξι ἄλλȣς εὑρεθῇ σωφρονίζων. Πανȣ̃ργος γὰρ ἰδὼν ἄφρονα μαστιζόμενον, κραταιῶς αὐτὸς παιδεύεται. Τέταρτον, τὸν βίον λοιμȣ̃ καὶ νόσȣ ἀπαλλάττων. Πέμπτον ἵνα μὴ καὶ ἄλλοι αὐτῶν μαθητευτῶσι, τὰς ἐπενεχθείσας πληγὰς φοβηθέντες· ἕκτον ἵνα μὴ εἴπωσί τινες, πȣ̃ ἐστιν ὁ Θεὸς τȣ̃ Δαβὶδ, μὴ αὐτὸν ἐκδικεῖ καὶ σώζει ; ȣ̓κ ἔστι γὰρ σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτȣ̃. Πολεμηθῆναι δὲ τȣ̀ς πολεμȣ̃ντας εὔχεται ȣ̓χ ὡς μισάνθρωπος, ἀλλ᾽ ὡς μισοπόνηρος. *NESTORII. Imprecationes adverſus inimicos ajunt fieri à Davide ob ſex cauſas. Prima, quo meliores illi reddantur. Nam & aurum impurum percutiendo purgatur. 2) ut in hac vita puniti & afflicti, leniora æterna experiantur. 3) ut horum caſtigatione alios erudire ſibi contingat. Nam prudens ſi viderit ſtultum puniri, inſigne exinde capit documentum ſibi. 4) ut vitam hanc malis & calamitatibus liberet. 5) ne alii malos imitentur, ſed pœnas illis inflictas timeant. 6) ne ſint qui dicant : ubi eſt DEus Davidis, numqvid illum vindicat ſervatqve? non eſt illi ſalus in DEO ſuo. Optat vero adverſariis ſuis adverſa evenire, non tanqvam inimicus hominum ſed malitiæ.*

Neſtorii liber περὶ ἀνθρωπήσεως, *de incarnatione Domini*, qvem ſexaginta duobus divinæ Scripturæ teſtimoniis pravo ſenſu ſuo conſtructum Gennadius teſtatus eſt cap. 53. de Scriptoribus Eccleſ. Garnerio † videtur idem eſſe qvem oppugnat Cyrillus Alex. in libris contradictionum T. III. Opp. varia ex illis loca ad verbum repetens, qvæ etiam exſtant in Actis Synodi Epheſinæ. Teſtatur autem in præfat. libri primi Cyrillus in Volumen illum Neſtorii multos fuiſſe congeſtos ſermones, per elementa litterarum ordine diſpoſitos. Neſtorii libros duos ab Heſychio Hieroſol. flammis traditos memorat Jo. Moſchus in prato cap. 46.

Symbolum non Neſtorii ipſius ſed Theodori potius eſt Mopſveſteni. Vide qvæ ſupra p. 164.

** Giornale de letterati d'Italia T. 26. p. 64.

† Garnerius ad Marium Mercatorem T. 2. p. 322.

In EbedJesu Catalogo librorum Chaldæorum n. 29. *Nestorius composuit plures libros, qvi autem remanserunt ex illis, sunt isti : Liber tragædiæ *, liber Heraclidis & epistola ad Cosmam qvi translati sunt tempore Pauli : Ejus prolixa Liturgia qvam traduxerunt Thomas & Maraba, & liber unus Epistolarum, item ille alter variarum interpretationum ac sermonum.* Ex his *Liturgia* illa Syriace adhuc exstat edita una cum aliorum aliis tredecim in Missali Chaldaico ad usum Ecclesiæ Maronitarum excuso Rom. 1592. Loca ex illa afferuntur à Rich. Simone in notis ad Gabrielem Philadelphiensem. Latine versam ex Syriaco dedit vir præclarissimus Eusebius Renaudotus in Tomo I. collectionis Liturgiarum Orientalium Paris. 1716. 4. qvi etiam eruditam de Liturgiis Nestorianorum dissertationem subnexuit. Vide & Bibliothecam selectam Rich. Simonis editam Gallice T. 2. p. 284. seq. & Io. Bonam lib. 1. rer. liturgic. cap. 9.

Joannes Garnerius T. 2. ad Marium Mercatorem p. 324. notat duos sermones qvos Combefisius T. 1. auctarii novi Bibl. Patrum *S. Athanasio* adjudicat, *de resurrectione & unum de ascensione CHristi*, charactere Nestorii se prodere, florido nempe ac interdum poëtico, metaphoris efferente sese & apostrophis qvasi animato : Scripturæ testimoniis iisqve literali sensu acceptis, nisi qvando ad hæresin detorqventur, subinde distincto. *Habent*, inqvit, *hunc ipsum characterem sermones alii, opinione forsan plures, sive qvi* Asterio, Amphilochio, Basilioqve Seleuciæ *tribuuntur, sive qvi rejecti inter spuria* Chrysostomi, *nullum praferunt parentis nomen ; sive tandem qvi genuinos inter Chrysostomi tractatus fraude facta ipsis qvoqve doctis operum Chrysostomi censoribus, latent. Neqve vero id mirum, cum Nestorius Chrysostomi stylum imitari summo studio conatus sit, eaqve se imitatione commendabiliorem populo fecerit.* Perqvam tamen lubricum est, sine MStorum codicum vel dignorum testium fide homilias, vel scripta qvævis alia, certis auctoribus ex sola qvam tibi persvaseris characteris nota assignare.

Sermo in illud Matth. IV. 6. *si filius DEI es, dejice teipsum*, qvi incipit: *ἥλιος μὲν ὑπὲρ γῆς ἀνακύψας*, inter Chrysostomi dubia Græce editus à Savilio T. VII. p. 301. *Nestorio* vindicatur ex testimonio Marii Mercatoris, inter cujus opera post partem ex Latina Mercatoris interpretatione, integrum Græce cum nova versione vulgavit Garnerius T. 1. p. 85. Nonnulla ejus loca illustrat Combefisius notis ad S. Maximum T. 2. p. 485. seq. Idem *Asterii* esse conjicens vulgaverat Latine in Bibliotheca Concionatoria ad Dominicam I. Qvadragesimæ. Codices qvidam *Ephraimo* Syro tribuunt. Vide Tillemont. T. VIII. memor. p. 758.

* Irenæi Nestoriani.

De Nestorio, ejusqve hæresi scriptores veteres Græci.

Acta Synodi *Ephesinæ* præcipue, in qva primùm damnatus Nestorius A. 431. tum etiam *Chalcedonensis*. A. 451. & CPol. A. 553. & sub Mena A. 536. &c. Codex Encyclicus, Synodicon Casinense &c.

Cyrilli Alex. scripta varia tomo præsertim sexto & septimo de qvibus Volum. VIII. hujus Bibl. cap. 27. p. 567. seq.

Theodoritus libro IV. hæreticar. fab. cap. 12. & Epistola ad Sporacium contra Nestorium, aliaqve scripta * qvibus etiam Cyrillum oppugnavit, Oppugnatus contrà non modo à Cyrillo sed & à *Rabula* Edesseno: ut pro Theodoreto vicissim scripsit *Andreas* Samosatenus. Sed Rabulæ & Andreæ lucubrationes, qvemadmodum & qvæ contra Nestorianos & Eutychianos Syro sermone scripserat *Isaac* Antiochenus & *Samuel* Edessenus presbyteri, memorata Gennadio c. 66. & 82. de script. Eccles. pridem interciderunt.

Proclus CPol. de cujus scriptis dixi Volum. VIII. cap. 28. p. 601. seq.

Theodotus Ancyranus de cujus scriptis dictum supra, p. 270. seq.

Evagrius, *Theodorus Lector*, &c. in Hist. Eccles.

Theodorus Raithuensis libro de incarnatione CHristi, de qvo supra p. 232.

Anastasius Antiochenus in Hodego, de qvo dicturus sum capite 35.

Johannis Maxentii circa A. C. 520. clari capitula sive anathematismi contra Nestorianos, dialogi contra eosdem, aliaqve scripta, qvorum Latina tantum versio tulit ætatem, edita in Orthodoxographis Basil. 1555. & 1569. fol. & in Josiæ Simleri scriptis veterum Latinis de una persona & duabus naturis Domini Tigur. 1571. fol. & in Bibliothecis Patrum Paris. 1575. Tom. V. & 1589. Tom. IV. & 1644. 1654. Tomo III. & Colon. 1618. Tomo VI. & Lugd. 1672. Tom. IX. Hunc cum Joanne Scythopolitano pleriqve eundem faciunt. Ejus stylum laudat Photius Cod. 95. pro Synodo Chalcedonensi bene scripsisse testatus Cod. 231.

Leontius Byz. libro de sectis, qvi Græce & Latine exstat, & *Leontius* Hierosol. libris adversus Nestorium & Eutychen, qvorum Latinam tantum versionem editam habemus, Græca in variis Bibliothecis occurrunt MSta,

* vide Volum. VII. hujus Bibl. cap. 12. p. 438. seq. Nestorio præluserant Theodorus Mopsvest. & Diodorus Tarsensis. Eidem favere videbantur præter Theodoritum Jo. Antiochenus, Andreas Samosatensis, Eutherius Tyanensis, Ibas Edessenus &c. Nestoriani postea dicti Tetraditæ, Timotheani à Timotheo Æluro; & Feliciana hæresis (à Felice Urgellensi Sec. VIII.)

MSta, ut dixi Volum. VII. p. 453. Indicem scriptorum in utroqve opere laudatorum habes supra p. 167. & 172.

Justiniani Imp. adversus tria capitula edictum A. 545. & Epistola ad Synodum CPol. A. 553. Concil. Labei T. V. p. 454. & 684. & Harduini T. 3. p. 268. 321.

Jo. Damascenus hæresi 81. & libro contra Nestorianos. T. 1. Opp. p. 555. edit. novæ.

Euthymii Zigabeni, sub sæculi duodecimi initia clari panoplia part. 2. tit. 14. edit. Latinæ, (Græcæ κεφάλ. ιέ.) Vide Volum. VII. p. 463.

Nicetæ Choniatæ thesaurus orthodoxæ fidei tomo octavo, adhuc inedito.

Nicephorus Callistus Hist. Eccles. lib. 14. seq.

Ex scriptoribus Arabibus *Eutychius* Tomo secundo Annalium, qvi singularem librum suum contra Nestorianos memorat p. 79.

Latini.

Marii Mercatoris opuscula, illustrata à Rigberio sive Gabr. Gerberonio, Bruxell. 1673. 12. & T. 27. Bibl. Patrum Lugd. Et à Steph. Baluzio Paris. 1684. 8. & copiosissime à Jo. Garnerio, ibid. 1673. fol.

Leonis ab A. 440. ad 461. Papæ Rom. Epistolæ ad Flavianum CPol. ad Leonem Imp. &c. qvæ Latine sæpius editæ (inter Leonis opera ac postremum curante Paschasio Qvesnello, Paris. 1675. 4. & Lugd. 1700. fol.) occurrunt etiam cum Græca versione in Actis Concilii Ephesini & Chalcedonensis.

Auctor prædestinati, hæresi 89.

Auctor appendicis ad *Augustinum* de hæresibus c. 90. de *Timotheanis*, à Timotheo Æluro.

Johannis Cassiani de incarnatione CHristi libri VII. contra Nestorium, ad Leonem Episc. Rom, eo hortante scripti circa A. 430. qvod opus multis adhuc locis medicam manum desiderare monuit Vossius Epist. 404.

Prosperi Aqvitani Elegia, qvam inscripsit epitaphium Nestorianæ & Pelagianæ hæreseos, exstat in nova editione operum Prosperi, Paris. 1711. fol. p. 198.

Vincentius Lerinensis in Commonitorio.

Capreoli Episcopi Carthag. Epistola ad Constantium & Vitalem Hispanos edita à Sirmondo T. 1. Var. Opusc. Paris. 1630. 8. & T. 1. Opp. Sirmondi p. 361.

Fausti

Fausti Rejensis Epistola ad Gratum Diaconum scripta ante A. C. 449. & edita primum à Petro Pithoeo A. 1586. & recusa cum aliis Fausti in Tomo VIII. Bibl. Patrum Lugd. Vide Tillemontium T. XVI. memor. p. 412.

Gelasii Papæ Rom. ab A. C. 492. ad 496. de duabus in CHristo naturis adversus Eutychen & Nestorium μονόβιβλον Photio laudatum qvi ejus Græcam versionem legisse se innuit Cod. 102. *Praclarum volumen* vocat Gennadius c. 94. de S. E. Latine exstat divisus in capita XXIX. & in eo adducuntur testimonia Doctorum Ecclesiæ *Ignatii* ex Epist. ad Ephesios, *Eustathii* Antiocheni confessoris contra Arianos, *Hippolyti* Episc. & Martyris in memoria hæresium, *Athanasii* e libris contra Arianos & Epist. ad Epictetum, & ex libris adversus hæreticos. *Eusebii* Episcopi Palæstinensis cognomento Pamphili in expositione Psalmi XVII. *Gregorii Naz.* in natalem Domini & Epist. ad Cledonium & ad Nectarium. *Basilii* Cæsar. ex lib. contra Eunomium & de gratiarum actione. *Gregorii* Nysseni contra Eunomium, *Amphilochii* Iconii Episc. ex libro ubi exponit, Pater meus major est me. *Antiochi* Episcopi Ptolemaidis, *Severiani* Episc. Gabalorum contra Novatum, *Ambrosii* Episcopi Mediol. *Joannis* Episcopi CPol. in Evangelium secundum Joannem, & in Crucem: & *Damasi* Episcopi Rom. contra Arianos. Prodiit in Jo. Sichardi antidoto adversus hæreses, Basil. 1528. fol. & in Jo. Heroldi hæresiologia, ibid. 1556. fol. & in Josiæ Simleri scriptis veteribus Latinis de una persona & duabus naturis Domini & Servatoris nostri JEsu CHristi, Tiguri 1571. fol. nec non in Bibliothecis Patrum, Paris. A. 1589. & 1644. 1654. Tomo IV. & Colon. A. 1618. T. V. parte 3. & Lugd. A. 1672. Tomo VIII.

Vigilii Tapsitani in Africa Episcopi qvi circa A. C. 484. * claruit, adversus Nestorium & Eutychen libri V. prodiere primum Tiguri 1539. 8. Deinde in hæresiologia Heroldi, & in Josiæ Simleri collectione jam laudata, nec non in Bibliothecis Patrum Paris. & Colon. Hinc cura Georgii Cassandri Colon. 1575. 8. & inter Cassandri opera junctim edita Paris. 1616. fol. p. 514. subjunctis Variis Lectionibus ex codice veteri Petri Pithoei. Deniqve ex Petri Francisci Chifletii recensione, una cum aliis Vigilii scriptis, Divione 1664. 4. & Tomo VIII. Bibl. Patrum edit. Lugdun.

Fulgentius Ruspensis in Africa Episcopus A. C. 533. defunctus in libris tribus ad Trasimundum Vandalorum Regem, qvos cum aliis Fulgentii scriptis

* Vide Tillemont. T. XVI. memor. p. 614. seq. & Sirmondi Opera T. 3. p. 1013.

ſcriptis poſt Jo. Molanum, Jac. Sirmondum & Theophilum Raynaudum recenſuit vir doctus cui præclaram editionem Pariſ. 1684. 4. debemus. Vide Acta Erud. A. 1685. p. 543. ſeq.

Boëthii liber de duabus Naturis & una perſona CHriſti adverſus Eutychen & Neſtoriū, compoſitus occaſione Epiſtolæ qvam Epiſcopi Orientales A. C. 512. ſcripſerunt ad Symmachum Epiſcopum Romæ de Eutychianis motibus, & dicatus Johanni qvi deinde Epiſcopus Romanus primus hoc nomine & martyr. Laudat hunc librum Hincmarus Remenſis T. I. p. 521. & una cum aliis qvibusdam Boëthii ſcriptis edidit Renatus Vallinus Lugd. Bat. 1656. 8. recuſum ad calcem Conſolationis Philoſophiæ variorum notis illuſtratæ ibid. 1671. 8.

Facundus Epiſcopus Hermianenſis Provinciæ Africanæ in libris XII. qvos circa A. 547. ſcripſit pro defenſione trium Capitulorum Concilii Chalcedonenſis ad Juſtinianum Imp. cum notis editos à Sirmondo Paris. 1629. 8. & recuſos in ejus operibus Tomo II. Pariſ. 1696. fol. atqve ibidem Philippo Priorio curante ad calcem Optati, 1675. fol. & in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. Tomo 10.

Liberati Archi-Diaconi Carthaginienſis, & trium Capitulorum promachi *breviarium* ſive circa A. C. 553. ſcripto conſignata Hiſtoria certaminis Neſtoriani & Eutychiani, qvam notis illuſtratam edidit Jo. Garnerius Pariſ. 1675. 8. In utraqve editione Conciliorum Petri Crabbe, Colon. 1538. T. 2. p. LXII. b. ad LXVI. & Colon. 1551. T. 2. p. 121-128. ſubjiciuntur Liberato appendicis loco qvædam Epiſtolæ & loca veterum, qvæ à Garnerio & in aliis Conciliorum editionibus ſunt omiſſa. Qvæ non alibi in actis Concilior. Epheſini & Chalcedonenſis reperi, illa infra in indice ſcriptorum, qvem in illa acta compoſui, ſuis locis à me annotantur.

De Neſtorio ejusqve hæreſi ſcriptores recentiores.

Epheſinam Synodum improbantes.

Godfridus Arnoldus in Hiſtoria hæreſium, Germanice vulgata & Belgice.

Auctor libri Arauſione A. 1645. editi *de ſuppoſito*, in qvo Neſtorium contra Epheſinam Synodum & Cyrillum Alex. defendit, eſt *David de Rodon*, licet alii ſcriptum illud tribuerunt Ægidio Gaillardo.

Petrus Balius, tomo tertio dictionarii Hiſtorici in *Neſtorius* & *Rodon*.

Elias Saurin in libro contra Petrum Jurieum edito Trajecti ad Rhen. 1697. 8. *Justification de la doctrine du Sieur Elie Saurin* parte 2. capite 13. seq.

Ephesinam Synodum probantes.

Natalis Alexander Seculo V. diss. 23. vide etiam p. 63. seq. 219. seq. edit. in folio. Paris. 1699.

Baronius & cæteri Annalium & Historiæ Eccles. scriptores Sæculo V.

Guil. Beveregius ad Synodicum p. 103. seq. 216. &c.

Georgii Calixti dissertatio de hæresi Nestoriana, eiqve opposito Concilio Ephesino Helmstad. 1640. 4.

Abraham Calovii Exercitatio de Nestorianismo antiqvo & novo. Witeb. 1681. 4. respondente *Simone Frid. Wolfharto* qvi ejusdem Exercitationis defensionem A. 1683. edidit adversus *Jo. Simonis* diss. de hæresi Nestoriana vulgata Francofurti ad Viadrum 1683. 4.

Centuriæ Magdeburgenses Centur. V. capite V. & IX.

Histoire du Nestorianisme en VI. livres, avec des remarqves sur les Autheurs anciens & modernes qui en ont traité, par le P. *Louis Doucin*, S. I. à Roterdam 1698. & à Utrecht 1716. 4. pag. 558. Ludolphi Neocori Bibl. novorum libror. A. 1698. p. 129. Acta Erud. A. 1699. p. 166.

Jo. Fabricius Theologus tunc Altdorfinus hodie Helmstadiensis celeberrimus in scylla Theologica capite XII.

Jo. Forbesius Instruct. Historico Theol. lib. 2. cap. 6.

Jo. Simonis Franci de Nestorio disputationes III. Witeberg. 1670. 4.

Wolfgang. Franzii Oratio de initiis & progressu certaminum Nestorianorum & Eutychianorum Witeb. 1605. 4.

Jo. Garnerius ad Marium Mercatorem Tomo secundo, Paris. 1673. fol. & ad Liberatum, ibid. 1675. 8. nec non in auctario ad opera Theodoreti, Paris. 1684. fol.

Jo. Frid. Kœnigii Historia Nestorianismi. Gryphiswald. 1653. 4. Stralsund. 1655. 4.

Christiani Kortholti diss. de Nestorianismo, præside D. *Caspare Mauritio* nostro τῷ μακαρίτῃ habita Rostochii 1662.

Jo. Christiani Letschii historia Nestorianismi. Witeb. 1688.

Samuel Maresius in senione dissertationum Theologicarum, auctorem libri de supposito oppugnans: qvod factum etiam à *Georgio Stannario* Theologo Marpurgensi in fasciculo diss. p. 156. sqq.

Henricus Noris in Historia Pelagiana libro II. atqve in diss. de uno è Trinitate, carne passo, & apologia Monachorum Scythiæ ab Anonymi scrupulis vindicata.

Jo. Pearsonius ad Symbolum Apostolicum p. 291. edit. Latinæ.
Dionysius Petavius libro I. dogmat. Theol. de incarnatione Verbi cap. 7. seqq. & III. 3. seqq. IV. 3. 11. V. 7. 10. 14. seqq. ad 19. & XV. 3. p. 524. seq. & libro VI. qvo auctorem libri de supposito peculiariter confutat.
Lud. Elias du Pin Tomo IV. Bibliothecæ scriptorum Eccles.
Petrus Pratorius in brevi historia certaminum Nestorio atqve Eutyche ducibus mysterium Incarnationis Filii DEI oppugnantium.
D. Frid. Rappolti opera Theolog. p. 1289. seq.
Justus Wesselus Rumpaus in diss. de DEO bimestri contra Nestorium ejusqve asseclas. Gryphiswald. 1704. 4.
Casp. Sagittarius introductione in Hist. Eccles. T. 1. p. 1086 - 1097. T. 2. p. 693.
D. Jo. Adami Scherzeri parallelismus Calvino Nestorianus Lips. 1679. 4.
Frid. Petri Nestorianismus Calvinianorum. Francof. 1612. 4. &c.
Jo. Schræderus de Nestorianismo & Eutychianismo Witeb. 1594. Francof. 1603. Giess. 1612. 8. contra *Josephum Grabium*, cum præfat. D. *Ægidii Hunnii*, cujus etiam videnda præfatio in Epistolam ad Ephesios.
Theophilus Spizelius in veteri Academia JEsu CHristi p. 182. sqq. & alii vitam S. Cyrilli Alex. tradentes.
Tillemontius Tomo XIV. memor. Historiæ Eccles.

Nestoriani adhuc plurimi hodie sunt qvi Nestorii colunt memoriam, licet hæreseos ipsi impactæ minus fortasse rei, Christiani in oriente cis & ultra Euphratem, in Persia, India, Tartaria: de qvibus consulere juvabit Abrahamum Bzovium ad A. C. 1330. n. 21. sqq. 52. seqq. Faustum Naironum * in Evoplia fidei Catholicæ Romanæ Historico dogmatica, Rom. 1694. 8. Aub. Miræum ad Gennadii de scriptoribus Eccles. cap. 53. ex Leonardo Abele: Rich. Simonem in Historia Critica fidei & rituum Oriental. Gallicè edita capite VII. Joannem Morinum præf. ad ritum Ordinationis Nestorianorum in Opere de sacris Ecclesiæ Ordinationibus p. 364. sqq. (434. sqq.) Eusebium Renaudotum in Collectione Liturgiarum Orientalium & in tomo qvarto operis qvod inscribitur *la perpetuité de la foi de l' Eglise Catholique touchant l' Eucharistie*, ** excuso Paris. 1711. 4.

Oo 2 XI.

* Acta Eruditor. T. 2. supplement. p. 554.
** Memoir. de Trevoux. 1712. p. 746. sqq.

XI. Index Scriptorum & Epistolarum,

In Actis Concilii Ephesini A. 431. & Chalcedonensis A. 451. celebrati, nec non in Codice Encyclico * & in Synodico Casinensi adversus tragœdiam Irenæi Tyrii Nestoriani.

E. paginas Tomi I. at C. paginas Tomi II. Conciliorum Harduini denotat, S. paginas collectionis Concilior. Baluziana.

Abbibi Episc. Dolichii ad Alexandrum, Theodoretum, Marcum, Davidem, Acilinum, *Pervenit ad me.* S. pag. 837.

Acacii Berrhoënsis propositiones de pace facienda. E. p. 1634. S. 756. Epistola ad Alexandrum Hierapolitanum. *Sicut pridem.* S. 746. *Rediit ab Alexandria.* S. 757. Confessio fidei. *Credo in unum DEum.* S. 930.

Acacii Melitenes Episcopi Homilia Ephesi habita. *Ὁρῶντι μοι ἀγαπητοί.* E. 1640. Epistola ad Cyrillum Alex. *Quoniam didici.* S. 785. 918.

Ægyptiorum Episcoporum ad Impp. Valentinianum & Marcianum. *Τὴν ἐξ ἀρχῆς παραδοθεῖσαν.* C. 416. ad Leonem Imp. *A superna gratia.* C. 691. ad Anatolium CPol. *Sicut paterni pontificatus.* C. 696. ad Leonem Imp. pro Timotheo Æluro. *Scriptum est, omni pascenti.* C. 700.

Agapiti, Episcopi Rhodi ad Leonem Imp. *Desuper regna sceptri.* C. 736.

Alexandri, Andreæ & Theodoreti ad Helladium Tarsi Episc. *Scientes quantam curam.* E. 1635. S. 756. Vide infra, Orientalium.

Alexandri Apameensis Episc. ad Alexandrum Hierapol. *Volebam tua colloqui sanctitati.* S. 834. Alexandri ad Joannem Antioch. *Sapientissimo Salomoni.* S. 838.

Alexandri, Theodoreti, Heliadæ, Abbibi, Maræ, Davidis & Acilini provinciæ Euphratesiæ Episcoporum ad Episcopos Syriæ, Ciliciæ & Cappadociæ. *Propheta quidem Jeremias.* S. 831. Ad Augustas. *DEus pietate ornavit vestrum Imperium.* S. 837.

Alexandri Hierapol. ad Acacium Berrhoënsem. *Arbitror Dominum CHristum.* S. 761. ad Andream Samosatensem. *Credat mihi religiositas tua.* S. 764. *Legens quæ nuper.* S. 768. *Venit finis.* S. 799. *De hoc Ecclesiastico.*

* De hoc Codice dixi Volum. VII. p. 416. & de Synodico p. 442. Acta Concilii Ephesini habentur in Tomo I. Concil. Harduini: & Chalcedonensis Tomo II. Codex Encyclicus incipit in eodem Tomo p. 689. Synodicon Casinense in collectione Baluziana.

Jo. Pearsonius ad Symbolum Apostolicum p. 291. edit. Latinæ.

Dionysius Petavius libro I. dogmat. Theol. de incarnatione Verbi cap. 7. seqq. & III. 3. seqq. IV. 3. 11. V. 7. 10. 14. seqq. ad 19. & XV. 3. p. 524. seq. & libro VI. qvo auctorem libri de supposito peculiariter confutat.

Lud. Elias du Pin Tomo IV. Bibliothecæ scriptorum Eccles.

Petrus Pratorius in brevi historia certaminum Nestorio atqve Eutyche ducibus mysterium Incarnationis Filii DEI oppugnantium.

D. Frid. Rappolti opera Theolog. p. 1289. seq.

Justus Wesselus Rumpaus in diss. de DEO bimestri contra Nestorium ejusqve asseclas. Gryphiswald. 1704. 4.

Casp. Sagittarius introductione in Hist. Eccles. T. 1. p. 1086-1097. T. 2. p. 698.

D. Jo. Adami Scherzeri parallelismus Calvino Nestorianus Lips. 1679. 4. *Frid. Petri* Nestorianismus Calvinianorum. Francof. 1612. 4. &c.

Jo. Schrœderus de Nestorianismo & Eutychianismo Witeb. 1594. Francof. 1603. Giess. 1612. 8. contra *Josephum Grabium*, cum præfat. D. *Ægidii Hunnii*, cujus etiam videnda præfatio in Epistolam ad Ephesios.

Theophilus Spizelius in veteri Academia JEsu CHristi p. 182. sqq. & alii vitam S. Cyrilli Alex. tradentes.

Tillemontius Tomo XIV. memor. Historiæ Eccles.

Nestoriani adhuc plurimi hodie sunt qvi Nestorii colunt memoriam, licet hæreseos ipsi impactæ minus fortasse rei, Christiani in oriente cis & ultra Euphratem, in Persia, India, Tartaria: de qvibus consulere juvabit Abrahamum Bzovium ad A. C. 1330. n. 21. sqq. 52. seqq. Faustum Naironum * in Evoplia fidei Catholicæ Romanæ Historico dogmatica, Rom. 1694. 8. Aub. Miræum ad Gennadii de scriptoribus Eccles. cap. 53. ex Leonardo Abele: Rich. Simonem in Historia Critica fidei & rituum Oriental. Gallicè edita capite VII. Joannem Morinum præf. ad ritum Ordinationis Nestorianorum in Opere de sacris Ecclesiæ Ordinationibus p. 364. sqq. (434. sqq.) Eusebium Renaudotum in Collectione Liturgiarum Orientalium & in tomo qvarto operis qvod inscribitur *la perpetuité de la foi de l' Eglise Catholiqve touchant l' Eucharistie*, ** excuso Paris. 1711. 4.

* Acta Eruditor. T. 2. supplement. p. 554.

** Memoir. de Trevoux. 1712. p. 746. sqq.

XI. Index Scriptorum & Epistolarum,

In Actis Concilii Ephesini A. 431. & Chalcedonensis A. 451. celebrati, nec non in Codice Encyclico * & in Synodico Casinensi adversus tragœdiam Irenæi Tyrii Nestoriani.

E. paginas Tomi I. at C. paginas Tomi II. Conciliorum Harduini denotat, S. paginas collectionis Concilior. Baluziana.

Abbibi Episc. Dolichii ad Alexandrum, Theodoretum, Marcum, Davidem, Acilinum, *Pervenit ad me.* S. pag. 837.

Acacii Berrhoënsis propositiones de pace facienda. E. p. 1634. S. 756. Epistola ad Alexandrum Hierapolitanum. *Sicut pridem.* S. 746. *Rediit ab Alexandria.* S. 757. Confessio fidei. *Credo in unum DEum.* S. 930.

Acacii Melitenes Episcopi Homilia Ephesi habita. ὁρῶντι μοι ἀγαπητοί. E. 1640. Epistola ad Cyrillum Alex. *Quoniam didici.* S. 785. 918.

Ægyptiorum Episcoporum ad Impp. Valentinianum & Marcianum. τὸ ἐξ ἀρχῆς παραδοθέντων. C. 416. ad Leonem Imp. *à superna gratia.* C. 691. ad Anatolium CPol. *Sicut paterni pontificatus.* C. 696. ad Leonem Imp. pro Timotheo Æluro. *Scriptum est, omnis potestas.* C. 700.

Agapiti, Episcopi Rhodi ad Leonem Imp. *Desuper regna sceptri.* C. 736.

Alexandri, Andreæ & Theodoreti ad Helladium Tarsi Episc. *Scientes quantam curam.* E. 1635. S. 756. Vide infra, Orientalium.

Alexandri Apameensis Episc. ad Alexandrum Hierapol. *Volebam tuæ colloqui sanctitati.* S. 834. Alexandri ad Joannem Antioch. *Sapientissimo Salomoni.* S. 838.

Alexandri, Theodoreti, Heliadæ, Abbibi, Maræ, Davidis & Acilini provinciæ Euphratesiæ Episcoporum ad Episcopos Syriæ, Ciliciæ & Cappadociæ. *Propheta quidem Jeremias.* S. 831. Ad Augustas. *DEus pietate ornavit vestrum Imperium.* S. 837.

Alexandri Hierapol. ad Acacium Berrhoënsem. *Arbitror Dominum Christum.* S. 761. ad Andream Samosatensem. *Credat mihi religiositas tua.* S. 764. *Legens quæ nuper.* S. 768. *Venit finis.* S. 799. *De hoc Ecclesiastica.*

* De hoc Codice dixi Volum. VII. p. 416. & de Synodico p. 442. Acta Concilii Ephesini habentur in Tomo I. Concil. Harduini: & Chalcedonensis Tomo II. Codex Encyclicus incipit in eodem Tomo p. 689. Synodicon Casinense in collectione Baluziana.

stico. S. 808. *Gratias quidem tuæ admonitioni.* S. 809. ad Acilinum Barbalissi Episc. *Ut eadem scribam.* S. 854. ad Dionysium magistrum militiæ. *Benevolentia quidem.* S. 880. ad Helladium Tarsensem. *Judicium quidem.* S. 863. *In præsenti confusione.* S. 771. ad Joannem Germaniciæ. *Et olim vestro congregato conventu in Zeugmate.* S. 810. ad Magistrianum. *Epistolam mihi.* S. 830. ad Meletium Episc. *Quin Cilices.* S. 855. *Si esset mihi desiderium.* S. 878. ad Theodoretum. *Vix tandem quæ parturiebant.* S. 800. *Memor sum quia.* 804. *Et tua religiositas.* S. 806. *Tua quidem sanctitas.* S. 848. *Non ignorat sanctitas tua.* S. 850. *Dum sæpe tua.* S. 852. *Arbitror quod.* S. 865. *Ab initio ego.* S. 867.

Alypii ad Cyrillum Alex. *μακάριος ἄνθρωπος.* E. 1613.

Ambrosii Mediol. *ἐκ τῆς ἑρμηνείας περὶ πίστεως πρὸς Γρατιανόν.* E. 1405. C. 302. 652. *ἐκ τοῦ δευτέρου περὶ πίστεως.* E. 1405. C. 243. 302. seq. *ἐκ τοῦ λόγου περὶ ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου κατὰ Ἀπολλιναριστῶν.* C. 304.

Amphilochii Episcopi Iconiensis fragmenta duo. E. 1409. C. 245. *ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.* C. 652.

Anastasii Papæ Rom. ad Ursinum fragmenta tria in appendice ad Liberati breviarium T. 2. Concilior. Petri Crabbe p. 124. seq. edit. Colon. 1551. fol.

Anatolii CPol. ad Leonem Imp. *Orationi siquidem nostræ.* C. 703.

Anazarbensis Synodi (A. C. 431.) interlocutum. E. 1581. S. 814.

Andreæ Samosatensis ad Alexandrum Hierapolitanum, de Rabbula Edesseno. *Hi qui pro recta fide laborant.* E. 1634. S. 748. *Relegens ea quæ Cyrillus.* S. 765. *Multi & per literas.* S. 796. *Gratias egi DEO.* S. 805. *Ab hac tua sanctitati rescribo.* S. 807. *Multum contristor.* S. 809. *Eorum quæ ad me Dominus meus sanctissimus Theodoretus.* S. 767. *Præcolligis quidem sanctitas tua.* S. 784. ad Theodoretum. *Alexandrini literas legi.* S. 767. *Qua hora suscepi sanctitatis tuæ literas.* S. 768. Ad Oeconomos Episcopi Alexandri. *Audio quod valde irascatur.* S. 810.

Antiochi Episcopi Ptolemaidis dictum C. 652.

Antiocheni Concilii Canon. C. 426. 434.

Aphthonii presbyteri sermo memoratur. S. 740.

Archimandritarum ad Marcianum Imp. *Ἀεὶ τὸ Ῥωμαίων βασίλειον.* C. 424. *ἡ φιλόχριστος ὑμῶν.* C. 429. ad Synodum Chalcedonensem. *κατὰ τὴν πρώτην κλῆσιν.* C. 426.

Armeniæ primæ Episcoporum ad Leonem Imp. *DEus verus Dominus noster JEsus CHristus.* C. 741.

Armeniæ secundæ : *DEus qui glorificantes se glorificat.* C. 743.
S. Athanasii ἐκ τοῦ κατὰ Ἀρειανῶν βιβλίου E. 1401. C. 241. ἐκ τῆς πρὸς Ἐπίκτητον Ἐπιστολῆς. E. 1401. C. 242. ἐκ τοῦ κατὰ αἱρέσεων λόγου. C. 652.
Athanasii presbyteri Alex. libellus contra Dioscorum. ὁ τῆς ἁγίας καὶ μακαρίας μνήμης Κύριλλος. C. 332.
Attici Episcopi CPol. fragmenta E. 1408. 1409. C. 245. ἐκ τῆς πρὸς Εὐψύχιον Ἐπιστολῆς. C. 653.
Augustini ἐκ τῆς Ἐπιστολῆς πρὸς Βολυσιανόν. C. 304. ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννην. ibid. ἐκ τοῦ λόγου τοῦ περὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς πίστεως. C. 305.
Basilii Cæsareensis fragmentum (ex lib. de Spiritu S.) E. 1408. C. 244. ex lib. contra Eunomium. C. 652.
Basilii diaconi, Thalassii & aliorum Monachorum supplicatio ad Impp. Theodosium & Valentinianum. Ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ E. 1336.
Bassiani Episcopi ad Valentinianum & Marcianum Impp. πᾶσα ἡ σωτηρία C. 548.
Berytensis Synodus habita in causa Ibæ Episcopi Edesseni. C. 511.
Cælestini Episcopi Rom. ad Nestorium. ἐφ' ἡμέρας τινάς. E. 1300. Ad Joannem Antiochenum Εὐχόμεθα μέν. E. 1324. Ad clerum & populum CPol. πρὸς τούτους μοι διαλεχθησομένῳ. E. 1312. Ad Cyrillum Alex. τῇ ἡμετέρᾳ συγνότητι. E. 1321. *Intelligo sententiam sapientissimi Salomonis.* E. 1474. Ad Maximianum CPol. *Exultatio matris est congregatio filiorum.* E. 1677. Ad Synodum Ephesinam. Τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐμφανίζει. E. 1468. *Tandem malorum fine gaudendum est.* E. 1671. Ad Theodosium Imp. *Sufficiat licet quod.* E. 1473. *Causis suis divinam Providentiam.* E. 1674.
Commonitorium, *cum DEO nostro sicut credimus.* E. 1347. Defensio fidei, *Invicta pariter veritate defendimus.* (in appendice ad Liberati breviarium T. 2. Concilior. Petri Crabbe, p. 123. Colon. 1551.)
Flav. Candidiani Comitis domesticorum contestatio ad Cyrillum Alex. E. 1351. S. 701. alia post Synodum Ephesinam. E. 1448. S. 701. Edictum E. 1448. S. 703.
Cappadociæ primæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Maximus omnium Dominus.* C. 747.
Cappadociæ secundæ. *Intentio pia & studium.* C. 749.
Capreoli Episcopi Epistola ad Synodum Ephesinam. ηὐχόμην εὐλαβέστατοι ἀδελφοί. E. 1420.

Caroli

Carosi & Dorothei libellus supplex ad Marcianum Imp. memoratur C. 431.

Chalcedonensis Synodi ad Dioscorum Alex. πρώην ἔδοξε τοῖς κρατοῦσι τῶν ὅλων. C. 317. τὰ ὑπὲρ τῆς σῆς Εὐσεβείας. C. 340. Ad Charmosynum presb. & Euthalium archidiaconum. γινωσκέτω ὑμῶν ἡ εὐλάβεια. C. 378. Ad Valentinianum & Marcianum Impp. *Magna ægritudines & medicamine forti.* C. 379. Ad Pulcheriam Augustam. *Multa Tibi dona præstentur.* C. 380. Decretum contra Nestorium & Eutychen. C. 453. 455. Canones tres. C. 490. Canones triginta. C. 602. seq. Allocutio ad Marcianum Imp. C. 644. Relatio ad Leonem Episc. Rom. ἐπλήσθη χαρᾶς. C. 656.

Charisii presb. & œconomi Philadelphiæ ad Synodum Ephesinam. εὐχῇ μὲν ἅπασι. E. 1513. C. 246.

Ciliciæ primæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Cognoscentes sanctionem vestram.* C. 724.

Claudiani presb. CPol. *Præsumentes de sanctitate tua.* S. 907.

CPolitanæ Synodi A. 381. Symbolum. C. 287. 453. Synodicum. τάδε ὥρισαν οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει. C. 638.

CPolitani cleri ad Synodum Ephesinam. ἀεὶ καὶ ἐκ νέας ἡλικίας. E. 1589. ἤδη μὲν ἡμᾶς μή. E. 1604. Pro Synodo obtestatio & supplex libellus. Εἰδότες τὴν ἡμετέραν. E. 1608. Episcoporum CPoli versantium commonitorium contra Nestorium. συναχθεῖσα ἡ ἁγία σύνοδος. E. 1585. Epistola Synodalis CPoli missa post depositum Nestorium. εἰδότες τὴν τῶν ἀποσχισάντων. E. 1670.

CPolitanæ Synodi Epistola ad Eutychen. καὶ νῦν δευτέρᾳ σε κλήσει ταύτῃ. C. 144. οὐκ ἀγνοεῖς. C. 148.

Corinthi metropolis Episcoporũ ad Leonem Imp. *In omnibus quidem.* C. 760.

Cretæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Tempus nobis est.* C. 767.

Cypriani Episcopi & Martyris fragmentum. ἐκ τοῦ περὶ ἐλεημοσύνης λόγου. E. 1404. C. 243.

Cyrilli facta probare noluerunt Abbibus Dolichii, Alexander Hierap. Anastasius Tenedi, Aquilinus Barbalissi Euphratesiæ, Basilius Larissæ Thessal. Dorotheus Marcianopolitanus Mœsiæ Metropolitanus, Eudocius Mœsiæ, Eutherius Tyanensis, Iulianus Metropolitanus Sardicensis, Maximinus Demetriadis Thessaliæ, Meletius Mopsvestenus, Pausanias Hypatæ, Theosebius Chii, Valeanius Mœsiæ, & Zenobius Zephyrii in Cilicia, S. 885. seq.

Cyrilli

Cyrilli Alex. Homilia in die Joannis Evangelistæ, τῆς μὲν τῶν ἁγίων ἐκκλησίας. E. 1664. Homilia habita die mensis Pharmuthi XXVIII. (Idibus Maj.) *Eos qui pietate firmi sunt.* E. 1689. De Paulo Emeseno: ὁ μακάριος προφήτης Ἡσαΐας. E. 1700. Ex sermone de fide. *Ego contemperatum non recipio.* S. 927. Ex interpretatione Epistolæ ad Hebræos. *Sed non in nobis.* S. 928.

ἀπὸ τῶν σχολίων περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς. C. 305.

Commonitorium Posidonio datum, ἡ Νεστορίου πίστις. E. 1310.

Contestatio, ὁρκίζω τὸν λαμβάνοντα. E. 1272.

Epistola ad Acacium Berrhoënsem. *Decentem se etiam nunc curam.* S. 758. ad clerum & populum CPol. ὀψὲ μὲν μόλις. E. 1296. ἐταράχθη λίαν. E. 1593. ad Acacium Melitensem. *Reverentissimus & religiosiss.* S. 911. *Latere tuam.* S. 917. ad Aristolaum tribunum. *Dominus meus religiosissimus Episcopus* (Tyri) *Beronicianus.* S. 889. *Piarum sanctionum.* S. 915. Ad Comarium & Potamionem Episcopos, Dalmatium Archimandritam, Timotheum & Eulogium presbyteros, προσδοκῶμεν ἐλθόντα. E. 1433. Ad Domnum Antiochenum, συναλγεῖν ἡμῖν. C. 576. ad Donatum Nicopolitanum Episc. *Convenit & omnino.* S. 909. Ad Ephesini Concilii legatos CPolin missos. *Satisfactum nobis & iterum.* E. 1671. Ad Joannem Antiochenum. εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί. E. 1701. C. 120. *Pacem quidem.* S. 890. *Literas à tua perfectione.* S. 914. *Ego quidem abstersisse.* S. 916. ad Lamponem presb. & clericos. *Degente me in Ælia.* S. 913. ad Maximum, Joannem, Thalassium presbyteros & archimandritas. *Egregius quidem Zelus.* S. 914. ad Mosœum Antaradi Episc. *Ego quidem semper.* S. 917. Ad Monachos CPol. τῆς θεοσεβείας ὑμῶν. E. 1297. Ad Nestorium. καταφλυαροῦσι μέν. E. 1273. C. 116. Τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν λέγοντος. E. 1284. S. 679. Ex Epistolis ad Nestorium, Joannem Antiochenum & Successum Diocæsareensem. C. 653. ex Epistola II. ad Successum Diocæsariensem in Isauria Episcopum. S. 786. Epistola prima ad Successum: *Perlegi quidem.* S. 918. secunda: *Claram quidem.* S. 923. ad Rabulam Edessenum. *Piissimo & amatore CHristi.* S. 812. Ad Theopemptum, Danielem & Potamonem. Πολλοὶ καθ' ἡμῶν γεγόνασι. E. 1601. ad Theognostum & Charmosynum Presbyteros & Leontium Diaconum. *De omnibus rebus.* S. 792. Ad Imperatorem Theodos. *Æternam vitam.* S. 894.

Cyrilli & Memnonis ad Synodum Ephesinam. Εὐσεβὲς θέσπισμα ἐν τοῖς. E. 1485.

Cyrilli

Cyrilli Cœlenſis Epiſc. Vide infra, Euprepii.
Cyzicenæ Synodi Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Quantum ad fidem tuam.* C. 739.
Dalmatii Epiſtola ad Synodum Epheſinam. *Τὴν ἐπιστολὴν τὴν πεμφθεῖσάν μοι.* E. 1445. S. 653. Apologia. E. 1588.
Damaſcio tribuno & notario prætorianorum datum commonitorium. *Εἰδότες τὴν πρόθεσιν.* C. 510.
Dardaniæ Epiſcoporum ad Leonem Imp. *Et agnovimus & invenimus.* C. 759.
Dionyſii magiſtri militiæ per orientem, reſcriptum ad Comitem & vicarium Titum. S. 844. ad Epiſcopos. S. 845. ad judicem ſecundæ Ciliciæ. S. 879. ad Alex. Hierapolitanum. *Divina & immortalis.* S. 880.
Fl. Dionyſii Procoſ. mandata Synodo Epheſinæ oblata. E. 1618.
Dioſcori Alex. vocatio prima in Synodum Chalcedonenſem C. 313. ſecunda C. 317. tertia C. 340. damnatio C. 378.
Pro Domno Antiocheno. C. 544. ſeq.
Dorothei metropolitæ Mœſiæ ad Joannem Antiochenum Patriarcham: *Benedictus DEus.* S. 781. ad populum CPol. *revertente reverentiſſimo Martino.* S. 750. *Qui naufragaverunt à pia fide.* S. 816. ad Alexandrum Euphrateſiæ Epiſc. & Theodoretum. *Paſſionem qua.* S. 840.
Edeſſenorum presbyterorum ad Photium Tyri, Euſtathium Beryti & Uranium: *ἡμεῖς μὲν ηὐξάμεθα.* C. 516. *περὶ πολλῶν καὶ διαφόρων.* C. 532.
Elpidio comiti ſacri Conſiſtorii datum Commonitorium. *τῆς μὲν ἤδη γενομένης.* C. 76.
Epheſinæ Synodi Canones, ſex vel ſeptem, contra Orientales. S. 929. ſeq. E. 1621. paraphraſis eorum Arabica. E. 1629. ſententia depoſitionis in Neſtorium lata. E. 1421. 1433. definitio poſt relationem Chariſii presb. E. 1525. decretum de Epiſcopis Cypri. E. 1620. contra Meſſalianitas. E. 1627. Epiſtola ad Cæleſtium Epiſcopum Rom. *Τῆς μὲν σῆς ὁσιότητος.* E. 1504. Subſcriptiones antea ineditæ. S. 651. ſeq. Ad clerum populumque CPol. *οὐδεὶς τολμήσας.* E. 1444. *Ἐπὶ τὸ πολυστέναϰτον ἤλθομεν μήνυμα.* E. 1484. Ad clerum CPol. *τοῖς ἐν τοσαύτῃ τεκμηρίᾳ.* E. 1600. ad Epiſcopos CPoli verſantes. *τοὺς οὕτω διακειμένους.* E. 1605. Mandatum ad eoſdem: *Ἐπιτραπέντες περὶ τῶν εὐσεβεστάτων.* E. 1609. Epiſtola ad Dalmatium: *ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος.* E. 1448. S. 653. ad Eucharium: *γινωσκέτω ἡ ἡμετέρα εὐλάβεια.* E. 1433. Ad Synodum in Pamphylia de Euſtathio ipſorum metropolita.

polita. *μετὰ βυλῆς πάντα ποίει.* E. 1625. Commonitorium : *Nec mur astibus.* E. 1601. Epistola tractoria, *Nobis secundum pias literas congregatis.* E. 1623. Relatio ad Impp. Theodosium & Valentinianum : *ἐκ προγόνων τὴν ἀληθῆ πίστιν.* E. 1440. Alia missa per Eutychen Diaconum. *τὴν περὶ τὴν εὐσέβειαν ὑμῶν φροντίδα.* E. 1481. alia per Palladium Magistrianum. *Τὸ μὲν ὑμέτερον κράτος τὴν εὐσέβειαν.* E. 1581. Alia : *ἡ μὲν φιλόχριστος.* E. 1592. *Τὸ μὲν ὑμέτερον κράτος ἐ περιεῖδε.* E. 1597. *Πάντα μὲν τὰ τῆς ὑμετέρας.* E. 1612. *Τὸ μὲν προστεταγμένα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ.* E. 1501.

Ephesini Conciliabuli Orientalium Episcoporum. S. 703. seq. sententia depositionis in Cyrillum Alex. & Memnonem Ephesinum. E. 1434. Epistola ad eosdem. *δεινὸν μὲν ὡς ἀληθῶς τὸ πλημμελεῖν.* E. 1458. Ad Imp. Theodosium. *τοῖς εὐσεβέσιν ὑμῶν κελευσθέντες γράμμασιν.* E. 1458. *Consequenter quis eos.* E. 1557. S. 710. Ad eundem petitio sive contestatio I. *Orandum erat ne.* E. 1563. S. 730. II. *Sæpenumero pietatem vestram.* E. 1565. S. 733. III. *Non hunc eventum sortituram.* E. 1565. S. 736. Relatio ad Imp. *θρῆνον ὡς ἀληθῶς.* E. 1534. Ad Reginas *ἕτερα γνωρίζειν.* E. 1464. Ad Theodosium & Valentinianum. *Edocti ex sanctissimorum.* E. 1579. S. 726. Epistola ad Acacium. *Et olim quidem perdocuimus.* E. 1560. S. 714. Ad clerum & populum Antiochenum. *Nobiscum DEus.* E. 1559. S. 713. Ad clerum CPol. *ἐγὼ πυ πάντως.* E. 1460. Ad Senatum CPol. *λίαν ἀλγῦμεν.* ibid. ad populum CPol. *νόμος ἐστιν ἄγραφος.* E. 1461. Ad fratres CPoli versantes. *Quoniam didicimus.* E. 1577. S. 724. Ad suos in Epheso. *Postquam in Chalcedonem.* E. 1568. S. 722. *Precibus sanctitatis vestræ.* E. 1572. S. 723. *Quinto accessus nobis contigit.* E. 1579. S. 729. Ad Hierapolitanos Euphratesiæ. *Quoniam consequens videtur existere.* E. 1532. S. 704. Ad Rufum Episcopum. *λίαν βεβλάφθαι.* E. 1572. Mandatum Episcopis Orientalibus datum. *Ἐπειδὴ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς* E. 1561. S. 720.

Epiphanii Archidiaconi & syncelli Cyrilli Alex. ad Maximianum CPoli quem patrem patrum & Archiepiscopum appellat. *Quæ nobis sæpius.* S. 907.

Epiri veteris Episcoporum ad Leonem Imp. *Nos equidem humillimi.* C. 764.

Epiri novæ. *Relegentes ea quæ.* C. 766.

Liciniæ Eudoxiæ ad Theodosium jun. Imperatorem. *πᾶσιν ἔγνωσται τὴν σὴν.* C. 37.

Eunomii Nicomediensis ad Valentinianum & Marcianum Impp. *Θεὸς τὸ βασιλεύειν.* C. 564.

Euprepii Episcopi Byzes & Arcadiopolis, & Cyrilli Cœlensis Episcopi libellus supplex Synodo Ephesinæ oblatus. *Vetus mos viget.* E. 1628.

Europæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Pietatis vestræ & Christianitatis.* C. 705.

Eusebii Dorylæi in Phrygia Salutari Episcopi ad Impp. Valentinianum & Marcianum. *σκοπὸς τῷ ὑμετέρῳ κράτει.* C. 69. Ad Flavianum CPol. *ηὐχόμην μὲν μὴ ἔτω παραπλήξια ἀλῶναι.* C. 109. Libellus Synodo Chalcedonensi oblatus. *τὸ φιλόθεον καὶ μισοπόνηρον ἦθος.* C. 312.

Eustathii Berytensis. Vide infra, Photii Tyrii.

Eutherii Tyanensis & Helladii Tarsensis ad Episcopum Rom. Xystum. *Multa providentia humani generis.* E. 1635. S. 817.

Eutherii Tyanensis ad Joannem Antiochenum. *Magnos patres atque doctores.* S. 775. ad Helladium Tarsensem. *Quantum nos vulneraverunt.* S. 778. ad Alexandrum Hierap. & Theodoretum. *Divinum sanctitatis vestræ.* S. 817. ad Alexandrum Hierap. contra pacem inter Cyrillum & Joannem Antioch. *Movet me ad scribendum consuete à Deopassianis.* S. 898 - 907.

Eutychis archimandritæ expositio fidei. *ἐυχαριστῶ τῷ παναγίῳ Θεῷ.* C. 98. & 101 - 105. Epistola ad Impp. Theodosium & Valentinianum. *πάντων μοι μετὰ τὸν Θεόν.* C. 177. ad eosdem supplicatio. *ἡ ὑμετέρα εὐσέβεια.* C. 212. ad Leonem Rom. *De mea in Dominum & Deum omnium CHristum spe.* S. 932. *Testor vos coram DEO.* S. 934.

Monachorum sub Eutyche ad Synodum Ephesin. *τὰς ἐπαγγελμένας ...* C. 231. De Eutychis sententia, Epistola Anonymi ad senem quendam. *Misit mihi nobilitas tua exemplum libelli de nova fidei expositione Eutychetis.* S. 936 - 940.

Felicis Episcopi Rom. & Martyris fragmentum ex Epistola ad Maximum Episcopum & clerum Alex. E 1404. C. 242.

Flaviani Antiocheni *ἐκ τῆς εἰς τὰ θεοφάνεια.* C. 652.

Flaviani CPol. ad Leonem Episc. Rom. *Εὐσεβείας καὶ τὸ ἐνθερμαίνεσθαι.* C. 43. *οὐδὲν ἵστησιν ἄρα τὴν τοῦ διαβόλου.* C. 8. Fides ad Theodosium Imp. *οὐδὲν ἔτω πρέπει.* C. 8.

Galatiæ primæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Quis sermo sufficiat ad laudem Domini CHristi.* C. 761.

Gallæ Placidiæ ad Theodosium jun. *ὁπηνίκα ἐν αὐτῇ τῇ εἰσόδῳ.* C. p. 36

ad Æliam Pulcheriam. C. p. 37. *Ut Romam frequentibus concursionibus.* Græcam versionem edidit Cotelerius monument. T. 1. p. 62.

Gelasii Papæ Epistola ad Episcopos per Dardaniam constitutos. *His ita incitati.* (In appendice Liberati T. 2. Concilior. Petri Crabbe p. 125. Colon. 1551.)

Gregorii Naz. fragmentum [ex Epist. 1. ad Cledonium.] E. 1406. C. 244. 652. ex homilia de Epiphania C. 302. ἐκ τοῦ περὶ υἱοῦ, δευτέρου λόγου. C. 652. ad Theodorum Mopsvestenum Epistolæ 1) *tempus mihi est*, 2) *dilectionis indiciis*, 3) *qui assumsit David famulum*, 4) *habuit quiddam & apud nos livor* (in appendice ad Liberati breviarium in T. 2. Concilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. p. 122.)

Gregorii Nysseni fragmentum (ex Orat. 1. de beatitud.) E. 1407. C. 245.

Helenoponti provinciæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Digna sanctitatis actuum vestrorum.* C. 755.

Helladii, Matroniani, Cyrilli, Zenobii ad Alexandrum, Theodoretum, Heliadem, Abbibum, Maram, Davidem, Acilinum. *Dolenda & intolerabilia.* S. 833.

Helladii, Cyrilli, Valentini, Minodori, Tariani Episcoporum Ciliciæ primæ ad Theodosium & Valentinianum Imp. *Scienter o amici DEI.* S. 887.

Helladii Tarsensis ad Alexandrum Hierapol. *Convenientia quidem.* S. 861. *In omnibus gratias agimus.* S. 814. *Per omnes literas.* S. 770. *Quoniam quidem Synodus.* E. 1582. S. 815. Synodica ad Theodosium & Valentinianum Imp. *Scientes o amici DEi.* E. 1721. Ad Meletium Episc. *Sunt vero.* S. 845. ad Nestorium. *Etsi ab initio.* S. 888.

Hermogenis, Meletii, Hesychii, Heliodori ad Alexandrum, Theodoretum, Heliadem, Abbibum, Maram, Davidem, Acilinum. *Nos quidem ex quo.* S. 833.

Hesychii Castabalensis Episc. ad Meletium Mopsvestenū. *Sicut illic de.* S. 856.

Hilarii Episcopi ex libro IX. de fide. C. 300. sq.

Hilarii Diaconi ad Pulcheriam Augustam. *Studium mihi fuisse.* C. p. 34. Græcam versionem dedit Cotelerius. 1. Monument. p. 60.

Hypatiæ Alexandrinæ ad Cyrillum Alex. *Legens historias temporum.* S. 916.

Ex Ibæ Edesseni Episcopi Epistola ad Marim Persam. C. 528. seq. Epistola illa negata Ibæ esse. S. 860. damnata in quinta Synodo A. 536. Vide Facundum.

Joannis Antiocheni Episc. ad Cyrillum Alex. ἤδη ἐμοὶ μετρίως. E. 1348. πρώην ἐκ δεξιᾶς ἡμῶν τῶν εὐσεβεστάτων. E. 1692. alia ἀκέφαλος:

Nunc

Nunc autem iidem ipsi velut ex somno. E. 1714. *Ipse Salvator & Dominus noster.* S. 782. Ad præfectum & Magistrum. εἰς ἔσχατον κακόν. E. 1544.

ad Præpositum & Scholasticum. οὐδὲν ἀπονοίας. E. 1544. ad præfectum Antiochum. *Insatiabile quiddam nequitia est.* E. 1632. S. 740.

ad Firmum Cæsareæ Episc. *Affectus quidem qui secundum DEum est.* E. 1347. S. 691.

ad Nestorium. τὸν ἐμαυτοῦ σκοπόν. E. 1328. Ad Proclum CPol. *Et prius & nunc.* S. 892.

Ad Theodoretum. *Quis loquetur potentias.* S. 793. *Quoniam quæ inter nos.* S. 826. Ad Taurum patricium. *Literas magnificentiæ.* S. 827. Hypomnesticum ad clerum Hierapol. *Audivi supplicationem vestram.* S. 883. Relatio ad Imp. per Palladium Magistrianum. Τοῦτο, εὐσεβεῖς βασιλεῖς, τοῦτο. E. 1540. alia: ἡ διαλάμπουσα ὑμῶν εὐσέβεια. E. 1545. alia Comiti Irenæo exhibita. μόγις μοι νῦν ἐγένετο. E. 1548. Epistola ad Sixtum Rom. Cyrillum Alex. & Maximianum CPol. καὶ σπουδὴ καὶ σκοπὸς πᾶσι. E. 1688. ad Orientales Episcopos. *Obtinuit pietas.* S. 686. ad Imp. Theodosium. *Scientes quia vestrum pietate ornatur Imperium.* E. 1633. S. 741. ad Theodosium & Valentinianum. *Gratia vestræ pietatis.* S. 876. *Opportunum nunc.* S. 797. ad Osroënæ provinciæ Episcopos. *A multis & dignis fide.* S. 749. ad Helladium Tarsi Episc. *condelector tuæ religiositati.* S. 752. ad clerum & populum Tarsensem. *Fama quadam novelli facti.* S. 753. ad Alexandrum Hierapol. *Qui me vocavit ad CPolin.* S. 755. *Literas tuæ religiositatis.* S. 779. *Arbitratus sum me.* S. 780. *Placuit piissimo.* S. 830. homilia Chalcedone dicta. E. 1571. S. 740. *Sancta lex est ut quæ.* Synodicum decretum contra Rabbulam Edessenum. E. 1633. Vide & supra, Ephesinum Conciliabulum.

Joannis CPolitani (Chrysostomi) ἐκ τῆς ὁμιλίας περὶ τῆς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου. C. 304. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. C. 652. ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου. C. 653. ad Theodorum Mopsvestenum. *Si esset quidem venire possibile* (in appendice ad Liberati breviarium, T. 2. Concilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. p. 121.)

Joannis Comitis Sacrensis ad Imperatores. *Cum sciam conducibile pietati.* E. 1555. S. 708.

Irenæi Comitis Epistola ad Orientales. μόγις μοι νῦν ἐγένετο. E. 1548. S. 716.

Idem Irenæus post Cyrum & Beronicianum Tyri Episcopus, contra quem

qvem Theodosii jun. & præfectorum Orientis edicta. E. 1720. Nestorii seqvacissimus, hostiliter se habet ad ea qvæ in Epistola Ibæ ad Marim. S. 821. 860. Sacra de ejus exilio. *Damnato principe portentosa.* S. 884. (A. 448. vide ibid. & 890.)

Isauriæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Qvem alteram decebat.* C. 720.

Ischyrionis Diaconi Alex. libellus contra Dioscorum. Νῦν ὅτε φωνῆς ἐλευθέρας. C. 325.

Isidori Pelusiotæ ad Cyrillum Alex. *Terrent me divinarum scripturarum exempla.* S. 692. alia: *Compassio qvidem non acute videt.* S. 693. alia: *Multa eqvidem testimonia.* ibid. alia: *Oportet te, admirabilis.* ibid. Sunt in Isidori editis Epistolis lib. 1. Epist. 370. 310. 323. 324. additqve auctor Synodici se eas *excerpsisse & transtulisse ex epistolis ejus 2000. qvæ sunt per qvingentas distributa in Acœmetensis monasterii Codicibus vetustiss. qvatuor.* Vide supra, p. 254.

Juliani Coënsis ad Leonem Imp. *Ego, Domine, CHristo.* C. 738.

Julii Episcopi Rom. fragmentum ἐκ τῆς πρὸς Δόκιμον ἐπιστολῆς. E. 1401. C. 242. ad Dionysium Episc. *Miror audiens.* S. 935.

Juvenalis Episcopi Hierosol. ad presbyteros, archimandritas & monachos Palæstinæ. *Cum summus & primus Apostolorum Petrus.* C. 689.

Leonis Rom. ad Ephesinam Synodum. ἡ τοῦ ἡμερωτάτου βασιλέως. C. p. 20.
Ad Faustum presbyterum. κεχαρισμένον ἐστίν. C. p. 21.
Ad Faustum Marcianum (al. Martinum vel Marcellum.) & reliqvos Archimandritas ἐπειδὴ διὰ τὴν αἰτίαν. C. p. 16.
ad Eutychen. εἰς γνῶσιν ἡμετέραν. C. p. 1.
ad Flavianum CPol. ὁπότε ὁ χριστιανικώτατος. C. p. 1. alia Synodica ad eundem: ἀναγνόντες τὰ γράμματα. C. 290. clero CPol. *In notitiam nostram.* C. p. 30. Græcam versionem dedit Cotelerius T. 1. monument. p. 57. alia: *Licet de his qvæ in concilio.* C. p. 31.
ad Julianum Coënsem Episc. εἰ καὶ διὰ τῶν ἡμετέρων γε. C. p. 12.
ad Synodum Chalcedonensem. ἐμοὶ μὲν ἦν εὐκταῖον. C. p. 48. *Omnem qvidem fraternitatem vestram nosse non ambigo.* C. 687.
ad Pulcheriam Augustam. ὅσην πεποίθησιν. C. p. 17. alia: *Si Epistola qva pro fide.* C. p. 29. Græcam versionem edidit Cotelerius T. 1. monument. p. 54.
ad Theodosium jun. Imp. ὅσῳ τῶν ἀνθρώπων πραγμάτων. C. p. 16. alia Synodi Rom. nomine. τοῖς γράμμασι τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας. C. p. 24. alia: ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς. C. p. 28. ad Leonem Imp. *Litteras clementiæ tuæ.* C. 701.

Leoni

Leonis Imp. ad Anatolium CPol. *Votum quidem mea pietatis fuit*. C. 689.
Libiani Euphratesiæ judicis ad Vicarium Titum. S. 882. Relatio post Alex. Hierapolitani obitum. S. 882.
Luciani Episcopi Byzensis ad Leonem Imp. *Datis mihi piis*. C. 707.
Marciani Imp. ad Leonem Rom. περὶ τῆς σπουδῆς καὶ τῆς εὐχῆς τῆς ὑμετέρας. C. p. 41. allocutio ad Synodum Chalcedonensem. ἐν προοιμίοις τῆς ἡμετέρας βασιλείας. C. 463. edictum pro confirmatione Synodi Chalced. τὴν εὐαγῆ τῆς καθολικῆς. C. 661. ad Monachos Alexandrinos. τὸ μηδὲν μηδαμῶς ἁμαρτεῖν. C. 664. pro Juvenali ad Macarium Episcopum & Sinaitas monachos. παρ' ἐκείνου πεμφθεὶς. C. 665. ad archimandritas. ἐντυχὸν τὸ ἡμέτερον κράτος. C. 668. ad Synodum in Palæstina congregatam. τὸ περὶ τὴν πίστιν θερμόν. C. 684. Vide infra, Valentiniani.
Maximini 5. Anazarbi Episc. secundæ Ciliciæ ad Alexandrum Hierapol. *Quoniam nihil eorum*. E. 1580. S. 814. *Suscipientes tuæ sanctitatis*. S. 858. *Literas suscepi*. S. 770. *Valde confusus sum*. S. 812.
Maximi Apollinaristæ mentio. S. 891. idem de quo S. 911.
Meletii Mopsvesteni Episc. ad Alexandrum Episc. *Et cui prius quàm tuæ*. S. 877. *Clare DEus tua*. S. 855. *Revera nisi Dominus Sabaoth*. S. 862. *Gratias Domino DEo*. S. 870. ad Alexandrum Hierap. contra Paulum Emesenum. *Non delectabamur quidem*. S. 798. Ad Alexandrum, Theodoretum, Abbibum, Heliadem, Marim, Davidem & Acilium. *Dignum & gratum est*. S. 822. ad Helladium. *Gratias quidem tuæ*. S. 846. Ad Maximinum Anazarbi Episc. *Antequam tristia dicam*. S. 828. anagnosticum ad eundem. *Hi quidem qui scripserunt*. S. 856. Ad Neoterium Comitem. *Ignorare videtur admirabilitas tua*. S. 842. ad Titum Comitem Domesticorum. *Quoniam quidem*. S. 872.
Memnonis Ephesii, vide supra in Cyrillo. Epistola ad clerum CPol. οἶδα διὰ τὴν ἀληθῆ. E. 1596.
Mesopotamiæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Omnium CHristus atque Salvator*. C. 715.
Mœsiæ secundæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Tranquillissime Principum*. C. 710.
Myrensis Synodi ad Leonem Imp. *Litteras tranquillitatis vestræ*. C. 733.
Nestorii anathematismi XII. Cyrillianis oppositi. E. 1297. adde Marium Mercatorem Garnerii T. 2. p. 116. seq.

Ex

Nestorii ex Epistola ad Alexandrum Hierapolitanum fragmenta in Actis Synodi V. CPoli A. 553. habitæ.

Epistola ad Antiochum præfectum prætorianorum. *Suscepimus tuæ magnitudinis literas.* E. 1631. S. 721.

ad Cælestium Romanum. *Fraternas nobis invicem debemus collocutiones.* E. 1307. & in Mercatore Garnerii T. 1. p. 66. *Sæpe scripsi beatitudini tuæ propter Julianum, Orontium* &c. E. 1309. & in Garnerii Mercatore T. 1. p. 69. *Didici honestissimum Cyrillum.* in Garnerii Mercatore T. 2. p. 80.

ad Cælestium Pelagianum presb. *Noli ægre ferre.* In Mercatore Garnerii T. 1. p. 71.

ad Cyrillum Alex. οὐδὲν ἐπιεικείας χριστιανικῆς βιαιότερον (inter Cyrilli Epistolas tertia T. VI. p. 21. & in Garnerii Mercatore T. 2. p. 44.) τὰς μὲν καθ' ἡμῶν ὕβρεις. E. 1277. (inter Cyrilli Epistolas qvinta T. VI. p. 25. & in Garnerii Mercatore T. 2. p. 57.)

ad Joannem Antiochenum. *Omnem rem facilius.* E. 1331. S. 688.

ad Scholasticum, Eunuchum Theodosii Imp. *Admiror amatricem DEI.* E. 1552. S. 706. Alias tres Nestorii Epistolas habuit Evagrius & ex illis qvædam affert lib. 1. cap. 7. Confer Garnerium ad Mercatorem T. 2. p. 324. seq.

Sermo, *Cum diversis diversa expediant.* E. 1333. S. 689.

Apud Marium Mercatorem hi sermones Nestorii occurrunt Latine:

I. *Doctrina pietatis est sensatorum* T. 2. edit. Garnerianæ p. 5.

II. *Non clamoribus proho erga me studium nostrum.* p. 8. ἐν ταῖς χαρμοναῖς χειρῶν. Græce apud Cyrillum.

III. *Ampliorem in CHristum injuriam.* id. p. 11. πλείονα τὴν εἰς αὐτὸν κατασκευάζοντες ὕβριν. Græce apud Cyrillum.

IV. *Amatores CHristi populos.* id. p. 26. contra Proclum CPol. de cujus sermone dixi Volumine VIII. hujus Bibl. p. 601.

V. *Sæpe illos rogavi,* id. p. 29. ἠρώτησα πολλάκις αὐτούς. Græce apud Cyrillum.

VI. *Apostoli nomen in CHristo audientes.* id. p. 31. Ἀποστόλου γὰρ ἀκούοντες. Græce apud Cyrillum.

VII. *Contumelias qvidem in me hæreticorum.* id. p. 34. Fragmenta Græce apud Cyrillum.

VIII. *Libenter hic ab illis hæreticis.* id. p. 65. Ἡδέως ἂν ἐνταῦθα. Græce apud Cyrillum.

IX. *Audite dictis intenti.* id. p. 66. Ἀκούσατε τοίνυν προσέχοντες. Græce in Actis Concil. Ephesin. E. 1417.

X.

X. *Communes sunt Trinitatis operationes.* id. p. 67. Κοιναὶ γὰρ αἱ τῆς Τριάδος ἐνέργειαι. E. 1416.
XI. *Magnum sane tanti doni sacramentum.* id. p. 68. μέγα τοῦ δώρου τὸ μυστήριον.
XII. *Dulcem nobis praecedens doctor mensam charitatis apposuit.* id. p. 85.
XIII. *Aliis in terris sita est aliarum utilitas rerum.* id. p. 93.
Adversus Pelagium & Cœlestium: I. *Multis & freqventer angorum imbribus.* T. I. edit. Garnerianæ p. 76.
II. *Et auditorum me qvi exspectant doctrinam.* id. p. 80.
III. *Sol qvidem terras altior factus.* id. p. 80. Ἥλιος μὲν ὑπὲρ γῆς ὑψωθεὶς ... Græce inter dubia Chrysostomi T. VII. Savil. p. 301.
IV. *In alium sermonem lingva perurgente.* id. p. 84.
Nestorii fragmenta XXI. τετράδια εἰς δόγμα. E. 1409 -- 1420. C. 250 - 254. Confer Garnerii Mercatorem T. 2. p. 103. seq. 110. seq. & Cyrillum in libris ἀντιρρήσεων contra Nestorium T. VI. Opp.
Relatio de Synodo Ephesina ad Imperatores, Εἰς τὴν ἐφεσίων πόλιν συγκληθέντες. E. 1437. S. 699.
Ex Nestorii libro, de historia (eorum qvæ sibi contigerunt) ubi negat sua esse qvæ ab Ephesinis & Cyrillo velut ex scriptis ejus objecta fuerant. S. 694. seq. *Hæ qvidem contra Ægyptiacum* (Cyrillum.) adde S. 774. Sententia depositionis in Nestorium lata à Synodo Ephesina. E. 1421. 1433. Decretum Imperatorum de ejus exilio. E. 1668. 1669. contra Nestorii asseclas & de scriptis ejus comburendis & abolendis. E. 1716. Præfectorum edictum de non legendis Nestorii libris. E. 1717. alia Theodosii & præfectorum contra Porphyrium, Nestorium & Irenæum Tyri Episcopum. E. 1720. C. 673.
Nestorianum Symbolum. (Theodori Mopsvest.) E. 1516. C. 247.
Nicænum Symbolum. S. 893. E. 1512. C. 240. 286. 453. 645. definitiones de incarnatione Verbi contra Paulum Samosatenum. E. 1639. Canon qvartus. C. 441. 567. sextus. C. 638. Pro Nicæno canone citatur Sardicensis. C. p. 26.
Ad Nicænam Synodum qvæ Chalcedonem deinde translata est, Epistola Valentiniani & Marciani Impp. C. p. 47.
Orientalium Episcoporum Tranqvillini, Alexandri, Helladii &c. vide S. 885. seq. contestatio ad Cyrillum Alex. & Juvenalem Hierosol. *Nota qvidem recta glorificationis.* S. 696. Interlocutum ad Episcopos Ephesi congregatos ex Bithynia, Pisidia &c. *Propter has qvæ nuper emerserunt Ecclesiasticas qvæstiones.* S. 718.

Orientalis Concilii ad Proclum CPol. pro Theodoro Mopsvest. & Diodoro Tarsensi Episcopis. *Siqvidem sobrie.* S. 892. ad Imp. Theodosium pro iisdem. S. 897.

Osroënæ provinciæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Non est mirabile.* C. 714.

Pamphyliæ regionis Episcoporum ad Leonem Imp. *Decet qvidem DEum omnis humana laus.* C. 731.

Paphlagoniæ regionis. *Erexistis eqvidem.* C. 757.

Parthenii presb. & archimandritæ ad Alexandrum Episc. *Scripsit mihi sanctitas tua.* S. 853.

Pauli Emeseni libellus Cyrillo Alex. oblatus. *οἱ εὐλαβέστατοι καὶ καλλίνικοι.* E. 1689. homilia dicta Alexandriæ. *εὐλογητὸς ὁ Θεός.* E. 1693. S. 661. alia: *εὔκαιρον σήμερον.* ibid. alia: *πρώην πρὸς τὴν ὑμετέραν.* E. 1696. Epistola ad Anatolium Consulẽ. *Clare sciens qvod magnificentia vestra.* S. 811.

Petri Episcopi & Martyris fragmentum *ἐκ τοῦ περὶ Θεότητος βιβλίου.* E. 1400. C. 241.

Petri Ravennatis ad Eutychen archimandritem. *συγνῶς ἀνέγνων τὰς συγνίσου ἐπιστολάς.* C. p. 21. S. 721.

Phœniciæ maritimæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Glorificat qvidem.* C. 717.

Phœniciæ secundæ. *Vere cor Regis in manu DEI.* C. 719.

Photii Tyriorum Episcopi ad Marcianum Imp. *πάντες ὅσοι τῶν κατὰ γνώμην.* C. 436. Ejusdem & Eustathii Berytensis judicatum pro Iba. *μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυΐου Ζήνωνος καὶ Ποστουμιανοῦ.* C. 504. hic Photius videtur respici S. 884.

Ponti provinciæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Vos eqvidem invictissimi.* C. 751.

Præfectorum ad Nestorium. *Ea qvæ per Synodi visa sunt geri.* E. 1631. S. 711. Præfectorum Fl. Anthemii Isidori, Flesbassi (Flavii Bassi) & Fl. Simplicii Rhegini de non legendis Nestorii libris. E. 1717. contra Porphyrium, Nestorium & Irenæum Tyri. E. 1720.

Procli CPol. ad Armenios. *οὐ μετρίως, ἀδελφοί.* E. 1724. ad Domnum Antiochen. *τὸ φιλάλληλον.* C. 576. *ἐξ ὁμιλίας τῆς εἰς τό. παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν.* C. 653.

Initium Synodicæ de Proclo factæ. *Non minus qvàm qvandolibet.* S. 851.

Pulcheriæ ad Hilarium Diaconum. *σπουδὴν μοι γεγενῆσθαι.* Coteler. 1. monument. p. 60. Ad Leonem Rom. *τὰ γράμματα τῆς σῆς μακαριότητος.* C. p. 44. ad Bassam præfectam monasterii in Ælia. *τὴν τῆς ἡμετέρας*

γαλη-

γαληνότητ☉. C. p. 680. ad archimandritas & monachos in Ælia. αἱ μὲν δεήσεις. C. p. 681.
Quæstoris ad Helladium Tarsi Episc. *Omnem bonorum affluentiam.* S. 829.
S. Quintiani, Episcopi Esculani ad Petrum Antiochenum fides. *Omnis itaque qui dicit.* in appendice Liberati T. 2. Concilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. p. 127.
Rabbulæ Edesseni Episcopi pars Epistolæ scripta ad Ægyptium (Cyrillum Alex.) *Episcopus enim quidam provinciæ Cilicum.* S. 896.
Rhegini, Cypri Episcopi homilia. ἐμοὶ μὲν ἐδόκει σιγᾶν. E. 1444. Rhegini, Zenonis & Evagrii, Episcoporum Cypri libellus Synodo Ephesinæ oblatus. E. 1617.
Sabiniani Episcopi supplicatio ad Imp. Valentinianum & Marcianum C. 572. & ad Concilium Chalced. C. 573.
Sardianæ Synodi in Lydia Episcoporum ad Leonem Imp. *Primitus vestræ pietatis.* C. 729.
Sebastiani Episcopi ad Leonem Imp. *Tuum quidem, pijssime Imperator.* C. 708.
Sixti Rom. ad Cyrillum Alex. *Magna sumus lætitia alacritatis impleti.* E. 1707. alia: ἤσθην ἐπὶ τοῖς δηλωθεῖσί μοι. E. 1708. S. 657. χαίρω ὁμολογοῦντες. E. 1709. S. 657. ad Joannem Antiochenum: *Si Ecclesiastici corporis gloriam.* E. 1711.
Sophronii Christiani libellus contra Dioscorum, ad Leonem Patriarcham Romæ & Concilium Chalcedon. ἐυχῆς ἔργον μοι γεγένηται. C. 336.
Syriæ primæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Omnibus equidem, sicut luce.* C. 711.
Syriæ secundæ. *Ostendit, piissime principum.* C. 713.
Thalassii, vide supra Basilii.
Theodori diaconi Alex. libellus contra Dioscorum, Chalcedonensi Synodo exhibitus. τὰ παρὰ τ̃ εὐλαβεστάτυ Διοσκόρε. C. 322.
Theodori Mopsvesteni Symbolum. E. 1516. C. 247.
Theodoreti scripta igni tradenda. C. 674.
Epistola ad Acacium Berrhoënsem, *Ego quidem non solum vocatus.* S. 766. ad Alex. Hierapolitanum, *Nullum humanitatis.* E. 1568. S. 728. *Scit sanctitas tua.* S. 806. *Puto plus omnibus nosse.* S. 769. *Tuæ factus sum sanctitati.* S. 775. *Culpavi & ipse.* S. 804. *Multos per hos dies sustinui.* S. 847. *Legens tuæ sanctitatis Epistolam.* S. 849. *Præstitit gratia DEI.* S. 852. *Ego etiam sine tua.* S. 865. *Seu suscipiat.* S. 867.
Ad Cyrillum Adanensem. *Tempus pugnæ & tempus pacis.* S. 859.

Theodoreti Hypomnesticum ad Alexandrum Metropolitanum Euphratesiæ provinciæ. *Venientibus quibusdam*. S. 749. *Murmurando nos aliqui pulsans*. S. 784.

ad Andream Samosatensem. *Ab Ephesó scribens*. S. 715. *Mirandissimus Aristolaus*. S. 766.

ad Candidianum. *Propter multa*. S. 747. ad *Helladium* Tarsensem. *Taciturnitatem præsenti tempore*. S. 772. *Quando præcipue*. S. 813. *Et literas quas*. S. 859. ad Himerium Nicomediensem. *Et cui decet ut superet omnibus bonis*. S. 773. ad Joannem Antiochenum. *Optima magistrorum militia*. S. 794. ὁ πάντα σοφῶς πρυτανεύων Θεός. S. 662. 801. Ad Meletium Neocæsar. *Memor sum*. S. 830. Ad Mocimum Hierapol. Eccles. Oeconomum. *Qui facit omnia*. S. 861. ad Theosebium Episcopum. *Ex quo quidem*. S. 795. ad Magistrum militum. *Quanticunque divina*. S. 834. *Nuper neglectum*. 871. Ad Nestorium. *Quod habitare in villa non metuam*. S. 822. *Vel si veram quis putat vel si fictam Ægyptii* (Cyrilli) *pœnitentiam*. S. 819. *Pessime quidem ægrotavi*. S. 868.

ad populum CPol. *Quale quiddam patiuntur & faciunt*. S. 742. *Qui nauticæ arti*. S. 841. *Quantum nos anxios facit error eorum*. S. 751. Ad Dorotheum Mœsiæ Metropolitam. *Audientes vestram*. S. 840.

pars sermonis Chalcedone habiti. *CHristus nobis dux sit sermonis*. E. 1569. S. 737.

De S. Trinitate. *Salus autem est scientia*. (in appendice ad Liberati breviarium T. 2. Concilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. p. 115.) Contra Sabellium. *Arguitur itaque insensatus Sabellius*. (ibid.) De Epistolis sub Theodoreti nomine laudatis ambigit auctor Synodici, num ejus sint. S. 860. 884. 869. 849. 801. 888. 805. &c.

Theodosii Imp. ad Acacium Berrhoënsem, Hypomnesticum. *Hoc fuit à principio*. S. 734.

ad Eudoxi[illegible]ὶ μὲν ἂν τῆς σῆς πραθυνότητος. C. 41.

Lex pro E[illegible]che, contra Flavianum & socios, quam à Chrysaphio seductus tulit. C. 674.

Sacra à Joanne Antiochiæ impetrata. *Ecclesiarum pacem*. S. 842. de exilio Irenæi. *Damnato principe portentosæ culturæ*. S. 884.

ad Placidiam. ἐκ τῶν γραμμάτων τῆς σῆς ἡμερότητος ἡ ἡμετέρα ἐγινώσκετο. C. 40.

ad Valentinianum. Καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀφικομένῳ γεγενῆσθαι. C. 40.

Theodosii & Valentiniani Impp. ad Acacium Berrhoënsem, οὐδὲν παντελῶς [illegible] E. 1688.

ad

ad Barsumam Archimandritam. οὐκ ἔλαθε τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν. C. 76.
Sacra ad Cælestium, Rufum &c. ὅσον περὶ τὴν εὐσέβειαν. E. 1553.
Commonitorium Elpidio Comiti sacri Consistorii datum. τῆς μὲν ἤδη γενομένης. C. 76.
ad Cyrillum Alex. μέλει πλεῖστον θεοσεβείας ἡμῖν. E. 1341. ἤρτηται τῆς εἰς Θεὸν εὐσεβείας. E. 1344.
ad Dioscorum. ἅπασι δῆλον καθέστηκεν. C. 72. ἦλθεν ἐς ἀκοάς. C. 76. πρώην μὲν Θεοδώρητον. C. 80.
ad Synodum Ephesinam. πάντων μὲν τῶν κοινῇ. E. 1345. ἐβουλόμεθα μὲν ἔξω ταραχῆς. C. 77. Ἡμεῖς τὴν τῶν ἐκκλησιῶν εἰρήνην. E. 1616. S. 733. 655. *Intentionem quidem nostram.* E. 1551. S. 727. Per Palladium Magistrianum: *Magnificentissimi Candidiani.* E. 1538. Ad Palladium præfectum Prætorii. μεγίστας τῷ παντοκράτορι Θεῷ. C. 676.
ad Joannem Antiochenum de pace Ecclesiarum. σκοπὸς ἡμῖν τῆς εἰρήνης. E. 1684.
ad Joannem & Synodum Antiochenam. *Peturbationem & tumultum.* S. 928.
decretum de Nestorii exilio E. 1668. 1669. contra Nestorii asseclas, & de ejus scriptis comburendis abolendisqve E. 1716. contra Porphyrium, Nestorianos, & Irenæum Tyri Episcopum. E. 1720. S. 886. ad Proclum Asiæ Pro COS. 77.
ad Simeonem Stylitem (al. ad Acacium Berrh.) ὅλον τὸν τῆς σῆς εὐσεβείας βίον. E. 1685. S. 755.
ad præfectos Valentinianum, Tatianum, Vincomalum. οὐδέποτε δόξα. C. 676.
Edictum qvo prohibentur disputationes de fide coram vulgo. μόλις ποτὲ τὸ δέον. C. 660.
Theodoti Ancyrani homilia in festo Nativitatis CHristi. λαμπρὰ καὶ παράδοξος. E. 1644. alia λαμπρὰ τῆς παρούσης ἑορτῆς. E. 1654. alia in die Joannis Evangelistæ, ὅπερ ἐστὶ τοῖς σώμασιν. E. 1665. pars Epistolæ ad S. Vitalem Monachum in Cappadocia. *Etsi enim Ciliciam.* S. 896.
Theophili Episcopi Alex. fragmenta ἐκ τῆς πέμπτης, ἐκ τῆς ἕκτης ἑορταστικῆς ἐπιστολῆς. E. 1404. C. 243.
Theotimi Episcopi Scythiæ ad Leonem Imp. *Decet tuam pietatem* C. 709.

Titi Comitis domesticorum ad Meletium Mopsvestenum. *Multa & diversa.* S. 872. ad Alexandrum. *Quemadmodum sanctitatem tuam.* S. 879. ad Libianum Euphratesiæ judicem. S. 881.

Tranqvillini, Alexandri, Helladii & aliorum Episcoporum contestatio ad Cyrillum Alex. E. 1349.

Valentini Episcopi Philippopolis ad Leonem Imp. *Cum & ante imperium.* C. 707.

Valentiniani ad Theodosium de Concilio celebrando. *παραγενομένυ μυ ἐν τῇ πόλει ῥώμῃ.* C. p. 36.

Valentiniani & Marciani ad Leonem Rom. *εἰς τῦτο τὸ μέγισον βασίλειον.* C. p. 41. Ad omnes Episcopos: *τῶν πραγμάτων ἁπάντων.* C. p. 45. ad Anatolium CPol. ibid. ad Nicænam Synodum qvæ translata deinde Chalcedonem est: *Studii nostri est.* C. p. 47. ut Chalcedonem se conferat. *σπεύδοντας ἡμᾶς.* C. p. 50. alia: *ἤδη μὲν καὶ δι' ἑτέρων.* C. p. 52. alia *Βασσιανὸς, ὁ εὐλαβέστατος.* C. 546.

Valentiniani & Valentis ad Nicænos. *εἰ καὶ ἡ σπυδή.* C. 568.

Valentiniani ad Nicomedienses: *ἡ περὶ τὰ περιβλέπτα.* C. 569.

Varadati Monachi ad Leonem Imp. *Terribiles literas Imperii vestri suscipiens.* C. 768.

Zenobii, Zephyriensis in prima Cilicia Episcopi ad Alexandrum Hierapolitanum. *Personali qvidem præsentia.* S. 876.

XII. Ex EUTYCHIS a) Presbyteri & Archimandritæ CPolitani scriptis, nihil ad nos pervenit præter ea qvæ in indice præcedente p. 299. à me memorata, in Actis Concilii Ephesini & Chalcedonensis & in Synodico Casinensi leguntur. Ipse qvidem Eutyches jam senex, dum Nestorio nimis fervide adversatur, Cyrilli Alex. dictis b) præcipue incautius abreptus, *de imperitia magis* ut ait S. Leo, *qvam de versutia* in contrariam incidit hæresim, qvæ damnata est c) in Concilio CPol. A. 449. & Chalcedonensi

A. C.

a) Hic Eutyches hæreticus (licet Cyrillo etiam ipse notus atqve amatus) non confundendus cum Eutyche Diacono, qvo usus Cyrillus Alex. in Concilio Ephesino. Vide Tillemont. T. XV. memor. p. 487. Fuit & Eutyches Grammaticus, discipulus Prisciani, de qvo dixi in Bibl. Latina. Alius Eutyches Philosophus memoratur Marco Antonino X. 31. Alius Miletopolitarum strategus Eutyches Alexandri F. in numo Commodi & in veteri lucerna apud Clariss. Bellorium in notis ad numismata apibus insignita.

b) Cyrillum Eutychi errandi occasionem præbuisse notat Petavius dogmat. Theolog. de incarnat. p 73. edit. Paris. & lib. IV. cap. 6. qvi Cyrilli dicta exponit IV. 7. seq.

c) Vide Natalem Alex. Sec. V. p. 74. seq. edit. in fol.

A. C. 451. De eadem, illorum Acta Conciliorum, & pleriqve scriptores supra in Nestorio a me laudati consuli poterunt, & præter eos Leonis Magni scripta ac Petri Chrysologi ad Eutychen Epistola, Rusticus diaconus disputatione adversus Acephalos inter alia adversus hæreses veterum scripta & in Bibliothecis Patrum sæpius edita: Eustathius Berytensis qvi Concilio Chalcedonensi interfuit, in Apologia pro tomo Leonis Rom. adversus Timotheum Ælurum, ex qvo breve fragmentum dat Possevinus Tomo I. Apparatus sacri, & Henric. Canisius Tom. IV. Lect. Antiqv. Joannes Scythopolita contra ἀποσχιστὰς sive Eutychianistas apud Photium Cod. 95. Eusebius Thessalonicensis Episcopus adversus Andream inclusum, id. Cod. 162. Joannes Damascenus libro de Trisagio & in institutione adversus Acephalos, & de natura composita adversus eosdem, & de duabus in CHristo voluntatibus & operationibus: S. Maximus & Theodorus Abucara in variis scriptis: Auctor breviculi historiæ Eutychianistarum apud Sirmondum T. I. Var. Opusc. E recentioribus D. *Jo. Hulsemanni* Exercitatio ad Concilium Chalcedonense Lips. 1651. 4. *Theophili Alethusii* sive qvi sub eo latet nomine D. *Matthiæ Zimmermanni* Superintendentis Misenensis historia Eutychiana, Lips. 1659. 4. qvâ inter alia calumniam Eutychianæ hæreseos ab Ecclesia nostra Lutherana removet, qvod facit etiam B. D. *Abraham Calovius* in diss. de Eutychianismo Lutheranis impacto Witteb. 1680. 4. *Joach. Meisteri* Oratio de Eutyche & ejus erroris sectatoribus, Gorlic. 1583. 4. &c.

Eutychi suffragatus DIOSCORUS, à qvo *Dioscoriani* ac *Dioscoritæ* dicti & *Ægyptii*. Hic in Episcopatu Alexandrino A. 444. successit Cyrillo, depositus postea in Concilio Chalced. A. 451. præcipue qvod excommunicationem adversus Leonem Papam Rom. dictare præsumserat. Vide Sirmondum ad Facundi V. 3. & scripta in Concilio Chalced. adversus Dioscorum exhibita à Sophronio, Theodoro & Athanasio presb. Alex.

Ad Eutychianam qvoqve hæresim postea prolapsi Anthimus CPol. *Severus* Antiochenus, à qvo *Severiani*, sive *Severitæ* & *Corrupticolæ*: & *Theodosius* Alex. à qvo *Theodosiani*, aliis nominibus etiam Διακρινόμενοι sive *hæsitantes* item *Acephali*, *Monophysitæ*, *Schematici*. Nec ab his alieni qvi dicuntur *Jacobitæ*, *Julianistæ* à Juliano Halicarnassensi, *Cajanitæ* à Cajo sive Cajano, *Semidalitæ*, *Phantasiastæ*, *Aphthartodocetæ*, *Angelitæ*, *Contobabolitæ*, * *Nagrinitæ*, *Tetraditæ*, *Agnoëtæ*, *Damianistæ*, *Petritæ*, *Cinonitæ*, *Monothelitæ* &c.

* Apud Niceph. XVIII. 49. Κοντοβαβδῖται.

CAPUT

CAPUT XXXV.

De ANASTASIO Sinaita & aliis Anastasiis.

Anastasius monachus Sinaita, à duobus Episcopis Antiochenis Anastasiis distingvendus. 1. ejus hodegus. 2. Index scriptorum & hereticorum in hodego memoratorum. 3. qvæstiones & alia scripta. 4. Index scriptorum laudatorum in qvæstionibus. 5. Scripta Anastasii prioris Antiocheni edita, 6. inedita & deperdita. 7. alii Anastasii. 8.

I.

ANASTASIUS presbyter & Monachus Palæstinus in monte *Sina,* a) apud Nicephorum b) & in Martyrolog. Rom. 21. April. atqve alios inde recentiores qvam plurimos idem habetur cum Anastasio, qvi post Domninum ab A. 561. *Episcopus* Theopolitanus sive *Antiochenus* fuit, & Justiniani Imp. edicto c) pro Aphthartodocetarum Juliani Halicarnassei & Cajani sententia edito, qvi CHristi corpus ante resurrectionem incorruptibile fuisse statuebant, constanter restitit, ac postea à Justino juniore d) A. 570. affectus XXIII. annorum exilio, *restitutus* demum anno undecimo Mauritii e) post Gregorii Antiocheni *mortem* A. C. 593. f) & diem obiit A. 599. altero Anastasio in Episcopatu succedente, g) qvi à Judæis postea in tumultu interfectus & exustus fuit A. 609. h) de qvo Martyrologia 21. Dec. Sed rectius ab utroqve horum distingvitur Anasta-

a) Anastas. hodego p. 78. Ἀναστασίου ἐλαχίστου πρεσβυτέρου τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ. p. 72. Ἀναστασίου ἐλαχίστου μοναχοῦ. & p. 202. Ἐγὼ Ἀναστάσιος μοναχὸς ἁγίου ὄρους Σινᾶ ὁμολογῶ &c. Nicephorus XVIII. 44. τούτῳ δὲ τῷ Ἀναστασίῳ διὰ τὸ ἐν Σιναίῳ φιλοσοφῆσαι, καὶ Σιναΐτης ἐστὶν ἐπώνυμον.

b) Nicephorus XVII. 29. καὶ τῇ θεουπολιτῶν μετὰ Δομνῖνον Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Σιναίου χειροτονηθέντος. adde XVIII. 44.

c) Evagrius IV. 40. Niceph. XVII. 30.

d) Evagrius V. 5. Niceph. XVII. 36.

e) Evagrius VI. 24. Niceph. XVIII. 26. & 44.

f) Lambecius VII. p. 169.

g) Nicephorus XVIII. 44. & 56.

h) priorem Anastasium Episcopum exustum à Judæis scribit Nicephorus XVIII. 44. quod refellit Baronius ad Martyrolog. Rom. 21. April. & ad A. 599. n. 10. & A. 609. n. 3.

Anaſtaſius Sinaita, ὁ Μωϋσῆς νέος * à Græcis recentioribus dictus, qvi aliqvo tempore poſt ſcripſiſſe ſe Hodegum clare indicat, ubi p. 198. refert narrata ſibi ab Alexandrinis qvæ geſta ſint poſt tempora beati Eulogii Papæ Alexandrini, qvi A. C. 608. i) obiit. Deinde p. 296. teſtatur Patriarcham Alexandrinum Theodoſianorum eo, qvo ſcribebat, tempore fuiſſe Johannem, qvem conſtat Patriarchatum illum tenuiſſe ab A. 677. ad 686. k) Itaqve recte diverſum faciunt Sinaitam ab Antiocheno utroq; David Blondellus libro de Euchariſtia veteris Eccleſiæ, qvi Rothomagi Claudio Sarravio curante A. 1640. lucem vidit: Edmundus Aubertinus de ſacramento Euchariſtiæ p. 893. & 930. Jo. Dallæus lib. 1. de ſcriptis Dionyſii c. 33. p. 188. Allatius lib. de Simeonibus, Henſchenius ad 21. April. T. 2. p. 852. Matthæus Larroqvanus Hiſt. de l'Eucharistie part. 2. c. 11. p. 531. Antonius Arnaldus lib. 1. de transſubſtantiatione à Græcis ſæculi VII. VIII. IX. & X. credita contra Jo. Claudium cap. 7. p. 282. (Perpetuité de la foy T. IV.) Rich. Simon lib. 2. Bibl. ſelectæ Gallice editæ cap. 2. & Jo. Baptiſta Solerius in appendice de inſtitutis Copto Jacobiticis, poſt tractatum de Patriarchis Alexandrinis, T. V. Junii. ut Antonium Pagi, aliosqve jam prætercam.

II. *Anaſtaſii Sinaitæ ſcripta.*

ὁδηγὸς *Dux viæ* adverſus Acephalos, Severianos & Theodoſianos unam in CHriſto naturam tantum admittentes, qvos omni genere argumentorum & ſacræ Scripturæ ac veterum Patrum teſtimoniis oppugnat, & objectiones ipſorum l) diſſolvit, cum illis coràm in Syria & Ægypto, præſertim Alexandriæ teſtatus ſe plus ſimplici vice diſceptaſſe. Patrum dicta pleraqve è memoria adſcripſiſſe ſe, *ſcriptis eorum in eremo deſtitutum*, non diffitetur. m) Primus hunc librum ex Codice Auguſtano edidit, latina verſione donavit & Marco Velſero, cujus beneficio Codicem MS. utendum acceperat, Græce & Latine vulgatam conſecravit *Jacobus Gretſerus* S. I. Ingolſtadii 1606. 4. Latine recuſus eſt in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. 1677. Tomo IX. p. 810. At Græce ab primæ tempore editionis nunqvam iterum prodiit, unde operæ pretium eſſet novam illius ἔκδοσιν

* Richard. Simon T. 2. Bibl. choiſie p. 27.

i) Vide Baron. ad A. 608. n. 9.

k) Euſeb. Renaudot hiſtoria Patriarcharum Alex. p. 177.

l) Anaſtaſ. hodego p. 96. 152. 156. &c.

m) Id. p. 166. ἰστέον ὅτι ἐν ἐρήμῳ καθήμενοι ἡμεῖς καὶ ἀπορῶντες τῶν διδασκαλικῶν βίβλων, ἀπὸ στήθους τὰς χρήσεις ἐγράψαμεν.

concinnari ab aliqvo erudito Viro, qvi opus novo ſtudio recenſeret ad Codices MSS. qvi mirum inter ſe diverſi exſtant in variis Bibliothecis, ut Cæſarea * & Regis Chriſtianiſſimi, Colbertina aliisqve. Nam Gretſerus unico uſus Codice nec ſemper ſenſum eſt aſſecutus, & in Græcis multa emendanda reliqvit meliusqve digerenda, qva de re nemo dubitabit qvi Richardi Simonis novam Bibliothecam ſelectam Gallice editam Tomo 2. cap. 2. legerit. Idem narrat ſe ad MStos qvosdam libros, Gretſeri editionem contuliſſe, multaqve in illa emendaſſe, & ſtudio ſuo recenſitam in lucem iterum dare voluiſſe. Sed huic ejus propoſito fata *intercesserunt*. Qvanqvam autem aliena qvædam huic libro aſſuta non negaverim, ut *ἔκθεσιν περὶ πίστεως*, qvæ p. 10. legitur, & in duobus Hodegi MStis, ut Regio uno Pariſ. & Colbertino non exſtat, in aliis Codd. exſtat ſub nomine Jo. Damaſceni, qvemadmodum & definitiones p. 22. ſeq. & 48. obvias: (Vide Mich. le Qvien ad Damaſcenum T. I. p. *661. 662.*) Tamen præfationem & ſcholia non Collectori neſcio cui cum Simone, ſed Anaſtaſio ipſi libenter tribuerim.

* Vide Lambecium III. p. *64.* & *164.* IV. p. 204. Aubertinum & Rich. Simonem locis citatis.

INDEX SCRIPTORUM

& Hæreticorum qvorum mentio in Anaſtaſii Hodego.

Ad paginas editionis Ingolſtadienſis.

Acephali. 128. 220. 226. 230. 300. 314. 318. 358. 366.

Acoluthus Judæus Antinopolitanus, cum qvo diſceptationem ſuam memorat Anaſtaſius (ſive Ammonius Alex. potius) 286.

τῶν θ' ὀλανόμων καὶ Αἰγυπτιακῶν χωρῶν. ita legendum p. 118. pro *τῶν θελονάνων.*

πᾶσα δὲ ἡ Αἰγυπτίων, καὶ Ἀλεξανδρέων μάλιστα συνήθεια, φυσικὰ τὰ ἀληθῆ τῶν πραγμάτων ὀνομάζει. 134. *Ἀλεξανδρέων ἰδιωτικὴ διάλεκτος.* 168.

Ἀφρων, καὶ Ῥωμαίων καὶ δυτικῶν γλῶσσα κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους οὔπω δογματικῶν λέξεων καὶ βάθους πεῖραν ἔχουσα. 210.

Ambroſius. 78. 92. 106. 110. 148. 150. 158. *πρὸς Γρατιανὸν τὸν βασιλέα.* 148. locus à Severianis corruptus. 200.

Ammonium presb. Alex. contra (Julianum) Halicarnaſſeum. 10. 266. 278. (ubi vocat *τὸν περὶ πάντα πολυπειρότατον τῶν ἐξηγητῶν.*) 280. Hujus Ammonii etiam mentio apud Anaſtaſium in Hexaëmeron.

Amphi-

Amphilochius 78. 106. 196. πρὸς Σέλευκον τὸν υἱὸν Τραϊανῦ. 148. ἐγγόνῳ Τραϊανῦ 162. ἐκ τῦ λόγυ εἰς τὸ, ὅτι ὁ πατήρ μυ μείζων μυ ἐςίν. 164.

Andreas (Samosatenus) Nestorianus contra Cyrillum Alex. 342. 344.

Antiochi Episcopi Ptolemaidis dictum, μὴ συγχύσῃς τὰς φύσεις, καὶ ὐ ναρκήσεις περὶ τὴν οἰκονομίαν. 166.

Apollinaris. 82.

Ἀποςατῶν τῆς Ἐκκλησίας (ita Severianos vocat) objectiones contra libros Mosis. 334.

Νόμος γάρ ἐςιν ἐξ Ἀποςολικῶν κανόνων, ὁ ἐπιτρέπων τῆς τῶν πλειόνων μαρτυριῶν ἢ χρήσεων εἶναι τὴν ψῆφον ἐπὶ παντὶ ζητήματι καὶ δόγματι συντείνοντι εἰς Χριςόν. 272. 366.

Aqvila, testimonia de CHristo, perversa interpretatione corrupit. 92. ejus δευτέρωσις, versionis LXX. Interpretum ἀναίρεσις. 94. 192. ubi Severum νέον Ἀκύλαν appellat.

Πρὸς Ἄραβας μέλλοντες διαλέγεσθαι. 8. Arabum, Judæorum & Ethnicorum doctoribus obsecutus Severus. 112. infra, Sarraceni.

Aristoteles. 30. 96. 98. 138. ὐκ Ἀριςοτελικῶς ἀλλὰ Θεολογικῶς. 116. ὐκ Ἀριςοτελικῶς καὶ ἑλληνικῶς. 138. 150. ταύταις ταῖς δυσσεβείαις περιπίπτυσιν οἱ αἱρετικοὶ ἐκ τῦ Ἀριςοτελικῶς αὐτὺς νοεῖν τὴν φύσιν καὶ τὴν ὑπόςασιν. 308. Aristotelis Categoriæ. 90.

Arius. 12. 82. 84. 86. 96. 102. 134. 136. 138. 140. 144. 148. 150. 306. 330. ubi ejus interpretatio primorum verborum Evangelii Johannis: ὅτι καλῶς εἶπεν ὁ Ἰωάννης, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, τῦτ' ἐςι τὸ ῥῆμα τῦ Θεῦ. ὐ γὰρ εἶπεν, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Υἱὸς, ἀλλ' ὁ λόγος ὁ προφορικὸς τῦ Θεῦ.

Ariani. 90. 92. 94. 108. 258. Ἀρειανικῶς. 342. Severus εἰς Ἀρειανῶν τῆς τριθεΐας βάραθρον præcipitatus. 358.
ὐδαμῦ σήμερον Ἀρειανῶν, ἢ Μακεδονιανῶν ἢ Εὐνομιανῶν μνήμη ἐν τῷ κόσμῳ. 82.

Ἀρμασῖται, περὶ θεανδρικῆς ἐνεργείας. 252. putem legendum Ὁμασῖται, qvia p. 250. dixerat ὁμαδικῶς (utraqve natura) τῦτ' ἐςι θεανδρικῶς.

Artemon. 108. 326. primus CHristum in duos divisit, ducentis ante Synodum Nicænam annis. 322. ejus hæresis renovata à Paulo Samosateno. 324.

Athanasius. 78. 92. 94. 108. 150. 176. 212. 230. 234. 352. ἀνὴρ ὑπερφυὴς τὰ θεῖα ἐμβαθύνας. 162. υἱὸς εἰρήνης Θεῦ, γράφων πρὸς τὺς Ἄφρυς. 212. ejus certamina. 106. ἐν τοῖς κατὰ Ἀρειανῶν. 184. ἐν τῷ περὶ ἐνανθρωπήσεως. 184. πρὸς Ἰοβιανὸν τὸν βασιλέα. 230.

Athanasius notarius. 96. Babylone rogatus à Cyrillo. 156. ubi male interpres putat Athanasium illum dici ἐν βαβυλῶνι Babylonium, qvasi confusaneum, qvod duas in CHristo confudisset naturas.
Atticus. 186.
Augustalis qvidam Severianus Alexandriæ post tempora Eulogii Patriarchæ aluit XIV. calligraphos, qvi falsarent scripta Patrum dogmatica, præcipue Cyrilli Alex. 198. διηγῦντο ἡμῖν οἱ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὅτι μετὰ τοὺς χρόνους τοῦ μακαρίου Εὐλογίου τοῦ Πάπα γέγονεν τις Αὐγουστάλιος ἐνταῦθα Σευηριανὸς, καὶ ἐπὶ ἱκανοὺς χρόνους ἔσχε ιδ´ καλλιγράφους σύμφρονας αὐτοῦ, κατ᾽ ἐπιτροπὴν αὐτοῦ καθεζομένους καὶ φαλσεύοντας τὰς βίβλους τῶν δογμάτων τῶν πατέρων καὶ μάλιστα τὰς τοῦ ἁγίου κυρίλλου. Alterius Augustalis mentio 200.
Augustinus Martyr. legendum Justinus 106.
Barsanuphius. 98. 104.
Basilius 40. 78. 94. 108. 186. ὁ τῆς ἀγαθοῦ βασιλείας καὶ σύνθρονος καὶ συμμέτοχος 330. ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἑξαημέρου. 340.
ἐν τῷ περὶ νηστείας. 184. ἐν τῇ πρὸς Ὀλύμπιον Σχολαστικὸν ἐπιστολῇ Ἀρειανὸν ὑπάρχοντα. 326. 328.
ad Amphilochium. 20. 148. Basilii πολιτεία ἣν κακοδαίμονες ἔφερξαν. 106.
ὁ Βατανεώτης ὁ νεαρός 266. velut alter Porphyrius, ab Anastasio perstringitur Julianus Halicarnasseus.
ἐν τῷ σημειογραφείῳ τοῦ Καισαρίου, in scrinio notarii, Cæsarii Alexandriæ. 204.
Cajanitæ Γαϊνῖται. 253. 348. 350. 354. 76. 150. 152. 154. 168. 200. 216. 292. 342.
Cajus. 210. 218. Cajanus. 98. 104. 226. 260. à Severo, qvod ille corpus CHristi corruptibile ante resurrectionem fuisset confessus, secessionem fecit 346. adde seq. ubi Cajanitæ & Catholici disceptatio Alexandriæ habita.
Cerinthus. 82.
Chalcedonensis Synodus. 8. 78. 88. 90. 98. 102. 122. 150. 156. 168. 170. 176. 178. 182. 188. 190. 194. 204. 284. 322. 346. οἱ χαλκηδονῖται. 200. Ἡ εὐσέβεια χαλκηδόνος. 212. vide Joannes Cæsareensis, & Timotheus.
De CHristo jactata παιδικὰ θαύματα, rejiciuntur. 260.
Clemens (Alex.) 78. τὸ τοῦ Χριστοῦ κλῆμα. 106. ἱερα Ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων. 22.

CPolitani cleri διαμαρτυρία in Synodo Ephesina proposita, qva probatur eandem Pauli Samosateni & Nestorii esse hæresin: 324. incipit: ὁρκίζω τὸν λαμβάνοντα.

CPolitana Synodus Oecumenica II. 78. 86.
alia τοπικὴ contra Eutychen. 88. alia contra Origenem, Oecumenica V. 88.

Crucifixi imago p. 216. aliam è MS. Anastasii Codice dat Lambecius III. p. 164. ubi qvatuor clavis affixus Servator conspicitur, addita adjuratione: ἐξορκίζομεν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν μεταγράφοντα τὸ βιβλίον, ἵνα τὸν αὐτὸν τύπον ποιήσῃ τῆς σταυρώσεως.

Cynopolitanus Episcopus. 202.

Cyrillus Hierosolym. 196.

Cyrillus Alex. 40. 76. 78. 88. 92. 94. 102. 104. 108. 112. 148. 168. 170. 174. 176. 186. 188. 192. 204. 206. 212. 230. 284. 322. 365. ὁ Θεορρήτωρ. 190. ὁ Θεόσοφος. 210. 250. 344. 358. ἐν σοὶ γένοιτο φωστὴρ καὶ πυρσὸς καὶ στύλος τῆς ἀληθείας Κύριλλε. 188. σφραγὶς τῶν πατέρων. 106. Ἡ τοῦ θεολόγου Κυρίλλου γλῶσσα. 164. 178. ὁ φωστὴρ καὶ τοῦ χοροῦ τῶν πατέρων ὁ ἀοίδιμος. 134. 184. 346. ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ πρὸς Ἑβραίους. 188. ἐν ἕκτῳ τόμῳ τῆς αὐτῆς ἑρμηνείας. 188. ἐν πρώτῳ λόγῳ τῷ εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα. 196.

Cyrilli dicta freqventer laudant & objectant Eutychianistæ, Theodosiani, Cajanitæ. 342. Andreas Nestorianus ipsi objicit ἐκ προοιμίων τὸ τέταρτον κεφάλαιον. 342. ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ τῶν δώδεκα. 344. ἐν τοῖς πρὸς Ἑρμείαν. 148. 344. ἐν τοῖς ἐπιγεγραμμένοις σχολίοις. 344. ibidem mentio Apologiæ Cyrilli contra Theodoretum pro XII. anathematismis.
ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τοῦ συμβόλου. 110. homilia εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί 112. ἐν τῷ θησαυρῷ. 118. ἐκ τῶν σχολίων. 156. 178.
ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν ἀνατολικῶν πρὸς Εὐλόγιον ἐν Κωνσταντινουπόλει ὄντα. 118. 148. 166. 184. πρὸς Εὐλόγιον τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ τοποποιόν. 234. πρὸς τοὺς ἀνατολικούς. 146. 148. 154. ὁ θεόφρων Κύριλλος ἐν ταῖς ἀπολογίαις τῶν δώδεκα ἀναθεματισμῶν. 134. 170. ἐκ τῆς πρὸς Σούκενσον ἐπιστολῆς. 156. 178. 184. 188. 196. 198. 200. 206. πρὸς Βασιλίδας. 158. 188. κατὰ Νεστορίου. 158. 216. εἰς τό, λύσατε τὸν ναόν. 164. 188. εἰς τό, ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν. 166. ἐν τῷ τετάρτῳ ἀναθεματισμῷ τῶν δώδεκα (ita legendum pro δέκα) 172.

Cyrilli scripta corrupta ab hæreticis. 152. Supra, in Augustali. ἡ χρῆσις διεστραμμένη ἐν πάσαις ταῖς βίβλοις Ἀλεξανδρείας. 156. Cyrillum semper in ore habent Severiani. 192.

τὸ δεκακέρατον τοῦ ἀντιχρίστου. 364. sunt Eutyches, Dioscorus, Petrus Fullo, Timotheus Ælurus, Theodosius, Julianus Halicarnass. Gajanus, Barsanuphius, Jacobus & Severus. vide infra, in Severo.

Didymus. 88.

Diodorus, 12. 108. 324. 326. Tarsensis. 84.

Dionysius Areopagita ὁ θεῖος Διονύσιος. 36. 54. 248. Παύλου γινόμενος μαθητής. 242. ὁ ἅγιος Διονύσιος. 304. ὁ Ἀποστολικός. 106. 340. Διονύσιος ὁ Παύλου φοιτητὴς ἐν τῇ πρὸς Γαΐον ἐπιστολῇ 182. πρὸς Γάϊον ἐπιστέλλων. 240. ὁ Ἀποστολικὸς πατὴρ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης. 240. ἐν θεολογικαῖς αὐτοῦ στοιχειώσεσι ὡς ἐξ Ἱεροθέου τοῦ ἁγιωτάτου. 240. ἐν κεφαλαίῳ ἐπιγεγραμμένῳ περὶ μεγάλου καὶ σμικροῦ. 338. locus ab hæretico Manichæo interpolatus. 340. ἐκ τοῦ κεφαλαίου τοῦ περὶ ἡνωμένης καὶ διακεκριμένης θεολογίας. 360. 362. 364.

Dionysius Alexandrinus, *Scholiis ad Dionysium Areopag. ὁ μέγας Διονύσιος ὁ Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπος: ὁ ἀπὸ Ῥητόρων, ἐν τοῖς σχολίοις οἷς πεποίηκεν εἰς τὸν μακάριον συνώνυμον αὐτοῦ Διονύσιον. 340.

Dioscorus Alex. 88. 90. 94. 98. 104. 114. 144. 152. 210. 226. 292. 346. 364. Episcopatu dejectus. 192. Διοσκορῖται. 348.

Οἱ δυτικοί. 212.

Ephesina Synodus Oecumenica. CC. Patrum. 164. 78. 84. 88. 108. 148. 170. 172. 324. 364. contra Nestorium. 110. 158. διὰ τοῦ πανσόφου Κυρίλλου. 364. ὁ θεσφάτῳ Κύριλλος. ἐν Ἐφέσῳ κατὰ Νεστορίου τοῦ ἀσεβοῦς. 148. 322.

Synodus λῃστρική. 88.

Ephraim. 78. 106. 186. ὁ θεοφόρος Ἐφραὶμ εἰς τὸν λόγον τοῦ μαργαρίτου. 163. 196.

Epiphanius. 78. 106. ὁ θεόσοφος. 236.

Evagrius 88.

Evangelium διαδοθὲν καὶ γραφὲν ἐν τοῖς γράμμασι τῶν ἑβδομήκοντα δύο γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν, consignatum LXXII. linguarum & gentium litteris, neque detractione neque additione à sceleratis corrumpi potuit. 98.

Ἐξ Εὐαγγελικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἀλλ' οὐχ ἑλληνικῆς παραδόσεως. 126.

Eulogius Papa (Alexandrinus) 198. Εἰς τὸν τόμον Λέοντος. 212.

Eunomius. 82. contra Eunomium Gregorius Nyss. 160. 184.

Eusebii historia Ecclesiastica. 108.

Eustathius. 78. 94. 106.

Eutyches archimandrita CPol. 88. 90. 98. 104. 114. 196. 226. 364. Εὐτυχὴς 292. Εὐτυχιανισταί. 342.

Οἱ

* Fugit hic locus B. Dorscheum in Indice iniquitatis p. 52.

οἱ ἔξω. 52. ἡ ἔξω φιλοσοφία. 340.
Flavianus CPol. Episcopus. 88. 198. à Dioscoro interfectus. Sub ejus nomine Anastasius Sinaita τόμον δογματικὸν ad Leonem Papam Romæ composuit 192. cujus tomi facit etiam mentionem 2. & ex eo quædam affert 194.
Georgius presbyter, λογογράφος Ecclesiæ Severianorum, ὁ λεγόμενος κλειδοποιός. 204. Alexandriæ.
Gregorius. 70. 78. 92. 94. 150. 228. 254. 340. Ἐν τῷ λόγῳ τῶν θεοφανίων. 118. 184. 196. 340. ὁ θεολόγος Γρηγόριος. 160. 216. 234. 298. εἰς τὸν ἐπιτάφιον τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. 212.
Gregorius Nyssenus. 42. 340. 354. Γρηγορίου καὶ Γρηγορίου (Naz. & Nyssen.) 78. οὓς Γρηγορίους ἐτίμησεν οὓς ᾐσχύνθησαν Ἕλληνες. 106. σύγχρονοι τῶν μακαρίων Γρηγορίων. 108. τοῦ ἡδονικωτάτου φωστῆρος Γρηγορίου ἐκείνων καὶ εὐνομίου. 160. 196. 240. εἰς τὸ, μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες 160. ὁ Νυσσέως. 184. ὁ θεόσοφος Νυσσαέως. 234. 236. 238. Origenistæ pro sua sententia adduxere ejus dicta ἐκ τοῦ περὶ ἀρετῆς, καὶ τοῦ εἰς τὴν γένναν, καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς, καὶ εἰς τὰ ᾄσματα, καὶ εἰς ἑτέρους λόγους. 340.
Gregorius ὁ θαυματοποιός. 106.
Gregorius ὁ νυστάζων, ὁ Συγκιγύπτιος τὸν νοῦν. 168. πρὸς Ἰωάννην καὶ Γρηγόριον τὸν νυστάζοντα. ita legendum 180. ut 186. 192. 198.
Hippolyti Episc. Rom. locus ἐκ τοῦ περὶ ἀναστάσεως καὶ ἀφθαρσίας λόγου. 356.
Ὁμηρικοὶ ὅροι. 98. Ὁμηρικῶς. 116.
Ὁ τοῦ θεοῦ ἀδελφὸς Ἰάκωβος ἐν τῇ καθολικῇ αὐτοῦ Ἐπιστολῇ. 116.
Jacobus à quo Jacobitæ. 86. 95. 98. 104. 124. 364. Jacobitæ. 252. in una CHristi natura duas agnoscunt ἰδιότητας, Divinam & Humanam. 348.
Jeremiæ Prophetæ variis consultis exemplaribus, οὐχ εὗρον ὅλως ἐν αὐτοῖς τὰ τριάκοντα ἀργύρια τῆς τιμῆς τοῦ Χριστοῦ, οὔτε τὴν πρᾶσιν τοῦ ἀγροῦ τοῦ κεράμεως. 214.
Ignatii Episc. Antiocheni dictum. 216. 222.
Johannis Cæsareensis Grammatici Apologia pro Synodo Chalcedonensi contra Timotheum. 90. 96.
Joannes Monachus 174. 178. 180. 186. 188. 192. 198. ὁ λεγόμενος τοῦ Ζυγᾶ. 168. 176. μέγας ὥσπερ τις πρόμαχος τῶν Δαναῶν, ὁ τοῦ ὀκτωκαιδεκάτου. 168. ex decimooctavo Alexandriæ vico. 346. Ex Johannis Theodosianorum Alexandriæ Episcopi Epistola sexta Heortastica. 296. Epistolæ duæ heortasticæ. 298.
Johannes (Chrysost.) 78. 92. 94. 106

Joannes

Joannes Chrysost. ἐν τῷ λόγῳ τῷ εἰς τὴν ἀνάληψιν. 160. 182. 186. ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον. 160. ὁ Χρυσόστομος Ἰωάννης ἐν τῇ εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἑρμηνείᾳ. 263.

Irenæus. 78. ὁ Ἀποστολικὸς σχεδὸν συνόμιλος. 182. ὁ τῶν αἱρέσεων πέλυξ. 106. ἐκ λόγου τοῦ κατὰ Οὐαλεντίνων. 166.

Isidorus ὁ βιβλοφύλαξ τοῦ πατριαρχείου Alexandriæ. 200.

Isidorus 78. 187. Pelusiota. 148. à Cyrillo Alex. pro Patre celebratus. ibid. ὁ τῶν Πηλουσιωτῶν καταχοσμήσας Ἰσίδωρος ἐκκλησίαν ἐπιστέλλει διδάσκων ὡς πατὴρ υἱὸν τὸν πάνσοφον Κύριλλον. 162.

Julianus (Halicarnassensis) 98. 104. 210. 292. ὁ Βαταναιότης ὁ νεαρός. 266. contra eum scripsit Ammonius Alex. 10. 266. 278. 280. Ἰουλιανισταί. 348.

Julius (Episc. Rom.) 78. 216.

Justinus Martyr. 106. ἠρνήσατο ἂν Ἰουστῖνος ὁ τῷ οἰκείῳ αἵματι τὸ μαρτύριον ἐγγράψας Χριστοῦ τὰς φύσεις. ita legendum pro ἠρνήσατο Αὐγουστῖνος.

Leonis Papæ Rom. Τόμος. 90. 176. 192. 194. Εὐλόγιος εἰς τὸν τόμον Λέοντος. 212.

Lucæ ex Evangelio XXII. 44. aliqui ἐπεχείρησαν παρεπάραι τοὺς θρόμβους τοῦ αἵματος τοῦ ἱδρῶτος Χριστοῦ, locum de grumis sangvinis & sudoris delere tentarunt, sed incassum. 338. (Armenios hoc nomine accusat Isaacus Catholicus de duabus Naturis capite V. p. 337. 341. T. 2. auctarii novi Combefis.)

Macedonius p. 82. Archiepisc. CPol. p. 86. Macedoniani. 82.

Manes 290. 292. Manichæorum ἀρχηγός. 82. 94. 226. οἰκονομικῶς dixit pro φανταστικῶς. 244. Manetis βίβλων mentio. 292.

Manichæi. 90. 258. 294. 356. non totam S. Scripturam recipiunt. 114. Μανιχαίων μῦθοι. 208. carnis modo umbram ac speciem à CHristo susceptam. 232. Μανιχαϊκῶς. 292. Manetis novi discipuli Theodosiani. 296. Manichæus quidam scripta Dionysii Areopag. interpolasse arguitur, ut probaret Angelos animam & aquas increata esse. 340.

Marcion. 82. 226. 236. à Melitone oppugnatus. 258. 260. Ponticus. 260.

Maron Nestorianus, Μάρων ὁ μιαρός, Νεστόριος ἀπόγονος, συντάττων κατὰ τῶν ὁμολογούντων Θεὸν τὸν Χριστόν. 284. Edessenus, γράφων κατὰ Σευήρου. 346.

Melitonis Ἐπισκόπου Σάρδεων, ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τὸ πάθος. 216. ὁ θεῖος καὶ πάνσοφος ἐν διδασκάλοις Μελίτων ἐν τῷ περὶ σαρκώσεως Χριστοῦ λόγῳ τρίτῳ. 258. κατὰ Μαρκίωνος συντάττων ὁ θεόσοφος Μελίτων. 258. 260. ubi fragmentum insigne, in quo CHristum agnoscit Θεὸν ἀληθῆ προαιώνιον.

Mna-

Mnason vir Apostolicus & Philonis Judæi adversus eum ἀντίῤῥησις, infra, in Philone.

Monophysitæ. 8. 16. 90. 308. 320. 360.
vinum ἄκρατον in S. cœna adhibent. 10.

Montanus ὁ ἀπ' Ἀρδαβᾶυ τῆς κώμης. 82.

Contra Mosis libros, objectiones Severianorum. 334.

Ναγρανῖται. 348.

Nephalius, infra in Severo.

Nestorius. 16. 76. 100. 102. 104. 106. 108. 110. 114. 122. 132. 136. 138. 150. 176. 190. 192. 206. 210. 306. 314. 316. 320. 322. 324. 316. 328.
CPol. Episc. 88. 94. ὁ χαλδαῖος χοῖρος ὁ Ἀσύριος Νεστόριος. 84. ὁ Ἰουδαιόφρων. 84. ejus καθηγητὴς sive Magister, Theodorus Antiochenus. 324.
Anastasii Sinaitæ opus contra Nestorium memoratur. 84.
Nestorii & Pauli Samosateni dogmata inter se convenire. 108. 324. seq. Ἀπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους παρέλαβε λέγειν τὰς φύσεις ὑποστάσεις. 150. 308.
ὁ τοῦ Νεστορίου τὴν καθαίρεσιν ποιήσας Κύριλλος. 170.

Aut Patres fatendum est fuisse Nestorianos, aut Chalcedonensis Synodus probanda. 168. 182. 323. Severiani pro Nestorianis habent eos qui duas in CHristo naturas admittunt. 176.

Nestoris ἀπόγονος sive Nestorii discipulus Maro Edessenus. 284.

Nicæna Synodus CCCXVIII. Patrum. 78. 86. 108. 140. 144. 150. 164. 174. 342. 364.

Nicolaus hæreticus. 82.

Novatus. 82.

Olympius Scholasticus Arianus ad quem scripsit Basilius. 326.

Origenes. 88. CHristum ψιλὸν ἄνθρωπον docuisse arguitur ab Anastasio 322. Ὠριγενιασταί. 340.

Patrum dicta διαστρέφοντες καὶ παρερμηνεύοντες. 332. furantes δύο λεξείδια ἢ τρία χρηστείδια καὶ κλεψύδρια πατρικὰ συλλήσαντες. 74. 348. ὁ χορὸς τῶν ἀοιδίμων πατέρων. 312. οἱ μακάριοι, οἱ ἅγιοι πατέρες 350. 358. 314. 322. 308. &c. Patrum scripta dogmatica, hæreticorum corruptionibus obnoxia. 338.

Paulus Apostolus, ὁ θεῖος ῥήτωρ τῆς οἰκουμένης Παῦλος τὴν πρὸς Ῥωμαίους φέρων ἐπιστολήν. 120.

Paulus Emesenus. 112. Ἐκ τοῦ προσφωνητικοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τοῦ ἁγίου Κυρίλλου. 196.

Paulus Samosatenus, 8. 108. 222. 278. 280. 326. octoginta annis ante Synodum Nicænam, Artemonis hæresim renovavit. 324. eadem hæresis Nestorii. 108. 324. seq. Paulianistæ adversus Severianum concertatio. 312.
Petrus Fullo. 98. 104. additamentum ad trisagium. 216. 220. 224.
Petrus Martyr & Episcopus (Alex.) 86. 134.
Philo Judæus. ἰδὲ οἰκειϐμαι καὶ ἀναλαμβάνω πρόσωπον (Παύλε) τῦ Σαμωσατέως ἢ μᾶλλον ἀπίςε Ἰεδαίε Φίλωνος τῦ φιλοσόφε. Καὶ ἔτος γὰρ πρὸς Μνάσωνα τὸν Ἀποςολικὸν μαθητὴν, ἀντίρρησιν τότε περὶ τῆς Χριςῦ ποιέμενος θεότητος, διχρῶτα (bicipitem, duos admittentem Deos) τὸν Μνάσωνα λέγων. 280. 284.
Photinus. 86.
Plato. 20.
Proclus (CPol.) 78. 92. 106. 108. 148. 186. 196. Εἰς τὸ, παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν. 110. ἐν τῷ λόγῳ τῷ εἰς τὴν Θεοτόκον. 160.
Cyrilli Alex. σύγχρονος, ab eodem laudatus. 110. locus ejus corruptus à Cajanitis. 200.
ἐκ ἐν πειθοῖς Πυθαγορικῆς σοφίας λόγοις. 138.
Καινοὶ ῥήτορες. 150. Severus. οἱ δυςυχεῖς ῥήτορες. 298.
Sabellius Libycus. 86. 98. 136. 138. 140. 144. 150. 300. 304. 306.
Salomo ὁ πάνσοφος ἐν τῇ παρ' αὐτῦ συντεθείσῃ Σοφίᾳ. 118.
Σαρρακηνοῖς μαθητεύσαντες Severiani. 180.
Semidalitæ. 154.
Severiani Gabalorum Episcopi (in Coloss. II. 9.) 302.
Severus. 30. 90. 94. 96. 98. 102. 110. 112. 126. 134. 136. 138. 140. 144. 146. 182. 186. 190 204. 210. 216. 226. 258. 260. 292. 298. 300. 312. 314. 318. 320. 322. 326. 328. 346. 359. 364. ἔξαρχος τῆς δεκακεράτε ορχήςρας. 104. 106. 122. 132. 142. 186. 210. 364. ὁ σεμνὸς δέκαρχος. 108. νέος τις Ἀκύλας. 192. Philosophus. 108. 124.
Rhetor. 106. 110. 122. 150. Antiochia pulsus. 90. Alexandriæ versatus cum Cajano ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ Ἀλεξανδρείας. 346. vide supra in Joanne Monacho. Contra Joannem Cæsareensem scripsit. 92. Et ad Nephalium. 92. 100. 322. 326. ejus βίβλος Φιλαλήθης. 94. 96. Ej. ad Simplicium. 322. corpus CHristi ante resurrectionem corruptibile fuisse confessus est. 346. οἱ ἀπὸ Σευήρε. 150. 152. 172. 180. σευηροπαράδοτοι ἀρνήσεις τῶν ἁγίων Πατέρων. 224. οἱ Σευήρε. 322. Σευηριανόν. 252. 304. 312. 314. 348. οἱ Σευήρε σύμφρονες. 308.

Severianorum διάλεξις ἐν τῇ φαυρικῇ τῇ δημοσίᾳ. in officina five fabrica publica. 168. σκηνῆς ἁπάσης καὶ ὀρχήσεως καὶ θυμελικῶν ἑταιρίδων καταγελαστότερα τὰ καθ' ὑμᾶς. 174. κατὰ τὴν ἀνατολὴν οἱ νῦν τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀποστάντες. 332.

Simon magus. 80.

Simplicius. supra in Severo.

Σοφός τις. 74. ejus dictum: πρῶτον καθαρτέον, καὶ τότε τῷ καθαρῷ προσομιλητέον. ibid.

Theodoretus. 134. ἐν ταῖς κατηγορίαις αἷς ἐποιήσατο κατὰ τῶν δώδεκα ἀναθεμάτων τοῦ ἁγίου Κυρίλλου. 170. 344.

Theodorus Antiochenus (idem cum Mopsvesteno). 84. 108. Nestorii καθηγητής. 324. 326.

Theodosius. 86. 94. 98. 104. 114. 144. 210. 216. 226. 346. 364.

Theodosiani 76. 146. 150. 152. 154. 168. 192. 200. 202. 216. 342. 348. νέοι Μάνεντος μαθηταί 296. Theodosianorum Alexandriæ Episcopus Joannes. 296. 298.

Theologus (Johannes Evangel.) 330.

Θεολογός τις. 74. ejus dictum: Ἡνίκα περὶ Θεοῦ λαλῶ, φεύγω καὶ ἀκοὴν καὶ διάνοιαν. ibid.

Οἱ κενοὶ Θεολόγοι. 46.

Theopaschitæ. 202. 214.

Theophilus. 78.

Timotheus. 94. 98. 104. 232. 234. 258. 292. 318. 364. Alexandrinus, scripsit contra Leonem Papam & Synodum Chalced. 88. 252. γνησίως μαθητεύσας τοῖς Μανιχαίοις. 232. ἀρνούμενος ὥσπερ Ἰουδαῖοι τὴν θυσίαν. ibid.

Tragœdia Severianorum. 298.

Valentiniani. 90. Valens (pro Valentino) 226. 292. Valentinus primus negavit CHristum carnem nostræ similem assumsisse 290. Valentini βίβλων mentio 292.

2. Memorat Anastasius in Hodego δογματικὸν τόμον p. 2. sub Flaviani CPol. nomine à se editum p. 192. 194. nec non τόμον ἀπολογητικὸν ad populum p. 118. & σύνταγμα *adversus Nestorium*, hæresim ejus fuse & διὰ πλάτους oppugnans. Sed ex his omnibus nihil lucem vidit: nescio an alicubi adhuc delitescant MSta, certe Possinus Henschenio scripsit solius Anastasii Sinaitæ operum Catalogum in Bibl. Vaticana servatorum implere quatuor magnas paginas. Quanquam Antiocheni Anastasii scripta cum scriptis Sinaitæ & aliorum fortasse Anastasiorum communiter à librariis & Catalogorum auctoribus confunduntur.

 3. Sub

3. Sub Anaſtaſii Sinaitæ & Patriarchæ Antiocheni nomine etiam Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ διαφόρων κεφαλαίων *Quæſtiones & reſponſiones CLIV. de variis argumentis* Græce & Latine ex tribus Codd. Vaticanis editæ ſunt ab eodem *Jacobo Gretſero*, Ingolſtad. 1617. 4. Latine recuſæ in Bibl. Patrum edit. Lugd. T. IX. p. 957. Sed Patriarcham Antiochenum à Sinaita Monacho, Hodegi auctore diverſum eſſe jam notavi, & ſub Sinaitæ nomine quæſtiones diſerte laudantur à Philippo ſolitario qui A. C. 1105. ſcripſit, in dioptra fidei Chriſtianæ ad Callinicum Monachum libro IV. p. 150. Producturus enim quæſtionem quæ in hiſce eſt numero XCV. *fidelem*, inquit, *& DEo afflatum teſtem dabo nomine Anaſtaſium*, *cognomento Sinaitem*, *docentem & ſcribentem clare ſuper his quæ interrogatus fuerat.* Viderit itaque *Gentianus Hervetus* qui XCIII. quæſtiones ex his Latine vertit, ediditque, in Bibliothecis Patrum ſæpe recuſas, ſub nomine Anaſtaſii Nicæni: haud dubie MStum Codicem ſuum ſecutus, cui præter Philippi teſtimonium tot alii refragantur, qui Anaſtaſio Sinaitæ has quæſtiones tribuunt, ut videre licet apud Lambecium III. p. 197. ubi memorat Codicem ex quo ſuppleri poſſunt quæſtiones ſex quæ poſt XLII. in Gretſeriana deſiderantur, & in Hervetiana Latine tantummodo exſtant: & in Montfauconi Bibl. Segvieriana ſive Coisliniana p. 188. & 189. ubi CLVI. quæſtiones numerantur & p. 193. ubi male *Athanaſii quæſtiones* excuſum pro *Anaſtaſii*: & p. 304. 305. ubi notatur Anaſtaſium Sinaitam in quæſtionibus illis citari, quod in editis non reperio. Memorat tamen quæſt. 95. ſe ſcripſiſſe librum ſingularem *de diverſis hominum inclinationibus*, *& DEum illarum*, *quatenus ad vitia vergunt*, *auctorem non eſſe.* Περὶ τούτου εἴρηται μὲν ἡμῖν ἐν ἰδίῳ πονήματι ἐν ᾧ ἀρξάμενοι ἀπ' αὐτῆς τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς τὰς χώρας μέχρι τῆς δύσεως, καὶ πάλιν ἀπ' αὐτῆς δὴ κύκλῳ μέχρι τοῦ βορρᾶ καὶ καθεξῆς καὶ ἕως αὐτὴν τὴν ἀνατολήν, ἐδείξαμεν ὡς ὅλως οὐχ ὁ Θεός ἐστιν ὁ ποιῶν τόνδε τὸν ἄνθρωπον σώφρονα, ἕτερον δὲ πάλιν πόρνον &c. Collectæ ſunt hæ quæſtiones à Sinaita ex variis ſcriptoribus, quibus deinde à neſcio quo ex aliis* junioribus nonnulla volunt eſſe addita: quemadmodum plura etiam ſcriptorum variorum aliorum fragmenta illis ſubjiciuntur in Codice Barocciano & in uno Regis Chriſtianiſſimi, quæ in editis non Herveti modo ſed quoque Gretſeri deſiderantur. In quæſtione 117. numerum ἑπτακόσιοι χρόνοι corruptum arbitror pro ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. Quæſtionem 42 ex Hippolyto in Canticum Canticor. & quæſtionem 52. ex Iſidoro Peluſ. petitam

* Ita præter alios Allat. de libris Eccleſ. Græcor. p. 274. Nullus tamen in editis quæſtionibus citatur junior Anno 680, quem Anaſtaſius Sinaita potuit attingere.

titam notat Lambecius III. p. 197. Qvæstionem 153. ex Hesychio presbytero, observat præter Lambecium Cotelerius ad T. 3. monument. p. 531. & qvæstionem 144. ex Irenæo. id. p. 542. Fragmenta qvæ in his Anastasianis qvæstionibus servata occurrunt, Eusebii, Hippolyti, Severi Antioch. Cyrilli Alex. Basilii, Epiphanii, & Chrysostomi Græce ex Bibl. Medicea Reginæ Matris in usum Academiæ Mussipontanæ edita separatim cum notis sunt A. 1592. 4. *Nic. Alemanni* breves sed eruditas notas ad qvædam Qvæstionum loca exhibet Gretserus in præfat. Gretseri animadversiones in Bibl. Patrum edit. Lugd. T. IX. mala confusione non raro verbis Anastasii permixtæ sunt.

V. Index Scriptorum & Hæreticorum qvi *in Anastasii Sinaitæ qvæstionibus memorantur.*

Apollonius Tyaneus Magus qv. 20.
Apulejus Magus qv. 20.
Arabum fabula, dæmonem excidisse qvod noluerit adorare hominem qv. 126. Arabes solivagi. qv. 127.
Arianorum qvadragesima. qv. 64.
Arsenius. qv. 60.
Astrologi. qv. 95.
Athanasius qv. 62. ejus responsa qv. 8. qvæstiones qv. 9.
Barsanuphiami. qv. 117.
Basilius Magnus qv. 61. 66. 67. Ascetica qv. 1. 6. 9. 14. 15. 37. 60. 63. 64. 147. in Esaiam qv. 2. 53. regulæ Monasticæ qv. 18. 25. Orat. contra ebrios qv. 3. Dialogicus. qv. 48. in illud, attende tibi ipsi qv. 4. de jejunio qv. 64. Epist. ad Cæsarium Patricium qv. 7. lib. de Spiritu S. qv. 128. 154. in I. Psalmum qv. 8. in XXXIII. Psalmum qv. 57. in principium Proverbior. qv. 9. 65. in divites qv. 11. 12. in Hexaëmeron qv. 11. Regulæ diffusius explicatæ qv. 12. 17. in Evangelium secundum Lucam qv. 12. de virginitate qv. 66. ad Eubulum. qv. 154. ad Evagrium Monachum. qv. 154. de illo qvod DEus non sit auctor malorum qv. 17. 18.
Cajanitæ qv. 117.
Chalcedonensis Synodus. Vide Synodus.
Clementis Alex. Stromata qv. 14. ex primo sermone de providentia & justo judicio DEI. qv. 96.
Clemens Romanus Constitutt. Apostol. qv. 1. 6. 12. 14. 15. 16. 20. 22. 35. 46. 52. 60. 64. 65.

Cyrillus Alex. contra Julian. qv. 2. de adoratione in Spiritu qv. 20. 39. 57. commentar. in Jobum. qv. 30.

Cyrilli Hierosol. ἐκ τῶν κατηχητικῶν. qv. 1. Catechetica capita qv. 3.

Diadochi Ascetica capita qv. 2. Ascetici sermones qv. 9. de perfectione spirituali qv. 21.

Dionysius Alexandrinus contra Origenem. qv. 23.

Dionysius Areopag. qv. 6. 21. 22. 100.

S. Ephraem de judicio. qv. 72.

Epiphanii Panarium qv. 22. 28. 57. 66. 153. Ancoratus qv. 23. 28. de XII. lapidibus qv. 40. ad Diodorum qv. 45. Ecclesia S. Epiphanii in Cypro. qv. 94.

Evchologium. qv. 141.

Eusebius Pamphili ad Marinum qv. 9. 148. 153. de prisca Historia qv. 41. 65.

Eustathiani qv. 64.

Gregorius Nyssenus in Orat. Dominicam qv. 1. 11. ad Olympium Monachum qv. 1. de iis qvi rapiuntur ante tempus qv. 16. de fato qv. 19.

Gregorius Theol. in novam Dominicam. qv. 4. in lumina qv. 6. in exæqvatorem qv. 11. contra Julianum qv. 12. 65. in plagam grandinis qv. 17. 65. de amore in pauperes qv. 18. 19.
in Basilium qv. 66.
in Athanasium qv. 63.
in Cæsarium fratrem suum. qv. 21. 73.

Hesychius presbyter. qv. 153. confer Lambecium III. p. 197. & Cotelerium III. monument. p. 531.

Hippolytus in Canticum Canticor. qv. 41. & 42. (confer Lambecium III. p. 197.) in Danielem. qv. 48.

Joannes Chrysostomus, qv. 16. 66. *in Matthæum*, qv. 1. 3. 4. 10. 12. 13. 14. 17. 21. 22. 32. 61. 63. 64. 70. *de jejunio*. qv. 1. *in Joh.* qv. 1. 3. 6. 12. 18. de gradibus ascensionum qv. 2. sermo in Chananæam qv. 2. in parabolam ficus qv. 5. *ad Hebræos* qv. 3. 7. *in 1. ad Corinth.* qv. 6. 9. 10. 11. 56. *in Ephes.* qv. 6. 7. 12. ad Stagirium. qv. 9. 18. 29. in Acta Apostolor. qv. 10. de resurrectione qv. 11. in Epist. ad Roman. qv. 12.
in VI. Psalmum. qv. 5. 8. 9.
in L. Ps. qv. 6.
in Psalmos graduum qv. 6. 9. 17.
in Ps. CXLV. qv. 20.

in

in Herodiadem qv. 14. 59. in Epist. ad Philippens. qv. 14.
in terræ motum qv. 18. in 2. ad Timoth. qv. 18.
in indumentum sacerdotis: qv. 40. in Saulem qv. 53.
in illud, qvi aspexerit mulierem qv. 59.
Joannes Climacus. qv. 6. 8. 15.
Josephus de Maccabæis qv. 8. Antiqvitatum Judaicarum postremum opus. qv. 146.
Irenæus adversus hæreses qv. 74. & 144. confer Coteler. III. monument. p. 542.
Isidorus Pelusiota qv. 5. 65. 66. & 52. confer Lambecium III. p. 197. Ascetica qv. 2. Epistolæ qv. 8. 16. 17. 154. ad Eusebium Episc. qv. 12.
Julianus Magus. qv. 20.
Julianus Apostata. qv. 125.
Lampetiani qv. 64.
Manethonis magica Opera qv. 20.
Manichæi qv. 96.
Manichæum dogma qv. 88.
Marcionistæ qv. 64.
Marcus Monachus qv. 1.
Massaliani qvi aliqvando apparuerunt in Paphlagonia. qv. 64.
Maximus Monachus qv. 154. ejus Capita qv. 8. 9. 18. Monastica qv. 1. Ascetica qv. 3. 4. 5. 6. 65. Dubitationes qv. 6. disp. cum Pyrrho qv. 8.
(Moschi) Limonarium sive pratum spirituale qv. 60.
Necromantici qv. 39.
Nemesius Episc. Emesenus de providentia qv. 18. de natura hominis. qv. 24.
Nicephorus Episcopus CPol. contra Iconomachos qv. 2. 57.
Nilus Monachus ad Agathium Monachum qv. 2. 11. 21. ad Evcarpium Monachum qv. 3.
Olympiodorus in Jobum qv. 16.
Origenes. qv. 23. 91. dialogus cum Megethio Marcionista qv. 48.
Palladii Hist. Lausiaca qv. 2. Vita Chrysostomi qv. 11.
Patres qv. 8. &c.
Philosophus qvidam (Democritus) qv. 127. externi Philosophi qv. 154.
Scholasticus probra in Platonem jaciens & à Platone per somnium monitus. qv. [illegible]
Samaritani. qv. 45. [illegible]

Sardana-

Cyrillus Alex. contra Julian. qv. 2. de adoratione in ...
commentar. in Jobum. qv. 30.
Cyrilli Hierosol. ἐκ τῶν κατηχήσεων. qv. 1. Ca... 389. sq.
Diadochi Ascetica capita qv. 2. Ascetici ...
spirituali qv. 21.
Dionysius Alexandrinus contra Orig...
Dionysius Areopag. qv. 6. 21. 22. ... ammonarium qv. 60.
S. Ephræm de judicio. qv. 72. ... ...aensis. 117. Synodale capitulum
Epiphanii Panarium qv. 22. 2...
lapidibus qv. 40. ad ... 8. 16. 46. 57. qvæstiones. qv. 14. 20.
Cypro. qv. 94. ... in Prophetas qv. 17. in illud Exodi,
Evchologium. qv. ... eis. qv. 40. in Hoseam. qv. 60.
Eusebius Pamphili ...
Eustathiani qv. ...
Gregorius N... Palladii Lausiaca.
chur...
Grego... πνευματικὴν ἀναγωγὴν τῆς ἑξαημέρου κτίσεως, λόγοι ιβ. *Anagogicarum contemplationum in Hexaëmeron libri XII.* ad Theophilũ, qvem carissimum filium suum appellat. Ex hoc opere, qvod Sinaitæ diserte tribuit & sæpius laudat Annalium scriptor Michaël Glycas, solus liber ultimus Græce hactenus editus est Lond. 1682. 4. cum versione & castigationibus *Andreæ Dacerii*, & præmissa editoris *Petri Allixii* expostulatione de suppressa incassum Jo. Chrysostomi ad Cæsarium Monachum Epistola a Theologis aliqvot Parisiensibus. Priores undecim libri tantum Latine incerto interprete exstant in Patrum Bibliothecæ Appendice Paris. 1579. & in aliis edit. Paris. ac Colon. & in novissima Lugdunensi T. IX. p. 858. Græca passim asservantur in Bibliothecis ut in Regia Paris. in Bavarica, in Bibl. Collegii novi Oxon. aliisqve: & in qvibusdam Codicibus male referuntur ad Cyrillum Alex. ut in Cæsareo de qvo Lambecius IV. pag. 198. seq. Loca Græca ex illis produxere Ducæus notis ad Basilium in Hexaëmeron, Allatius contra Hottingerum p. 158. ad Eustathium Antiochen. p. 136. &c. aliiqve, novissime Viri Clarissimi Montfauconus in Hexaplis Origenianis ad Genesin, Michaël le Qvien ad Damascenum T. 1. p. 174. & Jo. Ernestus Grabe in spicilegio Patrum, T. 2. p. 195. 243. qvi Græcos hosce libros editurum etiam se recepit p. 245. sed male hoc opus refert ad Anastasium Patriarcham Antiochenum. Laudat Anastasius Commentarios in Hexaëmeron, *Ambrosii*, *Ammonii* qvem probatissimum ἐξηγητὴν Ecclesiæ Alexandrinæ appellat, & laudaverat etiam in Hodego

p. 278.

p. 278. *Basilii*, CHristi fluvii *Joannis Chrysostomi*, *Cyrilli* Alex. *Epiphanii*, *Eusebii* Emeseni, p. 895. E. *Eustathii* Antiocheni qvem doctorem Synodi Nicænæ Martyrem appellat p. 903. H. (male *Epistethio* pro *Eustathio* p. 860. F. in Edit. Latina Lugd. T. IX. Bibl. Patrum) *Gregorii Nysseni* & *Justini* Martyris ve Philosophi. p. 887. D. 893. G. 895. A. *Severiani* Gabaleotæ (ita ndum p. 895. E. pro Severo,) *Theodori* vere mirabilis Antiocheni & p. 896. F. & *Theophili*. Præterea citat *Clementem* Stromateum G. Dionysium Apostolicum mystam in sua Theologia p. 891. A. *is* duos Cappadoces, (Nyssenum & Theologum Nazianzenum) Lugdunensem, p. 910. B. *Olympiodorum* Diaconum Alexandrinum bem scriptis suis illustrasse eum notat p. 884. H. *Pantanum* Alexan- *Papiam* Hierapolitanum Joannis Evangelistæ discipulum, *Philonem* um & tempore æqvalem Apostolis p. 893. G. 892. B. & *eum qui posuit*, (Origenem) ibid. & lib. XII. p. 7. *incurvum Origenem anago- alibus contemplationibus usum inexplebiliter* reprehendit p. 895. D. c Synodicâ damnatum sententia statuit. adde p. 901. E. 917. G. E. H. *Theodoretum* Cyrensem laudat p. 896. F. atqve ibidem infelicem pronunciat *Origenem* qvod cum multos & utiles labores emiserit in Ecclesia, & omnem veterem & novam Scripturam ad verbum sit interpretatus, postea tamen, sicut etiam *Eusebius* Palæstinæus, à veritate exciderit. De *Methodio* Origenem oppugnante vide p. 920. E. H. Per priscum Judæum p. 894. E. Philonem videtur intelligere, eundemqve significare p. 898. E. Memorat & Deum ab Orpheo dictum μονάδα p. 864. D. Freqventes cum Judæis disceptationes extemporales sibi intercessisse refert lib. 6. p. 884. A. & *secundum suum adversus Judæos librum* commemorat p. 884. F. Facit & mentionem variorum hæreticorum, qvos verbis Mosis de DEO & Paradiso minus recte intellectis ait emersisse lib. VII. p. 894. B. *Aliis quidem statuentibus Deum habere formam corporis, Aliis autem serpenti magnas offerentibus gratiarum actiones, quod per ejus consilium & factam prævaricationem, ex muliere sit generatum totum genus humanum, qvi qvidem merito etiam appellantur* Ophitæ, *id est Serpentini.* adde 910. B. 912. G. Manichæi *autem simul & viri & mulieres nudi congregantur in suis Ecclesiis ad imitationem Adami & Evæ. Alii autem ut increatam ignis adorarunt naturam, propterea quod nulla inferatur ignis mentio in universa sex dierum creatione. Alii aqvam coluerunt tanqvam increatam, qvoniam non scriptum est,* Et dixit DEUS fiat aqva. *Alii, ex quibus sunt* Persæ, *cum sororibus & matribus contraxerunt matrimonium, propterea qvod nostri primi parentes conjungerentur cum suis matribus & sororibus. Sunt etiam qvædam*

hæreses quæ DEum accusant, quod non prohibuerit ne malignus Evam seduceret per serpentem. Alia autem rursus hæresis decrevit bestiarum quoque animas esse ratione præditas, quæ possint orationem audire & excolere, cum audiissent DEum benedicentem volucribus & piscibus, & execrantem serpentem, & adducentem ad Adamum bestias & volucres & jumenta, ut sciat qvidnam ea nominet. Manichæorum errorem, *mendacem DEum qvi locutus est Vetus Testamentum*, blasphemantium, perstringit p. 900. A. 902. H. 917. G. Simonis Magi lib. XII. p. 19. Hæresin Encratitarum p. 917. G. Præterea p. 895. D. citatur Hebræorum liber non redactus in Canonem qvi dicitur *Testamentum protoplastorum*, in qva traditum fuit qvadragesima die Adamum positum in Paradiso, *sicut etiam*, inqvit, *videtur cuidam historico Chronographo Pyrrhoni, & qvibusdam expositoribus.* Hujus Pyrrhonis Chronographi ex Anastasio etiam mentionem facit Glycas p. 82. Annalium. Matthæi Evangelium ex sermone Hebraico à Luca & Paulo in lingvam Græcam translatum ait Anastasius p. 900. D. Aqvilæ interpretationem Genes. II. 18. ποιήσομεν αὐτῷ βοηθὸν καλέναντι αὐτοῦ perstringit p. 902. H. acerbius qvam ille qvidem promeruerat, ut ad illum Geneseos locum notavit in Hexaplis suis eruditissimus Montfauconus. Iterum Symmachus & Aqvila advocantur p. 909. F. ad Genes. III. 1. & 5. p. 909. F. 913. E.

5. *In Psalmum sextum* Homiliæ duæ, lectu dignæ qvarum prior incipit: πρέπουσαν τῆς τῶν νηστειῶν ἀρχῆς. Posterior: πρέπουσα διδασκαλία μετανοίας. Priorem cum versione *Philippi Sveveuzelii* S. I. vulgavit Henricus Canisius *T. 3.* Lection. Antiqvar. p. 87-122. Utramqve *Franciscus Combefisius* in Tomo I. auctarii novi Paris. 1648. fol. p. 907. 943 - 976. qvi posteriorem eruit è MS. Regis Christianissimi versionemqve suam adjunxit. Anastasii Sinaitæ liber in Psalmum sextum laudatur à Nicephoro XVIII. 44. ὁ εἰς τὸν ἕκτον ψαλμὸν λόγος ταῖς εἰσβάσεσι τῶν νηστειῶν ἐκδοθείς.

6. In Dominica qvinta jejuniorum, περὶ τῆς ἁγίας συνάξεως καὶ περὶ τοῦ μὴ κρίνειν καὶ μνησικακεῖν. *De sacra Synaxi, & de non judicando, deqve oblivione injuriarum.* Incipit: ἀεὶ μὲν ἡ τοῦ ἁγίου Πνεύματος χάρις. Ex Bavarico Codice cum versione *Achillis Statii* Lusitani edidit Henricus Canisius Antiqv. Lect. T. 3. p. 60 - 86. deinde recensitum ad Regios Codices cum nova versione suo *Franciscus Combefisius* auctar. nov. T. 1. p. 881. Combefisii versio recusa T. IX. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 943. Fragmenta ex Statii versione adhuc tum inedita produxerat Baronius ad A. 599. n. 9. seq. Porturegalenses in perpetuitate fidei Catholicæ de transsubstantiatione, hoc scriptum malunt tribuere juniori nescio cui *Anastasio Nicæno* qvod

ex

ex Joanne Climaco qvædam de judicio temerario repetit. Sed merito Combefisius illa ratione parum passus est se moveri, ut non potius fidem haberet consensui Codicum MSS. illud Sinaitæ constanter tribuentium. Vide Lambecium IV. p. 135. 168. & Montfauconi Bibl. Coislinianam p. 419. Accedit qvod Anastasium Sinaitam non est dubium post Jo. Climacum scripsisse.

7. Περὶ τ. κατ' εἰκόνα, *de homine ad imaginem DEI condito.* Græce & Latine prodiit sub nomine Anastasii presbyteri Sinaitæ, ad calcem Philocaliæ Origenis Græce & Latine, cura *Joannis Tarini.* Paris. 1618. 4. Idem sermo etiam inter Gregorii Nysseni opera lucem vidit T. 1. Opp. Paris. A. 1615. p. 854 - 866. & A. 1638. T. 2. p. 22. cum *Frontonis Ducæi* versione, cum qva lucem viderat Ingolstad. 1596. Incipit: οἱ τὴν ἑαυτῶν ἀπλανῶς τ. προσώπ... Sane auctorem Nysseno juniorem vix qvicqvam svadeat. Licet Anastasio alii maluerunt tribuere. Vide Tillemontiũ T. IX. memor. p. 741. & 605. ubi hoc scriptum putat esse particulam majoris operis qvo difficilia S. Scripturæ loca auctor illustrabat, qvod mihi neutiqvam verisimile videtur.

8. Εἰς μεταμόρφωσιν τ. Σωτῆρος. *In CHristi transfigurationem* sermo diversus à duobus qvos de hoc argumento habemus Anastasii Antiocheni. Incipit: ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος. Meminit Allatius lib. de Simeonibus p. 116. & citat Joannes Cyparissiota.

9. Εἰς τοὺς κοιμηθέντας ἐν Κυρίῳ. *In eos qui in Domino obdormiverunt.* Incipit: τί τοῦτο σήμερον ἀγαπητοί. Meminit Allatius p. 111. libri laudati de Simeonibus & MS. in Bibl. Cæsarea Lambecius IV. p. 136.

10. *In novam Dominicam & Thomam* Apost. & *de S. Theodori Ducis* (de qvo Henschenius ad VII. Febr.) imagine laudatur à Joh. Damasceno de imaginibus.

11. Περὶ ἀναστάσεως *de resurrectione* citantur à Mich. Glyca in Annalibus p. 86. 89. 94. 102. diversa à sermone de resurrectione qvi exstat Anastasii Antiocheni.

12. *Capita Ascetica* MSS. in Bibl. Coisliniana p. 574. Incip: Οὐαί σοι ψυχή.

13. *De anima*, Incipit: *ὅτι μὲν οὐ δεῖ τὰ σεσιωπημένα τῇ θείᾳ γραφῇ. id. p. 585. Etiam Anastasio Sinaitæ tribuunt nonnulli ἐκλογὴν sive scriptum distributum in capita XXXV. qvod Græce & Latine cum Philocalia Origenis edidit *Joannes Tarinus* Paris. 1618. 4. sub titulo *incerti Philosophi Christiani Græci de anima celebriores opiniones.* Vide Casparem Barthium ad Claudia-

Tt 2 num

* Est inter editas qvæstiones LXXXIX.

num Mamertum p. 137. qvi idem scriptum Latine ex Tarini versione Claudiano subjunxit p. 472.-532. Incipit : *Τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων ἄλλαι ἄλογοι, ἄλλαι λογικαί.*

14. Sermonem *de diversis modis Salutis & pœnitentiæ* servari MS. in Bibl. Vaticana, notavit ante Oudinum Possevinus in apparatu, sed puto eum vidisse qvod habemus inter Anastasii qvæstiones qvæstione CIV.

15. *Περὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς αἱρέσεων καὶ τῶν Συνόδων γενομένων κατ' αὐτῶν*, qvod MS. memorat Lambecius VIII. p. 443. non videtur diversum ab iis qvæ edita leguntur capite IV. & V. Hodegi.

16. *Dæmonem excidisse, quod noluerit adorare hominem.* Est inter editas qvæstio CXXVI.

17. Labbeus Bibl. nova MSS. p. 82. memorat in Bibl. Regis Christianissimi servari Anastasii Sinaitæ *de fide redemtionis*, ad Ecclesiam qvæ est in Babylone, (exstat p. 78. seq. Hodegi) nec non *in spiritum blasphemia* : & *de vera adoratione & an quotidie communicandum corpori CHristi.* Et qvæstiones duas 1. *si forte rerum potiantur Judæi, infideles, hæretici, an pro eis orandum in Ecclesia.* (hæc inter editas est qvæstio CX.) 2. *de Judæis vita functis ante adventum CHristi, an sint anathematizandi.* (inter editas qvæst. CXI.) Licet sunt qvi has qvæstiones habent pro duobus libris adversus Judæos, tamen non dubito diversum ab his fuisse opus qvod scripsisse se testatur Anastasius Sinaita libro VI. in Hexaëmeron p. 884. F. allegans quæ *secundo adversus Judæos libro* scripserat.

18. Video etiam ab aliis memorari ejus *βίους πατέρων ἁγίων* * *Vitas Patrum qui in monasteriis montis Sina & vicinis locis sunt versati* : nec non *Encomium Ægypti*, & *de opificio hominis libros duos. Contemplationem Mysticam passionum CHristi.* & *in Psalmum XIII.* & Qvæstionem *adversus eos qvi dicunt tres essentias in divinis.* Hæc qvalia sint dicent qvibus ea vidisse licuerit.

VI. Anastasii Antiocheni Episcopi ** A. 599. defuncti scripta edita.

1. *Περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ὀρθῶν τῆς ἀληθείας δογμάτων, λόγοι ε'. de Orthodoxa fide sermones V.*

α'. *Περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος. de S. Trinitate.* Incipit : *τὸν περὶ τῆς ὑγιοῦς ἡμῶν πίστεως καὶ τῶν ἀληθῶν.*

β'. Περὶ

* *Διηγήσεις διάφοροι περὶ τῶν ἐν Σινᾷ ἁγίων πατέρων.* MS. in codice Colbertino 4726. Cangius glossar. Græcobarb.

** de illo supra p. 312.

β'. Περὶ ἀπεριγράπτου. *de incircumscripto.* πάντα τολμᾷ γλῶσσα δολία.

γ'. Περὶ θείας οἰκονομίας. *de Divina Incarnatione.* ἱκανῶς ἡμῖν τῶν περὶ θεολογίας.

δ'. Περὶ πάθους καὶ ἀπαθείας χριστοῦ. *de passione & impassibilitate CHristi.* δείξας ἑαυτὸν διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ.

ε'. Περὶ ἀναστάσεως, *de Resurrectione.* Ἀλλὰ γὰρ οὐ περὶ τούτων μόνον.

Hi quinque sermones Græcè MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio VII. p. 167. seq. Etiam in Vaticana, aliisque. Latinam *Francisci Turriani* S. I. versionem vulgavit Petrus Stevartius in suo auctario Lectionum Antiquarum Henr. Canisii, Ingolstad. 1616. 4. pag. 460-516. unde recusa est in Tomo IX. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 923. Alia *Godfridi Tilmanni* interpretatio prodierat Paris. 1556. 8. atque inde in Bibliothecis Patrum Parisiensibus.

2. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν *in Annuntiationem* B. Mariæ Virginis *sermones II.* prior incipit: σήμερον ὑμῖν ὦ ἄριστοι παῖδες. Posterior: Τί πάλιν ἐπὶ γῆς ὁ μέγας βούλεται Γαβριὴλ ἡμῖν. Græce vulgavit Johannes Meursius in Variis divinis p. 19. & 33. Lugd. Bat. 1619. 4. Latine exstant in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. Tomo IX. pag. 939. 940. & in tomo sexto Bibl. Concionatoriæ Combefisii. Græce & Latine in Tomo primo Auctarii novi ejusdem Combefisii p. 850. Paris. 1648. fol.

3. Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. *Sermo in transfigurationem Domini nostri JEsu CHristi.* Incipit: ὁ φιλάνθρωπος Ἰησοῦς. Latine in Tomo IX. Bibl. Patrum edit. Lugd. pag. 941. & in Bibliotheca Concionatoria Combefis. Tomo VII. Græce & Latine in Tomo primo auctarii novi Combefisiani pag. 866. sed extrema parte mutila pag. 881. quæ sic suppleri debet, ἀναγκαίως οὖν ἐνετείλατο τοῖς μαθηταῖς σιωπῆσαι τὰ ὁραθέντα, μέχρις οὗ φθάσας αὐτὸς καταπαλαίσει τὸν θάνατον, ἵνα μὴ γένωνται ἐν ἔθει τοῦ ἀπιστεῖν τοῖς παρ' αὐτῶν λεγομένοις οἱ ἀκούοντες. Μετὰ γὰρ τὴν ἀνάστασιν τοῦ πρωτοτόκου σὺν παῤῥησίᾳ τὴν πάντων ἐδημοσίευον ἀνάστασιν, καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τῶν παχυτέρων ἐπὶ τὰ πνευματικὰ σώματα μεταστοιχείωσιν, ἐπελπισμένοι ἅπασιν ὅτι ὥσπερ ὁ Χριστὸς ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει, καὶ θάνατος αὐτοῦ οὐ κυριεύει, οὕτως καὶ ἡμᾶς συμμόρφους ποιήσει τῆς δόξης αὐτοῦ, καὶ μετασχηματίσει τὰ σώματα ἡμῶν ἐπὶ τὸ πνευματικὸν καὶ ἄφθαρτον. Καὶ εἰ ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν, ἀρπαγησόμεθα

μεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτως πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Lambec. VIII. p. 117.

4. Ἔκθεσις σύντομος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. * *Expositio compendiaria orthodoxa fidei* per qvæstiones & responsiones. Incipit: ποίας θρησκείας εἶ ἄνθρωπε; Χριστιανός εἰμι. Καὶ τί ἐστι Χριστιανός; ὁ κατὰ Θεὸν ζῶν. Græce edidit versionemqve Latinam addidit Theodorus Beza Genev. 1570. 8. una cum libris V. Athanasii de Trinitate, Basilio contra Eunomium & Phœbadio. Ex Anastasii Antiocheni & Cyrilli Alex. scriptis ab aliqvo conflatam hanc ἔκθεσιν non dubitat Henschenius T. 2. April. p. 854. Edita qvoqve separatim curante Jo. Fuchtenio est Helmstad. 1613. 8. & MS. memorat Lambecius VIII. p. 471.

5. Περὶ τῶν ἁγίων τριῶν τεσσαρακοστῶν *de sanctis tribus qvadragesimis.* Incipit: ἤδη μὲν ἡμᾶς. Græce & Latine edidit Cotelerius T. 3. monument. p. 425 - 431. Paris. 1686. 4. MSto Codice Regio usus.

VII. Anastasii Antiocheni scripta inedita vel deperdita.

6. *Relatio ad Justinianum Imp.* contra Aphthartodocetas. Evagr. IV. 40.

7. *Ad Monachos primæ & secundæ Syriæ*, de eodem argumento. id.

8. Λόγος συντακτήριος sive *sermo valedictorius ad Antiochenos* cum à Justiniano in exilium mittendus esset. id.

9. Alius εἰσιτήριος sive *auspicatorius* qvando ad eos anno XI. Mauricii, CHristi 593. ab exilio rediit, qvam legisse se testatur Nicephorus XVIII. 44. Labbeus in Bibl. nova MSS. p. 82. testatur in Bibl. Regis Galliæ exstare MS. Anastasii sermonem cum ad suam rediret sedem...

10. Alius εἰρηνικὸς *de pace*, habitus circa idem tempus feria qvarta sanctæ hebdomadis & eidem memoratus Nicephoro: Hic adhuc servatur MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio VII. p. 168. qvi ad eam alludere putat Gregorium Magnum lib. IV. Epistola 37. Incipit: Εἰρήνην καὶ πάλιν εἰρήνην, καὶ τρίτον εἰρήνην.

11. *Epistola ad Scholasticum* qva ad objectum sibi dubium (ἀπορίαν) respondet, citatur in Actione qvarta Synodi septimæ T. VII. Labbei p. 247. (Harduin. T. IV. p. 202.) Incipit: Εἰ τῷ μόνον ἐρωτήσαντι.

12. Περὶ

* Oudinus p. 151. de script. Eccles. suspicatur idem esse opusculum Anastasii qvod exstat in Bibl. Florentina sub titulo *de rectis veritatis placitis.*

12. Περὶ σαββάτε καὶ πρὸς Συμεὼν ἐπίσκοπον Βόςρης. *De Sabbato & ad Simeonem Episc. Bostrensem* citatur à Jo. Damasceno Orat. 2. & 3. de imaginibus T. 1. edit. novæ p. 344. 386. & in Synodo Nicæna secunda Actione IV. T. VII. Labbei p. 249. (Harduin. T. IV. p. 203.) incipit: Εἰ πατέρας δεῖ κατὰ τὸ λόγιον.

13. *Adversus Joannis Philoponi* διαιτητὴν sive librum περὶ ἑνώσεως qvem *arbitrum* inscripserat, ex qvo Anastasii opere fragmentum Latine ex Turriani versione vulgavit Gretserus præf. ad Hodegum. Laudat & S. Maximus T. 2. p. 124. 125. 126.

14. Εἰς ὑπαπαντήν, *In Visitationem Mariæ.* Πάλαι Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις βαςάζει τὸν Συμεών. Meminit Allatius libro de Simeonibus p. 104.

15. *Græca versio Epistolarum Gregorii Magni*, qvem vide sis lib. X. Epist. 22. & plures ad eundem Gregorium & alios *Epistolæ*.

16. *Pro Leonis* Magni, Episcopi Rom. *Epistolâ*, ὑπὲρ τῆς ἐπιςολῆς Λέοντος Πάπα τῆς Ἀποςολικῆς μνήμης. Citatur in Synodo Lateranensi A. 649. actione V. Male ἐπισκοπῆς pro ἐπιςολῆς excusum T. VI. Labbei p. 308. qvod apud Harduinum T. III. p. 885. emendatum.

17. Διήγησις περὶ τοῦ πάπα Ῥώμης Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου καὶ θαυματουργοῦ. *Narratio de Papa Gregorio.* Incipit: Διηγήσατο ἡμῖν τις Πρεσβύτερος ὀνόματι Πέτρος. MS. Lambec. VIII. p. 425.

18. Ἀπόδειξις ὅτι μέγα καὶ ἀγγελικὸν τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα. *Demonstratio historica, magnam & Angelicam esse summi Sacerdotii dignitatem, nec Sacerdotem judicari posse à Laico, sed tantum à majori Sacerdote.* MS. Lambec. III. p. 196. IV. p. 65. & 169. VIII. p. 425. Bibl. Coisliniana p. 295. & Labbei Bibl. nova MSS. p. 82. Incipit: Ἐν ἐκκλησιαςικῇ ἱςορίᾳ Φίλωνος τοῦ Φιλοσόφου εὗρον τι τοιοῦτον. Philonis hujus mentio etiam apud Glycam in Annalibus, qvi ex ejus Historia Ecclesiastica profert nonnulla p. 282. seq.

19. *Sermones* varii, *in Dominicam Palmarum, in decollationem Johannis*, & *encomium S. Nicolai Episcopi*, MSS. in Bibl. Regis Christianissimi, teste Labbeo p. 82. Bibl. novæ MSS.

20. Ἐξήγησις περὶ τῶν ἐν Περσίδι πραχθέντων. Narratio de disceptatione Christianorum præsulum cum Ethnicis sive Græcis & Judæis, judice Aphrodisiano Regis Persarum Archimagiro, cui etiam se Anastasius interfuisse dicit, & qvidem solum ex Romani Imperii Episcopis. Incipit: Βασιλεύοντος Ἀρηνάτου τῆς Περσικῆς χώρας. Memorat Allatius p. 83. de Simeonibus, & Gretserus reperit in eodem Codice

Augu-

Augustano ex qvo Anastasii Sinaitæ Hodegum edidit: exstat etiam in Codice Regis Gall. 1370. teste Labbeo, sed Gretserus hanc narrationem ait olere nescio qvid fabularum, ut difficile creditu sit ex Anastasii Antiocheni officina prodiisse. Monuit etiam Henschenius T. 2. April. p. 854. illius tempore nullum fuisse Regem Persarum Arenatum sed post Chosroën qvi annis duodeqvinqvaginta præfuit, Hormisdam regnasse annis qvindecim.

21. Anastasii, Damasceni & aliorum ἐρωτήσεις περὶ πίστεως. MSS. Lambec. VIII. p. 356. Incipit: τί πιστεύεις Χριστιανὲ καὶ πῶς;

22. κεφάλαια sive capita centum ad Sergium Scholasticum citantur in Joannis Antiocheni eclogis asceticis MSS. apud Lambecium V. p. 105.

23. Definitiones, κεφάλαια ἐμφιλόσοφα ρνβ' CLXII. ἅτινα ἐν τοῖς θείοις δόγμασι διαπαντὸς ἐμφέρεται. MSS. in Bibl. Cæsarea. Incipit ἐπειδήπερ χωρὶς ὀρθοδόξου. Vide Nesselium parte IV. p. 45. n. 14.

VIII. Alii Anastasii, ultra qvinqvaginta.

Anastasius Abbas Scythopoleos in secunda Palæstina metropolis, de qvo Jo. Moschus in prato cap. 50.

Anastasius Abbas monasterii S. Euthymii in Palæstina, de qvo Jo. Damascenus * initio libelli de Trisagio T. 1. p. 481. & Baronius ad A. C. 749. Hujus esse videtur *liber contra Judæos* qvem Latine ex Turriani versione edidit H. Canisius T. 3. Antiqvar. Lect. p. 123-186. Ait ille scriptor annum octingentesimum & amplius agi ex qvo *Judæos* dispersit DEus, & Titum atqve Vespasianum ad vastandam urbem vocavit. Oracula CHristi ante 800 annos prædicta compleri & perfici. Turrianus hunc citans lib. 1. de Ecclesia & ordinatione Ministrorum: *Athanasius*, inqvit, *in sermone de nativitate & eum secutus Anastasius Abbas qvi postea fuit Patriarcha Antiochenus in libro contra Judæos.* Sed utroqve Patriarcha Antiocheno junior fuit, qvemadmodum & Anastasio Sinaita, qvem & ipsum contra Judæos scripsisse notavi p. 329. & 332.

Anasta-

* Verba Damasceni sunt: γράμμασιν ἡμῖν κατεμήνυσεν ὁ θεοσεβέστατος ἡμῶν ἀδελφὸς ὁ Ἀββᾶς Σέργιος ὁ ἅγιος καὶ συνήθης καὶ φίλος διὰ τοῦ γνησίου ἀδελφοῦ τοῦ Ἀββᾶ Ἰὼβ, ὡς ὁ ἱερώτατος ἡμῶν πατὴρ ὁ Ἀββᾶς Ἀναστάσιος ὁ κλεινὸς τῆς εὐαγοῦς μονῆς Εὐθυμίου τοῦ μακαρίου καθηγεμὼν, χρήσεις τινὰς τῶν ἁγίων Πατέρων προκεκόμικε δῆθεν εἰς τὸν Υἱὸν μόνον ἀναφερούσας τὸν τρισάγιον ὕμνον.

Anaſtaſius *Æſinus* ſive *Eſinas* in Marchia Anconitana Epiſcopus interfuit Concilio Rom. A. 853.

Anaſtaſius Epiſcopus *Ancyranus* in Galatia ſcripſit ad Leonem Imp. & interfuit Concilio CPol. A. 460.

Anaſtaſius *Apolloniadis* ſive Theotocianorum in Aſia minore Epiſcopus, qvi ſubſcripſit ſynodo CPol. A. 680.

Anaſtaſius *Aqvæ Nobenſis* in Numidia Epiſcopus interfuit Conventui Africano A. C. 484.

Anaſtaſius *Arachlenorum*, infra, Rachlenorum.

Anaſtaſius *Areopolitanus* in Palæſtina Epiſcopus, Epheſinæ interfuit Synodo celebratæ A. 449.

Anaſtaſius *Beneventanus* in regno Neapolitano Epiſcopus interfuit Concilio Arelatenſi A. 314.

Anaſtaſius *Bibliothecarius* Romanus, Abbas & presbyter, clarus temporibus Pontificum Nicolai I. (qvi ab A. 858. ad 867.) Hadriani II. (qvi fuit & A. C. 867. ad 872.) Joanne VIII. (qvi ab A. 872. ad 882.) & fortaſſe etiam ſeqvutorum. Multa ex Græcis Latio reddidit *rudiori plerumqve ſtylo & ſemibarbaro*, *qvanqvam* ut Combefiſius in Bibl. Concionatoria recte judicat, *nec ipſo inutili, pleriſqve in mediis illius ævi auctoribus Græcis nobis futuris perobſcuris niſi lucem ille ſcientia qvam ſermone peritior vel ita nobis reddens affudiſſet.* Præterea ſcripſiſſe ipſe traditur *vitas* qvorundam *Pontificum* usqve ad Nicolaum I. ut Moguntinæ editionis curatores annotant: additas veteri ut eſt credibile Pontificali, & deinde à Gvilelmo Bibliothecario aliisqve continuatis. Vide Lambecium de Bibl. Vindob. T. 2. p. 924. ſeq. Jo. Ciampinum examine libri Pontificalis & Frid. Spanhemium de Johanna Papiſſa cap. VII. §. 3. T. 2. Opp. p. 650. Prodiit Moguntiæ 1602. 4. & cum Hiſtoria Eccleſiaſtica Anaſtaſii Pariſ. 1649. fol. Antonii Dadini Alteſerræ notæ & obſervationes ad Anaſtaſium de Vitis Pontificum Pariſ. 1680. 4. Locum de Johanna Papiſſa in recentioribus duntaxat Anaſtaſii Codicibus reperiri & ex Martino Polono (qvi A. 1270. obiit) tantum non ad verbum inſertum viri docti annotant. Vide Launojum parte IV. Epiſt. 8. p. 359. edit. in fol. & Gvil. Beneventum in diſſ. de nummo Johannis VIII. apud Jo. Clericum T. XXIII. Bibl. ſelectæ p. 59.

Ex Græcis verſa ab Anaſtaſio Bibliothecario.

Chronologia Nicephori CPolitani A. 828. defuncti, ab orbe condito ad ſuam usqve ætatem, in Bibliothecis Patrum ſæpius edita & ab Antonio

Contio illustrata ut dixi Volum. VI. p. 153. In hujus calce legitur *Stichometria* librorum sacræ Scripturæ & Apocryphorum qvæ etiam occurrit in Operibus Petri Pithœi, Parif. 1609. 4.

Historia Ecclesiastica ex eodem *Nicephoro, Georgio Syncello* & *Theophane* Confessore contracta ad Joannem urbis Romæ Diaconum (qvi deinde A. 872. Papa Joannes VIII.) Cum notis Caroli Annibalis Fabrotti prodiit inter scriptores Historiæ Byzantinæ, Parif. 1649. fol.

Acta Synodi sexta CPoli *in Trullo* habitæ A. 680. in Concilior. Tom. III. Binii, & VI. Labbei & III. Harduini. Auctorem veteris versionis esse Anastasium notavit Labbeus de S. E. T. 1. p. 63.

Acta Synodi septima, sive *Nicæna secunda*, A. 787. celebratæ ad eundem Johannem, jam Pontificem. in Concilior. Tom. III. Binii & T. VII. Labbei, & Harduin. T. IV.

Acta Synodi octava A. 869. habitæ CPoli, cui ipse interfuit, ad Hadrianum II. Pontificem. in iisdem Concilior. Tom. III. Binii & T. VIII. Labbei & Harduini T. V.

Collectanea ad controversiam & Historiam Monothelitarum spectantia, qvæ prodierunt Jacobo Sirmondo curante in ejus variis Opusculis T. 1. Parif. 1620. 8. deinde recusa in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XII. p. 831. & in Operibus Sirmondi T. 3. ex parte etiam ante Tomum primum Operum S. Maximi junctim editorum à Franc. Combefisio.

S. Maximi & Joannis Scythopolitani scholia in Dionysium, qvem Areopagitam appellant. Versio Anastasii necdum edita est qvod sciam, sed Epistolam A. 875. illi præfixam ad Carolum Calvum, vulgavit Jac. Usserius in Epistolis Hibernicis p. 45. qvi Joannis scholia alibi * observat illa ipsa esse qvæ Dionysio Alex. ab qvibusdam tribuuntur, atqve in editis permixta legi cum scholiis S. Maximi.

Vita Dionysii ejusdem, scripta à Methodio. Etiam hæc nusqvam vulgata mihi occurrit, sed tantum Epistola qvam ad eundem Carolum Anastasius præmiserat, contra eorum sententiam qvi Dionysium primum Parisiorum Episcopum ab Areopagita distingvunt. Hæc edita est à Surio ad VIII. Octobr. Petro Francisco Chifletio in diss. de uno Dionysio, aliisq;. Passio S. Dionysii Areopagitæ per Anastasium Bibliothecarium MS. fuit in Bibl. Caroli de Montchal, teste Labbeo p. 207.

Encomium S. Bartholomæi Apostoli scriptum à Theodoro Studita, ex Anastasii versione dederunt Lucas Dacherius T. 3. spicilegii & Franciscus Combefisius in Bibl. Concionatoria Tomo VII.

Passio

* in Bibl. Theologica MS. Vide Caveum in Joanne Maxentio ad A. 520.

Passio S. Demetrii Martyris, incerto auctore, apud Jo. Mabillonium T. 1. Analect. p. 65.

Vita *Petri Alexandrini* & Passio *S. Acacii* sociorumqve ejus, qvarum in vita Johannis VIII. à Papebrochio edita mentio, & Vita *Joannis Eleemosynarii* scripta à Leontio qvam jussu Nicolai Pontificis vertisse Anastasium testatur Sigebertus c. 103. de Script. Eccles.

Epistola S. Cyrilli Alex. ad Gennadium, qvam ab Anastasio versam notat Hendreichius in pandectis Brandenburg. p. 163. sicut & *narrationem miraculi Berytensis* de imagine CHristi à Judæis transfixa A. C. 765.

Historiam de Josaphat & Barlaam qvæ ex Græco versa legitur in scriptis Joannis Damasceni, Anastasio velut interpreti, incerta conjectura tribuit Caspar Barthius notis ad Hermæ Pastorem p. 910.

Alius Anastasius Bibliothecarius, & Cardinalis S. Marcelli circa A. 848. sed deinde qvod qvinqve annos ab Ecclesia sua abfuisset, semel iterumqve exauctoratus condemnatusqve: ut ab altero Anastasio in vitis Pontificum traditur, qvem cum hoc multi confundunt. De tertio Anastasio Bibliothecario infra, in Cardinali.

Anastasio Episcopi *Cæsarea* Palæstinæ, qvi sub extremum sæculi undecimi floruit, *περὶ τῆς νηστείας τῆς ὑπερενδόξου Θεοτόκου de jejunio Deipara* (MS. Lambec. VI. p. 60. & VIII. p. 450.) Græce & Lat. T. 3. monumentor. Cotelerii. p. 432 - 437. Ejusdem *de artziburio* * adversus Armenios Græcè ad calcem Typici S. Sabæ. Ejusdem *περὶ τῶν ἑπτὰ ἑβδομάδων τῶν νηστειῶν*, MS. Lambec. VIII. p. 450.

Anastasios *Cardinales* invenio septem, in his duos præ ceteris memorandos, unum qvem eundem nonnulli faciunt cum Anastasio Bibliothecario, de qvo supra dictum; & alterum Monachum ut ajunt *Cassinensem* & Bibliothecarium Stephani II. (aliis III. ut Clarissimo Caveo in Hist. literaria) qvi fuit Papa ab A. 752. ad 757. Huic Anastasio tribuunt historiam an fabulam de translatione partis reliqviarum S. Benedicti & sororis ejus Scholasticæ.

Anastasius *Cnossia* Episcopus. Vide Gnossi.

Anastasius *Comnenus* recentis ætatis Archimandrita, cujus mentio apud Allatium de purgatorio p. 865. seq. 881. 883.

Anastasius ex Ecclesiæ CPol. Syncello in locum Germani Patriarcha CPolitanus ab A. 730. ad 754. Ejus Synodica ad Gregorium II. rejecta, & ipse velut Iconoclasta excommunicatus teste Theophane, & in Hist. Eccles.

* Ita Armenii appellant jejunium suum. Vide Cangii glossar. in ἀρτζιβούριον.

Eccles. Anastasio Bibliothecario. Confer Allatium de consensu II. 1. p. 475. Synodicum Pappi c. 138.

Anastasius *Consul* A. C. 517. diversus fuit ab Imperatore, nec Imperator Anastasius Consulatum gessit anteqvam Imperii fasces capesseret. Vide Pagium ad A. 517. num. 2.

Ad Anastasium *Diaconum* qvemadmodum & Anastasiam Diaconissam & ad Anastasiam ὑπάτισσαν sive Consulis conjugem exstant Severi Antiocheni Epistolæ MSS. in Bibl. Coisliniana. Vide ejus Catalogum *p. 56.*

Anastasius *Eleutheropolitanus* in Palæstina Episcopus subscripsit Synodo Hierosolymitanæ A. 536.

Anastasius Episcopus in Palæstina Gabenus interfuit eidem Synodo Hierosolymitanæ A. 536. celebratæ.

Anastasius Gnossi in Creta Episcopus interfuit Synodo Nicænæ secundæ A. 787. Ad hunc Theodori Studitæ Epistolæ.

Anastasius *Hierosolymitanus* interfuit Synodo CPol. in trullo habitæ A. C. 680. allegatur a Manuele Caleca de essentia & operatione T. 2. auctar. noviss. Combefis. p. 26. Κατὰ γὰρ τὸν θεῖον Ἀναστάσιον Ἱεροσολύμων, τεχχῶς λέγεται ἡ ἐνέργεια. Combefisius p. 131. mendum esse putat pro Σιναΐτου, sive Sinaita, sine gravi causa, ut existimo.

Anastasius *Iconoclasta*, supra in CPolitano.

Flavius Valerius Anastasius Dyrrhachenus, cognomento Dicorus *Imperator* Orientis ab 7. April. A. C. 491. ad 10. Jul. 518. de cujus laudibus Procopius c. 19. Anecdot. Hic Professionem fidei misit ad Constantinum Episcopum urbis Romæ per Scholasticum Patritium exarchum. Vide Anastasium Bibliothecarium in vita Constantini Papæ.

Flavius Artemius sive Anastasius II. *Imperator* Orientis à festo Pentecostes A. 713. ad A. 715. qvo captus à Theodosio III. Adramytteno Thessalonicamqve relegatus, & deinde ab Imp. Leone III. capite minutus est. Vide Nicephori CPol. breviar.

Anastasius *Jotapensis* in Isauria Episcopus interfuit Synodo Hierosol. A. 536. & CPol. sub Menna eodem anno celebratæ.

Anastasius *Linoæ* in Bithynia & alter Anastasius *Maoniæ* in Lydia Episcopus interfuere Synodo CPol. A. 680.

Anastasius *Martyr*, cujus Encomium scriptum à Georgio Piside tradunt qvidam Svidæ Codices in Γεώργιος. Vide supra, p. 53. & Volum. VIII. p. 787. infra, in Persa.

Anastasii duo, S. *Maximi* Confessoris discipuli Lambec. VIII. p. 444. Horum alter Anastasius Rom. Eccles. *Apocrisiarius* de obitu S. Maximi

scripsit ad Theodosium Gangrensem presb. & vitam atqve Acta hujus Magistri sui Maximi composuit. vide eundem Lambec. VIII. p. 127. Sirmond. T. 3. Opp. p. 573. 602. & in tomo primo Operum S. Maximi edit. Combefisianæ, & qvæ notavi Volum. VIII. hujus Bibl. p. 729. nec non Baronium ad A. 656. ubi eadem Acta Maximi ab Anastasio prodita exhibet Latine ex versione Petri Morini, qvi ea transtulit ex tribus Codicibus Vaticanis. Anastasii *Monachi* ad commune Monachorum collegium Calaritanum, legitur T. 1. Opp. S. Maximi p. XLIII.

Anastasius *Monachus* circa A. 520. cujus mentio in appendice ad vitam S. Jo. Climaci.

Anastasius *Narniensis* in Umbria Episcopus interfuit Concilio Romano Lateranensi A. 649.

Anastasius Episcopus *Nicaensium* metropolitanus subscripsit A. 520. relationi Synodi CPol. de ordinatione Epiphanii Episcopi & Concilio interfuit sub Menna habito CPoli A. 536. In Bibl. Coisliniana p. 389. exstat MS. ὑπόθεσις καὶ ἑρμηνεία τοῦ ψαλτηρίου. τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ψαλμῶν ἀπὸ φωνῆς Ἀναστασίου μητροπολίτου Νικαίας. Et p. 244. Catena MS. in Psalmos collecta tum ex aliis tum ex Anastasio Nicæno. Sub Anastasii Nicæni nomine qvæstiones varias & responsiones edidit Hervetus, qvæ in aliis Codicibus & in editione Gretseri rectius referuntur ad Anastasium Sinaitam. Sed de his supra p. 324.

Anastasius *Nicopoleos* in Epiro Episcopus interfuit Synodo sextæ sive Trullanæ CPol. A. 680.

Anastasius notarius *πριμικήριος* Romanus in Synodo Lateranensi A. 649.

S. Anastasius *Persa*, monachus in monasterio S. Abbatis Anastasii non procul Hierosolymis, occisus A. 628. de qvo Surius & Bollandus ad 22. Jan. Vide supra in Martyre.

Anastasius *Polemoniensis* in Ponto Episcopus qvi interfuit Concilio CPol. A. 680.

Anastasius *præfectus* magni montis Antonii, de qvo in vita S. Joannis Eleemosynarii.

Anastasius *presbyter* qvi Romæ causam Honorii Papæ sciscitatus est, de qvo S. Maximus Confessor T. 2. p. 132.

Anastasius presbyter de qvo Jo. Moschus in prato c. 48. 49.

Anastasius presbyter tituli Anastasiæ qvi interfuit Concilio Rom. A. 495. 499.

Anastasius *prior* monasterii Romanorum CPoli, subscripsit Synodo sub Menna A. 536.

Anastasius *Protospatharius*, ad qvem Theodori Studitæ Epistola.

Anastasius *Rachlenorum* sive Arachlenorum in Phœnicia maritima Episcopus interfuit Concilio CPol. generali qvinto, A. 553.

Anastasius I. Episcopus Romanus ab A. 398. ad 401. de qvo Henschenius ad 27. April. T. 3. p. 491. sqq. & Tillemontius T. XII. memor. Ex Epistolis tribus qvæ sub ejus nomine in Conciliorum tomis leguntur genuina est illa *ad Joannem Hierosol.* qvam habes etiam inter Hieronymi Epistolas & Jo. Garnerii notis illustratam T. 1. Opp. Marii Mercatoris p. 109. seq. De suppositis ei Epistolis Blondellus in pseudo Isidoro p. 557. seq.

Anastasius II. Episcopus Rom. ab A. 496. ad 498. cujus fragmenta Epistolæ ad Ursicinum dat Baluzius in nova collect. Concilior. p. 1457. & Harduinus T. 2. Concil. p. 951. apud qvem p. 947. etiam legitur Epistola Anastasii Papæ *ad Anastasium* Imp. Non alteram *ad Clodoveum* Francorum Regem qva ei Christianam fidem exordio Pontificatus sui susceptam gratulatus est, omisit. Eam dedere Dacherius T. V. spicileg. p. 582. & Labbeus T. IV. Concil. p. 1282. Carolus le Cointe T. 1. Annal. Ecclesiast. Francor. &c. *Libros de Trinitate*, & alios qvos Platina è Gvilelmo Bibliothecario commemorat, nemo hactenus in lucem protulit.

Anastasius III. Episcopus Rom. ab A. 912. ad 914. cujus Epitaphium habet Baronius ad A. 912. 1. *Vatis Anastasii reqviescunt membra sepulchro &c.*

Anastasius IV. Episcopus Rom. A. 1153. & 1154. cujus Epistolæ IX. in *Conciliis* Labbei T. X. p. 1132. & decima ad Episcopos & abbates provinciæ Burdegalensis (qvam Baluzius ad Marcam de concordia sacerdotii & imperii vulgaverat) p. 1851. Eædem Epistolæ decem apud Harduinum T. VI. parte 2. p. 1323. qvi alias duas, alteram ad Archi-Episcopum Bracarensem, & alteram ad Hyacinthum Cardinalem qværere jussit apud Odoricum Raynaldum ad A. MCCXXXIX. n. 54. seq. ubi male in margine Raynaldi notatur Anastasius II. pro IV.

Anastasius *Senogalliensis* in Ducatu Urbinate Episcopus subscripsit Pauli I. Papæ constituto A. 761.

Anastasius *Tabiensis* sive *Taviensis*, Ταβίας in Galatia Episcopus, vicem gerens Metropolitani Dorothei Ancyræ, adfuit Concilio CPol. A. 553.

Anastasius *Tenedi* insulæ in Cycladibus Episcopus interfuit Concilio Ephesino A. 431. & Conciliabulo A. 449.

Anastasius *Theotecianorum* Episcopus, supra, Apolloniadis.

Anastasius *Tiberiopolitanus* in Phrygia Pacatiana Episcopus interfuit Synodo CPol. A. 680.

Anasta-

Anastasius *Tiburtinus* (Tivoli) in Campania Romana Episcopus interfuit Concilio Romano A. 595. & alius A. 721.

Anastasius *Ticini* in ducatu Mediolanensi Episcopus interfuit Romano Concilio celebrato A. 680.

Anastasius *Triū Tabernarū* in Latio Episcopus interfuit Concilio Rom. A. 853.

Anastasius *Tripoleos* in Lydia Episcopus interfuit Synodo generali septimæ sive Nicænæ secundæ A. 787.

Anastasius *Tudensis* in Gallæcia Hispaniæ provincia Episcopus Toletanæ interfuit Synodo A. 633.

Anastasius *Tyrai* in Pisidia Episcopus interfuit Synodo Photianæ A. 879.

Anastasius *Ungrorum* sive Hungarorum Archiepiscopus A. 1007. subscripsit diplomati Johannis Papæ XVII. qvod in vita S. Henrici edidit Gretserus & è Gretsero Harduinus T. VI. Concil. p. 770.

De S. Anastasia utraqve Romana dixi supra p. 53. Et de Anastasia Diaconissa & Anastasia Consulis conjuge p. 340. in Anastasio Diacono.

CAP. XXXVI.

De SEVERO Antiocheno, OLYMPIODORO Alex. & Zacharia Scholastico.

Severus Antiochenus 1. Ejus scripta. 2. alii Severi. 3. Olympiodorus Alex. 4. Olympiodori alii. 5. Index scriptorum in Olympiodori commentariis ad Meteora laudatorum. 6. Zacharias Scholasticus. 7.

I.

SEVERUS Sozopolitanus in Pisidia, ex causidico Berytensi Monachus ac post Flavianum A. C. 513. Episcopus *Antiochenus*, sed qvoniam Synodo Chalcedonensi adversabatur ob Eutychianam hæresin depositus primo anno Justini Imp. (CHRISTI 519. Antiocheno 567.) successorem nactus Paulum & hoc defuncto Euphrasium. Deinde edicto Justiniani iterum condemnatus, contra Aphthartodocetas ita depugnavit, ut caput daret contrariæ hæresi qvæ ab ipso dicta est Severianorum sive corrupticolarum de qva videndus Damascenus c. 84. & è recentioribus Natalis Alex. Sec. VI. p. 400. & Garnerius ad Liberatū p. 140. Vita Severi hujus qvam olim legit Evagrius III.

331 & Liberatus cap. 19. breviarii, intercidit. Interciderunt & Acta Synodi adversus eum celebratæ CPoli A. 518. sub Joanne Patriarcha, de qva mentio in Actione V. Concilii sub Menna A. 536. Ex scriptis Severi ipsius qvæ olim extitere qvam plurima, sola fere ad nos fragmenta pervenerunt.

II. Severi Antiocheni scripta.

Commentarii in Jobum, Matthaeum, Lucam, Joannem, & alios *S. Scripturæ libros*, è qvibus plura fragmenta passim in Catenis Græcorum Patrum editis atqve ineditis leguntur jam sub *Severi*, jam sub *Antiocheni*, jam ut apud Thomam Aqvinatem sub *Græci*, jam sub *Severiani* nomine. Etiam in Catena Corderiana ad Lucæ VII. 38. pro *Servio* ex MS. Mazariniano *Severum* reponendum monet Combefisius in Bibl. Concionatoria, in qva ex iisdem plura produxit Latine, nihil in illis hæretici observasse se testatus, qvoniam nimirum Catenarum collectores heterodoxa de industria omiserunt, ut Catenæ in Joannem auctor fecisse se disertis verbis professus fuit, qvam eandem cautionem etiam adhibuere in aliis, ut Apolinario, Theodoro Mopsvesteno, & Origene, Eusebio, Theodoro Heracleensi, Diodoro Tarsensi &c.

Severi Πῶς νοητέον τὴν τοῦ Κυρίου τεθαμμένου ταφήν. *de concordantia Evangelistarum circa ea qvæ in sepulchro Domini contigerunt*, MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio III. p. 44. Integrum Græce & Latine ex Codice Bibl. Coislinianæ exhibet celeberrimus Montfauconus in Catalogo Codicum *illius* Bibl. p. 68 - 75. Confer Anastasii Sinaitæ qvæstionem 152.

Λόγοι sive sermones quam plurimi, ex quibus fragmenta in MSS. Bibl. Coislinianæ ἀπὸ λόγου ιδ. ιε. &c. usque ad ρξ sive 160. Etiam in Catena Ghisleriana ad Jeremiam T. 1. p. 438. ἀπὸ λόγου ξβ. Vide Eruditiss. Montfauconi Bibl. Coislinianam, p. 53. & p. 61. ubi ἐκ τοῦ λόγου εἰς τὸ Φωτιστήριον, *in Baptismum*, εἰρημένου.

Ἐκ τῶν ἐνθρονιαστικῶν αὐτοῦ λόγων εἰς τὴν τῶν νηστειῶν ἱεροτεσσαρακοστήν. Ex *ejus inauguralibus sermonibus, in S. Quadragesimam*, dictus in parasceve eam præcedente, in Cassiani Ecclesia. Incipit: Νόμος ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῶν σωματικῶν παλαισμάτων. Fragmentum in Damasceno V. C. Mich. Lequien T. 1. p. 504.

Ἐκ τοῦ λόγου εἰς τὸ τρισάγιον καὶ τὸν Εὐαγγελισμόν, fragmentum MS. apud eundem virum doctissimum.

Ava-

Ἀπολογητικοὶ plures in Codicibus Coislinianis memorantur, nisi, ut eruditiss. Montfauconus verisimiliter conjicit, pro ἀπολογητικοῦ κ'β legendum ἀπὸ λόγου κ'β, & sic ρης'. ο. ρ'β. Apologeticum Severi etiam citari in Catena Regia Paris. ad Cantica S. Scripturæ, testatur Combefisius,

Προσφωνητικὸς λεχθεὶς ἐν Δάφνῃ ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας Εὐφημίας. citatur in Actis Synodi Lateranensis A. 649. T. VI. Labbei p. 316.

Κατὰ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Γραμματικοῦ τοῦ Καισαρέως. *Contra Joannem Cæsareensem Grammaticum* citatur λόγος γ'. κεφάλ. ιζ. Hujus Joannis Apologia Synodi Chalcedonensis contra Timotheum memoratur in Anastasii Hodego p. 90. & 96. Severi contra Johannem, in Catena ad Cantica S. Scripturæ, & in Actis Synodi Lateranensis A. 649. habitæ. *Joannis Scythopolitani* Episcopi ἐκ τοῦ λόγου η' κατὰ Σεβήρου αἱρετικοῦ κεφ. γ'. citatur in Synodo Lateranensi A. 649. T. VI. Labbei p. 308 *Nicias* Monachus contra Severum apud Photium Cod. 50. *Eulogius* Alex. contra Timotheum, Severum & Theodosium, id. Cod. 225. seq.

Κατὰ κωδικίλλων Ἀλεξάνδρου συντάγματα. *Libri adversus codicillos Alexandri.* citatur in Catena inedita Bibl. Coislinianæ ad Octateuchum.

Περὶ τῶν δύο φύσεων *de duabus naturis* liber octavus citatur in collectione testimoniorum sub Joannis Damasceni nomine.

Φιλαλήθης *contra Synodum Chalcedonensem*, citatur ab Anastasio in Hodego p. 94. 96.

Apologia τοῦ Φιλαλήθους. Vide Montfauconi Bibl. Coislinianam p. 54. & Labbei conspectum Operum Jo. Damasceni p. 54.

Ἀποκρίσεις πρὸς Εὐπράξιον κουβικουλάριον. *Ad Eupraxium Cubicularium responsiones*. Montfaucon. p. 68. & Lambec. III. p. 43.

Σύνταγμα κατὰ τῆς διαθήκης Λαμπετίου. *adversus Lampetii Massaliani testamentum*. Photius Cod. 62.

Κατὰ τῶν προσθηκῶν Ἰουλιανοῦ σύγγραμμα, *scriptum adversus Juliani* (Halicarnassei) *additamenta*. in Catena ad Jeremiam Ghisleriana T. 2. p. 759. Plura etiam fragmenta in Codicibus Coislinianis ἐκ τῶν πρὸς Ἰουλιανὸν συγγραμμάτων.

Κατὰ Φιλικισσίμου *contra Felicissimum* citatur λόγος δ', κεφάλ. ζ.

Ὅτι ἀπαθὴς ὁ Λόγος. MS. apud V. C. Michaëlem le Quien.

Ὑπακοὴ εἰς τοὺς μάρτυρας. *in martyres*. Vide Montfauconi Bibl. Coislin. p. 44. & 54.

Σύνταγμα εἰς τὸ, ἅγιος ὁ θεός. *in illud: Sanctus DEus.*

Διάλογος πρὸς Ἀναστάσιον. *Adversus Anastasium dialogus.*

Βίβλος τῶν ὑποσημειωθέντων ἰδιοχείρως διαφόρων κεφαλαίων. Ὑποσημείωσις δευτέρα, in Damasceno novæ edit. T. 1. p. 505. Incipit: ὅτι δεῖ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀδιαλείπτως νηστεύειν.

Epistolas Severi *Synodicas* quibus Chalcedonensi Synodo anathema dixit, memorat Evagrius III. 33. 34. nec minus ἐνθρονιστικὰς sive sub auspicium Episcopatus sui scriptas, nec non rescriptas singulis Patriarchis responsorias IV. 4. & Liberatus c. 19. breviarii. Quamplurium aliarum Epistolarum fragmenta in Codicibus MSS. Coislinianis, ut docet Eruditiss. Montfauconus p. 55. seq. & 44.

ad Ammonium. Ad Ammonium Presbyterum. Ad Ammonium Scholasticum. Ad Ammonium & Petrum.

ad Anastasiam ὑπάτισσαν Sive Consulis uxorem. Ad Anastasiam Diaconissam.

ad Anastasium Consulem (A. C. 517.) Ad Anastasium Diaconum.

ad Andronicum Cœnobiarcham.

ad Photium & Andream.

ad Anthimum (CPol. Episcopum, hæreticum Monophysitam) Synodica Epistola Incipit: τῶν πρὸς τὴν σὴν θεοφιλίαν. Citatur in Actis Synodi Lateranensis A. 649. Actione V. & in Synodo CPol. A. 680. Actione X. Hujus Anthimi ad Theodosium, & Theodosii ad Anthimum & Severum memorat Evagrius IV. 11.

Ad Cives Antiochenos. Evagr. IV. 4.

ad Antonium Episcopum.

ad Archimandritas.

ad Auxonem.

ad Bericianum, πρὸς Βερικιανόν.

ad Bostrenos.

ad Cæsariam.

ad Cæsarium.

ad Comites, Vide Montfauconi Bibl. Coislinianam pag. 56. & 138.

ad Constantinum. Ad Constantinum Episcopum. Ad Constantinum ἀπὸ ὑπάτων, sive exconsulem.

ad Didymum ἐρωτήσαντα εἰ χρὴ τῶν γεγηρακότων πρεσβυτέρων περικοπῆσαι τὰς σιτήσεις καὶ παρασχεθῆναι ἄλλοις τοῖς δυναμένοις ἀντ᾽ αὐτῶν λειτουργεῖν. *num oporteat presbyteris senibus annonas adimere & conferre aliis qui munia sacra obire possunt.*

ad

ad Edessenos. πρὸς Αἰδεσηνοὺς, al. πρὸς Ἐδηνούς.
ad Eleusinium citatur in Actis Synodi Lateranensis A. 649. Meminit & Liberatus c. 19. breviarii.
Ad Episcopos. Ad Episcopos ἑορταστικὴ, δείκνυσιν ὅτι τύπος ἦν τῶν μελλόντων κατὰ ἑορτὴν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων γίνεσθαι, τὰ ὑπὸ τοῦ Δαβὶδ πεπραγμένα, *Epistola festalis, ostendens ea quæ à Davide gesta sunt, figuram esse eorum quæ summi Sacerdotes in festis facturi erant.*
ad Euphemium Consulem.
ad Eutychium Episcopum. Liberatus c. 19. breviarii.
ad Flavianum Episcopum. id.
ad Heraclianum.
ad Joannem Ducem (ἡγούμενον) Epistolæ III. Ad Joannem tribunum citatur in Catena ad Cantica S. Scripturæ. Ad Joannem militem.
ad Joannem Episcopum Alexandrinum, (hæreticum Monophysitam.) Citatur in Concilio Lateranensi A. 649. actione V. T. VI. Labbei pag. 319.
ad Isidorum Comitem.
ad Julianum Episcopum (Bostrensem.)
ad Justinianum Imp. & Theodoram Augustam. Evagr. IV. 11. Niceph. XVII. 8.
ad Leontium Chartularium.
ad Magnam citatur in Catena Regia Paris. ad Cantica S. Scripturæ & in Codicibus Coislinianis.
ad Marinum Episcopum. Ad Sergium & Marinum. πρὸς Σέργιον καὶ Μαρῖνον Ἐπισκόπους in Catena Ghislleriana ad Jeremiam T. 1. p. 414.
ad Maronem Episcopum. Ad Maronam Liberat. cap. 19. breviar.
ad Metram πρωτεύοντα.
ad Misaëlem Diaconum. Ad Misaëlem cubicularium.
ad Monachos. πρὸς μονάζοντας. in Catena ad Jeremiam T. 3. p. 20. 21. Ad Monachos qui in monasterio Isaaci. πρὸς τοὺς ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἰσαάκου.
ad Nephalium. Anastasius in Hodego p. 92. 100. 322. 326. De hoc Nephalio vide Evagrium III. 33.
ad Niciam Episcopum.
ad Oecumenium. Citatur in Actis Synodi Lateranensis A. 649. T. VI. Labbei p. 316. Ad Oecumenium Comitem Epistola II. quæ incipit: ἔστι καὶ ἡμῖν ἐκ τῆς θεοπνεύστου γραφῆς. in Actis Synodi CPol. A. 680.

A. 680. Tomo VI. Labbei p. 834. Ad Oecumenium Scholasticum Isauriæ. Liberatus c. 19.

ad Orthodoxos Constantinopolitanos.

ad Paulum diaconum Persam (hæreticum Nestorianum) citatur in actis Synodi Lateranensis A. 649. in quibus etiam ejusdem Pauli fragmenta, & in Actis Synodi CPol. A. 680. Incipit: τὸν μὲν Ἀπόστολον Παῦλον.

ad Ammonium & Petrum. Ad Petrum Monachum.

ad Phream & Eupraxium Cubicularium.

ad Photium. Ad Photium & Andream. Ad Photium πρωτεύοντα.

ad Probum.

ad Prosdocium Medicum.

ad Sergium, in Catena ad Jeremiam T. 1. p. 477. ad Sergium Patriarcham. ad Sergium Episcopum. ad Sergium & Marinum. ad Sergium Grammaticum tres Epistolæ. Ex una fragmentum in Actis Synodi Lateranens. A. 649.

ad Simplicium. Anastasius in Hodego p. 322.

ad Solonem Episcopum, contra Evchitas. Incipit: ἦλθεν εἰς τὴν ἐμὴν μετριότητα.

ad Soterichum Episcopum. Evagr. III. 44.

ad Theodorum Archiepiscopum, in Catena ad Jeremiam T. 1. p. 83.

ad Theodosium Alexandrinum. Citatur in Actis Synodi Lateranens. A. 649. & CPol. A. 680. meminit & Evagrius IV. 11.

ad Thomam Episcopum Germaniciæ. Vide Montfauconi *Bibl.* Coislin. p. 68.

ad Timotheum Archiepiscopum Alexandrinum.

Si Abulpharajum audimus, Severus non longe afuit à Catholica Synodi Chalcedonensis sententia. Ita enim ille p. 148. Historiæ Dynastiar. *Hoc tempore* (Anastasii Imp.) *innotuit* Severus *Patriarcha Antiochenus, qui libros multos composuit ad adstruendum sententiam de natura una è naturis duabus divina & humana sine mixtione, confusione aut corruptione, verum ita ut eo quo fuerant modo manerent, sicut natura hominis duabus naturis anima & corporis constat, & corpus duabus naturis materie & forma, ita ut nec anima in corpus mutetur, nec materia in formam vel contra.*

Librum de ritibus Baptismi & sacra Synaxis apud Syros Christianos receptis, è Syriaco Latine vertit & utraque lingua vulgavit *Guido Fabricius* Boderianus, Antwerp. 1572. 4. tributum D. *Severo, Alexandrino quondam*

dam Patriarcha. Sed in Codice Guidonis Syriaco auctor tantum *Mar Severus Patriarcha* nuncupatur. Et *Male*, inquit Rich. Simon ad Gabrielem Philadelphiensem p. 290. *ritus ille in editis exemplaribus tribuitur Severo Patriarchæ Alexandrino. Codex MStus quem consului, præfert nomen Severi Patriarchæ Antiocheni, & in multis ab edito discrepat, Asservatur in Bibliotheca C. V. Claudii Hardy.*

III. Severi alii.

Severus *Alexandrinus*, Jacobita, sæculo decimo declinante Asmonæorum Episcopus cujus meminit Elmacinus III. Hist. Saracen. p. 306. Ex ejus historia Patriarcharum Alexandrinorum Arabice scripta & adhuc inedita afferunt plura Abraham Ecchellensis parte 1. Eutychii vindicati, Bartholomæus Herbelotus in Bibl. Orientali & Eusebius Renaudotus in Historia Patriarcharum Alexandrinorum. Scripsit & adversus Eutychii, cujus æqvalis fuit, annales teste eodem Ecchellensi, qvi narrat opus illud Severi MS. exstare in Vaticana Bibl.

Sub Severi Alexandrini Patriarchæ nomine Gvido Fabricius Boderianus Antwerp. 1572. 4. Syriace & Latine vulgavit librum de ritibus baptismi & sacræ Synaxis apud Syros receptis: verum is, ut jam notavi, Antiochenum potius qvam Alexandrinum Episcopum habet auctorem.

Arrianus Severus JCtus, auctor librorum de interdictis.

Severus Cabulensis in Thracia Episcopus Arianus, qvi subscripsit decreto Synodi Sardicensis Orientalium A. 347. Omitto alios Severos Episcopos qvorum in subscriptionibus Conciliorum mentio occurrit.

Severus *prætor Asiæ*, temporibus Imp. Antonini philosophi, memoratus Aristidi Rhetori T. 1. p. 572. 600 &c.

Severus ad qvem duo Epistolarum volumina scripserat Lactantius teste Hieronymo c. LXXX. de Script. Eccles. & cap. CXI. *Aquilius Severus* (alii legunt *Acilius*) *in Hispania, de genere illius Severi, ad quem Lactantii duo Epistolarum scribuntur libri.*

Severus *Balearis* insulæ (hodie Minorcæ) Episcopus, cujus Epistolam de Judæorum in illa insula conversione & miraculis per S. Stephani protomartyris reliqvias factis vulgavit Baronius ad A. C. 418. n. 49. Vide Nic. Antonii Bibl. veterem Hispan. T. 1. p. 188.

Cæcilius Severus.

C. Cassius Severus Parmensis, cujus leguntur nonnulla in catalectis veterum Poëtarum.

Catilius Severus JCtus Hadriani Imp. temporibus

Gabriel, Severus, Metropolita Philadelphienſis A. 1577. qvi diu Venetiis vixit & plura ſcripſit pro Græcorum ritu & doctrina, qvæ infra commemorandi dabitur locus.

Imperator L. Septimius Severus Pertinax ab A. C. 193. ad 211. & Alexander Severus ab A. 222. ad 235. & Severus Lucanus poſt Majorianum ab A. 461. ad 465. ne dicam de Severo Cæſare qvem *Galerius* contra Maxentium miſit A. 305. occiſo Ravennæ A. 307.

Severo *Malacitano* in Hiſpania Epiſcopo & A. 584. à Leuvigildo rege Ariano miſſo in exilium & defuncto A. 589. tribuunt nonnulli ſermonem LXXIV. & LXXV. Petri Chryſologi de reſurrectione. Nam qvæ memorat Iſidorus Hiſp. c. 30. de Scriptoribus Eccleſ. liber contra Vincentium Epiſc. Cæſarauguſtanum Arianum, nec non Annulus ſive libellus de virginitate ad ſororem, nusqvam edita ſunt, qvod ſciam.

Severus *Milevitanus* in Africa Epiſcopus cujus exſtat Epiſtola ad S. Auguſtinum.

Severus *presbyter* qvi interfuit Conciliis Rom. A. 495. & 499.

Severus Epiſcopus *Ravenna*, de qvo Martyrologia & Sanctorum Vitæ 1. Febr. & Tillemontius T. VII. memor. p. 708. ſeq. Omitto alios Severos Martyres, ut Romanum de qvo ad 8. Novembr.

Severum virum eruditum ſibi familiarem laudat Martialis XI. 58.

A. Septimius Severus Lyricus poëta, Veſpaſiani clarus temporibus, qvem auctorem *Moreti*, inter Virgilii Catalecta ſæpius editi habent Joſeph. Scaliger, Caſpar Barthius, & qvi cum notis ad calcem Copæ edidit Jo. Weitzius Francof. 1642. 8.

Severus *Sanctus Endelechius* Aqvitanicus Orator & Poëta Chriſtianus, Romæ clarus circa A. C. 376. qvo tempore graſſabatur illa lues hominum pariter & boum cujus meminit S. Ambroſius X. in Lucam T. 1. p. 1506. & qvam Severus ſingulari carmine choriambico *de mortibus boum* deſcripſit, qvod poſt alias editiones, noviſſime Jac. Gronovio curante cum Jo. Weitzii & Wolffgangi Seberi notis editum eſt ſeparatim Lugd. Bat. 1715. 8.

Severus *Sophiſta* Romanus tempore Anthemii Imp. de qvo Damaſcius apud Photium Cod. 242. & Svidas in Σεβῆρος.

Severus *Sulpicius* inſignis ſcriptor, de qvo dixi in Bibliotheca Latina.

Valerius Severus JCtus temporibus Antonini Pii.

IV.

IV. OLYMPIODORUS Diaconus Alexandrinus laudatur ab Anastasio Sinaita libro VII. in Hexaëmeron, ὁ πολὺς τὰ θεῖα Ὀλυμπιόδωρος, * *in rebus divinis præclarus Olympiodorus*: mox eidem dicitur φιλόσοφος ὁ τὴν Ἀλεξανδρέων τοῖς λόγοις καταφωτίσας, ὡς ταύτης διάκονος, *Philosophus qui Alexandriam suis illustravit libris, ut qvi esset ejus Diaconus.* ** In ejusdem Anastasii qvæstionibus, qvæstione XVI. p. 186. affertur locus Ὀλυμπιοδώρου ἐκ τῶν εἰς Ἰώβ, ex Olympiodori *commentario in Jobum.* Hinc non infra sæculi septimi medium detrudendam Olympiodori ætatem recte colligas, cum Anastasius Sinaita scripserit circa A. 680, ut supra p. 313. & 324. annotavi. Hujus Commentarii in Jobum magna pars servata est in Catena Græcorum Patrum ad Jobum de qva non repetam qvæ dixi Volum. VII. p. 737. seq. Olympiodori scholia lectu digna *in Ecclesiasten* Latine ex versione Latina *Zenobii Acciajoli* Florentini viderunt lucem Paris. 1511. 4. Basil. 1536. 1551. 8. atqve in Orthodoxographis & in Bibliothecis Patrum. Eadem Græce & Latine primum edita sunt in auctario Bibl. Patrum Ducæano Paris. 1624. fol. T. II. p. 602. & inde in Bibl. Patrum Morelliana Paris. 1644. 1654. Tomo XIII. *In librum Esdræ* scripsisse se innuit p. 630. ὡς ἐν τῷ Ἔσδρᾳ ἐσημειωσάμεθα. Ex pluribus scriptoribus collecta esse, vel illud ἄλλως, ἄλλως subinde repetitum docet. Nominetenus tamen scriptor in illis nullus allegatur nisi *Symmachus* ad cap. 7. & 9. & in margine ad cap. 4. *Cyrillus*, qvod postremum suspicor esse ab interprete. *In Jeremiæ Prophetiam & Threnos* qvam plurima etiam Olympiodori in Catena Patrum ad Jeremiam Ghisleriana habemus, de qva itidem dicere me memini Volumine VII. p. 760. seq.

V. Olympiodori alii.

Olympiodoro usum se testatur Plinius indice libri XII. Historiæ Nat. Jonsius putat fuisse Medicum; Harduinus rerum Alexandri magni scriptorem.

Olympiodorum τὸν τῶν Ἀθηναίων προστατήσαντα citat Laërtius in Diogene Cynico VI. 23.

Olympiodorus Atheniensis insignis ductor militum cujus meminit Plutarchus in Aristide p. 327. Inter Alexidis Comœdias fuit Olympiodorus laudata Laërtio III. 28.

Olympiodorus Theophrasti discipulus. Laërt. V. 57.

Olym-

* Græce produxit I. E. Grabe T. 2. spicilegii Patrum p. 245.

** Diaconus dicitur etiam in Catena Ghisleriana ad Jeremiam T. I. p. 277.

Olympiodorus Alexandrinus ſcriptor Chemicus, qvem cum Thebano Hiſtorico eundem pleriqve faciunt. Vide Lambecium VI. p. 181. ſeq. Chemicum ejus ſcriptũ integrum producere animus eſt infra libro VI.

Olympiodorus Alexandrinus Philoſophus Peripateticus qvem audivit Proclus teſte Marino in Procli vita cap. 9. Καὶ φοιτᾷ μὲν ἐπὶ λόγους Ἀριστοτελικοὺς παρ' Ὀλυμπιόδωρον φιλόσοφον οὐ κλέος εὐρύ. Eodem loco Marinus & è Marino Svidas in Ὀλυμπιόδωρος filiæ meminit qvam Proclo nuptui collocare voluit Olympiodorus Pater. Obiit Proclus A. C. 485.

Olympiodorus junior itidem Alexandrinus, prioris fortaſſe nepos, cujus ſunt commentarii qvos habemus *in Ariſtotelis qvatuor libros Meteorologicon*, diſtributos in πράξεις ſive lectiones (να´) LI. editosqve Græce cum Fed. Turriſani præfatione ad Cardinalem Herculem Gonzagam, Venet. apud Aldi filios. 1551. fol. ante Jo. Philoponum in 1. Meteorologicon. Et Latine Jo. Baptiſta Camotio interprete Venet. 1551. 1567. fol. Cometæ ætate ſua conſpecti anno Diocletiani σπα´. 281. (CHRISTI 565.) meminit lib. 1. p. 12. b. Alexandriæ ſuæ p. 37. b. ὥσπερ ἡ ἡμετέρα πόλις, ἡ Ἀλεξάνδρεια λέγω, κεκόσμηται. Cæterum in Latina verſione p. 10. poſt v. 25. ante verba *Ad hunc igitur modum*, deſideratur Græcæ editionis totum folium ſextum & multa alia turbata, ut praxis ſexta & ſeptima (qvæ incipit à verbis p. 22. b. *Poſtea qvam de rebus iis*) confuſæ in unum, pro octavâ ſeptima numerata. Πράξεις XI. XII. XIII. etiam in Græco deſunt. & cum πράξει XXII. numeri etiam in Græcis confuſi & omiſſi usqve ad XXXIII.

VI. Index ſcriptorum in Olympiodori Commentariis ad Meteorol. memoratorum.

Numeri, πράξεις ſive lectiones denotant.

Ægyptii obſervarunt Planetarum conjunctiones. 6.

Æſopi fabula de Charybdi, qvæ reducto ſpiritu ex mari fecerit eminere primùm montium juga, deinde inſulas. 18.

Alexander Aphrodiſeus. 1. 3. 4. 6. 7. 22. 34. 35. 38. 40. 41. ὁ ἐξηγητής. 39. 40. 46. narrat in Cyllene montem altiſſimum, in qvo litteræ inſcriptæ cineribus ſacrificiorum indeletæ manent. 3.

Ammonius 1. 7. 37. magnus Philoſophus. 6. 9. 18. 37. 38. 39. 46. 48.

Anaxagoras ſolem appellavit μύδρον ignitum. ab Athenienſibus multatus exilio, reſtitutus Oratione Periclis. 2. Cometam putavit congreſſum errantium ſiderum, 6. opinio de via lactea. 7. de grandine. 14.

ὁ Ἀφρ-

ὁ Ἀφροδισιεύς. (Alexander) 40. 46.
Apollonius 16. vide infra in Democrito.
Apollonius Tyaneus, τί πόθ' ἐστι λόγος, ἔφη, ὃ τῶτο οἶκει, τὸν δάκτυλον κατὰ λίθυ προσαγαγών, καίτοι λίθυ πρὸς τὴν ἁφὴν τῦ δακτύλυ ὑποχωρήσαντος. 46.
Arati Poëtæ Sphæra. 9.
Archimedes 34. ubi de ratione iridis.
Ariſtoteles Mathematicarum diſciplinarum & γραμμικῆς ἐπιστήμης ſive Geometriæ neutiqvam imperitus. 34. ἐν τῇ Φυσικῇ. 46. Phyſica ἀκρόασις. 1. de cœlo. 1. 2. 18. de generatione & corruptione. 1. 41. 46. 48. μονόβιβλος περὶ μετάλλων. 1. ἐν τῷ περὶ βροντῆς καὶ ἀστραπῆς λόγῳ. & ἐν τῷ περὶ ἴριδος λόγῳ 34. reſpiciuntur libri Meteorolog. Varia lectio in lib. Meteor. annotata. 15.
Aſclepiodotus ὁ μέγας Ἀσκληπιόδοτος φιλόσοφος ἐν τῷ ὑπ' αὐτῦ γεγραμμένῳ εἰς Τίμαιον ὑπομνήματι. 49.
In Aſtronomica diſciplina demonſtratum eſt ſeptuagies centies ſolem terra, terram undeqvadragies lunâ eſſe majorem. 2. Apud veteres Aſtronomia & Aſtrologia promiſcuè uſurpatæ. ibid.
Callimachus in ἰκάλη. 6. ita legendum pro αἰκάλῃ.
Chaldæi. 1.
Anaxagoras Clazomenius & Democritus Abderites, Cometem congreſſum qvinqve planetarum eſſe exiſtimarunt. 6. De via lactea opinio. 8. Democritus. 21. Diocles. 3.
Dionyſius Geographus. 16.
Empedocles. 3. 15. 46. tanqvam Poëtæ eſt ignoſcendum, ut Phyſico non eſt condonandum qvod mare terræ ſudorem dixit. 22. ejus verſus. 51.
Euclidis κϛ' θεώρημα τῦ α' βιβλίυ τῆς στοιχειώσεως. 35. ἐν τετάρτῳ θεωρήματι τῦ ια' βιβλίυ. 36.
οἱ ἐξηγηταί. 39. (Alexander Aphrodiſ.)
Herodotus. 17.
Heraclitus. 18. 20. 21. 22.
Heſiodi ἔργα καὶ ἡμέραι in qvo libro præcepta ruſtica. 17. Heſiodus Theologus. 19.
Hippocrates Medicus. 6. 9. 22. 41. lib. περὶ φυσῶν de flatibus, 15. de morbis acutis. 41.
Hippocrates (non Cous ſed) Chius pridem mercator qvi paralogiſmum de qvadratura circuli reperit, dixit Cometem eſſe ſextum planetam,

ἰσόδρομον Mercurii. 6. refellitur, ibid. lacteam viam ex repercussione ad solem fieri putavit. 8.
Historici qvidam narrant mare Hyrcanum olim & Caspium inter se juncta. 9. Historiæ confirmant maxima flumina à montibus oriri. 16.
Homerus. 1. 15. Poëta 2. bis. 6. bis. 15. bis. 16. 17. bis. 20. bis. 33. 51.
Οἱ ὑδροφάνται loca aqvosa exploraturi, vasis vacui os pronum terræ infodiunt, ibiqve esse sinunt: deinde defossum in lucem proferunt. Qvod si circa ima vasis humescentem vaporem invenerint, ibi aqvas latere non dubitant. 15.
Ὁ *παιανιεὺς* (Demosthenes) *πᾶς ὁ λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ ἔργα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενὸν, κατὰ τὸν Παιανιέα.* 46.
Οἱ *παλαιοί.* 2. Veteres diviserunt terram in Asiam & Europam. Aristoteles in tres, Asiam, Africam & Europam. 16.
Magnus Philosophus. Vide, Ammonius.
Physici 22. à Theologis distinguntur. 19.
Plato. 6. in 18. 21. 41. 46. Timæo 4. 5. 7. 10. 40. Physiologiam Astronomiæ appellat nomine. 2. in Phædone. 21. in Gorgia. 21. de Rep. 21. Platonica fabula moraliter & Physice exposita. 21.
Poëta. vide supra Homer. iris *ὑετομάντις παρὰ τοῖς ποιηταῖς.* 37.
Porphyrius: 46.
Ptolemæus Astronomus. 9. 40. ejus Geographia respicitur. 16.
Proclus *ὁ θεῖος πρόκλος ἐν τοῖς εἰς Τίμαιον ὑπομνήμασιν ἀνάγει τὰ μέταλλα εἰς τοὺς ἑπτὰ πλανωμένους.* 40.
Pythagoræ de Cometa opinio. 6.
Pythagoricorum de via lactea. 8.
Theologi. 19.
Theophrastus. 2. 6. 22. *ἐν τοῖς οἰκείοις μετεώροις.* 15. *ἔγραψεν ἰδίᾳ περὶ ἑκάστου μετάλλου.* 40. *Hactenus Index in Olympiodor. ad Meteora.*

Olympiodorus Platonis admirator ad qvem scribit Isidorus Pelusiota II. 256. Epist.

Diversus ut videtur ab his omnibus est Olympiodorus Platonicus, cujus exstant commentaria in varios *Platonis* libros, sed adhuc inedita omnia, *in Alcibiadem priorem*, *in Gorgiam*, *in Phædonem* & *Philebum*, qvæ omnia Græce supersunt MSta vel in unica Bibl. Cæsarea. Pleraqve etiam ex legato Holsteniano in Bibl. publica hujus Urbis Hamburgensis, ne de aliis Italiæ, Angliæ, Galliæ & Germaniæ etiam nostræ dicam. Sola ex *πράξει* prima in Alcibiadem priorem excerpta lucem vidit

vidit *Vita Platonis*, qvæ (lecta pridem Bessarioni lib. 1. contra calumniatorem Platonis c. 3.) cum *Jacobi Windeti* versione & notis subjicitur notis virorum doctorum in Laërtium, Tomo secundo editionis Wetstenianæ p. 582 - 588. sed ibi male tribuitur Olympiodoro qvem Thebanum Photius appellat, qviqve Historiam suam Theodoro juniori inscripsit, defuncto A. 450. Nam in hac Vita citatur Proclus, in commentariis vero ad Platonem ex qvibus ut dixi excerpta est ista vita, etiam longe junior Damascius qvi Procli discipulos auscultavit. Commentarii *in Phadonem* ἀπὸ φωνῆς Græcum nactus sum è sectione Bibliothecæ Gudianæ, in qvo ab Olympiodori discipulis ex ejus lectionibus adnotata sunt qvæ Platoni à variis Philosophis objectantur, cum singulorum resolutione & ad ea responsione. Titulus est: περὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἐναντίων λόγου διάταξις τοῦ ἡμετέρου καθηγεμόνος Ὀλυμπιοδώρου. In illo præter Plotinum, Jamblichum, Syrianum, sæpius etiam laudatur Proclus, & ὁ ἐξηγητής atqve Olympiodorus ipse, ὁ ἡμέτερος καθηγεμών. Memorabilia in primis in hoc commentario qvæ afferuntur ἐκ τοῦ χαιρωνέως sive ex Plutarcho, & Stratonis Lampsaceni dubia qvæ Platonicæ de reminiscentia animarum sententiæ, & aliis qvibusdam ejus dogmatibus opposuit. Olympiodorus in Phædonem Platonis citatur à Casaubono contra Baron. & in notis ad Persium atqve alibi.

Olympiodorus, Hippodromi Sophistæ pater, qvem alendis eqvis Thessalos omnes anteivisse scribit Philostratus II. 27. de Sophistis.

Olympiodorus Ægyptius Thebanus, Ethnicus librorum XXII. Historiæ ad Theodosium juniorem (ab A. C. 407. ad 425.) scriptor, qvorum argumenta refert Photius Cod. 80. ipsum enim opus intercidit. Hunc ipsum putabat Jonsius lib. 3. c. 18. de scriptoribus Hist. Philosoph. esse Olympiodorum cui Hierocles librum de Providentia & fato dicaverat, judicemqve eum constituerat disceptationis suæ, καὶ αὐτὸν ἔχοντα τοῦ φιλοσοφεῖν ἔρωτα, οὐ μὴν οὐδὲ τῆς πολιτικῆς σοφίας ἀπείρον. Idem Phot. Cod. 214.

Olympiodorus tibicen, Epaminondæ magister, teste Aristoxeno apud Athenæum lib. IV.

VII. ZACHARIAS Scholasticus, (non diversus fortassis à Zacharia Rhetore, cujus *Historiam Ecclesiasticam* ab auspiciis Imperii Marciani usqve ad Anastasium sive ab A. C. 450. ad 491. sed ἐμπαθῶς nec sine partium

Nestorianorum studio scriptum memorant Evagrius atqve Nicephorus: †) Philosophiæ operam dedit Alexandriæ, atqve deinde Beryti jus Civile excoluit, factus interjecto tempore Episcopus Mytilenes, Lesbi insulæ metropolis, sicut habetur in titulo libri ejus: *Ζαχαρίου σχολαστικοῦ Χριστιανοῦ τοῦ γενομένου μετὰ ταῦτα Ἐπισκόπου Μιτυλήνης.* Non interfuit Concilio qvinto CPol. A. 553. ut post Canisium, & Possevinum tradunt Aubertus Miræus in auctario de scriptoribus Eccles. p. 28. Oudinus p. 117. Tillemontius T. IV. memor. p. 408. Elias du Pin, aliiqve: nam in illo Concilio jam successoris ejus Palladii, Episcopi Metropolitani mentio cujus vicem agebat Joannes Episcopus Cucusenorum Civitatis. * Sed præsens adfuit in Concilio CPol. qvod celebratum est sub Menna A. 536. in cujus Actis plus simplici vice hic Zacharias, metropolita Mytilenæus memoratur. Ex ejus scriptis ad nos pervenere:

1. Ἀμμώνιος *Ammonius* sive Dialogus cum qvodam Ammonii Alexandrini Philosophi discipulo, qvi studii Legum causa Berytum se contulerat, & Ammonii sententiam de mundi æternitate propugnabat. *Ὅτι οὐ συναΐδιος τῷ Θεῷ ὁ κόσμος, ἀλλὰ δημιούργημα αὐτοῦ τυγχάνει. Qvod mundus non sit DEO coæternus, sed ejus opificium.* In hoc dialogo exponit Zacharias qvæ de eodem argumento disputaverat Alexandriæ cum *Ammonio* illo Procli discipulo, & *Gessio* Jatrosophista sive Medicæ artis doctore. ** Mentio etiam in hoc dialogo p. 333. *Eustathii* Episcopi *Berytii*, qvi Synodo Ephesinæ A. 449. & Chalcedonensi A. 451. interfuit. Pythagoram & Platonem p. 341. notat fabulam de metempsychosi accepisse ab Ægyptiis. Mundum hunc visibilem, post res invisibiles *μετὰ τὴν τῶν ὄντων δημιουργίαν* productum contendit p. 362. Hujus Dialogi Latina versio à *Gentiano Herveto* concinnata, mihiqve nunqvam visa, traditur in Catalogo Bibl. Barberinæ vidisse lucem Venetiis A. 1556. Alia *Gilberto Genebrardo* auctore sæpius prodiit in Bibliothecis Patrum, etiam in novissima Lugdunensi T. IX. p. 759. Sed & idem libellus editus fuit Græce & Latine cum versione & notis

† Evagrius II. 2. III. 5. 6. 7. 18. Niceph. XVI. 5. 6. 9. &c. Hujus Zachariæ Rhetoris historiam adhuc recentibus temporibus servatam CPoli ex Constani Varini & Joannis Suzi Catalogis librorum MSS, annotavit Antonius Verderius. Nemo tamen qvod sciam fuit hactenus qvi eam viderit, nedum in lucem protulerit.

* Europe Savante A. 1718. Aout p. 233. 234.

** p. 339. τῶν φοιτητῶν (τοῦ Ἀμμωνίου) ὁ κορυφαιότατος Γέσσιος, ὃς νῦν αὐχεῖ τὴν Ἱπποκράτους τοῦ Κώου καὶ Γαληνοῦ τοῦ ἐκ Περγάμου σοφίαν, καὶ τῶν ἰατρικὴν φιλοσοφούντων διδάσκαλος παρὰ τὸν Νεῖλον προκάθηται.

notis *Joannis Tarini* ad calcem Philocaliæ Origenis, Paris. 1619. 4. Cum ejusdem Tarini (non Turriani, ut in Cavei Hist. litteraria scriptor. Eccles. excusum) versione notisqve & notis *Casp. Barthii* Lipsiæ 1654. 4. post Æneæ Gazæi Theophrastum, sive dialogum de animarum immortalitate: Fallitur enim Gesnerus, Simlerusqve qvi Zachariæ Theophrastum tribuunt. Exstat præterea Zachariæ Ammonius Græce & Latine cum versione Genebrardi & *Frontonis Ducæi* notis in Tomo priore auctarii Bibl. Patrum Paris. 1624. p. 331. & in Bibliotheca Patrum Morelliana A. 1644. 1654. Tomo XI. (notis Ducæi rejectis ad calcem Tomi XIII.)

2. *Disputatio contra ea qvæ de duobus principiis* à Manichæo *qvodam scripta & projecta in viam publicam reperit, Justiniano Imperatore.* Scriptum breve unius paginæ, qvod exstat Latine ex *Francisci Turriani* versione in Henrici Canisii Antiqvis Lect. T. V. p. 143. Ingolstad. 1604. 4. & in Bibliothecis Patrum Colon. 1618. T. VI. & Paris. 1644. 1654. T. IV. parte 2. & Lugd. T. IX. p. 794. Græce MS. Romæ in Collegio Jesuitarum.

3. Inter eos qvi *Aristotelem* commentariis illustrarunt, Zacharias refertur in Codice Bibl. ~~Coisliniana de qvo Clariss. Monfauconus~~ p. 598.

Zachariæ qvidam alii.

Zacharias Hierosolymitanus Patriarcha cujus *Epistola de abductione sua in Persidem* (A. C. 614.) Latine versa exstat in Bibliotheca Patrum T. XII. edit. Lugd. p. 984.

Zacharias Papa Romanus ab A. 741. ad 752. de qvo Acta Sanctorum XV. Martii, T. 2. p. 406. seq. Exstat ejus *Græca versio dialogorum Gregorii Magni*, in editione Operum Gregorii Rom. 1590. & (suppletis ex Canisii Antiqvar. Lect. T. 3. p. 24. sex & dimidio qvæ in priore deerant libri tertii capitibus) Paris. 1640. & in novissima, qvæ Benedictinorum cum lucem vidit, ibid. 1705. Tomo II. Aliorum Gregorii scriptorum versiones Græcæ ab eadem Zacharia concinnatæ (qvas olim legit Photius Cod. 252.) interciderunt.

Zacharias Monachus Præmonstratensis * apud S. Martinum Laudunensem & Chrysopolitanus Episcopus circa A. 1157. clarus Latine scripsit *Commentarium* non contemnendum *in Concordiam Evangelicam* sive Monotessarum Græci scriptoris Ammonii Alex. libris IV. qvi ex veteri editione Coloniensi 1535. fol. recusus exstat in Bibliotheca Patrum Colon. Tomo XII. parte 1. & Lugd. T. XIX.

* Vide Alberici, monachi trium fontium Chronicon in illustris Leibnitii accessionibus Historicis editum ad A. 1157. cujus locum Caveus ante me observavit.

* vid. [illegible] hic Tom. XIII p. [illegible]

Zacharias Scordilius Μαραφαρῆ, Cretensis, Vicarius Patriarchæ CPol. cujus περὶ τῶν τῆς συγγενείας βαθμῶν συνοπτικὴ συλλογὴ ἐκ διαφόρων, *de gradibus cognationis synoptica collectio* lucem vidit Græce Venet. 1588. 8. Idem fortasse Zacharias sacerdos Cretensis cujus responsiones duodecim pro Græcis ad interrogationes Claudii Gvisii, Cardinalis Lotharingiæ exstant Græce MS. in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium V. p. 239.

Zacharias Gerganus auctor χριστιανικῆς κατηχήσεως Romanis oppositæ & in decem libros distributæ, qvam oppugnandam in se suscepit Jo. Matthæus Caryophilus, Archiepiscopus Iconiensis. Hic Urbano VIII. inscripsit & Græce ac Latine Rom. 1631. 4. edidit ἔλεγχον τῆς ψευδο-χριστιανικῆς κατηχήσεως Ζαχαρίου τοῦ Γεργανοῦ ἀπὸ τὴν Ἄρτην, in qvo Zachariam sexcentis onerat conviciis, & LXX: blasphemiarum reum peragere nititur, qvod in qvibusdam D. Luthero nostro accedere potius (hoc est ipsi p. 325. Αὐτερολάτρης esse) qvam Pontificiis placitis assentiri maluit.

CAP. XXXVII.

De JOHANNE PHILOPONO Grammatico.

Joannis Philoponi ætas & vita. 1. alii Joannes Grammatici. 2. Ejus libri VII. in Hexaëmeron. 3. Index scriptorum in illis laudatorum. ibid. Disputatio de paschate. 4. Contra Proclum de æternitate Mundi. 5. in Porphyrii Isagogen & scripta varia Aristotelis, commentarii. 6. Scripta alia edita. 7. inedita & deperdita. 8.

IOANNES Alexandrinus, Christianus, à multitudine scriptorum miraqve contentione laboris in studiis qvibus animus ejus inqvies pascebatur, PHILOPONI nomen tulit, GRAMMATICUM ipsemet se fuit professus a) fortasse qvoniam Gram-

a) Grammaticum passim vocat Simplicius in libros de Cœlo, & τῆς γραμματικῆς βίβλοις προσκείμενον. p. 12. & p. 17. Εἰ γραμματικός ἐστιν ὥσπερ ἑαυτὸν ἐπιγράφει. & p. 17. b. ὁ γραμματικὸν ἑαυτὸν λέγων. & p. 27. b. ὁ γραμματικὸν ἑαυτὸν ἐπιγράφων.

Grammaticam Alexandriæ publice docuit. In Philosophia præceptorem habuit *Ammonium* Hermeæ, cujus pleraqve commentariis Philoponi permixta leguntur. * Ætatem qva scripsit satis perspicue tradit Commentario in librum IV. Physicorum, ubi de tempore disputare incipit S. 2, *Φαμὲν γὰρ ἐνεστηκέναι νῦν καὶ ἐνιαυτὸν, καὶ μῆνα καὶ ἡμέραν. Ἐνιαυτὸν Διοκλητιανοῦ ἔτος τλγ΄, μῆνα Παχὼν, ἡμέραν δεκάτην, dicimus præsentem jam esse annum, mensem & diem. Annum quidem Diocletiani* 333. b) CHristi 617.) *mensem Pachon* (Majum) *diem decimam.* Etiam libros in Hexaëmeron dedicavit Sergio qvi A. 610. Thomæ in Archiepiscopatu CPol. successit, defunctus A. 639. Cumqve A. 641. Amrus c) Saracenorum dux cepisset Alexandriam, Joannes Philoponus ab eo rogavit ut libros Philosophicos qvi in Gazophylaciis sive Bibliothecis regiis reperirentur, sibi concederet, tulit vero responsum hoc injussu Caliphæ Omari fieri non posse. At Omarus ab Amro consultus respondit: d) *Qvod ad libros quorum mentionem fecisti: si in illis contineatur qvod cum libro Dei* (Alcorano) *conveniat, in libro Dei est qvod sufficiat absqve illis: qvod si in illis fuerit, qvod libro Dei repugnet, neutiqvam est illis opus, jube igitur e medio tolli.* Jussit ergo Amrus dispergi eos per balnea Alexandriæ, qvibus calefaciendis per spatium semestre consumti sunt. Propter placita varia à Catholicis doctrinis abhorrentia male passim audit Philoponus, Chalcedonensis synodi dogmatisqve de resurrectione eorundem corporum oppugnator, e) auctorqve sectæ Tritheitarum, f) confutatus à Georgio Piside, g) Nicia, h) aliisqve, & in Concilio CPol. A. 681. i) inter alios hæreticos condemnatus.

II. Alii

* Vide qvæ de hoc Ammonio dicta sunt libro IV. cap. 26.

b) Petrus Petitus Miscell. Observatt. III. 18. p. 191. male ponit annum Diocletiani 233, & CHristi 576.

c) Vide Simonis Ockely librum Anglice editum: *conqvest of Syria, Persia and Egypt by the Saracens*, Lond. 1708. 8.

d) Abulpharajus Historia Dynastiar. p. 114.

e) Phot. Bibl. cod. 21. 22. 23. 55. 75. &c.

f) Nicetas Byz. in Allatii Græcia Orthodoxa T. 1. p. 715.

g) vide Nicephorum XVIII. 48. & Nicetam lib. 10. thesauri Orthodoxæ fidei.

h) de hoc infra, p. 390. De Theodosio contra Philoponum Photius Cod. 22.

i) Actione XI. T. 3. Harduin. p. 1288. *Ἰωάννης ὁ Γραμματικὸς ὁ τὴν ἐπωνυμίαν Φιλόπονος, μᾶλλον δὲ ματαιόπονος, Κόνων τε καὶ Εὐγένιος οἱ τρεῖς τῆς τριθεΐας τερατεύσαντι πρόμαχοι.*

II. Alii Joannes Grammatici.

Joannem Grammaticum à Philopono male distinguit V. C. Melchior Leydeckerus diss. 2. de Archæologia sacra §. 11. p. 25. ad calcem Tomi I. de Rep. Hebræorum, notatus eo nomine in memoriis litterariis Trevoltianis A. 1708. p. 620. Fuit tamen præter Philoponum etiam Joannes Grammaticus, *Cæsareensis* cujus Apologiam pro Synodo Chalcedonensi contra Timotheum memorat Anastasius in Hodego p. 90. & 96. & contra qvem scripsit Severus Antiochenus, ut p. 345. annotavi: necnon Joannes Grammaticus cujus manu descriptum A. C. 925. commentarium Hieroclis in carmina Pythagoræ servari in Bibl. Cæsarea testatur Lambecius VII. p. 132. Ne dicam de Joanne *Charace*, cujus de Græcis encliticis vocibus scriptum exstat, de Joanne *Galeno* sive *Pediasimo*, de Joanne *Tzetza* &c.

Scripta Joannis Philoponi edita.

III. Τῶν εἰς τὴν Μωϋσέως κοσμογονίαν ἐξηγητικῶν λόγοι ζ'. *Commentariorum in Mosaicam Mundi creationem libri VII.* ad *Sergium* CPol. patriarcham qvem τῶν ἐν ἀρχιερεῦσι Θεῷ τελούντων μέγιστον ἐγκαλλώπισμα appellat, ejusqve hortatu suscepisse se hoc opus testatur. Prodierunt Græce & Latine cum versione *Balthasaris Corderii* S. I. qvi Codicem Bibl. Cæsareæ à Seb. Tegnagelio nactus, illos vulgavit Viennæ Austriæ 1630. 4. Non satis diligenter ubiqve in Græcis describendis versatum esse editorem testatus est Lambecius, qvi ex eodem Codice novam hujus operis editionem daturum se promisit cum notis in supplemento qvod meditabatur Bibliothecæ Patrum. Vide Lambecium lib. I. p. 138. seq. & III. p. 75. Statim in procemio pro οὐκ ἂν ἐκτὼς qvod Corderius vertit *cum ab externis illis*, legendum οὐκ ἀνεκτῶς, *intolerabili more*: Ut alia doctissimo Cotelerio in notis ad monumenta Ecclesiæ Græcæ, aliisqve viris eruditis notata omittam. Insigne hoc Philoponi opus est, Photio pridem lectum & laudatum Cod. 43. & 240. atqve ex solo hoc propemodum integram versionẽ Aqvilæ, Symmachi & Theodotionis ad primum Geneseos caput datur colligere, ut videre licet lib. 3. hujus Bibl. cap. 12. atqve in eruditiss. Montfauconi Hexaplis Origenianis, incredibili & solertissimo studio ex omni antiqvitate editorum atqve ineditorum monumentorum erutis & concinnatis. Passim in his Philoponi libris laudatur Basilius k) & adversus Theodorum Mopsvestenum defenditur, qvem lib. 1. c. 12. ait πλεῖστα μυθολογεῖν ἐν τοῖς εἰς τὴν Γένε-

σιν

σιν καὶ τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ συγγράμμασι. Theodoretum Theodori argumentis libenter uti notat lib. 1. c. 14. & Theodori ὑπερασπιστὴν nuncupat lib. 1. c. 18. & lib. 2. c. 15. citaqve ibidem & lib. 1. c. 16. ejus solutiones εἰς τὰ τῆς παλαιᾶς γραφῆς ἀπορούμενα. qvæ adhuc supersunt. De Moysis fide & auctoritate insignis locus lib. 2. cap. 13. τὸ ἀξιόπιστον δὲ τοῦ προφήτου καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς τῶν Ἑλλήνων σοφοῖς καὶ τοῖς τιμωμένοις ὑπ' αὐτῶν χρησηρίοις διωμολόγηται, καὶ γὰρ αὐτὸν τηλικούτων τεραςίων ἐργάτην ἐποίησεν ὁ Θεὸς, καὶ τῆς ἐποψίας ἠξίωσε τῆς αὐτοῦ, ὑποφήτην τε θείων νόμων γενέσθαι, καὶ τῆς τῶν μελλόντων προῤῥήσεως πληρωτήν τε τῶν ὑποσχέσεων καθέστησεν, ὧν τοῖς αὐτοῦ προπάτορσι περὶ τοῦ παντὸς ἔθνους κατεπηγγείλατο, διὰ τούτων πιστὸν τοῖς ἀνθρώποις συνέστησε, τῶν κατὰ θείαν ἐπίπνοιαν ὑπ' αὐτοῦ λεχθήσεσθαι μελλόντων περὶ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως. *Quin & auctoritas fidesque Propheta ab ipsis quoque Græcorum sapientibus, celeberrimisque illorum oraculis celebrata fuit. Etenim DEus ipsum tantorum prodigiorum patratorem reddidit, & sui conspectu dignatus est, nec non Legum Divinarum & prædicationis futurorum interpretem & executorem constituit promissionum qua progenitoribus ejus de universa gente promissa fuerant, quibus rebus etiam sibi apud homines fidem conciliavit qvoad ea qva ex mente DEI de Mundi origine dicturus erat.* De Salomonis Ecclesiaste lib. 3. c. 10. ἠθικώτερον τῷ Σαλομῶντι τὸ βιβλίον ἢ φυσικῶς διεσκεύασται, *liber iste magis ad morum quam ad natura rerum vanitatem arguendam compositus est.* Plura in eandem sententiam lib. 7. cap. 3. Aspidis pro patrio Deo ab Ægyptiis cultæ mentio lib. 4. c. 1.

k) Basilium laudat pag. 2. 6. 7. 14. 15. 24. 28. 29. 75. 108. 111. 134. 162. 170. 176. Theodorus Mopsvestenus oppugnatur p. 15. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 33. 35. 39. 40. 44. 45. 47. 50. 74. 77. 78. 80. 84. 85. 90. 91. 95. 113. 119. 213. 223. 225. 226. 227. 229. 232. 233. 236. 237. 240. 241. 242. 243. Citantur præterea Anaxagoras. 72. Aristoteles 17. 55. 73. 106. 142. 145. 152. 153. 168. 177. 254. ὁ φυσικώτατος. 58. (Physici 72. 164. 253.) ἐν τῷ λάμβδα τῆς μετὰ τὰ φυσικὰ πραγματείας 102. 104. Athanasius. 134. Democritus. 72. Dionysius Areopagita ὁ μετὰ φιλοσοφίαν ἄκραν τῇ εὐσεβείᾳ τὸν Ἀθήνησι τῆς ἐκκλησίας θρόνον κοσμήσας. 134. Epistolâ ad Polycarpum Episc. 89. 117. Empedocles. 72. Eusebii Hist. Ecclesiastica. 89. SS. Gregorii (Nazianzenus & Nyssenus) 134. Hipparchus Astronomus. 14. 102. Hippocrates 55. Josephi ἀρχαιολογία. 89. Judæorum expositio. 214. Manichæi 61. 75. 276. Origenis & Basilii disputata adversus Genethliacos. 177. 178. Oracula 71. 182. 183. Pappus & Ptolemæus accuratiores Geographi. 153. Phlegon ἐν ταῖς Ὀλυμπιάσιν. 88. 89. 90. 117. 169. Pindarus. 184. Plato 5. 7. 71. 106. 107. 108. 122. 143. 172. 186. 249. 263. 282. Porphyrius libro secundo περὶ τῆς ἐκ λογίων φιλοσοφίας. 181. libro tertio. 182. 183. Ptolemæus 14. 102. 103. 104. 105. 153. 154. 155. Theodoretus 29. 32. 35. 39. 76.

IV. *Disputatio de Paschate*, ὅτι τῇ τρεισκαιδεκάτῃ τῆς σελήνης, πρὸ μιᾶς τοῦ νομικοῦ πάσχα τὸ μυστικὸν τοῦ Κυρίου γέγονε δεῖπνον, καὶ ὡς οὐ τὸν ἀμνὸν τότε μετὰ τῶν μαθητῶν ἔφαγεν ὁ Χριστός. *Decima tertia Lunæ, pridie Legalis Paschatis mysticam Domini cœnam contigisse, neque CHristum tunc cum discipulis agnum comedisse.* Libris in Hexaëmeron Græce & Latine à Corderio subjectum legitur hoc scriptum p. 283 - 300. Incipit: Ἐζήτηται περὶ τοῦ δείπνου τοῦ δεσποτικοῦ πολλοῖς. Depromtum ex eodem Codice Græcò Cæsareo. Vide Lambecium lib. 1. p. 138. 143. & lib. 3. p. 75. Sub titulo *Joannis Damasceni de azymis* exstat in Codice MS. Bibl. Coislinianæ teste Montfaucono p. 585.

V. Κατὰ Πρόκλου περὶ ἀϊδιότητος κόσμου, λύσεις λόγων ιη'. *Adversus Procli Diadochi pro æternitate Mundi argumenta duodeviginti, solutiones*, initio l) & fine mutilæ, & Græce primùm editæ à *Victore Trincavello* Medico, Venetiis in ædibus Bartholomæi Cisterzagensis, 1535. fol. & Latine ex versione eleganti *Joannis Mahotii* Argentenæi, qvi eam Francisco à Turnone, Cardinali dedicavit. Lugd. 1557. fol. Etiam alteram Latinam versionem *Casparis Marcelli* Labbeus commemorat, vulgatam Venetiis 1551. fol. qvam non vidi, nec Mahotium ejus meminisse observavi. Non dubium est hoc opus intelligi à Svida in Πρόκλος, m) ubi ait Proclum fuisse alterum qvi post Porphyrium adversus Christianos bellum moverit, & Philoponum ejus XVIII. ἐπιχειρήματα egregie confutasse. Non æqve exploratum videtur, hoc opere contineri commemorata Simplicio n) Philoponi qvinqve πολύστιχα βιβλία contra æternitatem Mundi, & librum sextum contra æternū mundi motum. Nam neqve librorum numerus congruit, neqve adeo prolixum opus hoc contra Proclum est, ut βιβλία πολύστιχα dici mereantur. Et præter pauca ea qvæ adversus Aristotelem disputat Philoponus ad argumentum Procli XI. cap. 9. seq. diserte etiam promisit se Aristotelis de mundi æternitate sententiam singulari opere oppugnaturum VII. 6. X. 5. XIII. 1. Qvod vero ait suo tempore accidisse, qvod anno Diocletiani 245. contigit, XVI. 4. καὶ νῦν γὰρ ἐφ' ἡμῶν κατὰ τὸ διακοσιοστὸν τεσσα-

l) initio deest libri primi caput 1. integrum & pars secundi capitis. Incipit Græca editio & Mahotii versio à verbis: αἰωνίως ἂν εἰς ταυτὸν ἄγειν, adeoqve paullo locupletior est MSto Codice qvem evolvit Lambinus, qvi incipiebat à verbis: τῇ γὰρ πεπερασμένῃ δυνάμει.

m) Confer qvæ dixi Volum. VIII. cap. 26. p. 522. seq.

n) Vide ibid. p. 631. & 653. seq. ubi annotata reperies loca varia qvibus Philoponum acerrime Simplicius perstringit, & oppugnat.

τεσσαρακοστὸν πέμπτον Διοκλητιανοῦ ἔτος ἐν τῷ αὐτῷ ζωδίῳ τῷ Ταύρῳ γεγόνασιν οἱ ἑπτὰ πλανώμενοι, εἰ καὶ μὴ ἐν τῇ αὐτῇ μοίρᾳ ἅπαντες. id paullo laxius accipiendum, vertendumqve sic: *nam & non longe à nostris temporibus anno 245. Diocletiani, in uno eodemqve signo tauri, licet non in eodem gradu omnes septem planetæ fuerunt.* Nam annus Diocletiani 245. respondet anno CHristi 529. & supra demonstratum est Philoponum centum annis post vixisse.

VII. Commentarii Jo. Philoponi in Aristotelis libros.

1. *Vita Aristotelis* qvæ Ammonii Hermeæ nomine Græce & Latine plus simplici vice edita exstat, in Codice Cæsareo refertur ad Joannem Philoponum, præmittiturqve *Commentario in Categorias*, qvi similiter in Codice Coisliniano de qvo Cl. Montfauconus p. 220. & in jam dicto Cæsareo MSto tribuitur non Ammonio, sub cujus nomine lucem vidit; sed Philopono, qvi illum ex lectionibus Ammonii collegerit ac digesserit. Titulus ibi est: Ἰωάννε Γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως τοῦ Φιλοπόνου ἐκ τῶν συνουσιῶν Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου σχολικαὶ ἀποσημειώσεις εἰς τὰς Ἀριστοτέλους δέκα κατηγορίας. Vide Nesselii Catalogum MSS. Bibl. Vindob. parte IV. p. 7. seq. qvi Philoponi observationes ab Ammonianis in illo Codice distinctas, qvæ in editis confusim leguntur, exstare notat. De Ammonii commentariis dixi lib. IV. c. 26. p. 163. sqq. ubi etiam de illis qvæ *in prædicabilia* sive *qvinqve Voces Porphyrii* exstant, atqve ex ore Ammonii qvidem similiter, sed à Philopono digesta monet Gesnerus in Bibl. & confirmat Codex Cæsareus de qvo Nesselius parte IV. p. 79.

2. *In Analytica priora* σχολικαὶ ἀποσημειώσεις ἐκ τῶν συνουσιῶν Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου, μετά τινων ἰδίων ἐπιστάσεων. *Commentariæ annotationes ex scholis Ammonii Hermeæ cum qvibusdam propriis meditationibus*, adjuncti *Leonis Magentini* n) circa A. 1300. Metropolitæ Mytilenæi commentariis in eadem, & *Anonymi* o) libello de syllogismis prodierunt Græce Venetiis in ædibus Barthol. Zanetti Cisterzagensis 1536. fol. præmissa Victoris Trincavelli ad Herculem Gonzagam Epistola. Latinas versiones tres Labbeus annotavit, unam *Gvil. Dorothei*, Venet. 1541. fol. alteram *Lucilli Philalthei*, ibid. 1544. 1548. 1553. 1555. & tertiam *Alexandri Justiniani*, Chii, Venet. apud Valgrisium 1560. fol.

n) De hoc dixi Volum. VI. p. 383. seq.
o) hanc synopsin dicatam Andreæ Wilckio, separatim cum versione & notis edidit Mich. Wolfius, Professor in Academia Jenensi, Jen. 1621. 8. Dederat etiam Latine Gesnerus Basil. 1542. 8. & Balthasar Baumbach, Neapoli 1601. 12.

3. *In Analytica posteriora*, una cum *Anonymi* Græci p) in librum posteriorem commentario, Venet. apud Aldum 1504. fol. & cum Variis Lect. aliorum Codicum, additoqve *Eustratii* q) Episcopi Nicæni commentario in eundem posteriorem librum, Venet. in ædibus hæredum Aldi & Andreæ Asulani soceri, 1534. fol. Labbeus etiam editionem Græcam A. 1554. memorat. Latine *Andrea Gratiolo* interprete, prodiit Venet. 1542. fol. Paris. 1543. fol. & Martiani Rotæ cura, Venet. 1559. 1568. fol.

4. *In qvatuor primores libros Physicorum, sive auscultationis Physicæ*, Græce cum præfatione Victoris Trincavelli ad Casparem Contarenum Cardinalem. Venetiis in ædibus Barthol. Zanetti, 1535. fol. & Latine *Guilelmo Dorotheo* interprete Venet. 1539. 1541. fol. & ex meliore *Jo. Baptistæ Rasarii* versione ibid. 1558. 1569. 1581. fol. Etiam *qvatuor posteriores Physicorum* libros à Philopono illustratos non est dubium, nam ipse suas σχολὰς in librum octavum memorat t. 6. Atqve sunt qvi illas in Bibl. Vaticana MStas exstare testantur. Sed lucem hactenus non viderunt. In Coislniano Codice de qvo Eruditiss. Montfauconus p. 224. commentariis Philoponi in qvatuor priores Physicorum libros, subjiciuntur commentaria Simplicii in posteriores qvatuor: non Philoponi, nisi in qvintum fortasse librum.

5. *In librum primum Meteororum*, libri III. Græce prodierunt ad calcem *Olympiodori* in meteora, (de qvo supra, p. 351.) Venetiis apud Aldi filios, expensis nobilis viri Federici de Turrisanis, eorum avunculi, 1551. fol. & Latine interprete *Joanne Baptisto Camotio*, Venet. 1551. & 1567. fol.

6. *In libros tres de anima*, Commentarii, ubi libri singuli in τμήματα, commentarii ipsi in θεωρίας sive fusiores disputationes, & πράξεις sive lectiones verba Philosophi brevi explicatione illustrantes a Philopono divisi fuerunt, sed distinctionis hujus vix in libro tertio aliqva supersunt vestigia. Prodiit hoc opus eximium Græce cum Victoris Trincavelli Epistola ad Nicolaum Rodulphum Cardinalem, Venet. in ædibus Barthol. Zanetti 1553. fol. Latinæ versiones à Labbeo laudantur duæ, una *Gentiani Herveti*, Lugd. 1544. 1558. & Venetiis 1554. 1568. fol. altera *Matthæi à Bove* Veronensis, Venet. 1544. 1581. fol.

7. In

p) à pag. 102. ad 114. In succincto hoc Anonymi commentario scriptores nullos memorari observo nisi p. 113. Theophrasti συναγωγὴν προβλημάτων & p. 112. b. Aristotelis πολλὰ τῶν προβλημάτων βιβλία.

q) de hoc Eustratio, qvi circa A. C. 1117. claruit, dixi lib. III. c. 6. §. XXIX.

7. *In libros duos de generatione & interitu,* Græce cum præfatione Francisci Asulani ad Jac. Sadoletum Episcopum Carpentoractensem, Venetiis in ædibus Aldi & Andreæ Asulani soceri, 1527. fol. ante *Alexandrum Aphrodiseum* r) in Meteorologica & de mixtione. Et Latine interprete *Hieronymo Bagolino* Venet. 1540. 1543. 1548. 1559. fol.

8. *In libros qvinqve de generatione animalium* scholia Philoponi (an s) *Michaëlis Ephesii)* prodierunt Græce cum *Nicolai Petri* Corcyræi Epistola Græca ad Andream Matthæum Aqvavivam, Ducem Adriensem. Venetiis per Joannem Antonium & fratres de Sabio 1526. fol. Latina ejusdem Nicolai Petri interpretatio; addito Latino textu Aristotelis ex Theodori Gazæ versione, ibid. anno eodem, mense Octobri, per Joannem Antonium & Stephanum ac fratres de Sabio, fol. litteris Gothicis.

9. *In libros XIV. Metaphysicorum* scholia Latine, *Francisco Patricio* interprete, Ferrariæ * 1583. fol. nam Græce nunqvam prodierunt. Patricius autem qvi Codice Græco monasterii Basilianorum Monachorum qvod Flattri dicebatur, in insula Cypro, usus fuit, dubitavit an auctor Philoponus esset, qvoniam contra illius morem paullo succinctiore commentandi ratione & à theorematibus ac digressionibus libero utitur. Ammonii tamen discipulum atqve adeo Philoponum facile agnoscas. In Codice Cæsareo inscribitur: ἐξήγησις τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους ἀπὸ φωνῆς Φιλοπόνου ἰωάννου. Vide Nesselium parte IV. p. 107.

VIII. Alia Philoponi scripta edita.

Συναγωγὴ τῶν πρὸς διάφορον σημασίαν διαφόρως τονουμένων λέξεων *collectio vocum qvæ pro diversa significatione accentum diversum accipiunt,* ordine litterarum digesta. Sæpius prodiit Græcis subjecta Lexicis. Sed separatim & qvintuplo à se auctam (ita tamen ut additamenta sua à primi auctoris

r) de hoc dictum est lib. IV. cap. 25.

s) Conradus Gesnerus p. 424. Bibl. *Nicolaus Petrus Corcyræus Philopono hosce commentarios tribuit, à Sergio Stiso præceptore suo in Messappia iis se donatum scribens. Verum ego ab erudito qvodam viro in Italia accepi, eos neqvaqvam Philoponi esse sed* Michaëlis Ephesii, *si bene memini, quod etiam ipse facile credo. Nam & multo breviores hi commentarii sunt, & paraphrasticam brevitatem Michaëlis præ se ferunt, & non inscribuntur ut reliqui commentarii Philoponi ex synusiis Ammonii Hermeæ* &c.

* Non Venetiis, ut legas in Patinianis p. 46.

ris observatis distinxerit) usibus studiosorum Græcæ Lingvæ obtulit vir multis aliis majoribus nominibus de illa meritissimus *Erasmus Schmidius* Witeb. 1615. 8. Titulus est: *Cyrilli, vel ut alii volunt Joannis Philoponi* (hujus esse non dubitabat H. Stephanus) *opusculum utilissimum de differentiis vocum Græcarum qvoad tonum, spiritum, genus &c.* Accessit Schmidii dissertatio de pronunciatione Græca antiqva.

Περὶ διαλέκτων *de qvinqve dialectis Græca lingvæ*, ἐκ τῶν Ἰωάννου τοῦ Γραμματικοῦ τεχνικῶν sive ex *Arte Grammatica* Joannis Philoponi (an Joannis Characis? ut suspicatur Gesnerus) prodiit Græce cum aliis Grammaticis scriptis in Varini Camertis thesauro, cornu copiæ & hortis Adonidis apud Aldum 1496. fol. & minoribus typis 1504. fol. nec non ad calcem Lexici Græcolatini Venet. 1523. fol. & deinde sæpius: etiam Latine in Appendice thesauri Græcæ Lingvæ qvem H. Stephano debemus, & ad calcem Lexici Joannis Scapulæ.

Scholia in Hesiodum qvæ se habere testatus est Jo. Alexander Brassicanus præf. ad Salvianum, puto fuisse edita illa vel in Opera & dies qvæ Johannem Tzetzem auctorem habent, vel in Theogoniam sed qvæ non Johannis Philoponi sunt sed Johannis Galeni sive Pediasimi. Vide si placet qvæ dixi lib. 2. hujus Bibl. c. 8. §. 16.

IX. Scripta Philoponi inedita vel deperdita.

In *Platonem* aliqva scripsisse colligas è Nicephori XVIII. 47. ubi cum Philoponum Platonis & Aristotelis Philosophiæ peritissimum laudasset, subjungit, οἷς *καὶ πλείω, μάλιστα δὲ τῶν Ἀριστοτέλους ἀπορρήτων λαμπροτάτας ἐξηγήσεις κατέλιπεν.* Atqve in Codice Bibl. Coislinianæ cujus meminit Cl. Montfauconus p. 598. inter τοὺς Πλάτωνα ὑπομνηματίζοντας memoratur ἰωάννης ὁ Φιλόπονος, ὅστις καὶ κατὰ Πλάτωνος t) ἠγωνίσατο, πολλάκις δὲ καὶ κατὰ Ἀριστοτέλους.

In Ptolemæi magnam Syntaxin. Meminit Theodorus Meliteniota, supra p. 206.

In Nicomachi Geraseni Arithmeticam. Exstat MS. in variis Bibliothecis, etiam in Johannea, hujus Urbis Hamb. ex legato viri summi, Lucæ Holstenii. Vide qvæ dixi lib. IV. cap. 22. §. 3. Svidas etiam inter Philoponi scripta memorat συγγράμματα γραμματικὰ, φιλόσοφα, ἀριθμητικά.

De

t) contra Priscianum Lydum Philosophum de qvo lib. III. c. 9. §. 15.

De usu astrolabii, MS. habuit Thomas Reinesius. Exstat etiam in Bibl. Cæsarea, & (Gesnero teste) in Italiæ Bibliothecis.

De orthographia liber & alius περὶ λέξεως MSS. in Bibl. Cæsarea. Vide Nesselium parte IV. p. 130. & 141.

De Atticis particulis opusculum Gesnerus memorat in Bibl.

Ῥητορικὰ συγγράμματα Svidas in Ἰωάννης.

Βιβλιδάριον, *libellus* περὶ τῶν δογματισθέντων περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος adversus ea qvæ *de SS. Trinitate* docuit in sermone Catechetico *Joannes Scholasticus* Patriarcha CPol. (defunctus A. C. 577.) Vide Photium Cod. 75.

Contra Synodum Chalcedonensem. Meminit Photius Cod. 55.

Περὶ ἀναστάσεως *de resurrectione* opus in plures τόμους distinctum, qvorum numerus apud Photium Cod. 21. excidit. In illo sententiam Origenis de corporibus resuscitatorum spiritalibus defensitavit, ut constat ex illius verbis qvæ adducit Nicephorus XVIII. 47. Oppugnarunt Philoponum *Theodosius* Monachus de qvo Photius Cod. 22. nec non *Conon*, *Eugenius*, *Themistius*, de qvibus Cod. 23.

Διαιτητὴς sive *Arbiter* sententiarum περὶ ἑνώσεως, *de unione naturarum in Christo*, compositus Sergio CPol. Patriarcha svadente, si credimus Nicephoro XVIII. 47. & hæresi Monophysitarum defendendæ destinatus. Fragmenta ex eo leguntur in Damasceno de hæresibus apud Coteler. T. 1. monumentor. p. 309. ubi legas ἐκ τοῦ διαλόγου τοῦ Διαιτητοῦ. Sed in nova edit. Damasceni T. 1. p. 101. V. C. Michaël le Qvien Possevinum secutus edidit: ἐκ τοῦ δ´ λόγου, atqve ita etiam fuit in Codice desideratissimi nostri Godfr. Olearii, cujus mentio in Actis Erud. T. 2. supplem. p. 477. Certe dialogorum moris nullum in illis fragmentis satis licet longis vestigium. Κεφαλαίων decem Nicephorus: septem Photius Cod. 50. meminit, narrans *Niciam* Monachum scripsisse κατὰ τῶν τοῦ Φιλοπόνου κεφαλαίων ζ´ ὧν διεμνημόνευσεν ἐν τῷ καλουμένῳ αὐτοῦ λόγῳ διαιτητῆς. *Anastasii* Antiocheni λόγον κατὰ τοῦ Διαιτητοῦ, μᾶλλον δὲ διαιρέτου, laudat S. Maximus confessor T. 2. Opp. p. 124. Ex *Georgii Pisidæ* jambis adversus Philoponum qvædam affert Nicephorus XVIII. 48. ubi etiam *Leontii* Monachi librum capitum triginta, Philopono oppositum celebrat.

Πρὸς Ἕλληνας συγγράμματα eidem Nicephoro c. 47. memorata haud diversa puto à libris contra Ethnicorum Philosophorum dogma *de Mundi æternitate*, de qvibus supra p. 360. & ab opere adversus Jamblichum,

κατα

κατα τῆς σπουδῆς Ἰαμβλίχου ἣν ἐπέγραψε περὶ ἀγαλμάτων, *Imagines* sive *idola numine cassa esse*, contra *Jamblichum* Philosophum. De hoc scripto Photius Cod. 215.

Adversus haereses. πρὸς λοιπὰς τῶν αἱρέσεων. Niceph. XVIII. 47.

Κατὰ Σεβήρου, *contra Severum* Antiochenum, Svid. in Ἰωάννης. Ex hoc opere puto esse *κεφάλαια ιζ πρὸς τοὺς Ἀκεφάλους Capita XVII. adversus Acephalos*, MSS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio IV. p. 215. Incipit: Εἰ ὁ λέγων τὸν Θεὸν μόνον, τὸν Χριστὸν, μανιχαΐζει, καὶ ὁ λέγων μόνον ἄνθρωπον τὸν Χριστὸν, παυλιανίζει, καὶ ὁ λέγων Θεὸν τέλειον τὸν Χριστὸν, ἄνθρωπον δὲ ἀτέλειον, ἀπολιναρίζει.

Διαίρεσις τῶν τριῶν ψυχικῶν δυνάμεων πρὸς τὰς τέσσαρας γενικωτάτας ἀρετὰς, πῶς ἐν ταῖς τρισὶν εἰσιν αἱ τέσσαρες. *quomodo virtutes quatuor cardinales sint in tribus facultatibus animæ.* MS. ibid. p. 216. Incip. Φασί τινες, τί δήποτε.

Liber Philoponi de pulsibus, qvem Gesnerus in Bibl. commemorat & in Italiæ Bibliothecis MS. extare testatur, fuit etiam MS. apud Cl. V. Thomam Reinesium. Sed puto alium habuit auctorem Medicum hoc nomine, aut non diversus fuit à libro de pulsibus qvem habemus sub nomine *Philareti*, Latine editum ex versione Albani Torini Vitodurensis, ad calcem Aëtii Latine vulgati Basil. 1533. 8. & inter Medicos principes H. Stephani 1567. fol. post Aëtium. Philoponum Medicum ex Paulo Ægineta memorat Andreas Tiraqvellus lib. de Nobilitate p. 389.

❁ ❁ ❁

Indices scriptorum in Philopono contra Proclum & in Commentariis ad Aristotelem laudatorum dare animus est infra, capite XXXIX.

CAP.

CAP. XXXVIII.
De PHOTIO Patriarcha CPol.

Photii ætas & vita. 1. Synodi in caussa Photiana celebratæ. 2. Scriptores de caussa Photiana Photio infesti. 3. Photio æquiores. 4. Photii alii circiter viginti. 5. De Photii Bibliotheca. 6. Editiones Bibliothecæ Photianæ. 7. Versiones affectæ aut ineditæ, vel editiones promissæ. 8. Index scriptorum de quibus Photius disserit, variis illustratus observationibus. 9. Epistolæ Photii. 10. Index eorum ad quos Photius scripsit. 11. Libri quatuor contra Manichæos. 12. Nomocanon. 13. Alia ejus scripta edita. 14. Scripta adversus Latinos. 15. Amphilochia. 16. alia Photii scripta inedita. 17. & deperdita. 18. Photii scripta per odium à Latinis exusta, vel suppressa aut interpolata. 19.

I.

PHOTIUS Tarasii patricii, cui Bibliothecam inscripsit, frater, ex nobilissima prosapia, Tarasium A. C. 806. defunctum Patriarcham habuit πατρόθειον, a) quod propatruum interpretor. Omnibus ingenii dotibus illustris maximisque negotiis aulicis primum ac civilibus, b) deinde ab A. C. 858. Ecclesiasticis c) admotus, maxi-

Aaa

a) Photius ipse Epist. Encyclica p. 60. ubi male Montacutius πατρόθειον interpretatur *patrem*. Allatio p. 356. contra Creyghtonum πατρόθειος est ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος sive patruus. Sed temporis ratio suadet potius intelligi τὸν ἐκ πατρὸς θεῖον, propatruum, quem ab aliis proavunculum appellari video.

b) Functus est Photius munere protospatharii sive præfecti satellitum Imperatorum & protosecretarii ac Senatoris præcipui, & ab Michaële Imp. CPolitano missus legatus ad Assyrios. Vide Hanckium de Byz. rerum scriptor. p. 273. seq. & de legatione in Assyriam Photium ipsum præf. ad Bibliothec. Pro πρωτοσπαθάριος apud Constantinum Porphyrogenitum de administrando imperio c. 51. & alibi est $\overset{\vartheta}{\alpha}$, in Photii Epistolis subinde scribitur ἀσπαθάριος, quod Meursium Constantini & Montacutium Photii Epistolarum interpretem fugit, sed ab eo tempore notatum à multis, ut Harduino in nummis urbium illustratis p. 167. Cangio in glossar. in σπαθάριος.

c) In locum Ignatii, Bardâ Imperatoris avunculo & Curopalata, sive aulæ Magistro potissimum impellente dejecti coactique se abdicare A. 858. creatus est Patriarcha Photius 25. Dec. ita non improbe inhians illi dignitati, ut in Epist. VI. ad Bardam p. 69. scribat se mortem potius præoptasse. διὰ τοῦτο γὰρ ἀγόμενος καὶ ἑλκόμενος &c. *eamque ob caussam ultro & attractus molestissimam rem ferebam. Atque utinam me mors prius invasisset, antequam huc violenta, intolerabili potius electione arriperer. Nequaquam tot & tantorum malorum fluctus animam meam quotidie* &c.

maximorum in Ecclesia motuum materia & occasio fuit, qvos multis & magnis voluminibus ex diversarum partium studio, prout amor vel odium scribentibus svasit, diversimode narratos ac traditos non licet legere sine indignatione, scissasqve in hunc usqve diem exinde Ecclesias non sine dolore intueri. Fabulam de spadone Photio, persvasam multis à Baronio atqve ut Canonibus adversam docerent ejus ordinationem, identidem ingestam refellit Martinus Hankius qvi Photii vitam accurate & diligenter scripsit libro de Byzantinarum rerum scriptoribus Lips. 1677. 4. parte 1. cap. 18. §. 3. seq. & Frid. Spanhemius filius libro de Papa fœmina T. 2. Operum p. 627. 634. Antonius Pagi ad A. C. 868. num. VIII. Qvod ex Laico ordinatus sit Episcopus ac Patriarcha, negari non potest, sed hoc Tarasii, Nicephori, Nectarii, Georgii Cyprii, & Georgii Scholarii Patriarcharum CPol. Thalassii item Cæsareensis, Cypriani Carthaginiensis, Ambrosii Mediolanensis, Epiphanii Salaminiæ in Cypro & multorum aliorum exemplis defenditur. d) Patriarchali sede bis pulsus est Photius, semel à Basilio Macedone A. 867. 25. Sept. qvod ipsum super interfecto Michaële Imp. graviter reprehensum sacris interdixisset e): atqve iterum à Leone sapiente Basilii F. A. 886. qvod jure an injuria insidiarum conscius argueretur cum Theodoro Santabareno, cui etiam effossi sunt oculi. f) Ex priore illa depositione restitutus fuit jussu ejusdem Basilii omniumqve consensu g) cum Ignatius Photii decessor diem obiisset 23. Octobr. A. 877. Sed post alteram, obiit in exilio in monasterio Armeniacorum Bordi dicto, h) circa A. 891. i) cum ipsi A. 886. successor datus esset vix sedecim natus annos Stephanus Porphyrogenitus Leonis Sapientis frater, de qvo Acta Sanctor. 17. Maj. T. IV. p. 36. seq.

II. *Synodi in caussa Photiana celebratæ CPoli.*

Pro Photio.

A. 861. contra Ignatium, duplici congressu Episcoporum 318. unde ἡ πρώτη καὶ δευτέρα λεγομένη in templo SS. Apostolorum celebrata.

Ejus

d) Vide Allatium de consensu Ecclesiæ Græcæ & Lat. p. 594. & libro de ætate & interstitiis in collatione ordinum p. 165. seq. Nic. Comnenum prænotionibus Mystagog. p. 130. seq.

e) Hanckius libro laudato §. CVII. seq. p. 336.

f) Idem §. CLXXVII. seq. p. 384.

g) Vide Harduini Concilia T. VI. p. 294.

h) Anselmus Bandurius in serie Chronologica Antiqvitatibus CPol. præmissa p. XLVI. ex Zonaræ Annal. T. 3. p. 141.

i) Anton. Pagi ad A. C. 886. num. V.

Ejus Canones XVII. exstant T. V. Harduin. p. 1195. Eosdem agnoscunt & illustrant Jo. Zonaras, Theod. Balsamon & alii Græci Canonum interpretes. Acta periere. Latrocinalem vocat Nicolaus I. Papa, Stylianus Neocæsariensis συνέδριον ληστρικόν. Invehuntur in eam una cum aliis Ignatianæ partis Nicetas in Ignatii vita p. 966. seq. T. V. Concilior. edit. Harduini. Alii Græci amplectuntur.

Post hanc alia tria Photiana Concilia celebrata Allatius p. 278. contra Creyghtonum & libro de octava Synodo Photiana p. 8. notat: unum contra Nicolaum Papam, & alterum iterum contra Ignatium, tertium iterum contra Papam, de qvibus Synodis nihil præterea constat, qvemadmodum nec de illa qvam habuit Photius apud Blachernas sub initium Patriarchatus sui A. 859.

A. 879. *Episcoporum 383. in æde S. Sophiæ post Ignatium A. 877. jam defunctum, præsentibus & Photium agnoscentibus Ioannis VIII. Papæ legatis.* Acta hujus Concilii, qvod octavi generalis nomine Græcis Photianarum partium, ut sunt pleriqve, venit, diu delituere in Bibl. Vaticana & Columnarum, è qvibus excerpta qvædam Latine dedit Baronius ad A. 879. n. 63. seq. testatus ea integra se possidere ex versione Friderici Metii: Atqve inde Binius T. 3. Conciliorum parte 2. p. 100. Labbeus T. IX. p. 324. Harduin. T. VI. p. 210 Confer Eliam du Pin T. 7. Bibl. Eccles. p. 99. seq. Alia ex Ioannis Becci sive Vecci Patriarchæ CPol. λόγῳ de pace Ecclesiæ Beveregius T. 2. magni Synodici p. 273. Græce & Lat. Oxon. 1672. fol. Ex his & aliis qvæ evoluisse se testatur excerptis Actionum VII. numero divisis historiam hujus concilii tradit Gvil. Caveus in parte altera Hist. literaria scriptorum Eccles. ad A. 879. Deniqve Acta integra Græce & Latine vulgavit ex Vaticano Codice Io. Harduinus T. VI. Concil. p. 214-343. Hujus acta servantur etiam in Bibl. Bavarica Radero teste, atqve in Cæsarea, ut notat Nesselius p. 154. una cum Epistola Joannis VIII. ad Photium.

Contra Photium.

A. 869. pro Ignatio Episcoporum 102. præside per vicarios suos Hadriano II. Papa. k) Acta hujus Synodi decem πράξεσι sive Actionibus divisa, qvæ Romanæ Ecclesiæ sociis & Græcis qvibusdam λατινόφρονσι Oecumenica octava Synodus est, ex Anastasii Bibliothecarii passim locupletiore versione, & Græce cum nova interpretatione Matthæi Raderi S. I. (qvi illa primum utraqve lingva edidit Ingolstad. 1604. 4.) occurrunt in Conciliis Binii T. III. part. 1. & Labbei T. VIII. atqve Harduini T. V.

k) Confer Launojum VIII. 10. Epist. p. 734. seq. edit. Lond. Franciscum Joverium in velitatione de octava Synodo.

III. *Scriptores de caussa Photiana, Photio infesti.*

Nicolaus I. Hadrianus II. & alii Pontifices Photium damnantes. Vide Io. Veccum lib. 3. de process. Spiritus S. apud Allat. de purgatorio p. 829. seq.

Nicetas Paphlago in vita Ignatii Patriarchæ, & alia Styliani Mapæ, Neocæsar. Episcopi, Theognosti Monachi & aliorum scripta cum Synodo Anni 869. edita, & Anastasius Bibliothecarius Synodi illius interpres, tum præfat. ad Synodum tum in Vitis Pontificum.

Auctor libelli Synodici à Io. Pappo editi.

Auctor vitæ S. Nicolai Studitæ, in Actis Sanctor. T. 1. Februar. p. 548.

Cæsar Baronius & *Henr. Spondanus* ad A. 858. seq. *Antonius Pagi* in censura Baroniana.

Andreas Schottus præfat. ad Photii Bibliothecam.

Leo Allatius libro de Synodo octava Photiana Rom. 1662. 8. & contra Creygthonum Exerc. XVI. seq. p. 272. seq. & de consensu utriusqve Ecclesiæ lib. 2. cap. 4. 5. 6. 7. ac de libris Ecclesiasticis Græcor. p. 147. seq.

Lud. Maimburgius in Historia schismatis Græcorum, edita Gallice Paris 1677. 4. Amstelod. 1682. 12. Et è Maimburgio auctor supplementi ad Lexicon Historicum Morerianum.

Natalis Alexander Historiæ Eccles. Seculi IX. & X. dissertatione IV. quæ est de schismate Photiano.

Elias du Pin Tomo VII. Bibliothecæ Eccles. & alii scriptores Historiæ Eccles. Romanis sacris addicti, ut *Nic. Vignier*, *Anton. Godeau*, *Claud. Fleury* &c.

IV. *Photio æquiores.*

Joannes VIII. Epistolâ ad Photium & alii in Synodo A. 879.

Joannes Zonaras Tomo III. Annal. Ioannes Scylitzes Curopalata, Cedrenus & alii Historiarum illius temporis scriptores Græci.

Magdeburgenses Centuria IX. & alii Historiæ Eccles. scriptores è Protestantibus.

Richardus Montacutius notis ad Photii Epistolas editas Lond. 1651. fol.

Robertus Creyghton prolegom. ad Sylvestri Sguropuli Historiam Synodi Florentinæ Hagæ 1660. fol.

Martinus Hanckius libro de Hist. Byz. scriptoribus part. 1. cap. 18. Lipsf. 1677. 4.

Gvil. Cave in Historia litteraria scriptorum Eccles. ad A. C. 850. & in conspectu sæculi noni qvod ipse appellat Photianum.

Phil. Mornæus in Mysterio iniqvitatis sive Historia Papatus p. 165. sq. 282. &c. *Jean le Sueur* Hist. del' Eglise &c.

Humfredus Hody in libro Anglice edito de sedibus vacantibus, *case of sees vacant* capite XIV. p. 139 - 169.

V. *Photii alii circiter viginti.*

Photius *Babylonis* Episcopus qvi interfuit Concilio CPol. A. C. 460.

Photius *Belisarii* ex Antonina privignus, memoratus Procopio in Hist. arcana p. 5. & lib. 1. de bello Gothico c. 5. aliisqve in locis.

Photius Episcopus *Clerorum* κλήρων in Phrygia Salutari, interfuit Synodo Photianæ A. 879.

Photius presbyter *CPol.* cum Nestorio condemnatus A. C. 435. Vide Christianum Lupum ad Epistolas à se editas p. 557. & Tillemontium T. 14. memor. p. 607. 787. seq.

Photius *Corinthi* Episcopus qvi interfuit Concilio CPol. sub Menna A. C. 536. & in qvibusdam Codicibus appellatur Photinus.

Photius *Cypri*, in Synodo Sardicensi A. 347.

Photius *Iborensis* sive Ibororum in Hellesponto, qvi interfuit synodo Trullanæ A. 687.

Photius Episcopus *Nacolia* in Phrygia Salutari, interfuit Concilio CPol. A. 869.

Photius navis præfectus ἀνὴρ πολεμικὸς καὶ δραστήριος tempore Basilii Macedonis atqve adeo Photii Patriarchæ. Vide Cedrenum p. 478.

Photius *Nicææ* in Bithynia Episcopus qvi interfuit Concilio sexto generali celebrato CPoli A. 680.

Photius *Nicopoleos* in Armenia Episcopus qvi Synodo Trullanæ A. 687. interfuit.

Photius interfector Phocæ Imperatoris A. C. 610. de qvo Nicephorus CPol. in breviario p. 4.

Photius πρεσβεύων ad qvem Epistolæ Severi Antiocheni.

Photius *Russiæ* Metropolita cujus meminit Sguropulus in Historia Synodi Florentinæ habitæ A. 1438. p. 14.

Photius *sceuophylax* & Logotheta CPol. qvi scripsit vitam Lucilliani hieromartyris qvam cum Conradi Janningi versione habes in Actis sanctor.

ctor. T. 1. Junii p. 276 - 286. Laudavit Allatius p. 753. libri de purgatorio. Incipit: πάλαι μὲν ἐγκωμιάζειν.

Photius *Sebastopoleos* in Armenia prima Episcopus, qvi interfuit Synodo Trullanæ A. C. 687.

Photius *Sophista*, Magister Nicobuli, cujus mentio in Epistolis Gregorii Naz. 61. 91. & 118. Vide Tillemontii memorias Hist. Eccles. T. IX. p. 544.

Photius *Theodori* Studitæ, de qvo supra cap. 35. pater.

Photius *Tyrius* Metropolita qvi A. 449. Synodo Ephesinæ interfuit & cujus libellus supplex ad Marcianum Imp. exstat in actis Concilii Chalced. A. 451. actione IV. T. 2. Binii p. 243. & T. 4. Labbei p. 541. & T. 2. Harduin. p. 435. Iterum mentio p. 503. & 531. Huic συναγωγὴν καὶ ἔκθεσιν τῶν ἁγίων πασῶν συνόδων tribuit Stephanus le Moyne notis ad Varia sacra p. 783. Hic est Photius qvi Theodosii junioris Imp. jussu cum Eustathio Beryti Episcopo cognovit de caussa Ibæ Episcopi, scriptaqve ab eo ad Marin Persam Epistola, & eum absolvit. Vide Vigilii Papæ constitutum A. C. 554. in Baluzii nova collectione Concil. p. 1554. seq.

Deniqve in Catena Corderiana ad Lucam pro *Phosterio* Photio nomen reponendum haud dubitat Combefisius in Bibl. Concionatoria. Sed iste Photius haud alius à Patriarcha CPol. de cujus scriptis deinceps dicendum.

VI. Photii Bibliotheca.

Insignis thesaurus non liber, qvi ab auctore inscribitur ἀπογραφὴ καὶ συναρίθμησις τῶν ἀνεγνωσμένων ἡμῖν βιβλίων, ὧν εἰς κεφαλαιώδη διάγνωσιν ὁ ἠγαπημένος ἡμῶν ἀδελφὸς Ταράσιος ἐξῃτήσατο, ἔστι δὲ ταῦτα εἴκοσι δεόντων ἐφ' ἑνὶ τριακόσια. *Descriptio atqve enumeratio lectorum à nobis librorum, quorum argumenta cognoscere desideravit dilectus frater noster Tarasius, suntque viginti & uno demtis trecenti.* Hoc opus Photius composuit anteqvam crearetur Patriarcha, cum obiret legationem in Assyriam, ut ipse in Epistola ad Tarasium l) testatur. Dedit autem in illo specimen pulcherrimum Historiæ librorum Criticæ, qvod mirum est per tot annorum centurias non plures imitatores habuisse, donec nostra ætate jam à qvinqvaginta annis tanto illud cum fructu freqventatur per varias Europæ lingvas ab Ephemeridum literariarum & Actorum eruditorum clarissimis scriptoribus, qvibus

l) Hæc in edit. Græca legitur ad calcem operis p. 892. in aliis rectius præmittitur.

qvibus omnibus præivisse Photius exemplo suo, m) & qvomodo cum laude in illo genere versari deberent, præclare demonstrasse utiq; videtur. Certe sive varietatem & copiam librorum spectes, omnis generis insignes in hac Bibliotheca reperies, Theologos ac Doctores Ecclesiæ, Conciliorum acta & juris Ecclesiastici commentarios, Medicos, Philosophos, Historicos, Oratores, Grammaticos, sed poëma vix ullum præter unas sacrorum librorum Metaphrases ab Eudocia Augusta Homericis versibus concinnatas. Si diligentiam reqviras, experieris eum jam de scriptoribus ipsis jam de scriptis qvæ scitu digna sunt annotare, argumentum & ordinem ac scopum libri cujusqve exponere plerumqve, perspicue & accurate jam pluribus jam paucioribus verbis, & non raro selecta ex illis loca & qvæ in primis digna notatu visa ipsi sunt, excerpere. Si deniqve judicium respicias Critici, videbis eum censuram ferre de stylo scriptorum, de tractandi ratione, de doctrina ipsa; idqve sinceritate & acumine tanto, tanta libertate etiam in antiqvioribus Ecclesiæ scriptoribus, ut hoc doctos qvosdam viros male habuerit, n) tam eruditam autem ferre censuram & acrem, ut facile appareat eum rerum de qvibus loqvitur peritissimum fuisse. Itaqve veritas ipsa inimico Photiani nominis Nicetæ Paphlagoni extorsit, ut in vita Ignatii o) scriberet Photium τῶν εὐγενῶν κατὰ σάρκα καὶ περιφανῶν σοφίᾳ τε κοσμικῇ καὶ συνέσει τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ φερομένων εὐδοκιμώτατον πάντων νομιζόμενον, γραμματικῆς μὲν γὰρ καὶ ποιήσεως ῥητορικῆς τε καὶ φιλοσοφίας, ναὶ δὴ καὶ ἰατρικῆς p) καὶ πάσης ὀλίγου δεῖν ἐπιστήμης τῶν θύραθεν τοσοῦτον αὐτῷ τὸ περιὸν ὡς μὴ μόνον σχεδὸν φάναι τῶν κατὰ τὴν αὐτοῦ γενεὰν πάντων διενεγκεῖν, ἤδη δὲ καὶ πρὸς τοὺς παλαιοὺς αὐτὸν διαμιλλᾶσθαι. πάντα γὰρ συνέτρεχεν ἐπ' αὐτῷ, ἡ ἐπιτηδειότης τῆς φύσεως, ἡ σπουδὴ, ὁ πλοῦτος, δι' ὃν καὶ βίβλος ἐπ' αὐτὸν ἔρρει πᾶσα. πλέον δὲ πάντων ὁ τῆς δόξης ἔρως, δι' ὃν αὐτῷ καὶ νύκτες ἄυπνοι περὶ τὴν ἀνάγνωσιν ἐμμελῶς ἐσχολακότι. *Claris & illustribus oriundum natalibus rerumqve civilium & politicarum usu prudentiaqve & scientia clarissimum. Grammatica enim litteratura & carminis pangendi dicendiqve laude, qvin & Philosophia & Medicina* p) *& omnium prope liberalium disciplinarum studio cogni-*

m) Confer Christianum Junckerum τὸν μακαρίτην in schediasmate Historico de Diariis eruditorum edito Lipsiæ 1692. 12. p. 72. & Constantinum Wolfium in diss. de Photio Ephemeridum eruditorum inventore Witeb. 1688.

n) H. Dodvvellus diss. ad Irenæum p. 409. *Ita sæpe severus vetustissimorum Patrum censor est Photius, propterea à Bullo nostro merito castigatus.*

o) in Conciliis Harduini T. V. p. 959.

p) De medica Photii peritia confer ipsius Epist. 169.

cognitioneque tantopere florebat, ut aevi sui facile princeps haberetur, imo & cum veteribus jam certare posset. Omnia quippe in illo concurrerant, aptitudo quaedam & naturae vis ac felicitas, studium, opes, quibus sibi librorum maximam copiam q) comparabat: & quod prae cunctis, gloriae laudisque cupido, qua incensus totas noctes, ut lectioni assidue vacaret, ducebat insomnes. Post hoc inimici hominis testimonium non opus est aliorum de Photio ejusque βιβλιογαρυλλέξῃ ἀνθολογίᾳ r) sive Μυριοβίβλῳ elogia allegare, ut Dan. Heinsii prolegom. ad Aristarchum sacrum, & aliorum quae apud Hanckium s) & Thomam Pope Blount t) collecta, & facile aliis augenda u) prostant. Potius notare juvat quae in pulcherrimo hoc opere à viris doctis desiderantur. *De Bibliotheca Photii miror*, inquit Casaubonus, x) *quod vir tantus omnem adeo τάξιν insuper habuerit, nam ut taceam, quod auctores non distinguit sed confundit in unum, ut non dicam artium & scientiarum auctores misceri & Historicos diversissimorum temporum, ut illud sane quam mirum ejusdem scriptoris scripta ejusdem saepe argumenti locis adeo diversis commemorari, ut Arriani, Jo. Philoponi & aliorum. Quid quod ejusdem libri* y) *eadem excerpta vix paucissimis mutatis verbis proponit, ut p. 217. & 278. Apparet virum doctum, ut quemcunque librum sors ei obtulisset, solitum devorare, ac statim in codicem suorum excerptorum aliquid sibi ex eo annotasse.* Hoc mihi videtur verisimilius, quam quod viro doctissimo Henrico Valesio z) persvasum, Bibliothecam Photianam plurimis in locis inter-

q) Librorum usum in exilio ademtum sibi esse queritur Epist. 97. ad Basilium Macedonem.

r) Gregorius Patriarcha CPol. ad Imperatorem Trapezuntium in Allatii Graecia Orthodoxa T. I. p. 449. ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς βιβλιογαρυλλέξης ἀνθολογίας Φωτίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸ τοῦ Εὐλογίου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας προκείμενον λύειν ἁρμόζειν &c.

s) Hanckius de Byz. rerum scriptor. p. 393. seq.

t) Tho. Pope Blount in Censura scriptorum p. 351. seq. Essais de literature T. 1. p. 94.

u) Casaubonus in Casaubonianis p. 12. *Solet Photius ita res excerpere, ut verborum elegantias aut proprietatem non negligat. Solet etiam, ubi rerum summam, quam auctores tractarunt, exposuit, de genere scribendi & charactere aliquid notare. Atque id maxime eum auctorem nobis commendare debet, est enim in ea parte eximius, ut non parum profecturus videatur qui ejus elogia comparaverit cum similibus judiciis Dionysii Halicarnassei & aliorum.* Franciscus Vavassor de ludicra dictione p. 143. *qua prudentia vir fuit Photius, quo acumine, quam sincerus & elegans in omni judicio.*

x) Casauboniana p. 11.

y) Dionysii Aegei Δικτυακῶν Cod. 185. & 211. Sic Damascii Cod. 181. & 244.

z) Valesius in calce notarum ad excerpta de legationibus. *Huic operi idem videtur contigisse quod Bibliotheca Photii, cui altera ejusdem argumenti adjecta est, ut patet ex indice*

interpolatam nec unius esse auctoris, immo quartam partem & amplius ab alio esse scriptore. (*) Qvanqvam verum est in MSS. Codicibus aliqvando reperiri excerpta ejuscemodi sine nomine Photii, ut constat ex Lambecii lib. VII. p. 141. & Valesio assentiens Ludolphus Kusterus ad Svidam in Ἡραΐσκος cum notasset verba qvædam è Damascio adducta à Svida legi etiam apud Photium Cod. 242. sed absqve ulla connexione cum iis qvæ ibi præcedunt, ut vel dicendum sit incuria librariorum qvædam ibi omissa esse, vel excerptorem loci istius, qvisqvis ille sit, officio suo negligenter functum esse, *sunt enim*, inqvit, *non pauca in Collectaneis Photianis quæ non crediderim ab ipso Photio profecta esse sed ab interpolatoribus ejus, qui temere & absque ullo judicio quædam auctorum loca, mutilato prorsus sensu operi illi inseruerunt. Neque enim Bibliothecam Photii ab uno auctore compilatam esse, vel eo argumento satis probari posse puto, quod non solum integra interdum opera bis in ea recensentur, sed etiam in unius libri epitome eadem sæpe ῥήσεις, eademque auctorum loca diversis in locis repetantur, id quod pluribus exemplis hic probare possem, si id nunc agerem. Sed hac de re alibi forte plura.* Attamen hæc omnia potuerunt ab auctoris jam otiosi jam properantis & pluribus intenti distractione proficisci, qvo etiam retulerim diversum acumen qvod in hoc opere arguit Vignolius Marvillius T. II. miscellaneorum Historico Crit. p. 310. diversumqve stylum. Potuit etiam fieri, ut qvæ Dupinii suspicio est T. 7. Bibl. Eccles. p. 103. idem scriptor eundem librum jam perstringat brevius, jam ex eo prolixiora annotet excerpta: jam accuratum ferat de singulis judicium, jam procedente opere levius censurâ defungatur. Josephus Scaliger Epist. 401. ad Laur. Rhodomannum, *utinam*, inqvit, *tam diligens Photius in librorum Diodori deperditorum argumentis fuisset, quàm in futilibus amatoriis libris Jamblichi & aliorum fuit.* Hinc Huetius demonstrat. Evangel. proposit. 3. p. 58. *jampridem* ait *doluisse viris eruditis, frivola quædam diligenter excerpsisse aliquando Photium ex futilibus scriptoribus, cum optimos auctores & perutiles satis leviter delibarit.* Casaubono Exerc. 1. ad Baron. c. 3. p. 33. plane inter falsarios videtur nomen Photii deferendum propter verba Josephi adducta contra Josephi mentem. *Vides*, inqvit, *quam mala fide & verba Josephi & sententiam Photius recitet. Atque hoc non semel diligens lector in eo præstantissimo scriptore, si attendat, observabit. Solet enim nonnunquam pugnantes inuicem sententias diversorum auctorum uni alicui tribuere, & integras narrationes*

 hic

auctoribus qui hic in illa Bibliotheca descripti reperiuntur. Ejusdem Valesii sententiam meminit Menagius in Historia mulierum Philosopharum p. 74. & Colomesius paralipomenis de scriptor. Eccles. p. 268. **) Colomesius in opusc. p. 97.

hoc pacto confundere. Iniqvius judicium est Scipionis Tettii in commentario de Apollodoris, qvi Photium trecentorum & viginti amplius * auctorum opera per infinita diffusa volumina *pessimo publico in auctum collegisse* arguit.

In qvibusdam Codicibus Photii Bibliotheca distingvitur in tomos duos, ita ut posterior incipiat à Codice CCXXXII. ut Hœschelius p. 967. annotavit. Ad calcem operis Photius fratri suo ait se de longe pluribus fortasse libris similiter deinceps ad eum scripturum, ** ubi ex legatione domum fuerit reversus. Verum necessariis negotiis impeditus facere id neutiqvam potuit. Cæterum longe copiosiora qvam exstant in Bibliotheca Cod. 40. habemus Photii excerpta è *Philostorgio*, de qvibus dixi lib. V. cap. 4. p. 116. & *S. Athanasii* elogium in fronte Græcolatinarum Doctoris illius editionum vulgatum primum à Nannio ex Codice S. Athanasii Basileensi Φωτίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Ταράσιον.

In versione Schotti ad Bibliothecæ calcem, de numero librorum legas hæc sane inter se pugnantia: *Producitur hoc opus ad trecentos & quindecim auctores, prohibiti tamen sumus ad trecentos pervenire.* Εἰς τοσοῦτον ὅμως συνάγεται πλῆθος τριακοσιοστὸν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ μέρει προελθεῖν ἔχει τῶν τριακοσίων κωλυόμενον. Ita legendus hic locus, & vertendus erat sic: *Ita colligitur, opinor, numerus librorum trecentesimus, parte tantummodo quinta decima quominus trecenti sint deficiente.* Viginti, sunt pars decima qvinta ex trecentis. Photii autem Bibliotheca libros habet CCLXXX hoc est trecentos minus viginti, (sive) ut in Epistola ad Tarasium CCLXXIX. trecentos minus viginti & uno, ταύτας δέ ἐστι πεντεκαιδεκάτῳ μέρει τῶν τριακοσίων

* [illegible], valde.

** Σὺ δ' ὦ τῶν ἐμοὶ κεκοινωνηκότων μητρικῶν ὠδίνων ἐρασμιώτατε, εἰ μὲν ταύτην τὴν πρεσβείαν διανύσαντας τὸ κοινὸν καὶ ἀνθρώπινον καταλάβοι τέλος, ἔχεις τὴν αἴτησιν τῆς ἐλπίδος οὐ διημαρτηκυῖαν, φιλίας τε ἅμα καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ ἀναμνήσεως· καὶ δὴ καὶ ἀπαρχὴν καὶ τελεωτέραν ἀφοσίωσιν τῆς σῆς κατὰ λογικὴν θεωρίαν αἰτήσεως τὴν ἐκπλήρωσιν. Εἰ δ' ἡμᾶς ἀνασωσάμενον τὸ θεῖόν τι καὶ φιλάνθρωπον νεῦμα εἰς τὴν ἀλλήλων θέαν καὶ προτέραν διαγωγὴν ἀποκαταστήσειε, τάχα ἂν ΕΤΕΡΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΟΥΚ ΕΛΑΤΤΟΝΩΝ ἀρχὴ τοῦτο γένηται, τῷ παραπλησίῳ τύπῳ παρεχομένων σοι τὴν ὠφέλειαν. Primis verbis Photius Tarasium fratrem blando alloqvio, *omnium quos eadem enixa est mater, dilectissimum* appellat: prorsus enim aliena à Photii sensu est Schotti interpretatio: *dilectissime omnium quibuscum fatus meos communico*.

σίων ἐφ᾽ ἑνὶ καὶ οὐ πλεῖον ἀποληίπονται. *ea sunt uno nec amplius supra decimam quintam summa partem demto, volumina trecenta.*

VII. *Editiones Bibliothecæ Photianæ.*

Græce primus ex MSS. a) vulgavit emendate & luculentis typis b) *David Hæschelius* Augustæ Vindelicor. 1601. fol. additis ad calcem voluminis notis suis, qvibus & Josephi Scaligeri castigationes & varia adspersit ut solet veterum inedita ante ἀποσπασμάτια c) & ex Maximi Margunii Codice Photianarũ Epistolarum, præmisit Græce Epistolas Photii selectas XXXV. & unam in notis p. 948.

Latine vertit & scholiis haud contemnendis passim illustravit vir magnis in litteras meritis *Andreas Schottus* S. I. Augustæ Vindel. 1606. fol. Schottum in interpretatione illa adjutum ajunt à Philippo Svevezelio d) Brugensi S. I. cujus versionem Anastasii Sinaitæ in Psalmum VI. vulgavit Canisius T. III. Lectionum Antiqvarum. Cæterum licet cum Thoma Gatakero e) nolim negare Schottum esse qvi Photium fuit interpretatus, tamen negari neqvit *hunc virum profecto doctissimum non doctissime Photium vertisse.*

a) Codices qvibus usus Hoeschelius, fuere 1) A. Schotti ex Codice Sirleti, collato cum MS. Vaticano qvi è Veneto Bessarionis avtographo descriptus fuerat. 2) Bavaricus. 3) Maximi Margunii Cytherorum Episcopi. 4) Rob. Stephani apographum cum alio veteri Codice commissum qvod Is. Casaubonus H. Stephani gener suppeditavit.

b) ad invidiam usqve elegantes vocat Lipsius Epist. ad Hoeschelium, notis hujus inserta p. 919.

c) Ἀποσπασμάτια præcipua sunt p. 923. Ἰουστίνου ἐκ τοῦ πρὸς Ἕλληνας λόγου de qvo dixi lib. 4. c. 6. §. 8. Nota Grammatici Græci de Jamblicho Babylonicorum scriptore p. 937. de qvo lib. 5. cap. 6. p. 822. seq. Isocratis Epistola ad Archidamum p. 942. de qva lib. 2. c. 10. §. 7. Adjicienda scholiis Theodoreti in librum Judicum & Ruth. p. 952. seq. de qvibus libro V. c. II. p. 492. Epistola Nazianzeni ad Theodorum Tyanensem præfixa Philocaliæ Origenis p. 968.

d) Prolixam Schotto navasse operam Svevezelium in edenda Photii Bibliotheca testatur Alegambe Bibliotheca Jesuitica p. 405.

e) Gatakerus Adversar. Miscell. p. 2. *Nam Photii interpres qui professo Andreas Schottus esse non potest.* Sed non magis forsan à Schotto Photium qvam à Morello Libanium versum inficiari voluit, qvem Libanii interpretem negat p. 467. qvod nempe illa non semper digna illo viro sit interpretatio. Certe non modo Schottus se Photii interpretem professus est in litteris ad Vossium cujus se avtographum servare affirmavit Colomesius p. 52. Opusc. *Salutat te tenebrio, qui Photium dedit Latine.* Sed etiam ipse in præfat. qvanto labore sibi constiterit illa interpretatio, exponit. Idem Gatakerus p. 463. *dilute nimis V. Cl. Andreas Schottus.*

vertisse qvod Alexandri Mori judicium est præf. ad Eusebii Chron. atqve ut omittam qvod ex Jac. Gillotii ad Josephum Scaligerum Epistola observat Colomesius f), *passim fere se prodere vel Ignatianum vel Baronianum.* Idem Colomesius: *Hanc Photii Bibliothecam perfunctorie admodum in Latinum sermonem convertit vir alias doctissimus Andreas Schottus.* Freqventer inde reprehenditur versio illa à viris doctis, Gatakero eodem pluribus locis, Reinesio in Var. Lect. Lambecio in commentar. de Bibl. Vindob. Jo. Pearsonio parte 2. Vindiciar. Ignatii p. 120. seq. 204. & prolegomenis ad Hieroclem, Joanne Oweno p. 216. Theologumenon, Edmundo Albertino de S. Evcharistia p. 262. Cotelerio ad Patres Apostol. T. 1. p. 263. ubi Photii interpretem *plane talpam* appellat. Versionem, etsi A. Schotti nomen præferat, pravam, fallacem & Schotti nomine prorsus indignam appellat Caveus. Vide etiam Theophili Spizelii templum honoris p. 332. & D. Eliæ Veielii τῶ μακαρίτε commentarium de variis Oeconomiæ sacræ, potissimum Ecclesiasticæ generibus p. 19. seq. In sola Epistola Photii ad Tarasium Bibliothecæ præmissa plures interpretis hallucinationes notat editio Amstelodamensis Memoriarum literariarum Trevoltin. A. 1701. p. 289. sq.

Græco latinæ qvæ ex his duabus coaluere editiones, nec emendationes sunt nec qvicqvam novi ad illustrandum Photium afferunt, nisi qvod versio Schotti e regione Græcis posita, & notæ Hœschelii Schottiqve adjectæ. Genev. 1613. fol. Rothomagi 1653. fol.

VIII. Versiones affectæ aut ineditæ, vel editiones promissæ.

Andreas Schottus in præf. *Inaudieram pridem unum & item alterum in Iberia Graecarum literarum peritissimum Photii Bibliothecam è Græco in Latinum sermonem commodo publico convertere cœpisse, sed cœpisse tantum, ac vix dimidia operis parte supersedisse, sive Græci exemplaris mendis deterritos, seu laboris fuga in tanta voluminis cum mole tum varietate, seu denique utraque de causa cessisse. Romæ quoque tertium perfecisse quidem narrabant, sed ad edendum adduci non potuisse.*

Johannes Mariana S. I. Bibliothecam Photii in Epitomen redegit sed nunqvam edidit, ut ex Philippo Alegambe notat Colomesius, qvi etiam testatur versiones alias ejusdem Bibliothecæ adornasse *Fredericum Metium* Thermularum Episcopum & *Cosmam Fontejum*, similiter nunqvam editas.

A. 1701.

f) Colomes. diss. de Photii scriptis sub init.

A. 1701. novam editionem hujus operis promittebant Bibliopolæ Belgæ cum versione *Claudii Capperonerii*, Doctoris Sorbonici & notis *Lud. Elie-Dupinii*: qvo de instituto videre licet Memorias litterarias Trevoltinas editas Gallice Anni 1701. p. 288. seq. & Anni 1702. p. 474. edit. Amstelod.

Deniqve optandum est ut doctissimus Vir *D. Christianus Fridericus Boernerus*, qvi Græcas litteras nuper, ut hodie Theologiam, cum multa laude docebat in Academia Lipsiensi, promisso qvam primũ suo se exolvat & rempubl. litterariam beneficio maximo hocce, nova præclara Bibliothecæ Photianæ editione donet. De ejus instituto vide sis memorias litterarias Michaelis de la Roche, Anglice editas Londini, *Memoirs of literature* T. 1. (A. 1711.) p. 172.

IX. Index scriptorum, de qvibus Photius differit, variis illustratus observationibus.

I. *Theodori* Presbyteri, ὅτι γνήσια ἡ τοῦ ἁγίου Διονυσίου βίβλος, scriptum qvo genuina esse qvæ Dionysio Areopagitæ tribuuntur scripta pugnavit & qvatuor præcipua qvæ illis possent opponi argumenta dissolvere est conatus. Theodorus hic mihi videtur fuisse sive ille Rhaitu presbyter, ut Pearsonius conjiciebat in Vindiciis Ignatii parte 1. p. 18. sive Mazarensis presbyter in Sicilia ad qvorum utrumqve scribit S. Maximus Confessor T. 2. p. 131. 134. qvi Maximus Dionysii scripta defendit etiam ipse & scholiis insuper, qvæ exstant illustravit. At Theodori liber periit, cujus responsionibus non videtur adeo multum tribuisse Photius. Vide Joannem Dallæum lib. 1. de scriptis Dionysio suppositis cap. 34.

II. ADRIANI *Isagoge in Scripturam sacram*, εἰσαγωγὴ τῆς γραφῆς, libellus utilis & lectu dignus de locutionibus sacrorum scriptorum, qvem primus ex MS. Augustano Græce vulgavit *David Hoeschelius*, Augustæ Vindel. 1602. 4. Deinde Joannes Pearsonius præfigi curavit tomo octavo Criticorum sacrorũ ipsius auspiciis excusorum Lond. 1660. fol. atqve ab eo tempore Amstelodami & Francofurti prelis iterum subjectorum. Latine vertit notisqve illustravit amicus noster *Christophorus Wolsereck*, Glückstadiensis, cujus lucubrationem istam MS. prelo paratam evolvi ante plures annos, atqve opto ut in lucem prodeat. Adrianum hunc laudat Cassiodorus c. 10. Institutionum Divinarum, suspicorqve illum ipsum esse Adrianum Monachum ad qvem est S. Nili Epistola 60. libri 2. edit. Allatianæ,

 ubi

ubi eum laudat à diligenti sacrarum Scripturarum lectione. *Andronicum* vocat Turrianus, perperam, qvi Adrianus etiam appellatur in membranis Bibliothecæ Joanneæ Hamburgensis in qvibus exstat ante opuscula duo Hieronymi Græci Theologi, qvæ exhibui superiore volumine cap. 24. Hoc Adriani opusculū latina versione donatum edere voluit pridem Conradus Rittershusius, uti Argumenta duodecim Prophetarum (Hesychio Hierosol. auctore) qvæ cum Adriano Hoeschelius Græce vulgaverat, utraqve lingva edidit ad calcem assis fatidici, sive duodecim Prophetarum à Thuano & Rittershusio metaphrasi Latina donatorum, Amberg. 1614. 8. p. 290. seq.

III. *Nonnosi* Christiani scriptoris *Historia* legationum tum avi sui Nonnosi & patris Abrami tum maxime suarum qvas Justiniani Imp. nomine ad Æthiopum Auxumitarum Regem & alios Orientis populos obiit. Hoc opus præter pauca Photii ex illo excerpta jamdiu fuit perditum, *nihil*qve ejus scriptoris hodie exstat, nisi vera sit conjectura Lambecii qvi lib. V. p. 131. illi tribuit *Gregentii* disputationem cum Herbano Judæo (de qvo dixi supra c. 32. p. 14. seq.) & lib. VIII. p. 387. Martyrium Arethæ & Sociorum qvorum memoriam recolit Ecclesia Græca 24. Octobr. Incipit: Ἔτει πέμπτῳ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου.

IV. *Theodori* Antiocheni presbyteri, ejusdem Photio judice qvi postea Episcopus Mopsvestenus fuit, *libri XXV. pro Basilio* Cæsareensi *adversus Eunomium*. De hoc & aliis Theodori Mopsvesteni scriptis deperditis supra cap. 33.

V. *Sophronii* pro Basilio *contra* eundem *Eunomium*, quem licet longe breviorem Theodoro præferre Photius non dubitat. Caveus nescio qvo argumento hunc Sophronium ad extrema sæculi sexti rejicit, cum mihi videatur haud diversus esse a Sophronio amico S. Hieronymi. Qvisqvis porro fuit auctor, scriptum sane ejus ætatem non tulit.

VI. GREGORII Nysseni opus *adversus Eunomium* sive libri duodecim qvi exstant,

& VII. *Ἕτερα πραγματεία* illius, eidem Eunomio opposita, sive liber decimus tertius. Vide si lubet qvæ supra, Volum. VIII. cap. 20.

VIII. ORIGENIS *libri qvatuor περὶ ἀρχῶν* qvi Latine solum supersunt atqve inter Origenis & Hieronymi opera leguntur ex versione Rufini. In illis è Platonis schola mutuatum pleraqve, vere notavit Marcellus Ancyranus apud Eusebium 1. contra Marcellum p. 23. De Origenis scriptis dixi lib. V. cap. 1. qvibus adde quod ex Origenis libris περὶ ἀρχῶν collecti

collecti libri duo de incarnatione Verbi ad Januarium, qvi exstant in appendice ad Tomum VIII. Operum S. Augustini, edit. novæ Benedictinor. p. 48. seq. edit. Amstelod.

IX. EUSEBII *Præparationis Evangelicæ* libri XV. qvi exstant.

X. Ejusdem *Demonstrationis Evangelicæ* libri XX. ex qvibus decem posteriores interciderunt.

XI. *Ecclesiasticæ Præparationis* libri (numerus excidit) in qvibus *Ecloga*, sive selecta loca ex scriptoribus Ecclesiasticis. Hoc opus, qvod dolendum, nusqvam hodie reperitur.

XII. *Ecclesiasticæ Demonstrationis* libri, (numerus similiter excidit.) Allegatur Eusebii ἐκκλησιαστικὴ ἀπόδειξις in jure Græco Romano lib. IV. p. 295. Opus ipsum desideramus.

XIII. *Ἔλεγχος καὶ ἀπολογία Confutationis & Apologiæ* pro Christiana religione adversus Ethnicorum objectiones libri II. & alii ejusdem argumenti & propemodum iidem, priorum fortasse altera ἔκδοσις. De his aliisqve Eusebii scriptis deperditis, nec non etiam de iis qvæ habemus dixi volumine sexto, lib. V. cap. 4.

XIV. *Apollinaris* Hierapolitani Episcopi, qvi Marci Antonini temporibus vixit, *liber adversus Græcos sive Gentes, & de pietate & de veritate.* Laudant hæc etiam Eusebius IV. 27. Hieronymus c. 26. Catalogi & Nicephorus IV. 11. Testaturqve Photius alia præterea celebrari præclara hujus viri συγγράμματα ἀξιομνημόνευτα, in qvæ nondum ipse inciderit. Sed ex universis insignis hujus Viri scriptis, lector mecum dolebit, nihil qvicqvam ad nos pervenisse.

XV. GELASII (*Cæsareensis in Bithynia Episcopi incertæ ætatis*) [illegible] sive *Acta Concilii Nicæni* A. C. 325. habiti *libris III.* sæpius & separatim utraqve lingva & in Tomis Conciliorum edita, de qvibus dixi Volumine VIII. c. 24. p. 371. seq. Uberius de hoc opere Photius infra Cod. LXXXIX. Et de Synodo Nicæna alias referens narrationem Cod. LXXXVIII. & CCLVI.

XVI. ACTA SYNODI TERTIÆ sive Ephesinæ A. 431. celebratæ tota fere constantia Epistolis Cyrilli ad Nestorium mutuisqve Nestorii, de qvibus etiam meminit Cod. CLXIX. Prodierunt Acta ista Latine ex veteri versione Paris. 1574. 8. edente Antonio Contio, atqve inde in Baluzii & Harduini Conciliis. Sed Græce primum e Typographia Commeliana 1591. fol. & Theodori Peltani versio 1604. fol. Deniqve utraqve lingva in editionibus Conciliorum Romana, Biniana A. 1618. Labbeana & Harduiniana.

XVII

XVII. ACTA SYNODI QVARTÆ five Chalkedonensis adversus Eutychen & Dioscorum celebratæ A. 451. Similiter editæ sunt Græce & Latine in Tomis Conciliorum & novissime Tomo secundo editionis Harduinianæ.

XVIII. ACTA SYNODI QVINTÆ de tribus capitulis celebratæ CPoli A. 553. Hæc Græce nondum viderunt lucem, Latine edita post Surium à Labbeo T. V. & Harduino T. III.

XIX. ACTA SEXTÆ SYNODI contra Monotheletas habitæ CPoli in trullo sacri palatii A. 680. Acta Græce & Latine sæpius edita in Conciliorum Tomis post Romanos & Binium à Labbeo T. VI. & ab Harduino T. V.

XX. ACTA SEPTIMÆ SYNODI five Nicenæ secundæ adversus Iconoclastas celebratæ A. 787. Acta habemus Græce & Latine in editione Romana Concilior. & apud Binium T. III. & Labbeum T. VII. Harduinum T. VI. Exhibetur etiam ab iisdem vetus eorundem Actorum Latina versio, ab Anastasio Sinaita concinnata. Et altera Gisberti Longolii edita primum Colon. 1540. & falso pro antiqva habita à viris qvibusdam doctis, ut Harduino observatum.

XXI. *Johannis Philoponi λόγ@* five liber *de resurrectione* in plures divisus τόμους qvorum numerus excidit, atqve opus ipsum hodie nusqvam exstat. Qvod addit Photius eundem hac in lucubratione naso suspendisse adunco sanctos Patres, ἐκμυκτηρίζων καὶ τοὺς μακαρίους καὶ ἁγίους πατέρας ἡμῶν, de Patribus Chalcedonensis Synodi intellige, ut Photius ipse Cod. XXIII. perspicue docet. Vide & Cod. LV.

XXII. *Theodosii* Monachii *ἀντίῤῥησις* five *confutatio* argumentorum qvæ resurrectioni corporum Philoponus opposuerat. Etiam hoc Theodosii scriptum, iisdem ut videtur temporibus qvibus Philoponus sub seculi septimi initia clari, hodie desideratur. Theodosius incertum sitne idem cujus infra Cod. XXIV. mentio.

XXIII. *Cononis, Eugenii & Themistii* de resurrectione corporum adversus eundem Philoponum, scripta similiter deperdita. Cononem, Eugenium & Themistium Photius testatur in hoc cum Philopono consensisse, qvod & ipsi Synodum Chalcedonensem repudiaverint. Themistium suspicor illum Diaconum Alexandrinum qvi Agnoëtarum signifer memoratur infra Cod. CVIII. & de qvo dixi volumine superiore VIII. cap. 18. p. 5. seq. De Conone & Eugenio Tritheitis mox plura Photius Cod. XXIV.

XXIV. *Acta* temporibus Justini Imp. circa A. C. 576. coram Joanne Schola-

Scholastico, Episcopo CPol. *inter Cononem & Eugenium* Tritheitas, Philoponum Tritheismi accusatum anathemati subjicere recusantes, & *Paulum atque Stephanum* qvos & ipsos διακρινομένων hæresi addictos, hoc est Chalcedonensis Synodi adversarios Photius testatur. Etiam hæc Acta interciderunt.

XXV. JO. CHRYSOSTOMI σχόλια * εἰς τὸν θάνατον, ** graves sententiæ de morte CHRISTI brevibus sermonibus viginti duobus. Et sermones similes totidem *de CHRISTI assumtione* & septendecim *de Pentecoste*. Licet de tribus hisce argumentis editæ exstent nonnullæ Chrysostomi homiliæ, tamen plerosqve ex illis sermonibus Photio inspectis perditos vel ineditos saltim adhuc esse existimo.

XXVI. SYNESII Cyrenensis de Providentia, de Regno & alia qvædam non nominata à Photio, sed ut videtur haud diversa ab illis qvæ hodie habemus & de qvibus dixi volumine superiore VIII. capite 22.

XXVII. EUSEBII *Historia Ecclesiastica* libri X.

XXVIII. SOCRATIS *Historia Ecclesiastica* annorum centum & triginta, libris septem.

XXIX. EVAGRII Scholastici *Historia Ecclesiastica* ab eo tempore ubi desinit Socrates & Theodoritus, ad duodecimum Mauritii annum, libri VI.

XXX. SOZOMENI Ecclesiastica Historia libris IX. qvam à Socrate diversa tradere qvandoqve & dictionis illum elegantia vincere observat.

XXXI. THEODORITI Historia Ecclesiastica, qvem præ omnibus dictionem Historico dignam attulisse, & res secundæ Synodi diligentius cæteris narrasse observat. De qvinqve hisce scriptoribus H. E. notissimis sæpiusqve editis dixi Volumine sexto cap. 4.

XXXII. ATHANASII *Epistolæ* variæ, incertum an plures & diversæ ab illis qvas hodie habemus, in qvibus exstat qvoqve Apologia pro fuga, T. 1. edit. Montfauconianæ p. 320.

XXXIII. *Justi* Tiberiensis Judæi, qvi tempore excidii Hierosolymorum vixit, *Chronicon de Regibus Judaeorum* Ἰουδαίων βασιλέων τῶν ἐν στέμμασιν, à Moyse ad Regem ultimum Agrippam secundum. Hoc opus Justi, perinde ac alterum Flavio Josepho memoratum de bello Judaico, intercidit. Vide si placet qvæ notavi ad Hieronymum de scriptoribus Eccles. cap. 14.

Ccc XXXIV.

* Vide qvæ de Scholiis S. Cyrilli Alex. de incarnatione unigeniti dixi volumine superiore VIII, cap. 27. p. 565.

** Mox apud Photium seqvitur εἰς τὴν ἀνάληψιν Κυρίου, itaqve Schottus recte illud Κυρίου hoc etiam loco post θανάτου subintellexit.

XXXIV. (Julii) *Africani ἱστορικὸν* sive Chronicon libris qvinqve ab orbe condito usqve ad Macrinum Imp. qvi regnare cœpit A. C. 217. Etiam hoc opus, ex qvo multa in Chronico suo Eusebius, hodie desideratur. Caput istud Photianæ Bibliothecæ primus vulgavit Garcias Loaisa ad Chronicon Isidori Hisp. p. 260. Memorat Photius etiam *cestos* Africani, libris XIV. distinctos, qvorum fragmenta ampla habemus, & scriptum ad Origenem (qvod exstat cum Origenis responsione integrum) *de Susanna*, nec non aliud ad Aristidem *de concordia Matthæi & Lucæ circa genealogiam* CHRISTI, cujus argumentum servavit Eusebius lib. 1. Hist. Eccles. cap. 7. Vide qvæ de Africani scriptis supra lib. V. c. 1. p. 268. seq.

XXXV. *Philippi Sidetæ* (presbyteri) *Historia Christiana, χριστιανικὴ ἱστορία*, sive farrago potius variarum rerum ad Historiam pertinentium & non pertinentium, ab orbe condito ad suam ætatem: voluminosum opus cujus XXIV tantum libros Photius vidit, qvorum singuli iterum *λόγους* qvatuor & viginti distincti erant: Sed Socrates VII. 27. & ex eo Nicephorus XIV. 29. testatur à Philippo compositos fuisse libros XXXVI. Vixit Philippus iste Sisinnii temporibus & Procli, Patriarcharum CPolitanorum qvorum ille fuit ab A. C. 425. ad 428. hic ab A. 434 ad 446. Historia Philippi exceptis paucissimis fragmentis intercidit, de qvibus dixi lib. V. cap. 4. p. 112. seq.

XXXVI. ANONYMI qvi Justino imperitante vixit *χριστιανικὸν βίβλος, ἑρμηνεία εἰς τὴν ὀκτάτευχον, Christianorum liber* sive *Octateuchi expositio*, ad Pamphilum. Hoc ipsum in libros XII. distinctum opus est qvod exstat sub *Cosmæ Indopleustæ* nomine editum non ita pridem Græce & Latine ab eruditissimo Montfaucono. Vide qvæ notavi lib. 3. cap. 25. ubi hoc caput Photii exhibui integrum cum versione mea & notis.

XXXVII. *Anonymi* Dialogus περὶ πολιτικῆς inter Menan Patricium & Thomam Referendarium sive Legatum de optimo statu Reip. qvem *δικαιαρχικὸν principatum juris* appellat, & (qvi Polybio * etiam jam pridem præstantissimus omnium fuit visus,) ex Monarchia, Aristocratia & Democratia mixtum esse contendit. Hic dialogus hodie non exstat qvod sciam.

XXXVIII. *Theodori* Antiocheni (ejusdem de qvo Cod. IV.) *ἑρμηνεία τῆς κτίσεως, interpretatio Historiæ creationis*, ἐν τόμοις ἑπτὰ ἡ ταύτη βίβλος ἐπεγράφετο, ita suspicor legendum pro ἡ πρώτη βίβλος. Commentarius hic Theodori intercidit. Eum freqventer reprehendit Philoponus in opere de qvo infra, Cod. 43.

XXXIX.

* libro VI. Confer Machiavellum lib. 1. ad Livium c. 2.

XXXIX. EUSEBII *contra Hieroclem* ἀνασκευαστικὸν βιβλιδάριον πρὸς τοὺς ὑπὲρ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως Ἱεροκλέους λόγους, exstat, sæpiusqve lucem vidit ut dixi lib. V. cap. 4. p. 91.

XL. *Philostorgii* Historiæ Ecclesiasticæ libri XII. ipsi qvidem deperditi, sed ex qvibus ampla excerpta Photio debemus, qvæ separatim edita atqve à Jac. Godofredo & Henrico Valesio illustrata habemus. Vide supra lib. V. cap. 4. p. 115. seq.

XLI. *Johannis Ægeatæ* presbyteri Entychiani sive Διακρινομένου *Historia Ecclesiastica* ab depositione Nestorii (A. C. 431.) usqve ad depositionem Petri Fullonis A. 483. *libri qvinqve*, pridem perditi, una cum aliis qvinqve libris posterioribus qvos Photius vidisse se negat. Meminit Johannis hujus noster iterum Cod. LV.

XLII. Ex *Basilii Cilicis*, Nestoriani *Historia Ecclesiastica* libris *secundus*, qvorum tres auctor scripserat. Primum à Marciano Imp. (A. C. 450) ad Zenonem: Secundum ab obitu Simplicii Papæ (A. 483.) usqve ad A. 518. & Tertium ab initiis Justini Thracis. Dolendum est hoc opus intercidisse, qvoniam illi plura monumenta ad fidem faciendam & Episcoporum Epistolas Basilius inseruerat. De Basilio hoc & Ioanne Ægeate dixi lib. V. cap. 4. p. 113. seq. Basilii meminit Photius iterum Cod. XCV. & CVII.

XLIII. JOANNIS PHILOPONI ἑρμηνεία τῆς κτίσεως, sive *in Hexaëmeron* opus præclarum, qvod in septem distinctum libros exstat cum versione Balthasaris Corderii S. I. Viennæ Austriæ 1630. 4. Sed distinctionis in libros Photius non meminit, tantum monet cum Basilio Cæsariensi Philoponum in multis eadem scribere & passim confutare Theodorum Mopsvestenum, de cujus Opere ejusdem argumenti dictum Cod. XXXVIII. De Theodori & Philoponi scriptis supra hoc ipso Volumine cap. 33. & 35.

XLIV. PHILOSTRATI, qvem Lemnium alii, Photius nescio an memoriæ lapsu Tyrium appellat, de Vita Apollonii Tyanei libri VIII. qvi etiamnum exstant, novis Godfridi Olearii nostri, τοῦ μακαρίτου expoliti lucubrationibus ut dixi lib. V. cap. 24. Ex eodem Philostrati opere multa & prolixa excerpta dat Photius infra, Cod. CCXLI.

XLV. *Andronicianí* adversus Eunomianos libri duo, pridem deperditi. Ad sexti sæculi extrema à præstantissimo Caveo rejicitur hic scriptor, qvem putem qvinto ac fortasse qvarto jam floruisse, cum Eunomii hæresis plus negotii adhuc Ecclesiæ CHRISTI facesseret.

XLVI. THEODORETI *libri XXVII.* de CHristi natura & incarnatione adversus varios errores. Ex his primi *sex*, exceptis paucis fragmentis inter-

interciderunt, & non diversi fuerunt ab illo pentalogio *ἐνανθρωπήσεως* qvod adversus Concilium Ephesinum Theodoretus scripserat, & cujus librum qvintum in duos distractum legit Photius, ut Jo. Garnerio in auctario Theodoreti probe observatum. Libri cæteri *à septimo ad vigesimum septimum* sæpius sunt editi sub *Athanasii* nomine, * qvos Photii testimonio fretus Theodoreto tribuit Jo. Dallæus in disp. de fidei ex Scripturis demonstratione p. 48. & 146. Sed Garnerius septimum qvidem & octavum Theodoriti esse non dubitat, at cæteros XVIII. (ad Marium Mercatorem provocans testem) *Eutherio* Nestoriano, Episcopo Tyanensi vindicat in auctario Theodoriti p. 254. 701. & ad Marium Mercatorem T. 2. p. 277. Edidit etiam sub Eutherii nomine ad calcem ejusdem auctarii Græce & Latine. Combefisius illos *S. Maximi* Confessoris esse suspicatus est, parum certa conjectura. *Vigesimus septimus* liber Photio memoratus *περὶ τοῦ κατὰ τὸν κοινὸν ἄνθρωπον ὑποδείγματος*, *de exemplo qvod à communium hominum aliqvo* (ad CHristum) *petitur*, intercidit. Exstant autem qvos in eodem *τεύχει* sive volumine legit Photius *libri tres dialogorum* Theodoreti, qvi una cum *demonstratione per syllogismos* sæpius utraqve lingva prodiere separatim atqve Tomo qvarto ejus operum, sub titulo *ἐρανιστὴς ἢ πολύμορφος*.

XLVII. JOSEPHI Judæi *τὰ κατὰ Ἰουδαίους πάθη* de calamitatibus Judæorum libri VII. opus de bello Judaico sæpius editum, de qvo dixi lib. IV. cap. 6. §. 2.

XLVIII. *Libelli* sive *λογίδια duo de universo*, *περὶ τοῦ παντὸς*, sive *περὶ τῆς τοῦ παντὸς αἰτίας*, *de causa universi*, aut *περὶ τῆς τοῦ παντὸς οὐσίας de universi essentia*, adversus Platonem & Alcinoum Platonicum, auctore non *Josepho*, licet sub ejus nomine Photius reperit, sed Christiano scriptore, sive is *Justinus* fuerit, sive *Irenæus* qvibus in Codicibus qvibusdam fuere tributi, sive potius Artemonis ac Montanistæ Procli adversarius *Cajus* Presbyter Romanus, sub extremum sæculi secundi à nato CHristo clarus, qvi in fine parvæ Labirynthi Origeni in qvibusdam Codd. male tributæ se auctorem libri de universi essentia esse diserte testatus fuit. Ex his duobus libellis *ἀποσπασμάτιον* sive fragmentum à Maximo Margunio acceptum Græce in notis ad Photium vulgavit Hœschelius, qvod in MS. Codice inscribebatur *Ἰωσήπου ἐκ τοῦ πρὸς Ἕλληνας λόγου τοῦ ἐπιγεγραμμένου κατὰ Πλάτωνος περὶ τῆς τοῦ παντὸς αἰτίας*. Agnoscit tamen ipse Christiano homini adscribendum,

* Vide qvæ supra lib. V. cap. 2. p. 312. ubi de S. Athanasii & cap. 11. p. 438. 440. 446. ubi de Theodoreti scriptis.

bendum. Atqve hoc idem fragmentum sub *S. Hippolyti* nomine cum versione vulgavit V. C. Stephanus le Moyne in Variis sacris, Lugd. Bat. 1694. 4. Qvoniam nimirum in laterculo marmoreo Canoni paschali adjuncto inter scripta Hippolyti diserte memoratur: περὶ τῦ παντὸς πρὸς τὸν Πλάτωνα. In parallelis Sacris Jo. Damasceni T. 2. edit. novæ p. 755. locus inde allatus *Meletio* Antiocheno tribuitur: Sed p. 789. *Josepho*, ἐκ τῦ λόγυ τῦ ἀναγεγραμμένυ κατὰ Πλάτωνα. Certum tamen est scriptorem fuisse Christianum, adeoqve Hippolytus auctor etiam videtur Clarissimo Damasceni editori Leqvinio, qvi librarios nomen ἱππολ. cum ἰωσήπυ per hallucinationem permutasse suspicatur. Itaqve idem fragmentum etiam ego inter S. Hippolyti opera Hamburg 1716. fol. iterum Græce & Latine vulgavi T. I. p. 220. Sed ab eo tempore observavi apud Damascenum nonnulla rectius legi, qvæ præsenti loco annotabo. Pag. 220. statim initio pro ὁ περὶ δαιμόνων τόπος, rectius apud Damascenum p. 789. est λόγος. Ut infra, ὅτος ὁ περὶ ᾅδυ λογος. v. 2. συνέχονται αἱ ψυχαί. v. 10. ἑκάστυ πράξεις. v. 11. τὰς τῶν τόπων pro τρόπων. v. 13. λίμνης πυρὸς ἀσβέστυ. v. 14. ἐσκευάσθαι. v. 15. παρὰ Θεῦ. v. 16. προσαπαχθῇ. v. 34. ἀγαθῶν θεωρίας. v. 35. καινῶν ὁρωμένων προσδοκία ἡδόμενοι. Pag. 221. v. 10. ἄγγελοι ἐπιγελῶντες διαπέμπονται ἐπονειδίζοντες. v. 12. εἰς τὰ κατωτέρω μέρη ὠθῦντες ὡς ἀγομένυς. v. 14. ἐπιχέυσι. v. 17. ὑπερβαλλόντως ξανθὴν θέαν τῦ πυρὸς ὁρῶντες καταπεπλήγασι. v. 18. ἤδη κολαζόμενοι. ἀλλὰ καὶ ὅτοι τὸν τῶν δικαίων χῶρον. v. 24. ἐν ᾧ αἱ ψυχαὶ. v. 28. οἱ ἀπιςῦντες ἕλληνες. Pag. 222. post verba, v. 5. ὃν Χριστὸν προσαγορεύομεν, apud Damascenum additur: Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. v. 10. τὸ ἴδιον παρασκεύασε τὸ δίκαιον, ὃ τῇ κρίσει. v. 12. μίαν ἀποφθέγξονται αὐτοῖς φωνὴν. v. 15. τοῖς μὲν ἐυπράξασι καὶ δικαίως τὴν ἀΐδιον τῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν παρασχόντος. τοῖς δὲ τῶν φαύλων ἐργάταις. v. 20. ἐκ σώματος ἀναβρύσσειν. Deniqve v. 27. pro ὐχ ὕπνος apud Damascenum p. 755. est ὐ πόνος. Nunc ad Photium revertamur.

XLIX. CYRILLI Alex. κατὰ τῶν Νεςορίυ βλασφημιῶν, ἐν λόγοις πέντε *adversus blasphemias Nestorii, libri V.* de qvibus prolixius Photius infra Cod. 169. Exstant Græce & Latine post editionem Rom. 1608. fol. vulgati tomo ultimo editionis Græcolatinæ Paris. Vide qvæ dixi Volum. VIII. hujus Bibl. c. 27. p. 569. Notat Photius Cyrilli dictionem in hoc opere luculentiorem esse & magis perspicuam qvàm in altero *de cultu in Spiritu*, & similem solutæ qvodammodo ac neglectiori poësi. ὁ δὲ λόγος

αὐτῷ πεποιημένος καὶ εἰς ἰδιάζουσαν ἰδέαν ἐκβεβιασμένος, καὶ οἷον λελυμένη καὶ τὸ μέτρον ὑπερορῶσα ποίησις.

L. *Niciæ* Monachi *ἀντίῤῥησις κατὰ τῶν τοῦ Φιλοπόνου κεφαλαίων ζ'. contra septem capita* in libro *Joannis Philoponi* qvem *διαιτητὴν* * ille inscripserat proposita. Liber alius *κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Σεβήρου contra Severum* Eutychianum. Nec non *κατὰ Ἑλλήνων λόγοι δύο, libri duo contra Ethnicos.* Scripta Niciæ hujus interiere omnia, perinde ut Philoponi *διαιτητής* de qvo dixi supra in Philopono. Nicias iste seculi septimi scriptor longe diversus à *Nicea* Episcopo Romecianæ sive Aqvilegiæ civitatis, qvi & ipse sed Latine seculo qvinto scripsit *de Gentilitatis erroribus*, in libris sex *instructionis competentium ad baptismum* itidem deperditis, de qvibus ex Gennadii c. 22. Honorius II. 22. & Trithemius c. 118. Libellus alius hujus Niceæ sive Epistola *ad virginem lapsam* sæpius editus sub nominibus Ambrosii, Hieronymi, Augustini ut monuit Cotelerius ad Constitut. Apostol. II. 57. p. 265. In Ambrosii operibus incipit: *Audite me nunc qui prope estis & qui longe.* In Hieronymi inscribitur *ad Susannam lapsam objurgatio*, & præmittuntur aliqva: *Puto levius esse crimen ubi homo peccatum suum confitetur* &c.

LI. *Hesychii* Presbyteri CPol. *εἰς τὸν χαλκοῦν ὄφιν, λόγοι δ'. libri quatuor de æneo serpente.* Idem hic videtur Hesychius CPol. presbyter à qvo Eunomium ob hæresin delatum scribit Philostorgius VI. 1. Sed libri illi nunqvam hodie exstant, qvod sciam.

LII. *Acta Synodi Sidensis* sive Sidæ, Pamphiliæ metropoli habitæ A. C. 383. contra Massalianos sive Euchitas Adelphianos præside *Amphilochio* Iconiensi una cum aliis Episcopis XXV. Hujus Synodi Acta perinde ut Amphilochii adversus Massalianos scripta, qvos omnium optime confutasse ille à Theodorito IV. 11. de hæreticis fab. traditur, interciderunt. Massalianorum hæreseos ab Amphilochio expulsæ meminit etiam Theodoritus lib. IV. cap. undecimo Hist. Eccles. Et Synodi adversus Massalianos habitæ, pseudo Synodus Palamitica A. 1350. in Conciliis Harduini T. XI. p. 327. Photius autem cum illis Actis Synodi Sidensis legisse se etiam testatur *Epistolam Synodicam ad Flavianum Antiochenum*, additqve Synodos insuper alias adversus hæreticos illos celebratas: ut Antiochiæ à Flaviano (circa A. C. 390. ut notat Tillemontius T. VIII. p. 534.) præsentibus tribus Episcopis, *Bizo* Seleuciæ (cujus etiam in Synodo CPol. A. 394. mentio)

Marutha

* Gvil. Caveus in Chartophylace *διαιτητὴν* Niciæ non Philopono tribuit. Sed hoc recte emendavit vir doctissimus in Historia literaria scriptorum Eccles.

Maruthâ Supharenorum & *Samo*, (qvod Epiſcopi nomen eſt, non ut Blondello viſum urbis) presbyteriſqve & diaconis circiter triginta. Sed cum longe plura adverſus Maſſalianos ſcripta eodem loco apud Photium commemorentur, juvabit illa ordine literarum digeſta, cum obſervationibus qvibusdam hic ſubjicere.

Alypii Cappadociæ Archiepiſcopi, Epiſtola ad Hormizen (ὁρμίζην; al. ὁρμίξην) Comanenſem Ponti Epiſcopum.

Archelai Cæſareæ Cappadociæ Epiſcopi anathematiſmi XXIII. capitum Maſſalianorum. Confer, ſi placet anathematiſmos Maſſalianis oppoſitos in Jacobi Tollii inſignibus Itineris Italici p. 114. ſeq. Lambecium III. p. 171.

Attici CPolitani ad Epiſcopos Pamphyliæ & ad Amphilochium de ejiciendis Maſſalianis, ſive Maſſalianitis.

Epheſina Synodi œcumenicæ tertiæ decretum contra Maſſalianos & capita libri Maſſalianorum *Aſcetici*, ex qvo capita dogmatum excerpta apud Damaſcenum hæreſi LXXX. non diverſa ut opinor de qvibus Acta Eruditorum A. 1696. p. 299. & A. 1699. p. 157. Synodi Epheſinæ decretum hodie exſtat actione VII. actorum illius Concilii. Apud Photium autem pro ἀπογυμνώσασα αὐτὸν legendum αὐτῶν, ut in Codice Regio Pariſ. reperit Cotelerius T. 1. monument. p. 785.

Flaviani Antiocheni ad Oſrhoënos (τοὺς ἐν Ὀσροηνῇ leg. pro τοὺς Σαρώτῃ) & ad Letoium Armeniæ Epiſcopum de geſtis in Synodo Antiochena.

Gerontii presbyteri & Abbatis Monachorum Glitidenſium ad Alypium Cappadociæ Archiepiſcopum, contra Lampetium Maſſalianum.

Heraclidæ Nyſſeni Epiſcopi Epiſtolæ duæ contra Maſſalianos.

Johannis Antiocheni ad Neſtorium Epiſtola de Maſſalianis.

Letoii Armeniæ Epiſcopi Epiſtolæ ad Flavianum.

Ptolemæi Rhinocurorum in limite Ægypti & Palæſtinæ Epiſcopi ἀναφορὰ ſive relatio ad Timotheum Alexandrinum de Alpheo Maſſaliano, qvem ille presbyterum ordinaverat.

Severi Antiocheni (adhuc presbyteri) refutatio libri à Lampetio Maſſaliano ſcripti ſub titulo Διαθήκης.

Siſinnii CPolitani & *Theodoti* Antiocheni ad Verinianum (Βερινιανὸν, al. Καρινιανὸν) & Amphilochium Sidæ, cæteroſqve Pamphyliæ Epiſcopos, ſcripta nomine Synodi ad ordinandum Siſinnium Attici ſucceſſorem CPoli ſub Theodoſio Imp. (A. C. 425.) Illi Synodo etiam *Neon* (Νέων) qvidam Epiſcopus interfuit: Sed tunc non amplius in vivis erat Amphilochius

Iconien-

conienſis, ante annum 400 jam defunctus: fuit autem Amphilochius Sidæ Epiſcopus qvi Concilio Epheſino A. 431. interfuit & cujus meminit Photius etiam Cod. 230.

Maſſaliani * qvos idem Photius memorat ſunt *Adelphius*, *Agapius* auctor βιβλίε ἀσκητικȣ̃, *Alpheus* Rhinocurorum Epiſcopus, qvi in libro ſuo hæreſin qvidem non docuit, at Lampetium defendit, *Alpheus* alter presbyter, *Dadoës*: (Δαδοής, al. Δαδώης). *Euſtathius*, *Lampetius* auctor libri qvem inſcripſit Διαθήκην, *Sabbas* monachus ἐκτομίας, ſive eviratus, *Sabbas* alter, *Simeones* Σημεώνης, (rectius Συμεώνης, apud Lambec. III. p. 171. Συμεών.) His ex Theodoreto IV. 11. Hiſt. Eccl. & ex anathematiſmis adverſus Maſſalianos apud eundem Lambecium, & Tollium p. 114. inſignium Itineris Italici, addes *Hermam*, & ex iiſdem anathematiſmis *Petrum*, Lycopetrum poſtea appellatum, & *Tychicum*. Præterea *Marcianum* Trapezitam à qvo Marcianiſtas dictos (non ut qvidam legunt Marcionitas) ſicut à Lampetio Lampetianos, notat Michael le Qvien ad Damaſcenum T. 1. p. 96.

LIII. *SYNODUS contra Pelagium & Celeſtium* celebrata Carthagine Kalendis Majis (A. C. 418.) in magna Eccleſia Fauſti, † Honorio Occidentis Imperii clavum tenente. Præſedit in ea Aurelius (Auguſtinus) Epiſcopus, & Donatianus Teleptenſis ** primæ ſedis Byzacenæ provinciæ, qvibus adfuerunt variis è Provinciis (Africæ & Hiſpaniæ) Epiſcopi CCXXIV. Canones IX. hujus Concilii exſtant Latine. Vide Appendicem ad

* Maſſaliani, à צלה *orare*, Græcis Εὐχῖται, Latinis *Pſalliani* de qvibus Epiphanius & Damaſcenus hæreſi ult. Auguſtinus hæreſi 57. & auctor prædeſtinati hæreſi 57. qvi ab *Ephraim* Syro oppugnatos ſcribit: & Theodoritus IV. 11. Hiſt. & hæret. fabul. IV. 11. Libellus Synodicus Pappi, cap. 71. Jo. Zonaras apud Cotelerium III. monument. p. 469. Nicetas IV. 36. theſauri Orthodoxæ fidei T. 25. Bibl. Patrum p. 138. ſeq. Euthymius panopliæ tit. 22. in eadem Bibl. Patrum T. 19. p. 217. ſeq. edit. Lugd. Harmenopulus de ſectis c. 18. E recentioribus conſulendi Jac. Tollius in inſignibus itineris Italici anathematiſmos Maſſalianis oppoſitos illuſtrans, Jo. Forbeſius lib. 2. Inſtruct. Hiſtorico Theol. cap. 8. præcipue Tillemontius T. VIII. memor. Hiſt. Eccleſ. p. 527-536. Cæterum fallitur auctor Græci ſcholii in Can. CXII. Africanum apud Bevereg. in notis p. 208. qvi Maſſalianos à Maſſalia neſcio qva regione dictos eſſe putat, & Donatiſtas cum illis confundit, ἐπεὶ καὶ ἡ Μασσαλία τῶν ἀνατολικῶν ἐστὶ Λιβύης πρὸς τοῖς μέρεσι τῆς Ῥώμης τῆς ἐπὶ θύμβρεως.

† *in ſecretario baſilica Fauſti*, ita legitur ante Canones hujus Concilii. Nam in Photio male editum: ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ Φαύστȣ ὀνομα.

** Male in Photii Codicibus Ἀβέλλιος Ἐπίσκοπος καὶ Δολιανὸς τȣ̃ τε πτωτεσίȣ.

ad Tomum sextum Operum S. Augustini p. 71. edit. Amstelod. ubi plura ad hoc Concilium spectantia, erudite observata reperies, qvemadmodum & apud Paschasium Qvesnellum diss. XIII. ad Leonem Magnum. Memorat præterea Photius *Theodosii & Honorii* Epistolam ad Aurelium a) Carthaginiensem Episcopum, contra Pelagium: & *Constantii* b) decretum ad Volusianum S. Melaniæ patruum de Cælestio in exilium pellendo, nec non qvæ *Leo* c) & *Celestinus* d) Episcopi Romani & *Hieronymus* e) adversus Pelagium scripsere.

LIV. Ἴσα πεπραγμένων, *Exemplum Actorum ab Occidentis Episcopis adversus Nestoriana dogmata.* Hic liber intercidit, licet exstat (cujus ibidem meminit Photius) Epistola *CYRILLI* Alex. ad Theodosium Imp. in qva Nestorianam & Celestianã hæreses scripsit inter se conspirare. f) Qvod porro ait Photius Pelagianam & Celestianam hæresin ejectam ab Orientis Episcopis temporibus Episcoporum *Theophili Alexandriæ & Innocentii urbis Romæ*, idem etiam legas in Timothei presbyteri libro de hæreticis ad Ecclesiam redeuntibus, sed temporum rationibus congruentius esse observant Benedictini, g) si pro Theophilo Alexandrino, *Theodoti Antiocheni* nomen reponatur. Mox Photius mentionem facit *Synodi Palæstinæ* celebratæ Diospoli de qva Baronius ad A. 415. & H. Noris lib. 1. Hist. Pelagianæ cap. 8. Cæterum accusatorum Pelagii nomina apud Photium Ἥρωος & Λάζαρος, Episcopi Gallicani: sed apud Augustinum in libro ad Aurelium Carthaginiensem de gestis Pelagii, (illum ipsum ad qvem Photius provocat) cap. 16. & 35. *Heros & Lazarus.* Deinde *Prædestinatianos* à Photio perstringi notavit Sirmondus, sinistre sentientes de S. Augustino: qvos *Celestinus* Rom. Epistolâ ad Galliarum Episcopos repressit scripta post Augustini obitum A. 431. & tum

a) datam A. 417. mense Junio qvæ exstat inter Epistolas Augustini edit. novæ 201.

b) promulgatum A. 421. exstat in appendice ad Tom. X. Augustini p. 84. & apud Baron. ad A. C. 420. n. 2.

c) Leo Magnus in Epistola 6. & 7. edit. novæ Paschasii Qvesnelli (al. 86. & 85.)

d) Celestinus Papa in Epistola *ad Episcopos Galliæ*, qvæ exstat Latine in Conciliis Labbei T. 2. p. 1611. & T. 1. Harduin. p. 1251. nec non in altera *ad Nestorium* qvæ Græce & Lat. in Actis occurrit Concilii Ephesini.

e) Hieronymus libro *ad Ctesiphontem*, qvi itidem ætatem tulit, perinde ut ejus libri tres dialogorum adversus Pelagium Photio non memorati.

f) T. VII. Opp. Cyrilli p. 252. adde Paschas. Qvesnellum ad Leonem Magnum p. 264. edit primæ.

g) ad Augustin. T. X. appendice p. 43. edit. Amst.

tum in tomis Concilior. tum in appendice ad Tomum X. Augustini Benedictinor. p. 88. edit. Amst. editâ. Pro *Septimo* Episcopo, cujus Epistolam ad Leonem Rom. Photius porro commemorat, in Regio Codice Paris. legitur Σεύπτειμος, ut ab iisdem Benedictinis est annotatum. Sed in Epistola 86. Leonis Magni (novæ edit. 6.) ad Aqvilejensem Episcopum, *Septimius* ille appellatur, ubi Epistolæ ejus argumentum repetit. *Prosperi* adversus Pelagianos scripta Photio laudata etiamnum supersunt & novissime singulari expolita & illustrata studio viderunt lucem Paris. 1711. fol. supersunt etiam Acta *Ephesina Synodi* qvibus Pelagius cum Nestorio condemnatus fuit A. 431. de qvo conferre juvabit Henricum Norisium lib. 2. Hist. Pelag. cap. 9. Sed *Joannis Alexandrini* ad Gelasium Rom. Apologia qva Pelagio, Celestio & Juliano (Eclanensi) anathema dixit, intercidit.

LV. *Joannis Philoponi*, (qvi per ludibrium ματαιόπονος Photio) liber contra Synodum Chalcedonensem, qvam Nestorianæ hæresi suffragari contendit, distinctus in τμήματα qvatuor: & alter liber *Joannis Ægeatæ* presbyteri eidem oppositus Synodo, qvi ambo nusqvam hodie exstant. Mirum autem, Ægeatem hunc à Photio dici τὴν θρησκείαν Νεστοριανόν, si idem est de qvo supra Cod. XLI. nam illum fuisse Eutychianum constat. Itaqve olim suspicatus sum Photium calami lapsu Nestorianum pro Eutychiano scripsisse: Sed cum Joannem Ægeatem Cilicem fecisse cum Nestorio constet etiam aliis veterum testimoniis qvæ produxere Mich. le Qvien diss. III. Damascenica p. 52. & Christoph. Matthæus Pfaffius in diss. de Evangeliis sub Anastasio Imp. non corruptis, §. 7. omnino assentior iisdem viris eruditissimis existimantibus Photium Cod. XLI. errasse cum Historiam Ecclesiasticam hominis Eutychiani, (sive Joannis Rhetoris sive alterius) ex sola conjectura Joanni Ægeatæ adscripsit.

LVI. THEODORITI *κατὰ τῶν αἱρέσεων de heresibus* à Simone Mago in suam usqve ætatem *libri qvinqve*, ad Sporacium Domesticorum Comitem qvi A. C. 453. Consul fuit. Exstant sæpius editi Græce & Latine ut dixi Volum. VII. p. 436. seq.

LVII. APPIANI Ῥωμαϊκὴ ἱστορία *Historia Romana τεύχη γ′, λόγοι κδ′, partes tres, libri XXIV.* qvorum pars exstat, pars desideratur, ut accuratius exposui lib. IV. cap. 12.

LVIII. *Arriani* Bithyni *παρθικὰ, Historia Parthorum libri XVII.* & τὰ πάτρια τῆς Βιθυνίας sive *Βιθυνιακὰ de rebus Bithyniæ* (de qvibus infra, Cod. XCIII.) nec non *τὰ κατὰ Ἀλανοὺς* sive *Ἀλανικὴ de rebus Alanorum.* Hæc opera

opera nondum viderunt lucem, licet inter MSta Scipionis Tettii memorantur à Labbeo p. 385. Bibl. novæ MSS. Parthicorum Arriani meminit etiam Jo. Malala p. 358. Chronographiæ, & Simplicius in Aristotelis Categorias p. 56. De Arriano ipso qvem *Ξενοφῶντα νέον juniorem Xenophontem* dictum esse testatur Photius, & de aliis ejus hoc loco memoratis scriptis *τῶν διατριβῶν Ἐπικτήτου τοῦ διδασκάλου Dissertationum Epicteti, Præceptoris sui, libris octo*, e qvibus soli qvatuor hodie supersunt, & *τῶν ὁμιλιῶν αὐτοῦ, familiarium ejus sermonum libris duodecim*, qvi omnes perierunt, dictum à me est lib. IV. cap. 8.

LIX. *Acta Synodi* ad Qvercum *adversus Joannem Chrysostomum & Heraclidem* Ephesi atqve Palladium Helenopolis Episcopos A. 403. congregatæ, cui interfuere Theophilus Alex. Acacius Berrhoënsis, Antiochus Ptolemaidis, Severianus Gabalorum & Qvirinus Chalcedonensis & Macarius Magnetum sive Magnesiæ in Asia Episcopus, præcipuus accusator Heraclidæ, ut Joannes diaconus CPol. Chrysostomi. *ἐν ὑπομνήμασι ἐπράχθη δέκα καὶ τρισί. tredecim actionibus* transacta fuit. Meminere hujus synodi Chrysostomus ipse Epist. ad Cyriacum, Palladius in vita Chrysostomi, Socrates VI. 15. Sozom. VIII. 17. Vide & jus Græco Rom. lib. IX. p. 554. seq. Cæterum Actis illius deperditis, præcipuam ejus notitiam à Photio petere est necesse. Pro verbis *ὕβριζε τοὺς ἐπισκόπους καὶ ἐκπυγγάτους* in jure Græco Rom. p. 556. legitur *ἐπιγγάτους* unde Cotelerius III. monument. p. 567. felici conjectura fecit *ἐπιγνώτους notos ac familiares*. De dicto Chrysostomi, qvod reprehensum in eo inter alia Photius commemorat, *ἐὰν πάλιν ἁμάρτῃς, πάλιν μετανόησον* sive ut alii efferunt, *millies peccasti, millies pœnitentiam age, καὶ ὁσάκις ἂν ἁμαρτάνῃς, ἐλθὲ πρός με, καὶ ἐγώ σε θεραπεύσω, & quoties peccaveris, veni ad me*, (CHristum Matth. XI. 28.) *ego te sanabo*, meminit etiam Socrates VI. 21. & singulari scripto oppugnatum à Sisinnio Novatianorum Episcopo testatur, *χιλιάκις μετανοήσας εἴσελθε*. Apud Chrysostomum ipsum homilia 2. in Psalmum 50. T. 1. edit. Savil. p. 675. ita legitur: *μή μοι λέγε προφάσεις, μή μοι ὄκνον. ἥμαρτες, μετανόησον. μυριάκις ἥμαρτες, μυριάκις μετανόησον.* Singulari diatriba hoc dictum defendit & illustravit D. Elias Veielius *ὁ μακαρίτης*, edita Ulmæ 1701. 4.

LX. HERODOTI *libri novem Historiarum* adhuc superstites, de qvibus dictum supra, lib. II. cap. 20.

LXI. ÆSCHINIS *Orationes tres*, velut totidem Charites: & *Epistolæ novem* velut tot Musæ. Orationes non plures nec pauciores hodie habemus sed *Epistolas duodecim*. De illis dixi lib. 2. cap. 26. §. 9. De hisce, ejusdem

libri 2. capite 10. §. 6. Meminit iterum harum Æschinis lucubrationum Photius Cod. 264. & utroqve loco notat *qvartam orationem* qvæ inscribebatur Δηλιακὸς νόμος & hodie non exstat, fuisse Æschini suppositam, Cæciliiqve judicio auctorem habere Æschinem alium (Socraticum opinor) nostri æqvalem. *Cæcilium* istum Rhetorem Calactianum Siculum intellige, de qvo viri docti ad cap. 1. Longini περὶ ὕψυς. Lysimachidis librum Cæcilio huic oppositum περὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ῥητόρων laudat Ammonius Grammaticus in θεωρός. *Dionysium* sophistam singulariter Æschinis charactere fuisse delectatum, *Phrynichum* autem Æschini Socratico * inter præcipuos Oratores Atticos locum tribuisse refert Photius. Sed cod. 264. præceptorem Æschinis alterius vocat *Leodamantem* ex Cæcilio, (cui etiam suffragantur Plutarchi Codices) non ut hîc *Antalcidam*, pro qvo *Alcidamantem* Eleatem habet Svidas in Αἰσχίνης.

LXII. *Praxagora* Atheniensis τῆς κατὰ τὸν μέγαν Κωνςαντῖνον ἱςορίας βιβλία β', *libri duo de rebus Constantini Magni*, cui, Ethnicus licet, æqvius præbuit testimonium qvam hodie qvidam Christiani, in criminationum mustaceo qværentes ingenii lauream. *Φησὶν ὖν ὁ Πραξαγόρας, καί τοι τὴν θρησκείαν Ἕλλην ὤν, ὅτι πάσῃ ἀρετῇ καὶ καλοκἀγαθίᾳ καὶ παντὶ εὐτυχήματι πάντας τὺς πρὸ αὐτῦ βεβασιλευκότας ὁ βασιλεὺς Κωνςαντῖνος ἀπεκρύψατο.* Non modo hi duo libri sed & alii totidē illius περὶ τῶν Ἀθήνησι βασιλευσάντων, *de iis qvi Athenis regnarunt*, aliiqve sex εἰς τὸν τῶν Μακεδόνων βασιλέα Ἀλέξανδρον *de Alexandro Magno Rege Macedonum*, universi interciderunt. Scripsit dialecto Jonica, adeoqve suo etiam exemplo refellit eos, qvi longe antiqvioribus temporibus cessasse jam dialecti hujus usum sibi persvasere. Præcocibus ingeniis accensetur merito hic Praxagoras à Bailleto, ** nam illud de Athenarum rectoribus opus scripsit annos natus non plures qvam undeviginti, historiam Constantini anno ætatis secundo & vicesimo, Alexandri res trigesimo primo. Hunc Praxagoram ætate antecesserunt Praxagoras Herodis Attici adversarius, cujus mentio apud Philostratum II. Sophist. p. 559. edit. novæ: nec non Praxagoras Medicus antiqvissimus, laudatus à Celso, Plinio, Cœlio Aureliano, Athenæo, & Scholiaste Nicandri, de cujus scriptis infra lib. VI.

LXIII. PROCOPII Cæsareensis ἱςορικὸν de rebus Justiniano imperante adversus Persas, Vandalos (Βανδήλυς) & Gothos, Belisarii maxime ductu

* Æschinis hujus Socratici dialogos tres post *Jo. Clericum* Amst. 1711. 8. illustravit egregie *Petrus Horreus*, versione, notis & indice Græco, Leovard. 1718. 8. qvam editionem commendatam sibi habebunt Græcæ Lingvæ Studiosi.

** Baillet des Enfans devenus celebres par leurs études p. 20. seq.

ductu gestis *libri octo*, etiamnum superstites, de qvorum argumento & editionibus dixi Volum. VI. p. 250. seq. In Photio autem, licet octo libros memorat, ex duobus tantummodo primoribus libris excerpta leguntur.

LXIV. *Theophanis* Byzantii ἱστορικῶν λόγοι δέκα *libri decem historiarum* à secundo Justini junioris anno (CHristi 567.) ad annum ejus duodecimum (CHristi 577.) Opus ipsum intercidit, nec excerpta Photii integra sunt, testati Theophanem in primo libro etiam suæ de rebus Justiniani historiæ meminisse, & post decem illos libros itidem alios illis continuandis subjunxisse. Theophanes hic non diu post res qvas describit vixisse videtur, certe diversus est à Theophane Confessore auctore Chronici qvod in A. 813. desinit, & de qvo dixi Volum. VI. p. 151. seq.

LXV. THEOPHYLACTI Ægyptii (Simocattæ) præfecti & tabularii, *Historiarum* de rebus Mauricii Imp. *libri VIII.* de qvorum editionibus dixi Volum. VI. p. 282 seq. ubi simul repressi Jacobi Pontani parum credibilem censuram, qvi putat Photium non ex ipsius Theophylacti lectione, sed ex lemmatibus ab alio præmissis sapuisse, cum Pontanus ipse lemmata à Photio mutuatus sit qvæ Theophylacto suo præmisit, & Photio non sit insolitum argumenta ejusmodi ex scriptis qvæ recenset excerpere, certe qvæ in lemmatibus illis Pontanus reprehendit, tam à Photio qvàm ab alio nescio qvo lemmatum scriptore proficisci potuerunt.

LXVI. NICEPHORI Patriarchæ CPol. ἱστορικὸν σύντομον *breviarium Historicum* à Mauricii Imp. cæde (A. C. 602.) ad Leonis & Irenes nuptias (A. 770) qvod præter editiones Græcolatinas de qvibus dixi Volum. VI. p. 296. prodiit etiam Gallice Monterolio interprete Paris. 1618. 8. & ex versione nova Moreti * ibid. 1684. 12. additis notis Historicis.

LXVII. *Sergii* Confessoris Historia de rebus in rep. & Ecclesia gestis à Constantino Copronymo usqve (qvi ab A. 741. præfuit) inprimis durante imperio Michaëlis Rancabe, qvi imperitavit ab A. C. 811. ad 819. Hanc historiam jampridem desideramus.

LXVIII. *Cephalaeonis*, Κεφαλαίωνος σύντομον ἱστορικόν, *compendium historicum libris novem*, ad Herodoti exemplum totidem Musarum nomina gerentibus, dialecto iconica, à regno Nini & Semiramidis ad extrema Alexandri Magni usqve. Etiam hoc opus intercidit, qvod dolendum, cum fuerit compendium non Herodoti modi & Hellanici ac Ctesiæ, sed aliorum scriptorum mille amplius, qvorum nomina auctor libris singulis præfixerat, qvod jactantiam ** in illo Photius interpretatur, idem factum à Plinio

* par le Sieur *Moret*, controlleur en la Generalité de Montauban.

** confer Ruperti Epist. ad Reines. p. 583. & Fabrettum de columna Trajana p. 4.

nio majore omnes laudamus. Svidas testatur Hadriani temporibus vixisse Cephalæonem in Sicilia, & præter hos novem libros παντοδαπῶν ἱστοριῶν scripsisse etiam μελέτας ῥητορικάς. Multum huic Cephalæoni tribuit Georgius Syncellus cui p. 167. dicitur ἐπίσημος εἰς οὐχ ὁ τυχών *insignis scriptor nec de vulgo*. Sed diu ante Adriani tempora floruere Strabo & Dionysius Halicarnasseus, à qvibus Κεφαλών ὁ Γεργήθιος laudatur, atqve à Dionysio vocatur etiam συγγραφεὺς παλαιὸς πάνυ, ut unum ex duobus his sit necesse, Svidam vel errasse cum Cephalonem hunc cum Cephalæone Musarum scriptore confudit, qvæ Scaligeri est sententia p. 415. ad Græca Eusebii Chron. & Vossii II. 12. de Hist. Græcis, & lib. 3. p. 340. vel unum qvidem & eundem fuisse Cephalæonem Photii, Cephalionemqve Syncelli cum Troicorum scriptore Cephalone Historico Gergethio Strabonis, Dionysii, Festi in *Romam*, Parthenii, Stephani Byz. Etymologi, aliorumqve: aberrasse Svidam in eo, qvod Hadriani temporibus illum vixisse tradidit, ut contendit Allatius libro de patria Homeri p. 17. seqq. Fortasse Hadriani tempore fuit Cephalæon Rhetor μελετῶν ῥητορικῶν scriptor, qvem cum Historico Svidas perperam permiscuit. Qvæ in Eusebii Chron. p. 32. & apud Syncellum ex Cephalæone Historico afferuntur, videntur fuisse principiū ejus libri primi, sive Chiûs, ut Meursius qvoq; in Bibl. Græca pulchre annotavit: Ἄρχομαι γράφειν ἀφ᾽ ὧν ἄλλοι τε ἐμνημόνευσαν καὶ τὰ πρῶτα Ἑλλάνικός τε ὁ Λέσβιος καὶ Κτησίας ὁ Κνίδιος, ἔπειτα Ἡρόδοτος ὁ Ἁλικαρνασεύς. &c. Liber decimus Eclogarum Sopatri apud Photium infra Cod. 161. fuit ex τῆς Κεφαλίωνος Ἐρατοῦς, (lib. VIII.) διαλαμβανούσης τὰ κατ᾽ Ἀλέξανδρον.

LXIX. *Hesychii illustris* Milesii ἱστορικὸν ὡς ἐν συνόψει κοσμικῆς ἱστορίας, *synopsis Historiæ Mundi* annorum 1901. à Belo Rege Assyriorum usque ad Anastasium Imp. defunctum A. C. 518. divisa in sex partes sive τμήματα. Et *Commentarius de rebus Justini senioris*, ἑτέρα βίβλος ἐν ᾗ περιέχετο τὰ Ἰουστίνῳ πραχθέντα. Utrumque opus intercidit, excepta parte illa prioris ex sexto tmemate, quo πάτρια sive origines & Antiquitates CPolis exposuit. Vide quæ dixi Volum. VI. p. 240. seq.

LXX. DIODORI SICULI *Historiarum libri quadraginta*, ex quibus extant libri primores quinque & undecimus usque ad vicesimi finem. Ex cæteris fragmenta. Vide quæ notavi libro III. cap. 31.

LXXI. DIONIS Κασσιανοῦ Κοκκιανοῦ ἢ Κοκκήϊου *Romana Historia* ab Æneæ adventu in Italiam usque ad Alexandri Severi consulatum tertium (A. C. 228.) *libri LXXX.*, è quibus ad libros LV. exceptis fragmentis qui-

quibusdam & Joannis Xiphilini epitome, desideramus. Vide supra, lib. IV. cap. 10.

LXXII. *Ctesiæ* Cindii *Persicorum libri XXIII.* & *Indicorum liber* dialecto Ionica. Utrumque opus intercidit, quo majores gratias debemus Photio qui ampla ex illis excerpta servavit sæpius una cum aliis Ctesiæ fragmentis Græce edita & Latine ad Herodoti calcem, etiam novissime in editione Herodoti quam curavit V. C. Jacobus Gronovius, Lugd. Bat. 1715. fol. Henr. Stephanus Photii excerpta ex Ctesiæ Persicis Indicisqve primus Græce separatim vulgaverat Paris. 1557. 8. Vide quæ supra, lib. II. cap. 25. §. 16.

LXXIII. HELIODORI Αἰθιοπικὰ, σύνταγμα δραματικὸν sive *fabula de amoribus Theagenis & Chariclea*, libris decem, qui adhuc exstant, ut dixi lib. V. cap. 6. Meminit hujus Heliodori Photius iterum Cod. LXXXVII. XCIV. & CLXVI.

LXXIV. a. THEMISTII λόγοι πολιτικοὶ, *Orationes civiles XXXVI.* quæ exceptis tribus exstant, nec non ὑπομνήματα & μεταφράσεις in scripta Aristotelis, qvarum itidem pleræque ætatem tulere, & ἐξηγητικοὶ πόνοι εἰς τὰ πλατωνικὰ qui desiderantur. Vide Volum. VIII. hujus Bibl. lib. V. cap. 18.

LXXIV. b. LESBONACTIS λόγοι πολιτικοὶ *Orationes civiles XVI.* è quibus tantum exstant duæ, de quibus dixi lib. IV. c. 30. §. 14. & Photii etiam, quæ ex Orationibus illis excerpserat, unà cum judicio quod de iis tulerat, perierunt.

LXXV. *Johannis Philoponi* βιβλιδάριον sive *libellus* pro stabiliendo Tritheismo *contra κατηχητικὸν λόγον ArchiEp. CPol. Joannis Scholastici* A. C. 566. primo Justini junioris anno habitum. In hoc libello qui (perinde ut Joannis catecheticus sermo) pridem intercidit, Philoponus præter subtiliores ex Philosophia petitas rationes pro se allegaverat sententias Gregorii Naz. Basilii Magni, Athanasii & Cyrilli Alex.

LXXVI. FL. JOSEPHI ἀρχαιολογίας sive *de Antiquitate Judaica libri XX.* adhuc superstites, de quibus dixi lib. VI. c. 6. Ex eodem opere excerpta de Herode & Agrippa infra, Cod. CCXXXVIII.

LXXVII. *Eunapii* χρονικῆς ἱστορίας τῆς μετὰ Δέξιππον νέας ἐκδόσεως, *historia Chronica* à regno Claudii II. (in quo Dexippus desiit) usque ad Honorii & Arcadii Imperium, *libri XIV.* novæ ἐκδόσεως sive recensitæ ab auctore editionis. Hujus Eunapii descriptorem Zosimum notat Photius Cod. XCVIII. Opus ipsum, prioris & posterioris ἐκδόσεως, quas utrasque evoluisse se Photius testatur, intercidit, exceptis fragmentis de legationibus. Vide quæ Volum. VI. p. 232. seq.

LXXVIII. *Malchi* Philadelphiensis Sophistæ Βυζαντιακὰ *de rebus Byzantinis* à morte Leonis Thracis Imp. A. C. 474. ad Julium Nepotem A. 480. occisum, *libri VII.* similiter deperditi. Vide Volum. VI. p. 236.

LXXIX. *Candidi* Isauri Historiarum libri III. ab initio Imperii Leonis A. 457. usque ad Zenonis Isauri mortem A. 491. Itidem hodie desiderantur. Vide ibid. p. 239.

LXXX. *Olympiodori* Thebani ὕλη ἱστορίας sive ἱστορικοὶ λόγοι, *Historiarum libri XXII.* ab A. C. 407. ad 425. dicati Theodosio juniori Imp. & pridem deperditi. Vide ibid. p. 237. seq. ubi inter alia notavi quod Photius Olympiodorum vocat ποιητὴν τὸ ἐπιτήδευμα, hoc non esse interpretandum *Poëtam*, sed *operatorem Chymicum.* Mentionem facit etiam ex Olympiodoro Photius ἀγάλματος τετελεσμένου sive *talismanis magici*, quod barbarorum transitum prohibuerit, atque iterum ἀνδριάντων ἀργυρῶν τετελεσμένων εἰς βαρβάρων ἀποκώλυσιν. Singulare itidem est quod περὶ τῆς τρίβωνος ἀξίας sive de ritu pallii per ludicrum aliquod balneum concedi scholasticis soliti refert, ubi memorat *Leontium* in sophisticum thronum Athenis evectum. Mentio ejusmodi λουτροῦ * apud Eunapium in Proæresio p. 104. & 106. & Nazianzenum oratione XX. *Philtatium* præterea Grammaticum laudat Photius Olympiodori fratrem, qui artificium glutinandi libros egregie tenuit: & *Herodorum* auctorem historiæ de Orpheo & Musæo. Olympiodorus accessit iis qui Homerum ex Thebaide Ægypti ortum ducere sibi persvasere. Memorat & Prophetas barbarorum Blemmyum, & plura narrat de Libanio Mago sive τελεστῇ qvem Placidiæ suasu interfici jussit hujus maritus Constantinus Valentiani III. Pater. De vægrandibus urbis Romæ palatiis pronunciatum: εἷς δόμος ἄστυ πέλει, πόλις ἄστεα μυρία κεύθει, geminum illi recentis Poëtæ in domum regiam Lupaream Parisi.

Par urbi domus est, urbs orbi - - -

Mœnia urbis Romæ, eo tempore qvo Gothi eam primum oppugnarunt, ab *Ammone* Geometra inventa sunt amplitudine miliarium XXI. Eodem loco λουομένων καθέδρας sive sellas MDC. ex marmore in lavantium gratiam Romæ in publicis balneis positas ex Olympiodoro refert Photius, cujus generis esse superstitem famosam illam Romæ sellam perforatam, non dubitat Clariss. Montfauconus p. 137. Itineris Italici. Hujus Olympiodori, qvemadmodum etiam trium superiorum, Eunapii, Malchi, Candidiqve excerpta è Photio, Græce & Latine recensuit Labbeus

tomo

* Confer Meursium de ludis Græcorum p. 22. sq.

tomo I. scriptorum Historiæ Byz. Olympiodori qvædam illustrat Valesius ad nonum Sozomeni librum, ubi inter alia notat Zosimum (à qvo etiam lib. V. p. 579. nominetenus laudatur) plura ex eo repetisse. Olympiodori excerpta Photiana sed minus integra prodierant, antequam Photii Bibliotheca lucem adspiceret, in Frid. Syllurgii tomo tertio Rom. Historiæ scriptorum. Francof. apud Wechel. 1590. fol. p. 853 - 855.

LXXXI. *Theodori Mopsvesteni* βιβλιδάριον περὶ τῆς ἐν Περσίδι μαγικῆς *de Magia Persarum libellus* pridem deperditus, de qvo supra, p. 158. Qvi autem apud Photium auctor Persici dogmatis traditur Ζαρἀδης, hic Clementi Alex. est Ναζάρατος, Porphyrio Ζάβρατος, Plutarcho Ζαράτας, Theodoreto & Agathiæ Ζαράδης. Vide Cotelerium ad recognitiones Clementis IV. 27. Summum Persarum Numen Ζαρουάμ, ejusqve filii duo ὀρμίσδας bonus (Plutarcho in Alexandro p. 682. & in Artaxerxe p. 1026. & de Iside & Osiride p. 407. & Porphyrio p. 27. Vit. Pythag. ὠρομάσδης sive ὠρομάζης. Agathiæ lib. 2. p. 59. ὀρμισδάτης.) malusqve Photio Σατανᾶς, Plutarcho Ἀρειμάνιος, Hesychio Ἀρειμάνης. Vide Hadr. Relandi diss. Miscell. parte 2. p. 131. 207. Qvod vero Theodorum Photius ait τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν ἀποκατάστασιν τερατεύεσθαι, huic geminum est qvod infra Cod. 177. traditur τὴν ὠριγένους κατάγει τὸ τέλος ἀποφαίνειν τῆς κολάσεως. Et eodem spectat qvod Leontius scribit Theodorum Mopsvestenum *tollere metum futurorum*. lib. 2. adversus Eutychen & Nestorium.

LXXXII. *Dexippi*, τὰ μετὰ Ἀλέξανδρον, *de rebus post Alexandrum* Magnum *gestis libri IV.* Ejusdem σύντομον ἱστορικὸν *Compendium historicum usque ad Claudium II. Imp.* præcipuas res regnaqve præcipua perstringens, & τὰ Σκυθικὰ, *de rebus Romanos inter & Scythas gestis.* Hujus Dexippi, qvem ἄλλον τινὰ μετὰ σαφηνείας Θουκυδίδην, *alterum sed perspicuum magis Thucydidem* Photius appellat, scripta ista omnia interciderunt, paucis tantummodo fragmentis de legationibus, ex Scythicorum ejus, ut videtur opere servatis. Vide Volum. VI. p. 231. In multis cum Arriano historico conspirasse, Photio notatum.

LXXXIII. DIONYSII Halicarnassei, Alexandri F. ἱστορικῶν λόγων *historia Romana* ab Æneæ in Italiam adventu usqve ad Olympiadis CXXVIII. 3. *libri XX.* ex qvibus exstant priores XI. desinentes in Olymp. LXXXIV. 3. (Urbis CCCXII.) Vide qvæ dicta lib. 3. hujus Bibl. cap. 32.

LXXXIV. *Dionysii* ejusdem σύνοψις superiorum viginti librorum, qvinqve libris contracta, & jampridem deperdita.

LXXXV. *Heracliani* Episc. Chalcedonensis ad Achillium *contra Manichæos libri XX.* similiter deperditi, perinde ut quæ apud Photium ibidem

memorantur Manichæorum *vivum Evangelium* & γιγάντειος βίβλος, nec non *Addæ μόδιος* aliaqve illius scripta. Et quæ adversus Manichæos composuere *Hegemonius*, *Georgius* Laodicenus, & libris XXV. contra Evangelium vivum & Addæ modium depugnans *Diodorus* (Tarsensis.) Nam ARCHELAI, & TITI Bostrensis ac SERAPIONIS Thmuitani adversus Manichæos scripta habemus. Vide quæ dixi lib. V. p. 262. & 292. Titum Addæ potissimum scriptis suas opposuisse lucubrations à Photio discimus.

LXXXVI. Jo. CHRYSOSTOMI Epistolæ ad Olympiadem XVII. & ad Innocentium Rom. aliæque quæ ommes exstant. Vide supra, Volum. VII. pag. 633. seq.

LXXXVII. ACHILLIS TATII Alexandrini fabula *de amoribus Leucippes & Clitophontis, libris VIII.* qui tulere ætatem & de quorum editionibus dixi Volum. VI. p. 812. Si Achilles Firmico laudatus, est Achilles Tatius auctor libri περὶ σφαίρας sive isagoges in Aratum, qvam habemus, & hic idem cum scriptore ἐρωτικῶν, necesse sit eum ante Heliodorum scripsisse, & ante Heliodorum nominatur à Photio Cod. XCIV. & CLXVI. qui αἰσχρολογίαν & obscoenas narrationes in Tatio ubique detestatur, unde non credediderim Photii esse decastichon jambicum, quod ex inedita Anthologia, Tatii amoribus præmittitur, illosque castis lectoribus commendat. Jampridem etiam mihi visum est absurdum & incredibile, libro VIII. Tatii p. 493. per ἱερέα, εἰπεῖν οὐκ ἀδύνατον, μάλιστα δὲ τὴν Ἀριστοφάνους ἐζηλωκὼς κωμῳδίαν, Chrysostomum intelligi, licet Chrysostomum Aristophanis studiosum & eloquentissimum fuisse, inter omnes constat.

LXXXVIII. Τὰ κατὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον πραχθέντα, *Anonymi Acta Synodi Nicænæ*, tomis tribus, inedita hactenus, diversaque ab illis quæ sub Gelasii nomine habemus & de quibus mox Codice LXXXIX. licet in quibusdam Codicibus (talis fortasse fuit, de quo supra Cod. XV.) ipsa quoque *Gelasii Cæsareensis* nomen prætulisse Photius testatur, memorans præterea illius *librum contra Anomœos* sive *Eunomianos* de quo infra Cod. CII. itidem deperditum. Conferenda etiam Acta Synodi Nicænæ de quibus infra Cod. CCLVI.

LXXXIX. GELASII Cæsareensis ἱστορίας ἐκκλησιαστικῆς *Historia Ecclesiasticæ de gestis in Synodo Nicæna* ac deinceps usque ad Constantini M. mortem, *libri III.* Exstant sub Gelasii Cyziceni nomine, nisi quod tertius liber haud integer ad nos pervenit. Vide quæ notavi Volum. VIII. p. 371.

371. seq. ubi etiam de *Rufini* Hist. Eccles. quam Græce è Latino vertisse à Photio dicuntur Gelasius Cæsariensis & Cyrillus Hierosol. ambo prius mortui quam Historia à Rufino scriberetur.

XC. LIBANII Rhetoris scripta, τεύχεσι sive Voluminibus duobus, cujus ait γυμναστικοὺς & πλασματικοὺς λόγους sive declamationes præstare ejus seriis & civilibus orationibus. Laudat & ejus Epistolas & παντοδαπὰ συγγράμματα, testatus eum esse κανόνα & στάθμην λόγου Ἀττικοῦ, *regulam & amussim Attici styli.* Libanii hujus scripta pleraque ad nos pervenere, de quibus dixi Volum. VII. (lib. V. cap. 10.) Alius Libanius ὁ τελεστής, Magus de quo Olympiodorus apud Photium Cod. LXXX. p. 112. Alius Libanius Palæopoleos in Pamphylia Episcopus, qui interfuit Concilio Ephesino A. C. 431. & Libanius Paralai Episcopus in Lycaonia, qui subscripsit Concilio Chalcedonensi A. 451. & alius Concilio Rom. A. 503. alius denique Libanius Silvanectensis in Gallia Concilio Aurelianensi A. 511. &c.

XCI. ARRIANI τὰ κατ' Ἀλέξανδρον, *de rebus Alexandri M. libri VII.* sæpius Græce & Latine editi, de quibus dixi lib. IV. c. 8. p. 272. seq. ibique dictis hæc addo. Prima illorum Græca editio curata est à *Victore Trincavello* Venet. 1535. 8. Latinam *Petri Pauli Vergerii* versionem servari MS. in Bibl. Vaticana, didici ex Diario Veneto, Giornale de' letterati d'Italia T. X. p. 422. *Barthol. Facii* versio elegans Alphonso II. Regi Neapolitano oblata, vidit etiam lucem Bernæ A. 1554. 7. Licet vero locis innumeris *Vulcanius* melius, tamen etiam Facium nonnulla rectius Vulcanio expressisse monuit *Jacobus Gronovius*, qui Vulcanii interpretationem hinc inde in sua editione emendavit. Post Gronovium vidi hos Arriani libros recensitos novo ac diligenti studio, divisos in minores sectiones, notisque eruditis & locupletissimo indice Græcarum vocum phrasiumque instructos à Rev. Viro *Georgio Raphelio*, Ecclesiæ Luneburgensis Pastore, quos in usus studiosorum Græcæ lingvæ edi atque in lucem proferri quam primum, erit utique pretium operæ. Hujus Eruditissimi Viri annotationes Philologicæ in Novum Test. quibus dictionem scriptorum sacrorum ex Polybio & Arriano illustrat, prodierunt Hamburg. 1715. 8. Similes ex Xenophonte observationes ad Novum Test. vulgaverat ibid. 1719. 8. Testatur Photius libris Arriani de Alexandro subjunctam se reperisse τὴν Ἰνδικὴν *librum de rebus gestis ab Alexandro in India*, qui & ipse exstat; non ut illi Attica sed Ionica dialecto exaratus. Hunc *Germanice* à se translatum vulgavit idem Raphelius Hamb. 1709. 8. Incidi etiam in versionem *Italicam* Jo. Baptistæ Ramusii, editam Venetiis A. 1558.

XCII. Ejusdem *Arriani τὰ μετ' Ἀλέξανδρον, de rebus post Alexandrum gestis* libri X. è quibus excerpta Photii tanto jucundius leguntur, quod opus ipsum hodie non extet, certe editum non sit. Dexippum in opere ejusdem argumenti Arriano σύμφωνον κατὰ τὸ πλεῖστον monuerat Photius supra Cod. LXXXIII. Meminit iterum Cod. XCIII.

XCIII. Ejusdem Arriani Βιθυνικά *de rebus Bithynicis* ab origine gentis usque ad ultimi regis Nicomedis exitum qui moriens regnum suum Populo Rom. legavit, *libri VIII.* Supra Photius Cod. LVIII. hoc opus vocat τὰ πάτρια τῆς Βιθυνίας. Nusquam autem exstat hodie, non magis quam quorum ipse in illo fecit mentionem, Arriani τὰ κατὰ Τιμολέοντα τὸν Κορίνθιον *de rebus à Timoleonte Corinthio* in Sicilia adversus Dionysium *gestis*, vel τὰ κατὰ Δίωνα Συρακούσιον. *de rebus gestis Dionis Syracusii* adversus eundem Dionysium secundum, Dionysii F. tyrannum.

XCIV. *Jamblichi*, qui Commodi ætate vixit & Jamblichum Philosophum ætate antecessit, δραματικὸν hactenus ineditum si non plane deperditum *de amoribus Sinonidis* virginis & *Rhodani* sive *Rhodanæ*. Aliis hoc opus venit nomine ἱστοριῶν. Βαβυλωνιακῶν. Photius excerpta dat ex libris XVI. cum Suidæ codices numerent libros XXXIX. qui videtur etiam aliqua ex hoc opere producere in ζηλοτυπία, ἤδη &c. Vide si placet quæ notavi Volum. VI. p. 822. seq. Maussacum præter rem reprehendit Tho. Crenius parte VII. animadversion. p. 43. quod Babylonica Iamblichi vocavit Milesiaca. Notum enim est omnes fabulas ejusmodi eroticas, Milesias, & sermones Milesios appellari, exemplo Aristidis Μιλησιακῶν quæ Latine vertit Sisena. Vide quæ viri docti ad Apulejum. Sic Βαβυλωνιακὰ fabulam suam amatoriam Iamblichi exemplo inscripsit Xenophon Antiochenus, de quo Suidas.

XCV. *Joannis Scythopolitæ* Scholastici κατὰ τῶν ἀποσχιστῶν τῆς ἐκκλησίας *contra desertores Ecclesiæ*, Eutychis & Dioscori asseclas, Opus divisum in tomos duodecim & Juliano nescio quo Episcopo svadente susceptum oppositumque anonymo Eutychiano libri adversus Nestorium auctori, quem Photius *Basilium* Presb. Cilicem fuisse existimat, de cujus libro adversus Joannem Scythopolitam infra Cod. CVII. Hodie utriusq; scripta desiderantur.

XCVI. GEORGII Episcopi *Alexandrini liber de vita S. Jo Chrysostomi* ex Palladio, Socrate, (Cyrillo Alex. Theodoreto, Moscho) pluribusque aliis collectus. Post annum CHristi sexcentesimum scripsisse viri docti colligunt. Vide Allatium de Georgiis p. 316 Exstat adhuc, Græce editus & Latine ut dixi Volum. VII. p. 556. Postquam plura ex illo excerpsisset

ſiſſet Photius, ſubjungit: *ὐκ ὀλίγα φαίνεται παϱιστοϱῶν*, * quod cum Lambecio VIII. p. 273 ſeq. vertendum; *non pauca videtur tradere obiter, & præter inſtitutum ſuum*, non ut Schottus reddit: *præter hiſtoriæ fidem*. Quanquam multa etiam præter hiſtoriæ fidem ſcripta ab hoc Georgio, demonſtravit David Blondellus in libro Gallice edito de primatu in Eccleſia p. 1230-1244 qui etiam eodem loco perſequitur errores & fabulas quas de vita Chryſoſtomi ſcribentes tradidere Anonymus Græcus p. 1244-1247 Socrates p. 1247, ſeq. Sozomenus & Moſchus p. 1248. ſeq. Nicephorus Patriarcha & Zonaras p. 1250. Cedrenus & Glycas p. 1251. Nicephorus Calliſtus pag. 1252. ſeq. atque auctor Epitomes à Lipomanno editæ, p. 1253. quibus denique Blondellus vitam Chryſoſtomi accuratius à ſe digeſtam ac contractam ſubjungit p. 1254-1268.

XCVII. *Phlegontis* Tralliani Ὀλυμπιονικῶν καὶ χρονικῶν συναγωγὴ à prima Olympiade ad ætatem Hadriani, qui imperare cœpit Olymp. CCXXIV. 1. defunctus CCXXIX. 1. Photius tantum quinque libros legit hujus operis, è quibus quintus deſinebat in Olympiade CXCVII. Vehementer dolendum eſt hoc opus ad nos non perveniſſe, licet enim nimiam & minutam in eo diligentiam reprehendit Photius, quæ etiam in cauſa fortaſſe fuit ut à paucioribus lectitaretur, atque adeo deſcriberetur: tamen vel ex paucis quæ illius ſuperſunt fragmentis facile apparet quam multa in veteri hiſtoria & ad temporum rationes conſtituendam nos fuiſſet docturus, quæ hodie nos fugiunt. Cæterum non repetam hoc loco quæ de iſto & aliis Phlegontis ſive quæ exſtant ſive quæ intercidere ſcriptis notavi lib. IV. cap. 13. Tantum addam hæc Hieronymi in Geneſ. X. *Legamus Varronis de antiquitatibus libros & Siſinnii Capitonis, & Græcum Phlegonta, cæterosque eruditiſſimos viros, & videbimus pæne omnes inſulas & totius orbis littora terrasque mari vicinas Græcis accolis occupatas.*

XCVIII. ZOSIMI Comitis ἱστοϱικὸν, ſive *Hiſtoriarum libri VI.* ſæpius excuſi Græce & Latine de qvibus dixi Volum. VI. p. 607. ſeq. atqve editionibus p. 611. memoratis addo qvod illos ex Leunclavii verſione, præmiſſa ejusdem Apologia Latine recuſos reperi in tomo tertio Hiſtorici operis qvod XII. Voluminibus in folio dedit Jo. Philippus Vorburgius, Francof. 1650. De Zoſimo ipſo autem in gratiam eorum, qvi, ubi de Conſtantini M. rebus agitur, illius unius teſtimonium ſexcentis Chriſtianis libenter præferunt, adſcribo hanc cenſuram doctiſſimi Viri Richardi Bentleii, ** in

* Cicero ad Atticum VI. 1. *Hæc te volui παϱιστοϱῆσαι, ſumus enim ambo belle curioſi.*

** Remarks upon a late diſcourſe of freethinking part. 2. p. 21. *Zoſimus a poor ſuperſtitious creature &c.*

in parte 2. observationum ad Antonii Collini librum de libertate cogitandi p. 21. *Zosimus misellus & superstitioni penitus obnoxius scriptor, atque adeo auctor parum idoneus ad quem noster licenter cogitandi signifer provocet. Hic brevem suam historiam non minus Ethnica fraude & hypocrisi quam malitia adversus Christianos refertam dedit. Hic lectores suos pascit Palmyrenis & Sibyllinis oraculis: miraculisque Veneris solennibus aurum & argentum facientis aquis innatare: præsagiis & somniis anilibus; fulminibusque ac terræ motibus velut totidem prodigiis: cadavere hominis mortui inter medium exercitum evanescente, ominibus & præsagiis aruspicum per pecudum exta: apparitione Palladis, capite Gorgoneo, spectro Achillis, idolis ligneis omnem ignis vim eludentibus & divina vindicta per ornatum collo simulacri Rhea detractum sollicitatâ. Hic denique est qui Romam ab Alarico captam omissioni paganorum sacrificiorum imputat, & Romani inclinationem Imperii à neglectis per Constantinum ludis secularibus suspendit.*

XCIX. HERODIANI ἱστορικοὶ λόγοι η' *Historiarum libri VIII.* qvi itidem exstant, de qvibus dixi Volum. VII. p. 11. sqq. & nunc juvat addere qvod tabulam chronologicam accuratam annorum sexaginta, qvos insignis ille scriptor persequitur, ab A. C. 180. ad 239. exhibet Vir doctiss. *Joannes Vignolius* in diss. 2. Apologetica de anno primo Alexandri Severi Aug. capite 10. (Vide Opera S. Hippolyti T. 1. edit. à me curatæ p. 203.) Versionem Herodiani *Politianus* in Epistola ad Andream Magnanimum lucubrationi illi præfixa testatur dictatam à se pauculis diebus sic deambulante. Innocentii VIII. Epistolæ binæ qvibus & Politiano, & patrono ejus Laurentio Medici gratias pro Herodiano tam pulchre Latinis dato auribus, agit, leguntur inter Politiani Epistolas VIII. 2. 3. Novam *Germanicam* versionem ejusdem scriptoris perspicuam & elegantem nuper è Græco dedit vir doctus nescio qvis excusam Halæ Sax. 1719. 8. cum præfatione Menantis, sive qvi sub illo latet nomine D. Christiani Frid. Hunoldi. Nec minus elegans de Græco *Gallica* L. Mongaulti, (ejusdem à qvo Epistolas Ciceronis erudite in Gallicum sermonem versas habemus) post priorem Anni 1700. editionem recusa est Paris. 1712. 8. At interpres Germanicus in Bibliotheca novissima observationum & recensionum qvæ Halæ Saxonum Latine in 4. edi A. 1718. cœpit, sect. IV. p. 156. seq. nonnullos in Politiani interpretatione velut corporis pulcherrimi nævos, nimiamqve omittendi licentiam reprehendere non dubitat. Castigaverat etiam simili nomine Politianum *H. Stephanus.* Nihilominus *Jo. Henr. Buclerus* A. 1644. 8. maluit Herodianum dare cum Politiani versione sincera, rejectis H. Stephani interpolationibus. *Cujus*, inqvit, *censura qvam non sit æqua & erudita,*

non

non uno specimine ostendimus suo loco. Tan. Fabri Epistola ad Jo. Frid. Gronovium, qvâ plura Herodiani loca illustrantur, & qvæ in posterioribus Argentoratensibus editionibus 1662. 1672. 1694. 8. cum *Balth. Scheidii* locupletissimo Græco indice adjuncta legitur, est inter Epistolas *Tan. Fabri* junctim editas Salmurii A. 1674. 4. Tomo I. Epistola 75. In editionibus Græcolatinis Oxoniensibus A. 1678. 1704. 8. itidem Latina Politiani hinc inde ad Græcum recognita deprehenduntur, adjunctis brevibus notis. Sine notis Græce & Latine vidit etiam lucem Herodianus Ingolstad. 1608. 8. Ab hoc scriptore (qvem accuratioris curæ & exqvisitæ artis nomine Curtio in Latinis Bœclerus comparabat, Wagenseilius Sallustio) diversus est Herodianus cujus mentionem facit Photius Cod. LXV. p. 46. ex libro septimo Theophylacti Simocattæ: alius item ad qvem Rhetoris Libanii Epistolæ.

C. *Adriani* Imperatoris μελέται διάφοροι, *Declamationes variæ*, pridem deperditæ, una cum multis aliis quæ utraque lingva Græca & Latina, prosa & versu scripsisse hunc Imperatorem testatur Dio lib. 69. Excerpt. Peiresc. p. 713. Svid. in Ἀδρ. Nempe cum Rhetoribus perinde ut cum Philosophis ac Poëtis, libris vel carminibus vel declamationibus invicem editis certasse Adrianum innuit Philostratus in vitis Sophistar. ubi de Favorino, Spartianus in vita Hadriani c. 15. atque idem Dio qui eum Sophistis Favorino Gallo & Dionysio Milesio invidisse scribit. Spartianus: *Et quamvis esset oratione & versu promtissimus, & in omnibus artibus peritissimus, tamen professores omnium artium semper ut doctior risit, contemsit, obtrivit.* De Adriani Imp. ἀποφάσεσι sive responsionibus Epistolisque editis Græce cum versione antiqua Dosithei Magistri, dixi Volum. VII. p. 59. Ab eo tempore vidi easdem cum Goldasti notis nitide recusas in nobilissimi atque eruditissimi viri Antonii Schultingii Jurisprudentia veteri antejustineanea Lugd. Bat. 1717. 4. p. 855. seq. Fuit etiam Adrianus Tyrius Rhetor, Herodis Attici discipulus, ex cujus declamationibus excerpta habemus Græce & Latine vulgata ab Allatio. De illis dixi lib. IV. cap. 30. p. 409. seq.

CI. *Victorini Lampadii* Antiocheni λόγοι ὑπατικοὶ καὶ βασιλικοί. *Orationes variæ* Consulares & ad Imperatorem Zenonem habitæ, jampridem deperditæ. Zeno Imperator fuit ab A. C. 474. ad 491.

CII. *Gelasii* Cæsareensis μονόβιβλος κατὰ Ἀνομοίων, *liber adversus Anomæos* sive Eunomianos, cujus etiam supra Cod. LXXXVIII. mentio, & *Diodori* Tarsensis περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος διάφορα ἐπιχειρήματα. *De Spiritu S. varia argumenta.* Utrumque opus hodie desideramus. De Gelasii scriptis dixi Volum. VIII. p. 370. & de Diodori p. 358.

CIII.

CIII. PHILONIS Judæi νόμων ἱερῶν ἀλληγορία, *Legum sacrarum allegoria* & περὶ βίου πολιτικοῦ *de vita Viri civilis* (Josephi Patriarchæ.)

CIV. EJUSDEM τῶν παρὰ Ἰουδαίοις φιλοσοφησάντων, τήν τε θεωρητικὴν καὶ τὴν πρακτικὴν φιλοσοφίαν βίοι. De Therapevtis & Essenis sive *de practica & Theoretica Philosophia apud Judæos cultoribus.*

CV. EJUSDEM Γάιος ψεγόμενος. *Caji Imp. vituperatio* & Φλάκκος ἢ Φλάκκων ψεγόμενος, *vituperatio Flacci*, Ægypto præfecti sub Cajo Imp. Omnia ista Philonis scripta hactenus memorata adhuc supersunt, quemadmodum & alia quorum meminit Photius πολλὰ καὶ ποικίλα συντάγματα, περιέχοντα καὶ τῆς παλαιᾶς ὑπομνήματα, τὰ πλεῖστα πρὸς ἀλληγορίαν τοῦ γράμματος ἐκβιαζόμενα. De his omnibus dixi lib. IV. cap. 4. ubi etiam de eo, utrum CHristo aliquando, ut ait Photius, nomen Philo dederit, quod neutiquam verisimile mihi videtur.

CVI. *Theognosti* Alexandrini, & sacrorum librorum interpretis, τοῦ μακαρίου Θεογνώστου Ἀλεξανδρέως καὶ ἐξηγητοῦ, ὑποτυπώσεις *Hypotyposeon* sive Theologicarum institutionum *libri VII.* pridem deperditi, in quibus cum Origene in plerisque sensisse & ex libris ejus περὶ ἀρχῶν non pauca mutuatum esse Photius innuit, quem tamen præ nimio in Origenem odio etiam Theognosto præbuisse se iniquiorem censura sua (licet quodammodo emollita) docet G. Bullus in defensione fidei Nicænæ sect. 2. c. 10. §. 7. seq. Certe ab Arii (quem ætate etiam præcessit) sententia fuisse alienum testis locuples S. Athanasius qvi ex secundo ὑποτυπώσεων Theognosti (quem ἄνδρα λόγιον appellat) hæc producit verba lib. de decretis Synodi Nicænæ T. 1. p. 274. οὐκ ἔξωθέν τίς ἐστιν ἐφευρεθεῖσα ἡ τοῦ Υἱοῦ οὐσία, οὐδὲ ἐκ μὴ ὄντων ἐπεισήχθη, *Non forinsecus Filii substantia constat, neque ex non entibus producitur*, ἀλλὰ ἐκ τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας ἔφυ ὡς τοῦ φωτὸς ἀπαύγασμα, ὡς ὕδατος ἀτμίς. *sed ex Patris substantia ita progenitus est, ut à luce jubar, ut ex aqua vapor.* Ab eodem Athanasio in illud: quicunque dixerit verbum contra Filium hominis T. 1. p. 971. laudantur παλαιοὶ ἄνδρες, Ὠριγένης ὁ πολυμαθὴς καὶ φιλόπονος, καὶ Θεόγνωστος ὁ θαυμάσιος καὶ σπουδαῖος. A Philippo Sidete Theognostus inter Catechetas & præfectos scholæ Alexandrinæ celebratur post Pierium * qvi Dionysio Alex. ut Dionysius Heraclæ, Heraclas Origeni successit. Vide Dodwellum ad Irenæum p. 488. & 511. Quod autem Eusebium arguit Baronius ad A. 109. num. 59. ideo Theognosti non fecisse mentionem, atque ideo eum dolo malo involuisse silentio, quod τοῦ ὁμουσίου assertor fuisset, prorsus est ab omni verisimilitudine alienum, hæc enim ratio si valeat, omittendi

* De hoc Pierio Pamphili martyris præceptore Photius infrà, Cod. CXVIII. CXIX.

tendi ei fuissent tot alii, quinimò Patrum omnium vetustissimorum nomina oblivione prætereunda. Hypotyposeon libros ante Theognostum scripserat Clemens Alex. de quibus Photius infra Cod. CIX. CXI. Quod autem de Theognosti dictione judicium ferens ait eum, καλλολεξίᾳ ὡς ἐν ἀττικῷ καὶ συνήθει χρώμενον λόγῳ, Salmasius pro ἐν ἀττικῷ recte monuit legendum ἀναττικῷ lib. de lingva Hellenistica p. 35. quod doctissimo viro Andreæ Schotto jam suboluit.

CVII. *Basilii Cilicis*, Nestoriani qvi Anastasio imperante Diodori Tarf. & Theodori Mopsvesteni propugnator: & Flaviano Antiochiæ Episcopo presbyter Antiochenus fuit, *contra Joannem Scythopolitanum* (de quo Cod. XCV.) libri XVI. dialogorum more scripti inter Lampadium, qui Basilii partes tuetur, & Marinum, Tarasiumque, ac dicati cuidam Leontio. Interciderunt perinde ut ejusdem Basilii Histostoria Ecclesiastica de qua Cod. XLII. & liber contra Archelaum presbyterum Coloniensem de quo Svid. in Ἀρχέλαος & Βασίλειος. Idem Svidas testatur hunc Basilium factum esse Irenopoleos in Cilicia Episcopum.

CVIII. *Theodori* Alexandrini monachi Severiani & Theopaschitæ Ἔλεγχος κατὰ Θεμιστίου. *adversus Themistium* Agnoëtarum signiferum. Καλωνύμου (al. Μεγαλωνύμου) τοῦ καὶ Θεμιστίου ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ ἐν ἁγίοις Θεοφοβίου. *Themistii Apologia pro S. Theophobio.* Ejusdem κατὰ Θεοδώρου μονόβιβλος. *adversus Theodorum liber singularis. Theodori adversus Themistium libri III.* Hæc scripta omnia Photio olim lecta interciderunt. Fuit Themistius ille Diaconus Alex. sub initia sexti à CHristo nato sæculi, de quo non repetam dicta Volum. VIII. p. 5. seq.

CIX. *Clementis Alex.* ὑποτυπώσεις, opus deperditum, de quo dixi lib. V. cap. 1. p. 111. seq. Fragmenta illius à se collecta dare voluit Tomo tertio quem parabat Spicilegii Patrum doctissimus vir *Jo. Ernestus Grabe*, singulorumque exponere argumenta librorum, & demonstrare quod Stromatum libris veluti continuandis ab Clemente subjuncti fuerint. Interpolatos etiam fuisse ab hæreticis, sive potius Hæreticorum fuisse à Clemente enarrata, non ipsius Clementis dogmata quæ Photius in ejus hypotyposibus reprehendit; siquidem Clemens lib. IV. strom. p. 475. opus illud promittens ait se auspicium facturum ab enarratione opinionum pradoxarum quas sparserint hæretici in Geneseos librum. Confer Grabii librum Anglice editum, *Some instances*, p. 13. seq. Balthasar. Germonium de hæreticis Codicum Ecclesiasticorum corruptoribus p. 263. seq. Jo. Clericum Epist. Critic. I. & Bibl. veteri & recenti, Gallice vul-

gata T. 6. p. 245. seq. & Wilhelmi Cavei Epistolam Apologeticam adversus Clericum editam Londini 1700. 8. p. 44. seq. In his Hypotyposibus *Pantænum* præceptorem suum professus est Clemens, ut præter Photium testatur Philippus Sidetes in fragmento quod edidit Dodwellus ad Irenæum p. 488.

CX. & CXI. Ejusdem CLEMENTIS στρωματεὺς libris VII. in aliis VIII. atqve octavi loco jam ille qvi in editis exstat & incipit: Ἀλλ' οὐδὲ οἱ παλαίτατοι τῶν φιλοσόφων, jam alius τίς ὁ σωζόμενος πλούσιος *qvis dives salvetur*, cujus initium: οἱ μὲν τοὺς ἐγκωμιαστικοὺς λόγους. Ejusdem Clementis παιδαγωγός. De hisce scriptis qvæ exstant adhuc omnia, dixi lib. V. cap. 1. p. 104. seq. Sed memorantur etiam Photio scripta Clementis deperdita περὶ νηστείας, περὶ κακολογίας, & περὶ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν κατὰ τῶν ἀκολουθούντων τῇ τῶν ἰουδαίων πλάνῃ ad Alexandrum Hierosol. Episcopum. Novissime præclaram Operum Clementis Alex. editionem versione plurimis castigata locis, locis S. Scripturæ annotatis diligenter & eruditis animadversionibus instructam vulgavit illustris Oxoniensium Episcopus *Joannes Potterus* Oxon. 1715. fol. Nonnulla fragmenta ipsi præterita dedi Græce & Latine tomo posteriori operum S. Hippolyti. Hamb. 1718. fol.

CXII. & CXIII. Clementis Romani Διαταγαὶ τῶν Ἀποστόλων, *Constitutiones Apostolicæ*, qvæ Græce etiamnum exstant, & ἀναγνωρισμοὺς, *Recognitiones*, qvas tantum Latine habemus ex Rufini versione. De utriusqve operis editionibus dixi lib. V. cap. 1. p. 33. seq. Epistola præmissa utraqve & *Clementis ad Jacobum* fratrem CHristi, & ad eundem *Petri* Apostoli, edita est à Cotelerio Græce & Latine ante Clementina sive homilias XIX. Clementi tributas. In recognitionum autem opere obviæ qvas Photius memorat αἱ λεγόμεναι τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου πράξεις, & αἱ πρὸς Σίμωνα τὸν μάγον διαλέξεις. Vide Grabium T. 1. spicilegii Patrum p. 276. seq. & Cotelerium T. 1. Patrum Apostol. Meminit etiam Photius & hoc loco & infra Cod. CXXVI. *Epistolarum ad Corinthios* qvæ itidem exstant: tum prioris illius qvæ sola ex omnibus Clementis Rom. scriptis genuina habetur, tum posterioris, qvam perinde ut *Petri & Applonis* πολύστιχον διάλογον rejectitiam esse ipse Photius innuit. Hunc dialogum in recognitionum opere non contineri, sed diversum ab illo opus esse, idqve deperditum recte Grabius annotavit, qvem vide sis p. 271. seq.

CXIV. *Lucii Charini* Manichæi αἱ λεγόμεναι τῶν Ἀποστόλων περίοδοι, Apocryphæ *periodi Apostolorum* Petri, Joannis, Andreæ, Thomæ, Pauli, de qvibus pridem deperditis dixi in Codice Apocrypho Novi Testamenti.

CXV.

CXV. *Anonymi liber contra Judæos & Quartadecimanos* de Paschate, qvod CHristus feria qvinta illud non obierit, neqve præverterit, sed propriam mysticam celebraverit cœnam. Alius item *Metrodori* de computo XXVIII. enneadecaeteridum per annos 532. à tempore Diocletiani Imp. ad Paschatis rationes designandas. Neutrum scriptum hodie extat.

CXVI. *Anonymi περὶ τῆς ἁγίας τοῦ πάσχα ἑορτῆς λόγος τρίτος ἐν τόμοις ὀκτώ. De sacro paschate* liber tertius in octo sectiones divisus, ad Theodorum. In sectione qvarta Metrodorum (de qvo Codice superiore) oppugnatum Photius testatur. Etiam hic scriptor (cujus neqve tertius neqve priores duo de isto argumento hodie exstant) contendit CHristum proxime ante passionem suam Pascha Judaicum non celebrasse, qvam sententiam negat Photius temere amplectendã esse, qvoniam Chrysostomus & Ecclesia aliter sentiat. Καὶ σκοπεῖν χρή. ὁ γὰρ Χρυσόστομος καὶ ἡ Ἐκκλησία τότε φησὶν αὐτὸν ἐπιτελέσαι τὸ νομικὸν, πρὸ τοῦ μυστικοῦ δείπνου.

CXVII. *Anonymi Apologia pro Origene ejusque dogmatibus, βιβλίον ὑπὲρ Ὠριγένους καὶ τῶν αὐτοῦ δογμάτων ἐν τόμοις πέντε, libris V.* Testes pro Origene laudavit hic scriptor, cujus opus hodie desideramus, Dionysium & Demetrium Alexandrinos Episcopos & Clementem presbyterum Alexandr. præcipue vero, (de qvibus mox Cod. CXVIII.) Pamphilum Martyrem & Eusebium.

CXVIII. PAMPHILI Martyris & EUSEBII Cæsareensis *Apologia pro Origene libri sex*, qvorum qvinqve scriptos ab utrisqve Pamphilo in carcere detento & Eusebio, sextũ post Pamphili martyrium, à solo Eusebio * suppletũ Photius testatur. ὑπὲρ Ὠριγένους, τόμοι δὲ τὸ βιβλίον ἕξ, ὧν οἱ μὲν πέντε Παμφίλῳ τῷ δεσμωτήριον οἰκοῦντι, συμπαρόντος καὶ Εὐσεβίου ἐξεπονήθησαν, ὁ δὲ ἕκτος, ἐπεὶ ὁ μάρτυς ξίφει τοῦ ζῆν ἀπαχθεὶς ἀνέλυσε πρὸς ὃν ἐπόθει θεὸν Εὐσεβίῳ λοιπὸν ἀπαρτίζεται. Et aliqvibus interjectis : τὴν δὲ ὑπὲρ Ὠριγένους ἀπολογίαν, ὁ Πάμφιλος σὺν Εὐσεβίῳ καθειργμένος τῷ οἰκήματι συνεγράψατο. Addit opus ab iisdem transmissum ad Confessores pro CHristi nomine ad metalla damnatos horumqve præcipuum Patermuthium. Ex illis sex libris solus primus exstat Latine è *Rufini* versione, ** cæteri perierunt; ut dixi Volum. VI. p. 102. Meminit hujus operis Auctor Synodici adversus tragœdiam Irenæi c. 198. (in Clariss. Baluzii Concil. p. 895.) *Eusebius in opere Apologetico pro Origene & dogmatibus ejus, id est pro praeexistentia & restitutione composito, quod Martyris* (Pamphili) *& ipsius Eusebii nomini-*

* circa A. 308. vel 309. ut est credibile.

** De hac versione Tillemont, T. XII. memor. p. 205. seq. ut de opere ipso T. III.

nominibus prænotatur, multis valde præcedentium Patrum testimoniis usus est pro prædictis erroribus. Nec tamen idcirco ab Ecclesia DEI vel Origenes absolvitur, quasi non fuerit novitatis inventor, sed illi pariter addicuntur. Malim tamen Photio & pluribus aliis veteribus, argumentisqve à Tillemontio T. 3. memor. productis habere fidē, qvam cum Balthasare Germonio Hieronymi bilem citra examen admittente in libro de hæreticis Codicum Ecclesiasticorum corruptoribus p. 305. seq. statuere in hoc opere nullas Pamphili fuisse partes, sed meram illam Rufini fraudem, qvi libros Eusebii pro Martyris lucubratione venditare voluerit. Certe græcos etiam Codices Pamphili nomen prætulisse ex græcorum scriptorum testimoniis liqvet. Testatur autem Photius plures etiam alios magnæ auctoritatis in Ecclesia viros illa ætate apologias pro Origene composuisse. καὶ ἄλλοι δὲ πλεῖστοι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ καὶ ἀξιολογώτατοι ἀπολογίας ὑπὲρ αὐτοῦ συνετάξαντο. Idem narrat Pamphili præceptorem fuisse *Pierium* presb. & scholæ Alex. præfectum, postea una cum fratre Isidoro coronatum martyrio, qvorum memoriæ templa & oratoria dedicata sunt, ut Pierii templum Alexandriæ memorat Epiphanius hæresi LXIX. 2. Pamphilū deniq; narrat Photius plures Origenis in sacras litteras commentarios πολλὰ τῶν ἐξηγήσεων εἰς τὴν θείαν γραφὴν sua manu descripsisse, qvod confirmant Eusebius VI. 36. Hist. & Hieronymus c. 75. de S. E. ad qvem notavi, in Bibl. Coisliniana etiamnum exstare apographum Codicis Epistolarum Pauli, qvi manu S. Pamphili martyris exaratus fuit.

CXIX. *Pierii* presbyteri Alex. (de qvo superiore Codice dictum) λόγοι δώδεκα, *Libri duodecim* de variis argumentis theologicis, ἐξηγήσεις καὶ διαλέξεις vocat Eusebius VII. 32. Hist. ex qvibus duarum tantum inscriptiones affert Photius: εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν, & εἰς τὸ πάσχα καὶ τὸν Ὠσηέ. De hoc postremo S. Hieronymus præf. in Oseam: *Pierii legi tractatum longissimum, quem in exordio hujus prophetæ, die vigiliarum Dominicæ passionis extemporali & diserto sermone profudit.* Et c. 76. de script. Eccles. ubi Origenem juniorem appellatum illum esse testatur: *Hujus est longissimus tractatus de propheta Osee, quem in vigilia Paschæ habitum ipse sermo demonstrat.* Non dubito etiam ex his duodecim λόγοις Pierii, Photio lectis, fuisse tractatum *in 1. ad Corinthios,* ex qvo idem Hieronymus Epist. ad Pammachium: *Origenes, Dionysius, Pierius, Eusebius Cæsariensis, Didymus, Apolinaris latissime hanc Epistolam interpretati sunt, qvorum Pierius, qvum sensum Apostoli ventilaret atqve edissereret, & proposuisset illud exponere,* Volo autem omnes esse sicut meipsum 1. Cor. VII. 7. *adjecit:* ταῦτα λέγων Παῦλος ἀντικρὺς ἀγαμίαν κηρύττει. Hujus Pierii

scripta,

scripta, qvem eruditissimis Ecclesiæ Doctoribus jungit Hieronymus Epistolâ ad Magnum Oratorem, nihil hodie exstat. Palladius in Lausiaca c. 12. narrat Ammonium plura potuisse citare memoriter ex scriptis Origenis, Didymi, Stephani ac Pierii.

CXX. IRENÆI Episcopi Lugdunensis ἐλέγχου καὶ ἀνατροπῆς τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, *Redargutio atqve eversio falso jactatæ* (rerum Divinarum) *cognitionis*, sive *contra hæreses libri V.* adhuc superstites ex veteri Latina versione cum Græcis qvibusdam fragmentis, qvæ post Franciscum Fevardentium & industriam singularem Jo. Ernesti Grabe, conqvisita sunt novissime à Renato Massveto monacho Benedictino, cui præclaram hujus scriptoris editionem debemus vulgatam Paris. 1710. fol. Ipse Massvetus aliis pluribus egregiis lucubrationibus rem locupletaturus Ecclesiasticam discessit ex hac vita A. 1716. mense Januario. De aliis Irenæi editionibus dixi lib. V. c. 1. p. 67. seq.

CXXI. *HIPPOLYTI*, qvi Irenæum modo memoratum habuit Magistrū, βιβλιδάριον, σύνταγμα κατὰ αἱρέσεων λβ΄. libellus complexus digestum adversus hæreses XXXII. à Dositheanis usqve ad Noëtum sive Noëtianos. Hoc opus intercidit solo capite postremo *contra Noëtum* excepto, qvod Græce & Latine vulgavi in tomo posteriore operum Hippolyti, Hamburgi 1718. fol. Professus fuit Hippolytus hoc opusculo se in compendium misisse qvæ ex ore Irenæi adversus hæreses disputantis acceperat. ταύτας δέ φησιν (αἱρέσεις) ἐλέγχοις ὑποβληθῆναι ὁμιλοῦντος Εἰρηναίου, ὧν σύνοψιν ὁ Ἱππόλυτος ποιούμενος τόδε τὸ βιβλίον φησὶ συντεταχέναι. De aliis Hippolyti scriptis dixi lib. V. cap. 1. p. 203. & in jam memorata editione illius operum. Apud Photium autem, nisi ipse male intellexerit verba Eusebii VI. 23. Hist. ante verba: λέγεται δὲ καὶ οὗτος προσομιλεῖν τῷ λαῷ κατὰ μίμησιν Ὠριγένους, necesse est qvædam excidisse de *Ambrosio* Alexandrino cui conveniunt illa omnia qvæ deinceps seqvuntur, & qvod notarios septem Origeni aluerit & ejus fuerit ἐργοδιώκτης, & plura ipse in literas miserit, qvæ tamen omnia pridem interciderunt. Vide si placet qvæ notavi ad Hieronymum de Script. Eccles. cap. 61.

CXXII. CXXIII. CXXIV. EPIPHANII τὰ πανάρια, ἐν τεύχεσι μὲν τρισὶ, τόμοις δὲ ἑπτὰ, *Panaria contra hæreses LXXX. in tribus voluminibus, libris septem.* Ejusdem Ἀγκυρωτὸς, *Ancoratus*, sive *ancora Fidei*, * velut synopsis operis

* Epiphanius ipse hæresi LXIX. 27. γεγράφαμεν περὶ πίστεως, ᾧ λόγῳ ἐπεθέμεθα ὄνομα ἀγκυρωτὸν, καὶ γὰρ ἐκ πάσης γραφῆς συνάγοντας

operis superioris, sed prius scripta, & catholicæ Christianorum doctrinæ epitomen è sacris litteris collectam exhibens: & Opus tertium cujus titulus excidit, qvi si non alius est à libro *de mensuris & ponderibus*, ut Hœschelio videtur, nihil Epiphanii Photio lectum est qvod hodie non habeamus. De illis scriptis eorumqve editionibus dixi Volum. VII. (lib. V. c. 11.)

CXXV. JUSTINI Martyris scripta varia, 1) *Apologia* ad Antoninum Pium ejusqve filios & Senatum Rom. 2) *Apologia altera* ad Antonini Pii διαδόχους (M. Antoninum & L. Verum) 3) scriptum tertium adversus Ethnicos in qvo *περὶ φύσεως δαιμόνων de natura dæmonum* Justinus disputaverat. 4) *ἔλεγχος πρὸς Ἕλληνας.* 5) *περὶ Θεοῦ μοναρχίας*, de uno summo DEO. 6) *κατὰ ἰουδαίων* colloqvium cum Tryphone) 7) contra dogmata qvædam Aristotelis *κατὰ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως, ἤτοι κατὰ εἴδους καὶ ὕλης στερήσεως ἐπιχειρηματικοὶ καὶ βίαιοι καὶ χειρώδεις λόγοι, καὶ κατὰ τοῦ πέμπτου σώματος, ὁμοίως καὶ κατὰ τῆς ἀϊδίου κινήσεως ἣν Ἀριστοτέλης δεινότητι λογισμῶν ἐναπέτεκεν.* 8) Solutiones succinctæ Ethnicorum qvorundam dubiorum *ἀπορειῶν κατὰ τῆς εὐσεβείας, κεφαλαιώδεις ἐπιλύσεις.* Hæc scripta Justini omnia adhuc exstant, sæpiusqve lucem viderunt, nisi qvod tertium non pervenit ad nos integrum, utpote in qvo illa de dæmonibus disputatio desideratur. Cætera deperdita Justini scripta, qvæ Photius memorat sunt 9) *ὁ ψάλτης*, 10) *λόγοι κατὰ Μαρκίωνος*, & 11) *ἡ κατὰ πασῶν αἱρέσεων πραγματεία.* De singulis tam editis qvam illis qvæ interciderunt dixi lib. V. cap. 1. p. 53. seq. Hodie novam præstantissimi Doctoris scriptorum *ἔκδοσιν* parant Parisiis *Prudentius Maranus* Benedictinus, & Cantabrigiæ *Styanus Thirlby.* Vidi etiam paratos ad prælum eruditos commentarios qvibus Justinum illustravit egregie, cum Oxonii versaretur *Joannes Adolfus Hofmannus*, Germanus Plœnensis, qvibus inter alia ex Hebræorum scriptis ostendit Justinum dialogo cum Tryphone *κυρίας* Judæorum *δόξας* illi opponendo, Judæum oppugnare.

CXXVI. CLEMENTIS Romani *Epistolæ duæ* ad Corinthios, & eodem Volumine, POLYCARPI Epistola ad Philippenses, qvas universas hodie, licet alicubi mancas habemus, ut dixi lib. IV. c. V. §. 14. & lib. V. cap. 1. p. 48. seq. Clementis Epistolarum mentionem fecerat Photius etiam Cod.

ἄγνωστον ὥσπερ τὴν ἁγίαν πατέρων πίστιν. Idem LXXIV. 1. *τὰ ἤδη μοι εἰρημένα ἐν τῷ μεγάλῳ λόγῳ τῷ περὶ πίστεως γραφέντι εἰς τὰ μέρη τῶν Παμφυλίων.*

Cod. CXIII. & posteriorem tanqvam spuriam rejici monuerat. Novissime Polycarpi Epistola cum Ignatii septem Epistolis, qvas collectas suæqve subjectas ad Philippenses * olim misit, Græce & Latine emendate vulgata est Oxonii 1708. 8. à C. Aldrichio, Ignatianis novo & accuratissimo studio Eruditissimi viri *Antonii Mariæ Salvini* in illustris H. Neutoni gratiam ad Codicem Mediceum recensitis. Photius tamen Ignatii Epistolas in eodem cum Polycarpiana volumine neutiqvam reperit.

CXXVII. EUSEBII Pamphili *ἡ εἰς Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν βασιλέα ἐγκωμιαστικὴ τετράβιβλος libri IV. de Constantini Magni laudibus*, editi sæpius ad calcem Historiæ Ecclesiasticæ, ut dixi Volum. VI. p. 100. Photius Eusebio vertit vitio qvod de hæresi Arii, ejusqve oppugnatoribus Eustathio Antiocheno & Athanasio Alex. & de decreto Synodi Nicænæ, atqve aliis Episcoporum super dogmate contentionibus rem omnem silentio involverit, vel leviter transierit, perinde ac si in Imperatoris vita atqve encomio necesse sit ista omnia legi.

CXXVIII. LUCIANI *ὑπὲρ Φαλάριδος pro Phalaride*, & *νεκρικοὶ καὶ ἑταιρικοὶ διάλογοι διάφοροι, dialogi mortuorum, meretriciiqve & alia varii argumenti scripta, ἕτεροι διαφόρων ὑποθέσεων λόγοι.* Hæc omnia hodie manibus studiosorum teruntur, ut dixi lib. IV. cap. 16. Scepticum fuisse Lucianum Photio assentitur Morhofius *ὁ μακαρίτης* lib. I. Polyhistoris cap. VI. p. 28. sed derisor licet, atqve Poëtæ Horatii exemplo nullius addictus jurare in verba Magistri ubiqve apparet, tamen Eclectici potius in ejus scriptis invenio vestigia, qvàm Pyrrhonii Philosophi. Neqve scepticum fuisse probant hi versus, dubito an ipsius Luciani,

Λουκιανὸς τάδ' ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε εἰδώς
Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκοῦντα σοφά·
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι διακριδὸν † ἐστὶ νόημα
Ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάσῃς, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

Hæc scripsit Syrus ille, antiqvaqve stultaqve doctus,
Stulta etenim sunt huic, qvæ sapere ille putat.
Communis stat nulla homini sententia certa:
Qvod tu miraris, rideat alter idem.

Gemnium

* Photius è Polycarpo: *λέγει δὲ καὶ τὰς Ἐπιστολὰς αὐτοῖς (τοῖς Φιλιππησίοις) Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου ἀπεσταλκέναι, καὶ αἰτεῖται ἀναδιδαχθῆναι παρ' αὐτῶν, εἴ τι περὶ ἐκείνου διαγνώσαιεν.*

† Menagius legit *διακριτόν.*

Geminum illud Plinii IX. 17. Epist. *Quam multos putas esse, quos aque ea quibus ego & tu capimur & ducimur, partim ut inepta, partim ut molestissima offendant -- Demus igitur alienis oblectationibus veniam, ut nostris impetremus.*

CXXIX. *Lucii* Patrensis * μεταμορφώσεως λογοι pridem deperditi, è quibus Lucianus Lucium suum, sive obscœnam in asinum metamorphosin expressit, ut ipse non diffitetur T. 2. edit. Amst. p. 115. ubi ita auctorem primum scripti illius, qvem secutus ipse est, prodit: Πατὴρ μὲν ἐςί μοι Λύκι@, τῷ δὲ ἀδελφῷ τῷ ἐμῷ Γάϊ@, ἄμφω δὲ τὰ λοιπὰ δύο ὀνόματα κοινὰ ἔχομεν. Κἀγὼ μὲν ἱςοριῶν καὶ ἄλλων εἰμὶ συγγραφεύς. ὁ δὲ, ποιητὴς ἐλεγείων ἐςὶ καὶ μάντις ἀγαθός. Πατρὶς δὲ ἡμῖν Πάτραι τῆς Ἀχαΐας. Vide & p. 86. Freqvens qvoqve Lucii nomen in Milesiis Apuleji, quæ & ipsæ ex eo expressæ, & fortasse Lucii prænomen inde Apulejo inditum. Lucii illius jocos quosdam & salse ad Herodem Atticum atque Antoninum Imp. dicta refert Philostratus in Herodis Attici vita lib. 2. de Sophist. c. 1. n. 9. Idem fortasse Lucius Aristidæ Rhetoris amicus, cujus meminit in Orationibus sacris T. 1. p. 641. 642. Lucii hujus & Luciani iterum mentio inter scriptores eroticos apud Photium Cod. CLXVI.

CXXX. *Damascii* (Ethnici philosophi, quem patria Damascenum vocat Cod. CLXXXI. & regnante in Italia Theodorico scripsisse docet Cod. CCXLII. p. 553.) *libri IV.* quorum 1) περὶ παραδόξων ποιημάτων, *de admirandis operibus capita CCCLIII.* 2) παραδόξων δαιμονίων διηγημάτων *admirandarum narrationum de dæmonibus capita LII.* 3) περὶ τῶν μετὰ θάνατον ἐπιφαινομένων ψυχῶν, παραδόξων διηγημάτων, *de animarum apparitionibus post obitum, admirandarum narrationum capita CV.* Libri quarti titulus in Photio non exstat, quemadmodum totum Damascii opus jam diu periit, quod si exstaret non leve fortasse credulitatis superstitionisque ethnicæ documentum haberemus. Alios παραδόξων scriptores vide si placet supra lib. 1. cap. 22. §. 4. lib. 3. cap. 6. §. 21. b. & cap. 27. §. 8. & lib. 4. cap. 7. §. 2. & apud Jonsium lib. 2. de scriptoribus Hist. Philosoph. c. 12.

CXXXI. *Amyntiani* εἰς Ἀλέξανδρον, *de rebus Alexandri M.* ad Marcum Antoninum Imp. Ejusdem βίοι παράλληλοι, *vitæ parallelæ, Dionysii* tyranni & *Domitiani* Imp. libris duobus: *Philippi* Macedonis & *Augusti* Imp. itidem libris II. & liber de *Olympiade* Alexandri M. matre. Hæc scripta omnia Amyntiani, de qvibus admodum sinistre Photius, interciderunt.

CXXXII. CXXXIII. CXXXIV. CXXXV. *Palladii, Aphthonii, Eusebii & Maximi* Sophistarum μελέται διάφοροι, *variæ declamationes*, inter qvos

* Vide supra Volum. IV. p. 499. & Volum. VI. p. 828.

qvos Palladio palmam eloqventiæ Photius tribuit. *Maximum* eundem esse non dubito Magistrum Imp. Juliani, Sophistam Byz. cujus * περὶ ἀλύτων ἀντιθέσεων Svidæ memoratum scriptum breve edidit Carolus Stephanus Græce ad calcem Dionysii Halicarnassei Epistolæ ad Pompejum, Paris 1554. 8. quod donatum mihi ab eruditissimo Viro M. V. la Crose, non dubito infra cap. 39. cum mea versione tecum communicare. *Eusebium* suspicor Rhetorem illum Alexandrinum de quo Eunapius; *Palladium* vero Methonæum Sophistam Constantini Imp. clarum ætate, cujus διαλέξεις & λόγους varios Svidas laudat. De *Aphthonio* Antiocheno cujus progymnasmata sunt in omnium manibus, dixi lib. IV. cap. 31.

CXXXVI. CYRILLI Alex. οἱ Θησαυροὶ, thesauri de SS. Trinitate contra Arium & Eunomium. Exstant tomo qvinto ejus operum, distributi in λόγους triginta qvinque, ut notavi Volum. VIII. p. 562. seq. Apud Photium nulla numeri aut distinctionis in λόγους mentio, qvi opus hoc ἐπιχειρηματικὸν βιβλίον appellat.

CXXXVII. EUNOMII Hæretici βιβλιδάριον, quod *Basilius* Magnus ægre tandem nactus, libris V. adversus Eunomium scriptis confutavit. Hoc Eunomii scriptum primus Græce & Latine edidi Volum. VIII. p. 262-305. qvemadmodum minorem illius ἔκθεσιν (à Valesio jam & Baluzio publicatam) p. 253-260. Hæc posterior, qvam Eunomius libris tribus adversus Basilium (de quibus mox) inseruerat, refellitur à *Greg. Nysseno* in libris, de quibus dixi VIII. p. 151. & 160. qvemadmodum de Basilii p. 78. seq.

CXXXVIII. *Eunomii* ejusdem *libri III. adversus Basilium*, qvi hodie non exstant: sicut nec quæ Eunomio opposuere *Theodorus* (Mopsvestenus) & *Sophronius* (Hierosol.) Photio memorati tum hoc loco, tum supra Cod. IV. & V. Exstat vero *Gregorii* Nysseni opus adversus Eunomium (de qvo Cod. VI.)

CXXXIX. *Athanasii* Magni *in Ecclesiasten* & *Cantica canticorum* commentarii, qui hodie desiderantur, sed supersunt ejus *Epistolæ* & *apologia de fuga* (confer Cod. XXXII.) quibus nihil elegantius inter Athanasii scripta se vidisse Photius testatur. εἰς μέν τοι τὴν χάριν καὶ τὸ κάλλος τῶν ἐπιστολῶν αἷς τὴν ἀπολογίαν αὐτῷ τῆς φυγῆς καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ἐξεργάζεται, ἄλλο τι, ὅσα ἐμὲ τῶν αὐτοῦ εἰδέναι, οὐδὲν ἀναφέρεται.

* Antequam illud vidissem, Astrologici argumenti esse malè suspicabar, quale est Poëma Maximi περὶ καταρχῶν eidem Svidæ memoratum, quod edidi Volum. VIII. p. 415. Itaque emendandum qvod scripsi VIII. p. 769.

CXL. Ejusdem ATHANASII *libri quinque adversus Arium*, ἡ κατὰ Ἀρείου καὶ τῶν αὐτοῦ δογμάτων πεντάβιβλος, Exstant T. I. operum Athanasii edit. novæ eruditiss. Montfauconi p. 405. seq. adversus Arianos libri quatuor, nam qvinti loco Photius habuit Epistolam contra Arianos Encyclicam ad Episcopos Ægypti & Libyæ, qvæ occurrit in eodem T. I. p. 270. Vide si placet qvæ à me notata sunt lib. V. cap. 2. Photius notat Basilium & Gregorium Nazianzenum ex Athanasio velut ex uberrimo fonte derivasse partem argumentorum quibus illorum scripta adversus Arium exundant.

CXLI. CXLII. CXLIII. & CXLIV. BASILII Magni *in Hexaëmeron*, 2) ἠθικοὶ λόγοι sive *Homiliæ de moribus*, 3) *Epistolæ* tum canonicæ, tum aliæ plurimæ ad diversos, τὸ ἄλλο πλῆθος ἃς διαφόροις ἐπέστελλε & 4) *Ascetica*. Hæc omnia Basilii scripta ætatem tulere, sæpius edita ut dixi Volum. VIII. (lib. V. cap. 19.)

CXLV. *Helladii* (ejusdem de qvo infra, Cod. CLVIII. & CCLXXIX.) *Lexicon* vocabulorum phrasiumque Græcarum (non poëticarum ut *Diogeniani*, sed qvarum in prosa maxime usus) copiosissimum & πολυστιχώτατον, septem τεύχεσιν sive voluminibus.

CXLVI. *Anonymi Lexicon* καθαρᾶς ἰδέας, *puri ac tersi sermonis*, itidem copiosum ac prolixum.

CXLVII. *Anonymi Lexicon* σεμνῆς ἰδέας, styli gravis ac ponderosi.

CXLVIII. *Anonymi Lexicon* ἰδίως λόγου πολιτικοῦ *orationis propriè civilis.*

CXLIX. *Pollionis Lexicon*, in qvo multæ fuere voces poëticæ, non tanta copia tamen qvam in Lexico *Diogeniani* de qvo Cod. CXLV. Pollio ille videtur idem cum *Valerio Pollione* Alexandrino qvem Svidas in Πωλίων ait tempore Adriani Imp. vixisse, ac scripsisse Lexicon vocum Atticarum, qvod & ipsum periit, συναγωγὴν Ἀττικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον.

CL. *Juliani* (Cappadocis Sophistæ, de qvo Svid. & Eunapius) *Philostrati* Tyrii (cujus opus de vita Apollonii Tyanensis memorat Photius Cod. XLIV. & CCXLI.) & *Diodori* (cui Valerius Pollio pater, Svida teste) *Lexica in Decem* Atticos *Rhetores*. Ex hisce novem Lexicis Photio hactenus memoratis, ne unum qvidem ad nos pervenit.

CLI. TIMÆI (Sophistæ) πρὸς Γεντιανόν, *ad Gentianum* (MS. Γαϊατιανὸν *Gajatianum*) *libellus de vocibus apud Platonem*, περὶ τῶν παρὰ Πλάτωνι λέξεων. Hunc ex Codice Bibl. Coisliniana Græce primus magnam partem in lucem protulit eruditiss. Montfauconus, p. 477. seq. Catalogi MStorum illius Bibl. Paris. 1715. fol. a qvo præfationem Timæi mutuatus hic in Lectorum gratiam apponam:

Τίμαιος

Τίμαιος Γαιαλιανῷ εὖ πράττειν. Ἐπιστάμενος ἀκριβῶς σου τὴν γνώμην καὶ τὴν περὶ Πλάτωνα σπουδὴν, καὶ φιλοκαλίαν, εἰωθώς τε τῇ τῶν Κρονίων ἑορτῇ τῶν ἐμαυτοῦ τοῖς φίλοις ἀπέρχεσθαι, παιδεία τε ἅμα καὶ τῇ τῆς παιδείας ἀδελφῇ σπουδῇ χρησάμενος ἐξέλεξα τὰ παρὰ τῷ φιλοσόφῳ γλωσσηματικῶς, ἢ κατὰ συνήθειαν ἀττικὴν εἰρημένα, οὐ μόνον τοῖς Ῥωμαίοις ὄντα ἀσαφῆ, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων τοῖς πλείστοις. Τάξας τε ταῦτα κατὰ στοιχεῖον, καὶ μεταφράσας ἀπέστειλά σοι, νομίσας καὶ αὐτὸν ἕξειν σε παιδείαν οὐκ ἄμουσον. ἔρρωσο.

Timaeus Gaiatiano salutem. Cum plane compertum habeam quo sis animo, quoves studio & diligentia utaris ergà Platonem, cumque soleam in festo Saturnalium amicis aliqvid de meo offerre, institutione & institutionis sorore diligentia usus selegi ea quæ à Philosopho vel glossematis more, vel secundum consvetudinem Atticam dicta sunt, quæ non Romanis tantum sed etiam Græcorum plurimis obscura sunt. Hæc porro alphabetico ordine digesta & explicata ad te misi, ratus te hinc institutionem non ineruditam consecuturum esse. Vale.

CLII. *Ælii Dionysii* Halicarnassei (qvi temporibus Hadriani vixit) *de vocibus Atticis* ad Scymnum, *libri qvinqve.* Duas hujus operis editiones Photius evolvit, qvarum neutra hodie exstat. De Dionysio hoc dixi Volum VII. p. 57. seq.

CLIII. *Pausaniæ* Lexicon Atticum, Dionysio in quibusdam etiam copiosius. Hunc Pausaniam, cujus Lexicon ῥητορικὸν citatur ab Eustathio, & ἀττικῶν ὀνομάτων συναγωγὴ à Scholiaste Thucydidis, Clarissimus Kusterus * diversum putat á Pausania Cæsariensi, de cujus descriptione Græciæ dixi lib. IV. cap. 15. sed rationem non addit, neque ego fateor me videre.

CLIV. & CLV. *Boëthi* (illius ni fallor ad qvem de anima scripsit Porphyrius,) λέξεων πλατωνικῶν συναγωγὴ ad Melantam, *Lexicon Platonicum,* Timæi illo de qvo supra Cod. CLI. longe præstantius, & Ejusdem *Boëthi* alius liber περὶ τῶν παρὰ Πλάτωνι ἀπορουμένων λέξεων, *de obscuris apud Platonem vocibus* ad Athenagoram.

CLVI. *Dorothei* περὶ τῶν ξένως εἰρημένων λέξεων, *Lexicon vocum novarum & peregrinarum.* Ex qvinqve scriptis hactenus commemoratis nullum hodie exstat: neque habeo jam quæ de Lexicis Græcis deperditis addam ad ea qvæ disserui lib. IV. cap. 34. seq. Cæterum Dorotheum hunc nihil vetat esse Ascalonitam illum Grammaticum, cujus meminit Stephanus Byz. in Ἀσκάλων & Etymologicum magnum in ἀμφιγυοῦν.

* ad Svidam in πύνδαξ.

CLVII. MOERIDIS Ἀττικιστής, *libellus de vocibus Atticis*, qvi non ita pridem ex Jo. Pricæi apographo editus est Græce, notisqve illustratus ab eruditissimo viro *Joanne Hudsono*, Oxoniæ 1712. 8. subjuncta Gregorii Martini dissertatione pro vera ac veteri Græcæ lingvæ pronunciatione contra Adolphum Mekerckum. In illo apographo, qvod ex Codice Bibl. Cæsareæ Vindobonensis est expressum, scriptor vocatur *Evmæris*, unde Evmœridem appellant Ez. Spanhemius ad Aristophanis Plutum v. 12. & Colomesius p. 120. Observationum sacrarum. Rectius alii Codices cum Photio conspirantes *Mœridem* vocant, ut Segvierianus sive Coislinianus, è qvo excerpta dedit Clariss. Montfauconus in Catalogo MSS. Bibl. Coislinianæ p. 485-488. nec non Codices qvos evolverunt Steph. le Moyne notis ad Varia sacra p. 479. Salmasius de Hellenistica p. 46. seq. Ufferius, If. Vossius, Valesius, Cangius, & Labbeus qvi Mœridem *Sophistam* vocat p. 105. Bibl. novæ MSS. In Codice Antonii Eparchi apud Stephanum le Moyne T. 1. Var. sacr. p. 529. & Anselmum Bandurium p. 886. ad antiqvitates CPol. Mœris *Atticista*, Μοίριδος Ἀττικιστοῦ λέξεις Ἀττικῶν καὶ Ἑλλήνων κατὰ στοιχεῖον. Sed apud Photium titulus libri est, non cognomen scriptoris, Ἀττικιστής. De ætate nihil liqvido constat nisi post Phrynichum scripsisse, qvem citat in ἰσοτελής. Institutum autem ejus est annotare & inter se conferre voces qvibus Attici, & qvibus Græci in aliis dialectis, maxime illa κοινῇ utebantur: interdum notat & κοινὸν vulgi, illudqve diversum facit non modo ab Attico sed etiam ἑλληνικῷ, ut in ἐξίλλειν, εὔφημει, κάθησαι, λέμμα, οἰδίπουν, οἶσε, σχέατον. Interdum qvod commune est pluribus dialectis, ut vocem διωκάθειν communem esse Doribus & Jonibus. Est etiam ubi ἀτθίδα πρώτην καὶ δευτέραν distingvit, ut in πλυνεῖς. πλυνεῖς, κατὰ τὴν πρώτην Ἀτθίδα, κναφεῖς κατὰ τὴν δευτέραν Ἀτθίδα.

Index Scriptorum à Mœride allegatorum.

Antiphon in λιθουργούς.
Aristophanes in ἐμπολαί, ἰξοὶ, λάυρας, σισύρα, ψίλαξ. Comicus in χάιρων.
Βαβυλωνίοις in θωμές.
Βατράχοις in εἰκοστολόγον.
Θεσμοφοριαζούσαις in πομφόλυγας.
Λυσιστράτῃ. in ἀλυκῷ.
Ὄρνισι, in ἄρριχος, γνωσιμαχῆσαι, κυρβασία, λαμβάνειν.
Πελαργοῖς in βαλανεύς.
Πολυΐδῳ, in οὐκ ἀπήχθου.

Aristotelis ἐν τῇ πολιτείᾳ, (Λακεδαιμονίων) in Φοινικίς.
Demosthenes in βιβλία, γραμματοκύφωνα, μετέπεμψε.
κατ' Ἀριστογείτονος in ὄφελον
κατὰ Μειδίου in ἰσηγορία
Φιλιππικοῖς in δεχαιρεσίαι.
Eubulus in θηρίκλειον.
Eupolis πόλεσιν, in λάσανα.
Hermippus in σινδόνιον.
Herodotus in λογίους.
Homerus in ἐνετειλάμην, ἤρω.
Hyperides in διαλέγεσθαι.
Isæus in διέγνωσαν.
Phrynichus. Φρυνίχου τοῦ Ἀρραβίου σοφιστικὴ παρασκευὴ, in ἐντελές.
Plato in ἀναβιῶναι, βαλανεὺς, βιβλία, χάνη, χαλαστραία.
Convivio in ψυκτῆρα.
Hippia in διαπενεῖ. Hippia secundo in ὡσαύτως.
de Legibus in δυσήμερος, ἐξενώθησαν, ἐυκταῖον, εὔμορφον, ζάπλουτον, χειρομαχίας.
Phædone in δυσωπεῖσθαι, ἐπιτηδείως.
Protagora in χάριν σοι ἔχω.
de Rep. in διαγράφειν, ἴκταρ, κομψὸς.
Theæteto in διαφορότης.
Plato Comicus in ἀνακῶς.
Rhetores in ἀμοιβήν.
Thucydides in ἀμφιδήριτον, ἀνακοινῶσαι, ἀνθρωπεία, αὐτοβοεὶ, γειτονεῖν, δελφὶς, δένδρεσι, ἐκπλήγνυσθαι, ἐξαληλιμμένον, εὐήθες, λιθουργοὺς, μετέπεμψε, νῆες, παραιρήματα, πειράσαντες, πομπεῖα.
Xenophon in ἀκμὴν, γνωστῆρας, δένδρεσι, εὔμορφον, μεριμνῶν. Ejus ἀπομνημονεύματα in ἐθελέχθρως.

CLVIII. *Phrynichi Arrhabii* σοφιστικῆς παρασκευῆς λόγοι λέ, *apparatus Sophisticus* sive Rhetoricus vocum formularumq; elegantium ac selectarum libris XXXV. quod totum opus ordine literarum digestum Commodo Imp. at singulos libros amicis singulis inscripserat, ut primores tres & decimum & post undecimum aliquot *Aristocli* cuidam, quartum & octavum *Juliano* Senatori Rom. suo populari, quintum & undecimum *Menodora*, cui etiam librum περὶ κινήσεως ὀνομάτων *de nominum inflexione* missu-

missurum se pollicetur: sextum *Tiberino*, septimum & plures è posterioribus *Menophilo*, nonum Rufino, cæteros *Rhegino* (Grammatico fortassis illi cujus πολυμνήμονα Socrates III. 23. & Svidas commemorat) & *Basilidi* Milesio Sophistæ. In undecimo libro magnis extulit laudibus æqvalem suum *Aristidem* Rhetorem, in cujus Orationes tunc incidit, & qvem eloqventissimis præferri ab aliqvibus non miratur, cum *Marcianus* τῶν Κρητικῶν (Schottus Κελτικῶν) συγγραφεὺς, etiam præ Platone ac Demosthene genuinæ eloqventiæ normam (κανόνα τῆς ἐν λόγῳ ἀρετῆς) voluerit *Bruti* Itali Epistolas. Ipse autem εἰλικρινοῦς καὶ καθαροῦ καὶ ἀττικοῦ λόγου κανόνας καὶ στάθμας καὶ παράδειγμα sermonis tersi & puri atque attici regulam amussim & exemplum non dubitat esse præferendos omnibus, in quibus nec ipse Momus nec corycæus aliqvis dæmon habeat quod possit reprehendere, *Platonem* & *Demosthenem*, *Æschinemque* Lysaniæ F. Socraticum dialogorum septem scriptorem, qvos *Socrati* aliqvi velut auctori tribuerunt. His præterea subjungit cum cæterorum *novem Rhetorum* choro *Thucydidem*, *Xenophontem*, *Critiam* Calæschri Fil. & *Antisthenis* duas Orationes genuinas de Cyro & Ulysse, Ἀντισθένην μετὰ τῶν γνησίων αὐτοῦ δύο λόγων, τοῦ περὶ Κύρου καὶ τοῦ περὶ Ὀδυσσέως, *Aristophanem* cum reliqvo Comicorum qvatenus Attici sunt choro, & Tragicos Αἰσχύλον τὸν μεγαλοφωνότατον, καὶ Σοφοκλέα τὸν γλυκὺν, καὶ τὸν πάνσοφον Εὐριπίδην. Hoc Phrynichi opus pridem intercidit præter pauca qvædam ex illo excerpta quæ Græce vulgavit celeberrimus Montfauconus in Catalogo MSS. Bibl. Coislinianæ p. 465-469. De Phynichi Ἀττικιστῇ sive scripto de vocibus Atticis, qvod editum habemus, dicere me memini lib. IV. cap. 34.

CLIX. ISOCRATIS *Orationes XXI. & Epistolæ IX.* quæ hodie omnes exstant, nam & ἡ πρὸς Εὐθύνουν ὑπὲρ Νικίου est Oratio quæ inter editas ἀμάρτυρος inscribitur. De orationibus Isocratis dixi lib. 2. c. 26. §. V. & de Epistolis Lib. 2. cap. 10. §. 7.

CLX. CHORICII Sophistæ *Gazæi* Christiani μελέται καὶ συντάξεις λόγων διάφοροι è quibus Volum. VIII. p. 841. seq. vulgavi memoratum nominatim Photio Ἐπιτάφιον in Procopium Gazæum Choricii Magistrum, nec non Orationem in Σοῦμμον στρατηλάτην, cætera illius vel interciderunt, vel adhuc latent in Bibliothecis manu exarata: fuere autem varii generis multaqve, πλασματικοὶ λόγοι sive declamationes, tum panegyrici, μονῳδίαι sive orationes funebres & epitha-

lamii

lamii & ἀντιῤῥητικοί sive controversiæ, aliaqve. Testatur Photius Choricium floruisse Justiniani ætate, discipulum Procopii Gazæi, ac postea Sophistæ alterius in eadem urbe, cui etiam seni defuncto in officio publici doctoris successit. De hoc altero potius Choricii Magistro qvam de Procopio * videntur accipienda qvæ apud Photium sequuntur: τούτου λόγοι πολλοὶ καὶ παντοδαποὶ φέρονται ἄξιον ζήλου καὶ μιμήσεως χρῆμα. & qvod ait oratoriam ipsius facultatem potissimum eluxisse ex opere qvod hodie nusquam exstat, & in qvo Sophista ille versus qvos voluit Homericos in prosam resolutos varia elocutus est metaphrasi, & multiplici orationis colore ac charactere expressit. Procopium Choricii Magistrum à Procopio Cæsariensi Historico (de quo Cod. LXIII.) distingvens Photius merita mactat laude, & commentarios illius in sacras litteras notos sibi fuisse haud obscure innuit his verbis: γέγονε δὲ μαθητὴς Προκοπίου ῥήτορος ἑνὸς τῶν ἀρίστων (οὐ τοῦ Καισαρέως δὲ) ὃς εἰς μέγα κτῆμα καὶ ὄφελος κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τὰς γραφὰς συντάξας ἀείμνηστον αὐτοῦ κλέος τοῖς σπουδαιοτέροις καταλέλοιπεν. Sed de ἐξηγητικαῖς ejus σχολαῖς speciatim infra Cod. CCVI.

CLXI. *Sopatri* Sophistæ ἐκλογαὶ διάφοροι, *varia electa, libris XII.* qvibus res qvamplurimas memorabiles, veras, fabulosas, ex selectis scriptoribus jucunda varietate & copia explicaverat: opus qvod cum non levi eruditæ antiqvitatis jactura desideramus. Meminit illius etiam Svidas: Σώπατρος Ἀπαμεὺς σοφιστὴς ἢ μᾶλλον Ἀλεξανδρεύς. ἐπιστολὰς πλείστων· τινὲς δὲ καὶ τὴν ἐκλογίαν τῶν ἱστοριῶν τούτου εἶναί φασι. Hic Sopater Alexandrinus alius a Sopatro Paphio Comico eodemqve Parodo (qvem lib. 2. c. 22. Svidam secutus male à Comico distinxi) & à Sopatro cujus Epistolam ad Hemeterium fratrem de magistratu bene gerendo servavit magnam partem Stobæus sermon. 44. & à Sopatro Apameensi, scriptore libri de providentia, Jamblichi discipulo, qvem Constantinus magnus interemit, de qvo ad Eunapium. Nec non à Sopatro ad qvem Libanii Epistolæ. Sed fortasse non diversus ab autore commentariorum Græcorum qvos habemus in στάσεις Hermogenis, & ad qvem Æneæ Gazæi Epistola nona, qvi sub sæculi sexti initia scripsit.

Index

* Emendandum igitur qvod scripsi Volum. VI. p. 259.

Index Scriptorum è qvibus Sopater eclogas suas collegit.

Ælii (Dionysii) de Alexandria & rebus Ægyptiacis.
Anonymi θαυμάτων συναγωγή.
Anonymi ἐκλογαὶ de illustribus fœminis, περὶ τῶν εἰς μέγα δόξης καὶ ὄνομα λαμπρὸν ἀρθεισῶν γυναικῶν.
Antimachus Poëta.
Apollodori Grammatici Atheniensis περὶ Θεῶν λόγος ά, γ', δ', έ, θ', ιβ, ιέ, ις', μέχρι κ'δ.
Apollonii Stoici ὅσαι γυναῖκες ἐφιλοσόφησαν.
Aristophanis Grammatici περὶ Ζώων, βιβλίον α', β'.
Aristotelis πολιτεία Ἀχαιῶν, Θετταλῶν, Κίων, Λυκίων, Παρίων.
Ejusdem πολιτικά.
Aristoxeni σύμμικτα ὑπομνήματα.
Artemonis Magnetis sive Magnesii τῶν κατ' ἀρετὴν γυναιξὶ πεπραγματευμένων διηγήματα.
Athenæi Naucratitæ δειπνοσοφισταί.
Callixeni τῶν Ζωγράφων τε καὶ ἀνδριαντοποιῶν ἀναγραφή.
Cephalionis Ἐρατὼ, διαλαμβάνουσα κατ' Ἀλέξανδρον.
Damostrati ἁλιευτικά.
Diogenis Cynici ἀποφθέγματα.
Diogenis Laërtii φιλοσόφων βίων βιβλίον ά, έ, θ' καὶ ί.
Favorini παντοδαπῆς ὕλης ἔκ τε τοῦ ν' καὶ ξ' καὶ καθεξῆς πλὴν τοῦ ταῦ μέχρι τοῦ ώ.
Hellanicus Historicus. Herodotus.
Hesiodus. Homerus.
Jubæ (ἰωβᾶ) περὶ γραφικῆς λόγος β'. ἰώβα τοῦ βασιλέως θεατρικῆς ἱστορίας ιζ λόγος.
Plutarchi vitæ Demetrii & Bruti Romani, Cratetis, Daiphanti, Pindari, Niciæ, Alcibiadis, Themistoclis, Thesei, Lycurgi, Solonis, Alexandri Philippi F. Cimonis, Lysandri, Demosthenis, Periclis, Pelopidæ, Phocionis, Aristidæ, Epaminondæ, Dionis, Agesilai, Agidis, Cleomenis, Eumenis Cardiani, Philopœmenis, Timoleontis, Arati, Pyrrhi Epirotæ.
Plutarchi πῶς δεῖ τὸν νέον ἀκούειν ποιημάτων. Περὶ φύσεως καὶ πόνων, (ὅπως τε πολλοὶ πολλάκις πόνῳ τὴν φύσιν οὐκ εὖ φερομένην ὤρθωσαν, ἕτεροι δὲ καλῶς ἔχουσαν ἐξ ἀμελείας διέφθειραν, ὅπως τε ἔνιοι ἐν μὲν νέοις βραδεῖς ἐνομίζοντο πᾶσι καὶ ἀσύνετοι, ἀκμασάντων δὲ εἰς τὸ ταχὺ καὶ συνετὸν αὐτοῖς ἡ φύσις ἐξέλαμψε.)

ἐξέλαμψε.) Περὶ δυσωπίας καὶ λόγου. Περὶ ἀδολεσχίας. Περὶ ὀργῆς. Πῶς ἄν τις ὑπὸ ἐχθρῶν ὠφελοῖτο. Περὶ εὐθυμίας. Πολιτικὰ παραγγέλματα. Περὶ πλούτου. Ὅπως ἄν τις συναίσθοιτο ἑαυτοῦ πρὸς ἀρετὴν ἐπιδιδόντος. Ὑγιεινὰ παραγγέλματα. Γαμικὰ παραγγέλματα. Ὅτι βραδέως Θεοὶ τιμωροῦνται· Ἀνδρῶν ἐνδόξων ἀποφθέγματα· Πῶς ἄν τις διακρίνειε τὸν κόλακα ἐκ φίλου. Βασιλέων καὶ στρατηγῶν ἀποφθέγματα. συμποσιακῶν βιβλία η.

Plutarchi περὶ ποταμῶν.

Rufi ῥωμαϊκῆς ἱστορίας βιβλία δ'. Ejusdem θεατρικῆς ἱστορίας λόγος β. & μουσικῆς ἱστορίας βιβλίον ά, β', γ', δ', ε.

Sapphonis (Poëtriæ) liber VIII.

Pamphilæ quæ filia Soteridæ fuit, Σωτηρίδου Παμφίλης ἐπιτομῶν λόγους ἀμέχρι.

Theagenis Μακεδονικὰ πάτρια.

CLXII. *Eusebii Episcopi* παραίνεσις sive *adhortatio adversus Andreæ* Monachi *inclusi* Epistolam cui titulum fecit παραγνωστικὸν, quasi dicas falsam ac perversam notionem. Et ejusdem Eusebii λόγοι δέκα, *libri decem* adversus Andreæ illius ἀπόδειξιν paræneſi oppoſitam. Utraque utriusque ſcripta interciderunt. Andreas cum adverſus Severum (Antioch.) & Julianum (Halicarnaſſ.) ſcribere ſe profiteretur, revera *Aphthartodocetarum* hæreſin volebat ſtabilire, dictaque Patrum in ſuam ſententiam detorqvebat, atqve propiam proferens fidei formulam, ἰδίαν τινὰ τολμηρῶς συνταξάμενος ἔκθεσιν πίστεως, Catholicos *Phthartolatrarum* nomine infamabat, qvem cum Aëtio, Eunomio, Apolinario & Neſtorio rejiciendum Euſebius convincit ex ſacris litteris, teſtimoniisque τῶν λογάδων πατέρων, illuſtrium doctorum Eccleſiæ, Athanaſii, trium Gregoriorum, Thavmaturgi, Theologi & Nyſſeni, Baſilii Cæſareenſis, Joannis Chryſoſtomi, Cyrilli Alex. Procli CPol. Methodii martyris & Quadrati. Euſebium iſtum fuiſſe Epiſcopum Theſſalonicenſem patet ex Epiſtola Gregorii M. ad eum ſcripta Indict. IV. A. C. 601. quæ eſt lib. 11. Epiſt. 74. (in prioribus editionibus lib. 9. Epiſt. 69.) ubi etiam de eodem Andrea, qvem monachum incluſum ad S. Paulum, Romæ fuiſſe teſtatur. Pro Theſſalonicenſi Epiſcopum Theſſaliæ habent qvidam Codices, ſed illud alterum præplacet novæ editionis Operum Gregorii auctoribus, qvibus alii viri docti aſſentiuntur ut Gvil. Caveus in hiſtoria literaria ſcriptorum Eccleſ. ad A. 601., Petrus Halloix de vitis Orientalium ſcriptorum Sæculi

Index Scriptorum è qvibus Sopater eclogas ſuas collegit.

Ælii (Dionyſii) de Alexandria & rebus Ægyptiacis.
Anonymi θαυμάτων συναγωγή.
Anonymi ἐκλογαὶ de illuſtribus fœminis, περὶ τῶν εἰς μέγα δόξης καὶ ὄνομα λαμπρὸν ἀρθεισῶν γυναικῶν.
Antimachus Poëta.
Apollodori Grammatici Athenienſis περὶ Θεῶν λόγος ά, γ', δ', έ, θ', ιβ', ιέ, ις', μέχρι κ'δ.
Apollonii Stoici ὅσαι γυναῖκες ἐφιλοσόφησαν.
Ariſtophanis Grammatici περὶ Ζώων, βιβλίον ά, β'.
Ariſtotelis πολιτεία Ἀχαιῶν, Θετταλῶν, Κίων, Λυκίων, Παρίων.
Ejusdem πολιτικά.
Ariſtoxeni σύμμικτα ὑπομνήματα.
Artemonis Magnetis ſive Magneſii τῶν κατ᾽ ἀρετὴν γυναιξὶ πεπραγματευμένων διηγήματα.
Athenæi Naucratitæ δειπνοσοφισαί.
Callixeni τῶν ζωγράφων τε καὶ ἀνδριαντοποιῶν ἀναγραφή.
Cephalionis Ἐρατὼ, διαλαμβάνουσα κατ᾽ Ἀλέξανδρον.
Damoſtrati ἁλιευτικά.
Diogenis Cynici ἀποφθέγματα.
Diogenis Laërtii φιλοσόφων βίων βιβλίον ά, έ, θ' καὶ ί.
Favorini παντοδαπῆς ὕλης ἔκ τε τοῦ ν' καὶ ξ' καὶ καθεξῆς πλὴν τοῦ ταῦ μέχρι τοῦ ώ.
Hellanicus Hiſtoricus. Herodotus.
Heſiodus. Homerus.
Jubæ (Ἰωβᾶ) περὶ γραφικῆς λόγος β'. Ἰώβα τοῦ βασιλέως θεατρικῆς ἱστορίας ιζ' λόγος.
Plutarchi vitæ Demetrii & Bruti Romani, Cratetis, Daiphanti, Pindari, Niciæ, Alcibiadis, Themiſtoclis, Theſei, Lycurgi, Solonis, Alexandri Philippi F. Cimonis, Lyſandri, Demoſthenis, Periclis, Pelopidæ, Phocionis, Ariſtidæ, Epaminondæ, Dionis, Ageſilai, Agidis, Cleomenis, Eumenis Cardiani, Philopœmenis, Timoleontis, Arati, Pyrrhi Epirotæ.
Plutarchi πῶς δεῖ τὸν νέον ἀκούειν ποιημάτων. Περὶ φύσεως καὶ πόνων, (ὅπως τε πολλοὶ πολλάκις πόνῳ τὴν φύσιν οὐκ εὖ φερομένην ὤρθωσαν, ἕτεροι δὲ καλῶς ἔχουσαν ἐξ ἀμελείας διέφθειραν, ὅπως τε ἔνιοι ἐν μὲν νέοις βραδεῖς ἐνωρῶντο πᾶσι καὶ ἀσύνετοι, ἀκμασάντων δὲ εἰς τὸ ταχὺ καὶ συνετὸν αὐτοῖς ἡ φύσις ἐξέλαμπε.)

ἐξέλαμπε.) Περὶ δυσωπίας καὶ λόγου. Περὶ ἀδολεσχίας. Περὶ ὀργῆς. Πῶς ἄν τις ὑπὸ ἐχθρῶν ὠφελοῖτο. Περὶ εὐθυμίας. Πολιτικὰ παραγγέλματα. Περὶ πλούτου. Ὅπως ἄν τις συναίσθοιτο ἑαυτοῦ πρὸς ἀρετὴν ἐπιδιδόντος. Ὑγιεινὰ παραγγέλματα. Γαμικὰ παραγγέλματα. Ὅτι βραδίως Θεοὶ τιμωροῦνται· Ἀνδρῶν ἐνδόξων ἀποφθέγματα· Πῶς ἄν τις διακρίνειε τὸν κόλακα τοῦ φίλου. Βασιλέων καὶ στρατηγῶν ἀποφθέγματα. συμποσιακῶν βιβλία θ́.

Plutarchi περὶ ποταμῶν.

Rufi ῥωμαϊκῆς ἱστορίας βιβλία δ'. Ejusdem δραματικῆς ἱστορίας λόγος β'. & μουσικῆς ἱστορίας βιβλίον ά, β', γ', δ', ε.

Sapphonis (Poëtriæ) liber VIII.

Pamphilæ qvæ filia Soteridæ fuit, Σωτηρίδα Παμφίλης ἐπιτομῶν λόγος ἀμέχρι...

Theagenis Μακεδονικὰ πάτρια,

CLXII. *Eusebii Episcopi παραίνεσις* sive *adhortatio adversus Andreæ* Monachi *inclusi* Epistolam cui titulum fecit *παραγνωστικὸν*, qvasi dicas falsam ac perversam notionem. Et ejusdem Eusebii *λόγοι δέκα*, *libri decem* adversus Andreæ illius *ἀπόδειξιν* parænesi oppositam. Utraque utriusque scripta interciderunt. Andreas cum adversus Severum (Antioch.) & Julianum (Halicarnass.) scribere se profiteretur, revera *Aphthartodocetarum* hæresin volebat stabilire, dictaque Patrum in suam sententiam detorqvebat, atqve propiam proferens fidei formulam, *ἰδίαν τινὰ τολμηρῶς συνταξάμενος ἔκθεσιν πίστεως*, Catholicos *Phthartolatrarum* nomine infamabat, qvem cum Aëtio, Eunomio, Apolinario & Nestorio rejiciendum Eusebius convincit ex sacris litteris, testimoniisque *τῶν λογάδων πατέρων*, illustrium doctorum Ecclesiæ, Athanasii, trium Gregoriorum, Thavmaturgi, Theologi & Nysseni, Basilii Cæsareensis, Joannis Chrysostomi, Cyrilli Alex. Procli CPol. Methodii martyris & Quadrati. Eusebium istum fuisse Episcopum Thessalonicensem patet ex Epistola Gregorii M. ad eum scripta Indict. IV. A. C. 601. quæ est lib. 11. Epist. 74. (in prioribus editionibus lib. 9. Epist. 69.) ubi etiam de eodem Andrea, qvem monachum inclusum ad S. Paulum, Romæ fuisse testatur. Pro Thessalonicensi Episcopum Thessaliæ habent qvidam Codices, sed illud alterum præplacet novæ editionis Operum Gregorii auctoribus, qvibus alii viri docti assentiuntur ut Gvil. Caveus in historia literaria scriptorum Eccles. ad A. 601. Petrus Halloix de vitis Orientalium scriptorum Sæ-

culi I. & II. Tomo I. p. 701. & Balthasar Germon de hæreticis Codicum Ecclesiasticorum corruptoribus p. 341. seq.

CLXIII. *Vindanii Anatolii*, Berytii συναγωγὴ γεωργικῶν ἐπιτηδευμάτων, *de operibus rusticis collectanea* libris XII. ex Democrito, Africano, Tarantino, Apulejo, Florentino, Valente, Leone cujus autoritas aliis præfertur & Pamphilo, ac Diophanis paradoxis sive admirabilibus. Hoc Vindanii Anatolii opus ipsum qvidem intercidit, magna tamen ejus pars inserta legitur viginti libris Geoponicorum, qvæ habemus, centum amplius post Photium annis collecta jussu Constantini Porphyrogeniti, in qvibus sæpe jam Anatolii, jam Vindanii jam Berytii nomine citatur, qvibus tribus unum eundemque scriptorem denotari ex Photio jam constat. Vide si placet qvæ de hoc Geoponicon opere notavi Volum. VI. p. 500. seqq.

CLXIV. GALENI περὶ αἱρέσεων, *de sectis* Medicorum, *liber* sæpius excusus, ut dixi lib. IV. c. 17. p. 528.

CLXV. HIMERII Sophistæ μελέται, καὶ ἄλλοι λόγοι διάφοροι, *declamationes & orationes variæ*, ex qvarum plerisque excerpta dat Photius infra Cod. CCXLIII. edita separatim ab Henr. Stephano Græce A. 1567. 4. De illis vide ubi lubebit dicta à me lib. IV. cap. 30. Viginti declamationes Himerii ante non vulgatas, editurum se promisit Allatius p. 177. Apum urbanarum. Λαλιαὶ septem MSS. in Codice Barocciano 131. Bodlejanæ Bibliothecæ, quas descripsit, cum Oxoniæ versaretur, Rev. noster atque eruditissimus Jo. Christophorus Wolfius Pastor Ecclesiæ ad S. Catharinæ Hamb. meritiss. Ex illis, communicatis mecum benevole, apponam hoc loco unam, qvam ex Augustano Codice expressam ad Usserium pridem misit Elias Ehingerus.

Ἱμερίου εἰς βασιλέα (Ἰουλιανὸν) Παναθηναίοις, δεχομένου τοῦ ἔαρος.

Χαῖρε φίλον φάος, χαρίεν τι μειδιῶν προσώπῳ. Μέλος γάρ τι λαβὼν ἐκ τῆς λύρας εἰς τὴν σὴν ἐπιδημίαν προσᾴδειν ἐπείγομαι. Ἡδέως μὲν ἂν πείσας καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους λύραν μοι γενέσθαι καὶ ποίησιν, ἵνα τι καλὰ σοῦ χαριεύσωμαι ὁποῖον Σιμωνίδης ἢ Πίνδαρος κατὰ Διονύσου καὶ Ἀπόλλωνος. Ἐπεὶ καὶ ἀχάριστοί τε ὄντες καὶ ὑψαύχενες ἀφενοί τε καὶ ἔξω μέτρων ἀθύρουσιν, ὀλίγα παρακαλέσας τὴν ποίησιν δοῦναί μοι τι μέλος τοῖον, ταύτην γὰρ φιλῶ τὴν Μοῦσαν ἐκ τῶν ἀποθέτων τοῦ Ἀνακρέοντος, ἔτι σοι φέρων τὸν ὕμνον ἔρχομαι. καί τι καὶ αὐτὸς προσθεὶς τῷ ᾄσματι, νῦν φάος ἑλλήνων καὶ τῆς οἷον Παλλάδος ἱερόν, δάπεδα Μουσάων τε ἀμφινέμομαι. Παθὼν γὰρ ἤδη τοὺς λόγους καὶ

μέλη

μέλη φθέγγεσθαι ἐφάνης ἡμῖν, ἐφάνης οἷον Ὅμηρος μὲν τοῖς ἀπειρηκόσι ναυτίλοις φησὶ τὸν ἕσπερον, καὶ τοῖς Ἀφροδίτῃ χορεύειν μέλλουσι τὸν ἕσπερον ὁποῖον εἰκὸς φανῆναι. Τινὲς μὲν οὖν οὕτω κάμνοντες εἰρήνης ἐπόθησαν ἄγγελον, τινὲς δὲ χειμῶνας καὶ νεφέλας φεύγοντες λαμπρὸν ἠράσθησαν ἰδεῖν ἥλιον. Νῦν ἔαρ, ὦ παῖδες, ὡς ἀληθῶς, νῦν ἐγὼ τῆς ὥρας αἰσθάνομαι. Νῦν ᾠδὴ μὲν οὐ θρῆνος ἐμοὶ τὰ τῶν ἀηδόνων ᾄσματα, καὶ συγχωρῶ τοῖς λέγουσιν οὐκ ἐπὶ τῷ παιδὶ μέλος τὰς ὄρνιθας, ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ὕμνῳ θεῶν ἀναβάλλεσθαι. Ἀφίημι δὲ καὶ ταῖς χελιδόσι ταῖς Ἀττικαῖς τὸν μῦθον ἐκεῖνον τὸν Θρᾴκιον, καὶ μετὰ τῶν ἀηδόνων καὶ ταύτας πείθομαι οὐ γοερὰν ᾠδὴν ἀλλὰ μέλος ἠρινὸν ἀναβάλλεσθαι. Νῦν πλούσια μὲν Ἰλισσοῦ καὶ διαφανῆ τὰ νάματα· καὶ τάχα δή σε μαντεύεται πάλιν ὁ ποταμὸς μουσηγέτην. Κύκνοι δὲ εἰ μὲν ἀμφὶ τὰς ὄχθας Ἰλισσοῦ μετὰ Ζεφύρου ποτὲ μέλος εἰργάσαντο ὥσπερ ἐπὶ Καΰστρῳ τε καὶ Εὐρώτᾳ νῦν πλέον ἢ πρότερον μουσικῆς τὰς ὄχθας ἐμπλήσσουσιν. Εἰ δὲ οὐκ εἶδέ τις ἄλλοτε τούτους ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοὺς ὄρνιθας, καὶ τούτους ἥξειν τὴν μαντείαν ἐπὶ λειμῶνας Ἀττικοὺς μαντεύεται. Ἆρα τις ὁμοῦ πεθέαται, καὶ αὐτὸν τὴν γῆν ὅσον εὐθαλῆ τε καὶ τεθηλυῖαν καὶ κομῶσαν ἐπί σοι καὶ πρὸ ὥρας αὐτοῖς τὰ λήϊα καὶ δείκνυσι στάχυν ὥριον. Ὃ καὶ ἄνθος ἠρινὸν θαῦμα τοῖς ἰδοῦσιν ἐφαίνετο. Στεφανοῦται δὲ ἡ γῆ καὶ ἀγάλλεται οὐκ ἀνεμώναις καὶ ἴοις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄνθεσιν, ἀλλὰ τοῖς Διονύσου τε δώροις καὶ τῷ γλαυκῷ τῆς ἰδέας στέμματι. Ὥσπερ οἶμαι τῶν θεῶν διά σε ταῦτα χαριζομένων τοῖς Ἕλλησι. Λυδοὶ μὲν οὖν οἱ παρὰ χρυσῷ ποταμῷ τῷ Διονύσῳ βακχεύοντες (χρυσοῦν γὰρ ὁ Λύδιος λόγος ἐπονομάζει τὸν Πακτωλὸν) μαίνονται μὲν τῷ θεῷ καὶ χορεύουσιν, ἐπειδὰν αὐτοῖς ἔαρ ἐνείκηται ὥρας ἀμείβων ἥλιος ἐκ ὀρνίθων ᾠδαῖς οἱ πολλοί τέ εἰσι καὶ ἐνστρωμοῦσιν ἐν ἄλσεσι, οὔτε λειμῶσι ἡδύ τε καὶ ἁπαλὸν χλοάζουσιν. Ἀλλ᾽ ἐπειδὰν αὐτοῖς ὁ Διόνυσος Νῦσαν καταλιπὼν καὶ Αἰθίοπας ἐπὶ Τμωλὸν κωμάζει καὶ Πακτωλὸν καὶ τὰς βάκχας ἐπὶ τὸ σκίρτημα σεισθείσας αἴσθονται, τότε καὶ ἔαρ ἥκειν νομίζουσι καὶ μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ τὴν ὥραν ἀσπάζονται. Λυδοῖς μὲν οὖν ἔαρ Διόνυσος ἄγει, καὶ τὰ Διονύσου βακχεύματα, σὺ δὲ ἡμῖν τε καὶ λόγοις. Ἐκμαίνεις δὲ ἀντὶ μὲν βάκχων τε καὶ Σατύρων τοὺς Μουσῶν τε καὶ Ἑρμοῦ προφήτας. ἀντὶ δὲ τοῦ βοᾶν τὸν Εὔϊον, ταυτὸν ἡμῖν δίδως ἀνακαλεῖν τε καὶ ἀναφθέγγεσθαι μεμαώτας καὶ χορείας σύνθημα, καὶ μηδεὶς ὑμῶν θαυμάσῃ, εἰ θεοῖς τὸν ἄνδρα εἰκάζειν οἱ λόγοι βούλονται. Εἰ γὰρ δὴ Ὁμήρῳ μὲν ἔξεστι καὶ τρισὶν εἰκάζειν θεοῖς τὸν βασιλέα τῶν Ἀχαιῶν τὸν Ἀγαμέμνονα, ἡμῖν δ᾽ οὐδαμῶς; μᾶλλον μὲν εἰκότως ἡμᾶς τις οὐ μέμψαιτο, ὅτι μὲν ποιητικὰ κομπάζομεν, μηδὲ πόρρω τῆς ἀληθείας βαίνομεν, καὶ ταῦτα πλέον περὶ τοῦδε ταῦτα ἔχοντες φθέγγεσθαι ἢ περὶ Ἀγαμέμνονος Ὅμηρος εἰρήκει· οὐ θεοῖς μὲν φίλον, θεοῖς δὲ καὶ πρέπον εἰκάζεσθαι. Διὶ μὲν οἶμαι τάχα μὲν καὶ αὐτῷ τῷ προσώπῳ κατ᾽ Ὅμηρον· ὄμματα γὰρ

ἄπελος τερπικεραύνῳ κατά σου μᾶλλον ἂν Ομηρίδαι φθέγξαιντο. πολλῷ δὲ πλέον οἶμαι καὶ ὅτι ταῖς τῆς ψυχῆς κάλλεσι Διΐ σε πρέπον εἰκάζεσθαι. ὁ γάρ τε τῶν σῶν ἀτελεύτητον ὅττι κεν κεφαλῇ κατανεύσεις. Τοῦτο δὲ τὸ τοῦ Διὸς ἐγκώμιον οὐδέ τις ἀνθρώπῳ τοσοῦτον αὐχήσει ποτὸν, ὡς ἀπάτῃ κατά σου χρησάμενος, οὐδὲ εἰ τὸν χρυσὸν ἔχων τοῦ Ομήρου, φθέγξαιτο, ᾧ καὶ αὐτὸν εἴξαι τὸν Δία φήσῃ ἡ ποίησις. Σοὶ μὲν καὶ ἀπ' ἄλλων φίλος καὶ διὰ τοῦτο οἶμαι καὶ ὅμοιος μουσηγέτῃ ἐστὶν ἐκεῖνος, καὶ χοροὺς Μουσῶν καθ' Ελικῶνα τὸν Βοιώτιον ἵστασιν, ἔνθα δὴ καὶ τοῦτο αὐτῷ σε τῷ θεῷ συνάπτει. Μουσικῆς μὲν γὰρ καὶ αὐτὸς τὴν Αττικὴν πεποίηκας εἰσιτήριον, ὥσπερ τὸν Ελικῶνα ὁ Απόλλων. Μουσικὴν δὲ καὶ ἡμᾶς κελεύεις ἐργάζεσθαι, αὐτὸς ἐνδιδοὺς τὸ σύνθημα, ὥσπερ ὁ θεὸς ταῖς Διὸς παρθένοις ταῖς Μούσαις. Ιππιον Ποσειδῶνα τιμῶσιν Ελληνες καὶ θύουσιν ἐπὶ Ισθμῷ τῷ θεῷ, δεικνύοντες αὐτὸν ἡνίοχον καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀγάλμασιν. Ἆρ' οὖν ἄν τις πρὸ σοῦ τῷδε δικαίως καὶ τῷ θεῷ παραβάλλοιτο ἢ μαθητὴν προσαγορεύων τῆς τέχνης, διαμαρτάνοι τῆς κλήσεως; Πῶς γὰρ οὐ σοὶ μᾶλλον προσήκει Ποσειδῶν ἱππικῆς διδάσκαλος, ἢ τῷ παλαιῷ τῷ νεανίσκῳ; ὁ μὴν γὰρ βραδεῖς τοῖς ἵπποις ὀχούμενος τοῦ θεοῦ τὴν τέχνην ἤλεγχε. σὺ δέ μοι δοκεῖς κἂν αὐτὸν Βουκέφαλον καὶ Πήγασον καὶ τὴν ἀθάνατον συνωρίδα τὴν Αχιλλέως. Ὅμηρος μὲν οὖν τὸν Διὸς παῖδα τὸν Κάστορα ὡς ἀγαθὸν ἱππεύειν ὑμεῖς τοῖς ἔπεσι καὶ τοῦτο αὐτῷ καθ' ἑαυτὸ χαρίζεσθαι, ὡς ἀρκοῦν οἶμαι καὶ μόνον καὶ Διὸς ὄντα παῖδα κοσμῆσαι τὸν Κάστορα. Βελλεροφόντην τοι Εφυραῖον ᾠδῆς τε καὶ μέλους ἄξιον ἵππος ἐποίησε, καὶ Βασιλέα μὲν Δαρεῖον ἐν Πέρσαις, μέγαν δὲ ἐν Μακεδόσιν Αλέξανδρον. Σὺ δὲ οἶμαι ἀθύρματα τὰ τῶν μεγάλων βασιλέων ἐγκώμια. Βούλομαί σοι καὶ διήγημα τῆς τε πόλεως ἐπιχώριον καὶ τῆς πανηγύρεως, ἐφ' ἣν ἥκεις, διηγήσασθαι πάντως ἡδὺ καὶ ἀξιάγαστον οὐ θεᾶσαι μόνον παναθήναια ἀλλὰ καὶ λέγειν τι περὶ αὐτῶν ἐν Ελλησιν, ὅταν ἐν τῇδε τῇ πανηγύρει τὴν ἱερὰν Αθηναίων τριήρη τῷ θεῷ πέμπωσιν. Αρχεται μὲν εὐθὺς ἐκ πυλῶν, οἷον ἔκ τινος εὐδίου λιμένος τῆς ἀναγωγῆς ἡ ναῦς. Κινηθεῖσα δὲ ἐκεῖθεν ἤδη καθάπερ κατά τινος ἀκυμάντου θαλάσσης διὰ μέσου τοῦ δρόμου κομίζεται, ὃς εὐθύς τε καὶ λεῖος καταβαίνων ἄνωθεν σχίζει τὰς ἑκατέρωθεν αὐτῷ παρατεταμένας στοὰς ἐφ' ὧν ἀγοράζουσιν Αθηναῖοί τε καὶ οἱ λοιποί. Τὸ μὲν οὖν πλήρωμα τῆς νεὼς ἱερεῖς τε καὶ ἱέρειαι συμπατεῖσθαι πάντες, χρυσοῖς τε λιθίνοις ἐστεφανωμένοι τοῖς στέμμασιν. Αὕτη δὲ ὑψηλὴ καὶ μετάρσιος οἷον ὑπό τινων κυμάτων ὑποκειμένων κύκλῳ φέρεται, οἱ πολλοῖς τε καὶ ἐπικαρσίοις ἀνηρμοσμένοι τοῖς ἄξοσιν ἀκωλύτως ἄγουσιν ἐπὶ τὸν κολωνὸν τῆς Παλλάδος τὸ σκάφος. ὅθεν ἡ θεὸς ἐποπτεύει τὴν Πανήγυριν οἶμαι καὶ τὴν παροῦσαν ἱερομηνίαν. λύσει δὲ ᾠδὴ τῆς νεὼς τὰ πείσματα, ἣν ἱερὸν προσᾴδουσι Αθηναῖοι χόρον λαλοῦντες ἐπὶ τὸ σκάφος τῷ ἀνέμῳ παρεῖναί τε αὐτὸν καὶ τῇ θεωρίδι συμπέμπεσθαι. Ὁ δὲ ἐπιτυχὼς οἶμαι τὴν Κείου

ᾠδὴν

ᾠδὴν ἣν Σιμωνίδης αὐτῷ προσῆσε μετὰ τὴν θάλασσαν ἀκολουθεῖ μὴν εὐθὺς τοῖς μέλεσι, πολὺς δὲ πνεύσας κατὰ πρύμνης οὖρος ἐλαύνει τὴν ὁλκάδα τῷ πνεύματι. Νεῖλον μὲν δὴ λόγος τὸν ποταμὸν τὸν Αἰγύπτιον, ἐπειδὰν οὐρανοῦ τὸ μέσον ἱππεύων ἥλιος ὥραν τὴν θερινὴν ἐργάζηται, ὑπὲρ γῆν Αἰγυπτίων χεόμενον καὶ κρύπτοντα τὴν ἄρουραν τῷ ῥεύματι, πέλαγός τε ναυσιπόρον καὶ πλωτὸν ὁλκάσιν ἀποφαίνειν τὴν Αἴγυπτον, ἱερῇ τελήεις ἢ τῆς παρθένου οὐ νεολαίας τινὸς παραδόξου δεηθεῖσα ῥεύματος διὰ τῆς ἠπείρου συστέλλεται. Ἀλλὰ αὖραι ταύτῃ λιγυρὸν ἐπιχέουσαι πέμπουσιν ἐξ αὐλῶν Ἀττικῶν πνέουσαι, τὸ δὲ μάλιστα θαῦμα, αὐτὸς ἡλίῳ συνεκλάμπων Ἕσπερος καὶ μόνος ἀστέρων τότε ἄλλων συμφωνούμενος μεθ' ἡμέραν καὶ συνάπτων ὑπὲρ τῆς νεὼς τῷ πατρὶ τὴν λαμπάδα. ἐφάνης τοίνυν οὗτος ἐκεῖνος· σὲ γὰρ Ἀθηναῖοι καλοῦσιν Ἕσπερον, καὶ δεξιὰν ἤγαγες τὴν ἠρεμίαν Ἕλλησι. Χρηστὰ δὴ ἐπαγγέλλῃ σύμβολα, αἴσιος τὰ μέλλοντα, ὡς ὁ δῆμός τε οὐδ' εἴρηκε, κἀγὼ τοῖς εἰρηθεῖσι πείθομαι.

CLXVI. *Antonii Diogenis τῶν ὑπὲρ Θύλην ἀπίστων*, de Diniæ ac Dercyllidis Tyriæ amoribus & qvæ ipsis *ultra* ultimam *Thulem* oberrantibus se obtulerunt mirarum & *incredibilium narrationum* ad Isidoram sororem eruditam & *φιλομαθῶς ἔχουσαν libri XXIV*. ex qvibus Photius putat hausisse Lucium metamorphoses suas, Lucianum narrationes fabulosas * qvas sub veræ historiæ titulo edidit, Jamblichum, Achillem Tatium, Heliodorum ac Damascium eroticas suas fabulas. Meminit & *Epistola ad Faustinam*, in qva Antonius ille Diogenes, qvem οὐ λίαν πόῤῥω τῶν χρόνων τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου, non diu post Alexandri Magni tempora ** vixisse Photius existimat, ait se esse ποιητὴν κωμῳδίας παλαιᾶς, qvod interpretor non veteris Comœdiæ poëtam qvalis fuit Ari-

 stopha-

* Ex his est illa de profectione in Lunam, ὅτι πορευόμενοι πρὸς βοῤῥᾶν ἐπὶ σελήνην, ὡς ἐπί τινα γῆν καθαρωτάτην πλησίον ἐγένοντο. Phot. ex Antonio Diogene p. 188.

** Non tam vetustum esse disputat Franciscus Vavassor p. 148. libri de ludicra dictione, cujus objectis nonnulla reponit Bælius in Lexico T. 1. p. 163. Sane qvod gravissimum esse ait Vavassor, gentem Antoniam tum nondum natam aut factam vocem vel auditam, satis refellunt T. Antonius Merenda Decemvir anno U. C. 303. ejusque filius Q. Antonius Merenda qvi ambo fuere ante Alexandrum Magnum. De Antonia gente diligentissime Joannes Glandorpius in Onomastico Romano p. 65-103. Exstant & Antonii Sanderi libri tres de claris Antoniis, editi Lovanii 1627. 4. quorum primus vitæ sanctimonia notos, alter præsules & maximates, tertius litteris & eruditione præstantes Antonios complectitur; sed Antonii nostri Diogenis nec apud Glandorpium nec apud Sanderum mentionem reperi.

ſtophanes, ſed enarratorem dramatis ſive fabulæ geſtæ ante multa tempora, qvoniam ſubjungit, ὅτι εἰ καὶ ἄπιςα καὶ ψευδῆ πλάττοι, ἀλλ᾽ οὖν ἔχει περὶ τῶν πλείςων μυθολογηθέντων αὐτῷ, ἀρχαιοτέρων μαρτυρίας ἐξ ὧν συναθροίσειε: qvod licet incredibilia & falſa videatur fingere, tamen habeat de plerisque teſtimonia vetuſtiorum ſcriptorum ex qvibus cum labore iſta collegerit, & qvorum nomina etiam ſingulis præfixit libris. Προτάττει δὲ καὶ ἑκάςῳ βιβλίῳ τοὺς ἄνδρας οἳ τὰ τοιαῦτα προαπεφήναντο, ὡς μὴ δοκεῖν μαρτυρίας χηρεύειν τὰ ἄπιςα. Hic Antonius Diogenes mentionem facit Sibyllæ qvam ait artem vaticinandi à Carmano accepiſſe: Aſtræi item qvi varia de Pythagora narraverit & Mneſarcho, nec non de Zamolxide qvem Getæ pro Deo coluerint. Affert & Balagri Epiſtolam ad Philam uxorem filiam Antipatri. Hujus ni fallor Balagri Macedonicæ hiſtoriæ librum ſecundum laudat Stephanus Byz. in ἄμολβος & ὄλβηλος.

CLXVII. JOANNIS STOBÆI ἐκλογῶν, ἀποφθεγμάτων, ὑποθηκῶν, *electorum, apophthegmatum & ſententiarum libri qvatuor* in duobus τεύχεσι ſive voluminibus. De hoc opere eximio qvod maximam partem adhuc exſtat, accuratius dixi Volum. VIII. p. 666. ſeq. atque indicem etiam ſcriptorum, è qvibus Stobæus collectanea ſua congeſſit, adjunxi. De Stobis Macedoniæ ſecundæ civitate, à qvo Stobæum ſive Stobenſem viri docti appellatum notant, conſulendus Harduinus ad Plinii Hiſt. IV. 10. T. 1. p. 432. & in numis urbium illuſtratis p. 474. nec non Ezech. Spanhemius de uſu numiſmatum edit. novæ T. 2. p. 601.

CLXVIII. BASILII Seleucienſis Epiſcopi λόγοι ſive *ſermones XV.* qvos omnes hodie habemus, ut notavi Volum. VIII. p. 131. Sed intercidit qvod verſibus compoſitum ab eodem Baſilio Photius narrat de *Theclæ* protomartyris geſtis & martyrio, licet aliud proſa à Baſilio ſcriptum ejuſdem argumenti tenemus, de qvo ibid. p. 135. Incertum etiam & parum veriſimile, hunc eſſe Baſilium Seleucienſem, ut Photio viſum eſt, quocum Jo. Chryſoſtomus in libris de ſacerdotii colloquitur, licet in Baſilii ſermonibus veſtigia ſententiarum Chryſoſtomi inveniſſe ſe idem Photius eſt teſtatus. At cui libri illi de ſacerdotio inſcripti ſunt, is fuerit potius Baſilius Raphaneæ in Syria Epiſcopus qvi A. C. 381. Synodo CPolitanæ interfuit. Vide Montfauconi prolegomena T. 1. Chryſoſt. p. 361. & Sam. Basnagium ad A. C. 382. num. 6.

CLXIX. CYRILLI Alex. κατὰ τῶν Νεςορίου δυσφημιῶν, *contra Neſtorii blaſphemias libri V.* qvi exſtant, & qvorum jam meminit Cod. XLIX.

Exſtant

Exſtant etiam de qvibus porro Photius, *Epiſtola* Cyrilli ad Neſtorium, Valerium, Acacium Melitenenſem Epiſc. aliosqve, & de hirco emiſſario ad Acacium Epiſcopum Scythopolitanum: nec non Neſtorii ad Cyrillum reſponſio. * Præterea Cyrilli σχόλιον περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς, *Scholion de unigeniti incarnatione.* Vide quæ de Cyrilli ſcriptis dicta ſunt Volum. VIII. (lib. V. cap. 27.)

CLXX. *Anonymi* opus quod intercidiſſe dolendum eſt, *libris XV.* qvinqve τεύχεσι ſive voluminibus complexum *teſtimonia Ethnicorum* non Græcorum modo ſed Perſarum, Thracum, Ægyptiorum, Babyloniorum, Chaldæorum & Italorum eruditorum, *qvibus Chriſtiana doctrina ſuffragari videntur.* Inter alia auctor qvi CPoli poſt Heraclii tempora ſcripſit, etiam attulit nonnulla ἀπὸ τῶν χημευτικῶν Ζωσίμου λόγων, *ex Chemicis Zoſimi* Thebani Panopolitæ (de qvo dixi Volum. VIII. p. 612. ſeq.) *ſcriptis*, (ita enim legendum, non χειμευτικῶν, *frigidis libris*, ut Schottus.) Quæ autem apud Photium ſeqvuntur, non de Zoſimo accipi debent, ſed de auctore horum collectaneorum, qvi nominum Hebraicorum ſignificationes etiam expoſuit, & de Apoſtolis tradidit ubi terrarum qvisqve Evangelium docuiſſet, & qvomodo mortem oppetiiſſet.

CLXXI. EUSTRATII Presbyteri magnæ Eccleſiæ CPol, (Eutychio Patriarchæ CPol. qvem A. C. 582. pro funere laudavit, * ſuperſtitis) *liber de vita functorum ſtatu*, in qvo tria ſibi propoſuit probanda, 1) contra Pſychopannychitarum ſententiam, animas ſanctorum ſtatim atqve corpore ſolutæ ſunt, operari. 2) ſpectra mortuorum eſſe animas ipſas, non divinam virtutem in formam eorum traductam. 3) animabus prodeſſe preces, ſacrificia, oblationes & eleemoſynas pro iis tributas. Hunc librum primus Græce addita verſione Latina vulgavit *Leo Allatius* ad calcem libri ſui de purgatorio, Rom. 1655. 8. p. 319-380. qvi doctum plane auctorem vocat p. 297. Latine ex verſione Allatii recuſus eſt in Bibliotheca Patrum Lugd. T. XXVII. p. 364. Nonnulla etiam Latine exhibet Combefiſius in Bibl. Concionatoria, ad diem commemorationis defunctorum. Hujus libri capite 23. legitur qvod Photius affert de Gamaliele Pauli Apoſtoli magiſtro, Gamalielisque filio Abibo, baptizatis per Joannem ac Petrum, nec non de baptiſmo & martyrio Nicodemi qvem Gamalielis ἀνεψιὸν vocat. Non autem hæc petiit Euſtratius

* Euſtratii laudatio in *Eutychium* edita Latine apud Surium ad 6. April. Græce vero è MS. Vaticano in Actis Sanctorum ad calcem Tomi I. April. p. LIX. & Latine ex Papebrochii verſione p. 550.

stratius ex Chrysippi † Hierosol. presb. laudatione in martyrem Theodorum, licet & ex illa qvædam producit c. 22. sed ex Luciani presb. Hierosol. narratione fabulosa de ἀποκαλύψει reliqviarum S. Stephani, **. qvæ ex versione antiqva Aviti, Gennadio c. 47. de Script. Eccles. memorata exstat in tomo septimo operum S. Augustini edit. Benedictin. De aliis Eustratiis dixi lib. 3. cap. 6. §. 29. Certe fallitur Casimirus Oudinus qvi huic nostro Eustratio CPol. tributi commentarios in Aristotelem, cum sint Eustratii Metropolitæ Nicæni clari circa A. C. 1117.

Index scriptorum & virorum illustrium in Eustratii libro de vita functorum statu memoratorum.

Abibus. cap. 23.
Amus Nitriæ Monachus. c. 14.
Andreas Apostolus Sinopem pervenit. c. 20.
Athanasius
  Orat. IV. contra Arianos. c. 14.
  vita magni Antonii. c. 14. 27.
  Orat. adversus Idola c. 14.
Basilei Amaseæ Episcopi Martyrium. c. 20.
Basilius Magnus c. 4. 14. Cæsariensis Orat. in XL. Martyres. c. 15. de Julitta Martyre. id. in Psal. CXIV. c. 6. & 15.
  Orat. in baptismum. c. 27. ἐν τῷ περὶ συλλαβῶν λόγῳ περὶ τοῦ σὺν τῷ ἁγίῳ πνεύματι c. 19. respicit lib. de Spiritu S. ad Amphilochium c. XXIX.
Chrysippus Hierosol. de martyrio Theodori. c. 22.
Cyrillus Alex. Episcopus Orat. adversus eos qvi audent dicere non esse offerendum pro iis qvi in fide obdormierunt. c. 28.
Cyrillus Hierosol. in qvinta mystagogica catechesi. c. 28.
Dionysius Areopagita de cœlesti Hierarchia. c. 24. Athenarum Episcopus & Martyr in Mysterio synaxeos c. 28. capite de iis qvi sancte obdormierunt. c. 28.

Elpidi-

† De hoc *Chrysippo* qvi medio sæculo V. vixit, plura Allatius p. 330. seq. præfat. ad Eustratium, ex vita S. Euthymii scripta à Cyrillo Scythopol. & Græce ac Lat. edita in Analectis Græcis Monachor. Benedictinor. *Laudatio Theodori* à Chrysippo composita intercidit. Sed exstat Latine ejus *encomium in Joannem Baptistam* in Bibl. Combefisii Concionatoria: & *Homilia in Deiparam*, Græce & Lat. in auctario Bibl. Patrum Ducæano Paris. 1624. T. 2. p. 424. & in Bibl. Patrum Morelliana A. 1644. 1654. Tomo XII.

** De illa supra p. 144. & ad Gennadium cap. 46. de script. Eccles.

Elpidiphorus c. 20.
Ephræmus inter Syros magnus eximiusque doctor, in Testamento suo. c. 28.
Eusebius Palæstinus c. 19.
Eustathius Antiochiæ Syriæ Episcopus & Confessor, ἐν τῷ περὶ ψυχῆς & contra Arianos. c. 19.
Eutychius Episcopus CPol. ἡ τὰ πάντα ἐμοὶ τιμία καὶ ἱερὰ κεφαλὴ ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐπιγεγραμμένῳ περὶ τῶν ἐν τόπῳ κατὰ δεύτερον λόγον οὐσιωδῶς γινομένων λογικῶν καὶ νοερῶν, venerandum mihi in omnibus sacrumque caput, Oratione de iis qvi secundo modo natura sua fiunt in loco, ratione videlicet & mente præditis. c. 14.
Eutychius filius Callistrati, Basileo in Episcopatu Amaseæ successit. c. 20.
Gamaliel Pauli Apostoli nutritius. c. 23.
Gregorius Nyssenus c. 25. 27.
vita Gregorii Thavmaturgi c. 13.
ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν μακαρισμῶν c. 17. ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐπιγεγραμμένῳ πρὸς τοὺς βραδύνοντας εἰς τὸ βάπτισμα, ἐκεῖ ἄρχῃ οἱ τῆς οἰκουμένης ταύτης βασιλεῖς. id. Dialogo cum sorore Macrina c. 17.
Gregorius Theologus Orat. funebri in Basilium. c. 16. in Patrem. id. in Cæsarium fratrem. id. magnus Gregorius. c. 17. in Heronem Philosophum c. 24.
Visio Gregorio Thavmaturgo facta. c. 13. & 14.
Hippolytus in Danielem Prophetam Oratione secunda. c. 19.
Johannes Theologus Apocalysin in Patmo scripsit. c. 11.
Johannes Hierosol. Episcopus. c. 23.
Johannes Episc. CPol. (Chrysostomus) ὁ θεοφόρος in Matthæum. c. 10. in Matthæum homilia XVIII. c. 6. in caput XXVIII. c. 28. in Psalmum CXIII. c. 17. in 1. ad Corinthios Homil. 1. c. 28. Orat. in Maccabæos. c. 17. ad viduam juniorem, cum ipse exularet. c. 17. in memoriam Apostolorum Petri, Jacobi & Johannis. c. 17. ejus os super aurum prælucidum, & cujus sermones velut carbones coruscantes expurgant & illuminant. c. 17. ὁ πάνσοφος διδάσκαλος - - τὸ στόμα ὑπὲρ τὸ χρυσίον ἐκλάμπων, οὗ καὶ οἱ λόγοι ὡς ἄνθρακες ἀπαστράπτουσιν, πῆ μὲν καθαίροντες, πῆ δὲ φωτίζοντες τοὺς ὑποδεχομένους αὐτούς.
Lucianus presbyter. c. 23.
Maccabæorum liber tertius & qvartus. c. 9.
Methodius Episcopus & Martyr, ad Aglaophontem. c. 19. Origenem redarguit. id.
Nepotianus c. 16.

Nicolai Lyciæ Episcopi Acta. c. 15.
Origenes. c. 19.
ὁ παροιμιαστής. (Salomonis proverbia) c. 1.
Parthenius Archidiaconus c. 20.
Stephani protomartyris reliqviæ Luciano Presbytero revelatæ. c. 23.
Thecla. c. 16.
Theodorus Martyr. c. 22.

CLXXII. CLXXIII. CLXXIV. JO. CHRYSOSTOMI λόγοι sive potius *Homiliæ LXI. in Genesin*, tribus digestæ voluminibus, *In Acta Homiliæ L.* Ἑρμηνεῖαι εἰς τὸν Ἀπόστολον, *in Epistolas Pauli*, & εἰς τὸν ψαλτῆρα ὑπομνήματα *in Psalmos.* Exstant universa ista hodie, nisi quod major pars in Psalmos desideratur, ex quibus tamen XXXI. adhuc ineditas homilias ex MSS. Codicibus proxime in lucem prolatum iri speramus ab eruditissimo Montfaucono. De cæteris vide si placet dicta Volum. VII. p. 644. seq.

CLXXV. *Pamphilæ* Ægyptiæ, quæ Neronis temporibus floruit, συμμίκτων ἱστορικῶν ὑπομνημάτων, *miscellaneorum commentariorum historicorum libri VIII.* Hoc opus qvod exstare eruditorum intererat, longe pluribus constitit libris, nam undecimum laudat Gellius XV. 23. & undetrigesimum XV. 17. immo libros XXXIII. ὑπομνημάτων ejus ἱστορικῶν Svidas commemorat, à qvo præterea discimus Epidauriam fuisse, Soteridis Grammatici filiam, conjugem vero Socratidis itidem eruditi viri, ac scripsisse etiam Epitomen Ctesiæ libris III. Ἐπιτομὰς ἱστοριῶν (qvarum librum primum laudat Sopater supra apud Photium Cod. 161.) aliorumqve scriptorum qvam plurimas. περὶ ἀμφισβητήσεων sive de controversiis, περὶ ἀφροδισίων, aliaque plurima qvæ ad unum omnia interciderunt. Citatur Pamphila à Laërtio pluribus locis. In historicis Græcis locum ei dedit Vossius, in mulieribus Philosophis Menagius.

CLXXVI. *Theopompi* (qvi Philippi * Macedonis, Alexandri & successorum ætate vixit, Chius patria, Isocratis Rhetoris inter discipulos celeberrimus) ἱστορικοὶ λόγοι *historiarum* de rebus Græcorum Barbarorumqve libri ex LVIII, *tres & qvinqvaginta*, cum jam Photii ætate non extaret liber sextus, septimus, nonus, vigesimus & trigesimus. Hodie universos desideramus qvos Theopompus ipse qvindecim στίχων myriadibus computavit. *Menophanes* (Μηνοφάνης δέ τις ἐν τοῖς Θεοπόμπου δεξιῶν, ἀρχαῖος δὲ καὶ οὐκ εὐκαταφρόνητος ἀνήρ) duodecimũ Theopompi librum pridẽ scripsit excidisse

sive

* Philippi munificentiam erga Theopompum memorat Sozomenus præfat. Historiæ.

ſive periiſſe, qvem tamen lectum à ſe Photius teſtatur, atqve argumenta ejus exponit. De hoc Theopompo multa erudite Voſſius lib. I. de Hiſtoricis Græcis capite 7. cui tantum addo qvod δεινὸς μυθολόγος appellatur ab Æliano III. 18. Var. & Clemens Alex. in limine Stromatum Theopompum ac Timæum ait μύθους καὶ βλασφημίας συντάττειν. Elatione atqve altitudine orationis ſuæ officere Theopompum ſcripſit Cicero in Bruto c. 17. Res Græciæ inde ubi deſinit Thucydides cœpiſſe perſeqvi, præter alios docet Polybius lib. VI. in excerptis Peireſc. p. 26. qvi in eo reprehendit, qvod ubi ad Leuctricæ pugnæ tempus pervenit, rebus Græciæ valere juſſis ſola Philippi regis geſta porro pertexuit. Idem Libri XLIX. initium apponit p. 21. ex qvo ſcriptoris ἀτοπίαν, ἀθυρογλωσσίαν atqve in Philippum acerbitatem perſpicue cognoſcere liceat, qvam maledicentiâ Timæi ſolis inimicis aſperioris longe majorem, & ratione omni deſtitutam arguit p. 25. ſq. qvod de Rege, cui in principio operis fuit adulatus, deinde in ipſius decurſu & de ipſo atq; de ejus amicis propudioſiſſima qvæqve tradere non erubuit. De Theopompi plagiis Porphyrius apud Euſebium X. 3. præparat. Ipſe Theopompus cum Iſocratem Athenienſem, & Theodectem Phaſelitem qvos anguſtiâ rei familiaris orationes pretio vendidiſſe ait, Naucratemqve Erythræum & ſe, principatum eloqventiæ in Græcia non modo longe ſupra priorum temporum, ſed ſuæ qvoqve ætatis homines tenuiſſe affirmaſſet, etiam tribus illis haud obſcure ſe prætulit, magnamqve laudem ubiqve per Græciam publice verba faciendo partam à ſe fuit gloriatus. Photius tamen longe aliter judicat, ſtatuitqve eloqventia ipſum licet nullo diſcipulorum Iſocratis cedere, tamen non modo antiqvioribus Herodoto & Thucydide, qvin & Hellanico ac Philiſto, maxime vero Iſocrate, cui plurima ipſe & ſodalis ejus Ephorus debent, longe eſſe inferiorem. *Duris* qvoqve *Samius* licet nec ipſe cum ſuperioribus comparandus, Ephorum & Theopompum venuſtate carere præ antiqvis illis ſcripſit. *Cleophanis Myrleani* (ita enim ex Strabone & aliis videtur legendum pro Cleochare Smyrleano) in συγκρίσει Iſocratis cum Demoſthene hoc fuit judicium: τοὺς μὲν Δημοσθενικοὺς λόγους τοῖς τῶν στρατιωτῶν ἐοικέναι μάλιστα σώμασι, τοὺς δὲ Ἰσοκρατικοὺς τοῖς τῶν ἀθλητῶν, hoc eſt Demoſthenis eloqventiam nativa virtute, Iſocraticam arte & ſtudio præſtare. Theopompi hiſtorias reſciſſis qvibus abundabant digreſſionibus in libros ſedecim Φιλιππικῶν contraxit *Philippus* junior Rex Macedoniæ cui bellum illatum à Romanis Anno U. C. 552. (ante CHriſtum 200) de qvo multa Livius XXXI. 6. ſqq. *De Theocrito* Chio Sophiſta, Theopompi adverſario Valeſius ad excerpta Peireſciana p. 4.

CLXXVII. *Theodori* Antiocheni, *Mopsvestiæ* Episcopi, (ὁ Μοψυεςίας δὲ ἦν, ὡς ἀπό τινων ἐπιςολῶν ἐμάθομεν) πρὸς τὲς λέγοντας φύσει ὐ γνώμῃ πταίειν τὲς ἀνθρώπες, *adversus eos qvi ajunt natura non voluntate homines peccare, libri V.* De hoc opere qvod favit Pelagianis, Nestorianisqve & Origenis sententiæ de finem habituris damnatorum suppliciis, hodie autem non exstat, qvemadmodũ & de *Aramo* sive Hieronymo, cujus versionem novam Bibliorum Theodorus perstringit, vide qvæ supra, p. 165. De libris XXVIII. qvibus pro Basilio adversus Eunomium egregie depugnasse Theodorum hîc Photius scribit, dixerat jam Codice IV.

CLXXVIII. DIOSCORIDIS *Pedanii* Anazarbensis περὶ ὕλης, *de materia Medica* βιβλίον ἑπτὰ λόγοις διῃρημένον opus *septem libris* digestum, qvi etiamnum exstant, & de qvibus supra lib. IV. cap. 3. Ait autem Photius eos qvi post Dioscoridem de simplicibus medicamentis scripsere, ut *Alexandrum* (Trallianum) *Paulum* (Æginetam) *Aëtium*, & *Galenum* aliosqve, strenue ejus observatis esse usos & magnam illorum partem scriptis suis inseruisse.

CLXXIX. *Agapii* Manichæi liber, λογύδρια sive breves sermones XXIII. & alia capita CII. complexus, ad Uraniam ejusdem sectæ fœminam & συμφιλόσοφον. Ex hoc deperdito hæretici hominis scripto mirum est qvæ monstra opinionum Photius recitat. Cæterum in verbis: θεολογεῖ δὲ ὁ δύςηνος καὶ τὸν ἀέρα, κίονα αὐτὸν καὶ ἄνθρωπον ἐξυμνῶν, pro ἄνθρωπον legendum ὐρανόν. nam in compendio scripturæ, qvod freqvens est in libris manu exaratis, hæc duo facile possunt inter se permutari ut ἀνον pro ὀυνόν legatur. Mox: καὶ ταῖς λεγομέναις δὲ πράξεσι τῶν δώδεκα Ἀποςόλων καὶ μάλιςα Ἀνδρέε ὐ μόνον συντίθεται (ita legendum pro ὐ συντίθεται) ἀλλὰ κἀκεῖθεν ἔχει τὸ φρόνημα ἠρμένον. Ethnicorum etiam, Platonis maximè testimoniis usum hunc Agapium & divinos illos ac sanctos celebrasse testatur Photius, Eunomium vero oppugnare videri, licet longe ipse indigniora de CHristo protulit. μάχεσθαι δὲ δοκεῖ πρὸς τὴν εὐνομίε κακοδοξίαν, αὐτὸς, ὐδ' ἔςιν εἰπεῖν, ὅσῳ ἐκείνε ἀθεώτερον βλασφημῶν. Non dubito Agapium hunc esse Manetis discipulum memoratum in formula receptionis Manichæorum apud Jac. Tollium p. 144. insignium itineris Italici, & cujus Heptalogum nominat Petrus Siculus in Historia Manichæorum p. 30. De supposititiis Actis XII. Apostolorum & maxime Andreæ, supra Cod. CXIV.

CLXXX. JOANNIS LAURENTII *Philadelphiensis Lydi*, incertum an Christiani, qvi sub Anastasii, Justini & Justiniani temporibus vixit, jam miles, jam juridici functus munere & matricularii, libri tres, 1) περὶ

διοση-

διοσημείων de prognosticis è tempestatibus (cujus pars edita à Jano Rutgersio Græce est in Variis Lect. p. 247-260.) 2) *περὶ μηνῶν de mensibus*, & 3) *περὶ ἀρχῶν πολιτικῶν de magistratibus civilibus*. Ex his libris fragmenta apud Svidam & Codinum. Et maxima pars adhuc manu exarata in variis Bibliothecis. Vide Lambecii notas ad Codinum p. 152. 153. 154. 155. 172. 208. Cangii glossarium Latin. in *silentium*. Salmasium ad Simplicium p. 255. Lud. Kusterum ad Svidam in ἰωάννης Φιλαδελφεὺς & Joannem Boivinum ad Nicephorum Gregoram p. 786. Mentio hujus λυδȣ̃ Justiniano imperante clari apud Theophylactum Simocattam VII. 16. Histor. ubi ad ejus *διοσημεῖα* respicit.

CLXXXI. *Damascii* Damasceni, (de qvo Cod. CXXX.) εἰς τὸν Ἰσιδώρȣ τȣ̃ φιλοσόφȣ βίον *de vita Isidori Philosophi*, liber prolixus in capita LX. divisus, variaqve refertus jucunda de aliis etiam illius ætatis Philosophis notitia sed jam pridem deperditus, ex qvo uberiora excerpta dabit Photius infra Cod. CCXLII. Hoc scriptum Damascius superstitione Ethnica imbutus scriptor & Christiana sacra subinde lacessens dicavit *Theodoræ* eruditæ fœminæ, qvam ipse & Isidorus instituerant, filiam Cyrinæ & Diogenis qvi patre Eusebio, avo Flaviano natus (iisdem qvos celebrat Macrobius) genus referebat ad Sampsigeramum, Monimumqve à qvibus & suam Jamblichus duxerat originem. Damascium in oratoria facultate per triennium instituerat *Theon*, in Mathematicis disciplinis *Marinus*, in Philosophia Athenis alter cum Marino Procli successor *Zenodotus*, & Alexandriæ *Ammonius* Hermeæ, Platonem & Ptolemæi astronomica ipsi interpretatus: In dialecticis deniqve is ipse cujus vitam describendam suscepit, *Isidorus*.

CLXXXII. *Eulogii* Alexandrini Episcopi (defuncti A.C. 608.) κατὰ Ναυάτȣ καὶ περὶ οἰκονομίας, *contra Novatum & de dispensatione* Ecclesiastica (in recipiendis lapsis) libri VI.* de qvibus brevius Cod. CCVIII. & excerpta ex iisdem ampliora, Codice CCLXXX. Libro qvinto Eulogius disseruit de honorandis reliqviis martyrum, & sexto oppugnavit τὰ περὶ τῆς Ναυατιανῆς λεγόμενα ὑπομνήματα καὶ τὴν ψευδεπίγραφον ἄθλησιν Ναυάτȣ Ἐπισκόπȣ. *Novatianorum commentarios de falso Novati martyrio.* Et commentarii illi, & libri Eulogii jampridem interciderunt.

CLXXXIII. *Eudociæ* Augustæ, Leontii Philosophi filiæ quæ Imp. Theodosio juniori nubsit, μετάφρασις ὀκτατεύχȣ; *Octateuchi* sive librorum qvinqve

* Vide B. D. Eliæ Veilii diss. de variis œconomiæ generibus p. 23. seq.

qve Mosis, Josue, Judicum & Ruth, *metaphrasis carmine Græco Heroico.* In Metaphrasi Deuteronomii nomen suum ipsa professa fuit hunc in modum:

Δευτερίην καὶ τήνδε Θεῦ θέμιδος χάμε βίβλον
Ευδοκίη βασίλισσα Λεοντιάς ευπατέρεια.

CLXXXIV. Ejusdem *metaphrasis* similis Heroica Prophetarum *Zachariæ* & *Danielis:* nec non *martyrii SS. Justinæ, & Cypriani* * à magicis artibus & idololatria ad Christianam pietatem revocati, *libris III.* Hæc Eudociæ scripta omnia hodie desideramus. De aliis illius itidem deperditis, & de Homerocentonibus qvos habemus, Eudociæ huic à nonnullis tributos cum potius sint Patricii, vel Eudociæ junioris (Sæculo XI.) sive Eudoxiæ qvæ Zoes soror & Constantini (Imp. Basilii Bulgaroctoni fratris) filia fuit, dixi lib. 2. cap. 7. §. 5.

CLXXXV. *Dionysii* Ægei ** sive Ægiensis *Dictyaca, βιβλιδάριον δικτυακῶν capita centum*, de rebus ad Physicam & artem Medicam spectantibus, ita tractata ut binorum uno semper affirmetur aliquid, qvod altero negatur & oppugnatur: v. g. capite *primo* disputavit Dionysius qvod ex utroqve parente semen ad vitalem generationem confertur, *secundo* qvod non ex utroqve: *tertio* quod à toto corpore semen secernitur, *quarto* qvod non ex toto, atqve ita in cæteris. Ejusdem operis, (pridem deperditi) verbis propemodum iisdem argumenta capitum traduntur infra, Codice CCXI. Auctor qvis fuerit, aut qvando vixerit, quæro qvi me doceat: nec titulum libri satis capio, nisi voluit auctor contrariis ubiqve rationibus suis lectorem veluti irretire, atqve inde à retibus nomen libro suo indere, licet & judicium suum subinde interposuit, δοκεῖ δὲ καὶ δικάζειν ταῖς δόξαις, πλὴν οὐκ ἐν ἁπάσαις ἐκφέρεται πρὸς τὸ πάναγνον (ita legendum pro παναγιον) καὶ ἀνεύθυνον.

CLXXXVI. *Cononis* διηγήσεις, de rebus mythicis *narrationes quinqvaginta* ad Archelaum Philopatorem Regem (Cappadociæ constitutum á M. Antonio, *** cui contra Augustum Archelaus favebat.) Harum narrationum argumenta satis perspicue exponit Photius, qvæ sola exstant, Græce & Latine etiam vulgata cum Hœschelii & Schotti notis, inter Historiæ Poëticæ scriptores antiqvos una cum Apollodori Bibliotheca, Ptole-

* Antiocheni sub Diocletiano passi, cum Theoctisto. Vide citatos supra p. 69.

** In numis reperias Αἰγιέων, Αἰγέων, Αἰγαίων, Αἰγεαίων, & Αἰγεατῶν. vide Holstenium ad Stephanum Byz. & Harduinum in numis urbium illustratis.

*** Vide Usserii Annales ad A. 3968. T. 2. p. 440. ex Strabone ac Dione. De aliis Cononibus dixi lib. 3. cap. 5. §. 18.

Ptolemæo Hephæstionis F. Parthenio & Antonino Liberali, curante eruditiss. Viro Thoma Gale, Paris. 1675. 8. Etiam Photius testatur *ἐν αὐτῷ τεύχει*, in eodem volumine cum Cononis narrationibus evolvisse se APOLLODORI Grammatici *Bibliothecam*, qvæ etiamnum exstat, & de qva dixi lib. 3. cap. 27. Epigramma in Apollodori librum qvod legitur apud Photium, ita vertit Benedictus Ægius Spoletinus:

Seclorum spiram licet hic cognoscere paucis,
Si veterem hanc nostram perlegis historiam.
Mæonidæ ne volve volumina, neve elegiam,
Ne tragicam Musam, ne melicos numeros.
Multisonos cyclicum † *versus ne quære, qvod in me*
Invenies qvicqvid maximus orbis habet.

CLXXXVII. *Nicomachi* Geraseni; (Pythagorici Philosophi) *ἀριθμητικῶν θεολογουμένων*, sive *theologicarum* & metaphysicarum *speculationum de numeris libri II.* qvi interciderunt, perinde ut ejus *τέχνη ἀριθμητική*: licet exstat ejusdem Nicomachi *ἀριθμητικὴ εἰσαγωγὴ* Photio itidem memorata. De singulis hisce dixi lib. IV. cap. 22. Excerptis autem insignibus Photii, qvæ ex Theologumenis Arithmeticis Nicomachi nobis exhibet, illustrandis conferendus præter Anonymi veteris (Jamblichi fortasse) Theologumena Arithmeticæ, Græce edita Paris. 1545. 4. viri doctissimi Joannis Meursii Denarius Pythagoricus, recusus Tomo IX. thesauri Gronoviani.

CLXXXVIII. *Alexandri* (Cornelium Alexandrum Polyhistorem intelligunt viri docti, qvi temporibus Syllæ claruit) *θαυμασίων συναγωγή*, *collectanea de mirabilibus* & incredibilibus, qvæ celebrium scriptorum testimoniis firmata digessit. Et in eodem volumine lecti à Photio *Protagoræ γεωμετρίας τῆς οἰκουμένης* libri VI. qvorum qvinqve priores *Geographicam descriptionem orbis terrarum* tunc cogniti continebant, Asiæ, Africæ & Europæ: sextus *τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην δοξολογουμένων* (videtur leg. *παραδοξολογουμένων*) *ἱστορίαν*, *narrationem de rebus per orbem terrarum mirabilibus*, apud veteres partim, partim à se ipso observatis. Huic operi præfixisse stadiorum *ἀναμέτρησιν* Protagoram, cognoscimus ex Marciano Heracleota. Postremum autem librum respicit Tzetzes Protagoram cum Alexandro & aliis mirabilium scriptoribus laudans Chiliad. VII. v. 648. Protagoram illum Stoicum fuisse suspicor Philosophum, cujus mentionem facit Laërtius IX. 56. Utriusque, Alexandri & Protagoræ scripta hodie desideramus, qvorum iterum meminit Photius Cod. CLXXXIX.

† Cyclicorum poëtarum sive illorum qvibus constabat Cyclus epicus, de qvibus dixi lib. 2. c. 2. §. XXIV. n. 14.

CLXXXIX. *SOTIONIS* (qvi Tiberii Imp. * ætate vixit,) *βιβλιδάριον τῶν σποράδην περὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ λιμνῶν παραδοξολογουμένων. liber de fluviis, fontibus & lacubus mirabilibus*, ex qvo excerpta de fontibus & lacubus exstant Græce edita ab Henrico Stephano A. 1557. 8. ad calcem nonnullorum opusculorum Aristotelis & Theophrasti, p. 138-143. & à Frid. Sylburgio in præclara sua Aristotelis editione Græca, Francof. apud Andreæ Wecheli heredes 1587. 4. post Aristotelem de Xenophanis, Zenonis & Gorgiæ dogmatibus &c. Citat Sotion *Amometum* (Ἀμώμητον) *Aristotelem, Aristonem* peripateticum Philosophum, *Ctesiam, Epigrammata* vetera fontibus inscripta, *Hellanicum, Heraclidem Ponticum, Herodotum, Hieronymum* (Rhodium,) *Isigoni* secundum ἀπίστων sive *incredibilium* librum, *Phaëthontem* (Φαέθων φησὶ τὸν ἐν Βοσπόρῳ ποταμὸν οὕτως εἶναι ψυχρὸν &c.) *Pythermum & Theopompum.* In eodem volumine, in qvo Sotionis lucubratio continebatur, Photius legit etiam NICOLAI *Damasceni*, qvi Augusti vixit ætate, librum Herodi Judæorum Regi dicatum, in qvo *παραδόξων ἐθῶν συναγωγὴ, de miris gentium moribus*, ex qvo itidem excerpta ampla habemus servata à Stobæo in florilegio, & Græce ac Latine edita etiam aliqvoties ad calcem Politicorum Aristotelis, cum simili lucubratione Heraclidæ Pontici, & cum *Nic. Cragii* versione ad calcem ejus libri de Rep. Lacedæmon. 1593. 4. & Tomo VI. thesauri Gronoviani p. 3847. & 2811. Quam idem Photius Ἀσσυριακὴν ἱστορίαν obiter commemorat prolixum opus πολύστιχον βιβλίον, non diversa videtur ab Nicolai Damasceni historia catholica sive universali, digesta in libros CXLIV. & pridem deperdita, de qva Athenæus VI. p. 249. & scriptores laudati à me libro 3. cap. 11. p. 306. Narrat autem Photius in eodem volumine post Sotionis & Nicolai παράδοξα, evolvisse se *Acestorida* librum τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν (ita enim legendum, non σκυθικῶν) *de fabulosis qvæ per singulas civitates feruntur narrationibus*, in qvo ait varia legi qvæ ante ipsum jam memorati scriptores, Alexander ac Protagoras, Nic. Damascenus, Apollodorus in Bibliotheca & Conon tradiderunt. Acestoridæ hujus, cujus liber periit, mentionem facit etiam Tzetzes Chiliad. VII. v. 649.

CXC. *Ptolemæi*, (Chenni) *Hephæstionis. F.* περὶ τῆς εἰς πολυμάθειαν καινῆς ἱστορίας, *nova ad variam eruditionem historia* libri VII. ad Tertullam. Ex hoc opere, qvod hodie desideramus, bene est qvod ampla excerpta Photius nobis servavit, qvæ Græce & Latine inter scriptores Historiæ Poëticæ cum Hœschelii & Schotti notis edidit qvoq; (supra ad Cod. CLXXXVI. laudatus mihi) Thomas Galeus Paris. 1675. 8. Cæterum Svidas, à qvo opus Photio

* Vide Vossium de Hist. Græc. II. 7. ubi etiam de Sotione altero antiqviore, scriptore Διαδοχῶν.

Photio lectum, inscribitur περὶ παραδόξου ἱστορίας, etiam alia duo Ptolemæi hujus scripta commemorat, similiter deperdita utraqve: drama historicum qvod inscripserat sphingem, atqve ἀνθόμηρον * sive Poëma Homero æmulum, rhapsodiarum XXIV. Ab eodem Svida cognoscimus Trajani & Hadriani temporibus vixisse.

Index scriptorum à Ptolemæo Hephæstione laudatorum.

Numeri libros Ptolemæi denotant.

Abas. 5.

Æsopus Delphis interfectus vitam recepisse traditur. 6. ab Idmone hero suo θῆτα appellatus. 5. Sic ἄλφα dictus Moyses & Hercules: Galerius Crassus (& Eratosthenes) βῆτα. Antenor, Orpyllis fœmina & Pythagoras δέλτα, Apollonius Astronomus ἐψιλὸν, Satyrus Aristarchi Grammatici discipulus ζῆτα, Cypseli mater clauda, λάμδα. Vide qvæ notavi lib. 3. cap. 18. §. 12.

Alcmanis κολυμβῶσαι sub capite Titonychi Chalcidensis post obitum repertæ. 5.

Alexander Myndius. 2.

Alexander Magnus auctor epicedii. 2. versus ab eo prolatus κρατίστῳ, τῷ πίσ εἶναι &c. ibid.

Antenor ὁ τὰς Κρητικὰς γράψας ἱστορίας, dictus δέλτα. 5.

Antiochus ἐν δευτέρῳ τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν. 5.

Antipater Acanthius. 1.

Apollonius Astronomus dictus ἐψιλὸν. 5.

Archelaus Cyprius. 4.

Aristarchi (Grammatici) discipulus Satyrus, ζῆτα dictus. 5.

Aristonicus Tarentinus. 1. 2.

Aristoteles. 1.

Athenodorus Eretriensis ἐν ὀγδόῳ ὑπομνημάτων. 5.

Bacchylides. 7.

Botrys Myndius. 1.

Calchas vates. 5.

Callinachus. 5.

Cercidas Arcadum legislator tumulo suo inferri jussit lib. I. & II. Iliados. 5.

Charinus ὁ ἰαμβογράφος. 7. ubi qvatuor ejus versus.

Chironis Medici præceptor Achilles. 6. discipulus Cocytus. 1.

* Sic anticlaudianum scripsit Alanus Insulensis, velut æmulum Claudiano Poëtæ.

Cicero capite truncatus est in lectica Medeam evolvens Euripidis. 5.
Cocytus Chironis Medici discipulus. 1.
Cratini Εὐνίδαι repertæ sub Alexandri Magni pulvino. 5.
Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσαι, Medeæ dictum. 5.
Crinagoræ epigramma. 5.
Dares πρὸ Ὁμήρου γράψας τὴν Ἰλιάδα. 1.
Demetrius Scepsius. infra, in Tellide.
Demodoci Poëma Ἰλίου ἅλωσις, decantatum ab Ulysse. 7.
Diognetus vates, tempore Philippi Macedonis. 3.
Diognetus alius Cretensis. 5.
Epicharmus poëta genus ducens ab Achille, Pelei F. 1.
Eubuli Comici εἰς Διόνυσον Κωμῳδία. 5.
Euphorion ἐν ὑακίνθῳ. 1.
Eupolidis ὑβριστοδίκαι repertæ sub capite defuncti Ephialti. 5.
Eupompus Samius, vates. 3.
Euripides. supra, in Cicerone.
Helena, Musæi Atheniensis filia, ἡ πρὸ Ὁμήρου τὸν Ἰλιακὸν συγγεγραμμένη πόλεμον. 4.
In Herculem Hymnus Thebanorum. 3.
Herodotus 5. ἐν πρώτῃ ἱστοριῶν. 1. & 4. exordium libri primi composuisse amicum ejus Plesirrhum Thessalum. 3.
Hesiodi ἔργα & ἡμέραι semper sub pulvino Seleuci Nicatoris. 5.
Homerus 1. 4. 7. ab Helena Musæi filia argumentum Iliadis petiit. 4. & à Phantasia Memphitide. 5.
ὁ ποιητής. 1. 2. 3. 6. 7. Pompejus in prælium iturus primum Iliados librum legit. 5. Vide & supra, in Cercida. Homeri famulus Scindapsus. 6.
Περὶ τῶν κατὰ πόλεις τοὺς ὕμνους ποιησάντων disseruit Ptolemæus Hephæst. lib. 3.
Hypermenes ἐν τῷ περὶ χίου. 6.
Ibyci poëtæ servus Hercules, vivus combustus qvod in Domini necem conspirasset. 3.
Lycophron in Alexandra. 6.
Matris, Thebanus ὑμνογράφος. 3.
Nicostratus Comicus. 7.
Oraculum ad Artemisiam. 7.

Palame-

Palamedes δολοφονέμενος. 1. *Græcorum pro Agammenone imperator.* 5.
Παρῴδησις, parodia versus Crinagoræ. 5. Oraculi parodia in Homeri versum. 5.
Pelius filius Vulcani, Medicus. 6.
Phantasia Memphitis, Nicarchi F. ante Homerum scripsit Ἰλιακὸν πόλεμον καὶ περὶ Ὀδυσσείας διήγησιν. 5. hæc scripta à *Phanita* hierogrammateo Memphitico accepta secutus Homerus. id.
Phemonoës χρησμός. 4.
Philostephanus vates & poëta, veste nunquam usus. 3.
Plesirrhus. 5. Thessalus ὑμνογράφος, Herodoti amicus & heres. 3.
Scindapsus Eretrius, instrumenti Musici repertor. 6. alius, Homeri famulus. id.
Sophoclis Poëtæ obitus. 1.
Stesichorus. 3. 4. carmen de Helena. id. falsam esse de Stesichori occœcatione narrationem. id.
Tellidis liber inventus sub capite defuncti Demetrii Scepsii. 5.
Theodorus Samothrax citatur. 7.
Theophrasti Epistolæ. 3.

CXCI. BASILII Magni Ἀσκητικῶν, *Asceticorum libri duo* una cum ὅροις sive regulis LV. & aliis brevioribus CCCXIII. qvæ omnia exstant in S. Basilii operibus sæpius edita ut dixi supra, Volum. VIII. p. 80. seq. Asceticorum jam fecit mentionem Photius Cod. CXLIV.

CXCII. a. MAXIMI Monachi & Confessoris *ad Thalassium* presbyterum & Abbatem γραφικῶν ἀπορημάτων ξδ (male excusum ρξδ) *dubiorum è S. Scriptura solutiones LXIV.* editæ Græce & Latine in Tomo priore operum S. Maximi p. 1 - 300. Vide qvæ notavi Volum. VIII. hujus Bibl. p. 730. Meminit iterum Photius Cod. CXCIV.

CXCII. b. EJUSDEM *Epistola XXVII.* qvæ itidem exstant Tomo posteriore operum S. Maximi à Combefisio vulgatorum. Epistola illa πολύστιχος πρός τινα φιλόσοφον Ἰωάννην obvia est T. 2. p. 259. atqve ad Joannem Cubicularum inscribitur. Vide qvæ Volum. VIII. hujus Bibl. p. 737.

CXIII. EJUSDEM λόγος ἀσκητικός, *liber Asceticus*, qvi exstat T. 1. Operum S. Maximi p. 367 - 393. & τετρακόσια κεφάλαια πρὸς Ἐλπίδιον, *ad Elpidium capita CCCC*, qvæ similiter occurrunt T. 1. p. 394 - 460. & qvorum infra etiam mentio Cod. CXCIV.

CXCIV. EJUSDEM MAXIMI *Epistola ad Georgium Eparchum*, qvam habemus T. 2. p. 201. & κεφάλαια *Capita CC.* qvæ exstant T. 1. p. 461 - 511. *Epistola ad Petrum Illustrem*, qvæ legitur T. 2. p. 291. altera *ad Cosmam* Diaconum Alex. qvæ occurrit T. 2. p. 313. tertia *ad Pyrrhum* presbyterum, qvæ exstat T. 2. p. 343. qvarta *ad Thomam* de locis qvibusdam difficilibus *Gregorii Nazianzeni*, qvæ inter opera S. Maximi qvidem non legitur, sed Græce ac Latine edita est à Viro doctissimo Thoma Galeo ad calcem librorum Joannis Scoti Erigenæ de divisione Naturæ, p. 46 - 70. Oxon. 1681. fol. Vide qvæ dixi Volum. VIII. p. 764. Qvinta (*ad* eundem *Thomam* altera) cujus Photius facit mentionem, nondum lucem vidit, extat tamen manu exarata in Codice Gudiano, qvi jam servatur in Bibl. Gvelpherbytana. Vide ibid. p. 765.

CXCV. EJUSDEM *ad Marianum* (al. *Marinum*) presbyterum (Cypri) Epistola exstat T. 2. Opp. p. 1 - 17. Et *Dialogus cum Pyrrho*, obvius T. 2. p. 159 - 195. & de qvo dixi Volum. VIII. hujus Bibl. p. 736.

CXCVI. S. EPHRAIM Syri λόγοι, *sermones XLIX.* qvos ex Syriaco Græce versos legit Photius. Ex his pleriqve exstant Latine ex versione Gerhardi Vossii Tungrensis, pars etiam Græce in editione luculenta Operum Ephraimi Græca qvæ prodiit curâ V.C. Eduardi Thwaites, Oxon. 1709. fol. in qva postremo loco apud Photium memoratus sermo ad Monachos Metebinos, ducit familiam, & cæteris omnibus præmittitur: hunc deinde excipit qvi apud Photium omnium primus est. Addit ille, longe plura hujus Ephraimi συντάγματα ex Syro idiomate in Græcam lingvam conversa ferri πλήρη χάριτος καὶ δυνάμεως, *plena suavitate & vi.* Σύρων δὲ παῖδες φᾶσιν ὑπὲρ τὰς χιλιάδας λόγων αὐτὸν ἀναγράψαι, *Syri ajunt ultra mille sermones eum scripsisse,* οἷς καὶ ὁ περὶ τὴν ἱστορίαν οὐκ ἀναξιόπιστος, εἰ καὶ μὴ τὰ δόγματα Εὐσέβιος ὁ τὸ Παμφίλου ἐπώνυμον φέρων, ἐπιμαρτύρεται, *quibus etiam suffragatur Eusebius Pamphili, vir in historia non indignus fide, licet in doctrina minus probatus.* Eusebius de Ephraimo, utpote longe juniore, meminisse non potuit, itaqve Photius memoriæ lapsu illi tribuit qvod de multitudine scriptorum Ephraimi legerat in Sozomeni III. 16. Vide supra lib. V. hujus Bibl. cap. 2.

CXCVII. CASSIANI Monachi *libri duo ad Castorem, & tertius ad Leontium* sive Epitome ex Cassiani libris qvatuor de institutis Cœnobiorum ad Castorem & ex libris octo ad eundem Castorem de totidem capitalibus vitiis: necnon ex Cassiani Collationibus Patrum ad Leontium, *Epitome* Græce versa. Ex his * exstat liber primus Græce & Latine editus inter scripta S. Athanasio supposita T. 3. edit. Montfauconianæ p. 366. Tertius

MS.

* Vide Volum. VII. hujus Bibl. p. 552.

MS. in Bibl. Cæsarea: Lambec. IV. p. 166. Epitomes illius auctorem *Eucherium* Lugdunensem viri docti suspicantur ex Gennadii c. 63. de Script. Eccles. Græcus interpres qvis fuerit non constat. Ut vero Photius Cassianum scriberet Romanum patria fuisse, ῥώμην λαχόντα πατρίδα, exinde accidit, qvod in Codice suo reperit Ἀββᾶ Κασιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου, qvemadmodum & in Cæsareis MSS. invenit Lambecius, qvi Cassianum hinc Romanum fuisse disputat lib. IV. p. 166. seq. Sed Ῥωμαῖον dixerunt pro Latino, qvoniam Cassianus Latine scripsit, alioqvi patria Cassiani non magis Roma fuit qvam Scythia, qvod ab aliis viris doctis solum ei natale falso tribuitur: nam ex Galliæ provincia originem duxisse rectius observant Holstenius cap. 3. præfat. ad Codicem regularum, Norisius lib. 2. Hist. Pelag. cap. 1. & Antonius Pagi ad A. C. 404. n. 23. seq.

CXCVIII. ANONYMI ἀνδρῶν ἁγίων βίβλος, *Vita sanctorum Virorum*, anachoretarum & monachorum ab Antonio Monacho usqve, ad Heraclii Imp. tempora & paullo ulterius. De hoc libro qvi totus fere adhuc, non Græce qvidem sed Latine ex veteri Latina versione exstat, & de subjectis eidem olim in Photii Codice HESYCHII *Hierosol.* presbyteri sententiis, Græce & Latine plus simplici vice editis, dixi supra hoc ipso Volumine p. 24. seq.

CXCIX. JOANNIS MOSCHI λειμὼν sive νέος παράδεισος *pratum* sive (cujus tituli etiam superiore Codice mentionem fecerat Photius) *novus paradisus*, ad Sophronium sive Sophronam discipulum suum, capitibus CCCIV. exstat Græce & Latine, de qvo supra, p. 22. seq. & de Sophronio p. 24.

CC. MARCI Monachi *Asceticorum libelli IX.* Ex his octo exstant una cum *Nicolai* Monachi ad Marcum Epistola Græce editi nitide à Gvilelmo Morello Paris. 1563. 8. una cum Hesychii Hierosol. capitibus (Cod. CXCVIII. à Photio memoratis) ἀντιρρητικοῖς καὶ εὐκτικοῖς. Et separatim Latine ibid. eodem anno in 8. Joanne Pico interprete. Librorum in editis alius est ordo qvam apud Photium, ut notavi Volum. VIII. hujus Bibl. p. 350. ubi etiam de aliis editionibus. De libro nono, qvi nondum lucem vidit, & MS. fuit apud C. V. Thomam Galeum, ita Photius: ὁ δὲ θ', κατὰ Μελχισεδεκιτῶν ἀγωνιζόμενος, οὐδὲν ἔλαττον τὸν γεννησάμενον αὐτὸν (scriptorem ipsum libri Marcum, ut pulchre observavit Vir eruditiss. M. V. la Crose) αἱρέσεως ἔνοχον οὐ μετριωτέρας στηλιτεύει. *Liber nonus decertans adversus Melchisedecitas, non minus ipsum libri parentem haud levioris hæreseos reum peragit.*

CCI. DIADOCHI Photices in veteri Epiro sive Illyrico Episcopi *Asceticon capita centum*, qvæ exstant Latine ex *Francisci Turriani* S. I. versione, post editionem Florent. cum S. Nilo de precatione A. 1570. 8. plus simplici vice deinde recusa tum separatim, tum in Patrum Bibliothecis ut in novissima Lugdunensi T. V. p. 884. Græce MSta in variis Bibliothecis, ut Cæsarea aliqvoties, & eodem Turriano curante etiam edita Venet. 1578. 8. una cum duabus centuriis sententiarum S. NILI, cujus *capita CLIII. de precatione*, Diadocho subjecta legit Photius, testatus præterea longe plures illius Nili ferri lectu dignas diatribas, & Epistolas, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα αὐτοῦ ἀξιόλογα ποικίλας ὑποβαλλόμενα εἴς τε τὸν ἐπιστολιμαῖον τρόπον καὶ εἰς τὸν συγγραφικὸν ἀνηγμένα συντάγματα φέρεται. De illis dictum Volumine V. ad Allatii diatribam de Nilis, qvemadmodum de Diadocho Volum. VIII. p. 349. Hunc non certa satis conjectura eundem cum Diadocho volunt viri docti, à qvo Victor Vitensis in præfat. Histor. de persecutione Vandalica ait eruditum fuisse amicum suum, *à tanto pontifice, totoq; laudis genere prædicando beato Diadocho, cujus ut astra lucentia exstant qvam plurima catholici dogmatis monimenta dictorum.* Cum Marco, Nilo, & Diadocho Photius confert illisqve postponit JOANNIS CARPATHII πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας προτρέψαντας μοναχοὺς παρακλητικὸν, *Consolationem ad monachos in India* qvi hoc ab eo flagitaverant, *capitibus centum*, qvam ex Codice Augustano Latine vertit ediditqve *Jacobus Pontanus* S. I. ad calcem dioptræ Philippi solitarii, Ingolstad. 1654. 4. Græca adhuc in Bibliothecis MSta delitescunt capita CCXVII. Ex his alia LXXXII. idem Pontanus adjunxit, qvæ Latine jam vulgaverat cum Simeonis presbyteri Orationibus XXIII. aliisq; aliorum veterum lucubrationibus, ibid. 1603. 4. utraqve recusa in Bibliothecis Patrum, ut novissima Lugd. T. XII. pag. 535. 542. Hunc Joannem Carpathium, Carpathiorum (in Cycladibus) Episcopum facit Pontanus, nescio qvo auctore, nam nec in MSS. Episcopus vocatur, nec Photius Episcopatum ejus commemorat: & Meletius Calligraphus in jambis Codici Coisliniano præfixis, & ab eruditiss. Montfaucono p. 305. editis eum vocat Καρπάθιον ῥήτορα καὶ θεοφόρον, non Episcopum.

CCII. HIPPOLYTI Episcopi & Martyris ἑρμηνεία εἰς τὸν Δανιὴλ, *Commentarius in Danielem*, ex qvo fragmenta dedi T. 1. Opp. S. Hippolyti p. 272. seq. & T. 2. p. 32. Theodoretum sua ad Danielem enarratione Hippolyto subinde suffragari notat Cod. CCIII. Alter vero λόγος περὶ Χριστοῦ καὶ ἀντιχρίστου, *Liber de CHristo & antichristo*, qvem deinde lectum ad se Photius commemorat, pervenit ad nos integer atqve

inter

inter scripta S. Martyris familiam ducit tomo I. De illius opere adversus hæreses, supra, Cod. CXXI.

CCIII. Beati THEODORETI Commentarius in Danielem, in qvo Hippolytum subinde seqvitur, cæterum longe illi est, Photio judice præferendus. Exstat Græce & Latine tomo secundo operum Theodoreti, ut dixi supra, Volum. VII. p. 434.

CCIV. EJUSDEM ἐξήγησις εἰς τὴν ὀκτάτευχον, *expositio in Octateuchum*, opus potius inscribendum εἰς τὰ ἄπορα τῆς θείας γραφῆς κατ' ἐκλογήν, *in loca difficilia* non modo Octateuchi, hoc est librorum Mosis, Josuæ, Judicum & Ruth, sed etiam librorum Samuelis, Regum & Paralipomenon. Itaqve apud Photium legendum: ἐπιγραφὴν δ' ἔλαχε οὐ συμβαίνουσαν τῷ ἔργῳ, *inscriptionem habet operi ipsi parum congruentem*, pro ἔλαχε συμβαίνουσαν. Exstat & hoc præclarum Theodoreti opus Græce & Latine, tomo ejus operum primo, ut dixi Volum. VII. p. 432. Lepidus est Gvilelmus Eysengreinius qvi in Catalogo testium veritatis p. 198. fingit B. Theodoretum monachum sacræ paginæ doctorem qvi A. 1543. scripserit volumen de qvæstionibus Scripturæ divinæ ambiguis.

CCV. EJUSDEM Commentarius *in duodecim Prophetas*, itidem Græce & Latine editus Tomo Operum secundo, cum versione *Petri Gyllii*, Albiensis.

CCVI. PROCOPII Sophistæ ἐξηγητικαὶ σχολαὶ, Commentarii expositionum εἰς τὴν ὀκτάτευχον τῶν παλαιῶν γραμμάτων, *in octateuchum scriptorum Veteris Test.* nec non *in qvatuor Regum & in duos Paralipomenon libros*. In his tum alios complures, tum Theodoretum maxime consuluit & in compendium misit Procopius, de cujus præclaris lucubrationibus non repetam qvæ dixi Volum. VI. p. 259. tantum rogabo Lipsienses meos, ut Commentarios in Pentateuchum ante multos annos accurate descriptos è Græco Codice Augustano, & accuratiore versione qvam est edita Conradi Clauseri donatos, notisqve illustratos, à desideratissimo nostro D. Godfrido Oleario, diutius nobis ne invideant, illisqve addant commentarios in libros Regum & Paralipomenon, editos pridem lingva utraqve à Joanne Meursio, nec non ineditas adhuc in Canticum Canticorum scholas, ex eodem Augustano codice ad editionem ab laudato Oleario τῷ μακαρίτῃ paratas.

CCVII. EJUSDEM commentarius insignis *in Esaiam*, editus Græce & Latine à Joanne Curterio, Paris. 1580. fol.

CCVIII.

CCVIII, *Eulogii* ArchiEp. Alexandrini *contra Novatianos libri VI.* pridem deperditi, de qvibus jam dictum Cod. CLXXXII.

CCIX. DIONIS CHRYSOSTOMI *dissertationes octoginta*, qvæ omnes exstant, licet alio qvo Photius eas legit ordine, de qvibus dictum lib. IV. cap. 10. Federicus Morellus Græcolatinæ Dionis editioni Paris. 1604. fol. hoc Photii caput cum versione sua præfixit. Interpretationem Dionis Latinam adornavit Thomas Naogeorgus.

CCX. CÆSARII κεφάλαια ἐκκλησιαστικὰ, *capita ecclesiastici & theologici argumenti CCXX.* ex qvibus edita sunt Græce & Latine ab Elia Ehingero qvæstiones sive capita LXXVIII. sed à Frontone Ducæo cum Jo. Leunclavii versione, capita CXCV. qvas duas editiones si qvis velit inter se conferre, en tibi hanc tabellam:

E. 1-34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53.
L. 1-34. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115.

E. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71.
L. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133.

E. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78.
L. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140.

Desiderantur itaqve in Ehingerlana editione capita Leunclaviana à 35. ad 96. & ab 141. ad 195. Dialogus primus desinit in capite centesimo, secundus in centesimo decimo qvarto, tertius in centesimo duodeoctogesimo, & qvartus in centesimo nonagesimo qvinto. In Codice Cæsareo inscribuntur Πεύσεις προσαχθεῖσαι ὑπὸ Κωνσταντίνου, Θεοχαρίστου, Ἀνδρέου, Γρηγορίου, Δόμνου, Ἰσιδώρου, Λεοντίου, ἐπὶ σικρέτῳ Καισαρίῳ τῷ ἀδελφῷ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ, ὁπηνίκα ἐκρατήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει διδάσκων ἐπὶ ἔτη εἴκοσι. * *Qvæstiones à Constantino, Theocharisto, Andrea, Gregorio, Domno, Isidoro & Leontio privatim ac familiariter proposita Cæsario fratri S. Gregorii Episcopi Nazianzi, cum per viginti annos docens CPoli commoraretur.* At verba Photii postrema de hoc opere, εἰς ἐρωτήσεις δὲ καὶ ἀποκρίσεις μεθ᾽ ὑποβολῆς (ita videtur legendum pro ὑπερβολῆς) προσώπων τὸ τοῦ λόγου σχῆμα πεποίηται, εἶναι δέ φασι Γρηγορίου, τοῦ τὸ Θεολόγος ἐπώνυμον τὸν συγγραφέα ἀδελφὸν δηλοποιεῖ. Hæc post Ehingerum Rivetus, Labbeus & alii ita intellexere, ac si Gregorius Naz. verus auctor sit hujus libri, fratremqve suum inclarescere cupiens, sub illius nomine eum emiserit. Sed rectius Schottus, cui Lambecius IV. p. 36. assentitur, sensus enim illorum verborum non alius est, qvam compositum esse per interrogationes & respon-

* pro κ' Lambecius IV. p. 47. legit ϛ', hoc est sex, pro viginti.

responsiones, more dialogorum, suppositis personis colloqventibus, Gregorii ut ajunt, cujus cognomen Theologus scriptorem ipsius fratrem prodit. Plura de hoc Cæsario Nazianzeni fratre Tillemontius Tomo IX. memor. Superesse adhuc qvæstiones CCXX, (qvot in suo Codice Photius reperit) in nonnullis Bibliothecis MStas, notavi Volum. VII. hujus Bibl. p. 542.

CCXI. *Dionysii* Ægei *Dictyaca*, de qvibus pridem deperditis jam dictum ad Cod. CLXXXV.

CCXII. *Ænesidemi* (Photio ὁ Αἰνησίδημος ὁ ἐξ Αἰγῶν qvod de Dionysio verum, qvi apud Photium præcesserat, non de Ænesidemo qvi Laërtio Κνώσσιος ex Cnosso Cretæ, IX. 116.) Πυῤῥωνίων λόγοι η', *Pyrrhoniarum* sive Scepticarum *dissertationum* ad Lucium Neronem (al. Tuberonem) libri VIII. laudati etiam Laërtio IX, 116. qvos hodie desideramus. Ex his liber primus videtur fuisse qvi ab Aristocle apud Eusebium XIV. 18. præparat. Evangel. & apud Laërtium IX, 78. vocatur ὑποτύπωσις εἰς τὰ Πυῤῥώνεια, sane in libro illo primo Photius diserte testatur Ænesidemum universam Scepticorum doctrinam tradidisse εἰς τύπον καὶ κεφαλαιωδῶς. Docuit hic Alexandriæ Augusti tempore: itaqve Aristocles ait eum χθὲς καὶ πρώην *nuper* Pyrrhoniam Philosophiam ἀναζωπυρεῖν & instaurare conatum esse. De illo dixi lib. 3. cap. 33. p. 818. & ad Sextum Empiricum, qvi plura ex Ænesidemo in sua scripta transtulit.

CCXIII. *Agatharchidis* sive *Agatharchi* Cnidii, Grammatici & Rhetoris, qvi Heraclidæ Lembi anagnostes & amanuensis atqve Cinnæi alumnus fuit, (atqve adeo Ptolemæi Philometoris tempore & longe deinceps* vixit) ἱστορικόν, *opus Historicum* pridem deperditum, in cujus libro qvinto memorari vidit Photius qvæ hodie itidem omnia desideramus scripta illius alia 1) τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν συνεσγραμμένα, *de rebus Asiæ, libros IX.* 2) Τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην, *de rebus Europæ, libros XLIX.* 3) Τὰ περὶ ἐρυθρὰν θάλασσαν, *de mari rubro libros V.* Præter hæc ait Photius laudata ab aliis Agatharchidæ scripta,

* Vide H. Dodvvelli diss. de ætate scripti de mari rubro, qvæ præfixa est Tomo primo Geographorum minorum celeberrimi Hudsoni. Peripateticus dicitur Straboni lib. XIV. Ἀγαθαρχίδης ὁ ἐκ περιπάτων, συγγραφεύς. Attice scripsisse notat Photius infra Cod 250. ὅτι κέχρηται ὁ συγγραφεὺς, ἀττικιστὴς καίτοι ὢν τῇ τῆς καμάρας λέξει, *scriptor, licet attica dictionis observans, tamen καμάρας vocabulo* (minus attico) *utitur*, ita enim vertendus ille locus, non, ut Schottus, *Camara tamen* (urbis in Creta) *dialecto utitur.* Confer Ez. Spanhemium. diss. IV. de usu numism. p. 309. edit. Amst.

scripta, sed qvæ ipse nunqvam viderit, 4) *Librorum de mari rubro epitomen libro I.* 5) *περὶ τρωγλοδυτῶν, de Troglodytis, libros V.* 6) Ἐπιτομὴν Ἀντιμάχου λύδης, epitomen Poëmatis *Antimachi*, cui titulus *Lyde.* ** 7) Ἐπιτομὴν τῶν συγγεγραφότων περὶ συναγωγῆς θαυμασίων, *Epitomen eorum qvi de mirabilibus scripserunt.* Confer Jonsium lib. 2. de scriptoribus Hist. Philosoph. cap. 12. ubi refellit eos qvi apud Photium legunt περὶ συναγωγῆς θαυμασίων ἀνέμων, vel θαυμασίων ἀνέμων. 8) *περὶ ἀνέμων, de ventis.* 9) *ἐκλογὰς ἱστοριῶν, electa historica.* & 10) *περὶ προσφιλοῦς ὁμιλίας, de amica consvetudine.* Ex libro II. & V. de mari rubro, nec non ex mirabilium epitome excerpta dat Photius infra Cod. CCL. De Agatharchide ipso non repetam qvæ dixi lib. 3. cap. 8.

CCXIV. *Hieroclis* (Alexandrini Philosophi) περὶ προνοίας καὶ εἱμαρμένης καὶ τῆς τοῦ ἐφ' ἡμῖν πρὸς τὴν θείαν ἡγεμονίαν συντάξεως, *de providentia & fato arbitriiqve nostri cum divina gubernatione congruentia*, ad Olympiodorum, libri VII. in qvibus sententias Platonis, Aristotelis, Alexandri Aphrodisei, Plotini, Origenis, Porphyrii, Jamblichi, & magistrorum suorum Plutarchi Atheniensis & Ammonii (Hermeæ) Alexandrini exposuit & Platonis dogma cum Aristotelis placitis conatus est conciliare. Ex hoc opere deperdito excerpta leguntur infra, Cod. CCLI. De Hierocle præter ea qvæ de illius egregiis in aurea carmina commentariis dixi lib. 2. c. 12. §. 7. consuli possunt D. Godfridi Olearii τοῦ μακαρίτου prolegomena ad Eusebii librum qvem alteri ac vetustiori Hierocli opposuit. Olympiodorum ad qvem Hierocles junior scripsit, illum intelligo cujus commentaria in varios Platonis libros supersunt adhuc inedita, de qvibus supra p. 354. seq.

CCXV. *Joannis Philoponi* liber κατὰ τῆς σπουδῆς Ἰαμβλίχου, ἣν ἐπέγραψε περὶ ἀγαλμάτων, contra *Jamblichi* Philosophi scriptum, qvo *idola* sive *imagines* Deorum, numine *plenas* voluit evincere. Idem ante *Jamblichum* in libro περὶ ἀγαλμάτων probandum in se susceperat Porphyrius cujus vestigiis illum institisse non dubitat Holstenius in vita Porphyrii cap. 9. Hodie universa ista & Porphyrii & Jamblichi & Philoponi scripta desideramus.

CCXIV.

** *Antimachi* poëtæ Colophonii antiqvissimi qvi ante Platonem fuit, poëma elegiacum consolationem de obitu *Lydes* uxoris suæ complexum memorat Plutarchus consolat. ad Apollon. p. 106. Athenæus XIII. cap. VII. & Svidas in Ὀργεῶνες. De aliis Antimachi scriptis Lud. Kusterus ad Svidam in Ἀντίμαχος.

CCXVI. CCXVII. CCXVIII. CCXIX. ORIBASII Medici 1) *libri quatuor* πραγματείας ἰατρικῆς, *commentariorum Medicorum* ex *Galeni* scriptis contracti jussu *Juliani* Imp. τῆς ἀποστάτου, eiqve dedicati. Horum mentionem facit Oribasius in præfat. ad ἑβδομηκοντάβιβλον, sed ipsi qvidem interciderunt, certe editi non sunt. 2) ἑβδομηκοντάβιβλος, *Synopseos* (non ex Galeno modo sed ex aliis etiam Medicis) *libri LXX.* ejusdem Juliani jussu, cum priorem lucubrationem probasset, compositi. Ex hoc opere qvod libris LXXII. constitisse traditur apud Svidam in Ὀρειβάσιος * exstant *libri primores XV.* nec non *XXIV. & XXV.* Latine tantum editi hactenus, ex versione *Jo. Baptistæ Rasarii* Medici, Novariensis, una cum præfatione Oribasii ad Julianum Imp. 3) *Synopsis* prioris operis ἑβδομηκονταβίβλου, ad filium *Eustathium* scripta post Juliani Imp. mortem & *libris IX.* contracta. Hæc qvoqve edita exstat sed itidem Latine tantum ex jam laudati *Rasarii* versione. Memorat etiam Svidas in Ὀρειβάσ. In Græco codice MS. apud Lambecium VI. p. 102. titulus est: σύνοψις καὶ ἐκλογαὶ ὑγιειναὶ προφυλακτικαί τε καὶ σύνθετοι, ἔτι δὲ σημειωτικαὶ καὶ θεραπευτικαὶ καὶ ἀνατομικαὶ ἀπὸ διαφόρων ἀρχείων. Incipit: Κελεύσαντός σου τοῦ Ἰουλιανοῦ ποτὲ τοῦ θειοτάτου αὐτοκράτορος συναγαγεῖν με τῶν ἀρίστων ἰατρῶν τὰ ὅσα χρήσιμα καὶ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν κτῆσιν τῆς ὑγείας, προθύμως συνήγαγον ἐν ἑβδομήκοντα βίβλοις. 4) εὐπορίστων, *de medicamentis facile parabilibus* & facili atqve expedita morbos vel vulnera curandi ratione ad *Eunapium*, qvem λογιώτατον sive eruditissimum celebrat, *libri IV.* Pro Eunapio qvosdam codices habuisse *Eugenium* Photius testatur, sed Eunapii nomen prætulere etiam codices qvibus usus interpres uterqve Latinus. Nam hi qvoqve qvatuor libri exstant Latine ex *Anonymi* versione vulgata à Jo. Sichardo cum Cœlii Aureliani tardarum passionum libris, Basil. 1529. fol. (non in 8. ut in Merklini Lindenio renovato excusum:) & ex interpretatione nova laudati *Rasarii*, edita una cum cæteris Oribasii

* Svidas videtur LXXII. libros numerare pro LXX. qvoniam una cum illis computavit libellos duos Oribasii chirurgicos *de laqveis* ex Heracla, & *de machinamentis* ex Heliodoro, qvos habemus Latine versos à Vido Vidio Florentino, atq; cum hujus Chirurgia editos Paris. 1544. fol. & deinde una cum aliis Oribasii scriptis recusos. Idem Svidas ait Oribasium scripsisse libros qvatuor πρὸς τοὺς ἀποροῦντας τῶν ἰατρῶν, *ad medicos dubitantes.* nec non περὶ βασιλείας *de regno*, & περὶ παθῶν *de Affectibus.* Sed hi omnes interciderunt. Qvod autem Sardianum vocat Svidas, qvem Eunapius Pergamenum, in eo qvis non malit Eunapio assentiri? Deniq; *Scholia in Aphorismos Hippocratis* qvæ exstant Latine sub Oribasii nomine vulgata à Jo. Gvinterio Andernaco Basil. 1535. 8. & recusa Paris. ac Venet. 1555. & Patav. 1658. 8. alium habere auctorem viris doctis videntur.

basii scriptis Basil. 1557. 8. & inter Medicos principes Henrici Stephani, Paris. 1567. fol. Oribasii operum vetus interpretatio Latina multum diversa ab edita tum ratione ordinis librorum, tum rerum tractatarum MSta fuit in Bibl. Renati Moreau, monente Labbeo Bibl. novæ MSS. p. 214. Testatur Oribasius se in his libris succincte complexum qvæ apud Galenum, Dioscoridem, Apollonium, Rufumqve Ephesium & alios reperisset, & qvorum ipse periculum fecisset. In Oribasii amici sui laudem multa Eunapius in Sophistarum vitis, qvi inter alia p. 140. testatur illum non parum contulisse ut Julianus, à qvo Medicus adscitus fuerat, in Imperatoris dignitatem eveheretur, idqve fusius innuit Eunapius se exposuisse in suis Annalibus qvos hodie desideramus. Libro I. Anthologiæ hoc in Oribasii imaginem legitur Epigramma:

> Δίου Ὀρειβασίου τὸν, ἀθάνατον διὰ τέχνην
> Πολλάκι δειμαίνουσα μίτους ἀνεβάλλετο μοῖρα.
> *Divi Oribasii, qvem divinam propter artem*
> *Sæpius reverita vitas hominum remisit Parca.*

Ex Oribasii scriptis iterum Epitome Imp. Constantini Porphyrogeniti jussu composita est à qvodam *Theophane*, qvæ Græce MS. exstat aliqvoties in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium VI. p. 114. 116. 157.

Index scriptorum ex qvibus Oribasius libros ex ἑβδομηκονταβίβλῳ superstites composuit.

Agathinus lib. X. cap. 7.

Antylli primus liber de præsidiis extrinsecus incidentibus. IX. 3. 4. 9. 11. 13. 22. 23. 24. X. 2. 3. 12. 13. 19-36. Secundus de præsidiis evacuantibus. VII. 9. 10. 11. 12. 14. 16. 18. 21. VIII. 5. 10. 13-17. tertius de auxiliis liber IV. 11. V. 28. 29. qvartus liber VI. 1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 21. 22. 23. 24. 26-36.

Apollonius Medicus. VII. 19.

Archigenes VIII. 1. 2. 23. 46.

Athenæus Medicus I. 2. 9. 11. V. 5. liber nonus & vigesimus IX. 5. liber primus IX. 12.

Chius. XXIV. 31.

Ctesius de elleboro. VIII. 8.

Dievchidas. IV. 5. 6. 7. VIII. 42.

Diocles. IV. 3. V. 4. 26. VIII. 22. 41. XXIV. 31.

Diosco-

Dioscorides V. 13. 25. libri XI. XII. XIII. integri ex Dioscoride excerpti.
Epicurus VI. 37.
Galenus I. 1. 12. 41. II. 59. 61. 64. III. 1. IV. 1. V. 1. 6. 8. 10. 14. 15. 16. 18. VI. 4. 11. 37. VII. 1. 13. 15. 22. VIII. 18. 11. 19. 20. 44. IX. 1. 6. 10. 21. X. 1. 6. 41. XIV. 1. seq. 46. 51. 53. 57. 59. 63. 66. XV. totus ex Galeno de medicamentor. facultat. XXIV. 1. XXIV. 8. ex libro Galeni περὶ φωνῆς qvi intercidit. XXV. 2. seq. ex libro de ossibus. Galeni ad Potamonianum de vomitibus. VIII. 21.
Goras I. 40.
Herodotus Medicus. V. 27. 30. liber de auxiliis VI. 20. 25. de præsidiis evacuantibus VII. 8. 17. VIII. 3. 4. 7. de præsidiis extrinsecus occurrentibus. X. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 17. 18. 37. 38. 39. 40.
Hippocrates VI. 38. VII. 23.
Historiæ rerum admirabilium in aqvis. V. 3.
Justus. VIII. 47. bis.
Lyci commentarii. VIII. 25. 43. IX. 25.
Marinus XXV. 58.
Menemachus. VII. 21. X. 14.
Mnesitheus VIII. 9. 38. Atheniensis, de facultatibus alimentorum II. 67.
Mnesitheus Cyzicenus IV. 4.
Philagrius libro de potionibus svavibus V. 17. 19. 20. 21. 22. 23.
Philotimi de facultatibus alimentorum. II. 69. IV. 10. V. 32.
Philumenus VIII. 45.
Rufus I. 40. II. 61. IV. 2. V. 9. 11. 12. VI. 38. VII. 26. VIII. 24. 39. 47. secundus liber de diæta V. 3. liber duodecimus V. 7. de nominibus partium humani corporis XXV. 1.
Sabinus. IX. 15.
Soranus de pudendo muliebri. XXIV. 31.
Xenocrates de alimento qvod ex aqvatilibus II. 58.
Zopyrus. XIV. 45. 50. 52. 56. 58. 61. 64.

Inter hos scriptores Oribasio lectos penultimo loco apparet *Xenocrates*, insignis & præclarus scriptor * Galeno sæpius laudatus nec non Aëtio, Clementi Alex. Artemidoro, aliisqve, patria Aphrodisiensis, clarus tempore Tiberii Imp. cujus lucubrationem de alimento ex aqvatilibus Græce vix tertiam partem olim editam à Gesnero, cum ante aliqvot annos ab illustri Paulo Vindingio τῷ μακαρίτῃ nactus sim integram, juvat illam hoc loco tecum, Lector benevole, communicare.

 XENO-

* de eo dictum supra lib. 3. c. 3. p. 68. seq.

XENOCRATIS de alimento, qvod ex aqvatilibus existit, judicium,

JO. BAPTISTA RASARIO interprete.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ περὶ τῆς ἀπὸ ἐνύδρων τροφῆς.

I.

NAtantium natura cibus existit, qvi in conviviis splendidis in deliciis est habitus, & magnum qvoqve ad salubrem victus rationem usum præstitit. Differunt vero pisces ex ipsa compage: siqvidem alii duræ, alii mollis carnis sunt. Ac duræ qvidem sunt carnis phagri, synodontes; buglossi, & lati, qvales sunt phesæ,* & rhombi: mollem vero carnem habent turdi, merulæ, fucæ, & ejusmodi qvi facilè digeruntur. Inter hos medii sunt aselli, bacchi, umbellæ.

II. Præterea qvidam saxatiles, qvidam pelagii sunt. Ac magis alunt, qvi prope littora, qvam qvi aqvæ ductuum meatibus mali succi, & ori ingrati feruntur. Jam maria qvoqve in hac re differunt: sunt nanque mediocres pisces qvi in Adriatico, sed qvi in Tyrrheno degunt, svavissimi.

III. Qvinetiam verno tempore qvam plurimi, qvod ova pariant, sunt præstantiores, ut mulli: æstate vero phagri, & synodontes. autumno vero hepatus, qvi cum annum excedit, † mali succi est, mugiles & lupi, delicatiores sunt.

I.

Πεποίηται μὲν ἡ νηχαλαίων φύσις σιτίων ἄθυρμα ταῖς ἐντραπέζοις ἀπολαύσεσι, μέγα δ' ὄφελος κἀν ταῖς καθ' ὑγείαν διαίταις. Ἐξαλλάσσονται δὲ παρὰ συγκρίσεις ἰχθύες, ἐπεὶ οἱ μέν εἰσι σκληρόσαρκοι, οἱ δὲ ἁπαλόσαρκοι. Σκληρόσαρκοι μὲν φάγροι, συνόδοντες, βούγλωσσοι, καὶ οἱ πλατεῖς ὡς φῆσαι ῥόμβοι. Ἁπαλόσαρκοι δὲ, κίχλαι, κόσσυφοι, φοικίδες καὶ ὅμοιοι εὐδιαφόρητοι καθεστῶτες. μέσοι δὲ ὀνίσκοι, βάκχοι, σκιάδες.

II. Ἔτι οἱ μὲν πετραῖοι, οἱ δὲ πελάγιοι, τροφιμώτεροι δὲ οἱ παρ' αἰγιαλῶν ὄχθαις, ἢ ὑδροχόων ἐκροαῖς κακόχυλοι καὶ ἄστομοι. Καὶ τὰ πελάγη δὲ διαφέρει. Μέτριοι μὲν γὰρ οἱ κατὰ τὸν ἀδρίαν. οἱ δὲ κατὰ τὸ τυρρηνὸν ἡδύτατοι.

III. Καὶ ἔτι ἔαρος μὲν οἱ πλεῖστοι διὰ τὸ ὠοτοκεῖν ἀμείνους, ὡς τρίγλαι, θέρους δὲ φάγροι τε καὶ συνόδοντες, φθινοπώρου ἥπατος παραιτητέος κακόχυμος ὤν. Κεστρεῖαι ** καὶ λάβρακες τρυφερώτεροι.

IV.

* Gesner. *psetta*, passeres. Sed ὡς φῆσαι, est *ut ita dicam*.

† *παραιτητέος*, *improbandus*. ** *κεστρεῖς δὲ* Ed. Wottonus libro VIII. de differentiis animal. Paris. 1552. fol.

IV. Ex ætate vero parui & novi facile corrumpuntur. Cetacei vero difficulter in ſuccum commutantur, duri ſunt, ac ſtomacho noxii. Qvi vero medium locum tenent, ii medio qvoqve modo ad diſtributionem ſunt affecti.

V. In partibus qvoqve differunt: nam in partibus qvæ ad caudam ſunt, cum motu exerceantur, bonum alimentum afferunt, ac delicati ſunt: In iis vero quæ ad ventrem pertinent, cum pingves ſunt tum fluitant, tum vero ad excretiones rite ſunt affecti. in dorſo vero dura caro eſt. at capita omnino propter ſalſum humorem, & pingvedinem non nutriunt, & difficulter diſtribuuntur. At facile admodum excernuntur maraugiæ & paguri: ſed maxime omnium mulli.

VI. Ex apparatu, aſſi magis nutriunt. ſed difficilius tranſeunt: elixi vero, parum nutriunt, ſed facillime dejiciuntur: itemqve marini ori ſvaves, apti ſtomacho, facillimi ad diſtribuendum, flaccidas ac molles carnes faciunt. nam & coloratos faciunt & ſangvinem creant, aluumqve ſubducunt. At fluviatiles & qvi in ſtagnis degunt, ſtomacho noxii ſunt, craſſam materiam faciunt, difficulter excernuntur. & nónnulli non ſunt marinæ materiæ expertes, ut coracinus qvi in Nilo naſcitur, & perca in Rheno: & in Tyberi lupus, qvi eſt ſubſi-

IV. Παρὰ δὲ ἡλικίας οἱ μὲν βραχεῖς καὶ νέοι εὔφθαρτοι, οἱ δὲ κητώδεις δύσχυμοι καὶ σκληροὶ καὶ κακοστόμαχοι. οἱ δὲ μέσοι πως εὐδιοίκητοι.

V. Παρὰ δὲ τὰ μέρη διαλλάττουσιν. ἐπὶ τοῖς οὐραίοις κινοῦνται γεγυμνασμένοι εὔτροφοι τρυφεροὶ, κατά τε τὴν νηδὺν ἅτε λιπώδεις ἐπιπολαστικοὶ καὶ πρὸς ἐκκρίσεις εὔθετοι, κατὰ δὲ τὰ νῶτα σκληρόσαρκοι, Κεφαλαὶ δὲ πάντως διὰ τὸ ἁλμυρὸν καὶ λιπῶδες: ἄτροφοι καὶ δυσδιοίκητοι. Πάνυ δὲ εὐέκκριτοι μαυραυγέαι * τε καὶ πάγουροι καὶ μάλιστα τριγλῶν.

VI. Παρὰ δὲ σκευασίας ὀπτοὶ μὲν τροφιμώτεροι, δυσδιαχώρητοι δὲ, ἑφθοὶ ὀλιγότροφοι. ῥᾶστα διαχωροῦντες. Καὶ θαλάσσιοι μὲν εὔστομοι, εὐκάρδιοι, πρὸς ἀναδόσεις ῥᾶστοι, πλαδαρᾶς καὶ μαλθακῆς σαρκὸς ποιητικοί. ποιοῦσι γὰρ εὐχρόους, αἵματος γονίμου, ** λαπακτικοὶ γαστρός. ποτάμιοι δὲ καὶ λιμναῖοι, κακοστόμαχοι. παχυμεροῦς ὕλης δραστικοὶ, δυσδιέκκριτοι. ὥς τινες οὐκ ἀποδέουσι τῆς θαλαττίας ὕλης, καθάπερ ὁ νειλῷος κορακῖνος καὶ ἐν ῥήνῳ πέρκη καὶ ἐν τύβρει λάβραξ.

ὅς

* in margine MS. σμυρίδες.

** Geſner. γόνιμοι, ſcil. εἰσί.

gnatus. Itemqve Annienis, palusqve in Phalernis, ejusdem naturæ pisces gignunt, nam pabulum qvod illic eis suppetit, & boni succi est, & valde accommodatum. Ex omnibus vero piscibus anteponendi sunt ii, qvi virus non habent, & præpingves sunt, ac boni succi & moderati.

ὅς ἐστιν ἐπεστιγμένος †, καὶ ὁ αὐτόθεν λίμνη τε κατὰ Φαλερνοὺς ὁμοφυὴς ἰχθύος. εὔχυλον γὰρ καὶ εὐπρόσφορον ἡ ἐκεῖ δίδωσι δίαιτα. πάντων δὲ προκριτέον ἰχθύων τούς τε ἀβρόμους καὶ περιπιμέλους. εὐχύλους τε καὶ συμμέτρους.

VII. Cæterum ex piscibus alii cartilaginei, alii molles, alii testa operti: qvorum exponendæ sunt qvalitates. Apua minimus est, gregarius, & in olla paratur. Alopeces, Hippuri, Thrissæ, Lerusqve ex mari in flumen confugientia difficulter in succum mutantur, stomacho non conveniunt, difficiliter concoquuntur, & exiguum alimentum præbent. Acharnes vero duræ est naturæ, ægre corrumpitur, nec est stomacho accommodatus, nec probum succum gignit. Velonæ, quæ rostri cornei sunt, ineptæ stomacho, malique succi sunt, non nutriunt, facile corrumpuntur. Bocæ, Iulides, Trachuri, qui Sauri ab aliquibus nominantur, & channi, & cæteri omnes qui sartagini conveniunt, ori quidem comedendo apti sunt, sed tamen stomacho non sunt idonei, & facile corrumpuntur, fluitant, ventremque non alunt.

VII. Τῶν δὲ ἰχθύων ἃ μέν ἐστι νηχαλαία. ἃ δὲ σελάχη. τὰ δὲ μαλάκια. τὰ δὲ ὀστράκια, ὧν αἱ ποιότητες. ἄφυα βραχύτατόν ἐστι, συναγελαστικὸν λοπάσι σκευαζόμενον. ἀλώπεκες, ἵππουροι, θρίσσαι, λέροι * ἐκ πελάγους φεύγουσιν εἰς ποταμὸν. δύσχυλα οὐκ εὐστόμαχα, δύσπεπτα, ὀλιγότροφα. ἀχάρνης σκληροφυὴς δύσφθαρτος οὔτ' εὐστόμαχος, οὔτ' εὔχυλος. βελόναι, ῥάμφος κερατῶδες, οὐκ εὐστόμαχοι. κακόχυλοι, ἄτροφοι. βῶκες, ἰουλίδες. τραχοῦροι πρὸς †† ἐνίων σαυροὶ καλούμενοι. χάννοι ** καὶ πᾶν τὸ τηγάνῳ ἁρμόζον εὐστόμαχον, εὔφθαρτον, ἐμπνευματωτικὸν, κοιλίας ἄτροφον.

VIII. Erythrinus ori gratus alvum sistit, duræ compagis est, ad nutriendum valet: & ad res

VIII. Ἐρυθρῖνος, εὔστομος, στατικὸς κοιλίας, σκληροπαγὴς, τρόφιμος. ἐντατικὸς πρὸς συνουσίας. εἴ τις αὐτὸν

ἐν

† varius, pictus. * in MS. margine σύλλυρος. †† id, παρ' ** id. χάνναι

venereas excitandas, si quis eum vino suffocatum bibat, aptus est. Thranis, aut Xiphias cetaceus est piscis, & in frusta secatur: ori autem ingratus est, scaber, difficilis ad conficiendum, valenter nutriens, grave olens: quamobrem & cum sinapi comeditur, & in olla paratur: ejusque præstantior pars est imus venter. Thynnus, & Thynnis, colias, horcynus, pelamis, scombrusqve non apti stomacho sunt, mali succi sunt, flatum gignunt, scabri, difficiles ad excernendum, nutriunt: qvorum valentissime nutrit pelamis: colias vero & ori ingratus est, & nullius succi: at thynnis ei subjicitur. Thynnus vero difficulter concoquitur.

IX. Siones, brachycephali, pectines, chelidones, uranoscopi, galei, canes, & qvæ sunt generis ejusdem, mali succi, & gravis odoris sunt, segnem materiam trahunt & gignunt. Apti autē mensæ sunt sargi, melanuri, canthari, suntqve stomacho idonei, boni succi, ac facile distribuuntur. Præterea vero alunt, & apti sunt ad excernendum. Salpæ aunt pelagiæ acris sunt saporis: ori gratæ, difficulter corrumpuntur, difficulter separantur, alunt, facile excernuntur: at qvæ in littoribus capiuntur, duræ sunt carnis & mali succi, & ori insvaves. Buglossi vero, & passeres durā carnē habent,

ἐν οἴνῳ πνίξας πίοι. Θρανὴς ἢ ξιφίας κητῶδες. ὅτι τεμαχίζεσθαι. ἄστομος δ' ὅτι, ψαφαρὸς, δυσκατέργαστος. πολύτροφος, βρομώδης. διὸ μετὰ σινήπεως ἐσθίεται καὶ λοπάσι, κρεῖττον δὲ τὸ ὑπογάστριον. Θύννος καὶ θύννις, κολίας. ὀρκῦνος, πηλαμὶς, σκόμβρος. οὐκ εὐστόμαχοι, κακόχυλοι. φυσώδεις, ψαφαροί. δυσέκκριτοι, τρόφιμοι, ὧν τρυφερωτέρα * ἡ πηλαμίς. ἄστομος δὲ καὶ ἄχυλος ὁ κολίας. ἡ δὲ θύννις ὑποτέτακται, δύσπεπτος δὲ ὁ θύννος.

* Rasarius legit τροφιμωτέρα.

IX. Σκιῶνες βραχυκέφαλοι. κτένες, χελιδόνες, οὐρανοσκόποι. γαλέοι. κύνες, καὶ οἱ ὅμοιοι κακόχυλοι. βρομώδεις ἀργῆς ὁλκιμοι ὕλης γόνιμοι. εὐτράπεζοι δὲ, σαργοὶ, μελάνουροι. κάνθαροι. εὐστόμαχοι, εὔχυλοι, εὐδιοίκητοι, τροφώδεις δὲ καὶ πρὸς τὰς ἐκκρίσεις εὖ ἔχουσι. σάλπαι αἱ πελάγιαι, δριμεῖαι, εὔστομοι, δύσφθαρτοι. εὔχυλοι. δυσδιαχώρητοι, τροφώδεις, εὐέκκριτοι. αἱ δ' ἀπὸ αἰγιαλῶν, σκληρόσαρκοι καὶ κακόχυλοι, ἄστομοι, βούγλωσσοι. * ψῆσσαι, σκληρόσαρκοι. δύσφθαρτοι. εὔχυλοι. εὐέκκριτοι. γλαυκὸς μετὰ

* Gesner. ψῆτται.

ac difficiliter corrumpuntur: boni tamen succi sunt, & facile excernuntur. Glaucus, cum lupo (est enim in omnibus ei similis) minus.

X. Præstat autem sparo ellops, stomachoqve est idoneus, succum dulcem gignit, alit, facileqve excernitur. Hepatus: hemaxias mediocriter alit, delicatus, solutus ori gratus, difficulter vero concoqvitur, & alit, & facilis excretionis est. Mugil vero pelagius optimus, ori gratus, acer, lupo non cedens. Præterea hic qvoqve præterqvam qvod tener est, facile subducitur: in limpidis qvidem ac puris fluminibus natans marinam duritiem dulcis temperiei beneficio remittit: qvi vero in turbidis, & stagnis, in qvibus aqva stat, gravioris odoris est, difficillime distribuitur, cumqve ex limo pingvis sit redditus, admodum inertem carnem habet: cum vero in magnitudinem excrevit, indurescit. nonnulli vero mugilem, plotem vocant.

XI. Citharus & rhombus lati sunt: rhombusqve solidus est, difficiliter corrumpitur, qvi qvidem si magnus sit, qvoniam difficiliter conficitur, satis alit: & per unum diem asservatus coqvi debet. at citharus mali succi est, & stomacho non idoneus: ægre corrumpitur, facile excernitur. Cichelæ, Cottyphi, phycides, teneræ sunt carnis, boni succi, facile digeruntur;

λάβρακα, (ἔοικε γὰρ πάντα αὐτῷ) ἧττον.

X. Προσφέρει * δὲ σπάρου ἔλλωψ, εὐστόμαχος, γλυκύχυλος, τρόφιμος, εὐέκκριτος, ἥπατος ἢ μαξείας τρυφερὸς μέσως. εὔθρυπτος, λελυμένος, εὔστομος, δύσπεπτος δὲ καὶ τρόφιμος, καὶ εὐέκκριτος. κεστρεὺς πελάγιος ἄριστος. εὔστομος, δριμὺς οὐκ ἀπολείπων λάβρακος, εὐδιαχώρητος καὶ οὗτος πρὸς τὸ τρυφερὸν ποταμοῖς διαυγέσι καὶ καθαροῖς νηξάμενος, ἀναχαλᾷ τὴν θαλάττιον σκληρότητα, ἀπὸ τῆς τοῦ γλυκέος ἐπικράσεως. ὁ δ' ἐν θολεραῖς καὶ στάσιμον ἐχούσαις ὕδωρ λίμναις, βρομωδέστερος, δυσδιοικητότατος, πρὸς τῆς ἰλύος πιαινόμενος πάνυ ἀργὴν ἔχων τὴν σάρκα. μεγεθυνόμενος δὲ σκληρῦνεται. καλοῦσι δέ τινες καὶ πλῶτα τὸν κεστρέα.

XI. Κίθαρος καὶ ῥόμβος, πλατεῖς εἰσιν. ὁ ῥόμβος στερεὸς, δύσφθαρτος. Χρὴ δὲ τὸν μέγαν προεωλίσαντας ἡμέραν ἕψειν δυσκατέργαστον ὄντα καὶ εὔτροφον. ὁ δὲ κίθαρος, κακόχυλος, καὶ οὐκ εὐστόμαχος, δύσφθαρτος, εὐέκκριτος. κίχλαι, κόττυφοι, φυκίδες, ἁπαλόσαρκοι εὔχυλοι,

* προσφέρει; ut infra c. 18.

non nutriunt, ad alui dejectionem accommodati.

XII. Coraxus duræ carnis est: & cum major est, atqve auctior, gravis odoris, difficilis distributionis, ori aptus: alienus tamen à malæ materiei sobole: estqve ceteris similibus svavior. Lupus vero variatur: nam quanto maior est, tanto durior efficitur. bimestris est optimus, stomacho idoneus, boni succi, tener.

XIII. Ursa dulcem succum facit, nutrit, facile distribuitur, & facile excernitur, atqve ita qvidem de pelagia censendum est. At qvæ in piscinis degit, omnia habet contraria, qvemadmodum in aliis qvoqve piscibus usu venit. Ori nanqve insvaves sunt ii, qvi conclusi vivunt. Qvæ vero in fluminibus degit, eo qvod ex mari frigidam aqvam subit; ori grata, teneraqve est: qvæ vero in portus † transit, limosa, & coangustata, & pingvis reddita ori ingrata est.

XIV. Asellus non acris saporis est, boni succi, difficilis distributionis, facile subducitur, alit. Scorpenæ duræ carnis propter succos sunt, & ob eam causam apparatu indigent: & cum ad excretiones aptæ sint, ori qvoqve sunt gratæ. Umbellæ ori svaves, boni succi, facilis distributionis, non admodum nutriunt, facile excernuntur. Scarus ori gratus, difficulter digeritur: fa-

εὔχυλοι, εὐδιαφόρητοι, ἄτροφοι, πρὸς διαχώρησιν ἐπιτήδειοι.

XII. Κόραξ σκληρόσαρκος καὶ μᾶλλον αὐξόμενος, βρωμώδης, δυσδιοίκητος, εὔστομος ἀποδέων φαύλης γονίμου ὕλης, τῶν ὁμοίων ἡδύτερος. λάβραξ ἐξαλλάσσεται ὅσῳ αὔξεται, σκληρότερος γενόμενος. ἄριστος, ὁ μηνῶν δυεῖν εὐστόμαχος, εὔχυλος, τρυφερός.

XIII. Ἄρκος, * γλυκύχυλος, τρόφιμος, εὐδιοίκητος, εὐέκκριτος. τὰ δὲ μὲν περὶ πελαγίου. ὁ δ᾽ ἐν δεξαμέναις ἐναντίος τούτοις, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἰχθύων συμβαίνει, ἄστομοι γὰρ οἱ σύγκλειστοι. ὁ δὲ ποτάμιος κατὰ ψυχροῖς ὕδασιν ὑποδύνων ἐκ τῆς θαλάττης, εὔστομος, τρυφερός. ὁ δ᾽ εἰς λίμνην μεθιστάμενος ἰλιώδης καὶ στεναγχούμενος, πιαινόμενος, ἄστομος.

* Wottonus ursæ non meminit, & omnia ista refert ad lupum, non male, cum crustaceis infra peculiaris sit locus.

XIV. Ὀνίσκος δὲ οὐ δριμύς, εὔχυμος, δυσδιοίκητος, εὐδιαχώρητος, τρόφιμος. σκόρπαιναι σκληρόσαρκοι διὰ χυμῶν, διὸ χαίρουσι σκευαῖς, εὔστομοι πρὸς ἐκκρίσεις. σκιαδεὺς εὔστομος, εὔχυλος, εὐδιοίκητος, οὐκ ἄγαν τρόφιμος, εὐέκκριτος. (σκάρος εὔστομος, δυσδιοίκητος, εὔφθαρτος, εὐέκκριτος. *) ὁ δὲ δυσάλωτος καὶ μὴ ζωτείοις

† lacus. * parenthesi inclusa desunt in MS.

cile corrumpitur, & dejicitur, qvi vero nuper captus est, neqve vivariis fuit inclusus, multa habet interiora, & ori gratus est, & fluitans, facile corrumpitur.

XV. Synodon: habet ille qvidem carnem duram, sed tamen non est alimenti expers †: boni vero est succi, ac facile distribuitur, & mediocriter nutrit, & facile excernitur. Mullus obsoniorum præstantissimus est, & stomacho idoneus, & boni succi, & ori gratus, caro plana, difficilis ad corrumpendum, & mediocris ad excernendum. Differt autem pelagius à saxatili, qvod rufus sit, cinnabariqve atqve auro similem aspectum habeat: itemqve barbam fert: his autem inferiores sunt ii, qvi in littoribus vivunt. Phagrus duræ carnis est, difficulter corrumpitur, non facile secernitur. Aurata candidæ carnis est, solida, condensa, boni succi, facilis distributionis, aliтqve & non difficulter excernitur. Congrus nec ori gratus, nec mali succi est, modice aptus ad concoqvendum, & alendum, & ad excernendum vitio vacans.

XVI. Urticæ, qvæ etiam acalephæ dicuntur, gratæ ori, & stomacho non mediocriter ineptæ: sed assatæ elixis sunt accommodatiores. Aluum cient, urinamqve magis movent, qvæ post purgationem exortæ juxta calculos, lotæ, & per-

ζωτείοις ἐγκεκλεισμένος, πολλοῖς ἐγκάτοις, εὔστομος, ἐπιπολαστικὸς, εὔφθαρτος.

XV. Συνόδους, σκληρόσαρκος μὲν οὐκ ἀτρόφερος δὲ, εὔχυλος, εὐδιοίκητος, τροφώδης μέσως, καὶ εὐέκκριτος. * τρίγλα ἐπιφανεστάτη ὄψων, εὐστόμαχος, εὔχυλος, εὔστομος, πλακώδης σάρξ, δύσφθαρτος, μετρία πρὸς ἐκκρίσεις. Διαφέρει δὲ ἡ πελάγιος τῆς πετραίας, διάπυρος οὖσα κινναβάρει καὶ χρυσώπῃ, πωγωνοφόρος δ' ἐστι. λείπονται δὲ τούτων αἱ αἰγιαλίαι. Φάγρος σκληρόσαρκος, δύσφθαρτος οὐκ εὐέκκριτος, χρυσόφρυς, λευκόσαρκος, στερεὸς, σύγκριτος, εὔχυλος, εὐδιοίκητος, τρόφιμος, οὐ δυσέκκριτος, γόγγρος, οὐκ εὔστομος, οὐδὲ κακόχυλος, μετρίως δ' εὔπεπτος, τροφώδης, πρὸς ἐκκρίσεις δὲ ἄμεμπτος.

Περὶ κνίδης.

XVI. Κνίδαι ἢ ἀκαλῆφαι, εὔστομοι, κακοστόμαχοι δὲ οὐ μετρίως, ὀπταὶ δὲ τῶν ἑφθῶν ἐπιτηδειότεραι, λυτικαὶ κοιλίας, οὐρητικώτεραι δὲ αἱ μετὰ τὴν κάθαρσιν αἱ φύσαι πρὸς ταῖς ψήφοις, πλυθεῖσαι, καὶ συνεψ-

Φεῖσαι

† non prorsus non tener. * Qvæ seqvuntur, in Gesneri editione desiderantur.

exiguo sali mixtæ, atqve ita parum asperſæ ſunt, ut mediocriter mandi poſſint, & aſſatione concretæ aut verubus aut ſurculis ſuper carbonibus maluæ, aut ſarmentorum, ut valenter ſolvant. Cum paſſo autem, aut vino mulſo guſtum excitantes facile coquuntur, facileqve excernuntur: qvæ vero ex paſſo & oleo elixantur cum alio etiam condimento, id qvidem ſeruant ut lubricæ ſint, atqve attrahant: ſed & explent, & difficulter concoquuntur, & alvum magis relaxant.

De teſtâ opertis.

XVII. Glandes optimæ ſunt, qvæ æſtate capiuntur, aptæ, eis ut veſcamur: qvæ qvidem exoriuntur, ubi aqva dulcis mari admiſcetur. nam & alunt, & dulces ſunt: plerunqve autem in petris educantur. Svaviſſimæ enim ſunt qvæ alunt, friabilesqve ſunt, multumqve ſucci faciunt ad aluum molliendam accommodatæ, & ſtomacho idoneæ, ori gratæ, teneræ & urinam cient. Succus earum ſimplex confici non poteſt: at ius decoctarum ad excretionem valet. qvæ vero in petris vitam non degunt, acres ſunt, & medicamenti facultatem præ ſe ferunt, & plus ventrem citant, qvam urinas moveant.

XVIII. Glycymerides præſtantiores ſunt trachibus, inferiores autem peloridibus: hæ nanqve ſtomachum diſgregant. earum caro dura eſt illa qvidem, ſed non expers

φεῖσαι πάνυ ὀλίγοις ἁλσὶ, παθεῖσαί τε ὅπως ὀλίγον μετρίως εἶναι σιτηραὶ, τῇ δὲ ὀπτήσει παγεῖσαι, διὰ ὀβελῶν ἢ καρφῶν ἐπὶ ἀνθράκων μαλάχης ἢ κλημαλίνων, ὥστε ἐναργῶς ἀρᾶσθαι. μετὰ γλυκέος δὲ ἢ οἰνομέλιτος ποιαναποιῆσαι γεῦσιν, εὐπεπτοι καὶ εὐέκκριτοι. αἱ δ᾽ ἐν γλυκεῖ καὶ ἐλαίῳ ἑψόμεναι μετὰ τῆς ἄλλης ἀρτύσεως τὸ μὲν ὀλισθηρὸν καὶ ὁλκιμον φυλάττουσι, πλήσμιοι δὲ ὗσαι καὶ δύσπεπτοι, τὴν κοιλίαν ἀναχαλῶσι μᾶλλον.

Περὶ ὀστρακίων.

XVII. Βαλάνων ἄρισται αἱ θερίας λαμβανόμενοι, ἐπιτήδειοι πρὸς βρῶσιν, αἳ γίνονται ὅπου ἐπιμίγνυται γλυκὺ ὕδωρ, τρόφιμοι δ᾽ εἰσὶ καὶ γλυκεῖς, πλέον δ᾽ εἰσὶν ἐντρεφόμεναι πέτραις, ἥδισαι γὰρ αἱ τροφώδεις εὐλέαντοι, πολύχυλοι, πρὸς κοιλίας μάλαξιν ἐπιτήδειαι, στομάχῳ προσηνεῖς, εὔστομοι, ἁπαλαὶ, κινητικαὶ οὔρων. Τὸν χυλὸν αὐτῶν ἁπλῶν ἀμεταποίητον. τὸ δὲ ἀφέψημα αὐτῶν ἐστὶ διαχωρητικόν. αἱ δὲ μὴ ἐν πέτραις δριμεῖαι καὶ φαρμακώδεις, δραστικαὶ κοιλίας πλέον, ἐλάττω δὲ τῶν οὔρων.

XVIII. Γλυκυμαρίδες προφέρουσι τῶν τραχέων, μειονεκτοὶ δὲ πελωρίδων. εἰσὶ δὲ διακριτικαὶ στομάχου. σκληρὸν δ᾽ ἐστὶν αὐτῶν τὸ σαρκῶδες, οὐ μὴν ἄτρο-

alimenti: & urinam magis, qvam pelorides cient: aſſatæ autem, mea qvidem ſententia, indureſcunt: elixatæ vero & conditæ ori ſunt gratæ. Ex genere peloridum ſunt hiatulæ. diverſæ autem ſunt atqve variæ, & longæ, ut Diçæarchiæ in Lucrino lacu: & Alexandriæ in portu. ſunt enim dulces: & boni ſucci: qvæ vero ſub Pharo, & Diolco, & Ponto, & inſula, oblongæ ſunt, & aſperæ, glandibus qvercinis ſimiles. & æqve ac phagi echinum producentes. albæ autem ſunt duræ, atqve acres.

XIX. Pectines optimi ſunt, qvi ad juſtam magnitudinem pervenerunt, cavi, colore nigriore: præſtant autem vere ac æſtate, ſiqvidem eo tempore ad lunæ incrementum maxime augentur. Omnibus autem antecellunt Mitylenei magnitudine, natura, humoris bonitate. His ſimiles Jonium mare juxta Illyrida, Hetruriam, Salonas, & Latium producit. Jam vero & Chios, & vicinæ inſulæ, itemque Alexandria hujusmodi piſces ferunt. Pontus vero multos fert, ſed minutos, & qvi ægre augeantur. dulces ſunt, ac facilius qvam oſtrea concoqvuntur. Ex aceto ſumpti ad excretionem accommodantur, & cum ex poſca concoqvuntur, dulcitudinis participes ſunt, qvam aſſando deponunt.

φον, οὐρητικώτεραι δ' εἰσὶν μᾶλλον τῶν πελωρίδων, ὀπ]αὶ δὲ καὶ ἑφθαὶ σκληροποιοῦνται, ἑψηθεῖσαι δὲ καὶ ἀρτυθεῖσαι, εὔστομοί εἰσι. γίγνονται δὲ καὶ γένη πελωρίδων]ε καὶ χηνῶν, διάφοροι δὲ ποικίλαι καὶ στρογγύλαι, ὡς ἐν δικαιαρχίᾳ ἐν τῷ λουκρίνῳ λάκκῳ, καὶ αἱ ἐν τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λιμένι, γλυκεῖαι γὰρ καὶ εὔχυλοι: αἱ δ' ὑπὲρ Φάρον καὶ τὸν διόλκον τήν τε γέφυραν καὶ τὴν νῆσον, ἐπιμήκεις, τραχεῖαι, βαλάνοις ἐοικεῖαι δρυΐναις ἐμφερεῖς φήγοις τὸν ἐχῖνον φερόμεναι, λευκαὶ δ' εἰσὶ καὶ σκληραὶ καὶ δριμεῖαι.

XIX. Κ]ένες κράτιστοι οἱ εὐμεγέθεις, κοῖλοι, τὴν χρόαν μελάντεροι. ἀκμάζουσι δ' ἦρος καὶ θέρους; τότε γὰρ αὔξονται, μάλιστα πρὸς σελήνην. διάφοροι δ' οἱ ἐν μι]υλήνῃ πάντων μεγέθει, φύσει, εὐχυλίᾳ. φέρει δ' ὁμοίους τούτοις ὁ ἰόνιος κόλπος κατ' Ἰλλυρίδα, καὶ σαλώνας, καὶ λάτιον, φέρει δὲ καὶ χῖος καὶ συχναὶ τῶν νήσων καὶ ἀλεξάνδρεια. ὁ δὲ πόντος, φέρει μὲν πολλοὺς, βραχεῖς δὲ καὶ δυσαυξεῖς, γλυκεῖς δ' εἰσὶ καὶ εὐπεπ]ότεροι τῶν ὀστρέων, διαχωρη]ικοὶ δ' εἰσὶ μετ' ὄξους καὶ ὀποῦ διὰ τὸ ποσῆς γλυκύτητος μετέχειν, ἣν ἀποβάλλουσιν ὀπ]ώμενοι.

XX. Pari qvoqve modo contriti aluum ſolvunt. idqve ſive recentes, ſive vetuſti fuerint: parum autem urinam cient, qvi buxei coloris ſunt, ſicut oſtrea, non facile corrumpuntur. Elixi aſſatis ad alvum ſubducendàm aptiores ſunt: qviqve magis aſſati ſunt, minus ſucci habent, & difficulter excernuntur. Exiſtimandum qvoqve eſt, eos qvi in ſuis teſtis aſſantur, minus hujuſce incommodi habere & facilius alere, & minus eos perturbare: valentiores autem aſſati ſunt, qviqve expurgati plane pureque fuerint, ii grati ori ſunt, & facile concoquuntur, & teſtaceis anteferendi ſunt illi, qvi ſale conditi ſunt nec admodum perturbant. nativam autẽ dulcedinem in muria conſervant, & urinam movent: ac candidi qvidem & lati, ſunt dulciores. Atqve albi ſunt duri: rufi vero ſunt viroſi, & urinam cient: varii autem medii ſunt, & eorum aliqvi fucis ſunt ſimiles, qvi per ſe dati, difficulter concoquuntur, & tamen urinam movent. Aſſumpti vero pectines remedio ſunt iis, qvorum veſica ulceribus ſordidis, & cruſtam habentibus vexatur: ſiqvidem ea expurgant.

XX. Ὁμοίως δὲ καὶ λῦοι, λύουσι κοιλίαν, καὶ ἂν παλαιοὶ ὦσιν ἢ νηροὶ, ὀλίγον δ᾽ εἰσὶ κινητικοὶ τῶν οὔρων, οὐκ εὔφθαρτοι οἱ πυξίζοντες, καθάπερ τὰ ὄστρεα, κρείττω δὲ οἱ ἑφθοὶ τῶν ὀπτῶν πρὸς τὸ ὑπακτικὸν τῆς γαστρός. οἱ δ᾽ ὀπτώμενοι ἀχυμότεροι, δυσέκκριτοι δέ. ὑπολήπτέον δ᾽ ἐλάττους ἔχειν τὸ ἄτοπον τούτοις ἐν τοῖς ἑαυτῶν ὀστράκοις ὀπτομένους εὐτροφωτέρους καὶ ταρακτικοὺς ἧττω. εὐστομώτεροι δὲ ὀπτοί. καταρραθέντες ἀκεράτως εὔστομοι, εὔπεπτοι, προκριτέοι τῶν ὀστρακίων, καὶ οἱ ταριχευόμενοι δὲ κοιλίαν οὐ ταράσσουσι, τηροῦσι δὲ τὴν φυσικὴν γλυκύτητα ἐν ἅλμῃ μένοντες, οὐρητικοὶ δ᾽ εἰσίν, εἰσὶ δὲ οἱ λευκοὶ καὶ πλατεῖς γλυκύτεροι, σκληροὶ δὲ οἱ λευκοὶ, οἱ δὲ πυρροὶ βρωματώδεις καὶ οὐρητικοὶ, οἱ δὲ ποικίλοι μέσοι, καὶ ποσὰ δὲ αὐτῶν ἐμφέρει φυκίοις. ἰδίᾳ δὲ δοθέντα, δύσπεπτα μὲν, οὔρων δὲ κινητικὰ, ἐσθιόμενοι δὲ οἱ κτένες, ἐπαρκοῦσι τοῖς ῥυπαρὰ καὶ ἐσχαρωμένα περὶ κύστιν ἔχουσιν ἕλκη ἀποκαθαίροντες.

XXI. Buccinæ ſunt duriores purpurâ, & magnitudine ac loco differunt: triplicesqve vires habent teſtæ, colli, & excrementi in teſta contenti. Nam ſcabra ſubſtantia piſ-

XXI. Κήρυκες, σκληρότεροι μέν εἰσι πορφύρας, παρὰ μεγέθη δὲ καὶ τόπους διαφέρουσι, τρισσὰς δ᾽ ἔχουσι δυνάμεις, τοῦ τε ὀστράκου καὶ τραχήλου

καὶ

cis aluum ſiſtit, ac præcipue ſi aſſetur: contra magis facit elixa. Collum earum aluum ſolvit, difficulterqve concoqvitur: idcirco ex ſinapi, vel aceto, aut liqvore, aut pipere corrigere ipſum debent, qvi eodem veſcuntur. Aqva deniqve qvæ ex eis emanat, calefacta ventrem ſubducit: cum eo vero excremento qvod teſta continetur, coacta, magis gilua fit, & piſcis qualitatem præfert: ſi vero totæ decoqvantur, majorem ſiſtendi vim habebunt: & ſitim offerent: qvidam vero eas elixantes lævigant, & æqve ac urticas condiunt, fiuntqve ori gratæ. Luna exoriente plenæ, & æſtate graciles.

XXII. Purpuræ majores, duriores ſunt: & earum coria mediocriter corrumpuntur: colla difficulter conficiuntur, ægre ſecedunt ægreq; corrumpuntur. Aptæ ſtomacho, pauci humoris ſunt, vix mandendo diſſolutæ. fundum vero aut earum excrementum; facile conficitur, facile ſecedit, majorem piſcis facultatem affert. urinam ciet, ſudorem movet, ſputum creat. Si qvis eo largius veſcatur, bilem, nauſeamqve facit, & atri humoris copiam gignit: partes autem ad caudam pertinentes, aut extremitates earum, qvæ ejusdem ſunt generis, qvæ turbinatæ ſunt, omnium ſunt aptiſſimæ, earumqve uſus elixando & aſſando humorem ex ſe emittit

καὶ μήκωνος. ἡ δὲ γὰρ ψαφαρά ἐστιν ἰχυώδης, σταλτικὴ κοιλίας, καὶ πλέον εἰ ὀπτηθείη, ἀντιπεριστατικωτέρα δὲ ἡ ἑφθή. οἱ δὲ τράχηλοι αὐτῶν λύουσιν κοιλίαν, δύσπεπτοι δ' εἰσί. χρὴ δὲ διὰ νάπυος, ἢ ὄξους, ἢ ὀποῦ, ἢ πεπέρεως ἐπανορθοῦσθαι αὐτοὺς ἐσθιομένους. τὸ δὲ ἀπ' αὐτῶν ὕδωρ, διαχωρητικὸν κοιλίας θερμὸν γενόμενον, σὺν δὲ τῇ μήκωνι ἑψόμενον, κιῤῥότερον καὶ ἰχυῶδες. ὅλαι δὲ καθεψηθέντες, σταλτικώτεραι καὶ διψώδεις γίγνονται. ἔνιοι δὲ ἑψήσαντες αὐτοὺς, λεαίνουσιν ἐμφερῶς ἀκαλύφαις ἀρτύοντες, γίγνονται εὔστομοι, ἀνατολικῆς δὲ σελήνης πλήρεις, λεπτοὶ δὲ θέρους εἰσίν.

XXII. Πορφύραι δὲ αἱ μείζους σκληρότεραι, καὶ τοῖς ἑαυτῶν δέρμασι μετρίαν διαφορὰν ἔχουσαι. τράχηλοι μὲν γὰρ δυσκατέργαστοι, δυσδιαχώρητοί τε καὶ δύσφθαρτοι, εὐστόμαχοι, ὀλιγόχυμοι, μόλις διαλυόμενοι τῇ μασήσει, οἱ δὲ πυθμένες ἢ μήκωνες, μαλακοὶ, ἰχθυωδέστεροι, διαχωρητικοὶ, ἱδρωτικοὶ, σιελοποιοί. πλεονάζοντες δὲ, χολερώδεις, ναυτιώδεις, μελάνων ἀπολαυστικοί. τὰ δὲ κολύλια ἢ κορύφια τῶν ὁμογενῶν ὁπόσα στρομβοειδῆ πάντων ἐστὶν ἐπιτηδειοτάτη ἡ προσφορὰ αὐτῶν, ὠμῶν τε καὶ σκευαστῶν, ἑψήσει καὶ ὀπτήσει. χυμὸν ἀνίησιν εὔστομον, εὐστό-

μαχον,

ori gratum, ventriculo idoneum, aluum subducentem, dulcium urinarum motorem, parum tamen carnis facit, ad cochlearum proportionem. sed & ori svavem odorem conciliat. Ad vini potun incommodæ: elixatæ nutriunt: assatæ vero duræ sunt: earum excrementum, quod testa continetur, sistit more buccinarum.

XXIII. Cochleæ duræ sunt, difficulter conficiuntur. harum species sunt hæ, teres, qvæ tubæ modo sufflat: rotunda, qvæ oleum effundit. harum qvæ nimis magnæ sunt, ineptæ ad comedendum censentur, qvia virosæ sunt, duræqve ac bilim creant, & multa eis caro inest, cetaceæqve sunt. Brevium usum nonnullis placet cum aceto mulso, aut cum foliis viridibus rutæ, cum oxypipere: qvæ vero qvinqve digitorum sunt, & imam partem acutam habent, quæqve helices, aut actinophori nominantur, minus qvidem carnis, qvam ceteræ cochleæ habent, sed tamen explent & superfluunt: at præmadefactæ, & assatæ, atqve ex aceto sumptæ, accomodatiores sunt. Ac cochleæ omnes incoctæ ventrē perturbant: marinæ vero vertices habent dulciores: suntqve teneræ, boni succi, difficulter corrumpuntur, leves comparatione terrestrium: valentiores enim & molliores ad excretionem censentur, svaviorisqve odoris, &

μαχον, κοιλίας ἐπαγωγὸν, γλυκὺν, κινητικὸν οὔρων. μικρόσαρκοι ἀνάλογον κοχλίαις, ἀπεργάζεται δὲ καὶ στόματος εὐωδίαν, πρὸς οἰνοποσίαν δὲ ἄθετα· ζεσθέντα τρόφιμα, ὀπτὰ δὲ σκληρά· ὁ δὲ μήκων αὐτῶν σταλτικότερος, τρόπον κηρύκων.

XXIII. Κοχλίαι σκληροὶ, δυσκατέργαστοι, τὰ δὲ τούτων εἴδη, τὸ μὲν ἐπίμηκες, ὅυτω καὶ σάλπιγγος δίκην ἐμφυσῶσι, τὸ δὲ στρογγύλον ὃ τοὔλαιον ἀναχέουσι. Τούτων δ᾽ ἡ μὲν ὑπερμεγέθεις ἄβρωτοι διὰ τὸ βρομῶδες καὶ σκληρὸν καὶ χολερικὸν, πολύσαρκόν τε καὶ κητῶδες, τῶν δὲ βραχέων ἐνίους προσφορὰ πείθει μετ᾽ ὀξυμέλιτος ἢ χλωρῶν πηγάνου τε μετ᾽ ὀξυπεπέρεως. οἱ δὲ πενταδάκτυλοι ὀξυπύθμενοί τε τῶν ἄλλων κληζόμενοι. ἕλικες ἢ ἀκτινοφόροι ἀσαρκώτεροι μέν εἰσι παρὰ τοὺς ἄλλους κοχλίας, πλήσμιοι δὲ καὶ ἐπιπολαστικοὶ, προβρεχόμενοι δὲ ὀπτοὶ καὶ ὄξει πρὸς βρῶσιν ἐπιτηδειότεροι· ἐκταράξαι κοιλίαν ἄνευθοι κοχλίαι, πάντες θαλάττιοι τοὺς τραχήλους γλυκυτέρους ἔχουσιν, εἰσὶ δὲ ψαφαροὶ, εὔχυλοι, δύσφθαρτοι, κοῦφοι παρὰ τοὺς χερσαίους, ἰσχυρότεροι γὰρ καὶ μαλακώτεροι πρὸς ἔκκρισιν, εὐωδέστεροι, εὐστόμαχοι,

ima earum pars stomacho idonea. Cochleæ porro ægre concoqvuntur: cum aceto vero & succo aperiunt: ut qvi eis vescuntur pingvescant: ac cum eruca etiam comeduntur.

XXIV. Lopades minutæ sunt: in qvibusdam vero locis sunt magnæ, ut ab ostreis non absimiles videantur: maxime in India, sicut cætera omnia nascuntur. cæterum duræ, & pauci succi difficulter conficiuntur, & excernuntur. Coctæ autem & conditæ sunt gratæ ori.

XXV. Murices salsi, virosi: eis succurritur liqvore cyrenaico, ruta & aceto: ventrem turbant, urinam cient, ori non grati, concoctu difficiles, obstruunt crasso sangvine, pituitam gignunt, & magis adeo recentes, idcirco parandi sunt cum acribus, ut sinapi, erucaqve: assi difficulter secedunt, magnam sitim invehunt, gravant. elixati, contriti, & conditi, minus virosi sunt. sed eadem qvæ turbinati faciunt. Mures rotundiores qvidem sunt muricibus, sed minores & hirsuti: testamqve tenuem ferunt. caro magis tenera est, & dulcior: succi magis varii, minus etiam nutriunt, os mordicant, faucium deglutionem convellunt, vocem condensant, aut abscindunt: qvi large eis vescuntur, tusses siccas, & raucitates eis excitant: arenosi vero boni non sunt, vel qvi in fictilibus figulorum, vel in pe-

* μυάκων.

εὐστόμαχοι, κατὰ τοὺς πυθμένας. κοχλίαι δύσπεπτοι, διαφρακτικοὶ ὄξει καὶ ὀπῷ ἵνα ποιῇ ἐσθιόμενοι ἔτι δὲ εὐζώμῳ.

XXIV. Λεπάδες βραχεῖαι εἰσὶν, ἔν τισι μείζους ὡς ὀστρέων δοκεῖν μὴ ἀπαλλάττειν, μέγισται δὲ ἐν Ἰνδικῇ ὡς καὶ τὰ ἄλλα πάντα, σκληροὶ δ' ἄλλως καὶ ὀλιγόχυμοι, δυσκατέργαστοι δὲ καὶ δυσέκκριτοι, ἑφθαὶ δὲ συναρτιόμεναι εὔστομοι.

XXV. Μύακες, ἁλμυροὶ βρωμώδεις, βοηθοῦντες δὲ ὀπῷ κυρηναϊκῷ, πηγάνῳ τε καὶ ὄξει, ταρακτικοὶ δὲ κοιλίας καὶ διουρητικοὶ, οὐκ εὔστομοι, δύσπεπτοι, ἐμφρακτικοὶ παχέος αἵματος, φλέγματος δὲ γόνιμοι, καὶ μᾶλλον οἱ πρόσφατοι, διὸ κατεργαστέον αὐτοὺς τοῖς δριμέσι νάπυϊ εὐζώμῳ. ὀπτοὶ δυσδιαχώρητοι, πολύδιψοι, βαρεῖς. οἱ δὲ ἑψηθέντες καὶ τριβέντες καὶ ἀρτυθέντες, ἧττον τοὺς βρωμώδεις τὰ ἴσα ποιοῦσι τοῖς στρομβώδεσι. μύες καὶ στρογγυλότεραι μὲν εἰσι μυῶν*, μικρότεραι δὲ καὶ δασεῖαι. Τὰς σάρκας τε ἁπαλώτεραι καὶ γλυκύτεραι ὄστρακά τε λεπτὰ φέρουσαι, τοὺς χυμοὺς διαφορώτεραι, οἱ αὐτοὶ ἀτροφώτεροι, δηκτικοὶ στόματος καὶ φάρυγγος. ἀναδάκνοντες τὴν καταποσιν, καὶ τὴν φωνὴν δασύνοντες ἢ ἀποκόπτοντες τῶν πολλοὺς φαγόντων, ξηρούς τε κινητικοὶ βηχὸς καὶ βραγχῶν. οὐκ ἀγαθαὶ δὲ αἱ ἀμμώδεις ἢ ὀστρακίοισι κεραμέων, τοὺς

tris, vel in alga nascuntur: sunt enim acres.

XXVI. Ostrea vero pelagia, rara, & inutilia sunt, qvia ea sol non aspicit, & exiguæ magnitudinis fiunt, amaraqve sunt, nec esculenta, qvia ventrem mordicant. gaudent dulci temperamento immixta, qvod carnes dulces auget: idcirco ad Nili ostia præcipue in Ægypto, & in Epheso ad Caistri ingressum inclusa, ut semina ponunt, & ita crescunt. Vere itaqve crassescunt expleta albo humore & lacteo. Præterea Brundusii, Tarracone, Narbonæ, Dicæarchiæ, in Lucrino lacu, Chelidonia, Leucade, Actio, & Libyco sinu idem fit. Pelorides vero, aut Melænides optimæ sunt, qvæ similes sunt ostreis in stagnis & limosis paludibus, ubi aqva dulcis immiscetur: Quæ vero in fundo degunt, cum raræ sunt, tum etiam insvaviores. His accommodatæ utêre ex jure conditis ad alui subductionem: adjuvant cococtionem, mediocriter secedunt.

XXVII. Pinnæ locorum causæ aptæ sunt, teneræqve bene alunt: ex lutulentis locis captæ, & in qvibus aqva dulcis & tranqvilla miscetur, qvia ab undis non offenduntur, teneræ permanent. Pinnophylaces qvi sunt ejusdem alimenti participes, titillantes, ac pinnas admonentes, pinnæ consulunt, atqve auxiliantur. ac potius in lapidosis & pin-

τι ἀπὸ τῶν πετρῶν ἢ φυκίων, δριμεῖς γάρ εἰσι.

XXVI. Ὄστρεα τὰ πελάγια σπάνια καὶ ἀχρεῖα διὰ τὸ μὴ θεωρεῖσθαι ὑπὸ ἡλίου. γίνεται δὲ καὶ μικρομεγέθη, πικρὰ δ' εἰσὶ καὶ οὐκ ἐδώδιμα, διὰ τὸ δηκτικὸν τῆς κοιλίας. Χαίρει γὰρ ἐπικιρνάμενον γλυκέσι κράσει. γλυκυχύλους προσαύξων σάρκας. διὸ κάλλιστα κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νείλου ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Ἐφέσῳ κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ Καΰστρου εἰς καταβόλους τιθέντες ὡς σπέρματα καὶ αὔξεται. ἔαρι δὲ ἐμπίπλανται παχυνόμενα λευκῷ χυμῷ γαλακτώδει. πάλιν Βρεντέσιον, Ταρράκωνα, Ναρβῶνα, Δικαιαρχίαν Λοκρίνῳ λάκκῳ, Χελιδονίας Λευκάδα, Ἄκτιον * πελωρίδες ἢ μελαινίδες κάλλισται αἱ ἐμφερεῖς ὀστρέοις ἐν τέλμασι ἰλύϊ τε βορβορώδει ὅπου μίγνυται ὕδωρ γλυκύ. οἱ δ' ἐν βυθῷ σπάνιαι καὶ ἀηδέστεραι. ταύταις χρῶ καὶ ἐζωμοποιημέναις πρὸς λύσιν κοιλίας χρησίμως, πεπτικαὶ δ' εἰσὶ διαχωρητικαὶ μετρίως.

XXVII. Αἱ δὲ πίνναι τόπων μὲν ἕνεκεν ἐπιτήδειοι αἱ ἁπαλαὶ, εὔτροφοι, ἐκ τῶν τεναγωδῶν λαμβανόμεναι. καὶ ὅπτων ἐπικιρναμένων γλυκεῖ ὕδατι καὶ ἀκύμονι τῷ μὴ βλάπτεσθαι πρὸς τῶν κυμάτων ἁπαλαὶ μένουσιν. οἵ τε πιννοφύλακες κοινωνοῦντες τῆς τροφῆς ἐν τοῖς λυπιζομένοις ἐναγγέλουσι τῇ πίννῃ

* hoc loco aliqvid in MS. desideratur qvod legit interpres.

nis assvetis locis morantur. magnitudinis autem causa Pinnæ minores sunt magis teneræ qvam majores. Verno autem tempore atqve æstivo captæ longe excellunt iis, qvæ alio tempore capiuntur. nam præterqvam qvod bonam alimoniam dant, dulces etiam sunt, cum tunc oriantur. & magnitudinis ratione, qvæ non magnæ sunt, aliis præstant. mediæ carnem habent mollem, albam, dulcem. Earum dura sunt colla, concoctuqve difficilia, & qvæ ægre dividuntur, & ægre corrumpuntur: sed earum corpus facilius, qvam collum, corrumpitur. Elixantur oleo dulci, melle, similiter & vino: qvæ vero ex aqva elixantur, iis præter naturam conchularum, ex sinapi vescimur. assæ duriores sunt elixis, & præsertim qvæ vino parantur: præstat enim eas ex liqvore, aceto, & sinapi parare. At earum qvæ in vino & aceto maduerunt, magis tenera est caro: sed flatum ciet.

XXVIII. Scombri vero duri sunt, conficiuntur ægre, ac magis etiam ii, qvi auriculis majores sunt. cum sinapi vero & liqvore in aceto lævigati accommodati sunt. Solenes, aut auli, aut donaces, mares ac fœminæ sunt, qvæ ungves nominantur, differunt autẽ: nam fœminæ mundæ sunt, & urinam cient, humectant. parantur vero apertæ: recentes vero ac magni, qviqve ni-

πύνῃ καὶ μᾶλλον ὑπὸ τοῖς πετρώδεσι καὶ πιννώδεσιν ὑπεστήκασι. μεγέθους δ' ἕνεκα αἱ μικραὶ τῶν μειζόνων ἁπαλώτεραι. ὥρας δὲ ἐαρινῆς καὶ θέρει ληφθεῖσαι τῶν κατὰ τὰς ἄλλας παρὰ μέγα διαφέρουσι. πρὸς γὰρ τῇ εὐτροφίᾳ καὶ γλυκεῖαι εἰσὶ, γονιμαῦται γὰρ γίνονται. μεγέθους δ' ἕνεκεν, αἱ μὴ μεγάλαι κρείττους. αἱ δὲ μέσαι, μαλακὴν λευκὴν γλυκεῖαν ἔχουσι σάρκα. τράχηλοι μὲν γὰρ αὐτῶν, σκληροὶ, δύσπεπτοι. δυσδιαίρετοι. δύσφθαρτοι. τό, τε σῶμα τῶν τραχήλων εὐφθαρτότερον ἔχουσιν. ἑψῶντες δὲ, γλυκελαίῳ μέλιτι καὶ οἴνῳ ὁμοίως. Καὶ τῶν ἐξ ὕδατος ἀνεζεσμένων μετὰ νάπυος ἔξω τῶν κογχυλιωδῶν φύσεως ἡ χρῆσις. ὀπταὶ δὲ σκληρότεραι τῶν ἑφθῶν. καὶ μᾶλλον αἱ τῷ οἴνῳ ἐρραμέναι. ἄμεινον δὲ ὀποῦ καὶ ὄξους ἢ νάπυος. τῶν δὲ ἐν οἴνῳ καὶ ὄξει βραχεισῶν ἁπαλωτέρα ἡ σὰρξ φυσώδης δέ.

XXVIII. Στρόμβοι δὲ, σκληροὶ δυσκατέργαστοι, μᾶλλον δὲ τῶν ὤτων μείζους. μετὰ νάπυος δὲ καὶ ὀποῦ πρόσφοροι λειοτριβηθέντες ἐν ὄξει. σωλῆνες ἢ αὐλοὶ, ἢ δόνακες ἄρρενες εἰσι καὶ θήλειαι, οἱ καλοῦντες ὄνυχες. διαφορὰν δ' ἔχουσι, καθάριαι γάρ εἰσιν αἱ θήλειαι. οὔρων κινητικαὶ. ὑγραίνουσι. σκευάζονται δὲ ἀνοιγόμεναι. οἱ

δὲ

gris qvasi virgis distincti versicolores sunt, mares sunt: urinamqve turbant. sed omni molestia vacantes redduntur sale & aceto parati. At vitiosi, & excrementorum pleni ex oleo & sale sumpti æqve ac loligines ad potum parantur. Optimi sunt majores & crassiores assati, minimi dulces sunt: ac dulciores qvoqve fœminæ unius coloris. Vere autem vigent, & florent: sale conditi, insvaves sunt.

XXIX. Tethea in limo nascuntur, & littoribus algæ feracibus: inveniunturqve in musco, alga, & fuco: similiaqve fungo sunt plantæ marinæ: præterea vero qvalitatem manui indunt, qvæ difficulter abstergeatur: maxime vero eorũ coria non conficiuntur. auxiliantur autem renibus, aut qvibus vitiatus est stomachus: & qvos tinesmus exercet: & coxendicis morbis laborantibus & ventri superiori una cum ruta. Secantur etiam, & lavantur, ac liqvore cyrenaico, & ruta, muria, & aceto, vel ex aceto condiuntur, estqve operæ prætium ea cum viridi mẽta conficere: præstantissima vero in Smyrna insula Asiæ nascuntur. Ægyptus vero hæc non fert omnino.

XXX. Tellinæ, sive Xiphydria, alvum subducunt: locis arenosis proveniunt, & portubus undis agitatis. Fluviatiles tellinæ majores sunt, & plus succi habent; qvales Ægyptiæ sunt. Elixatæ sunt dulces,

δὲ πρόσφατοι καὶ μεγάλοι, μελανοῤῥάβδωτοι κατὰ τὴν ἑτερόχροιαν ἄῤῥενες. ταραχλικοὶ οὔρων. ἀλυπώτατοι δὲ μετὰ ἁλῶν καὶ ὄξυς. μοχθηροὶ δὲ καὶ ἐπιπολαςικοὶ μετ᾽ ἐλαίυ καὶ ἁλῶν ληφθέντες, ἐμφερῶς τευθίσι πρὸς πότιμον * παρασκευάζονται. κράτιςοι δ᾽ οἱ μείζυς καὶ παχύτεροι ὀπτοί. οἱ δὲ ἐλάχιςοι γλυκεῖς. γλυκύτεραι δὲ θήλειαι δέ εἰσὶ μονόχροιαι. ἀκμάζυσι δὲ θέρυς. ταριχηροὶ δὲ ἀηδεῖς.

XXIX. Τηθέα γίνονται ἐν βορβόρῳ καὶ φυκιοφόροις ἀκταῖς. ευρίσκεται δ᾽ ἐν βρύοις καὶ πράσοις καὶ φυκίοις. ἔοικε φυτῷ θαλαττίῳ μύκητι. δυσέκπλυτον δὲ ταῖς χερσὶν ἐναπολείπει ποιότητα. μάλιςα δ᾽ αὐτὰ δερματώδη ἀκατέργαςά ἐςιν, ἐξαρκεῖ δὲ τοῖς νεφροῖς ἢ ςόμαχον κακυργυμένοις καὶ τεινεσμώδεσι καὶ ἰσχιαδικοῖς τε, τῆς ἄνω κοιλίας μετὰ πηγάνυ διδόμενον. πλύνεται δὲ καὶ δίδοται, ὁπότε κυρηναϊκῷ καὶ πηγάνῳ. ἅλμῃ τε καὶ ὄξει συναρτύεται. ἢ μετ᾽ ὄξυς καὶ πρὸ τρόπυ σὺν ἡδυόσμῳ χλωρῷ. κάλλιςοι δ᾽ οἱ ἐν Σμύρνῃ τοῖς Ἀσίας. Αἴγυπτος δ᾽ ὅλως οὐ φέρει.

XXX. Τελλῖναι ἢ ξιφύδρια, διαχωρητικαὶ κοιλίας. γίνονται δὲ ἐν ἀμμώδεσι χωρίοις, κυμαίνυσιν αἰγιαλοῖς. αἱ δὲ ποτάμιαι, μείζυς καὶ πολυχυμότεραι, ὡς αἱ ἐν Αἰγύπτῳ. αἱ δὲ ἑψηθεῖ-

* MS. πρὸς ποταμόν.

earumqve ius aluum soluit: clausæ vero sale sparguntur, & per testas humorem trahunt: frigida lavantur aqva, & ex oleo & aceto, vel menta, vel ruta comeduntur. Qui aluum solvere voluerint, eas solubili apparatu cũ oleribus condient: qvæ florẽ ætatis agunt, si comedantur, verno tempore sunt optimæ.

XXXI. Ex chemis asperas nonnulli glycymaridas appellant: alii conchas vocant. qvæ longiusculæ sunt sed minores, qvam qvæ in Ægypto visuntur, qvæ in sectione asperitates habent glandium qvercinarum asperitatibꝰ non dissimiles: in longitudine vero virgatæ sunt, & eruptiones à cæteris differentes habent: qvæ verò gustatui maris odorem repræsentant, durioris sunt carnis: danturqve imbecillis. Aqva ab eis manans stomacho est idonea, & ventri in transitu: eædem sale conditæ trahere urinas possunt. os itidem juvant comedendo, & præsertim ex sinapi, aut aceto, & ruta. Leves autem chemæ maxime differunt ab asperis: habent enim latam testam, & pellucidam: ac facile concoqvuntur, boni alimenti, boniqve succi, ac dulces sunt, & non injucundæ stomacho. Ex liqvore Cyrenaico, & sinapi eis elixis & assis vescimur: coctarum jusculum soluit ventrem.

XXXII. At glycymarides jucundiores sunt conchis, qvæ lævi te-

σαι γλυκεῖαι. ὧν ὁ ζωμὸς, λύει κοιλίαν. μεμυκυῖαι δὲ ἁλὶ πάσσονται, καὶ διὰ τῶν ὀστράκων ἕλκουσιν ἰκμάδα. πλύνονται ψυχρῷ καὶ μετ' ὀξελαίου ἡδυόσμου ἢ καὶ πηγάνου ἐσθίονται. τοῖς δὲ βουλομένοις λύειν κοιλίαν, μετὰ λαχάνων λιπῆ ἀρτήσει σκευάζονται. ἀκμαῖαι δὲ βρωθεῖσαι ἔαρος κάλλισαι.

XXXI. Τῶν δὲ χημῶν τὰς τραχείας, γλυκυμαρίδας ἔνιοι καλοῦσιν. οἱ δὲ κόχλας. αἱ κατὰ μῆκος ἔχουσιν, ἐλάττω δὲ τῶν κατ' αἴγυπτον γινομένων. αἱ κατὰ μὲν τὴν τμῆσιν. τραχύτητας ἔχουσαι προσεοικυίας τῶν δρυίνων βαλάνων τελέαις. κατὰ μῆκος τ' εἰσὶ ῥαβδωταὶ ἐπαναστάσεις διαφόρους τῶν ἄλλων ἔχουσαι. αἱ θαλαττίζουσαι δὲ τὴν γεῦσιν σκληρόσαρκοι καθεστῶσαι. δίδονται δὲ τοῖς ἀσθενέσι. τὸ δ' ἀπ' αὐτῶν ὕδωρ ἐπιτήδειον στομάχῳ, κοιλίας δὲ ὑποβιβασμῷ, καὶ περὶ οὖρα. αὗται ταριχευθῆσαι ὠφελοῦσι δύνανται στόμα κατὰ τὴν βρῶσιν, καὶ μᾶλλον μετὰ νάπυος ὁ ὄξους καὶ πηγάνου. αἱ δὲ λεῖαι χῆμαι, παρὰ μέγα διαφέρουσι τῶν τραχέων. αὗται δ' εἰσὶν αἱ πλατὺ ὄστρακον ἔχουσαι καὶ διαυγές. εὔπεπτοι. εὔτροφοι. εὔχυμοι. γλυκεῖαι. οὐκ ἀπηνεῖς στομάχῳ, ὀπῷ δὲ καὶ νάπυϊ ἐσθίονται, καὶ λοπάδι καὶ ὀπταί. ἑφθῶν δὲ ὁ ζωμὸς λύει κοιλίαν.

XXXII. αἱ δὲ γλυκυμαρίδες χαριέστεραι τῶν λείων ὀστρακίνων κόγχων.

ἥττονς

sta sunt: sed minus qvam pelorides. differunt autem ex locorum situ: ut pelorides varietate, ac figura: nam qvæ in portu Alexandriæ inveniuntur, optimæ sunt. qvæ vero prope Diolcum & Pharum & Pontem teretes sunt atqve asperæ: qvæ vero auriculæ nominantur, prope petras nascuntur, duræqve sunt, difficulter concoqvuntur, ori insvaves, & alienæ stomacho, & per alvum secedentes, cum ruta exhibentur, cum non alia ratione gratæ fiant: magnæ in Illyrica nascuntur in Jonio sinu. atque ex Cyrenaico liqvore, & aceto & ruta comeduntur.

De piscibus cetaceis sale conditis.

XXXIII. Sale conditi pisces communiter qvidem sunt ori grati: sed mali succi, & stomacho alieni: leniuntqve ac turbant aluum. Ex sale vero conditis alii duræ carnis sunt, alii suapte natura humidæ compagis sunt: alii teneri, alii medii inter hos: alii carnosi, alii ex pingvedine constant: alii vetusti, alii medii, alii recentes, ex qvibus pelagii extensi sunt, nuper capti cedentes: medii vero diuturni, mediocres. atqve alii qvidem valde pingves sunt, & excrementorum pleni: minus illi nutriunt: de cæteris qvi duræ sunt carnis, ii difficulter vitiantur: qvi magis teneri sunt, facile corrumpuntur.

XXXIV. Coliæ sunt ori grati, aluum movent. Iberici cæteris præstant omnibus. Pelamis exigua na-

ἥττυς δὲ πελωρίδων. διαλλάττυσι δὲ κατὰ τόπυς τοῖς εἴδεσιν ὡς πελωρίδες καὶ χημαὶ ποικιλίᾳ καὶ σχηματισμῷ. αἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λιμένι ἄρισαι. αἱ δὲ περὶ τὸν δίολκον καὶ Φάρον καὶ γέφυραν, εἰσὶ μήκεις καὶ τραχεῖαι. τὰ δὲ καλύμενα ὠτία γίνονται πρὸς πέτραις. σκληρὰ δ᾽ ἐσὶ, δύσπεπτα. ἄσομα. κακοσόμαχα. διαφορητικά. ἀπὸ πηγάνυ δὲ προσφέρονται. ὐ γὰρ ἄλλως ἡδύνονται. γίνονται δὲ μεγάλαι ἐν Ἰλλυρίᾳ κατὰ τὸν ἰόνιον κόλπον. ἐσθίονται δὲ ὀπῷ, ὄξει, πηγάνῳ.

Περὶ ἰχθύων ταριχηρῶν κηταδῶν.

XXXIII. Οἱ δὲ τάριχοι κοινῶς μὲν εἰσὶν εὔσομοι. κακόχυλοι δὲ καὶ κακοσόμαχοι. λεπτυντικοὶ καὶ ταρακτικοὶ κοιλίας. ταρίχων δὲ οἱ μὲν σκληρόσαρκοι, οἱ δὲ φύσει ὑγροπαγεῖς. καὶ οἱ ἀπαλοὶ οἱ δὲ μέσως. καὶ οἱ μὲν σαρκώδεις, οἱ δ᾽ ἐμπίμελοι. καὶ οἱ μὲν παλαιοὶ, οἱ δὲ μέσοι, οἱ δὲ πρόσφατοι, ὧν οἱ πελάγιοι ἐπιτεταμένοι. οἱ δὲ νεαλεῖς ὑποβεβηκότες. οἱ δὲ μέσοι χρόνιοι σύμμετροι. καὶ οἱ μὲν ἄγαν πίονες ἐπιπολασικοὶ, ἥττονες. ἐκεῖνοι θρεπτικότεροι. τῶν δ᾽ ἄλλων οἱ σκληρόσαρκοι, δύσφθαρτοι. οἱ ἀπαλώτεροι φθείρονται ῥᾳδίως.

XXXIV. Κωλιοὶ, εὔσομοι, κινητικοὶ κοιλίας, κράτισοι δὲ οἱ ἰβηρικοί. πηλαμὺς, μικρὰ γίνεται ἐν μεσογαίαις, εὔσομος,

ſcitur in Mæotide, ori grata, facile corrumpitur, facileqve excernitur. Cybium, hoc eſt conciſa pelamis, qvæ poſt qvadraginta dies à Ponto in Mæotim revertitur, ori grata, & boni alimenti: qvod vero Leoræum appellatur, ſvave eſt, boni alimenti, ſitim non invehit. Triton ſectū Cybiūm ægre vitiatur: ſolidius eſt Cybio, in cæteris par. Orycalus eſt pelamis magna, qvæ in paludem non redit, tritoni ſimilis: ſed qvia difficilius vitiatur, ideo inſignem vetuſtatem fert: tritone friabilior, ſed oris ſvavitate illi cedens. facile vero diſtribuitur, atqve concoqvitur. Sarda, ita vocatur pelamis longa ex Oceano veniens, ori grata eſt, acrimonia Cybio præſtans, appetitum excitans, facile ad excretiones lubricans. Scomber ori gratus, difficilis corruptu, ſitim afferens. Laudatiſſimus eſt Parius.

XXXV. Salſamenta vero, qvæ ex thynnis fiunt, magnam inter ſe differentiam oſtendunt: alia enim eorum facile diſtribuuntur: alia difficulter. Eorum ceruix fit ſalſamentum, qvod ori gratum eſt. & ægre vitiatur, qvia eſt pingvedine vacans, laudatiſſimum Cumis. Thynni vero venter cum recens eſt, aptus eſt ad comedendum: ſed vetuſtatem non moratur: eſtqve ſtomacho idoneus, ut in genere ſale conditorum: boni eſt ſucci, facileqve corrumpitur: ſed propter pingvedinem ex-

ἔυστομος, ἔυφθαρτος, ἐυέκκριτος. κυβινοπηλαμὺς μετὰ μ´ ἡμέρας ἐπὶ μέτα λίμνην ὑποστρέφουσα, ἔυστομος, ἔυχηλος. τὸ λεώραιον καλούμενον ἡδὺ ἔυτροφον, ἄδιψον. τρίτομον, κύβιον δύσφθαρτον, στερεώτερον τοῦ κυβίου. τ᾽ ἄλλα δὲ ἐμφερές. ὀρκίαλος, πηλαμύς ἐστι μεγάλη, ὑποστρέφουσα ὑπὸ τὴν λίμνην ὑγιὴς, ὁμοίη δὲ τῷ τὸ δὲ τριτόμῳ, πλὴν δυσφθαρτότερος. διὸ ὑπομένει παλαίωσιν. ἀπόλεκτος. ψαφαρώτερόν ἐστι τοῦ τριτόμου, ἐυστομίας λειπόμενον, ἐυδιοίκητον, πεπτικόν. σάρδα ἡ πηλαμὺς ἐπιμήκης ὠκεάνιος, ἔυστομος, δριμύτητι κυβίου προφέρουσα, κινητικὴ ὀρέξεως, πρὸς ἐκκρίσεις ἐυόλισθος. σκόμβρος ἔυστομος, δύσφθαρτος, δίψους ποιητικός, κράτιστος δὲ ἐν παρίῳ.

XXXV. Τὰ δὲ ἐκ θύννων γινόμενα ταρίχη συχνὴν πρὸς ἄλληλα διαφορὰν ἐνδείκνυνται. ἃ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶν ἐυδιοίκητα. ἃ δὲ δυσοικονόμητα. αὐχὴν μὲν γὰρ αὐτῶν γίνεται ὡραιοτάριχος ἐστὶ δ᾽ ἔυστομος, δύσφθαρτος διὰ τὸ ἀπίμελον. κράτιστος δ᾽ ὁ κυμαῖος. κοιλία δὲ τοῦ θύννου, πρόσφατος μὲν ἐδώδιμος. οὐχ ὑπομένει γὰρ πρὸς παλαίωσιν: ἐυστόμαχος ὡς ἐν ταρίχει. ἔυχηλος, ἐυδιάφθορος, ἐπιπολαστικὴ δὲ διὰ τὸ πιμελῶδες. τὰ δὲ λοιπὰ μέρη μελάνδρυα διὰ τὴν ἐμφέρειαν

περὶ

crementum parit: cæteræ partes melandryæ dicuntur propter similitudinem, qvam cum nigricantibus qvercus radicibus habent: appetitum excitant sinapi adjuncto: & qvia pingvedinis sunt expertes, ideo fit, ut difficilius, qvam imus venter corrumpantur. Atqve hæ qvidem partes proprie & usitato vocabulo τάριχα, hoc est, salsamenta nominantur. Mulli enim & phagri ex India duri existimantur: suntqve cetacei, nec inter puriores marinos adnumerati.

πρὸς τὰς μελαινούσας τῆς δρυὸς ῥίζας. παρορμητικὰ ὀρέξεων νάπυϊ συμπλοκῇ. τοῦ δ' ὑπογαστρίου δυσφθαρτότερα τῷ πιμελῆς ἀπηλλάχθαι. τὰ δὲ μὲν κυρίως καὶ συνήθως, κλήζεται ταρίχη. καί τοι συχνῶν καὶ πολυτελῶν ἰχθύων κατὰ τὰς νήσους ἁλιζομένων. τρίγλαι γὰρ καὶ φάγροι σκληροὶ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομιζόμενοι εἰσὶ μὲν κητώδεις. οὐκ ἐνάριθμοι δὲ τοῖς καθαρωτέροις θαλαττίοις.

De salsamentis fluviatilium & palustrium.

Περὶ τῶν ποταμίων καὶ λιμναίων ταρίχων.

XXXVI. Ex fluviatilibus ac palustribus Nilus mures, & phagros producit: qvi qvoniam pingvissimi sunt, ideo elixi ex sinapi comeduntur: si major eorum copia assumatur, supernatant. De media materia ex mugilibus in salsamenta condiuntur ii, qvi ad spinam dissecti sunt, & mendesii vocantur, eugies vero marini sunt, hiqve in fictilibus sale conditi cibo apti sunt, qvi etiam crudi detracta pelle, & evulsa comeduntur. Ex mugilibus qvoqve qvi acropasti vocantur, svaves sunt, & assi comeduntur, non secus qvam marini, & mendesii. Ex coracinis qvi sale conditi sunt, hemineri dicuntur. ipsiqve assi assumpti vicem gerunt alicujus autumnalis fructus: hiqve non omni tempore, sed hyeme nascuntur. fiunt

XXXVI. Τῶν δὲ ποταμίων καὶ λιμναίων ταρίχων φέρει μὲν ὁ νεῖλος κητώδεις τε καὶ φάγρους. οὓς διὰ τὸ καταπιμελέστατον ζεσθέντες ἐσθίονται διὰ νάπυος. πλείονος δὲ ληφθέντος ἐπιπολάζουσι. τῆς δὲ μέσης ὕλης ἐκ μὲν τοῦ κεστρέως ταριχεύονται. οἱ μὲν κατὰ ῥάχιν ἀνατμηθέντες καλούμενοι μενδήσιοι. οἱ δὲ ὑγιεῖς ἀλυκάτοι, οἱ δ' ἐν κεράμοις ταριχευόμενοι βωρεῖς οἳ καὶ ὠμοὶ ἐσθίονται ἀποδαρέντος τοῦ δέρματος, καὶ καταλισθέντες. εἰσὶ δὲ τῶν κεστρέων καὶ ἀκρόπαστοι καλούμενοι ἡδεῖς καὶ ὀπτοὶ ἐσθίονται, καθάπερ καὶ οἱ ἀλυκάτοι τε καὶ μενδήσιοι. καὶ τῶν κορακίνων δὲ οἱ ταριχευόμενοι καλοῦνται ἡμίνηροι. καὶ αὐτοὶ ὀπτανοὶ ἐσθιόμενοι ὀπώρας τινὸς δίκην φέρουσιν οὐκ ἀεὶ ὄντες. ἀλλὰ πρὸς τὸν χειμῶνα γινόμενοι. καὶ

qvoqve alia minima salsamenta, qvibus crudis vescimur. Auris proba qvidem est, sed arvinam peculiarem qvandam inducit. & idcirco cum acribus oleribus ea vescuntur: qvorum, ut sit hæc perfecta tractatio, commemoratio facienda est nobis. Vocantur alia eorum coracidia, alia boridia, alia collia, alia typhlinidia, alia abramidia: qvæ omnia stomacho aliena sunt, difficulterqve corrumpuntur, & aluum subducunt.

ἄλλα δέ τινα ἐλάχιστα γίνεται ταρίχια ὠμόφαγα. οὐ σπουδαῖα μέν. ἰδίαν δέ τινα κνίσαν ἐπάγοντα. ἅπερ μετὰ λαχάνων δριμέων ἐσθίονται. ὧν πρὸς τὸ ἐντελὲς τῆς πραγματείας χρὴ μνησθῆναι. καλεῖται δὲ ἃ μὲν, κορακίδια. ἃ δὲ βωρίδια. ἃ δὲ κολίδια. ἃ δὲ τυφλινίδια. ἃ δὲ ἀβραμίδια. ἅπερ πάντα, κακοστόμαχα ποιεῖ καὶ δύσφθαρτα καὶ κοιλίας ἐπαγωγά.

CCXX. *Theonis* Archiatri Alexandrini ἄνθρωπος sive *Homo*, liber medicus pridem deperditus, de curandis corporis humani morbis, ad Theoctistum. Hic mihi videtur fuisse Theon Medicus, qvem in Galatia magnam famam sua ætate consecutum esse scribit Eunapius in Jonico.

CCXXI. AETII Amideni βιβλίον ἰατρικὸν *opus Medicum, libris XVI.* qvod totum exstat Græce MStum in variis Bibliothecis, totum etiam Latine lucem vidit, priores libri VIII. solum Græce editi. Vide qvæ de hoc scriptore Volum. VIII. hujus Bibl. p. 319. seq. ubi etiam habes indicem scriptorum è qvibus Aëtius insigne opus suum collegit, qvod Oribasianis synopsibus præferre Photius non dubitat, nisi qvod in ἑβδομηκονταβίβλῳ suâ Oribasius anatomica accuratius persecutus fuit.

CCXXII. *Jobii* Monachi, in oriente clari post Synodum Chalcedonensem ante Heracliana ac Monotheletarum tempora, adeoqve circa sexti initia sæculi, * οἰκονομικὴ πραγματεία, Opus de variis œconomiam sive incarnationem CHristi & Ecclesiam Christianam spectantibus qvæstionibus, ** divisum in libros IX. capita XLV. ex qvibus prolixa excerpta

* Elegantis ingenii scriptorem non tamen antiqvissimum, qvi paullo ante tempora Photiana vixerit, appellat Rich. Montacutius p. 27. Analect.

** V. g. qvare Filius DEI, & non Pater vel Spiritus S. incarnatus fuerit? qvare Filius Dei! non angelus? Multas etiam de aliis argumentis qvæstiones admiscet Jobius, ut, fuerit qvare homo ita conditus ut posset labi? qvare Moses historiam creationis non cœperit ab angelis? qvare in sacris, Veteris maxime Test. libris sint loca intellectu difficilia? p. 324. seq. & qvomodo pro omnibus hominibus mortuus CHristus p. 330. seq. non vero pro angelis. p. 334. & qvomodo angeli in bono confirmati, nos minime? p. 338.

pta Photius servavit, ipsos hodie desideramus. Jacobum (majorem, Apostolum) propter virtutem dictum esse ἰωβ λίαν, legas p. 332. pro qvo ἰοβλίαν apud Nicetam & in Eusebii codicibus II. 23. Hist. ὠβλίας, sed legendum ὠβλιάμ, עפליעם περιοχὴ λαοῦ. Vide Reinesii Var. Lect. III. 2. p. 356. atqve alias de hac voce conjecturas apud Fullerum III. 1. Miscell. sacr. & in Combefisii auctario novissimo Bibl. Patrum p. 541. Hæretici nominetenus ab Jobio notantur Manes p. 300. Arius & ὁ κατὰ Μακεδόνιον p. 311. Doctorem Ecclesiæ laudat nullum nisi θεοφόρον Ignatium p. 321. & Gregorium Theologum p. 315. 316. ac Gregorium Nyssenum p. 326. Hujus Jobii πραγματείαν alteram κατὰ Σεβήρου, *contra Severum* Antiochenum p. 298. memorat, sed nihil ex ea profert Photius, auctorem p. 323. appellans κλεινόν τι καὶ τῶν θείων μαθημάτων διάπυρον ἐραστήν.

CCXXIII. *Theodori* sive Diodori *Tarsensis* Episcopi κατὰ εἱμαρμένης *contra fatum libri VIII.* capita LIII. opus Græce deperditum, certe nunqvam editum, licet Syriace illud superesse referat Hebed Jesu in catalogo scriptorum Chaldaicorum. Non videtur aliud esse qvod memorat Svidas in Διόδωρος, κατὰ ἀστρονόμων καὶ ἀστρολόγων καὶ εἱμαρμένης. Speciatim Diodorus oppugnavit etiam Bardesanem, qvi corpora fato subjecit, animos solos liberos ab illius vi esse statuit. Argumenta librorum singulorum copiose à Photio exponuntur, atqve inter alia traditur Diodorus fuisse in illa sententia qvod Magi de stella CHristum designatura edocti fuerint à Chaldæis, qvi id à Balaamo usqve Propheta acceperint. De aliis Diodori scriptis dictum Volum. VIII. hujus Bibl. pag. 358. seq.

CCXXIV. *Memnonis* ἱστορικῶν, *commentariorum historicorum de rebus Heraclea Pontica libri XVI.* pridem deperditi: ab originibus urbis usqve ad mortem Brithagoræ, qvi ad Julium Cæsarem missus legatus est. Photius primos octo libros hujus operis non legit, sed tantum cæteros octo qvi hos sunt insecuti; è qvibus ampla affert excerpta, à *nono* usqve ad *decimum sextum*, hoc est à tempore qvo tyrannidem occupavit Clearchus Platonis & Isocratis discipulus, vir non indoctus & Bibliotheca qvam singulari studio congessit delectatus; sed qvi insolenti arrogantia Jovis se ferens filium, cum per annos duodecim crudeliter imperasset, interfectus est à suis qvondam apud Platonem condiscipulis, *Chione* Matreos sive Matridis F. illo ipso cujus Epistolas habemus de qvibus dixi lib. 2. c. 10. §. 5. *Leonte* (qvi Svidæ & Justino *Leonides*) & *Euxenone* (Antitheum addit Svidas

Svidas in κλέαρχος, qvi Evopium præterea veterem ante Clearchi tempora, Heracleæ tyrannum memorat, cùm Photius è Memnone scribat Clearchum ἐπιθέσθαι πρῶτον τυραννίδι κατὰ τῆς πόλεως.) Excerpta Photii ex octo Memnonis libris primus Græce edidit cum λειψάνοις qvibusdam Ctesiæ & Agatharchidis, Ibericisqve & Hannibalicis Appiani, *Henricus Stephanus* 1557. 8. recusa 1594. 8. Latine vertit *Laurentius Rhodomannus*, cujus versio ab Andrea Schotto qvoqve in Photio suo servata est, sed & prodiit separatim Helmstadii 1592. 4. & Græce atqve Latine Genev. 1593. 8. & cum nova *Rich. Bretti* versione Oxon. 1597. 8. Nonnulla Memnonis loca illustrat Jacobus Palmerius Grentemesnilius in exercitationibus ad optimos autores Græcos, Lugd. Bat. 1668. 4. à pag. 168. ad 183. ubi inter alia fuse disserit de ordinibus remigum in veterum navigiis. Qvoniam liber XVI. Memnonis in temporibus Julii Cæsaris desiit, hinc Vossius conjiciebat eum sub Augusto vixisse. Sed longe potest fuisse junior, nam Photius testatur post librum XVI. plures adhuc à Memnone scriptos, sed qvos ipse nondum viderit. τὰς δὲ πρώτας ἱστορίας καὶ τὰς μετὰ τὴν ἑκτὴν καὶ δεκάτην ἄχρι εἰκοῦ εἰς θέαν ἡμῶν ἀφιγμένας ἔχομεν.

CCXXV. *Eulogii* Papæ Alexandrini (de qvo supra Cod. CLXXXII.) *libri duo* pridem deperditi *ad Domitianum* Melitenes Episcopum pro Leonis Romani, Nestorium pariter & Eutychem aversantis tomo apologiam complexi adversus Acephalos Timotheum qvi acutius, & Severum qvi fusius illum oppugnaverat. In hoc Eulogii scripto præclare demonstratum est μὴ δεῖν ἐκ μέρους τὰ συγγράμματα κρίνειν, μήδ' ἀποσπαράγματά τινα λαμβάνοντας διὰ τούτων τὴν ὅλην τοῦ γράφοντος ἐνδιαβάλλειν διάνοιαν. *de scriptis vel scriptorum mente non esse ferendum judicium ex partibus & laciniis, neque hinc illas onerandos calumnia.* Laudat inter alia *Eustathii* Antiocheni librum sextum contra Arianos, ita enim legendum, ἐν ἕκτῳ λόγῳ κατὰ Ἀρειανῶν pro ἐν ἓξ λόγοις, siquidem octo libros adversus Arianos scripserat Eustathius, de quibus dixi Volum. VIII. p. 170. seq. Præterea *Basilii* Epistolam ad Sozopolitas, & ad Monachos. Memorat & *Severi* Epistolam ad Julianum Halicarnasseum. Nonnullos interpretis Schotti in hoc & proximo Photii capite lapsus & hallucinationes notavit D. Elias Veielius ὁ μακαρίτης in diatribe de sacris ἱκετομίας generibus p. 19. seq. Ulm. 1688. 4.

CCXXVI. *Ejusdem* Eulogii, presbyteri primum Antiocheni & Abbatis S. Mariæ Justinianeorum, ac denique Alexandrini Papæ sive Episcopi

scopi pro eodem Leonis Rom. Tomo liber adversus Theodosium & Severum Acephalos, in Leone reprehendentes qvæ non modo Synodus Chalcedonensis & Cyrillus, sed & SS. Doctores Athanasius, Gregorius, Basilius, Ambrosius & Amphilochius suffragiis suis confirmarant. Hæc qvoqve Eulogii lucubratio intercidit.

CCXXVII. *Ejusdem* sancti viri *στηλιτευτικὸς* sive *invectiva* in *Theodosianorum & Γαϊανιτῶν*, *Caji* (de qvo supra, p. 316.) *sectatorum* subitaneam ac mox iterum rescissam reconciliationem & *concordiam*. Per *οἰκονομίαν* in hoc capite non incarnatio intelligenda cum Schotto est, unde totam orationem obscuram reddi fuit necesse, sed dispensatio Ecclesiastica in servanda pace cum dissidentibus & vitandis turbis ac tumultibus, modo sana doctrina nihil inde detrimenti capiat. Qvemadmodum Gregorius Naz. ait Athanasium in verbis cessisse ac fuisse facilem, ubi in rebus consensum animadvertisset: atqve in Orat. de Pentecoste reprehendit τοὺς ταῖς συλλαβαῖς δυσχεραίνοντας & προσπταίοντας τῇ φωνῇ, *infestos syllabis, & ad vocem offendentes*. Theophilus (Alex.) Gelasio (Cæsariensi) qvi Eusebium Palæstinum (ita leg. pro *παλαιτίνου*) è sacris diptychis neutiqvam eraserat: & Cyrillus (Alex.) Theodoro Mopsvesteno communicare non dubitavit. Hæc Eulogii invectiva, qvemadmodum & *Epistola* ejusdem adhuc presbyteri ad Eutychium ArchiEpisc. CPolitanum (A. C. 582. defunctum) qvam ei adjunctam Photius legit, hodie perinde ut cætera illius pleraqve omnia, desiderantur.

CCXXVIII. *S. Ephraimi*, (junioris & diversi ab Ephraim Monacho Syro, de qvo supra Cod. CXCVI.) Patriarchæ Theopolitani sive * Antiocheni (ante sæculi sexti medium) qvi licet Syrus & ipse, Græce etiam plura scripsit, λόγους διαφόρους, *scripta varia* pro defendenda Chalcedonensis Synodi doctrina contra Nestorium, Eutychem, Severum & Acephalos, jam pridem deperdita omnia. Ex his tria evolvisse se Volumina Photius testatur, sed duorum tantum argumenta memorat. In *primo* continebatur 1) Epistola *ad Zenobium*, Scholasticum Emesenum, secta Acephalum, dicta Leonis Romani calumniantem, in qva Ephræmus Orientales negat peccasse, cum *hymno trisagio* addiderunt verba, *qvi crucifixus est pro nobis*, qvoniam ad CHristum illa retulere: peccasse autem Byzantinos, qvi illa intellexerunt de SS. Trinitate. Memorat & singularem

* De Episcopatu etiam intelligenda Photii verba, Cod. 229. ὃς τῶν ἱερῶν τῆς Ἀντιοχείας θεσμῶν ἡγεῖτο. non ut Schottus: *qvi de sacris Antiochiæ legibus narrat*. Vide qvæ notavi Volum. V. p. 355.

larem *collectionem Canonum Ecclesiasticorum* (Syris illo tempore ut videtur usitatam) in qva Canon secundus Concilii secundi œcumenici, CPoli A. 381. celebrati, fuit canon CLXVI. In eodem primo volumine erant 2) Epistolæ Ephræmi *ad Justinianum* Imp. 3) *ad Anthimum* Trapezuntis Episcopum de condemnando Eutyche, 4) *ad Domitianum* (nescio anad-illum Melitenenes Episcopum, ad qvem Eulogius Alex. apud Photium Cod. CCXXV. & CCXXX. p. 459.) 5) *ad Syncleticum* Tarsi metropolitam, contra Acephalos, 6) *ad Anthimum* iterum & 7) *ad Brazem* Persam 8) *ad monachos* in Nestorii hæresin propensos 9) *ad Callinici desertores*, πρὸς τοὺς ἀποσχίστας Καλλινίκου, ubi verba: ὅτι τὰ παρὰ ταύτην (τὴν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν) συνακτήρια, λῃστῶν ἐστι σπήλαια, reddenda sunt, *& quod qui extra eam* (Ecclesiam DEI) *conventus fiunt, sint speluncæ latronum*, non ut vertit Schottus: *& qui ad eam labem conventus fiunt.* 10) Synodica actio de libellis qvibusdam Eutychianis *Syncletico* Tarsi Episcopo ejusqve syncello, Stephano monacho oblatis. 11) Epistola *ad Megam* sive *Magnum*, Episcopum Berrhœensem 12) *ad Eunoium* monachum. 13) sermones panegyrici octo; a) in encænia templi SS. Prophetarum, b) in Natalem JESU, c) ante jejunia, d) catecheticus ad baptizandos, εἰς τὴν κατήχησιν τῶν νεοφωτίστων, e) In encænia templi Michaëlis Archangeli in Daphne, f) in sanctam Qvadragesimam g) in unam Qvadragesimæ nonam. h) in sancta feria qvarta ad baptizandos.

CCXXIX. Ejusdem S. *Ephræmi*, *alterum* volumen in *qvatuor libros* divisum, qvorum primo, tertio & qvarto maximam partem Cyrilli Alex. & Synodi Chalcedonensis apologia adversus Nestorianorum, Eutychianorumqve, speciatim monachorum Orientalium Severianorum ac Theopaschitarum calumnias: in secundo continebatur dissertatio de qvinqve qvæstionibus ab Anatolio Scholastico propositis, 1) utrum nunc etiam secundum carnem CHristus noscatur 2. Cor. V. 16. 2) Si Adamus compositæ fuit substantiæ, qvomodo conditus sit immortalis? 3) unde constet Joannem Evangelistam adhuc manere, Joh. XXI. 22. 4) Si Adam conditus fuit immortalis, qvomodo ignoraverit qvid ex re ipsius esset? 5) qvis sensus verborum Genes. III. 22. *Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est.* Liber tertius dicatus fuit *Domno* & *Joanni* Monachis in Cilicia secunda versantibus.

Index

Index ſcriptorum, qvorum ex Ephræmo Photius meminit;

numeri denotant paginas editionis Græcæ Hœſchel.

Ambroſius. 425. ὁ μεδιολάνων, ἐν τῷ περὶ ἐνανθρωπήσεως λόγῳ. 422. 423. ὁ θαυμάσιος ὁμολογητής. 413. ἐν τῷ λόγῳ ὃς ἐπιγράφεται περὶ ἑρμηνείας τῆς πίστεως. ibid. contra Apolinarium. 413. 423. 429. ἐν τῷ λόγῳ ὃν ἐπέγραψε Γρατιανῷ τῷ βασιλεῖ. 423.

Amphilochius. 405. Iconii Epiſc. 413. 414. 422, 425. Epiſtola ad Seleucum 423. 434.

Antiochus Ptolemaidis. 411.

Apolinarius. 411. 413. 420. 423. 425. 436.

Arius. 428. *Ariani*. 413.

Athanaſius. 405. 421. 424. 425. 426. 427. 429. 433. Epiſtola ad Epictetum. 413. ad Julianum Imp. 427. ad Virgines. 423. ad Maximum Philoſophum. 423. ἐκ τοῦ κατὰ Ἀρειανῶν. 420. ἐν τῷ περὶ πίστεως λόγῳ. 424. ἐκ διαφόρων λόγων. 420. 423.

Atticus CPolitanus in Epiſtola ad Eupſychium. 424.

Baradatus. infra in Simeone. ejus Epiſtola ad Leonem Imp. 437. ad Baſilium Antiochenum Epiſcopum. 437.

Baſilius Cæſarienſis. 405. 423. 427. ὁ ἐκ τῆς Καππαδοκίας πᾶσαν φωτίσας τὴν οἰκουμένην. 414. ὁ λαμπρὸς τῆς ἐκκλησίας κῆρυξ. 434. ἐν τῷ περὶ πίστεως. 416. 424. Περὶ εὐχαριστίας. 420. ἐν τῷ κατὰ Εὐνομίου λόγῳ. 430. 434. ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ. id.
Epiſtola ad Sozopolitanos. 420. 423. ad Apolinarium. 420.

Cyriacus Epiſcopus Paphi qvi Patribus CCCXVIII. in Concilio Nicæno interfuit. 423. 435. ἐν τῷ εἰς τὰ θεοφάνια λόγῳ. 435.

Cyrillus Hieroſolymitanus. 422.

Cyrillus Alex. 404. 406. 411. 412. 419. 421. 437. 426. ὁ νικηφόρος. 429. 431. ἐν ταῖς ἀντιῤῥήσεσι. 414. ἀπολογία τοῦ ιβ ἀναθεματισμοῦ. 420. ἐν τῷ κατὰ συνουσιαστῶν λόγῳ. 416. ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τοῦ ἀποπομπαίου. 416. 420. ἐκ τῶν θησαυρῶν. 420. 423. 424. 425. 429. 430. 434.
Epiſtola prior ad Succenſum. 411. 414. 423. 430. 431. poſterior 410. 420. 423. 425. 426. 433. ad Eulogium presb. 412. 423. 430. ad Reginas. 420. ad orientales. 431. 422. 423. ἐν τῷ κατὰ Νεστορίου 425. 429. 432. ad Neſtorium. 413. 414. Epiſtola prima 432. 434. 410. ad Acacium Epiſc. Scythopolitanum. 416. ad Acacium Melitenes. 423. 431. ἐννάτῳ λόγῳ τῶν ὑπομνημάτων in Evangel. Joannis. 411. 412.

412. 418. 421. 424. 425. 431. ἐκ τοῦ εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην ὑπομνήματος βιβλίου β', 420. 430. βιβλίου ζ'. η'. θ'. 410. in Leviticum. 432. in Epist. ad Hebræos. 420. 423. 430. in Esaiam. 420. in Matthæum 431. 432. lib. I. 429. in Psalmum octavum. 410. in Prophetam Malachiam. 424. Zachariam. 430. ἐν τῷ περὶ πίστεως. 429. 430. ἐκ τοῦ περὶ ἀπαθείας λόγου. 420. περὶ πάθους. 420. ἐν τῷ κατὰ Ἀρείου λόγῳ. 432. περὶ ἐνανθρωπήσεως. 420. 423. 430. 435. ἐν τῷ περὶ τῆς ἐν πνεύματι λατρείας ἑβδόμῳ. 431. ἐννάτῳ βιβλίῳ. 424. 432. ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ τῶν ἀναθεματισμῶν. 427. ἐκ τῶν σχολίων. 420. 423. 427. 431. 432.

Dionysius Areopagita. 420.

Domni perversa explicatio verborum Joannis I. 14. *& habitavit in nobis*, rejicitur. 421.

S. Ephraim ἐν τῷ περὶ ἐνανθρωπήσεως καὶ εἰς τὸν μαργαρίτην. 430.

Epiphanius. 424. ἐν τῷ περὶ αἱρέσεως πρώτῳ βιβλίῳ. 424.

Erechthius. 425. 426.

Eusebii Pamphili Historia Ecclesiastica. 418.

Eustathius ὁ μέγας ὁ τῆς Ἀντιοχέων ἱερεύς. 411.

Eutyches. 406. 407. 415. 419. 423. 426. 428. 435. 436.

Flavianus. 419.

Gregorius Neocæsariensis. 425.

Gregorius Nyssenus. 404. 405. 424. 425. ejus catecheticus. 423. ἐν διαφόροις λόγοις. 424. contra Apolinarium. 421. 430. liber III. contra Eunomium. 423.

Gregorius Theologus Naz. 433. 434. 425. 405. 406. 416. 420. 421. 424. ἐν τῷ περὶ βαπτίσματος λόγῳ. 411. ἐν τοῖς γενεθλίοις, homilia in Natalem JESU. 423. ἐν τῷ περὶ υἱοῦ δευτέρῳ λόγῳ. id. ad Cledonium Epistola secunda. 423. 424.

Hilarius ὁ ὁμολογητὴς, confessor. 423.

Jacobus. (infra in Simeone.) ejus Epistola ad Basilium Antiochenum Episc. 437.

Ignatius ὁ θεοφόρος. 405. καὶ μάρτυς, Σμυρναίοις ἐπιστέλλων. 424.

Joannis Evangelistæ πράξεις καὶ βίος, 418.

Joannes Chrysostomus. 405. 421. 424. 425. τὸ κατὰ Ἰωάννην ἀναπτύσσων εὐαγγέλιον. ἐν ἑνδεκάτῃ ὁμιλίᾳ. 422. in priorem ad Timotheum 423. homilia III. in Epist. ad Ephes. 424. ὁ σοφὸς Ἰωάννης 430. ἐν τῷ περὶ τῆς ἀναλήψεως λόγῳ. 435.

Isidori monachi, genere Alexandrini Epistolæ. 406.
Julius Romæ Episc. 404. 405. 425. 426. 427. 436. ἐκ τοῦ περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἑνώσεως τοῦ σώματος πρὸς τὴν θεότητα. 423. ἐν τῇ πρὸς Δόκιον ἐπιστολῇ. 424. πρὸς τοὺς κατὰ τῆς θείας τοῦ Λόγου σαρκώσεως ἀγωνιζομένους. 427. ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ ὁμοουσίου. 436.
S. Leo Papa Romanus 428. 405. 423. 424. 427. 433. 435. 436. Epistola ad S. Flavianum CPol. 404. 428. tomus 435.
ad Leonem Imp. 404. 405. 407.
Macedonius. 428.
Manes. 417. 423.
Marcion. 423. 436.
Nestorius. 404. 407. 413. 415. 422. 426. 428. 436.
Nestoriana hæresis Paulo Samosateno suffragata. 436.
Paulus Emesenus Episc. 422.
Paulus Samosatensis. 426. 436.
Petrus Apostolus, ὁ κορυφαῖος, τὸ στόμα Ἀποστόλων. 423.
Petrus Alexandrinus, Martyr. 423.
Proclus CPolitanus. 405. 414. ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ, homilia in qvadragesimam, 422. ἐν τῷ εἰς τὸ γενέθλιον λόγῳ, καὶ ἐν ἄλλοις διαφόροις. 423. ἐν πυλχεριαναῖς μετὰ τὸ γενέθλιον. 435.
Severianus ὁ Γαβάλων, ἐν τῷ δ' περὶ πίστεως λόγῳ. 423. ἐν τῷ περὶ ἑνώσεως. id.
Severiani, οἱ ἀπὸ Σευήρου. 404. 405. 410. 420. 422. 427. ἡ τοῦ Σευήρου αἵρεσις. 410.
Simeonis stylitæ Epistola. 437. Simeon, Baradatus & Jacobus à probitate & concordiæ studio laudantur 408. & 419.
Synodus Nicæna, πίστις ἣν οἱ τιή ἅγιοι πατέρες ἐξέθεντο. 428. 436.
Chalcedonensis. 403. 406. 407. 419. 421. 423. 426. 427. 428. 432. 433. 435. 436. 437.
ἃ κατὰ Νεστορίου Κύριλλος ἐν Ἐφέσῳ διεπράξατο. 428. κατὰ τὴν ἱερὰν τρίτην σύνοδον παρήγαγε μαρτυρίας κατὰ Νεστορίου. 435.
CPolitana. 404. τὴν τῶν ρν σύνοδον ἣν, εἰ γέγονε, τῶν Αἰγυπτίων τινὲς εἰδέναι ἠθέλησαν. 436.
Ephesina λῃστρική. 419.
Theopaschitæ monachi qvidam Orientales. 429. eorum Epistola qvam Ephræmius Antiochenus confutavit. 436.
Valentinus. 423. 436.

CCXXX. *Eulogii* Patriarchæ Alex. (cujus adversus Novatum Cod. CLXXXII. CCVIII. CCLXXX. & alia scripta CCXXV. seqq.) τεῦχος.

τρίτον, Volumen tertium, ſimiliter ut ſuperiora deperditum & in *libros* diſtinctum *undecim*, qvorum *primus* continebat Apologiam pro litteris Synodicis ad Epiſcopum Rom. (Gregorium M.) miſſis, in qvibus reprehendebatur qvod nec qvatuor Concilia œcumenica, nec Leonis Rom. Epiſtolam nominetenus probaſſent, nec anathema dixiſſent Eutychi, Dioſcoro ac Severo. *ſecundus* expoſitionem fidei, *tertius, quartus* & *quintus* apologiam pro ſynodo Chalcedonenſi & Cyrillo Alex. adverſus calumnias hæreticorum. *ſextus* adverſus eos qvi putant humanis ſive philoſophicis conceptionibus veram Theologiam Chriſtianam poſſe ſubjici. *πρὸς τὺς οἰομένυς ἀνθρωπίναις ἐπινοίαις δύνασθαι τὴν ἀληθῆ τῶν Χριστιανῶν ὑποβάλλειν Θεολογίαν.* *ſeptimus* ad *Domitianum* Melitenes (Armeniæ) Epiſcopum, qvod recte dicatur *μία φύσις τȣ̃ λόγȣ σεσαρκωμένη.* *Octavus* ad Chriſtophorum qvendam de locis qvibusdam S. Scripturæ ſolutiones, & *ἐν τῷ θ′ σημείῳ* in nono capite, vitæ monaſticæ encomium. *Nonus* parænesis ad eos qvi ab Eccleſia diſceſſerunt, ipſi inter ſe in varias iterum partes miſere diviſi. *Decimus* adverſus *Agnoëtas* monachos, qvod ſcriptum laudatur à Gregorio Magno in Epiſtola ad Eulogium Alex. A. C. 600. exarata lib. VIII. 42. *Undecimus* deniqve, geſta Synodi Anno ſeptimo Mauricii (ita legendum pro Marciano) CHriſti 588. habitæ adverſus *Samaritas Doſitheanos*, Doſthenum ſive Doſitheum qvendam Simonis Magi æqvalẽ (non ut alii Samaritani Joſuam, nec JESUM noſtrum) pro magno illo Propheta per Moyſen Deut. XVIII. 15. prædicto habentes & reſurrectionem mortuorum inficiantes, qvam ex Moſaicis ſcriptis Eulogius confirmavit.

Indiculus ſcriptorum & hæreticorum ab Eulogio in his libris memoratorum.

Ad paginas editionis Græcæ Photii Hœſchelianæ.

Agnoëtæ contra qvos ſcribit Eulogius. 464. ſeq.
Ambroſius *ὁ θαυμάσιος ἐν τῷ περὶ ἐνανθρωπήσεως τετάρτῳ λόγῳ.* 444. 452. ad Albinum. 445.
Amphilochius Sides Epiſc. 463.
Apollinarius ἄνȣς. 437. 438. 439. 440. 445. 447. 448. *τὰ Ἀπολιναρίȣ νοȣ̃ντες.* 451. *νοσȣ̃ντες.* 452. *ἐν τῷ περὶ σαρκώσεως λόγῳ.* 447.
Arius. 448. *ἡ τῶν Ἀρειανῶν μανία.* 466.
Athanaſius. 438. 449. *ἐν τῷ περὶ σαρκώσεως λόγῳ.* 445.

Bara-

Baradatus. 463.
Basilius M. 449. 457. à Severianis perstingitur ἡ τῶν καππαδόκων καινοτομία καὶ Ἀθανασίου ἡ οἴησις. 448. Basilius ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἀνόμοιον ἀγῶνι (libris contra Eunomium) 457.
Christophorus ad qvem scribit Eulogius ὁσιώτατον eum appellans. 461.
Cyrillus Alex. 438. 444. 445. 446. 459. 463. 466. ὁ διδάσκαλος. 446. 447. 457. 458. ὁ θερμὸς τῆς ἀκριβείας ἐραστής. 441. τίς ἂν ἄλλος μεγαλοφωνότερος ἢ ἀξιοπιστότερος; 442. πολὺς ἐν διανοίᾳ. ὁ τοῖς ῥήμασι καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἀεὶ τὸν νῦν καταπιστεύων, τοῖς δὲ νοήμασι καὶ τὰ ῥήματα καὶ τὰ ὀνόματα συμμεταφέρων τε καὶ μεθαρμοζόμενος. 446. ὁ γνώμων τῆς ἀκριβείας. 452. τῆς ἀκριβείας διδάσκαλος. 454.
Epistolæ ad Succensum. 439. 446. 447. 449. 450. ad Valerianum Iconii Episc. 442. 449. 452. 453. 462. ad Acacium Melitenes Episc. 442. seq. 452. ad Eulogium. 443. 447. ἐν τῷ Θησαυρῷ. 453. ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Θησαυρῶν. 446. ἐν διαλόγῳ ὃς ἐπιγράφεται ὅτι εἷς ὁ Χριστός. 447. ἐν τῷ δευτέρῳ ἀναθεματισμῷ. 450.
ἐν τῷ πρὸς βασιλίδας προσφωνητικῷ. 450. ἐν τῷ λεγομένῳ πρώτῳ τόμῳ. 451. ἐν τῇ πρὸς σὲ δε * ἐπιστολῇ. 460. locus corruptus.
Dioscorus 437. 447. 450. 451.
Domitianus Melitenes Episcopus ad qvem scribit Eulogius. 459. 461.
Dosthen sive *Dosithens* à qvo *Dosithæani*, contra qvos scribit Eulogius. 466. 467. 468.
Eutyches 437. 438. 439. 440. 448. 451.
Flaviani (CPol.) libellus Theodosio Imp. oblatus. 444. 460. lectus in Concilio Chalcedonensi. 451. 460.
Gregorius Neocæsariensis ἐν τῷ περὶ τῆς κατὰ μέρος πίστεως. 445.
Gregorius Theologus. 447. 457. 466. ἐν τῷ ἀπολογητικῷ. 452. ὁ θεολόγος. 455.
Gregorii (Nazianzenus & Nyssenus) 448. 449.
Joannes Antiochenus Episc. 441.
Julio Rom. tributa Epistola ad Dionysium suspectæ fidei. 445. 448. Ejus Epistola ad Docium laudata à Cyrillo in Synodo Ephesina. 445. 446.
Leo Papa. 463. ejus Epistola 437. 461. perstingitur à Severianis τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ὁ τῦφος. 448.
Leonis Imp. ἐγκύκλια γράμματα qvibus Chalcedonensis Synodi decreta firmantur. 462.

Manes 440. 448. Manichæi Epistola ad Scythianum. 447.
Μωσαϊκὴ ὀκτάτευχος 466. octo libri Vet. Test. in qvibus familiam ducunt Moysis libri.
Nestorius. 440. 442. 443. 446. 452. 453.
Orientalium fides. 442. 444 452. 453. 454.
Οἱ Θεοφόροι πατέρες. 459. *πολλοῖς τῶν πατέρων* 457. &c.
Paulus Episcopus Emesenus. 441. 442.
Paulus Samosatenus. 448.
ὁ Πνευματομάχος (Macedonius) in Synodo CPol. condemnatus. 450.
Polemius. Apolinarii discipulus. 447.
Samaritani contra qvos scribit Eulogius. 466. seq.
Severus. 437. 444. 460. 463. *οἱ ἀπὸ Σευήρου.* 447. seq. *πρὸς τὸν γραμματικὸν Σέργιον γράφων.* 464. *ὁ καινὸς νομοθέτης* 457. *τῆς Σευήρου διασπορᾶς.* 462.
Simeon. Stylites. 463. *ὁ μέγας Συμεὼν ὁ ἐν τῷ στύλῳ τὸν ἀγγελικὸν ἐκεῖνον βίον διανυσάμενος.*
Simon Magus. 466.
Synodi Alexandrinæ *πίστις ἔγγραφος*, missa à Cyrillo ad Nestorium ante Synodum Ephesin. 450.
Synodus Chalcedonensis. 444. 447. 448. 451. 460. 461. sub Marciano & Leone (Thrace) Impp. 463.
CPolitana 447. 450.
Nicæna. 448. 450. 457.
Theodoretus sanctis viris annumeratur 461.
ὁ Θεολόγος. (Joannes Evangelista) 459.
Timotheus hæreticus. 463.
Theodorus Mopsvestenus. 451. 452.
Valentinus hæreticus 448. Ejus verba: *τῶν Γαλιλαίων ἐπὶ Χριστοῦ δύο φύσεις λεγόντων, πλατὺν καταχέομεν γέλωτα. ἡμεῖς γὰρ τοῦ ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου μίαν εἶναι τὴν φύσιν φαμέν.* 447.

CCXXXI. SOPHRONII Patriarchæ Hierosolymitani (A. C. 638. defuncti) *Synodica* missa ad *Honorium* * qvi Episcopus Romanus fuit ab A. 626. ad 638. Eadem est haud dubie qvæ missa ad *Sergium* CPol. Patriarcham (ab A. 610. ad 639.) servata exstat integra in Actione Undecima Synodi

* Fugit hic locus Photii, Combefisium in Histor. Monothelitarum p. 31. ubi tamen recte conjicit hanc Synodicam à Sophronio missam ad Honorium, non ad Joannem Papam, uti tradunt Cedrenus & Zonaras.

Synodi sextæ CPoli in Trullo habitæ A. 680. T. III. edit. Binianæ, & Labbeanæ VI. & novissimæ Harduinianæ T. 3. p. 1257 - 1296. Nam in eadem leguntur qvæ Photius in annotavit omnia, Magnus cum Apollinario percussus anathemate, Theodoreti contra Cyrillum scripta reprobata, duo distincti Origenes, vetustior alter & alter cognomine Adamantius: nec non Jacobus Syrus, à quo Acephali Jacobitæ dicti, cum aliis hæreticis condemnatus. Ex hac Synodica locum ubi hæreses & hæreticos anathemati Sophronius subjicit, exhibui Volum. VII. hujus Bibl. p. 483. seq. Satis autem constat vel ex ipsis Honorii & Sergii nominibus, recentius esse & subdititium additamentum, quod post verba p. 488, v. 9. Καὶ τὴν ἀσέβειαν σύστοιχοι exhibent Cotelerius T. II. monument. p. 790. & Mich. le Qvien ad Damascenum T. I. p. 528. Πρὸς τούτοις ἀνάθεμα ἔστωσαν καὶ κατάθεμα Κῦρος ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων μοιχὸς ἀθεσμώτατος, Θεόδωρος Φαρανίτης, Σέργιος Κωνσταντινουπόλεως, Ὀνώριος Ῥώμης, οἱ τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἱρέσεως ἀρχηγοὶ καὶ συνήγοροι, Πύῤῥος, Παῦλος, Πέτρος, οἱ τῆς βασιλίδος πρόεδροι, τῆς ἀσεβείας δὲ πρόβολοι, ἑαυτοῖς καὶ τῇ ἀληθείᾳ μαχεσάμενοι. Μακάριος Ἀντιοχείας καὶ Στέφανος ὁ τούτου μαθητὴς καὶ ἀπονοίας διδάσκαλος, Πολυχρόνιος, νέος Σίμων Μάγος, καὶ ὁ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν μέχρι νῦν τῇ ἀληθείᾳ μαχόμενος Ἁρμάσιος, τὸ κάθαρμα, οἵ τε σὺν αὐτοῖς αἱρετικοὶ καὶ τῆς ὀρθοδοξίας πολέμιοι, Σαῤῥακηνικῷ φρυάγματι σεμνυνόμενοι. *Præter hos anathema sit & catathema* Cyrus *Alexandrinæ Ecclesiæ scelestissimus adulter.* Theodorus *Pharanita*, Sergius *CPolitanus*, Honorius *Romanus, Monothelitarum hæresis duces & Patroni:* Pyrrhus, Paulus, Petrus, *regiæ qvidem urbis antistites, verùm impietatis propugnatores, secum & cum veritate pugnantes:* Macarius *Antiochenus, ejusq; discipulus simulqve amentiæ magister* Stephanus, Polychronius, *novus Simon Magus; & qvi Alexandriæ adhuc veritatem oppugnat* Harmasius *piacularis homo, qviqve cum illis hæretici atque orthodoxæ fidei hostes, Sarracenico fastu elati.*

In eodem volumine cum Sophronii synodica Photius ait se evolvisse χρήσεις sive *dicta sanctorum Patrum*, qvi vel ante vel post Chalcedonensem Synodum vel circa idem tempus floruere, duas in CHristo voluntates & duplicem operationem docentium. Collectio similis, diversa tamen legitur inter opera S. Maximi Confessoris, T. 2. p. 154. seq. Patrum nomina apud Photium sunt:

Ambrosius Mediol. ὁ τῆς ἐνθέου παῤῥησίας γνώμων ἀκίνητος καὶ τῆς εὐσεβείας.
Anastasius Episcopus Antiochenus.
Athanasius Alex. ὁ πολύαθλος.
Basilius Magnus, τῆς ἐκκλησίας ὁ κόσμος.

Ppp 3 Chal-

Chalcedonensis Synodus.
Constantinus qvæstor in libro contra Theodosium Acephalum.
Cyrillus Alex. ὁ νικηφόρος.
Diadochus Photices (in Epiro) Episc.
Dionysius Areopag. ὁ πολὺς μὲν τὴν γλῶσσαν, πλέον δὲ τὴν θεωρίαν, ὁ μαθητὴς Παύλου καὶ τοῦ Χριστοῦ μάρτυς καὶ τῶν Ἀθηναίων Ἐπίσκοπος.
Ephræmus Episcopus Antiochenus & Eulogius Alex. qvi multis scriptis Acephalos oppugnarunt.
Gennadius CPol.
Gregorius Naz. ὁ τῆς θεολογίας μυσταγωγός.
Gregorius Nyssenus πόταμος τῶν λόγων.
Heraclianus Chalcedonensis Episc. qvi scripsit contra Manichæos.
Joannes CPol. ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶσσαν.
Joannes Cappadox, Episcopus CPol. ἀνὴρ δεξιτῆς εὐκτήριον.
Joannes Scythopolitanus Episc. qvi pro Synodo Chalcedonensi egregie pugnavit.
Justinus Martyr, ὁ μαρτυρικοῖς αἵμασι βεβαιώσας τὴν φιλόσοφον.
Justinianus Imp. in Epistola ad Zoilum patriarcham Alex.
Leo Romanus Episc.
Leontius Monachus.
Petrus Myrorum sive Myrensis (in Lycia) Episcopus.
Severianus Gabalorum (in Syria) Episcopus.
Simeon Monachus & presbyter in Epistola ad Justinianum Imp. contra Nestorianos & Eutychianos.
Theodotus Episcopus Ancyranus (in Galatia.)
Theophilus calligraphus in libris contra Severum.

CCXXXII. *Stephani Gobari*, Tritheitæ & Eutychiani sæculo sexto, ut videtur, clari liber pridem deperditus de Patrum repugnantibus sententiis circa *capita* varii Theologici argumenti *duo & qvinqvaginta*. In excerptis Photianis è Gobaro citantur:

Alexander Hierapolitanus Episcopus & Martyr ad Origenem scribens eumqve vehementer laudans. p. 477.
Athanasius ab Arianismi criminatione defendit Dionysium Alex. p. 476. 477. Origenem in pluribus locis laudat. ibid.
Attici & Cyrilli Alex. de Joanne Chrysostomo sententia. p. 477.
Basilius Cæsariensis. p. 476.

Clement

Clemens ὁ στρωματεὺς & πολὺς ἄλλος τῶν θεοφόρων πατέρων ὅμιλος, multi alii divini patres Epiſtolam ad Hebræos cæteris Pauli annumerant & à Clemente Romano verſum ex Hebraico tradunt. p. 477. Nicolaitarum hæreſin agnoſcit, Nicolaum innocentem exiſtimat. ibid.

Cyrillus Alex. p. 475. 476.

Dionyſius Alex. p. 476. contra Sabellium pugnans viſus ad Arianos inclinare, licet Ario neutiqvam conſenſit, ut ab Athanaſio etiam demonſtratum. id. ejus ad Origenem Epiſtolæ, qvibus plurimum ei tribuit. p. 477.

Epiphanius de Nicolao diacono. p. 477. Origeni iniqvior. ibid.

Euſebius Pamphili, Nicolaitarum agnoſcit hæreſin. p. 477. Epiſtolam ad Hebræos cæteris Pauli accenſet. p. 477.

Euſtathius Antiochenus. p. 475.

Gregorius Nyſſenus περὶ ἀποκαταστάσεως. p. 476. de Montaniſtis. p. 477. bene ſentit de Origene. p. 477.

Gregorius Nazianzenus in Epiſtolis φιλόκαλον appellat Origenem. p. 477.

Hegeſippus libro qvinto τῶν ὑπομνημάτων. 472.

Hippolytus & Irenæus Epiſtolam ad Hebræos non putarunt eſſe Pauli. p. 477. de Montaniſtis ſcripſit (in opere adverſus hæreſes) ibid. de Nicolao Diacono. ibid.

Ignatius ὁ θεοφόρος, Nicolaitarum agnoſcens hæreſin. p. 477.

Joannes Chryſoſtomus, Epiſcopus CPol. Vide in Attico, Iſidoro & Theophilo.

Irenæus. p. 474. 476. 477.

Iſidori Peluſiotæ ſententia de Theophilo & Cyrillo Alexandrinis & de Joanne Chryſoſtomo. p. 477. Origenianiſmi a Severo poſtulatur. ibid.

Juſtinus Martyr Platonicum argumentum oppugnans. p. 475.

De Origene variæ Patrum ſententiæ. p. 477.

Papias Hierapoleos Epiſc. & Martyr. p. 476.

Severianus Gabalorum Epiſcopus. p. 474.

Severus p. 475. 476. Iſidoro Peluſiotæ notam Origenianiſmi voluit impingere. p. 477.

Theodoretus Cyri Epiſc. p. 477.

Theognoſtus ab Athanaſio laudatus. p. 477.

Theophili Alex. & aliorum ſynodus contra Joannem Chryſoſtomum. p. 477. Theophilus iſte Origeni iniqvior. ibid.

Titus

Titus Bostrensis. p. 473. libro I. contra Manichæos. p. 472. laudat Origenem, p. 477.

CCXXXIII. *S. Germani* qvi (ex Cyzici Metropolitâ) Patriarcha CPol. fuit ab A. C. 715. ad 730. ἀνταποδοτικὸς ἢ ἀνόθευτος, *retributorius* * (pro criminationibus Gregorio Nysseno impactis) & *interruptus*, (à corruptionibus qvibus scripta Nysseni interpolata esse ab hæreticis arguit,) sive *Apologia pro scriptis Gregorii Nysseni*, præcipue *dialogo* ad Macrinam sororem, *Catechetico* & *de vita perfecta*, qvod ab erroribus *Origenis* immunia sint: qvo de argumento conferentiam, si placet, Allatii librum de purgatorio p. 171. seq. 177. 945. & Papebrochium in Actis Sanctorum Maji T. 3. 161. At Liber Germani intercidit.

CCXXXIV. Excerpta ex *S. Methodii*, Episcopi & Martyris (de qvo lib. V. c. 1. p. 255. seq. dicere me memini) Dialogo pridem deperdito περὶ ἀναστάσεως *de resurrectione*, adversus Origenem. Laudatur hic Methodii liber ab Eustathio Antiocheno de engastrimytho p. 394. & alia ex eo fragmenta servata ab Epiphanio hæresi LXIV. qvæ est Origenianorum, & à Joanne Damasceno in parallelis sacris atqve Oratione 3. de imaginibus. Apud Photium autem p. 485. pro Ἀλκαίφρων recte alius Codex habet Ἀγλαόφων, inducuntur enim Methodius & Auxentius colloqventes sive disputantes cum Origenianarum partium defensoribus Proclo & Aglaophonte. Citatur à Methodio præter Josephum Judæum p. 492. Justinus Martyr. p. 488. Ἰουστῖνος ὁ Νεαπολίτης ἀνὴρ οὔτε τῶν χρόνων πόρρω ὢν τῶν Ἀποστόλων, οὔτε τῇ ἀρετῇ, κληρονομεῖσθαι μὲν τὸ ἀποθνῆσκον, κληρονομεῖν δὲ τὸ ζῶν λέγει. καὶ ἀποθνήσκειν μὲν σάρκα, ζῆν δὲ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Qui locus haud dubio repetitus est ex Justini libro, qvem hodie desideramus, de resurrectione, ut Grabio jam T. 2. spicileg. p. 193. observatum.

CCXXXV. Excerpta ex ejusdem *Methodii* libro itidem pridem deperdito περὶ τῶν γενητῶν, *de creatis*, qvod in tempore illa DEUS, & non ab æterno condiderit, adversus eundem Origenem qvem Centaurum appellat, atqve μαργαρίτας τοῦ ξενῶνος hoc est divina Ecclesiæ Christianæ dogmata Ethnicis commiscuisse erroribus indignatur.

CCXXXVI. Excerpta ex alio ejusdem *Methodii* libro περὶ αὐτεξουσίου καὶ πόθεν τὰ κακά, *de libero arbitrio & unde mala*, adversus Valentinianos & Origenem. Hic qvoqve Methodii liber lucem integer hactenus

* Sic Luitprandus Apologiæ suæ titulum fecit *retributionem*. Vide Trithemium de scriptor. Ecclesi. cap. 302.

ctenus non vidit, fortasse tamen adhuc alicubi delitescit MS. cum ejus editionem olim promiserit Allatius, nisi illa tantum ampliora fragmenta intellexit qvæ à Combefisio deinde vulgata habemus.

CCXXXVII. Excerpta ex ejusdem METHODII dialogo περὶ ἁγνείας, *de castitate*, sive Convivio virginum qvod editum Græce & triplici Latina versione donatum exstat à triumviris doctissimis Allatio, Possino & Combefisio, ut dixi Volum. v. hujus Bibl. p. 255. Allatii diatribam de Methodiis & Methodiorum scriptis una cum notis ejusdem Allatii & Henr. Valesii ad Convivium virginum, qvia raro obvia erant illius exempla, recudi curavi in spicilegio Patrum tertii seculi, qvod tomo posteriori operum S. Hippolyti subjunxi Hamb. 1718. fol.

CCXXXVIII. Excerpta de rebus Herodis ex JOSEPHI ἀρχαιολογίᾳ sive Antiqvitatum Judaicarum libris, de qvibus jam fecerat mentionem Cod. LXXVI. Proxime præla Sheldoniana Oxoniæ evasit atqve eruditorum jam manibus excipitur pulcherrima & accurato expolita studio editio insignis hujus scriptoris, curante eruditissimo viro Joanne Hudsono, de qva verius dicere liceat qvam cum editionem Græcam Josephi Frobenianam & Turbenianam Philonis evolvisset vir optimus Michaël Neander, scripsit in præfatione Theologiæ Bernhardi & Tauleri præfixa: *Josephi & Philonis Judæorum græca luculentissima & eloqventissima scripta adeo pulchris typis & characteribus in Gallia & Germania excusa, ut si angelis tales litteræ pingendæ essent, non sint picturi & effecturi pulchriores.* Qvanqvam vero typorum character tam est splendidus elegantissimusqve, tamen majus huic novæ editioni decus ab Hudsoni ingenio & industria accessit.

CCXXXIX. Excerpta de charactere ac generibus carminum & de celebrioribus poëtis ex *Procli* Philosophi *libris duobus* * χρηστομαθείας γραμματικῆς sive *electorum Grammaticorum*, qvos hodie desideramus. Hæc ipsa excerpta primus Græce cum versione sua & suis ac *Petri Joannis Nunnesii* Valentini scholiis in Hispania separatim vulgavit & Antonio Augustino Tarraconensi ArchiEpiscopo dedicavit *Andreas Schottus*: dein ex apographo Henrici Stephani, Magistri sui, collato cum duobus MSS. *Fridericus Sylburgius* recensuit, additisque castigationibus suis cum Schotti versione vulgavit ad calcem syntaxeos Apollonii Grammatici, Francof.

* Apud Svidam *libri tres*, & initio apud Photium *libri qvatuor* numerantur. Sed ex duobus tantum excerpta afferre se testatur Photius. Vide quæ notavi Volum VIII. hujus Bibl. p. 521. seq.

apud Andreæ Wecheli hæredes 1590. 4. & Hanov. 1615. 4. Titulus etiam Schotti & Nunnesii promittit scholia, qvæ in libro ipso non reperio.

Index scriptorum in Procli chrestomathia laudatorum.

Ad paginas editionis Frid. Sylburgii.

Antimachus Epicus poëta. p. 340.
Archilochus Parius Jambicorum poëtarum princeps. p. 342. Gygis temporibus floruit. id.
Arion Methymnæus poëta & citharœdus, primus dithyrambi auctor & cyclii chori ductor, teste Aristotele. p. 344.
Aristoteles p. 344.
Callimachus Batti F. Cyrenæus, poëta elegiacus p. 341.
Callinus Ephesius poëta elagiacus p. 341.
Chrysothemis Cretensis qvi primus νόμον Apollini cecinit. p. 344.
Κωμῳδεῖσθαι à Comicis perstringi, ut ἰαμβίζειν conviciari jambis. p. 342.
Curetes inventores ὑπορχήματος sive carminis cum saltatione decantati p. 345.
Cycli epici argumentum p. 340. seq.
Demosthenes orator κατ' ἐξοχήν p. 340.
Hegesias Salaminius à qvibusdam habitus auctor poëmatis, Κυπρία p. 341.
Hesiodus p. 340.
Hipponax Ephesius, Jamborum poëta. p. 342. Darii temporibus floruit. id.
Homerus Poëta κατ' ἐξοχήν. p. 340. à qvibusdam habitus auctor poëmatis κυπρία, qvod genero suo Stasino publicandum tradiderit. p. 341.
Hymenæus Terpsichores F. p. 346. Alius Atticus Hymenæus. id.
Jambe Thressa jambici carminis inventrix. p. 342.
Mimnermus Colophonius poëta elegiacus. p. 341.
Oracula p. 347. 349.
Panyasis Epicus poëta. p. 340.
Philetas Cous, Telephi F. poëta elegiacus. p. 341.
Phemonoë Apollinis προφῆτις, qvæ hexametris consvevit reddere oracula, ἔπος reperit. p. 340.
Phrynes Mytilenæus. p. 344.
Pindarus dithyrambum testatur repertum Corinthi. p. 344.
Pisander Epicus poëta. p. 340.
Pyrrhus Achillis F. à qvo genus saltationis Pyrrhichium. p. 345.
Simonides Amorginus, vel ut alii, Samius, Jamborum poëta. p. 342. Ananiæ (leg. Amyntæ) Macedonis clarus temporibus. id.

Sta-

Stasinus Cyprius Homeri gener; à qvibusdam habitus auctor poëmatis Κύπρια, p. 341.
Terpander p. 344.
Timotheus dithyramborum poëta p. 344.

CCXL. Excerpta ex JOANNIS PHILOPONI commentario in Hexaëmeron, qvem Sergii Patriarchæ CPol. svasu scripsit, illiqve dedicavit. Fuit Sergius Patriarcha ab A. C. 610. ad 639. De commentario illo jam mentionem fecit Photius Cod. XLIII. idemqve est qvem Græce & Latine editum habemus ut dixi supra p. 360. seq.

CCXLI. Excerpta ex PHILOSTRATI libris de vita Apollonii Philosophi, qvi itidem exstant, & qvorum jam supra Cod. XLIV. fecerat mentionem. Μυθογράφον Philostratum vocat Photius p. 533.

CCXLII. Excerpta ex *Damascii* Damasceni libro *de vita* Magistri sui *Isidori* Philosophi, de qvo jam dictum Cod. CLXXXI. & qvem intercidisse dolendum est, licet plura ex eo præter Photium Svidas nobis servavit. De Damascio ipso dictum ad Cod. CXXX.

Index Philosophorum ac Sophistarum, aliorumqve virorum clarorum, qvorum in excerptis è Damascio mentio.

ad paginas editionis Græcæ Photii Hœschelianæ.

Abraam ὁ τῶν πάλαι Ἑβραίων πρόγονος in monte Ἀργαρίζῳ (Garizim) Διὸς ὑψίστου ἁγιώτατον ἱερὸν καθιερωσάμενος. 562.
Ædesia Hermiæ uxor. 555.
Ægyptiorum ἱερογλυφικὰ γράμματα. 557. theologia de Sothi. 554. 558.
Agapius Rhetor & Grammaticus, CPoli & Alexandriæ. 572. seq.
Ammonius Hermeæ F. 554. Aristotelem maxime secutus, φιλοπονώτατος. 555. πλεῖστα ὠφέλησε τῶν πώποτε γεγενημένων ἐξηγητῶν. ibid. in Geometria & Astronomia præstantior plerisqve aliis, etiam vetustioribus. ibid.
Ammonius sive Ammonianus Criticus. 552. alius Ammonius de qvo p. 572. ὁμολογίας τίθεσαι πρὸς τὸν ἐπισκοποῦντα τὴν κρατοῦσαν δόξαν. γρυμαία παντοδαπῶν βιβλίων.
Anatolius. 565.
Anthusa ex Ægis Ciliciæ, inventrix divinationis è nubibus, temporibus Leonis Imp. 554.
Archiadas Hegiæ F. 568.
Aristoteles. 549. 550. 555.

Armerichus Asperis F. 572. ambo à Leone Imp. interfecti. 554.
Asclepiades. 557. 558.
Asclepiodotus. 571. Isidori præceptor. 559. Procli discipulus. 561. Aphrodisiensis domo, 559. 561. patria Alexandrinus. 559. gener magni Asclepiodoti. 563. ejus os, *οἰκητήριον τῶν χαρίτων*. id. plura de illo 560. 561. 562. in Medicis discipulus Jacobi. 560.
Athanasius Juliani tempore Episcopus Christianus, *ἐπισκοτῶν τὴν κρατοῦσαν δόξαν*. 564.
Brachmanæ ad Severum venientes. 553.
Brachmanum genera. ibid. precibus imbres eliciunt, averruncant famem, pestilentiam &c. ibid. seq.
Chaldaica Philosophia. 560.
Chrysippus. 550.
Damascius Damascenus, de se. 566. 572. jussus scribere *τὰ ὑπ᾽ τῶν ἀρχόντων πραττόμενα*. 550. Theodorico imperitante. 553.
Damiane, Jacobi Medici uxor. 560.
Demosthenes. infra, in Sallustio.
Dionysus Lycurgum & Arabas vino debellans. 566.
Dorus Philosophus, Damascii æqvalis. 561.
Emesion 565.
Epidaurius. 548.
Eunoius. 556. Rhetor *σοβῶν ἐν λόγοις*, turgidus. id.
Evpithius *Εὐπείθιος*. 568.
Eusebius Emesenus 566. 567.
Firmus. 571.
Galenus. 571.
Gensericus *Γιζέριχος* Carthaginiensium Rex. 557.
Gessius medicus. 573. (idem de qvo supra in hoc volumine p. 356.)
Gregorius Hermiæ frater. 555.
Hegias. 568.
Heliodorus Hermiæ F. Ammonii frater. 554.
Heraiscus Philosophus. 558. adde Svidam in *διαγνώμων* & *ἱερατικός*.
Hermias Ammonii & Heliodori pater. 554. Alexandrinus, auditor Syriani, Procli condiscipulus. id. uxor Hermiæ Ædesia. 555. filius præcocis ingenii. ibid.
Herodes Sophista. 556. imago Veneris ab eo consecrata. ibid.
Hierax Alexandrinus, Ammonii æqvalis. 555.
Hierius Plutarchi Atheniensis F. 556.

Hiero-

Hierocles. 550. ὁ τὰς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διατριβὰς ὑψηλοφροσύνῃ καὶ μεγαληγορίᾳ κοσμήσας &c. 551. ejus duo diversi commentarii in Platonis Gorgiam. id.
Hilarius Philos. 570.
Hippocrates. 560.
Hypatia γεωμετρικὴ perita Geometriæ. 563.
Jacobus Medicus, Medici F. Alexandrinus, 559. ejus uxor Damiane. 560. Proclo ægrotanti commendat λάχανα 560. Confer Rom. XIV. 2. & Petrum Possinum ad Nili Epist. CXXXVI.
Jamblichus. 549. 562.
Illus. 558. 564. 572.
Joannes. 565.
Isidori Alexandrini (cujus vitam Damascius scripsit) hymni, 552. uxor Domna, filius Proclus, diversus à Philosopho, & junior. 573. Isidoro à Marino persvasum ut διαδοχῆς ψήφισμα in se susciperet, ἐπ' ἀξιώματι μᾶλλον ἢ πράγματι τῆς πλατωνικῆς ἐξηγήσεως. 568.
Julianus Imp. 564. 572.
Lacharis Rhetoris συγγρά[illegible]τα qvæ auctorem testantur ἄνδρα ἱερὸν καὶ περὶ τὰ θεῖα βακχεύοντ[illegible] μεγαλοπρεπῶς. 556.
Leontius 550. 558.
Lucius Byzantinus hostis Christianorum. 572.
Marcellinus Dalmatiæ Dominus, αὐτοδέσποτος ἡγεμών. 557.
Marinus Procli successor, Isidorum Aristotelis Philosophiam docuit. 550. eiqve persvasit ut scholæ Atheniensis διαδοχὴν susciperet. 568. πολύστιχος ejus commentarius in Philebum Platonis, flammis datus ab auctore, cum is ab Isidoro intellexisset ἱκανὰ εἶναι τὰ διδασκάλου, sufficere jam qvæ Magister illius Proclus in Philebum scripsisset. ibid. in Parmenidem. 571. Patria ejus Neapolis Palæstinæ 562. Samaritanorum sacris desertis, Ethnicismum amplexus pauca scripsit non adeo magnum ejus ingenium testantia. id. infirmus corpore. 563. Athenis Epidaurum concessit. 571.
Marsus. 572.
Maximinus. 567.
Metrophanes Sophista, Lacharis ἔκγονος sive filius. 556.
Nomus Damascenus. 557.
ὀρφικὴ καὶ χαλδαϊκὴ ὑψηλοτέρα σοφία. 560.
Pamprepius Ægyptius, Grammaticus Athenis. 558. 563. seq. 571.
Patricius, 561.

Petrus præfectus. 564.
Pindarus. 549.
Plato. 549. 568. 560. 562. admodum re tenui & pauper fuit. 563.
Platonicæ scholæ successioni, περὶ τῇ Πλάτωνος χρυσῇ τὸ ὄντι σειρᾷ metuens Proclus. 563. ejus reditus non contemnendi, Procli tempore. 563.
Plutarchus. 562. Chæronensis, citatur. 553. (locus ut videtur petitus ex vita Tiberii Imp.)
Plutarchus Atheniensis. supra in Hierio.
Poëtarum fabulæ de aurea Saturni ætate &c. 548. versus. 548.
Porphyrius. 549. infra in Theodoro Asinæo.
Proclus. 549. 555. 558. 562. 563. 570. 572. 573. ejus commentarius in Philebum, supra in Marino, in Parmenidem. 571. Syriani discipulus. 554. præceptor Hierii. 556. Ad locum p. 564. de Isidoro: ἀφίκετο μὲν Ἀθήναζε τότε τῷ Πρόκλῳ ἐπιλαφήσων τὴν θυμιατρίδα φέρων, conferendus Lambecius VII. p. 404. seq.
Proclus junior, Isidori F. 573.
Ptolemæus ὁ ἄριστος ἡγεμὼν τῆς ἀστροθεάμονος ἐπιστήμης. 562.
Pythagoras. 549.
Pytheas Car. 562.
Qvirinus, Κυρῖνος, 556. (al. Δωρῖνος)
Sallustius Cynicus. 556. 570. physiognomon. 557. Rhetor, qvi omnes Demosthenis orationes civiles memoriæ mandavit. 570.
Sapientis dictum, πολυτελέστατον δαπάνημα ὁ χρόνος. 567. ἐν βυθῷ κεχωσμένη ἱερὰ ἀλήθεια. 569.
Severianus. 563. Damascenus. 574.
Severus Romanus (male de Imperatore, qvi p. 565. Bostra Arabiæ condidisse traditur, Schottus accipit) 546. Consul sub Anthemio. 553. 558. ἀνὴρ πατρίκιος. 568. ejusdem mentio. 554.
Soranus Mallotes Cilix, Medicus antiqvus. 560.
Stoica συμπεριφορά, sive obseqvium. 564.
Superianus Sophista Athenis. 556.
Syrianus 549. ejus discipuli Hermias & Proclus. 554.
Syrianus junior. 568.
Theagenes philosophus. 563.
Theo in poëtis & oratoribus versatissimus. 553. (idem à qvo Rhetoricam didicisse Damascium tradit Photius Cod. 181.)
Theodorus Asinæus sub Porphyrio αὐξόμενος κατὰ πῆχυν, cubitalibus auctus profectibus. 563.

Theodo-

Theodosius Imp. à scelere percussoris Lucii liberatus mirifice. 572.
Theosebius Hieroclis auditor. 551. per Deum Hebræorum expellens dæmonium. ibid. Multa ex Epicteti scholis mutuatus. 552. ejus annulus castitatis pignus σωφροσύνης δακτύλιον. 552. 574.
Uranius Syrus Cæsareæ-Palæstinæ princeps. 557.
Zeno 564. 558. magnus dux orientis. 574.
Zenodotus Philosophus Proclo dilectus. 563.
Fabula de Æsculapio sive Esmuno Sadyci filio, Dioscurorum sive Cabirorum fratre, amato ab Astronoë matre Deûm, Dea Phœnissa. 573.

CCXLIII. Excerpta ex *Himerii* Sophistæ *μελέταις* sive declamationibus, de qvibus supra Cod. CLXV, edita primùm Græce separatim una cum Polemonis nonnullis & fragmento Diodori Siculi, de Cleonide & Aristomene * ab *Henrico Stephano* Paris. 1567. 4. Declamationes ipsæ maximam partem deperditæ, pars in Bibliothecis adhuc inedita delitescit, ut dixi lib. IV. cap. 30. ubi etiam singularum titulos, è qvibus excerpta dat Photius, accurate annotatos reperies.

CCXLIV. Excerpta ex *Diodori Siculi* libris deperditis, 31. 32. 43. 36: 37. 38. & 40. qvorum partem H. Stephanus Græce vulgaverat, latineqve verterat in sua Diodori editione Græca Paris. 1559. fol. Integra ut apud Photium leguntur vertit *Laurentius Rhodomannus*, cum cujus interpretatione exstant in Diodori editione Græcolatina Wecheliana p. 892. seq. Schottus aliam versionem suam, non Rhodomanni in Photio repræsentat. Cantabrigiæ novam Diodori editionem exspectare jubemur ab eruditissimo viro *Josepho Wasseo*, Parisiis ab acutissimo *Terrassono*. Præ cæteris Photii excerptis notatu digna sunt qvæ de Mose & Judæorum populo, ex *Hecatæo* Milesio Diodorus libro XL. scripserat.

CCXLV. Excerpta ex PLUTARCHI Vitis *parallelis*, Dionis & Bruti, Demosthenis & Ciceronis, Phocionis & Catonis minoris, Alexandri & Cæsaris, Eumenis & Sertorii, Demetrii & Antonii, Pyrrhi & Marii, Arati & Artaxerxis, Agidis & Titi, qvæ omnes hodie exstant, ut dixi lib. IV. cap. 11.

CCXLVI. Excerpta ex ARISTIDIS Rhetoris *Panathenaico*, sive Oratione de laude Athenarum, qvæ exstat, ut dixi lib. IV. cap. 30. p. 379. seq.

CCXLVII.

* Hoc fragmentum sine nomine editum ab H. Stephano, Is. Vossius in Codice Florentino reperit tributum Diodoro Siculo, sub cujus nomine Græce & Latine nuper cum V. C. Joannis Boivini versione prodiit in Memoriis Gallice editis Academiæ litterarum elegantiorum Paris. 1717. 4. Amst. 1718. 12. Tomo secundo.

CCXLVII. CCXLVIII. Excerpta ex ejusdem ARISTIDIS *orationibus qvatuor Platonicis*, qvæ itidem exstant & ætatem tulerunt. vide ibid. p. 386.

CCXLIX. Excerpta ex *Anonymo de vita Pythagoræ*. Liber ipse Anonymi intercidit. Excerpta Photii cum versione sua *Lucas Holstenius* subjecit vitæ Pythagoræ scriptæ à Porphyrio, Rom. 1630. 8. & recusæ Cantabrig. 1655. 8. Cum eadem versione subjiciuntur etiam Jamblicho & Porphyrio de Pythagoræ vita editis à Ludolpho Kustero Amst. 1711. 4.

CCL. Excerpta ex libro *primo* & *qvinto* operis deperditi qvod *Agatharchides περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, de mari rubro* sive Arabico sinu & variis circa illius viciniam mirabilibus elucubraverat, legeruntqve olim Diodorus Sic. Strabo, Plutarchus. De Agatharchidis scriptis jam dictum Codice CCXIII. Hæc vero de mari rubro excerpta Græce primus vulgavit *Henricus Stephanus* cum excertis è Ctesia & Memnone qvibus Appiani Iberica & Hannibalica subjecit 1557. 1594. 8. Sed cum Latina *Laurentii Rhodomanni* versione & notis V. C. *J. Hudsoni* recusa sunt in tomo primo Geographorum Græcorum minorum ab eodem viro clarissimo vulgatorum Oxonii 1698. 8. Rhodomanni versio, qvam servavit etiam Schottus, lucem viderat separatim Helmst. 1594. 8. prodierunt & eadem excerpta cum *Rich. Bretti* Angli versione Oxon. 1597. 8. Indicem scriptorum ab Agatharchide laudatorum habes supra lib. IV. cap. 11.

Post excerpta ex Agatharchide p. 746. in Hœschelii editione Græca Photius memorat librum *Arriani*, his verbis, qvorum in Latina Schotti nullum deprehenditur vestigium: Ἀῤῥιανοῦ σύγγραμμα. Ὅτι Ἀῤῥιανὸς περὶ κομητῶν φύσεώς τε καὶ συστάσεως καὶ φασμάτων βιβλιδάριον γράψας, πολλοῖς ἀγωνίσμασι πειρᾶται δεικνύναι, ὅτι μηδὲν μήτε τῶν ἀγαθῶν μήτε τῶν φαύλων τὰ τοιαῦτα φάσματα ἀποσημαίνουσιν. *Arriani liber. Arrianus de Cometarum natura & constitutione atqve apparentiis librum scripsit qvo multis argumentis conatur demonstrare, qvod nihil neqve boni neqve mali, qvando apparent, portendant.* Hic est Arrianus ille qvem de metoris scripsisse testatur Jo. Philoponus in lib. 1. meteor. p. 79. Ἀῤῥιανὸς δὲ ἐν τῷ περὶ μετεώρων φησὶν ὡς Ἐρατοσθένης ὁ Κυρηναῖος ἰσχυρίζεται εἴκοσι καὶ πέντε μυριάδας σταδίων ἔχειν τὴν περίμετρον τοῦ μεγίστου τῆς γῆς κύκλου. Illud vero argumentum, qvod Cometæ malorum nuncii non sint, nostra memoria omnibus ingenii & doctrinæ viribus tuendum & illustrandum in se suscepit scriptis Gallice editis* Petrus Bælius. Diserte qvoqve & eleganter pro eodem disputavit, Joannes Georgius Grævius Oratione IV.

CCLI.

* pensées diverses A. 1683. Continuation des pensées diverses A. 1705. 12.

CCLI. Excerpta ex *Hieroclis* libro *περὶ προνοίας*, *de providentia*, memorato supra Cod. CCXIV. & pridem deperdito. Horum partem Latine vertit *Hugo Grotius* in sententiis Philosophorum de fato, editis Paris. 1624. 4. & Amst. 1648. 12. atqve inter opera Grotii Theologica, Tomo III. ibid. 1679. fol. Exstant & cum *Fed. Morelli* partim, partim cum Schotti versione, adjuncta Hieroclis commentario in aurea carmina Pythagoræ Græce & Latine edito Lond. 1655. 8. cum Jo. Pearsonii prolegomenis. Deniqve cum meliore interpretatione *Petrus Needham* vir doctissimus illa exhibuit in præclara sua Hieroclis editione, Cantabrig. 1709. 8.

CCLII. Excerpta ex *Vita Gregorii I. Papa Romani*. ἐκλογαὶ ἐκ τοῦ θειοτάτου βίου Γρηγορίου. Exstat qvidem vita hujus Gregorii scripta Latine à *Paulo Warnefrido* Aqvilejensi, editaqve à Papebrochio in Actis Sanctor. T. 2. ad 12. Martii & in Mabillonii Actis Sanctorum Ordinis Benedicti T. 1. nec non altera itidem Latina, in IV. divisa libros, auctore *Joanne* Monacho Casinensi & postea Diacono Romano, qvæ una cum priore occurrit in tomo qvarto operum Gregorii editionis novissimæ, Dionysio Sammarthano curante adornatæ Paris. 1705. fol. Sed Græca antiqvioris scriptoris, qvam legit Photius, nondum lucem vidit, qvod sciam. Addit idem Gregorium multas insignes lucubrationes Latina lingva composuisse, nominatim *Homilias in Evangelia, & vitas celebrium in Italia virorum utilibus narrationibus illustratas dialogis qvatuor*: qvæ utræqve commentationes inter S. Gregorii opera sæpius lucem viderunt. Deniqve monet Photius ZACHARIAM (qvi Papa fuit ab A. C. 741. ad 752.) non modo Dialogos sed alia etiam Gregorii scripta in Latinam lingvam vertisse post annos circiter CLXV. Ex his sola *Græca dialogorum versio* ætatem tulit, de cujus editionibus supra p. 357. In illis dialogis licet plura legantur fabulis simillima & prorsus incredibilia, tamen ita eorum lectione delectata fuit superiorum sæculorum ætas, ut in plures lingvas translati etiamnum in Bibliothecis pluribus occurrant. Nam Anglosaxonicam versionem ab Ælfrico Rege adornatam memorat Georgius Hickesius In Catalogo MSS. Anglosaxon. p. 71. T. 2. thesauri septentrional. Arabica dicitur exstare in Bibl. Colbertina. Gallicam duplicem, unam prosa veteri, alteram rhythmis Gallicis expressam ante hos qvingentos annos, nec non metaphrasin latinis versibus compositam asservant aliæ ut audio Gallorum Bibliothecæ.

CCLIII. ANONYMI *martyrium septem dormientium*, Ephesi imperante

rante Decio. Græce hactenus ineditum, sed Latine vulgatum à *Surio* 27. Jul. Vide supra, p. 140. In hoc martyrio mentio fit *Theodori* Æginensium Episcopi, qvi resurrectionem corporum vocavit in dubium.

CCLIV. ANONYMI *mart[y]rium Apostoli Timothei*, Græce similiter adhuc ineditum, Vide supra p. 150. sed Latine vulgatum sub *Polycratis* nomine, post Codicem Canonum Ecclesiæ Romanæ ex *Petri Pithoei* Bibliotheca Paris. 1687. fol. p. 366. 367. ubi pro *citagiarum*, ex Photio legendum *catagogium*, *καταγώγιον*.

CCLV.* ANONYMI *Martyrium magni Martyris Demetrii*, etiam hoc ineditum hactenus, sed Latine ex *Anastasii* Bibliothecarii versione vulgatum à *Joanne Mabillonio* T. 1. Analect. p. 66. De hoc Demetrio qvi Maximiano imperante CHristum morte sua honoravit, vide supra pag. 71.

CCLVI. Excerpta ex Actis deperditis SS. *Metrophanis & Alexandri*, qvi subiere martyrium anno XIX. Diocletiani. Hæc excerpta in qvibus de vita Constantini M. qvædam alibi vix obvia leguntur, *Franciscus Combefisius* post Historiam Monotheletarum integriora exhibuit Græce recensita ex codice Segvieriano, cum nova versione sua & notis. p. 573. seq. Apud Photium titulus est: *πολιτεία τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Μητροφάνους καὶ Ἀλεξάνδρου.* Sed apud Combefisium: *τὰ πραχθέντα ἐν Νικαίᾳ παρὰ τῆς συνόδου * ἐπὶ καθαιρέσει Ἀρείου.* Non coævi ut vult videri Constantino, sed junioris scriptoris hæc Acta esse probat Tillemontius Tom. VII. memor. p. 657.

CCLVII. *Vita* seu *certamen*, Βίος ἤτοι ἄθλησις *Pauli Episcopi CPol.* (circa A. 337.) ab Arianis pulsi in exilium, & postea obtruncati. *In* hac narratione, cujus sola excerpta à Photio servata habemus, plures errores notavit Valesius libro secundo observationum Ecclesiasticarum ad Socratem & Sozomenum. De Paulo videnda Acta Sanctor. *T. 2.* ad diem VII. Junii & Tillemontius tomo VII. memor.

CCLVIII. *Vita & certamen Magni Athanasii.* Etiam hæc intercidit, solis excerptis à Photio servatis, qvæ Græce & Latine præmittuntur novæ editioni operum S. Athanasii in tres distinctæ tomos qvam eruditissimo Montfaucono debemus Paris. 1698. fol. Scriptorem longe inferiorem esse sancti Doctoris, cujus vitam describit, ætate, & plenum indignis fide narrationibus, monet Godfridus Hermantius præfat. ad Vitam S. Athanasii scriptam Gallice: *c' est l' ouvrage d' un Grec beaucoup poste-*

* Alia Acta Synodi Nicænæ supra, Cod. LXXXVIII.

r.eur

vieur à S. Athanase & plein de fautes, qu' il n'est capable que de faire tomber dans l' erreur ceux qui voudroient s' y arrester.

CCLIX. ANTIPHONTIS Rhetoris *λόγοι διάφοροι*, *Orationes LX*, ex qvibus solas XXXV. genuinas esse notavit Cæcilius Siculus, qvi etiam Thucydide historico usum magistro scripsit. De hoc Antiphonte & ejus arte *Rhetorica* qvæ intercidit, & Orationibus ex qvibus XVI. hodie exstant qvemadmodum & de Rhetoribus qvos deinceps commemorabit Photius universis dixi lib. 2. cap. 26. Qvod vero Photius ait *tragædias* etiam illi à qvibusdam tribui, credibile est cum Rhetore confundi Antiphontem Tragicum à Dionysio tyranno interfectum de qvo dictum lib. 2. cap. 19. Proxime novam Orationum Antiphontis superstitum editionem exspectamus Regiomonti adornandam à Clarissimo Viro Theophilo Siegfrido Baiero, Bibliothecæ Senatoriæ præfecto.

CCLX. ISOCRATIS *Orationes LX*, ex qvibus Dionysius (Halicarnasseus) pro genuinis habuit XXV, Cæcilius XXVIII. Hodie exstant tantummodo XXI, illæ scilicet qvas legisse Photius se testatus est supra Cod. CLIX. *Artem* ejus *Rhetoricam* qvam memorat etiam Scholiastes Hermogenis p. 297. hodie desideramus. De *Epistolis* Isocratis dixi lib. 2. cap. 10. §. 7. Ad criminationem vero eorum, qvi Isocratem * voluerunt plagii arguere ideo, qvod in Panegyrico suo qvædam similia haberet Archini, Thucydidis & Lysiæ epitaphiis orationibus, bene respondet Photius nihil prohibere qvo minus circa idem argumentum tractandum pluribus eadem veniant in mentem qvorum tamen nullus alterum exscripserit. *ἀλλ' οὐδὲν κωλύει περὶ παραπλησίων ἀνακυπτόντων πραγμάτων, ταῖς ὁμοίαις ἐξεργασίαις χρῆσθαι καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν, οὐχ ὑποβαλλόμενον τὰ ἀλλότρια, ἀλλὰ τῆς τῶν πραγμάτων ἀναβλαστανούσης φύσεως τοιαῦτα οἷα καὶ τοῖς προλαβοῦσι προβαλλομένη ἐπιδείκνυται.* Duplicem Isocrati positam statuam æream memorat Photius, unam Cleocharis sculptoris opus Eleusine ab amico Timotheo cum hac inscriptione,

Τιμόθεος φιλίας τε χάριν, σύνεσίν τε προτιμῶν **
Ἰσοκράτους εἰκὼ τήνδ' ἀνέθηκε Θεαῖς.

Alteram in Olympii Jovis æde ab Aphareo Isocratis adoptivo filio,

Ἰσοκράτους Ἀφαρεὺς πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε
Ζηνί, θεούς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.

 CCLXI.

* Addendus hic locus observatis Jac. Thomasii τοῦ μακαρίτου in diss. de plagio literario §. 476. ubi de Isocrate.

** mireris Schottum qvi vertit: *honori amicitiæ atque hospitalitatis Deabus*, cum verba

CCLXI. ANDOCIDÆ *Orationes qvatuor*, hodie etiam superstites de qvibus dixi lib. 2. cap. 26. Nonnulla Andocidæ loca illustrat Palmerius in Exercitationibus ad scriptores Græcos p. 667. seq. Oratio de pace cum Lacedæmoniis ineunda prodiit qvoqve ex versione A. Pulvæi, Paris. 1557. Valerii Theonis commentarii in Andocidem, Svidæ in Θέων memorati interciderunt. Idem Svidas in Θεόδωρος refert contra Andocidem scripsisse olim Theodorum Byzantium. Apud Plutarchum in Alcibiade p. 201. seq. Hellanicus Andocidis genus refert ad Ulyssem. In veteri statua sed capite trunca apud Fulvium Ursinum p. 73. imagg. legas: Ἀνδοκίδης Λεωγόρου Ἀθηναῖος.

CCLXII. LYSIÆ *Orationes CCCCXXV*. λόγοι εἴκοσι πέντε καὶ τετρακόσιοι qvem numerum Plutarchi etiam codices confirmant, licet trecentas tantum & viginti qvinqve habeat Schottus. Ex illis genuinæ CCXXXIII. Hodie exstant non plures qvam XXXIV. Cæterum Paulus ὁ ἐκ Μυσίας, cujus censura à Photio reprehenditur, fuit Paulus ille Germinus Sophista, cujus commentarios in Lysiæ orationes pridem deperditos Svidas in Παῦλος commemorat.

CCLXIII. ISÆI, Lysiam magistrum suum feliciter imitati *Orationes LXIV*. ex qvibus genuinæ qvinqvaginta. Hodie tantum exstant decem. Isæus hic Demosthenem decem millium drachmarum pretio hoc est mille ducentorum & qvinqvaginta Joachimicorum instituit, atqve illi λόγους ἐπιτροπικοὺς contra Aphobum tutorem suum orationes (tres qvæ etiamnum exstant) elaborasse vel saltim emendasse & expolivisse traditur etiam à Libanio in Demosthenis vita.

CCLXIV. ÆSCHINIS *Orationes III. & Epistolæ IX.* qvæ omnes exstant, & de qvibus jam meminerat Cod. LI.

CCLXV. DEMOSTHENIS *Orationes*, qvas germanas LXV. fuisse Photius testatur. Hodie exstant duæ & qvadraginta. Ex illis qvasdam Critici tribuerunt Hegesippo, Hyperidi, Dinarcho, vel Lysiæ. In hoc capite Photius facit mentionem Aristidis Rhetoris, Aspasii Rhetoris, Callimachi οὐχ ἱκανοῦ ὄντος κρίνειν, Demetrii Magnetis, Libanii, & Longini* Critici. Plura etiam de Demosthene narrat similia iis qvæ apud Plutarchum

Græca nihil aliud tinniant, qvam: *amicitiæ causa & ingenium admiratus, Isocratis imaginem hanc Deo dedicavit Timotheus.* Sed pro σύνεσιν Schottus legit ξενίαν, ut est apud Plutarchum, qvi utramqve inscriptionem itidem refert, & plura alia, qvæ in hisce capitibus Photius eadem habet, in vitis decem Rhetorum.

* De Longino locus insignis p. 802. Λογγῖνος ὁ κριτικὸς, ἐπὶ Κλαυδίου

chum de vitis decem Rhetorum. Notat & compositionem nullam prætermittere, sed periodis omnia complecti, Demostheni esse cum Isocrate ac Lysia commune. *τὸ μὲν μηδενὸς φείδεσθαι συνθέσεως, ἀλλὰ πάντα διειλῆφθαι περιόδοις, ἔστι μὲν Ἰσοκράτους καὶ Λυσίου πρὸς Δημοσθένην κοινόν.* p. 801.

CCLXVI. HYPERIDIS *Orationes LXXVII.* (non sexaginta septem ut Schottus) è qvibus genuinæ LII. perierunt autem omnes præter unicam *περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν*, qvæ inter Demosthenicas est decima septima, ut notavi lib. 2. cap. 26. §. 10.

CCLXVII. DINARCHI *Orationes LXIV.* qvarum aliqvas *Aristogitoni* Hyperidis æqvali maluerunt nonnulli tribuere. Hodie non plures exstant qvàm tres, una Demostheni, Aristogitoni altera, tertia Philocli opposita.

CCLXVIII. LYCURGI *Orationes XV.* ex qvibus exstat hodie unica adversus Leocratem, qvam non modo Græce vulgavit *Philippus Melanchthon*, Witeb. 1545. 8. apud Johannem Luft, recusam Lipsiæ 1568. 8. sed etiam latina versione donavit, qvam evolvi editam Francof. 1548. 8. ex officina Petri Brubachi, ut adeo emendandum sit qvod olim scripsi lib. 2. cap. 26. §. 7.

CCLXIX. *Variorum sanctorum virorum sermones XXI. diversi argumenti.* HESYCHII presb. *Hierosol. ἐκ τοῦ εἰς τὸν ἅγιον Θωμᾶν ἐγκωμίου, ex Encomio in S. Thomam.* Sed qvæ deinde affert Photius, docent legendum esse *Ἀνδρέαν* non *Θωμᾶν*, ut jam notavit Labbeus de Script. Eccles. T. 1. p. 641. sunt enim repetita ex homilia Hesychii in Andream Apostolum qvæ adhuc exstat, & sæpe prodiit Latine ex versione Caroli Fabiani Lugd. 1615. & in supplemento Bibl. Patrum, Paris. 1639. T. 1. p. 821. atqve in editione Bibliothecæ Paris. 1644. 1654. T. 15. p. 821. & Lugdunensi T. XII. p. 188. & in Bibliotheca Combefisii Concionatoria Tomo VI. Græca nondum lucem vidit qvod sciam. Incipit: *σάλπιγξ ἡμᾶς ἀποστολικὴ πρὸς πανήγυριν ἤθροισε.*

CCLXX. *Joannis Chrysostomi* homilia *in S. Paulum Apostolum.* Qvæ ex illa affert Photius, non leguntur in septem homiliis laudi Pauli destinatis qvas cum veteri Aniani versione nuper exhibuit eruditissimus Montfauconus Tomo II. Operum S. Chrysostomi.

δὲ οὗτος ἤκμαζε, καὶ τὰ πολλὰ συνηγωνίζετο Ζηνοβίᾳ τῇ τῶν Ὀσροηνῶν βασιλίδι τὴν ἀρχὴν κατεχούσῃ Ὀδενάτου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς τετελευτηκότος, ἣν καὶ μεταβαλεῖν εἰς τὰ Ἰουδαίων ἔθη ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς δεισιδαιμονίας παλαιὸς ἀναγράφει λόγος.

CCLXXI. Excerpta ex ASTERII Amaseni Episcopi *Homiliis*, qvas partim habemus editas, partim hodie desideramus; ut accuratius & distincte notavi. Volum. VIII. hujus Bibl. (lib. V. cap. 28.) ubi etiam monui excerpta hæc Photii cum nova versione Combefisii & notis recusa in novo ipsius Auctario Bibliothecæ Patrum T. I. p. 211. seq.

CCLXXII. Excerpta ex LEONTII, Episcopi Arabissi in Cappadocia *sermone* εἰς τὴν κτίσιν καὶ εἰς τὸν Λάζαρον, *de creatione & de Lazaro*. Non memini editum esse, sed MStum habuit Allatius qvi in libro de Simeonum scriptis hoc ejus memorat initium; οὐδὲν ὡς ἔοικε τῆς ἀγάπης ἐστὶν ἰσχυρότερον.

CCLXXIII. Excerpta ex *Theodoreti sermonibus V. de laudibus Joannis Chrysostomi*, tot enim tantummodo evolvisse se Photius testatur, licet plures ab eo scriptos conjicit. Hodie sermones istos omnino desideramus. Confer Jo. Garnerii auctarium operum Theodoreti p. 30. seq. Inter alia Chrysostomus ab eo appellatur ἡ ἀκαινός σύνεσις, ὁ πολυώνυματος νοῦς, τῆς εὐαγγελικῆς ἐμπνοίας ἡ βίβλος, perinde ut à Proclo CPol. *Scriptura à DEO inspirata impolluta Bibliotheca, divina thesaurus intelligentia*.

CCLXXIV. Ex *JOANNIS CHRYSOSTOMI sermone in qvadraginta Martyres* Sebastenos, passos sub Licinio: de qvibus vide supra hoc volumine p. 121. Nec non ex ejusdem *sermonibus tribus in Joannis Baptistæ decollationem*. Vide supra p. 100.

CCLXXV. Ex *Hesychii* presbyteri Hierosol. A.C. 343. defuncti homilia deperdita vel saltim hactenus inedita in *Jacobum* Domini JESU fratrem & *Davidem* Regem τὸν θεοπάτορα, ubi Jacobo videas tribui primatum Apostolorum, præ Petro, verbis disertissimis. πῶς ἐγκωμιάσω τὸν τοῦ Χριστοῦ δοῦλον καὶ ἀδελφὸν, τὸν τῆς νέας Ἱερουσαλὴμ ἀρχιστράτηγον, τὸν τῶν ἱερέων ἡγεμόνα, τῶν Ἀποστόλων τὸν ἔξαρχον, τὸν ἐν κεφαλαῖς κορυφὴν, τὸν ἐν λύχνοις ὑπερλάμποντα, τὸν ἐν ἄστροις ὑπερφαίνοντα. Πέτρος δημηγορεῖ, Ἰάκωβος νομοθετεῖ, καὶ ὀλίγαι λέξεις τὸ τοῦ ζητήματος συνέστειλαν μέγεθος. Actor. XV. 13.-22.

Ex *Modesti*, post septimi sæculi initia ArchiEpiscopi Hierosol. homilia nondum qvod sciam edita εἰς τὰς μυροφόρους, *in mulieres ungventa ferentes*, ubi mentio *actorum Martyrii Mariæ Magdalenæ* qvæ virgo & ipsa virgini Mariæ semper præsens ad obitum illius usqve adfuerit, ἀρχηγὸς τῶν μαθητριῶν *discipularum præcipua*, deinde affecta martyrio Ephesi, ubi eam sepultam tradit qvoqve Gregorius Turonensis lib. I. de miraculis

marty-

martyrum c. 3. ut aliorum testimonia Modesto suffragantia omittam qvæ laudat Jo. Launojus in diss. de commentitio Lazari & Maximini, Mariæ Magdalenæ & Marthæ in Provinciam Galliæ appulsu. Paris. 1660. 8. & B. Antonius Reiserus noster in Launojo confessore p. 778.

Ejusdem *MODESTI ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν, in dormitionem Sanctiss. Deiparæ* sermo πολύστιχος, qvem ex Codice Segvieriano integrum descriptum se habere testatur V. C. Michaël le Qvien ad Damasceni Orat. ejusdem argumenti T. 2. p. 857. notatqve, licet Photius in illo *οὐδὲν ἀναγκαῖον, nihil necessarii* occurrere declaraverit nihilqve ex eo produxerit, hoc tamen in eo se observasse memorabile, qvod testetur neminem ante se fuisse qvi dormitionem Mariæ sermone solenni celebravit. Alium locū insignem duas voluntates & duas operationes *ἀσυγχύτως* & *ἀδιαιρέτως* in CHristo agnoscentem affert ex eodem sermone p. 820. Alios de hoc argumento aliorum sermones memoravi supra p. 116.

Ex ejusdem *Modesti* sermone nondum qvod sciam edito *εἰς τὴν ὑπαπαντήν, in occursum Domini*. Alios ejusdem argumenti sermones notavi supra p. 87.

CCLXXVI. Excerpta è *B. Nili* sermonibus duobus in Pascha, & tribus in CHristi ascensionem. Nilum hunc celebrem illum Ascetam, S. Chrysostomi discipulum intellige. Sermones ipsi hodie qvod sciam non exstant, editi certe non sunt. De aliis Nili scriptis dictum Volum. V. ad Allatii librum de Nilis.

CCLXXVII. Excerpta ex JOANNIS CHRYSOSTOMI *Homilia I. in Spiritum S.* (qvæ exstat T. VI. edit. Ducæi p. 173.) 2) *qvod CHristus, oriens, & in illud:* ascendit & descendit, *& qvod Spiritus S. omnipotens sit.* 3) *in CHristi incarnationem, & qvod unicuiqve climati præfecti sint angeli.* 4) *de uno legislatore, & in vestes Sacerdotum & de pœnitentia.* (T. VI. Ducæi p. 1.) 5) *in illud,* sufficit tibi *gratia mea* 2. Cor. XII. 9. (T. VI. Ducæi p. 284.) 6) *in illud 2. Cor. V. 17.* si qva ergo in CHristo, nova creatura. 7) *post Calendas & contra ebrios.* 8) *in illud 1. Theff. IV. 13.* nolumus vos ignorare de dormientibus. (T. V. Ducæi p. 375.) 9) *de pœnitentia.* 10) *in visionem Esaiæ qvam vidit contra Judæum & Jerusalem.* 11) *in prodigum, de pœnitentia, in lignum scientiæ boni & mali, & in latronem.* 12) *parænetico sermone de pœnitentia.* 13) *in terræ motum, Lazarum & divitem.* (T. V. Ducæi p. 87.) 14) *in illud Luc. XVI. 24.* mitte Lazarum. 15) *non adeo deflendos esse mortuos.*

CCLXXVIII. Fragmenta ex THEOPHRASTI scriptis 1) *περὶ τῶν μεταβαλλόντων τὰς χρόας, de animalibus colorem mutantibus.* 2) *περὶ ἰλιγγ-*

λύσεως.

λύσεως, de paralypsi sive nervorum resolutione. 3) *περὶ λειποψυχίας, de deliqvio animi.* 4) *περὶ ἰλίγγων, de vertigine.* 5) *περὶ κόπων de lassitudine.* 6) *περὶ τῶν ἀθρόως φαινομένων ζώων, de animantibus qvæ confertim & multa simul visuntur.* 7) *περὶ τῶν λεγομένων ζώων φθονεῖν, de animantibus qvæ dicuntur invidere.* 8) *περὶ ἱδρώτων de sudoribus.* & 9. *περὶ μελιττῶν, de apibus.* Ex his scriptis Theophrasti hodie exstant de vertigine, de lassitudine & de sudoribus. Cætera omnia desiderantur. Excerpta Photiana Græce primum edita ab Henr. Stephano Paris. 1557. 8. deinde cum aliis illius philosophi præstantissimi scriptis Græce & Latine, curante Daniele Heinsio, Lugd. Bat. 1613. fol. ut dixi supra lib. 3. cap. 9.

CCLXXIX. Excerpta ex *Helladii Besantinoi* * sive ex Antinoi urbe, Ægyptii, *χρηστομαθειῶν electorum* libris IV. qvos versibus jambicis exaraverat scriptor hic Ethnicus, Licinii & Maximiani temporibus clarus, multarumqve aliarum lucubrationem auctor, qvarum hi tituli apud Photium exstant, 1) Ἀθῆναι, 2) Αἰγύπτιος, 3) *προτρεπτικὸς adhortatorius*, 4) *Φήμη fama*, 5) *νίκη Victoria*, & 6) *πόλις Ἀντινόου urbs Antinoi.* Hæc Helladii scripta pridem interiere omnia, sed excerpta Photiana cum Schotti versione & *Joannis Meursii* notis excusa exstant ad calcem librorum Meursii postumorum de regno Laconico & Atheniensium Piræeo, Ultrajecti 1687. 4. recusa deinde tomo decimo thesauri Antiqvitatum Græcarum Gronoviani. Lugd. Bat. 1701. fol.

Index scriptorum & virorum illustrium qvorum in excerptis ex Helladio mentio,

ad paginas editionis Ultrajectinæ.

Æoles. 6. 11.
Æschines Rhetor. 21.
Agathocles filius figuli. 5.
Amphitruo vastator Cythni insulæ 15.
Androgeos Cretensis, Athenis interfectuus. 19.

Aratus.

* Apud Etymologici magni auctorem aliqvot locis citatur Βησαντῖνος ἐν τῷ vel ἐν τῆς περὶ χρηστομαθείας. Diversus ab hoc Helladius auctor Lexici de qvo supra Cod. 145. & 158. & ex qvo plurimum profecit Svidas, testatus eum fuisse Grammaticum Alex. Theodosii jun. temporibus clarum, cujus etiam *laudes* scripsit, nec non *ἔκφρασιν φιλοτιμίας descriptionem ambitionis*, Διόνυσον ἢ Μοῦσαν, *Dionysum sive Musam* & *ἔκφρασιν τῶν λουτρῶν Κωνσταντιανῶν, descriptionem balnei Constantiani.*

Aratus. 10. 13.
Argivorum Scytalismus. 22.
Ariſtophanes. 18.
Ariſtoteles ὁ τῦ περιπάτε προςάτης à Platone ἵππος, eqvi pullus cognominatus, velut recalcitrans adverſus ſuum præceptorem. 17.
Attici. 3. 14. 16. 17. 19. 24. eorum apophthegmata. 20. ſeq. qvatuor judicia de cæde, Areopagiticum, Palladium, Delphinium & Phreaticum. 23.
Bradyllis ex Carbonario, dux Illyriorum. 5.
Callicles. 21.
Callimachus 13. ἐν Ἑκάβῃ 8. (rectè Meurſius Ἑκάλῃ, qvi de Callimachi ſcriptis plura, ſed de his dictum plenius ſupra lib. 3. cap. 19.)
Cercidas poëta. 17. patria Megapolitanus (aliis Cretenſis ut apud Laërt. VI. 76.) μιμιάμβων ſive μελιάμβων Poëta & legislator Arcadum, laudatus Ptolæmeo Hephæſtioni apud Photium ſupra Cod. 190. Stephano Byz. in μεγάλη πόλις, Polluci, Athenæo, Stobæo, Galeno, Æliano. Vide Menagium ad Laërt. p. 254. qvi alios præterea Cercidas commemorat.
Comici. 15. 25.
Corinthii. 19.
Demoſthenes 20. 21. Orat. contra Midiam. 16.
Didymi XIII. libri proverbiorum 4. idem opus reſpicitur. 18.
Dionyſius 3. Halicarnaſſeus. 12. (Meurſius in notis de variis diſſerit Dionyſiis, de qvibus vide ſi placet ſupra lib. 3. c. 32.)
Dionyſius Siciliæ Rex, agaſonis F. 5.
Dionyſii (junioris) tragœdiæ, in qvibus multa improbanda. 14.
Epicharmus ὁ Δωριεὺς qvi Dorice ſcripſit. 17. (ejus dramata & alia ſcripta enumerat Meurſius in notis, de qvibus dixi lib. 3. cap. 19.)
Euphorion 16. Chalcidenſis patria, incola Athenienſis, vocibus parum Atticis utitur. 14. (de Euphorionis hujus, & alterius Athenienſis ſcriptis plura Meurſius in notis. Vide etiam ſupra lib. 2. cap. 19.)
Galenus. 4.
Grammatici 18. interpretes Homeri 9. τεχνολογῦντες. 17. Grammaticorum ἀντίφρασις. 22.
Hercules Olympia inſtituens. 18. de Eleuſiniis, Iſthmiis, Nemeis, Panathenæis, Pythiis, ibid.

Hermeas ex servo eunucho rex Aterna in Thracia. 5.
Hesiodus. 26.
Hippocrates. 16.
Homerus. 4. 8. 9. 10. 13. 25.
Jones. 6. 13. 24.
Medici. 12.
Menander. 14.
Metalus Syracusius, ungventi Metalei repertor. 14. (Megalum & ungventum Megaleum vocant alii, ut docet Meursius in notis.)
Moses alpha *dictus*. 3. *Mater* (Cypseli) *Regis Corinthi & uxor Amphionis claudicans*, lambda. 10.
Nicander. 13.
Oës ἀῆς, * è mari rubro editus, qvi Astronomiam & literas homines docuerit. 24. (Ωάννης apud Syncellum p. 28.)
Orthagoras ex coqvo princeps Sicyonis. 6.
Phercydes ὁ τὴν γενεαλογίαν συγγεάψας. 15. phthiriasi obiit, perinde ut Acastus Peliæ F. & Sylla. 15. (His Alcmanem, Callisthenem, Evnum & Mutium addit Plutarchus in Sylla. De Pherecydis scriptis plura Meursius in notis, de qvibus etiam dixi lib. 2. cap. 23. §. 26.)
Philo. 3.
De Philomela, fabula. 8. seq.
Philonides Sophoclis versum παρῳδήσας. 5.
Philoxenus ad latomias dari maluit, qvam Dionysii tyranni laudare tragœdias. 14.
Plato. 17.
Polemo. 18.
Porus, Indorum Rex, tonsoris F.
Praxiteles Athenis interfectus, qvod arietem vivum excoriasset. 22.
Pyrrhus Molossus. 5.
Sophocles. 5. Atticus. 17.
Sylla sæpius COS. ob prospera fata ἐπαφρόδιτος dictus, phthiriasi interiit. 15.
Theseus heros δρασικώτατος. 16.
Xenophon in ἑλληνικοῖς. 12. homo bellis assvetus, non satis certus νομοθέτης ἀττικισμοῦ. 18.

Ei

* Noachum Patriarcham sub hoc nomine latere multi notarunt. Vide qvæ dixi in Codice pseudepigrapho Veteris Test. p. 255. seq.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ τεύχει τῷ αὐτῷ περιεί-χετο μέτρῳ καὶ Ἑρμείου ἑρμοπολίτου πάτρια τε τῆς ἑρμουπόλεως, καὶ ἕτερά τινα. καὶ μὴν καὶ Σερήνου γραμματικοῦ ἐν διαφόροις μέτροις δράματα διάφορα. Ἀνδρονίκου πολιτευομένου, καὶ αὐτοῦ ἑρμοπολίτου, πρὸς τὸν κόμητα Φοιβάμμωνα τὸν κοινοπολίτην. καὶ οὗτος δὲ δραμάτων ἐςὶ ποιητὴς, διαφόροις μέτροις τοὺς λόγους ἐντείνων. ἔτι δὲ καὶ Ωρα-

In eodem codice (inqvit porro Photius,) *similis carminis genere* (Jambico) *continebantur* patria instituta Hermiæ a) Hermopolitani, *& alia nonnulla.* Sereni b) *quoque* Grammatici *varia* dramata *vario carminis genere, &* Andronici c) *qvi Remp. gessit,* Hermopolitani *ad comitem* Phœbammonem civem suum. *Et hic* dramatum *auctor variis versibus libros composuit.*

Sss 2

a) *Hermiæ* varii in veterum scriptis memorantur ex qvibus nonnullos retuli Volum. V. p. 96. seq. His addendi 1) Hermias *eunuchus* de qvo Laërtius in Aristotele, & Photius hoc ipso capite ex Helladio. 2) Hermias, pater *Ammonii* philosophi, de qvo Svidas è Damascio: 3) Hermias *Geometra* de qvo Plutarchus IX. 1. sympos. 4) Hermias Medicus *Ophthalmicus* Galeno laudatus. 5) Hermias *Methymnæus* Sicularum rerum scriptor, qvi citatur à Diodoro Sic. & Athenæo. 6) Hermias *hæreticus* à qvo Hermiani. 7) Hermias Ægyptius in Concilio Sardicensi A. 347. 8) Hermias *Abydi* Episcopus qvi Concilio Chalcedonensi interfuit A. 451. atqve alius ut videtur in Concilio Romano A. 503. 9) Hermias *Curiensis* ex Curio Cypri opido, cujus Jambi citantur ab Athenæo & cui Philistionis φιλογέλων tributum à nonnullis è Svida discimus. Confer Reinesii Var. Lect. lib. 1. cap. 5. 9) De Hermia *Hermopolitano* Ægyptio qvi præter Photium meminisset, non reperi. Ille addendus Vossii Historicis Græcis.

b) *Ælium* intellige *Serenum Atheniensem*, cujus ex Svida feci mentionem Volum. VII. p. 70. Meminit & Etymologici magni scriptor in βυκέρας. Alius *Serenus Antissensis* ex Antissa Lesbi civitate, cujus *libri duo de sectione cylindri & coni per verticem,* ad Cyrum amicum editi sunt Latine à Frid. Commandino ad calcem Apollonii Pergæi Bonon. 1576. fol. & Græce è tribus MSS. Bibl. Christianissimi cum Commandini versione ad calcem luculentæ editionis Apollonii Græcolatinæ, qvam Oxonii è theatro Sheldoniano curavit illustris doctrinæ vir Edmundus Hallejus, 1710. fol. Apollonii Pergæi Conica commentariis illustrasse se innuit hic Serenus lib. 1. proposit. 10. itaqve Archimede junior est, licet apud Marinum in προθεωρίᾳ ad data Euclidis p. 457. edit. Oxon. legas: πολλὰ τεταγμένα φύσει ὕστερον Ἀρχιμήδης τε Σερήνου ἐθεώρει ὅτι τέτακται. ubi Dav. Gregorius putat legendum ὕστερον Ἀρχιμήδους ὁ Σέρηνος ἐθεώρει. Alius P. Serenus *Sammonicus* nec non A. *Septimius* Serenus, de qvibus in Bibl. Latina. Alius Serenus Medicus, cujus meminit Aëtius tetrab. 2. lib. 2. cap. 16.

c) Schottus vertit *communem urbis conditorem*, sed pro κοινοπολίτης legendum κοινοπολίτην qvod significat hominem ex communi civitate, nisi malis κυνοπολίτην ex Cynopoli Ægypti urbe. Phœbammonis Sophistæ in Thebaide Ægypti urbe clari mentio in Jo. Moschi prato c. 143. De Phœbammone Rhetore dixi lib. IV. c. 31. p. 457.

πόλλωνος γραμματικοῦ περὶ τῶν πατρίων ἀλεξανδρείας. συντίθησι δὲ καὶ αὐτὸς δράματα τῷ ὁμοίῳ τύπῳ· ἀλλὰ καὶ Κύρου ἀντιοπολίτου εἰς Μαυρίκιον δοῦκα καὶ τὸν ἡγεμόνα παρόντα τῇ ἀκροάσει. ἐν ἰαμβικῷ δὲ μέτρῳ καὶ οὗτος τὴν αὐτοῦ συντίθησιν πόνον. εἰσὶ δὲ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ διάφοροι, πρὸς διαφόρους, γραφαῖς ποικιλλόμεναι διαφόροις. καὶ ἕτεροί τινες ἐγκωμιαστικοὶ λόγοι.

posuit. Ad hæc vero Horapollinis d) Grammatici de patriis rebus Alexandrinorum. *Composuit & ille* dramata *simili stylo. Sed &* Cyri e) Antipolitani in Mauritium ducē, f) *qui recitationi interfuit. Jambis & ille laborem suum comprehendit. Sunt ejus varia* Epistolæ *ad varios, pigmentis adumbrata, & alia nonnulla* orationes *laudatorii generis.*

CCLXXX. Excerpta ex libris V. Eulogii Alex. contra Novatianos, de qvo opere pridem deperdito jam dictum Cod. CLXXXII. & CCVIII.

Totam deniqve Photii Bibliothecam claudit Epistola ad Tarasium fratrem, de qva jam feci mentionem supra p. 378.

Index

d) De Horapólline Grammatico, qvem Theodosii Imp. temporibus Alexandriæ docuisse Svidas testis est, vide supra lib. 1. cap. 13. §. 3.

e) Pro *ἀντιοπολίτου* legerim *Ἀντινοοπολίτου Antinoopolitani.* Diversus hic Cyrus à Cyro altero Poëta antiqviore Panopolitano qvi temporibus Honorii & Arcadii floruit, & apud Evagrium, Svidam atqve alios laudatur: Necnon a Fl. Cyro qvi Consul fuit A. C. 441. & cujus aliqvot Epigrammata leguntur in Anthologia, & à Cyro Floro, Pauli Silentiarii, (qvi in aula Justiniani claruit & encœnia templi Sophiæ CPoli A. C. 562. pulcherrimo carmine Jambico celebravit) parente:, Confer Reinesii Varias Lect. p. 471. & 561. Omitto Cyrum ineptum Sophistam, qvem perstringit Philostratus in Damiano, & Cyrum archiatrum Edessenum cujus meminit Aëtius tetrabibl. II. lib. 2. c. 91. Interdum κῦρος Græcis non nomen proprium est, sed honoris vocabulum pro κύριος, ut in Cyro Theodoro Prodromo notavi Volum. VI. p. 816. Confer Gretserum de cruce T. 2. p. 2330. 2721. 2725. & Meursii, Cangiiqve glossaria.

f) Schottus in versione sua habet *Imperatorem*, qvod in Græco non reperio. Mauritius Imperator fuit ab A. C. 582. ad 602.

Index Alphabeticus Scriptorum de qvibus Photius in Bibl.

Numeri majores Codicum denotant illos de qvibus ex instituto dissavit, minores, qvorum obiter mentio.

Abas. 190.
Abibus Gamalielis F. 171.
Abraam Ebræus. 242.
Acacius Berrhoënsis. 59.
Acacius Melitensis, 169.
Acacius Scythopol. 169.
Acephali. 225. 226. 228.
Acestorides. 189.
Achilles Tatius LXXXVII. 94. 166.
Achillius. 85.
Adda Manichæus. 85.
Adelphius Massalianus. 52.
Adelphiani. id.
Adrianus Imp. C.
Adrianus Christianus. II.
Ædesia. 242.
Ælius Dionysius Halic. CLII. 161.
Ænesidemus. CCXII.
Æschines Orator. LXI. CCLXIV. 279.
Æschines Socraticus. 61. 158.
Æschylus. 158.
Æsopus. 190.
Aëtius Amidenus. CCXXI. 178.
Aëtius hæreticus. 162.
Africanus XXXIV. 163.
Agapius Rhetor. 242.
Agapius Massalianus. 52.
Agapius Manichæus. CLXXIX.
Agatharchides CCXIII. CCL.
Aglaophon. 234.
Agnoëtæ. 230.
Alcman. 190.
Alexander Dionysii Halic. pater. 83.
Alexander Aphrodiseus. 214.
Alexander Hierapol. 232.
Alexander Magnus. 190.
Alexandri & Metrophanis Martyrum Acta. CCLVI.
Alexander Myndius. 190.
Alexander (Polyhistor) CLXXXVIII. 189.
Alexander Trallianus. 178.
Alphæus Massalianus. 52.
Alypius Cappadociæ Archiep. 52.
Ambrosius. 226. 229. 230. 231.
Ammon Geometra. 80.
Ammonius sive Ammonianus Criticus. 242.
Ammonius (Hermeæ) Alex. 181. 214. 242.
Amometus. 189.
Amphilochius Iconiensis. 52. 226. 229.
Amphilochius Sidæ Episc. 52. 230.
Amyntianus CXXXI.
Anastasius Antioch. 231.
Vindanius Anatolius Berytius. CLXIII.
Anatolius. 242.
Anaxagoras Athen. vide Praxagoras.
Andocides CCLXI.
Andreas Monachus. 161.
Andronicianus. XLV.
Andronicus Hierapol. 279.

Anomæi. 102.
Anonymi XXIV. XXXVI. XXXVII. CXV. CXVI. CXVII. CXLVI. CXLVII. CXLVIII. CLXX. CXCVIII. CCXLIX. CCLIII. 161.
Antalcidas. 61.
Antenor. 190.
Anthimus Trapezuntius Episc. 228.
Anthusa. 242.
Antimachus Poëta 161. 213. 239.
Antiochus Mythographus. 190.
Antiochus Ptolemaidis. 229. 59.
Antipater Acanthius 190.
Antipho CCLIX.
Antisthenes. 158.
Antonius Diogenes CLXVI.
Aphthonius Sophista CXXXIII.
Aphthartodoceta. 162.
Apollinaris Hierapolitanus. XIV.
Apollinaris hæreticus. 230. 231. 229. 162.
Apollodorus CLXXXVI. 161. 189.
Apollonius Astronomus. 190.
Apollonius Stoicus. 161.
Apollonius Tyanensis. 39. 44. 241.
Apollonius Medicus. 216.
Apostolorum vitæ. 170. 114. 179.
Appianus LVII.
Apulejus. 163.
Aramus. 177.
Aratus. 279.
Archelaus (Mesopotam. Episc. 85.
Archelaus Cæsariensis 52.
Archelaus Cyprius. 190.
Archiadas. 242.
Archilochus. 239.
Archinus Rhetor. 260.
Arion. 239.
Aristarchus Grammaticus. 190.
Aristides Rhetor. CCXLVI. CCXLVII. 158. 265.
Aristides Christianus. 34.
Aristo Peripateticus. 189.
Aristocles. 158.
Aristogiton Rhetor. 267.
Aristonicus Tarentinus. 190.
Aristophanes Grammaticus. 161.
Aristophanes Comicus. 279.
Aristoteles. 189. 190. 239. 242. 279. 214. 161.
Aristoxenus. 161.
Arius hæreticus. 222. 229. 230 127. 136. 140.
Arrianus LVIII. XCI. XCII. XCIII. 82. de cometarũ significatione. CCL.
Artemo Magnesius. 161.
Artemo hæreticus. 48.
Asclepiades. 242.
Asclepiodotus. 242.
Aspasius Rhetor. 265.
Asterius Amasenus. CCLXXI.
Astræus. 166.
Athanasius XXXII. CXXXIX. CXL. 75. 127. 162. 226. 227. 229. 230. 231. 232. 242. ejus vita CCLVIII.
Athenæus Naucratita. 161.
Athenagoras. 234.
Athenagoras Boëthi amicus. 155.
Athenodorus Eretriensis. 190.
Atticus CPol. 52. 229. 232.
Augustinus. 53.
Aurelius Carthag. Episc. 53.
Bacchylides. 190.
Balager. 166.

Balaamus

Balaamus Propheta. 223.
Baradatus. 229. 230.
Bardesanes. 223.
Basilides Sophista. 158.
Basilius Caesariens. CXLI. CXLII. CXLIII. CXLIV. CXCI, 4. 5. 43. 225. 226. 229. 230. 231. 232. 75. 137. 138. 140. 162.
Basilius Cilix presb. XLII. CVII. 95.
Basilius Seleuc. CLXVIII.
Bizus Seleucia Episc. 52.
Blemmyum Prophetae 80.
Boëthus. CLIV. CLV.
Botrys Myndius. 190.
Brachmanae. 242.
Brazes Persa. 228.
Brutus. 158.
Caecilius Siculus 61. 259. 260.
Caesarius. CCX.
Cajus presb. XLVIII.
Cajanita. 227.
Calchas vates. 190.
Callicles. 279.
Callimachus. 190. 239. 265. 279.
Callinicus. 228.
Callinus Ephesius. 239.
Callixenus. 161.
Candidus Isaurus. LXXIX.
Canonum Ecclesiasticorum collectio Syris usitata. 228.
Carmanus vates 166.
Cassianus. CXCVII.
Castor 197.
Celestius. 53. 54.
Celestinus Rom. 53. 54.
Cephaleon. LXVIII. 161.
Cercidas. 190. 279.
Chaldaica Philosophia. 242.
Charinus jambographus. 190.
Lucius Charinus, Manichaeus. CXIV.
Chio Matridis F. 224.
Chiron Medicus. 190.
Choricius. CLX.
Christophorus. 230.
Chrysippus Hierosol. 171.
Chrysippus. 242.
Chrysothemis Cretensis. 239.
Cicero 190.
Cinnaeus. 213.
Clearchus. 224.
Clemens Alex. CIX. CX. CXI. 117. 232.
Clemens Rom. CXII. CXIII. CXXVI.
Cleophanes Myrleanus. 176.
Cocytus. 190.
Conon mythographus. CLXXXVI. 189.
Conon Tritheita. XXIII. XXIV.
Constantinus quaestor. 231.
Constantinus Magnus, Imp. 62. 256.
Constantius Imp. 53.
Cosmas Diac. Alex. 194.
Cosmas Indopleustes XXXVI.
Cratinus. 190.
Crinagoras. 190.
Critias. 158.
Ctesias LXXII. 68. 189.
Cyclus Epicus. 186. 239.
Κυπρία, poëma. 239.
Cypriani & Justinae martyrium. CLXXXIV.
Cyriacus Paphi Episc. 229.
Cyrillus Alex. XLIX. LIV. CXXXVI. CLXIX. 226. 227. 229. 230. 231. 232. 75. 162.
Cyrillus Hierosol. 89. 229.

Cyrus

Cyrus Antinopolitanus. 279.
Dadoës Massalianus. 52.
Damascius. CXXX. CLXXXI. CCXLII. 166.
Damostratus. 161.
Daniel Propheta. 184.
Dares. 190.
Demetrius Alex. 117.
Demetrius Magnes. 265.
Demetrii martyrium. CCLV.
Demetrius Scepsius. 190.
Democritus. 163.
Demodocus. 190.
Demosthenes CCLXV. 158. 176. 239. 242. 279. 263.
Dexippus. LXXXII. 77.
Diadochus Photices Episc. CCL. 231.
Didymus. 279.
Dinarchus. CCLXVII. 265.
Dio Cassius. LXXI.
Dio Chrysostomus Prusæus. CCIX.
Diodorus, Valerii Pollionis F. CL.
Diodorus Siculus LXX. CCXLIV.
Diodorus Tarsensis. CCXXIII. 85. 102.
Antonius Diogenes. CLXVI.
Diogenes Cynicus. 161.
Diogenes Eusebii Philos. F. 181.
Diogenes Laërtius. 161.
Diogneti duo. 190.
Dionysius Ægensis. CLXXXV. CCXI.
Ælius Dionysius. CLII.
Dionysius Alex. 117. 232.
Dionysius Areopagita. 1. 229. 231.
Dionysius Halicarnass. LXXXIII. LXXXIV. 279.
Dionysius Sophista. 61.
Dionysius Tyrannus. 259. 279.
Diophanes. 163.
Dioscorides CLXXVIII. 216.
Dioscorus. 95. 230.
Domnus Monachus. 229.
Domitianus 228. *Melitenes Episc.* 225. 229. 230.
Domitianus Teleptensis. 53.
Dorotheus. CLVI.
Dorus Philosophus. 242.
Dositheani. 121. 230.
Duris Samius. 176.
Elpidius. 193.
Emesion. 242.
Ephorus. 176.
Ephram Syrus, presb. CXCVI. 229.
Ephram Episc. Antioch. CCXXVIII. CCXXIX. 231.
Epictetus. 58.
Epicharmus. 190. 279.
Epidaurius. 242.
Epigrammata vetera. 189.
Epiphanius. CXXII. CXXIII. CXXIV. 229. 232.
Erechthius. 229.
Evagrius XXIX.
Eubulus. 190.
Euchitæ. 52.
Eudocia. CLXXXIII.
Eugenius ad quem scripsit Oribasius. 219.
Eugenius Tritheita. XXIII. XXIV.
Eulogius Alex. CLXXXII. CCVIII. CCXXV. CCXXVI. CCXXX. CCLXXVII. CCLXXX. 231.
Eunapius. LXXVII. 98. 219.
Evnoius. 242.

Evnoius

Evnoius Monachus. 228.
Eunomius hæreticus. CXXXVII. CXXXVIII. 4. 5. 6. 7. 45. 163. 179.
Euphorion. 190. 279.
Eupithius. 242.
Eupolis. 190.
Eupompus Samius. 190.
Euripides 158. 190.
Eusebius Cæsariens. IX. X. XI. XII. XIII. XXVII. XXXIX. CXVIII. CXXVII. 229. 117. 232. Palæstinus. 227. pro Sozomeno allegatur. 196.
Eusebius Emesenus. 242.
Eusebius Episc. Thessalon. CLXII.
Eusebius Sophista CXXXIV.
Eustathius Antiochenus. 127. 225. 229. 232.
Eustathius Massalianus 52.
Eustratius. CLXXI.
Eutyches. 95. 225. 228. 229. 230.
Eutychius CPol. 227.
Euxenon. 224.
Favorinus. 161.
Firmus. 242.
Flavianus Antiochenus. 52. 229.
Flavianus CPol. 230.
Flavianus Eusebii Philosophi pater. 181.
Florentinus. 163.
Gajatianus. 151.
Galenus. CLXIV. 216-219. 242. 279. 178.
Gamaliel 171.
Gelasius Cæsariens. XV. LXXXIX. CII. 88. 227.
Gelasius Rom. 54.
Gennadius CPol. 231.
Georgius Alexandrinus. XCVI.
Georgius Eparchus. 194.
Georgius Laodicenus. 85.
Germanus CPol. CCXXXIII.
Gerontius. 52.
Gessius Medicus. 242.
Gregorius Hermiæ frater. 242.
Gregorius Dialogus, Papa CCLII.
Gregorius Naz. 222. 227. 229. 75. 140. 162. 194. 230. 231. 232.
Gregorius Nyssenus VI. VII. 222. 229. 138. 162. 230. 231. 232. 233.
Gregorius Thaumaturgus, *Episcopus Neocæsar*. 229. 230. 162.
Hegemonius. 85.
Hegesias. 232.
Hegesippus. 232.
Hegesippus Rhetor. 265.
Hegias. 242.
Helena Musæi filia. 190.
Heliodorus LXXIII. 87. 94. 166.
Heliodorus Hermiæ F. 242.
Helladius (Alex.) CXLV. 158.
Helladius Besantinous. CCLXXIX.
Hellanicus. 68. 161. 176. 189.
Heraclianus Chalced. *LXXXV*. 231.
Heraclides Ephesi Episc. 59.
Heraclides Lembus. 213.
Heraclides Nyssenus. 52.
Heraclides Ponticus. 189.
Heraiscus. 242.
Hermias Hermopolitanus. 279.
Hermias Ammonii pater. 242.
Herodes Sophista. 242.
Herodianus. XCIX.
Herodorus. 80.
Herodotus. LX. 68. 161. 176. 189. 190.

Heros Pelagii accusator. 54.
Hesiodus 161. 190. 239. 279.
Hesychius illustris LXIX.
Hesychius presb. Hierosol. LI. CXCVIII. CCLIX. CCLXXV.
Hierax Alexandrinus. 242.
Hierius. 242.
Hierocles CCXIV. CCLI. 39. 242.
Hieronymus Rhodius. 189.
Hilarius confessor. 229.
Hilarius Philosophus. 242.
Himerius CLXV. CCXLIII.
Hippocrates. 242. 279.
Hippolytus XLVIII. CCI. 232.
Hipponax Ephesius. 239.
Homerus. 161. 190. 239. 279.
Honorius Imp. 53.
Horapollo Grammaticus. 279.
Hormizes Comanensis Episc. 52.
Hymenæus. 239.
Hymni. 190. 239.
Hypatia. 242.
Hyperides. CCLXVI. 265.
Hypermenes. 190.

Jacobus Apostolus. 275. 222.
Jacobus Medicus. 242.
Jacobus monachus. 229. 231.
Jambe Thressa. 239.
Jamblichus. 181. 242. 214. 215.
Jamblichus alius dramatis auctor. XCIV. 166.
Ibycus Poëta. 190.
Ignatius. 222. 229. 232.
Illus. 242.
Innocentius Rom. 54. 86.
Joannis Evangelistæ vita. 229.
Joannes Ægeates. XLI. LV.
Joannes Alexandrinus. 54.
Joannes Antiochenus. 52. 230.
Joannes Cappadox, Episc. CPol. 231.
Joannes Carpathius. CCI.
Joannes Chrysostomus, XXV. LXXXVI. CLXXII. CLXXIII. CLXXIV. CCLXX. CCLXXIV. CCLXXVII. 273. 229. 231. 232. 59. 116. 162.
Joannes Diaconus CPol. 59.
Jo. Laurentius Philadelph. Lydus CLXXX.
Joannes Moschus. XCIX.
Joannes Philoponus XXI. XLIII. LV. LXXV. CCXIV. CCXL. 22. 23. 50.
Joannes Philosophus. 192. b. alius 242.
Joannes Scholasticus, Episc. CPol. 24. 75.
Joannes Scythopolita XCV. 107. 231.
Joannes Stobæus *CLXVII.*
Jobius Monachus. *CCXXII.*
Josephus Judæus. XLVII. XLVIII. LXXVI. CCXXXVIII. 234.
Irenæus. CXX. 121. 232.
Isæus CCLXII.
Isidorus Monachus Alexandrinus. 229. Pelusiota. 232.
Isidorus Philos. Alex. 181. 242.
Isigonus. 189.
Isocrates CLIX. CCLX. 176. 265.
Juba. 161.
Julianus Senator Rom. 158.
Julianus Imp. 242.
Julianus Sophista. CL.
Julianus Halicarnass. 225. 162.
Julianus (Eclanensis) 54.
Julius Rom. 229. 230.
Justinianus Imp. 228. 231.
Justinus Martyr. CCXV. 231. 232. 234.
Justus Tiberiensis, Judæus, XXXIII.

Lampa-

Lampadius. 107.
Victorinus Lampadius. CI.
Lachares Rhetor. 242.
Lampetius Massalianus. 52.
Lazarus Pelagii accusator 54.
Leo Medicus. 163.
Leo Rom. 53. 54. 225. 226. 228. 229. 230. 231.
Leo Imperator. 230.
Leodamas. 264.
Leon sive Leonides. 224.
Leontius Sophista. 80.
Leontius Philosophus. 183. alius Leontius 196. alius 242.
Leontius Monachus. 231.
Leontius Arabissi Episc. CCLXXII.
Lesbonax Rhetor. LXXIV. b.
Letoius Armeniæ Episc. 52.
Leucius Charinus Manichæus. CXIV.
Libanius Rhetor. XC. 265.
Libanius Magus. 80.
Longinus. 265.
Lucianus CXXVIII. 129. 166.
Lucius Patrensis CXXIX. 166.
Lucius Byz. 242.
Lycophron. 190.
Lycurgus Rhetor. CCLXVIII.
Lysias CCLXII. 260. 263. 265.
Macarius Magnesiæ Episc. 59.
Macedonius. 222. 230. Macedoniani. 229.
Magnus Berrhoënsis Episc. 228.
Magnus hæreticus. 231.
Malchus Sophista. LXXVIII.
Manes hæreticus. 222. 229. 230.
Manichæi. 85.
Marcianus. 158.
Marcion hæreticus. 229.
Marcus Monachus. CC.
Marinus Philos. 242.
Marinus Christianus. 107.
Marsus. 242.
Maruthas Supharenorum Episc. 52.
Massaliani. 52.
Matris Thebanus. 190. alius Chionis pater. 224.
Maximinus. 242.
Maximus Confessor CXCII. CXCIII. CXCIV. CXCV.
Maximus Sophista Alex. CXXXV.
Melantas. 154.
Memnon historicus. CCXXIV.
Menander. 279.
Menas Patricius XXXVII.
Menodorus. 158.
Menophanes 176.
Menophilus. 158.
Methodius CCXXXIV. CCXXXV. CCXXXVI. CCXXXVII. 162.
Metrodorus. CXV. 116.
Metrophanes Sophista. 242.
Metrophanes, supra in Alexandro.
Mimnermus Colophonius. 239.
Modestus Hierosol. CCLXXV.
Mœris. CLVII.
Monimus. 181.
Moses alpha dictus. 279.
Neon Episc. 52.
Neporus Pelagii accusator 54. lege *Heros.*
Nestorius. 41. 52. 53. 95. 225. 228. 229. 230. 162. 169.
Nicander 279.
Nicephorus CPol. LXVI.

Nicias Monachus. L.
Nicolaus Damascenus. CLXXXIX.
Nicolaus Monachus. 200.
Nicomachus Gerasenus. CLXXXVII.
Nicostratus Comicus. 190.
Nilus. CCI. CCLXXVI.
Noëtiani. 121.
Nomus Damascenus. 242.
Nonnosus III.
Novatus, *Novatiani*. 182. 208. 280.
Occidentis Episcoporum Acta contra Nestorium. LIV.
Oës (aliis Oannes) 279.
Olympiodorus Thebanus. LXXX. Alius 214.
Oracula. 190. 239.
Oribasius CCXVI -- CCXIX. 221.
Orientales Episcopi. 54. 208. 230.
Origenes VIII. 34. 106. 117. 118. 121. 234. 235. 236. variæ Patrum de Origene sententiæ. 232.
Origenes Adamantius diversus à priore. 231.
Origenes Platonicus. 214.
Orphica Philosophia. 242.
Palladius Sophista. CXXXII.
Palladius Henopol. 59. 96.
Palamedes. 190.
Pamphila CLXXV. 161.
Pamphilus Martyr. CXVIII. 117.
Pamphilus Medicus. 163.
Pamprepius. 242.
Panyasis. 239.
Papias Hierap. 232.
Parodiæ. 190. 279.
Patricius. 242.
Paulus Ægineta. 178.
Pauli CPol. vita. CCLVII.
Paulus Confessor.
Paulus διακεχωμένος. 24.
Paulus Emesenus. 229.
Paulus Samosatenus. 229. 230.
Pausanias. CLIII.
Pelagius hæreticus. 53. 54.
Pelius Medicus. 190.
Petrus Fullo. 41.
Petrus Alexandrinus. 229.
Petrus illustris. 194.
Petrus præfectus. 242.
Petrus Myrensis. 231.
Petrus Apostolus. 229.
Phaëton scriptor. 189.
Phantasia Memphitis. 190.
Phemonoë. 190. 239.
Pherecydes. 279.
Philetas Cous. 239.
Philippus Rex. Maced. 279. junior. 176.
Philippus Sidetes. XXXV.
Philistus. 176.
Philo Judæus. CIII. CIV. CV. 279.
Philonides. 279.
Philostephanus. 190.
Philostorgius. XL.
Philostratus. XLIV. CCXLI. CL. CCXLI.
Philoxenus. 279.
Philtatius Grammaticus. 80.
Phlegon Trallianus. XCVII.
Phœbammon. 279.
Phrynichus. CLVIII. 61.
Phartolatra. 162.
Phrynes Mytilenæus. 239.
Pierius presb. CXIX. 118.

Pindo-

Pindarus. 239. 242.
Pisander. 239.
Plato. 48 224. 214. 181. 154. 155. 158. 179. 181. 242. 279.
Plesirrhus Thessalus. 190.
Plotinus 214.
Plutarchus Chæronensis. CCXLV. 161. 242.
Plutarchus Atheniensis. 214. 242.
Pneumatomachus (Macedonius) 230.
Polemo. 279.
Polemius Apollinarii discip. 239.
Pollio. CXLIX.
Polycarpus. CXXVI.
Proclus CPol. 162. 229.
Porphyrius. 214. 242.
Praxagoras. LXII.
Proclus Philosopus. *CCXXXIX.* 242.
Proclus Montanista. 48.
Proclus junior. 242.
Procopius Cæsariens. LXIII. 160.
Procopius Gazæus. CCVI. CCVII. 160.
Prophetæ Blemmyum. 80.
Prosper. 54.
Protagoras. *CLXXXVIII.* 189.
Ptolemæus. 181. 242.
Ptolemæus Hephæstion. CXC.
Ptolemæus Rhinocurorum Episc. 52.
Pyrrhus saltationis Pyrrhichiæ inventor. 239.
Pyrrhus presb. 194. 195.
Pythagoras. 166. 242.
Pytheas Car. 242.
Pythermas. 189.
Quadratus. 162.
Quirinus. 242.
Quirinus Chalcedonensis. 59.
Rheginus. 158.
Rufinus. 89.
Rufus Ephesius. 216.
Rufus historicus. 161.
Sabbas monachus eviratus. 52.
Sabbas Massalianus. 52.
Salustius Cynicus. 242.
Samaritani. 230.
Sampsigeramus. 181.
Sanius Episc. 52.
Sanctorum vita. CXCVIII. seq.
Sappho. 161.
Scindapsus Eretrius. 190.
Septem dormientium Martyrium. CCLIII.
Septimius Episc. 54.
Serapion Thmuitanus. 85.
Serenus Grammaticus. 279.
Sergius Patriarcha. CCXL.
Sergius confessor. LXVII.
Severianus Gabalensis. 59. 229. 231. 232. alius Severianus. 242.
Severus Consul & Patricius. 242.
Severus Antiochenus. 50. 52. 222. 225. 226. 228. 162. 229. 230. 232.
Sibylla. 166.
Simeon Massalianus. 52.
Simeon Stylites. 229. 230.
Simeon Monachus & presb. 231.
Simon Magus. 230.
Simonides. 239.
Simplicius Papa. 42.
Sisinnius CPol. 52.
Socrates Philos. 158.
Socrates scholasticus. XXVIII. 96.
Sopater Sophista. CLXI.

Sophocles. 158. 190. 279.
Sophronius. V. 138. Hierosol. *CCXXXI.*
Soranus Mallotes. 242.
Soterides. 161. 175.
Sotion. *CLXXXIX.*
Sozomenus. *XXX.*
Stasinus Cyprius. 239.
Stephanus Gobarus, *Tritheita*. *CCXXXII.*
Stephanus διακεχυμένος. 24.
Stephanus monachus, *Syncellus*. 228.
Stesichorus. 190.
Superianus Sophista. 242.
Syncleticus Tarsi Episc. 228.
Synesius XXVI.
Synodus Nicæna. XV. LXXXVIII. LXXXIX. CCLVI. 127. 229. 230.
CPolitana. 228. 229. 230.
Ephesina. XVI. 52. 54. 229.
Ephesina λῃστρική. 229.
Chalcedonensis. XVII. 21. 226. 228. 55. 229. 230. 231.
quinta. XVIII.
sexta. XIX.
septima. XX.
ad Quercum. LIX.
Palæstina Diospol. 54.
Alexandrina. 230.
Sidensis & aliæ *contra Massalian*. LII.
Carthag. contra Pelag. &c. LIII.
Syrianus Philos. 242. alius junior. ibid.
Tarantinus. 163.
Tarasius Photii frater. 280.
Tellis. 190.
Terpander. 239.
Tertulla. 190.
Thalassius. 192.
Theaganes. 161. 242.
Themistius Euphrades. LXXIV.
Themistius Agnoëtarum promachus LXXIII. 108.
Theo archiater. CCXX.
Theo, rhetor. 181. 242.
Theocritus Chius. 176.
Theodora. 181.
Theodoretus. XXXI. XLVI. LVI. CCLXXIII. CCIII. CCIV. CCV. 206. 230. 231. 232.
Theodorus Æginensis Episc. 253.
Theodorus Antiochenus (Mopsvest.) IV. XXXVIII. LXXXI. CLXXVII. 227. 43. 138. 230.
Theodorus Asinæus. 242.
Theodorus monachus Alex. CVIII.
Theodorus presbyter. I.
Theodorus (*Diodorus*) *Tars.* CCXXIII.
Theodorus Samothrax. 190.
Theodosius Magus. 53.
Theodosius monachus. XXII.
Theodosius Acephalus. 226.
Theodosiani. 227.
Theodotus Ancyranus. 231.
Theodotus Antiochenus. 52. 53.
Theognostus Alexandrinus. CVI. 232.
Theopaschita. 229.
Theophanes Byz. LXIV.
Theophilus (Alex.) 227. 53. 56. 232.
Theophilus Calligraphus. 231.
Theophobius. 108.
Theophrastus. CCLXXVIII. 190.
Theophylactus Simocatta. LXV.
Theopompus. CLXXVI. 189.

Theo-

Theosebius. 242.
Thomas referendarius. XXXVII. alius Thomas. 194.
Thucydides. 158. 176. 259. 260.
Tiberinus. 158.
Timaeus Sophista. CLI. 154.
Timothei Apostoli Martyriam. CCLIV.
Timotheus Alexandrinus. 52.
Timotheus Acephalus. 225. 230.
Timotheus dithyramb. 239.
Titus Bostrensis. 85. 232.
Valens. 163.
Valentinus haereticus. 230.
Valentiniani. 236.
Valerius. 169.
Verinianus. 52.
Victorinus Lampadius. CI.
Vindanonius Anatolius Berytius. CLXIII.
Volusianus. 53.
Uranius Syrus. 242.
Urania Manichaea. 179.
Xenophon. 158. 279.
Zacharias Propheta. 184.
Zacharias Papa. CCLII.
Zamolxis. 166.
Zasrades Persa. 81.
Zeno. 242.
Zenobius. Acephalus, Scholasticus Edessenus. 208.
Zenodotus. 181. 242.
Zosimus. XCVIII.
Zosimus Panopolit. 170.

De aliis Photii Scriptis.

IX. EPISTOLÆ Photii CCXLVIII. ex Codice Bodlejano descriptæ & cum *Richardi Montacutii* Episcopi Norvicensis (jam defuncti A. 1641. sub finem a) mensis Aprilis,) versione & notis vulgatæ sunt Lond. 1651. fol. qvibus editor R.ᵒ D. adjunxit alias *Epistolas V.* qvas ex oriente secum attulerat Patricioqve Junio donaverat Christianus Ravius.

Familiam ducit in hac editione prolixa illa & lectu digna Epistola de fide & septem Synodis & de boni Principis officio ad *Michaëlem* Bulgariæ *principem* nuper baptizatum b) cujus partem ex *Francisci Turriani* versione ediderat Latine Henricus Canisius T. V. Antiqvar. Lect. p. 183. sed omissa parte posteriore de Principis officio & *narratione de VII. Synodis*,

a) Andreas Rivetus lib. 2. Critici sacri cap. 1.

b) Princeps iste sive Rex Bulgarorum Bogaris (vide Combefisium ad S. Maximum T. 2. p. 693. seq.) in sacro baptismate nomen Imperatoris Michaëlis adscivit, ut ex Jo. Curopalate narrat Baronius ad A. C. 845. n. 6. Confer Lambecium III. p. 161. seq.

Ex Epiſtola Photii ad ZACHARIAM k) Armeniæ Patriarcham pro doctrina Concilii Chalcedonenſis, jam doctiſſ. Caveus notavit nonnulla afferri Latine ex Armenico verſa à Clemente Galano in Conciliatione Eccleſiæ Armeniæ cum Romana, A. 1650. fol. Romæ edita part. 2. p. 28. & 116.

Index eorum ad qvos Photius ſcripſit.

ad paginas editionis Epiſtolarum Londinenſis.

Acacio Monacho & Medico. pag. 162. 163.
Alexandro Comiti. 101. 213.
Amphilochio Cyzici Metropolitæ. 190. 215. 220. 265. 295. 304.
Anaſtaſio tributi collectori. 106. 107.
Anaſtaſio Presbytero & Bibliothecario Romano. 244.
Anonymo. 143.
Antonio Boſpori Archiepiſcopo. 136.
Aqvilejenſi Epiſcopo. Edita Latine à Baronio ad A. 883. n. 5. & Græce ac Latine à Combefiſio in Auctar. noviſſ.
Archiepiſcopis Orientalibus. 47.
Arſaber protoſpathario. 335. 347.
Arſenio Monacho. 113. 271. 345. 357.
Athanaſio Monacho & Anachoretæ. 81. 85. 86. 134. 313.
Baanæ Præpoſito & Patricio, & Curopalatæ. 65. 68. 69.
Eidem jam Cæſari creato. 71.
Bardæ Patricio, & Macedoniæ Duci. 119.
Barnabæ Monacho. 98.
Baſilio Patricio urbis Præfecto. 74.
Baſilio Practori. 128.
Baſilio Qvæſtori. 101. 209.
Baſilio Imperatori. 136. 141.
Chriſtophoro protoſpathario à ſecretis. 170. 275.
Conſtantino Notario. 244. 360.

Conſtan-

k) fuere & alii Zachariæ Photio familiares, ut Zacharias Cophus (ὁ κωφὸς *ſurdus*) Chalcedonenſis Metropolita ab eo ordinatus, cujus in Synodis Photii cauſa celebratis non ſemel mentio, & Zacharias Tauromenii in Sicilia Epiſcopus in cauſa Photii Romam miſſus, qvem à priore diſtingvendum docet Franciſcus Scorſus prolegom. ad Theophanem Cerameum. Zacharias alius Paulicianus memoratur à Photio lib. I. contra Manichæos, infra, p. 558.

Constantino Patricio. 201.
Constantino Spathario. 127. 180. 268. 294. 309.
Damiano Hospiti. 153. 155. 293.
Dorotheo Monasterii Cedronorum Abbati. 344. 345.
Monacho ἐκπεσόντι, lapso. 74.
Episcopis, ab exsilio. 245. 286.
Eulampio Archiepiscopo & Sceuophylaci. 122. 135. 167. 269. 270. 273. 307.
Euschemoni Archiepiscopo Cæsareæ Cappadociæ. 124. 125. 166. 211. 245. 274. 299. 313. 377. 378.
Eusebiæ Monachæ. 372.
Eustathio Patriarchæ Antiocheno. 73.
Euthymio Catanensi Metropolitæ. 205.
Euthymio Monacho. 119.
Galatoni, à secretis. 110. 291. Vide Leonti, &c.
Georgio Diacono & Hospitalario. 100. 114. 132. 133. 135. 189.
Georgio Nicomediæ Metropolitæ. 84. 166. 210. 221. 224. 235. 243. 295. 296. 318. 380.
Gregorio Diacono & Chartulario. 141. 142. 155.
Gregorio Spatharocandidato. 88.
Gregorio Syracusæ Archiepiscopo. 154.
Heliæ protospathario. 77. 163. 294.
Ignatio Chrysopolitani Monasterii Abbati. 125.
Ignatio Claudiopolis Metropolitæ. 156. 164.
Ignatio Lophorum Episcopo. 84. 120.
Ioanni protospathario. 69. 94. 95. 96. 97. 98. 112. 127. 178. 206.
Ioanni Heracleæ Metropolitæ. 72. 87. 324.
Ioanni Nicomediæ Metropolitæ. 77.
Ioanni Patricio. 273.
Ioanni Patricio, & Prætori Græciæ 113. 134. 209.
Ioanni Patricio & Sacellario. 102.
Ioanni Patricio, & Sacellario per Angureos. 102. 122. 131. 171.
Ioanni Philosopho. 114. 115.
Ioanni Protospathario, & Drungario Ploimi. 206.
Isacio Monacho. 169.
Leoni protospathario. 306.
Leoni & Galatoni, fratribus, à secretis. 150. 324. 346.

Leoni Logothetæ Madiam. 99. 100. 112.
Leoni Logothetæ, Monacho jam facto 128.
Leoni Philosopho. 305.
Leoni Spathario, cognominato Draconi. 87.
Manueli Patricio. 203. 334.
Marco Monacho Siculo. 130.
Mariano Patricio, & Domestico Scholarum. 287. 288.
Metrophani Monacho & Anachoretæ Siculo. 118. 205.
Michaëli Bulgarorum Principi. 1.
Michaeli Imperatori. 78. 80.
Michaeli Mytilenes Metropolitæ. 157. 334.
Michaeli Patricio & Sacellario. 112.
Michaeli Protospathario. 131. 153.
Michaeli Spatharocandidato. 175.
Nicephoro Philosopho & Monacho. 301. 323. 356. 358. 359. 365. 371.
Nicetæ Protospathario. 154.
Nicolao S. Nicephori Monasterii Abbati 213.
Nicolao Papæ vet. Romæ. Latine apud Baron. ad A. 859. n. 61. & A. 861. n. 39.
Pantoleonti Spathario. 83. 243.
Paulo Cæsareæ-Archiepiscopo. 262.
Paulo Laodiceæ Metropolitano. 242. 304. 317. 328. 332.
Paulo Monacho apostatæ. 71.
Sabæ Anachoretæ. 133. 262. 264.
Sabæ Pissadorum Hegumeno. 76.
Sergio, fratri. 103. 107. 121. 202. protospathario. 214. 295.
Sergio Magistro, & Dromi Logothetæ. 73. 75.
Sophronio Monacho. 98.
Stauratio spatharocandidato. Edidit Cotelerius T. 2. monument. p. 104.
Stephano Orthodoxo. 315.
Tarasio Patricio, fratri, 90. 126. 171. 207. 208. 214. 347. *
Theoctisto Hegumeno. 94.
Theodoro Abbati. 115. 199. 200. 300. 302.
Theodoro, fratri. 193.
Theodoro Laodiceæ Metropolitæ. 98. 120. 132. 194. 198. 199. 244. 293.
Theodosio Monacho & Anachoretæ. 158. 159.

Theo-

* His adde Epistolam Photii ad Tarasium quæ in calce Bibliothecæ legitur.

Theodoto Spatharocandidato. 164. 204. 206.
Theophani μονάζοντι. edita à Scorso in prolegom. ad Theophanem Cerameum.
Theophani Diacono, & Protonotario, 129. 361.
Theophilo protospathario 164. & Sacellario. 292.
Theophilo Præposito. 163.
Theophylacto protospathario. 333.
Theophylacto Patricio, & Duci Armeniacorum. 82.
Zacharia Armeniæ Patriarchæ. Fragmenta edidit Clemens Galanus.
Zachariæ Antiocheno Metropolitæ. 289.
Zachariæ Chalcedonis Metropolitæ. 151. 152. 267. 329. 333.
Zosimo Monacho & Anachoretæ. 85.

XI. *Adversus* recentes *Manichaeos* sive *Paulicianos* l) *libri quatuor*, qvorum *primus* διήγησιν περὶ τῆς νεοφανοῦς τῶν Μανιχαίων ἀναβλαστήσεως, renascentis Manichæorum illa ætate hæreseos historiam complectitur. *Secundus* confutat illorum dogma, qvod animæ qvidem à bono Deo conditæ, corpora autem & mundus sensilis à malo facta fuerint; ὅτι ὁ ἀγαθὸς τὴν ψυχὴν μὲν δημιουργεῖ, ὁ δὲ πονηρὸς τὸ σῶμα καὶ τὸν αἰσθητὸν κόσμον. *Tertius* disputat contra alium Manichæorum errorem, Vetus Testamentum & Legem Mosis ut à malo Deo profecta calumniantium. Πρὸς τοὺς ἐνυβρίζοντας τὴν παλαιὰν νομοθεσίαν ὡς τοῦ πονηροῦ. *Qvartus*, dicatus *Arsenio* Monacho, m) varias Manichæorum dubitationes & objectiones dissolvit ad eadem ipsorum dogmata pertinentes, declaratqve ὡς ἡ χάρις τῇ μωσαϊκῇ κοσμογενείᾳ συμφθέγγεται, καὶ ὅσοις ἄλλοις ἄρτι ἡ πολιτεία Θεὸν γινώσκειν καθισταμένη παιδαγωγεῖται καὶ κατευθύνεται. *qvod gratia Evangelii, & qvacunqve Christianam œconomiam ad DEUM recte cognoscendum perducunt ac dirigunt,*

 pulchre

l) Ex Photio & aliis veteribus colliges *Paulum* Callinices filium, Joannis fratrem, à qvo *Pauliciani* dicti & *Pauloiohannitæ*, diu vixisse post Manichæum, adeoqve longe diversum esse à Paulo Samosateno ab Antiochiæ Episcopatu circa A.C. 270. dejecto & Manichæi æqvali, diversissimæqve hæreseos auctore, & cujus sectatores Παυλιανοὶ, Παυλιανισταὶ, Παυλιανισσαῖτες, Σαμοσατῖται, Samosateniani. De Paulicianis vero qvos τοῦ Μάνεντος κληρονόμους appellat Glycas p. 209. Annal. videndus præter Photium æqvalis ipsius circa A. 870. *Petrus* Siculus in libro singulari de qvo dixi Volum. V. p. 292. nec non *Cedrenus* p. 356. *Euthymius* loco laudato panopliæ, & *Nicetas* thesauro Orthodoxæ fidei libro XVIII. E recentioribus Petavius lib. XV. dogm. Theol. de incarnatione Verbi c. 7. Cangius notis ad Alexiam Comnenam p. 412. & Beveregius notis ad Synodicum p. 87.

m) vocatur etiam presbyter & ἡγούμενος τῶν ἱερῶν.

pulchre conspirent cum Mosaica Mundi creatione. Καὶ ὅτι τὴν σωματικὴν καὶ ὁρατὴν κτίσιν ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ ἐκ μὴ ὄντων λόγῳ ὑποστησάμενος, ὃς καὶ τὴν νοερὰν τε καὶ ἀόρατον παραπλησίῳ σοφίας πλούτῳ παρήγαγεν, *quod qui solo verbo corporales & visibiles res ex nihilo condidit, DEUS idem etiam intelligibiles & invisibiles simili sapientia abundantia produxit.* ὅτι καὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα τῆς αὐτῆς ἐστι φιλανθρώπου καὶ ἀγαθουργοῦ προνοίας, ὥσπερ καὶ ἡ ψυχὴ, φιλοτέχνημα. *Quod corpus hominis, non minus sit benefica, & nos amantis providentia artificium quam anima.* Καὶ ὡς οἱ τῇ νομικῇ πολιτείᾳ διαπρέψαντες Θεόν τε τὸν ἀληθῆ καὶ ἀγαθὸν ἐθεράπευον καὶ κατὰ τῆς πονηρίας παρετάττοντο. *Quod sub veteri Lege conspicui verum & bonum coluerunt DEum, & malitia omnibus viribus restitere.* Hoc Photii opus (maximam partem adhuc ineditum) in Bibliothecis delitescit ut in Segvieriana, nec non in Vaticana, & ex illustris Viri Lucæ Holstenii legato in Bibliotheca Johannea hujus urbis, ex qvo Codice editionem ejus parabat, & partem etiam Latine verterat B. D. Abrahamus Hinckelmannus n) noster, Pastor ad S. Catharinæ ædem meritissimus, sed cujus conatibus jam A. 1695. 11. Febr. fata intercessere. Ab eo tempore idem facere constituit Clariss. amicus noster Sebastianus Godfridus Starckius Berolini, & Romæ vir eruditissimus Laurentius Zaccagnius, sed uterqve obierunt citius* qvam consilium hoc peragerent. Itaqve primum duntaxat librum adhuc luci datum habemus, illumqve qvoniam plura aliis indicta continet, luce dignissimum, qvem ex Segvierianæ sive Coislinianæ Bibl. Codice publicavit, Latinamqve versionem addidit vir supra laudes Bernhardus de Montfaucon in Catalogo MSS. Codicum Græcorum illius Bibl. Paris. 1715. fol. p. 349-375. Compendium qvoddam operis Photiani exstat in Euthymii panoplia edit. Latinæ parte 2. tit. 21. (T. XIX. Bibl. Patrum Lugd.) & edit. Græcæ (Tergobysti 1710. fol.) τίτλ. κδ'. Longe pleniora autem sunt qvæ leguntur apud Photium, qvàm qvæ ab Euthymio vel Petro Siculo, aut Cedreno aliisqve, de Paulicianis traduntur. Exstat Photius contra Manichæos MS. etiam in Codice Colbertino 444.

Scriptores qvi Manichæos oppugnarunt, à Photio laudantur *Alexander* Lycopoleos Archiep. p. 354. *Archelaus* Carcharorum Episc. p. 356. 358. *Cyrillus* Hierosol. *Epiphanius*, *Heraclianus* Chalcedonis Episc. libris viginti: *Serapion* Thmuitanus & *Titus* Bostrenorum Episc. p. 354. & *Tryphon* presbyter p. 358.

Præter hæreticos Basilidem pag. 359. & Valentinum pag. 350. 359. Mani-

n) Vide ejus detectionem fundamenti Bohemiani p. 52. & 123.

* Zaccagnius A. 1712. 26. Jan. & Starckius A. 1710. 1. Jul.

Manichaicis erroribus imbuti eorumqve propagatores memorantur:

Adamantus & Adimantus, Manetis discipuli. p. 357.
Aphthonius. p. 357.
Astati, Sergii discipuli. p. 372.
Baanes p. 350. 351. 370. 371. Josephi F. p. 365. & discipulus. 371. Βααν-ιται. p. 371.
Basilius Sergii discipulus. p. 372.
Budes p. 359. idem qvi ante Terebinthus. p. 355.
Budas Manetis discipulus. p. 357.
Callinice Samosatena Pauli & Joannis mater p. 349. 350. 358.
Canacares Sergii discipulus p. 373.
Carbeas. p. 374.
Chrysocheres Carbeæ gener. p. 375.
Constantinus qvi deinde *Sylvanus* p. 350. 351. 358. 359. 360. 361. lampas lucida dicitur à Sergio p. 369.
Cubricus qvi postea Manes. p. 355. 359.
Cynechoritæ, Sergii discipuli p. 372.
Dryinus Aniensis. p. 365.
Gauriabius. p. 357.
Gegnæsius Armenius qvi deinde *Timotheus* p. 350. 351. 361. 362. Pauli Armenii F. p. 361.
Heraclides p. 357.
Hermas Manetis discipulus. p. 357.
Hierax. p. 357.
Joannes Callinices F. Pauli frater. p. 349. 358. alius Joannes Sergii discipulus p. 373.
Josephus qvi deinde *Epaphroditus* p. 350. 351. 364. 365. 371.
Justus Constantini discipulus. p. 360. 361.
Manes p. 352. 370. antea Cubricus. Servus viduæ à Terebintho relictæ. p. 355. de illo plura p. 356. 357. 358. à recentioribus Manichæis rejicitur & anathemate percutitur, Constantinum præ illo amplectentibus. p. 350. 359. Spiritum S. se venditavit. 356.
Michaël Sergii discipulus. p. 373.
Paulus Callinices F. à qvo Pauliciani p. 349. 358. 361.
Paulus alius Armenius Gegnæsii pater, à qvo Paulicianos qvidam dictos esse putant. p. 361.
Scythianus Alexandrinus. p. 354. 359. ejus qvatuor libri, Εὐαγγέλιον,

κεφάλαιον, μυστήρια, θησαυρός. p. 355. Patrem Deum se appellavit. p. 356.
Sergius qvi deinde *Tychicus* p. 350. 351. p. 366. 367. 368. 369. 372. 373. Dryini F. p. 366. interfectus A. 6343. (CHristi 835.) p. 372.
ex ejus epistolis loca p. 369. ad Leonem Montanum. * p. 370.
Σεργιῶται. p. 371.
Simeon qvi deinde *Titus*. p. 350. 360. 361.
Sisinnius Manetis discipulus. 357.
Terebinthus Scythiani discipulus. p. 355. Buden se cognominavit. p. 355. Filium Dei, natum ex virgine. p. 356.
Theodorus Gegnæsii frater. p. 361. 362.
Theodotus. p. 371. Sergii discipulus. p. 372.
Thomas auctor Evangelii, Manetis discipulus. p. 357.
Zacharias p. 350. 351. Gegnæsii F. p. 363. 364.
Zaranes p. 357.
Zarvas. p. 357.
Zosimus Sergii discipulus. p. 373.

* ita malim, qvam cum erudito interprete, Leonem Montanistam. πρὸς Λέοντά τινα Μοντανόν.

XII. Νομοκανὼν sive ut à Theod. Balsamone & aliis vocatur νομοκάνονον* *Nomocanon*, Legum Imperialium Corporis Justinianei & Canonum Ecclesiasticorum harmoniam, per titulos qvatuordecim digestam exponens præmissusqve συντάγματι κανόνων è decem Synodis composito A. 6391. (CHristi 883.) Vide Lambecium VIII. p. 431. 432. & VI. p. 51-54. Canones autem non modo Apostolicos & Conciliorum decem qvæ Græca suscipit Ecclesia, sed Patrum etiam scripta, Canonum in auctoritatem recepta annotat, Dionysii, Petri, Timothei, Theophili & Cyrilli qvinqve Episcoporum Alexandrinorum: Gregoriiqve Thavmaturgi, Basilii Cæsareensis, Gregorii Nysseni, & Gennadii CPol. Non sine causa hunc Nomocanonē cæteris ejusdē generis scriptis omnibus præferendum olim monuit Theod. Balsamon ad Canonem secundum Trullanum. Παρεγγυῶμεν πᾶσι τοῖς μέλλουσιν ἀναγινώσκειν Νομοκάνονον, μὴ προσχεῖν τοῖς παλαιοτέροις βιβλίοις

τῶν

* Vide Cotelerium T. 2. monument. p. 600. seq. & Cangii glossar. Græc. in νομοκανών. Interdum hoc vocabulo etiam Corpus sive Codex canonum denotatur, ut præter Cangium notavit Beveregius in Codice Canonum illustrato lib. 1. cap. 15.

τῶν νομοκανόνων, ἀλλὰ ἀναγινώσκειν τὸ παρὰ τοῦ πατριάρχου τοῦ Φωτίου ποιηθὲν, καὶ εἰς τοὺς ιδʹ τίτλους διῃρημένον. *Moneo omnes qvi Nomocanonum lecturi sunt, ne antiqvioribus Nomocanonorum libris mentem adhibeant, sed id qvod à Patriarcha Photio est elaboratum, & in qvatuordecim titulos divisum, legant.* Τὸ δὲ νομοκάνονον, τὸ συμποσῶσαν εἰς νʹ τίτλους τῶν νόμων καὶ τῶν κανόνων, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἔχοντα νεαρὰς τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἀπρακτησάσας καὶ μὴ δεχθείσας ἐν τοῖς βασιλικοῖς, καὶ ἄλλους τινὰς νόμους ἐκ τῶν κωδίκων καὶ τῶν διγέστων, καὶ δοκοῦντα καταπλουτίζεσθαι ἀπὸ πολυλογίας, εἶδον γὰρ μυρία τοιαῦτα βιβλία παρὰ πολλοῖς ἀξιολόγοις ἀνδράσι, μηδὲ λόγου ἀξιοῦν, ὡς κινδυνότερα καὶ ἀποτρόπαια, ἀλλ᾽ ἐπιτρέπειν τὴν τούτων ἀπώλειαν. *Nomocanonum autem qvod in qvinqvaginta titulos redegit Leges & Canones* (hoc est *Joannis* qvi ex Scholastico & presb. *Antiocheno* patriarcha CPol. fuit ab A. C. 565. ad 577. & cujus *Nomocanonem* in qvinqvaginta tributum titulos Nicolaus Alemannus notis ad Procopii Hist. arcanam p. 110. testatur in Bibl. Vaticana MS. se evolvisse, Beveregius p. 128. notis ad Synodicum, in Bodlejanâ: Christophorus vero Justellus ex Codicibus Regis Galliæ, Vaticano & Bodlejano descriptum Latine vertit, illiusqve filius Henricus Justellus Græce & Latine cum ejusdem Joannis collectione Canonum similiter titulis qvinqvaginta distincta, Græce & Latine edidit in tomo posteriore Bibliothecæ juris Canonici veteris Paris. 1661. fol.) *itemqve reliqva Nomocanona qvibus Justiniani Novellæ abrogatæ nec in Basilicis recepta, & alia qvædam Leges è Codice ac Digestis desumta continentur, qvæqve videntur multiloqvio locupletari, (innumerabiles enim tales libros vidi apud multos non adspernandos homines) nihili faciant, ut qvæ sint periculosiora & refugienda, sed ea perire sinant.* Photii Nomocanon Canonibus ipsis præmissus, unde & προκανὼν dictus est **) cum *Theodori Balsamonis* Commentariis Latine ex versione Gentiani Herveti, Paris. apud Gvil. Morellium 1561. fol. deinde ex Henrici Agylæi interpretatione Basil. 1562. fol. & Græce ac Latine deinde plus simplici vice editus fuit, ut jam dixi supra cum de Balsamonis scriptis differerem p. 187. Tantum addo lapsum Clarissimum du Pinium memoriâ, qvando Photii nomocanonem in magno Beveregii synodico recusum scripsit. Compendium Nomocanonis à *Michaële Psello* versibus politicis adornatum adhuc in Bibliothecis delitescit manu exaratum. Versus ad Michaëlem Ducam qvibus Psellus opus istud ei consecrat, publicavit Cangius in Glossario Græco p. 1002. Nomocanonem Photii cum notis Balsamonis & Zonaræ editum esse à Jac. Gothofredo & Beveregio, præter rem tradit ex memoriæ lapsu Morhofius ὁ μακαρίτης lib. 1. Polyhist. cap. 16. p. 177.

** Vide Cangium in προκανών.

XIII. *Sex breves dissertationes Theologicæ*, Latine, Francisco Turriano interprete vulgatæ ab Henr. Canisio Tomo V. Antiqvæ Lectionis, Ingolstad. 1604. 4. 1) *qvomodo dicatur Deus esse in omni re, & qvomodo respondendum ad objectiones*. p. 188. 2) *Hypotyposes Theologicæ, capitibus X*. pag. 190. 3) *qvare usqve ad Trinitatem procedat DEus, nec citra nec ultra Personæ numerentur*. p. 192. 4) *qvomodo dicamus unum & tria*. p. 195. 5) *qvomodo cogitari possit DEum esse incarnatum?* p. 198. 6) *qvare DEus carnem assumserit?* p. 198. 199. Turrianus usus est Græco Codice MS. Bavarico. Fortasse hæ breves lucubrationes sunt particula ex Amphilochiis Photii adhuc ineditis, de qvibus infra.

De voluntatibus in CHristo gnomicis sive decretoriis diatriba, in qva negat locum habere in CHristo deliberationem & electionem, qvia omnia novit perfecte, prospicitqve simul & semel: itaqve licet qvæ naturæ tot etiam sint in illo voluntates, tamen qvia humanæ naturæ voluntas voluntati naturæ divinæ semper consentit, unam qvoqve esse voluntatem gnomicam. Prodiit Latine ex ejusdem Turriani interpretatione in Auctario Petri Stevartii, Ingolstad. 1616. 4. p. 437-452. Græce servatur in Bibl. Cæsarea περὶ γνωμικῶν θελημάτων ἐπὶ Χριστῷ. Vide Lambecium V. p. 13. Subjunxit Stevartius dissertationem (Turriani ni fallor) qva Photii argumenta impugnantur. Vide etiam sis de hac materia Joannem Damascenum lib. 3. de orthodoxa fide cap. 14. & Joannis Forbesii instructiones Historico Theolog. lib. V. cap. 26.

Περὶ τοῦ μὴ δεῖν πρὸς τὰ ἐν τῷ βίῳ λυπηρὰ ἐπιστρέφεσθαι, *qvod non oportere ad præsentes vitæ molestias attendere*, & hoc unice omni studio curandum ut peccata fugiamus. Hoc scriptum breve Cotelerius Græce & Latine edidit T. 2. monument. p. 106-108. Paris. 1681. 4. Incipit: ἀγαθὸ ἀνθρώπῳ βίος ἄλυπος.

Εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. *Homilia in sanctissimæ Dei Genitricis Natalem diem*. Incipit: πᾶσα μὲν ἑορτὴ καὶ πᾶσα πανήγυρις. Græce ex MS. Mazariniano descripsit & cum versione sua edidit *Franciscus Combefisius* in auctario novo Bibl. Patrum T. 1. p. 1583-1604. Paris. 1648. fol. testatus in Segvieriani Codicis indice etiam aliam Photio tribui *in sepulturam Domini*. Hæc licet valde luculenta a Combefisio omissa est, qvia exordio mutilam exscribere noluit. Altera Latine extat etiam in ejus Bibl. Concionatoria.

Ὁμιλία ῥηθεῖσα ὡς ἐν ἐκφράσει τοῦ ἐν τοῖς βασιλείοις ἐπωνύμου ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ὑπὸ Βασιλέως τοῦ Μακεδόνος οἰκοδομηθέντος. *Hom. complexa descriptionem novi templi S. Mariæ Virginis in palatio conditi ab Imp. Bas. Mac-*

Macedone, & die ejus dedicationis habita. Hanc Græce primus publicavit *Petrus Lambecius* notis ad Codinum p. 187. Parif. 1655. fol. Latine vertit *Combefisius*, in cujus manipulo originum rerumqve CPolitanarum legitur utraqve lingva p. 296-303. ibid. 1644. 4. Incipit: φαιδρὸν ὁρῶ τῆς παρούσης ἡμέρας τὸν σύλλογον.

In Gvil. Beveregii Synodico T. 2. ante Matthæi Blastaris syntagma, tituli paginarum præferunt *Balsamonem in* Photii XI. *interrogationes qvorundam Monachorum.* Sed Photii nomen ibi delendum, nihil enim in illis interrogationibus, qvod ad Photium ullo modo pertineat.

ἐξήγησις in *Joannem Climacum* qvæ in Codice Coisliniano refertur ad Photium, & cujus excerpta qvædam dedit Raderus, non Photium sed Eliam Cretensem auctorem habet, ut dixi Volum. VIII. p. 617.

XIV. *Adversus Latinos, de processione Spiritus S.* κατὰ τῶν τῆς παλαιᾶς Ῥώμης, ὅτι ἐκ Πατρὸς μόνου ἐκπορεύεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλ᾽ οὐχὶ καὶ ἐκ Υἱοῦ. in *Euthymii* Panopliæ Latinis versionibus omissum, sed in Græca qvæ Tergobysti in Walachia A. 1710. fol. lucem vidit, legitur, & tituli XIII. locum occupat, ut dixi Volum. VII. p. 463. Græca etiam obvia MSS. in variis Bibliothecis, ex qvibus ῥήσεις varias produxere Usserius, Petavius, præcipue vero Allatius ut contra Creyghtonum p. 232. 244. & contra Hottingerum p. 417. &c. Nec credibile est qvod p. 418. Allatius affirmat illa non à Photio ipso esse, sed assumenta & βαττολογήματα recentium Schismaticorum, itaqve recte rejecta à Zino Euthymii interprete. Sane simillima in Photii scriptis jampridem lecta omnes agnoscunt atqve etiamnum in illis passim reperiuntur, ut in Epistolis scriptis ad Nicolaum Papam, & ad Patriarcham Aqvilejensem, nec non in Encyclica illa celebri, aliisqve in lucubrationibus. Ad Photii objectiones respondet Jo. Veccus libro primo de unione Ecclesiarum veteris & novæ Romæ, in Allatii Græcia Orthodoxa T. I. p. 154. &c.

XV. *Amphilochia*, τὰ Ἀμφιλόχια, Responsiones ad qvæstiones & dubia CCCVIII.* ab Amphilochio Cyzici Metropolita, ad qvem Photii exstant Epistolæ, proposita de variis S. Scripturæ locis, aliisqve capitibus Theologici variiqve argumenti. *Opus varium & multiplici eruditione plenum Theologis ac Scripturæ expositoribus maxime necessarium, eoqve magis amplectendum*, judice Allatio, *qvod non alibi qvam in Vaticana Bibl. ex libris Lollianis sub Urbano VIII. invectum exstet.* Sed non modo, ut idem mox refert Allatius, apographum ejus à Francisco Arcudio, Nuscano Episcopo descriptum, servatur in Bibl.

Xxx 2 una

* Apud Allatium p. 576. de consensu, numerantur CCCXIII. qvod typographi errorem esse suspicor.

Barberina, verùm etiam idem opus licet titulo, capite & cauda truncum una cum libris Photii contra Manichæos obvium est in Codice Colbertino 444. teste Cotelerio III. monument. p. 556. Alius pulcher Codex Amphilochiorum exstat in Bibl. Segvieriana sive Coisliniana, unde singulorum CCCVIII. capitum titulos & initia exhibet eruditiss. Montfauconus in Catalogo MSS. Græcorum illius Bibl. p. 326-345. Ab eodē p. 346. seq. Græce & Latine exhibentur qvatuor Qvæstiones: CXXV. (qvam ab Allatio acceptam dederat qvoqve Combefisius ad calcem sui Asterii, T. 1. auctar. novi Bibl. Patrum p. 276.) Πόσοι Ἀστέριοι γεγόνασιν καὶ τίς ἡ δόξα αὐτῶν; *qvot Asterii fuerint, & qvanam ipsorum opinio?* CXXIX. διὰ τί τῷ τλησιπαθεῖ Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας οἱ ποιηταὶ ἐγχειρίζουσιν; *cur laborioso Herculi Poëta Amalthea cornu in manibus ponant?* CLX. πόσαι σίβυλλαι γεγόνασι; *qvot fuerint Sibylla?* & CLXVI. ποίας αἱρέσεως ἦν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου; *cujus haresis erat Eusebius Pamphili?* Pridem qvoqve qvæstionem XXXVII. εἰ ἀπερίγραπτος ἡ ἐν τῷ Υἱῷ θεότης, ἡ σάρξ ἣν ἀνέλαβεν ἢ πανταχοῦ ἢ περιγραφομένη τόπῳ; *si incircumscripta est in Filio Deitas, num caro qvam assumsit ubiqve est, an loco circumscripta?* publicaverat Græce & Latine Combefisius ad calcem sui Amphilochii Paris. 1644. fol. pag. 226. Locum ex qvæstione LXXXIII. producit Allatius capite 2. syntagmatis de engastrimytho: alium ex qvæstione CLVII. in libro de Simeonibus p. 3. Alia loca laudat Franciscus Turrianus in defensione Epistolarum Pontificum, & in notis ad Constitutiones Apostolicas, nec non in libro de jure ordinandi Ministros Ecclesiæ p. 155. Qvædam etiam capita Amphilochiorum inter Photii epistolas legi monet Allatius lib. 2. de consensu cap. 6. §. 4. speciatim illas, ut præstantissimo Caveo notatum, qvæ Amphilochio Cyziceno inscribuntur. Ubi integrum hoc opus, qvod optandum est, lucem viderit, constabit tum hoc tum illud præterea, an ex eo mutuati sint auctores Catenarum in Evangelistas, qvæ ex Photio passim afferunt, an qvod facilius mihi persvadeo, ex commentario ejus deperdito in Matthæum.

XVI. Scripta Photii alia inedita.

1. *De Patriarchis sede sua injuste pulsis*, qvod orthodoxi successores communionem eorum non refugerint, πόσων ἐκβληθέντων πατριαρχῶν τῇ τῶν κρατούντων πρὸς αὐτοὺς βασιλέων ἀπεχθείᾳ, οἱ μετ' αὐτοὺς ὀρθόδοξοι ἀποδέχονται. MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio VIII. p. 458. Incipit: Ἀναστασίου ἐκβληθέντος τοῦ θαυμαστοῦ. Similis argumenti scriptum

ptum junioris auctoris qvi circa A. C. 1267. vixit, editum habemus ab Humfredo Hody, de qvo dixi Volum. VI. p. 134. Aliud Methodi Monachi memorat Allatius libro de Methodiis p. 383. 384. (edit. à me curatæ T. 2. operum S. Hippolyti p. 95.)

2. συναγωγαὶ καὶ ἀποδείξεις ἀκριβεῖς *Collectanea & demonstrationes* è Synodicis & Historicis scriptis *de Episcopis & Metropolitis* atqve aliis Ecclesiasticis controversiis, qvæstiones X. *adversus Latinos.* Incipit: Ἐπὶ Κωνσταντίνου. MSS. in Bibl. Bodlejana, Codice Barocciano 91. & 96. & in Cæsarea, Lambec. III. p. 195. V. p. 46. Locum ex illo scripto produxit Humfredus Hody in libro edito Anglice qvi inscribitur: *the case of sees vacant*, p. 89. Act. Eruditor. T. 2. supplementi p. 562.

3. Περὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος μυσταγωγίας, καὶ ὅτι ὥσπερ ὁ Υἱὸς ἐκ μόνου τοῦ Πατρὸς ἱερολογεῖται γεννᾶσθαι, οὕτω καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ μόνου καὶ τοῦ αὐτοῦ αἰτίου θεολογεῖται ἐκπορεύεσθαι, λέγεται δὲ τοῦ Υἱοῦ εἶναι ὡς ὁμοούσιον καὶ ἀποστελλόμενον δι' αὐτοῦ. *De Spiritu S. disciplina arcana & quemadmodum Filius ex solo Patre, ita & Spiritus S. ex sola eademqve causa procedit: dicitur tamen Filii esse, tanqvam qvi illi consubstantialis est., & ab eo mittitur.* Hunc *tractatum sane luculentissimum* appellat Allatius de consensu utriusqve Ecclesiæ p. 575. testatus in Codice Palatino referri ad *Metrophanem* * Episcopum Smyrnensem. Incipit: ἐν πολλοῖς μὲν εἰσιν οἱ ἐλεγχοι πολυστίχοις ἐσπασμένοι λόγοις δι' ὧν ἡ ὀφρῦς κατασπᾶται.

4. Eodem loco alia apud Græcos sub Photii nomine opuscula legi Allatius monet, minoris illa qvidem molis ac momenti. Κατὰ Λατίνων περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. *Adversus Latinos de processione Spiritus S.* Incipit: εἰς ὅλως ἀνάσχοιτο τῶν ἐν χριστιανοῖς τελούντων ἐπὶ τῆς ἁγίας Τριάδος δύο εἰσάγειν αἴτια. MS. in Bibl. Cæsarea, Lambec. III. p. 117. Plura de eodem argumento scripserat Photius partim etiam edita in ejus Epistolis, & apud Euthymium. Ex Oratione prima Photii de processione Spiritus S. producit locum Allatius contra Hottingerum pag. 196.

5. Τὰ παρὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Λατίνων αἰτιώματα μερικά. *Adversus Latinorum Ecclesiam criminationes particulares.* Incipit: ὅτι τὰ ἄζυμα προφέρουσι.

6. Σύμβολον πίστεως πρὸς τοὺς μέλλοντας χειροτονεῖσθαι Ἐπισκόπους. *Symbolum Fidei pro iis qvi Episcopi ordinandi sunt.* MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio VIII. p. 453.

7. Homiliæ XIV. qvarum notitiam Nic. Heinsio communicavit Gazensis Metropolita D. Paisius Ligarides, & ab Emerico Bigotio acce-

* Huic Metrophani (circa A. 858 claro) in codice MS. Palatino etiam tribuitur opus adversus Manichæos Paulicianos ad Antonium Metropolitam Cyzicenum.

ptam prodidit Combefisius * ad calcem Tomi I. auctarii novissimi Bibl. Patrum.

a) *μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κατηχήσεων, post expletas catech:ses* die sanctæ parasceves, dicta ex ambone templi sanctæ Irenæ. Incipit: *ἀλλὰ ταῦτα μὲν προηγουμένῳ λόγῳ τοῖς ἤδη παρεσκευασμένοις πρὸς τὸ βάπτισμα οὔπω δὲ κατηρτισμένοις τὴν τελειότητα, ἀλλ' ἔτι καὶ τῆς καθάρσεως ἀποδεομένοις καὶ τῆς μυστικῆς τραπέζης ἀπειργομένοις.*

b) *altera ejusdem argumenti.* Incipit: *μετὰ τὴν τῶν κατηχητικῶν λόγων ἀνάγνωσιν ὧν ἡμεῖς ἐν προσοχῇ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἀποδεικνύντες κατάνυξιν ἐποιεῖσθε τὴν ἀκρόασιν, καὶ ἡμᾶς τὸν παρόντα καιρὸν προσομιλεῖν ὑμῖν ἐγνωμεν ἀποδεῖν.*

c) *tertia μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς κατὰ συνήθειαν κατηχήσεως. post lectam ex more catechesin.* Incipit: *Ὅτε τοῦ διαβόλου τὸ κράτος σκυλεύεται, ὅτε τοῦ θανάτου τὸ κέντρον ἀμβλύνεται, ὅτε τὸ κατὰ τοῦ ᾅδου τὸ τρόπαιον ἵσταται, τῶν συνθηκῶν ἡμῖν ὁ πίναξ ὑπαναγινώσκεται, τότε τῆς ὁμολογίας, τὸ χειρόγραφον προκομίζεται, τότε τῶν ὑποσχέσεων ἡ στηλογραφία θριαμβεύεται. διὰ τί.*

d) *Εἰς τὴν ἔφοδον τῶν Ῥῶς, in irruptionem Russorum* homiliæ duæ, *prior* incipit: *τί τοῦτο τίς ἡ χαλεπὴ αὕτη καὶ βαθεῖα πληγὴ καὶ ὀργή, πόθεν ἡμῖν ὁ ὑπερβόρειος οὗτος καὶ φοβερὸς ἐπέσκηψε κεραυνός.*

e) *Posterior: οἶδα μέν, ἅπαντες συνεπίστασθε, ὅσοι τε δεινοὶ συνιδεῖν ἀποστροφὴν πρὸς ἀνθρώπους Θεοῦ, ὅσοι τε ἀμαθέστερόν πως περὶ τὰ τοῦ Κυρίου διάκεισθε κρίματα.*

f) *εἰς τὸν εὐαγγελισμόν, in Annanciationem sanctissimæ Dei Genetricis Mariæ.* Incipit: *Φαιδρὰ τῆς παρούσης ἡμέρας καθέστηκεν ἡ πανήγυρις, καὶ λαμπρὰν τὴν χαρὰν τοῖς πέρασιν ἀποφέρεται. Χαρὰν χορηγεῖ, λύπην παλαιὰν διαλύουσαν. Χαρὰν χορηγεῖ, κοσμικὴν ὀργὰν ἐξορίζουσαν, καὶ τοῦ πεπλασμένου πάλαι τὴν ἔγερσιν ἐγκαινίζουσαν καὶ τὴν σωτηρίαν πᾶσιν ἡμῖν ὑπογράφουσαν.*

g) *Altera ejusdem argumenti* præsente Imperatore ** dicta, incipit: *ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, καιροῦ καλοῦντος μετὰ τοῦ προφήτου βοήσομαι Δαυΐδ, τῶν λογικῶν προβάτων τὰς τῆς ἐκκλησίας αὐλὰς ὁρῶν τῷ πλήθει στενοχωρουμένας πολυανθεῖ τῇ τερπνότητι καὶ ποικιλίᾳ τῶν συνεληλυθότων.*

h) εἰς

* Quod ait Combefisius cum ista scriberet (A. 1672.) in Anglia novum Photii opus procedere de Ecclesiæ CPolitanæ præcellentia, nescio an Beveregii intellexit Synodicum, in quo nonnulla Synodi pro Photio habitæ, de qua supra p. 371.

** Basilio Macedone.

h) εἰς τὰ βάϊα καὶ εἰς τὸν Λάζαρον. *in ramos palmarum & in Lazarum*, incipit: ὅτε τῶν παίδων ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις ἀναβοώντων ἡ ἐκκλησία σαλπίζει, καὶ τῆς λαμπρᾶς ἐκείνης καὶ θεοπρεπεστάτης φωνῆς ταῖς ἀκοαῖς τὸν ἦχον ἑλκύσω, μετάρσιος ὅλος γίνομαι τῇ προθυμίᾳ.

i) εἰς τὴν θεόσωμον ταφήν, *in divini corporis sepulcuram Domini nostri JEsu CHristi*, sancto Sabbato. Incipit: ἀφ' ἑκάστου μὲν τῶν τοῦ Χριστοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν ἔργων καὶ πράξεων, τῆς περὶ ἡμᾶς φιλανθρωπίας τὸ μέγεθος ἐμφανίζεται, καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν λαμπρῶς αἱ χάριτες ἀναπτύσσονται. Καὶ πολὺς ὁ τῆς εὐφροσύνης γλυκασμὸς ταῖς τῶν ἀνθρώπων ἐπιστάζόμενος ψυχαῖς.

k) τῇ παρασκευῇ τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν, *in parasceve prima hebdomadis jejuniorum*, dicta ex ambone templi S. Sophiæ. Incipit: ἥκομεν ὑμῖν τὴν προθεσμίαν προφθάσαντες, καὶ τῆς ὀφειλῆς τὴν καταβολὴν προκαταθέσθαι σπουδάσαντες. Hæc ni fallor est homilia Photii *de haresi*, qvæ in Barvoëtii catalogo MSS. Bibl. Scorialensis memoratur.

l) *altera* ex eodem ambone dicta, incipit: τῆς προλαβούσης ὁμιλίας τὸ τέλος, εἴ τι μέμνησθε, τὸν Ἄρειον παρεδίδου καθαιρούμενον, τῆς ἐκκλησίας ἐξωθούμενον, ἀναισχυντοῦντα, πλαττόμενον, ὑποκρινόμενον τὴν εὐσέβειαν.

m) *tertia*, incipit: τῶν προμάχων τῆς ἐκκλησίας, ὡς καὶ πρόσθεν ἔφημεν, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας συσκευασθέντων, καὶ τῶν ἰδίων μὲν νομέων τῶν ποιμνίων ἐρημωθέντων.

n) ὅτι τῆς Θεοτόκου ἐξεικονίσθη καὶ ἀνεκαλύφθη μορφή, *qvando sancta Dei genitricis effigies expressa imagine est atqve detecta.* dicta præsente Imperatore ex eodem ambone magnæ Ecclesiæ, magno Sabbato. . Incipit: σιγᾶν εἴ τις διὰ παντὸς μελετήσειε τοῦ βίου, νῦν λάλος τις εἶναι καὶ πρὸς ῥητορῶν τέχναις παρασκευάσθαι τὴν γλῶσσαν, εἴπερ ἄλλο τι διὰ σπουδῆς ἂν ἔτι μάλιστα ποιήσαιτο.

o) ἡνίκα τοῖς ὀρθοδόξοις καὶ μεγάλοις ἡμῶν Μιχαὴλ καὶ - - - - ὁ κατὰ πάσης αἱρέσεως ἐστηλογραφήθη θρίαμβος. *Qvando orthodoxis magnisqve nostris Imperatoribus Michaëli & - - - - adversus omnes hæreses publico monumento consignatus est triumphus.* Incipit: ἦν ἄρα οὐκ πολλοῦ γεγηρακὼς ὁ χρόνος καὶ νέαν οὐκ ἔχων ὠδῖνα, καθ' ἣν ἀκμάζων ἐθάρρει σεμνύνεσθαι.

8. In Alexandri Barvoëtii Catalogo MSS. Bibl. Scorialensis inter undecim qvas memorat Photii homilias duæ sunt hactenus mihi indictæ, una *de ascensione*, & altera εἰς τὴν ἔφοδον τῶν φώτων sive in *festo Epiphaniæ.*

9. Ἐπιτομὴ τῶν πρακτικῶν τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν Συνόδων. *Epitome Actorum Conciliorum VII. Generalium.* Incipit: ἀναγκαῖον ἐστὶ μέλλοντας ἡμᾶς

Χρισι-

χριστιανικῶν αἱρέσεων ἐπιμιμνῆσθαι. MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio III. p. 46. & diversa à Photii & aliorum editis synopsibus Conciliorum qvas memoravi supra p. 510. Videbunt autem qvibus MStos Codices evolvendi dabitur occasio, num diversa etiam sit ab inedita synopsi Photii Tyrii, qvam laudavit Usserius de Symbol. p. 25. & qvæ MS. fuit apud Is. Vossium.

Odæ novem MSS. exstant Paris. in Bibliotheca Collegii Claromontani cum Theodori Prodromi versibus de duodecim mensibus aliisqve, teste Phil. Labbeo in Bibl. nova MSS. p. 139. *Ex hisce odis meridiana luce clarius liqvere* ait Paulus Colomesius *Photium nostrum carminis laude floruisse, ut de eo Nicetas Paphlago.* * Photii στιχηρὸν in Methodium CPol. ex octoëcho, T. 2. Act. Sanctor. Junii p. 969. Anecdota qvædam Photii epigrammata in Anthologia inedita Leonardi Philaræ qvæ exstat MSS. in Bibl. Coisliniana. Alius Photius Monachus cujus explicationem tropariorum S. Stephani Sabaitæ citat Nic. Comnenus in prænotionibus Mystagicis p. 397.

In Psalmos Catena ex Athanasio, Basilio, Chrysostomo & Theodoro Heracleota, MS. in Bibl. Segvieriana sive Coisliniana. Vide Catalogum MSS. ejus Bibl. editum à celeberrimo Montfaucono p. 58. 59.

In Prophetas MS. in Bibl. Vaticana, ut ex Possevino Colomesius & Caveus.

In Epistolas Pauli MS. in Bibl. Cantabrigiensi. Ex hoc commentario idem Caveus notat plura desumsisse Oecumenium (à qvo etiam nominetenus non raro Photius laudatur) codicem vero istum esse mutilum initio & fine, & totum in Epistolam ad Romanos commentarium in illo desiderari.

In Categorias Aristotelis, MS. in Codice Regio Paris. 547. teste Labbeo p. 114. Bibl. novæ MSS.

Lexicon Photii, qvod in Anglia servant viri docti, longe diversum est à Gudiano, longeqve brevius, atqve Photium certius auctorem habet. Nam MS. qvod ex Bibliotheca illustris Viri Marqvardi Gudii pervenit in Principalem Gvelpherbytanam, duobus spissis crassisqve constat voluminibus qvadratis, nec auctoris gerit nomen præfixum, & in etymologiis enucleandis versatur atqve incipit: σὺν Θεῷ ἀρχὴ τῆς κατὰ στοιχεῖον ἐτυμολογίας. ἀρχὴ τοῦ ἄ στοιχείου. ἀάσθην &c. Itaqve & Gisbertus Cuperus timide illud tribuit Photio lib. 2. Observationum cap. 8. MS. *Etymologicum penes Marqvardum Gudium, qvod creditur Photii Patriarchæ.*

Et

* Supra p. 375.

Et ante Cuperum Ezechiel Spanhemius p. 358. de usu numism. *Auctor Etymologici MS. qui Photius Patriarcha existimatur, & apud eruditissimum Marquardum Gudium nostrum mihi inspectus*, κεράσαι, τὸ πάλαι γὰρ κέρατα εἶπον &c. Citat iterum p. 368. 369. & If. Vossius Var. Observat. p. 126. 127. At Anglicanum illud Lexicon voces Oratoribus & Historicis, partem etiam Poëtis usitatas exponit brevissime, atqve inscribitur: Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως λέξεων συναγωγὴ, αἳ μᾶλλον τῶν ἄλλων ῥήτορσι καὶ λογογράφοις ἀνήκουσιν ἐπὶ χρείαν. προσπεφώνηται δὲ Θωμᾷ τῷ πρωτοσπαθαρίῳ καὶ ἄρχοντι τοῦ Λυκοταμίου, οἰκείῳ μαθητῇ.

Πρόλογος τοῦ λεξικοῦ, δι' ὧν ῥητόρων τε πόνοι καὶ συγγραφέων ἐξωραΐζονται μάλιστα.

Αἱ τῶν λέξεων πλείους περὶ ἃς τὸ πολιτικὸν νέμεται ἔθνος, εἰς τὸ ὠφελέστατον τοῖς βουλομένοις προσέχειν Διογενιανῷ συνελέγησαν. εἰ γὰρ καὶ πολλοῖς ἄλλοις ἐπὶ νοῦν ἧκεν τὴν ἴσην καὶ ὁμοίαν πραγματείαν ἐνστήσασθαι, ἀλλ' οὖν ὅσα γε ἐμὲ εἰδέναι οὐδεὶς τῶν προτέρων - - - καῖον κεχρῆσθαι, συναγαγὼν τὴν ἀναγραφὴν κατὰ στοιχεῖον ἐποιησάμην, οὐδὲ τῶν ποιητικῶν παντελῶς ἀποστάς, ἐπεὶ μήθ' ὅσοι ταύτας συνειλόχασι, τῶν ἁρμοζόντων τῇ χωρὶς μέτρου φράσει παντελῶς ἀπέχοντο. &c.

Incipit: ἆ τὸ ἄλφα περισπασθὲν, δηλοῖ τὸ εἴθε, οὕτως γὰρ Καλλίμαχος κέχρηται. οὕτως μὲν εἰ μονοσύλλαβος ἡ λέξις οὖσα καθ' ἑαυτὴν αὐτοτελῆ παρίστᾷ διάνοιαν. ὡς μέρος δὲ παραλαμβανομένη λέξεως, τὸ α δηλοῖ ὲ καὶ τὸ μέγα, ὡς τὸ ἀχανὲς πέλαγος. ἀλλὰ καὶ τὸ πολὺ, ὡς τὸ ἐν ἀξύλῳ λῃ. καὶ τὸ ὁμοῦ ὡς τὸ ἀδελφὸς, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος ἤτοι μήτρας. καὶ τὸ ακὸν, ὡς τὸ ἀμήχανε, ἀντὶ τοῦ κακομήχανε, καὶ τοιαῦτα ἕτερα.

ἂ ἂ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. ἔστι δὲ σχετλιαστικὸν ἀναφώνημα, δασυνθὲν δὲ γέλωτα δηλοῖ, ὥς φησι Διογενιανός.

ἄα. σύστημα ὕδατος.

ἄαπτον, ἰσχυρὸν, βαρὺ, χαλεπὸν, οἱ δὲ ἄπληστον, καὶ χεῖρας ἀάπτους εγάλους, ἀπροσπελάστους, ὧν οὐκ ἄψαιτό τις. εἰ δὲ ψιλωθείη, τοὺς ἀπλοήτους. δὲ ἄαπτον ἄπειρον, ἀπέραντον.

ἀάπτους οἱ μὲν δασύνοντες τὸ δεύτερον α, ἀκούουσιν ἀπροσπελάστους, ὧν κ ἄν τις ἄψαιτο. οἱ δὲ ψιλοῦντες, ἀπράκτους. οἱ δὲ τὰς ἀνεκφεύκτους καὶ αλεπάς. Ἀππίων δὲ δασύνει, βούλεται γὰρ ἀποδιδόναι ὧν οὐκ ἄν τις ἅψαιτο, τὰς πολλοῖς ἀπροσπελαζούσας.

ἀγχιτέρμων, ὁ γείτων. Ὅμηρος.

ἀγωγεῖ, τῷ ἱμάντι ᾧ ἄγεται ὁ ἵππος, ὁ καὶ ῥυτὴρ καλεῖται.

ἀγωγεύς, ὁ ἱμὰς τῶν κυνηγητικῶν κυνῶν. οὕτως Σοφοκλῆς.

ἀγώγιμον. φορτίων ἐμπορικῶν.

ἀγωγοὺς, προπομποὺς.

ἀγωνία, ὁ ἀγωνισμὸς καὶ ἀγών. λέγεται δὲ οὕτως καὶ ἀγωνιστική. ἀγωνία, Ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ ἀγών.

ἀγῶνα καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἄσκησιν.

ἀγωνιῶ, κινδυνεύω.

ἀγὼν ὄνομα κύριον δηλοῖ, ὡς Δοῦρις ἱστορεῖ. Σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸ ἄθροισμα καὶ τὸν ναὸν ἔνθα ἀθροίζονται, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἀθροίζεται τὸ πλῆθος. ἀγῶνα καὶ Ὅμηρος τὸν τόπον αὐτὸν ἐν ᾧ ἀγωνίζεται. Θουκυδίδης ε', προσελθὼν εἰς ἀγῶνα, ἀνέδησε τὸν ἡνίοχον.

ἀγὼν οὐ δέχεται σκήψεις. τάττεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ἐπισταμένων εἰς σκῆψιν.

ἄγωνος κατὰ σχηματισμὸν ἀντὶ τοῦ ὁ ἀγών, ἀπὸ δὲ γενικῆς ἐσχηματίσθη. οὕτως Ἀλκαῖος ὁ Λυρικὸς πολλάκις ἐχρήσατο.

ἀγῶνα τὴν συναγωγὴν, οὕτως Ἀριστοφάνης.

ἀδαγμὸς ὁ δεξίσιμος, ὅπερ ἐστὶ κνισμός. οὕτως Σοφοκλῆς. &c.

Hoc Anglicanum puto lectum Josepho Scaligero, qvi illud Richardo Thomsoni in Angliam remittens, Epistola CCXXXV. *Remitto tibi nunc,* inqvit, *Photium tuum, optimum sane librum & qvem edi è re literaria est, qvanqvam omnia qvæ in illo sunt, hodie in aliis, unde ipse hausit, exstant. Qvia tamen laborem legentium levare possit, qvod in eo omnia congesta sunt, qvæ sparsim in aliis relegere labor est, non exiguam à studiosis gratiam inieris, si eum unum librum in publicum exire patiaris. Exstat hodie magno cum fructu legentium similis labor Varini Favorini* &c. Photium in Lexico MS. apud Robertum Cottonum citat Henricus Valesius in notis ad Harpocrationem p. 4. Plura ex illo Richardus Bentleius in Epistola ad Jo. Millium, subjecta Chronico Joannis Malalæ, & nuper cum Bentleii observationibus ad Menandri reliqvias recusa. Qvod editionem Lexici Photiani viros doctos in Anglia moliri scripsit Morhofius lib. 1. Polyhistoris cap. 16. puto eum inaudiisse de conatu viri doctissimi Thomæ Galei, qvi pro suo in Græcas litteras amore ac studio hunc in se laborem suscipere voluit, ut memorat etiam W. E. Tentzelius in dialogis menstruis Germanice editis A. 1692. p. 608.

XVII. Scripta Photii deperdita.

In Matthæum ſcripſiſſe Photium, auctores Catenarum dubitare nos non ſinunt, fortaſſe etiam in alios libros ſacri Codicis, licet illa hodie deſiderentur.

Adverſus Leontium. Svidas: Λεόντιος. καὶ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐγένετο αἱρετικός. ἔγραψε καὶ κατ' αὐτοῦ Φώτιος ὁ Πατριάρχης.

De imaginum cultu ſcripſiſſe aliqvid colligas ex Euthymio apud Lambec. III. p. 169. qvi adverſus Iconomachos aliqvid ex Photio attulit. Vide etiam librum IV. Lambecii p. 148.

Adverſus Julianum Imp. aliqva compoſuiſſe colligas ex Epiſtola Photii CLXXXVII. ad Chriſtophorum protoſpatharium.

XVIII. Hæc de Photio ejusqve ſcriptis dicta ſufficiant, cujus lucubrationes plures adverſus Latinos, ut olim exuſtas flammis, ſic poſtea ſuppreſſas à Romanarũ partium nimium ſtudioſis, atqve luci ſubductas docet Frid. Spanhemius, filius, libro de papa fœmina cap. 7. T. 2. Opp. p. 636. 637. Vide etiam Jac. Gretſerum lib. 1. de jure & more prohibendi, expurgandi & abolendi libros hæreticos & noxios cap. 14. p. 74. ſeq. Ingolſtad. 1603. 4.

CAPUT XXXIX.

MAXIMI Alexandrini Sophiſtæ de objectionibus inſolubilibus. 1. ANONYMI Prolegomena Rhetorica. 2. Indices ſcriptorum in libris JOANNIS Philoponi adverſus Proclum, & in ejus commentariis ad Ariſtotelem allegatorum.

IUbet hoc capite cum Lectore communicare *Maximi* Sophiſtæ ſcriptum rhetoricum qvod promiſi ſupra p. 417. eiqve deinceps ſubjungere aliam lucubrationẽ, alius veteris autoris, varia continentem ſcitu jucunda, lectuqve non indignam rhetorici itidem argumenti: & deniqve hoc caput concludere indicibus ſcriptorum laudatorum à *Joanne Philopono*, qvem itidem daturum me pollicitus ſum p. 368.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΠΕΡΙ ΑΛΥΤΩΝ ἀντιθέσεων.

Αἱ ἄλυτοι ἀντιθέσεις ὅτι μὲν οὐκ ἐπιδέχονται λύσιν ἐμφανῆ, πρόδηλον· οὐ γὰρ ἂν εἶεν ἄλυτοι, εἰ ἐπιδέχοιντο λύσιν· ὅτι δὲ μεθόδου τινὸς πρὸς αὐτὰς χρεία, ἐμφανές ἐστι. πόθεν οὖν αἱ μέθοδοι πρὸς τὰς ἀλύτους ἀντιθέσεις; ἐροῦμεν ὡς εὑρήκαμεν.

αʹ Ἐὰν ἐμπίπτῃ ἄλυτος ἀντίθεσις, ἢ ἐκ προσχήματος τοῦ δοκεῖν λύειν, ἀντικατηγορεῖν τοῦ ἀντιδίκου.

βʹ Ἢ διὰ τὸ προσώπως μὴ ἔχοντα λῦσαι, ἀναβαλέσθαι εἰς ἕτερον χρόνον τὴν λύσιν.

γʹ Ἢ συνδραμόντα, οὕτως ἀντικατηγορεῖν τοῦ ἀντιδίκου.

δʹ Ἢ πάλιν συνδραμόντα, τῷ δικαίῳ ἀντιθεῖναι τὸ συμφέρον.

εʹ Ἢ τὸν δικαστὴν ἀπάγειν μὲν ἀπὸ τῆς ἀλύτου ἀντιθέσεως, εἰς ἕτερα δὲ πράγματα κρινόμενα ἐμβιβάζειν.

ϛʹ Ἢ μετ᾽ αἰτίας λύειν τὴν δοκοῦσαν ἄλυτον εἶναι.

ζʹ Ἢ πολλάκις τὴν ἄλυτον ὑπομερίσαντα, κατὰ μέρος εἰσάγοντα δοκεῖν λύειν.

ηʹ Ἢ μὴ τιθέντα, διὰ λόγου πρὸς αὐτὴν βλέποντας λύειν.

θʹ Ἢ παραινετικῶς καὶ ὥσπερ κηδέ-

c

MAXIMI Sophistæ

De objectionibus insolubilibus ab Oratore declinandis & eludendis.

Objectiones insolubiles patet non admittere evidentem solutionem, hanc enim si admitterent, insolubiles non essent: Hinc manifestum est methodo aliqva adversus illas esse opus. Qvibus igitur viis ac rationibus adversus insolubiles objectiones utemur? Dicam qvas reperi.

1. Qvando insolubilis incidit objectio, licebit caussando solutionem, adversarium vicissim accusare.

2. Aut ubi non suppetit qvo directe solvatur, solutionem in aliud tempus rejicere.

3. Aut concedendo, accusationem hinc intorqvere in adversarium.

4. Aut rursus concedentem, utile justo opponere.

5. Aut judicem abducere ab insolubili objectione & ad alia, de qvibus contenditur, animum ejus appellere.

6. Aut causa allata solvere objectionem qvæ solvi non posse videbatur.

7. Aut insolubilem in plures subdividere partes, atqve ita solvere videri.

8. Aut non diserte ponere, oratione tamen ad eam respiciendo solvere.

9. Aut adhortando ac veluti adver-

μένον τοῦ ἀντιδίκου, μεθοδεύειν τὴν ἄλυτον ἀντίθεσιν ἐν αὐτῇ τῇ παραινέσει.

adversarii partes juvando, objectionem insolubilem in ipsa adhortatione evertere.

ι΄ Πάλιν, ἐὰν ἄλυτος ᾖ ἀντίθεσις, προστιθέναι τι αὐτῇ εὔλυτον, ἵνα ἀπὸ τοῦ εὐλύτου ἀφορμὴ λύσεως γένηται.

10. Rursus, si insolubilis sit objectio, illi aliqvid qvod solvi facile possit annectere, atqve ita ab hoc qvod solutu facile est ansam solutionis capere.

ια΄ Ἢ μηδὲ μεμνῆσθαι τῆς ἀλύτου τοπαράπαν, εἰ ἔλπικε τὸν δικαστὴν αὐτῆς ἐπιλελῆσθαι.

11. Aut omnino non facere insolubilis objectionis mentionem, si spes sit judicem illius oblitum esse.

ιβ΄ Ἢ συνδραμόντα, τὴν γνώμην διαβάλλειν τοῦ ἀντιδίκου.

12. Aut condescendendo, sententiam & intentionem perstringere adversarii..

ιγ΄ Ἢ μὴ τιθέντα πειρᾶσθαι λύειν, προσεμπλέκοντα τὴν λύσιν ὡς ἐν ἀφηγήσεως τρόπῳ, καὶ σπουδὴν ἔχειν ἵνα μὴ τὸ κρινόμενον γένηται.

13. Aut objectionem non proponere & tamen solvere tentare, solutione injecta per modum narrationis, dareqve operam ne in controversiam res veniat.

ιδ΄ Ἢ ὄνομα ἀντ' ὀνόματος θέντα, οὕτως τῷ εὐλύτῳ ὀνόματι συμπλεκόμενον δόξαι λύειν.

14. Aut vocabulum ponere pro vocabulo, atqve ita per vocabulum solutu facile adjectum, videri afferre solutionem.

ιε΄ Ἢ ἐν προσχήματι τοῦ δοκεῖν πλείους παρέχεσθαι λύσεις, ἀπάγειν μὲν ἀπὸ τοῦ ῥητοῦ τοῦ ὄντος ἀλύτου τοὺς δικαστὰς, τὴν δὲ γνώμην ἐξετάζειν τοῦ νομοθέτου, μεθ' ἧς γέγραφε τὸν νόμον.

15. Aut sub specie plurium afferendarum solutionum judices abducere ab argumento vere insolubili, & legislatoris, qva legem scripserit, sententiam inqvirere.

ις΄ Ἢ ἐὰν ἰσάζωσιν αἱ ἀντιθέσεις, ἐκ διαβολῆς τοῦ ἀντιδίκου καὶ οἰκείας συστάσεως ἀντερωτῶντα, οὕτως λύειν τὴν ἰσάζουσαν μὲν, ἄλυτον δὲ εἶναι δοκοῦσαν.

16. Aut si objectiones pari utrinqve pondere sint, ex adversarii criminatione suiqve commendatione vicissim interrogare, atqve ita solvere æqvalis ponderis qvidem sed insolubilem visam objectionem.

ΕΙΠΩΜΕΝ οὖν ἑκάστου τούτων τὰ παραδείγματα, ἃ προεθέμεθα ἐν τάξει

Producamus igitur de singulis hisce, qvæ jam ordine de insolubili

θαι τὴν πόλιν εἰρήνην. ἀλλ' ἄχει τούτου πάντα ἀφίημι. τί οὖν λέγω, καὶ πόθεν ἄρχομαι κατηγορεῖν; ὅ, ποιουμένης τῆς πόλεως εἰρήνην, Φιλοκράτει συνειπεῖν, ἀλλὰ μὴ τοῖς τὰ βέλτιστα γράφουσι· ὅ δῶρα εἰληφέναι, ὅ ἐξαπατῆσαι. Συνδραμὼν γὰρ ὅτι κακῶς ἐπολέμει Χάρης, ὕτως κατηγορεῖν Αἰσχίνε προδοσίαν ἐπὶ τῷ συνειπεῖν Φιλοκράτει, ἀξιόπιστος ἔδοξεν εἶναι, ὅτι καὶ δῶρα εἴληφε, λέγων.

δ) Συνδραμὼν δὲ πάλιν οἷς ὁ ἀντίδικος λέγει δικαίοις οὖσι, τὸ συμφέρον ἀντιτίθησιν οὕτως, ὡς ὁ Δημοσθένης πάλιν ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνε. λέγοντος γὰρ Αἰσχίνε ὅτι πονηροὶ Φωκεῖς ἦσαν, καὶ ἐχρῆν αὐτοὺς ἀπολωλέναι, ὐκ ἀντέστη μὲν, συνδραμὼν δὲ ἔφη, Ἀλλὰ συνέφερεν αὐτοὺς σώους εἶναι τῇ πόλει. οὐδὲ γὰρ Λακεδαιμονίους διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν ποτε ἐσώσατε, οὐδὲ τοὺς καταράτους Εὐβοέας, ἀλλ' ὅτι συνέφερε τῦτο τῇ πόλει.

ε) Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἀντιθέσεως ἣν ὁ ἀντίδικος παρέχεται, μεταβιβάσεις τὸν δικαστὴν ἐφ' ἑτέραν ἀντίθεσιν, τὴν μὲν ἄλυτον, μὴ συνεκτικὴν εἶναι λέγων τοῦ παρόντος ἀγῶνος, ἣν δὲ ἀντεισάγεις σύ. οὕτως ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους ὁ ῥήτωρ πεποίηκε λόγῳ. λέγοντος γὰρ τοῦ Τιμοκράτους ὅτι ἐκτέτισαι τὰ χρήματα Ἀνδροτίωνι καὶ Γλαυκέτῃ καὶ Μελανώπῳ, ὑπὲρ ὧν αἰτίαν ἔχω θεῖναι τὸν νόμον, ὡς ὀφειλόντων ἔτι τῇ πόλει, φησὶν, Ἀλλ' οὐ περὶ τούτων κρίνεται

hactenus condono omnia. Quid igitur dico? unde accusare incipio? Quod, dum pacem Resp. faceret, Philocrati suffragatus est, non iis qui suadebant optima: quod munera accepit, quod fucum fecit. Concesso enim qvod male in bello se gessisset Chares, ita dum arguit Æschinem proditionis qvod Philocrati esset suffragatus, fide dignus etiam videtur qvando munera eum accepisse affirmat.

4) Concessis iterum iis qvæ adversarius vera ac justa objicit, utilitatem opponit: ita ut Demosthenes iterum in Oratione adversus Æschinem. d) Cum enim ille dixisset malos fuisse Phocenses, atqve oportuisse illos perdere: non hoc oppugnavit, sed concedens ait: at Reip. intererat eos incolumes servari. *Neqve enim Lacedæmonios propter virtutem eorum olim conservastis, neqve execrandos illos Euboënses, sed quod eos esse incolumes è Republica erat.*

5) Ab objectione qvam affert adversarius, judicem abduces ad objectionem aliam: illamqve insolubilem negabis facere cum maxime ad præsentem controversiam, sed hanc potius qvam tu adduxeris. Sic Demosthenes in Oratione adversus Timocratem, e) cum ille dixisset pecuniam solutam esse ab Androtione, Glaucete & Melanopo, pro qvibus accusor legem tulisse, ut qvi civitati adhuc debuerint: respondet, non de

d) p. 210. e) p. 486.

νῦν, εἴτε ἐκτέτικαι τὰ χρήματα τούτοις, εἴτε μή· ἀλλ' εἰ παράνομον ἔγραψε Τιμοκράτης ψήφισμα. Ἀπαγαγὼν γὰρ τῆς ἀλύτου ἀντιθέσεως, τῆς λεγούσης ὅτι ἐκτέτικαι τὰ χρήματα αὐτοῖς, οὐχ ὑπὲρ τούτων κρίνεται, λέγων, καὶ οὐχ ὑπὲρ τούτων ἔγραψα τὸν νόμον, τὸ παράνομον ἐπήγαγεν εἰπών, ὡς παρανόμου τῆς γραφῆς οὔσης ὑπὲρ ἧς ἥκουσι κρίνοντες.

ς' Μετὰ αἰτίας δὲ τὸ πιστὸν τῶν πραχθέντων παρέξεις, τὰς ἀλύτους ἀντιθέσεις μεθοδεύων. ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Φορμίωνος, λέγοντος Φορμίωνος, Η μήτηρ οὖν ἡ σὴ τὰς διαθήκας ἐμοὶ πεισθεῖσα ἐξέπλεξε, καὶ ἐρωτῶντος ἐδόκει ἀπίθανον εἶναι τὸ τὸν Φορμίωνα προτιμηθῆναι ὑπὸ τῆς Ἀπολλοδώρου μητρός. μετὰ τῆς αἰτίας οὖν τὸ πιστὸν παρήγαγεν, εἰπών, ὅτι μὴ ἀπίστει. διέφθαρται γὰρ ἡ μήτηρ. καὶ οὐ δοῦλος ἦν Φορμίων, ἀλλ' ἀνήρ. τὸ δὲ ἐπαχθὲς ἔφυγε, τῷ δόξαι μητρὸς κατηγορεῖν, προσεπισημηνάμενος ὅτι ἀναγκαζόμενος καὶ οὐχ ἑκὼν λέγει ταῦτα.

ζ' Ὅταν δὲ ἀλύτου ἀντιθέσεως μέρη διαιρῇς, πυκνότητι μεθοδεύσεις, ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου πεποίηκε. λεγομένου γὰρ Αἰσχίνου ὅτι καὶ Χερρόνησος ὑμῖν ἀπὸ τῆς εἰρήνης περιγέγονε, καὶ εἰρήνην ἔχετε ἀντὶ πολέμου, καὶ τριήρεις τριακοσίας, καὶ σκεύη ταύταις καὶ χρήματα, οὐ δυνάμενος πρὸς ἅπαντα ταῦτα ὁ Δημοσθένης ἀθρόως ἀντιστῆναι, οὐδὲ ὡς οὐκ ἔστιν ἀληθῆ δεῖξαι, διεῖλε

de eo qværi jam utrum pecunia ab illis soluta sit nec ne, sed utrum nefarium Timocrates decretum tulerit. Abducens itaqve judices ab insolubili objectione, qvod pecunia soluta ab illis fuisset, non de hac inqvit contenditur, neqve de his legem tuli: sed objicit de nefario, & legem ipsam de qva jam litigent, contra omnes leges esse.

6) Causa allata fidem rebus facies, atqve ita indissolubiles objectiones declinabis. Sic Demosthenes in Oratione pro Phormione, cum Phormio diceret, f) *mater tua*, Apollodore, *à me persuasa tabulas testamenti abolevit*, & videretur incredibile Phormionem ab Apollodori matre præferri filio, causa allatâ fidem rei facit, aitqve, *noli non credere, mater enim fuit corrupta, nec servus erat Phormio, sed vir.* Illudqve effugit qvod erat maxime odiosum, ut videretur matrem accusare, significans coactum & neutiqvam volentem hoc se facere.

7) Insolubilem objectionẽ commode tentabis evadere, si eam diviseris in partes, ut fecit Demosthenes in Oratione adversus Æschinem. Cum enim hic objecisset, qvod pacis beneficio Chersonesum Athenienses haberent, & pro bello restituta esset pax, & trecentæ illis forent naves, hisqve instruendis apparatus & pecuniæ: hæc cum non posset

Zzz conjun-

f) p. 602.

τὴν ἀντίθεσιν εἰς τρία μέρη. καὶ κατὰ μέρος εἰσαγαγὼν, οὕτως τῇ διαιρέσει μεθώδευσε τὴν ἄλυτον ἀντίθεσιν, καὶ ταῖς λύσεσιν ἐσοφίσατο, ἀλύτων ὄντων καὶ τῶν μερῶν. ἐν μὲν γὰρ τῇ πρώτῃ, τὴν Χερρόνησον ἔχετε ἐξ ἧς σῖτος ἄφθονος ὑμῖν κομίζεται, ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τὴν δοκοῦσαν λύσιν διὰ τῆς ἀντικατηγορίας παρέστησεν, εἰπὼν οὕτως. Ἂν τοίνυν ἀντὶ Φωκέων καὶ Πυλῶν Χερρόνησος ὡς περίεστι τῇ πόλει, λέγῃ, πρὸς διὸς καὶ θεῶν μὴ ἀποδέξησθε. ἐδύνασθε γὰρ ἂν εἰ μὴ διὰ τούτους, καὶ Χερρόνησον καὶ Πύλας καὶ Φωκέας ἔχειν. Εἰ μὲν γὰρ ἀληθὴς ἦν λύσις ἐκείνη, ὅτι οὐ περιγέγονε Χερρόνησος. ἐπεὶ δὲ ψεῦδος ἦν, τὸ σόφισμα ἐκεῖνο γέγονεν, Ἀλλ' οὐκ ἀντὶ Φωκέων καὶ Πυλῶν. Πάλιν δὲ τὸ δεύτερον τῆς ἀντιθέσεως μέρος εἰσήγαγε, λέγων, Οἶδα τοίνυν ὅτι τοὺς μὲν ὑπὲρ τῶν κατηγορημένων αὐτῷ λόγους Αἰσχίνης φεύξεται. βουλόμενος δὲ ὑμᾶς ὡς πορρωτάτω τῶν πεπραγμένων ἀπαγαγεῖν, διέξεισιν ἡλίκα πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθὰ ἐκ τῆς εἰρήνης γίγνεται, καὶ τοὐναντίον ἐκ τοῦ πολέμου κακά. καὶ ὅλως ἐγκώμια εἰρήνης ἐρεῖ. καὶ τοιαῦτα ἀπολογήσεται. ἔστι δὲ καὶ αὐτὰ ταῦτα, κατηγορήματα τούτου. εἰ γὰρ ἡ τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν αἰτία, τοσούτων πραγμάτων καὶ τηλικαύτης ταραχῆς ἡμῖν αἰτία γέγονε, τί τις εἶναι τοῦτο φῇ, πλὴν ὅτι δῶρα λαβόντες οὗτοι, καλὸν πρᾶγμα φύσει, κακῶς διέθηκαν; Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ διαι-

conjunctim refellere Demosthenes, nec qvod falsa essent demonstrare, divisit objectionem in tres partes, singulasqve inducens, ita divisionis ope hanc indissolubilem objectionem scite declinavit, & solutionum specie elusit etiam partes, qvæ dissolvi vix ac ne vix qvidem poterant. Nam ad primam, *Chersonesus vobis est, ex qva commeatus abunde ad vos affertur*, in inductione per recriminationem solvere objectionem videtur cum ait: g) *Quod si pro Phocensibus & Pylis Chersonesum superesse Reip. dixerit, per Jovem & Deos vos obsecro, ne admittatis, potuissetis enim alia ratione & Chersonesum & Phocenses & Pylas habere.* Licet enim vera solutio fuisset, dicere *Chersonesum non esse relictam Atheniensibus*, tamen qvoniam falsum hoc erat, illo potius scite excogitato usus est: *at non pro Phocensibus Pylisqve.* Hinc ad alteram objectionis partem progressus h) *Equidem scio*, inqvit, *Æschinem ad accusationem nihil esse responsurum, sed quo vos qvam longissime à causa abducat, commemoraturum quantum universi mortales commodorum ex pace percipiant, contra, qvas è bello clades, ac denique laudationem pacis, defensionis loco allaturum. Sunt autem ea omnia cum ejus criminatione conjuncta. Nam si pax, qvæ aliis tot bonorum causa est, tot negotiorum & tantæ perturbationis causa nobis extitit, quid tandem dici conveniet, nisi*

ipsos

g) p. 210. h) p. 211.

ρέσει ἐσοφίσατο. οὐ γὰρ ἔλυσεν, ὅτι καλὸν ἡ εἰρήνη ἦ, οὐκ εἰρήνην ἄγετε. ἀλλ' ἐζημιώθημεν ἐξ αὐτῆς, εἶπε. καὶ τὸ ἕτερον δὲ μέρος τῆς ἀντιθέσεως οὕτως εἰσήγαγε· Τί δὲ οὐ τριήρεις τριακόσιαι, καὶ σκεύη ταύταις καὶ χρήματα ὑμῖν περίεστι, καὶ περιέσται διὰ τὴν εἰρήνην; ἴσως ἂν εἴποι. πρὸς δὲ ταῦτα ἐκεῖνο ὑμᾶς ὑπολαμβάνειν δεῖ, ὅτι καὶ τὰ Φιλίππου πράγματα γέγονεν εὐπορώτερα ἐκ τῆς εἰρήνης πολλῷ, καὶ κατασκευαῖς ὅπλων, καὶ χώραις, καὶ προσόδοις, αἳ γεγόνασιν ἐκείνῳ μεγάλαι· τὰ δὲ ἐκείνου οὐδεὶς ἀπέδοτο, ὡς οὗτοι τὰ ἡμέτερα. οὐ δὴ δίκαιον ἐκείνῳ μὲν ἀμφότερα ηὐξῆσθαι, καὶ τὰ τῆς χώρας καὶ τὰ τῶν συμμάχων· ἃ δὲ ἡμῖν δικαίως ἂν ὑπῆρχεν ἐκ τῆς εἰρήνης, ταῦτα ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο οὗτοι, λογίζεσθαι· οὐ γὰρ ταῦτα ἀντ' ἐκείνων γέγονεν, οὐδὲ πολλοῦ δεῖ. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἦν ἂν ὁμοίως ἡμῖν, ἐκεῖνα δὲ τούτοις ἂν προσῆν, εἰ μὴ διὰ τούτους. Τὸ σόφισμα κἀνταῦθα πρὸς τὸ μεμερίσθαι τὴν ἀντίθεσιν ἐκείνῳ, γέγονε, καὶ τοῦ μέρους ὄντος τῆς ἀντιθέσεως ἀλύτου. μὴ δυνάμενος γὰρ εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἔχουσι τριήρεις τριακοσίας, ἀντέθηκε φήσας, ὅτι καὶ τὰ Φιλίππου πράγματα πολλῷ εὐπορώτερα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν, ἐκεῖνα δὲ οὐ προδέδοται, ὥσπερ τὰ ἡμέτερα.

η΄ Διὰ ὅλου δὲ τοῦ λόγου μεθοδεύσεις τὴν ἄλυτον ἀντίθεσιν, οὐδέποτε προη-

istos muneribus acceptis, rem suapte natura bonam male corrupisse? Etiam in hac divisionis parte artificium adhibuit, non enim solvit objectionem negando pacem esse rem bonam, aut pacem non habere Athenienses, sed jacturam ex illa passos esse affirmavit. Sed & tertiam objectionis partem attingit hunc in modum: i) *Quid vero? an non triremes trecenta & armamenta illarum & pecuniæ vobis supersunt & supererunt propter pacem? Fortasse, dicat. Vobis autem contra ita sentiendum est: etiam Philippo opes ea pace multo auctiores esse factas & apparatu armorum & provinciis & reditibus quos ille nactus est ingentes. At illius res nemo alienavit, ut isti nostra tradiderunt. Non igitur æquum est, illi utraque esse aucta per istos & provincias & societates: nobis ea quæ propter pacem merito teneremus, istorum traditione æstimari. Non enim hæc pro illis recepimus, neque multis verbis est opus, sed & hæc, absque ista esset, accessissent.* Artificium etiam hic in divisione objectionis adversarii apparet, circa partem etiam illius indissolubilem. Itaque cum non possit negare trecentas triremes esse Atheniensibus, objecit Philippo res ex pace vehementer auctas, quæ non ita proditæ sunt, ut nostræ Atheniensium.

8) Per totam orationem eludes indissolubilem objectionem, nunquam

i) p. 212.

γυμνὰς παρεχόμενος τὰς λύσεις, οὕτως ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀλυμπιοδώρου, ὅτι οὐ προσήκει σοι τῶν Κόνωνος τοῦ ἁλιέως· ἐγὼ γὰρ καὶ ἠμφισβήτησα, καὶ εἰσελθὼν εἰς δικαστήριον ἐνίκησα, καὶ δεσπότης εἰμί· σὺ δὲ εἰ ἠμφισβήτεις τοῦ κλήρου, πρὸ τῆς τῶν δικαστῶν ἀποφάσεως ἐχρῆν ἀντιποιεῖσαι. τὰς μὲν ἀντιθέσεις οὐδαμῶς προηγουμένως ἔθηκε, λέγει δὲ δι' ὅλου τοῦ λόγου, ὅτι μοι πρὸς Ὀλυμπιόδωρον συνθῆκαί τινες ἐγένοντο, ἵνα κοινῇ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀγωνισώμεθα· τὸ μὲν ἥμισυ τοῦτον ἔχειν τοῦ κλήρου, τὸ δὲ ἥμισυ ἐμέ. καὶ ὠμόσαμεν κοινῇ πρὸς ἅπαντας ἀγωνιεῖσθαι· παρέβη δὲ Ὀλυμπιόδωρος τὰς συνθήκας. οὕτως γὰρ ἀμφοτέρας λεληθότως τὰς ἀντιθέσεις μεθοδεύει, μηδὲ ἥντινα συνθεὶς ἐκ προηγουμένου. λέγω δὲ ὅτι διὰ τὰς συνθήκας οὐκ ἠμφισβήτησα, νομίζων σε πιστὸν εἶναι· ἐνίκησας δὲ ἐμοῦ σιωπήσαντος κατὰ τὰ δόξαντα.

θ' Παραινῶν δὲ τῷ ἀντιδίκῳ, καὶ ὡς δοκῶν αὐτοῦ προκήδεσθαι, ἄλυτον εἶναι δοκοῦσαν μεθοδεύσεις ἀντίθεσιν, ὡς ὁ Δημοσθένης πεποίηκεν ἐν τῷ πρὸς Βοιωτὸν περὶ τοῦ ὀνόματος. λέγοντος γὰρ τοῦ Βοιωτοῦ, Μαντίθεος λέγεσθαι· δευ-

qvam ex instituto solutionem ejus professus, ut Demosthenes in oratione contra Olympiodorum. Non competit tibi Cononis piscatoris hereditas. Nam ego qvi dubius hærebam forum adii, & causæ victor recessi, itaqve sum dominus hæreditatis. Te vero cùm de illa hercíscunda eras dubius, oportebat ante judicum sententiam, hereditatem tibi vindicare. Demosthenes objectiones neutiqvam ex instituto ponit, at per totam orationem præ se fert cum Olympiodoro pactum initum ut communiter adversus alios certaremus, & dimidiam partem ferret hereditatis ipse, dimidiam ego, & communi nomine adversus alios qvoscunqve, juravimus nos esse certaturos. i) Olympiodorus vero pactum hoc violavit. Ita utramqve simul objectionem scite evertit Demosthenes, licet neutram ex instituto proponit. Ajo nimirum me propter pactum neutiqvam dubitasse, cùm te fidem servaturum crederem. Tu autem in foro vicisti me propter illam opinionem scilicet tacente.

9) Monendo adversarium, ac velut ejus curam habendo objectionem qvæ videbatur insolubilis, discuties, ut fecit Demosthenes in Oratione adversus Bœotum, de nomine. k) Cum enim Bœotus objiceret se Mantitheum vocari, secundo loco enim

i) p. 692. k) p. 639.

πρῶτον γὰρ ὁ πατὴρ εἰσήγαγέ με εἰς τοὺς φράτορας· τὴν μὲν ἀντίθεσιν προηγουμένως οὐκ ἔθηκεν· ὁ Μαντίθεος γὰρ ἦν αὐτός· ὡς προνοούμενος δὲ μεθοδεύει, ἐρωτῶν, Βούλει πρὸς θεῶν ὦ Βοιωτὲ Μαντίθεος λέγεσθαι; σὲ οὖν εἰσήγαγε δεύτερον ὁ πατὴρ εἰς τοὺς φράτορας, ὃν ἀναγκασθεὶς ἐποιήσατο ὄντα ἀπὸ τῆς ἑταίρας Πλαγγόνος. Ἀδυνατῶν γὰρ κἀνταῦθα λῦσαι τὴν ἀντίθεσιν, ἔθηκε προηγουμένως εἰς παραίνεσιν τῷ ἀντιδίκῳ, καὶ κατεσοφίσατο, καὶ λύειν ἔδοξε, μετὰ τοῦ καὶ ὀνειδίζειν αὐτῷ τὰς προτέρας τύχας τῶν πατέρων.

ι' Παρεμπλέκων δέ τι εὔλυτον τῇ ἀλύτῳ ἀντιθέσει, δόξεις παρέχεσθαι λύσιν, τὴν ἀφορμὴν ἀπὸ τοῦ συμπλεκομένου εὐλύτου λαμβάνων· ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην πεποίηκεν. οὐ δυνάμενος γὰρ λῦσαι ὡς οἱ πολλοὶ ἀνάξιοι ἔχουσι τὰς ἀτελείας, συμπλέκει τι τούτῳ, καὶ λέγει, ὅτι φησὶ Λεπτίνης, ἐπειδὴ ἀνάξιοι ἔχουσι τὰς ἀτελείας, διὰ τοῦτο τὰς δωρεὰς τοὺς εὐεργέτας ἀφελώμεθα. Ἀπὸ τοῦ συμπεπλεγμένου, ὅτι τὰς δωρεὰς τοὺς εὐεργέτας ἀφελώμεθα, εὐπορεῖν ἔδοξε λύσεως, πρὸς τὸ ὅτι πολλοὶ ἀνάξιοι τὰς ἀτελείας ἔχουσιν.

ια' Ἐὰν δὲ ἡ ἀντίθεσις ἄλυτος ᾖ, ἐλπίζῃς δὲ τοὺς δικαστὰς ἐπιλήσεσθαι

enim à patre introductum esse ad Curiales: ille objectionem diserte non posuit, nam Mantitheus ipse erat, sed velut curam gerens adversarii, eam eludit, dum rogat: Voles itaqve, per Deos, o Bœote, Mantitheus vocari, te qvippe secundo loco pater in curiales introduxit, qvem coactus adoptavit susceptum ex amica Plangone. Cum enim solvere hîc objectionem non posset, posuit cum maxime velut moniturus adversarium, atqve ita elusit solvereqve est visus, priorem etiam parentum conditionem exprobrando.

10) Insolubili objectioni aliqvid, facile solvi qvod potest, admiscens videberis solutionem afferre, si argumentum ab illo qvod solutu est facile, sumseris, ut factum est à Demosthene in Oratione adversus Leptinem. l) Cum enim non posset dissolvere qvod objiciebatur multos etiam indignos immunitatibus frui, admiscet ei aliqvid, & ait Leptinem colligere ex eo qvod indigni gaudent immunitatibus, ideo etiam bene promeritos præmiis esse spoliandos. Ex hoc enim qvod afferebatur de eripiendo bene meritis præmio, visus est etiam alterũ illud de multis indignis immunitates habentibus posse diluere.

11) Si dissolvi neqveat objectio, & spes sit judices ejus ob multitudi-

 nem

l) p. 362. sq.

αὐτῆς, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐπιτηδείων ἐν τῷ λόγῳ συμπραχθέντων, μηκέτι μέμνησο ἐν τῷ λόγῳ αὐτῆς. οὕτω δὲ καὶ ὁ ῥήτωρ πεποίηκε. λέγοντος γὰρ Αἰσχίνου, Ἀλλὰ πρὶν ἐμὲ ἐξελθεῖν, καὶ Κερσοβλέπτης ἀπώλετο· οὐκ ἔθηκε τὴν ἀντίθεσιν ἐν τῷ λόγῳ, τῷ χρόνῳ δόξας πολλὴν ἀντιθέσεων ἀφθονίαν παρέχεσθαι ἑτέρων, καὶ σύγχυσιν ἐργασάμενος, τὴν ἀνθυποφορὰν τὴν περὶ τῶν χρόνων, οὐκ ἐλπίσας τοὺς δικαστὰς ὡς περὶ τοῦτο κρινόμενον ἐνστήσεσθαι.

ιβ´ Συντρέχων δὲ τῇ ἀλύτῳ ἀντιθέσει, τὴν γνώμην διαβάλλεις τοῦ ἀντιδίκου, ἵνα δοκῇς προσχήματι ὡς λύσιν δή τινα τὴν κατηγορίαν γνώμης παρέχεσθαι. ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ὁ ῥήτωρ πεποίηκε. μὴ δυνάμενος γὰρ δεῖξαι ὅτι οὐκ ἔστι τὸ ψήφισμα τὸ γραφὲν τῷ Ἀριστοκράτει προβούλευμα, τὴν γνώμην τοῦ γράψαντος διαβάλλει. Ἐγὼ δὲ, φησὶν, οἶμαι δεῖν ὑμᾶς ἐκεῖνο ὑπολαμβάνειν, ὅτι τὸ ψήφισμα τοῦθ' οὗτος ἔγραψεν, οὐχ ἵνα ὄντος ἀκύρου, μηδὲν ἀηδὲς ὑμῖν συμβῇ (τὴν ἀρχὴν γὰρ ἐξῆν αὐτῷ μὴ γράφειν, εἴγε τὸ τῇ πόλει βέλτιστον σκοπεῖν ἐβούλετο) ἀλλ' ἵνα ἐξαπατηθέντων ὑμῶν, διαπράξαιντό τινες τἀναντία τοῖς ὑμῖν συμφέρουσιν. οἱ δὲ γραψάμενοι καὶ χρόνους ἐμποιήσαντες, καὶ δι' οὓς ἄκυρόν ἐστιν, ἡμεῖς ἐσμεν. Ἐνστῆναι γὰρ οὐ δυνάμενος ὅτι οὐκ ἔστι προβούλευμα, συνέδραμε, καὶ

nem rerum in oratione adversarii allatarum oblituros, non facies ejus in oratione tua mentionem. Sic etiam Demosthenes cum ab Æschine m) esset dictum qvod anteqvam ipse esset profectus, Cersobleptes periisset, objectionem in oratione sua non posuit, ratusqve magnam copiam aliarum objectionum deinceps afferendam, & objectionem de tempore cum aliis confundens speravit non fore ut judices huic controversiæ insisterent.

12.) Concessa insolubili *objectione*, consilium accusabis adversarii, ut isto obtentu videaris velut pro solutione qvadam, criminationem consilii ingerere, ut fecit Demosthenes in Oratione adversus Aristocratem. n) Cum enim non posset demonstrare qvod decretum ab Aristocrate scriptum non esset præconsultum à Senatu, consilium ejus qvi scripserat criminatur. *Ego vero vobis illud contra hoc opponendum (?) ceseo: decretum ab ipso esse scriptum, non ut eo irrito nihil vos incommodi sentiretis (licuisset enim omnino nihil scribere, si spectasset qvid esset è republica) sed ut vobis deceptis, qvidam ea, qvæ cum vestris utilitatibus pugnant, consequerentur. Qvi autem accusarint, & rem distulerint, & effecerint ne ratum esset decretum, hi nos sumus.* Cum enim instare non posset qvod non esset à Senatu præconsultum, hoc concessit, eoq; concesso,

m) Æschines de falsa legat. p. 258.

n) p. 442.

συνδεσμῶν, τῆς γνώμης τοῦ γράψαντος κατηγόρησεν.

ιγ´ Μὴ τιθεὶς δὲ ἀντίθεσιν, λύσεις προσείπων τὴν λύσιν, καὶ σπουδὴν ἕξεις ἵνα μὴ περὶ τοῦτο ὡς κρινόμενον ἵστηται ὁ δικαστής. ὡς ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου ὁ ῥήτωρ ἐποίησεν. οὐ δυνάμενος γὰρ ἐξαρνηθῆναι ὅτι οὐκ ἔδωκε χρήματα Ὀλυνθίοις καὶ Φωκεῦσιν ἵνα Αἰσχίνου καταμαρτυρήσωσιν· ἐλέγχει γὰρ ταῦτα Αἰσχίνης, αὐτῶν Ὀλυνθίων παρεχόμενος μαρτυρίας, οἷς περὶ τούτου διαλεχθεὶς ὁ Δημοσθένης ἐφαίνετο. μὴ θεὶς τὴν ἀντίθεσιν προηγουμένως ταύτην ὁ ῥήτωρ πειρᾶται λύειν, προσείπων τὴν λύσιν, καὶ λέγων, Φωκέων τῶν ἐκπεπτωκότων, οἱ μὲν οἶμαι βέλτιστοι καὶ μετριώτατοι, φυγάδες γεγενημένοι καὶ τοιαῦτα πεπονθότες, ἡσυχίαν ἄγουσιν· οἱ δὲ μηδὲν ὅτιοῦν ἂν δὲ ἀργυρίου ποιήσοντες, τὸν δώσοντα οὐκ ἔχουσιν αὐτοῖς. οὐ γὰρ ἔγωγε ἔδωκα ἂν οὐδενὶ οὐδὲν, ὥστε μοι παραστάντας ἐνταυθοῖ, βοᾶν οἷα πεπόνθασιν. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτὰ βοᾷ. Οὔτε γὰρ ἔθηκεν αὐτοῦ τὴν ἀνθυποφορὰν· αὐτοὺς γὰρ ἦγε Φωκέων αὐτῶν καταμαρτυρούντων αὐτοῦ· καὶ δόξας παρέχεσθαι τὴν λύσιν ἣν προσέρριψεν, οὐκ ἐποίησε περὶ αὐτὸ ἵστασθαι τὸν δικαστὴν, εἰπὼν αὐτὸ ἐν ἀφηγήσεως τρόπῳ.

cesso, consilium ejus qvi scripserat accusavit.

13. Non posita objectione, solutionem velut aliud agens & obiter ingeres, dabisqve operam ne illi rei tanqvam controversæ judex insistat. Sic in Oratione adversus Æschinem Demosthenes. o) Cum enim non posset negare qvod pecunias non dedisset Olynthiis Phocensibusqve, ut contra Æschinē testimonium dicerent, probat enim hoc Æschines ipsorum Olynthiorum allatis testimoniis, e qvibus Demosthenem hac de re collocutum cum illis constabat: non ponit diserte hanc objectionem Demosthenes, sed instituit dissolvere, solutionemqve obiter ingerit cum ait: p) *Phocensium optimi qviqve ut puto & modestissimi extorres facti & talia perpessi otium nimirum agunt: qui vero nihil sine pecunia facturi sunt, ii præbitorem non habent. Neqve enim ego cuiqvam qvicquam dederim, ut hic mihi assistentes clamitarent qualia perpessi essent. Veritas enim & res ipsa clamat.* Hic non posuit ipse objectionem, qvod ipse fuisset qvi Phocenses illos adversus Æschinem dicentes testimonium induxisset, sed dum videtur solutionem afferre qvam obiter atqve per narrationis modum adjicit, effecit ut illi rei à judice minus insisteretur.

14. Voca-

o) p. 210. p) p. 210.

ιδʹ. Ὄνομα δὲ ἀντ' ὀνόματος μεταθεὶς, τὴν ἄλυτον μεθοδεύσεις ἀντίθεσιν, ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου πεποίηκεν. οὐ δυνάμενος γὰρ ἀντιστῆναι πρὸς τὸ ὅτι οὐχ ὑπεύθυνον ὄντα αὐτὸν ὁ Κτησιφῶν ἀνηγόρευσεν (ὅπερ ἄντικρυς καὶ διαῤῥήδην ὁ νόμος ἀπαγορεύει, μηδένα τῶν ὑπευθύνων ἀναγορεύεσθαι κελεύων) ὀνόματος μεταθέσει τὴν μέθοδον παρέσχετο, ἀντὶ τοῦ ἀνηγόρευσεν, ἐπῄνεσεν, εἰπὼν, αὐτὸν ὑπεύθυνον ὄντα. οἱ γὰρ νόμοι οὐ κωλύουσιν ἐπαινεῖσθαι, ἀλλ' ἀναγορεύεσθαι. Ἀπὸ δὲ τοῦ ὁρισμοῦ μεθοδεύσεις τὴν ἄλυτον ἀντίθεσιν, συντρέχων αὐτῇ τὸν τρόπον τοῦτον. κέχρηται δὲ αὐτῷ καὶ ὁ ῥήτωρ. ἐκεῖνος γὰρ οὐ δυνάμενος δεῖξαι ὅτι οὐκ ἔστιν ὑπεύθυνος, οὐδὲ αὐτὸ ὅτι οὐ κωλύουσιν οἱ νόμοι τοὺς ὑπευθύνους ἀναγορεύεσθαι, συνδραμὼν τῷ ὅτι ὑπεύθυνος ἦν, λέγει τὸ, ἄξιον ἔκρινέ με στεφάνου Κτησιφῶν οὐ περὶ τούτων οὐδενὸς ὧν ὑπεύθυνος ἦν, ἀλλ' ἐφ' οἷς ἐπέδωκα, ὦ συκοφάντα. ἀλλὰ καὶ τειχοποιὸς ἦσθα, φησί. καὶ διὰ τοῦτό γε ὀρθῶς ἐπῃνούμην (οὐκ ἀνηγορευόμην εἶπεν) ὅτι τὰ ἀνηλωμένα ἐπέδωκα, καὶ οὐκ ἐλογιζόμην. ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς εὐθυνῶν καὶ τῶν ἐξεταζόντων προσδεῖται· ἡ δὲ δωρεὰ, χάριτος καὶ ἐπαίνου δικαία τυγχάνειν ἐστίν. Ἀδυνατῶν γὰρ ὅτι οὐχ ὑπεύθυνος ἦν, δεῖξαι τὴν ἀντίθεσιν, συνδραμὼν καὶ ἐπὶ τὸ

14. Vocabulum ponendo pro vocabulo, objectionem insolubilem eludes, ut fecit Demosthenes in oratione de Corona, q) cum enim haud posset refellere qvod obnoxium ad rationes reddendas ipsum Ctesiphon præconio extulisset, qvod disertis verbis & aperte vetat lex, neminem obnoxium præconio efferri permittens, vocabuli mutatione viam diluendæ objectionis reperit & obnoxium laudatum à Ctesiphonte, non præconio elatum dixit. Non autem laudari leges, sed præconio efferri prohibent. A definitione etiam viam invenies diluendæ insolubilis objectionis, si definitionem concesseris certo modo, qva ratione usus etiam est Orator. Cum enim non posset ostendere qvod obnoxius non esset: neqve illud, qvod leges non prohiberent obnoxios efferre præconio, concesso qvod esset obnoxius, subjungit: r) *atqvi me dignum corona judicavit Ctesiphon non ob eorum qvicqvam de qvibus obnoxius eram, sed ob ea qvæ largitus sum, o calumniator. Sed & murorum instaurator fuisti, inqvit. Et ob hoc recte laudabar* (non ait, *præconio efferebar*) *qvod impensas de meo sum largitus, & non in expensi tabulas retuli. Expensi enim tabulæ rationes & inqvisitores reqvirunt, donatio autem gratiarum actionem & laudationem merito conseqvitur.* Cum enim non posset, qvod obnoxius

q) p. 328. seq. r) p. 329.

ὁρίσασθαι καταφυγὼν ὧν οὐκ ἦν ὑπεύθυνος, τουτέστιν ἐφ' οἷς ἐπέδωκε, μεθοδεύειν ἔδοξε τὴν ἀντίθεσιν.

ιέ. Ἐν προσχήματι δὲ τοῦ δοκεῖν πλείους μὲν ἔχειν παρέχεσθαι λύσεις τοῦ ἔχοντος νόμου, ὡς ὁ ἀντίδικος λέγει, οὐ βούλεσθαι δὲ ἀνθίστασθαι αὐτῷ, τὴν γνώμην δὲ ἐξετάζειν τοῦ θέντος τὸν νόμον μᾶλλον αἱρεῖσθαι τῶν συλλαβῶν τῶν ἐν αὐτῷ τῷ νόμῳ ὑπεναντίως ἐχουσῶν σοι· ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου πεποίηκεν. οὐ δυνάμενος γὰρ δεῖξαι ὅτι ἔξεστι τοὺς ὑπευθύνους ἀνακηρύττεσθαι ἐν τῷ θεάτρῳ, τούτου μὲν ἀφίσταται, τὴν γνώμην δὲ τοῦ νομοθέτου ὑπὲρ αὐτοῦ οὖσαν ἐξετάζει, μετὰ τοῦ δοκεῖν πλείους ἂν παρέχεσθαι λύσεις πρὸς τὸ ῥητὸν, εἰ ἐβούλετο. Καὶ μὴν περί γε τοῦ ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνακηρύττεσθαι παραλείπω, καὶ τὸ πολλάκις αὐτὸς ἐστεφανῶσθαι πρότερον. ἀλλὰ πρὸς θεῶν, οὕτω σκαιὸς εἶ καὶ ἀναίσθητος Αἰσχίνη, ὥστε οὐ δύνασθαι λογίσασθαι ὅτι τῷ μὲν στεφανουμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὅπου ἂν ἀναῤῥηθῇ ὁ στέφανος· τοῦ δὲ τῶν στεφανούντων ἕνεκα συμφέροντος, ἐν τῷ θεάτρῳ γίνεται τὸ κήρυγμα; οἱ γὰρ ἀκούσαντες ἅπαντες, εἰς τὸ ποιεῖν εὖ τὴν πόλιν προτρέπονται, καὶ τοὺς ἀποδιδόντας τὴν χάριν μᾶλλον ἐπαινοῦσι τοῦ στεφανουμένου. Δόξας γὰρ πλείους

obnoxius non esset, contra id qvod objiciebatur ostendere, concedens hoc & ad definitionem confugiens, ostenso de qvibus non esset ad rationes reddendas obnoxius, de iis scilicet qvæ esset largitus, objectionem visus est diluisse.

15. Caussando plures esse in promtu solutiones adversus legem qvalem adversarius objicit, nolle autem te adversus illam jam disputare, sed intentionem potius & consilium examinare ejus qvi legem tulit, illoqve potius stare qvam syllabis & verbis legis qvæ tibi adversantur. Sic Demosthenes in Oratione de Corona. Cum enim non posset ostendere esse fas ut in theatro obnoxii efferrentur præconio, illud qvidem relinqvit, sed consilium legislatoris de illa re inqvirit; cum insinuasset plures sibi si vellet etiam adversus legis verba responsiones haud deesse. s) *Jam quod ad præconium in theatro attinet, quam plurimos alios ante me coronatos prætereo, sed per Deos immortales, itane vacors es & stupidus Æschines, ut intelligere nequeas, ei qui coronatur, idem contingere incitamentum virtutis, ubicunque corona proclametur, sed propter utilitatem eorum qui coronam donant, in theatro fieri praconium? Nam quotquot audiunt, hi ad bene de Rep. merendum excitantur: & eos qui gratiam referunt, magis laudant quam eum qui coronatur.* Cum enim

videri

s) p. 330.

ἔχειν ἂν παρέχεσθαι λύσεις εἰ ἐβούλετο, ἐκείνας μὲν παρέλιπε, τὴν γνώμην δὲ ἐξετάσας καθ' ἣν συμφέρει μᾶλλον ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνακηρύττεσθαι, μεθώδευσε τὸν νόμον, καίτοι μὲν ὄντα, ἔχοντα δὲ οὕτως.

ιϛʹ Ἐὰν δὲ ἰσάζωσιν αἱ ἀντιθέσεις, ἐκ διαβολῆς μὲν τοῦ ἀντιδίκου, συστάσεως δὲ τῆς ἑαυτοῦ, κρατυνεῖς ἃ οἴει σοὶ συμφέρειν· ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος πεποίηκεν· ὄντος γὰρ τούτου τοῦ ζητήματος, ὄμοσον σύ. οὐχί. ἀλλ' ἐγὼ ὀμνύω. καὶ τοῦ κατὰ τὸν ὅρκον ἰσάζοντος, πότερον ὀμόσαι δεῖ, διαβαλὼν τὸν ἐχθρὸν, καὶ εἰπὼν ὅτι τὰ ἑκαταῖα κατήσθιε, καὶ ἠσέβει μὲν περὶ τοὺς θεοὺς ἀεὶ, εὐσεβὴς δὲ ἐγὼ καὶ πλεῖστον τῶν κρειττόνων ποιούμενος λόγον. οὕτως τὴν ἰσάζουσαν ἀντίθεσιν ὡς ᾤετο συμφέρειν μὲν ἑαυτῷ, λυπεῖν δὲ τὸν ἀντίδικον, ἐκράτυνεν, εἰπὼν, Ἐγὼ τοίνυν ὀμνύω ὡς νόμιμον κατ' ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ γένους καὶ οἰκίας, ἀξιοπιστότερος ὁ τῶν θεῶν πλείω ποιούμενος λόγον.

Ἔτι περὶ τῶν εὐλύτων καὶ τῶν δυσλύτων ἀντιθέσεων.

ΤΑΣ ἀντιθέσεις ὅσαι λύσεις ἐπιδέχονται, ἐὰν μὲν ὦσιν εὔλυτοι, προηγουμένως θεὶς, καὶ κατασκευάσας ἃ ἂν ὁ ἀντίδικος εἴποι, διά τε ἀξιοπιστίαν καὶ

t) p. 732.

videri posset plures habere in promtu solutiones, si vellet illis uti, his relictis consilium excussit, qvare magis è re sit bene meritos præconio efferri in theatro, atqve ita legem elusit ipsi qvidem adversantem sed eo datam consilio.

16. Si paria utrinqve sint objectionum momenta, ex criminatione adversarii, & tui ipsius commendatione confirmabis ea qvæ caussæ tuæ prodesse duxeris, ut Demosthenes fecit in oratione adversus Cononem. t) Cum enim hic esset qvæstionis status, jura tu, non sed ego jurabo: ac paribus hinc & inde existentibus uter jurare deberet, argumentis, criminatus inimicum qvod Hecatæ comesset cœnas, & impium semper adversus Deos se gessisset, ego autem semper pius & Deorum reverens. Sic argumenti paritati robur addidit, ut putabat suæ causæ conducere & adversario obesse, atqve: ego igitur jurabo solenne jusjurandum, mihi progenieiqve meæ & domui exitium si fefellero imprecatus, longeqve ero fide dignior qvi Deos reverentius colui.

17. De facile & difficulter solubilibus objectionibus.

Ex objectionibus solutionem admittentibus eas qvæ facile possunt solvi, diserte expone, & enarratis perspicue iis qvæ ab adversario dicuntur,

τὸ πιστεύειν τῷ πλήθει τῶν λύσεων, οὕτως ἔπαγε πρὸς τὴν ἀντίθεσιν. Ἐὰν δὲ ἡ δύσλυτος, προδιαβαλὼν καὶ καθαιρετέραν ποιήσας ταῖς διαβολαῖς, οὕτω λύσεις πρόσφερε. εἰσάγαγε δὲ τὰς ἀνθυποφορὰς ποικίλως. ἢ γὰρ ὡς ἀκούσας ὅτι μέλλει λέγειν ὁ ἀντίδικος. ἢ, ὅτι πρὸς τόδε δεῖ πρῶτον ἀπαντῆσαι· ἢ, ὅτι ἀκήκοας τόδε τι μέλλειν λέξειν αὐτόν· ἢ, ὅτι ἅπερ πέπεισαι, τάδε αὐτὸν λέξειν· ἢ, ὅτι αὐτὸν χρὴ τῶνδε τῶν λόγων ἀποκλείεσθαι· ἢ, ὅτι οὐχ ὅμοια τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις λέγει· οἱ μὲν γὰρ τάδε, οὗτος δὲ τάδε. ἢ οὕτως, εἰκὸς αὐτὸν τάδε λέξειν· ἢ, ὡς θαυμάζοντά σε ὅτι τόδε τι μέλλει λέξειν ὁ ἀντίδικος χρὴ εἰσάγειν· ἢ, ὡς ἀγανακτοῦντος τοῦ ἀντιδίκου, καὶ ταῦτα λέγοντος. οἷον, ποῦ δὲ ἅλες; ποῦ δὲ τράπεζαι; ποῦ σπονδαί; ἢ, ὅτι τάδε λέγοντος οὐ χρὴ ἀποδέχεσθαι. ἢ, ὅτι οὐκ ἔλαθε τόδε μέλλων λέγειν. ἢ, ὅτι ὁμοίους τινὶ τῶν πρώην κεκριμένων λέξει λόγους· ἢ, ὅτι τεχνικώτατος οὗτός ἐστιν αὐτοῖς ὁ λόγος· ἢ, ὅτι πρὸ μικροῦ τοῦ ἀκούσας ὃ μέλλω λέγειν· ἢ ὅπως ἂν ἐπινοήσαις.

Περὶ τῶν ἐπιλογικῶν ἀντιθέσεων.

Αἱ δὲ ἐπιλογικαὶ ἀντιθέσεις αὐξήσεως ἕνεκεν παραλαμβάνονται, ὥστε τὸν δικαστὴν πρὸς ὃ βούλει ἐγκρατῆ ποιῆσαι. χρὴ δὲ αὐτὰς ἐθ[illegible] κατα-

cuntur, ut fide dignus videaris, atque ut multitudini solutionum tuarum credatur ita progredere ad confutationem. Si autem objectio sit difficilis solutu, prius eam criminando & criminatione labefactando ita solutionem produc in medium. Poteris autem objectiones variis modis adducere, vel, audisse te qvid objecturus sit adversarius. vel, prius occurrere oportet huic objectioni, vel, intelligere te, hoc adversarium dicturum. Vel, ab his rationibus eum intercludendum inprimis. Vel, non similia eum aliis loqvi hominibus, nam illos alia, hunc alia dicere. Vel sic: verisimile est hæc eum dicturum. Vel mirantem te induces si hæc dicturus sit adversarius. Vel indignantem dicturum adversarium v. g. *ubi sal, ubi mensæ, ubi tabula fœderum?* vel qvod hæc dicens audiendus non sit. Vel qvod non fugit te hæc ab eo dici. Vel qvod similia dicturus sit iis qvæ nuper sunt condemnata. Vel qvod hæc sit ratio adversariorum exqvisitissima. Vel: ante exiguum tempus audivi objici qvod jam dicturus sum: vel qvamcumqve rationem aliam placuerit tibi comminisci.

18. *De objectionibus epilogicis.*

Epilogicæ objectiones ad exaggerandum assumuntur, ut judex in eo qvod volumus confirmetur. Licet illas aliqvando etiam pugnato-

μιγνύναι καὶ ταῖς μαχίμοις. ἐπεὶ δὲ μετὰ τοῦ ἀγωνίζεσθαι ἔσθ' ὅτε χρὴ καὶ τὸν δικαστὴν ἐμπαθῆ ποιῆσαι, δεῖ οὖν ποιεῖν καὶ τὸν ἀντίδικον ὡς ἀντιθέσεως σχήματι λέγειν περὶ αὐτοῦ, ὅ, τι ἂν ὁ ἡττηθεὶς εἴπη. οἷον τὸ, Μή με Δημοσθένει παραδῶτε, μηδὲ διὰ Δημοσθένην ἀνέλητε. Η γὰρ ἀντίθεσις αὕτη ἐν μέσῃ τῇ μάχῃ κειμένη τῇ λεγούσῃ ὅτι χρή σε ἰδιωτικὴν πρός με ἐπαναιρεῖσθαι δίκην, τοὺς μὲν δικαστὰς ἀπὸ φθόνου τοῦ καθ' ἑαυτὸν διὰ τὸ δημοσίαν εἰληχέναι, εἰς ὀργὴν ἐμβέβληκε τὴν κατὰ Μειδίου· τὸν ἀντίδικον δὲ ὡς προκαταγινώσκοντα ἑαυτοῦ ὅπερ ἀμφισβητεῖται, τοὺς λόγους ἐποίησε τούτους λέγειν διὰ τῆς ἐπιλογικῆς ἀντιθέσεως.

riis admiſcere, qvoniam inter decertandum opus eſt qvandoqve commovere judicem: oportet igitur inducere adverſarium objectionis more dicere de ſe ipſo, qvalia diceret jam victus & ſuperatus, qvale eſt illud: u) *ne me Demoſtheni tradite, ne me Demoſthenis cauſa perdite.* Hæc enim objectio in media decertatione collocata, qvæ fuerat de eo qvod privatam te oportet mihi intentare litem, judices per invidiam adverſus ſe, qvod publicam ipſi moviſſet, in iram adverſus Midiam conjecit. Adverſarium itaqve, velut præcondemnantem ſeipſum de qvo adhuc litigabatur, hæc dicentem induxit per objectionem epilogicam.

u) Orat. contra Midiam p. 400.

II. PROLEGOMENA RHETORICA

Incerti Scriptoris. *

*Præmiſſa Commentariis Græcis ** in Hermogenem, Aphthonium &c.*

ΟΙ τὴν ῥητορικὴν διακοσμήσαντες τέχνην, εἰς δέκα τινὰ κεφάλαια διεῖλον τὰ προλεγόμενα αὐτῆς. πρῶτον

QVi rhetoricam artem exornarunt, in decem capita ejus prolegomena diviſerunt. Primum caput

* Ex Codice Coisliniano edidit, verſioneqve Latinâ donavit celeberrimus Montfauconius in catalogo MSsto Græcorum illius Bibl. p. 590. ſeq. Pariſ. 1715. fol.

** In meo Codice MS. prolegomenis præmittitur hic titulus: Συναγωγὴ τῶν ἀναγκαιοτάτων ἐξηγήσεων εἰς τὴν ῥητορικὴν, τῶν συνοδευθέντων ὑπό τε Χριστιανῶν ἐξηγητῶν καὶ ἑλλήνων. ὧν εἰσι Χριστιανοὶ μὲν, ΙΩΑΝΝΗΣ Φιλόσοφος μέγας καὶ ὀρθοδοξότατος ὁ Σικελιώτης, καὶ ἕτερος ΙΩΑΝΝΗΣ διδάσκαλος ὁ Γεωμέτρης. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Μητροπολίτης Κορίνθου, ἕτερος Μητροπολίτης ὁ ΔΟΞΑΠΑΤΡΙΣ, καὶ ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ὁ διαιρετὴς λεγόμενος. Ἕλληνες δὲ ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΣ, ΛΟΓΓΙΝΟΣ, ΣΥΡΙΑΝΟΣ, ΙΑΜΒΛΙΧΟΣ.

δὴ ὅτι κεφάλαιον, εἰ ἐκ θεῶν καὶ ἐν θεοῖς ἡ ῥητορική· ὅπερ ἐπιλύονται οὕτως. θεὸς ἡ πάντων ἀρχὴ, ἐξ ἧς τὸ εἶναι ..ῖς οὖσι πεπήγασι. ὁ αὐτὸς οὖν καὶ αὐτῆς ἐστὶ τῆς τέχνης ὁ δημιουργός. ..αὶ πρῶτον μὲν συλλογισμῷ τινι χρη-ώμεθα καὶ εἴπωμεν οὕτως. πάντα ..ὰ ἀγαθὰ ἐκ θεοῦ. ἕν τι τῶν ὄντων ἀγαθῶν καὶ ἡ ῥητορική. ἄρα καὶ ..ύτη ἐκ θεοῦ ἐστιν. οὕτω μὲν οὖν διὰ ..υλλογισμοῦ τὴν γένεσιν αὐτῆς παρε-ήσαμεν· ἀναγκαῖον δὲ καὶ ἰδικωτέ-αν γένεσιν αὐτῆς διά τινος μυθικῆς ..πεῖν ἀναπτύξεως. λέγεται ὡς βουλη-εὶς ὁ θεὸς τὸν πάντα κόσμον συστή-ασθαι, ἐξ ἀνομοιομερῶν αὐτὸν καλλω-ίσαι ἐσπούδασε, τοῦτο γάρ τι κόσμος, ὁ ἐκ διαφόρων ἀλλήλων ἔχον τὴν ..ύνθεσιν· καὶ προσέταξε τῶν ἀμφ' αὐτὸν ..είαις δυνάμεσι συνεισφέρειν ἑκάστη ..ατὰ τὸ ἐπιβάλλον αὐτῇ εἰς τὴν δημιουρ-ίαν τοῦ κόσμου. ὅθεν Ἀθηνᾶ μὲν ἐλαί-ν καὶ τὴν ὑφαντικὴν κομίζει, Διόνυσος ..ὲ ἄμπελον, Δημήτηρ τοὺς καρπούς, ..πόλλων ἰατρικὴν, τοξικὴν, μουσικὴν ..ὲ μαντικήν· Ἥφαιστος τὴν χαλ-ευτικὴν, .. Ἄρης τὴν στρατηγικήν. καὶ ..πλῶς ἄλλος ἄλλο τι προσεισενεγκόν-ες τὸν κόσμον ἐτεκτήναντο. ὁ δὲ Ἑρμῆς ποικίλον ἰδὼν τῶν δημιουργημάτων, ..αὶ λογισάμενος ὡς γενήσεταί τις ἔρις ..αὶ ἀμφισβήτησις καὶ ἐπιλογὴ ἐν τοῖς ..ι, δέδωκε τὴν ῥητορικήν. καὶ οὕτω .. οὖν ἐκ θεῶν ἡ ῥητορική. ὅτι δὲ καὶ .. θεοῖς, δι' ἑτέρου μύθου παραστῆσαι ..ών. λέγεται ὡς ἡνίκα τοῦ χάους

caput est, utrum ex diis, vel in diis sit rhetorica: qvam illi qvæstionem ita solvunt. Deus est omnium principium, ex qvo existentibus essentia oritur: ergo hujus qvoqve artis ipse conditor est. Ac primùm qvodam utamur syllogismo, & sic dicamus: omnia bona sunt ex Deo; atqvi Rhetorica vere ex numero bonorum est; ergo & hæc ex Deo est. Sic itaqve ex syllogismo ortum ejus declaravimus: operæ autem pretium erit ejus ortum ex fabulosa qvadam explicatione magis proprie indicare. Dicitur Deum cum universum mundum constituere vellet, ex dissimilibus partibus ipsum ornare studuisse: illud enim vere mundus fuerit, qvod ex diversis mutuo copulatis compositionem habet; præcepisseqve divinis adstantibus sibi virtutibus, ut unaqvæqve qvod sibi competebat ad mundi opificium adferret: qvare Minerva oleam & textoriam artem attulit; Bacchus vineam, Ceres fructus, Apollo medicinam, sagittandi artem, musicam, & divinationem; Vulcanus fabrilem artem, Mars militiam. Utqve summatim dicam, alius aliud adferentes, mundum condiderunt. Mercurius vero conspecta opificiorum varietate, secum reputans aliqvam fore litem, altercationem & simultatem in rebus existentibus, rhetoricam dedit. Hoc itaqve modo rhetorica ex diis

est.

ἀπολλυμένῃ, τὸ φῶς τοῖς οὖσιν ἐξέλαμψεν, ἐκ γῆς Ἀθῆναι πρῶται ἐφάνησαν, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους ἔσχον τῶν θεῶν ἐρᾶσθαι. τὸ γὰρ πρῶτον φανὲν καλὸν ἔρωτος γίνεται πρόξενον. ἐξαιρέτως δὲ Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν ταύτης ἤρων τῆς πόλεως, καὶ διημφισβήτουν περὶ ταύτης, ἑκάτερος αὐτὴν οἰκειούμενος. ἔδοξεν οὖν ἐπὶ κοινὸν καὶ ἴσον ἀκροατήριον ἔρχεσθαι τὰ τῆς ἀμφισβητήσεως, καὶ ἐπελέχθησαν ἀμφοτέροις δικασταὶ οἱ ἐρώμενοι Ἀθηναῖοι. ἐδικάσαντο οὖν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καὶ ἐξῆλθε παρὰ τῶν Ἀθηναίων ψῆφος τὸν πρότερον τῶν αὐτοῦ ἰδιωμάτων τι ἀναδόντα τῇ Ἀττικῇ, δεσπότην εἶναι αὐτῆς. καὶ ἐπεὶ ἡ Ἀθηνᾶ προτέρα τὴν ἐλαίαν ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀνῆκεν, οὕτως ἔσχε καὶ τὴν Ἀττικήν. εἰ οὖν ἐδικάσαντο οἱ θεοί, ῥητορικὸν δὲ τὸ δικάσασθαι· ἄρα καὶ ἐν θεοῖς ἡ ῥητορική. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους εὕροι τις ἂν δικασαμένους· οἷον τοὺς Εὐμενίδας, τὸν Ἀπόλλω καὶ τὸν Ἑρμῆν. ἔστι δὲ καὶ ἐκ ποιητικοῦ τοῦτο ἔπους πιστώσασθαι λέγοντος·

οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόοιτο.

Τὸ δὲ ἀγορεύειν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἐν βουλῇ καὶ λόγῳ ἔχειν τὰ τοῦ δήμου πράγματα. ἄρα οὖν καὶ ἐν θεοῖς ἡ ῥητορική. καὶ τὸ μὲν πρῶτον κεφάλαιον οὕτως.

est. Qvod autem illa in diis qvoqve sit, per aliam fabulam declarare opus est. Narratur postqvam destructo chao lux rebus naturalibus effulsit, Athenas priores apparuisse, ideoqve plerosqve alios ex diis ipsas amavisse; nam qvod primum pulchrum se exhibet, amorem sibi conciliat. Præcipue autem Minerva atqve Neptunus hanc urbem amaverunt, & pro ipsa disceptarunt, qvod uterqve eam sibi vendicaret. Visum itaqve est ad communem & æqvum auditorum *cœtum litem* evocandam esse, delectiqve ab utroqve Athenienses in Judices delecti sunt. Jus itaqve in Areopago dictum est: exiit porro ab Atheniensibus decretum, ut is qvi prior aliqvam ex proprietatibus suis Atheniensibus inderet, ejus Dominus esset. Qvia vero Minerva prior olivam in Acropoli dimisit, ideo Atticam obtinuit. Si autem dii litigaverint, litigare vero ad rhetoricam pertinet; ergo in diis qvoqve rhetorica est. Multos autem alios litigantes invenire est, ut Eumenidas, Apollinem & Mercurium; cui etiam rei fidem facit hoc carmen:

Dii autem apud Jovem sedentes consultabant.

Consultare autem nihil est aliud, qvam consilium inire & colloqvi de populi negotiis; ergo & in diis est rhetorica. Et ita se habet caput primum.

Secun-

II. Δεύτερον δὲ ἦν, εἰ καὶ ἐν ἥρωσιν ἡ ῥητορική. ἔδει γὰρ καὶ καλῶς ἔδει, τὰ ῶν θεῶν δημιουργήματα τοὺς ἐκ θεῶν ρώτους φανέντας καρπώσασθαι. καὶ ούτου μάρτυς ὁ θεσπέσιος Ὅμηρος, ς εἰσάγει τὸν Νέστορα σύμβουλον ὄντα, έγων,

Τοῖσι δὲ Νέστωρ
Ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής.

Καί τὸ μὲν γλυκὺ τῆς ῥητορικῆς τού-υ ἐδήλωσε· τὸ δὲ σύντονον καὶ ἐπίχαρι, διὰ τοῦ Μενελάου. Φησὶ γάρ.

Ἀλλ' ἤτοι Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε
Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως.

Τὸ δὲ τροχαλὸν καὶ ὀξὺ καὶ σφοδρὸν τῆς διὰ τοῦ Ὀδυσσέως, λέγει γάρ·

Ἀλλ' ὅτε δὴ (sic) ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἵει
Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν,
Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆΐ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.

Ὅτι δὲ καὶ τὸ ὄνομα τῆς ῥητορικῆς ἐγνωσμένον τοῖς ἥρωσι, φέρει τὸν νικα περὶ τοῦ Ἀχιλλέως λέγοντα.

Τοὔνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα,
Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.

Ὅτι δὲ καὶ θείας ἐπιπνοίας χρῄζει ῥήτωρ, ἐξ αὐτοῦ τοῦ Ὁμήρου ἐστὶ πιστώσασθαι, φησὶ γάρ.

Secundum autem est, num & in Heroibus fuerit rhetorica. Oportebat autem, consentaneumqve erat, ut ii qvi priores ex diis orti sunt, deorum opificiis potirentur. Cujus rei testis est divinus Homerus, qvi Nestorem consiliarium inducit his verbis:

his autem Nestor
Suaviloqvus surrexit, argutus Pyliorum Orator.

Et hujus qvidem suavitatem rhetoricæ declarat; nervos autem & gratiam ejus per Menelaũm indicat cum ait:

Sed Menelaüs qvidem succincte concionabatur:
Pauca qvidem, sed valde acute.

Ejus autem volubilitatem, acumen & vehementiam per Ulyssem, ait qvippe,

Sed qvando vocem magnam ex pectore emittebat,
Et verba imbribus nivalibus similia hybernis,
non deinde cum Ulysse contendisset homo alius.

Qvod autem rhetoricæ nomen Heroibus notum esset, Phœnicem refert de Achille dixisse,

Propterea me misit ut docerem te ista omnia,
Sermonumqve rhetor ut esses, actorqve operum.

Qvod autem divino afflatu rhetor egeat, ex ipso Homero comprobatur, ait enim:

Sed

Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει. οἱ δέ τ' εἰς αὐτὸν
Τερπόμενοι λεύσσουσιν, ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει.
Ἀλλὰ περὶ μὲν τοῦ δευτέρου κεφαλαίου ἅλις.

III. Τρίτον δὲ πρὸς ἐπὶ τούτοις, πῶς εἰς ἀνθρώπους ἦλθεν ἡ ῥητορική. καὶ γὰρ ἔπρεπε μετὰ τοὺς θεοὺς, τοὺς ἥρωας ταύτην δέξασθαι, εἶτα καὶ τὴν συγγενῆ καὶ λογικὴν ἅπασαν φύσιν. εἰσεδέξατο τοίνυν πρὸ πάντων ἡ Συράκουσα πόλις Σικελίας· ἡ νῆσός ἐστι μεγίστη περὶ τὰ ἑσπέρια κειμένη. αὕτη ἡ Συράκουσα Κορινθίων μὲν καὶ Λακεδαιμονίων ἄποικος γέγονεν, ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ ὑπὸ Γέλωνος καὶ Ἱέρωνος ἐτυραννήθη· οἳ τοσοῦτον κατὰ τῶν Συρακουσίων ὠμῶς ἐχρήσαντο τῇ τυραννίδι, ὥστε προστάξαι αὐτοῖς μηδὲ φθέγγεσθαι τὸ σύνολον, ἀλλὰ διὰ νευμάτων χειρῶν καὶ ποδῶν καὶ ὀμμάτων σημαίνειν τὰ πρόσφορα, καὶ ὧν ἄν τις ἐν χρείᾳ γένηται. ἔνθεν φασὶ καὶ τὴν ὀρχηστικὴν λαβεῖν τὰς ἀρχάς, τῷ γὰρ ἀποκεκλεῖσθαι λόγου, ἐμηχανῶντο σχήματι δεικνύειν τὰ πράγματα. εἶτα Ζεὺς ἐλευθέριος προσώλεις τοὺς τυράννους πεποιηκὼς ἠλευθέρωσε Συρακουσίους. οἱ δὲ δεδιότες μὴ καὶ αὖθις εἰς ὁμοίαν ἐμπέσοιεν τυραννίδα, ἑαυτοῖς τὴν πάντων δεσποτείαν ἐπέτρεψαν. Κόραξ δέ τις ὄνομα, Συρακούσιος τὸ γένος, συσκεπήσας ὡς ὁ δῆμος ἀστάθμητόν τι πέφυκε πρᾶγμα, καὶ νοήσας ὅτι λόγος ἐστὶν ᾧ ῥυθμίζεται ἀνθρώπων

Sed Deus formam ceu coronam verbis indit; illi vero in ipsum
Delectati respiciunt: Ipse vero firmiter concionatur.

Sed de secundo qvidem capite satis.

Tertium insuper, Qvomodo rhetorica ad homines venerit. Etenim consentaneum erat post Deos, etiam Heroas illam accipere, ac deinde cognatam ipsis ac rationabilem omnem naturam. Illam itaqve ante omnes recepit Syracusa urbs Siciliæ, qvæ insula est maxima ad occidentales partes sita. Hæc Syracusa Corinthiorum & Lacedæmoniorum colonia fuit. Postremis vero temporibus, sub Gelonis & Hieronis tyrannidem redacta est: qvi tanta crudelitate contra Syracusios tyrannidem exercuerunt, ut præciperent eis ne vel minimum loqverentur; sed manuum, pedum vel oculorum nutibus qvæ in usu & necessaria erant significarent: unde ajunt qvidam orchesticen initium accepisse: nam sermone uti cum prohiberentur, res gestu significare moliti sunt. Deinde Jupiter liberator, exterminatis tyrannis, Syracusios eripuit. Illi metu ne in similem rursus tyrannidem inciderent, sibi omnium rerū dominatum attribuerunt. Corax vero qvidam genere Syracusius, perpendens populum esse qvidpiam instabile, cum intelligeret mores hominum

ρόπος, εἰσῆλθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν ᾗ ὁ πᾶς ἠθροίστο δῆμος, καὶ ἤρξατο πρότερον θεραπευτικοῖς καὶ κολακευτικοῖς λόγοις τὸ θορυβῶδες αὐτῶν καταπραΰνειν· καὶ τοὺς λόγους τούτους προοίμια ἐκάλεσεν. εἶτα ἤρξατο συμβουλεύειν, καὶ λέγειν ὡς ἐν διηγήσει τὰ δέοντα, καὶ τούτους τοὺς λόγους ἐκάλεσεν ἀγῶνας, μετὰ ταῦτα ἤρξατο ἀνακεφαλαιοῦσθαι καὶ ἀναμιμνήσκειν τὰ τῶν ἤδη φθασάντων λεχθῆναι αὐτοῖς. καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα ἐπιλόγους ἐκάλεσεν . . . . . ῥητορικῆς οὕτως ἐνδειξάμενος αὐτὸς, ἔπεισε τὸν δῆμον, ὅπερ τέλος ἐστὶ τῆς ἡμετέρας τέχνης. τούτου δὲ εὐδοκιμοῦντος ἐπὶ τῇ πειθοῖ, πολλοὶ τοὺς ἑαυτῶν παῖδας τούτῳ ἐδίδουν μαθησομένους τὴν ῥητορικήν. Τισίας δέ τις μαθεῖν ἐθέλων, καὶ ἰδὼν ὡς πολλοὺς εἰσπράττει μισθοὺς τῆς διδασκαλίας, προσδιαλέγεται αὐτῷ οὕτως· μαθεῖν μὲν, ὦ Κόραξ, ἐθέλω, μισθοὺς δὲ οὐκ ἔχω· ἀλλὰ μαθὼν ἀποτίσω διπλοῦς· ὁ δὲ φιλανθρώπως φερόμενος, ἐδίδαξεν αὐτόν. ἐκεῖνος δὲ μαθὼν ἠγνωμόνησεν, καί φησιν· λέξον μοι Κόραξ τὸν τῆς ῥητορικῆς ὅρον. ὁ δὲ φησιν, ῥητορική ἐστι πειθοῦς δημιουργός. ὁ δὲ Τισίας, δικάσομαί σοι νῦν, φησὶ, περὶ τῶν μισθῶν. καὶ εἰ μὲν πείσω, οὐ δώσω τοὺς μισθούς· εἰ δὲ μὴ πείσω, ὡσαύτως, οὐ δώσω, οἷα μὴ μαθὼν παρὰ σοῦ τὸ πείθειν. ὁ δὲ

hominum ſermone concinnari, in cœtum frequentis populi ingreſſus, primo blandis adulatoriiſqve verbis turbulentum eorum animum mitigare cœpit, hoſqve ſermones procœmia vocavit. Deinde conſilia dedit, & qvaſi narrando qvæ opportuna erant ſignificavit, hujuſmodiqve verba agones ſive certamina nuncupavit: poſtremo qvæ jam dicta fuerant repetiit & in memoriam revocavit; atqve his epilogorum nomen indidit. Cum autem ea qvæ ad rhetoricam ſpectabant ſic oſtendiſſet: id populo perſuaſit, qvi noſtræ artis finis eſt. Cum autem eloqventiá & perſuadendi arte celebraretur, multi filios ſuos ipſi tradiderunt ad eloqventiæ diſciplinam. Tiſias autem qvidam cum huic operam dare vellet, ipſumqve videret magnam doctrinæ mercedem expetere, virum ſic alloqvitur, Diſcere qvidem cupio, ô Corax, mercedem vero, qvam offeram non habeo; ſed duplicem ſolvam poſtqvam didicero. Ille vero perhumaniter ipſum docuit. Edoctus poſtea ille ingratum ſe præbuit, & hæc loqvutus eſt: Dic mihi, Corax, rhetoricæ definitionem. Ille, rhetorica, inqvit, eſt opifex perſuaſionis. Tiſias vero, litigabo igitur tecum, & ſi qvidem perſuadeam, non dabo mercedem; ſi vero non perſuadeam, itidem non dabo, utpote qvi a te perſuadendi artem

Κόραξ ἀντέστρεψε, καὶ φησὶ, δικάσομαι κἀγώ· καὶ εἰ μὲν πείσω, ὡς πείσας λήψομαι. εἰ δὲ μὴ πείσω, καὶ ὅμως λήψομαι, ἐπειδὴ τηλικοῦτον ἐξέθρεψα μαθητὴν, ὡς καὶ τῶν διδασκάλων κρατεῖν. ὅθεν οἱ παρεστηκότες ἐβόησαν, κακοῦ κόρακος κακὸν ὠόν. καὶ περὶ μὲν τρίτου κεφαλαίου τοσαῦτα.

Τέταρτον δέ ἐστιν ὅπως ἐν Ἀθήναις ἤκμασε. Λεοντίνη πόλις ἐστὶ τῆς Σικελίας. ταύτην ἀπῴκισαν πάλαι Ἀθηναῖοι. πόλεμον δὲ ἐσχηκότες Λεοντῖνοι πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, πρεσβεύονται, καὶ τοὺς Ἀθηναίους διὰ Γοργίου ῥήτορος συμμαχίαν αἰτοῦντες. τοσοῦτον δὲ τῷ Γοργίᾳ περιῆν τὸ κάλλος περὶ τὴν φράσιν, ὥστε πάντας τοὺς Ἀθηναίους εἰς τὴν ἀκρόασιν κινῆσαι. συνερχόμενοι οὖν τὰς μὲν ἡμέρας τῶν ἐπιδείξεων ἐκάλουν ἑορτὰς, τοὺς δὲ λόγους λαμπάδας. διὸ τὴν μὲν συμμαχίαν ἐν τῇ Λεοντίνῃ ἔπεμψαν· τὴν δὲ Γοργίαν κατέσχον, καὶ τοὺς ἑαυτῶν παῖδας παρέσχον αὐτῷ μαθησομένους. ταχέως οὖν τὴν ῥητορικὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἀναδεξάμενοι, τὸν διδάσκαλον ὑπερηκόντισαν· καὶ οὕτως ἡ πρώτη δεκὰς τῶν ῥητόρων ἐξεφάνη· ἤτοι Ἀντιφῶν ὁ Ῥαμνούσιος, Λυσίας ὁ Κεφάλου, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Ἀνδοκίδης, Δημοσθένης, Αἰσχίνης, Λυκοῦργος, Ὑπερίδης, Δείναρχος.

Πέμπτον δὲ κεφάλαιον, τίς ὁ ὅρος τῆς ῥητορικῆς, καὶ τί τέλος, καὶ τί τὸ

non didicerim. Corax vero reponit & ait, litigabo & ego, & siquidem persuadeam, accipiam utpote qvi persuaserim; sin non persuadeam, attamen accipiam, utpote qvi talem discipulum educaverim qvi doctores etiam superet. Qvamobrem qvi aderant exclamaverunt, *Mali corvi malum ovum.* Et hæc de tertio capite.

IV. Qvartũ est, qvomodo Athenis floruerit rhetorica. Leontina urbs est Siciliæ, qvam coloniam constituerant Athenienses. *Ingruente* conterminorum bello Leontini legatum mittunt Gorgiam, qvi ab Atheniensibus belli societatem peteret. Tantus porro inerat Gorgiæ in concionando lepos, ut omnes Athenienses ad se audiendum pelliceret. Cum igitur convenirent, dies concionis solennitates vocabant, ipsas vero conciones, lampadas. Qvamobrem Leontinam auxilium miserunt; Gorgiam vero detinuerunt, eiqve filios suos ad disciplinam tradiderunt. Brevi igitur Athenienses rhetoricam edocti, ipsum doctorem superarunt. Sicqve prima Rhetorum decas sese extulit; nempe Antiphon Rhamnusius, Lysias Cephali filius, Isocrates, Isæus, Andocides, Demosthenes, Æschines, Lycurgus, Hyperides, Dinarchus.

V. Qvintum caput est, qvæ sit definitio rhetoricæ, qvis finis, & qvod

opus

ἔργον αὐτῆς. εἰδέναι δεῖ ὡς πολλοὶ τῶν ῥητόρων, καὶ τῶν φιλοσόφων πολλοὺς ὅρους τῆς ῥητορικῆς ἀποδεδώκασιν. Ἀριστοτέλης γοῦν ὁ φιλόσοφος, οὕτως ὡρίσατο· ῥητορική ἐστι δύναμις τεχνικὴ τοῦ περὶ ἕκαστον ἐνδεχομένου πιθανοῦ λόγου. ἡμάρτηται δὲ οὗτος ὁ ὅρος κατὰ τὸ ἐλλεῖπον. δύο γὰρ κακίαι ὅρων πεφύκασιν, ὑπεροχή τε καὶ ἔλλειψις. εἰ μὲν γὰρ ὑπερέχει ὁ ὅρος τῇ λέξει, ἐλλείπει τοῖς πράγμασιν· εἰ δὲ ἐλλείπει τοῖς λόγοις, πλεονάζει τοῖς πράγμασιν. ἐπεὶ οὖν ὁ Ἀριστοτέλους ὅρος ἐνέλειψε τῇ λέξει, μὴ προσθέντος πολιτικοῦ καὶ διεξοδικοῦ, ἐπλεόνασε τῷ πράγματι. οὐ μόνον γὰρ τὴν ῥητορικὴν ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν διαλεκτικὴν περιλαμβάνει. τούτῳ δὲ διαφέρει τῆς διαλεκτικῆς ἡ ῥητορική· ὅτι ἡ μὲν διαλεκτικὴ οὐ μόνον περὶ πολιτικοῦ, ἀλλὰ περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος ζητήματος διαλέξεται πιθανῶς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν, ἀλλ' οὐ διεξοδικῶς· ἡ δὲ ῥητορικὴ περὶ τῶν πολιτικῶν μόνον, οὐ διαλεκτικῶς ἀλλὰ διεξοδικῶς· οὐκοῦν ἀποσκευαστέον τὸν Ἀριστοτέλους ὅρον ὡς ἐλλείποντα τῇ λέξει. ἐπὶ δὲ Καίσαρος Αὐγούστου Διονύσιος ὁ ἀπὸ Ἁλικαρνασοῦ καταφέρων τὸ γένος, ὡρίσατο τὴν ῥητορικὴν συνεχῶς καὶ προσηκόντως, εἰρηκώς· ῥητορική ἐστι δύναμις τεχνικὴ πιθανοῦ λόγου ἐν πράγματι πολιτικῷ, τέλος ἔχουσα τὸ εὖ λέγειν. οὗτος τοίνυν ὁ ὅρος δοκεῖ καλῶς ἔχειν· οὔτε γὰρ ἐλλείπει, οὔτε πλεονάζει, ἀλλὰ καὶ τὰ ἰδιώματα τῶν

opus illius. Sciendum est multos ex rhetoribus & philosophis, multas rhetoricæ definitiones dedisse. Aristoteles philosophus sic eam definivit: *Rhetorica est facultas artificialis sermonis persuasibilis, circa unamqvamqve rem versantis.* In hoc autem peccat hæc definitio, qvod deficiat. Duo namqve sunt vitia definitionum; nempe redundantia, & ellipsis sive defectus: nam si definitio præ dictione redundet, rebus deficit; contra si verbis deficiat, redundat rebus. Qvia igitur definitio Aristotelis dictione deficit cum non addiderit, *politici & copiosi*, (sermonis) redundat rebus. Non solum enim hîc rhetoricam, sed totam dialecticam complectitur. In hoc autem differt rhetorica a dialectica, qvod dialectica non solum de politica, sed etiam de qvalibet alia proposita qvæstione, persuasibili modo disserat per interrogationem & responsionem, sed non copiose; rhetorica vero de politicis tantum, non dialectice sed copiose. Eliminanda itaqve est Aristotelis definitio, utpote qvæ dictione deficiat. Sub Cæsare tantum Augusto Dionysius genere Halicarnaseus, rhetoricam accurate & convenienter definivit, cum dixit: *Rhetorica est facultas artificialis persuasilibus sermonis in re politica, finem habens bene dicere.* Hæc ergo definitio bene habere existimatur, utpote qvæ nec deficiat, nec

ὁρισμῶν ἔχει, λέγω δὴ τὸ ἐκ γένους καὶ συστατικῶν διαφορῶν καὶ ἰδιοτήτων συνεστάναι. διὰ μὲν γὰρ τοῦ εἰπεῖν, δύναμις, ἐσήμανε τὸ γένος. ἔστι γὰρ καὶ ἔντεχνος καὶ ἄτεχνος, δύναμις· διὰ δὲ τοῦ, τεχνική, τὴν διαφοράν. εἶτα καὶ ἑτέραν ἐπιτίθησι διαφοράν, εἰρηκὼς, πιθανοῦ λόγου. εἶτα ἐπειδὴ οὐ μόνος ὁ ῥήτωρ ἔχει τὸ πιθανὸν, ἀλλὰ καὶ ἰατρικὴ καὶ γεωμετρική· καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τούτων οὐκ ἀπιθάνους δεῖ προσφέρειν τὰς ἀποδείξεις, προστίθησι τὸ, ἐν πράγματι πολιτικῷ. πρόσκειται δὲ τῷ ὅρῳ καὶ τὸ, τέλος ἔχουσα τὸ εὖ λέγειν. πᾶν γὰρ ὃ μὴ τέλος ἔχει καλὸν, ἢ κακοτεχνία ἐστὶν ἢ ψευδοτεχνία, ἢ ματαιοτεχνία. καὶ κακοτεχνία μέν ἐστιν ἡ τῶν φαρμάκων καὶ τῶν γοήτων, ἐπὶ κακῷ γὰρ τῆς πολιτείας εὕρηνται· ἄλλο δέ ἐστι φαρμακεία, καὶ ἄλλο γοητεία, καὶ ἄλλο μαγεία· φαρμακεία μὲν γὰρ ἡ δι' ἐλλεβόρου, ἢ διὰ στόματος ἢ διὰ χρίσματος γινομένη· γοητεία δὲ ἡ ἀπὸ τῶν ἐνύλων καὶ ἀκαθάρτων, καὶ κακοποιῶν δαιμόνων προσκαλουμένη. ἔλαβε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν γόων, ἤγουν τῶν θρήνων. μαγεία δὲ, ἡ διὰ τῶν μέσων δαιμόνων ἀγγελικῶν τε καὶ ἐνύλων ἐνεργοῦσα. ψευδοτεχνία δέ ἐστιν ἡ μετὰ τὴν ἐνέργειαν τέλος οὐ καταλιμπάνουσα, ὡς ἡ ὀρχηστική. καὶ ὁ μὲν ὅρος τῆς ῥητορικῆς οὗτος. ἔργον δὲ αὐτῆς κατὰ τὸν Θεοδέκτην, προ-

redundet, sed etiam proprietates definitionum habeat; nimirum qvod ex genere & ex constitutivis differentiis proprietatibusqve constet. Nam per illud, *facultas*, significat genus, est enim & artificialis & non artificialis facultas: per illud autem *artificialis*; differentiam. Deinde aliam qvoqve addit differentiam, cum dicit, *persuasibilis sermonis*. Postea qvoniam non solus rhetor habet persuasibilitatem, sed etiam medicina & geometria: siqvidem nec apud illos persuasibilitatis expertes demonstrationes proferre oportet, adjicit illud, *in re politica*: definitioni vero adjungitur illud, *finem habens bene dicere*. Nam qvicqvid finem non habet bonum, aut malum artificium est, aut falsum artificium, aut vanum artificium. Malum qvidem artificium est veneficorum & præstigiatorum, nam in malum Reipublicæ inventum est. Aliud porro est veneficium, aliud præstigiæ, aliud magia. Veneficium enim fit aut helleboro, aut ore, aut unctione: præstigiæ autem, a dæmonibus aut materiæ hærentibus, aut impuris, aut maleficiis advocantur: nomen vero mutuantur a gemitu sive a fletibus. Magia vero per medios dæmones, qvi & angelici & materiales sunt; operatur. Falsum artificium est illud qvod post operationem finem non relinqvit, ut orchestice, sive tripudium. Et hæc

προοιμιάσασθαι πρὸς εὔνοιαν, διηγήσασθαι πρὸς πίστιν, ἀγωνίσασθαι πρὸς ἀπόδειξιν, ἀνακεφαλαιώσασθαι πρὸς ἀνάμνησιν. τέλος δὲ αὐτῆς, οὐ τὸ πεῖσαι, ἀλλὰ τὸ πιθαναῖς χρήσασθαι μεθόδοις· ὥσπερ καὶ ἰατρικῆς οὐ τὸ ὑγιάσαι, ἀλλὰ τὸ ὑγιαστικαῖς χρήσασθαι μεθόδοις· καὶ φιλοσοφίας, οὐ τὸ πάντας ποιῆσαι καλοὺς καὶ ἀγαθούς, ἀλλὰ τὸ καλὰ καὶ ἀγαθὰ συμβουλεῦσαι. καὶ εἰκότως, ὑπόκειται γὰρ ψυχὴ αὐτοπροαίρετος, αὐτοκίνητος, αὐτεξούσιος, παλίμβολος, θᾶττον ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἕτερον καταπίπτουσα, καὶ μᾶλλον ἐπιρρεπῶς ἔχουσα πρὸς τὸ αὐτῇ πείθεσθαι, ἢ ἑτέροις:

Ἕκτον δ' ἐστὶ κεφάλαιον πόσα εἴδη τῆς ῥητορικῆς, καὶ εἰ εἴδη, ἀλλὰ μὴ μέρη, καὶ ἐκ ποίων μερῶν τῆς ψυχῆς ἕκαστον προελήλυθεν, καὶ εἰς ποῖον ἕκαστον ἀφορᾷ τέλος, καὶ ποίους τόπους καὶ χρόνους καὶ πρόσωπα διενείμαντο. τρία τοίνυν τὰ ἀνωτάτω εἴδη τῆς ῥητορικῆς, συμβουλευτικόν, δικανικόν, πανηγυρικόν. καὶ συμβουλευτικὸν μέν ἐστι δι' οὗ συμβουλεύομεν τὰ πρόσφορα· δικανικὸν δὲ δι' οὗ τὰς ἀμφισβητήσεις διακρίνομεν· πανηγυρικὸν δέ, δι' οὗ τοὺς ἐπαινουμένους ἢ ψεγομένους δημοσιεύομεν. διαιρεῖται δὲ τὸ μὲν συμβουλευτικὸν εἰς προτροπὴν καὶ ἀποτροπήν, τὸ δὲ δικανικὸν εἰς κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν, τὸ δὲ πανηγυρικὸν εἰς

hæc qvidem est rhetoricæ definitio. Opera autem ejus secundum Theodectem sunt, procemiari ad benevolentiam, enarrare ad fidem, concertare ad demonstrationem, dicta breviter repetere ad recordationem. Finis autem ejus est, non persuadere, sed persuasibilibus uti methodis; qvemadmodũ & medicinæ, non sanare, sed sanandi vim habentibus uti methodis; & philosophiæ, non omnes facere bonos & probos, sed bona & proba consilia dare. Et qvidem jure merito: subjacet enim anima sui arbitrii, seipsam movens, libera, volubilis, cito ab alio in aliud procidens, & proclivior ad sibi ipsi obtemperandum qvam aliis.

VI. Sextũ caput est, qvot sint species rhetoricæ, & num illæ species sint, non vero partes, ac ex qvibusnam animæ partibus singulæ procedant, in qvem singulæ finem respiciant, & in qvæ loca, tempora & personas distribuantur. Tres itaqve sunt supremæ species rhetoricæ, consultoria, judicialis, & panegyrica. Consultoria est, per qvam utilia consilia damus, judicialis, per qvam dubitationes dijudicamus; panegyrica vero, per qvam laudandos vel vituperandos publice prædicamus. Consultoria dividitur in hortationem & dehortationem; judicialis, in accusationem & defensionem; panegyrica, in laudem & vitu-

ἔπαινον καὶ ψόγον. καὶ ταῦτα μὲν τὰ μέρη· τὰ δὲ πρὸ αὐτῶν, τὰ εἴδη. τούτῳ δὲ διαφέρει μέρος εἴδους, τῷ τὸ μὲν εἶδος ὁλόκληρον ἀποτελεῖν ῥήτορα, τὸ δὲ μέρος μή. ὅστις γὰρ ἓν τῶν εἰδῶν οἶδεν, ῥήτωρ ἐστίν· οἷον Θηραμένης ὁ Κόθορνος συμβουλεύειν μόνον εἰδὼς, ῥήτωρ ἐνομίζετο· καὶ Ζήνων δικάζεσθαι μόνον, ῥήτωρ ἤκουε· καὶ Γοργίας πανηγυρίζειν μόνον, ῥήτωρ ἐκαλεῖτο. ὥσπερ γὰρ ὁλόκληρον εἶδος ἀνθρώπου εἰ ἐπιτεθείη λίθῳ ἢ χαλκῷ, εἶδος λέγομεν ἀποσώζειν τὸν ἀνδριάντα· ἂν δὲ μέρος ἀνθρώπου, οἷον χεὶρ, ἢ ποῦς, οὐ λέγομεν ἅπαν ἀνειληφέναι τὸ εἶδος, ἀλλὰ μέρος ἀνθρώπου· οὕτως εἰ μέν τινι τῶν μερῶν ἐξήσκηταί τις, ῥήτωρ οὐ νομίζεται· εἰ δέ τινι τῶν εἰδῶν, ῥήτωρ ἐξ ἀνάγκης ἐστί. ἀμέλει καὶ οἱ δικολόγοι, δικάζεσθαι μόνον εἰδότες, ῥήτορες καλοῦνται. προελήλυθε δὲ τὸ μὲν συμβουλευτικὸν ἐκ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ τῆς ψυχῆς μέρους· ἐξ ἐπιθυμίας γὰρ ἐπὶ συμβουλήν τις προάγεται. τὸ δὲ πανηγυρικὸν ἐκ τοῦ λογιστικοῦ· πᾶς γὰρ πανηγυρίζων, λόγῳ χρῆται. τὸ δὲ δικανικὸν ἐκ τοῦ θυμικοῦ· ᾧ γὰρ θυμοῦταί τις, τούτῳ καὶ δικάζεται. ἀπορήσειε δ' ἄν τις, πῶς λέγεται τὸ πανηγυρικὸν ἐκ τοῦ λογιστικοῦ προελθεῖν, καίτοι καὶ τοῦ δικάζεσθαι καὶ τοῦ συμβουλεύεσθαι διὰ λόγων ἐχόντων τὸ κῦρος. ἐπιλυτέον δὲ οὕτως. ἐν ἑκάστῳ μὲν τῶν τριῶν τῷ λογιστικῷ κεχρήμεθα, ἀλλ' ἀπὸ τῆς κινούσης ἕξεως ἢ ἐπὶ τὸ δικάζεσθαι, ἢ ἐπὶ τὸ πανηγυρίζειν ἔλαβεν ἕκαστον τὴν ὀνομασίαν. ἐπειδὴ γὰρ πρώτη κίνησις γέγο-

vituperium. Et hæ qvidem partes sunt, priora vero, species. In hoc autem differt pars a specie, qvod species qvidem totum rhetorem efficiat, pars vero non item. Qvisqvis enim unam speciem novit, rhetor est; exempli causâ Theramenes ille Cothurnus consulendi solum peritus, rhetor putabatur; & Zeno disceptandi solum gnarus, rhetor audiebat; Gorgias item panegyricæ solum peritus, rhetor vocabatur. Qvemadmodum enim si tota species hominis aut *lapidi aut* æri indatur, dicimus statuam speciem hominis servare; sin pars hominis ut manus aut pes, non dicimus totam speciem accepisse, *sed* partem hominis: ita si qvis in parte qvapiam exerceatur, non ideo rhetor putatur; sin in qvadam specie, rhetor necessario est. Sane causidici, qvi litigare solum sciunt, rhetores vocantur. Procedit autem consultoria ex concupiscibili animæ parte; nam ex concupiscentia ad consultationem qvis agitur. Panegyrica autem ex rationali: qvisqvis enim panegyrim effert, *ratione* utitur. Judicialis autem vel litigatoria, ex irascibili; nam cui irascitur qvispiam, cum hoc & litigat. Qvæstionem forte qvispiam moveat, cur panegyrica dicatur ex rationali procedere, qvandoqvidem & litigare & consilium dare ex rationibus auctoritatem mutuantur?

νεν ἀπὸ τοῦ θυμικοῦ, ὑπηρέτησε δὲ τούτῳ ὁ λόγος, διὰ τοῦτο λέγομεν ἐκ τοῦ θυμοῦ ἔχειν τὸ δικανικὸν τὴν γένεσιν. ὁμοίως δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἐπειδὴ ἐν τῷ συμβουλευτικῷ ἡ ἐπιθυμία ἐκίνησε τὸν λόγον, καὶ ἐν τῷ πανηγυρικῷ τὸ λογιστικὸν ἐκ τῆς κινησάσης ἕξεως ἔλαβεν ἕκαστον τὴν προσηγορίαν. τέλος δὲ δικανικοῦ μὲν, τὸ δίκαιον, πρὸς γὰρ τοῦτο ὁ δικαστὴς ὁρῶν δικάζει· συμβουλευτικοῦ δὲ, τὸ συμφέρον· πανηγυρικοῦ δὲ, τὸ καλόν. τόποι δὲ τῷ μὲν δικανικῷ, τὰ δικαστήρια· τῷ δὲ συμβουλευτικῷ, τὰ βουλευτήρια. τῷ δὲ πανηγυρικῷ, αἱ ἐκκλησίαι. χρόνους δὲ εἰλήφασι τὸ μὲν δικανικὸν τὸν παρεληλυθότα, τὸ δὲ συμβουλευτικὸν τὸν μέλλοντα, τὸ δὲ πανηγυρικὸν τὸν ἐνεστῶτα. εἰ γὰρ καὶ προϋπαρχούσας πράξεις, καὶ μελλόντων εὐχὰς προσεπιφέρομεν τῷ ἐγκωμιαζομένῳ, ἀλλ' ὅμως τὸν ἐνεστῶτα θηρώμενοι χρόνον. πρόσωπα δὲ ἔχουσι, τὸ μὲν δικανικὸν τοὺς δικάζοντας καὶ τοὺς δικαζομένους, τὸ δὲ πανηγυρικὸν τοὺς πανηγυρίζοντας καὶ τοὺς ἀκροατάς, τὸ δὲ συμβουλευτικὸν τοὺς συμβουλεύοντας καὶ τοὺς πρὸς οὓς ἡ συμβουλή.

Ἕβδομόν ἐστι κεφάλαιον, πόσαι ῥητορικαὶ καὶ ποῖαι, καὶ ποίαν σὺν θεῷ μετερχόμεθα. εἰσὶν οὖν πᾶσαι πέντε. ἀντίστροφος τῇ φιλοσοφίᾳ, ᾗ ἐχρή-

tur? Sic autem ſolvenda quæſtio eſt: in trium ſpecierum ſingulis ratiocinio qvidem utimur; ſed ab affectu qvi movet vel ad litigationem vel ad panegyrim, ſingulæ ſuam denominationem accipiunt. Nam qvia primus motus ab iraſcibili procedit; huic autem ratio miniſtravit, ideo dicimus litigationem ab iraſcibili ortum habere. Similiter & in aliis, qvia in conſultoria concupiſcentia rationem movit, & in panegyrica ratiocinium, ex affectu unde ortæ ſunt ſingulæ denominationem acceperunt. Finis judicialis ſive diſceptatoriæ, eſt juſtitia, ad hanc enim reſpiciens judex judicat; conſultoriæ utilitas; panegyricæ, bonum. Loca autem judicialis, tribunalia; conſultoriæ, curiæ; panegyricæ, cœtus. Tempora vero ceperunt, judicialis, præteritum; conſultoria, futurum; panegyrica, præſens. Etiamſi enim præterita geſta, & futurorum vota, ei qvem laudibus celebramus, referamus; attamen præſens ſemper obſervantes tempus. Perſonas autem habent, judicialis eos qvi judicant atqve eos de qvibus judicatur; panegyrica, concionantes & auditores; conſultoria, conſulentes & eos ad qvos conſilium initur.

VII. Septimũ caput, qvot ſint rhetoricæ, & qvales, & qvam Deo juvante ſectemur. Sunt igitur qvinqve. Qvæ philoſophiæ reſpondet, qva uſi

ſunt

σατο Πυθαγόρας, καὶ Σωκράτης καὶ Πλάτων. εἰ γὰρ καὶ περὶ τῶν ἀεὶ ὡσαύτως ἐχόντων πραγμάτων τοὺς λόγους ὡς φιλόσοφοι ἐποιοῦντο· ἀλλ' οὖν τινι πειθοῖ κεχρημένοι· καὶ τὸ ὡμολογημένον γὰρ χωρὶς πειθοῦς ἀποδεῖξαι ἀμήχανον, ἡ ἀντίστροφος τῇ πολιτικῇ, ἧς ἡγήσαντο Μιλτιάδης, Κίμων, Θεμιστοκλῆς· τούτων δὲ διαφέρει ἡ ἀντίστροφος τῇ πολιτικῇ τῆς ἀντιστρόφου τῇ φιλοσοφίᾳ, τῷ τὴν μὲν τῇ φιλοσοφίᾳ ἀντίστροφον περὶ τῶν καθόλου διαλαμβάνειν· τὴν δὲ τῇ πολιτικῇ ἀντίστροφον οὐχ οὕτως. ἡ ἀντίστροφος τῇ διαλεκτικῇ. τούτῳ δὲ διαφέρει τῆς ῥητορικῆς ἡ διαλεκτική, τῷ τὴν μὲν διαλεκτικὴν κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν ποιεῖσθαι τὴν ζήτησιν· τὴν δὲ ῥητορικὴν διεξοδικῶς περὶ τῶν πολιτικῶν διαλαμβάνειν πραγμάτων. ἡγήσαντο δὲ καὶ ταύτης Δημοσθένης τε καὶ Λυκοῦργος, καὶ ἄλλοι ῥήτορες. ἡ ἀντίστροφος τῇ συκοφαντικῇ, ἧς ἡγήσατο Ἀριστογείτων. ἡ ἀντίστροφος τῇ κολακευτικῇ, ἧς ἡγήσαντο Δημάδης καὶ Ἀριστόδημος. πέντε οὖν ῥητορικῶν οὐσῶν, ἡμεῖς τὴν πέμπτην μετερχόμεθα.

sunt Pythagoras, Socrates & Plato: etsi enim illi de rebus semper eodem modo se habentibus, utpote philosophi verba fecerint, sed tamen qvadam persuadendi arte usi, nam vel id qvod in confesso est, sine persuasione demonstrari neqvit. Qvæ respondet politicæ, qvarum principes fuere Miltiades, Cimon, Themistocles. In his autem differt ea qvæ politicæ respondet ab ea qvæ respondet philosophiæ, qvod ea qvæ philosophiæ respondet, de omnibus disserat; ea vero qvæ politicæ respondet, non item. Qvæ respondet dialecticæ: in eo autem differt dialectica a rhetorica, qvod dialectica per interrogationem & responsionem qvæstiones agitet, rhetorica vero copiose de politicis rebus disserat. Hujus principes fuere Demosthenes & Lycurgus, aliiqve rhetores. Qvæ respondet sycophanticæ, cujus princeps fuit Aristogiton. Qvæ respondet adulatoriæ, cujus principes fuere Demades & Aristodemus. Cum ergo qvinqve sint rhetoricæ, nos qvintam præterimus.

Ογδοόν ἐστι κεφάλαιον, πόσοι τρόποι ῥητορικῶν ἀναγνώσεων. οὐδὲ γὰρ ῥαψῳδεῖν δεῖ ὡς τὰ ποιήματα, καὶ κωμῳδεῖν ὡς τὰ δράματα, ἢ ᾄδειν ὡς τὰ λυρικά, ἀλλ' ἑτέρως. εἰσὶ γοῦν τρόποι ῥητορικῶν ἀναγνώσεων τρεῖς. ὁ σύντονος ὁ καὶ μάλιστα ἐν ταῖς δικα-

VIII. Octavum caput est, qvot sint modi rhetoricarum lectionum: neqve enim recitare oportet ut carmina, aut comice narrare ut dramata, aut canere ut lyrica; sed alio modo. Sunt itaqve rhetoricarum lectionum modi tres; vehemens, qvi

ικοῖς πρωτεύων κατὰ τὸ Ὁμηρι-
ὀν.

Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμε-
ρίῃσιν.

ὗτος δὲ φράζεσθαι θέλει μετὰ σφο-
ροῦ τοῦ πνεύματος καὶ ζεούσης προθυ-
μίας, τῆς πληγῆς τοῦ πνεύματος τὴν
ραχεῖαν ἀρτηρίαν καθάπερ πλῆκτρον
[τ]υπτούσης, ὥστε προηγεῖσθαι τῆς φωνῆς
ὴν ἀρτηρίαν. ὁ ἀνειμένος ὅς ἐστι τὸν
ρόπον ἀπαλὸς, ἠρέμα τοῦ πνεύματος
ὴν ἀρτηρίαν πλήττοντος καὶ μελίχροον
ὴν φωνὴν ἀποτελοῦντος, ὡς τὸ
οιητικόν.

Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυ-
κίων ῥέεν αὐδή.

Ὁ μέσος ὅς ἐστι καὶ συμβουλευτικὸς
ὴ ἐξηγητικὸς, καὶ ἐπιστολιμαῖος.
υσικώτατα δὲ πνεῖ τὸ πνεῦμα ἐπὶ
ούτου καὶ οὔτε ἄγαν ὑπερπηδᾷ, ἵνα
ὴ ἀποτελέσῃ τὸν σύντονον. οὔτε ὑφει-
μένως λέγεται, ἵνα μὴ ποιήσῃ τὸν ἀνει-
μένον· ἀλλὰ μέσῃ χρῆται ὁδῷ.

Ἔννατόν ἐστι κεφάλαιον, πόσαι πολι-
τεῖαι καὶ ποῖαι, καὶ ποίαν μετερχόμε-
θα. δεῖ δὲ πρότερον εἰπεῖν τίς ὁ ὅρος
[τῆ]ς πολιτείας. πολιτεία τοίνυν ἐστὶν
[ἀ]ρχὴ καὶ συνήθεια πραγμάτων. κ. τ. λ.

qvi maxime in judicialibus primas tenet secundum illud Homericum:

Et verba imbribus nivalibus similia
hybernis.

Hic autem pronuntiari debet cum vehementi spiritu, & ferventi animo, percussione spiritûs asperam arteriam instar plectri pulsante; ita ut arteria prius excitetur, qvam vox. Item remissus, qvi mitis & suavis est, spiritu leviter arteriam pulsante, melleamqve vocem efficiente, secundum carmen illud,

Cujus lingua melle suavior fluebat
loquela.

Medius est consultorius, narratorius & epistolaris: in hoc autem modo admodum naturali flat spiritus; neqve admodum exsurgit, ne vehementem sonum efficiat; neqve remisse profertur, ne remissum edat; sed mediâ incedit viâ.

IX. Nonũ caput est, qvot sint politiæ, & qvales, & qvænam appetenda sit. Opus autem est primo dicere, qvæ sit politiæ definitio. Politia igitur est principium & consuetudo rerum. &c.

III. De artium & disciplinarum inventoribus.
ex Codice Coisliniano CCCLXXXVIII.

Ἐξεῦρον τὴν μὲν ἀριθμητικὴν Φοίνικες,
[τὴ]ν δὲ μουσικὴν Θρᾶκες, τὴν δὲ ἀστρο-
[λο]γίαν Χαλδαῖοι.

Ποιηταὶ πέντε, Ὅμηρος, Ἡσίοδος,
[Π]είσανδρος, Πανύασις, Ἀντίμαχος.

Arithmeticam qvidem invenerunt Phœnices, Musicam Thraces, Astrologiam Chaldæi.

Poetæ qvinq;, Homerus, Hesiodus, Pisander, Panyasis, Antimachus.

Ιαμβικοὶ τρεῖς, Σιμωνίδης, Ἀρχίλοχος, Ἱππώναξ.

Τραγῳδοποιοὶ ε΄. Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Ἴων, Ἀχαιός.

Κωμῳδοποιοὶ ἀρχαίας κωμῳδίας ζ΄. Ἐπίχαρμος, Κρατῖνος, Εὔπολις, Ἀριστοφάνης, Φερεκράτης, Πλάτων· μέσης κωμῳδίας β΄· Ἀντιφάνης, Ἄλεξις Θούριος· νέας κωμῳδίας ε΄, Μένανδρος, Φιλιππίδης, Δίφιλος, (In marg. τινὲς διὰ τοῦ ι, ἄλλοι διὰ τοῦ ει διφθόγγου.) Φιλήμων, Ἀπολλόδωρος.

Ἐλεγειοποιοὶ δ΄· Καλλῖνος, Μίμνερμος, Φιλητᾶς, Καλλίμαχος.

Λυρικοὶ θ΄. Ἀλκμὰν, Ἀλκαῖος, Σαπφὼ, Στησίχορος, Πίνδαρος, Βακχυλίδης, Ἴβυκος, Ἀνακρέων, Σημωνίδης. ἰστέον οὖν ὅτι Σημωνίδης μὲν ὁ λυρικὸς διὰ τοῦ η γράφεται, Σιμωνίδης δὲ ὁ Ἰαμβοποιὸς διὰ τοῦ ι. καὶ ἴσως ὁ μὲν παρὰ τὸ σῆμα, ὁ δὲ παρὰ τὸ σιμός.

Ῥήτορες θ΄. Δημοσθένης, Λυσίας, Ὑπερείδης, Ἰσοκράτης, Αἰσχίνης, Λυκοῦργος, Ἰσαῖος, Ἀντιφῶν, Ἀνδοκίδης.

Ἱστορικοὶ ι΄. Θουκυδίδης, Ἡρόδοτος, Ξενοφῶν, Φίλιππος, Θεόπομπος, Ἔφορος, Ἀναξιμένης, Καλλισθένης, Ἑλλάνικος, Πολύβιος.

Περὶ ποιητῶν.

Ὅσοι διὰ στίχων καὶ ἰάμβων ἐφθέγξαντο· Ὅμηρος στίχους, Ἡσίοδος στίχους, Ἀπολλώνιος στίχους, Θεόκριτος ὁμοίως.

Jambici tres, Simonides, Archilochus, Hipponax.

Tragici qvinqve, Æschylus, Sophocles, Euripides, Jon, Achæus.

Comici veteris Comœdiæ septem, Epicharmus, Cratinus, Eupolis, Ariſtophanes, Pherecrates, Plato: mediæ Comœdiæ duo, Antiphanes, Alexis Thurius: novæ Comœdiæ qvinqve, Menander, Philippides, Diphilus, Philemon, Apollodorus.

Elegiarum poetæ qvatuor, Callinus, Mimnermus, Philetas, Callimachus.

Lyrici novem, Alcman, Alcæus, Sappho, Steſichorus, Pindarus, Bacchylides, Ibycus, Anacreon, Semonides. Sciendum eſt Semonidem Lyricum per e ſcribi, Simonidem vero Jambicum per i: & fortaſſe alius a σῆμα, ſignum, alius a σιμὸς, ſimus.

Rhetores novem, Demoſthenes, Lyſias, Hyperides, Iſocrates, Æſchines, Lycurgus, Iſæus, Antiphon, Andocides.

Hiſtorici decem, Thucydides, Herodotus, Xenophon, Philippus, Theopompus, Ephorus, Anaximenes, Calliſthenes, Hellanicus, Polybius.

De Poëtis.

Qvi per verſus & jambos loqvuti ſunt, Homerus verſus edidit, Heſiodus verſus, Apollonius verſus, Theocritus

Ἄρατος ὁμοίως, Νίκανδρος ὁμοίως· Μένανδρος ἰάμβους, Ὀππιανὸς ὁμοίως, Καλλίμαχος ὁμοίως, Σοφοκλῆς ὁμοίως, Αἰσχύλος ὁμοίως, Λυκόφρων ὁμοίως, Πίνδαρος ξένα μέτρα καὶ τοῖς νῦν ἀγνοούμενα.

critus similiter, Aratus similiter, Nicander similiter. Menander jambos, Oppianus similiter, Callimachus similiter, Sophocles similiter, Æschylus similiter, Lycophron similiter: Pindarus peregrina carmina & hoc tempore ignota.

Ὅσοι γραμματικοὶ, Διονύσιος ὁ Θρᾷξ, Ἀπολλώνιος Δύσκολος, Ἀλέξανδρος, Ἀστυάγης, Ἀγαπητὸς, Σέργιος ὁ νεώτερος, Αὐξόνιος, Ἄδραστος, Θεαγένης, Ἡρωδιανὸς, Θεοδόσιος ὁ ξ . . . Τρύφων, Δίδυμος ὁ νεώτερος, Νικοκλῆς, Εὐδαίμων, Ὦρος, Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασεὺς, Πορφύριος, Ἀχιλλεὺς, Ἀρκάδιος, Ὡραπόλλων, Τιμόθεος Γαζαῖος.

Qvicumqve grammatici, Dionysius Thrax, Apollonius Dyscolus, Alexander, Astyages, Agapetus, Sergius junior, Auxonius, Adrastus, Theagenes, Herodianus, Theodosius, . . . Tryphon, Didymus junior, Nicocles, Eudæmon, Orus, Dionysius Halicarnaseus, Porphyrius, Achilles, Arcadius, Orapollo, Timotheus Gazæus.

Ὅσοι περὶ ὀρθογραφίας, Ἀπολλώνιος, Ἡρωδιανὸς, Ὦρος, Ῥωμανὸς, Θεοδόσιος ὁ Φιλόπονος, ὁ Χάραξ, ὁ Χοιρόβοσκος.

Qvi de orthographia, Apollonius, Herodianus, Orus, Romanus, Theodosius, Philoponus, Charax, Chœroboscus.

Ὅσοι περὶ διχρόνων. Ὦρος, Παμπρέπιος, Αἰθέριος Ἀπαμεὺς, Ὦρος, (sic) Στέφανος ὁ Κωνσταντίνου πόλεως.

Qvi de dichronis sive de vocalibus ancipitibus, Orus, Pamprepius, Aetherius Apameensis, Orus (*bis*) Stephanus Constantinopolitanus.

Ὅσοι ἐθνικῶν (i. περὶ ἐθνικῶν) Ὠρίων Θηβαῖος, Μητρόδωρος, Φιλόξενος, Λογγῖνος.

Qvi de Gentilibus, Orion Thebæus, Metrodorus, Philoxenus, Longinus.

Πίναξ τῶν ἐν ἰατρικῇ διαπρεψάντων.

Tabula eorum qui in Medicina floruerunt.

Δημόκριτος, Ἱπποκράτης, Διοσκορίδης, Ἀρχιγένης, Ῥύφων, Γαληνὸς, Φιλάγριος, Θέων, Ἀλέξανδρος Ἀφροδισιεὺς, Ἀλέξανδρος Τραλλιανὸς, Δημοσθένης, Σεύηρος, Φιλούμενος, Διοκλῆς, Λεωνίδης, Ἄτταλος, Σωρανὸς, Ὀριβάσιος, Ἀέτιος, Ἰάκωβος, Σκύπαλος.

Democritus, Hippocrates, Dioscorides, Archigenes, Rufon, Galenus, Philagrius, Theon, Alexander Aphrodisieus, Alexander Trallianus, Demosthenes, Severus, Philumenus, Diocles, Leonides, Attalus, Soranus, Oribasius, Aetius, Jacobus, Scypalus.

Οἱ τούτων ὑπομνηματισαὶ, Σώπατρος, Παῦλος, Ἀθανάσιος, Φοιβάμμων.

Ἐν δὲ τῇ φιλοσοφίᾳ ἔπρεψαν, Πλάτων, Ἀριστοτέλης ὁ τούτου μαθητὴς, ὧν τὸν μὲν Πλάτωνα ὑπομνηματίζουσι πλεῖστοι· χρησιμώτεροι δὲ Γάιος, Ἀλβῖνος, Πρισκιανὸς, Ταῦρος, Πρόκλος, Δαμάσκιος, Ἰωάννης ὁ Φιλόπονος, ὅστις καὶ κατὰ Πρισκιανοῦ ἠγωνίσατο, πολλάκις δὲ καὶ κατὰ Ἀριστοτέλους· τὸν δὲ Ἀριστοτέλην καὶ αὐτὸν ὑπομνηματίζουσι πλείονες, ὧν χρησιμώτεροι Πορφύριος Φοῖνιξ, Ἀλέξανδρος Ἀφροδισιεὺς, Ἀμμώνιος, Ἀῤῥιανὸς, Ἀτόκιος, Ζαχαρίας, καὶ Τριβοῦνος .... ἀδελφός.

Ὀνόματα ιβ΄. θεῶν· Ζεὺς, Ποσειδῶν, Ἄρης, Ἑρμῆς, Ἀπόλλων, Ἥρα, Ἀθηνᾶ, Ἀφροδίτη, Λητὼ, Ἄρτεμις, Ἑστία, Δήμητρα.

Horum commentatores, Sopater, Paulus, Athanaſius, Phœbammon.

In philoſophia claruerunt, Plato, Ariſtoteles ejus diſcipulus, qvorum Platonem qvidem commentariis illuſtrarunt plurimi: præſtantiores vero Gajus, Albinus, Priſcianus, Taurus, Proclus, Damaſcius, Joannes Philoponus, qvi contra Priſcianum concertavit, ſæpe item contra Ariſtotelem. Ariſtotelem etiam commentariis illuſtrarunt *plures*, qvorum utiliores ſunt *Porphyrius* Phœnix, Alexander Aphrodiſieus, Ammonius, Arrianus, Atocius, Zacharias, & Tribunus .... frater.

Nomina duodecim deorum: Jupiter, Neptunus, Mars, Mercurius, Apollo, Juno, Minerva, Venus, Latona, Diana, Veſta, Ceres.

IV. Index ſcriptorum in Philopono de mundi æternitate memoratorum.

Majoribus numeris argumenta Procli, minoribus capita ſolutionum denotantur.

Alexander Ariſtotelis interpres. VI. 22. ejus commentarii in libros de demonſtratione. III. 3. in primum de cœlo. VI. 27. ſententiam Philoſophi qvam optime inveſtigavit. id.

Anaxagoras primus velut ex ſomno evigilans inter Græcorum Philoſophos, Mundi cauſam efficientem DEum celebravit. VI. 20. ejus dogma, nullius rei naturam certam & definitam, ſed pro mutua aliarum rerum comparatione qvælibet vim ſuam habere IV. 11.

Qvinta eſſentia ab Archyta ante Ariſtotelem inducta. XIII. 15.

Ariſtoteles per viginti annos Platonis diſcipulus. VI. 27. Ejus liber de Mundo VI. 18. de motu VII. 3. de demonſtratione VI. 18.
Platonis doctrinam de ideis ubiqve oppugnat, præcipue Metaphyſicorum

sicorum τὸ μεῖζον ἄλφα in hoc impendit. II. 2. juniores Platonici dissensum Philosophorum Platonis & Aristotelis non ferentes, illorum dicta perperam interpretantur. id.
Atticus Platonicus VI. 27. XIII. 15.
Comici dictum: ἀεὶ τοσαύτην τοὺς θεοὺς ἄγειν σχολὴν ὥστε τὸ κακὸν καὶ τἀγαθὸν νέμειν ἑκάστῳ; XVI. 4.
Democriti mundi infiniti. VI. 27. 29. XIII. 18. Vide & infra, in Opheo.
ὁ Ἐμπεδοκλῆς σοφῶς, παρὰ μέρος κοσμοποιῶν qvi per vices mundos efficit. πλὴν ὅτι πολλάκις ἐκεῖνος, δὶς δὲ ἡμεῖς. X. Vide infra, in Orpheo.
Ephorus historiæ initium sumsit ab Heraclidarum descensu. VI. 8.
Epicureorum Deum tollentium impietas. VI. 18.
Euclides VI. 21.
Euripides IX. 3.
Eusebius Cæsariensis prolixa fragmenta Philosophorum excerpsit. VI. 27.
Galenus Medicorum Plato, ὁ Πλάτων τῶν ἰατρῶν, ἐν τῇ διαγνωστικῇ. IX. 2. ἀνὴρ φυσικώτατός τε καὶ οὐδὲν ἧττον τῆς ἰδίας ἐπιστήμης τὰ κατὰ φιλοσοφίαν ἠκριβωκὼς θεωρήματα. ἐν τετάρτῳ λόγῳ ἀποδεικτικῆς πραγματείας XVII. 5.
Heraclitus II. 2. ejus opinio, Solem semper gigni. XIII. 15. omnia esse in motu & fluxu perpetuo. VII. 6. mundum procreari & interire per vices. VI. 27. Ἡρακλείτειος τὴν δόξαν Plato. II. 2.
Hesiodus, vide in Homero & Orpheo.
Hippocrates VII. 17.
Homerus IV. 13. V. 1. VI. 18. 21. IX. 3. XVIII. 8. Hesiodus & Homerus pulsi civitate à Platone. XVIII. 10.
Homero oriens, mundi dextera, sinistra occasus. VI. 24.
Manichæorum duo principia, Deus & materia. XII. 2.
Minos & Rhadamantus Legislatores XVIII. 8.
Oracula XVI. 4.
Orphei versus de DEo, & Mundo. VI. 18. IX. 4. XVIII. 7. Orpheus & Hesiodus Theologi, ac Plato mundum ortum dicunt: procreari & interire per vices Empedocles, Stoici & Heraclitus: ortum & interire, Democritus. VI. 27.
Plato sæpissime allegatur. Ejus Epistola ad Dionysium Syracusanum de omnium rerum causa, VI. 18. XVIII. 10. ad Perdiccam IX. 4. ejus dictum: εἰ μὴ σὺ σαυτοῦ ἀκούσῃς, ἄλλῳ λέγοντι μηδέποτε πιστεύσῃς. XI. 8.

Aristotelis dictum initio Ethicorum, *Amicus Plato, sed magis amica veritas.* II. 2. VI. 8. VII. 2.
Platoni non in omnibus credendum: eum sæpius à vero aberrasse. IX. 1. seqq. fabulis libenter usus. XVIII. 8. seqq. οὐρανὸν συνήθως τὸν κόσμον καλεῖ. XIII. 12.
Plotinus I. 8. VII. 4. XIII. 2. XVI. 3. 4. XVIII. 2. ἐν τῷ περὶ νοητῶν καὶ περὶ ἀγαθοῦ. II. 5. IV. 16. ἐν τῷ περὶ κόσμου λόγῳ XIII. 15. Καλῶς ὁ Πλωτῖνος τεθεολόγηκεν. XVI. 4.
Poëtarum de Deo sententiæ. XVI. 4. de Diis μυθολογήματα. XVIII. 8.
Porphyrii Phœnicis commentarii in Timæum VI. 8. 21. 22. 25. 27. liber primus XIII. 15.
Proclus Platonis διάδοχος. XVIII. 4. ἐν τῷ περὶ φωτός. I. 7. ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῶν δέκα πρὸς τὴν πρόνοιαν ἀπορημάτων. II. 5. IV. 13. XVI. 3. 4. ἐν τῷ λόγῳ ὃς ἐπιγέγραπται ἐπίσκεψις τῶν πρὸς τὸν Πλάτωνος Τίμαιον ὑπὸ Ἀριστοτέλους ἀντειρημένων. II. 2. IV. 11. 14. VI. 7. 15. 27. 29. VIII. 1. IX. 2. XIII. 1. 15. XVI. 4. XVIII. 5. Commentarius in Timæum Platonis. VI. 8. liber qvintus IX. 11. in Phædrum. VII. 2. 3. 4.
Protagoræ dogma, nihil certi ac definiti naturam habere. XI. 14.
Orbis ἀναστρος à Ptolemæo repertus. XIII. 18.
Pythagoræorum ænigmata. VI. 24.
Stoicorum & Pythagoreorum sententia de materia prima. XI. 1. Stoicorum de mundi interitu. VI. 27.
Tauri Platonici, commentaria in Timæum VI. 8. 21. 22. 27. ex libro primo XIII. 15.
Plato sua ex sacris litteris, ἐκ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἀναλεξάμενος, ὡς καλῶς τινες τῶν ἡμετέρων ἐπεσημήναντο. VI. 28.
οἱ παρ' ἡμῖν Θεολόγοι· sacri scriptores I. 3. θεῖον λόγιον VI. 4. cum Propheta (Mose) colloqvens DEus. VI. 7. οἱ τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου διδάσκαλοι. VI. 27.
Theologi gentium, supra in Orpheo. circulum lacteum, animarum sedem esse pronunciabant. VII. 20.
Græcorum Theomachi potius qvam Theologi, qvi Deum res singulas novisse & perspectas habere negarunt. XVI. 4.
Theophrastus VI. 21. XIII. 15. ἐν τῷ περὶ φυσικῶν δοξῶν. VI. 8. & 27.
Timæus, docet mundum γεγονέναι, καὶ γὰρ φέρεται αὐτοῦ σύγγραμμα περὶ τοῦ παντὸς ὡς γενητοῦ· VI. 8. ἀστρονομικώτατος. VI. 7.

Index

Index Scriptorum

in universis Philoponi ad Aristotelem commentariis memoratorum,

concinnatus à me ad paginas, vel ubi hæ deficiunt ad subsignatas in ima pagina, literas Græcarum editionum, & in Metaphysicorum libros, ad paginas editionis quæ sola exstat Latinæ.

A in priora, AA in posteriora Analytica. An. de anima. G. de generatione & interitu, GG. de generatione animalium, M. in Metaphysica, MM in Meteora, P. in libros Physicorum denotat.

Abderitanæ voces τροπὴ, διαθιγὴ, ῥυσμός. An. b. 14. M. 3. G. 7. P. c. 15.

Ægyptiorum observationes astronomicæ. MM. 96. b. 97. b.

Æschylus Hippocratis Chii discipulus. MM. 94. b. 96.

Ajax Telamonius & alius Oilei. G. 30. *Ajax* μεγαλόψυχος. AA. 94. b.

Alcmæon. An. b. 16. Pythagoreus. An. c. 8. M. 3. Crotoniates. Gg. 66. b. scripta ejus negat se habuisse Philoponus An. c. 8. οὔτε γὰρ συγγράμματα τῶν ἀνδρῶν τούτων πρόχειρα ἡμῖν ἐστιν.

Alexandri Magni ad Aristotelem Epistolæ. λέγουσι δὲ καὶ Ἀλέξανδρον ἐξ Ἰνδῶν Ἀριστοτέλει γράψαι, ὡς ἕτεροί φασιν ἐκ Βαβυλῶνος, ὡς καὶ οἱ ἐνταῦθα σοφοὶ σῶμα τι ἕτερον φασὶν εἶναι τὸν οὐρανόν. MM. 79. b.

Alexander An. a. 10. 11. 16. b. 1. 9. 12. c. 8. 14. 15. d. 14. e. 9. 10. f. 3. 8. g. 2. 3. 7. 11. 13. 15. h. 4. 8. 10. i. 5. k. 16. l. 8. m. 10. o. 12. q. 2. 3. 4. 5. 8. 10. 11. 12. 13. r. 11. s. 5. 7. 8. 9. MM. 77. a. b. 78. b. 80. b. 81. 82. b. 85. 86. b. 87. a. b. 88. 90. 93. b. 95. 99. a. b. 101. b. M. 2. G. 3. b. 4. 6. 13. b. 14. 19. 23. 28. 31. a. b. 49. b. 52. b. 55. b. 57. 59. b. 64. 70. P. b. 16. i. 14. m. 18. t. 1. 4. A. VIII. b. LIV. b. LXXIII. b. LXXIX. XCIV. b. CVIII. b. AA. 3. b. 11. 15. b. 27. b. 31. 35. b. 38. 40. 43. 52. 57. b. 72.

Aphrodisiensis. A. V. b. G. 18. b. An. a. 5. q. 2. ἐν τῷ ὑπομνήματι. An. o. 9. ἔν τινι μονοβίβλῳ. A. XXXIII. b.

Peripateticus. An. c. 14. 15. Sosigenis discipulus. A. XXXIII. b. μὴ πολλὴν ἕξιν μαθηματικὴν ἔχων. AA. 35. b.

Ἀριστοτελικὸς MM. 83. ὁ ἐξηγητής. G. 15. 19. b. 48. 50. b.

ᾧ φίλον ἀκριβέστερον μαθεῖν, ἐντυγχανέτω τοῖς Ἀλεξάνδρου ὑπομνήμασι. An. d. 6. ὑπόμνημα in libros de Cœlo. MM. 87. b.

ἐξηγεῖται πάνυ προσφυῶς. An. e. 5. προσφυέστερον. G. 4.

liber singularis de anima. ἔγραψε δὲ καὶ περὶ ψυχῆς ἴδιον βιβλίον. An.

An. e. 8. ſententiam ſuam de anima venditare volens, Ariſtotelemqve ſibi conſentientem inducere, commentarium in ejus libros de anima ſcripſit, notante Plutarcho (Athenienſi) A. a. 10. invitus animam immortalem cogitur confiteri. An. e. 8.

Ammonius Philoſophus. An. o. 13. q. 3. Ammonius Hermei, *ὁ ἡμέτερος διδάσκαλος*. MM. 101. b. *ὡς καὶ ἐν τοῖς περὶ ἑρμηνείας ὁ ἡμέτερος εἶπε διδάσκαλος*. A. VII. b. magiſter Aſclepii. M. 4. noſter Philoſophus. id. *καθάπερ φιλόσοφος ἔλεγεν*, intellige Ammonium AA. 35. b. ut 57. b. *ὁ μὲν οὖν φιλόσοφος ὑπέστιξεν - - ἐμοὶ δ' οὐ δοκεῖ καλῶς τεθεῖσθαι ἡ ὑποστιγμή*. & 72. *ἔλεγε δὲ ὁ φιλόσοφος μὴ καλῶς λέγειν τὸν Ἀλέξανδρον*. & A. LXXXI. b. *πρὸς ταῦτα ἀπολογούμενος ὁ φιλόσοφος ἔλεγεν*.

Ad Anatomias provocat Gg. 6. b.

Anaxagoras. An. b. 16. c. 1. 5. 7. 9. f. 4. q. 5. 6. MM. 79. 106. a. b. 107. M. 2. a. b. 3. b. 4. a. b. 6. b. 15. 17. 25. b. 43. 47. b. 49. a. b. 50. b. 53. Gg. 17. 72. 81. b. 83. b. 93. b. G. 3. a. b. 4. a. b. 5. 6. b. 29. a. b. 43. 62. b. 63. b. P. a. 1. 10. 11. c. 2. 3. 4. 5. 6. 8. 10. 11. 12. f. 12. g. 10. h. 13. k. 14. l. 2. m. 2. AA. 29. talia eſſe entia qvalia exiſtimantur. M. 15. docens eſſe aliqvod medium inter contradictoria, facit omnia falſa. M. 17. adverſus Anaxagoram Ariſtoteles ſcripſit librum *περὶ ἀτόμων γραμμῶν*, oſtenſurus *ὅτι ἀδύνατον ἄτομα εἶναι μεγέθη*, magnitudines non poſſe eſſe indiviſibiles. P. m. 8.

Anaximander. An. c. 5. M. 41. 49. G. 3. 46. 53. 54. 13. P. a. 10. c. 1. d. 7. l. 2. 12. 13.

Anaximenes. An. a. 4. c. 5. 7. G. 3. 46. P. a. 10. c. 1. 2. 3. 4. 5. d. 7. l. 2.

Andronicus Rhodius An. a. 13.

Antiphontis qvadratura Circuli. P. a. 13. AA. 26. 33. de naturâ ſententia. P. f. 3.

Antiſthenes. M. 23. b.

Antiſthenii. M. 34. b.

Apollonius poëta. A. XXX. b. (Rhodius.)

Apollonii Pergæi demonſtratio cubi duplicandi. AA. 24.

Aratus. An. f. 7. MM. 76. b. 85. b. 100. b. 103. AA. 36. b. *ἐν διοσημείαις*. MM. 100.

Archelaus. An. b. 16.

Archimedis qvadratura circuli. AA. 26.

Archinus, Theophraſto antiqvior. M. 67.

Achytas.

Archytas. M. 34.
Aristai archontis Atheniensis mentio MM. 97.
Aristarchus, vide infra, Mathematici.
Aristippus Sophista vituperans scientias. M. 8. b.
Aristophanes ἐν ἐκκλησιαζούσαις. G 6.
Aristotelis τὰ περὶ τ' ἀγαθοῦ ἐπιγραφόμενα περὶ φιλοσοφίας λέγει· ἐν ἐκείνοις δὲ τὰς ἀγράφους συνουσίας τοῦ Πλάτωνος ἱστορεῖ ὁ Ἀριστοτέλης, ἔστι δὲ γνήσιον αὐτοῦ τὸ βιβλίον. ἱστορεῖ οὖν ἐκεῖ τὴν Πλάτωνος καὶ τῶν Πυθαγορείων περὶ τῶν ὄντων καὶ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν δόξαν. An. c. 2.
Aristoteles ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας scripsit Orphei non esse quæ sub ejus nomine feruntur carmina. An. f. 5. ἄγραφα τοῦ Πλάτωνος δόγματα καλεῖ διαιρέσεις. G. 50. b. ἐκ τῶν ἀγράφων Πλάτωνος συνουσιῶν ἱστορεῖ ὁ Ἀριστοτέλης. G. 7. P. n. 8. 11. τοὺς ἐν κοινῷ λεγομένους λόγους λέγοι ἂν ἢ τὰς ἀγράφους αὐτοῦ συνουσίας πρὸς τοὺς ἑταίρους, ἢ τὰ ἐξωτερικὰ συγγράμματα, ὧν εἰσι καὶ οἱ διάλογοι, ὧν ὁ Εὔδημος, ἅπερ διὰ τοῦτο ἐξωτερικὰ κέκληται, ὅτι οὐ πρὸς τοὺς γνησίους ἀκροατὰς ἐγράφη, ἀλλ' εἰς τὴν κοινὴν καὶ τὴν τῶν πολλῶν ὠφέλειαν. An. e. 2. Vide infra in Platone.
Aristotelis modestia, libenter cedens certiora observantibus. Gg. 77.
πανταχοῦ φιλογεωμέτρης ὁ φιλόσοφος. A. XVII. b.
animam immortalem statuit. An. e. 8. 10. f. 7. μάταιοι οἱ ὑπονοήσαντες αὐτὸν θνητὴν αὐτὴν δοξάζειν· 11. anima ἄλογος, ἐντελέχεια, à corpore inseparabilis. Sed anima λογικὴ separabilis & immortalis. f. 8. Deum causam omnium. G. 66.
ἐν τοῖς ἀποδεικτικοῖς. P. a. 7. f. 2. 8. i. 4. p. 16. A. LXXVI. b. An. a. 2. 11. 13. g. 10. k. 4. q. 14. M. 9. 10. 13. a. b. Gg. 60. G. 23. b.
φασὶ ὡς τεσσαράκοντα εὑρέθη τῶν ἀναλυτικῶν βιβλία ἐν ταῖς παλαιαῖς βιβλιοθήκαις, καὶ τὰ τέσσαρα μόνα ταῦτα ἐκρίθησαν εἶναι Ἀριστοτέλους. A. IV.
περὶ γενέσεως καὶ ἀναλύσεως τῶν συλλογισμῶν. A. LXXXV. b.
περὶ ἀναπνοῆς καὶ ἐκπνοῆς. An. m. 1. Gg. 8.
περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν. Gg. 54. 105. b.
περὶ ἀτόμων γραμμῶν liber à nonnullis tributus Theophrasto. G. 8. b.
περὶ ἀδιαιρέτων μεγεθῶν. G. 37. adversus Anaxagoran. P. m. 4.
περὶ ζώων μορίων. Gg. 74.
περὶ γενέσεως ζώων. An. a. 5.
περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς. P. a. 1. 9. f. 7. 10. h. 8. k. 1. l. 7. m. 2. An. a. 10. b. 9. c. 9. f. 2. g. 11. h. 12. 15. 16. i. 2. 3. 4. 5. 6. n. 11. M. 4. b. Gg. 59.

Ariſtotelis περὶ ἑρμηνείας An. a. 16. b. 6. g. 6. p. 1. q. 15. r. 16. P. l. 2. 8. A. VIII. b. IX. XV. LXXXI. XCI. AA. 3. 30. b. 31. 33. 34. b. male pro ſuppoſito ſcripto habuit Andronicus Rhodius An. a. 13. b. 4.
Eudemus dialogus (de animæ immortalitate) An. e. 1. 2. 3.
περὶ μορίων ζώων. An. a. 5. 12. d. 16. h. 8. m. 1. Gg. 3. b. 10. b. 29.
περὶ ζώων ἱςορία. An. h. 11. ſ. 5. M. 63. 66. b. Gg. 6. a. b. 67. b. 80. b G. 1. 28. b. P. a. 1.
Ad Diarem Epiſtolæ. k. 2.
ἐν τοῖς ἠθικοῖς. An. a. 11. h. 8. P. a. 2. i. 6. AA. 73. b. 74. ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας. P. f. 15.
περὶ κινήσεως (libri poſteriores Phyſicorum) P. a. 1.
ἐν κατηγορίαις. An. e. 4. f. 1. 16. h. 10. k. 15. o. 7. q. 7. G. 17. 31. b. 34. b. 49. b. P. a. 14. d. 7. e. 5. g. 6. l. 5. AA. 3.
περὶ μετάλλων mentio poſt alia ſcripta phyſica Ariſtotelis. MM. 76. G. 1. 28. b. P. a. 1.
μετὰ τὰ φυσικά. AA. 75. An. a. 9. 10. 11. b. 1. c. 8. h. 8. 10. q. 14. 15. r. 8. Gg. 28. b. P. a. 2. 9. e. 3. h. 7. 9. librum ſecundum Metaphyſicor. nonnulli tribuerunt Paſicrati. M. 7. librum undecimum Peripatetici inſcribunt κ΄. M. 2. 45. ἐν τῷ ἐλάτ]ον ἄλφα. AA. 73. b. in Metaphyſica Ariſtoteles θεολογεῖ φυσικῶς. P. a. 3.
Μετεώρα. An. b. 2. d. 16. i. 2. k. 10. m. 9. Gg. 8. b. 52. b. 99. G. 1. 28. b. 33. b. 55. b. 62. b. P. a. 1.
ἐν τοῖς πρὸς Ξενοκράτην An. f. 15. reſpiciuntur quæ lib. 1. de anima adverſus Xenocratem diſputaverat Ariſtoteles. ſic ἐν τῷ περὶ ὀσφρήσεως, ἐν τῷ περὶ ἁφῆς λόγῳ, eſt in his ipſis libris de anima, l. 4. m. 10.
περὶ οὐρανοῦ. P. a. 1. 4. h. 7. 9. l. 7. m. 2. 4. A. LXII. b. G. 1. 7. 8. b. 19. 28. b. 37. 51. b. An. a. 14. c. 8. l. 5. MM. 102. b. M. 63. 65.
Librorum de cœlo argumentum. G. 1. a. b. 2. 37. a. b.
ποιητική. An. h. 12.
Problemata Gg. 99.
Sophiſtici elenchi. AA. 3. a. b.
Topica. M. 26. b. 30. b. 45. b. AA. 3. 40. b.
περὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως. An. r. 13. Gg. 104. b.
φυσικά. An. a. 10. 15. b. 9. c. 5. 10. 12. 13. 14. e. 12. g. 1. 4. 8. h. 9. 14. i. 5. 9. 16. k. 14. n. 4. o. 12. 14. q. 7. 12. r. 5. l. 4. M. 4. b. 11. b. 12. 15. b. 17. b. 53. b. Gg. 16. 30. b. G. 1. 9. 11. b. 12. a. b. 17.

18. 19.

18, 19. b. 20. b. 30. a. b. 31. a. b. 40. 41. 46. 47. 60. 64. a. b. 66. b. 67. 69. b. AA. 67. b. 73. b. 88. b. 89.
περὶ φυτῶν. G. 1. P. a. 1.
περὶ ψυχῆς. M. 8. 10. b. 30. Gg. 36. b. 40. b. 54. G. 66. b.
Aristotelis λόγοι ἐξωτερικοί. infra in Johanne.
οἱ ἀριστοτελικοί. An. ς. 8.
ὡς ἀποδέδεικται ἐν ἀριθμητικοῖς λόγοις. An. ο. 6. Arithmetici. M. 55. b. 56. b. 64. P. k. 13.
Arrianus ἐν τῷ περὶ μετεώρων. MM. 79.
Asclepius. M. 4.
Astronomi. An. k. 7. AA. 40. eorum opinio solem centies majorem esse terrâ. An. p. 12. eorum prædictiones. MM. 76. b.
Atlas habens cœlum. M. 22. b.
Atreus Astronomus qvi observavit primus planetas contrario cæteris stellis motu ferri. MM. 100. b.
οἱ Ἀττικοὶ ἐξηγηταί. An. a. 10. b. 5. 7. 9. 10. m. 15. Themistium intellige.
Attice, πρῶτον εἰπεῖν pro πρῶτον εἰπεῖν χρή. A. IV. b.
Autolycus περὶ κινουμένης σφαίρας. AA. 66. b.
Brysonis qvadratura circuli. AA. 26. b. 33.
Cæneus Sophista qvi dixit ignem augeri πολλαπλασίονι ἀναλογίᾳ. AA. 35. b.
Callippus Astronomus. M. 51. b. 52.
Callias pro qvolibet homine. M. 5. b. 22. 26. b. 28. 30. b. 33. AA. 30. b. &c. *Sic Cleon* M. 32. A. LXVII. a. b. *Callippus*, 32. b. *Alexander* 37. b. Gg. 19. b. *Plato*. Gg. 102. *Ajax* & *Thersites* Gg. 116. b. *Dio* A. XXXXII. b. *Socrates* 42. b. Gg. 3. b. 5. 44. b. 51. 57. 87. b. 88. G. 24. b. 25. 70. &c.
Chaldæi. M. 67.
Christiana doctrina. οὔτε Πλάτωνι δοκεῖ τὸ τὸν Θεὸν νῦν εἶναι, οὔτε τοῖς εὐσεβέσι δόγμασιν. An. q. 7.
Christo vero Deo nostro gloria. M. 67. b.
Comœdia vetus AA. 35.
Coriscus Musicus. M. 18. b. AA. 60. 61.
Cratylus. M. 3. b. Heracliti discipulus. M. 15. b.
Critias unus è XXX tyrannis. An. a. 4. Socratis discipulus. nihil scripsit præter πολιτείας ἐμμέτρους. An. c. 8.
Critias Sophista, diversus à tyranno, cujus versus αἷμα γὰρ ἀνθρώποις περικάρδιόν ἐστι νόημα. An. c. 8.
Damascius. MM. 86. b. 99. b. 104. b.

Democritus. An. a. 4. 16. b. 14. 15. 16. c. 1. 5. 6. 7. d. 2. 4. 5. 6. 7. e. 6. 12. 14. 15. f. 4. MM. 97. a. b. M. 2. b. 18. b. 25. b. 31. b. 32. 34. 49. 55. b. 60. Gg. 47. b. 48. b. 58. b. 60. 81. a. b. 82. a. b. 83. a. b. 90. b. 91. 119. a. b. G. 2. 3. a. b. 4. a. b. 5. b. 6. a. b. 7. 8. b. 9. a. b. 10. a. b. 29. a. b. 29. a. b. 32. 35. b. 36. a. b. 37. 39. b. 40. 43. b. P. a. 1. 10. 11. e. 12. f. 12. g. 9. k. 14. 15. n. 1. p. 13. q. 11. AA. 29.

ejus vocabula ῥυσμὸς figura, τροπὴ positio, διαθιγὴ ordo. An. b. 14.

nihil esse verum vel nobis certe obscurum. M. 15.

ejus dogmata πιθανώτερα Platonicis. G. 6. b. Empedocles cogitur Democriti atomos admittere. G. 36. b.

οἱ περὶ Δημόκριτον γεγυμνασθέντες τοῖς φυσικοῖς πράγμασιν. G. 6. b.

οἱ Δημοκρίτειοι. An. b. 16.

Dialectici & Sophistæ amicti Philosophi figurâ. M. 12. b.

Diares Aristotelis amicus An. k. 2. 3.

Diogenes Apolloniates. An. c. 7. M. 3. 4. G. 3. 29. b. 46. P. a. 10.

Empedocles. An. c. 1. 5. 9. 10. e. 4. 5. f. 2. h. 15. 16. i. 1. k. 16. p. 3. 4. 5. q. 15. 16. r. 11. M. 2. b. 3. b. 4. a. b. 6. b. 10. b. 13. 15. 18. b. 25. b. 41. 49. 50. b. 53. 66. Gg. 16. a. b. 17. (ex hoc apparet Philoponi tempore jam perdita Empedoclis scripta) 31. 49. 59. a. b. 60. 81. a. b. 82. a. b. 83. a. b. 101. b. 105. b. G. 3. a. b. 4. a. b. 5. a. b. 6. b. 28. b. 29. 35. a. b. 36. b. 40. 42. 46. b. 47. 50. b. 53. 57. b. 58. a. b. 59. a. b. 70. P. a. 10. c. 2. 4. 5. 12. d. 2. 7. f. 12. g. 9. 10. h. 13. 14. 15. 16. k. 15. l. 2. MM. 81. b.

Pythagoricus An. d. 16. σφαῖρος Empedocli Deus. An. f. 2. 3. M. 10. b. G. 5. 59. P. a. 10. c. 5. g. 9. h. 13.

ejus versus de ossium formatione expositi An. e. 16. M. 66. b.

Empedotimi sententia Damascio probata, animas per viam lacteam lustratas in cœlum ascendere. MM. 104. b.

Encyclia μαθήματα. AA. 35.

οἱ Ἐφεκτικοὶ φιλόσοφοι. A. IX.

Epicharmus M. 15. b.

Epicurus. An. d. 4. e. 1. G. 3. b. P. a. 10. AA. 73. b.

Eratosthenes Cyrenæus de terræ perimetro. MM. 79.

Esaiæ Prophetæ locus respicitur An. K. 3. ἕνος τὴν φάτνην.

Euclides. An. g. 11. Εὐκλείδου στοιχεῖα. AA. 4. b. 26. ἐν τῷ τρίτῳ γεωμετρίας. AA. 85. b. δεκατέσσαρα βιβλία. P. f. 8. δεδόμενα. AA. 4. b. τὰ ἀριθμητικά. P. f. 8.

Eudemus

Eudemus, infra in Theophrasto. Eudemi frater Pasicrates. M. 7.
Eudoxus M. 51. b. 52.
Euripidis versus de Phaëtonte. MM. 100. b.
Eurytus Pythagoreus. M. 66. a. b.
οἱ Ἐξηγηταί An. b. 5. g. 8. q. 10. r. 16. f. 8. P. k. 2. o. 2. 7. 12. AA. 65. ἀπαξάπαντες ἐξηγηταί. AA. 64. b. οὕτω τῶν ἐξηγουμένων ἐστίν. An. c. 3. Variæ lectiones exemplarium, τινὰ τῶν ἀντιγράφων. An. k. 2. i. 5. g. 15. c. 4. m. 10. r. 5. f. 8. 9. G. 18. 20. b. P. b. 14. f. 5. g. 14. h. 3. i. 14. o. 2. A. VII. XV. b. LXXIII. b. seq. AA. 15. 25. 34. 51. b. 56. 58. b. 91. b. 93. ἀκριβέστερα τῶν ἀντιγράφων. P. m. 19. γραφικὸν πλάσμα G. 16. b. γραφὴ φερομένη ἐν τοῖς παλαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων. P. I. 14. οἱ ἀκριβέστεροι τῶν ἐξηγητῶν, ὡς ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος. A. VIII. b. τινὲς ἐξηγοῦνται οὕτω τὸ χωρίον, σοφιστικώτερον. AA. 20. b.
οἱ ἀττικοὶ ἐξηγηταί. An. a. 10. b. 5. 7. (Themistius) g. 10. m. 15.
οἱ ἐκ τοῦ περιπάτου ἐξηγηταί. An. c. 14. 15. (Alexander Aphrodis.)
οἱ νεώτεροι ἐξηγηταί (Marinus) An. o. 9. Aristoteles libro de generatione & corruptione & ejus ὑπομνηματισταί. P. a. 9.
Galenus. vide infra, Medici.
ὁ Γεωμέτρης. (Euclides) An. a. 2. b. 6. h. 7. A. LXI. LXII. AA. 10. 29. 33. 49. 53. 81. b. δείκνυται ἐν γεωμετρίᾳ. An. c. 6. P. m. 4. Geometræ. M. 63. b. P. m. 15. A. XVII. b.
Geometrica exactiora Astrologicis. M. 24. AA. 66. b. στοιχεῖα τὰ ἀναπόδεικτα, ἐξ ὧν τὰ κατὰ Γεωμετρίαν ἀποδείκνυται. AA. 67.
Gothos, omnes septentrionales vocare mos, Γότθους τοὺς βορείους πάντας προσαγορεύειν εἰώθασιν. MM. 106. b.
Heraclidarum gens. M. 44.
Heraclides Ponticus. An. a. 14.
Heraclitus. An. a. 4. b. 14. c. 5. 6. 7. 10. P. a. 10. c. 1. g. 10. l. 12. 13. M. 2. 3. b. 4. 13. 15. b. 25. b. 46. b. 47. a. b. 49. G. 3. Ephesius 46. 53. simul vera docens contradictoria, omnia vera facit. M. 17. P. b. 3.
Hermogenes. οἱ περὶ ἰδέας λόγου γεγραφότες. An. I. 15.
Hermotimum secutus Anaxagoras mentem dixit esse efficientem rerum causam. M. 2. b.
Herodotus (Heracleota) Gg. 72. ὁ μυθολόγος. 71. b.
Herodotus in vita Homeri. AA. 34. b.
Hesiodus. An. o. 7. MM. 94. 95. P. n. 2. M. 2. 4. 50. a. Theologus 50. b. 53. b. ἐν ἀσπίδι. AA. 82.

Hippasus An. c. 6. G. 46. P. a. 10.

Hippocratis Chii Mathematici de cometis sententia MM. 94. b. 96. a. b. 99. b. 100. ejus qvadratura Circuli. 94. b. P. a. 13. AA. 33. b.

Hippocrates Medicus. An. o. 13. G. 1. b. 25. P. a. 10. γυναικεῖα. An. r. 9.

Hippon. An. a. 4. e. 7. atheus. An. e. 8. M. 2. G. 46. P. a. 10.

Homerus. An. b. 16. p. 3. 4. MM. 89. 106. M. 2. a. b. 15. G. 45. b. P. d. 2. ejus versus An. m. 3. p. 6. s. 10. MM. 80. 94. a. b. 106. b. ubi σοφώτατον appellat. τέτλαθι δὴ κραδίη. An. e. 10. Τεῦκρε φίλη κεφαλή. q. 12. μέλανος θανάτοιο. q. 16. οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη. P. c. 13. βάσκ' ἴθι AA. 82.

Homeri expositores. M. 67. Ilias, λόγος dicitur ab Aristotele, à Philopono συγγραφή. AA. 84. b.

Homeri epigramma in Midam, cyclus dictus. AA. 34. b.

Homero à qvibusdam tributus cyclus epicus. AA. 35.

Homero dextra pars mundi, oriens. P. m. 4.

Jamblichus. An. q. 10. M. 53. A. VIII. b.

Joannis Philoponi commentarius in Phædonem Platonis. δέδεικται ἱκανῶς ἐν τοῖς εἰς τὸν Φαίδωνα. AA. 47. b.

in libros Physicorum. εἴπομεν περὶ αὐτῶν ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει. AA. 89. ὡς πλατύτερον ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει εἴπομεν. An. b. 14. δέδεικται ἡμῖν ἐν τοῖς περὶ τοῦ τόπου λόγοις P. r. 12. ad octavum Physicorum librum ἐν ταῖς σχολαῖς ἐκείνου τοῦ βιβλίου ἐδείξαμεν P. t. 11.

in librum περὶ ἑρμηνείας. M. 13. b. ὡς ἐν τῷ περὶ ἑρμηνείας ἐμάθομεν A. VI. b. X. XXI. b.

in Categorias. εἴρηται δὲ ἐν κατηγορίαις ὅτι ἐξωτερικοί εἰσι λόγοι οἱ μὴ ἀποδεικτικοὶ, μηδὲ πρὸς τοὺς γνησίους τῶν ἀκροατῶν εἰρημένοι, ἀλλὰ πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐκ πιθανῶν εἰρημένοι. P. s. 4. ὡς ἐλέγομεν ἐν τῷ περὶ ἀντιστροφῶν λόγῳ A. XXVII. b. respicit qvæ dixerat XVI.

in qvinqve voces Porphyrii, ὡς ἐν ταῖς πέντε φωναῖς εἴρηται. AA. 91. b. δέδεικται ἐν εἰσαγωγαῖς. A. VI. b. κατὰ τὴν ἐν εἰσαγωγῇ παραδεδομένην ἡμῖν μέθοδον. P. g. 5. εἴρηται ἐν τοῖς λογικοῖς σκέμμασι. P. i. 6.

in historiam animalium M. 63. εἴρηταί μοι ἀκριβῶς ἐν τῷ εἰς τὸ περὶ ζώων μορίων ὑπομνήματι. Gg. 27. b.

Τὴν ἀκριβῆ τοῦ χωρίου ἐξήγησιν δοκεῖ καλῶς ἔχειν ὑπερθέσθαι, ἕως τ' ἂν ἐντύχοιμι καὶ ἄλλοις ἐξηγηταῖς. AA. 35. οὐδὲν πρᾶγμα περὶ χρήσεως ὀνομάτων ἐπὶ πολὺ διαφέρεσθαι, τῆς σημασίας τῶν πραγμάτων μηδὲν βλαπτομένης.

τομένης. P. h. 2. ὡς πρὸς φιλοσόφους δὴ λέγων, ἀλλ' οὐχ ὡς πρὸς γραμματικούς. A. VIII.

Joannis Philoponi amicus ἦν γὰρ ἐμὸς συνήθης τις τὴν τέχνην ἰατρικὴν, καὶ ἐμοῦ ἀναγινώσκοντος &c. Gg. 105. Philoponi praeceptor Ammonius, supra in Ammonio.

Tempus qvo scripsit Philoponus P. s. 3. φαμὲν γὰρ ἐνεστηκέναι νῦν καὶ ἐνιαυτὸν καὶ μῆνα καὶ ἡμέραν. Ἐνιαυτὸν, Διοκλητιανοῦ ἔτος τλγ', μῆνα Παχὼν, ἡμέραν δεκάτην. Confer qvae notavi supra p. 359.

Jon Chius ὁ τραγῳδοποιὸς elementa statuit ignem, terram & aërem. G. 46. b.

Italici, Pythagorei. MM. 94. M. 3. b. 4. 11.

Leucippus. An. a. 4. b. 14. d. 4. M. 2. b. 50. b. 51. b. G. 2. 3. a. b. 5. b. 6. b. 36. a. b. 37. 40. P. a. 10. n. 1.

λογογράφοις proprius trochaeus, cantoribus dactylus. M. 67.

Lycophron Sophista. M. 35. b.

Magi M. 65. b.

Marinus Philosophus. An. q. 10. 11.

Mathematici. An. k. 7. M. 8. 45. P. h. 7. demonstrant solē centies septuagies terra majorem. MM. 80. 101. sirium qvoqve majorem terra. 80. plura ibi ex Aristarchi libro non nominato de solis & lunae distantia. Docent videre nos emissione radiorum, non immissione. Gg. 107. b.

Medorum belli Atheniensibus illati causa, Sardium oppugnatio. AA. 85. b.

Medici An. b. 14. c. 9. i. 3. 7. l. 3. m. 10. n. 11. r. 15. s. 3. Gg. 110. b. G. 38. P. l. 1. AA. 40. 94. b. animam κρᾶσιν pronunciantes. An. a. 15. ἕπεσθαι ταῖς κράσεσι τοῦ σώματος τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις. b. 7. αἱ περὶ χρείας μορίων τῶν ἰατρῶν πραγματεῖαι. h. 4. οὐχ οἷόν τε τὰ ἰατρικὰ γεωμετρικῶς ἀποδεῖξαι. AA. 58. b.

Megarici. M. 36. b. vide Zeno.

Melissus. M. 2. b. 3. P. a. 9. 11. 12. 13. 16. b. 6. 7. 8. 9. c. 1. 3. e. 6. m. 13. o. 10. p. 13. 16. q. 5. Melissi argumentum. P. b. 4. 5. φορτικώτερον argumento Parmenidis. 7. ἐν τοῖς πρὸς ἀλήθειαν ἓν εἶναι λέγων τὸ ὂν, ἐν τοῖς πρὸς δόξαν δύο φησὶν εἶναι τὰς ἀρχὰς τῶν ὄντων, πῦρ καὶ ὕδωρ. P. b. 6.

Menander. MM. 98. b. φορὰ γὰρ νῦν τούτου γέγονε καλή. Sed AA. 95. pro μένανδρος videtur legendum μαίανδρος.

Menedemus Eretriensis. P. b. 3.

Metrodorus. P. n. 1.

Micalus Musicus. A. LXXX. b. LXXXI.

è Mose,

è Mose, sacro scriptore, εἶπε καὶ ἐγένετο. An. q. 16.
Nicostratus. M. 25.
Numenius omnem animam putavit separabilem à corpore, deceptus verbis qvibusdam Platonis in Phædro. An. a. 5.
Oraculum de cubo duplicando, Deliis datum. AA. 24.
Orpheus. μὴ δοκεῖ Ὀρφέως εἶναι τὰ ἔπη ὡς καὶ αὐτὸς (ὁ Ἀριστοτέλης) ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας λέγει. An. f. 2. τὰ Ὀρφικά. f. 12. Orphei versus de Hericepæo. M. 65. b.
οὐ χρὴ ταῖς τῶν παλαιῶν ἀποφάνσεσιν ἀναπαύεσθαι, ἀλλὰ πάντων τῶν πραγμάτων τὰς ἀποδείξεις κομίσαι. *Non fas veterum pronunciatis acqviescere, sed rerum singularum demonstrationes qvarere oportet.* An. a. 6. Aristoteles solet prius veterum opiniones exponere & examinare. G. 2. b. 5. b. 28. b. 32. a. b. 40. P. b. 4. Veterum modi explorandæ fœcunditatis. Gg. 58. prisci multa de Diis per fabulas. M. 52. sæpe corruptas tradunt artes à diluviis. 52. b. tempus qvibusdam priscis (Platoni) ἡ κυκλοφορία τοῦ οὐρανοῦ. P. 11. I. 4. οὐρανὸς illis totus mundus. G. I. ignorantia dialecticæ non raro à veritate aberrarunt. P. e. 3. Πολλοῖς διαῤῥήδην μὲν πολλάκις οὐκ εἴρηταί τι τοῖς παλαιοῖς, ἐκ τῶν εἰρημένων δέ ἐστι συλλογίσασθαι. An. c. 10. οἱ παλαιοὶ I. 15. p. 5. 6. MM. 97. 102. b. &c. οὐ προσδιωρίσαντο. An. h. 2.
Parmenides. M. 2. b. Xenophanis discipulus. M. 3. a. b. 4. 13. 15. 22. 59. b. 63. a. b. G. I. b. 13. a. b. 35. a. 36. 46. b. 50. a. b. 54. 62. b. 64. P. a. 11. 12. 13. 16. c. I. 3. 12. d. I. 7. e. 6. 9.
ἐν τοῖς πρὸς δόξαν, πῦρ καὶ γῆν ἔλεγεν εἶναι τὴν ἀρχὴν τῶν πάντων P. a. 9. θερμὸν καὶ ψυχρόν. c. 11. ἐν δὲ τοῖς πρὸς ἀλήθειαν (νοητοῖς) ἓν εἶναι τὸ πᾶν P. a. 9. c. 11. 14. d. 2. καὶ πεπερασμένον καὶ ἀκίνητον. P. a. 9.
Parmenidis discipulus Zeno. infra Zen. laudat Parmenidem Plato & patrem appellat. P. b. 8.
Parmenio, ex qvo refertur demonstratio Apollonii Pergæi de duplicando cubo. AA. 24.
Paron Pythagoreus. P. t. 13.
Pasicrates, Bonæi F. Rhodius, frater Eudemi, Aristotelis auditor, ei tributus à qvibusdam liber secundus Metaphys. M. 7.
Passon sculptor. M. 38. b.
Peripatetici An. c. 2. M. 45. A. IV. LX. LXXIV. b. eorum scalæ sive catenæ rerum prædicamentales. ibid.

Phere-

Pherecydes Pythagoræ præceptor. M. 65. b.
οἱ φιλεγκλήμονες, qvi libenter alios reprehendunt. An. o. 1.
Philippus Comicus. An. d. 4.
Philoſophi τὸ ἔμφυτον θερμὸν, ὄργανον λέγουσι τῆς ὀρέξεως. An. ſ. 3. utuntur πίστει διδασκαλικῇ. AA. 4.
Phrynes Muſicus. M. 7.
Phyſici. An. a. 16. c. 5. f. 11. l. 9. r. 11. M. 3. 10. b. 44. 47. 50. Gg. 51. 89. b. G. 50. b. P. a. 2. AA. 87. &c.
Phyſiognomones. An. e. 7. Gg. 90. b.
Pittacus. A. CXIX.
Plato An. a. 5. 10. 11. 16. b. 1. 8. 10. 12. 15. 16. c. 2. 5. 10. 11. 12. d. 3. 4. e. 1. 2. 5. f. 8. g. 9. h. 2. m. 3. o. 16. q. 3. 5. 7. 10. 13. 14. r. 4. 7. 11. 12. 13. 16. ſ. 2. MM. 76. 79. 83. b. 84. b. 85. b. 86. b. 88. 102. b. 104. b. M. 3. a. b. 4. 5. 6. 7. b. 8. a. b. 9. a. b. 14. b. 20. 25. b. 26. 31. 34. b. 39. 41. 49. 50. b. 53. a. b. 54. 55. b. 56. 58. b. 60. b. 61. 62. 63. b. 64. a. b. 65. 66. Gg. 15. b. 18. b. 19. 78. G. 2. 5. b. 6. b. 7. 41. b. 42. 46. b. 47. 50. a. b. 51. b. 53. 54. 64. P. a. 3. b. 3. 6. 8. 16. c. 1. 4. 12. 15. d. 1. 16. e. 10. f. 16. g. 1. h. 8. i. 8. m. 11. 14. n. 9. 11. o. 16. A. III. b. IV. a. b. LXXVI. AA. 33. b. 47. b. 74. b. 92.
Pythagoricus P. c. 4. k. 11. An. d. 6. ſolis verbis qvandoq; à Pythagoreis diſſentiens. M. 3. b. Pythagoreos ſecutus. P. d. 8. ante ejus ſcholam inſcriptum: ἀγεωμέτρητος μηδεὶς εἰσίτω. id. reprehenſus ὅτι καθεμαθηματικεύσατο τὴν φύσιν. An. p. 1.
Cratyli familiaris. M. 3. b.
ab Ariſtotele verbis tantum diſſentit. An. c. 11. τοῖς μαθήμασιν ἐσχολακώς. G. 7. οὐκ ἀγεωμέτρητος. G. 47. Deliis interpres oraculi de duplicando cubo. AA. 24. θεολογῶν. P. g. 1. ejus infinitum μέγα καὶ μικρόν. P. k. 11. 13. ἐν τοῖς ἀγράφοις δόγμασι, τουτέστιν ἐν ταῖς ἀγράφοις συνουσίαις τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν αὐτὸ καλεῖ. τὰς δὲ ἀγράφους συνουσίας τοῦ Πλάτωνος αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης ἀπεγράψατο. P. n. 8. 11. de Platonis ἀγράφοις συνουσίαις ſupra, in Ariſtotele.
Platonis ideas Ariſtoteles vocat τερετίσματα.* AA. 53. b. ἱστορεῖται δὲ ὅτι καὶ ζῶντος τοῦ Πλάτωνος καρτερώτατα περὶ τούτου τοῦ δόγματος ἐνέστη ὁ Ἀριστοτέλης τῷ Πλάτωνι. καὶ φαίνεταί γε τῷ ὄντι ὅτι Πλάτων οὐ λόγους

* Philop. τερετίσματα καλοῦνται τὰ προψάλματα τῶν κιθαρῳδῶν ἅπερ αὐλοῦντες [illegible] θρως ᾄδουσι δοκιμασίας ἕνεκεν τῆς ἀπηχήσεως τῶν χορδῶν.

è Mose, sacro scriptore, εἶπε καὶ ἐγένετο. An. q. 16.
Nicostratus. M. 25.
Numenius omnem animam putavit separabilem à corpore, deceptus verbis qvibusdam Platonis in Phædro. An. a. 5.
Oraculum de cubo duplicando, Deliis datum. AA. 24.
Orpheus. μὴ δοκεῖ Ὀρφέως εἶναι τὰ ἔπη ὡς καὶ αὐτὸς (ὁ Ἀριστοτέλης) ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας λέγει. An. f. 2. τὰ Ὀρφικά. f. 12. Orphei versus de Hericepæo. M. 65. b.
οὐ χρὴ ταῖς τῶν παλαιῶν ἀποφάνσεσιν ἀναπαύεσθαι, ἀλλὰ πάντων τῶν πραγμάτων τὰς ἀποδείξεις κομίσαι. *Non fas veterum pronunciatis acqviescere, sed rerum singularum demonstrationes qværere oportet.* An. a. 6. Aristoteles solet prius veterum opiniones exponere & examinare. G. 2. b. 5. b. 28. b. 32. a. b. 40. P. b. 4. Veterum modi explorandæ fœcunditatis. Gg. 58. prisci multa de Diis per fabulas. *M.* 52. sæpe corruptas traduntartes à diluviis. 52. b. tempus qvibusdam priscis (Platoni) ἡ κυκλοφορία τοῦ οὐρανοῦ. P. 11. 1. 4. οὐρανὸς illis totus mundus. G. 1. ignorantia dialecticæ non raro à veritate aberrarunt. P. e. 3. Πολλοῖς διῃρῆσθαι μὲν πολλάκις οὐκ εἴρηταί τι τοῖς παλαιοῖς, ἐκ τῶν εἰρημένων δέ ἐστι συλλογίσασθαι. An. c. 10. οἱ παλαιοὶ l. 15. p. 5. 6. MM. 97. 102. b. &c. οὐ προσδιωρίσατο. An. h. 2.
Parmenides. M. 2. b. Xenophanis discipulus. M. 3. a. b. 4. 13. 15. 22. 59. b. 63. a. b. G. 1. b. 13. a. b. 35. a. 36. 46. b. 50. a. b. 54. 62. b. 64. P. a. 11. 12. 13. 16. c. 1. 3. 12. d. 1. 7. e. 6. 9.
ἐν τοῖς πρὸς δόξαν, πῦρ καὶ γῆν ἔλεγεν εἶναι τὴν ἀρχὴν τῶν πάντων P. a. 9. θερμὸν καὶ ψυχρόν. c. 11. ἐν δὲ τοῖς πρὸς ἀλήθειαν (νοητοῖς) ἓν εἶναι τὸ πᾶν P. a. 9. c. 11. 14. d. 2. καὶ πεπερασμένον καὶ ἀκίνητον. P. a. 9.
Parmenidis discipulus Zeno. infra Zen. laudat Parmenidem Plato & patrem appellat. P. b. 8.
Parmenio, ex qvo refertur demonstratio Apollonii Pergæi de duplicando cubo. AA. 24.
Paron Pythagoreus. P. t. 13.
Pasicrates, Bonæi F. Rhodius, frater Eudemi, Aristotelis auditor, ei tributus à qvibusdam liber secundus Metaphys. M. 7.
Passon sculptor. M. 38. b.
Peripatetici An. c. 2. M. 45. A. IV. LX. LXXIV. b. eorum scalæ sive catenæ rerum prædicamentales. ibid.

Phere-

Pherecydes Pythagoræ præceptor. M. 65. b.
οἱ φιλεγκλήμονες, qvi libenter alios reprehendunt. An. o. 1.
Philippus Comicus. An. d. 4.
Philosophi τὸ ἔμφυτον θερμὸν, ὄργανον λέγουσιν τῆς ὀρέξεως. An. ſ. 3. utuntur πίστει διδασκαλικῇ. AA. 4.
Phrynes Musicus. M. 7.
Physici. An. a. 16. c. 5. f. 11. l. 9. r. 11. M. 3. 10. b. 44. 47. 50. Gg. 51. 89. b. G. 50. b. P. a. 2. AA. 87. &c.
Physiognomones. An. e. 7. Gg. 90. b.
Pittacus. A. CXIX.
Plato An. a. 5. 10. 11. 16. b. 1. 8. 10. 12. 15. 16. c. 2. 5. 10. 11. 12. d. 3. 4. e. 1. 2. 5. f. 8. g. 9. h. 2. m. 3. o. 16. q. 3. 5. 7. 10. 13. 14. r. 4. 7. 11. 12. 13. 16. ſ. 2. MM. 76. 79. 83. b. 84. b. 85. b. 86. b. 88. 102. b. 104. b. M. 3. a. b. 4. 5. 6. 7. b. 8. a. b. 9. a. b. 14. b. 20. 25. b. 26. 31. 34. b. 39. 41. 49. 50. b. 53. a. b. 54. 55. b. 56. 58. b. 60. b. 61. 62. 63. b. 64. a. b. 65. 66. Gg. 15. b. 18. b. 19. 78. G. 2. 5. b. 6. b. 7. 41. b. 42. 46. b. 47. 50. a. b. 51. b. 53. 54. 64. P. a. 3. b. 3. 6. 8. 16. c. 1. 4. 12. 15. d. 1. 16. e. 10. f. 16. g. 1. h. 8. i. 8. m. 11. 14. n. 9. 11. o. 16. A. III. b. IV. a. b. LXXVI. AA. 33. b. 47. b. 74. b. 92.
Pythagoricus P. c. 4. k. 11. An. d. 6. solis verbis qvandoq; à Pythagoreis dissentiens. M. 3. b. Pythagoreos secutus. P. d. 8. ante ejus scholam inscriptum: ἀγεωμέτρητος μηδεὶς εἰσίτω. id. reprehensus ὅτι καθεμαθηματικεύσατο τὴν φύσιν. An. p. 1.
Cratyli familiaris. M. 3. b.
ab Aristotele verbis tantum dissentit. An. c. 11. τοῖς μαθήμασιν ἐσχολακώς. G. 7. οὐκ ἀγεωμέτρητος. G. 47. Deliis interpres oraculi de duplicando cubo. AA. 24. θεολογῶν. P. g. 1. ejus infinitum μέγα καὶ μικρόν. P. k. 11. 13. ἐν τοῖς ἀγράφοις δόγμασι, τουτέστιν ἐν ταῖς ἀγράφοις συνουσίαις τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν αὐτὸ καλεῖ. τὰς δὲ ἀγράφους συνουσίας τοῦ Πλάτωνος αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης ἀπεγράψατο. P. n. 8. 11. de Platonis ἀγράφοις συνουσίαις supra, in Aristotele.
Platonis ideas Aristoteles vocat τερετίσματα.* AA. 53. b. ἱστορεῖται δὲ ὅτι καὶ ζῶντος τοῦ Πλάτωνος καρτερώτατα περὶ τούτου τοῦ δόγματος ἐνέστη ὁ Ἀριστοτέλης τῷ Πλάτωνι. καὶ φαίνεταί γε τῷ ὄντι ὅτι Πλάτων οὐ λόγους ἁπλῶς

Eeee

* Philop. τερετίσματα καλοῦνται τὰ προαυλήματα τῶν κιθαρῳδῶν ἅπερ ἀδιαρθρῶς ᾄδουσι δοκιμασίας ἕνεκεν τῆς ἀπηχήσεως τῶν χορδῶν.

ἁπλῶς ἐν τῷ δημιουργῷ ἐνόντας λέγων εἶναι τὰ εἴδη, ἀλλ' αὐτοῖς καθ' αὑτὰ ὑπόστασιν διδούς, καὶ εἶναί τι αὐτόϊσον, καὶ αὐτοζῶον καὶ τὰ τοιαῦτα. 54.
Cratylo. MM. 79. b.
Gorgia. An. a. 10. AA. 4. 18.
Hippia. M. 23. b.
Legibus. An. b. 16. c. 12.
Menone. M. 6. b. A. CXIV. b. AA. 5. b.
Parmenide. M. 40.
Phædone An. a. 1. 10. 15. e. 1. 2. M. 5. b. Gg. 29. b. 62. b. 63. P. a. 3. A. IV. a. b.
Phædro. An. a. 5. c. 1. 5. 12. d. 4. 16. ſ. 8. A. IV. b.
Politia ſive de Rep. An. o. 6. r. 9. 11.
Politico. G. 1.
Protagora. An. o. 15.
Sophiſtâ. An. a. 1. p. 12. G. 11. 50. b. P. b. 8. 16.
Theæteto. An. c. 8. r. 8. M. 4. G. 37. b. 38.
Theages. An. r. 15.
Timæo. An. a. 1. 2. 6. b. 9. c. 1. 2. 5. d. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 15. 16. e. 6. 16. f. 8. 9. g. 7. k. 6. 15. 16. o. 6. r. 9. 11. Gg. 15. b. 18. b. 19. G. 1. 37. 51. 53. 63. b. P. a. 9. n. 8. 10. 11. φυσολογεῖ θεολογικῶς. P. a. 3. ψυχογονία (in Timæo) An. d. 5. 7. 8.
ὁ ἐξηγητὴς Ἀλέξανδρος λέγει τὰς φερομένας Πλάτωνος διαιρέσεις νοθεύεσθαι. G. 50. b. ἰστέον δὲ ὅτι πρῶτον μὲν διαιρέσεις Πλάτων ὅλως ἐπιγεγραμμέναι οὐ φέρονται. id. προστίθησιν ὁ Ἀλέξανδρος, περὶ τῶν ἀγράφων τοῦ Πλάτωνος δογμάτων λέγειν τὸν Ἀριστοτέλην, ἅπερ αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἀπεγράψατο, καὶ ταῦτα καλεῖν διαιρέσεις. id.
Πλατωνικῶς συμβολαιώσασθαι. An. o. 3.
Platonici. An. ſ. 8. MM. 84. b. 99. b. M. 33. b.
Plotinus An. a. 1. 4. b. 9. q. 7. 10. 11. 15. MM. 78. b. A. III.
Plutarchus. ἱστορεῖ δὲ Πλούταρχος καὶ γράμματα μεῖναι (ἐν τέφρᾳ) εἰς ἑτέραν τῶν ἱερέων ἀνάβασιν ἐκ τῆς προτέρας ἐν τῷ Ὀλύμπῳ τῷ Μακεδονικῷ. MM. 82.
Philoſophus. An. o. 8. 9. 10. p. 5. q. 2. 3. 4. 10. 11. 13. r. 3. 11. ſ. 1. 5. 7. 8. 9. ὁ θαυμάσιος Πλούταρχος. q. 1. αὐτὸς δέ φησιν ἐξηγούμενος. q. 4. ὅπερ Πλούταρχος ἐν τῷ ὑπομνήματι σημειοῦται. q. 9. ὑπομνηματίζων. r. 13.
Plutarchus (Athenienſis) An. a. 10. o. 6.

Poetæ

Poëtæ M. 22. b. AA. 35. versus: πάντα θεῶν πλήρη, πάντη δέ οἱ εἰσιν ἀκοαὶ καὶ διὰ πετράων καὶ ἀνὰ χθόνα καί τε δι' αὐτοῦ ἀνέρος ὅττικε κεῦθεν ἐνὶ στήθεσσι νόημα. An. f. 6. τοὺς ἅμα γάρ σοι πάντας ὁ ποιητὴς πῦρ ἐσθίει. i. 2.

Poëta (Homerus) An. b. 16. g. 9. MM. 100. b. G. 6.

Poëticæ fabulæ. An. b. 15. MM. 100. b. (de phaëtonte) 104. (de galaxia.)

Polycletus statuarius. M. 18. P. g. 2. 6. 7.

Porphyrius An. g. 15. M. 53. P. b. 2.

Procli liber quo post Ptolemæum demonstravit τὰς ἀπ' ἐλαττόνων δύο ὀρθῶν ἐκβαλλομένας συμπίπτειν. AA. 29. ὁ Πρόκλος, καθάπερ ὁ φιλόσοφος (Ἀμμώνιος) ἔλεγεν, οὕτως ἐξηγεῖτο, τὸ χωρίον. AA. 35. b. iterum citatur. 40.

Protagoras. An. b. 16. c. 8. M. 9. 15. 47. G. 4. b.
οἱ Πρωταγόρειοι. An. o. 13. 15.

Protarchus. P. h. 3.

Proverbium ἀσύγκλωστα συγκλώθει καὶ οὐ λίνον λίνῳ. P. m. 13.

Ptolemæus. MM. 102. b. ὁ θαυμαστὸς Πτολεμαῖος Gg. 89. singulari libro probavit τὰς ἀπ' ἐλαττόνων δύο ὀρθῶν ἐκβαλλομένας συμπίπτειν. AA. 10. 29. Theo in Ptolemæi syntaxin. AA. 26.

Πυρείων vitrorum ustoriorum mentio. An. k. 10.

Pythagoras An. c. 5. M. 62.
in Italia docuit. MM. 94. ejus præceptor Pherecydes. M. 63. b.

Pythagorei. P. d. 1. 2. 8. f. 16. q. 3. An. b. 15. 16. c. 5. 7. d. 8. e. 2. 16. f. 4. MM. 94. a. b. 101. b. M. 1. 3. b. 4. a. b. 5. a. b. 8. b. 13. 21. 25. b. 30. 33. b. 41. 49. 50. b. 53. a. b. 54. 55. b. 56. b. 57. 59. 60. b. 62. Gg. 51.
μάλιστα πάντων τῆς τῶν μαθημάτων γνώσεως ἐπιμελοῦντο. An. d. 6.
eorum συμβολικὴ διδασκαλία ἀποκρυπτόντων τὰ δόγματα. M. 3. b. 5. P. k. 11. 12. p. 14. An. b. 15. c. 1. diversa à Poëtarum fabulis. An. d. 5.
de numeris philosophumena, ex Aristotelis libro περὶ φιλοσοφίας. An. c. 2. 3. πρώτας οὐσίας ἐκάλουν τοὺς ἀριθμούς. A. XXV.
ἠθικὰ παραγγέλματα διὰ συμβόλων. An. d. 5.
silentium quinquennale. An. d. 5. εἰς διάφορα σώματα ἐμβιβάζοντες τὰς ψυχάς. An. g. 16. πάντα τὰ ὄντα καὶ πάσας τὰς ἐναντιώσεις εἰς δύο συστοιχίας ἀνῆγον, P. d. 1. & i. 16. Pythagoreorum & Platonis

ἄπειρος αὐξουσία. P. k. 11. infinitum illis numerus par, finitum impar. 12. Pythagorei & Plato μᾶλλον τῶν φυσικῶν περὶ θεολογίαν ἐσχολακότες. P. k. 13.
οἱ πυθαγορικοὶ μῦθοι. An. h. 2. MM. 100. b. de fulmine qvibus Titanibus in Tartaro metum incutit Jupiter. AA. 87.
Rhetores A. X. utuntur πίστει πιστευτικῇ AA. 4.
Rhythmus differt à metro. l. 15.
De Sardensibus dormientibus, fabula. P. ſ. 8.
Simonides in ſermonibus qvos inordinatos inſcribit. M. 65.
Socrates. An. o. 16. σιμός, πρωγάστωρ. P. b. 1. An. g. 1. ἐν τῇ Ποτιδαίᾳ μάχῃ νυχθήμερον στὰς οὐκ ᾔσθετο τῆς στάσεως. r. 12. circa moralia diligens, M. 55. b. Muſicus. M. 26. b. 50. b. G. 11. Grammaticus AA. 81. Sophroniſci filius 39. b. 50. G. 69. a. b. AA. 88. calvus. G. 15. b. P. b. 2. &c.
Sophiſtarum cavillatio. P. ſ. 13.
Sophocles. An. m. 6. & 3.
Soſigenes Alexandri Aphrodiſei præceptor. A. XXXII. b.
Speuſippus. M. 25. b. 53. 58. b. 65. b. AA. 92. b. 93.
Sine ſpiritibus & accentibus veteres Codices exaratos, colliges ex An. ſ. 2. δασέως ἀνάγνωθι. ſine interpunctionibus, AA. 8. ὑποστικτέον Gg. 115. b. G. 28. ſine ſignis interrogationis. ὁ λόγος οὗτος δύναται καὶ ἐρωτηματικῶς καὶ ἀποφαντικῶς προφέρεσθαι. G. g. διχῶς στικτέον. P. b. 11. οὐ δοκεῖ καλῶς (παρὰ τοῦ φιλοσόφου Ἀμμωνίου) τεθεῖσθαι ἡ ὑποστιγμή. AA. 57. b. προπαροξυτονητέον. 58. b.
Stoici. An. a. 4. f. 5. A. IV. a. b. XLII. b. in nominibus multa novarunt A. LX. LXXIV. b. Confer Gregorium Aneponymum à Wegelino editum p. 101.
Tantali filius Pelops, nepos Atreus. G. 69.
Thales. P. a. 10. c. 1. 12. 14. d. 1. 7. l. 2. M. 1. 3. 4. 25. b. 34. 49. G. 3. 46. 53. An. a. 4. f. 5. ubi ejus ſententia: πάντα θεῶν πλήρη. οὐκ ἐφέρετο αὐτοῦ συγγράμματα ἀλλ' ἀπομνημονεύματα. An. c. 7. Providentiam divinam ad omnia extendit. An. c. 7. ἀστρονομῶν in puteum incidit. An. r. 11. 12. ſ. 1.
Themiſtius An. m. 14. 15. P. b. 16. d. 6. o. 2. 16. p. 7. 8. q. 4. A. IV. AA. 17. 31. ejus ὑπόμνημα in Ariſtotelem de anima. An. o. 3. ὁ Θεμίστιος ἐξηγεῖται τὸ χωρίον οὕτως. P. o. 6.
Theodoſii σφαιρικά. P. f. 8. AA. 66. b.
Θεολόγου τὸ περὶ τῶν χωριστῶν εἰδῶν διαλέγεσθαι. P. ſ. 14. An. h. 9. Theologia

logia metaphysica. G. 12. AA. 73. b. eadem πρώτη φιλοσοφία, τέχνη τεχνῶν, ἐπιστήμη ἐπιστημῶν. AA. 27. διαλεκτική. 31. b. 32.

Theologi tantum curarunt persvasibile sibi, & non sunt ratiocinati an persvaderent etiam aliis. M. 10. Theologus non definit, tanqvam transcendens omnes scientias. M. 47. b.

Theologi. (Hesiodus) M. 50. b. 53. b. 65.

Theon ἐν τῷ πρώτῳ τῶν τῆς συντάξεως (τοῦ Πτολεμαίου) ὑπομνηματίζων. AA. 26.

Theophrastus. P. b. 8. A. XXVIII. b. LXXV. AA. 17. b. M. 67. ἐν τῇ ἰδίᾳ περὶ φύσεως πραγματείᾳ. P. a. 2. ei tributus liber Aristotelis περὶ ἀτόμων γραμμῶν. G. 8. b. οἱ δὲ τοῦ Ἀριστοτέλους ἑταῖροι οἱ περὶ Θεόφραστον καὶ Εὔδημον σαφέστερον καὶ ἁπλούστερον τοῦτο (de natura propositionum) κατασκευάζουσι. A. XV. b. οἱ δὲ ἑταῖροι αὐτοῦ οἱ περὶ Θεόφραστον καὶ Εὔδημον καὶ ἔτι οἱ ἀπὸ Πλάτωνος. A. XXXII. b. πολυστίχους πραγματείας περὶ συλλογισμῶν ὑποθετικῶν καταβάλλοντο οἵ τε μαθηταὶ τοῦ Ἀριστοτέλους οἱ περὶ Θεόφραστον καὶ Εὔδημον. A. LX.

Thucydides. An. q. 13.

Timæus Pythagoræus. An. c. 1. Aristoteles Timæum qvando laudat, Platonis Timæum intelligit. An. d. 7. ὅτι ἐν ἕξει ἦν ἀκροτάτῃ ὁ Τίμαιος πάσης μαθηματικῆς ἐπιστήμης, γεωμετρίας, ἀριθμητικῆς, μουσικῆς τε καὶ ἀστρονομίας, ἐκ τῶν αὐτοῦ λόγων σαφὲς συνιδεῖν. An. d. 9.

Timotheus Musicus. M. 7.

Tragœdia. M. 64. b. An. o. 10. Tragici dictum, πρὸς τὰς τύχας δὲ τὰς φρένας κεκτήμεθα. p. 4. τραγῳδὸς ἄφωνος pro κακοφώνῳ. An. q. 10.

Xanthippe Socratis. M. 28. b. Gg. 20. 88.

Xenocrates. An. a. 15. b. 16. c. 5. e. 12. 13. 15. f. 15. M. 56. b. 58. b. 60. b. 65. Platonis διάδοχος. An. c. 5. e. 11. discipulus. e. 14. P. 6. 16. ἀνῄρει τὴν ἐπ' ἄπειρον τῶν μεγεθῶν τομήν. P. c. 1. m. 8. animum definivit, ἀριθμὸν αὐτὸν κινοῦντα ἑαυτόν. AA. 78. b.

Xenophanes P. a. 9. Parmenidis præceptor M. 3. a. b. Epicharmi in Xenophanem dictum M. 15. b. principia docuit, teste Porphyrio, τὸ ξηρὸν καὶ τὸ ὑγρόν. P. d. 2. ejus versus γῆ καὶ ὕδωρ πάντ' ἐσθ' ὅσα φύοντ' ἠδὲ γίνονται. id.

Zeno (Eleates) M. 11. P. c. 1. n. 6. o. 1. p. 9. Parmenideus. 22. Parmenidis discipulus. P. b. 1. 16. Megaricus, Megaris scholam habuit. M. 36. b. motum dari negat A. CXII. b.

CAPUT XL.

De SVIDA, ETYMOLOGO, aliisqve Lexicis Græcis.

Lexicorum Græcorum Scriptores de qvibus alibi jam dictum. 1. De Suida ejusqve prioribus editionibus, V. C. Ludolphi Kusteri dissertatio, cum meis observationibus. 2. De editione novissima Kusteri, & variis doctorum scriptis ad Suidam illustrandum facientibus. 3. De epitome Suidæ inedita. ib. Index scriptorum à Suida laudatorum. 4. De Etymologico Magno ejusqve auctore & editionibus. 5. Alia græca Lexica & etymologica MSS. 6. Index scriptorum in Etymologico magno laudatorum. 7. De Lexicis Græcis ineditis, nec non de glossariis variis editis ineditisqve. 8. De Lexico Varini Phavorini. 9. De Lexicis Græcolatinis recentium scriptorum majoribus. 10. De minoribus, tam generalibus qvam specialibus. 11. De scriptoribus synonymorum, phrasium Græcarum &c. 12. De Græcobarbaris & recentis Græciæ Lexicis. 13.

I.

BRevem de Lexicis Græcis dissertationem; qvam ad calcem Centuriæ Anonymorum & plagiariariorum, A. 1689. 4. Lipsiæ sub J. A. Fabri nomine in patria mea vulgavi admodum juvenis, animus fuerat locupletatam paululum accuratiusqve digestam, sub titulo Historiæ Lexicorum Græcorum separatim publicare: sed existimavi postea rectius me facturum, si qvæ de illo argumento notassem, Bibliothecæ huicce Græcæ insererem. Itaqve de antiqvioribus plerisq; Lexicis alibi jam dixi, de editis qvidem, ut *Ammonii* de differentiis vocum Græcarum, libro IV. cap. 26. p. 173. De glossario Hippocrateo *Erotiani*, lib. IV. cap. 36. p. 571. seq. *Eusebii περὶ τῶν τοπικῶν ὀνομάτων*, IV. 2. p. 44. *Harpocrationis* Lexico Rhetorico IV. 36. p. 583. seq. Glossario *Hesychii* Alex. IV. 35. p. 541. *Joannis Philoponi* de vocibus pro tono diverso diversa significantibus, supra hoc Volumine p. 365. seq. De *Mœridis* Atticista, IV. 34. p. 519. & hoc ipso Volumine, supra p. 420. *Moschopuli* IV. 34. p. 534. lexico Biblico *Origenis* sive *Cyrilli* Alex. IV. p. 541. *Stephani* Byz. ἐθνικοῖς IV. 2. p. 45. Lexico Attico *Phrynichi* IV. 34. p. 520. seq. Onomastico *Pollucis* IV. 33. p. 489. & de *Thomæ Magistri* vocibus Atticis, IV. 34. p. 526. Nec non de ineditis Lexicis *Georgii Lecapeni* IV. 34. p. 335. *Photii*, supra hoc volu-

volumine p. 566. seq. *Ptolemai* Ascalonitæ, IV. 33. p. 515. & *Timæi*, hoc ipso Volumine supra p. 418. seq. Præterea de plerisqve deperditis Lexicis omnis generis, dialectorum præcipue, editisqve & ineditis Lexicis specialibus ad certos scriptores, IV. 34. 35. 36. tum de glossariis juridicis IV. 36. p. 570. ac de Lexicis Biblicis & Concordantiis Græcis a) IV. 35. p. 542. & 553. Ut igitur plenior de toto hoc argumento tractatio studiosis hujus lingvæ à me offeratur, non pigebit præsenti capite cætera qvæ restant universa colligere, atqve de Svida, Etymologo & reliqvis alibi mihi haud dictis Lexicis, observata complecti.

II. De SVIDA præclarissime promeritus nostra memoria est Vir eruditissimus & Græcæ ac Latinæ lingvæ ad ungvem peritus *Ludolphus Neocorus*, sive *Kusterus*, b) qvi *Lutetiæ* qvo relictis patriis sacris, Romana amplexus se contulerat, obiit XII. Octobr. A. M DC CXVI. Hic post *diatribam de Svida*, vulgatam Cantabrigiæ 1701. 8. in qva vitia ac defectus editionis Porti commemorat, narratqve qvibus subsidiis & qvo apparatu novam ipse fuit molitus, variaqve Svidæ loca speciminis in vicem emendat atqve illu-

a) Ab eo tempore qvo illa scripsi, non modo *Erasmi Schmidii* τ̃ μακαρίτȣ *Concordantia Novi Testamenti* recusæ sunt emendatius, Gothæ cum præfatione Rev. D. Ernesti Samuelis Cypriani, 1716. fol. sed etiam typis nitidis Wetstenianis, Amstelodami 1717. fol. diligenti castigatum studio lucem vidit opus *Concordantiarum Græcarum in LXX. Interpretes* utilissimum, & ad Græcos Patres tractandos, locaqve ad qvæ illi alludunt sacrarum litterarum promtius indaganda oportunum apprime, auctore venerando octoginta amplius annorum sene *D. Abrahamo Trommio*, Ecclesiæ Grœninganæ Pastore, cui Belgicas etiam Concordantias A. 1685. editas & secundis curis jam perficiendas cives sui debent. Qvam utile sit hoc consilium, qvo Concordantias in LXX. Interpretes, Græcarum vocarum ordine Trommius digessit, vel *Henrici Savilii* summi viri patet judicio, cujus auspiciis similiter ordinatas ac veluti inversas Kircherianas Concordantias, Oxoniensis Bibliotheca asservat: neq; hilū detrahitur per præclarissimam illam Trommii operam utilissimis itidem, sed longe alio instituto susceptis nec Græcarum sed Hebræorum vocum ordine digestis Conradi Kircheri Concordantiis. Qvæ vero deesse Trommianis caussantur viri præclarissimi, utinam illi per se præstent potius, lucubrationesqve edant suas, vel *Ambrosii Angierii*, Hiberni qvod laudant Lexicon duplex Biblicum, ex Dublinensi archivo proferant, qvam viro insigni propter ea qvæ fecit amplas promerito gratias, immeritam propter ea qvæ non fecit scribant dicam. Etiam Kircherus in libro de vario Concordantiarum suarum usu qvi A. 1622, hoc est decimo post eas publicatas anno Witebergæ in 4. lucem vidit, testatur se longe pleniores castigatioresqve & indeclinabilibus voculis additis locupletatas ad prælum & lucem, qvam nunqvam tamen hactenus viderunt, parasse. Trommius vero Joannis Gagnierii V. C. Vindiciis Kircherianis, Oxon. 1718. 8. editis Epistolam Apologeticam Amst. 1718. 4. & Bibliothecæ novissimæ Hallensis scriptori (sect. 2. p. 84. seq.) succinctam responsionem opposuit, Groning. 1719. 4.

b) Natus Kusterus Blombergæ, opido Comitatus Lippiæ in Westphalia A. 1670. Vide ejus elogium in memoriis litterariis Trivultianis A. 1717. mense Martio p. 497. seq.

illustrat, qvinto anno interjecto opus ipsum perduxit ad umbilicum, & novum suum Svidam Græcolatinum cum notis, de qva ἐκδόσει infra diligentius dicturus sum, prælo Cantabrigiensi exire passus est A. 1705. tribus Voluminibus in fol. In præfatione ad hanc editionem, cum de auctore qvem illustrandum in se suscepit, de illius ætate, de Lexici ejus virtutibus & vitiis prioribusqve editionibus accurate disputet, nolui actum agere, sed integram Clarissimi Viri, mihiqve cum viveret amici dissertationem, meis cum observationibus tibi hoc loco exhibere.

1. Qvis Svidas fuerit, aut qvando vixerit, frustra qvis qvæsiverit, si nullus unqvam Suidas exstitit: ut virum politissimum Angelum Politianum censuisse plures referunt scriptores; respicientes procul dubio ad hæc ejus verba, qvæ leguntur lib. XI. Epist. XX. c) *Suidas ipse, (si qui modo hic unqvam Suidas) non omnino malus auctor.* Sed Suidam vere exstitisse, nec nomen ejus fictitium esse, non solum evincunt codices MSti d) Lexici hujus, in qvibus Suidæ, vel Sudæ e) nomen comparet; sed etiam Eustathius,

c) ad Bernardum Riccium. Politiano jungendus Petrus Alcyonius est, qvi lib. 2. de exilio p. 213. *apud doctos*, inqvit, *illos viros qvi commentarios rerum multarum confecerunt, eosqve in Suida nomine ediderunt, observavi scriptum.* Tho. Reinesius lib. 3. Var. Lect. p. 361. *In farragine lexica & historica κατὰ στοιχεῖον copiosa & varia, eoque penu quodam eruditionis & preciosissimarum quarumvis rerum, qui Suida cujusdam nomen præscriptum habent, etsi unius autoris non sit, sed plurium e diversis omnium ætatum scriptoribus collecta & subinde aucta.*

d) de his infra, ad §. 16.

e) *Sudam* appellant multi memorati Menagio c. 77. Anti Bailleti, Card. Bessario in præf. ad versionem Metaphysicorum Theophrasti, Victor Trincavellus ante Philoponum in Physica, Aldus Manutius ante Philoponum in posteriora Analytica, & alibi, Petrus Bembus in Epistolis p. 440. Gvil. Budæus notis prioribus in pandectas, Petrus Victorius in Variis Lect. Franciscus Robortellus in var. locorum annotatt. G[illegible]. Fournerius in selectis lectionibus, Valentinus Erythræus indice Virgiliano, in vocabulo *orichalco*. Q. Septimius Florens Christianus ad Aristophanis Pacem, Joseph. Scaliger ad Varron. Petrus Daniel ad Plauti Querolum. Jacobus Cujacius in Observationibus, aliisqve in scriptis, & Nic. Rigaltius passim. Notat autem σοῦδα paludem, fossam, lacum ut videre licet in scholiis ad Euripidis Phœniss. vers. 1107. 1195. & Damascio apud Photium Cod. 242. p. 553. v. ult. edit. Hœschelii. Carolus Annibal Fabrottus ad Theophili institutiones p. 842. edit. primæ: *Fere docti Suidam* Sudam *appellant, libris ut videtur auctoribus. Nam in MSto Codice Memmiano* (qvi hodie est Colbertinus 992.) *sic habetur.* Huic tamen plurimos alios licet opponere, in qvibus, ut apud Eustathium, constanter non Σοῦδας sed Σουίδας appellatur. Itaqve Is. Casaubonus notis ad Laërtii Anacharsim lib. 1. sect. 101. *Falluntur viri docti sane & magni in literis nominis, qui toties Suidam in civitate Romana nomen mutare cogunt. Sunt enim qui* Sudam, *nec desunt qui* Sudinem *(credo quod hoc nomen esse in Plinio reperirent*

thius, qvi in verboso commentario in Homerum Suidam nostrum aliqvoties f) laudat. Qvis autem Suidas fuerit, g) difficile dictu est; cum non solum alii scriptores, sed etiam ipse de se sileat, nec in toto hoc Lexi-

darentur legisse) appellent. Atqui verum est profecto Suidas, Eustathius: τὰ εἰς δας ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἰσοσυλλάβως κλίνεται, οἷον Τιμαχίδας Τιμαχίδα, Σουΐδας, Σουΐδα. Sudini Magi mentio apud Theodorum Meliteniotam supra p. 210. Sudinis περὶ λίθων apud Plin. IX. 35. XXXVII. 8. Sudinem pro Svida vocat Scipio Tettius commentario de Apollodoris.

f) Eustathius in Iliad. λ. p. 834. edit. Rom. (Basil. 768.) τὸ δὲ (ἴννος) ἐν τῷ κατὰ στοιχεῖον μεγάλῳ βιβλίῳ τοῦ Σουΐδα, δηλοῦνται ζωΐδια οἷον ὄνους ἤ τινα τοιαῦτα ἐντελέστατα. Ad Odyss. H. p. 1571. παραδέδοται ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἡ παρὰ τοῦ Σουΐδα ἄθεραξ (ἀθεραν) ἢ καὶ ἀνθεράχλη, ὡς ἐκεῖνος λέγει. Ad Odyss. Σ. p. 1851. τοῦ δὲ μισθὸς οὐ μόνον ῥῆμα πρόεισι τὸ μισθῶ, μισθώσω, ἀλλὰ καὶ μισθάρειον καθ' ὑποκορισμόν, οὗ χρῆσις καὶ ἐν τοῖς Σουΐδα. (apud Svid. μισθάρνια legitur male pro μισθάρεια.) Ad Odyss. A. p. 1406. παραβλήδην παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ συγκριτικῶς ὡς οἱ πλείους φασί, κατὰ δὲ τὸν Σουΐδαν, ἀντὶ τοῦ ἀπατητικῶς, παραλογιστικῶς. Ad Odyss. E. p. 1528. ἔστι δὲ πρόστιγμα, ὡς δηλοῖ Σουΐδας, στήριγμα. & p. 1538. πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων τοιούτων ὄντων, οἶδεν ὁ Σουΐδας καὶ τὸ ὤι, κοινότερον μὲν ὂν τοῦ ὠή. Ad Odyss. Z. p. 1554. Σουΐδας γοῦν ἐν τῷ ά, φησιν ὡς ἡ Λάρισσα σφαιρίζουσα πίλῳ ὤλισθεν εἰς τὸν Πηνειόν. Ad Odyss. Γ. p. 1469. ὡς ἀνιερώθη Ποσειδῶνι (ὁ μικρὸς λίθος) πρὸς τὸ μὴ τὰ κύματα πελάζειν Φαιστῷ, ἐν τοῖς τοῦ Σουΐδα κεῖται. Ad Odyss. B. p. 1441. τὸ ποδηγέστερον ἀντὶ τοῦ ὁδηγικώτερον, ὅπερ ἐν τοῖς τοῦ Σουΐδα κεῖται. Ad Odyss. A. p. 1403. εἰ δὲ κατὰ Σουΐδαν οὐκ ἔστι τετρασυλλάβως ἐφιαλτῆς, ἀλλὰ τρισυλλάβως φιαλτῆς. Præter hæc decem loca exstat etiam undecimus, in qvo Svidæ lexicon licet non citatur nominetenus, tamen respicitur & tanqvam scriptoris insignis ac fide digni celebratur ad Iliad. Γ. p. 378. edit. Rom. (Basil. 286.) ὁ δὲ γράψας ἐν στοιχειακῇ τάξει λέξεων, λέγεσθαι θεαιδέστατον διὰ τῆς αἰ διφθόγγου προπαραληγούσης, τὸν θεοῦ ἰδέαν ἔχοντα, καὶ παραθεὶς χρῆσιν Ἀντιφῶντος, τὸ ἄνθρωπος ὅς φησι πάντων θηρίων θεαιδέστατος γενέσθαι, καινὸν μέντοι γράφει, πιστεύεται δὲ ὡς λόγου πολλοῦ ἄξιος. Solere Eustathium scrinia Svidæ, aliqvando etiam ubi non nominat compilare, notavit Kusterus ad Svidam in πύνδαξ. Michaelem Apostolium sua ex Svida solere exscribere, id. ad ῥοδίων χρησμός.

g) Svidam *Monachum Byzantinum* vocat Joannes Rosinus in Antiqv. Rom. & post eum Joannes Bona in notitia auctorum in libris de divina Psalmodia allegatorum. *Monachum*

co qvicqvam de se memoriæ prodiderit. Videtur qvidem in v. Σαμοθρᾴκη patriam vel gentem suam indicare, dum ait: *Qvi enim initio insulam illam* (i. e. Samothraciam) *incoluerunt, Samii fuerunt, a qvibus nos orti sumus.* Sed verba illa non sunt ipsius Suidæ, sed scriptoris Anonymi, ex qvo locus iste excerptus est.

2. Qvod ad ætatem Suidæ adtinet; de ea diversæ sunt virorum doctorum sententiæ, qvarum nonnullas ad examen revocabimus. Hugo Grotius in Epist. CX. ad Gallos, h) Suidam paulo post Constantinum Leonis i) filium, qvi A. C. 912. imperare cœpit, vixisse arbitratur; hac addita ratione, qvod, qvantum ipse meminerit, hic Imperatorum postremus sit, k) qvem in libro suo nominet. Sed virum doctissimum memoria fefellit. Nam in v. Ἀδάμ mentio fit Imperatoris Joannis Zimiscæ; l) & in v. Κωνσταντινούπολις Basilii & Constantini fratrum; qvi omnes Constantino, Leonis filio, posteriores fuerunt. *Hieronymus* Wolfius Suidam multo recentiorem facit, & ad Seculum XIV. refert; hac inductus ratione, qvod Metochitam Logothetam citet, qvi sub Palæologis vixerit. Verba ejus in Præfat. ad Svidam hæc sunt: *Atque adeo, cum Metochitam Logothetam citet, qvi sub Palæologis vixit, apparet, eum vix anni abhinc* 300. *Lexicon hoc composuisse.* Scribebat autem ista Wolfius A. D. 1564. Sed Logotheta, qvem Svidas diversis in locis laudat, non est Metochita Logotheta, qvem ineunte Sec. XIV. vixisse constat; sed Symeon Metaphrastes Logotheta, m) qvi initio Seculi X. floruit: ut & ante

appellant etiam Josephus Scaliger ad Varronem p. 60. Maussacus in diss. Critica p. 396. Balthasar Bonifacius XV. 7. Hist. ludicræ, Hadrianus Bailletus Tom. III. judic. erudit. p. 125. & Carolus Blount ad Philostratum p. 6. Non dubito autem ex sola conjectura à Rosino & aliis hoc pronunciatum fuisse, qvemadmodum & ab Is. Casaubono qvi *mediocrem Grammaticum* nuncupat lib. 1. cap. 6. ad Athenæum.

h) CXVII. ad Nic. Peirescium, qvæ in majori Epistolarum Grotii collectione est 264.

i) Constantianum Porphyrogenitum Leonis Sapientis F.

k) Hermannus Witekindus, Rigæ tunc versans Vitas Imperatorum è Svida collectas cum Latina sua versione separatim edidit Francofurti 1557. 8. in his ultimi memorantur Constantinus Leonis Isauri filius qvi A. 775. Michaël balbus qvi A. 829. & Theophilus qvi A. 841. obiit. Excerpta de Imperatoribus ex Svida collecta habes etiam Græce & Latine in Frid. Sylburgii tomo tertio minorum Rom. Historiæ scriptorum, Francof. 1590. fol. qvibus alia insuper de rebus CPolitanis ex eodem Lexico adjunxit cum Porti versione Philippus Labbeus in tomo 1. scriptorum Hist. Byzantinæ Paris. 1648. fol.

l) Joannes Tzimisces Imperator fuit ab A. 969. ad 975. hinc Basilius II. ad A. 1025. & Constantinus ejus frater ad A. 1028.

m) Svidas in ἄβαξι, ὁ λογοθέτης ἐν τῷ τῆς ἁγίας Θέκλης μαρτυρίῳ. Et

ante nos observavit vir magni inter eruditos nominis Richardus Bentlejus in præclara Dissertatione de Phalaridis Epistolis, pag. 23. Sententia igitur Wolfii hoc subducto tibicine sponte corruit. Alii inter qvos est vir doctissimus Gulielmus Cave, Nostrum vergente jam Seculo x. n) sub Basilio & Constantino fratribus vixisse censent: pro qva opinione facere videtur, qvod Svidas in v. Ἀδάμ, ubi diversas annorum Æras sive Epochas recenset, Chronologiam perducat usqve ad obitum Joannis Zimiscæ, cui anno C. 975. modo dicti Basilius & Constantinus fratres in imperio successerunt. Huc accedit, qvod Noster in v. Κωνσαντινύπολις annos a condita CPli computans, epocham eorum terminet in Regno Basilii & Constantini Porphyrogennetorum, ut illo tempore, qvo ea scribebat, adhuc imperantium. Hæc sane speciosa sunt, & veram Suidæ ætatem indicare videntur. Sed si ex notis illis temporum, qvæ hodie in Svidæ Lexico occurrunt, de ætate ejus judicandum est; recentiorem eum utiqve esse oportet: utpote, qvi exeunte saltem Seculo XI. vel ineunte XII. sub Alexio Comneno vixerit. Nam (qvod a nemine adhuc observatum esse video) in v. Γεώργις v. Δέρτρων & v. Ηγήτορες, loca qvædam ex Mich. Psello o) adducuntur, qvi sub Alexio Comneno floruit, vitamqve usqve ad initium Seculi XII. produxit. Si igitur ipse Svidas loca ista Pselli Lexico suo inseruit, post Psellum utiqve vixisse eum oportet: sed ante Eustathium, qvippe qvi primus in Commentario ad Homerum Nostri meminit. Vixit autem Eustathius exiguo post Psellum intervallo; sub finem nimirum Seculi duodecimi, & initium decimi tertii. Sed qvod ad loca illa Pselli adtinet; dubium non est, qvin a recentioribus Lexico Svidæ addita sint; idqve

in νοθεύων ἐν τῇ τῦ μακαρίτυ λογοθέτυ μεταφράσει τῇ εἰς τὸ μαρτύριον τῦ ἁγίυ Λυκιανῦ. Bene observat Bentleius, μακαρίτην à Græcis dici qvi vel ipsorum memoria vel non adeo diu ante obiisset.

n) vergente sæculo XI. sub Alexio Comneno, Vossius lib. 2. de hist. Græcis cap. 26.

o) Quæcunqve ῥήσεις in Svidæ Lexico, addito Pselli nomine leguntur, eas omnes Küsterus observavit petitas esse ex Michaëlis Pselli libro inedito multas glossas vocesqve obscuras explicante, qvi in Bibl. Regis Christianissimi exstat Cod. 1837. fol. 184. hoc titulo: ψέλλυ σύνοψις διὰ σίχων σαφῶν καὶ πολιτικῶν, περὶ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν, γενομένη πρὸς τὸν ευσεβέστατον βασιλέα κύριον Μιχαὴλ τὸν Δύκαν ἐκ προστάγματος τῦ πατρὸς αὐτῦ καὶ βασιλέως. Michael Ducas Constantini Ducæ F. Imperator fuit ab A. 1071. ad 1078.

de loco primo p) qvi adducitur in v. Γνώρας, audacter affirmare ausim; qvippe qvem MSS. Parif. non agnoscunt. Si igitur nec ex hac nota temporis ætas Svidæ colligi potest; qvid tandem hac de re statuendum sit, qværet Lector. Eqvidem, nos ita censemus: incertum qvidem esse, qvo tempore verus Svidas, sive primus Lexici hujus auctor vixerit; antiqviorem tamen procul dubio esse, qvam vulgo credatur; cum persvasum nobis sit, plurima loca, qvæ recentiorem ætatem sapiunt, ab aliis postea Lexico huic addita esse. Patet hoc vel ex MS. Parif. A. qvi trium Codicum MStorum Svidæ, qvi in Bibliotheca Regia Parisiensi adservantur, optimus est & vetustissimus. In eo enim multa loca, qvæ in recentioribus MStis, omnibusqve Editt. hodiernis reperiuntur, vel omnino desunt, vel recentiore interdum manu ad marginem scripta sunt: veluti versus Onirocritici, qvi ex Astrampsycho vel Nicephoro in Lexicon hoc translati sunt; itemqve loca ex Paulo Ægineta *excerpta*; & alia, de qvibus in Notis nostris Lectorem monemus.

3. Qvamvis autem Svidam antiqviorem, qvam vulgo creditur, statuamus; q) non tamen cum Lil. Greg. Gyraldo eum adeo antiqvum censemus, ut Strabo, qvem sub Augusto floruisse constat, ejus meminisse potuerit. Existimat nimirum modo laudatus vir doctissimus, Svidam nostrum eundem esse r) cum Svida vetusto Historico, cujus præter Strabonem, Scholiastes Apollonii Rhodii, & Stephanus Byzantius mentionem faciunt. Verba ejus Dialogo III. *de Historia Poetarum* hæc sunt: *Qvibus illud vere responderi potest, Svidam antiqvum fuisse scriptorem, cujus imprimis a Strabone s) fit mentio, & ab iis, qvi in Apollonium Rhodium commen-*

p) Qvoniam Kusterus primum tantummodo locum non agnosci à MSS. Parisiensibus observat, hinc videtur tacite simul professus cætera loca ex Psello adducta in Codicibus illis contineri, qvorum unum annorum saltem qvingentorum vetustatem habere infra §. 16. non diffitetur. Itaqve veram puto illorum sententiam, qvi statuunt ex Pselli libro Svidam ipsum qvædam in Lexicon suum transtulisse, & sub Alexio Comneno, ut visum etiam Vossio, circa sæculi XI extremum floruisse.

q) Nescio qvid in mentem venerit erudito viro Joanni Hallervordo, qvi in Bibliotheca curiosa Regiomonti 1676. 4. edita p. 379. tradit Svidam Syriani Alexandrini discipulum & Procli συμφοιτητὴν fuisse, clarum circa finem sæculi qvinti. Non audiendos etiam puto qvi cum Gilberto Genebrardo in Chronographia ad sæculum octavum referunt, vel ad nonum cum Andrea Saussæo p. 656. de Mysticis Galliæ scriptoribus.

r) Hoc persvasum etiam Antonio Possevino in Apparatu sacro T. 2. p. 437. ubi errores qvosdam qvos putat Svidæ perseqvitur usqve ad p. 442.

s) Strabo lib. VII. p. 227. Σουΐδας δὲ τοῖς Θετταλοῖς μυθώδεις λόγους προσ-

ommentaria scripsere, & a Stephano, & aliis. Is igitur Svidas inter alia (nam 5 Historiam scripsit,) commentaria, ut par est credere, non admodum magna ondidit. qvæ ab aliis postea multis locupletata & aucta, ad hanc, qvam videmus, ibri magnitudinem excrevere, primiqve Svidæ nomen obtinuere, &c. Et paulo ost: *Simul etiam abjiciendam puto, qvam Grammatistæ qvidam faciunt, duo-um hujus nominis distinctionem, ut scilicet ille antiqvior tantum sit Historicus; hic recentior, Grammaticus.* His verbis duplex continetur sententia; nimirum, Lexicon, qvod Svidas primus composuerat, ab aliis postea locupletatum & auctum esse; & deinde, Svidam Historicum & Lexicographum eundem esse. Priorem sententiam probamus; & nobiscum plures alii. At posterior suffragatoribus caret, & Svidas noster communi eruditorum consensu a Svida Historico diversus, eoqve recentior merito statuitur. Et hactenus de ætate Svidæ.

4. Qvod ad Lexicon ipsum adtinet; id ex variis compilatum est auctoribus t) qvorum nomina partim Catalogus ille, qvi ab ipso Svida

χαριζόμενος. Apud Scholiastem Apollonii Rhodii ad I. 555. laudatur Σουΐδας ἐν Θεσσαλικοῖς, & ἐν πρώτῳ Θεσσαλικῶν ad II. 1235. & ἐν δευτέρῳ ad II. 1017. ἐν τρίτῳ τῶν περὶ Θεσσαλίαν ad IV. 816. rursus ad I. 558. Σουΐδας καὶ Ἀριστοτέλης οἱ περὶ Εὔβοιαν πεπραγματευμένοι. Unde judice Maussaco in diss Critica ad Harpocrationem p. 396. apud Hesychium in Πυῤῥαία, qvæ pars fuit Thessaliæ, pro Σουΐλας, restituendum Σουΐδας. Stephanus Byz. in ἄμυρος Thessaliæ civitate: Σουΐδας δ' ἐν ταῖς γενεαλογίαις, ὅτι οὗτοι (Ἀμυραῖοι) ἐκαλοῦντο Ἐορδοί. Idem in Δωδώνη. Καὶ Σουΐδας δέ φησι Φηγωναίου Διὸς ἱερὸν εἶναι ἐν Θεσσαλίᾳ. Hæc de antiqvo illo Svida, qvi Augusti saltim temporibus non fuit inferior.

t) Præ cæteris *eclogas* jussu *Constantini Porphyrogeniti* factas studiose legit Svidas, & inde plurima in Lexicon suum transtulit, ut notatum Henrico Valesio præfat. ad excerpta Peiresciana. Sæpe autem loca autorum adscribit, nominibus eorum præteritis, qvorum aliqva ab Æmilio Porto, longe plura à Joanne Pearsonio in notis MSS. & à Kustero in sua Svidæ editione annotata, non pauca adhuc eruditis investiganda relicta sunt. Fulvius Ursinus ex Svidæ Lexico multa *Polybii* fragmenta colligit, non ex MS. Codicis auctoritate, ut putavit Casaubonus, sed sola conjectura adductus & styli indicio qvi Polybianum qvid tinnire videbatur: unde Polybio interdum qvædam adsignarunt utriqve, qvæ alterius sunt scriptoris ut eidem Valesio observatum. *Marci Antonini* loca qvæ suppresso nomine apud Svidam leguntur, passim indicavit Tho. Gatakerus, ut *Procopii* Nicolaus Alemannus & Claudius Maltretus, Casaubonus *Athenæi* & *Laërtii*: *Artemidori* Nic. Rigaltius, *Æliani* Joachimus Kühnius, *Harpocrationis* Maussacus, aliorum alii. In Svida, *ut lectitando & vigilando comperisse se & didicisse* ait idem Maussacus p. 396. diss Critic. magna pars *scholiorum* qvæ *in Tragicos & Comicos* circumferuntur, continetur. Idem p. 392. non dubitat integrum *Julii* Sophistæ

Lexico huic præfixus putatur; partim duo nostri Indices posteriores Lectori exhibent. Mirabitur autem forsan Lector, in Indice ultimo, sive tertio, non comparere Scholiastam Pindari, Theocriti, & Apollonii; cum Reinesius *Var. Lect.* pag. 479. hæc de Svida habeat verba: *Svidas Harpocrationem, & Scholiastas veteres, maxime Aristophanis, Sophoclis, Thucydidis, Pindari, Theocriti, Apollonii, totos exhausit, & in suum hoc armarium digessit.* Sed incautius ibi Vir Magnus locutus est. Tantum enim abest, ut Svidas tres Scholiastas posteriores totos exhauserit, & Collectanea sua inde locupletaverit, ut vix unum vel alterum locum ex illis excerpserit.

5. Cæterum ex Scholiastis veteribus nullum Svidas diligentius compilavit, qvam Scholiasten Aristophanis; qvippe qvem totum pene in Lexicon suum transfudit. Qværitur autem inter *eruditos*, u) utrum Svidas ab hodierno Scholiaste Aristophanis, an vero Scholiastes a Svida sua mutuatus sit: sive, an hodierna Scholia in Aristophanem ex veteri qvodam codice ad nos propagata sint; an vero a Musuro, vel alio qvodam, ex Svidæ Lexico consarcinata? Nos ita censemus: Hodierna Scholia in Aristophanem maximam partem ex veteri qvodam codice descripta ad nos pervenisse, eademqve esse, x) ex qvibus ipse Svidas sua hausit: non pauca tamen loca a recentioribus, y) partim ex Svida,

opus cujus epigraphe sic concipiebatur, ἐπιτομὴ τῶν Παμφίλου γλωσσῶν ἀπὸ βιβλίων ἐννενήκοντα ἑνὸς, à Svida transcriptum, qvi etiam ex græca versione libri *Hieronymiani* de scriptoribus Ecclesiasticis, & ex *Hesychii* Milesii ὀνοματολόγῳ sive de viris illustribus libello aliqva transtulit, non tamen tam multa ut eo pertinere possint verba apud Svidam: οὐ ἐπιτομή ἐστι τοῦτο τὸ βιβλίον ut visum viro eruditiss. Lucæ Holstenio c. 1. de vita Porphyrii, ubi narrat MStos sibi πίνακας excerptorum à Svida Collectorum vel transscriptorum ostensos à magno Sirmondo.

u) Ut apud Jac. Thomasium τὸν μακαρίτην diss. de plagio literario §. 550. seq. & Mansfecum diss. Critica p. 396. Andream Schottum præf. ad Græcos proverbiorum scriptores &c. Georg. Sigismundi Greenium diss. 1. de scholiaste Aristophanis, Witeberg. 1695. &c.

x) qvæ magnam partem pervetustis iisqve clarissimi nominis Grammaticis debentur Apollonio, Didymo, Symmacho, Aristarcho. Itaqve ex illis Svidam potius qvam scholiorum auctorem ex Svidæ Lexico sua hausisse plures viri docti agnoscunt, ut Jac. Palmerius p. 720. Exerc. ad scriptores Græcos, Menagius ad Laërtium p. 260. 264. &c. Meursius variis in scriptis, Florens Christianus ad Aristophanem p. 702. Marcus Meibomius ad Nicomachi Musicam p. 46. &c.

y) ut à Joanne Tzetze, Thoma Magistro, Marcoqve Musuro primæ Aldinæ editionis curatore, & deinde ab iis qvi Florentinam in priores præsertim Comœdias passim interpolatam dederunt. Vide Kusteri præfat. in Aristophanem.

Svida, partim ex aliis Scriptoribus, illis insulta esse. Et sane, qvæ leguntur apud Scholiasten illum ad *Eqvit*. pag. 323. Ἡ δὲ στλεγγὶς τῶν πρὸς ἄλλο τι, &c. itemqve ad *Acharanens*. p. 396. Σίκυον. ἀπὸ εὐθείας ὁ σίκυος. &c. ex Svida in v. Στλεγγὶς, & v. Σίκυον inserta esse; emunctioris naris Lectores facile mecum sentient. Lexicographum enim illa potius sapiunt, qvam Scholiasten. Eundem porro Scholiasten, interpolatum esse pag. 106. ad verba illa Comici in *Pluto*, Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι, &c. itemqve pag. 486. ad verba illa in *Vespis*, Εἵλη κάτ' ὄρθρον, &c. patet non solum ex eo, qvod illic citetur Eustathius, z) qvi Svida utiqve recentior est; sed etiam ex eo, qvod duo ista loca in antiqvissima Editione Aldina desint. Idem dicendum est de alio loco, qvi legitur in iisdem Scholiis, pag. 15. ubi Phalaris laudatur. Nam nec illum vetus Editio Aldina agnoscit. Sed hac de re eruditos jam ante monuit Vir in omni doctrinæ genere excellens Richardus Bentlejus, in Differt. de Phalaridis Epist. pag. 22. Notandum vero est, Suidam interdum plura habere, quam hodierna Scholia in Aristophanem: unde recte colligi posse videtur, Scholia illa non integra ad nos pervenisse. Vide nostrum v. Ἀκαλήφη, v. Ἀκόρητος, v. Ἐγκεκορδυλημένος, v. Μελλονικιᾷν, v. Ναξιουργὴς, v. Πυρορραγὴς, v. Σιβυλλιᾷ, v. Στρουθὸς, v. Τίτθαι, v. Τραγικώτερος, v. Ὑπερακοντίζεις, &c. Et hæc obiter de Scholiaste Aristophanis.

6. Quod ad modum adtinet, quo Collectanea hæc digesta sunt; in eo non raro judicium & diligentiam Compilatoris desideres. Nam primo, Noster, dum loca ex variis Scriptoribus decerpta in Lexicon suum congessit, sæpe vitiosis codicibus (a) deceptus fuit: unde fit, ut voces

z) Citatur Eustathius etiam in Scholiis ad Plutum v. 1111. sed itidem in interpolata Florentina, non in Aldina editione.

a) Is. Casaubonus lib. 1. animadvers. ad Athenæum cap. 6. *Quam sæpe isti cucullato Grammatico* (Svidæ) *depravati codices errandi ansam præbuerint, scimus nos, qui in ejus libris multas, hoc genus culpas observavimus, ut cum* Φοιτάλμιος *male apud Sophoclem legit pro* Φυτάλμιος. *Cum apud Pindarum* Φρήμας δι' αἰθέρος *pro* ἐρήμας. *Apud Theocritum* δῆτα κοιλιδιόωντες, *pro* κυλοιδιόωντες. *In veteri Epigrammate* Φσίνοιο θέελσεα, *pro* ὑσγίνοιο. *Pari stupore, (cur enim non dicam ligonem ligonem?)* σκώλια *alibi legit & probavit pro* ἀσκώλια, *&* ῥουβάδιουβος *pro* σουβάδιουβος, subadjuva. *Nam ea voce usi necessario & Græci, ut Synesius Epistola CXLV. quo putem respexisse Svidam, sed vitioso codice usum.* Subadjuvarum *mentio in notitia Imperii. Mitto nunc alia, sane quàm multa generis hujus peccata Svidæ, partim notata jam aliis, partim nobis alibi.* Lucas Holstenius ad Stephanum Byz. in Μελαινεῖς. *Svida, qui*

voces adulterinas & corruptas pro veris & genuinis Lectori interdum obtrudat. Sic Ἀμάστης apud eum habes pro Ἀκμαστής, Ἠρέθμησεν pro Ἠρέμησεν; Πεπιασμένοις pro Μεμιασμένοις; Τάλεσιν pro Τέλεσιν; Ὕστινος pro ὕσγινος, Κοιλιδιᾶν pro Κυλοιδιᾶν; Φρήμας pro Δὶ ἐρήμας; Δισξαντες pro Διήξαντες; Ἀλίβυες pro Οἱ Λίβυες; Ἡμιμαλλόνες pro Αἱ μιμαλλόνες; Θεσμοτόκον pro Ἐσμοτόκον; Ἡβὰς pro Ὑβός; Ἀνάρπαστοι pro Ἀνοργίαστοι; Δάψατο pro Ὀλόψατο; Δωτὺς pro Ἐδητύς; Ευχείμονος pro Λευχείμονος; Παιόλη pro Ἀπαιόλη; Παιόλημα pro Ἀπαιόλημα; Ὄζωτα pro Ὀξωτά; Ὑσήπηρος pro Οἰσυπηρός; Φόωντα pro Ἀφέωντα; φυλοκερνεῖ pro φιλοκερνεῖ; & alia. Interdum vero lectio Suidæ melior est ea, quam nostri Codices hodie exhibent. Exempli gratia: apud Aristophanem *Thesmophor.* pag. 811. hodie legitur, — Τηνίοισι καὶ Σκίροις: ubi codex Suidæ pro Τηνίοισι olim habuit Στηνίοισι; quam lectionem veram esse probamus in notis ad v. Στήνια. Conjectura enim *Biseti*, qui Θησείοισι illic reponendum censebat, merito explodenda est. Apud eundem Comicum in *Thesmophor.* pag. 777. versus hic legitur:

Τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς στενάσμασι.

Vox ultima illic corrupta est: cujus loco Suidas in serie sua recte habet, τεχνάσμασι. In fabula *Ecclesiazusis* versus hic occurrit:

Ἡ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν νεκρῶν.

Metrum manifeste claudicat; quod ex Suida in v. Πλειόνων sic in integrum restitues:

Ἡ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων.

Scholium enim locum genuinæ vocis apud Comicum hodie male occupavit. In fabula *Thesmophoriaz.* pag. 794. inter alia & hæc leguntur:

Λέων, λέων σοὶ γέγονεν, αὐτ' εἶγμα σόν.

Magnus Scaliger, cum videret, versui huic modulum non constare, eum sic rescribendum censebat,

Λέων,

vitia Codicum suorum solet transscribere, & hoc præstitit fideliter in vocibus ἀπαξέρμα *&* κελλαιναὶ, *auctoritas nihil momenti habet. Imo aliter apud scholiastem Aristophanis aut quem iste descripsit, lectum olim, ex Apostolio liquet, qui* κατὰ λέξιν *eadem narrat, sed emendatius.* Richardo etiam Montacutio p. 308. Apparatus ad Origg. Ecclesiast. & p. 235. Analect. *Svidas est Grammaticus non admodum vetustus, nullius judicii rhapsodus, doctrinæ mediocris, qui collatis vel corrasis undecunque laciniis farraginem illam suam tanquam centonem consarcinavit.* & p. 124. apparat. *Suidas in Græcis non contemnendus auctor, rudem se prodit & plane infantem in Latinis.* Tho. Gatakerus p. 34. adversar. *occurrunt apud illum autorem fœdissime depravata non pauca, & Latina quoque vocabula non infrequentia.*

Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὐτ' ἔιγμα σόν.

Sed frustra. Ex Suida enim in v. *Λέων*, pro *ἔιγμα* reponendum esse *ἐκμαγμα* in Notis ad illum locum probamus. Anthologiæ lib. III. cap. XIV. pag. 343. Epigramma in Protesilaum legitur, cujus pars est Hexameter iste:

Δένδρεα δυσμίμητα, καὶ ἤν ποτε τεῖχ@ ἴδωσι.

Hic *τὸ δυσμίμητα*, sensui manifesto adversatur: cujus loco Brodæus reponendum censebat *δυσμήνιτα*; & Obsopœus, *δυσμείλικτα*. Sed uterque a scopo aberravit. Ex Suida enim in v. *Δυσμίσητ@* reponendum esse *δυσμίσητα*, in Notis ad locum illum monemus. Apud Josephum lib. I. *de Bello Jud.* cap. XIII. pag. 739. inter alia & hæc leguntur: *Καὶ πᾶσα οἰκία ἐπλιτῶν ἐκτᾶτο.* Vox ultima illic in mendo cubat: cujus loco ex Suida v. *Νένακτο*, rescribendum esse *νένακτο*, sensus manifesto suadet. Plura hujus generis exempla studiosus Lector ex Notis nostris colligere poterit. Nos enim hæc speciminis loco tantum proposuimus.

Porro, observandum est, Suidam res hominum cognominum perpetua serie interdum recitare, & ad unum caput referre solere: qvo fit, ut, qvæ ad diversos pertinent, uni tribui videantur, & in historiis turbentur omnia, nisi narrationes distinguas, & diligenter animadvertas, ad qvos qvæqve Eclogæ referendæ sint. Exempla habes in v. *Εὐμένης*, v. *Ἥρων*, v. *Σεβῆρ@*, & alibi.

7. Interdum vero (qvod majus est peccatum) Grammaticus noster res hominum prorsus diversorum, & ne nomen qvidem commune habentium, b) miscet, Eclogasqve historicas ad alienum prorsus caput refert: cujus *ἀβλεψίας* pauca exempla in medium hic producam. In v. *Μαξιμῖν@*, ea, qvæ leguntur ab initio usqve ad verba illa, *Φιβυλὰς ...*, de Imperatore Maximino Thrace intelligenda sunt. Qvæ vero deinceps absqve ulla nota distinctionis subjiciuntur, ad Galerium Maximianum pertinent: ut patet ex Euseb. *Hist. Eccles.* lib. III. cap. XIV. & XVI. In v. *Ἀλυάτ]ης*, verba illa priora, *Λυδῶν βασιλεὺς, — ἀδελφὴν ἤχυνεν*, apud Nicol.

Gggg

b) tanto minus mirum ab eo confundi res diversorum sed ejusdem nominis hominum, unde Reinesius lib. 3. Var. lect. p. 362. *Sunt ista de Philoxeno apud Suidam excerpta ex Athenaeo, sed indiligenter disposita & sine judicio, quod aliis sexcentis locis quoque factum probabimus alibi, convasata. Quæ enim de diversis eodem nomine Philoxenis, qui tamen omnes cupediarum culinarumque adsecla fuissent, narrat Athenaeus, ea Suidas omnia uni adscribit* &c. Vossius lib. I. de Historicis Græcis c. 24. p. 156. notans Posidonii Alexandrini historias a Svida tributas Posidonio Apameensi, *Solennia igitur errat Suidas, cum ejusdem nominis scriptores confundit.*

Nicol. Damascenum in Collectaneis Constantini a Valesio editis, pag. 453. unde locus iste depromptus est, de Sadyatte, patre Alyattis, dicuntur; qvæ proinde Noster male ad Alyattem refert. In v. Νίκων Grammaticus noster supina negligentia ad Niconem refert, qvæ apud Pausaniam lib. VI. pag. 464. unde totus iste locus excerptus est, de Theagene Thasio narrantur. In v. Εὐνομιανὸς Suidas Eunomianum qvendam a Bellisario e sacro baptismi fonte susceptum fuisse narrat. Locus scriptoris, qvi ibi adducitur, sumptus est ex Procopii *Hist. Arc.* cap. 1. sed ubi de Theodosio qvodam, Eunomianis parentibus nato, non autem homine aliqvo, *Eunomianus* appellato, verba fiunt. Gothofredus in *Prolegom.* ad Philostorgium, pag. 2. ex loco hoc Svidæ Eunomianum aliqvem sibi confinxit, qvi nullus exstitit: ut in Notis nostris ad v. Εὐνομιανὸς pluribus docemus. In v. Πῶρος, verba illa, Τοῦτον ἤρετο περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλώνιος, &c. excerpta sunt ex Philostrati lib. II. *de Vita Apollonii* cap. XI. sed qvæ Svidas pessime ad Porum refert, cum apud Philostratum de Phraorte Indorum Rege dicantur. Plura exempla brevitatis gratia adducere supersedeo.

8. Est & alius Lexici hujus nævus, qvi in eo consistit, qvod sexcentis in locis exempla, qvæ ex scriptoribus veteribus c) adducuntur, a capite articuli aliena sint, nec qvicqvam faciant ad probandam significationem vocis propositæ. Sed istius rei culpam non tam in Suidam confero, qvam in eos, qvi varia auctorum loca Lexico huic vel ipsi adsuerunt, vel ea, qvæ ad marginem scripta erant, absqve judicio & delectu in textum receperunt. Multa enim esse apud Svidam loca, qvæ ex margine in textum irrepserint, & imperitiam librariorum manifesto prodant, nemo nisi plane in Lexico hoc hospes negabit. Videat saltem Lector, qvæ notavimus ad v. Ἀγροιώτης, v. Ἀναθεῖναι. v. Ἀριστογείτων, Κυδ. v. Εἶλεν, v. Νάννος, v. Ὑπνομαχῶ.

9. Qvamvis autem & alii sint Lexici hujus nævi, d) partim ipsi Svidæ,

c) Plerumqve etiam haud nominatis, unde Joannes Rualdus animadvers. XXIV. ad Plutarchum p. 107. *Primum quidem Svidam plerumque Arcadicum sapere atque Midinum, multa nullo judicio curaque in suum Lexicon ab aliis autoribus optimis pessimis transtulisse suppressis fere nominibus, ignorare non potuit summus eruditione ac ingenio ipse ille Baronius.* Ante Rualdum Justus Lipsius libro IV. de militia Romana dialogo 10. p. 159. *Sed a me meo, utcunque pecus Suidas est, auream tamen esse & è meliore metallo Gellius fert Carpsit & sumsit ex optimis qui fuerunt, & plerique non sunt. Utinam judicio & cura addo & fide meliori. Nam nomina fere supprimit, & intendere oportet quid ejus sit, quid alienum. Caeterum etsi ille Arcadicum & Midinum sapit, alios tamen lectores suos faciat qui curiosi quidem sint & intenti.*

d) In excerpendis auctorum verbis sensum illorum interdum pervertere notat Kusterus in notis

Svidæ, partim librariis & recentioribus compilatoribus tribuendi; est tamen liber longe utilissimus, e) & qvem Thesaurum, omnigenæqve eruditionis penu cum incomparabili Reinesio merito appellaveris. Vel sola historia Poetarum, Oratorum, Historicorum, &c. qvæ in eo continetur, auro contra cara est, & qva sine irreparabili damno Respubl. literaria carere non possit. Taceo tot & tam præclara fragmenta veterum scriptorum, hodie amissorum, qvæ in Lexico hoc nobis conservantur, & pretium ei non parvum conciliant.

10. Prodierunt autem hæc Collectanea Svidæ primo Mediolani, f) A. C. 1499. Græce tantum: in qva Editione nonnulla loca desunt, qvæ in

ad vocem πυλάδης. Porro, non nævis qvidem adscribendum, sed tamen evolventibus perqvam incommodum est, qvod cum opus Svidæ lexicorum more, ordine litterarum digestum sit, tamen in qvibusdam longe alium ordinem observat qvam vulgo uti consvevimus. Nam αι post δ qværendum est, ει post ζ, θ post ι, οι post ο. Præterea consonantes duplicatæ statim post simplices, verbi gratia ἀλλαχῆ statim post ἀλῖται, ante ἄλβα &c. Etiam Jacobo Gronovio præfat. ad Harpocrationem probe notatum veteres in digerendis juxta seriem literarum vocibus non ita fuisse semper curiosos ut nos hodie, primam enim litteram observasse contentos, non raro in syllabis integris minus sollicite adhibuisse accuratum litterarum ordinem. Hujus tamen incuriositatis exigua in Svidæ Lexico vestigia deprehenduntur. Et nescio an fuisset vitio dandum novo Svidæ editori, si ob lectorum commodum etiam illam qvam dixi ordinis anomaliam eliminasset, & consveta omnibusqve obvia serie voces evolvendas exhibuisset.

e) Leo Allatius de scriptis Socratis p. 117. *Non tantum tribuo Suidæ, at pannis ex qvibus consutus ille liber est, cum sint admodum pretiosi & rari, multum tribuendum est.* Certe qvamplurima præclara & digna scitu iisdem qvibus alia innumera antiqvitatis tenebris sepulta nos laterent, hoc Svidæ opere si careremus.

f) Prima editio Svidæ qvæ A. 1499. fol. *Mediolani* prodiit (non Romæ, ut post Gesnerum in Bibl. opinabatur Mich. Neander in notitia auctorum Gnomologiæ Stobæanæ præmissa p. 68.) charta magna & nitida, typis luculentis, debetur *Demetrio Chalcondylæ* doctissimo Græco Jo. Mariæ Catanæi, qvi Latinam præfationem præfixit, Præceptori, & typorum operam sumtusqve cum eo præbentibus Joanni Bissolo & Benedicto Mangio Carpensibus. Hic est Catanæi Svidas, qvi memoratur in C. S. Schurtzfleischii Epistolis arcanis p. 5. Chalcondyles in græca præfatione præfixa testatur pluribus se usum Codicibus MSS. in castigando opere nulli pepercisse studio: nonnulla autem, cum non posset emendare, ita ut reperit, reliqvisse, nonnulla etiam aliunde adscita addidisse. Ὁ δὲ τὴν διόρθωσιν τοῦ βιβλίου πεποιηκὼς Δημήτριός ἐστιν ὁ Χαλκονδύλης, ὃς πλείοσιν ἀντιγράφοις χρησάμενος καὶ τούτοις πᾶσιν οὐ σμικρὰ τὰ ἁμαρτήματα εὑρηκὼς, ὧν τὰ πλεῖω ἐν ἅπασιν ὡσαύτως ἐτύγχανεν ὄντα πολλὰ μὲν φιλοπονήσας καὶ διασκεψάμενος ἐπηνώρθωσεν. ἐστὶ δὲ ὧν οὐχ οἷός τε ἐγένετο τῆς προσηκούσης διορ-

reliqvis Editt. reperiuntur. Eam secuta est Editio Veneta, g) sive Aldina, A. 1514. & ea Græce tantum. Hæc nonnunqvam a Mediolanensi discrepat: unde ex alio codice MS. eam expressam esse apparet. Deinde Svidas

διώσεως τετυχηκέναι, ἀλλὰ τὴν μὲν τῆς λέξεως ἑρμηνείαν διὰ σπουδῆς ἐσχε διαφυλάξαι. τὴν μέντοι παρεσπασμένην ῥῆσιν πρὸς σαφήνειαν τῆς λέξεως ἡμαρτημένην ὖσαν, ὡς εἶχεν ἀφῆκεν. ἐ μὴν ἀλλὰ καὶ λέξεις ἐνίας, ἅτινες τὸ παράπαν ἐκ ὑπῆρχον ἐν Σϐίδᾳ, ἄλλοθέν ποθεν συλλέξας προσέθηκε, ὡς ἂν οἱ ζητοῦντες τὸ σημαινόμενον αὐτῶν ἔχοιεν ἀπονώτερόν τε καὶ ἑτοιμότερα ἐντεῦθεν πορίζεσθαι. καὶ λέξεις δέ τινας ἀνερμηνεύτους, ἔνθα ἐνεχώρει, ἐπιμελὲς αὐτῷ γέγονε σαφηνίσαι. Addit idem Demetrius, Svidæ librum in Græcia pridem atqve Italia ita fuisse rarum ac pretiosum, ut qvi eum haberet, eo gloriaretur qvasi thesaurum insignem, & Amaltheæ, qvod ajunt, cornu possideret. τόδε βιβλίον, ἔτω τοι σπάνιον καὶ πολύτιμον ἦν ἔν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ὡς τὸν ἔτο κεκτημένον μέγα φρονεῖν ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὸ δὴ λεγόμενον κέρας ἀμαλθίας κεκτῆσθαι. In titulo græcus exstat dialogus bibliopolæ & lectoris φιλομαθὲς, qvo liber commendatur, indicaturqve tribus aureis venum exponi. ἡ ἔν τιμὴ πόση ἐς δεῖ; Χρυσῶν τριῶν. λάμβανε δὴ καὶ δὸς βιβλίον. De Demetrio Chalcondyla qvi A. 1510. obiit octogenario major, præter Jovium in elogiis consulere juvabit Jani Parrhasii (cui filia Demetrii nupserat) qvæsita per Epistolas p. 45. 144. 146. Alcyonium II. de exilio p. 247. Lambecium VI. p. 277. Vossium de arte Grammatica p. 15. Varillasium lib. 4. anecdoton Florentin. Bullartium T. 1. Academiæ scientiar. p. 180. &c. Antonius Motta Demetrii præceptor Lexico Svidæ hocce præfixit epigramma:

Demetri æternos debet tibi mundus honores,
Qvod dignum, qvod tam nobile tradis opus.
Debet Motta magis, cari cui tanta resultat
Gloria discipulo, te duce qvanta datur.

Alterum item hoc, in qvo majorem Mediolano honorem ex editione Svidæ, qvam iis pollicetur locis qvi Hesiodum, Homerum, ac Pindarum Poëtas in lucem protulere.

Olim Phocis erat doctis celebrata Poëtis
Unde novum exhausit funditus Ascra melos.
Proximus huic Helicon, vivo forte æmulus illi
In qvo tam expressit nobile Smyrna sophos.
Cadmeas Dircæus olor volitare per arces
Dictus & immenso est perstrepuisse sono.
Dignius Insubri Svida decus exit ab urbe,
In cujus lapsa est Græcia tota sinum.

g) Editio *Aldina* Venet. A. 1514. viri docti manu passim notata exstat in Bibliotheca Leidensi inter libros, qvos Academiæ legavit clarissimus Perizonius. Svidæ exemplaria MSS. si non

das editus est Basileæ h) apud Frobenium, A. 1544. itidem Græce tantum. Hæc Editio haud fere ab Aldina discrepat, nisi ubi vel sphalmata typographica habet, vel ab Editoribus Basileensibus interpolata est. Anno 1564 Hieronymus Wolfius i) Svidam (omissis notis mere Grammaticis, & fragmentis brevioribus) Latine a se versum absqve textu Græco Basileæ edidit. Hæc versio Svidæ, ab ipso Wolfio recognita, postea recusa est Basileæ A. 1581. Mirum autem non est, Wolfio rem minus feliciter successisse, cum nullis codicibus MStis instructus, textum Svidæ, ut tunc erat, corruptum in versione sua secutus sit. Tandem Æmilius Portus, Francisci filius, Græcæ Lingvæ in Academia Heidelbergensi qvondam Professor,

omnia, certe multa sic scripta fuisse qvemadmodum ἔκδοσις Aldina & Basileensis exscriptæ sunt, ut paginæ faciem diviserint in duas, qvod dicitur columnas sive σελίδας, & forsan id ipsum Svidam primum ita probasse, notat Jac. Gronovius in emendationibus ex Svida p. 110. Editio Aldina præfationis loco habet præfixum monitum Aldi de modo singulari qvem in ordine seriei literarum scriptor hic observat, qvod deinde in Basileensi qvoqve & Porti, Kusteriqve editione repetitum legitur.

h) Editio *Basileensis* A. 1544. qvæ Aldinam per omnia exprimit, manu Isaaci Casauboni passim notata exstat Lugduni Batavorum in Bibl. Academiæ. Inter libros Gudianos qvi servantur in Bibl. Gvelpherbytana, habetur eadem notata passim manu Salmasii.

i) Prima editio Latina *Hieron. Wolfii* viri, si qvisqvam, immortaliter meriti de Græcis litteris, una cum nonnullis *Joachimi Camerarii* qvæ ad calcem voluminis subjiciuntur declarationibus lucem vidit Basileæ ex Oporini officina, A. 1564. minus emendate qvidem, ut ipse queritur in titulo posterioris edit. A. 1581.

Peste meam vastante domum, vastante librari
Editus hic propere est, nec sine labe liber.
Nunc positis novus exuviis nitidusqve juventâ
Eusebii prodit munere Episcopii.

David Hœschelius in litteris ad Jungermannum datis Kal. April. A. 1606. 4. testatur Wolfium integri Svidæ editionem Græcolatinam paullo ante mortem adornasse, *verùm autore*, inqvit, *mortuo, fidem typographus fefellit.* Non eâdem diligentia versatum Wolfium in Svida interpretando, qva in Isocrate, Demosthene & Zonara usus fuit, notat Andreas Schottus præfat. ad *proverbiorum Centurias XIV. è Svida* collectas, & cum aliis Græcorum proverbiis Zenobii sive Zenodoti, Diogeniani & Anonymi Vaticani, utraqve lingva editas & notis illustratas Antvverp. 1612. 4. Paulus Colomesius notis ad Gyraldi Histor. poëtar. p. 276. *Epigramma in Soranum Ducem, sub Ælii Adriani nomine ex Gerardo Geldenhaurio Noviomago profert Wolfius in historicis Svida, voce Adrianus; quem locum, si me audias, Lector, consules; ibi enim Svidam attingit Wolfius, vir alioqui naris obesæ, nequaquam infeliciter.*

Si præstantissimo Vossio credimus, lib. 2. de Hist. Græcis c. 26. p. 302. diu ante Wolfium Svidas Latine versus est à *Roberto Grosteteft* sive Capitone, Episcopo Lincolniensi, qvi A. C. 1253. diem obiit supremum. Sed licet Joannes Balæus Cen-

Professor, Svidam cum nova versione Latina, seu potius paraphrasi, & Notis, edidit Genevæ, A. 1619. 2. Volum. Hæc Editio, qvoniam omnium earum, qvæ Nostram præcesserunt, novissima est; qvodnam de ea nostrum sit judicium, paulo fusius Lectori exponemus.

11. Dicimus igitur, Portum non eam, qvam par erat, diligentiam in Editione sua Svidæ adhibuisse, nec idoneo satis instructum apparatu operi isti manum admovisse. Non solum enim cum nullis codicibus MStis Svidam contulit, (qva in re tamen contingere potuit, ut fortuna votis ejus non responderet) sed ne omnes qvidem Editiones, tunc extantes,

tur. IV. c. 18. p. 306. inter scripta Roberti, annotationes in Svidam, & Svidam ab eo translatum memorat, id tamen non intelligendum videtur nisi de narratione *apocrypha qvæ* exstat apud Svidam in Ἰησοῦς, & ex Roberti versione in variis Bibliothecis *adhuc superest* manu exarata. Eadem narratio MS. fertur ex alia versione *Lauri Quirini* Cretensis, Patricii Veneti, qvi claruit circa A. C. 1453. ut alias interpretationes editas jam prætermittam, de qvibus dixi in Codice Apocrypho Novi Test. T. 1. p. 371. *& T. 2. p. 547.

Præter Wolfium Svidæ editionem emendatiorem etiam molitus est *Hadrianus Junius* teste Valerio Andrea in Bibliotheca Belgica p. 109. & Joanne Sambuco in literis ad Junium datis IV. Id. Febr. A. 1564. p. 620. *Tu vero tandem nobis Svidam restitutum, Epithetorum Græcorum explicationes, Nonnum & alia extrudes.* Et qvantum in eo operæ ac studii posuerit, narrat ipse Junius in Epistola ad Arnoldum Birckmannum p. 74. seq. & ad Petrum Bloccium p. 116. *Habeo & Svidam locis termille, qvid ajo imo μυριάκις à me interpolatum & genuinæ lectioni restitutum, cum indicio authorum unde sua mutuatus est.* & in alia data A. 1562. ad Marchionem Anglum p. 173. *Habeo præter alia præ manibus vertendum Svidam, opus ingens & maximi usus ad omnigenam historiarum & rerum multarum abditarum cognitionem, in quo eam navavi operam, qua & mihi honorifica, & utriusque linguæ vetustatisque studiosis cumprimis utilis atque adeo necessaria futura est, nam supra qvinqve aut sex millia locorum ex omnis generis autoribus petita, germanæ lectioni restitui immenso cum labore, quæ citra nostram industriam opem intelligi omnino non possunt.* Sed p. 136. ad eundem Bloccium: *Svidas meus prius quam in manus hominum veniat publici juris factus, biennium aut plus eo elabetur.* De Wolfii Svida sermo videtur esse Junio Epistola ad Gvil. Lindanum p. 267. *Wolfii opera vereor ut illi parum sit futura gloriosa, nisi iis instructus veniat copiis, quas præter me an alius habeat ignoro: nunc illi in mustaceo quæsita gloriola frui aliquantisper liceat.*

De magni *Pearsonii* consilio Mericus Casaubonus notis ad Hieroclem A. 1655. Londini editis p. 181. *Joannes Pearsonius vir doctissimus & in Græcis litteris & libris omnigenus, qvod ex luculentis* Hesychii & Svidæ, *quas dudum molitur editionibus, si vita suppetet, qua dignissimus est, literatis aliquando constabit, eximie versatus.* Svidas Pearsonii manu passim notatus servatur Cantabrigiæ, cujus notis MSS. usus est easqve passim laudat Küsterus. De *Beveregio* autem falsus rumor venit ad Schurtzfleischium, τὸν μακαρίτην qvi in Epistolis arcanis T. 1. p. 5. scripsit A. 1679. *Svidas Beveregii brevi veniet in nostras manus; quem multa diligentia curat vir doctus & laboriosus apud Anglos.*

ſtantes, inter ſe comparavit. Ex tribus enim, qvæ tunc prodierant, Editionibus, Mediolanenſem (qvæ omnium prima eſt, & nonnullis in locis emendatior reliqvis) nunqvam inſpexit: qvæ cauſa eſt, qvare non paucos errores typographicos Editionis Aldinæ, in Editionem Baſileenſem, qvam *κατὰ πόδα* ſecutus eſt, poſtea transfuſos, imprudenter in textum receperit, eoſqve tanqvam variantes codicum MStorum lectiones, magno molimine interdum emendare conetur. Adhæc, cum totum fere Svidæ Lexicon ex fragmentis variorum auctorum, qvorum major pars hodie adhuc exſtat, compoſitum ſit; Portus exiguam plane in inveſtigandis auctoribus, ex qvibus Svidas ſua ſumpſit, diligentiam adhibuit: unde mirum non eſt, ſexcentis in locis Lexici hujus, qvæ non niſi ex auctoribus ſuis illuſtrari & emendari poſſunt, aqvam ei hæſiſſe. Præterea, (qvæ major eſt negligentia) ne ipſum qvidem Svidam ſecum contulit; cum ſæpe contingat, ut eædem ῥήσεις bis, vel ter, apud eum occurrant; hic corruptæ forſan & mutilæ; alibi vero ſanæ & integræ: ut proinde Svidas ex ipſo Svida non raro emendari & illuſtrari poſſit. Hoc cum non obſervaverit Portus, (obſervare autem debuit) ſæpe fit, ut, qvæ uno in loco recte interpretatus fuerat, alibi, vitioſam lectionem ſecutus, ſuiqve prorſus immemor, peſſime vertat, & a ſcopo longe aberret. Ne autem hæc in virum, cujus conatus ſaltem de re literaria bene merendi laudandus eſt, immerito a me dici qviſqvam putet; allatis qvibusdam exemplis rem probare, & omnem calumniandi ſuſpicionem a me amovere conabor.

12. Dixi, Portum Editionem Mediolanenſem nunqvam inſpexiſſe: qvod ex ſeqventibus manifeſtum fiet. In v. Ἄβαρις Editiones Aldina & Baſileenſis habent, χρησμοὺς τοὺς καλουμένους Σκυθίνους; qvam lectionem Portus ſecutus eſt; cum in Editione Mediolanenſi rectius legatur, Σκυθικούς. In eadem voce, pro ἀφάνισαι, Mſti. & Ed. Med. recte exhibent φάνισαι: ad qvem locum Portus: Ἀφάνισαι] *Aldinus codex*, ἰφάνισαι, *utrumqve vitioſum. Scribendum enim* ἠφάνισαι, *ab* ἀφανίζω. Recte qvidem mones Porte: ſed qvid opus fuit manifeſta menda typographica Editionis Baſileenſis in textum recipere, & inutilibus obſervatiunculis Svidam onerare? In v. Ἀρουραία, priores Editt. (ſi Mediolanenſem excipias) habent, ὅτι ἡ ἄρουρα πόδας ἔχειν; qvod Portus vertit, *Rus pedes habere dicitur*; addita nota ſolita N. L. i, e. *Non liqvet.* Si Editionem Mediolanenſem conſuluiſſet, non diu ei de emendatione hujus loci laborandum fuiſſet. In ea enim recte legitur, ὅτι ἡ ἄρουρα πόδας ἔχει ρ': i, e.

i. e. *Arura* (qvæ eſt certa agri menſura, ita dicta) *pedes habet qvinqvaginta:* qvam lectionem non ſolum confirmant Mſti, ſed etiam ipſe Svidas alio loco, nimirum in v. Στάδιον, ubi idem locus repetitur. In v. Γηγενεῖς, in omnibus Editionibus præcedentibus, ſi Mediolanenſem excipias, ante φυσήματι deſideratur vox Γηγενεῖ; ſine qva loci illius ſenſus omnino eſt obſcurus & mutilus. Hæc ratio eſt, qvare Portus falſo exiſtimaverit, verba illa, φυσήματι ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ, & qvæ ſeqvuntur, non pertinere ad v. Γηγενεῖς, ſed alibi eſſe collocanda. Aliter certe ſenſiſſet, ſi inſpecta Editione Mediolanenſi locum hunc unius vocis adjectione ſuppleri & ſanari poſſe intellexiſſet: id qvod etiam ex alio loco Svidæ in v. Σεισμὸς, ubi eadem ῥῆσις repetitur, diſcere poterat. Poſt v. Ἐπηβολος in Editione Baſileenſi & Porti legitur, Ἐπηβολώτατος, προσοικειότατος: ubi nemo non videt, vocem poſteriorem eſſe παρακειμένην, & nullo modo ἐκ παραλλήλου reſpondere poſſe voci Ἐπηβολώτατος. Rectius igitur in Edit. Mediol. cui etiam ſuffragantur Mſti, ſic legitur: Ἐπηβολώτατος. † Ἐπηγάγετο. προσῳκειώσατο. ἰδιοποιήσατο. Nusqvam hic comparet vox adulterina προσοικειότατος, qvam certum eſt, ex voce προσῳκειώσατο eſſe corruptam, & e genuina ſede ſua, qvæ eſt poſt Ἐπηγάγετο, motam, alienum locum in Editione Baſileenſi & Porti hodie occupare. In v. Εἰρύσατο, Editiones Aldina & Baſileenſis mendoſe exhibent ἐπικύφου; qvam lectionem ſecutus eſt Portus: qvi, ſi Editionem Mediolanenſem conſuluiſſet, in qva recte legitur Ἐπικύρου, vidiſſet utiqve, τὸ ἐπικύφου eſſe ſphalma typographicum, & proinde in Textum minime recipi debuiſſe. In v. Ὅμηρος, pag. 301. Edit. Genev. pro ἀφίκετο εἰς γάμον (qvod Portus bona fide vertit, *Venit ad nuptias*) reponendum eſt, ἀφίκετο εἰς Σάμον, i. e. *Venit in Samum*; ut in Mſtis, & Editione Mediolanenſi recte legitur. Poſſem plura hujus generis in medium adferre: ſed cum ex hiſce Lectori abunde patere arbitrer, Portum Edit. Mediolanenſem nunqvam conſuluiſſe, ad alia pergo.

13. Dixi ſecundo, Portum exiguam diligentiam in inveſtigandis auctoribus unde Svidas ſua ſumpſit, adhibuiſſe: qvod omnibus editionem ejus inſpicientibus per ſe manifeſtum eſt. Si enim Ariſtophanem, ejusqve Scholiaſten, Anthologiam Epigrammatum editam, Sophoclem, ejusqve Scholiaſten, Herodotum, Thucydidem, & paucos alios excipias; de reliqvis ſcriptoribus, ex qvibus Lexicon hoc compilatum eſt, Portus ne ſomniavit qvidem. Cæterum, qvantam in hac Editione lucem Svidæ ex diligenti fragmentorum cum ipſis auctoribus, ex qvibus ſumpta

pta sunt, collatione attulerimus, ex Notis nostris Lectori patere poterit.

14. Dixi porro, Portum ne ipsum qvidem Svidam secum contulisse; qvod itidem exemplis qvibusdam in medium allatis probabo.

In v. Διεκωδώνισε priores Editt. habent, διεπείρασε καὶ ἐξηπάτησεν: qvod Portus vertit, *Tentavit, exploravit, periculum fecit. Item, decepit.* Sed pro ἐξηπάτησε scribendum esse ἐξήτασε, non solum res ipsa docet, sed etiam Svidas alio loco, nimirum in v. Κεκωδωνισμένος; ubi in omnibus Editionibus expresse legitur, καὶ διακωδωνίσαι, τὸ ἐξετάσαι.

In v. Θέμιν Portus frustra sese torqvet, dum non animadvertit, pro Βύλετα, vel, ut Editt. Mediol. & Aldina habent, Βύλεται, reponendum esse Βύχετα, ut non solum in Mstis, sed etiam alibi apud Svidam in v. Βύχετα recte legitur. Locum Svidæ, ut in Editt. Basil. & Genev. legitur, & versionem Porti subjungam, ut Lector in rem præsentem qvasi deducatur. Θέμιν, (inqvit Svidas) δικαιοσύνην. Βύλετα, πόλις ἐστὶ τῆς Ἠπείρου, οὐδετέρως καὶ πληθυντικῶς λεγομένη· ἥν φησι Φιλόχορος ὀνομάσθαι διὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐπὶ βοὸς ὀχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖ, κατὰ τὸν Δευκαλίωνος κατακλυσμόν. Portus hæc ita vertit: Θέμιν, *Themin. Hoc nomen justitiam significare vult,* [*i. e. significat. Unde compositum* Θεμίσκυρα, *Themiscyra. Hæc autem*] *urbs est Epiri, qvæ per neutrum genus & pluraliter effertur: qvam Philochorus ait sic appellatam, qvod Themis vecta bove illuc iverit, tempore diluvii Deucalionis.* Nugas agit Portus, dum Lectori persvadere conatur, Svidam hic de Themiscyra urbe loqvi: qvod est ab ejus mente alienissimum. Neqve saniora sunt, qvæ in notis affert; in qvibus locum hunc sic emendare & supplere conatur: Θέμιν. δικαιοσύνην.] *Hæc ita fortasse legenda:* Θέμιν, δικαιοσύνην βούλεται σημαίνειν. ὅθεν Θεμίσκυρα. πόλις δ' ἐστὶ τῆς Ἠπείρου. *Consule Geographos in* Θεμίσκυρα. *Sed* Βύλετα *urbem apud nullos reperio.* Omnia hæc sunt prorsus ἀπροσδιόνυσα, neqve veram istius loci emendationem vel per somnium Portus vidit. Qvam facile autem has tenebras discutere potuisset, si consuluisset Suidam in v. Βύχετα, ubi recte sic legitur: Βύχετα, πόλις ἐστὶ τῆς Ἠπείρου, οὐδετέρως, καὶ πολλαχῶς * (lege πληθυντικῶς, ut in v. Θέμιν) λεγομένη· ἥν φησι Φιλόχορος ὀνομάσθαι, διὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐπὶ βοὸς ὀχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖ, &c. Qvam clara hic omnia? Dicit Suidas, Bucheta esse urbem Epiri, sic dictam, qvod Themis ἐπὶ βοὸς ὀχουμένη, *bove vecta,* illuc venisset: qvam etymologiam voci Θεμίσκυρα minime convenire, nemo est adeo hebes, qvin facile intelligat.

Post v. Ταγήν. ὄν. ὀρ. in prioribus Editt. mendose legitur, Ταγὴν ὁ

* πολλαχῶς pro *pluraliter* à Svida positum esse videtur.

κνισοθήρας. ὁ Ἰούνιος ἦν. Ad qvem locum Portus: *Tagen. ὁ κνισοθήρας Cnissotheras. q. d. nidoris venator. Junius mensis. Legendum videtur ὁ Ἰούνιος μήν. Sed N. L.* Apage nugas istas. Ex ipso Suida in v. φαγεῖν ζῶν constat, legendum esse, ταγηνοκνισοθήρας; qvæ est vox comica, eleganter significans lurconem, vel parasitum, (proprie eum, qvi sartaginis nidorem captat) qvalis erat Junius iste; qvem Portus ridicule in Junium mensem transformat. Eadem vox in v. Ἰούνιος, sed alio modo ante depravata erat. Ibi enim in Editt. prioribus legitur, ταγηνοκνιδοθήρας; in MSS. vero, ταγηνοκνιγοθήρας; unde, unius literæ mutatione facta, veram lectionem ταγηνοκνισοθήρας facile erueris.

In v. Τῷ νῦν λόγῳ, pulchra sententia Polybii (cujus nomen ibi qvidem a Suida reticetur, sed alio loco, qvem mox indicabo, laudatur) pessime corrupta, & mendo non leviter obscurata est. Qvid enim sibi volunt verba ista, ἠτύχηκεν ὡς κεκληρονόμηκε τοιαύτην φήμην? Portus ea sic interpretatus est, *Infelix fuit, postqvam talem famam jure hereditario consecutus est.* Qvam longe a scopo & mente Polybii? Ex MStis, & ipso Suida in v. Τύχη patet, legendum esse, ἡ τύχη κενῶς κεκληρονόμηκε τοιαύτην φήμην: qvorum verborum sensus est, inane esse fortunæ nomen, & omnia, qvæ vulgus ei tribuat, divinæ providentiæ re vera adscribenda esse.

In v. Καρῖνος hodie legitur, γενόμενος ἐν ἐξουσίᾳ καὶ βουλήσεως κύριος ἀνέδειξε τηλικοῦτον κακὸν ἐς τυραννίδα· οὕτω καὶ τοὔνομα τοῖς ἔργοις μακρῷ παρῆλθε, &c. qvem locum non solum omnes Editt. sed ipsi etiam MSti sic mutilatum exhibent: cujus proinde supplendi spes nulla esset (præsertim cum Eunapii historia, unde locum illum depromptum esse ex v. Μακρῷ apparet, non amplius exstet) nisi Suidas ipse hic sibi opem ferret. Ex eo enim in v. Μακρῷ constat, locum hunc sic supplendum esse: Ἀνέδειξε τηλικοῦτον κακὸν ἐς τυραννίδα, ὥστε ἀπέδειξε χρυσὸν τὴν τετραγῳδημένην τυραννίδα. οὕτω καὶ τοὔνομα, &c. Qvorum verborum sensus est: Carinum tam malum & sævum fuisse principem, ut veterum tyrannorum sævitia, cum ejus tyrannide collata, aurum qvasi videretur. Elegans proverbium & freqvens apud Græcos scriptores: qvo etiam idem Eunapius in Excerptis Legationum, ab Hœschelio editis, pag. 13. usus est. Ibi enim de Thracia agens, eam a Scythis tam fœde devastatam esse ait, ὥστε χρυσὸν ἀποδειχθῆναι πρὸς τὰ Θρᾴκια πάθη τὴν Μυσῶν παροιμιώδη λείαν: i. e. *Ut vetus illa Mysorum prædatio, proverbio celebrata, cum hac Thracia vastatione collata, aurum esse videretur.* Sic enim locus hic reddendus est; qvem Cantoclarus ita vertit, ut sensum ejus minime intellexisse appareat.

In

In v. Λευκὴ ἡμέρα refertur mos Scytharum, calculum album vel nigrum, prout rem ex animi sententia, vel secus, gessissent, anteqvam qvieti se darent, in pharetram condendi, ut post illorum mortem ex numero calculorum de prospera vel adversa fortuna, qva in vita usi fuissent, judicari posset. Sed in prioribus Editt. ante μέλλοντας desideratur vox Σκύθας, qvæ totius sententiæ cardo est. Eam proinde loco illi restituendam esse, etiamsi codices Msti non docerent, clare tamen ostenderet Svidas in v. Τῶν εἰς τὴν Φαρέτραν; ubi de eodem Scytharum more agens, expresse inqvit, φασὶ τοὺς Σκύθας μέλλοντας καθεύδειν, &c.

In v. Ἐχέμυθος Svidas inqvit: Εἰς τε συναύξησιν ἀρετῆς, καὶ κακίας μείωσιν ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν. Id est, *Omne suum studium ad augendam virtutem & imminuenda vitia conferebat.* Sed pro κακίας μείωσιν in prioribus Editt. ridicule legitur, κωμῳδίας μείωσιν: qvod Portus, fidus interpres, *comœdiæ imminutionem* vertit. Sana, qvam dixi, lectio apud Svidam alibi tribus diversis in locis occurrit, nimirum in v. Ἰδιώτης, v. Μεῖον, & v. Ὅλην ἐξεκέχυτο: qvod tamen a Porto observatum non fuerat.

In v. Ἠρεῖτο, pro ἐσιτοποιεῖτο legendum est σῖτον ἠρεῖτο; ut in v. Βιτέλλιος, ubi idem locus exstat. Portus, cum hoc non observaret, existimabat loco isti aliqvid deesse; qva de re Lectorem hisce verbis monere voluit. *N. L. Desideratur enim verbum* ἠρεῖτο, *cujus causa hæc videntur allata.* Sed nihil deerit, si, ut diximus, scribatur, σῖτον ἠρεῖτο. Non me qvidem latet, in Excerptis Joannis Antiocheni, ab Henr. Valesio editis, unde locus iste depromptus est, legi ἐσιτοποιεῖτο: sed utra lectio præstet, nunc non disputo. Illud saltem constat, ex mente Svidæ, qvi ῥῆσιν istam sub voce Ἠρεῖτο collocavit, legendum esse, σῖτον ἠρεῖτο.

Ex hisce paucis (sunt autem alia ejus generis qvamplurima) manifestum est, operæ pretium facturum fuisse Portum, si ῥήσεις easdem, qvæ apud Svidam diversis in locis repetuntur, diligentius inter se contulisset.

15. Qvæ autem hactenus dicta sunt, ostendunt, Portum non eam, qvam par erat, diligentiam in adornanda Svidæ editione adhibuisse. Sunt autem alia, haud sane leviora, nec pauciora, in qvibus eruditionem qvoqve & judicium ejus merito desideres. Hoc ut Lectori manifestum fiat, pauca loca ex multis, in qvibus nec accurati interpretis, nec acuti Critici partes implevit, in medium adducam.

In v. Λυκόφρων Svidas ait, Διασκευὴ δ' ἐκ τούτων ἐστὶν ὁ Ναύπλιος: qvorum verborum sensus est, fabulam *Nauplius*, cum recto talo prius non stetisset, a Lycophrone ad incudem revocatam, & denuo in Scena exhibi-

tam fuisse. Διασκευὰς enim, sive διεσκευασμένα δράματα, appellatas fuisse fabulas, a Poetis nova lima perpolitas, & postea in Scena repetitas, accurate ostendit Magnus Casaubonus ad Athenæi lib. III. cap. XXVI. qvem lector consulat. Hinc ergo apparet, qvam parum intellexerit Portus sensum verborum illorum, qvæ sic Latine reddidit: *Ex his vero diasceue, sive historica narratio, est Nauplius.*

In v. Ἐωθὸς Svidas ait: Ἐωθός. χωρὶς τοῦ ι. Ἄρχιππος. καὶ Ἀραρὼς, ἐωθας. καὶ Θουκυδίδης, ἐώθεσαν. Qvem locum Portus sic vertit: Ἐωθός. *Sine* ι. *Solitum, consuetum. Archippus. Et aptatus consuevisti.* Male omnino. Vox enim Ἀραρὼς hic non significat *aptatus*, sed est nomen proprium poetæ, apud qvem Svidas dicit τὸ ἐωθας absqve ι legi, pro εἰωθας; uti τὸ ἐωθὸς, apud Archippum, pro εἰωθός; & apud Thucydidem ἐώθεσαν, pro εἰώθεσαν, reperiatur. De poeta autem Araro Svidas non solum suo loco agit, sed etiam fabulam ejusdem Ὑμέναιον laudat in v. Ἀναθεῖναι; cui loco imperitus aliqvis homo, qvem itidem fugiebat, τὸ Ἀραρὼς ibi nomen proprium viri esse, notam hanc omnino ἀπροσδιόνυσον addidit: ὅτι ἀραρῶς. ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ πρεπόντως· ἀραρὼς δὲ, ἁρμόσας. Cæterum, errorem priori similem Portus commisit in v. Γηρώρας, ubi τὸ Ψελλοῦ vertit, *balbi vel blæsi*; cum ibi sit nomen proprium viri, & Michaëlem Psellum designet.

In v. Νοθεύει, Portus verba hæc Svidæ, ἐν τῇ τοῦ μακαρίτου Λογοθέτου Μεταφράσει, reddit, *In interpretatione beati Historici.* At qvis non videt, in versione retinendum fuisse nomen *Logotheta*, cum manifestum sit, citari illic Μετάφρασιν certi alicujus scriptoris, ab officio, qvo functus fuerat, *Logothetes* dicti. Eundem errorem erravit Portus in v. Ἄβαξι, v. Ἀλκαία, v. Ἀνάμμενες, v. Καταπέλτης, v. Ὑπαγορεῦσαι: in qvibus omnibus locis τὸ Λογοθέτης, *Historicus*; vel *Historiæ Scriptor*, interpretatur. In sola voce Ἐξαπάτη cautior fuisse videtur, ubi nomen *Logotheta* in versione retinuit. Sed hoc non tam certa ratione, qvam casu potius ab eo factum fuisse crediderim.

In v. Αὐτόλυκος priores Editt. Svidæ habent, ἐν τοῖς Χαρωνικοῖς: qvem locum Portus de locis Charonicis, sive speluncis pestiferis intelligendum censebat. Sed non animadvertit, rescribendum ibi esse, ἐν τοῖς Χαιρωνικοῖς, i. e. *tempore belli Chæronensis*: qvæ mutatio levis qvidem est, sed immanem in sensu differentiam parit.

In v. Σοφοκλῆς, Σοφ. Svidas inqvit, Καὶ αὐτὸς ἦρξε τοῦ δρᾶμα πρὸς δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ στρατολογίαν. Qvæ verba Portus sic vertit:

Primum

Primus etiam ipse Tragicas inter se fabularum contentiones instituit: sed non delectum militum. Quæ ἀβλεψία! Adeo nimirum obesæ naris Criticus fuit Portus, ut non animadverteret, pro στρατολογίαν legendum esse τετραλογίαν, & Svidam hic loqvi de notissimo more Tragicorum apud Græcos, qvi τετραλογίᾳ, sive qvaternis fabulis in scena certare solebant. Ab isto ergo more ante recepto Sophoclem Tragicum primum recessisse, & non qvaternis sed singulis fabulis certasse, Svidas hoc loco observat.

In v. Τίς τῇδε Svidas ex Scholiaste Aristophanis refert, eos, qvi olim Diis libaturi essent, ad adstantes dixisse, *Qvis adest?* Eos deinde lingvis faventes respondisse, *Multi & boni.* Svidæ verba hæc sunt: Εἶτα οἱ παρόντες εὐφημιζόμενοι ἔλεγον, πολλοὶ κἀγαθοί. qvæ Portus sic vertit: *Deinde, qui aderant, sese laudantes, dicebant, multique boniqve.* En peritum interpretem, qvi τὸ εὐφημιζόμενοι interpretatur, *sese laudantes;* cum vertendum esse, *lingvis faventes*, vel, *bona verba dicentes*, vix tirones ignorent. Notissimum enim est, veteres existimasse, religionem violari, si qvo tempore sacra peragebantur, verba male ominata proferuntur: unde eos, qvi aderant, vel tacere omnino; vel, si loqvi qvicqvam vellent, bona verba (ut ajebant) dicere oportebat. Utrumqve apud Latinos continetur significatione phrasis *lingvis favere*; cui apud Græcos τὸ εὐφημεῖν, vel εὐφημίζεσθαι respondet.

Alibi Portus vocem εὐφημία non minori errore *beneficentia* interpretatur. Svidæ verba in v. Εὐφημία hæc sunt: Εὐφημίας χαίρειν προτιμᾷ τὴν Λακεδαιμονίων τὸ θεῖον, ὑπὲρ τῶν Ἀθηναίων βωμοὺς σύμπαντας καὶ νεώς, &c. Portus hunc locum sic Latine vertit: *Beneficentiam enim Laconicam Deus pluris facit, qvam universas Atheniensium aras & templa.* Scopum non ferit interpres. Ex iis enim, qvæ de voce εὐφημεῖν & εὐφημίζεσθαι paulo ante diximus, liqvet, τὸ εὐφημία proprie *faventiam*, ut Accii verbo utar, sive, silentium religiosum, vel bona verba, significare. Sensus ergo illius loci est, Deo magis placere Lacedæmoniorum pietatem, & animum religiosum, cujus index & argumentum sit ipsorum εὐφημία, qvam universas Atheniensium aras & templa.

16. Plura de Editione Porti, k) ejusqve nævis, non addam; cum hæc sufficere putem. Venio tandem ad Nostram; in qva qvid a Nobis

 præsti-

k) Huic acri Kusteri de Porti labore censuræ, qvam in diatriba de Svida separatim vulgata similiter tulerat, consentiunt aliorum virorum doctorum ante Kusterum publice de eo edita judicia, ut Reinesii III.7. Var. Lect. & Gisberti Cuperi libro IV. Observationum cap. 12. ubi Portum subinde reprehendunt, Svidæqve loca complura illustrant; *Frigidissimum in-*

κνισσοθήρας. ὁ Ἰούνιος ἦν. Ad qvem locum Portus: *Tagen. ὁ κνισσοθήρας Cnissotheras. q. d. nidoris venator. Junius mensis. Legendum videtur ὁ Ἰούνιος μήν. Sed N. L.* Apage nugas istas. Ex ipso Suida in v. φαγεῖν ζῶν constat, legendum esse, ταγηνοκνισσοθήρας; qvæ est vox comica, eleganter significans lurconem, vel parasitum, (proprie eum, qvi sartaginis nidorem captat) qvalis erat Junius iste; qvem Portus ridicule in Junium mensem transformat. Eadem vox in v. Ἰούνιος, sed alio modo ante depravata erat. Ibi enim in Editt. prioribus legitur, ταγηνοερινθοθήρας; in MSS. vero, ταγηνοκνιγοθήρας; unde, unius literæ mutatione facta, veram lectionem ταγηνοκνισσοθήρας facile erueris.

In v. Τῷ νῦν λόγῳ, pulchra sententia Polybii (cujus nomen ibi qvidem a Suida reticetur, sed alio loco, qvem mox indicabo, laudatur) pessime corrupta, & mendo non leviter obscurata est. Qvid enim sibi volunt verba ista, ἠτύχηκεν ὡς κεκληρονόμηκε τοιαύτην φήμην? Portus ea sic interpretatus est, *Infelix fuit, postqvam talem famam jure hereditario consecutus est.* Qvam longe a scopo & mente Polybii? Ex MStis, & ipso Suida in v. Τύχη patet, legendum esse, ἡ τύχη κενῶς κεκληρονόμηκε τοιαύτην φήμην: qvorum verborum sensus est, inane esse fortunæ nomen, & omnia, qvæ vulgus ei tribuat, divinæ providentiæ re vera adscribenda esse.

In v. Καρῖνος hodie legitur, γενόμενος ἐν ἐξουσίᾳ καὶ βουλήσεως κύριος ἀνέδειξεν τηλικοῦτον κακὸν ἐς τυραννίδα· οὕτω καὶ τοὔνομα τοῖς ἔργοις μακρῷ παρῆλθε, &c. qvem locum non solum omnes Editt. sed ipsi etiam MSti sic mutilatum exhibent: cujus proinde supplendi spes nulla esset (præsertim cum Eunapii historia, unde locum illum depromptum esse ex v. Μακρῷ apparet, non amplius exstet) nisi Suidas ipse hic sibi opem ferret. Ex eo enim in v. Μακρῷ constat, locum hunc sic supplendum esse: ἀνέδειξεν τηλικοῦτον κακὸν ἐς τυραννίδα, ὥστε ἀπέδειξε χρυσὸν τὴν τραγῳδουμένην τυραννίδα. οὕτω καὶ τοὔνομα, &c. Qvorum verborum sensus est: Carinum tam malum & sævum fuisse principem, ut veterum tyrannorum sævitia, cum ejus tyrannide collata, aurum qvasi videretur. Elegans proverbium & freqvens apud Græcos scriptores: qvo etiam idem Eunapius in Excerptis Legationum, ab Hœschelio editis, pag. 13. usus est. Ibi enim de Thracia agens, eam a Scythis tam fœde devastatam esse ait, ὥστε χρυσὸν ἀποδειχθῆναι πρὸς τὰ Θρᾴκια πάθη τὴν Μυσῶν παροιμιώδη λείαν: i. e. *Ut tam illa Mysorum prædatio, proverbio celebrata, cum hac Thracia vastatione collata, aurum esse videretur.* Sic enim locus hic reddendus est; qvem Cantoclarus ita vertit, ut sensum ejus minime intellexisse appareat.

In v. Λευκὴ ἡμέρα refertur mos Scytharum, calculum album vel nigrum, prout rem ex animi sententia, vel secus, gessissent, anteqvam qvieti se darent, in pharetram condendi, ut post illorum mortem ex numero calculorum de prospera vel adversa fortuna, qva in vita usi fuissent, judicari posset. Sed in prioribus Editt. ante μέλλοντας desideratur vox Σκύθας, qvæ totius sententiæ cardo est. Eam proinde loco illi restituendam esse, etiamsi codices Msti non docerent, clare tamen ostenderet Svidas in v. Τῶν εἰς τὴν φαρέτραν; ubi de eodem Scytharum more agens, expresse inqvit, Φασὶ τοὺς Σκύθας μέλλοντας καθεύδειν, &c.

In v. Ἐχέμυθος Svidas inqvit: Εἴς τε συναύξησιν ἀρετῆς, καὶ κακίας μείωσιν ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν. Id est, *Omne suum studium ad augendam virtutem & imminuenda vitia conferebat.* Sed pro κακίας μείωσιν in prioribus Editt. ridicule legitur, κωμῳδίας μείωσιν: qvod Portus, fidus interpres, *comœdiæ imminutionem* vertit. Sana, qvam dixi, lectio apud Svidam alibi tribus diversis in locis occurrit, nimirum in v. Ἰδιώτης, v. Μεῖον, & v. ὅλην ἐξεκέχυτο: qvod tamen a Porto observatum non fuerat.

In v. Ἡρεῖτο, pro ἐσιτοποιεῖτο legendum est σῖτον ἡρεῖτο; ut in v. Βιτέλλιος, ubi idem locus exstat. Portus, cum hoc non observaret, existimabat loco isti aliqvid deesse; qva de re Lectorem hisce verbis monere voluit. *N. L. Desideratur enim verbum ἡρεῖτο, cujus causa hæc videntur allata.* Sed nihil deerit, si, ut diximus, scribatur, σῖτον ἡρεῖτο. Non me qvidem latet, in Excerptis Joannis Antiocheni, ab Henr. Valesio editis, unde locus iste depromptus est, legi ἐσιτοποιεῖτο: sed utra lectio præstet, nunc non disputo. Illud saltem constat, ex mente Svidæ, qvi ῥῆσιν istam sub voce Ἡρεῖτο collocavit, legendum esse, σῖτον ἡρεῖτο.

Ex hisce paucis (sunt autem alia ejus generis qvamplurima) manifestum est, operæ pretium facturum fuisse Portum, si ῥήσεις easdem, qvæ apud Svidam diversis in locis repetuntur, diligentius inter se contulisset.

15. Qvæ autem hactenus dicta sunt, ostendunt, Portum non eam, qvam par erat, diligentiam in adornanda Svidæ editione adhibuisse. Sunt autem alia, haud sane leviora, nec pauciora, in qvibus eruditionem qvoqve & judicium ejus merito desideres. Hoc ut Lectori manifestum fiat, pauca loca ex multis, in qvibus nec accurati interpretis, nec acuti Critici partes implevit, in medium adducam.

In v. Ἀντίφρων Svidas ait, Διεσκευὴ δ' ἐκ τούτων ἐστὶν ὁ Ναύπλιος: qvorum verborum sensus est, fabulam *Nauplius*, cum recto talo prius non stetisset, a Lycophrone ad incudem revocatam, & denuo in Scena exhibi-

tam fuisse. Διασκευὰς enim, sive διεσκευασμένα δράματα, appellatas fuisse fabulas, a Poetis nova lima perpolitas, & postea in Scena repetitas, accurate ostendit Magnus Casaubonus ad Athenæi lib. III. cap. XXVI. qvem lector consulat. Hinc ergo apparet, qvam parum intellexerit Portus sensum verborum illorum, qvæ sic Latine reddidit: *Ex his vero diasceue, sive historica narratio, est Nauplius.*

In v. Ἐωθὸς Svidas ait: Ἐωθός. χωρὶς τοῦ ι. Ἄρχιππος. καὶ Ἀραρὼς, ἔωθας. καὶ Θουκυδίδης, ἐώθεσαν. Qvem locum Portus sic vertit: *Ἐωθός. Sine ι. Solitum, consuetum. Archippus. Et aptatus consuevisti.* Male omnino. Vox enim Ἀραρὼς hic non significat *aptatus*, sed est nomen proprium poetæ, apud qvem Svidas dicit τὸ ἔωθας absqve ι legi, pro εἴωθας; uti τὸ ἐωθὸς, apud Archippum, pro εἰωθός; & apud Thucydidem ἐώθεσαν, pro εἰώθεσαν, reperiatur. De poeta autem Araro Svidas non *solum suo* loco agit, sed etiam fabulam ejusdem Ὑμέναιος laudat in v. Ἀναθεῖναι; cui loco imperitus aliqvis homo, qvem itidem fugiebat, τὸ Ἀραρὼς ibi nomen proprium viri esse, notam hanc omnino ἀπροσδιόνυσον addidit: Ὅτι ἀραρῶς ἐπίῤῥημα, ἀντὶ τοῦ πρεπόντως· ἀραρὼς δὲ, ἁρμόσας. Cæterum, errorem priori similem Portus commisit in v. Γηώργας, ubi τὸ ψελλοῦ vertit, *balbi vel blæsi*; cum ibi sit nomen proprium viri, & Michaëlem Psellum designet.

In v. Νοθεύει, Portus verba hæc Svidæ, ἐν τῇ τοῦ μακαρίτου Λογοθέτου Μεταφράσει, reddit, *In interpretatione beati Historici.* At qvis non videt, in versione retinendum fuisse nomen *Logotheta*, cum manifestum sit, citari illic Μετάφρασιν certi alicujus scriptoris, ab officio, qvo functus fuerat, *Logothetes* dicti. Eundem errorem erravit Portus in v. Ἄβαξι, v. Ἀλκαία, v. Ἀναίμονες, v. Καταπέλτης, v. Ὑπαγορεῦσαι: in qvibus omnibus locis τὸ Λογοθέτης, *Historicus*; vel *Historiæ Scriptor*, interpretatur. In sola voce Ἐξαπάτη cautior fuisse videtur, ubi nomen *Logotheta* in versione retinuit. Sed hoc non tam certa ratione, qvam casu potius ab eo factum fuisse crediderim.

In v. Αὐτόλυκος priores Editt. Svidæ habent, ἐν τοῖς Χαρωνικοῖς: qvem locum Portus de locis Charonicis, sive speluncis pestiferis intelligendum censebat. Sed non animadvertit, rescribendum ibi esse, ἐν τοῖς Χαιρωνικοῖς, i. e. *tempore belli Chæronensis*: qvæ mutatio levis qvidem est, sed immanem in sensu differentiam parit.

In v. Σοφοκλῆς, Σοφ. Svidas inqvit, Καὶ αὐτὸς ἦρξε τοῦ δρᾶμα πρὸς δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι· ἀλλὰ μὴ στρατολογίαν. Qvæ verba Portus sic vertit:

Primus etiam ipse Tragicas inter se fabularum contentiones instituit: sed non delectum militum. Quæ ἀβλεψία! Adeo nimirum obesæ naris Criticus fuit Portus, ut non animadverteret, pro ϛρατολογίαν legendum esse τετραλογίαν, & Svidam hic loqvi de notissimo more Tragicorum apud Græcos, qvi τετραλογίᾳ, sive qvaternis fabulis in scena certare solebant. Ab isto ergo more ante recepto Sophoclem Tragicum primum recessisse, & non qvaternis sed singulis fabulis certasse, Svidas hoc loco observat.

In v. Τίς τῇδε Svidas ex Scholiaste Aristophanis refert, eos, qvi olim Diis libaturi essent, ad adstantes dixisse, *Qvis adest?* Eos deinde lingvis faventes respondisse, *Multi & boni.* Svidæ verba hæc sunt: Εἶτα οἱ παρόντες εὐφημιζόμενοι ἔλεγον, πολλοὶ κἀγαθοί: qvæ Portus sic vertit: *Deinde, qvi aderant, sese laudantes, dicebant multique boniqve.* En peritum interpretem, qvi τὸ εὐφημιζόμενοι interpretatur, *sese laudantes*; cum vertendum esse, *lingvis faventes*, vel, *bona verba dicentes*, vix tirones ignorent. Notissimum enim est, veteres existimasse, religionem violari, si qvo tempore sacra peragebantur, verba male ominata proferuntur: unde eos, qvi aderant, vel tacere omnino; vel, si loqvi qvicqvam vellent, bona verba (ut ajebant) dicere oportebat. Utrumqve apud Latinos continetur significatione phrasis *lingvis favere*; cui apud Græcos τὸ εὐφημεῖν, vel εὐφημίζεσθαι respondet.

Alibi Portus vocem εὐφημία non minori errore *beneficentia* interpretatur. Svidæ verba in v. Εὐφημία hæc sunt: Εὐφημίας χάριν προτιμᾷ τὴν Λακεδαιμονίων τὸ θεῖον, ἤπερ τῶν Ἀθηναίων βωμοὺς σύμπαντας καὶ νεώς, &c. Portus hunc locum sic Latine vertit: *Beneficentiam enim Laconicam Deus pluris facit, qvam universas Atheniensium aras & templa.* Scopum non ferit interpres. Ex iis enim, qvæ de voce εὐφημεῖν & εὐφημίζεσθαι paulo ante diximus, liqvet, τὸ εὐφημία proprie *faventiam*, ut Accii verbo utar, sive, silentium religiosum, vel bona verba, significare. Sensus ergo illius loci est, Deo magis placere Lacedæmoniorum pietatem, & animum religiosum, cujus index & argumentum sit ipsorum εὐφημία, qvam universas Atheniensium aras & templa.

16. Plura de Editione Porti, k) ejusqve nævis, non addam; cum hæc sufficere putem. Venio tandem ad Nostram; in qva qvid a Nobis

 præsti-

k) Huic acri Kusteri de Porti labore censuræ, qvam in diatriba de Svida separatim vulgata similiter tulerat, consentiunt aliorum virorum doctorum ante Kusterum publice de eo edita judicia, ut Reinesii III. 7. Var. Lect. & Gisberti Cuperi libro IV. Observationum cap. 12. ubi Portum subinde reprehendunt, Svidæqve loca complura illustrant; *Frigidissimum in-*

præstitum sit, paucis Lectorem docebimus. Primo, Textum Græcum cum tribus codicibus Mstis Bibliothecæ Regiæ Parisiensis contulimus; qvorum unus (qvem in Notis nostris Mstum A. appellare solemus) optimus est, & qvingentorum saltem annorum vetustatem habet. Hujus præcipue Codicis ope ingentem mendorum numerum ex Svida sustulimus, & non paucas lacunas in eodem supplevimus; ut ex Notis nostris Lectori patere poterit. Alter est MS. B. cum priore nec vetustate nec bonitate comparandus: unde pauciores emendationes nobis suggessit. Tertius est MS. C. secundo deterior: qvi proinde admodum exiguo nobis usui fuit. Præterea usi sumus variantibus lectionibus Msti Vaticani, l) qvas Illustriss. Pearsonius, Magnus ille Episcopus Cestriensis, ad marginem Svidæ sui annotaverat. Sunt eæ pauciores qvidem, sed interdum

terpretem vocat Jacobus Windetus, Svidæ locum explicans in libro de vita functorum statu p. 64. Et Joanne Pearsonio judice, prolegomenis ad Hieroclem, Portus *Suidam adeo infeliciter transtulit, maculisque plurimis aut affectum invenit aut affecit.* Lambecius lib. 2. de Bibl. Vindob. p. 534. *totum Suidæ Lexicon, licet Æmilius Portus illi recensendo, emendando, & Latine vertendo non mediocrem impenderit operam, innumeris tamen adhuc scatet erroribus.* Jacobus Gronovius ad Harpocrationem p. 69. *Suidam igitur relinqvamus Porto, infandis modis corruptum.* Omitto qvæ in eandem sententiam Mericus Casaubonus libro Anglice edito de enthusiasmo c. 3. p. 83. Richardus Bentleius Epistola ad Joannem Millium p. 51. &c. Qvanqvam vero certum est in multis aqvam ei hæsisse, plurimaqve ipsum aliis melius explicanda reliqvisse, tamen in tam vasto opere ac vario qvod tantum laborem in se suscepit boni publici causa, ac pro virili, licet non ubiqve pari felicitate exhausit, gratis potius laudibus proseqvenda qvæ bene observavit ac utiliter, qvam in qvibus cespitavit, insolenter exagitanda existimo.

l) Plures Svidæ MSS. Codices Vaticanos memorat Nic. Alemannus ad Hist. arcanā Procopii p. 121. ubi Svidam à Chalcondyle de Græcis litteris bene merito emendatum laudat. Editio Basileensis cum Variis Lectionibus ex Codice Sfortiano asservatur Romæ in Bibliotheca Barberina. Venetiis exstat Svidas MS. inter libros à Card. Bessarione legatos serenissimæ Reip. & alius Codex in Bibl. SS. Joannis & Pauli. Claudius Dausqveius in limine notarum ad *Basilium* Seleuciensem p. 7. meminit Svidæ MSti in Bibl. Jesuitarum Antvverpiæ, in qvo *nonnulla* desiderata in vulgatis. Eundem codicem contulisse se testatur Andreas Schottus *præf.* ad proverbia è Svidæ Lexico collecta. Lugduni Batavorum in Bibliotheca Academiæ inter libros If. Vossii servatur Codex Svidæ insignis etsi mutilus, cui plurimum tribuit Jacobus Gronovius. Alius Codex MS. Chartaceus Oxoniæ in Collegio Corporis Christi. Ad Codices Regis Christianissimi aliqvoties provocat ex iisqve loca Svidæ emendat Menagius notis ad Laërtium. In tribus illis MSS. qvos Kusterus inspexit, *Σύδας* auctor, ut in Colbertino qvi olim Memmianus fuit, appellatur & in Codice Florentino Mediceo: in qvo ut in Dresdensi tantum epitomen Svidæ continetur, rescissis historicis & nominibus propriis. De hac infra dicturus sum. In Bibl. Cæsarea Vindobonensi excerpta è Svida, auctiora editis, ut exemplo adducto ostendit Lambecius III. p. 103. Alia ex Coisliniana Bibl. excerptis supplet eruditiss. Montfauconus p. 603. sqq.

dum bonæ, & qvæ plerumqve auctoritate Msti Parif. A. confirmantur. Adhæc, fpecimina qvædam variantium lectionum opera amicorum nacti fumus ex codice MS. Colbertino, (qvi eft in Bibliotheca Colbertina Lutetiæ Parifiorum) ex codice Voffiano, qvi nunc eft Lugduni Batavorum, & Antwerpiano Jefuitarum. Sed omnibus iftis codicibus præftat ante dictus MS. Parif. A. qvo meliorem vix in Europa noftra exftare puto.

17. Porro, verfionem Latinam Porti infinitis in locis emendavimus, refecta ubiqve inutili, qva luxuriabat, paraphrafi. Ultimam tamen limam, m) propter temporis anguftiam, ei adhibere non potuimus. Unde, fi qvos forte errores vel reliqvimus, vel ipfi commifimus, eos æqvus Lector nobis facile condonabit; reputans, qvam difficile fit & lubricum, moliri verfionem fragmentorum, qvorum fenfus obfcurus plerumqve eft & mutilus.

In Notis noftris brevitati, qvantum fieri potuit, ftuduimus, idqve operam præcipue dedimus, ut Svidam partim ex Mftis; partim ex Scriptoribus, ex qvibus Fragmenta fumpta funt; & partim ex ingenio emendaremus. Transtulimus autem in Notas noftras ea, qvæ Illuftriff. *Pearsonius*, magnum illud Orbis literati decus, ad marginem Svidæ fui, qvi hic Cantabrigiæ in Bibliotheca Collegii Trinitatis adfervatur, annotaverat: addito ubiqve ejus nomine. Perlegerat Vir ille Magnus Svidam magna cum cura, eumqve cum variis auctoribus diligenter contulerat: unde obfervationes ejus magno nobis ufui fuerunt.

Ex Notis Æmilii Porti ea excerpfimus, qvæ ad rem facere, & alicujus momenti nobis effe videbantur. n) Sunt enim annotationes ejus leviores

m) Kufterus in notis ad Svidam v. Διονύσιος, T. 1. p. 598. *Huc uiqve. Verfionem Porti invitis fane Mufis elaboratam, totam fere induxi, aliamqve in ejus locum fubftitui: fed cum propter magnitudinem laboris & temporis anguftiam eodem tenore ulterius pergere non poffim, interpretationem ejus qvalemcunqve, faltem in articulis longioribus, retinere deinceps conftitui, quod ideo moneo, ne qvis forte hallucinationes & peccata Porti mihi tribuenda putet.* Ad v. ἐξελιγμῶν T. 1. p. 765. *Verfionem Porti hic retinui, non quod eam probarem, fed quia per temporis anguftiam aliter hac vertere non licebat. Quare Lector veniam mihi dabit fpero.* Ad v. Μάρκος, T. 2. p. 500. *Portus locum hunc parum feliciter vertit, ut peritus Lector facile animadvertet. Nos enim ad alia properantes verfionem ejus hic intactam relinquimus.*

n) Si ufum legentium cogites, Kufterus rectius fuiffet facturus, fi ex notis Porti non plerasqve expunxiffet, fed ut initio operis fecit, plures in gratiam lingvæ Græcæ ftudioforum adfcripfiffet: funt enim inter omiffas ab illo aliqvammultæ haud contemnendæ, licet Kufteri judicio leves & tironibus tantum aptæ viderentur.

res plerumqve, & tironibus tantum aptæ; qvibus proinde Svidam onerare noluimus.

III. *Hactenus eruditissimus Kusterus*, in Svidam suum præfatus, qvem per qvadriennium amplius qvod Cantabrigiæ insumsit, incredibili labore, per dies singulos, ut in litteris ad me datis profiteri eum memini, qvatuordecim plerumqve horas illi impensis ita expolivit, ut in editione qvam dixi lucem vidisse Cantabrig. 1705. fol. 3. Volumibus, Svidas jam se usibus lectorum sistat pulchriorem longe, & locis qvamplurimis per singulas paginas emendatiorem qvam in Genevensi, annotatis passim vel ex Personii vel ex propria Kusteri observatione scriptoribus, ex qvibus illa Svidas excerpsit: emendatâ etiam passim versione Porti, & notis additis, judicium & doctrinam editoris ubiqve testantibus. Igitur qvi eum propterea tam aspere reprehendunt o) vel maximos ejus & præclarissimos labores aspernantur, qvod spicilegium aliqvod observationum aliis etiam post se reliqverit, vel non omnia unus viderit, illis merito regerat aliqvis qvod adversario suo Kusterus respondit in Diatribe antiGronoviana p. 6. Si *ipse Svidam edidisses, Domine Professor, an existimas te nullum παρόραμα admissurum, nullumve alienæ industriæ locum relicturum fuisse? Haud sanè id dicere ausis: vel saltim id affirmanti tibi nemo credat - - - Finge igitur, te novem circiter, vel decem millia locorum in Svida, partim ex MSS. partim ex ingenio & collatione aliorum Scriptorum feliciter restituisse, emendasse, & illustrasse (qvod qvidem, si ex ejusmodi ludicris gloriam captare vellem, haud falso de me gloriari possem) annon præclarè te de illo Scriptore meritum esse censeres? Censeres utiqve: & nemo qvidem jure id tibi vitio vertere posset. Qvod si igitur existeret homuncio aliqvis, qvi leviculum supplementum in Svidam ederet, in qvo callide κατορθώματα tua dissimulans (qvasi nihil omnino post alios Editores in Auctorem illum præstitisses) spinas tantùm ex Editione tua studiosè colligeret, & qvacunqve in eâ posset, inepta cum ostentatione carperet & vellicaret;*

o) *Jacobus Gronovius* in tribus maxime scriptis, Kusteri Svidam perstrinxit acerrime, primum edidit nomine suo præterito Lugd. Bat. 1710. 12. hoc titulo: *infamia emendationum in Menandri reliquias*, ubi p. 89. seq. & 157. seq. vitia in versione Porti relicta arguit. Alterum subjecit decretis Romanis & Asiaticis pro Judæis, Josepho lib. XIV. Archæolog. supplendo vulgatis, sub titulo: *Svidæ aliquot loca in litteris* A, B, Γ, Δ, *ab vitiis purgata ex MSS. Codicibus Academiæ Lugduno Batavæ*, ibid. 1712. 8. Tertium denique A. 1713. 8. *Recensio brevis mutilationum quas patitur Svidas in editione nupera Cantabrigiæ A. 1705. ubi varia ejus auctoris loca perperam intellecta illustrantur, emendantur & supplentur.* Kusteri diatribe Anti-Gronoviana prodiit in 12. primum separatim, & inserta Tomo XXIV. Bibliothecæ selectæ Joannis Clerici p. 49. atqve iterum Amstelodami A. 1712. 8. Nonnullæ etiam *Stephani Bergleri* V. C. in emendationes Gronovianas stricturæ leguntur in Actis Eruditor. A. 1713. p. 161. seq.

ret; licèt ipse cæteroqvi nihil unqvam præstitisset, qvod cum Editione tua Svida comparari posset: qvo animo, qvæso, istum cavillatorem ferres?

Est vero aliqvid qvod a præstantissimo Svidæ editore factum nolles, & qvod præter Gronovium in eo notavit etiam *Lambertus Bos*, vir paucis comparandus & cum magno litterarum detrimento extinctus 3. Jan. A. 1717. qvi præclaras suas in Svidam observationes sine ulla obtrectandi Kustero aut famæ ejus detrahendi libidine vulgavit in suis ad scriptores qvosdam Græcos observationibus, in lucem datis Franeqveræ A. 1715. 8. p. 139-201. Nimirum hinc inde loca aliqva Kusterus omisit, qvæ in prioribus Svidæ editionibus legebantur, & licet editor illa putaverit esse ab aliena manu, debebat tamen vel signo aliqvo distincta addere, neqve tot vocibus Svidæ codices truncare, qvæ in sola littera M à laudato Bosio p. 171. notantur hæc:

Μανείην, εὐκτικόν. omissum ante Μάνης.
Μαργαρίτης. ante Μαργαρῖται.
Μαρδόνιος. ante Μαρδοχαῖος.
Μαραίνω, αἰτιατικῇ. ante Μάρης.
Μαυμάχης. ante Μαυμόυσια.
Μεῖς μῆδος. ante Μελαγγεία.
Μελαίνω, αἰτιατικῇ. ante Μελεάγρεια.
Μελίτανος, &
Μελιτρός. ante Μελίφρων.
Μέμβραξ. ante Μεμβράς.
Μενοικεύς. ante Μενοινή.
Μενοινῷος. post Μενοινή.
Μεταβαίνειν γενικῇ. ante Μεταβολή.
Μεταλλάσσειν αἰτιατικῇ. ante Μετὰ Λέσβον.
Μετανίσταμαι γενικῇ, &
Μετάνοια. ante Μεταξύ.
Μετεῖναι. ante Μετιέναι.
Μετρεῖ αἰτιατικῇ. ante Μετρείτω.
Μεσονυξία. ante Μέχρι.
Μεσοῦται. post Μέχρι.
Μὴ ἐλλίπῃς.
Μὴ ἐμβαίνῃ.
Μὴ ἐπιχειρεῖτε. ante Μηθώνη.
Μηϊόσι. ante Μηκάδες.

Μήκοθεν ante Μῆκος φάλαγγος.
Μηκώμεδον ante Μήκων.
Μηλιεὺς καὶ Μήλιοι, ante Μηλιῶν.
Μηνύσαι. &
Μήονος, ἐθνικόν. ante Μὴ οὐχί.
Μητιόωσι. ante Μέτισομαι.
Μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι ante Μὴ πείθου τοῖς διαβάλλουσι.
Μίμησις. ante Μίμαρχος vel Μιμνερμος.
Μιμνήσκω, γενικῇ. &
Μῖμος. καὶ Μιμοῦμαι, αἰτιατικῇ. ante Μισθοφορά.
Μνησθῶ, γενικῇ. ante Μνηστή.
Μολύνω, αἰτιατικῇ. ante Μολυβίς.
Μῦες. ante Μυζεῖ.
Μυστήρ. ante Μυστήρια.

Agnovit ipse Kusterus, minus consulto hoc à se factum, & in *supplemento* suo atque *secundis* qvas parabat *ad Svidam curis* p) omnia illa supplere promiserat, nisi mors inopina & hoc ejus propositum, & emendatiorem multis millenis locis qvam parabat *Hesychii* editionem, atqve tot alios præclaros ipsius conatus intervertisset. Ita enim ipse in diatribe anti-Gronoviana p. 27. *Plus semel Aristarchus mihi objicit, vel potiùs exprobrat, qvòd loca qvædam in mea Editione Svidæ de industria omiserim, qvæ in aliis Editt. reperiantur: ut, scilicet, hac ratione suspicionem Lectori moveat, Editionem meam eatenus saltem reliqvis deteriorem esse, qvòd pauciora illis contineat. At verò uti ubiqve alibi Aristarchus* κατορθώματα *mea qualiacunqve in Svidam, tanqvam mysteria Cereris, religiosè celat; ita & hic pro solito suo candore dissimulat, supplementa, quibus Editionem meam ex MSS. auxi, pondere & numero omissiunculas meas longè vincere. Vide saltem, Lector,* v. Ἔμβαρος, v. Ἔνδοξα, v. Ἐξεμεθύσαντο, v. Ἐπιβάθρας, v. Ἐπιμηθείδης, v. Λίβερνα, v. Μυκώνιος γείτων, *&c. ubi tam fœdos hiatus priorum Editt. ex MSS. supplevi, ut vel unica harum restitutionum omnes omissiones meas facilè redimere possit. Nam & paucissima sunt, quæ de industria omisi, eademqve tam frivola & levia, ut mireris, Lector, si sciveris. Inter hæc, nimirum, sunt vocabula qvædam interpretatione carentia: ut,* Διέπταισαν, αἰτιατικῇ: Καταπλήττω, αἰτιατικῇ: Καταπαλαῖσαι: Καταπατῶ, αἰτιατικῇ: Διακαλύω, αἰτιατικῇ: Παραγράφω, αἰτιατικῇ, *&c. cujus generis qvisqvilias ab otiosis librariis Svidæ additas fuisse, etiamsi MSSti meliores non testarentur, res ipsa clamaret. Et tamen vide, Lector, qvàm indulgens fuerim, qui ne qvidem omnes ejusmodi ineptias*

p) Harum specimen dat in jam dicta diatribe p. 31. sqq.

ineptias abjicere voluerim, sed potiores ex illis retinuerim: ut, ex. gr. vocem * Διαθηγή: *quam in serie sua nudè & sine interpretatione sic positam, quia singularis mihi videbatur, in Editionem meam recepi: licet in 2 MSS. Parif. eam deesse, in schedis meis notassem. Fateor quidem me ad ipsum Suidam hac de re Lectorem non monuisse: sed per festinationem, vel potiùs nimiam rerum, quæ animum meum distrahebat, varietatem, & alia nonnulla, quæ in schedis meis ex MSS. notata habebam, attentionem meam effugisse video. Sic in* Διαβάλλει, *hiatum sententiæ, qui occurrit in verbis illis,* ναῦν διαβάλλειν ἐπιχειροῦντι, *&c. 2 MSS. Parif. eodem modo supplent, quo Cod. Lugdun. & in v.* Ἀστιζόμενος, *itidem 2 MSS. Parif. addunt* ὠρεϊζόμενος: *& in v.* Διατυπῶν *iidem Codd. legunt* μεταπλάττων, *pro* μεταλάττων: *ut schedis meis admoneor. Sed omnia ejusmodi supplementa constitui aliquando publici juris facere; unà cum* Secundis Curis *meis in Suidam; quarum exiguum tantùm specimen inferiùs exhibebo; ut Aristarchum ad simile faciendum excitem, vel potius provocem. Valde enim credibile est, tantum Suidæ amatorem & admiratorem, multas capitales, & (ut sic loqui mihi liceat) sesquipedales in Lexicographum illum habere observationes & emendationes, à longo jam tempore collectas: quas quare tam pertinaciter nobis invideat, ut præter varias lectiones ex Codice Lugdun. depromtas, nihil memoratu dignum ex proprio & domestico penu ad illustrandum Suidam in medium adferat, haud sane capio. Nisi fortè ea, quæ insigniora sunt, secundo supplemento reservaverit: ut imitetur, scilicet, morem ducum bellicorum, qui expeditos & leviter armatos in pugnam præmittere solent, graviore armaturâ subsequente. Et hac quidem conjectura ne me fallat, quàm magno redemtum velim. Novi enim haud pauca adhuc in Suida esse ulcera Chironia, quæ solâ (scilicet) Æsculapii illius manu persanari posse puto.* Idem Kusterus p. 70. non dubitavit diffiteri multas ex variantibus Lectionibus quas ex Cod. MS. Lugd. Gronovius produxit, esse probas & sinceras, itaque eum rogavit, ut si tantum ipsi ab aliis rebus esset otii, cœptam collationem absolveret. Sed hunc A. 1616. d. 19. Octobr. mors literis, jurgiisque exemit.

De Svidæ Epitome MS. & Etymologico inedito.

Qvemadmodum *Hieronymo Wolfio* de qvo supra p. 635. placuit Historica è Svida colligere, sic aliis ante eum venit in mentem, solas, Historicis omissis, ex eodem observationes excerpere Grammaticas, ut *Thomæ* cuidam *Cretensi* (qvi adeo à Thoma Magistro, Thessalonicensi est diversus) cujus liber MStus extat in variis Bibliothecis. De Dresdensi Codice ita Thomas

* Διαθηγή *ordo*, Democriti vox. Supra p. 605. 610.

Reinesius Epistola XLVI. ad Christoph. Adamum Rupertum p. 412. *Suideorum epitome Manuscripta, titulo :* ἀπὸ τοῦ Σούιδα παρεκβολὴ καὶ συνάθροισις λέξεων χρησίμων τῶν μᾶλλον τετριμμένων ἐν λογογράφοις καὶ ῥήτορσι, κατὰ στοιχεῖον διηκριβωμένη. *Cujus autor* Thomas *qvidam* Cretensis ἱερομόναχος, *ut apparet in fine, servatur in Electorali Bibliotheca Dresdæ. Verùm ineptus ἐκλογεὺς, cum contrahere Suidéa vellet, ea prorsum corrupit. Præterqvam enim quod qvamplurima vocabula omisit, cujusque unam solùm significationem, resectis reliquis reddidit, neglexit nomina propria, historica omnia & testimonia scriptorum quos plurimos citat Suidas: quo factum plane est, ut ea nullius sit usus, dignaque ideo ut inter tineas putrescat.* Eadem Epitome MS. in Bibl. Medicea, pluteo LV. scripta manu Petri cujusdam Cretensis A. 6930. hoc est CHristi 1438. Exstat etiam in Bibl. Segvieriana, sive Coisliniana, ex qvo Codice specimina vulgavit eruditissimus Montfauconus p. 231 - 238. testatus esse qvasi compendium Svidæ, non pauca tamen referre qvæ apud Svidam non exstant, & plurima posse ex hoc Lexico apud Svidam loca restitui.

Addit Reinesius : *De altera, qvam* Michaëlis Apostolii, *Byzantii manu ante ducentos annos scriptam in Bibliotheca Palatina Heidelbergæ viderunt, & ab exemplari Suideorum, qvod habemus hodie, multis modis differre ferunt viri docti, viderint alii.* Respicit sine dubio opus à Lexico Svidæ edito penitus diversum, *Etymologicum* adhuc ineditum eodem Svida autore, de qvo Fridericus Sylburgius præfat. ad Etymologicum Magnum : *nonnunqvam etiam Suidæ Etymologicum, Michaëlis Apostolii manu in Creta ἀπὸ πρωτοτύπου πάνυ διεφθαρμένου (ut ipse testatur) exscriptum, ex illustrissimi Electoris nostri* (Palatini) *Bibliotheca mihi communicatum consului.* Hoc Svidæ Etymologicum video etiam laudari à Salmasio ad Historiam Augustam, pluribus locis: & à Cangio in glossario Græco ut in πραισσόριον & alibi. Servatur qvoqve Lugduni Batavorum inter libros qvi fuere Isaaci Vossii, in cujus MStorum Codicum Catalogo Paulus Colomesius ejus fecerat mentionem, Svidæ auctoris nomine præterito, his verbis : *Etymologicum μέγα longe auctius edito, & alius ut videtur auctoris Codex fuit Henrici Stephani,* Sed Jacobus Gronovius monet in Codice illo MS. diserte legi auctoris nomen, τοῦ θαυμασιωτάτου καὶ σοφωτάτου καὶ τεχνοπολυμαθοῦς Σούιδα. Vide ejus emendationes in Svida p. 57. & p. 92. seq. ubi loca duo ex eo adducit, testatus p. 58. codicem nimis minuto charactere esse exaratum, qvam ut oculi ipsius ferrent.

IV.

IV. INDICES SCRIPTORUM
à Svida memoratorum:
I. *Index qui Lexico Svidæ præmittitur.* q)

Τὸ μὲν παρὸν βιβλίον Σουΐδα, οἱ δὲ συνταξάμενοι ἦσαν ἄνδρες σοφοί.

Præsens qvidem liber est Svidæ, qvi vero ipsum composuerunt, viri docti fuerunt, qvorum hæc sunt nomina:

ΕΥΔΗΜΟΣ ῥήτωρ περὶ λέξεων κατὰ στοιχεῖον.

EUDEMUS Rhetor, r) *de dictionibus* ordine alphabetico.

ἙΛΛΑΔΙΟΣ ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου, ὁμοίως.

HELLADIUS s) Theodosii junioris tempore, similiter.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ Αὐγουστοπόλεως τῆς ἐν Φρυ-

EUGENIUS ex Augustopoli in Phry-

Iiii 3

q) Hunc non ab ipso Svida, sed alio nescio qvo fronti Lexici præscriptum esse, parum est credibile, licet id patere legentibus ait Conringius in apologetico contra Borrichium p. 440.

r) Ex omnibus hisce Lexicis in fronte Svidæ memoratis ne unum qvidem editum exstat, solum Eudemi illud ætatem videtur tulisse, atqve in variis Bibliotheeis fertur MStū, qvod Kusterus etiam testatur se evolvisse. Εὐδήμου ῥήτορος περὶ λέξεων ῥητορικῶν, in Bibl. Cæsarea, Regia Paris. Medicea &c. Apud Svidam in Εὔδημος inscribitur περὶ λέξεων αἷς κέχρηνται ῥήτορές τε καὶ τῶν συγγραφέων οἱ λογιώτατοι, laudaturqve tanqvam πάνυ ὠφέλιμον, utilissimum. Sed illud qvod MStum in Bibliothecis dixi exstare, Kusterus putat esse ψευδεπίγραφον, & à Græculo aliqvo recentiore ex aliis Lexicis exiguo cum judicio compilatum & consarcinatum. Fallitur Gaddius qvi T. I. p. 173. Eudemum hunc eundem putat cum Eudemo Rhodio Philosopho Aristotelis discipulo, de qvo dixi lib. 3. cap. 11. ubi etiam de Eudemo Cyprio qvem defunctum Aristoteles dialogo de anima celebravit, nec non de Eudemo tertio, Galeni æqvali, Peripatetico. Diversus etiam fuit Eudemus Pergamenus de qvo Plutarchus in Gracchorum vita p. 830. De aliis Eudemis consulendus Jonsius lib. 1. cap. 15. Qvem vero idem ait Eudemum Oratorem Megapolitanorum, Philopœmenis Magistrum, is in Plutarchi codicibus p. 356. non est Εὔδημος sed Ἔκδημος, Academici Arcesilai discipulus, idem qvi Ἔκδηλος apud eundem in vita Arati p. 1028. 1030.

s) Hic est Helladius Alexandrinus de cujus Lexico Photius Cod. CXLV. qvi ejus iterum meminit Cod. 158. Svidas in Ἑλλάδ. titulum operis refert: λέξεως παντοίας χρῆσις κατὰ στοιχεῖον. Non alius Helladius Grammaticus, cujus apud Socratem mentio lib. V. Hist. cap. 16. Alius vero Helladius Besantinous de qvo supra p. 504. ad Photii Codicem CCLXXIX. Dictus hic Besantinous à patria opido Ægypti in Thebaide, qvæ nomen accepit ab Antinoo Hadriani & Besa Deo, cujus oraculum ibi fuisse testatur Ammianus Marcellinus lib. XIX. cap. 12. Vide ibi notam H. Valesii, Casaubonum ad Spartiani Hadrianum cap. 14. & Claud. Nicasium, ad numum pantheon Hadriani p. 53. Helladii pantomimi mentio in Chronico Malalæ T. 2. p. 98.

γία, παμμιγῆ λέξιν κατὰ στοιχεῖον.

ΖΩΣΙΜΟΣ Γαζαῖος λέξεις ῥητορικὰς κατὰ στοιχεῖον.

ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ Σικελιώτης ἐκλογὴν λέξεων κατὰ στοιχεῖον.

ΛΟΓΓΙΝΟΣ ὁ ΚΑΣΣΙΟΣ, λέξεις κατὰ στοιχεῖον.

ΛΟΥΠΕΡΚΟΣ Βηρύτιος Ἀττικὰς λέξεις.

ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΣ σοφιστὴς ἐπιτομὴν τῶν ΠΑΜΦΙΛΟΥ γλωσσῶν βιβλίων ἐννενήκοντα ἑνός.

ΠΑΚΑΤΟΣ περὶ συνηθείας Ἀττικῆς κατὰ στοιχεῖον.

Phrygia t) *miscellaneam dictionem*, ordine Alphabetico.

ZOSIMUS Gazæus u) *voces Rhetoricas*, ordine Alphabetico.

CÆCILIUS Siculus x) *dictionum delectum*, ordine Alphabetico.

LONGINUS CASSIUS, y) *dictiones*, ordine Alphabetico.

LUPERCUS Berytius, z) *voces Atticas.*

JUSTINUS JULIUS Sophista PAMPHILI *glossarum* librorum XCI. a) *compendium* scripsit.

PACATUS b) *de consuetudine Attica*, ordine Alphabetico.

PAM-

t) Anastasii Imp. temporibus CPoli docuisse testatur Svidas in Εὐγ. ubi alia ejus scripta commemorat. Hermolaus in Epitome ἐθνικῶν Stephani Byz. in ἀνακτόρειον. Εὐγένιος ὁ πρὸ ἡμῶν τὰς ἐν τῇ βασιλίδι (*in urbe Regia*, non ut Tho. Pinedo *in aula Regia* vel ut Berkelius, *regia schola*) σχολὰς διακοσμήσας ἐν συλλογῇ λέξεων. Alius Eugenius Philosophus, Themistii Philos. ac Rhetoris pater, de qvo supra Volum. VIII. lib. V. cap. 18. Alius Eugenius de qvo Photius Cod. XXIII.

u) Zosimus hic ex Gaza sive Ascalone Syriæ, Sophista, ejusdem Anastasii temporibus clarus teste Svida in Ζώσ. De illo qvemadmodum & de aliis Zosimis dictum Volum. VI. p. 612.

x) Cæcilius hic Calantianus Siculus Romæ Augusti temporibus docuit teste Svida in Ἑρμαγόρας. Videndus idem in Καικίλιος, & qvæ de ejus scriptis notant viri docti ad Longinum.

y) De Longino hoc dictum à me lib. IV. cap. 31. ubi inter scripta ejus deperdita è Svida in Λογγ. retuli ἀττικῶν λέξεων ἐκδόσεις β΄ κατὰ στοιχεῖον. & λέξεις Ἀντιμάχου καὶ Ἡρακλέωνος.

z) Lupercum Berytium Grammaticum paullo ante tempora Claudii secundi, qvi ab A. 268. ad 270. imperium tenuit, vixisse è Svida in Λούπερκος cognoscimus. Eustathii tempore jam ejus scripta interciderant, qvæ ex scholiastis tantum se cognovisse testatur ad Dionys. v. 492. Λούπερκός τις ἀνὴρ παλαιὸς ὡς οἱ σχολιασταὶ λέγουσιν. Citat Steph. in Νήρικος.

a) Clariss. Kusterus ita accepit, ac si epitome libris XCI. constitisset, qvod non est verisimile, sed libros Pamphili XCI. sive ut infra XCV. in epitomen Justinus Julius contraxerat. Julius iste, incertum an diversus à Juliano Sophista Cappadoce cujus Lexicon in Rhetores memorat Photius Cod. 150.

b) Hic est Minucius Pacatus Grammaticus, qvi Græco nomine etiam pro Pacato Irenæus dictus

ΠΑΜΦΙΛΟΣ λειμῶνα λέξεων ποικίλων περιοχὴν βιβλίων ἐννενήκοντα πέντε. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ε στοιχείου ἕως τοῦ ω, τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ α μέχρι τοῦ δ ΖΩΠΥΡΙΩΝ ἐπεποιήκει.

ΠΩΛΙΩΝ Ἀλεξανδρεὺς, Ἀττικῶν λέξεων συναγωγὴν κατὰ στοιχεῖον.

PAMPHILUS c) *pratum variarum dictionum* constans libris XCV. Est autem à littera ε usqve ad ω, nam a litera α usqve ad δ ZOPYRIO d) elaboraverat.

POLLIO Alexandrinus e) *dictionum Atticarum collectaneum volumen* ordine Alphabetico.

2. Index Scriptorum, qvorum Svidas notitiam tradit per ordinem literarum.

Abaris Scytha Sevthæ filius χρησμοὺς scripsit σκυθικοὺς, *Oracula Scythica.* γάμον Ἕβρου τοῦ ποταμοῦ, *Nuptias Hebri fluvii.* καθαρμοὺς *lustrationes*, & θεογονίαν prosa & Ἀπόλλωνος ἄφιξιν εἰς Ὑπερβορέους *Apollinis adventum ad Hyperboreos*, carmine.

Abas Sophista, ἱστορικὰ ὑπομνήματα, *commentarios historicos.* τέχνην ῥητορικὴν, *artem Rhetoricam.*

Abron Phryx sive Rhodius, Grammaticus Tryphonis discipulus, libertus, σοφιστεύσας sive qvi Rhetoricam docuit Romæ.

Acacius Patriarcha Cpolitanus.

Acacius ῥήτωρ δεινότατος æqvalis Libanii & Juliani Imp. cujus judicia cum Tusciano Phryge, rhetore insigni, reprehendit.

Acamatius Heliopolitanus, Philosophi affectans nomen, cum rudis esset & imperitus.

Achæus Syracusanus Tragicus scripsit *tragædias decem.*

Achæus Pythodori seu Pythodoridis F. Eretriensis Tragicus, docuit *fabulas XLIV.* vel ut alii *XXX.* vel *XXIV.* qvarum una vicit. Sophocle paulo junior, cum Euripide fabulas edidit ab Olympiade LXXXIII.

Achias Propheta.

Achilles

est, & cujus τὸν κατὰ στοιχεῖον Ἀττικιστὴν laudat Socrates lib. III. Histor. cap. 7. De illo dixi lib. IV. cap. 34. p. 518. seq.

c) Pamphili Alexandrini Grammatici Aristarchei glossæ citantur ab Athenæo, autore magni Etymologici, Eustathio &c. Alia ejus scripta memorat Svidas in Πάμφιλος.

d) Valerius Pollio, Alexandrinus, Diodori Philosophi pater clarus Hadriani tempore, de cujus Lexico Photius Cod. 149. De scriptore plura Svidas in Πωλίων & è recentioribus Jonsius lib. 3. c. 7. p. 246. seq.

Achilles Statius Alexandrinus scripsit τὰ κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα καὶ ἄλλα ἐρωτικά, *de Leucippe & Clitophonte & alia amatoria libris VIII.* Tandem factus Christianus & Episcopus. Scripsit περὶ σφαίρας καὶ ἐτυμολογίας *de sphæra*, & *Etymologia* & ἱστορίαν σύμμικτον, *historiam miscellaneam*, qvæ multorum & magnorum virorum mentionem facit. Stylus ubiqve similis illi qvo in amatoriis utitur.

Acesius Novatianorum Episcopus qvi Concilio (Nicæno) interfuit.

Acron Acigentinus Medicus Xenonis F. Athenis ἐσοφίστευσεν philosophiam docuit Empedoclis tempore, ante Hippocratem scripsit περὶ ἰατρικῆς, *de arte Medica* Dorice. & περὶ τροφῆς ὑγιεινῶν *de salubri victus ratione*. Est hic unus illorum qvi ventorum rationes observaverunt.

Acusilaus Cabæ F. Argivus ex Cercade opido prope Aulidem, Historicus antiqvissimus, scripsit Genealogias æneis usus tabulis *in qvas* ajunt patrem ejus incidisse cum locum qvemdam domus suæ *foderet*.

Acusilaus Atheniensis, Agathocliæ F. qvi Romam tempore Galbæ veniens ex oratoria tantum est lucratus, ut Atheniensibus centum millia drachmarum in fœnore posita reliqverit.

Admeti μέλος & Harmodii, de rebus facilibus, σκολιὰ carmina ad vinum decantari solita.

Adrianus Imp. φύσει φιλόλογος ἐν ἑκατέρᾳ τῇ γλώσσῃ καί τινα πεζὰ καὶ ἐν ἔπεσι ποιήματα παντοδαπὰ κατέλιπε. *natura doctrina amans in utraqve lingva & prosa & carmine scripta omnis generis reliqvit* — βουλόμενος πάντων ἐν πᾶσι περιεῖναι &c. *Cum vellet præstare omnibus, viros in aliqvo studio præstantes oderat. Hinc & Favorinum Gallum & Dionysium Milesium Sophistas opprimere studebat cum aliis modis, tum vero adversariis eorum, hominibus nullius vel minimi pretii extollendis. Hic in Epistola qvadam* &c.

Adrianus Sophista Herodis discipulus, tempore M. Antonini, Athenis æmulus Aristidæ Rhetoris, Romæ Rhetoricam docuit, dictator Epistolarum Commodi Imp. scripsit μελέτας *declamationes*, μεταμορφώσεις *metamorphoses libris VII.* περὶ ἰδεῶν λόγου *de formis orationis libros V.* περὶ τῶν ἐν ταῖς στάσεσιν ἰδιωμάτων *de statuum proprietatibus libros III.* *Epistolas.* & λόγους ἐπιδεικτικοὺς *orationes declamatorias*. Phalarim (orationem) & παραμυθητικὸν *consolatoriam in Celcrem*.

Ædesia Alexandrina, Hermiæ uxor cognata Syriani, filios Ammonium & Heliodorum in philosophia erudiendos curavit à Proclo.

Claudia

Claudius Ælianus ex Præneste Italiæ, summus pontifex & sophista, post Adriani tempora Romæ docuit, *μελίγλωσσος* sive *μελίφθογγος*, *melleæ-lingvæ* sive *melleæ vocis* vir.

Ælianus belli dux Valentis Imp. temporibus *παιδείας οὔτε ἐντὸς ὢν οὔτε ἄμοιρος.*

Κίλλινον, εἶδος θρήνου καὶ ᾠδῆς, genus lamentationis & carminis.

Æneas scripsit *περὶ πυρσῶν, de facibus qvæ in speculis accenduntur*, ut ait Polybius, & *περὶ στρατηγημάτων ὑπόμνημα, commentarium de strategematibus.*

Ænicus Atheniensis, Comicus antiqvæ Comœdiæ. Ex fabulis ejus, *Ἄντεια.*

Æneus (*Αἴνειος*) Sophista, cujus libri, *οἱ μετάβολοι*, qvasi *transmutatores* dicas.

Æschines Charini fartoris F. (al. Lysaniæ) Atheniensis, Sphettius, Philosophus Socraticus, cujus dialogi, Miltiades, Callias, Rhinon, Aspasia, Axiochus, (confer Svid. in *Ἀξίοχος*) Telavges & Alcibiades. Nec non illi qvi vocantur Acephali, ut Phædon, Polyænus, Dracon, Eryxias, de virtute, Erasistratus, Scythici. Hic Æschines in Siciliam ad Dionysium pecuniæ caussa profectus est.

Æschines Atheniensis, Atrometi & Glaucotheæ sive Levcotheæ F. discipulus Alcidamantis Eleatæ, histrio, deinde scriba, postea orator. Hic Ctesiphontis accusator à Demosthene victus Rhodum fugit ibiqve docuit.

Æschylus Atheniensis, Tragicus, Euphorionis F. & frater Aminiæ, Euphorionis & Cynægiri. Certavit Olympiade LXIX. natus annos XLV. Primus auctor fuit ut tragici personis terribilibus & pictis, arbylisqve, sive elatioribus calceis uterentur. Scripsit elegias & tragœdias XC. Vicit octies & vicies: vel ut alii, decies ter. Filios habuit duos tragicos, Euphorionem & Bionem. obiit æt. LVIII. in Sicilia &c.

Æsopus Samius vel Sardianus, vel Mesembrianus vel deniqve Cotyaënsis Phryx, fabularum conditor, à Crœso dilectus (ante Pythagoræ tempora, circa Olymp. XL.) servus Xanthi Lydii: vel Samii Jadmonis, cujus serva erat Rhodopis Thressa, qvæ deinde Sapphonis fratri Charaxo nupsit. Scripsit *τὰ ἐν Δελφοῖς αὐτῷ συμβάντα de iis qvæ ipsi apud Delphos acciderunt, libros II.* Alii ajunt *ἀπομνημονεύματα γεγραφέναι μόνον, fabulas solùm scripsisse.* Delphi Æsopum Phædriadibus præcipitatum rupibus occiderunt Olympiade LIV. &c.

Aetius Antiochenus, magister Eunomii, Paulini Tyrii sectator, hæresiarcha Ario suffragatus: cum discipulis ex Categoriis Aristotelis dis-

 seruit,

Anacharsis Gnyri F. Scytha, Philosophus, frater Καδυΐα Cadviæ Scytharum Regis, matre Græca natus, scripsit *νόμιμα Σκυθῶν δι' ἐπῶν, de legibus & institutis Scytharum* versu heroico. *περὶ εὐτελείας τῶν εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, de frugalitate vitæ humanæ*, poëma heroicum versibus DCCC. Ancoram & rotam figlinam invenit, vixitqve temporibus Crœsi &c.

Anacreon Tejus Lyricus, Scythini, (al. Eumeli, Parthenii vel Aristocriti) filius dialecto Jonica scripsit *elegias*, *παροίνια μέλη* sive *carmina qvæ inter pocula cantabantur* & *jambos*, & qvæ vocantur *Anacreontica*. Vixit tempore Polycratis Samii Tyranni circa Olymp. LII. (alii LXII. tempore Cyri & Cambysæ.) Teo pulsus ob Histiæi seditionem Abdera urbem Thraciæ migravit.

Anastasius Imp. hæreticus.

Anaxagoras, Sophista (i. e. Philosophus) Hegesibuli F. Clazomenius, cognominatus *νοῦς* sive *Mens*, Periclem licet causæ suæ nactus patronum Athenis pulsus, Lampsaci vitam finivit inedia &c. vide infra in Ἀπολλώνιος.

Anaxandrides Anaxandri F. è Camiro Rhodius, vel ut alii Colophonius ludis Philippi Macedonis Olymp. 101. interfuit, scripsitqve Comœdias LXV. ex qvibus vicit X. Primus amores in scenam introduxit.

Anaxilas Comicus Poëta.

Anaximander Praxiadæ F. Milesius Philosophus, cognatus, discipulus & successor Thaletis. Primus æqvinoctium invenit, & solstitia & horologia, & terram in medio mundi sitam esse. Gnomonis etiam usum introduxit, & *γεωμετρίας ὑποτύπωσιν ἔδειξεν*, Geometriæ institutionem tradidit. Scripsit *περὶ φύσεως, de natura rerum: γῆς περίοδον, descriptionem terræ, περὶ τῶν ἀπλανῶν καὶ σφαιρῶν, de stellis fixis & sphæram*, aliaqve.

Anaximander Anaximandri F. Milesius, junior, historicus temporibus Artaxerxis Mnemonis. Scripsit *συμβόλων Πυθαγορείων ἐξήγησιν, symbolorum Pythagoricorum interpretationem.*

Anaximenes Eurystrati F. Milesius Philosophus, discipulus & successor Anaximandri Milesii, vel ut alii, Parmenidis. Vixit Olympiade LV. qvo Cyrus Crœsum regno exuit.

Anaximenes Aristoclis F. Lampsacenus, orator & discipulus Diogenis Canis, & Zoili Amphipolitani Grammatici, præceptor Alexandri Macedonis, à qvo patriæ suæ veniam & salutem impetravit. Theopompo in

odium

odium adducendo librum vulgavit sub illius nomine adversus Athenienses & Lacedæmonios, συγγραφὴν λοίδορον ἐς τὸ ἀκριβέστατον μιμησάμενος, historiarum Theopompi maledicū stylum accurate imitatus.

Andocides Atheniensis, Leogori F. unus ex decem Oratoribus, genus ducens à Telemacho Ulyssis F. & Nausicaa, ut tradit Hellanicus.

Androclides, Synesii Lydi Philadelphiensis F. tempore Porphyrii Philosophi docuit.

Andromachus ex Neapoli Syriæ Sophista, Zonæ vel Sabini F. docuit Nicomediæ temporibus Diocletiani Imp.

Androtion Andronis F. Atheniensis orator & demagogus, Isocratis discipulus.

Angelius Valentis tempore, Episcopus CPol.

Anniceris auctor sectæ Anniceriæ, tempore Alexandri M. Cyrenæus, Philosophus Epicureus factus etsi Parabatæ fuisset discipulus qvi audiverat Aristippum. Frater Anniceridis Nicoteles Philosophus. Discipulus celebris, Posidonius.

Antigenides Satyri F. Thebanus Musicus, tibicen Philoxeni. Scripsit μέλη, *carmina* (modulis animata musicis.)

Antimachus Colophonius Hyparchi F. Grammaticus & Poëta. Panyasidis Poëtæ non servus sed illius & Stesimbroti auditor, vixit ante Platonem.

Antimachus Heliopolitanus Ægyptius, qvi scripsit Κοσμοποιΐαν versibus heroicis 3780.

Antimachus poëta melicus, dictus ψεκάς perinde ut * Olympicus qvidam, qvod discipulos suos inter disserendum conspergeret ac minutim conspueret. Decretum fecit, neminem in scena nominatim à Comicis perstringendum.

Antiochus Cilix Cynicum se philosophum simulans & honoribus auctus à Severo & Antonino ad Tiridatem transfugit.

Antipater Joalai F. discipulus Aristotelis, Alexandri M. dux & deinde Rex Macedoniæ, reliqvit Epistolarum σύγγραμμα libris duobus, & Historiam τὰς Περδίκκου πράξεις Ἰλλυρικάς.

Antipater Nicolai Damasceni historici pater, eloqventia pollebat qva neminem læsit, patriæ & civibus profuit.

Antiphanes Atheniensis Comicus, junior Panætio.

Antiphanes Carystius Trani F. Thespidis Tragici tempore, Comicus antiqvior.

* ita Ψεκάδες dicti recentiori ætate Alciatus & Malherba.

Antiphanes Demophanis vel Stephani F. Smyrnæus vel ex Dionysii sententia Rhodius, Comicus mediæ Comœdiæ, ex servitute manumissus claruit circa Olymp. XCIII. scripsit Comœdias CCCLXV. vel ut alii CCLXXX. vicitqve decies ter. Filium habuit Stephanum Comicum. obiit in Cio, piro forte percussus, anno ætatis LXXIV.

Antiphon Atheniensis τερατοσκόπος prodigiorum conjector, poëta epicus & sophista: dictus λογομάγειρος qvasi *sermonum coqvum* dixeris. Eundem esse puto qvem paullo post ὀνειροκρίτην Svidas vocat & περὶ κρίσεως ὀνείρων *de somniorum judiciis* ait scripsisse.

Antiphon Sophili F. Atheniensis, populo Rhamnusius, cognomine Nestor, post Gorgiam in forensi dicendi genere excelluit, Magister Thucydidis.

Antisthenes patre cognomine, Atheniensis: ex Oratore Philosophus Socraticus, Peripatecicus primum dictus deinde in Cynosarge docuit Cynicæ sectæ princeps, Diogenis Cynici præceptor. Scripsit tomos X, primum Magicum, in qvo narrat de Zoroastre sapientiæ repertore. Hunc Aristoteli qvidam, alii Rhodioni tribuunt.

Antonius Alexandrinus Gazæ & Byzantii causas egit, sacris alioqvi maxime deditus, ita ut Gazam redderet religiosiorem.

Apelles Colophonius, Pythii F. Ephori Ephesii & Pamphili Amphipolitani discipulus, pictor celebris, ab Ephesiis civitate donatus, frater Ctesiochi pictoris.

Apelliconis Teji Bibliotheca à Sylla in potestatem redacta.

Aphareus Atheniensis Orator, filius Hippiæ Sophistæ & Plathanes, Isocratis privignus (πρόγονος) clarus circa Olympiadem XCV. eodem qvo Plato tempore.

Appianus sive Apianus scripsit Romanam historiam τὴν καλουμένην βασιλικὴν - - Ῥωμαϊκοὺς λόγους ἐννέα &c.

M. Apicius &c.

Apion Plistonicis F. cognomento Mochthus, Ægyptius sive Cretensis, Grammaticus, discipulus Apollonii Archibii, & Euphranoris centenario majoris & Didymi. Docuit Romæ Tiberii & Claudii ætate, successor Theonis Grammatici, æqvalis Dionysii Halicarnassei. Scripsit ἱστορίαν κατ᾽ ἔθνος *historiam de singulis gentibus*, aliaqve.

Apollinaris Laodicenus tempore Constantii & Juliani, Grammaticus Philosophus & Poëta scripsit *contra Porphyriũ libros* XXX, & versibus Græcis Heroicis πᾶσαν τὴν τῶν Ἑβραίων γραφὴν, totum vetus Testamentum reddidit.

reddidit. Epistolas item scripsit & multos in S. Scripturam commentarios. Idem hæreticus, filius Apollinaris Alexandrini.

Apologus Alcinoi ἐπὶ τῶν φλυαρούντων, de iis qvi futili & prolixo sermone utuntur.

Apollodorus Atheniensis Comicus, fabulas scripsit XLVII. Vicit qvinqvies.

Apollodorus Gelous Comicus, Menandri æqvalis. ejus dramata: ἀποκαρτερῶν ἢ φιλάδελφοι, Δευσοποιός, Ἱέρεια, γραμματειδιοποιός, Ψευδαίας, Σίσυφος, Αἰσχρίων.

Apollodorus Tarsensis, Tragicus cujus dramata: ἀκανθοπλὴξ, τεκνοκτόνος, ἕλληνες, Θυέστης, ἱκέτιδες, Ὀδυσσεύς.

Apollodorus Atheniensis, Asclepiadis F. Grammaticus, Panætii Rhodii Philosophi & Aristarchi Grammatici discipulus, primus usus tragiambico carminis genere, ἦρξε δὲ πρῶτος τῶν καλουμένων τραγιάμβων.

Apollonius Tyanensis, Philosophus Apollonii F. temporibus Claudii, Caji & Neronis usqve ad Nervam clarus. Scripsit τελετὰς *initia sive de sacrificiis.* Διαθήκην, *testamentum.* χρησμοὺς, *oracula.* Ἐπιστολὰς, *Epistolas.* Πυθαγόρου βίον, *vitam Pythagoræ.* Vitam Apollonii scripsit Philostratus &c.

Apollonius Tyaneus Philosophus junior temporibus Hadriani Imp. teste Agresphonte ἐν τῷ περὶ ὁμωνύμων.

Apollonius Alex. cognomento dyscolus, pater Herodiani Grammatici τοῦ τεχνογράφου scripsit 1) περὶ μερισμοῦ *de partitione partium Orationis libros IV.* 2) περὶ συντάξεως *de constructione partium orationis libros IV.* 3) *De verbo* sive ῥηματικὸν *libris V.* 4) *De verbis derivatis in μι desinentibus.* 5) *De nominibus sive* ὀνοματικόν. 6) *De nominibus per varias dialectos.* 7) *De nominum fœmininorum casu recto.* 8) *De paronymis.* 9) *De comparativis.* 10) *De dialectis Dorica, Jonica, Æolica, Attica.* 11) *De figuris Homericis.* 12) περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας, *de historia commentitia.* 13) *De affectionibus,* περὶ παθῶν. 14) περὶ τόνων κατηναγκασμένων, *de tonis coactis libros duos.* 15) περὶ τόνων σκολιῶν, *de tonis obliqvis.* 16) περὶ προσῳδιῶν *de accentibus libros V.* 17) περὶ στοιχείων, *de elementis sive litteris.* 18) *de præpositionibus.* 19) περὶ τῶν Διδύμου πιθανῶν, *de Didymi probabilibus.* 20) *de compositione.* 21) *de iis qvæ duobus modis efferuntur.* 22) *de vocula* τίς. 23) *de generibus.* 24) *de spiritibus.* 25) *de possessivis,* 26) περὶ συζυγίας *de conjugatione.*

Apollonius Archebuli sive Archebii F. scripsit de dictionibus Homericis, ordine alphabetico.

Apollo-

Apollonius Aphrodisiensis, summus sacerdos & historicus scripsit Καρικὰ sive *Historiam Caricam*. Περὶ Τράλλεων *de Trallibus*. Περὶ Ὀρφέως καὶ τῶν τελετῶν αὐτοῦ. *De Orpheo & ipsius sacris*.

Apollophanes Atheniensis, Comicus antiqvus cujus dramata: Δάλις, Ἰφιγέρων, Κρῆτες, Δανάη, Κένταυροι.

Aqvila Philosophus scripsit σχόλια λογικὰ περὶ συλλογισμῶν.

Aqvila Grammaticus. Musicus.

Araros Atheniensis, Comicus filius Aristophanis Comici, qvi primum docuit Comœdias Olympiade 101. Ex dramatibus ejus sunt: Καινεύς, Καμπυλίων, Πανὸς γοναὶ, Ὑμέναιος, Ἄδωνις, Παρθενίδιον.

Aratus Solensis Cilix Athenodori F. auditor Menecratis Grammatici Ephesii, Philosophorum Timonis & Menedemi. Vixit Olympiade CXXIV. familiaris Antigono Gonatæ, Regi Macedoniæ, Demetrii *poliorcetæ* filio, æqvalis Antagoræ Rhodii & Alexandri Ætoli, fratres habuit Myrin, Calondam & Athenodorum. Poëta epicus scripsit Φαινόμενα, in qvibus initium admirabile & Homeri felix imitatio. *Hymnos in Panem*, Σπονδοφόρους, Παίγνια, Ἀστρολογίαν καὶ ἀστροθεσίαν. Σύνθεσιν Φαρμάκων, θηριακῶν ἐπιτήδεια. Ἀνθρωπογονίαν. Ἐπιθυμικόν. εἰς Θεόπροπον (epicedium) εἰς Ἀντίγονον. Ἠθοποιίας. Ἐπιστολάς. Ἐπιγράμματα *in Philam* Antipatri filiam, Antigoni uxorem. Ἀναλογικήν. *In Pausaniam* Macedonem. *Epicedium Cleombroti*. Διόρθωσιν Ὀδυσσείας *emendationem Odyssea*. & *Epistolas* oratione soluta.

Archedicus κωμῳδιογράφος qvi contra Democharem Demosthenis sororis filium scripsit.

Archelaus Apollodori vel Midonis F. Milesius, Philosophus Physicus, primus ex Jonia Physiologiam in Græciam introduxit, discipulus Anaxagoræ, præceptor Socratis & Euripidis: scripsit Physiologiam & alia nonnulla. Nihil justum vel turpe natura esse docuit, sed instituto omnia.

Archelaus Coloniæ presbyter, contra qvem scripsit Basilius Irenopolis Episcopus.

Archiadas Theagenem ob facultates amissas consolans. *(ex Damascio)*

Archias φυγαδοθήρας qvi oratores fuga sibi cupientes consulere, venatus est ut Antipatro traderet.

Archibius Apollonii F. Grammaticus, scripsit ἐξήγησιν *Epigrammatum Callimachi*.

Arch-

Archibius Ptolemæi F. Leucadius vel Alexandrinus Grammaticus ex eorum numero qvi Romæ usqve ad Trajani Imp. tempora docuerunt.

Archigenes Philippi F. Apameensis Syrus, Medicus Agathini discipulus qvi Romæ Trajani tempore artem Medicam exercuit. Vixit annos LXXIII. scripsitqve multa Medica Physicaqve.

Archilochus maledicus, alioqvi insignis Poëta qvem à Calonda interfectum Pythia ulta est &c.

Archimedes Trallianus Philosophus scripsit *ὑπόμνημα commentarium in Homerum: & Mechanica.*

Archippus Atheniensis Comicus antiqvus qvi semel vicit Olympiade XCI.

Archytas Tarentinus Hestiæi F. aut Mnesarchi vel Mnasagoræ, Philosophus Pythagoricus qvi Platonem servavit, cum eum ad mortem qværeret Dionysius tyrannus. Empedoclis discipulus Philosophiam docuit multosqve libros scripsit. Inventor *πλαταγῆς* sive crepitaculi. *Τῷ κοινῷ τῶν Ἰταλιωτῶν προέστη στρατηγὸς αἱρεθεὶς αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν περὶ ἐκεῖνον τὸν τόπον Ἑλλήνων. Communi Italiotarum præfuit, Dictator à civibus & vicinis Græcis creatus.*

Ariani Psathyriani &c.

Arignote Samia discipula Pythagoræ & Theanus, Philosopha Pythagorica. Scripsit *Bacchica* sive *τελετὰς Διονύσου*, & *de Cereris Mysteriis*, nec non *Epigrammata*. Fertur etiam illius sub nomine *liber sacer*, *ἱερὸς λόγος*.

Arion Cyclei F. Methymneus Lyricus vixit Olympiade XXXVIII. Qvidam Alcmanis filium tradidere. Scripsit *ᾄσματα cantica* & *προοίμια hymnos* ad versus heroicos bis mille. Dicitur tragici modi inventor fuisse & primus chorum instituisse & dithyrambum cecinisse & ita nominasse qvod à choro canitur, & satyros introduxisse versibus loqventes.

Aristarchus *θέσει* (habitatione) Alexandrinus, *φύσει* (gente) Samothrax Aristarchi F. clarus Olymp. CLVI. tempore Ptolemæi Philometoris cujus filium erudiit. Fertur scripsisse ultra DCCC. libros *ὑπομνημάτων* sive commentariorum. Discipulus Aristophanis Grammatici, cum Cratete Pergameno Pergami sæpe concertavit. Discipulos habuit Grammaticos circiter XL. Annos natus LXXII. in Cypro aqva intercute laborans necem sibi inediâ conscivit relictis filiis Aristarcho & Aristagora, nullius ingenii, ex qvibus Aristarchum venditum Athenienses redemerunt.

Aristarchus Tegeates Tragicus, æqvalis Euripidis qvi primus dramata ad illam prolixitatem produxit, docuit tragœdias LXX, vicit duabus.

Obiit centenario major. Morbo cum laboraſſet, Æſculapio pro reſtituta valetudine drama Ἀσκλήπιον dedicavit.

Ariſteas Democharidis aut Canſtrobii F. Proconneſius, Poëta Epicus, ſcripſit τὰ Ἀριμάσπεια καλούμενα ἔπη, *carmina Arimaſpea* ſive Hiſtoriam Arimaſporum Hyperboreorum libris III. & ſoluta oratione nonnulla, & *Theogoniam* verſibus mille.

Ariſtides Adrianenſis ex Adrianis Myſiæ ſive Bithyniæ Sophiſta Polemonis Smyrnæi Rhetoris diſcipulus, filius Eudæmonis Philoſophi, flaminis Dialis in patria ſua. Athenis Herodem & Pergami Ariſtoclem audivit, floruitqve Antonini Imp. tempore & vitam usqve ad Commodum produxit. Orationes ejus qvam plurimæ, aliæ apud alios circumferuntur.

Ariſtippus Aritadæ F. Cyrenæus Philoſophus, Socratis auditor, ſectæ auctor Cyrenaicæ, primus Socraticorum qvi mercedem à diſcipulis exegit. Xenophonti infeſtus, auſteritatis Antiſthenis deriſor. A Diogene ipſe dictus κύων βασιλικός. Plura ejus feruntur Apophthegmata &c. Audivit eum Arete filia, cujus filius Ariſtippus junior, metrodidactus. Hujus auditor Theodorus dictus atheus, mox Deus. Theodorum Antipater, Antipatrum Epitimedes Cyrenæus, Epitimedem Parabates, Parabatem Hegeſius Piſithanatus, Hegeſiam Anniceris, non ille qvi Platonem redemit.

Ariſto Platonis Pater. &c.

Ariſto Lembus qvi librum Herodiani, ἡ καθόλου (ſcil. τέχνη) inſcriptum in compendium redegit Danaoqve inſcripſit.

Ariſtocles Meſſenius, Philoſophus Peripateticus ſcripſit περὶ Φιλοσοφίας *de Philoſophia libros X.* in qvibus omnes Philoſophos & ipſorum opiniones recenſet. Πότερον σπουδαιότερος Ὅμηρος ἢ Πλάτων. *utrum Homerus præſtantior an Plato.* Τέχνας ῥητορικάς. *Artem Rhetoricam.* περὶ Σαράπιδος. *De Sarapide.* Ἠθικά *De moribus libros IX.*

Ariſtocles Lampſacenus Philoſophus Stoicus ſcripſit ἐξήγησιν τῶν Χρυσίππου περὶ τοῦ πῶς ἕκαστα λέγομεν καὶ διανοούμεθα, *enarrationem in Chryſippum de ratione qua ſingula eloqvimur & cogitamus, libris IV.*

Ariſtocles Pergamenus Sophiſta qvi Trajani & Adriani temporibus vixit. Scripſit *Artem Rhetoricam. Epiſtolas. De Rhetorica libros V.* Μελέτας *declamationes.* Πρὸς τὸν βασιλέα ἐπὶ τῇ διανεμήσει τοῦ χρυσίου. *Ad Imperatorem de auri diſtributione.*

Ariſtogenes Thaſius Medicus libros XXIV. ſcripſit, in qvibus præſtantiora judicata

judicata sunt περὶ διαίτης *de victus ratione*, περὶ δυνάμεως, *de facultate*, περὶ δακετῶν, *de venenatis animalibus*, περὶ σπέρματος *de semine*, ὑγιεινὸν *de valetudine tuenda*, Ἐπιστολικὰ *quæsita per Epistolas*. Ἐπιτομὴ φυσικῶν βοηθημάτων πρὸς Ἀντίγονον. *Naturalium remediorum compendium ad Antigonum.*

istogenes Cnidius, Medicus, servus Chrysippi Philosophi, & Antigoni Gonatæ Medicus.

istogiton Cydimachi (Scydimi) vel Lysimachi F. Atheniensis, Rhetor, matre libertina, propter impudentiam *Canis* cognominatus & ab Atheniensibus interfectus &c. Scripsit Orationes, *Apologiam adversus Demosthenem* belli ducem: *adversus Lycurgum*, *adversus Timotheum*, *adversus Timarchum*, *adversus Hyperidem* (qvem ob decretum post cladem Chæronensem factum actione τῶν παρανόμων persecutus est sed frustra) *adversus Thrasyllum*, & ὀρφανικὸν sive *orationem pro pupillis*.

stomenes Atheniensis Comicus τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας Κωμῳδίας ex iis qvi antiqvæ Comœdiæ proximi fuere, belli Peloponnesiaci tempore Olymp. LXXXV. Dictus θυροποιός.

stonicus Alexandrinus Grammaticus scripsit περὶ τῶν σημείων *de notis Criticis in Theogonia Hesiodi*, & libros VI. τῶν τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας ἀσυντάκτων ὀνομάτων, *de nominibus in Iliade & Odyssea qvæ à communi constructione recedunt.*

tonymus Comicus tempore Ptolemæi Philadelphi & Philopatoris, & post Apollonium (Rhodium) Bibliothecæ Regiæ præfuit annum agens LXIV. Cum fugam moliretur ad Eumenem, conjectus est in carcerem, & post aliqvod tempus emissus, obiit ex stranguria anno ætatis LXXVII. Scripta ejus permulta sunt, ex Comœdiis ejus ab Athenæo citatur ἥλιος ῥιγῶν *sol algens*.

tophanes Byzantius Grammaticus filius Apellis qvi ordines duxit, discipulus Callimachi & Zenodoti, qvorum hunc juvenis, illum puer audivit, & præterea Dionysii Jambi & Euphronidæ Corinthii sive Sicyonii. Vixit Olympiade CXLV.

ophanes Rhodius sive Lindius, (aliis Ægyptius, aliis Camirensis) civitate Atheniensis, Comicus filius Philippi, in scena certavit Olympiade CXIV. tetrametri & octametri inventor. Filios habuit Ararotem, Philippum & Philetærum Comicos. Qvidam ἀπόδουλον, libertum fuisse tradiderunt. Dramata ejus sunt LIV. ἅπερ δὲ περιέχαμεν,

qvæ autem tractavimus sive in qvas commentati sumus * *Acharnenses, Ranæ, Pax, Ecclesiazusæ, Thesmophoriazusæ, Equites, Lysistrata, Nubes, Aves, Plutus, Vespa.*

Aristoteles Nicomachi & Phæstidis F. (Nicomachus autem Medicus fuit ex Asclepiadarum genere, à Nicomacho Machaonis filio oriundus) ex Stagira urbe Thraciæ Philosophus, discipulus Platonis, τραυλὸς τὴν φωνήν, balba voce. Fratres habuit Arimnestum & Arimnestem, filiamqve ex Pythiade (Hermiæ Evnuchi Atarni in Troade Principis filia) ipsi natam qvæ tribus maritis nupsit liberorumqve aliqvot mater ante patrem decessit. Habuit & filium Nicomachum ex Herpyllide concubina. &c. præfuit per annos XIII. Peripateticæ Philosophiæ ita dictæ διὰ τὸ ἐν περιπάτῳ ἤτοι κήπῳ διδάξαι qvoniam in Peripato sive horto docuit Aristoteles, relicta Academia *in qva Plato* docuerat. Natus est XCIX. Olympiade: & Chalcide, *hausto aconito* obiit, qvia in jus vocabatur qvod Pæanem in Hermiam Evnuchum scripserat. Alii ajunt ex morbo discessisse annos natum LXX. Timæus Aristotelem omnibus proscindit convitiis: sed aliorum judicio τῆς φύσεως γραμματεὺς *Naturæ scriba* fuit, τὸν κάλαμον ἀποβρέχων εἰς νοῦν *qvi calamum in mentem intinxit*, qvemqve nihil fugit rerum utilium abstrusiorumqve.

Aristoxenus Mnesiæ Spinthari Musici Tarentini F. Apud Mantineenses operam dedit Philosophiæ & Musicæ, auditor patris, & Lampri Erythræi, Xenophili Pythagorei & deniqve Aristotelis, qvem defunctum convitiis insectatus est qvod scholæ successorem Theophrastum reliqvisset non se, cujus tam magna esset inter auditores ipsius gloria. Æqvalis fuit Dicæarchi Messenii ab Olympiade CXI. Conscripsit Musica, Philosophica, Historias & omnigenæ eruditionis libros CCCCLIII. Alius Aristoxenus Cyrenæus luxui adeo deditus ut lactucas in horto suo vesperi mulso rigaret, dicens virides *inde placentas* sibi enasci.

Arnuphis Ægyptius Philosophus qvi Romanis siti laborantibus præsente Marco Antonino Imp. dicitur arte coëgisse nubes & imbrem conciliasse. Alii ajunt hoc effecisse Julianum Chaldæum.

Arrhesius Monachus.

Arrianus Poëta Epicus versibus Græcis heroicis Georgica Virgilii reddidit, scripsit-

* Sunt verba scholiastæ Aristophanis, ad πράξεις suas in Comicum respicientis.

scripsitqve Ἀλεξανδρειάδα sive de rebus gestis Alexandri rhapsodias XXIV. & in Attalum Pergamenum poëmata.

Arrianus Nicomediensis, Philosophus Ἐπικτήτειος, junior Xenophon. Romæ vixit temporibus Adriani, Antonini & Marci Imperatorum & διὰ τὴν τῆς παιδείας δεξιότητα propter præclaram doctrinam, teste Heliconio, ad Consularem usqve dignitatem evectus. Scripsit libros qvam plurimos.

Artemidorus ex Daldi Lyciæ opido Philosophus scripsit ὀνειροκριτικὰ *de somniorum interpretatione libros IV.* οἰωνοσκοπικὰ, *de auguriis*, χειροσκοπικὰ *de divinatione qua fit per manuum inspectionem.*

Artemidorus Pseudoaristophanius vocabula opsartytica sive de re coqvinaria collegit.

Asclepiades Diotimi F. Myrleanus (ex Myrlea Bithyniæ, deinde dicta Apamea) τὸ ἄνωθεν γένος si altius genus repetas Nicæensis, Grammaticus, Apollonii discipulus qvi vixit Attali & Eumenis Pergamenorum Regum tempore. Scripsit φιλοσόφων βιβλίων διορθωτικά *Philosophicorum librorum emendationem*, aliaqve multa. Docuit Romæ tempore Pompeji Magni, & Alexandriæ regnante Ptolemæo qvarto adolescens commoratus est.

Asclepiadæ Medici, ab Æsculapio Medicinæ præside.

Asclepiodotus Alexandrinus, de qvo multa Svidas è Damascio.

Asconius Pædianus.

Ascræus, Hesiodus.

Asinius Pollio Romanus ἱστορίας ῥωμαϊκὰς συνέταξεν *Historiam Latine composuit libris XVII.* οὗτος πρῶτος Ἑλληνικὴν ἱστορίαν ῥωμαϊκῶς συνεγράψατο, *& primus historiam Græcam stylo Latino tradidit.*

Aspasia Milesia fœmina celeberrima & singulari eloqventia prædita, Sophistria, διδάσκαλος λόγων ῥητορικῶν magistra & amica Periclis & uxor deniqve, qvæ duorum bellorum Samiaci & Peloponnesiaci causa fuisse traditur, & ex qva Pericles filium sibi cognominem suscepit. Fuit & altera meretrix ab Aspasia Periclis diversa.

Aspasius Byblius Sophista, æqvalis Aristidis & Adriani, scripsit *de Byblo*, περὶ στάσεων ἐσχηματισμένων, *de statibus figuratis.* μελέτας, *declamationes.* Τέχνας, *artem Rhetoricam.* ὑπομνήματα, *commentarios.* λαλιάς *sermones. Encomium in Adrianum Imp. & in alios qvosdam.*

Aspasius Tyrius, Sophista & Historicus scripsit *de Epiro & rebus Epiroticis historiam* σύμμικτον sive *miscellaneam libris XX. De arte Rhetorica*, & alia.

Aspasius Demetriani Critici & Mathematici F. Ravennas Sophista, temporibus Alexandri Mammeæ scripsit πρὸς τὺς Φιλολοιδόρους καὶ πρὸς Ἀρίστωνα *adversus maledicos & Aristonem varias orationes.* Audivit Pausaniam & Hippodromum & artem Rhetoricam Romæ docuit, ubi diu clarus fuit.

Astrampsychus scripsit βιβλίον ἰατρικὸν εἰς ὄνων θεραπείαν *librum veterinarium de asinorum curatione.* & ὀνειροκριτικὸν *de interpretatione somniorum.*

Astronomiam inter Babylonios primus invenit Zoroastres & post eum Hostanes, qvi ex genitura & motu cœli fata hominum nascentium observare cœperunt. Ab his Ægyptii & Græci doctrinam illam accepere, qvi nascentibus itidem themata notabilia assignant.

Astyages Grammaticus scripsit *artem Grammaticam. De Dialectis. De metris.* κανόνας ὀνοματικὺς, *regulas nominum. Commentarium in Callimachum.*

Astyanassa scripsit περὶ σχημάτων συνουσιαστικῶν. Eam imitatæ *Philænis &* Elephantine.

Astydamas senior, filius Morsimi & nepos Philoclis Tragicorum, Tragicus & ipse Atheniensis scripsit tragœdias CCXL. vicit XV. Anteqvam ad tragœdias scribendas se conferret, audivit Isocratem.

Astydamas junior, prioris filius, Tragicus cujus dramata Ἡρακλῆς σατυρικὸς, Ἐπίγονοι, Αἴας μαινόμενος, Βελλεροφόντης, Τυρὼ, Ἀλκμήνη, Φοῖνιξ, Παλαμήδης.

Athenæus Naucratita Grammaticus qvi Marci Imp. tempore vixit, scripsit librum qvi inscribitur Δειπνοσοφισταὶ &c.

Athenodorus Stoicus Philosophus sub Octaviano Imp. &c.

Athenodorus junior, omnibus ad Philosophiam subsidiis ab ingenio & recta animi voluntate instructus erat, Procli tempore, & perspicue discipulis suis scriptores explicabat. Hunc Sallustius dixit similem igni, omnia propinqva incendenti. Persvasit tamen ei ne Philosophum se profiteretur.

Atlas qvem fabulæ ferunt cœlum & terram humeris gestare &c.

Atticus CPolitanus post Arsacium Chrysostomi successorem Episcopus Sebastiæ in patria à Monachis Macedonianis qvi ex Eustathii Episcopi schola prodierunt institutus, postea ad Catholicam Ecclesiam se transtulit. Eruditus nec minus præstans pietate ac prudentia in veterum libris multum operæ posuit, noctes insomnes in eorum lectione traducens: proinde Philosophorum ac Sophistarum sermonibus tanqvam re nova minime terrebatur. In presbyterii

adhuc

adhuc constitutus gradu, orationes à se compositas, qvas memoriter didicerat, in Ecclesia recitabat. Postea ex tempore loqvi & panegyricam concionandi rationem sectari cœpit, nec tamen sermones ejus vel plausu excepti vel scripto mandati &c. è Sozomeno.

Augarus Edessæ Rex qvi Trajani Imp. temporibus vixit, eiqve Edessam venienti dona obtulit.

Augeas Atheniensis, mediæ Comœdiæ Poëta. Ex ejus dramatibus sunt: *Ἄγροικος agrestis, Πορφύρα purpura, δὶς κατηγορούμενος bis accusatus.*

Augustus Cæsar Octavianus *ὁ σεβαστὸς* scripsit *περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῶν πράξεων de vita sua & rebus gestis libros XIII.* itemqve *Tragœdias Ajacem & Achillam.* Censu instituto reperit *τὴν Ῥωμαίων* Romanam ditionem inhabitari ab hominibus 4101017. &c. Facto sacrificio Pythiam interrogavit qvis post ipsum imperaturus esset? illa vero respondit:

Παῖς Ἑβραῖος κέλεταί με θεοῖς μακάρεσσιν ἀνάσσων
Τόνδε δόμον προλιπεῖν, καὶ ἀΐδην αὖθις ἱκέσθαι.
Λοιπὸν ἄπιθι σιγῶν ἐκ βωμῶν ἡμετέρωνγε.

Hinc Augustus oraculo egressus in Capitolio aram erexit eiqve litteris Latinis inscripsit: *Hæc est ara primogeniti Dei.*

Aulus Postumius poëma & pragmaticam historiam Græce scribere ausus, in proœmio veniam à lectoribus postulavit, si civis Romanus Græcæ dictionis elegantiam, & congruentem compositionem non fuisset assecutus, qvod ei versum vitio est &c.

Ἀυτὸς ἔφα, de Pythagora dictum.

Auxentius Confessor ex Licinio notario Episcopus Mopsvestenus, frater Theodori Athenis eruditi qvi factus est Tarsensis Episcopus. &c.

Babrias vel Babrius versibus choliambicis *fabulas*, scripsit *libris decem*, Æsopias ex prosa in metrum transferens.

Babylas Episcopus Antiochenus Numeriano vel Decio Ecclesiam ingredi cupienti restitit, & cum tribus fratribus alacriter subiit martyrium.

Bacchylides Ceius ex Julide una qvatuor * civitatum Cei insulæ, Medonis F. nepos Bacchylidis athletæ, cognatus Simonidis Lyrici, & ipse Lyricus.

Bacis, vates. Philetas Ephesius tres Bacidas fuisse dicit, unum ex Fleone Bœotiæ,

* cæteræ tres sunt Carthia, Coressia sive Corissia & Pœcessa.

Bœotiæ, alterum Atheniensem (Pisistratum) & tertium Arcadem ex civitate Caphya, qvi & Cydas & Aletes vocatus fuit. &c.

Basilicus Sophista scripsit *περὶ τῶν διὰ τῶν λέξεων σχημάτων de dictionum figuris*, *περὶ ῥητορικῆς παρασκευῆς ἤτοι περὶ ἀσκήσεως de rhetorico apparatu sive de exercitatione*. *περὶ μεταποιήσεως de metapœesi*, & alia qvædam.

Basilius Cæsareæ (olim Mazaca) in Cappadocia Episc. Gregorii Naz. amicus vir *ἐλλογιμώτατος καὶ πάσης παιδείας εἰς ἄκρον ἐληλακώς.* Scripsit plurima, in qvibus maxime admirationi sunt qvas *in Hexaëmeron* composuit homiliæ IX. Scripsit & insignes libros *contra Eunomium*, & *de Spiritu S.* & librum *Asceticum* & *de virginitate*. Et *XL. Martyrum Gordiiqve*, & *Barlaami* & *Julittæ* laudes. Et *in Psalmos varios* & *Ethicos sermones*. Et *Epistolas ὧν οὐδὲν ἄμεινον* ad *Libanium* Sophistam, *Gregorium* Naz. aliosqve &c. Habuit fratres qvatuor Gregorium Nyssenum, Petrum Episcopum & duos Monachos.

Basilius Ancyranus, in patria Episcopus arte Medicus scripsit contra Marcellum & de virginitate & alia non pauca. Hic Constantii tempore princeps Macedonianæ sectæ fuit cum Eustathio Sebasteno.

Basilius Irenopolis Ciliciæ Episc. tempore Anastasii Imp. scripsit contra Archelaum Coloniæ presbyterum.

Bassarica sive *Διονυσιακὰ* scripsit Soterichus, qvi Diocletiani vixit temporibus.

Bessus Corinthius pseudophilosophus, cujus convicia Apollonius Tyanensis Epistolis & sermonibus compescuit.

Batalus (mollis) dictus est Demosthenes in juventate, senex *Argas* serpens callidus.

Biantis Prienensis *δίκη*, in causis orandis probitas conjuncta cum summa eloqventia. Hipponacti *δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρείσσων.*

Βίβλοι Θεοῦ, per libros DEI, intelligitur ejus cognitio & perennis memoria. Psalm CXXXIX. 16.

Bolus Democriteus Philosophus scripsit *περὶ τῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἱστοριῶν εἰς ἐπίστασιν ἡμᾶς ἀγαγόντων, de utilitate quam ex lectione historiarum capimus. περὶ θαυμασίων de rebus mirabilibus. Φυσικὰ δυναμερὰ de remediis Physicis. περὶ συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν. De sympathiis & antipathiis. περὶ λίθων κατὰ στοιχεῖον, de lapidibus secundum ordinem alphabeticum. περὶ σημείων τῶν ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἄρκτου καὶ λύχνου καὶ ἴριδος, de signis qvæ ex inspectione Solis, Lunæ, ursæ, lucernæ & iridis observantur.*

Brachmua

Brachman Rex qvi regioni nomen dedit, scripsit leges Brachmanum & de ejusdem gentis Rep. idiomate vernaculo.

Brachmanes, gens religiosissima, multasqve opes possidens & habitans insulam Oceani qvam DEus velut sortem illis attribuit. Eo cum pervenisset Alexander Macedo, columnam erexit cui hæc verba fecit inscribi: Ἐγὼ μέγας Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἔφθασα μέχρι τούτου. *Ego magnus Alexander Rex huc usque perveni.* &c.

Brutus dux exercitus apud Romanos scripsit *Epistolas*, & *Epitomen historiarum Polybii.* Ejus stylus & character Epistolarum valde probatur.

Βοιώτιος νόμος cantilena Bœotica proverbium de iis qvi initio qvieti postea vehementes se præbent.

Cadmus Pandionis F. Milesius qvi primus ut ajunt Historiam oratione soluta scripsit, Orpheo paullo junior. *Origines Mileti & totius Joniæ libris IV.* Hunc ajunt primum litteras in Græciam intulisse, qvas primi Phœnices invenerunt.

Cadmus Archelai F. Milesius Historicus junior, (Lycius forsan est alius) scripsit λύσιν ἐρωτικῶν παθῶν, *remedia amoris libris XIV*; & *Historias Atticas* libris XVI.

Cæcilius Siculus Callantianus Rhetor Romæ eloqventiam docuit ab Augusti temporibus ad Adrianum, ex servitute manumissus & antea *Archagathus* vocatus, religione Judæus. Libros scripsit qvamplurimos, *Contra Phryges*, duos. *Eclogam vocum elegantiorum* secundum ordinem alphabeticum. *Comparationem Demosthenis & Ciceronis. Qvænam sit differentia si quis imitetur Atticos vel Asianos. De charactere decem oratorum. Comparationem Demosthenis & Æschinis. De Demosthenis orationibus germanis & spuriis. De iis quæ ab oratoribus vel secundum vel præter historiæ veritatem dicta sunt.* Item alia qvam plurima. Miratur Svidas Judæum rerum Græcarum adeo peritum fuisse. Τοῦτο δὲ θαυμάζω, πῶς ἰουδαῖος σοφὸς τὰ Ἑλληνικά.

Cæsar Augustus cognomento Octavianus *de vita propria rebusque à se gestis* libros XIII. scripsit.

Cæsar Tiberius scripsit *Epigrammata* & *artem Rhetoricam.*

Cæsarius Gregorii Theologi frater scripsit varia, itemqve *contra Græcos.*

Cajanus Arabs Sophista, discipulus Apsinis Gadarensis, vixit Maximini & Gordiani temporibus, scripsitqve περὶ συντάξεως, *de constructione libros V.* item *Artem Rhetoricam* & *declamationes.* Idem eloqventiam Beryti docuit.

Cajus Julius Cæsar primus Romanorum Imp. scripsit *metaphrasin Phænomenorum Arati*: & *artem Grammaticam* Latine, item *de vita propria*. Lege lata potestatem dedit servis dominos accusandi. &c.

Cajus Cæsar cognomento Caligula *artem Rhetoricam* Latine scripsit.

Calanus Indus, unus ex Brachmanibus, (sic quemvis sapientem Indi vocant) in cujus honorem Alexander Magnus funebres ludos instituit, & vini potores bibendo inter se certare jussit propter Indorum vinositatem. Hic ad omnes quæstiones Alexandro apte respondit.

Callias Syracusanus in historia Agathocli muneratori suo adulatus, & quem omnia divina & humana jura violasse non ignorabat, eum pietate & humanitate omnes mortales antecelluisse scripsit. &c. *à Diodoro Siculo.*

Callimachus Batti & Mesatmæ F. Cyrenæus Grammaticus, *discipulus* Hermocratis Jasensis Grammatici, uxorem habuit *Euphratis Syracusani* filiam: Sororem Megatimam, cujus filius fuit Callimachus junior, qui *de insulis* oratione ligata scripsit. Quamplurima omnis metri genere & soluta oratione composuit, ut libri ejus numerum octingentorum superent. Litteras docuit in exiguo vico Alexandriæ Eleusine, donec commendaretur Ptolemæo Philadelpho. Vitam produxit usque ad Ptolemæum Evergetem qui regnum suscepit Olymp. CXXVII. 2. Ex scriptis ejus sunt: Ἰοῦς ἄφιξις *Ius adventus. Semele. Argorum origines. Arcadia. Glaucus. Elpides. Dramata satyrica. Tragœdia. Comœdia.* Μέλη sive *carmina lyrica. Ibis* (quo obscuro poëmate stylum acerbe strinxerat in Apollonium Argonauticorum scriptorem inimicum suum) *Museum.* Πίνακες *Tabula eorum qui in quavis disciplina claruerunt, eorumque quæ scripserunt, libris CXX. Tabula & descriptio eorum qui Comœdias & Tragœdias docuerunt, ab initio & secundum seriem temporum. Index scriptorum & vocum insitatarum Democriti. Nomina mensium apud singulas gentes & urbes. Origines insularum & urbium, nominaque earum mutata. De fluminibus Europæ. De mirabilibus Peloponnesi & Italiæ. De mutatis piscium nominibus. De ventis. De avibus. De fluminibus orbis terrarum. Miraculorum quæ in toto orbe terrarum sunt, collectanea.*

Callimachus junior natus ex Megatima Callimachi senioris sorore & Stesenore: poëta epicus, qui *de insulis* oratione ligata scripsit.

Callinicus Caji F. Sutorius cognominatus, Sophista Syrus vel, ut alii tradunt, Arabicus, sed revera Petræus, qui docuit Athenis. Scripsit ad Lupum *de cacozelia rhetorica. Allocutionem ad Galienum. Ad Cleopatram*

De Alexandrinis historiis περὶ τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἱστοριῶν *libros X. Adversus Philosophorum sectas. De Romanorum renovatione* περὶ τῆς Ῥωμαίων ἀνανεώσεως, & alia *encomia* atqve *orationes*.

Calliphanes Parabryconis F. De iis qvi falsam variæ eruditionis speciem præ se ferunt. Hic enim multorum poëmatum & orationum initia ad tres usqve vel qvatuor versus recitans, variæ doctrinæ laudem affectabat.

Callisthenes Demotimi vel Callisthenis F. Olynthius, discipulus Aristotelis ejusqve ἀνεψιαδοῦς consobrini filius. ἦν δὲ εὐφυὴς πρὸς τὸ αὐτοσχεδιάζειν καὶ ῥύμῃ πολλῇ φέρεσθαι. *promptus dicere ex tempore & rapido orationis impetu ferri.* Eum & Nearchum Tragicum Alexander ferrea inclusum cavea interfecit qvod ipsi svaderet ne ab Atheniensibus Dominum se vocari pateretur, vel qvod insidias Regi struxisset. Alii tradunt periisse phthiriasi.

Capito, Lycius, historicus. Hic Isaurica libris VIII. scripsit, & Eutropii qvi Livium scriptorem Latinum in compendium redegit, epitomen Græce vertit. Idem etiam de Lycia & Pamphylia scripsit.

Carcinus Agrigentinus Tragicus, & Carcinus Theodectis vel Xenoclis F. Atheniensis Tragicus. Fabulas edidit CLX. vicit una. Floruit Olympiade centesima ante regnum Philippi Macedonis. Ex dramatibus ejus sunt μύες *mures*; tum *Achilles* & *Semele* ut ait Athenæus. &c. Xenocles Carcini F. multis machinis ad percellendos spectatores in tragœdiis suis usus fuisse videtur, qvem ideo Plato δωδεκαμήχανον appellat. Carcini poëmata αἰνιγματώδη, Carcinus enim Orestem ab Illo cædem matris coactum fateri, obscuris verbis respondentem inducit.

Carica Musa i. e. cantilena tristi & lugubri. Solebant enim Cares θρηνῳδοί τινες εἶναι, lugubria carmina canere & alienos mortuos mercede lugere. Qvidam accipiunt pro barbara & obscura, qvia Cares barbare loqvebantur.

Carneades Afer, Cyrenæus, Philocomi F. Philosophus, novæ Academiæ auctor, qvo mortuo Lunam defecisse & Solem obscuratum fuisse tradunt.

Carneades alter, Atheniensis philosophus, Anaxagoræ discipulus.

Castor Rhodius vel Galata vel ut falso alii, Massiliensis, orator φιλορώμαιος *amicus Romanorum* nuncupatus. Hic ducta Dejotari Senatoris (Rom.) filia ab ipso cum uxore sublatus est, qvod eum apud Cæsarem criminatus

natus esset. Scripsit *descriptionem Babylonis* & *catalogum eorum qui maris imperium obtinuerunt, libris duobus.* Χρονικὰ ἀγνοήματα *De iis quæ à Chronologis ignorata fuerunt. De argumentis oratoriis libros V. De persuadendi ratione. De Nilo. Artem Rhetoricam* & alia.

Cato à Romanis dictus Demosthenes &c. *ex Appiano.*

Cebes Thebanus Philosophus, Socratis discipulus, cujus tres circumferuntur Dialogi, *Septima, Phrynichus* & *Tabula.* ἔστι δὲ τῶν ἐν ᾅδου διήγησις, *hæc continet narrationem eorum quæ apud inferos fiunt.* Et alia qvædam.

Cecidius poëta dithyrambicus valde antiqvus, cujus meminit Cratinus Panoptis, & Aristophanes (Nubibus.)

Celsinus Eudori F. Castabalensis Philosophus, scripsit συναγωγὴν πάσης αἱρέσεως φιλοσόφου, *collectionem in qua omnium sectarum Philosophicarum dogmata recenset,* itemqve alia.

Cephalio sive Cephalo Gergethius orator & historicus qvi fuit Adriani tempore, & patria propter principum invidiam relictâ, in Sicilia vitam egit. Scripsit παντοδαπὰς ἱστορίας variarum historiarum libros IX, qvos Musas inscripsit, dialecto Jonica. Item declamationes Rhetoricas & alia.

Cephalus Atheniensis Orator & Demagogus qvi primus proœmia & epilogos composuit & tempore anarchiæ vixit. Filia ipsi fuit Oea.

Cephisodemus Atheniensis orator loqvax & peritus causarum patronus, Periclis adversarius æmulusqve.

Cephisodorus Atheniensis Tragicus, (Comicus potius) antiqvæ tragœdiæ (Comœdiæ) poëta. Ex ejus fabulis sunt Ἀντιλαΐς, Ἀμαζόνες, Τροφώνιος, ὗς. Alius Cephisodorus qvi ut bardus & stupidus à Comicis perstringitur.

Chæremon Comicus ex cujus dramatibus sunt τραυματίας, ἱερεὺς, ἀλφεσίβοια, κένταυρος, διόνυσος, ὀδυσσεὺς, Θυέστης, Μινύας.

Alius Chæremon qvi scripsit Hieroglyphica.

Chærephon Socrati maxime familiaris: hujus nullum scriptum exstare dicitur. Cum fratre graves exercentem inimicitias monuit Socrates nullum etiam oculorum vel manuum aut pedum esse usum nisi concordes fuerint. *ex Xenophonte.*

Chæris citharœdus &c.

Chalcenterus dictus est Didymus Grammaticus propter assiduum studium qvod libris impendit: ajunt enim super tria millia librorum eum scripsisse.

Chaldæi

Chaldæi nomen gentis in Astronomia exercitatissimæ. Χαλδαϊκὰ ἐπιτηδεύματα &c.

Chanaan à qvo Chananæi, à Josua regione sua expulsi qvi deinde Africam incoluere, καὶ εἰσὶ μέχρι νῦν αἱ τοιαῦται πλάκες ἐν τῇ Νυμιδίᾳ περιέχουσαι οὕτως· ἡμεῖς ἐσμὲν χαναναῖοι, οὓς ἐδίωξεν Ἰησοῦς ὁ λῃστής.

Charax Pergamenus sacerdos & Philosophus de qvo Epigramma vetus Svidæ lectum : Scripsit Græcarum historiarum libros XL. Secundo libro meminit Augusti ut Imperatoris jam olim defuncti : & libro septimo Neronis & eorum qvi post illum imperitarunt.

Charaxus Sapphonis frater.

Charetis pollicitationes, de iis qvi facile qvidvis pollicentur, ut Chares qvondam Dux Atheniensium.

Charmus Syracusanus in singula opsonia qvæ convivis apponebantur, versiculos & proverbia in promtu habebat. (qvæ apud Svidam seqvuntur, jam fuere supra, v. Athenæus, sunt autem hæc : Clearchus Solensis poëma illud Δειπνολογίαν vocat, alii ὀψολογίαν, Chrysippus γαστρονομίαν alii ἡδυπάθειαν.)

Charon Lampsacenus Pythoclis F. qvi tempore primi Darii floruit Olymp. LXXV. Historicus. Scripsit *Æthiopica*, *Persica libris II. Græca libris IV. De Lampsaco, libris II. Libyca. Fines Lampsacenorum libris IV. Prytanes* sive *Archontes Lacedæmoniorum*, qvod est opus Chronologicum. *Origines urbium, libris II. Cretica libris III.* in qvo opere etiam Leges à Minoë latas refert. *Navigationem circa oram maritimam extra columnas Herculis.*

Charon Carthaginiensis Historicus, scripsit de tyrannis qvotqvot in Europa & Asia fuerunt. Vitas illustrium virorum libris IV. Mulierum item vitas libris IV.

Charon Naucratita, Historicus. Scripsit *De sacerdotibus Alexandrinis & Ægyptiis* & res sub unoqvoqve gestas. *De regibus* qvi priscis temporibus in unaqvaqve gente fuerunt. *De Naucrate.* Item alia qvædam *de Ægypto.*

Chemia sive ars conficiendi argenti & auri. Diocletianus Ægyptiis infestus libros de chemia à veteribus scriptos perqvisivit & igni tradidit, ne ex arte hujusmodi illis opes, & ex opibus fiducia rebellandi posthac suppeteret.

Χῆνα ὀμνύναι. *per anserem jurare.* Ne ad omnes res nomen Dei adhiberetur, Rhadamantus per anserem & arietem jurare jussit, non, ut qvidam, Socrates.

Claudianus Alexandrinus Poëta heroicus recentior qvi Arcadii & Honorii Impp. temporibus vixit.

Cleanthes Cassius, Phaniæ F. Assius, discipulus Cratetis deinde Zenonis cui etiam successit: magister Chrysippi Philosophi Solensis, & Antigoni Regis. Hic pugil antea, Athenas profectus, philosophiæ amore captus est: adeo laboriosus ut alter Hercules diceretur, & φρεάντλης, qvia cum non haberet unde viveret, noctu mercede aqvam hauriebat, interdiu disciplinis & libris vacabat. Scripsit plurima.

Clearchus Solensis varia scripsit.

Clearchus Ponticus Athenas profectus est audiendi Platonis causa. Sed in somnis vidit mulierem sibi dicentem: *Excede Academiâ & linqve Philosophiam qva frui tibi fas non est, infenso enim vultu te intuetur.* Hinc in patriam rediit, deinde venit ad Mithridatem, deniqve Heracleotarum tyrannus cum evasisset, crudeliter imperavit, *vestibus qvales* conspiciuntur in simulacris Deorum insolenter se induit, filium *κεραυνὸν fulmen* appellavit. Interfectus à Chione, Leonide & Antitheo discipulis Platonis Philosophi.

Clemens Historicus scripsit de Romanorum Regibus & Imperatoribus, & ad Hieronymum de figuris Isocraticis & alia.

Cleobius nomen sacerdotis Idolorum.

Cleobuline Lindia Cleobuli sapientis filia *ἑξαμέτρων αἰνιγμάτων ποιήτρια*, scripsit versus & griphos & celebre illud ænigma in annum, qvod incipit: *εἷς ὁ πατὴρ παῖδες δὲ δυώδεκα, τῶν δὲ ἑκάστῳ παῖδες τριάκοντα.*

Cleobulus Evagoræ F. Lindius, unus septem sapientum, viribus corporis & formæ præstantia excellens, qvi etiam Ægyptiorum philosophia institutus fuit. Scripsit *ᾄσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη τρισχίλια, cantica & griphos versibus hexametris ad ter mille.* Obiit senex anno ætatis LXX. Filia ejus Cleobuline. Apophthegmata qvædam (e Laertio) Suidas recitat & fragmentum ex Epistola ad Solonem.

Cleophon Atheniensis Tragicus, ex cujus dramatibus sunt Ἀκταίων, Ἀμφιάραος, Ἀχιλλεύς, Βάκχαι, Δεξαμενός, Ἠριγόνη, Θυέσται, Λεύκιππος, Περσίς, Τήλεφος.

Cleoxenus & Democlitus scripsit περὶ πυρσῶν. de facibus qvibus in bello signum ex composito datur. Horum opus Polybius Megalopolit. correxit ut ipse in Historia sua refert.

Κοινὸν γραμματεῖον καὶ ληξιαρχικόν. Tabula communis dicebatur ea in qua scribebantur nomina illorum qvi in curialium & familiarum nobilium

lium numerum referebantur. Lexiarchica vero cui inscribebantur illi qvi inter plebejos referebantur.

Coluthus Lycopolita Thebanus poeta Epicus temporibus Anastasii Imp. Scripsit Calydonica libris VI. Encomia versibus Heroicis & Persica.

Corax Syracusanus Rhetorices inventor: in hunc & ejus discipulum Tisiam dictum fuit: mali corvi malum ovum. Confer Svidam in *κακοῦ κόρακος*.

Corinna Thespia Lyrica, qvam alii Corinthiam fuisse dixerunt, scripsit nomos lyricos.

Corinna junior, Achelodori & Procratiæ filia, Thebana vel Tanagræa, discipula Myrtidis, Myia cognominata, Lyrica, qvæ qvinqvies, ut ferunt, Pindarum vicit. Scripsit (carminum) libros V. itemqve epigrammata & cantica Lyrica.

Corinnus Iliensis, poëta Heroicus (Homero ut qvidam putant antiqvior) qvi primus *Iliadem* scripsit, durante adhuc bello Trojano. Palamedis discipulus, Doricis litteris à Palamede inventis (opus suum) exaravit. Scripsit etiam bellum Dardani adversus Paphlagonas: ut Homerus totum poëmatis sui argumentum ab eo sumserit.

Cornelius Episcopus qvi à Novati communione recessit.

Cornutus. Duo Romani Historici fuerunt, Titus Livius cujus celebre & illustre est nomen: & Cornutus. Cornutum divitem multi audiverunt assentationis causa & propter hæreditatis spem: Livium pauci sed præclari. Livium omnes jam norunt, Cornutum nemo fere.

Cornutus ex Lepti Africæ opido Philosophus Romæ vixit temporibus Neronis & ante eum: interfectus cum Musonio. Scripsit multa philosophica & oratoria.

Cothurnus vocabatur Theramenes Atheniensis orator, Prodici Ceji discipulus. Dicitur autem de homine versatili & levi. Hic enim & XXX. Tyrannis & Populo favebat. Infra in δεξιός.

Crates Atheniensis (veteris Comœdiæ) Comicus, Epilyci poëtæ Epici frater. Comœdiæ ipsius: γείτονες, ἥρωες, Θηρία, λαμία, πεδῆται, Σάμιοι. Scripsit & oratione soluta nonnulla.

Crates Atheniensis Comicus alter, etiam ipse ex veteri Comœdia, cujus tres circumferuntur fabulæ: Θησαυρὸς, ὄρνιθες, Φιλάργυρος.

Crates Ascondæ F. Thebanus, Philosophus Cynicus discipulus Diogenis & Brysonis Achæi. Nuptias suas cum Hipparchia Maronitide *κυνογαμίαν, canum matrimonium* appellavit, ex qvo suscepit Pasiclem.

vixit Olympiade CXIII. cognominatus θυρεπανοίκτης, qvod in cujusvis domum audacter ingrederetur. Scripsit philosophica &c.

Crates Timocratis F. Mallotes, Philosophus Stoicus, cognominatus Homericus & Criticus ob studium rei grammaticæ & poëticæ: æqvalis Aristarchi Grammatici, tempore Ptolemæi Philometoris. Scripsit *correctionem Iliadis & Odyssea libris IX.* & alia.

Cratinus Callimedis F. Atheniensis Comicus antiqvæ Comœdiæ λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα, genere dicendi splendido usus &c. *Scripsit* fabulas XXI. vicit IX.

Creophylus Astyclis F. Chius vel Samius, poëta Epicus qvem nonnulli Homeri generum fuisse ajunt, alii amicum tantum, à qvo cum hospitio eum excepisset, poëma οἰχαλίας ἅλωσιν *Oechaliæ exidium* acceperit.

Criton Atheniensis Philosophus, Socratis discipulus & amicus omnia ipsi largitus necessaria. Scripsit *Socratis defensionem.*

Criton qvi Getica scripsit.

Criton Naxius Historicus scripsit *Octaëteridem* qvam Eudoxi dicunt esse.

Criton Pieriotes ex Pieria Macedoniæ opido Historicus. Scripsit *Pallenica, Syracusarum origines. Persica. Res Siculas. Syracusarum descriptionem. De Macedonum imperio.*

Ctesiphon unus è decem, qvi cum Demosthene & Æschine legationem obiverunt. Alius qvi decretum de (aurea) corona Demostheni danda scripsit, contra qvem exstat Æschinis Oratio.

Κύκλια. Qvæ unius ejusdem erant argumenti, cyclia vocabantur, ut cantica, hymni, prosodia & carmina qvæ in virgines canebantur.

Κυκλιοδιδάσκαλος. Cycliorum chororum Magister. Primus Lasus Hermionensis cyclios choros instituit.

Κυκλίων τε χορῶν ἀσματοκάμπτας Musicæ corruptores ac difficilem illam modulandi rationem, qvam Phrynis introduxit, sectantes, *vel* Sophistas poëtas dithyrambicos cycliorum chororum magistros, ut Cinesiam & Cleomenem & Philoxenum. Qvod autem scripta illorum sub harmoniam non cadant, ideo flexus habent plures qvos musici vocant strophas & antistrophas & epodos. Qvare etiam in tragœdiis chori sunt instituti.

Κυνήγιον locus (CPoli) ubi statuæ qvædam positæ qvarum unam Theodoro Anagnoste admirante Himerius rogavit qvisnam Cynegium condidisset? tum ille: Maximinus condidit, Aristides vero dimen-

fus

ſus eſt. Qvo dicto ſtatua ex alto delapſa Himerium oppreſſit. Joannes qvidam Philoſophus ſe ſcriptum inveniſſe dixit fore ut ab illa ſtatua clarus vir opprimeretur. Itaqve Philippicus Imperator eam terra obrui juſſit.

Cynicus ſecta Philoſophorum compendiariam ad virtutem viam ſe tradere & ſecundum virtutem vivere profitentium, ut fuere Diogenes & Zeno Cittieus. &c.

Κύρβεις tabulæ triangulares, in qvibus leges de rebus ſacris & civilibus & pœnæ maleficorum inſcriptæ erant: ἄξονες tabulæ qvadratæ in qvibus leges de rebus privatis &c. Aſclepiades vero tradit eas à Cyrbi qvodam qvi ſacrificiorum modum & rationem ad certas legas revocaverat, appellatas eſſe, ut autor Phanias Ereſius (ita leg.) Vel nomen acceperunt à Corybantibus. Eorum enim inventum eſſe cyrbes, Apollodorus teſtatur. Abacus erat ingens, viri magnitudine, cui aptata erant ligna qvadrata, qvæ latera lata & litterarum plena habebant. Utrinqve vero erant fibulæ ferreæ, ut à legentibus moveri & verſari poſſent &c.

Cyrenaica ſecta initium duxit ab Ariſtippo Philoſopho.

Cyrillus Diaconus Heliopoli ad Libanum. Hic Conſtantini M. temporibus multa idola confregit. At Juliani ætate (inimici Chriſtianorum) ventrem ejus diſſecuerunt & jecur deguſtarunt.

Cyrus Panopolita, poëta à Theodoſio juniore præfectus Prætorii & Urbis creatus eſt, fuitqve Conſularis & Patricius. Nam Eudocia Theodoſii conjux, amans poëſeos, Cyrum in ſummo pretio habuit, qvæ cum ab aula ſecederet & in Orientem profecta Hieroſolymis commoraretur, Cyrus inimicorum inſidiis circumventus Cotyæum civitatem Phrygiæ relegatus eſt ut ſacris ibi præeſſet, vitamqve produxit usqve ad Leonem Imp.

Damaſcius philoſophus Stoicus, Syrus, Simplicii & Eulalii Phrygum amicus floruit tempore Juſtiniani. Scripſit *ὑπομνήματα commentarios in Platonem*, & *περὶ ἀρχῶν*, *de principiis*, & *Hiſtoriam Philoſophicam*.

Damaſtes Sigeenſis è Sigeo civitate Troadis, Dioxippi F. vixit ante bellum Peloponneſiacum, æqvalis Herodoti, homo ditiſſimus & Hiſtoricus. Scripſit de rebus in Græcia geſtis. De parentibus & majoribus eorum qvi expeditionem Trojanam ſuſceperunt, libros duos. Gentium & urbium catalogum. De Poëtis & Sophiſtis. & alia multa. Fuit Hellanici diſcipulus.

Damasus Episcopus Romæ, eleganti in versibus componendis ingenio prædítus, multa eaqve brevia carmina metro heroico scripta edidit & octogenarius Theodosii Imp. tempore mortuus est. Scripsit & alia multa.

Damianus Ephesius, Sophista, ab Imp. Severo inter Consules relatus est & Bithyniæ præfuit, & porticum qvæ ab urbe Epheso ad templum usqve pertinet, tholis ornavit.

Damis vir non indoctus, veterem incolens Ninum. Hic apud Apollonium (Tyanensem) philosophatus ejus peregrinationes descripsit in qvibus se qvoqve comitem ejus fuisse scribit: itemqve sententias & sermones & prædictiones ejus. Dictio ejus ut Assyrii, mediocris est, Græcæ enim orationis elegantia ut apud barbaros institutus carebat. &c.

Damocritus Historicus, *Tacticorum* libros duos scripsit. Item *de Judæis*, in qvo opere ait eos aureum asini caput adorare, & septimo qvoqve anno peregrinum captum sacrificare & interficere, carne ejus minutatim dissecta.

Damophilus Philosophus & Sophista, alumnus Juliani qvi sub Marco Imperatore Consul fuit. Scripsit multa, inter qvæ in Bibliothecis hæc à me reperta sunt. *Philobiblus* liber unus de libris comparatu dignis ad Lollium Maximum. *περὶ βίου ἀρχαίων, de vita veterum* & alia plurima.

Damostratus Historicus. Scripsit *Halieuticorum libros XX*, item *περὶ τῆς ἐνύδρου μαντικῆς de divinatione per aqvam*, & alia miscellanea historici argumenti.

Damoxenus Atheniensis Comicus. Ex fabulis ejus *σύντροφοι* & *αὑτὸν πενθῶν* laudantur ab Athenæo.

Daphidas Telmissensis Grammaticus Homerum ejusqve poësin mendacii arguit, negans Athenienses Iliacæ expeditioni interfuisse. Idem oraculum ut derideret, ex Pythia rogavit num eqvum reperturus esset? Responso igitur dato, celeriter reperturum, passim jactavit eqvum se nec habuisse nec amisisse. Sed reversum Attalus Rex præcipitari jussit ex loco qvi eqvus appellabatur &c.

Datis Persa cum Græce loqvi conaretur pro *χαίρω* dixit *χαίρομαι*, jungens verba: *ἥδομαι καὶ χαίρομαι καὶ εὐφραίνομαι*. Hinc Datismus nomen accepit. (pro solœcismo.)

Decius Romanorum Imp. Philippi successor edicto Christianos morti addixit & ut Deos adorarent coëgit.

Dejus

Δηλίυ κολυμβητῦ. De obſcuro Heracliti libro rogatus Socrates, *Delium natatorem* eſſe oportere dixit qvi in illo non ſubmergeretur. Inſcribitur ille ab aliis *Muſæ*, ab aliis *de natura* : à Diodoto *ἀκριβὲς οἰάκισμα πρὸς στάθμην βίυ certa vita ad normam dirigenda ratio.* Ab aliis : *γνώμη ἠθῶν*, *regula morum* vel *κόσμ⊙ τρόπων ἑνὸς τῶν ξυμπάντων*, *ornatus morum. unius omnium optimi.*

Demades Demeæ nautæ F. ex naupego & nauta ad negotia Reip. tractanda acceſſit & contra Demoſthenem, Olynthiorum cauſam agentem dixit, & Euthycratem Olynthium ab Athenienſibus ignominia notatum decreto ſuo in integrum reſtituit. Magiſtratus autem à ſe geſti rationes reddere juſſus, ob metum urbe ceſſit, *nec ipſi veſtrum*, inqvit, *(Athenienſes) nec mei eſtis Domini.* Scripſit ad Philippum, filiumqve ad eum miſit. Decretum qvoqve ſcripſit ut Græci Philippo parerent. Idem in pugna Chæronenſi captus eſt. Dimiſſus vero legationem captivorum gratia obiit, qvos Philippus dimiſit. Bis decretorum contra leges factorum reus peractus eſt. Remp. etiam ſub Alexandro geſſit.

Demades Laciades Athenienſis orator, natus ex tibicina & à ſuperiore Demade demagogo adoptatus, pater Demeæ oratoris, periit in lacu Amphipolitano, in qvem ab Antipatro Caſſandri patre & Alexandri ſucceſſore conjectus fuit.

Demetrius Phanoſtrati F. Phalereus (è Phalero portu Atticæ qvi ante Phænus) philoſophus Peripateticus qvi Philoſophica, Hiſtorica, Rhetorica, Politica, itemqve de Poetis ſcripſit. Theophraſtum audivit & orator popularis Athenis fuit. Ob formæ elegantiam in adoleſcentia dictus Lampeto & Charitoblepharus, & ob amores Cleonis male audiit. Ad magnam poſtea potentiam gloriamqve provectum invidi artibus & dolis ſuis ſubruerunt. Athenis igitur pulſus in Ægyptum venit & apud Ptolemæum Soterem degens morſu aſpidis periit & in præfectura Buſiritide prope Dioſpolin in paludibus ſitam ſepultus eſt.

Demetrius Ixion Grammaticus Atramyttenus Auguſti temporibus Pergami vixit, ſcripſitqve *de verbis in μι. περὶ ἀντωνυμιῶν de pronominibus.* In Homerum commentarium & in Heſiodum. Ixion dictus eſt qvod deprehenſus eſſet in furto, aureas bracteas ſimulacri Junonis Alexandrinæ ſurripere conatus : Vel qvod Euripidio Philotimo Ixionem fabulam abſtuliſſet : vel qvod cum Ariſtarcho magiſtro contendiſſet

 ingratus

ingratus velut Ixion adversus Deos qvi eum beneficiis affecerunt.

Democedes Calliphontis, qvi Cnidi Æsculapii sacerdos fuit, filius, Crotoniates Æginæ artem medicam exercuit & uxorem duxit. Polycratem tyrannum pacta mercede duorum talentorum curavit. Curavit etiam Darium ejusqve uxorem Atossam per qvam impetravit ut in Græciam redire sibi liceret. &c. *(Ex Herodoto.)* Scripsit ἰατρικὸν βιβλίον *librum medicum*.

Demochares Demosthenis ex sorore nepos prætura & cæteris honoribus ornatus ab Atheniensibus teste Polybio, licet Timæus eum tanqvam libidinosissimum & Botryis ac Philænidis commentarios obscœnitate sua superantem traduxit.

Democritus Hegesistrati vel Athenocriti vel Damasippi F. vixit eo tempore qvo Socrates circa Olymp. LXXVII. vel LXXX. Abd*erita Thrax*, Philosophus & discipulus ut qvidam tradunt Anaxagoræ *& Leucippi*: qvinetiam, ut alii scribunt, Magorum & Chaldæorum in Persia. Adiit enim & Persas & Indos & Ægyptios & singulorum sapientiam addidicit. Deinde domum reversus cum fratribus Herodoto & Damaste vixit. Præfuit & Abderitarum Reip. qvi honor propter sapientiam ipsi habitus fuit. Discipulus ejus illustris fuit Metrodorus Chius, cujus vicissim auditores fuerunt Anaxarchus & Hippocrates medicus. Idem cognominatus Σοφία, *Sapientia*, & Γελασῖνος, *risor*, qvod inania hominum studia ridere soleret. Genuini ejus libri sunt duo, μέγας διάκοσμος *magnus diacosmus*, & περὶ φύσεως κόσμου *de natura Mundi*. Scripsit etiam *Epistolas*. Athenas non adiit &c. *è Laërtio*. Morti vicinus circa Thesmophoriorum festum, ne illius luctu hoc celebrare prohiberetur, panibus calentibus ad nares admotis vitam ad festum usqve produxit.

Demophilus Episcopus CPol. rapidi vagiqve torrentis instar plurimum luti & sordium in sermonibus suis vehens &c. *è Philostorgio*.

Demosthenes Atheniensis, Demosthenis gladiorum fabri & *Cleobulæ* F. orator, populo Pæaniensis, qvi majore diligentia & studio qvàm ingenii felicitate præditus fuit, ut auctor est Hermippus. &c. (vide supra Batalus.) Ad studium eloqventiæ animum appulit, cum Callistratum pro Oropiis dicentem vidisset. Audivit Isæum Isocratis discipulum, usus qve est orationibus Zoili Amphipolitæ qvi Athenis eloqventiam docuit, itemqve Polycratis, & Alcidamantis (Gorgiæ discipuli) & ipsius Isocratis. In eloqventiæ studio socios habuit

Æsio-

Æsionem Athenienſem & Theopompum Chium Philoſophum. Præterea audivit Eubulidem Dialecticum, & Platonem. Deceſſit in Calabria, qvo præ metu Antipatri Regis Macedoniæ fugerat, cum per Archiam hiſtrionem vi abſtrahendus eſſet, hauſto in æde Neptuni veneno qvod in annulo circumferebat, poſtqvam vixiſſet annos LXII. &c. Mortuo ſtatua Athenis in foro poſita eſt his verbis baſi inſcriptis: *Si pares animo vires, Demoſthenes habuiſſes, nunqvam Macedones armis Græciam ſubjugaſſent.*

Εἴπερ ἴσην ῥώμην γνώμη, Δημόσθενες εἶχες,
Οὔποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἄρης Μακεδών.

Demoſthenes Thrax ſcripſit *metaphraſin Iliadis* oratione ſoluta. *Epitomen Damageti Heracleotæ. De poëtis Dithyrambicis. Metaphraſin Theogoniæ Heſiodeæ.*

Δέρας, aureum vellus qvod Jaſon cum Argonautis in Colchidem per Ponticum mare profectus cepit, abducta ſimul Medea, Æetæ regis filia, non fuit vellus ut fabulæ ferunt, ſed βιβλίον ἐν δέρμασι γεγραμμένον, liber * in membranis ſcriptus, docens qvomodo arte chemica conficiendum ſit aurum. Merito igitur priſci librum illum vocarunt aureum vellus, propter artem conficiendi auri in eo comprehenſam.

Dexicrates Comicus Athenienſis, cujus fabula ὑφ' ἑαυτῶν πλανώμενοι *ſe ipſos decipientes* memoratur ab Athenæo lib. 3.

Δεξιὸς, καὶ Φύσει Θηραμένης. Theramenes homo inconſtans & tempori ſe accommodans, magiſter Iſocratis, filius Agnonis, populo Sterienſis. (ſupra in *cothurnus.*) Eum trium horum ſuppliciorum ajunt auctorem (Athenis) fuiſſe, ut dammati vel vinculis ligneis conſtringerentur, vel cicutam biberent, vel exilio multarentur. Videtur autem ex inſula Ceo oriundus, nec Agnonis filius naturalis ſed adoptivus fuiſſe. Hunc Thucydides laudat.

Dexippus Herennius, Dexippi F. Athenienſis Rhetor temporibus Valeriani, Galieni, Claudii ſecundi & Aureliani Imperatorum Romanorum.

Dexippus Cous, medicus, Hippocratis diſcipulus, qvi accerſitus ab Hecatomno Carum rege, ut ipſius filios Mauſolum & Pixodarum deſperato morbo

* Euſtathius ad Dionyſii periegeſin v. 689. ὁ Χάραξ τὸ χρυσοῦν δέρμα μέθοδον εἶναι λέγει χρυσογραφίας, μεμβράναις ἐμπεριειλημμένην, δι' ἣν ὡς λόγου ἀξίαν τὴν τῆς Ἀργοῦς καλαρτισθῆναι στόλον φησί.

morbo laborantes curaret, eos ea conditione sanavit, ut bellum qvod tunc adversus Coos parabat, omitteret. Scripsit *de re medica* librum unum, & *de praecognitionibus* duos.

Διαγνώμων αὐτοφυής, ipso naturæ instinctu discernere valens animata simulacra à cassis numine & inanibus, Heraiscus. Confer in Ἐπιφάνιος, Εὐπρέπιος, Ἡγίσκος, (è Damascio.)

Diagoras Teleclidæ vel Telecclyti F. Melius Philosophus & ᾀσμάτων ποιητής canticorum scriptor, qvem servum, Democritus Abderita egregio ingenio præditum cernens decem millibus drachmarum emit & in discipulorum suorum numerum recepit. Hic operam dedit etiam poësi Lyricæ, Pindaro & Bacchylide posterior, ut Menalippide antiqvior floruit Olymp. LXXVIII. Cognominatus est Atheus, qvoniam in opinionem negandorum Deorum incidit, ex qvo æmulus qvidam pæanem ipsi furto abstulerat & pejeranti non fecisse, nec multo post publice eundem proferenti omnia bene cesserant. Hoc dolens Diagoras scripsit τοὺς ἀποπυργίζοντας λόγους, velut *de turri præcipitantes* dixeris, discessionē ipsius à sententia eorum qvi Deos credunt continentes. Post captam Melum Athenis habitavit, ubi mysteriorum contemptorem Athenienses proscripserunt, eiqve qvi Diagoram interfecisset talentum, qvi vivum adduxisset bina talenta promiserunt. Deniqve vitam finiit Corinthi.

Dicæarchus Phidiæ F. Siculus Messenius Aristotelis auditor, Philosophus, orator & geometra. Scripsit καταμετρήσεις *dimensiones montium qvi sunt in Peloponneso.* Ἑλλάδος βίον *Vitam Græciæ libris III. Remp. Spartanorum.* Hic liber ut qvotannis in Ephororum prætorio puberibus auscultantibus legeretur, lege sancitum fuit apud Lacedæmonios, & longo tempore observatum.

Dicæarchus Lacedæmonius Grammaticus, auditor Aristarchi.

Dicæogenes qvi Tragœdias & Dithyrambos scripsit.

Δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ πριηνέως κρείσσων. Supra in Bias.

Διδασκάλους peculiariter vocant poëtas Dithyrambicos vel Comicos vel Tragicos.

Didymus Atejus vel Attius, Philosophus Academicus scripsit πιθανῶν καὶ σοφισμάτων λύσεις *probabilium & sophismatum solutiones libris II.* & alia multa.

Didymus Didymi salsamentarii F. Alexandrinus Grammaticus Aristarcheus, qvi vixit temporibus Antonii & Ciceronis usqve ad Augustum.

Chalcenterus vocatus propter assiduitatem qva in libris legendis & scribendis est usus. Ajunt enim eum ultra MMMD libros conscripsisse.

mus junior Alexandrinus Grammaticus, qvi Romæ ἐσοφίστευσεν sive eloqventiam docuit. Scripsit πιθανά, *probabilia*. * *De orthographia*, & alia plurima eaqve optima.

dius Didymus, Grammaticus, scripsit περὶ τῶν ἡμαρτημένων παρὰ τὴν ἀναλογίαν Θουκυδίδῃ, *de iis qvæ præter analogiam à Thucydide perperam dicta sunt*. Περὶ τῆς παρὰ Ῥωμαίοις ἀναλογίας *De analogia Latinorum*. *Epitomen Heracleonis* & alia qvædam.

ymus Heraclidæ F. Grammaticus, qvi apud Neronem vixit, & magnas divitias sibi comparavit, & Musicus valde insignis fuit & πρὸς μέλη ad carmina componenda aptus.

ymus Alexandrinus de re rustica libros XV. scripsit.

stolus Thomas cognominatus etiam fuit Didymus.

tys Historicus scripsit *Ephemeridem*, item *rerum post id tempus gestarum, in qvo Homerus desinit, libros IX.* oratione prosa. *Res Italicas*. Ad hæc, Τρωϊκὸν Διάκοσμον, *de raptu Helenæ & Menelao & omnibus historiæ Trojanæ partibus*. Cretâ terræ motu qvassata tempore Claudii Imp. in sepulchri cujusdam hiatu opus historicum Dictyis de bello Trojano repertum fuit, qvod Claudius cum accepisset, describendum curavit.

ροδικῶς. Rhetoricæ differentia à Dialectica, ex Alexandro Aphrodisiensi (in 1. Topicor.)

λωσσος. Anacharsis Scytha, at matre Græca natus & ideo bilingvis, qvi etiam Scythis leges tulit.

narchus Corinthius unus ex X. Oratoribus, scripsit secundum qvosdam Orationes CLX. vel qvod verius videtur LX, omnes forenses, publicas alias, alias privatas. Obiit Peloponnesi præfectus ab Antipatro constitutus, Polysperchonte post Antipatri obitum ei struente insidias.

nolochus Syracusanus sive Agrigentinus Comicus vixit Olympiade LXXIII, Epicharmi filius, vel ut qvidam tradunt discipulus. Docuit fabulas XIV, Dorica dialecto scriptas.

iocles Atheniensis aut Phliasius, Comicus antiqvus, æqvalis Sannyrionis & Philyllii. Fabulæ ejus: Θάλαττα (meretricis hoc nomen teste Athenæo) Μέλιτται, Ὄνειροι, Βάκχαι, Θυέστης β΄. Hunc ajunt inve-

 nisse

* Hæc Didymi Atesi videntur fuisse.

nisse harmoniam qvandam musicam ex sono acetabulorum & vasorum fictilium constantem, qvæ bacillo ligneo percutiebat.

Diocletianus libros de Chemia igni tradidit. &c. Supra, in Chemia.

Diodorus Monachus Juliani & Valentis Impp. temporibus vixit & Tarsi in Cilicia Episcopus fuit. Scripsit varia ut Theodorus Lector in Hist. Ecclesiastica tradit, *Interpretationes in totum Vetus Test. Genesin, Exodum & reliqva. In Psalmos. In qvatuor libros Regum. In loca difficiliora Paralipomenon. In Proverbia. Qvomodo differat theoria & allegoria. In Ecclesiasten. In Canticum Canticorum. In Prophetas. Chronicon in qvo errata ab Eusebio Pamphili admissa emendantur. In IV. Evangelia. In Acta Apostolorum. In Epistolam Joannis Evangelistæ. De eo qvod sit unus Deus in Trinitate. Contra Melchisedecitas. Contra Judæos. De resurrectione mortuorum. De anima. Contra diversas de ea hæreticorum opiniones. Ad Gratianum capita. Contra Astronomos & Astrologos & fatum. De Sphæra & VII. Zonis & contrario astrorum motu. De Hipparchi sphæra. De Providentia. Contra Platonem de Deo & Diis. De natura & materia, in qvo opere tractatur de eo qvod justum est. De Deo & falsa Græcorum materia. Naturas invisibiles non ex elementis sed una cum illis ex nihilo factas esse. Ad Euphronium Philosophum per interrogationes & responsiones. Contra Aristotelem de corpore cœlesti. Qvomodo Sol sit calidus. Contra eos qvi cœlum animal dicunt. De eo qvomodo opifex qvidem semper, opera vero ejus non semper* (fuerint aut permaneant.) *Qvomodo velle & nolle sit in DEO æterna. Contra Porphyrium de animalibus & sacrificiis.*

Valerius Diodorus Philosophus Teleclis discipulus, Alexandrinus, filius (Valerii) Pollionis Philosophi qvi de vocibus Atticis scripsit. Vixit Adriani Cæsaris temporibus.

Diodorus Siculus Historicus scripsit Bibliothecam qvæ Historiam Romanam & variam libris XL. complectitur. Vixit temporibus Augusti & ante illum.

Diodorus Comicus cujus dramata: αὐλητρίς, ἐπίκληρος & πανηγυρισταὶ ab Athenæo memorantur.

Diogenianus Heracleota Ponticus, temporibus Hadriani Grammaticus. Videndum an forsan sit Medicus ex Albace Heraclea opido Cariæ oriundus, erat enim omni doctrinæ genere eruditus, neqve expresse traditum reperi esse ex Heraclea Ponti, sed ita nonnulli opinantur. Libri ejus hi sunt: *Omnis generis vocabula ordine alphabetico libris V.* Est autem epitome vocabulorum qvæ Pamphilus & Zopyrion libris CCCCV. exposuerant. *Florilegium Epigrammatum. De fluminibus,*

Lacuum

cubus, fontibus, montibus & promontoriis. Fluminum brevis recensio secun- *im ordinem alphabeticum. Collectio & tabula omnium totius terræ urbium* :
: alia.

ies Hicesii trapezitæ F. Sinopensis, primum Cleon (Menag. κλύων) ognominatus, patria qvod monetam adulterasset profugus Antihenem Cynicum sectatus est magnis qvas habebat opibus contem-s. Senex à Scirtalo pirata captus & Xeniadæ Corinthio venditus oud eum permansit, nec ab Atheniensibus nec ab amicis redimi olens. Obiit Olymp. CXIII. cum curationem cruris à cane admorneglexisset, eodem die qvo Alexander Babylone obiit. &c.

ies vel Diogenianus Cyzicenus Grammaticus scripsit *Origines Cyzici.* ερὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων *de notis criticis librorum. De poëtica. De* *mentis.*

Hipparini F. Syracusanus, Philosophus Platonicus Aristomachæ toris Dionysii prioris, Siciliæ tyranni frater, cujus filium Dionyum juniorem ejecit, dejectus vicissim à fratre ipsius Nisæo. Scripsit *pistolas* ad Platonem & alios qvosdam.

Cassius, cognomine Coccejus vel Coccejanus, Nicænus, Historicus mporibus Alexandri Mammææ filii. Scripsit *Historia Romana libros* *XXX.* qvi in decades distributi sunt. Item *Persica, Getica,* * Ἐνόδια, *κατὰ* Τραϊανὸν, *res à Trajano gestas, Vitam Arriani Philosophi.*

ius Areopagita, doctrinæ Græcorum peritissimus, Paulo Atheniensi dito ad religionem Christianam conversus atqve inde Episcopus thenarum constitutus est. Tiberii temporibus in Ægyptum proctus erat comite Apollophane Sophista, eodem qvem Polemo Laocensis, magister Aristidis Smyrnæ audivit. Tempore passionis Hristi ambo erant Heliopoli in Ægypto, cum solem luna plenâ obaratum observans Apollophanes, *o bone Dionysi,* inqvit, ἀμοιβαὶ θείων αγμάτων *vices sunt rerum divinarum.* Cui Dionysius: ἢ τὸ θεῖον ισχει, ἢ τῷ πάσχοντι συμπάσχει. *Vel DEus patitur vel compatitur n patiente.* Scripsit Dionysius ad Timotheum Pauli discipulum & iscopum Ephesi *de divinis nominibus libros XII.* (imo capita, qvorum ulos deinceps bis Svidas recenset, omisso decimo tertio περὶ τελείς ἑνός.) *De Ecclesiastica Hierarchia.* capita XV. *De cœlesti hierarchia,* pita XV. à qvo male tanqvam distinctum refert Svidas περὶ τῶν ἱερα-

* hæc Dionis Prusæi potius sunt.

νίων ἰαγμάτων καὶ ὅσα τῷ ἀριθμῷ. *De Mystica Theologia* capita V. Epistolæ qvatuor ad *Cajum* Monachum: Singulæ *ad Dorotheum* publicum ministrum, ad *Sopatrum* sacerdotem, ad *Polycarpum* Episcopum Smyrnæ (ex qva Svidas adducit locū de eclipsi jam memorata) ad *Demophilum* Monachum & ad *Joannem* Theologum Apost. & Evangelistam. Sciendum est qvosdam externorum sapientum præcipue Proclum, Dionysii theorematibus, interdum ipsis verbis usum fuisse. Hinc suspicari licet vetustiores Philosophos qvi Athenis erant, illius opera, qvorum ipse meminit ad Timotheum scribens, sibi vendicasse eaque occultasse, ut ipsi divinorum ipsius sermonum auctores viderentur. Hic plenus dierum, martyrio spiritûs consummatus est tempore Trajani Imp. eodem qvo divinus Ignatius. Magni Dionysii encomium scripsit Michaël Syncellus Hierosolymitanus.

Dionysius Terus Alexandrinus, (à Patre Tero Thrax) Aristarchi *discipulus* Grammaticus. qvi Romæ docuit Pompeji magni temporibus & Tyrannionis prioris magister fuit. Plurima scripsit Grammatica & syntagmatica & commentarios.

Dionysius Alexandrinus Glauci F. Grammaticus qvi tempore Neronis & seqventium Impp. usqve ad Trajanum vixit & Bibliothecis præfuit & ab Epistolis, legationibus & responsis fuit. Idem Parthenii Grammatici Magister, discipulus Chæremonis Philosophi, cui etiam Alexandriæ successit.

Dionysius Alexandrinus cujus inveni commentarium valde disertum in Ecclesiastem Salomonis.

Dionysius Alexandri F. Halicarnasseus Orator, & omni genere doctrinæ excultus, Cæsaris Augusti temporibus vixit. Ex hujus posteris fuit Dionysius Atticista, sub Hadriano Imp.

Dionysius Halicarnasseus qvi vixit tempore Hadriani Imp. Sophista cognomento Musicus qvod in arte Musica valde exercitatus esset. Scripsit *commentariorum Rhythmicorum* libros XXIV. *Historiæ Musicæ* libros XXXVI. in qvibus tibicinum, citharœdorum & poëtarum omnis generis mentionem facit. *Doctrina Musicæ* sive *diatribarum* libros XXI. *De iis qvæ in Rep. Platonis Musice dicta sunt.*

Dionysius Byzantius poëta Epicus. Scripsit *descriptionem navigationis per Bosporum. De threnis* poëma refertum epicediis.

Dionysius Corinthius poëta epicus. Scripsit *præcepta morum. Causarum librum. Meteorologica.* Et oratione soluta *commentarium in Hesiodum.*

Orbis

)rbis terrarum descriptionem, versibus heroicis. Hæc autem reperi :tiam in Dionysio qvi *Lithiaca* seu de lapidibus scripsit. Uter tamen 1orum sit auctor, ignoro.

ysius Milesius historicus *res post Darium gestas V. libris descripsit. Orbis lescriptionem. Persica* Jonica dialecto. *Rerum Trojanarum libros tres. Fabulas.* Κύκλον ἱστορικὸν *Circulum historicum libris VII.*

ysius Mytilenæus poeta Epicus qvi σκυτοβραχίων & sutor dictus fuit. Scripsit *Bacchi & Minervæ expeditionem. Argonautica libris sex*, oratione oluta. *Mythica ad Parmenontem.*

ysius Musonii F. Rhodius aut Samius historicus, qvi etiam Sacerdos uit templi Solis qvod illic erat. Scripsit ἱστορίας τοπικὰς *Locorum* sive :ertarum regionum *historias* libris VI. *Orbis descriptionem.* ἱστορίας παιδευτικῆς *Historicæ institutionis libros X.* Existimo Dionysium, qvi orbem descripsit, Byzantium fuisse (Vossius legit Bithynum) propter luvium Rhebam.

ysius Siciliæ tyrannus scripsit *tragœdias & comœdias & historica.*

ysius filius Siciliæ tyranni, & ipse tyrannus & Philosophus. Scripsit *Epistolas & de poëmatibus Epicharmi.*

ια σκώμματα, dicteria in Bacchanalibus.

thes, legem tulerat, teste Æliano, ut eivi in Pireæo pernoctanti capiale esset. Ipse deinde eo nomine ab inimicis capitis accusatus.

orides Anazarbensis Medicus cognomento Φακᾶς ob lentes qvas in acie habebat. Vixit apud Cleopatram Antonii tempore, scripsitqve ibros XXIV. omnes de re medica, eosqve celeberrimos.

orides Myræus, Grammaticus, præfectus urbi & prætorio, qvi .eonis Imp. filias Byzantii docuit. infrà Θυάτειρα.

ppus Atheniensis Comicus. Ejus fabulæ: ἀντιβορροβοσκὸς, Φιλάργυρος, ἱστοριογράφος, διαδικαζόμενοι.

ρα. Εἰς διφθέρας in pellibus scripta consilia sua Thoracion cum ostibus in Laconia communicabat.

sophistæ, liber valde utilis, cujus Athenæus auctor est. Ulpianus nus dipnosophistarum &c. Supra, κειτούκειτος.

ambodidascali. Hi de rebus qvæ in sublimi fiunt & nubibus multa icere solebant, vocibusqve compositis utebantur, dicentes exempli ausa ἐνδιαεριανερινηχέτους. Talis erat Jon Chius poeta qvi poema cit cujus initium est: ἀοῖον ἠεροφοίταν ἀστέρα &c. unde Aristophanes ocans *matutinam stellam* eum vocatum fuisse ait. Fuit autem valde celebris,

bris, scripsitqve Comœdias & Epigrammata & soluto sermone πρεσβευτικόν. Et Socratis philosophi est in eum λόγος. Et Callimachus in Choliambis ejus meminit, aitqve multa scripsisse.

Δόγματα. Plato qvæ vera esse percipit enunciat, falsa coarguit, de incertis sustinet assensum. Atqve de his qvæ vera ipsi videntur, qvatuor personas loqventes inducit, Socratem, Timæum, & hospitem Atheniensem atqve Eleatem: qvi non sunt Plato ipse & Parmenides sed duæ fictæ personæ &c. Philosophorum alii Mundum ortum habuisse, alii ortu caruisse dicunt. Item alii animatum, alii vero inanimatum eum statuunt. Anaxagoras vero & Pythagoras in Ægyptum profecti & Ægyptiorum & Hebræorum usi consvetudine, rerum cognitionem ab illis hauserunt. Postea vero & Plato, ut Plutarchus in parallelis refert. Qvin etiam Ægyptii primi Solem & Lunam *Deos* vocarunt, Osirim & Isidem, θεὺς à θεῖν *currere* &c.

Domitianus Nervam ut Imperio insidiantem amovit & Apollonium Tyaneum ut Nervæ amicum comprehensum totondit, & vinctum in judicium adduxit. Cum vero Philosophus illi non cederet deridens ejus acta, verecundia commotus eum dimisit. Tunc ad eum Apollonius: *neqvaqvam me occides, necdum enim fato maturus sum*, ὐ μέν με κτενέεις, ἐπεὶ ὔτοι μόρσιμός εἰμι. Atqve è vestigio ipsum evanuisse ferunt. Hic & Philosophos & Mathematicos Româ expulit. Sub hoc & Joannes Evangelista in Patmum relegatur. Idem etiam Davidici generis homines τὺς ἀπὸ τῦ γένυς Δαβίδ interfici jussit, multiqve sub eo Christiani Martyres facti sunt. Sed Nerva Joannem Theologum exilio liberavit.

Domninus Philosophus natione Syrus, ex Laodicea vel Larissa urbe Syriæ, Syriani discipulus, & Procli condiscipulus, ut ait Damascius. In mathematicis disciplinis exercitatus, in aliis philosophiæ partibus etiam παλαιότερος subactior. Qvare & multa in Platonicis dogmatibus innovavit, unde Proclus adversus eum scripsit πραγματείαν καθαρτικὴν τῶν δογμάτων τῦ Πλάτωνος, *repurgationem Platonicorum dogmatum*. Ab Æsculapio jussus qvod sangvinem exspueret suillis carnibus vesci, obsecutus est: at Plutarchus Atheniensis Æsculapii statuam intuens, in templi enim vestibulo dormiebat, o Domine, inqvit qvid si Judæo hoc morbo laboranti remedium commendasses? Itaqve Æsculapius statim ex statua sonum svavissimum edens aliam curandi morbi rationem ei præscripsit. Ad Domninum jam ætate provectum

accessit

accessit Asclepiades adolescens & arithmeticum ipsi theorema proposuit &c.

ꞔ Arabs qvem Damascius in Historia Philosophica ait fuisse veritatis acerrimum indagatorem. Hunc Isidorus Philosophus initio sensit Aristotelicis opinionibus irretitum, & paulatim revocavit ad illas Platonis magnificæ scientiæ sublimes & illustres sententias, ut rejecta illa Peripatetica subtilitate res minutas colligente se conferret ad illam qvæ per Prometheum qvendam cum ignis splendore cœlitus ad homines demissa est Dialecticam, qvæ est mentis & prudentiæ purissima αὐτοψία sive inspectio.

, apud Oratores peculiariter sic vocantur tabulæ testamenti, in qvibus qvis qvæ sua sunt alteri dat interveniente magistratuum sive Archontum auctoritate.

) Atheniensium Legislator. Hic cum Æginæ in theatro propter leges latas lætis acclamationibus celebraretur, pluribus petasis & tunicis & palliis in ejus caput injectis suffocatus est, & in ipso theatro sepultus. Vixit iisdem temporibus qvibus septem Sapientes, aut potius fuit illis antiqvior. Cum senex jam esset, Olympiade XXXIX, Leges Atheniensibus tulit. ὑποθήκας sive *vitæ degendæ præcepta* scripsit tribus circiter versum millibus.

) nepos Hippocratis, medici illius celeberrimi, filius Thessali, pater Hippocratis, cujus filius rursus fuit Draco, & ipse Medicus, qvi Rhoxanem Alexandri Macedonis conjugem curavit.

) Stratonicensis Grammaticus scripsit *de arte Grammatica, Orthographium* περὶ τῶν κατὰ συζυγίαν ὀνομάτων *de conjugatis Nominibus. De pronominibus. De metris versuum. De Satyris. De Pindari carminibus. De Sapphonis metris. De Alcæi carminibus.*

ςής. Ἄμφω γάρ εἰσιν ἐκβιαςαὶ τῆς δίκης, καὶ νύττουσιν ἡμᾶς πρὸς τὸ τῆς δίκης πέρας. *Ambo sunt acres exactores juris, qvi nos stimulis ad justitiam xactissimam incitant.* Hæc de Gregorio & Basilio.

φθ' ἡ μουσική. *Excisa est Musica.* Cum veteres olim in conviviis eruditas qvæstiones tractare solerent, posteri psaltrias & citharistrias & altatrices earum loco introduxerunt. Unde qvidam καινοτομίαν novitatem hanc reprehendentes proverbio hoc usi sunt.

). Εἰδήσεις Ἀλκμᾶνα, λύρης ἐλατῆρα Λακαίνης
Ἔξοχον, ὃν Μουσῶν ἐννέ' ἀριθμὸς ἔχει.

es Alcmanem, lyram Laconicam scite pulsantem, qvem novem Musæ habent.

Eleæ

Elea patria Zenonis, olim Hyele, Phocæensium colonia, opidum obscurum & qvod bonos tantum viros alere poterat. Hanc Zeno magis amabat qvam Atheniensium jactantiam, itaqve raro apud illos versatus in patria consenuit.

Ἐλεγείειν pro delirare, qvidam veterum dixerunt. Et sunt qvi carmen elegiacum hinc dictum putant. Theocles Naxius aut Eretriensis insania correptus, carmen hoc primus cecinit.

Elegus carmen lugubre sic appellatum qvod sæpe in eo ἒ ἒ dicatur. *Vel* lamentationes qvæ ad tibiam canuntur. Postea Midiam Gordii filium, dum regnaret, tibiam ad aras & sacrificia transtulisse dicunt, qvod matrem suam defunctam in Dearum numerum referre vellet.

Eleusius Cyzicenus & Marathonius CPol. non qvidem magna dicendi facultate præditi sed austero vitæ genere vitæ & fictæ *modestiæ simulatione* magnam adepti auctoritatem plurimos sectatores sibi *conciliarunt* & monasteria ingenti hominum utriusqve sexus multitudine referta instituerunt.

Empedocles Metonis vel Archinomi vel Xeneti F. frater Callicratidis primo audivit Parmenidem cujus etiam, ut Porphyrius in Historia Philosophica auctor est, amasius fuit. Alii ajunt fuisse Telavgis discipulum, Pythagoræ filii. Agrigentinus, Philosophus Physicus, Pythagoræ sectam secutus qvam etiam æmulatus est Apollonius Tyaneus &c. Discipulum habuit Gorgiam Leontinum Oratorem. Scripsit versibus heroicis *tres libros* περὶ φύσεως τῶν ὄντων *de rerum natura*, sunt autem versuum circiter duo millia. Item *de re medica*, oratione soluta, & multa alia. &c. Empedoclis inimicitia, proverbium.

Empedotimus scripsit περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως, *de Physica auscultatione*, de qvo (Julianus) ὁ παραβάτης in opere qvod Cronia inscribitur: *Nos autem Empedotimo & Pythagora credentes, & iis qua Heraclides Ponticus ab illis accepta tradidit, & paullo ante inclytus ille rerum divinarum interpres Jamblichus nobis ostendit.*

Ἐνιαυτὸς Μέτωνος, Annus Metonis, i. e. orbis annorum XIX. Meto enim Mathematicus periodum temporis ex XIX. annis constantem invenit.

Ennius Poëta Romanus (i. e. Latinus) qvem Ælianus laude dignum esse ait, qvod Scipionem magnifice extollere cupiens scripsit solum Homerum laudes illo dignas canere posse, adeoqve præstantiam ejus intelligere se demonstravit poëta Messapius (qvi à Messapo Rege suam repetebat originem.)

Ei

ι κριτῶν γόνασι. *In qvinqve judicum genibus.* Olim qvinqve judices
: Comicis judicabant, ut ait Epicharmus. Dictum ad imitationem
liùs: Θεῶν ἐν γόνασι κεῖται. Olim in genibus habebant ea qvæ
ınc in tabellis scribuntur.
·oditus Chæronensis Grammaticus, Archiæ Alexandrini Gramma-
:i alumnus, apud qvem institutus, à Modesto Ægypti præfecto
ntus est, cujus filium Pitelionum instituit. Claruit Romæ tempore
eronis ad Nervam usqve: qvo tempore & Ptolemæus Hephæstionis
xit, & multi alii viri doctrina clari. Idem cum libros subinde
neret, ad XXX. mille sibi comparavit, eosqve bonos & minime
ılgares. Corpore fuit magno & nigro instar elephantiaci (ὡς ἐλε-
αντιώδης. Habitavit in Phænianocoriis, ubi binas ædes habuit.
ecessit aqva intercute, annum agens LXXV. multaqve scripta
:liqvit.
ειλότερος. *Epeo timidior* Cratinus Comicus dicebatur, fortasse qvod
ım Oeneidi tribui præesset, timidior videretur.
:ici philosophi sic appellati ab ἐπέχειν, *inhibere*, qvod assensum de
:bus inhiberent, easqve comprehendi non posse statuerent. καὶ
γματίζειν * αὐτὰ ἀκατάληπτα.
æ litteræ, i. e. incantationes qvædam obscuræ qvas & Crœsum in
ɔgo dixisse ferunt. Et Olympiæ Milesio & Ephesio luctantibus,
unt Milesium luctari non potuisse, qvod alter literas Ephesias talo
:dis alligasset. Ea autem re comperta, litterisqve illis solutis,
ɔhesium tricies fuisse prostratum.
us Atheniensis, Comicus mediæ Comœdiæ.
us Cumanus, filius Demophili vel Antiochi, Isocratis Oratoris
ıditor, Historicus qvi filium habuit Demophilum historicum.
ixit Olympiade XCIII. ita ut Philippi Macedonis regnum antecesse-
t. Scripsit *Historiarum* ab Ilii expugnatione Trojanoqve bello ad
a usqve tempora *libros XXX*, *De bonis & malis libros XXIV*. *Rerum admi-
bilium τῶν ἑκασταχοῦ qva in qvavis regione observantur, libros XV*. *De
us qvas qvisqve invenit libros II.* & alia.
s Cumanus & Theopompus Damasistrati F. Chius, ambo Isocra-
discipuli sed ingenio & stylo qvam maxime inter se discrepantes:

ur Svidas, Scepticis tribuens qvod fuit qvorundam Academicorum. Nam Sceptici
hil statuerunt neqve ἐδογμάτισαν, sed tantummodo dubitare se profitebantur.
de, si placet, qvæ notavi ad Sextum Empiricum.

Nam Ephorus ingenio erat simplici & qvod ad dictionem ejus historicam attinet, supinus & segnis semperqve remissus. Theopompus vero ingenio erat acerbo & maligno, at dictione copiosus & densus, ac vehementiæ plenus: cæteroqvi veritatis studiosus in iis qvæ scribebat. Isocrates igitur hunc qvidem frænis, Ephorum vero calcaribus indigere dixit. Theopompus autem in exilium ejectus supplex ad templum Dianæ Ephesiæ confugit. Multas etiam Epistolas contra Chios ad Alexandrum misit, eundemqve multis laudibus ornavit. Dicitur etiam vituperationem ejus scripsisse, sed qvæ non extat.

Epicharmus Tityri vel Chimari vel Sicidis F. Siracusanus, vel ex Sicanorum civitate Crasto, qvi una cum Phormo Comœdiam Syracusis invenit. Docuit fabulas LII. vel ut Lycon ait XXXV. Qvidam tradunt ipsum fuisse Coum, unum ex iis qvi cum Cadmo *in Siciliam* migrarunt. Alii Samium: alii Megaris urbe *Siciliæ oriundum*. Fuit sex annis ante bellum Persicum Syracusis docens: qvo tempore Athenis Evetes, & Euxenides & Mylus fabulas edebant.

Epicrates Atheniensium orator *σακεσφόρος* barbiger appellatus cujus meminere Aristophanes, Plato Comicus & Demosthenes orat. de falsa legatione. Alius cujus meminit Lycurgus Orat. de administratione ærarii, qvem sexcenta talenta in bonis habuisse ajunt. Alius Epicrates Æschinis Oratoris affinis qvi Cyrebion cognominabatur teste Demosthene Orat. contra Æschinem.

Epictetus ex Hierapoli Phrygiæ, Philosophus servus Epaphroditi, unius de satellitibus Imp. Neronis. Ob defluxionem altero crure debilis in novæ Epiri urbe Nicopoli habitavit & vitam usqve ad M. Antonini imperium produxit. Scripsit multa. Theosebius Philosophus multa ex Epicteti scholis desumta dixit, alia & ipse excogitavit. Qvare & præcepta vitæ talibus libris complexus est & posteritati reliqvit qvalibus & Epictetus, ita ut nostri temporis *Epictetus* esse videatur, exceptis tamen opinionibus Stoicis. *Theosebius* enim nullius scriptoris opiniones tam amplectebatur & admirabatur qvam Platonis veritatem. Qvinetiam qvendam libellum conscripsit de rebus in magna Politia (Platonis) eleganter dictis: Qvamvis Remp. non attigit, sed privatum coluit vitæ genus, cui & Socrates ille & Epictetus *καὶ πᾶς ὁ εὖ φρονῶν* & qvilibet cordatus studet &c. *ex Damascio*.

Epicurus Neoclis F. Atheniensis, populo Gargettius, matre Chærestra-

tas, frater Neoclis, Chæredemi, & Aristobuli sive Aristodemi, philosophari cœpit ab anno duodecimo ætatis: peculiaris sectæ conditor. Et primum qvidem Sami cum parentibus commoratus est, deinde Mitylene annum unum scholæ præfuit, postea Lampsaci docuit, & deniqve Athenis in horto suo. Audivit Nausiphanem Democriteum & Pamphilum Platonis discipulum. Natus est Olympiade CIX. septem annis post mortem Platonis, & vitam produxit usqve ad successores Alexandri M. & Antigonum qvi Gonatas dictus est. Schola ejus permansit usqve ad Cæsarem primum annos CCXXXVII. & intra tempus istud XIV. successores habuit. Scripta ejus sunt multa. In testamento suo jussit Metrodoro & Polyæno sodalibus suis semel qvotannis parentari, sibi vero bis &c. Epicurei SCto Roma sunt ejecti, eosdem expulere Messenii in Arcadia, iisqve expulsis totam urbem à Timuchis magistratibus suis fecerunt purgari velut sordibus qvibusdam & purgamentis liberatam. In Creta qvoqve Lyctii * qvosdam Epicureos illuc profectos expulerunt, legemqve tulerunt: *Epicurei sapientiæ effœminatæ & degeneris ac turpis inventores Diisqve invisi per præconis vocem Lycto excedere jubentor* &c.

Epigenes Comicus.... Ex ejus fabulis sunt ἡρωΐνη, μνημάτιον, Βακχεία, Athenæo memoratæ.

Ἐπίγραμμα. Omnes inscriptiones, qvamvis non constent versibus, dicuntur epigrammata.

Epilycus Poëta Comicus. Ex fabulis ejus est κωραλίσκος, ut testis est Athenæus.

Epimenides Phæsti aut Dosiadæ aut Agiasarchi F. matre Blasta, Cretensis Cnossius, poëta Epicus. Hujus animam ferunt corpore excessisse qvamdiu ipse voluisset, & postea in illud reversam esse: cutemqve longo post mortem ejus tempore inventam γράμμασι κατάστικτον, litteris notatam. Unde proverbium ἐπιμενίδιον δέρμα de rebus reconditis. Vixit Olympiade XXX. ut & septem sapientes Græciæ antecesserit ætate, vel saltem illos attigerit. Hic jam senex Athenas Cylonio scelere pollutas lustravit Olymp. XLIV. Scripsit multa versibus: itemqve oratione prosa, mysteria qvædam & lustrationes & alia ænigmatica. Ad hunc Solon legislator scripsit, reprehendens urbis lustrationem. Vixit annos CL. & sex continuos dormivit.

* Confer Tristanum T. I. p. 445.

Epinicus & ipse Comicus, ex cujus fabulis ὑποβαλλόμεναι Athenæo memoratæ.

Epiphanius Ulpiani F. Petræus Sophista qvi & in patria Petra & Athenis docuit. Scripsit περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς τῶν στάσεων, *de iis qvæ statuum causarum inter se communia habent & in qvibus differunt. Progymnasmata. Declamationes. Orationes Demarchicas. Orationem Polemarchicam.* λόγους ἐπιδεικτικοὺς sive *eloqventiæ specimina & theoremata* qvædam *miscellanea*.

Epiphanius Episcopus Constantiæ urbis Cypri, olim Salamis dictæ. Scripsit contra omnes hæreses, libros qvi *panaria* vocantur. Item alia multa qvæ à doctis propter res ipsas, ab indoctis propter stylum leguntur. Decessit in extrema senectute.

Epiphanius Episcopus Selybriæ sive Olybriæ. Scripsit λόγον ἀντιρρητικὸν κατ' εἰκονοκαυστῶν, λίαν ὠφέλιμον, librum valde utilem *contra eos* qvi imagines cremabant.

Epiphanius & Euprepius Alexandrini initiorum sive mysteriorum apud Alexandrinos receptorum peritissimi: Euprepius qvidē illorum qvæ Persica vocabantur, Epiphanius illorum qvæ in Osiridis honorem celebrabantur, & celebratissimi Dei Æonis &c. *(ex Damascio.)*

Epistola (IX.) Juliani parabatæ ad Porphyrium Catholicum, qva jubet copiosam Georgii (Cappadocis) Bibliothecam omnis generis philosophis, multis etiam commentariorum scriptoribus refertam, in qvibus & multa ac varia Galilæorum scripta, universam ad se Antiochiam transmitti.

Ἐποποιΐα, sic vocatur historia heroico versu scripta. Nam poësis qvæ caret fabula, est epopœia.

Erasistratus Juliates Ceius ex Juliade Cei insulæ opido. Filius Cretoxenæ, Medii Medici sororis & Cleombroti. Hic Antiochum Regem, Stratonices novercæ amore laborantem sanavit. Sepultus est juxta montem Mycalen, è regione Sami. Scripsit *de re Medica libros IX.*

Eratosthenes Aglai vel Ambrosii F. Cyrenæus Aristonis Philosophi Chii, & Lysaniæ Cyrenæi Grammatici, & Callimachi Poetæ discipulus. Accersitus Athenis à Ptolemæo tertio ad qvintum usqve vixit. Hic qvod in omni doctrinæ genere secundum locum teneret & viris summis proximus esset, *beta* vocatus est. Alii eum Platonem secundum vel juniorem, alii πένταθλον & qvinqvercionem appellarunt. Natus est CXXVI. Olympiade, obiit ætatis anno LXXX. ex inedia propter hebetatam oculorum aciem, relicto insigni discipulo Aristophane

ſtophane Byzantio, cujus diſcipulus fuit Ariſtarchus, hujus vero Mnaſeas, Menander & Ariſtis. Scripſit Philoſophica, poemata, & hiſtorias. *Aſtronomiam* ſive *catasterismos* de iis qvi inter aſtra relati ſunt. Item *de Philoſophorum ſectis. De vacuitate doloris. Dialogos* multos & multa *Grammatica*.

ıa Teia vel Lesbia, vel Rhodia, vel ut alii Telia ex Telo parva inſulâ prope Cnidum. Fuit ἐποποιός, poëtria epica, ſcripſitqve ἠλακάτην, qvod eſt poëma Æolica & Dorica dialecto ſcriptum verſibus CCC. Fecit & epigrammata. Obiit virgo, XIX. annos nata, amica & æqvalis Sapphonis. Verſus ejus judicati ſunt Homericis pares.

.us Comicus ex cujus dogmatibus Αἰόλος, πελτασής, μελίβοια, ut Athenæus libro XIV. Dipnoſophiſt.

aſcetæ inter Judæos, qvi Phariſæos & ſcribas ſeveritate diſciplinæ longe ſuperarunt, ἐπιμελοῦνται τῆς ἠθικῆς λέξεως, θεωρίᾳ δὲ τὰ πολλὰ παραμένουσιν dictionem moratam curant, & in contemplatione plerumqve perſeverant, unde etiam vocantur Eſſæi i. e. θεωρητικοί, contemplatores.

ɔras Lindius Hiſtoricus ſcripſit *vitam Timagenis & aliorum doctorum viroru̅ qvæſtiones, ordine alphabetico. Thucydidis artem rhetoricam libris V. De dictionibus difficilibus ac controverſis apud Thucydidem. Hiſtoriam regum Ægyptiorum.*

·ius varia ſcripſit & inter ea commentarium in Proverbia Salomonis.

ȝelus Comicus e cujus dramatibus ἀνακαλυπτόμενος apud Athenæum.

ılus orator improbus; garrulus & ignobilis.

lus demagogus clariſſimus.

lus Sphettius Athenienſis, Euphranoris F. Comicus. Docuit fabulas CIV. vixitqve Olympiade CI. medio inter mediam & veterem Comœdiam tempore.

les ex Megaris in Iſthmo ſitis Philoſophus, auctor ſectæ qvæ ab ipſo Megarica, Dialectica aliis & Eriſtica. Fuit Socratis diſcipulus eiqve Ichthyas & poſtea Stilpon in ſchola ſucceſſit. Scripſit Dialogos *Alcibiadem, Æſchinem, Critonem, Phœnices, Lampriam, Amatorium* & alia qvædam.

non Peluſiota Grammaticus æqvalis Libanii Sophiſtæ, ad qvem etiam diverſa ſcripſit. Hic varia compoſuit *poëmata*, & *artem Grammaticam & orthographiam nominum*.

ιονέστερος τῶν Καρκίνου στροβίλων. in Carcini poëtæ filios &c.

nus Orator varia ſcripſit & præcipue Lexicon utiliſſimum verborum qvibus Oratores & optimi qvique ſcriptores utuntur, ordine alphabetico.

Εὖ διάγειν. Hanc formulam salutandi Epistolis suis præscripsit Epicurus. Cleon vero χαίρειν. Plato εὖ πράττειν.

Eudoxius Episcopus Antiochiæ ex Arabisso opido oriundus, cujus pater Cæsarius sub Maximiano martyrii corona redimitus est &c.

Eudoxus Æschinis F. Cnidius philosophus Platonis æqvalis cui fuere tres filiæ Actis, Delphis, Philtis. Astrologiæ insigniter deditus fuit scripsitqve plura ejus generis, & *octaëteridem*, nec non *Astronomiam* * *versibus heroicis*.

Evenos duos ajunt fuisse elegiacos poëtas, ambos Parios.

Εὐεστώ, animi tranqvillitatem Democritus Abderita docuit finem esse & summum felicitatis, &c.

Eveterius Joviniani Imp. temporibus doctrina qvidem & *ingenii præstantia* antiqvis non inferior, sed qvi ex molli simplicitate *multos* insontes passus est judicii laqveis irretiri.

Eugenius Trophimi F. Augustopolitanus Phryx Grammaticus docuit CPoli, ubi valde clarus fuit jam senex tempore Anastasii Imp. Scripsit de dimensione versuum melicorum Æschyli, Sophoclis & Euripidis in fabulis XV. De pæonio & palimbacchio metro. De nominibus templorum & qvomodo ea proferri debeant ut Διονύσιον, Ἀσκληπίειον. Vocabula miscellanea ordine alphabetico, in qvo opere etiam nova qvædam & singularia habet ad accentum, spiritum, scripturam, fabulam aut proverbium pertinentia. De nominibus in α desinentibus ut ἔνδεια vel ἐνδία & qvando ea bifariam efferantur. Item alia qvædam jambica trimetra.

Εὔλογον ἀξίωμα, axioma probabile, differt à καταληπτικῇ φαντασίᾳ s. comprehendente phantasia. Cleanthes Philosophus appositis sibi jussu Ptolemæi Regis malis punicis cereis, negavit se falso viso assensum, sed tantum probabile putasse &c.

Eumolpidæ ab Eumolpo Thrace qvi rationem initiandi invenit, *vel* à Musæi filio qvi fuit à secundo qvintus.

Eumolpus Eleusinius vel Atheniensis, filius Musæi Poëtæ & ut qvidam tradunt discipulus Orphei, Poëta Epicus ante Homerum. Vicit etiam Pythia. Ad lyram enim poëtæ de palma inter se certabant. Scripsit τελετὰς Δήμητρος, *Initia Cereris*, ejusqve ad Celeum adventum &

* Non Eudoxus versus scripsit, sed Aratus ex Eudoxi prosa.

& mysteria filiabus ejus tradita, eaqve omnia versibus horoicis MMM. *Chiroscopicorum* librum unum, prosa oratione.

Eunidæ apud Athenienses familia citharœdorum sacris inservientium.

Eunomius tempore Valentis Imp. Episcopus Cyzicenus, notarius Aëtii qvem cognominant atheum cum qvo diu versatus, sophisticum ejus disserendi modum imitatus est. Ejus *septem libri in Epistolam ad Romanos* & aliæ qvæ circumferuntur lucubrationes, verborum qvidem copia abundantes, at sententiarum inopes.

Evodus Rhodius poëta Epicus Neronis tempore vixit, poëta Latinus admirabilis. Hujus libri nulli exstant.

Evphorion filius Æschyli Tragici Atheniensis, Tragicus & ipse, qvi fabulis qvas Pater ante in lucem non ediderat, certans qvater vicit, scripsit & ipse qvædam dramata.

Euphorion Polymnesti F. ex Chalcide Eubœæ, discipulus in Philosophicis Lacydis & Prytanidis: in Poëticis vero Archebuli Theræi Poëtæ cujus etiam deliciæ fuisse fertur. Natus est Olympiade CXXVI. qvo tempore & Pyrrhus à Romanis victus est. Eum Nicia Alexandri Regis Eubœæ, Crateri filii, uxor amavit, hinc prædives ad Antiochum magnum Regem Syriæ se contulit & ejus Bibliothecæ præfectus, ibidem defunctus, Apameæ, vel ut alii Antiochiæ sepultus est. Libri ejus versibus Heroicis scripti sunt hi: *Hesiodus*, μοψοπία ἢ ἄτακτα, *Mopsopia* sive *Miscellanea* libris V. opus continens historias miscellas, inscribiturqve Mopsopia, qvia Attica olim ita dicta est à Mopsopia filia Oceani. Desinit in Attica Chiliade, nam liber qvintus inscribitur ἐπιγράφεται ἡ πέμπτη (scil. βίβλος) χιλιὰς περὶ χρησμῶν *Chilias* de oraculis qvæ post mille annos eventus comprobavit. Disputat enim adversus eos qvi ipsum deposita apud illos pecunia fraudarant, docens eos vel multo post tempore pœnas daturos esse.

Evpithius & Archiadas duo Hegiæ (Philosophi) filii de qvorum ingenio & moribus qvædam ex Damascio &c.

Eupolis Atheniensis Comicus qvi annos natus XVII. in scena certare cœpit ediditqve fabulas XVII. vicit septies. Idem in bello contra Lacedæmonios naufragio in Hellesponto periit. Unde lex lata est qvæ poetas vetuit militare. Fabulæ ejus sunt: αἶγες, ἀστράτευτος ἢ ἀνδρογύνη & aliæ.

Ευ πράττειν, hanc formulam salutandi Plato Epistolis suis præscribere solebat. Scripsit autem Epistolas XIII, easqve morales. Vide supra, εὖ διάγειν.

Euripi-

Euripides Athenienſis Tragicus, antiqvior celebri illo Euripide. Docuit fabulas XII. vicit bis.

Euripides Mneſarchi ſeu Mneſarchidæ & Clitonis F. non ex matre olerum venditrice ſed ex genere nobiliſſimo ut demonſtrat Philochorus. Natus fuit eo die qvo Græci Perſas fugarunt. Initio pictor deinde Prodici in Rhetoricis, Socratis vero in doctrina de moribus & in rebus philoſophicis diſcipulus. Audivit etiam Anaxagoram qvem cum vidiſſet in diſcrimen capitis ob dogmata veniſſe, animum ad tragœdiam appulit homo ſeveris moribus ac triſtis unde & *μισογύνης* ſive mulierum oſor eſt exiſtimatus. Duxit tamen Chœrinam Mneſilochi filiam ex qva Mneſilochum, Mneſarchidem & Euripidem ſuſcepit. Hac repudiata alteram æqve impudicam eſt expertus. Athenis relictis apud Archelaum Macedoniæ Regem in ſummo vixit honore, ſublatus ut ajunt à canibus per inſidias Arrhidæi *Macedonis & Crate*væ Theſſali poetarum ipſi invidentium : vel laceratus à mulieribus cum noctu Craterum Archelai delicias vel uxorem Nicodemi Arethuſii peteret. Annos ajunt vixiſſe LXXV. oſſaqve ejus Pellam jubente Rege translata. Fabulæ ejus LXXV, vel ut alii XCII. ex qvibus exſtant LXXVII. Vicit qvinqvies, qvater adhuc ſuperſtes, ſemel vero poſt obitum fabulam ejus in ſcena exhibente Euripide fratris ipſius filio. Fabulas edidit per totos annos XXVI. Obiit Olympiade XCIII.

Euripides Tragicus, prioris ex fratre nepos ut tradit Dionyſius in Chronicis. Scripſit ὁμηρικὴν ἔκδοσιν ; editionem Homericam niſi fortaſſe ea alterius ſit. Fabulæ ejus ſunt Ὀρέστης, Μήδεια, Πολυξένη.

Euſchemus Comicus. Ex fabulis ejus *ἐμπολή*, teſte Athenæo.

Euſebius Pamphili Arianæ ſectæ addictus, Cæſareæ Palæſtinæ Epiſcopus, ſacrarum Scripturarum inſigniter ſtudioſus & divinæ bibliothecæ una cum Pamphilo Martyre diligentiſſimus inveſtigator. Multa edidit opera, inter qvæ ſunt iſta: *Evangelicæ demonſtrationis libri XX. Evangelicæ præparationis libri XV. Theophaniæ libri V. Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ libri X. Canones Chronici variæ Hiſtoriæ, & eorum epitome. De Evangeliorum diſſenſione. In prophetam Eſaiam libri X. Contra Porphyrium* qvi tunc ut qvidam putant in Sicilia ſcribebat, *libri XXX.* Τοπικῶν ſive *de locis ſacris liber. Apologia pro Origene libri VI. De vita Pamphili libri III. De martyribus* alia opuſcula. *In Pſalmos CL.* commentarios eruditos, & multa alia. Floruit maxime temporibus Conſtantini Imp. ac Conſtantii, & ob amicitiam

qvæ

qvæ ipsi cum Pamphilo martyre interceſſit, ab eo cognomentum ſortitus eſt. Scripſit etiam *ad Marinum* in qvo opere dicit CHriſti Eccleſiam duo vitæ genera & inſtituta præcipere, qvorum unum ſit excellens & ſupra communem vitæ humanæ rationem poſitum, qvale eſt Monachorum. Alterum minus ſublime & communi hominum vitæ accommodatum, qvod nec à conjugio abhorret.

Euſtathius Epiphanienſis ſcripſit *compendium Chronicum* rerum ab Ænea usqve ad Anaſtaſium Imp. geſtarum *libris* * *novem*.

Euſtathius Sebaſtenus cum Baſilio Ancyrano, ejusdem urbis Epiſcopo, ſectæ Macedonianæ caput fuit.

Euſtephius Aphrodiſienſis Sophiſta unus ex illuſtribus Adrottorum, qvæ eſt urbs Lydiæ, incolis. Scripſit *declamationes*.

Euſtochius Cappadox Sophiſta. Scripſit *Cappadociæ & reliqvarum gentium Antiqvitates*, & *τὰ κατὰ Κώνςαν]α τὸν βασιλέα*. ** *res geſtas ab Imperatore Conſtante*.

Euthycles, ex cujus Comœdiis ſunt *ἄσωτοι ἢ Ἐπιςολή* teſte Athenæo in Dipnoſophiſt.

Euthydemus magiſter Apollonii Tyanei, Tarſenſis Cilix &c. (ex Philoſtrato.)

Euthymenes Archon Athenienſis ſub qvo abrogatum eſt decretum Archonte Morychide ſcriptum, qvo Comicis adimebatur libertas aliqvem in ſcena perſtringendi.

Eutropius Italus Sophiſta Hiſtoriæ Romanæ compendium Latina lingva ſcripſit, aliaqve.

Eutyches CPoli monaſterii præfectus, impiæ ſectæ Manetis & Apollinaris tertius defenſor &c. (ex Theodoro Raithuenſi.)

Euxenus vir non admodum probus nec actuoſæ vitæ deditus & Epicuri moribus imbutus. Pythagoræ vero opiniones ita cognoſcebat, ut aves ea qvæ diſcunt ab hominibus, *χαῖρε* vel *εὖ πρᾶτ]ε*, & *Ζεὺς ἵλεως*. Apollonius puer Euxenum audiebat, ſed ad decimum ſextum annum progreſſus ad Pythagoricam vitam ſe contulit, Euxenum tamen amare non deſiit &c. (ex Philoſtrato)

Ἐξ *ἁμάξης*. Apud Athenienſes feſtum erat Lenæa, in qvo Poetæ plauſtris inſidentes certabant cantionibus riſus movendi gratia, qvod Demoſthenes dixit *ἐξ ἁμάξης*, *ex plauſtro*. Chorus Lenæorum vocabatur Lenaites.

Qqqq Ἐξηγη-

* Evagrius V. 24. *libros* tantum *duos* fuiſſe teſtatur.
** Ita Cangius p. 31. ad Zonaram, ex Eudociæ Joniis MSS.

Ἐξηγηταί. Tres erant exegetæ oraculo Apollinis designati, qvibus curæ erat lustrare eos qvi aliqvo piaculo obstricti essent. Sic etiam vocabantur patriorum institutorum & jurium interpretes. Peculiariter, interpretes sacrorum, qvi etiam de inferiis aliisqve juribus defunctorum consulentibus respondebant.

Ezechias. Exstabat liber Salomonis remedia omnium morborum continens, qvi Templi limini incisus erat. Hunc Ezechias abolevit, qvod populus mentem ad DEum non adverteret, sed qvicunqve ægri essent, curationes inde peterent neglecta Divini Numinis invocatione.

Fabius Pictor Historicus Romanus. Hic ait nulli Romanorum Magistratuam licere qvicqvam qvod sit publicum in privatos usus convertere.

Falcidia lex à Cæsare Cajo Octavio lata est maximam etiam nunc auctoritatem habens in hæreditatum successionibus, à Falcidio *tribuno* plebis inventa.

Faunus Pici seu Jovis F. qvem nomine planetæ Mercuriū appellabant. Hic fuit Astronomus, metallaqve auri argenti & ferri invenit, eorumqve tractandorum rationem Occidentales docuit. Qvare etiam ab indigenis vocatus πλουτοδότης, opum donator. Insidiis appetitus à fratribus in Ægyptum fugit in tribum Chami filii Noē, à qvibus susceptus cum ipsis habitavit. Idem aurea stola indutus & futura prædicens divitiasqve eis impertiens, tanqvam Deus ab ipsis cultus est.

Favorinus Arelatensis Gallus sexu Hermaphroditus, eruditissimus & Philosophiæ peritissimus, Rhetoricæ inprimis addictus. Floruit tempore Trajani Imp. vitamqve produxit usqve ad Adriani Imperium. Æmulatus est Plutarchum Chæronensem innumeris pæne libris conscribendis. Scripsit & Philosophica & Historica qvorum magnus est numerus. Ex ipsius libri sunt isti: *De Homeri Philosophia. De Socrate & arte ejus amatoria. De Platone. De Philosophorum victu* & alia. Idem etiam γνωμολογικὰ *dicta sententiosa* scripsit.

Flaminius ὀχλοκόπος καὶ δημαγωγὸς τέλειος orator turbæ rudi *vendibilis* & qvi ad populum dicendo supra modum valeret, cæterum ad rem bellicam administrandam ineptus. (ex Polybio.)

Fronto Emisenus Orator qvi Romæ temporibus Severi Imp. vixit. Hic Athenis æmulus fuit Philostrati primi & Apsinis Gadareni, ibidemqve obiit annos circiter LX. natus, & Longinum Criticum, sororis Frontonidis filium heredem reliqvit. Scripsit orationes multas.

Fulvia (Φουλβία) Antonii uxor. Hæc Ciceronis caput amputatum gen-

bus

bus suis imposuit, cumqve ei contumeliosissime illusisset atqve illud conspuisset, tandem diducto ore extractam ejus lingvam acu, qva figendis capillis utebatur, compunxit, additisqve multis & gravibus probris, pro rostris exponi jussit, ut qvo ex loco adversus ipsam olim concionans auditus fuerat, ibidem caput ejus præcisum spectaretur.

Galenus Medicus celeberrimus Pergamenus, qvi Marci, Commodi & Pertinacis temporibus Romæ vixit, Niconis Geometræ & Architecti F. composuit Medica & Philosophica, itemqve Grammatica & Rhetorica qvæ ut omnibus nota recensere supervacaneum duxi. Vixit anos LXX.

Genethlius Genethlii F. ex urbe Petris, Sophista, Minuciani & Agapeti discipulus, æmulus Athenis Callinici. Memoria ita valuit ut declamationē semel auditam repeteret. Obiit juvenis annos natus XXVIII, Scripsit λαλιάς sive διαλέξεις, *allocutiones* & μελέτας *declamationes*, inter qvas est *exul se ipsum vendens post Thebarum excidium. Propempticum ad amicos suos* Daduchum & Asclepiadem. *Orationes Panegyricas*.

Gennadius patriarcha CPol. conspectum ab eo φάσμα δαιμόνιον &c.

Georgius magnæ Ecclesiæ Diaconus & Chartophylax cognomine *Pisides*. Scripsit *hexaëmerum* sive de opificio Mundi, qvod tribus fere millibus versum jambicorum constat. *De Heraclio Imp. & bello Persico*. Adhæc oratione soluta *Abarica* & *encomium Anastasii Martyris*.

Gessius Petris oriundus Zenonis Imp. temporibus arte medica clarissimus fuit, & Domni Judæi, præceptoris sui gloriam penitus obscuravit &c. Heraiscum cum Zenonis jussu qværeretur domi suæ occultavit, & deinde in fuga defuncto justa persolvit. Basilicus ideo ab Imp. missus Agapium & cæteros Philosophos comprehensos in prætorium abduxit.

Γνῶθι σεαυτὸν, & τὸ νόμισμα παραχάραξον præcepta Pythica, *Nosce te ipsum & opinionem vulgi contemne*.

Goetiam, magiam, pharmaciam Medi & Persæ invenerunt. Magia est evocatio dæmonum beneficorum boni alicujus efficiendi causa, qvalia sunt Apollonii Tyanensis θεοπλάσματα. Goëtia, ἀπὸ τῶν γόων à lamentis qvæ circa sepulchra audiuntur ita dicta, est per qvam animæ defunctorum evocantur. Pharmacia veneficium, per qvod alicui pharmaca lethalia vel philtra præbentur. Magia & Astrologia à Magusæis id est Persis orta est. Persæ Μαγῶν sive Μαγουσαῖοι ab indigenis vocantur.

Gorgias Charmantidæ F. frater Herodici Medici Leontinus Rhetor, Empedoclis discipulus, magister Poli Agrigentini & Periclis & Isocratis & Alcidamantis Eleatæ qvi & in schola ipsi successit. Porphyrius eum refert ad Olympiadem LXXX, sed antiqvior est. Rhetoricam primus in artem redegit &c. à singulis discipulis centum exegit minas, vixit annos CIX. & multa scripsit.

Gratianus Imp. Valentis sævitiam in Christianos detestatus, omnibus lege lata permisit ut secure ac libere conventus in Ecclesiis propriis agerent, solis Eunomianis, Photinianis & Manichæis conventicula ademit.

Gregorius Nazianzenus in Cappadocia Basilii Cæsar. amicus, Grammaticus & Poëta excellens, multo magis insignis Philosophus & orator ἀμφιδέξιος & peritissimus fuit. Multa scripsit oratione soluta ad τρεῖς μυριάδας στίχων ad versuum triginta millia. Ex his sunt: *de obitu fratris Cæsarii. Oratio funebris in Patrem suum. Altera in sororem Gorgoniam. De pauperibus amandis. Laudes Maccabæorum. Laudes Cypriani. Laudes Athanasii. Laudes Heronis Philosophi. Contra Julianum Imp. orationes duæ. De Spiritu S. Oratio una. Orationes panegyricæ X.* aliæqve plurimæ qvæ omnibus notæ sunt. Secutus est genus dicendi qvo usus est *Polemo* Laodicensis qvi Smyrnæ eloqventiam docuit & Aristidis Rhetoris præceptor fuit. Scripsit & librum versibus hexametris in qvo *virginitas & conjugium* inter se colloqvuntur. Item de aliis argumentis diverso & omnifario genere carminis ad versuum triginta millia. Hujus meminit Philostorgius licet Arianus &c. Gregorius alio Ecclesiæ suæ Episcopo in locum suum substituto, ipse ruri vitam monachi egit decessitqve decimo tertio Theodosii Imp. annos natus amplius XC.

Gregorius Episc. Nyssenus, frater Basilii Cæsar. eruditissimus & eloqventiæ laude nulli veterum cedens. Eximium librum *contra Eunomium* scripsit & aliud *de fabricatione hominis* aliasqve homilias plurimas. Item *in Cantica Canticorum, in Ecclesiastem* & *ad sororem Macrinam* prolixam & elegantem orationem de anima. Scripsit & multa alia & admirabile illud *encomium Stephani* primi martyris & vitam *Gregorii Thaumaturgi.*

Gregorius, qvi & Theodorus, Thaumaturgus Neocæsareæ in Ponto Episcopus, ob Græcarum Latinarumqve litterarum studium è Cappadocia adolescens se Berytum & inde Cæsaream Palæstinæ contulit cum fratre Athenodoro. Hos Origenes per qvinqvennium erudiit

&

& ad fidem CHristi paulatim reduxit, Gregorius in patriam rediturus *Origeni* præsenti gratias egit *oratione panegyrica* qvæ etiamnum exstat: Scripsit & *metaphrasin in Ecclesiastem*, brevem illam, sed admirabilem: multasqve *Epistolas*. Decessit sub Aureliano clarus miraculis qvæ Episcopus edidit. Athenodorus Gregorii frater Sophista scripsit *de incarnatione & fide orationem*.

Gregorius Hermiæ Philosophi frater plane dissimilis, supra modum acutus & ad qvæstiones & disciplinas expeditus cæteroqvi inqvietus &c. è Damascii Historia Philosophica.

Γυμνασία διαλεκτική. Hujusmodi libros *Aristoteles* & *Theophrastus* scripserunt, qvibus docent rationem probabiliter in utramqve partem disserendi.

Gymnasius, Sidonius Sophista, Imperatoris Constantini temporibus vixit. Scripsit *Declamationes* & *commentarium in Demosthenem* & alia qvædam.

Hæresis. Hippobotus dicit novem esse sectas sive disciplinas Philosophorum, *Megaricam*, *Eretriacam*, *Cyrenaicam*, *Epicuream*, *Anniceriam*, *Theodoriam*, *Zenoniam* seu *Stoicam*, *Academicam* & *Peripateticam*. Cynicæ autem & Eliacæ ac Dialecticæ non meminit. Pyrrhonia non poterit appellari secta, nulla enim habet dogmata. Præter has Secta Eclectica introducta est à Potamone Alexandrino qvi ex singulis sectis ea qvæ sibi placerent eligebat &c.

Harpocras Ammonio (Hermeæ) familiaris, & Nicomedi, Isidoro, Horapollini, Heraisco &c. homo Ægyptius qvi Zenonis Imp. tempore vixit. infra in Horapolline.

Harpocration Argivus Platonicus Philosophus Cæsaris familiaris. Scripsit *commentariorum in Platonem libros XXIV.* & *dictionum Platonicarum libros II.*

Cujus Harpocration Sophista scripsit *de Antiphontis figuris. De Hyperidis & Lysiæ orationibus*, & alia.

Ælius Harpocration Sophista scripsit *de illis quæ Oratores ignorasse videntur. Argumenta Orationum Hyperidis. Ementitam esse Herodoti Historiam. De ordinibus militaribus apud Xenophontem. De arte Rhetorica. De formis Orationum.*

Valerius Harpocration Rhetor Alexandrinus scripsit *Lexicon decem Oratorum. ἀνθηρῶν συναγωγὴν* sive *floridorum collectanea*.

Hecatæus Abderites Philosophus qvi & Criticus & Grammaticus cognominatus est, qvod apparatu Grammatico abunde instructus esset. Vixit sub Alexandri Magni successoribus. Scripsit præter alia de Homeri & Hesiodi poësi.

Hecatæus Hegesandri F. Milesius vixit temporibus Darii qvi post Cambysem regnavit (qvo tempore & Dionysius Milesius vixit) Olympiade LXV. Historiographus. Hoc junior fuit Herodotus Halicarnasseus, qvi multum ei debet. Fuit Hecatæus auditor Protagoræ & primus Historiam oratione prosa scripsit, uti primus Pherecydes (res philosophicas) itidem oratione soluta exposuit. Scripta enim Acusilai adulterina sunt. (infra, in ἱστορῆσαι·)

Ἡκάτειον. Habebat Theagenes Hecatæ simulacrum qvod qvocunqve iret consulebat. Hic *καπνὸς fumus* vocabatur. Fuerunt & alii duo Theagenes, qvorum alter de Homero scripsit, alter ob mollitiem fuit infamis.

Hecebolius Sophista CPolitanus, sub Constantino Christianismi se Zelo flagrare simulans, sub Juliano stolidus Ethnicus, post *ejus obitum* iterum Christianus πατήσατέ με, clamavit, τὸ ἅλας τὸ ἀναίσθητον, *conculcate me fatuum salem.*

Hegelochus tragicus histrio, in Euripidis Oreste pro γαλήνη' ὁρῶ pronunciavit γαλῆν ὁρῶ. Eum ut voce insvavem perstringit Plato.

Hegemon Demostheni memoratus pro Ctesiphonte. Unus erat illorum qvi Macedonum partibus favebant & muneribus corrupti credebantur.

Hegemon Thasius cognomento Φακῆ. Ex ejus dramatibus Φιλίννα teste Athenæo in Dipnosophistis.

Hegesippus Crobylus cognomento, cujus esse putatur septima Philippica, Demosthenis nomine inscripta. Ex ejus dramatibus est Φιλέταιρος, ut meminit Athenæus.

Hegias patrem virtute & scientia antecessit & jam adolescens spem fecit se Plutarcho (Atheniensi) non inferiorem fore, unde Proclus ipsum adhuc juvenem non indignum habuit Oraculorum Chaldaicorum auscultatione &c. (ex Damascio)

Helenus conscripsit χειροσκοπικὸν οἰώνισμα *divinationem qvæ fit per inspectionem manuum*, veluti cum expansis & apertis alicujus manibus, ex ipsarum rugis conjicimus eum liberos procreaturum esse, vel simile qvid.

Heliconius Sophista Byzantinus scripsit *compendium Chronicon* ab Adamo usqve ad Theodosium Magnum, libris decem.

Heliconius Astronomus scripsit *apotelesmatica, de diosemeis* & multa alia.

Helladius Alexandrinus Grammaticus qvi sub Theodosio juniore Imp. vixit.

vixit. Scripsit ordine alphabetico *de usu omnis generis vocabulorum.* ἔκφρασιν φιλοτιμίας *descriptionem ambitionis.* *Bacchum* sive *Musam.* *Descriptionem balnei Constantiani.* *Laudes Imp. Theodosii.*

Hellanicus Mytilenæus historicus Andromenis vel Aristomenis F. vel Scamonis cui cognominem filium habuit. Commoratus est cum Herodoto apud Amyntam Regem, Euripidis & Sophoclis temporibus, sectatusqve Hecatæum Milesium, qvi vixit tempore belli Persici & paullo ante. Pervenit usqve ad Perdiccæ tempora, obiitqve Perperenæ qvæ est è regione Lesbi. Scripsit plurima tam prosa qvàm metrica oratione.

Heniochus Atheniensis, mediæ Comœdiæ Comicus. Ex fabulis ejus sunt Τροχίλος. Ἐπίκληρος. Γοργόνες. Πολυπράγμων. Θωρύκιον. Πολύευκτος. Δὶς ἐξαπατώμενος. (Fuit & nostra ætate Polyevctus,* homo nefandus, semivir, Deo invisus, iracundus, Cocyti & Stygis horribilis & perniciosus humanæ vitæ partus.)

Hephæstion Alexandrinus Grammaticus scripsit *Enchiridion de metris &* μετρικὰ varia, sive qvæ ad doctrinam de versibus spectant. περὶ τῶν ἐν ποιήμασι ταραχῶν *de iis qvæ in poëmatibus turbata sunt.* *Comicorum dubiorum solutiones.* Et alia plurima. Item *metrorum dimensiones.*

Heracleon Ægyptius ex oppido Tilote qvod Heracleæ subjectum est, Grammaticus, Romæ docuit. Scripsit *commentarium in Homerum* κατὰ ῥαψῳδίαν sive secundum ordinem rhapsodiarum. Item *in Lyricos*, & *de verbis imperativis apud Homerum.*

Heraclides Euphronis F. Philosophus ex Heraclea Ponti: genus retulit ad Damidem unum ex illis qvi coloniam Thebis Heracleam deduxerunt. Fuit Platonis auditor & ab ipso in Siciliam profecto relictus ut scholæ præesset. Hic draconem aluit, mansvefactumqve semper secum habuit qvi etiam inventus in ejus lecto est cum bene valens cubitum ivisset sed postea repertus non fuisset. Alii itaqve immortalem factum fuisse sibi persvaserunt, alii in puteum se præcipitasse, ut immortalitatem consecutus hominibus videretur. Multa scripsit.

Heraclides Ponticus ex Heraclea urbe Ponti Grammaticus qvi Didymum illum τὸν πάνυ Alexandriæ auscultavit. Hic cum audivisset qvoqve Aprum Aristarchi discipulum, qvi Romæ celebre nomen habebat & Didy-

* Non est credibile, qvod video qvibusdam venisse in mentem, his verbis perstringi à Svida Polyevctum qvi Patriarcha CPol. fuit ab A. C. 956. ad 970.

Didymum freqventer perstringebat, *sapphico* vel *phalacio* metro scripsit libros tres explicatu difficiles, multisqve dubiis qvæstionibus plenos qvos λέσχας sive *nugas* inscripsit. Romam his delatis, Apro adversarium se professus mansit ibi temporibus Claudii & Neronis, ludumqve litterarium aperuit. Multa etiam scripsit *poëmata epica*.

Heraclides Oxyrynchita Philosophus Serapionis F. cognomine Lembus, vixit sub Ptolemæo sexto, scripsitqve *fœdus cum Antiocho factum*, item *Philosophica* & alia.

Heraclides Lycius Sophista librũ composuit qvem inscripsit Νικήτης ὁ καθαρμένος, *Niceta purgatus*, ignorans se pygmæorum spolia aptare colosso.

Heraclitus Blysonis seu Bleutonis vel Horacini F. Ephesius Philosophus physicus cognomento σκοτεινὸς sive obscurus. (Confer supra in Δηλίου κολυμβητοῦ.) Hic nullius Philosophi discipulus fuit sed naturæ beneficiò & suapte industria ingenium excoluit: qvidam tamen tradunt Xenophanis vel Hippasi Pythagorici auditorem fuisse. Vixit Olympiade LXIX. sub Dario Hystaspis F. Multa scripsit ποιητικῶς. Corpus contemnebat & judicabat κοπρίων ἐκβλητότερον, stercore vilius, facileqve ajebat se naturæ desideriis satisfacere qvamdiu DEus corpore ut instrumento uti juberet. Aqva intercute laborans se medicis non præbuit curandum sed corpus suum fimo bibulo illitum soli siccandum exposuit. Sic jacentem canes dilacerarunt, vel ut alii, ipsum obrutum arena periisse contigit.

Heraclius Romanorum Imp. Hic ab Athanasio Jacobitarum patriarcha & Sergio Syro (Patriarcha) CPolis ad hæresin Monothelitarum pertractus est, &c.

Heraiscus ingenio fuit diviniore, Asclepiades Ægyptiorum libris divinis innutritus, Theologiæ ipsorum ac sapientiæ peritior. Heraiscus simulacra Numine animata à cassis distingvere poterat (supra in Διαγνώμων) nam iis conspectis cor ejus numine agitatum compungebatur. Sic cognovit τὸ ἄρρητον ἄγαλμα τοῦ Αἰῶνος arcanum simulacrum Æonis qvod Alexandrini Osiridis & Adonidis simul nomine colunt κατὰ μυστικὴν θεοκρασίαν. Mulierem menstruatam videnti dolebat caput. Mortuo cum Asclepiades honores sacerdotibus debitos reddere, & τὰς Ὀσίριδος ἐπὶ τῷ σώματι περιβολὰς Osiridis vestibus corpus ejus tegere pararet, confestim luce undiqve illuminabantur τῶν σινδόνων ἀπόῤῥητα διαγράμματα arcanæ sindonum litteræ,

&

&c circa ipsum conspiciebantur φασμάτων εἴδη θεοπρεπῆ, formæ spectrorum divinæ. Fertur ex matris utero prodiisse digitum silentii indicem labiis admotum habens, qvomodo Ægyptii fabulantur natum esse Orum & Solem ante Orum, ita ut sectione ad digitum removendum opus fuerit. Et Heraiscus fuit Bacchus ut somnium indicavit. At Asclepiades Theologiæ patriæ peritissimus, cujus rei documentum sunt *hymni*, qvos in Ægyptiorum Deos conscripsit, item opus qvod scribere instituit *de omnium religionum consensu.* Scripsit etiam opus *Αἰγυπτίων ὠγυγίων Ægyptiorum vetustissimorum res gestas* & historiam annorum paullo plus triginta millium complectens. &c. Ammonius & Erythrius Ægyptius inter se contendebant Byzantii &c.

Hercules Alcmenæ F. hunc tradunt fuisse philosophum, qvem pingunt pelle leonina h. e. prudentia & constantia amictum qvi clavâ philosophiæ peremit Draconem cupiditatis & ab ea abstulit tres virtutes scilicet non irasci, non esse avarũ, nec voluptatibus deditum - - Sub Minoë extitit Hercules Tyrius, qvi purpuræ tincturam invenit, cane maxillas (sangvine conchylii) cruentante: eamqve obtulit Phœnici Regi qvi primus purpuram gestavit.

Herennius. Philo Byblius Herennius cognominatus, ut ipse dicit.

Hermagoras Amphipolitanus Philosophus, Persæi discipulus. Dialogi ipsius sunt, *Misocyon. περὶ ἀτυχημάτων de infortuniis. ἔκχυτον, ἐστὶ δὲ ὠοσκοπία, effusum* sive *de ovorum inspectione. περὶ σοφιστείας de arte Sophistica* adversus Academicos.

Hermagoras ex Temno Æoliæ urbe, cognomento Carion, Rhetor scripsit *Artem Rhetoricam* libris VI. *περὶ ἐξεργασίας de elaboratione. περὶ πρέποντος de decoro. περὶ φράσεως de elocutione. περὶ σχημάτων de figuris.* Hic una cum Cæcilio Romæ docuit Cæsaris Augusti temporibus, & ætate provecta obiit.

Hermes sapiens Ægyptius ante Pharaonem floruit vocatusqve fuit Trismegistus qvod de Trinitate locutus fuerit, dicens in Trinitate unam esse Deitatem. Ἦν φῶς νοερὸν πρὸ φωτὸς νοεροῦ, καὶ ἦν ἀεὶ νοῦς νοὸς φωτεινὸς καὶ οὐδὲν ἕτερον ἦν ἡ τούτου ἑνότης, καὶ πνεῦμα πάντα περιέχον. ἐκτὸς τούτου οὐ θεὸς, οὐκ ἄγγελος, οὐκ οὐσία ἄλλη &c. (ex Cyrillo 1. in Julian.)

Hermias Evnuchus Atarnæ regioni Mysiæ ad Hellespontem præfuit, Regi Persarum subjectus. Evnuchus cum esset & servus Eubuli Bithyni dynastæ & Philosophi, litteris ab Aristotele institutus, *de anima* scripsit, eamqve immortalem esse docuit. Hic est Evnuchus ille ter

 vendi-

venditus, Aristotelis amicus cui filiam suam adoptivam uxorem dedit. Sed & ipse licet θηλαδίας filiam habuit ex uxore Pythiadem. Scribitur Ἑρμίας, ut in σίχοις ἰαμβικοῖς Hipponactis: * Εὐνοῦχος ὢν καὶ δοῦλος ἦρχεν Ἑρμίας.

Hermias (Ἑρμείας) philosophus Ammonii & Heliodori, magistrorum Damascii pater, amicus intimus Ægypti, cupidissimi litterarum, frater Theodotæ qvæ erat mater Isidori Philosophi. Huic Ægypto morienti, jurejurando affirmavit animum esse immortalem, qvam fiduciam ipsi afferebat vitæ integritas. Philosophiam coluit sub magno Syriano, industria nullis sodalium suorum, ne Proclo qvidem inferior. Licet vero τὰ μὲν περὶ λόγους ἐνδεέστερος ἦ κατὰ τὴν ἀκρίβειαν, ab eruditionis & eloqventiæ perfectione aberat, virtutem tamen ita sectabatur ut ne Momus qvidem reprehendere nec invidia ipsa odio eum prosequi posset. Tantum erat in illo æqvitatis studium ut si qvid emeret, librum verbi gratia, venditori minoris forsan offerenti qvam par esset, justum potius pretium daret.

Hermippus Atheniensis, Comicus antiqvæ Comœdiæ luscus, frater Myrtili Comici. Fabulas docuit XL.

Hermippus Berytius ex vico mediterraneo, discipulus Philonis Byblii à qvo commendatus fuit Herennio Severo sub Adriano Imp. Hic qvamvis genere libertinus esset, tamen eruditus admodum fuit & multa scripsit.

Hermogenes Tarsensis cognomento ξυστὴρ qvasi *rasorem* dixeris, Sophista qvem Musonius philosophus & Marcus Imp. audivit, vix natum annos XV, ingenii felicitate & doctrina captum ejus ætatis longe superantem. Annos natus circiter XVIII scripsit *Artem Rhetoricam* qvam omnes in manibus habent. *De statibus causarum librum. De formis orationum duos. De Cœlesyria libros II.* Cum annum ætatis XXIV. attigisset, ingenio defecit & sui prorsus dissimilis evasit sine ulla manifesta causa aut morbo corporis: unde dictum Ἑρμογένης ὁ ἐν παισὶ γέρων, ἐν δὲ γέρουσι παῖς. *inter pueros senex & inter senes puer.* De hoc Philostratus Lemnius &c. Cadavere ejus dissecto cor dicitur inventum pilis obsitum & communem magnitudinem longe superasse.

Hermolaus Grammaticus CPolitanus scripsit epitomen ἐθνικῶν Stephani Grammatici, eamqve Justiniano Imp. dedicavit.

Her-

* Oportet nomen esse corruptum, vel juniorem Hipponactem intelligi. Nam Hipponax ille antiqvus diu ante Hermiam fuit.

Herodes Julius, filius Attici, Plutarchi nepos genere Æacides Atheniensis ex municipio Marathonio Sophista, ob thesaurum (repertum) valde dives, adeo ut & stadium & theatrum tecto munitum Atheniensibus condiderit. Ipsius pater Asiæ præfuit & bis Consulatum gessit. Vixit Trajani, Adriani & Marci Antonini Impp. temporibus & Favorinum Polemonemqve præceptores habuit. Scripsit ἐφημερίδας, opus varia eruditione plenum: item *Epistolas & orationes* extemporales qvarum meminit Philostratus in Vitis Sophistarum. Ei in schola successit Adrianus Sophista. Circumferuntur & multa alia illius scripta ex qvibus & ingenii ejus magnitudo, & mentis sublimitas perspici potest. Obiit circa LXXVI. ætatis annum, tabe confectus.

Herodianus Alexandrinus Grammaticus Apollonii Grammatici cognomine dyscoli F. Vixit tempore Marci Antonini Imp. qvare junior est Dionysio, qvi Musicam Historiam conscripsit & Philone Byblio.

Herodotus Lyxi & Dryonis F. Halicarnasseus illustri genere natus fratrem habuit Theodorum. Samum migravit propter Lygdamidem qvi post Pisindelim patrem aviamqve Artemisiam tyrannus Halicarnassi erat. Sami Jonicam dialectum excoluit & *Historiam libris IX.* scripsit auspicatus à Cyro Persa & Candaule Lydorum Rege. Reversus deinde Halicarnassum, tyrannum expulit, invidiaqve civium tangi se cum sensisset, Thurium qvo tunc Athenienses coloniam deducebant ultro concessit, ubi defunctus & in foro sepultus est. Sunt tamen qvi ajunt Pellæ obiisse. De Herodoto ὁ παραβάτης (Julianus) in Epistola: εἴ τῳ πιστὸς ὁ Θούριος εἶναι λογοποιὸς δοκεῖ. *si cui Thurius ille historiæ scriptor fide dignus esse videtur.*

Heron Cotyos F. Atheniensis Rhetor qvi *causas Athenis actas* scripsit. Item *expositionem* (Orationum) *Dinarchi. Commentarios in Herodotum, Xenophontem, Thucydidem.* Κεκριμένων ὀνομάτων *selectorum vocabulorum libros III. Epitomen Heraclidis Historiarum. De antiqvis Oratoribus & orationibus qvibus in commissionibus vicerunt.* Heroni Proclus se commisit, viro pio & qvi perfecte se comparaverat ad institutionis rationem Alexandriæ usitatam.

Herophila qvæ & Sibylla Erythræa, Theodori filia. Scripsit versu heroico βιβλία γ΄. μαντικὰ, *tres divinationum libros*, & Consulum, vel (ut alii tradunt) Tarqvinii temporibus Romam venit, sperans eos magno sibi qvæstui fore. Sed cum contemni se videret, duos libros cremavit: unus vero servatus est, qvem Romani magno pretio redemerunt.

Hesiodus, Cumanus, à patre Dio & matre Pycimede adolescens translatus est Ascram Bœotiæ civitatem. Dius filius Ampelidæ, nepos Melanopi qvem ajunt fuisse avum Homeri avi, ita ut Homerus natus sit ex patruele Hesiodi. Utriusqve genus ab Atlante deduci ferunt. Pcëmata Hesiodi, *Theogonia*, *Opera & dies*, *clypeus*, *heroinarum mulierum catalogus libris V*. *Epicedium in Batrachum* qvem amaverat. *De Idæis Dactylis*, & alia multa. Obiit hospitio exceptus ab Antipho & Ctimeno, qvi noctu putantes se sororis suæ stupratorem interficere, Hesiodum obtruncarunt inviti. Homero alii antiqviorem faciunt, æqvalem alii, Porphyrius aliiqve plurimi annis centum juniorem ut tantum XXXII. annis primam Olympiadem antecesserit.

Ἕσπερος. Parmenides (alii ajunt Pythagoras) primus deprehendit eundem esse Vesperum & Luciferum.

Hesychius Milesius, Hesychii causidici & Sophiæ F. temporibus Anastasii Imp. vixit. Scripsit ὀνοματολόγον, ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομαστῶν οὗ ἐπιτομή ἐστι τοῦτο τὸ βιβλίον, *Nomenclatorem* sive qvi liber illius est epitome, *indicem virorum qvi doctrina clari fuerunt*. Item *Historiam chronicam*, qvam in *sex diastemata* (sic enim singulos libros appellat) distinxit. In his libris continentur Impp. Romanorum res variis temporibus gestæ & Historia Regum ac principum qvi singulis gentibus imperitarunt; item ea qvæ Byzantii gesta sunt usqve ad imperium Anastasii, cognomento Dicori. In Indice suo nullam facit mentionem Ecclesiasticorum Doctorum qvi eruditione clari fuerunt, ut hinc suspicari liceat, eum non fuisse Christianum sed Ethnicorum nugis & vanis studiis addictum.

Hierocles Philosophus Alexandrinus ingenio & dicendi facultate excellens, cujus discipulus Theosebius ajebat Hieroclem aliqvando inter docendum dixisse, Socratis sermones tesseris esse similes, nunqvam enim eos in irritum cadere, qvocunqve cecidissent. Hieroclis animum virilem magnumqve adversa fortuna demonstravit. Cum enim Byzantium profectus Christianos qvorum summa potestas erat offendisset, in judicium ductus & verberibus cæsus sangvinem qvo manabat cava manu excepit, eoqve judicem adspersit dixitqve: Κύκλωψ τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα (Odyss. ι. 347.) Post exilium inde reversus Alexandriam, more solito Philosophiam discipulis exposuit. Mentis ejus sublimitas perspici potest ex *Commentariis* qvos scripsit *in aurea carmina Pythagoreorum* & pluribus aliis libris

dis

de providentia; ex qvibus apparet virum illum animo qvidem excelso sed scientia minus accurata præditum fuisse.

Hieronymus tyrannus de cujus morte qvi scripserunt Historici multa verba fecerunt de rebus atrocibus qvæ in ipsius obitu acciderunt, ut nec Phalaris nec Apollodorus nec unus alius tyrannus fuerit illo acerbior &c.

Hieronymus Cardianus qvi *res ad Alexandriam gestas*, τὰ ἐπ' Ἀλεξανδρείᾳ πραχθέντα (Kusterus legit τὰ ὑπ' Ἀλεξάνδρου *res Alexandri Magni*) conscripsit. Cardia nomen urbis (in Thracia Chersoneso.)

Hilarius Phryx sub Joviano Imp. vixit vir non qvidem eruditione celebris sed Deo visum erat futurorum præscientiam illi impertiri. Itaqve præstantissimus vates fuit.

Himerius Aminiæ Rhetoris F. ex Prusiade Bithyniæ civitate Sophista Juliani Imp. temporibus vixit & Athenis Proæresii æmulus fuit, oculosqve in senectute amisit. Scripsit *Declamationes*.

Hipparchia soror Metroclis Cynici, Maronitis, Philosopha Cynica uxor Cynici Cratetis qvi fuit Atheniensis, discipulus Brysonis Achæi, vel ut alii tradunt Diogenis. Scripsit philosophica qvædam, item argumentationes nonnullas & qvæstiones ad Theodorum Atheum. Floruit Olympiade CXI. (Confer qvæ Svidas in ἥρα.)

Hipparchion mutus. Duo fuerunt citharœdi Hipparchion & Rufinus. Cum autem instaret certamen, Hipparchion mutus stetit.

Hipparchus Comicus antiqvæ Comœdiæ. Dramata ejus, de nuptiis.

Hipparchus Stagirita Philosophus, Aristotelis discipulus & cognatus. Scripsit de masculino & fœminino sexu nuptiisqve Deorum, & alia qvædam.

Hipparchus Nicæensis Philosophus qvi sub Consulibus vixit. Scripsit *de Arati Phænomenis. De stellarum inerrantium constitutione & statione. De menstruo lunæ motu secundum latitudinem.* Et *in asterismos*.

Ἱππάς. Solon qvi leges Atheniensibus scripsit, totam earum multitudinem in qvatuor classes distinxit &c.

Hippias Diophitis F. Eleus Sophista & Philosophus, discipulus Hegesidami qvi summum bonum statuebat αὐτάρκειαν. Multa scripsit.

Hippobotus, Philosophus qvi dixit novem esse Philosophorum sectas. Vide supra in Hæresis.

Hippocrates Gnosidici F. Cous, pater Heraclidæ, celebris Hippocratis avus, medicus & ipse è familia Asclepiadarum. Scripsit artem medicam.

Hippocrates Cous Medicus Heraclidæ F. Hippocratis nepos, avo præfertur, sidus qvoddam ac lumen medicinæ qva nihil est vitæ utilius. Ex posteris Chrysi & ejus filii Elaphi qvi & ipsi fuere medici. Discipulus primum patris, postea Herodici Selybriani & Gorgiæ Oratoris ac Philosophi. Ajunt etiam adolescentem accessisse ad Democritum Abderitam, alii Prodicum audivisse. Commoratus est in Macedonia, ubi Regi Perdiccæ admodum charus fuit, relictisqve duobus filiis Thessalo & Dracone, obiit anno ætatis CIV, sepultus Larissæ in Thessalia. In simulacris & imaginibus caput ejus cernitur pallio tectum: vel qvod hic esset mos ejus, vel propter peregrinandi studium, vel qvod eo habitu chirurgiam exercere soleret. Hic multa scripsit & apud omnes clarus evasit, adeo ut magnus Persarum Rex Artaxerxes *scriptis* ad Hystanem litteris, hujus viri sapientiam expetierit. *Rex Regum Magnus Artaxerxes* &c. Libri Hippocratis omnibus medicinæ studiosis sunt notissimi, qvi eos ut oracula divina ὡς Θεοῦ φωνὰς καὶ οὐκ ἀνθρώπου προελθούσας ἐκ στόματος venerantur. Primus *Jusjurandum*, secundus *prædictiones*, tertius *Aphorismorum* ἀνθρωπίνην ὑπερβαίνων σύνεσιν qvi superat ingenium humanum. Qvartum locum tenet celeberrimum illud & admirabile opus sexaginta librorum sive *Hexecontabiblus*, qvod omnem medicam scientiam & sapientiam continet.

Hippocrates Thessali F. Cous Medicus, nepos Hippocratis secundi, filii Heraclidæ. Scripsit & ipse medica.

Hippocrates Draconis F. Cous Medicus, ejusdem Hippocrati, secundi nepos, qvi Roxanem curavit & sub Cassandro Antipatri F. e vita excessit. Scripsit & ipse Medica.

Hippocrates qvintus & sextus Medici ambo, Thymbræi filii Coi & ipsi ejusdemqve generis. Scripserunt ambo de eadem scientia.

Hippocrates septimus Cous, & ipse Medicus, Praxianactis F. ejusdemqve generis. Scripsit & ipse de eadem arte.

Hippolytus. Hic scripsit in prophetias Danielis commentarium, & in Proverbia Salomonis.

Hipponax Pytheæ & Protrídis F. Ephesius & jamborum scriptor qui Clazomenis habitavit, pulsus a tyrannis Athenagora & Co[...] Scripsit in Bupalum & Athenidem statuarios, qvod imagines ipsius ludibrii & contumeliæ gratia effinxissent. Hic etiam primus parodiam & choliambum scripsit, & alia.

Hipp[...]

Hippys Rheginus Historicus qvi tempore bellorum Persicorum vixit & primus *res Siculas* scripsit, qvas postea Myes redegit in compendium. Item *Origines Italiæ. Sicularum rerum libros V. Chronicorum libros V. Argolicorum libros III.*

ἱϛορῆσαι. Vide supra in Hecatæus, ubi eadem de Hecatæo, Pherecyde & Acusilao leguntur.

Homeridæ, qvi versus Homericos recitabant. Alii familiam hoc ajunt nomen tulisse à Poëta Homero. Alii posteros Chiorum, qvi in Bacchanalibus per data invicem ὅμηρα sive obsides acceptos à pugna & furore qvieverunt.

ὁμήρειος λόγος. ὁμηρίζω, verbis Homeri utor.

De Homeri poëtæ genere, patria, ætate &c. plurima apud Svidam leguntur qvi vitæ qvoqve ejus ab *Herodoto* historico scriptæ meminit & ex illa longam ῥῆσιν recitat. Præterea de scriptis ejus hæc habet: Poëmata Homeri qvæ à nemine in dubium vocantur, sunt *Ilias* & *Odyssea.* Scripsit autem Iliadem non simul, neqve continua serie qvemadmodum nunc est composita, sed ipse singulos libros à se scriptos recitavit, & in urbibus qvas victus qværendi gratia obibat, reliqvit. Postea vero compositi & in ordinem redacti fuerunt à multis, præcipue vero a *Pisistrato* Atheniensium tyranno. Homero alia etiam qvædam poëmata tribuuntur ut *Amazonia*, *Ilias minor*, νόστοι, ἐπικιχλίδες sive *turdi*, ἡ ἑπτάπεκτος (Bentleius legit ἑπταεπάκτιον) sive *jambi*, *ranarum & murium pugna*, ἀραχνομαχία sive *araneorum pugna*, κέραμις, *Amphiarai* ἐξέλευσις seu *expeditio*, παίγνια sive *ludicra ac joci*: *Siciliæ expugnatio*, *Epithalamia*, κύκλος sive *poëma cyclicum*, *hymni* & *Cypria.* His infra ex Herodoto addit Κέρκωπας & ψαρομαχίαν sive *sturnorum pugnam*, affertqve integrum *Caminum* variaqve alia Homeri brevia carmina. Filii Homeri fuere Eriphon & Theolaus, gener Stasinus Cyprius &c.

Homerus Andromachi & Myrus Byzantiæ F. Grammaticus & poëta Tragicus, unus è plejade. Floruit Olympiade CXXIV. Scripsit tragœdias XLV.

Homerus cognomento Sellius Grammaticus, scripsit Hymnos, ludicra varii generis, versibus: & prosa de personis Comicis & argumenta Comœdiarum Menandri. Infra, Σέλλιος.

ὁμοιομέρεια. Anaxagoras Philosophus dicebat in luna habitari & esse in ea colles & convalles. Principia vero rerum esse homœomerias sive particulas rebus singulis similes &c.

Homo-

Homoleius Jupiter Thebis & in aliis Bœotiæ civitatibus cultus & in Thessalia, nomen habet ab Homoleia fatidica Eunyei filia, qvam vatem Delphos missam fuisse ajunt, ut Aristophanes libro secundo rerum Thebaicarum tradit. Ister vero libro XII. συναγωγῆς sive collectaneorum, à pacis studio qvod ὅμολον est apud Æoles. Est & Thebis Ceres qvæ Homoloia appellatur.

ὧραι. Est liber qvidam Prodici, *Horæ* inscriptus, in qvo Herculem facit Virtuti & vitio occurrentem, cumqve utraqve ad suos mores eum invitaret, Herculem Virtuti se adjunxisse, & illius sudores antepo suisse Voluptatibus vitii, ad breve tantum tempus durantibus.

Horapollo ex Phænebytide vico Panopolitanæ præfecturæ Grammaticus, ob artem clarus, & nulli veterum doctissimorum Grammaticorum secundus, docuit Alexandriæ in Ægypto, deinde CPoli tempore Theodosii Imp. Scripsit Τεμενικά, *de delubris & locis sacris, Commentarium in Sophoclem, Alcæum & Homerum.* Videtur Christianus fuisse factus, ut Heraiscus prædixerat fore &c.

ὑμνοπόλος. De Alcmane Lyrico Epigramma, πολλαὶ πατρίδες ὑμνοπόλων.

ὑώδεις. Suillis moribus & ovino ingenio præditi filii Hippocratis (diversi à Medico) Telesippus, Demophorus, Pericles à Comicis perstringuntur.

Hypatia Theonis Geometræ Alexandrini Philosophi filia, uxor Isidori Philosophi floruit temporibus Arcadii Imp. Scripsit *Commentarium in Diophanti Astronomicum Canonem. In Conica Apollonii.* Alexandriæ nata, educata & erudita, ingenio præstantiore qvam pater, non acqviescens paterná in mathematicis institutione, cæteræ etiam philosophiæ strenuam operam impendit, & mulier sumto pallio per mediam urbem progrediens publice audire se volentibus Platonem vel Aristotelem vel cujusvis alterius Philosophi scripta enarrabat. Hypatia dilacerata fuit ab Alexandrinis, & corpus ejus cum ludibrio per urbem disjectum, qvod factum ajunt ex invidia Cyrilli, vel ut alii, qvod Alexandrini natura essent audaces & ad seditionem proclives. Nam multos etiam Episcoporum suorum ita tractarunt, ut Georgium & Proterium &c. Imperator eam rem gravissime tulit & ultus esset, nisi Ædesius amicos Imperatoris corrupisset. Sed Imperator pœnam remittens interfectoribus, in suum ipsius caput & stirpem suam ultionem attraxit. Ejus enim nepos pœnas exsolvit. Nihil ea res imminuit Alexandrinorum studium in Isidorum - - nam ii etiam qui Rhetoricis & Poëticis scholis præerant, freqventes Philosophi congressus

gressus amabant. - - Mea vero ætas tres novit Criticos, qvi de iis qvæ de soluta oratione dicuntur, judicare possunt. Poëmatum enim & scriptorum prosaicorum idem judicium esse constat. Ego vero etiam utrorumqve eundem artificem esse judico, si modo utrumqve pari studio exerceatur. Isidorum vero inter Criticos illos non recenseo, sed tribus illis longe inferiorem esse puto. Judices vero illi sunt Agapius, Severianus, Nomus. Nomus vero noster est æqvalis. (e Damascio.)

Hyperbolus demagogus qvem Thucydides libro VIII. per ostracismum relegatum scribit. Litium amans ab Aristophane perstringitur.

Hyperechius Alexandrinus Grammaticus temporibus Marciani Imp. Scripsit *artem Grammaticam. De nominibus. De verbo. De orthographia.*

Hyperides Glaucippi Rhetoris, vel ut alii, Pythoclis F. Atheniensis Demagogus optimus & Orator unus ex illis decem qvi principes censentur. Discipulus fuit una cum Lycurgo Platonis Philosophi & Isocratis Rhetoris. Amicus licet Demosthenis, ipsum tamen ob pecuniam ab Harpalo acceptam accusavit. Amoribus mulierum addictior fuit. Sublatus est ab Antipatro rege, qvi eum ex Cereris templo qvod est Hermionæ per Archiam qvi inde φυγαδοθήρας sive fugitivorum indagator dictus est, extrahi, lingvamqve præcidi jussit. Ossa filius Glaucippus in patrio monumento sepeliit. Orationes ejus omnes sunt LVI.

ὕῤῥα παῖς. Hyrrhæ filius, & Hyrrhadius, Pittacus.

ἴακχος. Hymnus in Bacchum. ᾄδουσι γοῦν τὸν ἴακχον ὥσπερ Διαγόρας. Hunc Diagoram ajunt atheum fuisse. Fuit autem & alter Terthrei F. qvi ob magnitudinem corporis ab Comicis perstringitur, ut ab Hermippo in μοίραις.

Jacobus Hesychii Medici F. cognomine ψυχεστὸς, ex Damascena provincia, qvi CPoli sub Leone Imp. medicinam exercuit egregie, ita ut à multis diceretur σωτὴρ ut qvondam Æsculapius, visusqve habere Ἀσκληπιαδικὴν ψυχὴν καὶ φύσιν Παιώνιον. Sic & Phidiam ἐνθουσιῶντα δημιουργεῖν Numine plenum statuas fecisse, & Zeuxidem imagines pinxisse &c. (è Damascio)

Jacobus hausto veneno sub Valente obiit, svadente hoc ei Libanio Sophista, qvod inqvisivisset qvis in imperio Valenti successurus esset.

Jadmon, ἴαδμων, ἰάδμωνος, Samius cujus ancilla Rhodopis, meretrix genere Thracia, qvam Charaxus Sapphonis frater uxorem duxit, & ex ea liberos procreavit.

Jachen Ægyptius singularibus à Deo dotibus instructus vixit sub Senye Ægyptiorum rege, amuletorum incantationumqve peritus, qvi pestilentias grassantes extinxit & primum Caniculæ exortum æstuosumqve sideris illius influxum mitigavit, qvam ob causam magnifico funere elatus est. Et si qvando morbus epidemicus invalesceret, sacri scribæ ejus fanum adeuntes, sacris rite peractis ex ara ejus ignem accendebant, rogisqve passim per urbem excitatis aëris fœtidi exitialem luem exstingventes nova hâc via morbum, ignis beneficio propulsabant.

Jalemus Calliopes filius infelix &c.

Jamblichus libertus scripsit Babylonica sive Rhodinis & Sinonidis amores libris XXXIX. Hic agit de Zobara evnucho, Mesopotamiæ formosissimæ amatore.

Jamblichus alter ex Chalcide Syriæ Philosophus, discipulus *Porphyrii* qvi fuit auditor Plotini. Vixit Constantini Imp. temporibus. Varios libros philosophicos scripsit.

Jason Menecratis F. Nysæus à patre, à matre Rhodius, Philosophus, discipulus & ex filia nepos & successor Posidonii Philosophi in schola Rhodi. Scripsit *illustrium virorum vitas* & *Philosophorum successiones* & secundum qvosdam *libros IV. de vita Græciæ*. Hic etiam *de Rhodo* scripsit.

Jason Argivus Historicus, junior Plutarcho Chæronense, Grammaticus, scripsit *de Græcia libros IV.* qvi continent Antiqvitates Græciæ & Historiam Persarum & res ab Alexandro gestas usqve ad obitum ejus & tempus illud qvo Athenæ ab Antipatro Cassandri patre captæ fuerunt.

Ibycus Phytii vel Polyzeli Messenii historiographi vel Cerdantis F. genere Rheginus. Inde Samum migravit, cum ibi Polycrates tyranni pater imperaret Olympiade LIV. temporibus Crœsi. Invenit sambucam (*ἰβύκινον* ab eo dictam) citharæ triqvetræ genus. Scripsit dialecto Dorica libros VII. Ejus dictum: *μή τι περὶ θεοὺς ἀμπλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψαι*, *Deos non offendendos, ut inde gratiam ab hominibus consequaris*. A latronibus interficiendus grues vindices *fore* dixit, qvod comprobavit eventus: unde proverbium, Ibyci grues.

ἰχθύς. Æsopus Mithridatis anagnostes scripsit librum de Helena, in qvo ait cetacei generis piscem qvendam *πάνα* vocari, in hoc asteritem lapidem reperiri, qvi à sole accenditur & ad philtra utilis est.

Idæus Rhodius Lissi F. poëta epicus qvi post singulos versus alterum versum inserens poëma Homeri altero tanto auctius fecit. Scripsit & alia *Rhodia* ad versus hexametros ter mille.

ἱερατικὴ sive scientia sacerdotalis differt à Philosophia, consistitqve in cultu Deorum & à causis mundum gubernantibus incipit & circa eas occupatur, consideratqve animorum immortalitatem infinitosqve mortuorum apud inferos status, qvi pro singulis virtutibus & vitiis attributi sunt, & varias durante vita migrationes animarum. Auctores fuere Ægyptii, à qvibus Pythagorei omnia ad Græcos transtulere.

Ἰησοῦς. Colloqvium Philippi Christiani cum Theodosio ἀρχηγῷ Judæorum, habitum Justiniani temporibus, in qvo Judæus profitetur se ex Codice arcano Tiberiade reposito probe compertum habere, Jesum esse DEI filium natum ex Maria Virgine atqve olim inter sacerdotes cooptatum. Josephum qvoqve in commentariis de bello Judaico aperte dicere Jesum in templo cum sacerdotibus sacra fecisse. De narratione illa dixi in Codice Apocrypho Novi Test. p. 371. & T. 2. p. 547. qvod vero ad Codicem Tiberiade repositum attinet, conferendus S. Epiphanius hæresi 30. p. 133.

Ignatius Diaconus & custos vasorum magnæ Ecclesiæ CPol. & Nicææ Metropolitanus, Grammaticus. Scripsit *vitas Tarasii & Nicephori* sanctorum & beatorum Patriarcharum, *elegos sepulchrales*, *Epistolas*, *Jambos in Thomam Antartem*, multaqve alia.

Ilion urbs Phrygiæ. Tempore Argonautarum apud Græcos vaticinata est Sibylla Erythræa, in Phrygia vero Tros Ili & Ganymedis pater regnavit &c.

Εἰ μὴ δύναιο. Theognis erat Tragicus, & poëta frigidus qvem perstringens Aristophanes ait nive texisse Thraciam totam, & flumina congelasse.

Joannes Theologus & Evangelista ex exilio Patmi reversus ætatis anno centesimo Evangelium conscripsit & deinde pervenit ad annum CXX. Illic autem * degens, συγγεγράφεται τὴν Θεολογίαν Theologiam (h. e. Evangelium) conscripsit. Chrysostomus tres ejus Epistolas & Apocalypsin pro Canonicis habet.

Joannes Chrysostomus, Antiochenus, principio presbyter Antiochiæ, & Eusebii Emeseni Philosophi & Diodori sectator. Hic multa scripsisse fertur in qvibus excellunt *sermones de sacerdotio* tum sublimitate & elocutione, tum svavitate & elegantia verborum. Cum his certant *sermones* ejus *in Davidis Psalmos* & *in Johannis Evangelium annotationes*, & *in Matthaum, Marcum & Lucam commentarii*. Cætera vero ejus scripta numerum superant. Totam enim & Judaicam & Christianam

 Scriptu-

* Ephesi intellige, ex Chrysostomi homilia in Joannem T. VI. p. 505. ex qvo locum hunc Svidas repetiit.

Scripturam commentariis explicavit, ut alius nemo. Plurimas etiam orationes in laudem Martyrum promte & ex tempore habuit, qvippe qvi flumine eloqventiæ ipsas Nili catarractas superaret. Nullus enim mortalium ab omni ævo tanta dicendi copia abundavit, adeo ut solus merito aureum illud & divinum nomen consecutus sit. Scriptorum ejus numerum recensere non hominis sit sed DEI qvi omnia cognoscit. Hic S. Joannes vitam summe asceticam agebat &c.

Joannes Grammaticus Alexandrinus cognomento Philoponus. Hujus plurima sunt scripta Grammatica, Philosophica, Arithmetica, *Rhetorica* & in sacram Scripturam & contra XVIII. Procli argumenta (de æternitate Mundi) & contra Severum. Sed tamen ab Ecclesiæ doctoribus ut Tritheita rejicitur, nec in Orthodoxum Catalogum admittitur.

Joannes Philadelphiensis Lydus. Hic scripsit de Mensibus *librum unum*, & de diosemeis sive tempestatum significatione alterum, itemqve Mathematica varia. Ea dedicavit Gabrieli præfecto.

Joannes cognomento Stobæus, scripsit florilegium variorum sententias complectens libris qvatuor, qvod opus est præclarum & varia doctrina plenum, ad Epimium filium suum.

Joannes Damascenus cognomine Μανσοὺρ, vir & ipse celeberrimus & ætatis suæ nulli eorum qvi doctrina fuere illustres, secundus. Ejus scripta sunt permulta, & præcipua Philosophica & in Scripturam S. parallela selecta & canticorum sacrorum Canones tam Jambis qvam oratione soluta conscripti. Eodem tempore *Cosmas* Hierosolymitanus floruit vir ingeniosissimus, & omnino Musicam spirans harmonicam. Illi autem Canticorum Canones Joannis & Cosmæ nullam cum aliorum scriptis comparationem admiserunt nec admittent qvamdiu hominum vita durabit.

Jobus. Habes philosophi hujus præmia. Habes & ejus librum Homerica & Platonicâ Musâ svavius qvid canentem, qvi nec fabularum nec alienarum calamitatum narrationem prædicat, vel audacissimum Achillem, aut callidissimum Ulyssem qvibus cædes sunt triumphus; & mulierum stupra, præclara facinora: Sed Satanam describit à nudo qvidem & inermi & solo superatum &c.

Jobates Sthenobœæ pater, ad qvem Prœtus de interficiendo Bellerophonte litteras dedit.

Jon Chius, Tragicus & Lyricus & Philosophus Orthomenis Xuthi F.

Tragœ-

Tragœdias docere cœpit Olympiade LXXXII. Fabulas scripsit XII. Secundum alios XXX. vel XL. Idem scripsit περὶ μετεώρων καὶ συνθέτους λόγους (supra in Διθυραμβοδιδάσκαλοι) Hunc Aristophanes per jocum Ἀῷον vocat (*matutinam stellam.*)

Jophon Atheniensis Tragicus, genuinus Sophoclis Tragici filius ex Nicostrata. Fuit & nothus ipsi filius Ariston ex Theodoride Sicyonia. Fabulas Jophon docuit qvinqvaginta, in qvarum numero sunt, Ἀχιλλεύς, Τήλεφος, Ἀκταίων, Ἰλίου πέρσις, Δεξαμενός, Βάκχαι, Πενθεύς, & aliæ qvædam patris Sophoclis.

Josephus Judæus φιλαλήθης, veritatis amans, de Joanne Baptista præcursore & de Domino nostro & Deo & Servatore JEsu CHristo loqvitur. Fuit Matthæi sacerdotis Hierosolymitani F. à Vespasiano & Tito ejus filio captus, usqve ad Hierosolymorum expugnationem apud illos mansit, & cum ipsis Romam profectus *libros VII. de excidio Hierosolymitano* Imperatoribus obtulit, qvi in Bibliotheca publica sunt repositi, & ob illius scripti celebritatem statua donatus est. Scripsit etiam *Antiqvitatum Judaicarum libros XX.* ab exordio Mundi usqve ad XIV. annum Domitiani Cæsaris. Item *duos* alios *Antiqvitatum libros contra Appionem* Grammaticum Alex. qvi sub Caligula à parte Gentilium legatus missus est, ut oratione qvadam Philonem accusaret, qvæ gentis Judaicæ criminationem continet. Est & alius liber omnino præclarus *de principatu rationis*, in qvo martyrii Maccabæorum meminit. Hic libro XVIII. Antiqvitt. aperte fatetur, propter multitudinem miraculorum CHristum à Judæis interfectum fuisse, & Joannem Baptistam vere fuisse Prophetam, & propter cædem Jacobi Apostoli Hierosolyma vastata fuisse. Sic autem de Domino nostro JEsu CHristo scribit: *Eodem tempore exstitit JEsus vir sapiens, si* &c. (Joseph. XVIII. 4. Antiqv.) Hic Vespasiano prædixit Imperium (III. 14. de bello Jud.)

Jovinianus Romanorum Imp. orthodoxus qvi magnam curam gessit Ecclesiarum, & Episcopos omnes ab exilio revocavit. Idem ad S. Athanasium scripsit ut accuratam fidei formulam scripto mandatam secum communicaret. Ille vero ipsi misit Epistolam orthodoxæ doctrinæ plenam. Hunc Jovinianum ob traditam Persis Nisibin carminibus, parodiis & famosis libellis prosciderunt. Idem Jovinianus ab uxore impulsus fanum pulcherrimum ab Adriano Imp. ad consecrandam patris sui Trajani memoriam conditam, ex qvo Julianus Bibliothecam Evnucho cuidam Theophilo fecerat, cum omnibus libris cremavit,

ipsis ejus pellicibus ignem cum risu subjicientibus. Antiocheni vero indignatione adversus Imp. accensi famosos libellos partim humi jactarunt ut à qvolibet tolli & legi possent, partim parietibus affixerunt &c. Sub Joviniano vixit *Acacius*, Cæsareæ Palæstinæ Episcopus, qvi *libellum de orthodoxa fide* scripsit, in qvo Synodo Nicænæ assentitur.

Iphicrates sutoris F. Atheniensis Orator & belli dux, qvi primus in spoliorum inscriptione Ducis mentionem fecit, cum antea solius *urbis* nomen inscriberetur.

Irenæus, (Latina lingvâ Pacatus,) discipulus Heliodori Metrici, Grammaticus Alexandrinus, scripsit περὶ τῆς Ἀθηναίων προπομπείας, *de Atheniensium more aliqvos cum honore deducendi vel proseqvendi* : *De Alexandrinorum dialecto, eam ab Attica deductam esse, libros VII. Atticorum vocabulorum libros III. Atticæ consvetudinis in dictione & accentu, ordine alphabetico libros III. Regulas Græcismi, librum I. De Atticismo librum* I. & multa alia.

Isæus unus decem Oratorum, discipulus Isocratis & magister Demosthenis, genere Atheniensis. Demetrius dicit esse Chalcidensem. Hic laudatur ut Orator, & qvod Demosthenem sine mercede instituit. In adolescentia luxuriosus, postea ad bonam frugem se recepit. Itaqve interrogatus ab aliqvo qvis piscis, qvæ avis esu essent svavissima? Desii, inqvit, his rebus studere, qvoniam intellexi me Tantali hortos vindemiasse.

Ischander, tragicus histrio.

Isidorus senex Pelusiota, vir clarissimus, Philosophus & Orator. Scripsit Epistolas MMM. qvibus sacram Scripturam interpretatur.

Isidorus Philosophus qvi sub fratribus (suis) si qvis alius in disciplinis philosophice se exercuit, & sacrorum valde studiosus fuit, vita Philosophus, scientia non satis excultus & in dialecticis inexercitatus magis qvàm hebes. Ipsi adolescenti mirum qviddam accidit, nam ejus *æqvalis*, & sororis filius annos XVIII. natus statim à prima ætate divinam ingenii vim præ se ferens, de tecto delapsus repente vitam finiit. Omnibus igitur ingenti luctu eum proseqventibus, ipse per somnum ad Isidorum accessit, eumqve solatus est.

Εἰς λατομίας. Philoxenus Poëta dithyrambicus, cum Dionysii tyranni poëmata utpote mala ferre non posset, ab ipso in lapicidinas est conjectus. Postea liberatus amicorum precibus, & rursus audiens illa, surrexit, dicens

dicens satius esse in latomiis versari qvam ipsius poëmata audire, addito dicto: οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος *domus amica, domus optima*, qvod valet de testudine.

Isocrates Theodori fabri tibiarum F. Atheniensis Orator, natus Olympiade LXXXVI. i. e. post bellum Peloponnesiacum. Hic ob vocis imbecillitatem & in dicendo verecundiam causas non egit, sed plures erudiit. Orationes scripsit XXXII. & anno ætatis CVI. obiit. Fratres ejus fuere Tisippus, Theomnestus, & Theodorus, magister vero Gorgias, alii Tisiam, Erginumve vel Prodicum, alii deniqve dicunt Theramenem. Orationes ejus sunt plurimæ.

Isocrates Amyclæ Philosophi F. Apolloniæ in Ponto, vel Heracleæ natus, ut scribit Callistratus Orator; discipulus & successor Isocratis magni, & Platonis auditor. Hic cum Theodecte Oratore & Tragico, & Theopompo Chio, itemqve Erythræo Naucratita de eloqventia certavit in funere Mausoli Caris, Regis Halicarnassi. Orationes ejus sunt qvinqve: *Amphictyonia*, *Hortatoria*; *Philippo sepulchrum non esse faciendum*, *De migratione*, *De sua Republica*.

Ister Menandri Istri F. Cyrenæus aut Macedo, Historicus, Callimachi servus & discipulus. Hermippus vero Paphium ipsum dicit in secundo libro de servis qvi eruditione clari fuerunt. Scripsit multa & soluta & ligata oratione.

Juba (Ἰόβας) Lybiæ & Mauritaniæ Rex, qvem Romani captum & virgis cæsum in triumpho duxerunt, non autem occiderunt ob eruditionem. Vixit tempore Augusti Cæsaris, & Cleopatræ filiam Semelem, qvam ex C. Cæsare natam adoptarat, uxorem duxit. Scripsit permulta. Eodem qvo ille tempore floruit *Didymus*, Chalcenterus dictus, qvi multa contra ipsum scripsit.

Julianus Chaldæus Philosophus, pater Juliani theurgi. Scripsit *de dæmonibus libros IV.* qvod opus docet modos propulsandi mala ab hominibus, omnibusqve eorum partibus, qvalia sunt τελεσιουργικὰ χαλδαϊκά.

Julianus, jam dicti filius, vixit tempore M. Antonini Imp. Scripsit & ipse *theurgica*. τελεστικὰ *de modis res magice consecrandi*. *Oracula versibus*, & qvæcunqve alia sunt hujus scientia arcana. Qvidam tradunt hunc Romanis aliqvando siti laborantibus effecisse ut atræ nubes subito coactæ ingentem imbrem cum crebris tonitribus & fulguribus effunderent, idqve sapientia qvadam effecisse Julianum. Alii vero *Arnuphim*, Ægyptium Philosophum hoc miraculum edidisse tradunt.

Julianus

Julianus Domni F. Cæsarienſis Cappadox, Sophiſta, æqvalis Callinici Sophiſtæ. Fuit ſub Conſtantino Imp.

Julianus Halicarnaſſeus Severi hæreſim renovare voluit, eumqve in finem Marinum Carris Syriæ urbe oriundum jam miſerat in Orientem ut dogma illud confirmaret, niſi paullo poſt obiiſſet &c.

Julianus ὁ παραβάτης καὶ ἀποστάτης, deſertor & Apoſtata, Romanorum Imp. genitus ex Dalmatio, Conſtantini Magni fratre, & Galla. Scripſit librum qvi vocatur *Cæſares* continentem omnes ab Auguſto Imperatores. Alium περὶ τῶν τριῶν σχημάτων, *de tribus figuris*. & Κρόνια, *Saturnalia*. Item *Miſopogonem* ſive *Antiochicum*. Et πόθεν κακὰ, καὶ ἀπαιδεύτους *unde mala proficiſcuntur*, *contra ineruditos*. Ad canem Heraclitum, *quomodo Cynice vivendum ſit*. *Epiſtolas* omnis generis, & alia. De Empedotimo locum è Juliani Κρονίοις affert etiam *Svidas* in Ἐμπεδότιμος. Oraculum Juliano datum diverſum à duobus qvæ *Svidas* recitat, legitur apud Cedrenum p. 253.

Juſtiniani Rhinotmeti ſucceſſorem Leontium. Paulus monaſterii Calliſtrati monachus, Aſtronomus & Gregorius Cappadox, monaſterii Flori præfectus Imperio potiturum eſſe prædixerunt, qvo etiam poſtea potitus eſt. (Confer Nicephori breviarium Hiſtoricum p. 25.)

Juſtinus Philoſophus & habitu Philoſophorum utens, ex Neapolitana Palæſtina provincia, Priſci Filius, Bacchii Nepos. Hic pro Chriſtiana religione multum laboravit, & Antonino Pio ipſiusqve filiis & Romano Senatui librum *contra Ethnicos* obtulit, opprobrium Crucis non erubeſcens. Scripſit & alium librum qvem Antonini (Pii) ſucceſſoribus obtulit, M. Antonino & L. Aurelio Commodo. Eſt & alius ejus liber contra Ethnicos, in qvo *de natura Dæmonum* diſſerit, & qvartus itidem contra Ethnicos qvem inſcripſit *elenchum*. Et alius *de DEI Monarchia*. Item alius qvem nominat *Pſaltera*. Et alius *de anima*. Item *Dialogus* contra Judæos qvem *contra Tryphonem* Judæorum Epheſiorum principem conſcripſit. Qvinetiam *contra Marcionem* inſignia ſcripta edidit. Item alium librum *contra ſectas omnes* cujus meminit in *Apologetico* qvem obtulit Antonino Pio. Hic cum Romæ commoraretur, Creſcentem Cynicum fatuum qvi contra Chriſtianos maledicta profundebat, ipſum vocans helluonem & prodigum & intemperantem & mortis metuentem, magno pudore affecit. Tandem hujus machinationibus & inſidiis factum eſt, ut tanqvam Chriſtianus pro CHriſto, ſupplicio afficeretur.

Juſtinus

Justinus * Romanorum Imperator ὀρθοδοξότατος sed omnium litterarum imperitus & qvod vulgo dicitur ἀναλφάβητος.

Justus Tiberiensis ex provincia Galilæa qvi & ipse *historiam Judaicam* conscribere & *commentarios* qvosdam componere aggressus est. Sed hunc Iosephus mendacii arguit. Scripsit autem historiam suam eodem tempore qvo Iosephus.

Juvenalis poëta Latinus. Hic sub Domitiano Romanorum Imp. vixit. Domitianus vero amabat prasinæ factionis saltatorem qvi Paris vocabatur. Qva de causa & à Senatu & à Iuvenali carpebatur. Imperator hinc Iuvenalem Pentapolin Africæ relegavit, saltatorem vero locupletatum Antiochiam misit, qvi domo & balneo extra urbem ædificato ibi mortuus est.

Lachares Lacharis F. Atheniensis Sophista, discipulus Heracleonis Sophistæ Atheniensis, magister tum multorum aliorum tum qvi præ reliqvis clari habentur Eustephii, Nicolai & Asterii. Floruit temporibus Marciani & Leonis Impp. Scripsit *de colo & commate & periodo*, Διαλέξεις *dissertationes*. Ἱστορίαν τὴν κατὰ Κορνοῦτον, *Historiam Cornuti*, *Eclogas Rhetoricas* secundum ordinem alphabeti. Lachares Sophista in disciplinis tardior, at vultu liberali & honesto præditus, & virtute Philosophus potius qvam Sophista appellandus, qvi visum amissum recuperavit, qvod & alioqvi DEO charus esset. Confer infra, Superianus.

Lacydes Alexandri Cyrenæi F. Philosophus qvi fuit novæ Academiæ auctor. Scripsit *philosophica*, item *de Natura*.

Lampon jurat anserem, cum aliqvem decipit. Lampon erat aruspex & vates qvem nonnulli qvoqve ducem fuisse ajunt coloniæ ab Atheniensibus Sybarim missæ. Iurabat autem per anserem, ut avem divinandi peritam. Supra, χῆνα ὀμνύναι.

Lamprias Plutarchi Chæronensis F. contexuit indicem operum qvæ pater ipsius de omni Græca & Romana historia scripsit.

Lasus Charbini F. ex Hermione Achajæ civitate, vixit Olymp. LVIII. regnante Dario Hystaspis F. Qvidam eum loco Periandri, annumerant septem sapientibus. Primus scripsit *de Musica*: & dithyrambo certare instituit & τοὺς ἐριστικοὺς εἰσηγήσατο λόγους, contentiosum dicendi genus in usum introduxit.

* Non de Justiniano sed de Justino (Seniore) hæc in Suidæ Codd. Vaticanis tradi, notavit etiam H. Noris diss. de Synodo V. c. 2. p. 10.

Ἀῆμα. Ariſtophanes de Euripide & Æſchylo : λῆμα δ' ὐκ ἀτολμον ἀμφοῖν &c. (ranis p. 254.)

Ἀήμματα, prophetiæ, vel etiam apophthegmata ex proprio ſenſu animi noſtri prolata.

Leo Leonis F. Byzantius, Philoſophus Peripateticus & Sophiſta, Platonis, vel ut qvidam, Ariſtotelis diſcipulus. Scripſit *res Philippicas & Byzantinas libris VII. Teuthranicum. De Beſalo. Sacrum bellum. De ſeditionibus. Res geſtas Alexandri.* Hic legatus Athenas miſſus, cum admodum obeſus eſſet, Athenienſibus riſum movit. Atqvi, inqvit, eſt mihi uxor longe obeſior & concordes parvus lectus, diſcordes tota domus non capit. Eum Philippus his litteris perſtrinxit : *Si tantam Leoni pecuniam dediſſem qvantam à me poſtulavit, ſtatim Byzantium cepiſſem.* Veritus igitur ne à civibus obrueretur lapidibus, ἑαυτὸν ἀπῆγξε ſe ſuſpendit miſer.

Leo Alabandenſis orator ſcripſit *Caricorum libros IV. Lydiacorum libros II. Artem Rhetoricam. De ſtatibus cauſarum. Bellum ſacrum Phocenſium & Bœotorum.*

Leo Macelles Imp. Romanorum, Malcho judice πάσης κακίας καταγώγιον *omnis improbitatis diverſorium*, qvi & Hyperechium Grammaticum in exilium egit. Cum ſtipendium Eulogio Philoſopho dari juſſiſſet, & qvidam ex Evnuchis dixiſſet, hanc pecuniam in milites impendendam : utinam, inqvit, ætate mea contingat ut ſtipendia militum in doctores conferantur. Ejus temporibus fuit Acacius Patriarcha.

Leogoras, pater Andocidis Oratoris.

Leonas Sophiſta, natione Iſaurus, celebris inter ejusdem artis profeſſores Alexandriæ, qvi Proclum non ſolum eruditionis ſuæ participem fecit ſed & contubernalem adſcivit & cum uxore & liberis ſuis tam familiariter vivere juſſit, ac ſi germanus ipſius filius eſſet. Idem effecit ut principibus in Ægypto viris innoteſceret.

Leontius Tripolis Lydiæ, tempore Conſtantii Epiſcopus, qvem *Philoſtorgius* laudat tanqvam approbatorem Arianæ ſuæ veſaniæ. Κανόνα δ' αὐτὸν ἐκάλουν τῆς ἐκκλησίας, hunc *Eccleſiæ regulam* vocabant &c.

Leontius Antiochenus Epiſc. ſe ipſum exſecuit, vir cætera qvoqve profanus : ut & Aëtius Eunomii Magiſter, qvi Arii blaſphemiam ſuis argutiis adauxit.

Leontius. Et hic Antiochiæ fuit hæreticus, contra qvem Photius Patriarcha ſcripſit. Hic de homouſio diſputavit cum Flaviano, audacia & blaſphema deliramenta proferens.

Leontius

Leontius Monachus sub Zenone vixit. Hic qvum prophetica gratia obscuros Scripturæ locos declararet, multos viros bonos habuit qvi ad ipsum freqventer accedebant &c.

Lesbonax Mytilenæus, Philosophus qvi vixit Augusti temporibus, pater Potamonis Philosophi. Scripsit plurimos libros Philosophicos.

Λέσχαι. Cleanthes dicit Leschas Apollini dicatas esse, easqve exedris esse similes. Apollo inde dictus λεσχηνόριος. Etiam λέσχαι dicta poëmata Heraclidis Pontici, metro Phalæcio vel Sapphico scripta. Leschæ, sedes vel loca in qvæ homines de rebus Philosophicis disputandi gratia convenire solebant. Sic Hierocles libro primo Philosophumenon.

Leschides Poëta Epicus, Regis Eumenis in expeditionibus bellicis comes, poëtarum clarissimus. Hujus consvetudine etiam usus fuit Pythias historicus & Menander medicus.

Levcon Agnusius, Peloponnesiacis temporibus vixit. Ex ipsius dramatibus sunt: ὄνος, ἀσκοφόρος, Φράτορες.

Libanius Antiochenus Sophista, clarus Juliani Apostatæ temporibus ad Theodosium majorē usqve vixit, filius Phasganii, Diophanti discipulus. Scripsit infinita, & inter ea *Constantii Imp. encomium* & alterum *Juliani. Declamationes Rhetoricas. Epistolas.* Eodem tempore fuerunt Basilius & Gregorius (Naz.) Iulianus vero licet tot negotiis implicitus, tamen & litteris sedulo operam dabat, & in illis excellere videri volebat: Sophistamqve Antiochenum Libanium supra modum admirabatur, laudibusqve ornabat, atqve ut magno Sophistæ Proæresio ægre faceret, illum huic præferebat. Acacius igitur Sophista dicendi valde peritus & Tuscianus Phryx ideo eum semper culpabant, ejusqve judicium reprehendebant.

Linus Chalcidensis, Apollinis & Terpsichores F. vel ut alii, Amphimari & Uraniæ, vel Uraniæ & Mercurii. Hic primus ex Phœnicia litteras in Græciam intulisse, Herculemqve litteras docuisse, & carminis Lyrici primus auctor fuisse fertur.

Linus alter Thebanus junior, Philosophus.

Linus genus hymni, ut pæan.

Lityerses, genus cantionis messoriæ, à Lityerse Midæ F. qvem Hercules sustulit.

Λόγια oracula qvæ oratione solutâ concepta sunt, χρησμοὶ versibus.

Λογογράφος causarum vel orationum forensium scriptor. λογοποιὸς pro

 Histo-

Hiſtorico uſurpatur ab Iſocrate & Herodoto. Sic etiam vocatur inventor fabularum & apologorum.

Lollianus Epheſius Sophiſta, Iſæi Aſſyrii diſcipulus, Adriani Cæſaris temporibus fuit & multa ſcripſit.

Longinus Caſſius Philoſophus, Porphyrii Philoſophi magiſter, vir magna doctrina acriqve judicio præditus. Vixit ſub Aureliano Imp. & ab eo occiſus eſt, qvod cum Zenobia Odenati uxore conſpiraret. Scripſit *de oratione contra Phidiam. Dubitationes Homericas. An Homerus fuerit Philoſophus. Problemata Homerica & ſolutiones libris duobus. Qvænam contra fidem hiſtoria tanqvam hiſtorica enarrent Grammatici. De vocabulis qui Homerum multas ſignificationes habentibus libros IV. Atticorum vocabulorum editiones duas, ſecundum ordinem litterarum digeſtas. Vocabula Antimachi & Heracleonis.* & alia multa.

Lucas Evangeliſta titulos habet LXXXIII, capita CCCXLVIII.

Lucianus Samoſatenſis, blaſphemi vel dyſphemi cognomen tulit, vel athei potius qvod in dialogis ſuis ea qvæ de Diis dicuntur, ut ridicula exagitat. Fertur ſub Trajano Imp. & antè vixiſſe. Primum Antiochiæ in Syria cauſidicus, & cum hoc ei non bene cederet, ad ſcribendum ſe contulit & infinita ſcripſit. A canibus dilaceratus fertur homo impius, qvi lingvæ ſuæ rabie ipſam veritatem inſectatus fuit. Nam in Peregrini vita Chriſtianam religionem perſtringit, & ipſi CHriſto maledicit homo ſceleratiſſimus. Qvamobrem & in hac vita juſtas furoris ſui pœnas dedit, & in futura ignis æterni cum Satana hæres erit.

Lucianus Martyr, Samoſatenus vir nobilis prima ætate Macarii ſacrorum librorum interpretis conſvetudine Edeſſæ uſus, deinde ad vitam ſolitariam animum adjecit. Ad ſacerdotium hinc proceſſit, & presbyter Antiochiæ factus magnam ſcholam illic inſtituit. Hic cum animadvertiſſet in ſacros libros multa adulterina irrepſiſſe, tum longo tempore & crebra transſcriptione, tum qvod profani qvidam homines pervertere nonnulla auſi eſſent, ipſe omnes ex lingva *Hebraica*, qvam accurate callebat, in integrum reſtituit, plurimumqve laborem in eorum emendationem contulit &c. Epiſtolas etiam edidit, utiqve præſtantiſſimas ex qvibus facile conſtat qvalis fuerit viri hujus de rebus divinis ſententia. Martyrium obiit Nicomediæ in Bithynia ſub Maximiano.

Lucius Catilina teterrimum facinus auſus &c. Sed Cicero vir ſingulari eloqven-

eloqventia & in deprehendendis consiliis non mediocri sollertia præditus, præterea in rebus multo ante prospiciendis acutissimus, cum ejus conjurationem patefecisset, hostemqve (in Senatu) ipsum declarasset, urbe expulit.

Lupercus Berytius Grammaticus, qvi paullo ante tempora Claudii secundi Imp. vixit. Scripsit *de particula ἂν libros III. De pavone. De squilla pisce. De gallo apud Platonem.* Κτίσιν sive *origines Arsinoëti in Ægypto. Vocabula Attica. Artem Grammaticam. De generibus masculinis, femininis & neutris libros XIII.* in qvibus multa rectius tradit qvàm Herodianus.

Lycis, qvi & Lycus, ab Aristophane ut poëta frigidus perstringitur. Phrynichus, Lycis & Amipsias tres Comici habebantur subfrigidi. Phrynichus in Comœdiis auditores plerumqve tædio afficiebat. Idem à Comicis etiam perstringebatur ut peregrinus ob mala poëmata & qvi à proposito aliena diceret, & insvavi metro in carminibus scribendis uteretur. Fuerunt & alii tres Phrynichi.

Lycophron Chalcidensis ex Eubœa, filius Soclis, adoptatus à Lyco Rhegino, Grammaticus, & Tragicus unus de plejade. Ejus tragœdiæ sunt: Αἰόλος, Ἀνδρομέδα, Ἀλήτης, Αἰολίδης, Ἐλεφήνωρ, Ἡρακλῆς, Ἱκέται, Ἱππόλυτος, Κασσανδρεῖς, Λάϊος, Μαραθώνιοι, Ναύπλιος, Οἰδίπους α΄, β΄, Ὀρφανός, Πενθεύς, Πελοπίδαι, Σύμμαχοι, Τηλέγονος, Χρύσιππος. Ex his *Nauplium* emendatum secunda vice iterum in scena exhibuit. Scripsit & *Alexandram*, poëma obscurum.

Lycurgus Spartanus à Patrocle genus ducens, legislator, qvem ajunt à Creta, vel ab ipso Deo (Apolline) leges suas accepisse. Hic à Pythia Deus appellatus est &c. Natus fuit octavo post Trojanum bellum anno, patruus Charilai, Spartani Regis: Eunomi frater. Spartanis imperavit annos XLII. qvo etiam tempore leges tulit, cum tutor esset fratris filii, qvi ipse qvoqve regnavit annos XVIII. & post eum Nicander annos XLVIII. Scripsit leges.

Lycurgus Lycophronis F. Atheniensis, genere Eteobutades, unus ex decem oratoribus, qvibus Demosthenes etiam accensetur. Hic vita sine crimine transacta, morbo decessit relictis filiis, qvos Demosthenes orator exul calumniis vexatos oratione defendit. Genuinæ orationes ejus qvæ adhuc exstant * sunt istæ: *Contra Aristogitonem. Contra Autolycum. Contra Leocratem. Contra Lycophronem duæ. Contra Pasiclem. Contra Menæchmum. Contra Demadem. Apologia adversus eundem de redditis à se rationibus administratæ Reip. Adversus Ischyriam.* πρὸς τὰς μαντείας. *Adver-*

* De Svidæ temporibus intellige.

adstans Æsopus fabulator, tantum, inqvit, cæteros superas, qvantum mare fluvios. Crœsus autem hoc audito dixit, magis ipse Phryx.

Manæchmus Alopeconnesius, Philosophus Platonicus, scripsit *Philosophica, & in Platonem de Rep. libros III.*

Manæchmus Sicyonius filius Alcibii vel Alcibiadis, historicus qvi sub Alexandri M. successoribus vixit. Scripsit *historiam Alexandri Macedonis.*

Manæthos Mendesius, sacerdos Ægyptius, scripsit de compositione * κυφίων.

Manæthos, Diospolitanus Ægyptius vel Sebennytes. Scripsit *Physiologica. Apotelesmatica* versibus hexametris, & alia qvædam *Astronomica.*

Maneros & Perimanos, nomina cantionis. Eubulus Campylione.

Manes. Hic execrabilis homo sub Aureliano Imp. extitit, se CHristum & Spiritum S. esse comminiscens, & XII. discipulos ut CHristus secum habens, qvi cum ex omnibus hæresibus qvæ in iis mala erant collegisset, ex Perside, Dei permissu in ditionem Romanam venit. Hic qvi & Manes & Scythianus vocabatur, fuit genere Brachman, præceptoremqve habuit Buddam, Terebinthum antea vocatum qvi Græcorum litteris institutus Empedoclis sectam adamavit, duo principia inter se contraria statuentis litem & amicitiam. In Persidem autem ingressus ex virgine se natum esse dicebat & in montibus educatum. Qvinetiam conscriptis qvatuor libris unum eorum vocavit *Mysteriorum*, secundum *Evangelium*, tertium *Thesaurum*, qvartum *Capitum*. Atqve Buddas qvidem iste ab impuro spiritu contritus interiit. Mulier vero apud qvam diversabatur, bona ejus & profanos libros per hæreditatem adepta, puerum septennem emit nomine Cubricum qvem literas docuit & manumisit heredemqve instituit. Hic in Perside Manem se vocavit, & Buddæ libros venditavit pro suis. Eum Rex Persarum vivum excoriavit, qvod filio ipsius causa mortis extitisset. Hic Manes Vetus Test. rejecit, Novum ut boni Dei admisit &c. Paulus qvidam Manetis æqvalis, Antiochiæ magnæ Episcopus Dominum nudum hominem esse dixit ut unum de Prophetis. Ab hoc Pauliani.

Marcellinus qvi principatum tenuit liberum Dalmatiæ & Illyriorum in Epiro habitantium, Romanis disciplinis institutus divinationisqve peri-

* κυφι mixtura sedecim specierum in usum sacrum adhibenda. Vide Plutarchum de Iside & Osiride p. 383. seq.

peritiſſimus & eruditionis amantiſſimus. Huic familiaris fuit Salluſtius Philoſophus.

Marcellus, Magiſter Arcadii Imp. omnibus virtutibus ornatus vel potius ἀρετὴ τὶς ἔμψυχος, *virtus quædam animata.*

Marcellus Pergamenus Orator, ſcripſit librum *Adrianus*, ſive de regno.

Marcellus Sidetes Medicus ſub M. Antonino. Hic ſcripſit verſibus heroicis *de re Medica libros XLII.* in qvibus etiam de morbo lupino hominum ſive lycanthropia.

Marcellus Dux militum ſub Commodo, ut per totam noctem vigilare videretur, qvotidie ſub veſperam præſcribebat duodecim tabellas δώδεκα γραμματεῖα οἷά γε ἐκ φιλύρας ποιεῖται, earumqve alias aliis horis ad diverſos perferri curabat &c.

Marcianus Valentis Imp. & Angelii Epiſcopi CPol. tempore vixit, vir clarus qvi olim in palatio militaverat, tunc presbyter Eccleſiæ Novatianorum, Anaſtaſiam Imperatoris filiam Grammatica docuit.

Marcianus familiaris Muſonio Pamphylio, vir ad omnem virtutem inſtar regulæ exactus. Viros enim probos ad ſe alliciebat Muſonius ut magnes ferrum, ita ut ſi qvis audiret aliqvem eſſe Muſonii amicum, eum bonum virum eſſe, ſcire licebat.

Marcianus ſub Zenone floruit, presbyter in oratorio delectus plurimum valuit apud (magiſtrum Officiorum Zenonis) Illum, Epicureis placitis qvotidie ſe ipſum corrumpens, mundum ſua ſponte natum eſſe dicebat &c.

Marcion hæreſiarcha.

Marcus Antoninus Romanorum Imp. omni laude dignus Philoſophus qvi tum alios, tum poſtremo Sextum Philoſophum è Bœotia oriundum Romæ audivit, crebro ad eum ventitans, ædesqve ejus freqventans. Eum igitur Lucius qvidam rhetor, Herodis Rhetoris Athenienſis diſcipulus prodeuntem interrogavit qvonam iret, & cujus negotii cauſa. Cui Marcus, *Etiam ſeni*, inqvit, *decorum eſt diſcere. Eo igitur ad Sextum Philoſophum, ut diſcam ea qvæ nondum ſcio.* Tum Lucius manu in cœlum ſublatâ, *o ſol*, inqvit, *Romanorum Imp. jam ſenex, ſumta tabella, doctoris domum freqventat; Rex vero meus Alexander anno ætatis XXXII. obiit.* Scripſit *de vita ſua* τ' ἰδίου βίου διαγωγὴν *libros XII.* Eum facilius eſt admirari qvàm laudare, qvod oratio nulla hujus viri virtutibus æqvari poſſit &c.

Mares Chalcedonis in Bithynia Epiſcopus Julianum parabatem Fortunæ

 imme-

immolantem CPoli, insectatus vocavit impium, Apostatam, atheum. Ille ad Marem oculorum suffusione laborantem præ senio, *Neqve tuus ille Deus Galilæus te sanare possit.* Cui Mares: [illegible]*s ago Deo qui me luminibus orbavit, ne tuum vultum videam qvi sic in impietatem prolapsus es.* Julianus inde martyrii honorem Christianis invidens à Diocletiani qvidem crudelitate abstinuit, at lege lata Christianis interdixit ne humanioribus disciplinis instituerentur, ne si lingvam, ut ajebat, acuissent, gentilium dialecticis expeditius responderent. Per varias artes etiam persvasit qvibusdam, inter hos Hecebolio Sophistæ, ut idolis immolarent.

Margites qvi à Comicis ob stultitiam deridetur. Ajunt eum ultra qvinqve numerare non potuisse &c.

Marianus Marsi causidici qvi Româ Elevtheropolin Palæstinæ primæ oppidum migravit, filius, præfectus urbis Romæ, Consularis, *& qvod* illustrius est, Patricius tempore Anastasii Imp. scripsit *Metaphrasin Theocriti*, jambis 3150. *Apollonii Argonauticorum*, jambis 5608. *Callimachi Hecales, Hymnorum, Causarum & Epigrammatum* jambis 6810. *Arati*, jambis 1140. *Nicandri theriacorum*, jambis 1370. & alias multas metaphrases.

Marinus suscepta Procli schola, cum Isidorum Philosophum instituisset Aristotelica doctrina, & is Athenas iterum venisset communi præceptore defuncto, ostendit ei prolixum *commentarium* à se conscriptum *in Platonis Philebum*, sed ille dixit ἱκανὰ εἶναι τὰ τοῦ διδασκάλου sufficere qvæ Proclus in illum dialogum scripsisset. Statim itqve illum flammis dedit. Etiam per litteras ex Isidoro qvæsivit & ad eum argumenta misit qvibus probaret *Parmenidem* Platonis non esse de Diis sed de formis. Sed ille pluribus argumentis Marino respondens verissimam esse probavit dialogi illius de Diis expositionem. Qvare nisi jam liber fuisset editus, etiam hunc fortassis abolevisset. Fortasse etiam obstitit somnium, nam Proclus dixit se somniasse futurum ut Marinus in Parmenidem commentarios scriberet.

Marpsias orator garrulus & turbulentus, cujus meminit Aristophanes.

Marsyas Periandri F. Pellæus historicus initio litterator (γραμματοδιδάσκαλος) frater Antigoni qvi postea Rex fuit, & una cum Rege Alexandro educatus. Scripsit *Macedonica libris X.* à primo Rege Macedorum ad Alexandri Philippi F. expeditionem in Syriam post conditam Alexandriam. *Attica libris XII.* itemqve *Alexandri educationem.*

Marsyas

Marsyas Critophemi F. Philippensis Historicus, junior.

Marsyas Marsi F. Tabenus, * Historicus, scripsit Ἀρχαιολογίαν sive *Antiquitates libris XII*. Μυθικὰ *fabulosa libris VII*, & alia qvædam de patria sua.

Marsyas temporibus Judicum Judaicorum, vir sapiens, artis musicæ peritus, qvi tibias arundineas & æreas invenit &c.

Matreas, λαοπλάνος impostor, qvi bestiam alere se dicebat qvæ ipsa sese comederet. ** Qværitur qvænam fuerit illa Matreæ bellua. Composuit etiam *qvæstiones* ad instar problematum Aristotelis, ex qvibus erat & hæc: Qvare sol occidens dicatur δύνειν & non κολυμβᾷν.

Matthæus Evangelista habet titulos LXVIII. capita CCCXV.

Mauricius Romanorum Imp. fertur verborum magnificentiam plurimi fecisse & eruditos maximis honoribus affecisse &c. Infra in Menandro protectore.

Maximus Tyrius Philosophus qvi Romæ sub Commodo vixit. Scripsit *de Homero & qva sit apud eum antiqva Philosophia. Recte ne Socrates fecerit quod accusatus non responderit*. Item alias qvasdam qvæstiones Philosophicas.

Maximus Epirota vel Byzantius Philosophus, Juliani Cæsaris parabatæ magister. Scripsit *de insolubilibus objectionibus. De principiis. De numeris. Commentarium in Aristotelem*, & alia qvædam ad eundem Julianum.

Μεγαρίσαι, megarizare, sive Philosophi Megarensis sectam seqvi. Stilpo ex Megaris urbe Græciæ oriundus erat, qvi copia verborum & dexteritate differendi cæteros adeo superavit, ut tota propemodum Græcia ipsum spectans sectam Megaricam amplecteretur.

Melanippides Critonis F. Melius natus Olympiade LXV. Scripsit *Dithyramborum* libros qvamplurimos & *poëmata versu heroico* & *Epigrammata* & *elegias* & alia plurima.

Melanippides, senioris ex filia nepos, Critonis F. & ipse Lyricus: qvi in compositione Dithyramborum plurima innovavit, & apud Perdiccam Regem degens, illic vitam finiit. Scripsit & ipse *Cantica Lyrica & Dithyrambos*.

Melanopus, affinis Diophanti Oratoris.

Melesermus Atheniensis, Sophista. Scripsit *meretriciarum Epistolarum libros XIV. Rusticarum unum. Culinarium Epistolarum unum. Convivalium librum unum*.

* Ex Tabi, Arabiæ civitate.

** videtur Matreæ bellua fuisse *ignis*, ut lapis mirificus Pipini apud Thuanum libro VI. & Morhofium lib. 1. Polyhist. cap. 13.

Melitus Mari F. Athenienſis Orator qvi eum Anyto Socratem accuſavit & Tragœdias ſcripſit. A Comicis autem perſtringitur ut poëta frigidus & malitioſo ingenio præditus. Ariſtoph. σκολιὰ Μελήτυ Καρικῶν αὐλημάτων. Carmina vero Carica erant lugubria.

Melitus vixit temporibus Zenonis Eleatæ & Empedoclis. Scripſit *de ente.* In Reip. adminiſtratione adverſatus eſt Pericli, & cum Samiorum dux eſſet, navali prælio pugnavit cum Sophocle Tragico, Olympiade LXXXIV.

Menander Athenienſis Comicus antiqvus.

Menander alius Athenienſis Diopithis & Hegeſiſtrates F. qvi omnium ſermone celebratur. Novæ Comœdiæ poëta, ſtrabo qvidem oculis, ſed acuto ingenio præditus & in mulierū amorem effuſus. Scripſit *Comœdias CVIII.* itemqve *Epiſtolas ad Ptolemæum Regem*, & oratione proſâ plurima alia.

Menander Laodicea ad Lycum fluvium ſita oriundus Sophiſta ſcripſit *commentarios in Hermogenis artem & Minuciani progymnaſmata*, & alia.

Menander Protector, Hiſtoricus qvi ſic de ſe ipſo ſcribit: Pater mihi erat Euphratas Byzantio oriundus, minime ille qvidem eruditus. Herodotus frater germanus, qvi Legum doctrinâ deguſtatâ ſtatim ab harum ſtudio receſſit. Ego vero hujus ſtudii qvod abſolvi profeſſione non ſum uſus ſed ad decurſiones eqveſtres & ſaltationes pantomimorum & palæſtram me contuli. Poſteaqvam vero Mauricius imperium capeſſivit, princeps qvi & populi ſalutem provide curabat & Muſas amabat, poëmatibusqve & hiſtoriis audiendis qvam plurimum delectabatur, utpote qvi magnam noctis partem in ſtudiis ipſe conſumeret, & ingenia hebetiora munificentiá ſua excitaret & acueret: tunc ego dolens mecum reputare cœpi non oportere me vitam adeo inertem agere, & ad hanc hiſtoriam ſcribendam me appuli qvam poſt defunctum Agathiam ſum auſpicatus.

Menecrates Comicus. drama ejus μανέκτωρ ſive Ἑρμιονεύς.

Menecrates Syracuſanus Medicus, qvi ſacrum morbum curans nullam mercedem recipiebat, ſed à ſanatis poſcebat ut ſe ipſius ſervos faterentur. Idem Jovem ſe appellabat, eosqve qvos ſanaverat Deos, unicuiqve nomen imponens, uni Mercurii, alteri Apollinis.

Menelaus Ægæus poëta Epicus; ſcripſit *Thebaidem libris XII.* & alia.

Menippus Cynicus. vide infra in Φαρός.

Menippus Comicus. Ex ejus dramatibus ſunt *Cercopes* & alia.

Meio-

Mesomedes Cretensis Lyricus qvi Adriani temporibus vixit, ejus libertus vel ex præcipue dilectis. Scripsit *encomium Antinoi*, qvi Adriano erat in deliciis, & alia diversa carmina. Antoninus Syllæ sepulchrum repertum instauravit, & Mesomedi, qvi cantica Lyrica conscripsit, cenotaphium exstruxit: huic qvidem qvod cithara canere didicisset, illi vero qvod ejus crudelitatem imitaretur.

Metagenes Atheniensis, servi F. Comicus. Ex ejus dramatibus sunt: αὖραι, μαμμάκυθος, θεριοπέρσαι, φιλοθύτης, ὅμηρος ἢ ἀσκηταί.

Μετὰ λέσβιον ᾠδόν. Lacedæmonii Lesbios citharœdos primos advocaverunt, deinde Terpandrum qvi ob cædem exulabat, accersiverunt Antissâ, qvi ipsorum animos composuit, & seditionem sedavit &c.

Methodius Olympi in Lycia aut Patarorum & postea Tyri Episcopus, nitido compositoqve sermone *adversus Porphyrium libros* composuit, & *Convivium decem virginum*. Item *de resurrectione* opus egregium contra Origenem, & adversus eundem *de Pythonissa* & *de libero arbitrio*. Scripsit etiam *in Genesin* & *in Canticum Canticorum* commentarios, & multa alia qvæ vulgo lectitantur. Hic in extrema persecutione sub Decio & Valeriano in Chalcide urbe Orientis, martyrio coronatus est.

Meton Mathematicus: & Metonis annus. Hic Meton fuit præstantissimus Medicus & Astronomus. In Colono esse instrumentum qvoddam ab eo dedicatum, ait Callistratus. Euphronius eum ex Colono populo Atticæ oriundum esse. Ante Pythodori ætatem vero heliotropium erat in comitio qvod nunc est ad murum in Pnyce. Vel qvia in Colono fontem fabricavit, vel simulacrum, vel instrumentum aliqvod Astronomicum confecit. Phrynichus in μονοτρόπῳ·

Τίς δ᾽ ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα ταύτης φροντίζων;
Μέτων ὁ Λευκονιεὺς, οἶδ᾽ ὁ τὰ κρήνας ἄγων.

Μέτριοι. Asclepiodotus cum Athenis discessisset & Seleuciam Syriæ pervenisset, se in toto illo itinere in tres tantum homines modestos & bonos incidisse dixit, Antiochiæ in Ilapium Philosophum, Laodiceæ qvæ est urbs Syriæ proxima, in Marem, omnium ætatis nostræ hominem justissimum, cui Aristidis cognomen erat, & in Domninum Philosophum.

Metrophanes ex Eucarpia opido Phrygiæ oriundus, Sophista, scripsit *de Phrygia libros II. De formis orationum. De statibus causarum, Commentarium in Hermogenis Artem Rhetoricam, Commentarium in Aristidem.*

Metrophanes Corneliani Rhetoris F. ex Lebadia Bœotiæ civitate Sophista

scripsit *de generibus dicendi qvibus usi sunt Plato, Xenophon, Nicostratus, Philostratus. Declamationes. Orationes panegyricas.*

Metrophanes à Lachare genus ducens. Hic cum adhuc puer esset, exclamavit, *ego sum Aristophanes ille calvus.* Deinde interrogantibus qvid dixisset, respondit se nihil meminisse eorum qvæ dixerat. Adversus hunc Superianus librum scripsit.

Michaël Syncellus Hierosolymitanus scripsit encomium magni Dionysii.

Mimnermus Ligyrtiadæ F. Colophonius vel Smyrnæus vel Astypalæensis, poëta elegiacus. Vixit Olympiade XXXVII. ita ut septem Sapientibus fuerit antiqvior. Qvidam vero dicunt ipsum eodem qvo illi tempore floruisse. Vocabatur etiam Ligystiades διὰ τὸ λιγύ, à svavi & arguto cantu. Scripsit multa.

Minucianus Nicagoræ Sophistæ F. Atheniensis Sophista qvi *Galieni temporibus vixit.* Scripsit *Artem Rhetoricam* & *Progymnasmata* & *Orationes varias.*

Mithæcus Grammaticus. Scripsit ὀψαρτυτικὰ *de condimentis ciborum*, κυνηγητικὰ *de venatione* & alia.

Mnaseas Berytius. Scripsit *artem Rhetoricam*, itemqve *de nominibus Atticis.*

Mnesimachus mediæ Comœdiæ poëta. Ex dramatibus ejus sunt Ἱπποτρόφος, Βούσιρις, Φίλιππος, ut testatur Athenæus in Dipnosophistis.

Molones duo fuerunt, histriones & grassatores.

Molpagoras apud Cianos fuit vir ad dicendum & agendum promtus, sed ingenio popularis & ambitiosus &c. (è Polybio)

Μονῳδεῖν. Carmina tragica qvæ in scena recitantur, sunt lamenta. Aristoph. εἶτ' ἀνέτρεφον μονῳδίαις Κηφισοφῶντα μιγνύς. *Deinde alui eum monodiis, iisqve Ciphesophontem immiscui.* Hic Ciphesophon servus erat, qvi eum in carminibus componendis plurimum adjuvabat &c.

Morsimus & Melanthius Poetæ Tragici, qvos perstringit Aristoph. Morsimus Philoclis F. poeta frigidus & oculorum Medicus. Melanthium reprehendit ut helluonem Eupolis in κόλαξιν.

Μόρσιμος. De Apollonio Tyaneo, vide supra in Domitiano.

Morychus poeta Tragicus qvi ut helluo à Comicis perstringitur.

Morychus, Teleas, Glaucotes ob veneficia male audiebant.

Moschus Syracusanus Grammaticus Aristarchi discipulus qvi secundus est à Theocrito poeta Bucolico. Scripsit & ipse *Bucolica.*

Moschus malus Citharœdus, qvi multos versus uno spiritu caneret. Carmen Bœotium invenit Terpander, ut & Phrygium.

Moses

Moses Propheta & Legislator. Hujus anno LXXX, filii Israelis ex Ægypto egressi sunt &c.

Moso, mulier Hebræa à qvâ scripta est Lex Hebræorum, ut tradit Alexander Polyhistor.

Musæus Eleusinius, Atheniensis, Antiphemi & Helenæ F. poetæ Epicus & Orphei discipulus, vel potius eo antiqvior. Floruit tempore Cecropis secundi. Scripsit *præcepta ad Eumolpum* filium versibus qvater mille & alia plurima. Antiphemus, filius fuit Euphemi, nepos Ecphanti, pronepos Cercyonis qvem debellavit Theseus.

Musæus Thebanus, Thamyræ F. Philammonis nepos, poeta Lyricus qvi multo ante bellum Trojanum vixit. Scripsit versus Lyricos & cantica.

Musæus Ephesius poeta Epicus *τῶν εἰς τὺς περγαμηνὺς καὶ αὐλὸς κύκλυς*, unus ex numero eorum qvi in Museum Pergamenum allecti erant. Scripsit *Perseidis libros X.* itemqve *in Eumenem & Attalum*.

Musæus Philosophus apud Græcos. * Lysias in Oratione contra Mixidemi accusationem, si modo is verus ejus auctor sit: *Pueros ipsi pedissequos duos esse, quorum alterum vocet Musæum, alterum Hesiodum. Id autem reum studio fecisse patet.* Musæum vero alii Thracem esse dixerunt, alii indigenam & Eleusine oriundum.

Musonius Capitonis F. Tyrrhenus ex Bulsinio civitate, Dialecticus & Philophus Stoicus qvi vixit sub Nerone, Apollonii Tyanei & multorum aliorum discipulus, ad qvem & Epistolæ feruntur Apollonii, & illius ad Apollonium. Hic ob confidentiam & arguendi studium & immodicam libertatem à Nerone interfectus est. Feruntur ejus *orationes & Epistolæ* diversæ Philosophicæ. De hoc Musonio (Julianus) parabates in Epistola sic scribit: *Contumeliam qva præses Græciæ nos affecit, tanta animi celsitudine tulisti, ut nihil horum in te factum putaris. Quod autem illi urbi opem ferre velis, eiqve studeas in qva scholas habuisti, animi philosophici est argumentum. Quare mihi videtur prius qvidem illud Socrati convenire, hoc vero posterius Musonio. Nam ille fas esse negabat virum bonum ab ullo improbo lædi. Hic vero murorum curator erat qvum ipsum Nero exulare jussit.*

Musonius, vir rerum gerendarum prudentia insignis sub Imp. Joviniano & Eunapius Phrygius Orator tributis Asianis colligendis præpositus &c.

Μύδρος.

* idem cum primo Musæo apud Svidam memorato.

Μύδρος. Anaxagoras dixit solem esse *μύδρον πυρέντα*, ignitam ferri massam Peloponneso majorem, ob qvod morte multandus erat.

Myia Thespiaca, Lyrica. Scripsit *carmina lyrica.*

Myia Spartana, poetria. *Hymnos in Apollinem & Dianam.*

Myia Pythagoræ magni & Theanus filia, Samia.

Myro Byzantia poetria qvæ versus heroicos & elegiacos & melicos scripsit, Homeri Tragici filia, uxor Andromachi cognomento Philologi.

Myro Rhodia, Philosopha. Scripsit *Chrias reginarum & fabulas.*

Myrtilus Atheniensis Comicus, filius Lysidis, frater Comici Hermippi. Ejus dramata: Τιτανοπᾶνες, ἔρωτες.

Μῦθος & αἶνος differunt, qvod αἶνος non pro pueris sed viris factus sit, nec tantum animum oblectet, sed & admonitionem contineat. Occulte enim & per ambages svadet ac docet, qvod Hesiodus fecisse videtur.

Myxus. βαβαὶ Μύξος. Dictum hoc in jactabundos & gloriosos. Myxus enim fuit sacerdos Dianæ, homo facetus & jactabundus.

Nannacus. * Vir priscus ante Deucalionem Regem, qvi futurum diluvium præsciens omnibus in templum congregatis, cum lacrymis DEum suppliciter oravit. Et proverbium, *ἀ Nannaco*, de rebus admodum vetustis.

Naucratis, urbs Ægypti à Milesiis condita, cum maris imperium obtinerent. Hujus civis fuit doctus ille Athenæus.

Nausicrates Comicus. Ex ejus dramatibus sunt: Ναύκληροι, Περσίς.

Nauson Naucrati, de iis qvi paria sibi mutuo reddunt. Genus scribendi in Epistolis usitatum, ut *Pompeius Pompilo.*

Ναζηραῖος Deo gratus & consecratus, vel monachus. Sciendum, tempore Claudii Romanorum Imp. cum Petrus Apostolus Evodium Antiochiæ (Episcopum) creasset, illos qvi prius Nazaræi & Galilæi vocabantur, appellatos Christianos.

Neanthes Cyzicenus Orator, discipulus Philisci Milesii.

Nearchus Alexandro expeditionis comes fuit, & historiam de eo conscripsit. Falso autem se præfectum classis fuisse scripsit, cum gubernator navis fuerit.

Ner-

* Videtur nomen ex *Noachi* nomine corruptum, licet Nannacus hic (Stephano Ἄνναχος) *Phrygum Rex* dicitur Svidæ in τὰ ἀπὸ Ναννάκου, & Ste. in τὰ Ναννάκου.

Nemesion (Damascii amicus.) confer Svidam in *ἀνεπτέρωτο*, & *ἑρμαῖον*.

Νεμήσεις ὑποκριτῶν. Poëtis tres histriones sorte dividebantur qvi fabulas agerent. Inter hos qvi victor fuisset, absqve examine deinde assumebatur.

Neocles Atheniensis, Philosophus, frater Epicuri, qvi scripsit de secta sua. Et Neoclis est dictum: *λάθε βιώσας, qvi bene latuit, bene vixit.*

Nero studiis Imperatore prorsus indignis operam dedit, cithara ludens, tragœdias agens & in theatris saltans. Sed adhuc adolescens studiis philosophiæ vacabat, & de CHristo inqvirebat, qvem adhuc superesse in vivis arbitrabatur. Cumqve comperisset à Judæis in crucem actum esse, iratus Annam & Caipham cum Pilato, tunc Judææ præside, vinctos ad se duci jussit, ab iisqve sciscitatus est qvæcunqve in ejus judicio acta essent &c. Eo tempore & Simon Magus florebat, cumqve Petrus & Simon præsente Nerone inter se disputarent, eductus est ex carcere Pilatus. Nero Simonem interrogat an esset Christus? ille se esse ait. Negant Petrus, & Pilatus, *hic*, inqvit, *Ægyptius est, & obeso corpore & prolixis capillis & niger omninoqve ab ejus forma alienus &c.*

Nerva Romanorum Imp. Joannem Evangelistam ex Patmo, qvo relegatus erat, revocatum, Ephesum reduxit: eo tempore * qvo & Manichæorum dogma in lucem prodiit, Manente hæresin suam aperte docente.

Nestorius. Post Manentem & Paulum & Apollinarem & Theodorum prodit Nestorius, Germanicia Syriæ urbe oriundus, qvi sede CPol. potitus, voce duarum in CHristo naturarum malo errore abusus est, æqve ac Paulus & Theodorus à qvibus genus ** duxit. Nam filius fuit Cilicis, (Theodori) & Samosateni (Pauli) nepos. Post hunc Eutyches extitit &c.

Nestor Larandensis è Lycia, poëta epicus, pater poëtæ Pisandri, fuit sub Imp. Severo scripsitqve *Iliadem λειπογράμματον* litteris certis carentem, perinde ut Tryphiodorus Odysseam. Nam in primo libro nullum reperitur *α*, in secundo nullum *β* &c. Scripsit etiam *Metamorphoses*, ut Parthenius Nicaënsis, & alia.

Nicagoras Mnesæi rhetoris F. Atheniensis Sophista, tempore Philippi

Xxxx Imp.

* Videntur hoc loco apud Svidam nonnulla excidisse. Nam Manichæorum sectæ origo à Nervæ ætate remota est annis amplius centenis.

** intellige dogmatum non consangvinitatis propinqvitatem.

Imp. Scripsit *vitas clarorum virorum*. *De Cleopatra quæ fuit in Troade.* *Orationem* habitam in legatione *ad Philippum* Imp.

Nicander Xenophanis F. Colophonius vel Ætolus, Grammaticus Poëta, Medicus, vixit tempore Attali junioris sive ultimi Galatonicæ, cui regnum ademtum à Romanis. Scripsit *theriaca, alexipharmaca, georgica, ἑτεροιουμένων de corporibus in alias formas mutatis libros V. Remediorum collectionem, prognostica* versibus, ex Hippocratis prognosticis translata: *de omnibus oraculis libros III.* & alia plurima, carmine epico.

Nicanores tres fuerunt: unus filius Balacri, alter Parmenionis, tertius genere Sragirita cujus meminit Hyperides oratione in Demosthenem.

Nicanor Hermiæ F. Alexandrinus Grammaticus temporibus Adriani Imp. qvo tempore & Hermippus Berytius vixit. Scripsit *περὶ στιγμῆς de punctis apud Homerum & de differentia qvæ inde in sensu oritur. De interpunctione in genere, libros VI. Horum compendium libro I. De punctis apud Callimachum.*

Nicetas. Supra in Heraclide Lycio.

Nicochares Philonidæ Comici F. Atheniensis Comicus æqvalis Aristophanis. Ex ejus fabulis sunt *Ἀμυμώνη, Πέλοψ, Γαλάτεια, Ἡρακλῆς γαμῶν, Χορηγὸς, Κρῆτες, Λάκωνες, Λήμνιαι, Κένταυροι, Χειρογάστορες.*

Nicolaus ex Myris Lyciæ, fervidus Christianorum propugnator & Sacerdos qvi magna cum fiducia DEO preces adhibebat. Hic nihil qvidem scripsit, sed in somnis Imp. Constantino adstans &c.

Nicolaus Damascenus amicus & familiaris Herodis Regis Judæorum & Augusti Cæsaris qvi placentas mellitas ab eo missas *Nicolaos* appellabat, Philosophus Peripateticus aut Platonicus. Scripsit *Historiam universalem libris LXXX*, itemqve *de vita & educatione Cæsaris*. Patrem habuit qvi opes & famam eruditione adeptus fuerat: itaqve ille à puero in omnibus litteris eruditus Grammaticæ atqve inde poëticæ haud vulgarem peritiam sibi comparaverat, adeo ut *tragœdias comœdiasqve* haud spernendas scriberet. Postea ad Rhetoricam ac Musicam & Mathematicas disciplinas atqve universam disciplinam animum applicuit. Aristotelem inprimis imitari studebat, & multiplicem ejus viri doctrinam summopere admirabatur. Ajebat ideo plures Musas à veteribus Theologis introductas esse, qvod in disciplinis mira varietas & ad omnes usus apta diversitas reperiatur. Ingenuo homini imperitiam artium humaniorum, atq; illiberalium peritiam juxta turpem esse. Disciplinarum orbem similem esse perigrinatio-

ni, alibi prandendi causa divertendum, alibi pernoctandum, alibi consistendum per plures dies, alia obiter percurrenda, tandem revertendum ad penates, hoc est ad philosophiam tanqvam ad patriam laresqve redeundum, ibiqve considendum.

Nicolaus Rhetor, discipulus Plutarchi, cognomine Nestorii, scripsit *progymnasmata & declamationes Rhetoricas* & alia qvædam. Floruit sub Leone seniore Imp. usqve ad Zenonem & Anastasium.

Nicolaus è Myris Lyciæ, frater Dioscoridis Grammatici & Hipparchi & Hypati Patricii. Docuit C. Poli, fuitqve discipulus Lacharis. Scripsit *artem Rhetoricam & Declamationes.*

Nicomachus ex Alexandria Troadis, Tragicus scripsit Tragœdias *XXI.* ex qvibus sunt: Ἀλέξανδρος, Ἐριφύλη, Γηρυόνης, Ἀλκμαίων? Ἀλετίδης, Εἰλήθυια, Νεοπτόλεμος, Μυσοί, Οἰδίπους, Πέρσις ἢ Πολυξένη, Τηλογία, Μελεαγρος? Μελεαγρίδες?

Ἀλέξανδρος, Ἐριφύλη, Γηρυόνης, Ἀλετίδης, Εἰλήθυια, Νεοπτόλεμος, Μυσοί, Οἰδίπους, Πέρσις ἢ Πολυξένη, Τηλογία, Μελεαβάγρους?, Τυνδάρεως ἢ Ἀλκμαίων, Τεῦκρος.

Nicomachus Atheniensis Tragicus, qvi præter omnium opinionem Euripidem & Theognin vicit. Ex ejus Tragœdiis est *Oedipus.*

Nicomachus Stagirita Philosophus, filius Aristotelis Philosophi, Theophrasti discipulus & ut qvidam tradunt amasius. Scripsit *Ethicorum libros VI.* itemqve *de physica acroasi patris sui.*

Nicomachus Medicus & ipse Stagirita, Machaonis F. Æsculapii Nepos à qvo genus duxit Nicomachus, pater Aristotelis Philosophi, & ipse Medicus. Scripsit ἰατρικῶν sive *de re medica libros VI.* & Φυσικῶν *de rebus naturalibus* unum.

Nicophon Theronis F. Atheniensis Comicus æqvalis Aristophanis Comici. Ex ejus dramatibus sunt ἐξ ἄδου ἀνιών, Ἀφροδίτης γοναί, Πανδώρα, χειρογάστορες, Σειρῆνες.

Nicostratus Macedo Orator. Hic relatus est in numerum decem illorum qvi secundum à primis locum tenere judicabantur, æqvalis Aristidis & Dionis Chrysostomi, vixit sub M. Antonino Imp. Scripsit *Decamythiam, Imagines, Polymythiam, Thalatturgos*, & alia plurima. Item *Encomia, in Marcum* (Antoninum) *& alios.*

Nicostratus Comicus, cujus dramata apud Athenæum Πάνδαρος (al. Πανδρόσος) sive Ἄγροικος, (Philetæro à qvibusdam tribuitur) & Ἱεροφάντης, Κλίνη, Ἅβρα, Ἡσίοδος, Διάβολος, Ἀντερῶσα, Ἑκάτη, Μάγειρος, Ὀπώρα? Πλοῦτος, Σύρος, Ἀπελαυνόμενος, ψευδοστιγματίας, Τοκιστής.

Nicostratus histrio Comicus qvi optime fabulas agere credebatur, à qvo proverbium ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον.

Νομάδες. Sacas Aristophani (in Avibus) memoratus erat poëta Tragicus, sic dictus qvod peregrinus esset.
Νομογράφοι Decemviri qvi anno Urbis Romæ CCCI. leges & populares & Græcas in decem tabulas retulerunt &c.
Νομοθέται Legumlatores. Tales fuere olim qvidem Moses, postea Christus. Apud Athenienses primus legislator fuit Draco, post hunc Solon, post eum Thales & post hunc Æschylus.
Νόμοι κιθαρῳδικοί. Apollo, ut ajunt, adhibita lyra leges hominibus dedit secundum qvas viverent, mitigans simul cantu feritatem ipsis insitam, & numerorum musicorum svavitate efficiens ut præcepta facilius admitterent, unde *leges citharœdicæ* dictæ sunt. Hinc vero, ut & Aristoteli videtur, moduli musici, secundum qvos canimus, magnifico nomine νόμοι appellati fuerunt.
Nomus & Januarius virtute licet pollentes privatam & *otiosam vitam* amplexi sunt, è qvibus Nomus ingeniosior fuit & doctrinæ amantior tam philosophicæ qvam ejus qva præparantur adolescentes. Et inter omnes erat κριτικώτατος qvi judicare optime potuit virtutes & vitia tum poematum tum aliorum scriptorum. Et ut omnino dicam, neqve Severianum neqve Agapium Philosophum crediderim judicio doctrinæ & eloqventiæ tantum valuisse. Januarius vero rei gerendæ peritior & prudentior in civilibus fratre suo Nomo &c.
Νόμος. Lex una δίχα γραμμάτων absqve litteris, per creationem indita hominibus: altera ἐν γράμμασι, lex scripta per Mosen, illorum causa qvi priores violaverant. Tertia διὰ τῆς χάριτος Lex gratiæ & spiritus.
Ἄξονας leges Solonis Athenienses vocarunt. Supra, κύρβεις.
Nonnus Panopolita, ex Ægypto, vir doctissimus qvi Theologi virginis paraphrasim versibus heroicis scripsit. Ausonius Sophista Epistolas & alia exaravit ad Nonnum. Supra in Αυσόνιος.
Novatus (Νάυατος) Ecclesiæ Romanæ presb. à Cornelio Episcopo dissidium fecit &c. ex Socratis IV. 28.
Novatiani. Horum Episcopus fuit Sisinnius &c. ex Sozomeni VIII. 1.
Numa (Νομᾶς) Romanorum Legislator. Νυμᾶς Πομπίλιος. Hic Remp. legibus & institutis fundavit, annumqve primus invenit & Solis circuitum qvi antea vagus erat & incertus, in XII. menses distribuit. Templa etiam & lucos instituit, Pontificesqve & flamines sacerdotibus præfecit, & Salios per urbem saltare jussit. Ad hæc ignis & aqvæ curam virginibus Vestalibus commisit, qvarum summa erat dignitas

& illibata, qvoad viverent, virginitas. Qvod si cum viro rem aliqva habuisset, viva defodiebatur, ideo nec ungvento nec floribus nec veste nisi alba uti illis licuit.

Numenius Apameensis Syrus, Philosophus Pythagoreus, qvi Platonem coarguit qvod sententiam suam de DEO & creatione Mundi ex Mosaicis scriptis suffuratus esset. Hinc ait : τί γάρ ἐστι Πλάτων ἢ Μωυσῆς Ἀττικίζων ; *Quid est Plato nisi Moses Atticissans ?*

Numenius Rhetor scripsit *de figuris dictionis, argumenta in Demosthenem, Chriarum collectionem. Consolationem ad Adrianum Imp. super morte Antinoi.*

Nymphis Xenagoræ F. Heracleotes Ponticus, Historicus. Scripsit de Alexandro ejusqve successoribus & epigonis sive successorum posteris libros XXIV. De Heraclea libros XIII. Continet autem res gestas post epigonos usqve ad tyrannorum eversionem & usqve ad tertium Ptolemæum.

Νῦν εὐπλόηκα, ὅτε νεναυάγηκα. *Nunc secunda navigatione usus sum, cum naufragium feci.* Zeno Cittieus dicto hoc usus est postqvam naufragium fecisset, & : *bene facit fortuna quod nos ad philosophiam compellat.* Itaqve relictis prioribus præceptoribus, Cratetis factus est discipulus, animumqve ad philosophiam appulit.

Ὠβέλισται, obelo notatum est, id est, rejectum est, damnatum est. Obelus enim in libris est signum rejectionis.

Ὁ κάτωθεν νόμος. Lex inferior. Demosthenes in Oratione contra Aristocratem vel Heliæam sic vocat, qvod dicasteriorum (Athenis) alia superiora, alia inferiora nominarentur : vel ob formam scripturæ, qva Axones scripti erant, ea autem talis erat, ut versu primo à dextra ad sinistram procedente, versus secundus à sinistra ad dextram scriptus esset βουστροφηδὸν sulcorum more : itaqve legem eam qvæ à sinistra incipit, inferiorem vocat Demosthenes. Axones enim & Cyrbes eo qvo diximus modo scriptos esse, Euphorion in Apollodoro docuit. Vel qvia Ephialtes Axones & Cyrbes ex loco superiore, id est Arce, in Curiam & forum transtulit.

Ochus, Ὦχος, (aliis Μῶχος) Philosophus apud Phœnices, ut Zamolxis apud Thraces & Atlas apud Afros.

Ochus (Persarum Rex) qvi cum Apin (Ægyptiorum) interfecisset, eum coqvis tradere voluit, ut eum in frusta dissecarent & ad cœnam præpararent.

Odænathus Syrus Plutarchi Philosophi (Atheniensis) auditor, qvæstiones

 dioffici-

difficiles magistro disputanti identidem proponebat, & dicentem semper interpellabat, ad veritatem asseqvendam ipse minus perspicax. At Plutarchus censuit philosophum non de qvibuslibet rebus interrogandum, nec eum de qvavis re ex tempore respondere debere. Inprimis difficile & tantum non impossibile esse, ut homines (explorati & certi) aliqvid dicant sentiantve de Diis.

Oenomaus Gadarensis, Philosophus Cynicus non multo antiqvior Porphyrio. Scripsit *de secta Cynica.* Πολιτείαν sive *de Rep.* *De Homerica Philosophia.* *De Cratete, Diogene,* & cæteris (Cynicis.)

Οἰωνιστική. Artem augurandi primi invenere Phryges, ejusqve species 1) *ὀρνεοσκοπικὸν auspicium*, ut qvum ave à fronte vel tergo volante & ad dextram vel sinistram declinante qvis dicit id hanc vel *illam* rem significare. Primus de hac arte scripsit *Telegonus.* 2) *οἰκοσκοπικὸν*, qvum observantur ea qvæ domi accidunt, veluti si in tecto *apparuerit* mustela vel serpens, aut oleum effusum fuerit, aut mel, aut vinum, aut aqva, aut cinis: aut lignum crepuerit, aut aliqvid aliud acciderit, hoc vel illud significat. De hac divinatione scripsit *Xenocrates.* 3) Ἐνόδιον, cum interpretatur qvis ea qvæ in via nobis occurrunt, ut cum qvis tibi obvius factus fuerit hoc vel illud gestans, hoc vel aliud tibi eveniet. De hoc scripsit *Polles.* 4) χειροσκοπικόν, qvum manu expansa ejusqve rugis inspectis dicimus, liberos procreabit, vel tale qvid. De hoc scripsit *Helenus.* 5) παλμικὸν, cui qvi student, ex tremore & palpitatione membrorum futura prædicunt, veluti cum saliit oculus dexter vel sinister, vel humerus vel femur, vel cum pes prurivit vel auris tinniit, hoc vel illud eveniet. De hoc divinationis genere scripsit *Posidonius.*

Olen Dymæus vel Hyperboreus vel Lycius, poëta Epicus. Sed potius est Lycius è Xantho, ut Callimachus declarat, & (Alexander) Polyhistor in historia Lyciæ.

Olophyxis, civitas Thraciæ juxta montem Athon, cujus civis *fuit* Herodotus Olophyxius qvi *de Nymphis & Sacrificiis*, ut ajunt, *scripsit.*

Olympiodorus Philosophus, Alexandrinus celeberrimus. Ad hunc audiendum Proclus Lycius Aristotelicæ doctrinæ discendæ causa se contulit. Cum autem Olympiodorum audiret virum eloqventem, & qvi propter lingvæ volubilitatem & celeritatem in dicendo à paucis auditoribus intelligebatur, sic ab eo fuit approbatus, ut filiolam & ipsam philosophice institutam ipsi despondere voluerit.

Olym-

Olympus Generosæ (Γενεσίσης) frater, qvi ex Cilicia Alexandriam venit ad colendum Serapidem vir ingenio admirabili, corpore magno & procero, facie honesta & liberali, svada incredibili. Qvare constitutus ἱεροδιδάσκαλος sacrorum magister apud Alexandrinos qvi tunc torrente qvasi Reip. in deterius rapiebantur. Ille qvos potuit congregans antiqva instituta eos edocebat, & comitantem hos qvi ea observarent demonstrabat felicitatem. Amicis vero prædixit Serapidem relicturum esse templum, qvod & factum est.

Olympus Mæonis F. Mysus tibicen poëta melicus & elegiacus, auctor musicæ qvæ pulsatione peragitur, itemqve ejus qvæ cantu tibiarum constat: discipulus & amasius Marsyæ qvi genere fuit Satyrus, auditor vero & filius Hyagnidis. Vixit Olympus ante bellum Trojanum, a qvo & mons in Mysia nomen accepit.

Onesimus Cyprius vel Spartanus, Historicus & Sophista temporibus Constantini Imp. Scripsit *statuum divisiones*, *Artem judicialem ad Apsinem*, *de arte contradicendi*, *Progymnasmata*, *Declamationes*, *Encomia* & alia plurima.

Onesicritus Xenophonte tanto inferior habendus, qvanto exemplum archetypo.

Onetor. Contra hunc Demosthenes scripsit Orationes de judicio ἐξούλης sive de vi. Fuit autem unus ex choragis, cujus etiam Isocrates in Oratione de retributione mentionem facit.

Onosander Philosophus Platonicus scripsit *Tactica* sive de acie instruenda. *De strategematibus*. *Commentarios in libros Platonis de Rep.*

Ophelio Comicus, ex cujus fabulis sunt teste Athenæo Δευκαλίων, Κάλλαισχρος, Κένταυρος, Σάτυροι, Μοῦσαι, Μονότροπος. Meminit illius libro secundo Dipnosophist.

Ὦ 'φήμερε. *O brevis ævi homo.* Ita Socrates apud Aristoph. in Nubibus ad Strepsiadem. Qvod ipse animum ad res divinas intentum haberet, vel qvia Socrates Sileno similis esse dicebatur, simus enim & calvus erat, apud Pindarum qvippe Silenus ad Olympum: ὦ τάλας, ἐφήμερε, νήπιε, βάζεις χρήματά μοι διακομπέων. *O miser, mortalis, stulte, verbis magnificis opes tuas mihi jactas.*

Oppianus Cilix ex Coryco civitate Grammaticus & poëta Epicus, qvi vixit sub M. Antonino (Caracalla) Imp. Scripsit *Halieutica* (de piscatione) libros V. *Cynegetica* (de venatione) libros IV. *Ixeutica* (de aucupio) libros II. Cum autem poemata ejus apud Imp. lecta fuissent, is pro singulis

singulis versibus aureum staterem sive nomisma ipsi donavit, ita ut pro omnibus versibus viginti millia nomismatum acciperet.

ὀψαρτυτική, ars culinaria. Artemidorus Pseudaristophanius voces ad artem culinariam pertinentes collegit.

ὀργᾶν. Herodotus conspicatus Thucydidem quasi instinctu quodam Numinis lacrymantem (cum Herodotum historias suas legentem audisset) ad patrem Thucydidis dixit: beatum te duco, Olore, optimæ prolis caussa. Filius enim tuus animum habet disciplinarum cupidum.

Oribasius Sardianus, familiaris amicus Juliani parabatæ, a quo CPolis quæstor est constitutus. Scripsit *πρὸς τοὺς ἀπορῶντας τῶν ἰατρῶν ad Medicos dubitantes, libros IV. Ad Julianum Imp. libros LXXII. Epitomen eorum. Libros IX. ad Eustathium filium.* Item *de Regno & de Affectibus.*

Origenes qvi & Adamantius, vir clarissimus & subactus in omni genere disciplinæ, auditor Ammonii Saccæ Philosophi de cujus vita & scriptis plura affert Svidas ex Eusebii libro VI. Sophronio & Cedreno, narratqve inter alia, Ambrosii Alex. precibus Scripturam S. explicasse intra XVIII. annos, & librorum scripsisse ad sex millia, atqve ob eorum multitudinem, dictum *συνταχτικόν.* &c.

Orion Thebanus Ægyptius scripsit *collectionem sententiarum* seu *ἀνθολόγιον florilegium* ad Eudociam Imp. Theodosii junioris uxorem libris III.

Orion Alexandrinus Grammaticus scripsit *ἀνθολόγιον. Atticorum vocabulorum collectionem. De Etymologia. Encomium Adriani Cæsaris.*

Orpheus ex Lebethris Thraciæ oriundus, (Lebethra civitas Pieriæ vicina) Oeagri & Calliopes F. Oeager qvintus ab Atlante ex Alcyone una filiarum ejus. Vixit undecim ætatibus ante bellum Trojanum, ipsumqve Lini discipulum fuisse dicunt & novem ætates vixisse. Alii undecim. Scripsit *τριαγμούς*, qvi ab aliis Jonis Tragici esse dicuntur. In his etiam fuerunt illa qvæ dicuntur *ἱεροσολυμικά*. *Κλῖσεις* (an *κλήσεις*) *κοσμικαί*. *Νεοτευκτικά*. *ἱεροὺς λόγους sacros sermones* libris XXIV. *Hi vero* dicuntur esse *Theogneti* Thessali, alii eos *Cercopi* Pythagoreo tribuunt. *Oracula* qvæ ad *Onomacritum* referuntur. *Τελετάς Initia*, qvæ itidem Onomacriti esse dicuntur. In his etiam est liber *de Lapidum sculptura* qvi *ὀγδοηκοντάλιθος* inscribitur. *Σωτήρια*. Hæc *Timoclis* Syracusani & *Persini* Milesii esse dicuntur. *Κρατῆρας*, hi *Zopyro* tribuuntur. *Θρονισμοὺς μητρῴους thronismos magna Matris Deorum & Bacchica* qvæ *Nicia* Eleatis esse dicuntur. *Descensum ad Inferos*, qvod opus *Herodici* Perinthii

thii esse fertur. *Peplum* & *Rete*. Et hæc *Zopyro* Heracleotæ tribuuntur, ab aliis *Brontino*. Ὀνομαστικὸν, versibus heroicis MCC. *Astronomiam*, *Apotelesmata*. Θυηπολικὸν sive *librum de sacrificiis*. Ὠοθυτικὰ ἢ ὠοσκοπικὰ *de divinatione ex ovibus*, versibus heroicis. Καταζωστικόν. *Hymnos*, *Corybanticum* & *Physica*, quæ *Brontini* esse dicunt.

Orpheus Ciconeus vel Arcas ex Bisaltia Thracica, poëta epicus. Fuit & hic ante Homerum, duabus ætatibus Trojano bello antiqvior. Scripsit *fabulas*, *Epigrammata*, *hymnos*.

Orpheus Odrysius poeta epicus, qvem tamen Dionysius ne exstitisse qvidem dicit. Nihilominus poemata qvædam ei tribuuntur.

Orpheus Crotoniates poeta Epicus, qvem Pisistrato tyranno familiarem fuisse Asclepiades libro Grammaticorum sexto tradit. Scripsit *Δεκαετηρίδα*, *Argonautica* & alia qvædam.

Orpheus Camarinæus poeta epicus, cujus esse dicunt *descensum ad Inferos*.

Orpheus Rex Thracum, cujus tempore Amazones Phrygas sibi tributarios fecere.

Tempore Judicum Judæorum, post sublatum Atheniensium regnum Orpheus clarus fuit vir sapientissimus & multorum mysteriorum peritissimus. Hujus etiam feruntur περὶ Θεογονίας λόγοι. (Kusterus ex Jo. Malala & Cedreno περὶ Θεογονίας) in qvibus inter alia & hæc dicit: Ætherem principio à Deo conditum fuisse, & ab utraqve Ætheris parte fuisse chaos &c.

Orphei lyra.

Orus Alexandrinus Grammaticus qvi CPoli docuit. Scripsit *de vocalibus ancipitibus*. *Qvomodo gentilia sint efferenda*. *Solutiones propositionum Herodiani*. Πίνακα τῶν ἑαυτοῦ *indicem operum suorum*. *De encliticis particulis*. *Orthographiam* ordine alphabetico. *De ει diphthongo*. *Orthographiam* ει *diphthongi contra Phrynichum*, ordine alphabetico. *Florilegium sententiarum*.

Ostanæ. Sic olim apud Persas Magi vocabantur, qvi Zoroastri successerunt.

Οὐδὲν μᾶλλον. Sceptici sive Pyrrhonii, sectarum omnium decreta evertentes nullum ipsi dogma ponunt &c.

Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον. Cum Epigenes Sicyonius tragœdiam in Bacchum fecisset, hoc acclamarunt: *Nihil ad Bacchum*. Vel potius: olim certabant carminibus in Bacchum scriptis, qvæ & Satyrica dicebantur. Postea vero tragœdias scribere aggressi, paulatim ad fabulas & historias deflexerunt, nullam Bacchi mentionem amplius facientes.

Sic Chamælcon in libro de Thespide. Theo... vero in libro de proverbio refert Parrhasium certantem Corinthi ... pictoribus pinxisse Bacchum pulcherrimum, & Corinthios videntes ... opera, exclamasse *quid ad Bacchum?*

Οὐδέποτ᾽ ἐγὼ ἦτον ἀποδέξομαι. In compotationibus Athenienses olim carmen cantabant qvod vocabatur *Harmodium*, in Harmodium & Aristogitonem qvi Pisistratidarum tyrannidem everterant, cujus initium: *φίλτατ᾽ Ἁρμόδι᾽ οὔτι που τέθνηκας.* Erant & alia ejusmodi carmina, qvorum unum *Admeti* vocabatur, alterum ... (Infra in *πάροινος*.)

Οὐκ ἱπποπολάκων. Non utebar verbis tumidis, ut Æschylus.

Οὐκ ἔνδον. Ridet Aristophanes Euripidem ut ... animas ab corporibus distinxit more Homerico. Homerus enim ... dixisset *πολλὰς δ᾽ ἰφθίμους ψυχὰς multas animas fortes* ... subjungit: *αὐτοὺς δ᾽ ἑλώρια τεῦχεν ipsos vero praedam* ...

Οὐτίδες. Utides & Soritæ, Paralogismi qvidam ita appellati.

Οὐ χρὴ Æschylus de Alcibiade: *μὴ ἀναστρέφειν φρόνημα ἔχοντα, ne virum callidum in civitate alas: si vero alueris, ne eum irrites sed blanditiis demulceas.* Euripides svasit, non recipiendum in urbem leonis catulum. Bacchus ad hæc: (apud Aristoph.) difficulter sententiam fero uter melius dixerit. Nam *σοφῶς* Æschylus, Euripides *σαφῶς*.

Pacatus, Minucius idem dictus & Irenæus, Alexandrinus Grammaticus scripsit *de Alexandrinorum dialecto* sive *de Græcismo libros VII.* ordine Alphabetico. *De usu Atticorum tam in dictione qvàm in prosodia, libros III.* ordine alphabetico. *De proprietatibus Atticæ & Doricæ dialecti. De Atticismo* & alia multa. (Supra, in Irenæus.)

Pæanes duo erant, unus *ἐνυάλιος* sive Marti, sub initium prælii vel ante pugnam, alter post victoriam Apollini. Pæanismus carmen qvod canitur ab iis qvi à malis qvibusdam liberati sunt.

Palæphatus Atheniensis, poëta epicus, Actæi & Bionis F. vel ut alii, *Jocli & Metaniræ*, vel Mercurii. Vixit secundum qvosdam post *Phemonoem*, secundum alios ante eam. Scripsit *κοσμοποιΐαν poëma de opificio Mundi* versibus qvinqvies mille. *Apollinis & Dianæ nativitatem*, versibus MMM. *Veneris & Cupidinis voces & sermones* versibus qvinqvies mille. *Minervæ & Neptuni contentionem*, versibus mille. *Latonæ comam.*

Palæphatus Parius vel Prienensis qvi vixit tempore Artaxerxis. Scripsit *incredibilium libros V.* qvos qvidam Palæphato Atheniensi tribuunt. Sed & iste de eodem argumento scripsit.

Palæphatus Abydenus Historicus. Scripsit *Cypriaca, Delicos, Attica & Arabica.* Vixit sub Alexandro Macedone, & Aristotelis Philosophi deliciæ fuit; ut auctor est Philo ἐν τῷ ιʹ στοιχείῳ τῆς περὶ παραδόξων ἱστορίας βιβλίῳ αʹ & Theodorus Iliensis libro II. Troicorum.

Palæphatus Ægyptius aut Atheniensis, Grammaticus scripsit Theologiam Ægyptiacam. Fabulosorum librum I. Fabulose dictorum solutiones. Argumenta in Simonidem. Res Trojanas, qvod opus alii Pario Palæphato tribuunt. Scripsit & historiam propriam *ἱστορίαν ἰδίαν.*

Palamedes Eleates Grammaticus scripsit de Comica & Tragica dictione. Ὀνοματολόγον sive nomenclatorem. Commentarium in Poëtam Pindarum.

Palamedes Nauplii & Climenes F. Argivus, poëta epicus, & consobrinus Regis Agamemnonis, non minus acutus philosophus qvàm poëta ingeniosus. Idem inventor literarum ζ, π, φ, & χ, itemqve calculorum & tesserarum & aleæ & mensurarum ac ponderum. Poëmata ejus, Agamemnonis posteri ex invidia aboleverunt. Existimo & poëtam Homerum qvod eadem invidia laboraret, nullam ejus mentionem fecisse. Carmina Palamedis propter invidiam ab Homero abolita sunt &c.

Palladius Palladii F. Methonæus Sophista qvi vixit sub Constantino Imp. Scripsit *de Romanorum festis. Disputationes. Orationes* diversas ut *Olympiacam, Panegyricam, Judiciales.*

Pamphile Epidauria, sapiens, filia Soteridis cujus esse dicuntur commentarii qvi Pamphilæ nomine feruntur (ut auctor est Dionysius libro XXX. historiæ Musicæ) vel Socratidis mariti ejus. Scripsit *commentarios historicos libris XXXIII. Epitomen Ctesiæ libris III. Epitomas historiarum* aliorumqve librorum qvamplurimas. *Περὶ ἀμφισβητησίμων de controversiis. De re Venerea.* Et de aliis multis.

Pamphilus Amphipolita vel Sicyonius vel Nicopolita, Philosophus cognomento Φιλοπραγματ. Scripsit *imagines* (herbarum) ordine Alphabetico. *Artem Grammaticam. De pictura & pictoribus illustribus. De re rustica libros III.*

Pamphilus Grammaticus Aristarcheus scripsit *pratum* sive variarum rerum collectanea. *De glossis seu vocabulis libros XCV.* à litera E usqve ad Ω. Nam ab A usqve ad Δ Zopyrion composuerat. *In Nicandri loca*

ab

ab aliis non explicata, & qvæ vocantur ὀφιακὰ sive *de serpentibus*. *Artem Criticam* & alia plura Grammatica.

Pamphilus qvi in conviviis versus semper loqvebatur, ut refert Athenæus in Dipnosoph.

Pamphilus Demagogus Athenis &c.

Pamprepius qvi apud Zenonem (Imp.) multum potuit, natus Thebis urbe Ægypti, ingenio ad omnia apto præditus, poëta & ad poësin aptus, cum Athenas venisset, à civitate delectus Grammaticus, multos ibi docuit annos. Simulqve sub magno Proclo eruditus est in omnibus reconditæ sapientiæ partibus. Hinc nulli secundus videri volens cum omnibus Philosophis excepto Proclo contendebat, Plutarchum etiam Hierii F. Atheniensem & Hermiam Alexandrinum, Rhetorem doctrinæ gloria superare studebat. Cum autem à calumniatoribus apud Theagenem illius loci civem *delatus*, & gravius qvam magistrum deceret exagitatus fuisset, Byzantium venit, ubi in urbe in qua omnes Christiani essent, Græca sua religione, qvam non dissimulabat, opinionem attulit hominibus se alia qvoqve arcana (Magica) doctrina esse præditum. Itaqve Hillus eum poëma qvoddam recitantem cum audisset, commendatum sibi habuit & stipendium ipsi dedit partim de suo partim de publico. Deinde invidi persvadentes Zenoni ac Verinæ, qvod cum Hillo vaticinaretur adversus Imperatorem, effecerunt ut relegaretur. Hinc Pergamum Mysiæ venit, mox ad Hillum in Isauriam revocatur &c. Hillus iste cum esset literarum amans, volebat virorum eruditorum de anima disceptationes audire, cumqve ex multorum qvi aderant variis disputationibus & dissensu orationem sibi non constare appareret, Marsus grammatista sive litterator ex Pane Ægypti oriundus, orationem de anima diu meditatam eleganter recitavit, & qvoniam ignarus inter ignaros, ut Plato dixit, facilius persvadere potest qvam doctus, Marsi artificiosa laqvacitate deceptus Hillus *eum eruditiorem* omnibus CPoleos doctoribus esse existimavit, & multa pecunia ex publico ipsi tributa τοὺς φοιτῶντας ἐς μουσεῖα, κατ' ἐκλογὴν ἐκέλευσε παιδεύειν, eos qvi scholas freqventarent cum delectu docere jussit.

Παν. Ex Æsopi anagnostæ libro de Helena, supra in ἰχθῦς.

Panætius Rhodius, senior, Philosophus celeberrimus, cujus plurimi libri Philosophici circumferuntur, ...

Panætius junior Nicagoræ F. Rhodius, Philosophus Stoicus, Diogenis discipulus & preceptor Scipionis Africani post Polybium Megapolitam. Obiit Athenis.

Pancratius Sophista scripsit commentarium in Minuciani artem Rhetoricam.

Pancratius. Hujus feruntur Opsartytica, in quibus varios artis culinariæ modos tradit. Floruit tempore Leonis senioris, usque ad Zenonem.

Πανδελετείους γνώμας. Pandeletus sycophanta fuit litium amans, idemque psephismata scribebat & unus erat ex illis qui circa judicia crebro versabantur. Meminit ejus Cratinus in Chironibus.

Panolbius, poëta. Scripsit diversa: velut carmen *ad Ætherium*, morbo defunctum. *Ad Erythrium.* *Ad Dorotheum*, præsidem & comitem. *In Aphthonium* comitem. *Epitaphium Hypatie*, Erythrii filiæ.

Πάντα ὀκτώ. Ajunt Stesichorum Catanæ splendide sepultum fuisse ad portas quæ ab eo Stesichoreæ vocantur, ipso monumento octo columnas habente, octo item gradus & angulos octo. Alii tradunt Aletem cum Corinthios in unam civitatem oraculo jussus coëgisset, cives in octo tribus, & urbem in octo partes distribuisse.

Panyasis Polyarchi F. Halicarnasseus, prodigiorum interpres & poëta epicus, qui poesim extinctam in usum revocavit. Duris Samium fuisse tradit, Dioclis filium: Herodotus Thurium. Polyarchus frater fuit Lyxi, quem Herodotus patrem habuit. Alii non Lyxum Herodoti patruum: sed Dryonem Herodoti matrem Panyasidis ajunt sororem fuisse. Panyasis natus est Olympiade LXXVIII. Secundum alios antiquior fuit & tempore belli Persici vixit, occisus à Lygdamide, tertio Halicarnassi tyranno. Inter poëtas alter ei post Homerum locus tribuitur: secundum alios vero post Hesiodum etiam & Antimachum. Scripsit Ἡρακλειάδα *de rebus gestis Herculis libros XIV.* versibus circiter 9000. Ἰωνικὰ, *de Codro & Neleo, coloniisque Jonicis*, carmine pentametro, versibus circiter 7000.

Paphnutius urbis cujusdam in superiori Thebaide Episcopus, vir Deo carus, & miraculis inclytus. Huic persecutionis tempore oculus effossus fuit, quem Imperator (Constantinus) frequenter accersebat, oculumque ejus deosculabatur. Cum autem Episcopis in Synodo (Nicæna) visum esset, ut quicunque in sacrum ordinem allecti essent, Episcopi, Presbyteri, Diaconi & Subdiaconi abstinerent à concubitu

 uxorum

uxorum, qvas cum laici essent, matrimonii jure [illegible] fur- gens vociferatus est non esse imponendum [illegible] clericis & sacerdotibus, honorabiles esse nuptias [illegible] lib. I. cap. XI. Hist. Eccles.)

Pappus Alexandrinus Philosophus qvi sub Imp. Theodosio seniore vixit, qvo tempore etiam floruit Theon Philosophus qvi in Ptolemæi Canonicum scripsit. Libri ejus sunt *χωρογραφία [illegible] Chorographia totius Orbis. Commentarius in quatuor libros magnæ [illegible] Descriptio fluviorum qui sunt in Lybia. Interpretatio [illegible]*

Παρρησίας. Heraclides Ponticus [illegible] Laertii V. [illegible]

Πάρειον ab Alexandro Paride dictus locus qvi antea A[illegible] patre Priamo missus Paris ingenio felici præditus & per triginta commoratus annos ibi in omni Græcorum sapientia eruditus fuit. *Edidit orationem in Veneris laudem*, qvâ Minervæ eam & Junoni prætulit. *Hymnum* etiam in eam cecinit qvi *cestus* dicitur. Hanc belli (Trojani) causam fuisse scribunt ob raptam apud Spartanos Helenam &c.

Parmenides Pyretis F. Eleates Philosophus, discipulus Xenophanis Colophonii, vel ut Theophrastus testatur Anaximandri Milesii. Ipsius successores fuere Empedocles, philosophus & medicus, & Zeno Eleates. Scripsit Physiologiam versibus hexametris, & alia qvædam oratione soluta, qvorum Plato meminit.

Παροιμία. Vide supra, *οὐδέποτ' ἐγώ.*

Parrhasius Evenoris F. & discipulus genere Ephesius, pictor.

Parthenius Heraclidis & Eudoræ, vel ut Hermippus ait Thetæ F. Nicæensis aut Myrleanus, elegiacorum & variorum carminum poeta. *Hic* à Cinna captus est, Romanis cum Mithridate bellum gerentibus. Postea dimissus est propter doctrinam, & vixit usqve ad Tiberium Cæsarem. Scripsit *elegias in Venerem, Aretes uxoris epicedium, Aretes encomium tribus libris*, & alia multa.

Parthenius Chius poeta Epicus, filius Thestoris, qvi cognominatus fuit Chaos. Ab Homero genus duxit. Scripsit *de Thestore* patre suo, item *Metamorphoses.*

Pases ingenio molli & effœminato, sed qvi arte magica omnes superavit, adeo ut incantationibus suis efficeret ut cœnæ sumtuosæ conspicerentur & præterea nonnulli qvi ad mensam ministrarent, eademqve omnia rursus evanescerent. Habuit & semiobolum ex mina [illegible] (Portus *ἐκ μαγείας*) ab ipso factum, qvi cum ab ipso datus esset

vendeo-

vendentibus, à qvibus aliqvid emere volebat, apud ipsum rursus inveniebatur si voluisset. Meminit ejus & Apion Grammaticus ἐν τῷ περὶ Μάγου in libro de mago.

Patricius floruit sub Joviano Imp. fuitqve Lydus, qvi phænomenorum cœlestium & signorum occurrentium conjector erat acutissimus.

Pattæcion vir cui qvæstus erat calumniis alios vexare, & adolescentes integræ famæ & existimationis lacessere. Idem à Comicis perstringitur ut fur & parietum perfossor &c.

Paulus Ægineta Medicus qvi *de re medica plures libros* scripsit.

Paulus Tyrius Rhetor, æqvalis Philonis Byblii, ad Adrianum missus legatus, Tyrum metropolim effecit. Scripsit *Artem rhetoricam, progymnasmata & declamationes*.

Paulus Philosophus scripsit *introductionem Astrologiæ* sive *Apotelesmatica*.

Paulus Germinus, Sophista, qvi scripsit, *Lysiæ esse duos illos libros qvi de dono Iphicratis circumferuntur*. Item *commentarios in* reliqvas *Lysiæ orationes*.

Paulus Ægyptius Lycopolita, Sophista, filius Besarionis qvi & Didymus dicitur, natus sub Constantino Imp. scripsit ὑπόμνημα.

Paulus, Manentis æqvalis, Samosatensis, Antiochiæ magnæ Episcopus qvi Dominum nudum esse hominem, blaspheme dixit, & ut in unoqvoqve Prophetarum sic etiam in ipso Divinum Verbum habitasse &c.

Paulus. Hic cum Chrysantho Novatianæ Ecclesiæ præfuit, qvi prius qvidem doctor litterarum latinarum fuerat, deinde relicto instituto Grammatico ad vitam monasticam transiit & talis fuit qvales monachos in solitudine degentes esse oportere Evagrius scribit &c.

Paurolas Phalaridis tyranni & Erytheæ, uxoris ejus F.

Pausanias Lacon, historicus. Scripsit *de Hellesponto, Laconica, Chronica, De Amphictyonibus, De festis Laconicis*.

Pausanias Cæsariensis Sophista, æqvalis Aristidis, cujus Philostratus in vitis Sophistarum, ut oratoris inepti meminit. Scripsit *de syntaxi librum. Problematum librum unum*, & alia.

Pauson pictor. Æsculapius Pausonem & adeum seqventis alium pauperem sanaverit. Proverbium: Pausone pauperior.

Paxamus vir doctus scripsit *de arte culinaria*, ordine alphabetico. *Boeotica libris duobus. Dodecatechnum sive de foetidis Venereis. De arte tinctoria libros duos. De re rustica libros duos.*

Πένταθλος, Qvinqvertio dictus est Democritus Abderites, callebat enim Physica, Mathematica & disciplinas liberales, omniumqve artium peritus

peritus erat. Hujus est dictum : λόγος ἔργου σκιά. *oratio umbra actionum.*

Pepli qvi panathenæis majoribus, Minervæ in pompa ferebatur, apud Oratores & Comicos mentio. In eo depictus erat Enceladus, unus è Gigantibus qvem Minerva occidit. Athenienses cum victoriam reportassent, peplum Minervæ fecerunt, & in eo depinxerunt viros qvi se strenue in bello gessissent.

Periander Cypseli F. Corinthius, unus ex VII. Sapientibus, qvi vixit Olympiade XXXVIII. Scripsit *præcepta de vita humana*, *versibus* 2000. Acceptum à patre regnum in tyrannidem vertit, &c. In ejus mortem Epigramma (Laërtii.)

Μήποτε λυπήσῃ σε τὸ μή σε τυχεῖν τινος, ἀλλὰ
  Τέρπεο πᾶσιν ὁμῶς οἷσι δίδωσι Θεός.
Καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς Περίανδρος ἀπέσβη,
  Οὕνεκεν οὐκ ἔτυχεν πρήξιος ἧς ἔθελεν.

Ne te contristet, si non optata seqvantur,
  Sed placeant, dederit qvæ tibi cunqve DEus.
Nam sapiens, mœrore perit Periander acerbo
  Extinctus, qvod non qvæ voluit valuit.

Pericles Xanthippi Imperatoris Atheniensium F. & auditor Anaxagoræ Clazomenii, orator & demagogus, qvi primus scriptam orationem habuit in judicio, cum illi qvi ipsum antecesserant, ex tempore dixissent. Uxorem duxit Aspasiam Milesiam & ex ea filios suscepit Xanthippũ & Paralum, qvem contra instituta patria sic nominavit, heroïs indito nomine, qvod (Athenis) non licebat, &c.

Περίμανως. Supra, μάνερως.

Persæ. Magia & Astrologia à Magusæis primùm inventa fuit. Persæ ab indigenis vocantur Magog. Et Magusæi iidem sunt.

Persæus, Citieus, Philosophus Stoicus qvi etiam Dorotheus cognominatus fuit. Vixit temporibus Antigoni Gonatæ, filius Demetrii, discipulus & alumnus Zenonis Philosophi. Scripsit *Historiam*.

Perses Ascræus poëta epicus, Hesiodi poëtæ frater.

Petosiris Ægyptius, Philosophus scripsit *qva ratione Græci & Ægyptii Deorum cultum instituendum esse præceperint. Astrologumena* ex sacris libris excerpta. *De mysteriis Ægyptiorum.*

Petrus Magister, Rhetor & Historicus. Hic legatus ad Chosroën missus singu-

singulari gravitate & eloqventia feroces & superbos barbarorum animos mitigavit. Scripsit *Historias*, item περὶ πολιτικῆς καταστάσεως, *de statu Reip.* (Idem est qvem mox sub Justiniano vixisse & ærarium compilasse Svidas ex Procopio scribit.)

Petrus Mongus Alexandriæ Episcopus, hæreticus fervidus (διάπυρος.) Euphemius vero Patriarcha orthodoxam fidem magno studio defendit.

Φακᾶς. Supra, Dioscorides.

Phædon Eleus, Philosophus, Socratis auditor, auctor sectæ Eliacæ qvæ postea à Menedemo Eretriensi dicta est Eretriaca. Ab Indis captum & Athenis venditum lenoni, Alcibiades svadente Socrate redemit, ex qvo tempore philosophari cœpit. Dialogi ejus sunt: Ζώπυρος. Μῆδος, Σίμων, Ἀντίμαχος ἢ πρεσβύτης, Νικίας, Σιμμίας, Ἀλκιβιάδης, Κελτόλαος.

Φαιδρίμιος. Supra, in Æsopus.

Phæax orator dicendi adeo peritus ut qvamvis capitis accusatus & in ipso facinore deprehensus fuisset, judicium tamen eluderet. Meminit Aristophanes.

Φαιός. Menippus Cynicus habitu furiæ indutus ἐρινυός ἀναλαβὼν σχῆμα circumibat dicens se ab inferis venisse ut hominum peccata observaret, &, qvum eò rursus descendisset, dæmonibus illic degentibus ea renunciaret. Palla ei tunica talaris, qvam balteus puniceus cingebat. Pileus Arcadicus capiti impositus, cui intexta erant duodecim στοιχεῖα * sive signa Zodiaci. Cothurni præterea tragici, barba ingens & baculus in manu fraxineus.

Phalaris Agrigentinus, totius Siciliæ tyrannus Olympiade LII. Scripsit *Epistolas* prorsus admirabiles. Ælianus ait Apollinem & Jovem patrem Phalaridi vitam per biennium prorogasse, qvod Charitonem & Melanippum clementer tractasset.

Phallophori, Ithyphalli, & Avtocabdali, genera Musicorum. *Avtocabdali* coronam hederaceam gestabant. *Ithyphalli* larvas ebriorum & manicas variis coloribus distinctas, tunicamqve talarem. *Phallophori* cortice bybli faciem velabant, hedera violisqve coronati.

Phanes in Orphicis introducitur & Ericapæus &c.

Phanias sive Phænias Eresius, Philosophus Peripateticus, Aristotelis discipulus.

* Vide de στοιχείοις qvæ notavi ad S. Hieronymum de scriptoribus Eccles. cap. 45.

pulus. Vixit Olympiade CXI. & postea, sub Alexandro Macedone. Fuit & alter Phanias, dux exercitus.

Phaon adamatus à Sapphone, non illa poëtria sed Lesbia qvadam, quæ frustrata spe suâ de Leucade rupe se præcipitavit.

Pharisæi, separati qvod se ab aliis distingverent vita pura & accurata Legis observatione. Scribis eadem instituta, continentia, vita conjugii expers &c. Exactiores etiam, admirandi Essæi. Cæterum Paulus Pharisaicam vivendi rationem ut optimam sectatum se testatur (Philipp. III, 5.) Dormiebant Pharisæi in exignis tabulis vel in spinis vel in scrupulis ne per somnium pollueerentur. Apud eosdem Fatum & Astronomia magni fiebant.

Pherecrates Atheniensis Comicus, qvi Alexandro in expeditionibus bellicis comes fuit. Fabulas docuit XVII. in his πετάλην.

Pherecydes Babis F. ex Syro insularum Cycladum una prope Delum, Syrius. Vixit tempore Halyattis Regis Lydorum & VII. Sapientum æqvalis fuerit, natus circa XLV. Olympiadem. Ferunt Pythagoram ab eo institutum fuisse, ipsum vero non habuisse præceptorem, sed proprio se exercuisse studio, comparatis sibi arcanis Phœnicum libris, κτησάμενον τὰ Φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία. Qvidam tradunt eum oratione prosa primùm scribere instituisse, qvod alii ad Cadmum referunt. Primus etiam animarum ex corpore in aliud corpus migrationem docuisse fertur. Sectatus est Thaletis opinionem. Obiit morbo pediculari. Omnia qvæ scripsit hæc sunt: Ἑπτάμυχος ἢ Θεοκρασία ἢ Θεογονία. ἔστι δὲ Θεολογία (Kusterus legit ἤτοι Θεοκρασία, Θεολογία. ἔτι δὲ Θεογονία), libris decem Deorum generationem & successionem continens.

Philagrius Lycius Macrensis, ut reperitur apud Evgenatorem. Sed ut ipse Philagrius scribit ad Philemonem in Epistola de jecore indurato fuerit potius medicus Epirota, discipulus Naumachii, post Galeni tempora qvi Thessalonicæ ut plurimum artem medicam exercuit. Composuit libros medicos LXX, si singulos numeres, aliaqve opera non pauca. Item commentarium in Hippocratem.

Phileas, qvi Andocidem sacrilegii accusavit.

Philemon Syracusanus Damonis F. Comicus novæ Comœdiæ qvi floruit regnante Alexandro, paullo ante Menandrum. Scripsit Comœdias circiter XC, & vixit annos XCIV, qvidam annos CI. tribuunt. E...

ctus est immoderato risu. Bello * inter Athenienses & Antigonum flagrante in Piræeo degens Philemon per somnium vidit novem puellas domo sua exeuntes. Somno solutus narravit puero somnium: & reliqva dramatis qvod cœperat absolvit. Postea involvens se vestibus stragulis, qviete jacuit & mox mortuus est repertus. *Aderant igitur, Epicure, Philemoni novem Musæ, & cum fatale illud & ultimum iter ingressurus esset, ab illo digressæ sunt. Diis enim nefas videre mortuos qvamvis sibi charissimos, ne aspectum polluant, morientium exhalationibus. Tu vero, stulte, ais eos ne curare quidem res nostras.* Ælianus libro de providentia.

Philemon junior & ipse Comicus, filius Philemonis Comici, qvi docuit fabulas LIV.

Philepsius cujus ut hominis callidi meminerunt Comici antiqvæ Comœdiæ, & qvod inter concionandum populo fabellas narrare solebat, idem jocorum amans & φιλοπαίγμων ut innuit Demosthenes oratione contra Timocratem.

Philetærus Atheniensis Comicus, *filius Aristophanis Comici. Fabulæ ejus XXI. ex qvibus sunt hæ: Ἀχιλλεύς, Κορινθιαστής, Φίλαυλος, Κέφαλος, Τηρεύς, Ἀντυλλος, Οἰνοπίων (Nicostrato tributa ab aliis) tum Ἀταλάντη & Λαμπαδοφόροι.

Philetas Cous, Telephi F. clarus Philippi & Alexandri tempore, Grammaticus Criticus. Hic cum in inveniendo sophismate qvod *pseudomenum* vocatur, elaboraret, extenuato corpore obiit. Fuit præceptor Ptolemæi secundi, scripsitqve *Epigrammata*, *Elegias* & alia.

Philippicus Bardones Justiniano Imp. interfecto visus est inhoneste & segniter Imperium administrare. Et Patres in Oecumenico Concilio (CPol. A. 680.) congregatos anathemati subjecit, divinitus ab illis decretas duas in Servatore voluntates & actiones non admittens, adjutores nactus Joannem tunc urbis (CPoleos) summum Pontificem, & Germanum Cyzici metropolitanum, & alios Sacerdotes & Senatores plurimos.

Philippides Atheniensis, Comicus novæ Comœdiæ, filius Philoclis, vixit Olympiade CXI. docuit fabulas XLIV.

Philippus Amphipolites, historicus scripsit *Rhodiaca libris XIX.* argumenti valde obscœni. *Coiaca* libris II. *Thasiaca* libris II. & alia.

* Hæc qvæ deinceps ex Æliano Svidas affert, de altero Philemone intelligenda sunt, non de illo qvi risu est emortuus.

Philippus Sophista qvi scripsit *de spiritibus*, Herodianum secutus, secundum ordinem litterarum. Item *de synalepha*.

Philippus Comicus, ex ejus dramatibus sunt Καδμιναγαί teste Athenæo.

Philiscus Comicus, ex cujus dramatibus sunt Ἄδωνις, Διὸς γοναὶ, Θεμιστοκλῆς, Ὄλυμπος, Πανὸς γοναὶ, Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης γοναὶ, γοναὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος.

Philiscus Corcyræus, Philotæ F. Tragicus & sacerdos Bacchi, qvi sub Ptolemæo Philadelpho vixit. Ab hoc Philiscium metrum appellatum est, qvod illo freqventer uteretur. Est autem ex secundo Tragicorum ordine, qvi septem numero, *plejas* sunt appellati. Tragœdiæ ejus sunt XLII.

Philiscus Æginetа qvi Alexandrum Macedonem litteras docuit, auditor Diogenis Cynici, vel secundum Hermippum, Stilponis. Scripsit Dialogos, ex qvibus est *Codrus*. Athenas profectus urbis *illius* visendæ gratia, cum audisset Diogenem, philosophari cœpit. Pater igitur fratrem ad illum accersendum misit, sed & ille philosophiæ amore captus est. Deinde pater, utriusqve reducendi gratia eo profectus, & ipse philosophari cœpit. Discipulus Diogenis fuit etiam Phocion, ὁ χρηστὸς sive *bonus* cognomento. Sepultus est Diogenes Corinthi, cane in ejus monumento inciso. Sinopenses etiam statua illum honoraverunt & Epigrammate: γηράσκει καὶ χαλκὸς &c. ex Laërti VI. 78.

Philiscus Milesius Orator, Isocratis Oratoris auditor, qvi prius tibicen admirabilis fuit. Unde Isocrates eum vocavit αὐλοτρύπην, *tibiarum perforatorem*. Scripta ejus sunt: Oratio Milesiaca, Amphictyonica, ars Rhetorica libris II. Isocratis ἀπόφασις.

Philiscus vel Philistus Syracusanus historicus qvi Dionysii Siciliæ tyranni cognatus fuit, & in navali pugna cum Carthaginiensibus commissa obiit. Eveni elegiaci poëtæ discipulus. Scripsit Σικελικά, *Sicula*, qvo opere continentur res variæ à Siculis adversus Græcos gestæ. Item *Genealogiam*, *De Phœnicia*, & alia qvædam *de Insula Sicilia*. (Vide infra, Philistus.)

Philistion Prusaënsis, vel ut Philo ait, Sardianus, Comicus, qvi obiit tempore Socratis. Scripsit comœdias βιολογικὰς sive mimicas. Extinctus est risu immoderato. Ex fabulis ejus sunt μισογύναι(?). Scripsit Φιλόγελων sive *risus amantem*, qvod opus ab aliis ad (Hermiam) Curiensem refertur. Vulgo tamen Nicaënsis potius dicitur, ut testatur Epigramma:

ὁ τὸν

ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
Γέλωτι κεράσας Νικαεὺς Φιλιστίων.

Mortalium qui Vitam lachrymabilem
Nicaenus risu temperat Philistion.

Philistus Naucratita, vel Syracusius Archonidæ F. discipulus Eveni, primus historiæ secundum oratoriam artem scriptæ auctor. Composuit *Ægyptiaca libris XII. Res Siculas libris XI. Adversus Tricarannum orationem de Naucrate. De Dionysio Tyranno libros VI. De Ægyptiorum Theologia libros III. Conciones* & alia qvædam. Item *de Libya & Syria.*

Φιλλεῖδαι, Phillidæ, familia Athenis. Ex hac eligi solebat Cereris & Proserpinæ Sacerdos qvæ mystas initiabat Eleusine.

Philo Byblius, Grammaticus, qvi natus circa tempora Neronis, diu vitam produxit. Ipse enim testatur Severum Erennium * Consulem fuisse, se annum agente LXXVIII. Olympiade CCXX. Scripsit περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων *de comparandis & deligendis libris, libros XII. De urbibus, & claris viris quas unaqvaque tulit, libros XXX. De Imperio Adriani*, sub qvo etiam vixit Philo, & alia. Erennius cognominatus hic Philo, ut ipse testatur.

Philo Judæus, natus Alexandriæ qvi Græcorum Philosophiam sectatus ad summam eruditionem pervenit, omnesqve disciplinas Græcas, tam eas qvæ encycliæ vocantur, qvam alias accurate perdidicit. Ubertate & copia dicendi adeo Platonem expressit. &c. (ex Sophronio interprete Hieronymi de Script. Eccles. & Eusebii II. 4. & 17. Hist.)

Philo Carpathius scripsit Commentarium in Canticum Canticorum.

Philochorus Cygni F. Atheniensis, vates, qvi uxorem habuit Archestratam. Vixit temporibus Eratosthenis qvem senem adolescens attigit. Obiit ex insidiis, delatus apud Antigonum, ac si Ptolemæo studeret. Scripsit Ἀτθίδος adversus Demonē, de Atheniensium rebus gestis, Regibus, Archontibus usqve ad Antiochum θεόν, libros XVII. De divinatione libros IV. De sacrificiis lib 1. De Tetrapoli. Salaminis Origines. Epigrammata Attica. De Atheniensium certaminibus libros XVII. Περὶ τῶν Ἀθήνησι ἀρξάντων de Archontibus Atheniensium à Socratide (Olymp. CI. 3.) ad Apollodorum (Olymp. CXV. 2.) Olympiades, libris II. Adversus Demonis Atticam Historiam.

* hic sub Adriano clarus fuit. vide supra, in Hermippo Berytio.

riam. Epitomen Historiæ suæ Atticæ. Epitomen operum Dionysii de Sacris & Templis. De Sophoclis fabulis libros V. De Euripide. De Alcmane. De Atheniensium mysteriis. Collectionem Heroidum, sive Pythagorearum fœminarum. Δηλιακὰ sive de Insula Delo libros II. De Inventis. De Lustrationibus. De symbolis sive signis.

Philocles Polypithis F. Atheniensis, Tragicus qvi post Euripidem vixit & χολὴ *bilis* cognominatus est & ἁλμίων, *salsus*, propter amarulentiam. Scripsit tragœdias centum, è qvarum numero sunt Ἠριγόνη, Ναύπλιος, Οἰδίπους, Οἰνεὺς, Πρίαμος, Πηνελόπη, Φιλοκτήτης. Æschyli Tragici sororis filius, ipse capite prominente & acuminato ut upupa, filium habuit Morsimum Tragicum ex qvo natus est Astydamas Tragicus, & ex isto Philocles alter, belli dux.

Philonides Atheniensis Comicus antiqvus, qvi antè fullo fuit. Ex comœdiis ejus sunt Κόθορνοι, Ἀπήνη, Φιλέταιρος. Alius Philonides qvem perstringit Aristoph. in Pluto & de qvo proverbium ἀπαιδευτότερος Φιλωνίδου τοῦ Μελιτέως.

Philopœmen institutus à Cleandro Mantinensi, paterno hospite. Postea adolescentiam ingressus Ecdemum ac Demophanem * sectari cœpit, genere Megapolitanos, tyrannorum odio patria profuges & Arcesilai Philosophi convictu tunc utentes, qvi in evertendo Nicocle Sicyoniorum Tyranno Aratum opera sua adjuverunt.

Philosophus qvi Platonis Leges in XII. libros divisit, (decimum tertium enim ipse addidisse fertur) Socratis & ipsius Platonis auditor, qvi contemplationi rerum cœlestium vacavit. Vixit tempore Philippi Macedonis, & hæc scripsit: *De Solis & Lunæ intervallo. De Diis libri II. De tempore. De fabulis. De libertate. De ira. De retributione. De Locris Opuntiis. De voluptate. De amore. De amicis & amicitia. De scriptione,* περὶ τοῦ γράφειν. *De Platone. De eclipsi & magnitudine Solis & Lunæ & Terræ. De fulguribus. De Planetis. Arithmetica. De numeris fœcundis,* περὶ πολυγόνων ἀριθμῶν. *Opticorum libros II. Enopticon libros II.* Κυκλιακὰ *de circulis.* Μεσότητας *medietates* & alia.

Philostratus primus, Lemnius Veri F. pater secundi Philostrati, Sophista qvi artem oratoriam professus est Athenis, vixitqve sub Nerone. Scripsit

* iidem infra apud Svidam minus bene vocantur *Ecdelus* & *Megalophanes*, Arcesilai Pitanæi discipuli.

Scripsit plures *orationes panegyricas* & *IV. Orationes Eleusiniacas. Declamationes. Quæstiones rhetoricas. Loca unde argumenta rhetorica depromi possunt. De nomine adversus Antipatrum Sophistam. De tragœdia libros III. Gymnasticum* sive *de exercitiis eorum qvi Olympia certant.* Λιθογνωμικὸν *de dignoscendis lapillis* sive gemmis. *Proteum. Canem sive Sophistam. Neronem spectatorem. Tragœdias XLIII. Comœdias XIV.* Itemqve alia plurima & memoratu digna.

Philostratus Philostrati qvi & Verus dictus fuit, Lemnii Sophistæ F. & ipse alter Sophista, qvi primum Athenis, deinde Romæ artem oratoriam docuit sub Severo Imp. usqve ad Philippum. Scripsit *Declamationes. Epistolas amatorias. Imagines* sive *Descriptiones libris IV. Disputationes. Capras sive de fistula. Apollonii Tyanei vitam libris VIII. Forum.* Ἡρωικόν. *Heroicum. Vitas Sophistarum libris IV. Epigrammata* & alia qvædam.

Philostratus filius Nerviani, qvi Philostrati secundi frater erat, Lemnius & ipse Sophista docuit Athenis, obiit & sepultus est in Insula Lemno. Auditor & gener secundi Philostrati scripsit *Imagines. Orationem Panathenaicam. Orationem de Troja. Paraphrasin clypei Homerici. Declamationes V.* Qvidam etiam *Vitas Sophistarum* ipsi tribuunt.

Φιλοτιμότεροι Κλεοφῶντος. *Ambitiosiores Cleophonte, in cujus labris strepit Threicia hirundo.* Deridet illum (Aristophanes) ut Thracem qvod ex Thrassa natus esset. In hunc, qvi erat Demagogus, etiam exstat fabula Platonis, qvæ ipsius nomine inscribitur, Cleophon.

Philoxenus Eyletidæ F. Cytherius Lyricus scripsit *Dithyrambos XXIV.* & carmine lyrico *Genealogiam Æacidarum,* obiitqve Ephesi. Cytheriis per Lacedæmonios in servitutem redactis, emtus est ab Agesylo qvodam, & Myrmecis nomen ei impositum. Post Agesyli mortem redemtus, & litteris institutus est à Melanippide Lyrico. Callistratus Heracleæ Ponticæ natum esse scribit. Philoxenus postqvam latomias Dionysii Tyranni evasisset, (Svid. in ἄπαγε & εἰς λατομίας) Tarentum Italiæ se contulit. Hinc rogatus per litteras à Dionysio ut rediret, nihil rescripsit sed littera O identidem tabellæ inscripta significavit se invitationem repudiare. Hinc proverbium Φιλοξένου γραμμάτιον.

Philoxenus Alexandrinus, Grammaticus Romæ docuit: scripsit *de verbis monosyllabis. De notis criticis in Iliade. De verbis in μι desinentibus. De diplasiasmo. De Syracusanorum dialecto. De Hellenismo libros IV. De conjugationibus. De glossis libros V. De glossis Homericis. De Laconum dialecto. De dialecto Jonica,* & reliqvis.

Phi-

Philyllius Atheniensis, Comicus antiqvæ Comœdiæ, ex cujus fabulis sunt: Αἰγεὺς, Αὔγη, Ἄντεια, Δωδεκάτη (nomen hoc meretricis) Ηρακλῆς, Πλύντρια ἢ Ναυσικάα, Πόλις, Φρεωρύχ@. Ἀταλάντης Ἑλένη.

φιλύριν@ Κινησίας. Cinesias poëta Dithyrambicus fuit, qvi Φιλύριν@ dictus fuit (non ob levitatem vel pallorem, ut Suidas, sed qvod tiliaceis tabulis propter gracilitatem se soleret fasciare, ut rectus incederet, qvemadmodum ex Athenæi XII. p. 551. Kusterus recte notavit.)

Φλέδων. Timon Antisthenem Philosophum carpens ob scriptorum multitudinem, παντοφυῆ Φλέδωνα omnivarium nugatorem appellat.

Phlegon Trallianus libertus Augusti Cæsaris, vel ut alii, Historicus scripsit *Olympiadas libris XVI.* Continent autem res ubiqve terrarum gestas usqve ad Olympiadem CCXXIX. Easdem etiam *VIII. libris* exposuit. Descriptionem Siciliæ. De longævis & *rebus mirabilibus.* De Romanorum festis libros III. De Romæ locis & eorum nominibus. Epitomen Olympionicarum, & alia.

Philostorgius notat (Josephum *) res Judæorum fusius executum esse qvam Phlegonem & Dionem, qvippe qvi tantum breviter eas & obiter attigerint. Cæterum illorum qvidem qvæ ad pietatem aliasqve virtutes spectent, nec istum nec hos ullam habuisse rationem. Contra vero Josephum videri timere & cavere, ne Græcos offendat.

Φλύακες. Sotades scripsit phlyacas, id est cinædos, dialecto Jonica. Itaqve & dicti sunt λόγοι ἰωνικοί. Eodem poëmatis genere usus est etiam Alexander Ætolus, aliiqve. (infra in Sotade.)

Phocylides Milesius Philosophus, æqvalis Theognidis. Uterqve anno DCXLVII. post bellum Trojanum vixit, Olympiade LV. Scripsit *carmina heroica & elegias. Præcepta sive sententias* qvas κεφάλαια, capita inscribunt. Sunt autem ex carminibus Sibyllinis surrepta.

Phœniciæ dictæ litteræ qvod Lydi & Jones eas ab inventore Agenore Phœnice acceperunt, vel (ut Cretenses affirmant) qvod ἐν φοινίκων πετάλοις in palmarum foliis homines scriberent. Scammon libro secundo εὑρημάτων sive inventorum ait eas à Phœnice filia Actæonis sic appellatas esse, qvæ virgo obiit, habuitqve sorores Aglavrum, Ersen, Pandrosum.

Phœn-

* hujus potius nomen supplendum, qvam cum Clariss. Kustero Justi, existimo, qvoniam mox infra Josephi etiam diserta mentio recurrit.

Phœnicides Comicus, ex cujus dramatibus sunt φύλαρχος, & μισούμενος teste Athenæo in Dipnosophist.

Phœnicum mendacium, propter ea qvæ de dracone & Spartis & Cadmo, falsò dicuntur.

Phœnicum pacta. Phœnices qvi Carthaginem condiderunt, cum ad Libyam navibus appulissent, rogarunt illius regionis incolas, ut se reciperent noctem & diem. Hoc impetrato, discedere noluerunt, qvasi pacti fuissent se noctes & dies ibi mansuros esse. Demon de Metapontinis similia narrat.

Phormus Syracusanus Comicus, æqvalis Epicharmi, familiaris Geloni Siciliæ Tyranno & altor filiorum ejus. Scripsit Comœdias VII. qvæ sunt Ἄδμητος, Ἀλκίνους, Ἀλκυόνες, Ἰλίου πόρθησις, ἵππος, Κηφεὺς ἢ Κεφάλαια, Περσεύς. Etiam Ἀταλάντης Athenæo memoratur. Primus usus est talari veste, & scena rubris pellibus adornata.

Φρεάντλης Cleanthes Philosophus &c. supra in Cleanthe.

Φρυγίλος ὄρνις, ὁ Φιλήμονος γένος. Phrygilus est nomen avis. Philemon autem à Comicis perstringitur ut Phryx & peregrinus & Car.

Phrynichus Polyphradmonis aut Minyæ F. aut Choroclis, Atheniensis Tragicus, discipulus Thespidis qvi primus Tragœdiæ inventor fuit. Vicit Olympiade LXVII. primusqve muliebrem personam duxit in scenam & tetrametri fuit inventor, & filium habuit Polyphradmonem Tragicum. Ejus tragœdiæ hæ novem: Πλευρωνία, Αἰγύπτιοι, Ἀκταίων, Ἄλκηστις, Ἀνταῖος ἢ Λίβυες, Δίκαιοι, Πέρσαι, Σύνθωκοι sive Σύνθακοι, Δαναΐδες.

Phrynichus Melanthæ F. Atheniensis Tragicus. Ex hujus fabulis sunt Ἀνδρομέδα, Ἠριγόνη. Fecit etiam Πυῤῥίχας. Athenienses Phrynichum mille drachmis multarunt, qvod de Mileti expugnatione tragœdiam docuisset.

Phrynichus Atheniensis, unus ex postremis veteris Comœdiæ Comicis qvi fabulas docere cœpit Olympiade LXXXVI. Dramata ejus sunt Ἐφιάλτης, Κόννος, Κρόνος, Κωμασταί, Σάτυροι, Τραγῳδοὶ ἢ ἀπελεύθεροι, Μονότροπος, Μοῦσαι, Μύστης, Ποάστριαι, Σάτυροι. Phrynichus & Lycis & Amipsias Comici subfrigidi.

Phrynichus, Bithynus, Sophista. Scripsit *Atticistam, de nominibus Atticis libros II.* Τιθεμένων συναγωγὴν *collectionem Thematum. Apparatus oratorii libros XLVII.* secundum alios *LXXIV.*

Phrynis Aristoclidis, qvi bello Medico florebat & genus à Terpandro ducebat,

Aaaaa

cebat, discipulus, Citharœdus Mytilenæus, qvi primus putatur apud Athenienses cithara cecinisse & in Panathenæis vicisse, Archonte Callia. Ister in melopœis testatur Phrynidem fuisse Lesbium Canopis F. qvi cum esset Hieronis tyranni coqvus, cum aliis multis Aristoclidi datus sit. Sed si coqvus Hieronis fuisset, id non tacuissent Comici, qvi Musicam veterem modulationibus mollibus ab eo fractam & immutatam, sæpe arguunt.

Phylarchus Atheniensis, vel Naucratites (aliis Sicyonius vel Ægyptius) Historicus. Scripsit *expeditionem Pyrrhi Epirotæ in Peloponnesum libris XXVIII.* Deducit autem historiam suam usqve ad Ptolemæum Evergetem & Berenices obitum, & ad mortem usqve Cleonymi Lacedæmonii, cui Antigonus bellum intulit. *Res ab Antiocho & Pergameno Eumene gestas. Epitomen mythicam.* Περὶ τῆς τοῦ Διὸς ἐπιφανείας *de apparitione Jovis. De inventis.* Παρεμβάσεων *libros IX.*

Φυσικὸς λόγος. Post moralia (Stoici) tractant de rebus naturalibus. Tria in rebus naturalibus spectantur, forma, materia & causa ob qvam forma est in materia. Circa hæc versantur methodi qvinqve: Physica, Ars particularis (ἡ κατὰ μέρος τέχνη) Dialectica, Mathematica, prima philosophia &c.

Pigres Car Halicarnasseus, frater Artemisiæ bellica fortitudine claræ, Mausoli uxoris: qvi singulis versibus *Iliadis* totidem *pentametros* addidit in hunc modum:

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

Scripsit & *Margitem* qvi Homero vulgo tribuitur, item *Batrachomyomachiam*.

Πινάκια sortes in urnam demissæ, qvas æreas fuisse innuit Demosthenes Oratione de nomine &c.

Pindarus Thebanus, Scopelini vel potius Daiphanti aut Pagonidæ F. Nam Scopelini filius est obscurior & Pindari alterius cognatus. Discipulus fuit Myrtidis mulieris, natus Olymp. LXV. ita ut Xerxe in Græciam trajiciente esset annorum XL. Frater illi Erotion, filius Diophantus, filiæ, Eumetis & Protomache. Cum petiisset à Diis ut pulcherrimum in vita sibi darent, compos voti factus est, obiit enim subito in theatro reclinatus super Theoxeni amasii sui genua, annos natus LV. Scripsit hæc libris septemdecim, dialecto Dorica: *Olympionicas, Pythionicas,* (Nemeonicas, Isthmionicas) *Prosodia, Parthenia, Enthronismos,*

smos, *Bacchica*, *Daphnephorica*, *Paeanas*, *Hyporchemata*, *Hymnos*, *Dithyrambos*, *Scolia*, *Encomia*, *Threnos*, *Tragœdias XVII.* & versu hexametro *Epigrammata*, & oratione soluta παραινέσεις τοῖς Ἕλλησι, *admonitiones ad Græcos*, & alia plurima.

Pior monachus inter deambulandum comedebat, qværentiqve de causa respondit, nolle se ut rem seriam sed obiter tantum hoc facere. Alii respondit, nolle se ut inter edendum voluptatẽ corporis animus sentiret.

Pisander Pisonis & Aristæchmæ F. Camiræus ex Camiro Rhodi civitate, qvem Eumolpi poëtæ æqvalem & amasium qvidam fuisse scribunt, aliis Hesiodo eum antiqviorem fuisse tradentibus, aliis referentibus ad Olympiadem XXXIII. Habuit & sororem D[illegible]cleam. Scripsit Ἡράκλειαν sive *poëma de rebus ab Hercule gestis*, *libris II.* in qvibus clavam Herculi primus attribuit. Reliqva ejus poëmata adulterina putantur utpote partim ab aliis partim ab Aristeo poeta ὑπ' Ἀριστέως ποιητῶ composita.

Pisander Nestoris Poëtæ F. Larandensis aut Lycius, qvi vixit temporibus Imp. Alexandri Mammææ F. poëta epicus & ipse. Scripsit *historiam variam*, versibus qvam inscripsit Ἡρωϊκαὶ θεογαμίαι *de Heroum & Dearum nuptiis* libros VI. item alia, oratione soluta.

Pittacus Mytilenæus Caici vel Hyrrhadii Thracis, & matris Lesbiæ F. Natus Olympiade XXXII. unus septem Sapientum. Scripsit *leges*, & Olympiade XLIX. Melanchrum Mytilenes tyrannum occidit, & Phrynonem Ducem Atheniensium pro Sigeo bellum gerentem singulari certamine interfecit postqvam reti eum implicuisset. Senex coactus exercitum ducere, dixit: ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι *qvàm difficile est bonum esse!* Hujus apophthegma: καιρὸν γνῶθι. *Tempus nosce*. Scripsit *versus elegiacos DC.* & *de Legibus* oratione soluta.

Pixodarus. Vide supra, in Dexippo Coo.

Plato filius Aristonis qvi Aristoclem patrem habuit & Perictyones vel Potones, genus trahentis à Solone. Sexta enim ab illa fuit filia Dropidis poëtæ, fratris Solonis. Solon à Neleo genus ducit & Aristo Platonis pater à Codro Melanthi filio. Fertur Platonis mater ἔκ τινος θείας ὄψεως ex visione qvadam divinâ gravida facta fuisse, cum ei Apollo apparuisset: & Platone in lucem edito tunc demum maritus cum ea concubuisse. Natus est Æginæ Olympiade LXXXVIII. post initia belli Peloponnesiaci. Vixit annos LXXXII. Obiit Olympiade CVIII. cœlebs & virgo. Dormiens vita excessit, cum in festo epulatus

latus fuisset. Etiam alii post eum filii Aristoni nati sunt, Adimantus & Glaucus, & filia Potone. Prima litterarum rudimenta à Dionysio qvodam didicit: in palæstra se exercuit apud Aristonem Argivum. Cum artem poeticam didicisset, *dithyrambos* & *tragœdias* scripsit. His deinde spretis, apud Socratem circiter XX. annos philosophatus est. Et fertur Socrates qvo die ad ipsum venit Plato, in somnis vidisse cygnum genibus suis insidentem. Aristocles prius dicebatur, postea Plato dictus est vel qvod πλατὺς τὸ στέρνον, lato esset pectore, vel qvod πλατὺς ἐν λόγοις in oratione copiosus. Ter in Siciliam profectus est ad tyrannos Dionysios. Venditum à tyranno Anniceris Afer emit & manumisit. Docuit in Academia, scholamqve ejus ordine hi exceperunt: Speusippus, Xenocrates, Polemo, Crantor, Crates. Socratici fuere hi: Arcesilaus, Lacydes, Evander *Phocæensis*, Damon Leonteus, Moschion, Evander Atheniensis, *Hegesinus*, Carneades, Harmadas. * *Dialogi* ejus genuini omnes sunt LVI. qvorum alii sunt Physiologici, alii Ethici, alii Dialectici. *Respublica* ejus in *libros decem* dividitur, *Leges* vero in *libros XII.* Reliqvæ tetralogiæ sunt novem. Plato pauper fuit & solummodo in Academia possedit hortum, ex qvo trium aureorum proventus qvotannis redibant. Sed successoribus ejus per liberalitatem hominum sanctorum & eruditionis amantium, qvi philosophiæ studiis promovendis testamento sua reliqverunt bona, totus reditus mille vel plurium etiam aureorum fuit. Plura deinde refert Svidas, qvæ Platonem hausisse ex libris sacris, vel ab Ægyptiis didicisse affirmat.

Plato Atheniensis, Comicus, temporibus Aristophanis, Phrynichi, Eupolidis & Pherecratis. Fabulæ ejus XLVIII. è qvibus. Ἄδωνις, αἱ ἀφ' ἱερῶν, Γρῦπες, Δαίδαλος, Ἑορταί, Ἑλλὰς ἢ Νῆσοι. Εὐρώπη, Ζεὺς κακούμενος, Ἰώ, Κλεοφῶν, Λάιος, Λάκωνες ἢ ποιηταί, Μέτοικοι, Μύρμηκες, Μαμμάκυθος, Μενέλεως, Νῖκαι, Νὺξ μακρά, Ξάνται ἢ Κέρκωπες, Περιαλγής, Ποιητής, Πείσανδρος, Πρέσβεις, Παιδίον, Σοφισταί, Συμμαχία, Σκευαί, Σύρφαξ, Ὑπέρβολος, Φάων. Genere dicendi usus est perspicuo & claro uti ait Athenæus in Dipnosophist. Ejus etiam sunt Ἀνδροφόνος, Συνεξαπατῶν & Πανηγυρισταί, aliæqve plures.

Plotinus Lycopolita, Philosophus, discipulus Ammonii. qvi antea erat σακκοφόρος sive bajulus, magister Amelii qvem Porphyrius audivit, ut Porphyrium Jamblichus, & hunc Sopater. Jam senex sub Gallieno ad annum ejus septimum, vixit scripsitqve libros LIV. qvi in

* χαρμίδας.

in sex Enneades dividuntur. Usus est corpore imbellici ex morbo sacro. Scripsit etiam alia.

Plutarchus Chæronensis, Bœotius, vixit Trajani Imp. temporibus & antè. Trajanus dignitate consulari eum ornavit, edixitqve ne qvis magistratuum in Illyrio sine ejus consensu qvicqvam faceret. Scripsit multa.

Plutarchus Nestorii F. Atheniensis, philosophus, magister Syriani, præceptoris Procli Lycii, qvi Scholæ philosophicæ Athenis præfuit, & successorem habuit Marinum. Scripsit multa.

Polemon Philostrati vel Philocratis F. Atheniensis, philosophus, discipulus Xenocratis qvi fuit Platonis successor. Academiæ & ipse præfuit, & cum antea luxuriæ deditissimus fuisset, philosophari postea cœpit. Multos scripsit libros, sed qvorum nullus exstat. Delectabatur præcipue Homero & Sophocle, utrumqve pari sapientia præditum esse dicens, unde Homerum Sophoclem epicum, Sophoclem vero Homerum tragicum appellabat.

Polemon Evegeti F. Iliensis ex vico Glycyia, donatus civitate ab Atheniensibus, ideoqve Helladicus adscriptus: periegetes & historicus. Vixit tempore Ptolemæi Epiphanis. Sed Asclepiades Myrleanus auctor est eum æqvalem fuisse Aristophanis Grammatici, & Panætium Rhodium etiam audivisse. Scripsit *descriptionem Ilii, libris III. Origines urbium qvæ sunt in Phocide, & earum cognatione cum Atheniensibus, Origines urbium Ponticarum. De urbibus Laconicis* & alia plurima. In his & *κοσμικὴν περιήγησιν, Orbis descriptionem* sive *Geographiam.*

Polemon ex Laodicea ad Lycum fluvium, Rhetor & Sophista, qvi Smyrnæ docuit, Aristidis Rhetoris magister. Vixit tempore Trajani & post ipsum, discipulus Timocratis philosophi ex Heraclea Pontica oriundi & Scopeliani Sophistæ. Obiit anno ætatis LVI. cum se ipse in sepulchrum conjecisset & inedia necem sibi conscivisset, qvod articulari morbo vexaretur. Qvamobrem cognatis & amicis lugentibus dixit, *Date mihi aliud corpus, & in illud migrabo.* Medicis qvoqve crebro eum secantibus dixit: *Qvam citissime Polemonis lapicidinas excidite.*

Polemon junior Sophista, Commodi temporibus.

Polles Ægiensis (ex Ægis urbe Asiæ prope Magnesiam & Smyrnam) philosophus & vates. Scripsit ordine alphabetico *συμβολικὰ de signis ex qvibus futura conjiciuntur libros II. Οἰωνοσκοπικὰ Auguria* (ex avibus)

 libris

libris VIII. Arithmetica libris II. περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον οἰωνοπολίας de auspiciis Homericis. De Tyrrhenorum divinatione. Ἰατρομαθηματικὰ conjecturas medicas. περὶ δρυοκολάπτου de pico Martio. ἱερὸν λόγον, orationem sacram. κατοικίδιον de signis domesticis librum unum. Θηρευτικὸν de venatione. De sympathiis & antipathiis. De fulminibus & eorum observatione. ἐνόδιον οἰώνισμα, de ratione captandi omina ex iis rebus quæ alicui in via occurrunt ut si qvis hoc portans alicui occurrat, hoc significat. (Supra in οἰωνιστικήν.)

Pollio (πωλίων) Asinius, Trallianus Sophista & Philosophus, Romæ eloqventiam professus sub Pompejo Magno, Timageni in Schola successit. Philochori Ἀτθίδα sive opus de rebus Atticis in epitomen redegit scripsitqve dicta & facta memorabilia Musonii Philosophi. Epitomen Diophanis Georgicorum libris II. Adversus Aristotelem de animalibus libros X. De civili bello Romano Cæsaris & Pompeji.

Pollio Valerius, Alexandrinus, Philosophus qvi sub Adriano vixit. Hujus filius Diodorus Philosophus scripsit enarrationem locorum difficilium quæ apud X. Oratores reperiuntur. Valerius composuit collectionem vocabulorum Atticorum, ordine alphabetico, & alia qvædam Philosophica.

Pollio Grammaticus scripsit περὶ τῶν παρὰ γράμμα ἁμαρτανομένων de erratis qvæ circa litteram committuntur.

Pollux (Πολυδεύκης) Naucratita, Sophista, qvem qvidam ajunt Araden Phœniciæ ortum, sed falluntur. Docuit Athenis sub Commodo Imp. & obiit anno ætatis LVIII. Scripsit Onomasticum, qvod est collectio vocabulorum diversorum qvæ de eadem re dicuntur, libris X. Disputationes sive Sermones. Declamationes. Commodi Cæsaris epithalamium. Orationem ad Romanos habitam, Ῥωμαϊκὸν λόγον. Buccinatorem sive certamen Musicum. Contra Sinopenses. Πανελλήνιον orationem in conventu totius Græciæ habitam. Ἀρκαδικὸν ad Arcades, & alia.

Polus Agrigentinus, Orator, vel potius antiqvorum Sophistarum unus, Licymnii Magister. Scripsit Genealogiam Græcorum & Barbarorum qui ad Trojam bellum gesserunt & qvem exitum qvisqve eorum habuerit. Qvidam tamen opus hoc Damasti tribuunt. Navium catalogum. De vocabulis.

Polyænus Sardianus Sophista sub primo Cæsare Cajo. Scripsit Orationes forenses, & causarum sive Patrociniorum formas, δικῶν ἤτοι συνηγοριῶν ὑποτυπώσεις. Parthici triumphi libros III. & alia.

Polyænus Macedo, Rhetor. Scripsit de Thebis, Tacticorum libros III. & alia.

Poly-

Polybius Lyci F. ex Megalopoli Arcadiæ, Scipionis Africani præceptor & Panætii Philosophi æqvalis, tempore Ptolemæi Evergetis. Hic prolixam illam *Historiam Romanam libris XL.* scripsit, a fuga Cleomenis Spartani ad Perseum Philippi F. Macedonum successioni res à Romanis gestas ordine adnectens. Polybii Historiam continuavit Posidonius Olbiopolita Sophista. Strabo qvoqve Amaseensis scripsit historiam inde incipientem ubi Polybius desiniit; libris XLIII.

Polycarpus, Joannis Evangelistæ Theologi auditor, successor Bucoli, primi Smyrnæorum Episcopi, martyrio pro Christo consummatus est sub Marco Antonino. *Epistolam* scripsit *ad Philippenses*, πάνυ θαυμαστὴν omnino admirabilem & *ad magnum Dionysium Areopagitam*, & *ad alias Ecclesias*. Hic ob qvasdam super die Paschatis qvæstiones, Imperatore Antonino Pio, & Ecclesiæ Romanæ Episcopatum gerente Aniceto Romam venit, ubi multos qvi Marcionis & Valentini doctrinæ crediderant, ad fidem revocavit. Marcioni obviam forte facto & dicenti, *agnosce nos, Polycarpe*, respondit γνωρίζω σε *agnosco te primogenitum Diaboli filium.*

Polycrates Atheniensis, orator valde eloqvens, qvi post Anytum & Melitum Orationes contra Socratem scripsit.

Polyevctus Comicus, cujus drama ἡνίοχος memoratur Athenæo. Fuit & ætate nostra * Polyevctus &c. Supra in ἡνίοχος.

Polygnotus pictor, Thasius, Aglaophontis filius & discipulus, qvem Athenienses civitate donarunt, vel qvod porticum pœcilem gratis pinxisset, vel ob picturas in Thesauro & Anaceo.

Polyzelus Comicus, cujus dramata sunt: Νίπλεα, Δημοτυνδάρεως, Μουσῶν γοναὶ, Διονύσου γοναὶ, Ἀφροδίτης γοναί

Porphyrius petulanti & maledica lingva Christianos insectatus, proprio nomine dictus est Βασιλεὺς (Malchus) ex Tyro Phœniciæ oriundus Philosophus, discipulus Amelii, Plotino magistro usi, Jamblichi magister; vixit Aureliani temporibus, & vitam produxit usqve ad Diocletianum Imp. Audivit & Longinum Criticum. Scripsit libros qvam plurimos, Philosophicos, Rhetoricos & Grammaticos. *De divinis nominibus librum I. De principiis duos. De materia, sex. De anima adversus Boëthum, qvinqve. De abstinentia ab animatis libros IV. De se ipso*

* Ætatem Luciani intellige, qvi in hunc Polyevctum Sophistam scripsit suum Pseudologistam ἢ περὶ τοῦ ἀποφράδος, T. 2. edit. Amstelod. p. 432. seq.

ipso cognoscendo, περὶ τῦ γνῶθι σεαυτόν, libros IV. De incorporeis. Unam esse Platonis & Aristotelis sectam, libros VII. In Julianum Chaldaeum. Philosophicam historiam libros IV. Contra Christianos libros XV. De Homerica Philosophia. Adversus Aristotelem, qui animam entelechiam esse statuit. Φιλολόγυ ἱςορίας historia philologica libros V. De genere, specie, differentia, proprio & accidente. De Nili fontibus secundum Pindarum. De utilitate quam Reges ex Homero possunt percipere, libros X. Miscellanearum quaestionum libros VII. In Thucydidis proœmium. Adversus Aristidem libros VII. In Minuciani artem & alia plurima, praecipue Astronomica, inter quae & *εἰσαγωγὴν ἀςρονομυμένων, introductionem in res Astronomicas libros III.* itemque *dubia Grammatica.*

Posidippus Cassandrensis, Cynisci F. Comicus, qui tertio anno post Menandri obitum fabulas docere coepit. Dramata ejus sunt ad XXX.

Posidonius Apameensis Syrus aut Rhodius; Philosophus *Stoicus cognomine athleta.* Scholam habuit Rhodi, discipulus & successor Panaetii. Venit Romam sub M. Marcello. Scripsit multa.

Posidonius Alexandrinus, Philosophus Stoicus, Zenonis Citiei discipulus. Scripsit *historiam* inde incipientem ubi desinit Polybius *libris LII.* usque ad bellum Cyrenaicum & Ptolemaicum. Item *declamationes Rhetoricas. In Demosthenem argumenta.* Sed haec puto potius esse Posidonii Olbiopolitae, Sophistae.

Posidonius Olbiopolita, Sophista & Historicus. Scripsit *de Oceano & rebus quae in eo sunt. De regione quae Tyrica vocatur. Atticas historias libris IV. Libyca libris XI.* & alia quaedam.

Posidonius qui scripsit *τακτικὸν ὑπόμνημα.* (supra, in *τακτικῶν.*)

Postumius Romanus, Capua oriundus, initio aurifaber, deinde post trigesimum aetatis annum Athenas profectus, Graecorum litteris eruditus & multis praeclaris instructus scientiis ad seram aetatem vixit. Hic de se poterat usurpare illud Heracliti (apud Julianum Orat. VI. p. 185.) *Ἐμαυτὸν ἐδιζησάμην, meipsum quaesivi.*

Potamon Alexandrinus, Philosophus vixit ante Augustum & illius tempore. Ejus est *in Platonis de Rep. commentarius.*

Potamon Mytilenaeus, Lesbonactis F. Rhetor Romae sub Tiberio Imp. eloquentiam professus. Hunc in patriam aliquando redeuntem Imperator talibus litteris instruxit: *Potamonem Lesbonactis F. si quis injuria afficere ausus fuerit, videat an mecum bellum gerere possit.* Scripsit *de Alexandro Macedone. Fines Samiorum. Bruti encomium. Caesaris encomium. De perfecto Oratore.*

Potone, Platonis Philosophi soror.

Pratinas Pyrrhonidæ vel Encomii F. Phliasius, poeta Tragicus qvi cum Æschylo & Chœrilo certavit Olympiade LXX. & primus Satyros scripsit. Illo fabulas docente, tabulata, in qvibus spectatores stabant, ceciderunt, unde Athenienses theatrum exstruxerunt. Fabulas edidit L. quarum XXXII Satyricæ. Semel vicit.

Πρέσβεις. Philosophi qvi cum Areobindo in Persiam iverunt legati, fuerunt isti: Damascius Syrus, Simplicius Cilix, Eulalius (Agathiæ codices *Eulamius*) Phryx, Priscianus Lydus, Hermias & Diogenes Phœnices, Isidorus Gazæus. Hi omnes domum redierunt, Barbari hospitalitate valere jussa. Sed in pace Romanorum cum Persis, cautum est ut viris illis secure vivere liceret, nec contra animi sententiam ab avita (de Diis) opinione esset recedendum.

Priscus Panites Sophista, Theodosii jun. temporibus scripsit *Historiam Byzantinam & de Attila libros VIII.* item *declamationes Rhetoricas & Epistolas.*

Proæresius Pancratii F. ex Cæsarea Cappadociæ, Sophista qvi Antiochiæ Ulpianum audivit. Athenis docuit paullo ante Libanium, maximis à Constantino honoribus ornatus. Scripsit *Declamationes Rhetoricas.* Vixit & sub Juliano Libanii temporibus, & Julianus ut Proæresio ægre faceret, Libanium vehementer coluit. (Supra in Libanio.)

Προκέφαλος. Supra, in Philocle.

Proclus Mallotes, Cilix, Philosophus Stoicus. Scripsit *commentarium in Diogenis sophismata.* Et *adversus Epicurum.*

Proclus alter, Mallotes, Philosophus & ipse Stoicus.

Proclus Proculejus, Themisonis F. Laodiceæ Syriæ sacerdos sive hierophanta. Scripsit *Theologiam. In Pandora fabulam qvæ est apud Hesiodum, In Nicomachi Isagogen Arithmetica,* & alia quædam *Geometrica.*

Proclus Lycius, discipulus Syriani & auditor Plutarchi Philosophi, Nestorii F. Platonicus Philosophus qvi Philosophicæ Scholæ Athenis præfuit, habuitque discipulum & successorem Marinum Neapolitanum. Scripsit permulta Philosophica & Grammatica. *Commentarium in totum Homerum. In Hesiodi Opera & dies. De chrestomathia libros III.* Περὶ ἀγωγῆς *de disciplina Theurgica libros II. In Remp. Platonis libros IV. In Orphei Theologiam.* Συμφωνίαν sive *consensum Orphei, Pythagoræ & Platonis. In Oracula libros X. De Diis Homericis. Argumenta XVIII. contra Christianos.* Hic est Proclus ille qvi secundus à Porphyrio impuram & petulantem linguam in Christianos strinxit. Adversus hunc *Joannes*

nes Philoponus scripsit, qvi argumenta ejus XVIII. admirabili dexteritate refutavit, eumqve vel in Græcis disciplinis, qvarum peritia se jactabat, indoctum & exiguo judicio præditum ostendit. Scripsit etiam Proclus Μητρωακὴν βίβλον, *librum de Matre Deorum*, qvem si qvis in manus sumat, ex eo intelliget Philosophum οὐκ ἄνευ θείας κατακωχῆς non absqve divino afflatu omnem Deæ illius Theologiam in lucem protraxisse, ita ut aures non amplius turbentur lamentationibus qvæ (in sacris illis) audiuntur.

Proclus Imperatoris Justini qvæstor vir justus qvi nullam legem temere scripsit &c.

Procopius illustris, Cæsariensis, Palæstinus Rhetor & Sophista. Scripsit *Historiam Romanam* sive Bellisarii bella & res Romæ & in Africa gestas. Vixit tempore Justiniani Imp. fuitque Bellisarii *notarius & comes*, omnibusqve bullis & rebus gestis à se descriptis ipse *interfuit*. Scripsit & aliam librum, qui prioribus additus est nonus, & *anecdota* inscribitur, continens vituperationes & comicas insectationes Justiniani Imp. & Theodoræ conjugis ejus, itemqve Bellisarii & uxoris ejus.

Procopius. In templo S. Martyris Procopii in Chelone, statua cujusdam Evnuchi posita est, in cujus pectore inscriptum erat: *qvisqvis hoc signum loco moverit, laqveo pereat* &c.

Prodicus Ceius ex insula Ceo & urbe Julide oriundus, Philosophus Physicus & Sophista, æqualis Democriti Abderitæ & Gorgiæ, discipulus Protagoræ Abderitæ. Athenis hausta cicuta mortuus est velut qvi juvenes corrumperet.

Πρόληψις. Chrysippus Naturalium Qvæstionum libro XII. tria dicit esse criteria, sensum, cognitionem & anticipationem. Epicurus vero prolepsin ait esse memoriam ejus qvod extrinsecus sæpius apparuit &c.

Prometheus Judicum Judaicorum tempore apud Græcos celebris fuit, qvi primus invenit Grammaticam & Philosophiam. Idem *homines* finxisse dicitur, qvod rudes sapientiam docuit. Tunc floruit & *Epimetheus* qvi Musicam invenit: & *Atlas*, qvi qvod Astronomiam interpretaretur, cœlum gestare est dictus. Porro *Argus*, qvi ob artium repertam scientiam multos oculos habere fingebatur. Tunc etiam fuit *Sibylla* fatidica, regnante apud Ægyptios Pharaone cui cognomen Taracho, & Athenis Cecrope qvi διφυὴς sive biformis dictus est ob corporis magnitudinem, vel qvod ex Ægypto oriundus venisset

ſet in Græciam, vel qvod contra promiſcuum concubitum legem tuliſſet de virginibus uni viro collocandis. Hoc Cecrops fecit, qvi ab Ægyptiis genus ducens non ignoraret leges qvas Vulcanus regionis illius Rex tulerat. Ipſe Athenis regnavit annos qvinqvaginta.

Pronomus tibicen, cujus prolixam barbam perſtringunt Comici.

Προφητεία, alia ſpiritalis, alia diabolica: nam & prædictiones diabolorum prophetiæ dicuntur, alia naturalis, vel artificioſa, qvæ inter has eſt media, alia deniqve communis & popularis. Ac ſpiritalis qvidem præcipue eſt ſanctorum: DEI autem diſpenſatione participes ejus qvoqve interdum ſunt illi qvi tales non ſunt, ut Pharao, Balaam & Caiphas. Diabolica ad ſolos diabolorum cultores pertinet. Ejus generis ſunt qvi ex inſpectione farinæ & hordei divinant, & Pythia ex qvercu oracula captans, & Dodonæa ſacrificula, & aruſpices & obſervatores ſignorum & ſternutationum & ominum & fulminum & murium & muſtelarum, & ligni crepitantis, & tinnitus aurium & palpitationum corporis & nominum: itemqve qvi umbras mortuorum evoeant, & ex aſtris, aqvis & aliis infinitis futura prædicunt. Nam divinatio ex ſomniis & apud nos qvidem in uſu eſt, ſed per afflatum divinum fit. Divinatio naturalis eſt animalium brutorum. Hirundines enim & grues & formicæ imminentem tempeſtatem præſentiunt, itemqve echini & alcyones, naturæ munere. Divinatio vero qvæ arte conſtat, eſt medicorum, conſiliariorum & gubernatorum. &c. At veræ prophetiæ proprium eſt, lingvam præbere miniſtram gratiæ Spiritus.

Protagoras Abderites, Artemonis vel Mæandrii F. Qvidam Tejum fuiſſe ſcripſerunt. Primùm fuit bajulus, ſed Democritum cum audiſſet, doctrinæ captus amore, philoſophiæ operam dedit & eloqventiæ, primusqve cognominatus eſt Sophiſta. Idem contentioſum dicendi genus primus invenit, & centum minarum mercedem à diſcipulis exegit, λόγος ἔμμισθος, *ſermo mercenarius* ideo cognominatus. Magiſter fuit Iſocratis oratoris. Idem primus orationem diviſit in partes qvatuor, εὐχωλὴν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν. Alii poſt eum in ſeptem, διήγησιν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολὴν, εἰσαγγελίαν, * εὐχωλὴν, κλῆσιν. Alcidamas qvatuor formas orationis ponit, φάσιν, ἀπόφασιν, ἐρώτησιν, προσαγόρευσιν. Protagoræ libri ab Athenienſibus cremati

* Svid. infra in πυθμὴν, ἐπαγγελίαν,

ſunt, qvod aliqvando ſic exorſus eſſet : περὶ θεῶν ὐκ ἔχω εἰδέναι ὔτε ὡς εἰσιν, ὔτε ὡς ὐκ εἰσί. *De Diis ſcire non poſſum utrum ſint, an vero non ſint.* Platone Philoſopho eſt antiqvior, fuitqve magiſter Prodici Ceii & multorum aliorum.

Protogenes Xanthius ex Lycia, pictoria arte celebris qvi Bacchum, Διόνυσον (Leopardus XVI. 2. emendatt. ex Plutarchi Demetrio p. 898. legit * Ἰάλυσον) Rhodi pinxit, opus incomparabile qvod admiratus eſt Demetrius Poliorcetes cum Rhodum per biennium obſideret adductis mille amplius navibus & plus qvam 55000. armatorum. Scripſit Protogenes *de arte pictoria & figuris libros II.*

Ptolemæus Cytherius Poëta epicus. Scripſit *de pſalacantha*, qvam herbam eſſe dicit mira vi præditam.

Claudius Ptolemæus, Alexandrinus Philoſophus tempore *Marci Imp.* Scripſit *tres libros Mechanicos. De ortu & ſignificationibus ſtellarum inerrantium. Planiſpharium. Canonem expeditum. Magnum opus Aſtronomicum* ſive *Syntaxin*, & alia.

Ptolemæus Pindarion, Alexandrinus Grammaticus, Oroandri F. diſcipulus Ariſtarchi. Scripſit Homericorum exemplorum παραδειγμάτων libros III. De Homerico charactere. Adverſus Neothalidem de dictione. De Utide Homerico. De aſteropæo apud Homerum, & alia.

Ptolemæus Grammaticus, Ἐπιθέτης dictus qvod Ariſtarchum ſeqveretur. Auditor fuit Hellanici Grammatici qvi audiverat Agathoclem diſcipulum Zenodoti Epheſii. Scripſit περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ πληγῶν, *de plagis apud Homerum. Commentarium in Odyſſeam.*

Ptolemæus Ariſtonici Grammatici pater & ipſe Grammaticus, qvi ambo Romæ artem Grammaticam profeſſi ſunt. Scripſit ὁμοίως εἰρημένα τοῖς Τραγικοῖς, *de iis qvæ ſimiliter dicta ſunt à Tragicis. In Homerum libros qvinqvaginta.* Τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ ξένως ἱστορημένα, *de iis qvæ apud Homerum mira & peregrina traduntur. De Muſis & Nereidibus.*

Ptolemæus Hephæſtionis F. cognomine χένν@, Alexandrinus Grammaticus clarus ſub Trajano & Adriano Impp. Scripſit *de hiſtoria paradoxa* ſive mirabili. *Sphingem* drama hiſtoricum. ἀνθόμηρον ſive *poëma Homeri æmulum, rhapſodiarum XXIV.* & alia qvædam.

Ptolemæus Aſcalonites Grammaticus qvi Romæ docuit. Scripſit Homericam proſodiam. De Helleniſmo, ſive de recta loqvendi ratione libros

* Confer Franciſcum Junium in artificum catalogo p. 184. ſeq.

libros XV. De metris. De Aristarchea Odysseæ correctione. De differentia vocabulorum. Item alia Grammatica.

Pulcheria Arcadii Filia nondum annos XV. nata Imperium optime administravit, fratremqve Theodosium erudiit, & pietate erga Deum accurate instituit multasqve instruxit Ecclesias. Nestorius Pulcheriæ invisus erat, criminabatur enim eam apud Paulinum Magistrum. Sorores ejus Arcadia & Marina. Theodosius sæpe libellis non lectis nomen suum subscribebat. Itaqve Pulcheria ipsi subjecit libellum qvo conjugem Eudoxiam donari sibi petebat, ut ea ancilla uteretur &c.

Pylades Cilix ex oppido Mistarnis. Scripsit *de saltatione Italica*, cujus ipse inventor fuit. *De saltatione Comica* qvæ κόρδαξ vocabatur. Item *de saltatione Tragica* qvæ σίκιννις, & *de Satyrica*, qvæ ἐμμέλεια.

Pyrrhon Plistarchi F. Eleus Philosophus tempore Philippi Macedonis, Olympiade CI. & ultra. Primum qvidem pictor fuit, postea animum ad philosophiam applicans audivit Brysonem Clinomachi discipulum, deinde Anaxarchum, discipulum Metrodori Chii, cujus magister fuit Democritus Abderita. Statuit nihil esse natura honestum & turpe, sed omnia moribus & lege.

Pyrrhon Phliasius, Timarchi F. discipulus Timonis Philosophi.

Pyrrhonii Philosophi qvi Pyrrhonis sectam amplectebantur, dicti etiam aporetici, sceptici, ephectici, Zetetici &c. Sceptices primus auctor fuit Homerus, qvi nihil certi de rebus pronunciat. Septem etiam sapientes fuere Sceptici, qvorum est dictum *ne qvid nimis*. Archilochus qvoqve cum ait: Τοῖος ἀνθρώποις νοῦς γίνεται θνητοῖς, ὁκοίην ζεὺς ἡμέρην ἄγει, & Euripides (Supplicibus) τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς φρονεῖν λέγουσι; σοῦ γὰρ ἐξηρτημένοι δρῶμέν τε τοιαῦθ' ἃ τυγχάνεις θέλων.

Pythagoras Samius, revera Thyrrhænus, Mnesarchi sculptoris annulorum filius, qvi cum patre Samum adolescens ex Tyrrhenia migravit ubi Pherecydem Syrium, deinde Hermodamantem audivit Creophyli nepotem, hinc Abaridem Hyperboreum & Zaretem Magum. Apud Ægyptios etiam & Chaldæos disciplinis institutus rediit Samum, qvam cum Polycratis tyrannide teneri vidisset, Crotonem in Italiam abiit, apertaqve ibi schola qvingentos & amplius discipulos habuit. Fratres ei duo, natu major Eunomus, medius Tyrrhenus. Servus Zamolxis, cui Getæ ut Saturno immolant. Uxorem duxit Theanonem, Brontini Crotoniatæ filiam, ex qva filios duos suscepit, Telavgem & Damonem, vel ut alii, Mnesarchum: filiam qvoqve Myiam sive ut alii Arignotem. Scripsit Pythagoras tres tantum

 libros

libros παιδευτικὸν, πολιτικὸν & tertium qvi Lysidis Tarentini est potius, ejus discipuli, qvi Thebis, qvo fugerat, Epaminondam instituit: Qvidam *aurea carmina* qvoqve illi tribuunt. (Plurima deinde de Pythagora ejusqve morte, philosophia ac symbolis refert Suidas qvi etiam videndus in ἤδη.)

Pytheas, Atheniensis, Orator, mylothri sive pistrinarii filius, scripsit *conciones* & *orationes forenses* & alia qvædam, non annumeratus autem est (decem) oratoribus, ut homo audax & dissolutus, qvi Athenis ob æs alienum ex carcere effugit in Macedoniam, ac postea rediit.

Πυθιὰς βοὴ, vox cum cantu tibiæ conjuncta, carmen pythium. Hinc πυθαύλης, qvomodo pæana vocant.

Πύθιον. Templum Apollinis, Athenis à Pisistrato conditum, in qvo tripodas ponebant, qvi cyclio choro Thargelia vicerant.

Python Byzantinus Orator qvi in exilium pulsus in Macedoniam *abiit*, *ibi*qve multos ad proditionem impulit &c.

Qvadratus Romanus, Historicus. Scripsit Jonica dialecto historiam Romanam libris XV. eamqve inscripsit χιλιετηρίδα, qvod complecteretur res mille annorum à Roma condita ad Imp. Alexandrum Mammææ F.

Qvirinus Sophista, qvi *lingva ærarii*, γλῶσσα ταμιεῖυ vocabatur, cujus cura ab Imperatore ei commissa erat.

Rhadamanti judicium, de iis qvorum testata est justitia. Rhadamanti jusjurandum. supra, χῆνα ὀμνύναι, & Lampon.

Rhamnus de sapientibus clarisqve viris dicitur. Rhamnus enim erat populus Atticæ in qvo Antiphon floruit, orator celebris, qvem multi imitari volentes, proverbium usui vitæ reliqverunt, ut viri præclari Rhamnusii vocarentur. Rhamnusia Nemesis, statua qvam fecit Phidias & Erechtheus matris suæ nomine, qvæ Nemesis vocabatur, & illo in loco regnaverat, dedicavit. Phidias Agarocrito Pario, amasio suo permisit nomen suum inscribere; ut Olympiæ, digito Jovis inscripsit Παντάρκης καλός. Erat Pantarces Argivus formosus, ipsiusqve amasius.

Ραρεὰς. Rharus Cererem errantem & Proserpinam qværentem hospitio excepit, pro qvo beneficio Ceres Triptolemum Celei F. Rhari nepotem agriculturam docuit, eique currum alatorum draconum dedit qvo vectus terram peragravit, & agriculturam homines docuit.

Rhapsodi dicebantur qvi carmina Homeri in theatris recitabant, qvod ῥα-

δυς sive virgas tenentes, hoc facerent. Est etiam ῥαψῳδῆσαι nugari, vel simpliciter loqvi & recitare.

Rheginos Xenarchus Sophronis mimographi F. ut timidos in comœdiis suis perstrinxit à Dionysio tyranno ad hoc inductus.

Ῥησίαρχος qvi oracula dicit, ut est apud Epicharmum. Vel, ut Asclepiades libro sexto τραγῳδουμένων, qvi omnium optime noverat verum dicere.

Ῥήτωρ. Multis decretis cautum est, ne in Senatu ars oratoria adhiberetur si qvis sententiam ferret de re qvæ ad privatam ipsius fortunam non pertineret.

Rhianus Benæus ex Bena Cretæ urbe, vel Cereates, vel ut alii ex Ithome Messenes civitate. Hic primum fuit palæstræ custos & servus: postea litteris institutus Grammaticus evasit, æqvalis Eratosthenis. Scripsit ἔμμετρα ποιήματα, Heracliadem libris XIV.

Rhinthon, Tarentinus, Comicus auctor hilarotragœdiæ sive phlyacographiæ. Figuli filius, sub Ptolemæo primo vixit. Fabulæ ejus Tragicocomicæ XXXVIII.

Rufus Ephesius Medicus qvi cum Critone sub Trajano floruit. Scripsit libros plurimos, ex qvibus sunt hi: *De ratione victus libri V. De victu navigantium. De medicamentis vulnerum. De vulneratione articulorum. De ficubus. De veteri medicina. De lacte. De vino. De melle.*

Rutilius Rufus tempore Scipionis vixit, in expeditionibus bellicis ei comes, & res tunc gestas litteris mandavit, fuitqve tunc temporis tribunus militum, ut Appianus in Romana historia testatur.

Ῥυσμός, Abderitica dialecto significat figuram. Aliis præterea vocibus non Græcis Democritus Abderites usus est, ut τροπὴν dixit situm, & διαθιγὴν ordinem.

Sabazius Bacchus dictus à clamore orgia celebrantium. Nam barbaris εὐάζειν est σαβάζειν, & εὐασμὸν appellant σαβασμόν. Etiam σάβοι loca Baccho consecrata, & Bacchi sacerdotes. Mnaseas Patarensis Sabazium ait esse Bacchi filium. (Svid. in Σάβοι.)

Sabinus Sophista qvi vixit sub Adriano Cæsare. Scripsit Introductionem & argumentum materiæ declamationum libris IV. Commentarium in Thucydidem, Acusilaum & alios. Item alias qvasdam enarrationes, (Frater ejus Sergius infra, Σέργιος.)

Sacas poëta Tragicus: & Sacæ gens Thracica. Ammonius philosophus Alexandrinus cognomento Sacas, ex Christiano factus est gentilis, ut ait Porphyrius.

Salustius

Saluſtius Sophiſta ſcripſit commentarium in Demoſthenem, Herodotum & alia.

Saluſtius Mopſeates Medicus, ſcripſit de Medicina, ſub Tiberio Imp.

Saluſtius Baſilidis Syri & Theocleæ Emeſenæ F. Athenis Alexandriam cum Iſidoro venit. Eloqventiæ præceptis ab *Eunoio* Sophiſta Emeſæ tunc verſante eruditus, publicas Demoſthenis orationes omnes edidicit, & orationes ſcripſit non inferiores illis. Noſtrum qvoqve civem (Damaſcii verba ſunt) *Marcellum* Eunoii ſodalem octo libros hiſtoriæ Thucydidis edidiciſſe ajebat, nihil tamen auditu dignum dicere potuiſſe. *Nonnum* etiam ajunt ſexies totum Demoſthenem edidiciſſe, ſed tamen ne os qvidem aperire potuiſſe ut aliqvam orationem commodam haberet. Saluſtius dicebat philoſophari hominibus non eſſe facile ſed potius impoſſibile, Heracliti more inſectator *vulgi* & deriſor ſalſus. Idem virtutem qvintam, vocabat veram *opinionem* de Diis, qvæ interdum ineſſe videtur etiam improbiſſimis. Philoſophabatur cynico more &c.

Saluſtius præfectus prætorio ſub Juliano &c.

Σαμίων ὁ δῆμος πολυγράμματος dictus ab Ariſtophane in Babyloniis, ſive qvod Samii à tyrannis ad incitas redacti, ob civium penuriam ſervis jus civitatis adſcripſerunt, ut Ariſtoteles tradit in Samiorum Rep. Vel qvod apud Samios XXIV. litteræ primum inventæ à Calliſtrato, ut Andron in tripode ait. Archinus vero Athenæi F. Archonte Euclide Athenienſibus perſvaſit, ut Jonum literis uterentur. Ariſtophanes autem Comœdiam *Babylonios* docuit per Calliſtratum annis (XX.) ante Euclidem ſub Archonte Euclee. De eo autem qvi rem iſtam Athenienſibus perſvaſit, ſcribit Theopompus. Alii cauſam afferunt, qvod Athenienſes Samios in bello captos ſtigmate noctuæ notarent, Samii vero Athenienſes ſamæna qvod eſt navigium bireme à Polycrate Samiorum tyranno primum fabricatum, ut ait *Lyſimachus* libro ſecundo Noſtorum ſive de reditu.

Sanchoniathon Tyrius, Philoſophus, qvi belli Trojani tempore vixit ſcripſitqve *de Hermetis Phyſiologia* qvæ (in lingvam Græcam) tranſlata eſt. *Antiqva Tyriorum inſtituta,* lingvâ Phœnicum. *Theologiam Ægyptiacam*, & alia.

Sandon Hellanici F. Philoſophus. Scripſit *argumenta in Orpheum*, librum unum.

Sannyrion, Athenienſis, Comicus. Ejus dramata : *γέλως*, *Δανάη*, *Ἰὼ*, *ψυχασαί*, ut Athenæus in Dipnoſophiſtis.

Sappho

Sappho Simonis filia, vel Eunomini (al. Eumeni) vel Eeigyi, vel Ecryti, vel Semi, vel Camonis, vel Etarchi, vel deniqve Scamandronymi, & Clides, matris. Lesbia, Ereso oriunda & Lyrica. Vixit Olympiade XLII. qvo tempore floruerunt Alcæus, Stesichorus, Pittacus. Fratres ejus Larychus, Charaxus, Eurygius. Nupsit Cercolæ ditissimo viro ex Andro, unda nata ipsi fuit filia Clis. Amicæ Atthis, Telesippa, Megara. Discipulæ Anagora Milesia, Gongyla Colophonia, Eunica Salaminia. Scripsit *carminum lyricorum libros IX.* & prima plectrum invenit. Scripsit & *Epigrammata, Elegias, Jambos, Monodias.*

Sappho Lesbia, Mytilenæa, psaltria de qva supra, in Phaon.

Ælius Sarapion, Rhetor, Alexandrinus. Scripsit *de vitiis declamationum.* Ἀκροάσεων sive *auscultationum libros VII. Panegyricum in Adrianum Imp. Consultationes ad Alexandrinos. Recte ne Plato Homerum è Rep. sua ablegarit*, & alia multa. Item *artem oratoriam.*

Sarapion solum fere Orpheum habebat & legebat: subinde Isidorum de qvæstionibus occurrentibus interrogans, virum summa Theologiæ scientia instructum, qvem solum familiarem norat & admittebat, nec ullum alium suarum, facultatum, duorum aut trium librorum, inter qvos erat Orphei poësis, dignum judicabat, putans se in illo perspexisse vitam illam Saturniam, Poëtarum fabulis celebratam. Nam ille qvidem poëtarum scriptis celebratus Chiron in Saturnii & Jovii regni confinio potius constitit, unde biformis esse traditur. Eodem tempore vir alius Alexandria venit, ex tota diametro, vel magis etiam, si sic dicere fas est, qvam ex diametro à Serapione distans: nam hic qvidem Saturnius aut Jovius fuit, ille vero Typhonius, & Typhone versutior bellua. Nullus enim eorum qvi nunc vivunt hominum ignorat qvo animo & qva fortuna fuerit Pamprepius.

Σαράπους. Alcæus Pittacum vocavit *σαράποδα, χειροπόδην, γάυρηκα, φύσκωνα, γάστρωνα, ζοφοδορπίδα* & *ἀγασύρτον* &c. (ex Laërtii lib. I. c. 81.)

Scindapsus, Instrumentum Musicum. De Zenone Citieo (Timon:) *ὃ δ' ἔρρει γύργαθος αὐτὸς μικρὸς ἐὼν, νοῦν δ' εἶχεν ἐλάσσονα σκινδαψοῖο. mentem habebat, minorem scindapso.*

Σκῖφη. Crantor Philosophus poëtæ cujusdam versus *σκίφης* plenos esse dixit.

Σκίρταλος. Diogenes Sinopensis, jam senex, à Scirtalo pirata captus est.

Σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν tributum duræ vatis, Sphingis, (apud Sophoclem Oedipo tyranno.)

Σκολιὰ, carmina convivalia. Σκολιῶν Μελίτου, Καρικῶν φυλημάτων. Meli-

 tus

tus iste fuit poëta Tragicus qvi Socratem accusavit, perstringitur à Comicis ut poësi frigidus, & moribus improbis præditus. Carica, carmina lyrica lugubria.

Σκολιὸν, carmen paucorum versuum. Timocreon Rhodius poëta epicus * tale scolium contra divitias scripsit, cujus initium est, ὄφελες ὦ τυφλὲ πλοῦτε, *o cæca divitiæ, utinam nec in terra nec in mari nec in continente unqvam visa fuissetis, sed in tartaro & acheronte habitaretis: vos enim omnium malorum inter homines caussa estis.* His simile est decretum à Pericle scriptum, qvo Megarenses foro, mari, continente arcebantur.

Scopas Ætolorum prætor frustratus principatu cujus maxime caussa leges scribere ausus fuerat, Alexandriam cogitabat &c.

Scopelianus Clazomenius Sophista qvi sub Nerva vixit & Smyrnæ eloqventiam docuit, auditor Nicetæ, æqvalis Apollonii Tyanensis, ad qvem etiam Epistolas Apollonius scripsit.

Σκύθης. Anacharsis fuit Scytha, sed matre Græca natus & ideo δίγλωσσος duarum peritus lingvarum, qvi Scythis leges tulit.

Scylax Caryandensis ex Caryanda Cariæ civitate prope Halicarnassum, Mathematicus & Musicus. Scripsit periplum locorum extra columnas Herculis. De Heraclide Mylassorum Rege. Terræ periodum. ἀντιγραφὴν adversus Polybii Historiam.

Scytale Epistola Laconica. Ligna erant duo polita & oblonga, qvorum alterum Lacedæmoniorum ephori retinebant, alterum tradebant duci qvem ad bellum emittebant, & qvoties ei aliqvid mandare volebant, albo loro lignum involebant & in eo mandatum scribebant, deinde lorum replicantes id tabellario tradebant asportandum. Dioscorides ἐν τοῖς περὶ νομίμων in opere de moribus & institutis refert fœneratores dividere scytalem duobus testibus præsentibus, & in utraqve ejus parte contractum scribere, & alteram quidem uni ex testibus dare, alteram sibi reservare. Utebantur scytala & alio modo, ut Aristoteles in Ithacensium Rep. scribit.

Secundus Atheniensis, Sophista (non is) qvi vocatus est Plinius. Epiurus sive clavus ligneus vocabatur, ut fabri filius, fuitqve Herodis Sophistæ magister. Scripsit *declamationes oratorias*.

Seleucus Alexandrinus, Grammaticus, cognominatus Homericus, qvi Romæ eloqventiam docuit. Scripsit commentarios in totum pæne poëtam

* infra, apud Svidam rectius, melicus,

poëtam. De synonymorum differentia. De iis quæ falso creduntur. De proverbiis apud Alexandrinos usitatis. De Diis libros centum, item alia σύμμικτα sive miscellanea.

Seleucus Emesenus Grammaticus scripsit ἁσπαλιευτικά *piscatoria versibus hexametris libros IV. In Lyricos commentarium, Parthicorum libros II.* Inveni & alium Seleucum his additum, sed qvi nullos scripserat libros.

Sellius sive Sillius qvi & Homerus dictus est, Grammaticus ante Menandrum. (Supra in Homero.)

Semus Eleus Grammaticus scripsit Eliacorum libros VIII. Periodos libris II. De Paro librum I. De Pergamo librum I. De pæanibus, in qvo opere genera musicorum recenset, avtocabalos, Ithyphallos, phallophoros &c. (Supra in Phallophori, ubi *avtocabdali* legitur, non avtocabali.)

Ælius Serenus Atheniensis Grammaticus scripsit Epitomen operis Philonis de urbibus & qvinam in singulis clari fuerint, libros III. Epitomen commentariorum Philoxeni in Homerum.

Sergius Zeugmatensis, Aphthonii F. à causidicis qvi præfecti fuerunt genus ducens, præfectus & ipse prætorii & consularis & patricius. Scripsit Epitaphium in Sophistam Sabinum, fratrem suum, item alium librum pro causidicis adversus Aristidem.

Σεσιλλίσθαι, falso se jactare, dictum ab Æschine Selli F. qvi pauper divitem se falso jactabat. Etiam σίλλους gloriosos vocant, & gloriari σιλλίζειν.

Severianus Damascenus unus ex primarii generis viris, Auxentii Callinici F. ortus ex Romanis qvi Alexandriam incoluere. Poëtica, Oratoria & juris civilis Romani peritia instructus, etiam in Philosophia instituendum se Proclo dare volebat, ni Pater, qvi patronum caussarum malebat, id prohibuisset. Sed patre defuncto Athenas, ubi Proclus erat, profectus somniavit montis cacumini tanqvam vehiculo se insidere, & montem ipsum aurigæ instar agitare. Hinc fato & voluntate ad Remp. accedere & magistratum gerere qvam Philosophiam beatumqve otium sectari maluit. Cum postea in odium incidisset Ardaburii, magni illius Asparis F. multa ab illo passus est sanctissimus & supra modum religionis Græcæ cultor. Isocrateas etiam orationes prolixiores & de Rep. agentes mihi enarravit, non artificioso illo & Sophistico sed prudenti & philosophico more.

Idem Julianum, fratrem meum * natu minorem sic ad eloqventiæ studium inflammavit, ut eum & poëtas & celebres oratores ediscere juberet. Et alios qvidem Poëtas utcumqve probabat, at Callimachum in manus sumens, Afrum hunc poëtam nunqvam non derisit. Qvin lectione ejus adeo offendebatur, interdum ut librum ejus conspueret. Huic Zeno Imp. proximam à se dignitatem pollicitus est si Christianus fieri vellet: & ipse nobis Epistolam pollicitationes illas continentem, sed nihil apud se proficientem recitavit. Arcadium etiam Larissæum per Epistolam objurgavit. Nam Severianus in Epistolis scribendis acer & cordatus erat.

Severus Σεβῆρος Sophista Romanus sub Anthemio Imp. fuit, Alexandriam vero profectus in otio philosophico vitam transegit, variorum librorum copia abunde instructus. Viros autem doctrina præstantes, si qvisqvam alius, ad se facile pertrahere noverat.

Severus (Imperator) nec humanarum nec divinarum rerum qvicqvam impervestigatum ut relinqveret, vel occultissima perscrutatus est. Et ideo libros omnes, qvi aliqvid arcani habebant, & qvoscunqve reperire potuit, ex omnibus adytis sustulit, & in Alexandri monumento conclusit, ut nec illius corpus qvisqvam amplius cerneret, nec res in illis scriptas legeret.

Severus Σευῆρος. Hic post infelicem illum Eutychem extitit, & cum Antiochiæ thronum malis artibus occupasset, Manentis & Apollinaris & Eutychis hæresin stabilire conabatur. Ex Ecclesia itaqve pulsus in Alexandrinos populum levem, turbinis & procellæ instar incidit. Cum autem hic qvoqve alia procella ipsi & populo reflasset, omnia confudit & perturbavit. Julianus enim qvidam Halicarnassensis Asiæ Episcopus eos dissipavit. Confer supra, in Juliano.

Sextus Chæronensis, Plutarchi sororis filius, Philosophus qvi fuit M. Antonini Cæsaris temporibus, Herodoti Philadelphæi discipulus sectæqve Pyrrhoniæ addictus. Hic apud Imperatorem in tanto honore erat, ut una cum eo jus diceret. Scripsit *Ethica*, itemqve *sceptica libro* X. Post Commodi mortem qvidam se Sextum dicere ausus est, facultatesqve & dignitatem ejus sibi vindicare, qvi à multis sæpe interrogatus scite respondit. Sed cum Pertinax nonnulla ad eruditionem Græcam, cujus ille rudis erat, pertinentia ex eo qværeret, longe à scopo aberravit, cum qvid diceretur ne intelligere qvidem posset. Adeo natura qvidem vultum ei similem habebat, cæterisqve in rebus arte eum

* Damascii verba sunt.

eum referebat, doctrinâ vero eâdem excultus non erat.

Sextus Afer, Philosophus scripsit *Sceptica* sive *Pyrrhonia libris X.*

Sibylla Delphica: qvam etiam *Dianam* appellarunt. Vixit ante bellum Trojanum: scripsit oracula versibus.

Sibyllæ Chaldææ pater Berosus, mater Erymanthe.

Sibylla Apollinis & Lamiæ F. vel Aristocratis & Hydoles, vel Crinagoræ, vel, ut Hermippus, Theodori, Erythræa nata in loco Erythrarum qvi vocabatur Batti, nunc conditâ illic urbe, Erythræ. Qvidam Siculam tradunt, alii Sardianam, Gergethiam, Rhodiam, Libyssam, Lucanam, vel Samiam deniqve. Fuit post captam urbem Trojam annis CCCCLXXXIII. Conscripsit libros istos: *περὶ παλμῶν, de palpitationibus. μέλη carmina. χρησμοὺς, oracula.* Eadem etiam prima triqvetrum genus lyræ fertur invenisse.

Sibylla Helissa, scripsit versibus vaticinia & oracula.

Sibylla Colophonia qvæ vocata fuit *Lampusa*, à Calchante oriunda. Ipsa qvoqve scripsit vaticinia & oracula versibus, & alia.

Sibylla Thessala, dicta etiam *Manto*, qvæ à Tiresia genus duxit.

Sibylla Phrygia, à qvibusdam vocata *Sarbis*, ab aliis *Cassandra*, ab aliis *Taraxandra*, & ipsa scripsit oracula.

Sibylla Cumana & Sibylla Thesprotica. Et hæ oracula scripserunt.

Sibylla Chaldæa, sive Hebræa aut Persica, proprio nomine *Sambethe*, à beatissimo Noë genus ducens. Hæc prædixit ea qvæ Alexandro Macedoni contigisse dicuntur, cujus meminit Nicanor, qvi vitam Alexandri scripsit. Eadem de Domino CHristo ejusqve adventu, Numinis instinctu plurima prædixit. Cum hac & reliqvæ Sibyllæ consentiunt, nisi qvod hujus sunt XXIV. libri, de qvavis gente & regione prædictiones continentes. Qvod autem versus ejus imperfecti & luxati inveniantur, non est ipsius vatis culpa, sed scribarum, qvi vel orationis celeritatem scribendo asseqvi non potuerunt, vel etiam indocti & Grammatices imperiti fuerunt. Cum afflatu enim & eorum qvæ dicta erant memoria simul desinebat. Et hæc causa est qvare & versus imperfecti reperiantur, & sententia claudicans, sive sapientissimo DEI consilio hoc factum fuerit, ne à multis iisqve indignis oracula ejus cognoscerentur: sive longum tempus, uti multorum aliorum, ita etiam hujus rei causa fuerit. Præterea & obscuritas eorum, qvæ à Sibylla dicebantur, & crebra librorum ejus descriptio, nihil mirum est si & sensus & metri confusionem pepererint.

Sibyllæ diversis & locis & temporibus fuerunt decem. Prima, Chaldæa, qvæ & Persica, proprio nomine *Sambethe* dicta. Secunda Libyca. Tertia Delphica, Delphis nata. Qvarta Italica, qvæ in Italiæ urbe Cimmeria (nata est.) Qvinta Erythræa, qvæ ante bellum Trojanum vaticinata fuit. Sexta Samia, proprio nomine *Phyto* dicta, de qva scripsit Eratosthenes. Septima Cumana, qvæ & *Amalthea*, & *Hierophile* dicta fuit. Octava Hellespontia, nata in vico Marmisso, prope oppidulum Gergithium (qvæ loca olim finibus regionis Trojanæ comprehensa fuerunt) temporibus Solonis & Cyri. Nona, Phrygia. Decima Tiburtia, Albunæa dicta. Ajunt autem Sibyllam Cumanam novem oraculorũ suorum libros attulisse ad Tarqvinium Priscum, tunc Romanorum Regem: qvos cum ille repudiasset, duos ex illis cremasse.

Sibylla vox est Romana, qvam si interpreteris, vatem significat. *Sibyllæ* igitur, ut multi scripserunt, diversis locis & temporibus decem fuerunt. Σιβυλλιᾷ, oraculorum amore & desiderio tenetur &c.

Σιβύρτιος sive Σιβύρτιος Theodectæ Phaselitæ lector & servus, qvi primus è servis, artem oratoriam professus est. Scripsit *artem Rhetoricam.*

Σιδηρείαν ψυχήν. Glaucus qvidam Samius ferruminationem primus invenit. Et proverbium, Glauci ars, de iis qvæ facile conficiuntur.

Silvanus Philosophus, qvi cætera qvidam probus erat & sanctus, sed moribus simplex & apertus.

Σιλλαίνει, labiis distortis aliqvem deridet, inter deridendum oculos movet. Σίλλος enim est mimus, vel salsum dictum & derisio. Et qvi sillos scribit, dicitur sillographus, qvalis fuit Timon Philiasius, philosophus Pyrrhonius.

Simmias Rhodius, Grammaticus. Scripsit *glossarum libros III. Variorum poëmatum libros IV.* Ab initio fuit Samius, * postea vero cum coloni in Insulam Amorgum mitterentur, & ipse Coloniæ illius dux à Samiis eo missus fuit. Tres autem urbes in Amorgo condidit, Minoam, Ægialum & Arcesimen. Vixit annos 406. post bellum Trojanum. Secundum qvosdam primus *jambos* scripsit, & diversa alia. Item *Origines Samiorum.*

Simmias Thebanus Philosophus, discipulus Socratis. Scripsit *de sapientia,*

l

* hæc non ad Simmiam sed ad Simonidem Jambographum antiqvissimum Amorginum spectant. Confer Allatium de Simeonibus p. 206. seq.

de amicitia, de veritate, de musica, de eo quod optandum est & fugiendum. De cura animæ, item alia philosophica.

Simocattes, cognomen Theophylacti Simocattæ.

Simonides, Leoprepis F. Julietes ex Julide Cei insulæ civitate, Lyricus Stesichoro posterior, & cognominatus *Melicertes* propter svavitatem. Hic artem memoriæ invenit, itemqve litteras longas & duplices & tertium sonum lyræ. Vixit Olympiade LV. qvamvis alii eum ad Olymp. LXII. referant. Vitam extendit usqve ad Olymp. LXXVIII. annumqve ætatis LXXXIX. attigit. Dorica dialecto *regnum Cambysis & Darii* descripsit. Item *prælium navale Xerxis*, & *prælium navale ad Artemisium*, versibus elegiacis. *Prælium* item *ad Salamina* versibus melicis. Ad hæc scripsit *threnos, encomia, epigrammata, paanes, tragœdias*, & alia. Hic Simonides, si qvis alius, memoria pollebat: ei vero similis erat Apollonius, qvi ut plurimum qvidem silebat multa vero mente versabat: & cum centesimum ætatis annum ageret, memoriæ firmitate ipsum Simonidem superabat. Idem etiam *hymnum in Memoriam* canebat, in qvo dicit omnia à tempore consumi, ipsum vero tempus beneficio memoriæ expers senii & immortale esse. Hic primus carmen mercede scripsisse dicitur. Habebat enim duas arcas, unam gratiarum, vacuam: alteram (mercedis) plenam. &c. Ejus dictum: ἀνάγκη ὐδὲ Θεοὶ μάχονται. &c.

Simonides Cejus prioris ex filia nepos, cognomine Melicertes, vixit ante bellum Peloponnesiacum. Scripsit *Genealogiam libros III. Inventionum libros III.*

Simonides Magnesius, Sipyli F. poëta epicus, qvi vixit temporibus Antiochi Magni. Scripsit hujus res gestas, pugnamqve cum Galatis, in qva eqvitatus ejus per elephantos profligatus fuit.

Simonides Carystius vel Eretriensis, poëta epicus, scripsit Græcorum conventum in Aulidem. Trimetrorum libros II. De Iphigenia unum.

Simonides. Hic Imperatoris Joviani temporibus vixit, & philosophus clarissimus fuit.

Simonides, Crinei F. Amorginus, Jamborum scriptor, scripsit elegiarum libros II. item jambos. Vixit autem ipse annis 490. post bellum Trojanum. Secundum qvosdam hic primus Jambos scripsit.

Simon Sophista qvi publicam pecuniam intervertebat. Simon & Theorus & Cleonymus perjuri. Aristoph.

Simplicius Philosophus.

Siricius

Siricius Neapoli urbe Palæstinæ oriundus, Sophista, discipulus Andromachi, qvi per aliqvod tempus Athenis docuit; scripsit *progymnasmata*, & *declamationes*.

Sisinnius Novatianorum Episcopus &c. (ex Socratis VI. 22. Hist.)

Σμηνίδης. In tabellis nomina eorum qvi in jus citabantur, inscribi solebant, *Aspasia & dominus*, id est maritus ejus.

Socrates Sophronisci statuarii & Phœnaretes obstetricis F. primum statuarius fuit, ajunt enim Gratias vestitas, Athenis ejus fuisse opus. Deinde philosophatus est audito Anaxagora Clazomenio, postea Damone, hinc Archelao. Aristoxenus ait primum audivisse Archelaum &c. Ingressus virilem ætatem, ad Amphipolin & Posidæam militavit & ad Delium. Duas habuit uxores, Xanthippen è qva Lamprocles natus est, & Myrtonem Aristidis *Justi filiam ex* qva Sophroniscus & Menedemus sive Menexenus. Vixit tempore belli Peloponnesiaci, & qvidem natus Olympiade LXXVII. Vixit annos LXXX. obiitqve imprudentia vel potius amentia Atheniensium, coactus bibere cicutam: nullo alio scripto relicto, qvam ut qvidam volunt *hymno in Apollinem & Dianam*, & *Æsopea fabula* versibus scripta. Philosophos effecit *Platonem*, qvi relicto Lyceo traduxit scholam in suburbium qvod Academia vocatur (ejusqve sectatores Academici dicti usqve ad Aristotelem: Is enim in qvodam horto ante urbem sito ludum literarium aperuit, & ἐκ τ̃ κατ' αὐτὸν περιπάτε à peripato sive loco deambulationis, qvi in illo horto erat, suos discipulos vocavit Peripateticos) *Aristippum* item Cyrenæum auctorem scholæ sectæqve Cyrenaicæ, *Phædonem* Eleum à qvo secta Eliaca postea à Menedemo, Eretriæ docente, dicta Eretrica. Ex hac Pyrrho prodiit. *Antisthenem* qvi Cynicam sectam condidit, *Euclidem* Megarensem à qvo Megarica, qvæ eadem à Clinomacho Euclidis discipulo dicta Dialectica. *Xenophontem* Grylli F. *Æschinem*, *Lysaniam* Sphettium, *Cebetem* Thebanum, *Glaucum* Atheniensem, *Brysonem* Heracleotam qvi contentiosam Dialectiam introduxit una cum Euclide, Clinomachus auxit: cumqve multos sectatores habuisset, desiit in Zenone Citieo, qvi Stoicam scholā instituit, vixitqve Olympiade CXXV. Alii Brysonem non Socratis sed Euclidis auditorem scribunt fuisse. Brysonem audivit Pyrrho, à qvo Pyrrhonii. Præterea discipulos habuit Socrates *Alcibiadem*, *Critobulum*, *Xenomedem*, *Apollodorum*, *Critiam*, Athenienses: tum *Critonem*, *Simonem*, *Eumarem* Philiasium,

Simmiam

Simmiam Thebanum, *Terpsionem* Megaricum, *Evenum*, *Cherephontem*. *Theodorus* etiam cognomento Atheus Socratem audivit, docensqve omnia esse indifferentia, sectam Theodoream instituit. Eam philosophiæ partem qvæ est de moribus & virtutibus, precipue coluit Socrates, & jam senex cithara ludere didicit apud Cononem, & derisus à qvibusdam dixit illud Solonis: ὀψιμαθὴς μᾶλλον ἢ ἀμαθής, *præstat sero qvàm nunqvam discere*. Hic dæmonium qvoddam secum familiariter colloqvi dicebat. Primus Aristophanes Nubibus scriptis ipsum perstrinxit ut corrumpentem juvenes, & Atheum ipsum vocavit qvod per canem & platanum juraret. Postea Anytus & Melitus eum accusarunt & reum peregere. In æstimatione vero pœnæ Socrates se meruisse dixit ut victus in prytaneo publice sibi præberetur. Illi vero capitis eum condemnarunt. In vinculis diu fuit, donec navis sacra θεωρὶς Delo rediret. Critone svadente fugam, noluit fugere, dixitqve leges non oportere violari. Hausta hinc cicuta voti recordatus, immolate, inqvit, Æsculapio. Qvidam Cyrsas nomine, genere Chius Athenas venit cum Socrate conversaturus, cui dormienti juxta sepulchrum Socratis, in somnis ille visus est & cum eo collocutus. Socrates ab Aristophane Melius vocatur, id est atheus, qvia Diagoras Melius infamis erat ut Deorum osor & hostis. Diagoras ille initio pius erat, postea deposito fraudatus, ad impietatem prolapsus est & DEos esse negavit. Qvare Athenienses indignati Melum malis affecerunt. Fuit & Aristagoras Melius poëta dithyrambicus, qvi qvod mysteria Eleusinia evulgasset, valde impius judicatus est. Ab illo tempore Comici Melios ut impios perstrinxere.

Solon Execestidæ F. Atheniensis, philosophus, legislator & demagogus qvi vixit Olympiade XLVII. vel LVI. Insidiis petitus à Pisistrato tyranno in Ciliciam secessit, & urbem condidit qvam de suo nomine Solos vocavit. Alii Solos etiam in Cypro nomen ab illo accepisse ajunt, & ipsum in Cypro decessisse. Scripsit *leges* Atheniensibus, qvas vocant *axonas* qvod in axibus ligneis essent scriptæ. Item poëma elegiacum qvod *Salamis* inscribitur. *Præcepta morum* itidem versibus elegiacis & alia. Fuit unus illorum qvi VII. Sapientes dicuntur. Ejus est *Ne qvid nimis*, & *Nosce teipsum*. Precibus amicorum ære oppressorum victus, tabulas veterum debitorum abolevit. Ejus consilium & astus adversus Cirrhæos (ex Pausaniæ Phocicis p. 684.)

Sopater Apameensis Sophista & Philosophus, discipulus Jamblichi interfe-

terfectus à Constantino, fidem facturo omnibus se non amplius religioni gentilium addictum esse, ante enim familiariter eo usus fuerat. Scripsit *de providentia* itemqve *de iis qvi immerito sunt felices vel infelices.* Constantinus Sopatrum dum interemit, non recte fecit, nemo enim coactus fit bonus sed ex amore.

Sopater Comicus. Ex fabulis ejus sunt ἱπποόλυτος, Φυσιολόγος, Σοφία ἢ Κνιδία, Νεκύια, πύλαι, ὀρέστης, Φακῆ, ut Athenæus in Dipnosophistis.

Sopater Parodus (qvem à Comico male distinguit Svidas) cujus drama Βακχὶς Athenæo memoratur.

Sopater Apameensis vel potius Alexandrinus, Sophista. Scripsit plurimorum librorum epitomas. Qvidam etiam ἐκλογὰς τῶν ἱστοριῶν excerpta historica (de qvibus Photius Cod. 161.) hujus esse ajunt.

Sophilus Sicyonius aut Thebanus, Comicus mediæ Comœdiæ. Ejus fabulæ sunt Κιθαρῳδὸς, Φύλαρχος, Τυνδάρεως ἢ Λήδα, & Δηλία ut ait Athenæus: item χοιρίδιον, παρακαταθήκη.

Sophistas vocabant omnes qvotqvot litteris eruditi erant: etiam σοφίαν Musicam, & Sophistas Musices peritos; etiam tibicines. Plato Comicus in Sophistis Bacchylidem poëtam, Opuntium Sophistam appellat. Aristophanes hoc nomen tribuit artis cujuscunqve peritis. Deinde Sophista est ille qvi ex falsa ostentatione sapientiæ qvæstum facere novit.

Sophocles Sophili Colonæi F. Atheniensis, Tragicus natus Olympiade LXXIII. ita ut annis XVII. Socrate antiqvior sit. Hic primus tribus histrionibus usus est & tritagonista sive tertiarum partium actore. Primus etiam chorum qvindecim juvenum introduxit, cum antea duodecim tantum essent. Idem dictus apis, propter orationis svavitatem, primus etiam singulis fabulis certare cœpit, non tetralogia. Scripsit elegiam & pæanas & orationem de choro de qvo cum Thespide & Chœrilo contendebat. Filii ejus fuere Jophon, Leosthenes, Ariston, Stephanus, Meneclides. Obiit post Euripidem cum esset annorum XC. Docuit fabulas CXXIII. vel etiam multo plures, ut tradunt alii. Vicit vicies qvater.

Sophocles Aristonis F. senioris Sophoclis nepos, Atheniensis, Tragicus qvi docuit dramata XL, vel ut alii, XI. Vicit septies. Idem & elegias scripsit. Apollonius (Tyaneus) castitate Sophoclem superavit

ravit, qvi senex demum amores tanqvam furiosum & sævum dominum effugisse se dicebat. Apollonium libidinis ne Euphrates qvidem arguit, qvamvis falsas litteras adversus eum commentus sit, inimicus illi qvod Euphratem pecuniæ causa facientem omnia deridens monuisset ne pergeret σοφίαν καπηλεύειν, cauponari sapientiam.

Sophocles Atheniensis Tragicus & Lyricus, ab antiqvo illo Sophocle genus ducens. Vixit post plejadem Tragicorum. Fabulæ ejus sunt qvindecim.

Σοφὸς incantator, incantationum peritus. Psalm. LVIII. 5.

Oraculum: Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης,
Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Soranus Menandri & Phœbes F. Ephesius Medicus, qvi Alexandriæ commoratus est & Romæ artem Medicam exercuit sub Trajano & Adriano Impp. librosqve plurimos & pulcherrimos composuit.

Soranus Ephesius Medicus junior, qvi scripsit *de morbis muliebribus libros IV, Medicorum vitas & sectas & opera libris X*, & alia diversa. Asclepiodotus philosophus, artis Medicæ peritus nullum recentiorum medicorum magni faciebat præter Jacobum: ex antiqvioribus vero post Hippocratem, Soranum Cilicem cognomento Mallotem.

Σωσάννα. Contra Sextum Africanum scripsit Origenes, ejusqve argumenta refutavit, qvibus librum Susannæ impugnavit.

Sosibius Laco Grammaticus, unus eorum qvi Λυτικοὶ * vocantur. (Scripsit varia) in qvibus & hoc tradit, esse qvoddam comœdiæ genus qvod Dicelistarum & Mimelorum Δικηλιστῶν καὶ Μιμηλῶν proprium sit. De Mimis antiqvis in Laconia, περὶ τῶν Μιμηλῶν ἐν Λακωνικῇ ἱστορουμένων παλαιῶν, & alia.

Sosiphanes Sosiclis F. Tragicus, docuit fabulas LXXIII. vicit septies. Est & ipse ex septem illis qvi Plejas sunt appellati. Vixit sub extrema tempora Philippi vel Alexandri Macedonis. Obiit Olympiade CXI. vel CXIV.

Sositheus Syracusanus aut Atheniensis, vel potius Alexandrinus ex Alexandria Troica, unus ex plejade, æmulus Homeri Tragici, filii Myrus Byzantinæ qvi floruit Olympiade CLXIV. Scripsit poëmata, & alia prosa oratione.

Sotadas Byzantinus Philosophus, ut tradit Aristocles libro VI. de philosophia.

Sotades Atheniensis, Comicus mediæ Comœdiæ.

* qvi difficiles qvæstiones propositas dissolvunt.

Sotades Cretensis, Maronita, δαιμονισθεὶς à dæmonio vexatus, Jamborum scriptor. Scripsit φλύακας ἤγουν sive κιναίδους Jonica lingva, unde ἰωνικοὶ λόγοι appellabantur. Hoc poëmatis genere usi sunt etiam Alexander Ætolus, Pyrrhus Milesius, Theodoras, Timocharidas & Xenarchus. Sunt ejus carmina plurima, veluti *ad inferos descensus. Priapus. In Belostichen. Amazon* & alia. Item ἐγκλειόμενον & περιλυπούμενον ut ait Athenæus in Dipnosophistis.

Sotades Atheniensis, Philosophus qvi *librum de Mysteriis* scripsit.

Sophron Syracusanus, Agathoclis & Damnasyllidis F. qvi vixit temporibus Xerxis & Euripidis. Scripsit mimos viriles & mimos muliebres oratione soluta & dialecto Dorica, qvos Platonem Philosophum semper lectitasse ferunt, adeo ut interdum etiam iis indormiret.

Sophron Comicus (male tanqvam diversum à priore Svidas *commemorat*) Ex hujus dramatibus παρθένοι, teste Athenæo in *Dipnosophistis*.

Soterichus, Asites, Heroicus poëta qvi fuit sub Diocletiano. Scripsit encomium Diocletiani: Bassarica sive Bacchica libris qvatuor. De Panthea Babylonia. De Ariadne. Vitam Apollonii Tyanei. Pythonem sive Alexandriacum. Est autem Alexandri Macedonis historia qvum Thebas cepit. Item alia.

Soteridas Grammaticus, maritus Pamphilæ (Supra in Pamphila, Socratidas) cui etiam historias attribuit. Scripsit orthographiam. Qvæstiones Homericas. Commentarium in Menandrum. De metris. De Comœdia. In Euripidem.

Soteridas Epidaurius, pater Pamphilæ, cui libros tres commentariorum inscripsit, ut ait Dionysius libro XXX. Historiæ Musicæ.

Speusippus Eurymedontis F. Platonis ex sorore Potone nepos, auditor & in Academia successor. Vixit Olympiade CVIII. Scripsit plurima præcipue philosophica. Fuit ingenio austero, maximeqve iracundo.

Σφαῖρα. Pila lusit Aristonicus Carystius, Alexandri Regis in ludo pilæ collusor. Pilæ inventionem Anagallis, Corcyræa, Grammatica, Nausicaæ Alcinoi filiæ attribuit.

Σφυράδες. Carcinus poëta fuit, cujus filias parvæ staturæ Aristophanes perstringit, ut ὀρτύγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὀρχηστάς, ναννοφυεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανοδίφας. Xenocles Carcini filius multas easqve insolitas machinas ad percellendos spectatores in fabulis suis introduxisse dicitur, qvem Plato ideo δωδεκαμήχανον appellat. Deos enim ascendentes & descendentes imitabatur.

Spintha-

Spintharus Heracleotes, poeta Tragicus, cujus fabulæ sunt πυρικαιόμενος Ἡρακλῆς, Σεμέλη κεραυνουμένη. Hic ut barbarus & Phryx à Comicis perstringitur.

Spittalus Medicus apud Athenienses. Aristophanes: ἄπελθε πρὸς τὸν Σπιτάλον. *Abi ad Spitalum. Tu vero guttam pacis unam instilla mihi* in calamum istum æreum aut argenteum, qvales habent medici.

Spyridon Trimithuntis in Cypro civitatis Episcopus, multa mira fecit & Concilio Nicæno interfuit. (confer Socratem lib. 1. Hist. c. 12.)

Στάσιμον, genus carminis qvod saltatores stantes canebant.

Σταυρὸς. In septentrionali parte fori collocata est crux, instar illius qvam Constantinus Magnus in cœlo vidit, auro obducta, habensqve in apicibus rotunda mala. Ibidem filiorum ejus statuæ auratæ conspiciebantur. Sub Theodosio magno Imp. cum Gentilium templa everterentur, in Serapidis templo inventæ sunt hieroglyphicæ literæ, crucis figuram habentes. Qvas cum illi qvi ex Gentilibus Christiani facti fuerant, conspexissent, dixerunt Crucem apud litterarum hieroglyphicarum peritos significare vitam futuram.

Stesichorus Euphorbi vel Euphemi, vel Euclidis, vel Hyetis vel Hesiodi F. ex Himera urbe Siciliæ, Himeræus. Alii Matauria Italiæ civitate ortum tradunt. Alii Pallantio Arcadiæ urbe profugum, Catanem migrasse ibiqve obiisse & sepultum ante portã qvæ ab eo Stesichorea dicta fuerit. Junior Alcmane Lyrico, natus est Olympiade XXXVII. Obiit Olympiade LVI. Fratrem habuit Mamertinum Geometriæ peritum, & Helianactem legislatorem. Fuit autem Lyricus, ejusqve *poëmata* Doricâ dialecto scripta sunt *libris XXVI*. Dicitur scripta *vituperatione Helenæ* visum amisisse, deinde in somnis monitus, propter *palinodiam* visum recepisse. Cum primum Tisias vocaretur, accepit nomen Stesichori διὰ τὸ στῆσαι χορόν, qvod primus chorum instituerit cum cantu citharæ conjunctum.

Stilpo Megarensis, Philosophus qvi fuit sub Ptolemæo primo, discipulus Pasiclis Thebani, qvi audierat fratrem Cratetem & Dioclidem Megarensem, is vero Euclidem, discipulum Platonis. Præfuit Megaricæ scholæ, & dialogos scripsit non pauciores viginti.

Στοὰ porticus in qva Stoici Στωϊκοὶ qvi antea Zenonii, Athenis docebant. Hæc appellabatur antea πεισιανάκτειος, deinde à Polygnoti pictura dicta est ποικίλη. In illa inambulans Zeno Citicus disserebat. Sub XXX. tyrannis autem mille qvadringenti cives ibi interfecti sunt.

Strabo Amasenus, Philosophus & Geographus. (infra, Strato.)

Strato Comicus mediæ Comœdiæ. Ex ejus fabulis erat Φοῖνιξ.

Strato Lampsacenus Philosophus, Theophrasti discipulus & successor, filius Arcesilai vel Arcesii, cognomine Physicus qvod præ cæteris omnibus physicæ contemplationi deditus esset. Magister Ptolemæi Philadelphi, multos libros scripsit.

Strato Amasenus Philosophus qvi vixit sub Tiberio Cæsare. Scripsit Geographiæ libros VII. (Imo Strabo, libros XVII.)

Strattis Atheniensis Tragicus. Ejus fabulæ sunt: Ἀνθρωπορέστης, Ἀταλάντη, Ἀγαθοὶ sive Ἀργυρίου ἀφανισμὸς, Ἰφιγέρων, Καλλιππίδης, Κινησίας, Λιμνομέδων, Μακεδόνες, Μήδεια, Τρωΐλος, Φοίνισσαι, Φιλοκτήτης, Χρύσιππος, Παυσανίας, Ψυχασταί, ut testis Athenæus in Dipnosophistis.

Studius dynasta qvi celeberrimum illud monasterium (*CPoli*) *condidit*. Fuit olim Ecclesia Catholicorum, postea mutatum est in monasterium. Idem Studius Princeps ædem Archangeli Michaelis Nacoliæ condidit, in qvem & versus heroici feruntur:

Στούδιος ἀγλαὸν οἶκον ἐδείματο, καρπαλίμως δὲ
ὧν καμὼν, εὕρετο μισθὸν, ἑλὼν ὑπατηΐδα ῥάβδον.

Svetonius (Σουητόνιος) dictus Tranqvillus Grammaticus Romanus.

Superianus Sophista genere Isaurus, Lacharis discipulus, ὀψιμαθὴς qvi annos amplius triginta natus demum cœpit Oratorum libros legere & ad disciplinas liberales animum adjicere, tamen labore improbo & flagris etiam qvibus se ipse in balneis concidit, ea edidicit qvæ à pueris magistri exigunt. Itaqve in celebri Athenarum urbe evasit Sophista, Lachare gloria non multo inferior. Nam scio & Lacharem Sophistam factum diligentia magis qvam ingenio. Ejus enim Orationes legi, eqvibus valde accuratus mihi sed ingenio tardiore visus est. Effigies qvoqve ejus referebat virum ad studia qvidem tardiorem, sed vultu pulchro & tali qvi virtutem polliceretur, & dignus erat qvi Philosophus potius qvam Sophista vocetur. Nam alioqvi Lachares vir fuit Deo charus, qvi visum amissum etiam illius beneficio recepit.

Sybaritica apophthegmata, apud Epicharmum. Sybariticæ fabulæ, id est Æsopicæ. Et proverbium: Sybarita per plateam, in eos qvi superbo gradu incedunt. Sybaritæ luxuriosi, præcipue ille Mindyrides &c.

Συγχρωτίζεσθαι. Zenoni Citieo oraculum consulenti, qvo pacto beatam vitam

vitam degere posset, Deus respondit, εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς, *si familiariter cum mortuis versaretur*, id est cum scriptis & libris antiqvorum.

Symeon, mirabilis ille vir. De hoc cum Ægyptii Monachi audivissent eum in columna stare, rem insolitam damnantes (ipse enim primus hoc fecerat) eum ex cœtu suo excluserunt. Postea vero, cognita viri illius vita & animi modestia, rursus eum in cœtum suum receperunt. Ad hunc Marcianus Imp. hominis privati habitu clam venit.

Συν δὲ θεοὶ μάκαρες: Hoc Rhapsodi accinere solebant, ut citharœdi: ἀλλ' ἄναξ χαῖρε. Hæc enim epiphonemata apud veteres poëtas obvia.

Synesius, Pentapoli Thebaidis, qvæ in Libya sita est, oriundus Philosophus, Episcopus Ptolemaidis, ex ordine Sacerdotali. Scripsit libros diversos & Grammaticos & Philosophicos, itemq; orationes de regno, & orationes panegyricas & generis demonstrativi. Item encomium calvitiei, & orationem admirabilem de Providentia, genere dicendi Græcanico: aliosqve plurimos & diversos libellos, & præterea Epistolas, qvæ apud omnes in magno pretio habentur.

Συνταχτήριος. Origenes appellatus fuit, qvod multos libros conscripsisset.

Σύρα Syra * apud Romanos divina Epistola.

Syrianus Alexandrinus Philosophus, qvi Atheniensi Scholæ & Diatribæ præfuit: magister Procli, qvi fuit ipsius successor. Scripsit in totum Homerum commentarium libris VII. In Remp. Platonis libros IV. In Orphei Theologiam libros II. In Proclum εἰς τὰ πρόκλου περὶ τῶν παρ' ὁμήρῳ θεῶν, de Diis Homericis. Consensum Orphei, Pythagoræ & Platonis. De oraculis libros X. & alias qvasdam enarrationes. Isidorus Philosophus, ut Damascius ait, omnia veterum scripta accuratissime examinare non desinebat: sed post Platonem, Jamblicho & Jamblichi amicis ac comitibus operam maxime dabat: qvorum optimum esse affirmabat civem suum Syrianum, Procli magistrum. Neminem vero, qvod qvidem ad veræ scientiæ collectionem attineat, contemnendum esse censebat.

Τάβλα

* Videtur Svidas male scripsisse Σύρα pro Σάκρα, Sacra.

Τέβλα nomen lusus, qvem Palamedes magna sapientia invenit ut exercitus Græcorum haberet qvo tempus falleret. In hoc lusu tabula est mundus terrestris. Duodecim κάσοι sive scripta, circulus Zodiacus. Fritillus & in eo septem tesseræ, septem stellæ planetarum. Turricula vero, altitudo cœli ex qvo multa bona & mala omnibus pendentur.

Τὰ δ' ἐκ τρίποδος. Ex tripode dicta, de rebus verissimis. Cum Aristoclea, Pythia rem habuisse frater dicitur, & oracula, qvæ Apollo per eam edidisset, annotasse. De Apollonio Tyaneo Philostratus: Non erat prolixus in dicendo, neqve ironice loqventem qvisqvam audiverit, neqve coram auditoribus se jactantem, sed tanqvam ex tripode, *novi* ajebat, & *videtur mihi*.

Τὰ ἐκ τρίποδος. Apollo vaticinans utitur tripode, propter tria rerum tempora. Homerus: *ὃς γ' ᾔδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα qvi novit & præsentia, & futura & præterita.* Apollini tripus aureus cessit, à piscatoribus oblatus primum VII. Sapientibus: sed cum hi illum repudiarent, datus fuit Apollini velut sapientissimo, qui dare oraculum jusserat.

Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν σκώμματα. Athenis in festo Choum, qvi comessatum ibant, plaustris vecti obvios dicteriis & conviciis insectabantur. Idem in Lenæis postea faciebant. Mulieres Atheniensium plaustro vectæ qvum Eleusinem ibant ad magna mysteria, in via se mutuis conviciis insectabantur. Alexandrini olim animarum lustrationem faciebant. Certis enim diebus homines curribus vecti, qvibus hoc ipsum munus mandatum erat, per totam urbem ibant, & stantes ubi vellent & ad domum subsistentes, ubicunqve placuisset, de plaustro loqvebantur, non falsa convitia jactantes, sed vera crimina celebrantes &c.

Τὰ ἐπὶ κοσκίνου, *ad cribrum dicta*, De illis qvi per cribrum & tripodem ut laurum vaticinantur.

Τὰ Ναννάκου, supra, Nannacus.

Ταυ]άλυ, supra, Isæus. Τὰ Σαμίων. Supra, Σαμίων.

Tatianus. Hic sub Juliano parabate, martyrio obiit. (una cum Theodulo, ut narrat Svid. in Ἀμάχιος.)

Ταυροφάγος Bacchus, qvod illis qvi dithyrambo vicerant, bos præmio daretur. Alii Aristarchum falli dicunt, putantem taurum illis fuisse præmium. Aristophanes Cratinum dixit ταυροφάγον, vel ut crudivorum,

vorum, vel ut vini amantem adeoqve Bacchum, vel qvod mater Cratini sacris Bacchi *μοσχοφάγε* esset initiatus &c.

Taurus Berytius, Philosophus Platonicus qvi fuit sub Antonino Pio. Scripsit *de differentia dogmatum Platonis & Aristotelis. De corporibus & incorporeis rebus*, & alia plurima.

Telavges (genitivo *τηλαύγυς*) Samius, Pythagoræ magni filius & discipulus, Philosophus, magister Empedoclis. Scripsit *de tetracty* sive *quaternione libros IV.*

Telegonus primus artem divinandi invenit, ut si in tecto mustela vel serpens apparuerit, hoc vel illud significat. Supra, in *οἰωνιστικήν*.

Telephus Pergamenus Grammaticus, scripsit *qvot res Grammaticum scire oporteat. De figuris Rhetoricis apud Homerum libros II. De sermonis Attici constructione libros V. De Homerica Rhetorica. De Homeri & Platonis consensu. Varia eruditionis ποικίλης φιλομαθίας libros II. Tragicorum & Comicorum vitas. βιβλιακῆς ἐμπειρίας De notitia librorum libros III.* in qvibus docet qvi libri sint comparatu digni. Item *Homerum solum ex antiqvis puro sermone Græco uti. Descriptionem Pergami. De Augustali Pergameno libros II. De dicasteriis Atheniensium. De Atheniensium legibus & moribus. De Pergami Regibus libros V. De usu*, sive de nominibus vestitus & aliarum rerum qvibus utimur, *ordine alphabetico. De Ulyssis errore. Ocytocion*, sive *collectio epithetorum eidem rei convenientium, ad expeditam dictionis copiam parandam, libris X.*

Telesilla, poëtria. Huic statua posita est ad cujus pedes libri jacent, galea vero capiti ejus imposita est. Nam cum Lacedæmonii interfectis iis qvi in templum confugerant, Argivorum ad urbem capiendam irent, Telesilla mulieres armavit & hostibus obviam processit. Qvod conspicati Lacedæmonii retro cesserunt, turpe ducentes cum mulieribus pugnare. Sic completum est oraculum &c.

Telestes Comicus, hujus dramata *Ἀργὼ* & *Ἀσκληπιός* ut testatur Athenæus IV. Dipnosophist.

De Telmessia vulpe rerum Thebanarum scriptores prolixe tradiderunt, ut Aristodemus &c. Fabula desumta ex Cyclo epico.

Telmissus urbs Lyciæ à Telmisso filio Apollinis & unius filiarum Antenoris, qvam prodigiorum interpretem *τερατοσκόπον* fecit, ut auctor Dionysius *ἐν κτίσεσι* sive Originibus.

τέλος. Solon præsentem Crœsi fortunam contemnens jussit eum totius vitæ finem exspectare &c.

Aristo Chius finem esse dixit, indifferenter se habere ad ea qvæ inter virtutem & vitium media sunt, nec vel minimum in alterutram partem ab hisce moveri, sed in omnibus rebus æqvali esse animo. Sapientem enim similem esse ἀγαθῷ ὑποκριτῇ idoneam personam in scena agenti.

Terpander, Arnæus, aut vero ex Lesbi civitate Antissa, vel Cumanus. Alii ab Hesiodo, ab Homero alii genus eum ajunt duxisse, fuisseqve filium Bœi, qvi filius Phocei, nepos Euryphontis, Homeri pronepos extiterit. Lyricus ille lyram primus septem chordis instruxit, & *lyricos nomos* primus scripsit, qvamvis qvidam ad Philammonem hoc referunt.

Tetractys. Pythagorei omnem numerum vocabant qvaternionem. Omnis enim numerus completur denario, denarius vero ex qvaternis componitur. Magni etiam faciebant qvaternarium ob qvaternas lunæ formas &c.

Tetralogia. Secundum Tragicam tetralogiam Plato dialogos edidit. Tragici enim qvaternis fabulis certabant, Dionysiis, Lenæis, Panathenæis, Chytris, qvarum qvarta erat Satyrica. Dialogi Platonis omnes LVI. in singulis inscriptio duplex, una à nomine, altera à re. In Tetralogia prima familiam ducit Euthyphron sive de sanctitate, dialogus πειραστικός sive explorandi causa institutus. Secundus Apologia Socratis, qvi est moralis. Tertius Criton sive de eo qvod est faciendum, itidem moralis. Qvartus Phædon sive de anima qvi & ipse moralis est. De secunda Tetralogia & seqventibus habetur in libro Diogenis Laertii de vitis Philosophorum.

Tetrametri carminis inventor fuit Aristophanes poeta.

Teucer Cyzicenus qvi scripsit *de aurifera terra. De Byzantio. Mithridaticarum rerum libros V. De Tyro libros V. De rebus Arabicis libros V. Judaicam Historiam libris VI. Adolescentum Cyzicenorum exercitationem libris III.* & alia.

Thales Examii & Cleobulinæ F. Milesius vel ut Herodoto videtur Phœnix, natus ante Crœsum Olymp. XXXV. secundum Phlegontem vero jam claruit Olymp. VII. Versibus hexametris scripsit *de meteoris, de æqvinoctio* & alia multa. Obiit senex à turba elisus & æstu resolutus cum Gymnicum certamen spectaret. Primus sapiens appellatus est, & primus animum dixit immortalem, & eclipses & æqvinoctia deprehendit. Apophthegmata ejus sunt plurima, ut celebratum

tum illud *nosce teipsum.* Nam illud: *sponde & præsto est noxa*, Chilonis est potius qvi illud sibi vindicavit, itemqve illud, *Ne quid nimis.* Thales Philosophus Physicus eclipsin prædixit sub Dario (Medo sive Astyage.) Aristophanes Thaletem vocat ἄνθρωπον ἄκρον τὴν ἀστρονομίαν. Θάλης habet Θάλητος, at Θαλῆς, Θαλοῦ. Dicitur & Θαλέας ut Ἑρμέας.

Thaletas Cretensis aut Illyrius, Lyricus antiqvior Homero, scripsit carmina.

Thaletas Cnossius rhapsodus, scripsit poëmata qvædam mythica.

Thamyris vel Thamyras, Thrax, ex Hedonis urbe Brincorum, Philammonis & Arsinoës F. poëta epicus ante Homerum octavus, secundum alios qvintus. Alii Odrysium fuisse dicunt. Hic Thamyris, qvod Musas contumelia affecisset, ab illis excœcatus est. Exstat * ejus *Theologia* versibus fere termille hexametris comprehensa. Primus puerum adamavit Hymenæum Calliopes & Magnetis F. Alii Rhadamantum ajunt adamatum à Tallone Cretensi, vel Chrysippum Pelopis F. à Laio. Alii Italos primos hoc ob militiæ necessitatem invenisse. Sed primus Jupiter Ganymedem adamavit. Proverbium: Thamyris insanit, in Ἀμυεῖς.

Theagenes Archon Atheniensis, multum pecuniæ in doctores & medicos, & alia patriæ commoda impendit. Eum Marinus, dignam philosopho gravitatem retinens, observabat, colebat & palam præstolabatur & domum deducebat & convenientem honorem ei habebat qvalis viro principi urbis & fortasse totius Reip. Romanæ debebatur, erat enim unus ex Romanis patribus & Senatus Palatini primus &c.

Theætetus Atheniensis, Astrologus, philosophus, discipulus Socratis, docuit Heracleæ. Primus scripsit de qvinqve corporibus solidis ** τὰ πέντε καλούμενα στερεὰ, vixitqve post bellum Peloponnesiacum.

Theætetus ex Heraclea Pontica, auditor Platonis.

Theagenis & Æschinis opes. De pauperibus qvi se divites jactant. Sunt & alii duo Theagenes, unus qvi de Homero scripsit, & alter qvi propter mollitiem vitæ deridebatur. Vocatus est καπνὸς fumus, qvia cum multa pollicèretur, nihil præstabat. Idem timidus, & Hecates simulacrum habebat qvod consulebat qvocumqve iret. Inde proverbium: Theagenis Hecatæum. De Æschine supra in σισιλλίσθαι.

Theano Metapontina, vel Thuria, Pythagorea, filia Leophronis, uxor

 Carysti

* Vix de Svidæ temporibus hoc verum fuit.

** Illa sunt pyramis, cubus, octaëdron, dodecaëdron, icosaëdron.

Carysti vel Crotonis vel Brontini Pythagorei. Scripsit *de Pythagora. De virtute* ad Hippodamum Thurium. *Admonitiones muliebres* & *Apophthegmata Pythagoreorum*.

Theano Cretensis Philosopha, filia Pythonactis & uxor magni Pythagoræ ex qvo suscepit Telavgen & Mnesarchum & Myiam & Arignotem. Qvidam ajunt fuisse uxorem Brontini & Crotone oriundam. Scripsit *commentarios philosophicos* & *apophthegmata*, & *poëma* qvoddam *epicum*.

Θεμιςεύειν oracula edere, qvod Themis olim ante Apollinem oracula consulentibus reddiderit. De Apollonio (Philostratus) καὶ τὰ λεγόμενα ἠχὼ εἶχεν, ὡς ἀπὸ σκήπτρου θεμιςευόμενα.

Themistius Philosophus qvi vixit temporibus Juliani Apostatæ, à qvo constitutus est præfectus CPolis. Scripsit *Aristotelis Naturalis auscultationis paraphrasin libris VIII. Paraphrasin Analyticorum libris II. Apodicticorum libris II. De anima libris VII.* In hoc opere singularia qvædam profert de scopo & inscriptione. *Paraphrasin Categoriarum, libro uno.* Item *dissertationes*.

Themistocles &c. scripsit Epistolas generosum & excelsum animum ubiqve spirantes.

Themistogenes Syracusanus historicus scripsit *Cyri expeditionem*, qvæ inter Xenophontis opera exstat, & alia qvædam de patria sua.

Theocrines sycophanta, qvem perstringit Demosthenes pro Ctesiphonte.

Theocritus Chius Orator, discipulus Metrodori Isocratici. Scripsit *chria* idemqve factione in Rep. cum Theopompo historico certavit. Fertur & ejus *historia Libyca*, & *Epistolæ* admirabiles.

Theocritus alter, Praxagoræ & Philinnæ F. Vel ut alii, Simmichi, Syracusanus. Alii Coum ajunt & deinde Syracusas migrasse. Scripsit *carmina bucolica*, doricâ dialecto. Qvidam etiam ipsi tribuunt *Prætidas*, *Elpidas, Hymnos, Heroinas, carmina epicedia, elegias, jambos & epigrammata*. Sciendum est tres fuisse carminum bucolicorum poëtas, hunc Theocritum, Moschum Siculum & Bionem Smyrnæum, ex qvodam oppidulo qvod Phlossa vocabatur, oriundum.

Theodectes Aristandri F. Phaselites, Lycius, Orator sed qvi ad scribendas Tragœdias se contulit, discipulus Platonis, Isocratis & Aristotelis. Hic & Erythræus Naucrates & Isocrates Apolloniates orator & Theopompus Olympiade CIII. funebres orationes in Mausoli laudem habuerunt, Artemisiæ uxoris hortatu. Ac ea qvam docuit tragœdia magno cum applausu victoriam ei peperit. Alii dicunt Theopompum primas tulisse. Dramata docuit qvinqvaginta. Mortuus est Athenis

Athenis ætatis anno XLI. patre ipsius adhuc superstite. Scripsit etiam *artem rhetoricam* versibus, & alia qvædam oratione soluta.

Theodericus Afer (Rex Gothorum & Italorum) diaconum habebat orthodoxum qvem valde diligebat & fovebat. Hic existimans se Theoderico gratificaturum, ab homousia fide deficiens, Arii sententiam seqvi cœpit. Theodericus autem hoc cognito, hominem tam charum statim capite plectendum curavit, dicens: *Si Deo fidem non servasti, quomodo sacram conscientiam erga hominem servabis?*

Theodoritus, nomen proprium: Θεοδώρητος, donum DEI.

Theodorus Byzantius Sophista, qvi à Platone λογοδαίδαλος est vocatus, scripsit *contra Thrasybulum*, *contra Andocidem* & alia qvædam.

Theodorus, Atheus cognomento qvi Zenonem Citieum, Brysonem & Pyrrhonem ephecticum audivit, & omnia indifferentia esse statuens sectam Theodoream condidit. Hic multa scripsit ad sectam ipsius spectantia, & alia qvædam. Idem ad Hipparchiam dixit: (ex Euripidis Bacchis) hæc est ἡ τὰς πρὸς ἱστοὺς ἐκλιποῦσα κερκίδας qvæ *radiis apud telas relictis pallium gestat.*

Theodorus Gadarenus Sophista, servili natus genere, Magister Tiberii Cæsaris. Deinde de professione Sophistica Romæ cum Polemone & Antipatro certavit. Sub Adriano Imp. filium ejus Senatorem fieri contigit. Scripsit *libros III. de iis quæ in vocibus qværuntur. De historia librum unum. De thesi, unum. De dialectorum similitudine & demonstratione libros II. De republica, duos. De Cœlesyria, unum. De facultate oratoria unum*, & alia.

Theodorus poëta qvi versibus varia scripsit, & in Cleopatram carmen.

Theodorus Lector magnæ Ecclesiæ CPol. Scripsit *Historiam Ecclesiasticam* à Constantini temporibus usqve ad Justiniani Imperium.

Theodorus qvi post Apollinarem Laodiceæ in Syria (Episcopum) exstitit & Mopsvestiæ in Cilicia Episcopatum adeptus est. Hic Apollinari ex diametro contrarius &c.

Theodosius Philosophus scripsit *sphærica libris III. Commentarium in Theudæ capita. De diebus & noctibus libros II. Commentarium in Archimedis ἐφόδιον. Descriptiones ædium libris III. Sceptica capita. Astrologica. De habitationibus.* Versibus *de vere* scripsit, & alia diversa. Erat autem Tripolitanus.

S. Theodosius cœnobiarcha vixit sub Anastasio Dicoro hæretico.

Theodulus, sub Juliano Apostata martyr (cum Tatiano & Macedonio ut dixit Svidas in Ἀμάχιος.)
Theogiton Demostheni, qvem Dinarchus & alii Theogenem appellant.
Theognetus Comicus, ex cujus fabulis sunt Φάσμα seu Φιλάργυρος, Φιλοδέσποτος, Κένταυρος, ut Athenæus in Dipnosophist.
Theognis Megarensis ex Megaris Siciliæ civitate natus Olympiade LIX. Scripsit elegiã in Syracusanos in obsidione servatos. Sententias versibus elegiacis ad versuum MMDCCC. Ad Cyrnum amasium suum gnomologiam elegiacam. Præcepta moralia: eaqve omnia versibus scripta. His tamen turpia qvædam & puerorum amores & alia qvæ virtutis amantes adversantur, immixta sunt.
Theognis poëta Tragicus valde frigidus, ideo dictus *nix*, unus è XXX. Tyrannis.
Theon Alexandrinus, Philosophus Stoicus qvi sub Augusto post Arium vixit. Scripsit *commentarium in Apollodori introductionem physiologicam*, itemqve *artis rhetoricæ libros III.*
Theon Smyrnæus philosophus.
Theon ex Antiochia Daphnae, Philosophus Stoicus, scripsit apologiam Socratis.
Theon è Museo, Ægyptius Philosophus, eodem tempore vixit qvo Pappus Philosophus qvi & ipse Alexandrinus fuit, sub Theodosio majore. Scripsit *mathematica, arithmetica, de auspiciis & voce corvorum, De ortu caniculæ. De Nili ascensu. In Ptolemai expeditum Canonem*, & *commentarium in parvum astrolabium.* *
Ælius Theon, Alexandrinus, Sophista, scripsit *Artem Rhetoricam. Progymnasmata. Commentarium in Xenophontem, Isocratem & Demosthenem. Argumenta Rhetorica. Quæstiones de structura orationis*, & alia plura.
Valerius Theon, Sophista scripsit *Commentarium in Andocidem.*
Theon Gymnasii Sophistæ F. Sidonius, Sophista in patria docuit, & sub Imp. Constantino Consul & Præfectus fuit.
Theon Sophista Rhetor (σοφιστὴς λόγων ῥητορικῶν) à S. Marcella si originem longius repetas, si proximam & genus paternum, ab Ecdicio Magistro oriundus. Scripsit *Artem Rhetoricam* homo non ille

qvidem

* Videtur legendum εἰς τὸν μικρὸν Ἀστρολόγον ὑπόμνημα, non εἰς τὸν μικρὸν Ἀστρολάβον. De septem scriptis qvæ in parvo Alexandrinorum Astrologo comprehendebantur, dixi libro III. cap. 5. §. 12. seq.

qvidem admodum ingeniosus & acutus, sed discendi cupidus & laboris supra modum amans. Qvamobrem brevi temporis spatio maximam eruditionem sibi comparavit, & tam antiqvarum rerum qvam recentium scientiam animo complexus est. (e Damascio.)

Theophilus Comicus. Ex ejus fabulis sunt ἰατρὸς, Ἐπίδαυρος, παγκράτιαστής (Athenæo Παγκρατιαστής) Βοιωτία, Προιτίδες, Νεοπτόλεμος.

Theophilus Imperator Michaëlis Amorræi F. Michaelis pater, Copronymi hæresin amplexus, ipsoqve nulla in re melior. Cum igitur eadem amentia qvæ Manichæum & Arium olim, animum ejus invasisset, persecutionem & ipse contra Ecclesiam cœpit instituere, alter Nectanebo, adjutorem nactus Joannem Patriarcham, vel potius Mantiarcham aut Dæmoniarcham, novum revera Apollonium aut Balaam nostri temporis, lecanomantem. Ab hoc etiam litteras edoctus, homo varius & sceleratus &c.

Theophilus. Hic ex India reversus Antiochiæ vixit & Ecclesiam qvidem nullam assignatam habuit, sed qvasi communis qvidam fuit (doctor & Episcopus) qvem Imperator omni honore & observantia coleret. Erat ille qvædam qvasi Apostolorum imago, qvem Thalassius non exiguo tempore cum illo versatus, & in hujusmodi rebus mendacii minime suspectus, ait Judæam qvandam fœminam mortuam ad vitam revocasse.

Theophrastus Melanti fullonis, vel Leonis F. Eressius, auditor Aristotelis & successor scholæ Peripateticæ, ab eo Chalcidem migrante relictæ. Hic ante vocatus est Tyrtamus, sed ob divinam eloqventiam ab Aristotele Euphrastus dictus est, & postea Theophrastus, sicut Plato διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις πλάτος propter amplam dicendi copiam Plato fuit vocatus, cum antea Aristocles vocaretur. Discipulos habuit plures qvam bis mille: amasius ejus fuit Nicomachus, Aristotelis F. A Cassandro Antipatri F. in honore habitus est. Decessit assidua scriptione fatigatus, cum ob discipuli nuptias ad paucos dies animum relaxasset. Scripta ejus sunt plurima, in his *Analyticorum priorum III. posteriorum VII. Analysis Syllogismorum. Analyticorum epitome.* Ἀνηγμένων τόπων, sive *Loci reducti. De lapidibus. De plantis. De metallis. De odoribus. Characteres* & alia.

Δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος, ἕως ἐπόνει μὲν, ἄπηρος
Ἦν δέμας, εἶτ' ἀνεθεὶς κάτθανε πηρομελής.

Integer ecce valet Theophrastus, dum labor urget,
Laxatus studio solvitur & moritur.

Theo-

Theophylactus Sophista, cui cognomen erat Simocatta.

Theopompus Chius, Orator, Damasistrati F. vixit tempore interregni Atheniensium, Olympiade XCIII. qvando & Ephorus Isocratis auditor floruit. Scripsit pariter ac Ephorus epitomen *Historiarum Herodoti libris II. Philippica libris LXXII. Historias Græcas* qvi *libris* II. constant, & inde narrationem ordiuntur ubi Thucydides & Xenophon desinunt, & complectuntur ea qvæ gesta sunt post bellum Peloponnesiacum, & cætera. Scripsit & alia plurima.

Φώρημα. Arcesilaus Philosophus erat natura tardus & oscitans, ἐν δὲ τῇ τέχνῃ πεφωρημένος sed artis tamen probe peritus. Hic dixit hianti sibi Geometriam in os involasse.

Theoris fatidica, ob impietatis crimen multata morte. Demosth. contra Aristogitonem.

Θεωροὶ qvi ad oraculum mittebantur: & omnes rerum divinarum custodes & curatores, ὤρη enim curam significat.

Θεὸς. Philo cum verba Θεὸς Κύριος interpretaretur, summæ Trinitatis notionem habuit. Græci statuunt Deum esse animal immortale, ratione præditum, perfectum, intelligens, beatum, in qvod malum non cadit, curam gerens mundi & eorum qvæ in mundo sunt, non tamen humana forma præditum: opificem hujus universi & tanqvam patrem omnium: partemqve ejus per omnia penetrantem variis nominibus pro diversis facultatibus appellari.

Θεὸς ἡ ἀναίδεια. Colebatur Athenis Impudentia, eiqve templum erat, ut tradit Ister libro XIV.

Theramenes Atheniensis, Orator, Prodici Ceii discipulus, cognominatus *cothurnus*. Scripsit *declamationes rhetoricas*, & alia qvædam.

Therapevtæ. Philo in libro de vita contemplativa scripsit de ascetis Hebræorum &c.

Theseus historicus scripsit *virorum illustrium vitas libris V. Corinthiacorum libros III.* in qvo opere de Isthmicorum ludorum institutione agit.

Θέσις, secundum Aristotelem est paradoxa opinio alicujus viri in philosophia clari, sive problema. Veluti utrum omnia continuo fluant & semper gignantur & nihil unqvam sit, secundum Heraclitum. Vel utrum id qvod est unum, sit & immobile, ut Parmenidi videtur. Vel utrum motus sit, an non, ut Zenoni visum. Vel utrum sanitas bonum sit, an non, ut placet Chrysippo. Et utrum contradicere liceat, an non, ut Antistheni probatur. Opponitur id qvod θέσει est & qvod

φύσει

φύσει sive natura. Etiam rhetorica problemata qvidam theses vocant. Aristoteles hypotheses.

Thesmothetæ magistratus Athenis viri sex, ex novem archontibus. Hos leges qvotannis correxisse docet Æschines contra Ctesiphontem.

Thespis ex Icario Atticæ populo Tragicus, decimus sextus ab Epigene Sicyonio primo Tragico. Alii secundum ab eo faciunt, alii primum tragicum fuisse affirmant. Hic primum cerussa facie illita tragœdias egit; Deinde faciem andrachna in docendis fabulis texit: Postea larvarum lintearum usum introduxit. Docuit fabulas Olympiade LXI. & inter tragœdias ejus commemorantur ἆθλα Πελίου ἢ Φορβάς, ἱερεῖς, ἠΐθεοι, Πενθεύς.

Thespis citharœdus, de qvo Aristoph.

Thucydides Olori F. Atheniensis, filium habuit Timotheum. Maternum genus à Miltiade duce, paternum ab Oloro Thracum Rege duxit, Antiphontis discipulus, clarus circa Olympiadem LXXXVII. Scripsit *Peloponnesiorum & Atheniensium bellum.* Hic puer adhuc Herodotum Olympiæ historias suas recitantem cum audivisset, qvasi Numinis alicujus instinctu lacrymari cœpit. Herodotus igitur patri gratulatus est de filii indole. (Supra in ὀργᾶσαι) nec eum judicium suum fefellit. Hic Thucydides artium præcepta probe callebat, & elegantia orationis, accurata rerum notitia, artibus imperatoriis consiliisqve excellebat, & in argumentis panegyricis. Solet à genere fœminino ad neutrum transire, ut: Τρέχοντα εἰς Μακεδονίαν ἐφ᾽ ὅπερ.

Thuriomantes. Athenienses ad urbem Thuriam condendam decem viros miserunt, inter qvos fuit Lampon vates, qvi urbis condendæ rationem & modum alios doceret.

Θύϊνα, ex thyino ligno confecta. Sub Zenone Imp. in Cypro inventæ sunt reliqviæ Barnabæ Apostoli, qvi Paulo fuit peregrinationis comes. Hujus Barnabæ pectori impositum erat Evangelium secundum Matthæum, thyina habens folia.

Θυρεπανοίκτης. Supra, Crates Thebanus.

Tiberius Philosophus & Sophista, scripsit *de formis orationis libros III. De commutatione. De historia. De dispositione & compositione orationis. De civilis orationis mutatione. De demonstrativis orationibus. De præfationibus & proœmiis. De argumentis. De Demosthene & Xenophonte. De Herodoto & Thucydide.*

Timachidas Rhodius, *cœnas* sive δείπνων ἀναγραφὰς scripsit carmine Heroi-

co *libris VI*, Et Numenius ὀψαρτυτικὸν sive *de ratione cibos condiendi librum* composuit, & Mastreas (Μητρέας apud Athenæum) Pitanæus, & Hegemon Thasius, cognomine Φακῆ sive *Lens*, & Artemidorus pseudo Aristophanius qvi *culinaria vocabula* collegit, & Philoxenus Claudii F. (apud Athenæum Λευκάδιος) à qvo etiam Philoxeniæ placentæ nomen habent.

Timæus historicus Ephorum vehementer insectatus est, duobus ipse peccatis obnoxius, tum qvod alios acerbe criminetur ob ea qvibus ipse constringitur, tum qvod animo corrupto fuerit & improbas sententias libris suis inseruerit. Qvod si Callisthenes merito pœnas pendit qvod Alexandrum in Deorum numerum referre voluit, qvid meruit Timæus qvi Timoleontem μείζω ποιεῖ τῶν ἐπιφανεστάτων θεῶν supra splendidissimos Deos extollit? &c. Scripsit *de Syria ejusque urbibus & regibus libros III.*

Timæus Locrus, Philosophus Pythagoreus. Scripsit *Mathematica. De Natura. De Pythagora vita.*

Timæus Andromachi F. Tauromenites, Philisci Milesii discipulus, multus in aliis reprehendendis, unde dictus est Ἐπιτίμαιος, etiam γραοσυλλέκτρια, qvod qvævis sine delectu in scripta referret. Scripsit *Italica & Sicula libris VIII. Græca & Sicula. Collectionem argumentorum Rhetoricorum libros LXVIII. Olympionicas* sive χρονικὰ πραξίδια, *Alia Chronica*. Hic Timæus qvi anteriorum historiæ scriptorum errores acerbissime castigavit, fuit qvidem in cæteris historiæ partibus studiosissimus veritatis, sed in qvinqve libris postremis qvibus res Agathoclis complexus est, tyrannum illum à qvo in exilium pulsus fuerat, omnibus conviciis onerat, hominemqve ignavissimum fuisse affirmat, licet Syracusanorum victorem, qvorum tamen fortitudinem omnibus effert paginis &c.

Timagenes regii argentarii F. Alexandrinus Rhetor: vel ut qvidam Ægyptius qvi sub Pompejo Magno Romam à Gabinio captivus ductus, & à Fausto Syllæ F. redemtus Romæ eloqventiam docuit, cùm sub ipso Pompejo, tum post ipsum sub Cæsare Augusto & postea, eodem qvo Cæcilius tempore. Cum autem ob dicendi libertatem schola excidisset, in prædio Tusculano vitam transegit. Obiit Dalbani post cœnam cum vellet vomere, σφηνωθεὶς, cibo exitum non inveniente suffocatus. Multos libros scripsit.

Timagenes historicus, *totius maris periplum* scripsit *libris V.*

Timagenes sive Timogenes Milesius, Historicus & Rhetor scripsit *de Heraclea Pontica & claris ejus urbis viris libros qvinqve.* Item *Epistolas.*

Timarchus Arizeli F. prodigus & cinædus, qvem Æschines reum peregit &c.

Timasion adolescens Ægyptius qvem Apollonius Tyaneus cum moneret ut secum philosopharetur, O Dii, inqvit, qvalem me dicam? nam malus qvidem non sum, bonum vero utrum me existimari oporteat nescio &c. (ex Philostrato.)

Timesitheus Tragicus, ejus dramata sunt, Δαναΐδες β΄, Ἕκτορος λύτρα, Ἡρακλῆς, Ἰξίων, Καπανεύς, Μέμνων, Μνηστῆρες, Ζηνὸς γοναί, Ἑλένης ἀπαίτησις, Ὀρέστης, Πυλάδης, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης.

Timocles Atheniensis Comicus. Ex ejus fabulis sunt: Δημοσάτυροι, Κένταυρος, Καύνιοι, Ἐπιστολαί, Ἐπιχαιρέκακος, Φιλοδικαστής, Πύκτης. Memorat Athenæus in libris Dipnosophistarum.

Timocles alter & ipse Comicus, ex cujus fabulis, ut testis idem Athenæus, sunt Διονυσιάζουσαι, Πολυπράγμων, Ἰκάριοι, Δῆλος, Λήθη, Διόνυσος, Κοννίσαλος, Πορφύρα, (qvæ aliis Xenarchi esse videtur) Ἥρωες, Δρακόντιον, Νέαιρα, (meretricis hoc nomen) Ὀρέστης, Μαραθώνιοι. Sunt & aliæ qvædam.

Timocreon Comicus & ipse veteris Comœdiæ. Huic inimicitiæ intercesserunt cum Simonide Melico & Themistocle Atheniensi, in qvem etiam carmine (δι' ἐμμελοῦς τινος ποιήματος) vituperationem contexuit. Scripsit vero Comœdiam in Themistoclem & Simonidem, aliaqve.

Timolaus Larissæus Macedo, Rhetor, Anaximenis Lampsaceni discipulus, qvi cum ingenio poëtico esset præditus, singulis Iliadis versibus singulos versus interseruit & id opus Τρωϊκὸν inscripsit, hoc modo:

> Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
> Ἣν ἔθετο Χρύσου κεχολωμένος εἵνεκα κούρης
> Οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε
> Μαρναμένοις ὅτε Τρωσὶν ἄτερ πολέμιζον ἄνακτος,
> Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν,
> Ἕκτορος ἐν παλάμῃσι δαϊζομένων ὑπὸ δουρί.

Scripsit & alia qvædam.

Timon Misanthropus, Philosophus qvi sectam omnem aversabatur, ut invisus omnibus (ab Aristophane in Lysistrata) perstringitur. Hunc Neanthes ait, cum de pyro sylvestri cecidisset, claudum factum esse: cumqve medicum nollet admittere, putredine consumtum fuisse.

Post mortem autem ejus, sepulchrum in qvo conditus erat, juxta viam fluctibus marinis à reliqva terræ parte divisum & inaccessum factũ esse.

Timon Phliasius, & ipse Philosophus, qvi scripsit *Sillas* hoc est vituperationes Philosophorum, *libris III*.

Timotheus Atheniensis, Comicus mediæ Comœdiæ. Ex ejus fabulis sunt: πύκτης, παρακαταθήκη, μεταβαλλόμενος ἢ μεταφερόμενος. Est etiam Κυνάριον Timothei Comœdia teste Athenæo in Dipnosophistis.

Timotheus Thersandri vel Neomysi vel Philopolidis F. Lyricus, qvi decimam & undecimam chordam (lyræ) addidit, & antiqvam musicam ad molliorem modum traduxit. Fuit autem temporibus Euripidis Tragici, qvibus & Philippus Macedo regnabat. Obiit ætatis anno XCVII. Scripsit versibus nomos musicos XIX. Procemia XXXVI. Dianam, Diasceuas VIII. Encomium. Persas sive Nauplium. *Phinidas.* Laërtem. Dithyrambos XVIII. Hymnos XXI. & *alia qvædam.* Alexander Musicorum audiendorum, si qvisqvam alius, cupidus fuit. Timotheum enim tibicinem ajunt, cum aliqvando Minervæ ὄρθιον νόμον tibia caneret, Alexandrum adeo commovisse, ut inter audiendum ad arma prosiliret. Timotheum autem dixisse, talia esse debere carmina regia. Hic tunc missis celeriter nunciis erat ab Alexandro arcessitus.

Timotheus Gazæus Grammaticus temporibus Anastasii Imp. in qvem etiam tragœdiam fecit de vectigali publico qvod chrysargyrum appellabatur. Scripsit etiam versibus de animalibus qvadrupedis & feris qvæ sunt apud Indos, Arabes & Ægyptios, qvasqve Africa alit: itemqve de avibus peregrinis & insolitis & de serpentibus libros IV.

τιθύμαλλος. Consveverunt Medici ostentationis gratia patrias herbarum nominare, v. g. laser Cyrenaicum, tithymallus Laconicus &c.

Τίτλος. Titulus à capite differt. Nam Matthæus habet titulos LXVIII. capita CCCLV. Marcus titulos XLVIII. capita CCXXXVI. Lucas titulos LXXXIII. capita CCCXLVIII. Joannes titulos XVIII. capita CCXXXII. Et τιτλάριον, titularium, pugillares, tabella.

Titus Romanorum Imp. Vespasiani F. vir omni virtutis genere ornatus ut ab omnibus ἔρως καὶ τρυφὴ amor & deliciæ generis humani vocaretur. Nam & eloqventissimus erat, & bellicosissimus, & moderatissimus. Et Latina lingva qvidem in administrandis publicis negotiis usus est, poëmata vero & tragœdias Græce composuit. Expugnatis Hierosolymis coronas à legatis finitimarum Palæstinæ gentium missas repudiavit

diavit, professus non se ea fecisse, sed Deo Judæis infenso manus commodavisse &c.

Τὸ Δίωνος γρῦ, Dion Alexandrinus Philosophus celebris, cum à qvibusdam adversariis fratris sui, Topsii, luctatoris, maledictis proscinderetur, nihil respondit, atqve in ædes suas reversus nihil iracundiæ præ se ferens adolescenti (Topsio) ne γρῦ qvidem dixit. Γρῦ, sordes ungvium.

Τὸ Ἡσιόδειον γῆρας, Hesiodea senectus. Pindari Epigramma:

Χαῖρε δὶς ἡβήσας καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας
Ἡσίοδ᾽, ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.
Salve bis juvenis, salve bis nacte sepulcrum,
Mensura humani o Hesiode ingenii.

Τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις. Hippocratis (non Medici) filios perstringunt Comici ut indoctos & spurcis moribus. Eorum nomina: Telesippus, Demophon, Pericles.

Τῶν εἰς τὴν Φαρέτραν. Ajunt Scythas cubitum ituros in promtu habere pharetram, atqve si diem illum absqve molestiis transegerint, calculum album in pharetram conjicere; si secus, nigrum. Cum igitur aliqvis moreretur, prolatis pharetris calculos numerabant, & pluribus albis repertis felicem prædicabant defunctum. Hinc dies albus pro felici.

Τόπος. Aristotelis Topica inscribitur opus, qvod loci in illis traduntur, qvibus instructi de qvalibet re proposita probabiliter argumentari possumus. Qvidam censent librum primum non Topicum sed *πρὸ τῶν τόπων, ante locos* inscribendum esse &c.

Tragiamborum primus inventor Apollodorus Asclepiadis F. Grammaticus. (Supra, Apollodorus.)

Trajanus Patricius. Hic sub Justiniano Rhinotmeto floruit, Chronicumqve breve ac præstantissimum σύντομον πάνυ θαυμάσιον scripsit. Erat idem christianissimus & maxime orthodoxus.

Svetonius Tranqvillus, Grammaticus Romanus scripsit *de Græcorum ludis librum I. De Romanorum spectaculis & ludis libros II. De anno Romano librum I. De notis qvarum usus est in libris περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων librum I. De Ciceronis Rep. librum I.* in qvo contradicit Didymo. *De nominibus propriis & formis vestium & calceorum & reliqvorum qvibus qvis vestitur.* Περὶ δυσφήμων λέξεων *de verbis mali ominis* sive de maledictis, & unde horum qvodqve. *De Roma ejusqve institutis & moribus libros II.* Συγγενικὸν Καισάρων *Familiam Cæsarum*, qvod opus continet

eorum vitas & successiones à Julio usqve ad Domitianum *libris VIII. Stemma illustrium virorum Romanorum.*

Τρία Στησιχόρȣ, Tria Stesichori, id est Strophen, Antistrophen, Epodon. Tota enim Stesichori poësis est epodica. Et hominem prorsus imperitum perstringere volentes eum ne tria qvidem Stesichori nosse dicebant.

Tribonianus Macedoniani F. ex causidicis præfectorum prætorio, gentilis & impius, à Christianorum fide prorsus alienus, idemqve adulator & impostor, qvi Justiniano, cujus erat qvæstor, conabatur persvadere, eum non moriturum sed vivum in cœlum translatum iri. Ingenii acie valebat & apicem eruditionis attigerat, ita ut nullum ætatis suæ mortalium hac laude superiorem haberet. Sed legum nundinationi erat deditus, & inexplebili avaritia, qvam splendore summæ eruditionis obscurabat.

Tribonianus Sidetes ex causidicis præfectorum prætorio, & ipse vir multifariæ eruditionis. Scripsit versibus *commentarium in Ptolemæi Canonem. Concentum mundani & harmonici diathematis, εἰς τὸν κυβερνοῦντα καὶ διέποντα, in gubernantem & administrantem. In planetarum domicilia* & cur singulis domicilium hoc vel illud attributum sit. *In XXIV. pedibus metricis rhythmicis. Metaphrasin Homerici catalogi, Dialogum Macedonium* sive *de felicitate. Vitam Theodoti Philosophi, libri III. Orationem Consularem*, prosaice, in Justinianum Imp. *Orationem de regno*, in eundem. *De mensium permutatione*, versibus.

Tribunus. Hic tempore Chosrois vixit, genere Palæstinus vir eruditus & arte medica nulli secundus, singulari idem moderatione, & pietate in DEum præditus. A Justiniano impetravit Chosroës ut apud se uno anno manere illum sineret. Illo elapso jussit petere à se qvicqvid vellet. Ille nihil aliud qvam captivorum aliqvot Romanorum postulavit libertatem, qvibus alios ter mille Chosroës addidit.

Triphyllius Episcopus, discipulus Spyridonis Cyprii thaumaturgi, cujus miracula litteris mandavit. Multa enim fecit Spyridon ut in vita ejus versibus jambicis scripta traditur, qvæ qværenda sunt ut valde utilia.

Τριταγωνιστής. Æschinem multis in locis perstringit Demosthenes ut histrionem Tragicum vilissimum, in tertio ordine eum numerans. Primus Sophocles usus tribus histrionibus & tritagonista. (Supra in Sophocle.)

Troilus Sophista qvi CPoli docuit. Scripsit *Orationes civiles. Epistolarum libros VII.*

Τρόμητος. Demosthenes Æschinem inter alia dicteria vocat etiam γραμματοκύφωνα & filium cujusdam Trometis, literatoris sive primorum elementorum doctoris.

Τρόπαια. Antiqvi Attici circumflectunt in penultima, τροπαῖον, recentiores in antepenultima acuunt, τρόπαιον. Antiqva vero lingva Attica est illa, cujus principes fuere Eupolis, Cratinus, Aristophanes, Thucydides. Nova, cujus Menander & alii.

Τροφώνιος. τροφωνίου κατὰ γῆς παίγνια. Lebadiæ (in Macedonia) fuit oraculum qvod à descensu dictum καταβάσιον. Erant vero fauces qvædam qvæ tantum extremas pedum hominis partes capere poterant. Deum igitur consulturi, per certos prius dies servata castitate, & sacro habitu ornati ambabus manibus melittutas sive placentas melle conspersas tenentes, ad fauces illas sedebant, & repente sub terram abripiebantur.

Τρυγῳδία sic dicta qvod victores præmium acciperent τὴν τρύγα hoc est vinum novum. Vel qvod olim, cum larvæ nondum inventæ essent, τρυγὶ fæcibus ora perungerent.

Τρυγοδαίμονες veluti Cacodæmones dicti (Comici veteris Comœdiæ) qvod obscœni essent & impii & cavillandi studio totos se dederent.

Tryphiodorus Ægyptius Grammaticus & poëta Heroicus. Scripsit *Marathoniaca. Ilii excidium. De Hippodamia. Olysseam littera* (Σ) *carentem*, sive poëma de laboribus Ulyssis & iis qvæ fabulæ de illo tradunt.

Tryphon Ammonii F. Alexandrinus, Grammaticus & Poëta, qvi vixit Augusti temporibus & ante. Scripsit *de pleonasmo dialectorum qvæ sunt in Æolica lingva libros VII. De Dialectis qvæ sunt apud Homerum & Simonidem & Pindarum & Alcmanem aliosqve Lyricos. De Hellenismo* (περὶ τῆς Ἑλλήνων διαλέκτου) *& dialecto Argivorum, Himeræorum, Rheginorum, Doriensium & Syracusiorum. De inflexionum analogia librum I. De recti casus analogia. De nominibus comparativis librum I. De monosyllaborum analogia. De nominum characteribus librum I. De verborum gravitonorum analogia librum I. De verbis encliticis, infinitivis, imperativis, optativis, denique omnibus. De orthographia & iis qvæ in ea qværuntur. De spiritibus & tropis*: & alia.

Tyrannio Epicratidis & Lindiæ Alexandrinæ F. Amisenus, qvi Corymbi nuncupabatur. Vixit sub Pompejo Magno & ante, discipulus cum aliorum tum etiam Hestiæi Amiseni, a qvo etiam Tyrannio dictus est, qvod condiscipulos exagitaret, cum antea Theophrastus diceretur.

Postea

Postea etiam Dionysium Thracem Rhodi audiit, æmulusqve fuit Demetrii Erythræi. Idem Romam captivus à Lucullo ductus est qvum Mithridatem Ponticarum gentium Regem ille debellasset. Romæ vero clarý & dives factus, librorum etiam ultra triginta millia sibi comparavit. Senex obiit, podagra confectus, Olympiadis CXX, anno tertio.

Tyrannio junior, Phœnix, Artemidori F. discipulus Tyrannionis senioris unde etiam nomen tulit, cum antea Diocles vocaretur. Captum bello inter Antonium & Cæsarem, Dymantes qvidam, Cæsaris libertus redemit. Postea Terentiæ Ciceronis uxori donatus est, à qva manumissus, Romæ docuit & libros scripsit LXVIII. ex qvibus sunt: *De Homerica prosodia*, *De partibus orationis*, in qvo libro dicit nomina propria esse individua, *ἄτομα εἶναι τὰ κύρια ὀνόματα*, appellativa vero, primitiva; & participalia, derivativa. *De lingva Romana*, eam à Græca oriundam esse. *Antigenis Dialectus Romana. Recentiores poëtas ab Homero dissentire. Enarrationem partitionis Tyrannionis* (senioris.) *Correctionem Homericam. Orthographiam.*

Tyrannio Messenius, Philosophus. Scripsit *libros III. de auguriis*. Extant & alii ejus libri utiles.

Tyrannus Sophista scripsit *de statibus causarum & divisione orationis libros X.*

Tyrtæus Archimbroti F. Lacon aut Milesius, poëta elegiacus & tibicen, qvem ferunt carminum suorum cantu Lacedæmonios ad prælium incitasse, & sic effecisse ut bello contra Messenios victoria potirentur. Est autem antiqvissimus, æqvalis septem illorum qvi Sapientes vocantur, aut etiam antiqvior. Floruit Olympiade XXX. Scripsit Remp. Lacedæmoniis, & præcepta vitæ versibus elegiacis itemqve *μέλη πολεμιστήρια*, carmina bellica libris V. Lacedæmonii juraverant se vel Messenam capturos, vel mortem oppetituros. Cum autem oraculum jussisset ducem ab Atheniensibus petere, Tyrtæum poetam, hominem claudum ab iis acceperunt, qvi ad virtutem eos cohortando, vigesimo anno Messenam cepit: qvam Lacedæmonii solo æqvarunt, & captivos inter Helotas retulerunt.

Valentinianus Imp. Rom. Christianus, qvamvis Christum ejusdem cum Patre naturæ esse sentiret, tamen diverso cultui deditos nulla re vexavit. Valens autem Ariana infectus labe, multos in exilium pepulit, qvo tempore Ecclesiæ Romanæ Liberius præfuit, Alexandri-

næ Athanasius, CPolitanæ Eudoxius Arianæ impietatis magister, &c.

Valens Romanorum Imp. Episcopos in exilium misit & presbyteros & Monachos, Tatiano tunc Alexandrinam Ecclesiam regente, multosqve Christianos excruciavit, & qvosdam etiam igni tradidit. Hæc autem omnia post Athanasii obitum fecit. Orthodoxi ex CPoli legationem ad Valentem Nicomediam miserunt, viros ex ordine sacro LXXX. qvorum principes erat Theodorus, Curbagus & Menedemus, qvos universos cum ipsa nave succendi jussit, qvæ Dacibyza usqve cum pervenisset, ibi dissoluta est. Hujus tempore Lucius Arianus Ecclesiam (Alexandrinam) tanqvam lupus invasit, Petro Romam fugiente, taliaqve edidit facinora, qvalia ne in gentilium qvidem persecutionibus patrata fuerunt. Nam tria hominum millia emisit qvi viros pios in deserto trucidarent & dissiparent.

Varus Laodicensis Sophista, Polemonis & aliorum æqvalis.

Julius Vestinus Sophista, scripsit *compendium Pamphili glossarum libris IV*, *Voces selectas ex Demosthene, Thucydide, Isæo, Isocrate, Thrasymacho & aliis oratoribus collectas.*

Ulpianus Emesenus Sophista. Scripsit *de patria Emesa*, *de Heliopoli*, *de Bosporitis* & aliis plurimis. *Progymnasmata. Artem Rhetoricam.*

Ulpianus Antiochenus Syrus, Sophista qvi prius Emesæ docuit temporibus Imp. Constantini. Varias scripsit orationes, Declamationes, Disputationes, λόγους, μελέτας, διαλέξεις, & alia qvædam.

Ulpianus Gazæus.

Ulpianus frater Isidori Philosophi, ingenio optimo præditus ad Mathematicas scientias, unde nomen ejus Athenis celebre fuit. Et Syrianus admirans ejus ingenium, multis narravit nullam ipsi clavem adeo intricatam & artificiose compositam offerri potuisse, qvam non facile aperiret: sed in reliqva Philosophia nihil memoratu dignum edidisse. Juvenis & cœlebs de vita decessit, magna suæ bonitatis laude apud homines relicta &c.

Uranius, Syrus, CPoli oberrabat, artem professus medicam, qvi cum ex Aristotelis dogmatibus nullum perfecte nosset, inani variæ doctrinæ opinione turgebat. Hic cum Areobindo legato ad Persas profectus est &c. (ex Agathia.)

Xanthus Candaulis F. Lydus Sardianus qvi vixit eo tempore qvo Sardes captæ fuerunt. Scripsit Lydiacorum libros IV. in qvorum secundo narrat Gygem Lydorum Regem mulieres castrasse ut iis semper æta-

te & forma florentibus uteretur. Idem refert Alcimum qvendam in illa regione regnasse, hominem religiosissimum & clementissimum, cujus tempore & alta pace & opibus (Lydia) floruerit &c.

Xenarchus Comicus, ex ejus fabulis est Βουκόλιον, teste Athenæo, II. Dipnosophist. nec non Πορφύρα, Σκύθαι, Δίδυμοι, Πένταθλος, Πρίαπος, Ὕπνος, Στρατιώτης.

Xenocrates Agathonis vel Agathanoris F. Chalcedonius, discipulus & successor Platonis, post Speusippum, qvem excepit Polemon, & hunc Crantor. Hic missa sibi ab Alexandro Macedone triginta talenta ad eum remisit, dicens Regem, non Philosophum indigere pecunia. Scripsit *de Platonis Republica*. Celebratur ejus temperantia & castitas. Hic (imo alius, ut suspicor) scripsit οἰκοσκοπικὸν οἰώνισμα, Vide supra in οἰωνιστικήν.

Xenophanes elegia qvadam &c. (de Pythagora ex Laërtii VIII. 36. seq.)

Xenophon Grylli F. Atheniensis, Philosophus Socraticus, qvi primus vitas Philosophorum scripsit & ἀπομνημονεύματα sive dicta factaqve memorabilia. Filios ex Philesia suscepit Gryllum & Diodorum, qvi etiam Dioscuri vocati fuerunt. Ipse vero *Attica apis* cognominatus est. Condiscipulus Platonis fuit, floruitqve Olympiade XCVIII Scripsit libros supra XL, è qvorum numero sunt hi: *De institutione Cyri libri VIII. De expeditione Cyri libri VII. Rerum Græcarum libri VII. Convivium* & alia multa. Militavit contra Persas, cum Cyro profectus adversus Artaxerxem fratrem &c.

Xenophon Antiochenus Historicus. Scripsit *Babylonica* qvod est opus amatorium.

Xenophon Ephesius Historicus. Scripsit *Ephesiaca*, sive libros decem de amoribus Abrocomi & Anthiæ, & de urbe Ephesiorum, atqve alia.

Xenophon Cyprius, Historicus, scripsit *Cypriaca*, qvod opus itidem est historia amatorii argumenti, agens de Cinyra, Myrrha & Adonide.

Zaleucus, Locrus, Thurius, Pythagoreus Philosophus & Legislator qvi pro patria pugnans obiit. Hic ante fuit servus & pastor: disciplinis autem institutus suis civibus tulit leges, inter qvas & hæc fuit, ut mulieres ingenuæ cum domesticis & una pedisseqva, candidis vestibus indutæ incederent, aliæ (meretrices) ἀνθινοῖς versicoloribus.

Zamolxis Pythagoræ servus, ut Herodotus libro qvarto, Scytha, qvi reversus in patriam docuit animam esse immortalem. Mnaseas refert apud Getas coli Saturnum, vocariqve Zamolxin. Hellanicus in

νομίμοις sive institutis barbaricis ait fuisse qvendam Græcum qvi Getis in Thracia degentibus, τελετὰς, initia demonstraverit, dixeritqve neqve se moriturum, neqve suos sectatores, sed omnia bona habituros. His dictis domicilium subterraneum exstruxit, deinde ex Thracum oculis & conspectu se repente proripiens in hoc se abdidit: Getæ vero ipsum desiderarunt. Qvarto anno pòst rursus apparuit, & Thraces omnia ipsi crediderunt. Ajunt qvidam Zamolxim serviisse Pythagoræ Samio Mnesarchi filio, & libertate donatum, ista commentum fuisse. Sed Zamolxis Pythagorâ longe antiqvior videtur fuisse. Terizi vero & Crobyzi credunt animarum immortalitatem, & mortuos ad Zamolxin ire tradunt, qvem rediturum esse ajunt, idqve semper verum esse putant. Qvamobrem sacrificant & conviv antur, qvasi defunctus sit rediturus.

Zeno Televtagoræ F. Eleates, Philosophus, unus de illis qvi accesserunt ad Pythagoræ & Democriti tempora, vixit enim LXXVIII. Olympiade. Discipulus Xenophanis aut Parmenidis. Scripsit ἔριδας *contentiones. Enarrationem Empedoclis. Adversus Philosophos de Natura.* Hunc ajunt inventorem fuisse Dialecticæ, ut Empodoclem Rhetoricæ. Sed eum Nearchum, vel (ut alii tradunt) Diomedontem, Eleæ tyrannum evertere vellet, captus est. Interrogatus autem ab ipso, lingvam præmorsam ac resectam expuit in tyrannum. Et in mortarium conjectus tundendo contritus est. Differunt Eleates (ab Elea Italiæ) & Elaites (ab Elæa Asiæ in Æolia.)

Zeno Musæi F. Sidonius Philosophus Stoicus * discipulus Diodori Croni, magister Zenonis Citiei scripsit *Apologiam Socratis* & *Sidoniaca.*

Zeno Mnaseæ vel Demii F. Citieus ex Citio Cypri civitate Philosophus Stoicæ sectæ auctor (Supra, in στοά) discipulus Cratetis Cynici, deinde Polemonis Atheniensis. Obiit anno ætatis XC. subinde de cibo aliqvid detrahens, donec præ virium infirmitate tandem periret. Oraculum de vitæ genere consulenti &c. (supra in συγχρωτίζεσθαι.) Phœnix cognominatus est, qvod Phœnices illius opiduli incolæ fuerint. Floruit sub Antigono Gonata Olympiade CXX. Et proverbium, Zenone continentior, Ζήνωνος ἐγκρατέστερος. Hic novæ Philosophiæ fuit autor. Revera enim omnes specie vultus & gravitate & profecto etiam μακαριότητι beatitate (apud Laërtium VII.

* Menagius ad Laërtium VII, 35. legit Philosophus ἐριστικός.

VII.28. μακροβιότητι longævitate) superavit. Obiit expers morborum & optima semper valetudine utens.

Zeno Dioscoridæ F. Tarsensis, vel ut alii tradunt Sidonius Philosophus, discipulus Chrysippi Tarsensis Philosophi Stoici & successor.

Zeno Citieus, Rhetor an Philosophus, incertum. Scripsit de statibus causarum. De figuris. Commentarium in Xenophontem. In Lysiam. In Demosthenem. De argumentis Oratoriis.

Zeno Alexandrinus, Judæus, sed cum Judæorum genti nuncium publice remisisset, ut apud ipsos receptum est more, per ipsorum Synagogam die Sabbati asinum album traduxit. Hic Zeno natura quidem æquus & bonus, sed in eloquentia & disciplinis tardior, semper discere cupiens & rogitans, sed omnia propemodum ignorans &c.

Zeno alius Procli æqualis, genere Pergamenus, & ipse natura ad discendum tardiore, bonus tamen & moribus compositis. Uter vero ipsorum Sallustio causam à Proclo diffidendi præbuerit, dicere non possum.

Zenobius Sophista qui Romæ docuit sub Adriano Cæsare. Scripsit *compendium proverbiorum Didymi & Tharrhæi, libris III.* Item Græce *interpretationem historiarum Sallustii*, Historici Romani & ipsius bellorum. *Genethliacum in Adrianum Cæsarem*, & alia.

Zenodotus Alexandrinus Grammaticus ὁ ἐν ἄστει vocatus. Scripsit *adversus ea quæ Aristarchus ut spuria in Homero rejecit. Adversus Platonem de Diis. De Homerica consuetudine. Solutiones Homericarum dubitationum. In Hesiodi Theogoniam*, & alia multa.

Zeuxippus. Christodorus Heroicus Poëta scripsit ecphrasin statuarum Zeuxippi. (libro V. Anthologiæ Epigrammatum Græcorum obviam.)

Zeuxis, quem Aristoteles Isocratis tempore pictorem fuisse tradit, in Veneris templo Cupidinem pulcherrimum rosis coronatum pinxit.

Ζῆσαι δὶς, bis vixisse & revixisse dicunt Herculem, Tyndareum & Glaucum. Quidam etiam Æsopum.

Zoilus ex Amphipoli Macedoniæ civitate, quæ olim vocabatur ἐννέα ὁδοὶ, sive novem viæ, cognominatus Homeromastix quod Homerum derideret, quapropter Olympiæ cives ipsum persecuti, de Scironiis saxis præcipitarunt. Fuit Rhetor & Philosophus. Scripsit & quædam Grammatica, ut *contra Homeri poësin libros IX. Historiam à Theogonia usque ad Philippi mortem. Libros III. de Amphipoli.* Item *contra*

Isocratem

Isocratem Oratorem, aliaqve plurima, in qvibus fuit & *Homeri vituperatio*.

Zonæus scripsit *amatoricas epistolas*, & *de ludo pilæ*. Circumferuntur & aliæ ejus *Epistolæ rusticanæ*, sed ab ipsius stylo recedunt.

Zoroastres Persomedus cæteros Astronomos sapientia superans & primus auctor Magorum nominis apud ipsos recepti. Fuit annis qvingentis ante bellum Trojanum. Circumferuntur ejus *libelli qvatuor de Natura. De pretiosis lapillis, unus. Prædictiones ex inspectione stellarum. Apotelesmaticorum libri V.*

Zoroastres Astronomus sub Nino Rege Assyriorum, qvi optavit igne cœlesti conflagrare, monuitqve Assyrios ut cineres suos servarent, sic enim fore ut regno nunqvam exciderent, qvod etiam nunc * apud ipsos observatur.

Zoromasdres Chaldæus sapiens, scripsit Mathematica & Physica.

Zosimus Alexandrinus Philosophus scripsit *Chymevtica* ad Theosebiam sororem, idqve opus ordine alphabetico scriptum libris XXVIII. constat. A qvibusdam id inscribitur *χημεύματα*. Item *vitam Platonis*.

Zosimus Gazæus vel Ascalonites, Sophista, temporibus Imperatoris Anastasii. Scripsit *Lexicon Rhetoricum*, & *commentarium in Demosthenem & Lysiam*.

* Non magis verum hoc fuit Svidæ ætate, qvam Zoroastreos qvos memorat libros tunc apud Græcos superfuisse.

INDEX III.

Scriptorum à SUIDA laudatorum.

nonnullis locis Kusteriano plenior.

A.

Acacius Sophista. v. Λιβάνιος.

Acacii Cæsareæ Episcopi liber de Orthodoxa fide. Ἰοβινιανός.

Achæus.

Ἐν Ἴριδι. v. Βοῦς ἕβδομος.

Ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ. v. Ἐλελεῦ.

Acusilai scripta supposititia. Ἑκαταῖος. ἱστορῆσαι.

Ælianus, v. Ἀβλαχρόν. Ἀβρεῖα. Ἀγελαι. Ἀγωνία. Ἄγγελος. Ἄδωρα. Ἀδρόν. Ἀετιδεῦς. Ἀθλητάς. Ἀκκιζόμενος. Ἀκμὴ καλεῖ. iterum. Ἀκόλαστος. Ἀλῆται. Ἀλοῶ. Ἄμαχον. &c.

Ælianus ἐν τῷ περὶ προνοίας. v. Ἀβασάνιστος. Ὀργεῶνας. Σεμνά. Φιλήμων. Idem opus περὶ θείων ἐναργειῶν. v. Ἀνεμάξατο. ἐν τῷ περὶ ποικίλης ἀφηγήσεως. v. Ἀσέλγεια. Ἀῶς. Κάμη. Φιλωθέντες.

Ænigma, *vir non vir avem non avem &c.* v. αἶνος.
Æschines. v. Ἀζήτητον. Ἀποβλεπόμενοι. Ἀσέλγεια. Αὐλεία θ. Ἀφοσιώμεθα. Ἐκκλησιεύειν. Ἐξάγιστος. Ἐξαγώνιος. Ζηλοτυπεῖν. Θέμβρος. Κίρρα. Λοιδίας. Οἴκημα. Περίπολος. Ταμύναι.
Ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ. v. Ἱκετηρία.
Ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. v. Ἅμα. Ἀναγεῖς. Ἀντιγραφεύς. Ἐναγεῖς. Διὰ τ. Ἐπιλαχών. Ἡγεμονία δικ. Θεωρικὰ χρ. Θεσμοθέται. Ἰσαι ψῆφ. Κεφάλαιον. Κεφάλαια. Μαργίτης. Ὁμηρεύοντας. Παραβάλλοιτο. Παραγγελία. Πατρῴων. Πῆληξ. Προσεδρευσαι. Πρυτάνεις. Φιλεργός.
Ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας. v. Νίκαια. Ὁλοσχοίνῳ. Ὅτι ξένους. Προστασία. Πυνθάνεσθαι. Στρατεία ἐν τοῖς.
Ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. v. Ἀγείρει. Ἀρχαῖον. Δεῦρο. Ξηραλοιφεῖν. Παρρησία. Προφερεῖς. Φιμοί.
Æschinis Socratici dialogus Axiochus v. Ἀξίοχος.
Æschylus. v. Ἀμφιμήτωρ. Ἄναξ. Ἀποφώλιοι. Δίκαιος. Δοκιμάσαι. Αἵμους. Ἔνθ' ὅτε. Θαναταν. Κάλαϊς. Κάλλη. Κάπηλος. Λαυργός. Μέτοικοι. Ὀρθήν. Ὄρον. Πάγκοινος. Πλέκος. Πυργού στου. Ὑμνεῖν.
Ἀγαμέμνονι. v. Ἄγγαροι. Τρὶς ἐξ.
Εὐμενίσι. v. Εὐμενίδες.
Ἐν Ἠδωνοῖς. v. Αἰγίζειν. Ἠδωνίς. Μυσάμαντες.
Ἐν Ἰφιγενείᾳ. v. Κυδάζεται.
Ἐν Μυρμιδόσι. v. Ἀβδέλυκτα. Ἀποίμοξον. Τρέμβαλον.
Ἐν Μυσοῖς. v. Ὀργεῶνες.
Ξαντρίαις. v. Ὀκτώπουν.
Ἐν Ψυχαγωγοῖς. v. Σταθερόν.
Æschylus ab Aristophane dictus ἀξύστατος. v. ἀξύστατον.
Æsopus v. ἀναβιῶναι.
Æsopus Mithridatis anagnostes, ejus liber de Helena. v. ἰχθῦς. & πάν
Aetius v. Αὐξέντιος.
Agaclytus.
Ἐν τῇ π' Ὀλυμπιάδι. v. Κυψελιδῶν.
Agathias. v. Ἀ α. Ἀγερωχία. Ἀδήλητος. Ἀλσιγέρωος. Ἀλόαι. Ἀμφιγένη. Ἀμφιγυοεί. Ἀμφιθέατρον. Ἀνεκτά. Ἀντίξοον. Ἀντικρύ. Ἀπόμοιρα. Ἀποπορευτέα. Ἀπώσατο. Ἀτημελία. Αὐτοβοεί. Ἀφηνιάσας. Βωμολόχος. Βρενθύεσθαι. Γαῦρον. Διαβησείοντες. Ἐλαδορούμεθα. Ἔμβολον. Ἐναλλάγδην. Ἐν χρῷ. Ἐπικερτομοῦσι. Ἐπίκλημα. Ἐπίκληρος νόμος. Εὐκτικὴ. Ἐφεστρίς. Ἰθαγενής. Κατωκάρα. Κυκνοτός. Κυματωγή. Λεπτοτάξιν. Νεομαθεῖν. Μετέωρα. Μισθαρνεῖν. Ὀψιγενής. Οὔπερ. Παλιμβολία. Παλίρροιξις. Πάταγος. Περιόντας. Περιωπή. Περιτροπάδην. Πυρρίχιος. Στερνομένη. Σεσαλεύμενες. Συγκροτεῖν. Σφοδρός. Τολμητίας. Φασκαλιθ. Φρενήρης. Χῆτει. Χοσρόης.
Ἐν Ἐπιγράμμασι. v. Μήγι βας.
Agapetus. Γενέθλιος.
Agapius. v. Γέσιος.
Agathinus Medicus v. Ἀρχιγένης.

Agatho-

Agathoclis Atracii ἁλιευτικά. v. Κικέλιος.
Agresphon.
Ἐν τῷ περὶ Ὁμωνύμων. v. Ἀπολλώνιος ἕτερος.
Alcæus. v. Ἀλαζών. Ἀρήϊος. Βληχρὸν. Θεράπναι. Θυμὸς ἐπλαβ. Πιτυάνη. Σκυθικαί. Τετύφωμαι. Χρήματ' ἀνήρ. Χρήματα.
Ἐν τῷ Κωμῳδοτραγῳδῷ. v. Ἀδηφαγία.
Alcidamas. v. Πρωταγόρας. Πυθμήν.
Alcman. v. Χθονία. Ψιλεύς. ἐλατήρ.
Alexander Ætolus. v. Φλύακες. Ἄρατος.
Alexander Aphrodisiensis. v. Διαζόδικος.
Alexander Polyhistor. v. Μουσαῖος. Ὠλήν.
Alexandrides.
Ἑλένη. v. Ἀβέλτερος.
Πανάνδρῳ. v. Ἀρεοπαγίτης.
Alexis. v. Ἀναλαμβάνειν. Ἀνθρακία. Ἄστια. Ἐκκόψαι. Ἐπιλησμότατον. Ἰσχυρίσκος. Ὀφθαλμὸν ἐπ. Προσέκοψεν. Σικύωνη. Σπουδάζω. Τρίπος. Φιλοτησία. Ψυχικός.
Ἀτθίδι. v. Μᾶλλον μ.
Πεζονίκῃ. v. Μᾶλλον μ.
Amerias. v. Διακόνιον.
Amipsias. v. Ἄκοπος. Ἀναβιβῶμαι. Ἀνῆκα. Ἀνίστη. Λύκις.
Μοιχοῖς. v. Ἀναψυχῆναι. Ἀνεῴγεισαν. Καββαλεῖν.
Ammonius. v. Ἐχάρη.
Ammonius Hermiæ F. v. Αὐθεσία.
Amphis. v. Νεανισκεύεται.
Anacharsis Scytha Philosophus qvi ancoram & rotam figlinam invenit, & Crœsi vixit temporibus. v. ἄγκυρα.
Anacreon. v. Ἑρμαῖος. Θωρήξασθαι. Μυσάχνη. Τὰ Ταντάλυ.
Anagallis Corcyræa Grammatica. v. ὄρχησις.
Anastasius silentiarius, postea Imperator, Eutychis, opinioni adhærens. v. Φατρία.
Anaxagoras. v. Ἀποκαρτερήσαντα.
Anaxandrides. v. Νεντάριον.
Anaxilas. v. Ἀντίκρισις. Ψηλαφίζει. Ὥρας. v. Μᾶλλον μ.
Anaximenes.
Ἐν α. τῶν Φιλιππικῶν. v. Πεζαίτερος.
Ἐν ζ' τῶν περὶ Φίλιππον. v. Μάστυρα.
Andocides. v. Ἀναυμαχίυ. Ἀποδιασμῶν. Ἀρετή. Ἐπεσκήψατο. Ἑταιρεία. Λογισταί. Νεωρία. Σκίνδιξ.
Andron.
Ἐν Τρίποδι. v. Σαμίων ὁ.
Androtion. v. Βυφόνια. Συγγραφεῖς.
Ἐν ἕκτῳ Ἀτθίδος. v. Νεῶσι.
Anniceris. v. Ἀρίστιππος.
Anonymus.
Ἐν τῇ μαρτυρίᾳ τῶν Ἁγίων δεσμωρίων. v. Ἀσαφεία.
Ἐν β' Φιλοσοφυμένων. v. Ἐμπιόδων. (Hierocles apud Apost. VIII. 20.)
Ἐκ τῦ βίυ τῦ Χρυσοςόμυ. v. Κυριάσι.
Antagoras Rhodius. v. Ἄρατος.
Antigonus Carystius. v. Ὠτοθλαδίας.
Antimachus. v. Ἀδρήστεια. Ἀναπυκνῶσαι.

σοις. Πᾶρ@. πάθ@. Σταθερόν. Ταλαίπωρ@.
Ἐν τῇ Λυδῇ γενεᾷ. V. Ὀργεῶνες.
Antiochus Philosophus. v. Λύκυλλος.
Antipater Theodori Athei discipupulus v. Ἀρίστιππ@.
Antiphanes. v. Ἀλκεγιαῖον. Ἀμαρτυρήτως. Ἀποδικεῖν. Τρίτῳ καὶ τ. Ὑπέρχολ@.
Ἀγροίκοις. V. Ῥαγδαίως.
Εὐθυδίκῳ. V. Ξενιτευομένους.
Λευκαδίῳ. V. Ἀνάριστ@.
Antiphanes Junior.
Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἑταιρῶν. V. Νάννιον.
Antiphon. v. Ἄβιος. Ἀδιάστατον. Ἀειεστώ. Ἄκαρ. Ἀκροᾶσθαι. Ἄμα. Ἀναγινωσκομένους. Ἀνήκει. Ἀξιοῖ. Ἄοπλα. Ἀπαθῆ. Ἀπεγένετο. Ἀποδιδόμενοι. Ἀποκρίθητι. Ἀπολαύειν. Ἀποτειχίζων. Ἄτλα. Αὐλίζεται. Ἀχαριστεῖν. Βάσανος. Δεκαδευτάς. Διάθεσις. iterũ Διάστασις. Διετείνοντο. Δυστάνιστος. Ἔμβιον. Ἐμποδών. Ἐν βραχεῖ. Ἐπαγγελία. Ἐπαλλάξεις. Ἐπεσκήψατο. Ἑρμαῖος. Εὐθυωρόν. Εὐόφθαλμον. Ἡμιολισμός. Ἱκετεύω. Καταλαβεῖν. Μοχθηρός. Ὀκνῶ. Πατρῷον. Προσφορά. Συνήγορος. Τελεσθῆναι. Τέως. Φηλώματα. Φορίνη. Χρημάτων.
Ἐν τῷ περὶ Ἀληθείας. V. Ἄγει. Ἀδέητος. Δεήσεις. Ἀιειεστώ.
Ἐν Ἀληθείας β'. V. Γρυπαίνειν. Διάθεσις.
Ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τῆς Δωροδοκίας. V. Τέως.
Ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τοῦ Μύρου. V. Ἄτλα.
Ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ Δικαιογενοῦς κλήρου. V. Τέως.
Ἐν τῇ πρὸς Δημοσθένην γραφῇ. V. Κελέοντες.
Ἐν τῇ πρὸς τὴν Καλλίου Ἐνδείξιν Ἀπολογίᾳ. V. Μοιροδοκῆσαι.
Ἐν τῷ περὶ Μεταστάσεως. V. Στασιώτης.
Ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. V. Στεφάνη.
Ἐν τῷ περὶ Ὁμονοίας. V. Ἀνδρεία. Ἵνα. Θεουδέστατος. Θαπεία. Σκιάποδες.
Ἐν τῇ Παρανόμων Κατηγορίᾳ. V. Δεῦρο.
Ἐν τῷ Πολιτικῷ. V. Ἐυσύμβολος.
Ἐν τῷ περὶ Προνοίας. V. Ἀναθέσθαι. (Sed ibi lege, περὶ Ὁμονοίας.)
Ἐν Προοιμίοις. V. Αἰσθέσθαι. Μοχθηρός. Ἅμα.
Ἐν τῷ Σαμοθρακικῷ λόγῳ. V. Σαμοθρᾴκη.
Ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Σαμοθρᾳκῶν φόρου. V. Ἀπόταξις.
Antonius Monachus. v. Ἀμῦς.
Apellas Ponticus. v. Ῥαιδώπιδος.
Aphthonii filii Sabinus Sophista & Sergius patricius v. Σέργιος.
Appion. Σπιλάδες. Σφάραγον. Τέγλημα.
Ἐν Ἐπιγράμμασι. V. Ἀγύρτης.
Ἐν τῷ περὶ Μάγου. V. Πάσης.
Apollodorus. v. Ἀμφιφῶντες. Ἀνάστατοι. Κάλυμνος. Κύβος. Κύρβεις. Κύρβεις αἱ τ. Δαρικοί. Ὀσφύς. Ῥάξ. Ταυροπόλαιν. Φρῦδος. Χόες. ἑορτή.
Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν Ἑταιρῶν. V. Φανοστράτη.

Ἐν ἕκτῳ περὶ Ἐπιχάρμου. v. Καρδιώττειν.
Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἑταιρῶν. v. Μάννιον.
Ἐν τοῖς περὶ Θεῶν. v. Μεταγυρτία.
Apollodorus Caryſtius.
Ἀποκαρτερῆσαι. v. Σπουδάζω.
Ἀπαλλαγήσεται. v. Ἐγκομβώσασθαι.
Apollodorus Cyrenæus. v. Ἀντικρυς. Βασιλικόν.
Apollonius v. Αἰσχη. Μετὰ. Ὑδροφορία. Χαλκεῖα.
Apollonius Archibii. v. Ἀπίων.
Apollonius Tyaneus. v. Ἀναξαγόρας. γοητεία.
Apollonius Rhodius. v. Μαρσύας. ἐν τ. Μασχαλισθῆναι.
Ἐν Ἀργοναύταις. v. Λυγαίους.
Apollophanes. v. Ἀδελφοιίς. Ὑπωπιάζω.
Apoſtolus. v. Κακία. Κακοήθεια. Καταβεβαιοῦσθαι. Καταλαλιά. Κατανυγεῖ. Νόμος. Ξένος. Ὅπλα Φ. Ὀψώνια. Παρέδωκε. Παρεισελθεῖν. Περπερεία. Παλλὰς ἐπιτρ. Πονηρία. Πονηρόν. Ὑπεραίρομαι. Ὑπερήφανος. Ὑπόστασις. Ὑπωπιάζω. Φθόνος. Φόνος. Φύσις. Ψυχικός.
Appianus. v. Ἀλλαξάμενος. Ἀλιτενής. Ἀλλόκοτον. Ἀλισκόμενος. Ἀναλαμβάνειν. Ἀνεζευγνυ. Ἀπαξιῶν. Ἀποφράδες. Ἀφάττειν. Ἀχρηστία. Ἀψαύστως. Ἀψιμαχία. Βλάσφημος. Δείσαντες. Διάφερον. Δικαιῶν. Δοξοκοπία. Ἐγχρόνων. Ἐδοκίμαζεν. Ἐθελοκάκως. Ἔκνισεν. Ἔνθεν. Ἔνσπονδος. Ἐντελοῦς. Ἐπαφρόδιτος. Ἐρέθισμα. Ἔστι μέχρι. Εὔζωνοι. Εὐσταθῶς. Ζῆλος. Ἰδιόξενος. Ἰέντες. Ἰλαρός. Θησαυρούς. Κληροῦχον. Κώθων. Λιφαιμεῖ. Λυπρόν. Μετριοπαθεῖν. Νεαλής. Νεργόβεργες. Οἱ περὶ στ. Οἰστρεῖ. Ὤσατο. Πάρεστι. Παρήγγελλον. Παροικῆσαι. Πιθανῶς. Πιμελή. Πίμπραται. Προθήβας. Πρόρριζα. Προσποιήσεσθαι. Ῥουτίλιος. Συνήδομαι. Συνίστωρ. Σύφαξ. Τετρύσθαι. Τύχαις. Ὑφίστανται. Χρηματίζει. Ψαφαρόν.
Apſines Gadarenus. v. Φρόντων.
Aquila. v. Ἐκουσιάζομαι. Κνίζων.
Araros. v. Ἐωθός. filius Ariſtophanis Comici. v. Ἀριστοφ.
Τμεταίω. v. Ἀναθεῖναι.
Aratus. v. Γυρῖνοι. Χειμῶν ὄρνιθ.
Archias Alexandrinus Grammaticus. v. Ἐπαφρόδιτος.
Archilochus. v. Α α. Ἰσμαρικὸς οἶνος. Κάθαρμα. Καταπροΐξεται. iterum. Κύφωνες. Μυδαλέας. Μυσάχνη. Ξενία. Παλίνσκιος. Πυῤῥώνειοι. Σκανδάλητρα. Τήνελλα. Φεψάλῳ.
Archippus. v. Διαβάλλεται. Ἐωθός.
Archytas in Τιμαχίδας.
Arete. v. Ἀρίστιππος.
Ariſtagoras. v. χίλων.
Μαμμακύθῳ. v. Ἀνθίων.
Ariſtarchus. v. Δεσμιστής. Δέστρον. Ἡδεῖος. Ὄνυ πόκαι. Ὀξυθύμια. Περίμνιος. Ταυροφάγος. Ταχυβάμονας. Demetrii Ixionis & Dicæarchi Lacedæmonii Magiſter v. Δημήτριος. Δικαίαρχος. Ariſtophanis Byz. diſcipulus. Ἐρριγωσθέντες.
Ariſtias.

Κύκλωπι. V. Ἀπώλεσας.
Aristeus poëta qui Pisandro sua supposuit. v. πείσανδρος.
Aristides. v. Εἰς κόρακας. Ἀδελφός.
Aristippus Cyrenæus. v. Αἰσχίνης.
Aristis. v. Ἐρατοσθένης.
Aristo Chius. v. Τέλος.
Aristocles.
Ἐν τῷ ς' περὶ φιλοσοφίας. V. Σωτάδας.
Aristodemus Eleus Thebanarum rerum scriptor, v. Ἑλλανοδίκαι. Τευμησσία. Χρήματ' ἀνήρ.
Aristomenes.
Ἐν Βοηθοῖς. V. Ψαμμακοσιογάργαρα.
Aristonicus. v. Ἀκοσώσαις.
Aristophanes. v. Ἃ ἅ. Ἀβελτερώτατος. Ἄβυσσος. Ἀγάθων. Ἀγίζων. Ἀγκύρισμα. Ἄγλιθες. Ἀγοράζω. Ἀγοραῖος νοῦς. Ἀγώνισμα. Ἀγελοποιόν. Ἄγροικος ὀργήν. Ἀδαξῆσαι. Ἀδεκαπύτους. Ἀελπτον. Ἀερονηχέες. &c
Ἐν Ἀμφιάρεῳ. V. Ἀχηνία. Τοῦ. τοῦτο κ. Φλέων. Φρυνώνδας.
Αἰολοσίκωνι. V. Ἀγοράσαι.
Ἀναγύρῳ. V. Ἀμφιανακτίζειν. Ἀπλήγιος. Ἀργεῖοι. Ξυννένοφε. Ὀδοῦ παρούσης. Ὀρθοπλήξ. Παραλῦμαι.
Ἀνταγωνισαῖς. V. Ἄλις.
Ἀχαρνεῦσιν. V. Ἀγορανομίας. Ἀνθηρά. &c.
Βαβυλωνίοις. V. Ροθιάζουσι. Σαμίων δ. Σιμός.
Βατράχοις. V. Ἄβυσσος. Ἀγνῶτα. &c.
Γεωργοῖς. V. Ἀτρία. Τοῖς ἱπποκράτους.
Γήρα. V. Στλεγγίς.
Δαιδάλῳ. V. Εὐρύβατος πον. ὄνου σκιά. Ὑπηνέμια.
Δαιταλεῦσι. V. Ἀναλίσκειν. Ἀνάστατοι. Αἰγέα. Ῥαγδαίως. Σῦσαι. Στλεγγίς. Τρόπιας. Χαρίσιον.
Δαναΐσι. V. Ἀργύρειος. Ἀταλαίπωρον. Αὔλειος. Κλεψαγόρα. Λυγκέως. Τοῦ. τοῦτο κ. Χύτραις ἴδε.
Εἰρήνῃ. V. Ἀγῆλαι. Ἀνάπαυσαι. Ἀναρριχᾶσθαι. Γλίσχρον. Δημιουργοί. Αἴρειν. Ὀγκύλλεσθαι. Ὀρχιάσαι.
Ἥρωσι. V. Ἀμφορεαφόρους.
Θεσμοφοριαζούσαις. V. Ἄλγησις. Ἀλφάνει. &c.
Θεσμοφοριαζούσαις β'. V. Λακωνίζειν. λύκος ἔχανεν.
Ἱππεῦσιν. V. Ἀλιτήριος. λείβαλος. &c.
Κενταύρῳ. V. Πρόδικον.
Κωκάλῳ V. Ὧδε. Πάμαλα.
Λημνίαις. V. Ἀπεχρήσατο. Ὠνῦν θεοί. Χρή. Ψαμμακοσιογάργαρα.
Λυσιστράτῃ. V. Ἐξεπιάκαλον. Κωδωνοσμικρός. Κωμῆται. Κύα δ. Λέκιθος. Λόχμη. Λόχος. Λυκόποδες. Μελανίων. Ὅσω χ. Πακτοῦν Πάσῃ τέχνῃ.
Νεφέλαις. V. Ἀγρεία ἀοιδή. Ἀθ. ἰαίων δυσβ. &c.
Νήσοις. V. Διαθήκην διαθ. Ἐξέχεον ἤ. Ξυννένοφε.
Ὁλκάσι. V. Εὔαθλος. Ἦν.
Ὄρνισι. V. Ἀγορανομίας. Ἀγύστεια. &c.
Πλούτῳ. V. Ἀγοράζειν. Ἀγύρτης. &c.
Πολυΐδῳ. V. Ἀνάπειστος. Ἐρημεμβλ.
Ἐν Προαγῶνι. V. Σταθερόν.
Σφηξίν. V. Ἀποφυσήσας. Ἀπηρτημένη.

Ιον. Ἐγγαςρίμυθ☉. Ἐμφερέ-
ςατος. Ἐξέχει τὸν ἧλ. Ἐφόλκια.
Ὀροφή. Παραβολὴ πραγμ. Σῦ.
Ταγίωνιςαὶ. V. Ἀπασκαρίζειν.
Ἀποχρώντως. Ἀφύα. Θωπεύει.
Παραιξορῦσιν. Πρόδικον.
Τρυφάλητι. V. Τοῖς Ἱπποκράτης.
Τῶν τελῶν.
Φοινίοτειε. V. Ἀναλήφη.
Aristophanes Grammaticus. v. Μα-
χαλίσματα. Προκώνια. Eratosthe-
nis discipulus. Ἐρατοσθένης. Ari-
starchi Præceptor. v. Ἀρίσαρχος.
Ἐν β' Θηβαϊκῶν. V. Ὁμολώϊος. Τῆς.
Pseudaristophanius Ἀρτεμίδωρ☉.
Τιμαχίδας.
Aristophon.
Πυθαγορισῆ. V. Πυθαγόρας τὰ σ.
in fin.
Aristoteles. v. Ἀδοξάστα. Ἀνάλογον.
Ἀντεπιχειρεῖν. Ἀντιπελαργεῖν. Ἀντι-
ςρόφως. Ἀντιποιῆσαι. Ἀξίωμα.
Ἁπλῶ λόγω. Ἀρχὴ π. Ἀρχιάδεια.
Ἀχάτη. Βλάκα. Βυλεύσεως. Δαλεῖ-
σθαι. Δεκατεύειν. Διάθεσις. Δοδω-
ναῖον. Δυσκολαίνει. Αἴτησις. Ἐκ πε-
ριυσίας. Ἐναντία. Ἐντελέχεια. Ἐξ
ὑποθέσεως. Ἐπιτίμησις. Εἰς κόρα-
κας. Ἰσόκωλον. Θέσις. Καλασκιά-
ζειν. Κεφαλισμός. Κίνησις. Κοτίνω σεφ.
Λῆμμα. Λίθ☉. Μασταλίας. Μετεω-
ρωθεῖν. Μωρῶν. Νόμ☉. Νόμοι. Ὀλέ-
κρανον. Ὀσφύς. Ὀφθαλμός. Πα
ἔπος. Περιυσία. Πιθαμαῖκόν.
Πόθεν. Σωφροσύνη. Σημεῖον. Ἀρχή τις.
Τενέδ☉. ξ. Τὸ μηλιακόν. Τροφή.
Τερτύς. Ὑπέχει. Φαντασία. Φαιόν.
φοινικίδα. Φυσικὸς λ. Ψυχή.
Ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτεία. V. Κύρ-
βεις. Λυκόποδες. Παρήςασις.
Περίπολ☉. Πρόεδροι. Σῖτ☉.
Στρατεία ἐν τοῖς. Ὑπὲρ τὰ Καλ-
λιχρ.
Ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ. V. Ἐπιςήμη.
ὅτι φησ.
Ἐν Διδασκαλίαις. V. Οὐκ σκιά.
Ἐν τῷ περὶ Δικαιοσύνης. V. Εὐρύβα-
τ☉ πον.
Ἐν τοῖς περὶ Ζώων. V. Ἀκαλήφη.
Ἀλκυονίδες. Κερκεῖς. Κοβαλία.
Ψαθαρόν.
Ἐν Ἠθικοῖς. V. Ἄνθρωπ☉. τὸ
προσηγ.
Κατηγορίαι. V. Ἀέτι☉.
Ἐν τῇ κοινῇ τῶν Θετταλῶν πολιτεία.
V. Τετραρχία.
Ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτεία. V. Σκύ-
ταλη.
Ἐν Κυμαίων πολιτεία. V. Τύραννο☉.
Ἐν τῇ Κυπρίων πολιτεία. V. Ἄνακτες.
Magicus Antisthenis, Aristoteli à
quibusdam tributus. V. Ἀντι-
σθένης.
Ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικά. V. Ἐπιςήμη.
ὅτι φ.
Ἐν τῇ Μηλιέων πολιτεία. V. Τῶν φιλ-
ταίτων.
Ἐν τῷ περὶ μνήμης καὶ ὕπνυ καὶ καθ'
ὕπνυ μαντικῆς. V. Μνήμη.
Ἐν τοῖς περὶ Πολιτείας. V. Ἐσχατιάν.
Πάρεδρ☉.
Ἐν τῇ Σαμίων πολιτεία. V. Σαμίων δ.
Ἐν Συρακυσίων πολιτεία. V. Καλλι-
κύριοι.

Ἐν τοῖς Τόποις. V. Εὔνους. Εὔψυχος. Ὁμολογία. Προαίρεσις. Ταυτόν. Ὑπόληψις.
Ἐν β' τῶν Τοπικῶν. V. Χαλεπώτατον.
Ἐν ταῖς πρὸς Φίλιππον Ἐπιστολαῖς. V. Ὅτι ξένους.
Ἐν τοῖς φυσικοῖς. V. Εἴδησις.
Ἐν τῷ περὶ Ψυχῆς. V. Ἀγαθοῦ δαίμ.
Aristoxenus. V. Σικελός.
Arnuphis Ægyptius. V. Ἰουλιανὸς ὁ Περγαμηνός.
Arrianus. V. Ἀλέξανδρος. βελυτός. ἐπαινέτης. ἐπιφερασθείς. φαύλη. ναῦς.
Artemidorus. V. Τευτάζειν.
Asclepiades.
Ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ τῶν Γραμματικῶν. V. Ὀρφεὺς, Κροτ.
Ἐν ς' Τραγῳδουμένων. V. Ἡνίοχος.
Alius Asclepiades junior V. Γενέθλιος. Ἡραΐσκος.
Athenæus.
Ἐν Δειπνοσοφισταῖς. V. Ἀριστώνυμος. Ἀρχέδικος. Διοκλῆς. Ἐπιγένης. Ἐπίλυκος. Ἐπίνικος. Εὔβουλος. Εὐάγγελος. Εὐθυκλῆς. Εὔσχημος. Εὔφρων. Ἡγήμων. Ἡγήσιππος. Θεόγνητος. Καρκίνος. ... Μνησίμαχος. Νικίας. Νικόστρατος. Νικοχάρης. ... ἔτος Πλάτων, Ἀθ. ... Ῥώμη. ... Σώπατρος, παρ. ... Σώφιλος. ... Τιμοκλῆς ἔτ. Φίλιππος. Κωμ.
φόρμος, Συρ. Φοινικίδης. Χαιρήμων.
Ἐν τῷ β' τῶν Δειπνοσ. V. Βεράβηλα.
Ἐν γ'. V. Δαμόξενος. Δεξικράτης.
Ἐν ι'. V. Διόδωρος. καὶ αὐτ.
Ἐν ια'. V. Δαμόξενος.
Ἐν ιβ'. V. Διόδωρος. καὶ αὐτ.
Athenodorus Arati pater & alius frater. V. Ἄρατος.
Ἀττικιανοί. V. ...
B.
Babrius. V. Ἀμοιβή. Ἀνθεῖν. Ἄθλημα. Ἀχαιΐνη. Γέρανος. Δάπεδον. Ἑκάστοτε. Ἐνθέως. Ἐταιρεία. Εὐλαί. Ἡλιος. Ἡρα. Καρποφορία. ... Καλαύροψ. Καμπύλη. ... Κέρκωψ. Νεβρίας. Νεβρός. Νέμεσις. Ὄρνις. Παλαμναῖος. Πανθοίνην. Πετάβρα. Πίθηκος. Πρίων. Πυρρίχιος. ... Στρηνιγξ. Σπήλαιον. Τανταγρίαν. ... Τρυγχός. ... Φρύγανα.
Vide etiam infra ...
Bacchylides. Ἄδυλον.
Basilicus. V. Γένεσις.
Basilius. V. Ἐχέτης. Καταδουλ...
Στρεφότερος.
Basilii M. laudatio funebris. V. Ἀβρ...
Baton. V. Πυθαγόρας, Ἐφέσιος.
Bion Philosophus. V. Ἀγκών.
Bion tragicus Æschyli F. V. Αἰσχύλος.
Botrys. V. Δημοχάρης.
Brysonis Achæi discipulus. Κρίτης.
C.
Caddus, Historicus, V. ... (Sed ... scribendū est ...)
Callias Alexandri F. V. Ἀλέξανδρος.
Callias. V. Ἀρχέχη. Ἐλλεβορίζειν.
... Ἀρχέχη.

Callimachus. v. Ἀ ἄ. Ἀδμωλίω. Ἀλετρίβανος. Ἀμαθήσαι. Ἀπεσώ. Ἀποβεβρυχμένα. Ἀπ' ἄστ@. Ἀράχνη. Ἀστακοί. Ἄγελα. Ἄσυλον. Γίντα. Δανά. Δεινόν. Δύη. Ἐγκυτί. Ἐκάλη. Ἐκόησεν. Ἐλελεῦ. Ἐπικλινές. Ἐρώεις. Εὐρώς. Εἰκαῖα. Ἴχνια. Κατωκεισμένας. Κολχεραία. Κελαινόν. Κόρυφ@. Κτείς. Κυκλιάς. Κύφελλα. Μαραθών. Μή Νηστάμεν@. Οὐ γάρ. Ὠλήν. Περιδέξι@. Περιπηχύναλες. Πονηροῖς. Πορθμηῖδον. Πρώ. Πόη. Σέβας. Σιμωνίδης. ὅτως. Τάλις. Ψύθ@.

Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀγώνων. v. Ἀκτία.

Ἐν Βαρβαρικοῖς Νομίμοις. v. Φαῦλλ@.

Ἐν Ἐκάλῃ. v. Ἀρμοῖ τῦ. Ἀθ' ὄφελε. Ἱμαῖον. Καλιάς. Καμπτήρ. Μύωψ. Ναὶ μὰ τό. Σύφαρ. Vide & Ἐκάλη, Ἐπαύλια.

Ἐν τοῖς Ἐπιγράμμασι. v. Τρίτος, ἐ Μ.

Ἐν Ὕμνοις. v. Ἀγιοχρηματίας.

Ἐν Χωλιάμβοις. v. Διθυραμβοδιδάσκαλοι.

Callimachi discipulus Aristophanes Grammaticus. v. Ἀριστοφάνης.

In Callimachum scripsit Μέναγες.

In ejus Epigrammata Ἀρχίβι@.

Callinicus Sophista. Φιλέδαι@.

Callisthenes. v. Ἀναγκαῖον. Ἀποφέρεσθαι. Ἀνώγεων. Βόθυν@.

Ἐν β' περικλέων. v. Βαρδάνας ὄχλος.

Callistratus. v. καπλάς. Ὀσχοφορικά. Ἡ γλῶττα. Ἰσοκράτης, Ἀπολλώνιος. Ἱερωνιμ@. Σελεύκου. Σχοῖν@. Εὐλόγως ...

Candidus ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων. v. Ἑρμαῖ.

Candidus Historicus. Vide supra *Caddus*.

Cantharus.

Θηρεῖ. v. Ἀθηναίας.

Caucasus. v. Λήμνιον.

Cephalus Rhetor. v. Ἐπίτιμον.

Cephisodorus.

Ἀμαζόσι. v. Ὄν@ ὕειν.

Cercops Pythagoreus. v. Ὀρφεύς.

Chæremon Philosophus, Neronis præceptor. v. Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος.

Chæremon.

Τερσίτη. v. Ὡς οὐχ ὑπάρχων.

Chamæleon.

Ἐν τῷ περὶ Θέσπιδος. v. Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ.

Ἐν τῷ περὶ Σατύρων. v. Ἀπολαύσας.

Ἀρίστι@. Κύκλ.

Charax historicus. v. Οἰνέ@.

Charmides. v. Ἄβρα.

Chionides.

Ἥρωσι. v. Ἀγήν@.

Chrysippus. v. Κέρατα. Τιμοκράτης. Χάρμ@. Θέσις. Ἀθηναῖ@.

Ἐν τῷ περὶ Καλλ. κ. Ἡδονῆς. v. Λαμυρόπολις...

Ἐν τῷ ιβ' τῶν φυσικῶν λόγων. v. Προάληψις.

Ἐν τῷ περὶ Χρησμῶν. v. Νεοττός.

Chrysostomus. v. Φιλευγενία. Διασαφήνησις. Καὶ ...

Ἐν τῇ Ἑρμηνείᾳ τῆς πρὸς Κορινθίους ... Ἐπισαλεύω. v. Ἀγιοι.

Cinesias poeta dithyrambicus ... Πάλαιστα.

Clearchus. v. Ἱππαρχος Καλλικράτους.

Ἐν τῷ περὶ Θύσων. v. Νεοττός.

Clearchus Solensis. v. Χάρμος. Ἀθήναιος.

Clemens. v. Ζάλην. Ἥρας ἢ δ. Παλίμβολος.

Clementis Stromatei liber. Ἀσύλιος μοναχός.

Clidemus. v. Ἄπεδα. Ἠπέδιζον. Πύκνη. Ὕης.

Clitarchus. v. Σαρδώνης.

Clitodemus. v. Ἐπὶ παλλαδίῳ.

Crantor, philosophus. v. Θέσεις. Σκίφη.

Craterus. v. Ναυτοδίκαι.
Ἐν ἐννάτῳ τῶν ψηφισμάτων. v. Νυμφαῖον.

Crates. v. Ἀλημεάς. Ἀπιβίῳ. Ἀψάλακτος. Γυπάριον. Διαβάλλειν. Διαψαλάττεσθαι. Παρουσία. Προκώνια. Σαρπηδονία.
Ἐν τῷ περὶ Ἀθήνησι θυσιῶν. v. Εἰρεσιώνη. Κυνήειος.
Ἐν Γείτοσι. v. Τὸ Διὰ ε.
Ἥρωσι. v. Ἄθαρα.
Παιδιαῖς. v. Ἄλλο ἕτερον.
Τόλμαις. v. Ὄνος ἐν μελ.

Crates Aristarchi Grammatici æmulus. v. Ἀρίσταρχος.

Crates Thebanus. v. Ἀναξαγόρας. Ἀπολλώνιος.

Cratinus. v. Ἄγαλμα. Ἀναπεῖσθαι. Ἀναπίπτειν. Ἀνεπτέρωτο. Ἄνθρωπος λυπησαν. Ἀνόργοι. Ἄξιος λαβεῖν. Ἀπαλλάξας. Ἀποκεῖσθαι. Ἀπορεῖν. Βάδιζε. Βῶσον. Δραπέτης. Αἴγλη. Αἴξ. Οὐρανία. Ἐγκυρῆσαι. Ἐξόδιον. Βατηνίζε. Ἐπιλησμότατον. Εὔερον. Κλειθρίνυς. Καννᾶς. Δέρμησθαι. Μισητήν. Ναξιουργής. Ὀλόφωνος. Ὦ τάν. Παιδικά. Πολυμνήστειος. Πρόσεισι. Ῥύβδην. Ῥύγχος. Σφακελίζοντες. Τηλία γ. Ψαμμακοσιογάργαρα. Ψύρα.
Ἐν Ἀρχιλόχοις. v. Διὸς ψῆφος.
Βουκόλοις. v. Ἀνθρακάς. Ἀπεσίαι. Ἀποκηρύξαι.
Δηλιάσι. v. Ῥαζεῖν.
Διδασκαλίαις. v. Ἀναφῦναι.
Διονυσαλεξάνδρῳ. v. Ἀνεπάγγελτος. Ἄνησις.
Δραπέτισι. v. Ἀμαρτῆ. Ἀνακάσασθαι. Ἀποπάτημα. Κυβηλίσαι. Ὄνος ὕεται. Ὠδή.
Ἥρωσι. v. Ἀγχάς.
Θράτταις. v. Ὀκτώπους.
Μαλθακοῖς. v. Κυλλῆς.
Ἐν Νεμέσει. v. Χαίρε, καθ.
Νόμοις. v. Ἀλώπηξ. Ἀποσοματίζειν. Χρῆ.
Ὀδυσσεῦσι. v. Ἄθυρμα.
Πανόπταις. v. Κηκείδιον. Παιδικά.
Πυθαγορίζούσῃ. v. Ξενοφάνης.
Πυλαίᾳ. v. Εὔερον. Τὸ παρὰ.
Πυλαίοις. v. Ἀμύνεσθαι.
Πυτίνη. v. Ἀρχήν. Ἀφέλεια. Δωδεκάμηνον. ...δώτης.
Σεριφίοις. v. Ἀμοργοί. (Σερίφοις) Σταθερόν. Τελευτῆσαι.
Τροφωνίῳ. v. Αἴρεσθαι.
Χείρωσι. v. Οὐραγία αἴξ. Πανδελέτιος. Ῥαδάμανθυς.
Ὥραις. v. Μεγάλη. Παιδικά. Πυρράγης. Ταῦτα πρόσωπα.

Creon.
Ἐν τῇ Ῥητορικῇ. v. Ἑρμοκοπίδης. Νιδάριον. Φασηλωτ.

Critos

Criton.
'Εγγετικοῖς. v. Ἄρτι; & ἀρτ. Βουλίαις. Γέσοι. Δεισιδαιμονία. Ἐνεμημένων. Καθιςάμενος.

Crobylus. v. Ὀψοφαγία. Τιμαχίδας. 'Ρόδ.

Ctesias.
Ἐν Περίπλῳ Ἀσίας. v. Σκιάποδες.

Cyclus Epicus. v. Τευμισία.

Cyprius Poeta. v. Οἶνος ἄνομ.

Cyrillus Magnus: Ex eo prolixus locus contra spadones & eunuchos adducitur. v. Σπάδων.

D.

DAduchus. v. Γενέθλιος.

Damageti Heracleotæ Epitomē scripsit Demosthenes Thrax. Δημοσθ.

Damascius. v. Ἀγαθοεργία. Ἀγχίνοια. Ἀγχίσκοπος. Ἄθρυπτος. Ἀθύτους. Ἀπέραντον. Ἀκροατής. Ἀκρόπολις. Ἀμήχανον. Ἄνθρωπος. τὸ προσηγ. Ἀπῆγεν. Ἀπόπειρα. Ἄτλα. Ἀφέλεια. Βλακεύεται. Γελασείων. Διλύγιον. Δομνῖνος. Δῶρος. Αἰδοῖος. Ἐναγεῖς. Ἐνδόμυχος. Ἐπ' ἐλάχιστον. Ἐπιτίθησι. Ἐπιφάνιος καὶ Εὐπρ. Ἑρμαῖον. Ἔρως τὸ πρ. Εὐποιΐα. Εἴδωλον. Ἠνείχοντο. Ἰδιώτης. Θοίνη. Κάρβων. Ὅσιον χωρ. Ὦτα. Παρέςασθαι. Πῖνος. Πλαδαρόν. Προσεποιήθη. Πρόσοιτο Πυργοῦται. Ῥητορικὴ. Ῥυθμίζει. Σκιαὶ ὀνείρων. Στοιχεῖα. Συννήσας. Συριανός. Τάττουσα. Τεκμήριον. Τετράγωνος. Φιλία. Φιλοπονία. Χαριεντίζομαι. Χρηματισμός.

Εἰς τὴν φιλόσοφον ἱστορίαν. v. Γρηγόριος. Ἰφικρατίδες.

Daniel. v. Θύρας.

David. v. Ἄβυσσον. Ἁγίασμα. Ἄκανθα. Ἀκηδία. Ἀλλοτρίας. Ἄμωμος. Ἀνθομολογησόμεθα. Ἀξίωμα. Ἀπολύων. Ἀποσκορακίζει. Ἀσεβῶν. Ἀσπὶς ἐν πάχνη. Ἀπεχία. Ἄφρων. Βασάν. Βίβλοι Θεοῦ. Βραχίων. Γαςήρ. Γραμματείας. Διαβάλλων. Διαθήκη. Διάκενης. Διαλογή. Διεξόδους. Διέστειλεν. Δυνάστην. Αἰών. Αἴτημα. Ἐγκάθηται. Ἔκστασις. Ἐνεκάτου. Ἐξάπινα. Ἐπαινεῖσθε. Ἐπεστήριξαν. Ἐρημικῷ. Ἐτυρώθη. Εὐθέως. Εὐρίζω. Εἰκών. Εἰσβολή. Ἡμέρα δυνάμεως. Ἡμέρα πον. Θεός. Δαβ. Θεραπείας. Κασσία. Καταυγείς. Κατάπαυσις. Κατέρραξας. Κατεύθυνον. Κέδροι. Κεκράξομαι. Κέρας ἰσχ. Κισσῷ. Κλῆρος. Κοτύλη. Κωφῆς. Κρίματα. Κρύφιοι. Λάκκος. Ληνός. Λόγια. Λυτρωτής. Μάννα. Μετοχή. Μὴ καταπραΰνης. Μονογενῆ. Μονόκερως. Οἶνος. Ὀνόματα. Οὐκ ἐξελεύσῃ. Οὔ τοι. ἀντί. Ὠδῖνες. Παραζηλῶ. Παραςήσομαι. Παῖδες. Περιβόλαιον. Πραότης. Προκαταλήψομαι. Προσήλυτος. Πρόσωπον. Πρωΐ. Πυκάζουσι. Πύλαι ᾅδ. Σελήνη. Σκότος. Σοφός. Στέαρ. Συντέλειαι. Συστροφή. Σχοινία. Ταινίς. Τίς ἀντί τ. Τὸ ἀντάλλαγμα. Τρίψις. Τρόχος. Δαβ. Ὕδωρ διαπ. Ὑπελάβετο. Ὕπνος ὑπὸ Θ.

Ὑποσκε-

Τετραχήλισον. Στυπαῖος. Τοῖ θεῷ. Τύφος. Τψυττα. Φημί. Φῶς. Φρέαρ. Χεῖρα. Χοῦς θαι. Χείσις. Χείσμα. Ψεῦδος. Ψόα.

Demagoras. v. Ἀλκυονίδες.

Demetrianus Criticus & Mathematicus Ravennas. v. Ἀσπάσιος.

Demetrius. v. Ἀκή. Ἰσαῖος.

Demetrius Phalereus.

Ἐν τοῖς περὶ Νομοθεσίας. v. Παράστασις.

Ἐν γ' Νομοθεσίας. v. Σκαφηφόροι.

Demetrius Scepsius. v. Ἀδράστεια.

Democlitus περὶ πυρσῶν. v. Κλεόξενος.

Democritus Abderita. v. Α ᾆ. ἀναγκαῖον. Ἀπολλώνιος. Εὐεστώ. Εἱμαρμένην. πένταθλος.

Περὶ τῶν ἐν Ἀδου. v Τριτογένεια.

Democritus Historicus. v. Ἰούδας.

Demon. v. Δωδωναῖον. Ἡ δεῖ χελώνης. Ἡ φάνη. Θ. Ὄνος ἄγων. Σαρδώνιος γ. φοινίκων σ.

Ἐν τῇ Ἀτθίδι. v. Τριτοπάτορες.

Ἐν τῷ περὶ Θυσιῶν. v. Προχώνια.

Demophon. v. Δορύχνιον.

Demosthenes. v. Ἀγραφίου. Ἀειλογία. Ἀκέραιος. Ἀλαβαστοθήκας. Ἀλογία. Ἀμφισβητεῖν. Ἀμφοτερόπλουν. Ἀνασκευασάμενοι. Ἀνήκει. Ἀνήρηκεν. Αντέχει. Ἀντικαταλλαττόμενος. Ἄξιον οἱ ῥήτ. Ἄξιον, ἐπὶ τοῦ δ. Ἄπαγε. Ἀπαλλάξας. Ἀπεγνωκώς. Ἀπέλθῃ. Ἀποτιμήσατο. Ἀπογνούς. Ἀποκήρυκτον. Ἀποκρίθητι. Ἀπολογίζω. Ἀπόμισθος. Ἀποψηφίζονται. Ἀποψηφισθέντα. Ἀπροβούλευτον. Κτῆσις. Ἀφεύς. Γέρρων. Γραμματοκύφων. Γραφεύς. Δαπανᾶν. Δωροδοκῆσαι. Δημοτεύεσθαι. Διάθεσις. Διακεχειρισμένα. Διακονία. Διεγγύησις. Διφθέρα. Διαμισθώσεις. Ἐγκεκλημένοι. Ἐξεγγύησις. Ἐξεστρέμμιζον. Ἐξόρισον. Ἐξώλης. Ἐξωμος. Ἐθελοκακεῖν. Ἐπαγγελία. Ἐπιτρέπειν. Ἐρανίσας. Ἱππαρχεῖν. Θέσμιος. Θίασος. Θύραι ἱερ. Καθελών. Κακουργεῖν. Καταχειροτονία. Κλῖσις. Ὀνήτωρ. Ὄνησις. Ὀρχ. Ὦ μηδαμῶς. Πόσ. Πώματα. Πρεσβείας. Πρόστιμα. Πρυτανεῖον. Ῥήτωρ. Σημεῖα. Συντετμημένως. Τάλαντον. Τραγικὸς π. Τρίμματα. φάσις. φακίων. Φοινικίδα. Χάραξ. Χαρίζεσθαι. Χρῆσαι δύο.

Ἐν τῷ κατ' Ἀγνίου Κλήρου. v. Πρόκλησις.

Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀδελφῶν. v. Λυσίμαχος. lege [illegible]

Ἐν τῷ κατὰ Αἰσχίνου. v. Ἀπεψήφισαν. Ἐπικράτης. Ἀθήν. Ἐπτάδας. Ἡράκλεια. Ἱερὰ βαίνειν. Μάλιστα. Νεωρί. Ὅτι ξένος. Προβαλλόμενος. Προβελλόμενος. Προτολμᾶν. Σύγκλητος.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος. v. Ἀντιγραφεύς. Ἀπογραφή. Ἐξεταστής. Ἐξορχησάμενος.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀπατούριον. v. Ἐγγυᾶν. Ὀφείλειν.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀφόβου. v. Ἐκδόσ. Κεφαλή. Συμμορία.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀφοβον. v. Τριημαρχ.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος. v. Ἀνάστροφεῖν. Ἀνίδρυτος. Βαλανεύς. Ἔνδειξις. Εἰσαγ. Ἐμφανίζειν. Ἐνδείξεις. Ἔστιν. Ἔναγ. Ἐνη. Θεωρίς. Δημ. Ὀμηγ.

ἐγγύς. Πληρωτής. Φάρμακος.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. V. Ἀνδροληψίαι. V. Ἄξονες. Ἀπεχοίνισε. Ἀποφαίνειν. Αἰδέσασθαι. Ἔθνος ἢ κ. Ἦεν Θεσμός. Νοθεία. Ὁδός. Ὁ κάτωθεν νόμ. Ὅτι οἱ ἁλόντες. Οὐκ ἀναχήσομαι. Πενέσαι. Σκῆψις. Φαῦλος. Δῆμα

Ἐν τῇ πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τὸν Δῆμον Ἐπιστολῇ. V. Ἐργολάβος.

Ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον. V. Συνέτιμήθη. (Sed lege, Ἐν τῷ πρὸς Διονυσόδωρον.)

Ἐν τῷ κατὰ Διονυσοδώρου. V. Τέως.

Ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ. V. Αἰγεῖδαι.

Ἐν τῷ περὶ Ἐπιτριηραρχήματος. V. Ἐφίεσαν.

Ἐν τῷ πρὸς Εὐβουλίδην. V. Γαμηλία. Δίκη. κρίσις.

Ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην Ἐφέσει. V. Πόρος.

Ἐν τῷ κατ' Εὐέργου. V. Πρὸς τῇ πυλίδι.

Ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνου. V. Ἐνδεκάζοντας.

Ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. V. Ἀποικοδομεῖς. Χλίδος.

Ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. V. Αὐτολήκυθοι. Ἰδίαν. Ἰδίαν. Λίθος. Μελίτη. Φαῦλον. τὸ ἀπλ.

Ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. V. Απομάττεσθαι. Ἀποσολάς. Ἀρτεμίσιος. Βασκαίνει. Γέῤῥα. Ἐκ περιουσίας. Ἐπαιρόμενος. Ἐπιτετήδευμα. Ἐπιχάρης. Εὐοῖ. Ἡγεμὼν συμμ. Ἡγήμων. Ἠκρωτηριασμένος. Θεμίσων. Θεογείτων. Θεοκρίνης. Λαρυγγίζων. Λεύκη. Λόγου τ. Μουνυχία. Μύρτης. Μυρτώνιον. Νεβρίζων. Νέων. Οἰκίσκῳ. Ὀνομάζων. Οὐχ ὑπὲρ τῆς αὐτῆς. Παράσημος. Παρελθεῖν. Περίλαος. Πομπείας. Πορθμός. Προβαλλομένους. Σάβοι. Σιρός. Σίμυλος. Στρεπτούς. Φορμίων. (Vide etiam paulo inferius, Ἐν τῷ περὶ Στεφάνου. Est enim eadem oratio.)

Ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφήν. V. Πεντηκοστή.

Ἐν τῷ κατὰ Λεπτίνου. V. Ἀνταποστῆσαι.

Ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην. V. Ὅρα δή.

Ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. V. Ἅμα. Ἀσεβῆ. Βιαίων. Ξυλλαβεῖν. Οἷον. Πεντηκοστή. Προβαλλομένους. Ῥυτά. Σπουδάζω. Τίμημα.

Ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. V. Ἀποπεφασμένον. Ἀτιμισμός. Ἐκφυλλοφορῆσαι. Κυνέας. Ὁ κάτωθεν ν. Πωλοῦσι.

Ἐν τῷ κατὰ Νικοστράτου. V. Ἀρχεῖον.

Ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον. V. Παρεστοίχων.

Ἐν τῷ κατὰ Ὀλυμπιοδώρου. V. Ἀνθυπωμοσία. Ἐπεδίκασε.

Ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος β'. V. Ἀποτιμηταί. Προστασία.

Ἐν τῷ περὶ Ὀνόματος. V. Πινάκια. Σεσημασμένου.

Ἐν τῇ πρὸς Παιταίνετον παραγραφῇ. V. Ἐπὶ Θρασύλλου. Κεγχρεῶν. Μαρώνεια. Παρακαταβολή.

Ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας. V. Ἀσώματος. Ἀσυνθετώτατον. Ἄτια. Δρυμός. Ἐπιχειρήσεις. Ἀθην. Εἰσιτήρια. Ὁρᾶτε. Πυνθάνεσθαι. Τέως. Ὑποκορίζόμενοι.

Ἐν τῷ ὑπὲρ Ῥοδίων λόγῳ. V. Ἅμα.

Ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥοδίων ἐλευθερίας. V. Ἀρτεμισία.

Ἐν τῷ κατὰ Σπουδίου. V. Νεμεσεία.

Ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν. V. Σ...

Ἐν τῷ περὶ Στεφάνου. V. Ἀμας. Ἀναφορεῖν. Ἐξητάσθης. Καλαμίτης. Καταψευδομαρτυρησάμενος. Κατηγορίας. Κίναδος. εἰδ. Παραπεπλωκώς. Σύλας. Τρίμμα. ὁ πτρ. φάρμακος. (Vide etiam supra, Ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Est enim eadem oratio.)

Ἐν τῷ περὶ τῶν Συμμάχων. V. Τίμημα.

Ἐν τῷ περὶ Συμμοριῶν. V. Κληροῦχοι. Κοινωνικόν. Ὁ κάτωθεν. Συμμορία. Τέως.

Ἐν τῷ περὶ Συντάξεως. V. Ὀπισθόδομος. Παρουσία.

Ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. V. Ἀποστησάμενον. Λυκιουργίς.

Ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. V. Ἐπρόφθαλμος. Ἠων. Ἱερομηνίαι. Ναυκραρικά. Ὅσιον. Ποδοκάκκη Προστιμήματα. Φαῦλον. ἐτῷ. φιλέτηρος.

Ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον. Ἀπηλοημένος. Ἀπόφασις.

Ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. V. Ἀγνωμονοῦντας. Ἀρχαιρεσίας. Ἄττα. Ἄτιμος. Βάραθρον. Δυσωποῦμαι. Ἔθνος. ἢ μ. Ἐπικεκρυμμένα. Ἐφορμεῖν. Ἐχῖνος. Ἡλικία. Καταβολή. Καταίρειν. τὰ π. Μαλκίοιμος. Μάστειρα. Μεθώνη Μελίτη. Δημ. Μενέλαος. Μετοίκιον. Μορῶν. Ξενικόν. Συλλαβεῖν. Ὀκνῶ. Ὀλιγωρήσαντ. Ὄνου σκιά. Παγάς. Πάραλος. Περίπολος. Περὶ τῆς ἐν Δ. Περιστοιχίζεται. Πινάκια. Πολιτεία. Πολύστρατος. Προβόλαι. Προπύλαια. Προτιμᾶν. Πρυτανεῖα. Στρατηγοί. Σύμβολα. τὰς σ. Σύνταξις. ἀντὶ τ. Τέως. Τὰς χωρίς. Τράγους. Φύλαρχος.

Ἐν τῷ α' Φιλιππικῷ. V. Ἀποστολεῖς.

Ἐν ς' Φιλιππ. V. Δεκάρχαι.

Ἐν τῷ ὑπὲρ Φορμίωνος. V. Προθεσμίας.

Demosthenes ab Atheniensibus traditus Antipatro cum aliis oratoribus Hyperide, Himeræo, Lycurgo, Polyeucto, Ephialte, Thrasybulo, Charete, Charidemo, Diotimo, Patroclo, Cassandro. V. Ἀντίπατρος.

Demostratus. V. Δημαρατεία. Χάραξ. Ἄρα.

Dexippus. V. Ἀπὸ δή. Ἐπιμαλλον. Εὐθαρσῶς. Παραπολύ. Παραχρῆμα. Παλαιοσύνη. Ῥωμαίων ἀρχή. Σιμι... Θησαυρῷ. V. Κωρυκαῖος.

Diagoræ athei ἀποπυργίζοντες λόγοι. V. ἀποπυργ.

Dicæarchus.

Ἐν τῷ περὶ Μουσικῶν Ἀγώνων. V. Σκολίον.

Didymus. V. Ἀλύειν. Ἀνδρεῖα. Γαμηλία. Ἐλεύθερος. Ἐξένιζεν. Θῆλα. Κυψελιδῶν. Λυκιουργεῖς. Ὀξυθυμία. Ὄρρον. Ὅσιον. Ὦ τᾶν. Παραστάς. Πέλανος. Περὶ τῆς ἐν Δ. Περίπολος. Ποδοκάκκη. Πολύστρατος. Πωλοῦσι. Προκώνια. Πρόστιμα. Προστασία. Ταυτάζειν. Τὰς ἑταίρας. Φάρμακος.

Didymum audivit Appion. V. Ἀπίων. multa contra Jubam scripsit. V. Ἰόβας.

Didymus Monachus. v. Ἀρεῦς.

Dinarchus. v. Ἀγραφίου. Ἀνάγεσθαι. Ἄναλτον. Ἀντέχει. Ἀντιβοληθέντος. Ἀπήχεια. Ἀπογνοὺς. Ἀποπεφασμένον. Ἀποσάξαντα. Ἀπεσταλμένος. Ἀρχαιρεσιάζειν. Βουλαία. Βουλεύσεως. Βουλαῖος. Γόργυρα. Διάμετρος. Ἐξώλης ὤν. Εὐανδρία. Θεογείτων. Κλιμάζει. Λαμπάδιον. Λογισταί. Μοχθηρός. Οἴκημα. Ὁμοερκές. Ὀχεῖον. Παλινναίρετος. Παραφρυκτωρεῖν. Ὑπόλογον. Ὑποφόνια. Φάσις. Χρυσοχοεῖον.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀγασικλέους V. Σκαφηφόροι.

Ἐν τῇ ὑπὲρ Αἰσχίνου Ἰσηγορίας V. Κλιμακίζει.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀρχεστράτου. V. Ἀποψηφίζονται.

Ἐν τῷ κατὰ Καλλισθένους. V. Ὑπονομεύοντος.

Ἐν τῷ κατὰ Καυχάρους. V. Δεῦρο.

Ἐν τῷ κατὰ Λυκούργου. V. Καταλεύσιμον.

Ἐν τῷ κατὰ Μοιραίχμου. V. Πραγματεία.

Ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. V. Ἀγυιεύς.

Ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου Ἀποφάσει. V. Παραγγελία.

Ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος Ἐνδείξει. V. Παλινναίρετος.

Ἐν τῷ κατὰ Πυθέου. V. Ἀπρότων. Καλλίας. πτερ. Καλαδεδέσθαι.

Ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. V. Ὑπὸ γῆν οἰκ. Τυρρηνικῷ. V. Περίστασις.

Ἐν τῷ κατὰ Φιλοκλέους. V. Πυνθάνεσθαι.

Ἐν τῷ κατὰ Φορμισίου. V. Ἠλιθιοφρονον.

Dinolochus. v. Τὸ ὑπὸ ῥόπ.

Diocles.

Βάκχη. V. Κακὰ κ.

Diocles Μουσικὰ γεγραφὼς; pater Alcidamantis Eleatæ philosophi. V. Ἀλκιδάμας.

Diodorus. V. Ἀντικατέστησαν. Γάλλος. Ἐντείνας ἑαυτόν. Ἐξακριβωθέντες. Κλίμακες. Λυσιτελές. Παιανιεύς. Στεγανόν. Σύλλας. ὄν. κ. Συνεῖχον. Ὑποστάς. Χαλάσω. Χρῶμα. τοῦτο.

Ἐν τῷ περὶ Σταθμῶν. V. Τάλαντον. ὡς Φ.

Diodotus. v. Δηλίου κολ.

Diogenianus. v. Ἀεισεί.

Diogenes Cynicus. v. Ἀναξιμένης. Ἀντισθένης. Ἀρίστιππος. εὐπάρυφα.

Diogenes Laërtius.

Περὶ Βίων Φιλοσόφων. V. Τελεαλογία.

Dion. v. Δρομοκήρυκες. Ἐπιστάτις. Θηλ. Ἐστάλκεν. Ἠνδραώθησαν. Μάρκος. βασ. Ὑπεξέσχεν.

Ἐν Ῥωμαϊκοῖς. V. Βύας. Δοξασίας. Ἐδημιώθη. Ἐδικαιώθησαν. Ἐνθυμιζόμενοι. Ἤγαλλεν. Ὡς ἔλπιζαν. Ῥαστώνη. Στάδιον.

Ἐν β′ τῆς δευτέρας Συντάξεως. V. Οὐδὲ Ἡρακλ.

Dionysius. v. Ἀγύρεια. Ἀντιφάνης. Ἀρτίσομος. Βασιλεύς. Θρᾷξιν. V. Πέλανοι.

Ἐν Κτίσεσι. V. Πραξιδίκη. Τελμισσεῖς.

Ἐν τῷ λ′ τῆς Μουσικῆς ἱστορίας. V. Παμφίλη. Σωτηρίδας. Ἐπιδ.

Ἐν Ῥωμαϊκοῖς. V. Νέπως.

Ταξιάρχαις. V. Φορμίων.

Ἐν Χρονικοῖς. V. Εὐελπίδης. τριηρ.

Dionysius Areopagita. v. Μοναχός.

Dionysius Halicarnassensis. v. Περιποιήσει. Πλεονεξία.

Dionysii Jambi discipulus Aristophanes Grammaticus. v. Ἀριστοφ.

Dionysius Milesius. v. Ἀδριανός. Ἑκαταῖος.

Diophantes. v. Ὑπατία.

Dioscorides. v. Πρίσον κακ.

Ἐν τοῖς περὶ Νομίμων. v. Σκυτάλη.

Ἐν τοῖς παρ' Ὁμήρῳ Νόμοις. v. Ὅμηρος.

Diotimus.

Ἡρακλέους Ἄθλοις. v. Εὐρύβατος πον.

Diphilus. v. Καρηδοκεῖ. v. Νεοττόν. Πόρκος. Φιμοί.

Ἐν Ἀμάστριδι. v. Ἀθηναίας. Πολυτοκοπεῖν.

Ἐν τοῖς Ἐπιγίσμασι. v. Ψωλόν. Πολυπράγμονι. v. Ῥαγδαίως.

Domnus Judæus. v. Γέσιος.

Duris. v. Ὦ τὸ ἱερὸν π. Πανύασις. Λυγκεύς.

Ἐν τοῖς περὶ Ἀγαθοκλέα. v. Εὐρύβατος πον.

Ἐν τῷ περὶ Ἀγώνων. v. Σελῖνος.

Ἐν β' Λιβυκῶν. v. Λαμία.

E.

Elephantine. v. Ἀσυνάσετα.

Empedocles. v. Ἥλιος. De eodem v. ἀμφίκλας. Ἀπολλώνιος. Ἀθήναιος ejus versus. v. ἄπνους Epigramma in Acronem. Ἄκρων.

Entæon. v. Νῆϊς. (Sed ibi legendum est, Euphorion.)

Epaphroditus. v. Νῶροψ.

Ephialtes.

Ἐν Φιλιππικῷ. v. Ὁ κάτωθεν.

Ephorus. v. Δύλων π. Ἐπὶ τὰ Μανδραβύλου. Εὐρύβατος. πονηρός. Καινός. Κωρυκαῖος. Περιθοῖδαι.

Epicharmus. v. Ἀμάμυξις. Ἀναδενδράδα. Ἀνανέμειν. Ἀφ' ἱερῶν.

Ἐν πέντε μελτῶν γ. Κόνδυλον. Νηφίοινος. Πρόχειρος. Ῥέζαι. Ῥησίαρχος. Σικελίζειν. Συβαρίζεις. Τὰ Ταντάλου τ. Ψύλλα. Ἀθήναιος.

Ἀμύκῳ. v. Ἐγκομβώσασθαι. Κυδοίζεται.

Ἐν Κωμασταῖς, ἢ Ἡφαίστῳ. v. Ἡρας δὲ δεσμ.

Epicurus. v. γύννις.

Ἐν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα Ἐπιστολῶν. v. Πύθων.

Epicus Cyclus. v. Τελμισσός.

Epigenes Sicyonius, Tragicus v. Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.

Epigrammata ex Anthologia edita. v. Ἀ ἀ. Ἀβρόμιος. Ἀβρός. Ἀγαπᾶν. Ἀγε δῆτα. &c. quam plurimis in locis.

Epigrammata ex Anthologia inedita. v. Ἀγοστῷ. Ἀγρόμιος. Ἀγρεῖφνα. Ἀγροτέρας. Ἀδρανής. Ἀκρατος. Ἀήτης. Ἀθώπευτον. Ἄθυρμα. Ἀκαμάτα. Ἄκυτον. Ἀκοστήσας. Ἀλίγκιος. Ἀμαλλεῖον. Ἀμυγδαλῆ. Ἀμφίχυτος. Ἀμφίκλαστον. Ἀμφιλαφής. Ἀμφίζειν. Ἀνειρύσαι. Ἀντερᾶσι. Ἀπάγχεσθαι. Ἀπεκρίνεξε. Ἀπεμυξάμην. Ἀπήχω. Ἀρης. Ἀρίδες. Ἀρθροπέδαι. Ἀρπεδόσι. Ἀρτιδαεῖ. Ἀσεμφέα. Ἀπαγγέλει. Ἀφαντοι. Ἀφελής. Ἀχαϊκὴ Βάμβαξ.

Βάμβαξ. Βασταρικά. Βίτιννα. Βλαύτη. Βολίς. Βοτηρικά. Βώτορες. Βυμολγός. Βύτης. Βυφάγος. Βυφόρτων. Βυχάνδης. Βυχίλυ. Βραχυφεγγίτης. Βρόμος. Βροτολοιγός. Βύστινον. Γαλλαίω. Γαμψόν. Γέλγιθες. Γενειά. Γεώλοφον. Γομφιόδουπα. Γρυπεύς. Δαρεικόν. Δαί. Δαιδάλεον. Δαΐτας. Δαρειγχίας. Δωδεκάδωρα. Δυσηχής. Αἴλινον. Αἰπύ. Ἔβραισεν. Ἐγκονήσατα. Ἐνδυτά. Ἐνναέται. Ἐνυδροβίων. Ἔξαιτον. Ἐπεισόδιον. Ἐρατπίδαυλος. Ἐριβρύχων. Ἑρμαναξ. Ἐτήλυσις. Εὐαστήρ. Εὐδύνητα. Εὐρώπαν. Εὐστηχή. Εὐψύχθη. Ἔφθεσθαι. Ἐσωσίφυλλα. Ἠίσμιτο. Ἠναρόν. Ἠρισσον. Ἦθεα. Ἰαχήματα. Ἰλήκοις. Ἱππότης. Ἰξώ. Ἴτυς. Θαλάμη. Θαλαμηπόλος. Θαλπήρια. Θεοφορία. Θέριστρον. Θερμαστικόν. Θεσλόπεδον. Θητεύον. Θίασος. Θρίναξ. Θυΐδες. Θύρσος. Κάσιον. Κατήλυσιν. Καυσία. Κεγχρίτισι. Κεκρύφαλον. Κελαδοῦσιν. Κεμάς. Κημός. Κίρκον. Κνημοί. Κνῆσις. Κνίζων. Κόλον. Κόναβος. Κορυβαντείων. Κανοφόροι. Κρενεία. Κρέαττορες. Κρῆναι. Κυβελαῖος. Κυκᾷ. Κύμβαλα. Κυνοῦχος. Κύπελλον. Λαβύρινθος. Λαγαρόν. Λάγυνος. Λαλάγημα. Λάτρις. Λαῖλαψ. Λεάντειραν. Λεχώ. Λείχων. Λιβάδα. Λικμαία. Λιτός. Λοξή. Λωβητῆρα. Λώπιον. Λωτός. Λυγρά. Λυσσάνιε. Μαλθακόν. Μαιμώωσα. Μελάμβωλος. Μιαρόν. Μυκήσατο. Μύξα. Μύωψ. Νάρδος. Νάρθηξ. Νεοθηγεῖ. Ξαίνει. Ὀγδοήκοντα. Ὀγκωτάτοι. Ὀλιγαύλαξ. Ὀλιγηρεσίη. Ὀλίγον. Ὄλπη. Ὀνομαστός. Ὄργυια. Ὀρεία iter. Ὀρείχαλκος. Ὁσίη. Ὠλεσίβωλος. Πάμβαξ. Πέλεκυς. Πελώριος. Πέπατο. Περόνη. Πετάλοις. Πεφορυγμένον. Πήρα. Πίεντα. Πιληθέντα. Πιλήσεσι. Πίτυς. Ποδεῶνες. Πολυαύλακος. Πολυγλεύκης. Ποπάδες. Πρεών. Πρῆνες. Πρῶνες. Πτύγμα. Πυιφύσων. Ῥίνη. Ῥιπῆς. Ῥόμβος. Ῥῶπες. Ῥαπικά. Ῥυτῆρα. Ῥύτορα. Σάγαρις. Σαμύθας. Σελίς. Σκέπανον. Σμήνη. Σπήλυγγες. Στέγος. Στέρφος. Στρεπτός. Στρόβιλος. Συγχύσα. Τοῦ ἐκ κόκκου. Τετυμμένον. Τετρανθέντα. Τηθύς. Τηλοπέτευς. Τορύνη. Τρυγόεων. Τρύπανα. Τριοδοῦκη. Τύμπανον. Τύμπανος. Ὑπέρεια. Ὑποπυθμίδιον. Φενακισμός. Φαδεσίδαρον. Φάρσος. Φάσγανον. Φελλός. Φυγοδέμνιος. Φύζα. Φύσιν. Χαλάδρα. Χαρίεσγά. Χειριφορία. Χροός. Ψαφαρή. Ψαισμά. Ψαίστορα. Ψῆκτρα.

Epiphanius Sophista. v. Ἀπολλινάριος.

Epistola Artaxerxis Regis Persarum ad Hystapem, Hellesponti praefectum. v. Ἱπποκράτης.

Epitimides Cyrenaeus. v. Ἀρίστιππος.

Eratosthenes. v. Ἡσίοδος.
in libro IX. v. ῥύμη.
Scripsit de Sibylla Samia. v. Σίβυλλαι γεγόν.

Esaias. v. Διαφανῆ.

Ethnicographus. v. Νακώνη. Νάξης.

οἱ ἐτυμολόγοι. v. νώραψ.

Evagrius. v. Μακάριος.

Eubulus. v. Ἀπόρρησις. Χαίρειν. Χρυσοχοεῖον.

στοχοεῖον. versus de vino v. οἶνος.
Ἐν Δαμαλίᾳ. v. Ἀσκός.
Διονύσῳ v. Κωφότερος κ.
Καμπυλίωνι. v. Ἀνακκάς. Ματέρας.
Περίμανας.
Euclus. ὁ Χρησμολόγος. v. Ἆ ἆ.
Eudemus. v. Φρυνώνδας.
Ἐν τῷ περὶ λέξεων ῥητορικῶν. v. Εὐγενέστερος κ.
Eudoxus Gnidius. v. Αἰσχίνης. Κρίτων.
Eudoxius. v. Αὐξέντιος.
Evetes Comicus. v. Ἐπαφρόδιτος.
Eugenator. v. Φιλάγριος.
Eugiton. v. Αἴσωπος Σ.
Eunapius. v. Ἀμείλικτον. Ἀνεστηκώς. Ἀνηρέθιζε. Ἀνῆψεν. Ἀπαγορεύειν. Ἀπεστάτει. Ἀποτραχηλίζοντες. Ἀτάσθαλα. Ἀτέκμαρτον. Βαλάντιον. Αἰσιμετρος. Διευτυχεῖν. Διηυχενίζετο. Διοσημίαι. Δράξαι. Ἐγκύκλιον. Ἐκμελές. Ἑλλανοδίκαι. Ἐπεισόδιον. Εὐτρόπιος ὁ εὐν. Ζεῦγμα. Εἰσπομπή. Εἰσφρήσασθαι. Ἴλη. Θέσεις. Κιγκλίζει. Καρικὸν θ. Καταλαμβάνειν. Κωνσταντῖνος ὁ μ. Μακρῷ. Μεγαλοπρεπής. Μελιθώνος. Μικρᾶ. Μαγγανεῦσαι. Μυριέλικτος. Οἰδοῦσαν. Οἰστρώδης. Ὀστράκου π. Παρακινοῦντα. Παραστάται. Παιδιά. Πρόβολος. Ῥῦμα. Ῥύμη. Σιρομάστης. Σταθερόν. Στέατι. Συντεκμηράμενος. Ὑπαίθριον. Χαριστήριους. Χρῆμα. Ψιλός.
Eunapii Sardiani Chronographia citatur in v. Ῥουφῖνος.
Eunomius. v. Ἀέτιος. Αὐξέντιος.
Euphemius Patriarcha CPol. v. Φατρία.
Euphorion tragicus Æschyli F. v. Αἰσχύλος.
Euphorion. v. Ἀτάρμυκτον. Εὐωρχ. Κάβηξ. Περιφορηθῆναι.
Ἐν Ἀπολλοδώρῳ. v. Ὁ κατῶθεν.
Euphranor. v. Ἀπίων.
Euphronidis discipulus Aristophanes Grammaticus. v. Ἀριστοφ.
Euphronius. v. Κηρύλος. Μέτων. Παραξορᾶσιν. Διιτρέφης. Διόδωρος.
Eupolis. v. Ἀδραμύττειον. Ἀθηναίων δυσβ. Ἀλλὰ γάρ. Ἀναγυράσιος. Ἀναῤῥύειν. Ἀνεπίπληκτος. Ἀπακαθεύδουσιν. Βασιλεύς. Βασιλείας. Γεῤῥον. Ἐγκέφαλος. Εὐτυχῶς. Στρεῖον. Καλάστασις. Κομμώτριαι. Κυλλός. Μυστάχιον. Παιδικά. Πρόστυχε. Σαπρόν. Ταμίαι. Δὲ. Τερμινθος. Ἱπποκρότους. Ταΐδες. Χαλκοῖ. Ψαμμακοσιογάργαρα. Ψαῦε.
Αἰξί. v. Ἁρμονία. Τάγυρι. Χρι.
Αὐτολύκῳ. v. Ἀναφλασμ. Ἀκάκας. Φασιανοί. Φιτύσαι.
Βάπταις. v. Ἀτρύφερος.
Δήμοις. v. Ἀγῆλαι. Ἀναβλυστάσαι. Ἀντιμάχου καὶ. Ἀργυρίου. Νεανισκεύεται.
Κόλαξι. v. Λαφυγμός.
Μαρικᾷ. v. Ἀμφορεαφόρ.
Μικρᾶς τοῦ ὀβ. Ψάλα.
Πόλεσι. v. Ἀνεῴγεσαν. Ἀπήνησεν. Ἀπολήγιος. Ἀπόμοτον.
Σφιγξί. v. Νεανισκεύεται.
Ταξιάρχαις. v. Ἀλφάνει. Οἰκακροᾶσθαι. Ὧδε.
Χρυσογένει. v. Ἀποκάτημα. (Χρυσοῦ γένει) Ὁμιλλᾶ. Τοῦ Διὸς. Ψαμμ.

Ψαμμακοσιογάργαρα.

Euripides. v. Ἄγαλμα. Ἀλλήλων. Ἀλωτόν. Ἀνάπτυξις. Ἀνδραποδίζω. Ἀνελήλυθεν. Ἀπόγυια. Ἀραιτο. Ἀρίστιππος. Σωκρ. Βέβηκας. Δυσπάλαιστος. Ἐγκύκλιος. Εὐριπίδειον. Εἴσῃ. Ἤπειρος. Ἰή. Ἰνοῖ. Κεραβάτης. Λίθων χ. Λογισμός. Λόγος. Παλαιγονές. Πενθεράν. Πλεῖν. Πύργοι. Ῥαιβόν. Τρὶς ἐξ. ἐνήρας.

Αἰγεῖ. v. Δεκατεύειν.

Αἰόλῳ. v. Κλῆρος Ἑρμ.

Ἀλεξάνδρῳ. v. Κλέπτης. Οὐχὶ μᾶλλον.

Ἀλκμήνῃ. v. Ταῦτα χθὼν πρὸς σέ.

Ἀνδρομάχῃ. v. Μὴ τὸ ἐμόν.

Ἀνδρομέδᾳ. v. Ἄλοχος. Εἴσῃ.

Ἀντιόπῃ. v. Νῶτον ἔχειν.

Βάκχαις. v. Ἀγκάλαις.

Βελλεροφόντης. Ἐπιφανές.

Ἑκάβῃ. v. Χαλάσαι.

Ἠλέκτρᾳ. v. Ἀνάστατος. Βοῦς ἕβδομος. Σελήνη.

Ἱππολύτῳ. v. Νῦν δή. Σεμνόν.

Λικυμνίῳ. v. Βάσις. (Λικυμνίῳ.)

v. Φαῦλον.

Μελεάγρῳ. v. Νῦν δή.

Μηδείᾳ. v. Ἀ ἆ. Μέσῳ. Σεμνόν.

Οἰνεῖ. v. Βραχεῖαν.

Ὀρέστῃ. v. Πέλανος.

Πειρίθῳ. v. Πόλος.

Σισύφῳ. v. Χαίρω.

Ὑψιπύλῃ. v. Δωδεκαμήχανος.

Φοῖνιξ memoratur in v. ἀναγνώσεως.

Φρίξῳ. v. Τίς οἶδεν.

Eurycles vates. v. ἐγγαστρίμυθοι.

Eusebius Rhetor, Casilonis F. Alexandri Rhetoris frater. v. Ἀλέξανδρος.

Eusebius Pamphili. v. Ἀγαπητός. * Ἀπελλῆς. Παμφίλου ὁ καὶ Ἀδ.

Eustathius Sebastenus Macedonianæ sectæ princeps. v. Ἀτλας. Βασίλειος.

Euxenides Comicus. v. Ἐπίχαρμος.

Euthycles.

Ἐν Ἀταλάντῃ. v. Βοῦς ἕβδομος.

Ezechiel Propheta. v. Αἴθηρ.

F.

FAbulæ. v. Ἄδω. Αἰσώπης. Ἄνεως. Ἀριὼς. Αἰχμηνή. Αἰώρα. Ἠπεδανός. Καρχαρόδους. Λάχος. Λίθινα ὄρνις. Αἴς. Λόφος. Νεός. Πελειάδες. Πορφύρα. Σισύρα. Σκῶλος. Στυφελισμός. Ταυτί. Φέρε. Φυφορή. Vide etiam supra *Babrius*.

Favorinus Gallus. v. Ἀδελφός.

Francis hastæ ἄγγωνες. v. ἄγγωνες.

G.

GAlenus. v. Ἐφορεῖ. Ἐν τοῖς Ἀπλοῖς. v. Φαγεῖν.

Glossographi. ἀνημελεῖ. ὀνειάτα.

Gorgiæ Leontini mentio v. Ἀντιφῶν discipulus Alcidamas. v. Ἀλκιδάμας.

Gregorius Nyssenus.

Ἐν τῇ Κοσμογενείᾳ. v. Τυχαῖα.

Gregorius Theologus.

Ἐν τῷ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον Ἐπιταφίῳ. v. Ἀβαελίς. (vid. Theologus.)

* Eusebius pro Philostorgio.

H.

Hecatæus Milesius. v. Ἀδελφιζός. Μοιχίδιον. Νῶλα.
Ἐν τοῖς περὶ Ὑπομνημάτων. v. Ἀλκυονίδες.
Hegesander.
Hegesias pisithanatus. v. Ἀρίστιππος.
Helicon Cyzicenus in Αἰσχίνης.
Heliconius. v. Ἀρίων. Ἀρριανός. Νικόμ.
Heliodorus. v. Σπιλάδες. Τρίγλωσσ.
Heliodorus Periegetes.
Περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἀκροπόλεως. v. Προπύλαια.
Ἐν α' περὶ Ἀκροπόλεως. v. Νίκη Ἀθ.
Heliodorus Hermiæ F. v. Αἰδεσία.
Hellanicus. v. Ἀμφίσμαλα. Ἀνδοκίδης. Ἀνεῤῥιχῶντο. Νιοταία.
Ἐν α' Ἀτθίδος. v. Ἄρειος πάγος.
Ἐν β' Ἀτθίδος. v. Μουνυχία. Στεφανηφόρος.
Ἐν τοῖς Βαρβαρικοῖς Νόμοις. v. Ζάμολξις.
Heracleon. v. Τευτάζειν.
Heraclides Lycius. v. Νικήτης.
Heraclides Ponticus. v. Ἐμπεδότιμος. Δύσιοι τ. Φορσιχίς.
Heraclides Tarsensis. v. Ἀμπλάκημα. Νάξης.
Heraclitus. v. Ἀγχιβατεῖν. Ἀμφισβατεῖν. Ἀναρίθμητος. Ποσύμος Ῥωμ. Θέσις.
Heraiscus. v. Γέσιος.
Hermippus (Berytius, Historicus.) v. Ἄβρων. Δημοσθένης Ἀθλω. Σίβυλλα.
Ἐν β' τῶν Διαπρεψάντων ἐν παιδείᾳ δούλων. v. Ἴστρος.
Hermippus (Comicus) v. Διαλοχισμήσας. Λεωτροφίδης. Τραγωγεῖς. Ἀθηνᾶς γοναῖς. v. Ἀνθίον. Ἡδ.
Ἀρτοπώλισι. v. Ἀγῆλαι.
Δημόταις. v. Λεπτολογία. Οὐ φροῦδ.
Εὐρώπη. v. Ῥοζεῖν.
Μοίραις. v. Ἴακχος. ὕμ.
Herodis Attici discipulus Adrianus v. Ἀδριανός.
Herodianus. v. Ἄπελλος. Ἐπιφόνημα. Ἡμαρ. Λαρινοί. Μαλελαχίς. Παιδ. Φαρμακός. Λύπερκος.
Ἐν Ἐπιμερισμοῖς. v. Καλαμιῶζεται.
Ἐν Ὁμηρικῇ Προσῳδίᾳ. v. Μέμνητο.
Τὴν καθόλου Herodiani in compendium misit Aristodemus. v. Ἀριστόδημος.
Herodicus Perinthius. v. Ὀρφεύς.
Herodotus. v. Ἀγῆ. Ἀγηλάται. iterum. Ἀγχότεροι. Ἀδω. Ἀελπ. οντες. Ἀκώ. &c.
Εἰς τὸν βίον Ὁμήρου. v. Χρήση. De Herodoto vide etiam in Χοίριλος & Σκαλαῖος. Alius Herodotus Democriti frater. v. Δημόκριτος.
Herodotus Olophyxius de Nymphis & sacrificiis. v. Ὀλόφυξις.
Hesiodus. v. Ἄγαλμα. Αἶνος. Ἀλω. Ἀράχνη. Αὖον. Βλωθρός. Δαιταλ. Διαπρό. Δίκης. Δόρπον. Αἰδώς. Ἐλεδώνη. Ἐπάχνωσε. Ἐπιάλτην. Εὐφρον. Ζυγομαχεῖν. Ἡμίσεια. Ἴωκα. Θεὰ. θύμος. Κομιδή. Κυθέρεια. Κυνος. Φαλλός. Λέσχη. Μαχλοσύνη. Μελιτ. Μήτρωον. Νεῖν. Ὄνειαρ. Ὁπλί. Ὀσπλήτ.

πλέον. Ὠρμικιάσας. Πηγάδας. Πρίνινα. Πρόφερε. Πυγοστόλος. Τένδη. Τέφρα. Τοῖς ὀρθῶς.

Ἐν γ΄ Καταλόγου. V. Ὑπὸ γῆν οἰκ.

Hierocles. V. Διαλέγονται. Διότι. Ἐμποδῶν. Τέμνουσι.

Ἐν ά φιλοσοφουμένων. V. Ἐμποδών. Αἴσχη.

Hieronymus.

Ἐν τῷ περὶ Τραγῳδοποιῶν. Ἀναγνωρίσιος. Ἐγκατῳκοδόμησεν.

Hippias Sophista. V. Τύραννος.

Hippobotus. V. Αἵρεσις.

Hippocrates. V. Α ά. Ἄχναι. Δέρτρον. Ἐμβόλιμος. Ἡβός. Κέδματα. Ποσιπτερνίδας.

Hippodromum audivit Aspasius Ravennas, Sophista. V. Ἀσπάσιος.

Hippolytus. V. Ἄκαιρος.

Hipponax. V. Ἄῤῥεν. Βίαντος. Βύπαλος. Ἑρμίας, ὁ συν. Μυσάχνη. Χαραδριός. Χελιδόνων.

Homerus. V. Α ά. Ἄβιος. Ἀβληχρόν. Ἀγάλματα. Γάγγης. &c.

Ἐν Ἰλιάδι. V. Ἄκρον. è Corinno argumentum poëmatis sui sumsit V. Κόριννος.

Ἐν Ὀδυσσείᾳ. V. Ἄκρον. Ἄλα. Νέμονται. Νηλιτής.

Hostanes. V. Ἀστρονομία.

Hyperechius. V. Λέων βασιλεύς.

Hyperides. V. Ἀγοράσαι. Ἀκμάζει. Ἀκμή. Ἀλκίμαχος. Ἀλφιτεύς. Ἀμφισβητεῖν. Ἄνδρα. Ἀνεπόσπευτον. Ἄνετον. Ἀντέχει. Ἀρτεμίσιος. Ἀφαίρεμα. Ἀφέντες τὴν ὑπ. Ἀφεὶς. Ἀφύαι. Βάσανος. Βουλεύσεως. Διάθεσις. Ἐλευθέριος. Εὐημερίσαντος. Ζυγομαχεῖ. Θέσθαι. Θεριπήδεστον. Κακώσεως. Καταχειροτονίαν. Κεραυνοῦσι. Κομιστικά. Κάδια. Μοιχίδιον. Ναύκληρος. Νέμειν πρ. Νικάνωρ. Νοθεία. Ὀβολοστατεῖ. Ὀξυθύμια. Ὀρθήν. Ποδοστράβη. Πωλάς. Πωλητήριον. Ῥόθιον. Σύνταξις. ἀντὶ τ. Τελμαπάς. Ὑποστησάμενος. Φιλοτιμία. Φρονηματισθῆναι. Χεῖρα.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀντιθέτου. V. Σκεῦος.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. V. Ἀπεψηφίσατο. Ὅσιον.

Ἐν τῷ κατ᾽ Αὐτοκλέους. V. Μηλόβιος.

Ἐν τῷ κατὰ Δημάδου. V. Λιτὴ πόλις Μ. Ὀξυθύμια. Παρεῖαι.

Ἐν τῷ κατὰ Δημαράτου. V. Θεραπηδίσατον.

Ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. V. Ἀρεσαῖος. Καλατομή. Νικάνωρ. τρεῖς. Παραγραφή. ὃ μ.

Ἐν τῷ Κυθνιακῷ. V. Θαῤῥαλέον.

Ἐν τῷ κατὰ Πασικλέους. V. Συμμορία.

Ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. V. Αὐλαία. Νεμέας. Παράβυστον. Φορβαντεῖον.

Ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. V. Ἀγορᾶς. Ἀνασυντάξας. Συμμορία.

Ἐν τῷ πρὸς Τίμανδρον. V. Παιδάριον.

I.

Iamblichus. V. Ἄβρα. Ἀκόλαστος. Ἀναγκαία. Ἀπραγμόνως. Διακωδωνίσω. Ἐμπεδότιμος. Ζηλοτυπία. Ἤδη. ἀντὶ τ. Ἥκιστα. Συμψήσας. Συχναῖς. Τελαμών. Τελώνης. Ὑπεξέπεμψεν.

Ibycus. V. Ἀμπάκλημα. Ἰβύκειον ῥηθ. Μῆτοι. Σίδηρον. Χάος. καί.

Joannes. V. Δίηγε.

Joannes Evangelista. v. Βηθανία.

Joannes magnæ Ecclesiæ Diaconus & Logotheta generalis. v. Ἀρτέμιος, Γονικός.

Job. v. Ἐτραχηλίασεν. Κόμη. Συντέλεια. Ψελλίω.

Jobas. v. βλήτυρι.
Ἐν β' Φθορᾶς λέξεως. v. Σκομβρίσαι.

Jon Chius. v. Διθυραμβοδιδάσκαλος.
Ὑμεῖς, ὦ Μ. Ἀθήναιος.

Josephus. v. Ἀβάσκανος. Ἄδεια. Ἀθροίζω. Ἀκρασίας. Ἀκρότομος. Ἀλαζονεία. Ἀμφορεύς. Ἀνεπιληπτως. Ἅπαξ. Ἀπερείδομαι. Ἀπόδειον. Ἀπολαβόντες. Ἀποσημήνασθαι. Ἀποσυγγόντες. Αὐτόθεν. Ἀχθηδών. Γυμνοπαιδεία. Δεξιός. εὖν. Δήφηλα. Διασκεδαννύουσι. Διεργάζεται. Δικαιοῦν. Ἐκεχειρία. Ἐμέλλησεν. Ἐμεχωρῖται. Ἐμπαροινοῦντες. Ἐνδείκνυμι. Ἐνεράσθη. Ἐξαλλομένως. Ἐξόν. Ἐπικατέσεισε. Ἐπικλάσας. Ἐποφθαλμίσας. Ἔρρεψε. Ἐσπάραξε. Ἐσχεδιαζον. Ἐπιγγίτδε. Εὔκλεια. Ἰησοῦς. Ἴσος. Ἰσχυρός. Θαλπόμενοι. Θάμνος. Θιασμοί. Καθεῖτο. Καταμηκάμενος. Καταχελάσαι. Κατέδει. Κατωμαδόν. Μετέωρος. Μήδαβα. Μοῖρα. Νάκος. Νεμεσηθείς. Νέναπτο. Νεφθαλῖται. Ὀρφανός. Πάμβορον. Παραβολή. Παραφυλάσσω. Παρεθέντος. Περιλημμένη. Περιϊσάμενος. Πολεμίζειν. Προαλίσαντες. Προσειλήφεσαν. Προσκληδονιζόμενος. Ῥόθιον. Ῥοῖζος. Ῥύσιαι. Σάγη. Σταθερόν. Στέγω. Στιβαρόν. Στρατηγιᾶν. Στύππη. Τεθεικότες. Τραχηλίζω. Ὑσπληξ. Φάκελλον. Φθῆναι. Φανκίδα. Φυλέτης. Χαλκιδῖτις. Χρῆμα. χρ. Ψυχρός.
Ἐν Ἀρχαιολογία. v. Νόμβα.
Ἐν τῇ Ἱστορία τῶν Μακκαβαίων. v. Ἐθνοπάκτου.

Isæus. v. Ἀγειής. Ἄγοι. Ἀπολογία. Ἀλευρεοπωλική. Ἀμαζόνειον. Ἀμιπποι. Ἀναγινωσκομένου. Ἀναγκαῖον. Ἀναδικάσασθαι. Ἀπιστῖ. Ἀπολαύειν. Ἀποφοράν. Ἀφῆς. Ἀφοσιούμεθα. Βόθυνος. Βυλεύσεως. Γεννῆται. Διαγορεύων. Διαμεμετρημένη. Αἰσθέσθαι. Ἐκδικάσασθαι. Ἐκπληρθεύσας. Ἐμποδών. Ἐπισκιασμένην. Ἐπισημαίνεσθαι. Εἰσαγγελία. Θίασος. Κατῳκοδόμησε. Κηρυκεία. Κλητῆρες. Νοθεία. Ὅμοιοι. Ὀργεῶνας. Ὅρον. Ὅσιον. Παλίντοκος. Παρεγγύησε. Πατρῷον. Προσεστασίαν. Τέλματα. Φασκώλιον. Φιλάχιλιοι. Χρῆσαι δύο. Ψευδοκλησία.
Ἐν τῷ πρὸς Ἀνσίβιον. v. Τέως. (Sed ibi scribendum est, Ἀνσίβιον.)
Ἐν τῷ πρὸς Ἀπολλόδωρον. v. Ἀπεργασάμενος.
Ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. v. Διαθέσεις.
Ἐν τῷ πρὸς Διοκλέους ὕβρεως. v. Καταδικασάμενος. Τερατῆρες.
Ἐν τῷ πρὸς Δωρόθεον. v. Ἐπιτηδευμα. ἐγγύς.
Ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους. v. Μετοίκιον.

Ἐν τῷ πρὸς Ἑρμωνα. V. Ἀνάκαιον.
Ἐν τῷ περὶ Εὐκλείδου. (leg. πρὸς Εὐκλείδην) V. Τριμέφαλος.
Ἐν τῷ ὑπὲρ Εὐμαθοῦς εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρέσει. V. Ἐμποδών.
Ἐν τῷ πρὸς Καλλικράτην. V. Ὁμοῦ. ἐγγύς.
Ἐς τῷ κατὰ Καλλιφῶντος. V. Ἐπιτρίταις.
Ἐν τῷ πρὸς Αυσίβιον. V. Ἐπίδικος. τέως.
Ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην. V. Περιοίκιον.
Ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Μνησαίου θυγατρός. V. Ἀπορώτατος.
πρὸς Ὀργεῶνας. V. Ὀργεῶνας.
Ἐν τῷ ὑπὲρ Πύθωνος ἀποστασίου. V. Κλητῆρες.
Ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα. V. Μεῖον.

Isidorus. v. Ἀρχηγός. Ἰωάννης Ἀντιοχ. Καταυγῶ. Σπουδή.

Isocrates. v. Ἀγωνιῶν. Ἀγωνιῶ. Ἀδελφειός. Ἀναιρεθείς. Ἀπαριθμησόμενος. Αὐθέντης. Διάθεσις. Διεσκαριφησάμεθα. Ἐπισημαίνεσθαι. Ἠλιθιωμένον. Ἤπειρον. Θεράπναι. Καινός. Πάρεργα. Συγγραφεῖς. Συνέπεσε. Φαῦλον εἶρ. Φιλεργός. Λυσίας.
Ἐν τῷ περὶ Ἀντιδόσεως. V. Ὀνήτωρ. Περίστατοι.
Ἐν τῷ Ἀρεοπαγιτικῷ. V. Ἐπιθέτους.
Ἐν τῷ Ἀρχιδάμῳ. V. Μασσαλία.
Ἐν Βουσίριδι. V. Λογισμός. Παῤῥησίας.
Ἐν τῷ πρὸς Εὐθέαν. V. Χιάζειν.
Ἐν τῷ περὶ τῆς Εἰρήνης. V. Κακῶς εἰδ. φυλή. Ἰσ.
Ἐν Ἑλένης ἐγκωμίῳ. V. Διάθεσις.
Ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ. V. Ἀντίθεσις. Ἀπολελοιπότης.
Ἐν τῷ Πανηγυρικῷ. V. Ἀπολελοιπότης. Ἀρχαῖος. Ἐπίσταθμος. Κληροῦχοι. Κυριον σε. Παραγραφή. Παράκλησις. Πολιτεία. Πρατομένους.
Ἐν Παραινέσεσιν. V. Συλλαβεῖν.
Ἐν Τραπεζιτικῷ. V. Σκηνή.
Ἐν τῷ κατὰ τῶν Σοφιστῶν. V. Μεσεγγυοῦνται.

Isocratis discipulus Androtion. v. Ἀνδροτίων.

Ister. v. Θεός. Σοφ. Λαμπάδιος. Τριτόμηνις. Φάρμακος.
Ἐν γ´ τῶν Ἀτάκτων. V. Ταυροπόλαν.
Ἐν ταῖς Ἀττικαῖς. V. Ἀμύνων. Περιστίαρχος.
Ἐν α´ Ἀττικῶν. V. Τιτανίδα.
Ἐν τοῖς Ἐπιγραφομένοις Μελοποιοῖς. V. Φρύνις.
Ἐν τῇ Συναγωγῇ τῶν Ἀτθίδων. V. Ἐπανεγκεῖν.
Ἐν ιβ´. τῆς Συναγωγῆς. V. Ὁμόκλαος.

Juba. Vide supra *Jobas*.

Julianus. v. Ἀπόνοια. Οὐδὲ γρύ. Χρῆμα. Ψυχίδιον.

Julianus ἐν Ἐπιστολῇ. V. Ἀμφίων. Ἡρόδοτος, Λ. Μουσώνιος, Καπ.
Ἐν τοῖς Κρονίοις. V. Ἐμπεδότιμος.
Ἰουλιανός, ὁ Παρ.
Julianus reprehensus v. Ἀκάκιος. Λιβάνιος.
Juliani Parabatæ Epistola ad Porphyrium, de inqvirenda Bibliotheca Georgii. v. Ἐπιστολή.
Julianus Chaldæus. V. Ἀρνοῦφις.
Juliani Rhetoris discipulus Alexander Callionis F. v. Ἀλέξανδρος.
Julius Africanus. v. Ἰουδά.
Ixion.
Ἐν τοῖς λέξεσιν. V. Λαισποδίζεσθαι.

L.

Lacydes. βασταχθῆναι.
Leagoras. v. Αἴβη.
Leonidis Byzantini halieutica. v. Κικίλιος.
Libanius. v. Ἀκρασία. Βασκαίνω. Ἥκιστα. Ὀδύρομαι.
Livius. V. Λούκουλλος. Σύλλας. Κορνοῦτος.
Logothetes. (Simeon Metaphrastes.)
Ἐν τῷ τῆς ἁγίας Θέκλης μαρτυρίῳ. V. Ἄβαξι. Ἀναίμονες. Ὑπαγορεῦσαι.
Ἐν τῷ τοῦ ἁγίου Θύρσου μαρτυρίῳ. V. Καταπέλτης.
Ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ Καλλικελάδου. V. Ἐξαπάτη.
Ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ ἁγίου Λουκιανοῦ. V. Νοθεία.
Ἐν τῷ τοῦ ὁσίου Μαρκέλλου βίῳ. V. Ἀλκαῖος.
Ad hunc Logotheten etiam referenda forsan sunt, qvæ habet Suidas. V. Ἀν ἀμφοῖν.
Longinus. V. Αἰωνόδερος. Ἰαμβλέ... Φρόντων.
Lucianus. V. Ἐπιτίμιον. Κολυμβᾶς. Ματάζων. Τί κοινὸν κ.
Μυίας ἐγκωμίῳ. V. Ἐλέφαντα.
Τίμωνι. V. Παιδοτρίβας.
Lycon. V. Ἐπίχαρμος.
Lycophron. V. Ἐκκοκκιῶ. Νέδων. Νηρείτης. Τολυπάζειν. Τόργος. Φλυδάρος. Χάλυβες.
Lycurgus Lacedæmonius. v. Ἀποκαλλιερήσαντα.
Lycurgus Orator. v. Ἀγραφίου. Ἀγαλματα. Δοκιμασθείς. Αἰγίς. Ἑκατόμπεδος. Ἐσχάρα. Κτηματίτων. Νεώρια. Παράκλησις. Τραπεζοφόρος. Χιλιωθέντα. Φειδίης εἶς.
Ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος. V. Μητρῷον.
Ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους. V. Μηλόβοτος.
Ἐν τῷ περὶ Διοικήσεως. V. Ἐπιστάτης Ἀθην. Ὀχεῖον. Σείριον.
Ἐν τῷ περὶ τῆς Ἱερείας. V. Νίκη. Προτέλεια. Συσσημαίνεσθαι.
Ἐν τῷ περὶ τῆς Ἱερωσύνης. V. Περιχαριστήρια.
Ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος. V. Ἐμπεδίων. Μοχθηρία. ἡ κ. Ὀρκάνη.
Ἐν τῷ περὶ Μαντειῶν. V. Καυχῶ.
Ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου. V. Πατροσίαι. Προκώνια. Πυανεψιῶν.
Ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. V. Παταικίων. (Sed ibi legendum est, κατὰ Λεωκράτους.)
Lycus Neapolita. V. Πύθων.
Lycus Rheginus. V. Λάρινα.

Lysias. v. Ἀδοκίμαστος. Ἄεργλον. Ἀκμάζει. Ἀνάγεσθαι. Ἀξιῶν. Ἀξιοῖ. Ἀπήχεια. Ἀποκριθῆναι. Ἀπολαχεῖν. Ἀποπεφασμένον. Ἀργυρώματα. Ἀρκτεῦσαι. Αὐθέντης. Αὐλεία θ. Ἀφανές. Δαίεσθαι. Δέκα. Δερμιστής. Διαδόσεις. Διῆρξα. Δικαιώσεις. Αἰδέσασθαι. Ἔγγειον. Ἐκωδωνίζοντο. Ἐλεοκόπης. Ἐμπεδοκλέους. Ἐπεσκήψατο. Ἐπιθέτους. Ἐπιορκήσαντα. Ἐπίπεμπτον. Ἐπιτρέπειν. Ἡλικία. Θεμιστεύειν. Θηλάζειν. Κάθετος. Κακώσεως. Καρκίνος. Κατάστασις. Κίος. Λαγίσκα. Λέσχη ἀκτή. Μεταπόργιον. Μορίαι. Ναΐς. Νοθεία. Ὀβολοστατεῖ. Οἶος. ἀντὶ τ. Οἶος εἶ. Ὀργεῶν. Οὐσία φανερά. Παραφρυκτωρευόμενος. Πεδίακα. Περιφορεῖσθαι. Πεφασμένος. Πλεονεκτήσας. Πλημμελεῖν. Πλινθεῖον. Πόα. Πολύσεπτος. Πυελίδα. Σηκός. Τίμημα. Ὑπόλογον. Φάρμακος. Φάσις. Φασκώλιον. Φρυκτός. Χρηματιστής. Χρημάτων.
Ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην. v. Αἰσθέσθαι.
Ἐν τῷ πρὸς Ἀλκίβιον. v. Παλαιόν.
Ἐν τῷ κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας. v. Ῥόπτρον.
Ἐν τῇ πρὸς Ἀσύβαρον Ἐπιστολῇ. v. Πώματα.
Ἐν τῷ περὶ τοῦ Βατράχου φόνου. v. Φηγύσιον.
Ἐν τῷ πρὸς Γλαύκωνα. v. Πρόκειτο.
Ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς. v. Καρποῦ δ.
Ἐν τῷ περὶ τοῦ διδομένου τοῖς ἀδυνάτοις Ὀβολοῦ v. Ἀνάπηρον.
Ἐν τῷ περὶ τῆς Ἐπιγένους διαθήκης. v. Κνάργυρος.
Ἐν Ἐπιστολῇ. v. Ὑπὸ μάλης. Φαῦλον εἶρ.
Ἐν τῷ κατ' Εὐθυδίκου. v. Ἀμφιδέας.
Ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην. v. Ὕβρις. ἡ μ.
Ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. v. Ἀπόμισθος.
Ἐν τῷ πρὸς Κλεινίαν. v. Ὑπὸ μάλης.
Ἐν τῷ πρὸς Κτησιφῶντα. v. Συγκομιδή. ἀπείπατο.
Ἐν τῷ πρὸς Νυσίβιον. v. Ἐπίδικος. (Isæi non Lysiæ.)
Ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου. v. Γωνία.
Ἐν τῇ πρὸς Μετάνειραν ἐπιστολῇ. v. Ὁμοῦ ἐγγύς.
Πρὸς τὴν Μιξιδάρου γραφήν. v. Μουσαῖος. π.
Ἐν τῷ πρὸς Ναυσίαν περὶ τοῦ τύπου. v. Λιθουργική.
Ἐν τῷ κατὰ Νικίου. v. Πτώματα ἐλ.
Ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα. v. Συγκομιδή.
Ἐν τῷ πρὸς τὸν Πολέμωνα λόγῳ. v. Ἐπὶ καλάμῃ ἀροῦν.
Ἐν τῷ κατὰ τῶν Σιτοπωλῶν. v. Ἄξιον. οἱ ῥήτ.
Ἐν τῷ πρὸς Τίμωνα. v. Ἐγχρηματισμένος.
Ἐν τῷ πρὸς Τιμωνίδην. v. Διάθεσις.
Ἐν τῷ ὑπὲρ Φερενίκου. v. Οὐσία φανερά.

Lysimachus.
Ἐν β' Νόστων. v. Σαμαίνη & Σαμίων ὁ δ.

M.

MAcedonius Consul. v. Ἀγαθίας.
Magister Coprogenius. v. Ἀνώγεον.
Magnes. v. Λυδοῖς.

 Ἐν

Ἐν Πιτ]ακίδι. v. Νῦν δή.
Malachias. v. Ἀββᾶ. Μεμυαλωμένα.
Malchus. v. Ἀμαξιτέν. Ἐπετίμα. Λέπρα. Λέων βασ. Σύνταξις. Ὑπολαβών.
Marathonius CPol. v. Ἐλεύσιος.
Marcellinus. v. Ἀπήλαυσε. Ἀπολαύειν.
Marcus Antoninus. v. Ἀκενόσπυδον. Ἀκέραιον. ἐκ τ. Ἀνακλητικόν. Εὔλυτος. Εὐμάρεια. Ὀρθός. Περισιανός.
Marinus. v. Ἀρχή. ἡ μέν.
Maximus. v. Συγγραφεύς.
Medius Medicus. v. Ἐρασίστρατος.
Megaclides ἐν τοῖς περὶ Ὁμήρου. v. Ἀθηναίας.
Melanthius. v. Γρυπαίνειν. Ἔγρυπε.
Menander Medicus. v. Λεσχίδης.
Menander Comicus. v. Ἀγείρει. Ἀδράστεια. Ἀναπειτῶ. Ἀνατρέχω. Ἀπασκαρίζειν. Ἀπέφηνεν. Ἀποσοβεῖ. Ἀρτικροτεῖσθαι. Ἀσκαλαβώτης. Ἄσχολος. Βαθύς. Βυκόρυζαι. Δημιυργοί. Διαρτῆσαι. Ἐκκορηθείης. Ἐξαλλάξαι. Ἐσχάτως. Εὐρωτιῶν. Εὐπλής. Εἰς ἀγοράν. Ἡράκλεις. Ἰσοβαίνειν. Κόπ]ω. Κόρημα. Μετοίκιον. Ναὶ μὰ τό. Ὁμοῦ. ἐγγύς. Ὄρον. Ὄρος. Οὐ μετόν. Πατάγημα. Παίσωμεν. Πλύνεται. Πράγματα. Προστάτης. Σαθρωθῆναι. Σπαλίωνες. Συκοφαντεῖν. Τῶν τριῶν κ. Τρικορυσία. Ὑπάρχων. Φάσις. Φιλοσοφεῖν. ἀντὶ τ. Φρυάτ]εσθαι. Φυλή. Χλωρόν. Ψεῦσον. Vide & Λυγκεύς.
Ἐν Ἀδελφοῖς. v. Κοινὰ τὰ τ.
Ἁλιεῖ. v. Ἀντάλλαγον. Φηλοῦν.
Ἀνατιθεμένη. v. Ἀληθέστερα. Ἀράβιος ἄγγελος.
Ἀνδρία. v. Νεοτ]όν.
Ἀνδρογύνῳ. v. Λάμια. Φίλιος.
Ἐν Ἀπαγ]ελλομένῳ v. Εἰς τὸ δέον.
Ἐν Ἀπίστῳ v. Ἄβρα.
Αὐλητρίδι. v. Δωδωναῖον.
Ἀφροδισίῳ. v. Ἀλῆθεια. Ἀνίστασθαι.
Δαιταλεῦσι. v. Ἀπίθανα.
Δακτυλίῳ v. Ὑπηνέμια. ὡς ἤ.
Δημιυργῷ. v. Δημιυργοί.
Δὶς ἐξαπατῶντι. v. Ἀστεῖα. Ζάκορος.
Δυσκόλῳ. v. Πανικῷ δ.
Ἐγχειριδίῳ v. Καρυκαῖος.
Ἐπιτρέπυσι. v. Ματρυλλεῖον.
Ἑταίραις. v. Ἀναπειτῶ.
Ἐφεσίῳ. v. Ἔνδυο.
Ἥρωσι. v. Ἀναλυθῆναι.
Θαΐδι. v. Κίγκλος.
Θησαυρῷ. v. Κανθάρυ μ.
Κανηφόρῳ v. Ἀντάλλαγον. Ἀντικρίθητι.
Καρίνῳ. v. Ἀλύσιον.
Καταψευδομένῳ. v. Τὸν ἀφ' ἱερᾶς.
Κεκρυφάλῳ. v. Ἀβυρτάκη. Αἶμα, καὶ τὸ π.
Λευκαδίᾳ v. Ζάκορος.
Μέθη. v. Ἄλλο, ἕτερον.
Μεσηνίᾳ. v. Ἀράβιος ἄγγελος. Ἴοτα. Ψύλλα.
Μισυμένῳ. v. Ἀποκναίειν. Ἀπαμφιέσαντες.
Μισυμέναις. v. Λακωνικὰ κλ.
Μισογύνῃ. v. Παράστασις.

Ναυκλήρῳ. V. Ναξιεργής.
Ὀλυνθίᾳ. V. Φέρειν.
Ἐν τοῖς περὶ Ὁμήρου. V. Ἀθηναίας.
Ὁμοπατρίοις. V. Ἀλφάνει.
Παιδίῳ. V. Ἀπόςα. Ἀλεξιφάρμακα.
Ἐν Περινθίᾳ. V. Ἀβέλτερος. Ἀνέπαφον. Πομπείας.
Ῥαπιζομένῃ. V. Ἀμφορεαφόρους. Ἀνέσπακε. Μυόχοδον.
Σικυωνίῳ. V. Ἄβρα. Ἄγγαροι. Κακὴ μετ' ὁ.
Συναριςώσαις. V. Ἀγαπησμός. Αἵρειν, καὶ τό.
Συνερώσῃ. V. Ἀναπεσῶ. Ὦ μέλεε.
Τίτθῃ. V. Αἰτήσασθαι.
Ὑδρίᾳ. V. Ἀνορωρυγμένον.
Ὑμνιδι. V. Αἰτήσασθαι. Αἰτούμενος.
Ὑποβολιμαίῳ, ἢ Ἀγροίκῳ. V. Πέμπειν.
Χαλκηδονίῳ. V. Αἰτνέρσης.
Χαλκίδι. V. Πέμπτῃ φθ.
Χήρᾳ. V. Ἀνάδοχον.
Ψευδηρακλεῖ. V. Ἄβρα. Καρκίνου ποιήμ.
Ψοφοδεεῖ. V. Ὄνος λύρας.

Menandri Comici patruus Alexis. V. Ἄλεξις.

Menander Ariſtarchi Grammatici diſcipulus. V. Ἐρατοσθένης.

Menander Hiſtoricus. V. Ἀβέλτερος. Ἀνάπαυλον. Ἀναριςος. Ἀνάρρητον. Ἀπεταφρεύον. Ἀπ' ἐχθρῶν π. Ἀτέραχτον. Αἰσιος. Ἐμβριθῆ νῦν. Ἐπεθείαζε. Ἐπιδουπῆσαι. Εὔψυχος. Θεήλατος. Θρᾶκες. Κῶχ. Οὐ μέλον αὐτῷ. Πάνακτος. Περιπέτησι. Ταγχοσδρῶ. Φιλεριςῆσαι. Χάρακα.

Menecles. V. Διακόνιον. [Ubi, ἐν τῷ Γλωσσοκόμῳ.]
Ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων. V. Ἑρμαῖ. Κεραμικός.

Menecrates Epheſius Grammaticus. V. Ἄρατος.

Menippus Cynicus. Φαιός.

Meſapii cervum vocant βρένδον. V. Βρεντήσιον.

Metagenes. V. Συσσκοπεῖν. Συγκόψαι.
Θουριοπέρσαις. V. Τίς τρόπος.

Michaël Syncellus encomio in Dionyſium. V. Διονύσιος.

Minucianus. V. Γενέθλιος.

Mnaſeas. V. Σάβοι. Ὑμεῖς, ὦ Μεγ.
Ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης. V. Πραξιδίκη.

Mnaſeas Patarenſis.
Ἐν τῷ Περίπλῳ. V. Πύθου χελιδ.

Mnaſeas Ariſtarchi diſcipulus. Ἐρατοσθένης.

Morſimus Tragicus. V. Ἀςυδάμας.

Moſes. V. Ἀββᾶ. Ὁσιότης.
Ἐν Δευτερονομίῳ. V. Διακόνοι.

Moſo

Moso fœmina Hebræa cujus sit σύγγραμμα ὁ παρ' Ἑβραίοις νόμος si fides Alexandro Polyhistori in libris V. de Roma. v. Ἀλέξανδρος.
Musæus. v. Μελίτη.
Musonius. v. ἐπεισόδιον.
Myes. v. Ἵππος.
Mylus Comicus. v. Ἐπίχαρμος.
Myrtilus. v. Λήμνιον.
Mythologi. v. σειρῆνες.

N.

NAusiphanes Democriteus. v. Ἐπίκουρος.
Neanthes. v. Ἀπορρῶγας.
Nearchus. v. Ἀλέξανδρος, ὁ φιλ.
Neoclides. v. Νάννος.
Nicæna Synodus. v. Ἀρειανός.
Nicander. v. Εὐρύβατος. ποι. Τετρατῆρα.
Ἐν α' Αἰτωλικῶν. v. Τιτανίδα.
Εἰς τὸ Ἀντιφάρμακον. v. Δερκευνέος.
Nicander Alexandrinus.
Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀριστοτέλους μαθητῶν. v. Αἰσχρίων.
Nicenor, qvi vitam Alexandri scripsit. v. Σίβυλλα Χαλδ.
Nicetas Martyr. v. Ἀθανάριχος.
Niceas Eleates. v. Ὀρφεύς.
Οἰνοποιῷ. v. Ἀμφίας.
Nicolaus Damascenus. v. Ὠιαι τις εἶναι. de ejus patre Antipatro & fratre Ptolemæo. v. Ἀντίπατρος.
Nicomachus Medicus. v. Ἀριστοτέλης.
Nicon Geometra & Architectus Galeni pater. v. Γαληνός.
Nicophon. v. Ὑποπίνειν.
Πανδάρῳ. v. Κοιμίσαι.
Nicophron.
Ἀφροδίτης γοναῖς. v. Ἀρχι-Σέρφος.
Nicostratus. v. Ἀδράστεια, Ταρραντίδιον.
Nicoteles Philosophus Anniceridis frater. v. Ἀννίκερις.
Numenii filius Alexander Sophista. v. Ἀλέξανδρος.
Numenii Heracleotæ halievtica. v. Κιχίλος.
Nymphodorus. v. Αἰγίς.

O.

OLympicus ὁ ψυχικός. v. Ἀντίμαχος.
Onomacritus a qvibusdam oracula scripsisse dicitur. v. Ὀρφεύς.
Oppianus. Κιχίλος.
Ἐν ε' τῶν Ἁλιευτικῶν. v. ἀσφάλιος.
Oraculum, Sybaritas perituros, cum homines pluris fecissent qvàm Deos. v. ἄμυρις. Lacedæmoniis datum διειρωνεύξεται. aliud de muro ligneo v. ἀπιλα. Zenoni Citticeo, optime victurum εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς. v. Αἰγυπτία. Calondæ. v. Ἀρχίλοχος. Attalo v. Ἄτταλος. alia Αὐγουστος, Βακχ. Χρησμός. Ἀρίστιππος. Κροῖσος. Διογένης. δόρυ κηρύκειον. εἰς χοίνικας. Ἰουλιανός. λεωκόριον Μισγκ. ἐκπεσών. Ἐπαμινώνδας. εὐγενής. εὔθυμος. εὔλαχα. Εὐτόχιος. Φερμίων. Οἰδίπους. πάντα ὀκλάι. Ῥοδίων χρησμός. ὑμεῖς δ' ὦ Μεγαρεῖς. Σύλλ. συγχ.

συγχρωτίζεσθαι. ταῦτά σοι. τελεσίλλαι. Τοιχῶνι. Τόνον. Τράγος. Τυραννος.
Origenes ad Africanum de Susanna. v. Ἀφρικανός.
Fragmentum ex qvadam ejus Epistola. v. Ὠριγένης, ὁ καὶ Ἀδ. Ὠριγένης, Λεωνίδ.
Orion. v. Ἀβλαβείας. Πόρκος.
Orpheus. v. Φάνης.
Ἐν Δίκτυϊ. v. Ἵππος Νισ.
Φυσικῷ. v. Τριτοπάτορες.
Fragmentum Orphei habes v. Ὀρφεύς. ὅτι.
Exegetici in Orpheum auctor. τριτοπάτορες.

P.

PAlæphatus.
Ἐν τῷ ζ. τῶν Τρωικῶν. v. Μακροκέφαλοι.
Panyasis. v. οἶνος ὦν. Discipulus ejus Antimachus Colophonius. v. Ἀντίμαχος.
Pamphilus Platonis discipulus. v. Ἐπίκουρος.
Pancratis Arcadis halievtica v. Κίχλος.
Parabates Philosophus. v. Ἀννίκερις.
Parmenides. v. Μακάρων νῆσοι. Ὡς λίαν. Θέσις. Anaximenes Parmenidis discipulus. v. Ἀναξιμένης.
Empedocles. Ἐμπεδ.
Parthenii Nicæensis Metamorphoses. v. Νέστωρ.
Pasicles v. Κράτης.
Paulus Apostolus. v. Ἀγάπη. Ἀσκὸς ἐν πάχνῃ. Δόξα θεοῦ. Κεφάλαιον.
Paulus Astrologus. v. Ἰουστινιανός βασιλεύς.
Paulus Antiochiæ Episc. à qvo Pauliani. v. Μάνης.
Paulus Silentiarius. v. Ἀγαθίας.
Ἐν Ἐκφράσει τῆς ἁγίας Σοφίας. v. Ἥρων.
Pausanias. v. Πώδαξ. eum audivit Aspasius Ravennas Sophista. v. Ἀσπάσιος.
Perginus Milesius. v. Ὀρφεύς.
Periander. v. Ἀμφιανακτίζειν.
Phalaris. v. Ἀδειαντος, σοφ.
Phanias Eresius v Κύρβεις. αἱ τ.
Phanodemus. v. Ἐπὶ Παλλαδίῳ.
Ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀτθίδι. v. Παρθένοι.
Ἐν ἕκτῳ. v. Τριτοπάτορες. Χαλκεῖα.
Pherecrates. v. Ἀγοραῖς ὥραν. Ἀδωνία. Ἀλοάων. Ἀμυστί. Ἀναθύειν. Ἀνασπᾷ. Ἀναψηφίσασθαι. Δήμαρχοι. Καρκῖνος. Κιλίκων. Κορίαννοι. Κύνα δ. Ῥυπαίνω. Συηνία. Τονθορύζειν. Τραύξανα. Φοβερός.
Ἀγρίοις. v. Ἄπια. (Ἀγροῖς.) Χαίρεις κτλ.
Αὐτομέλεις. v. Ἀναλήψῃ. Παστοδεῖ. Στραγγαλίδες.
Γραυσί. v. Ἀθηναίας. Ἀστήρ. Δουλοδιδασκάλῳ. v. Ἀναψηφίσασθαι.
Ἰπνῷ. v. Ἀπέδραν.
Ἰσῷ. v. Ἄξιος, ὁ εὐανδρος.
Κοριάννοις. v. Ἀνέδοντον. Ἀνανδρεύσασθαι. (Κοριαννοῦ.) Τοῦτο κ. Τοσκυαμᾶν.
Κραπατάλοις. v. Ἀγυιαί. Ἀνεψγνισαν. Ἀπαρτί. Ἀπέρρε. Νωτοπλήγα

πλῆγα. Περιέῤῥων. Φίλιππος.
Λήροις. v. Χρή.
Μυρμηκανθρώποις. v. Ἀράχνη.
Ἀρτίως. Αἰγίς. κατ. Τεθολωμένος.
Πετάλη. v. Αἴρειν, καὶ τὸ πρ.
Τυραννίδι. v. Ἀράχνη. Σκευάσαι.
Pherecydes. v. Θυωρός. Τῆς. Ἑκαταῖος.
Philænis. v. Ἀστυάνασσα. Δημοχάρης.
Philagrius.
Ἐν τῇ πρὸς Φιλήμονα Ἐπιστολῇ. v. Φιλάγριος.
Philanias. v. Θερμοπύλαι.
Phileas. v. Βόσποροι.
Philemo. v. Ἄχρολος. Εὐμενίδες. Τριτημόριον.
Νεμομένοις. v. Ἀποστοματίζειν.
Νυκτί. v. Τηνάλλως.
Παγκρατιαστῇ. v. Πρό. ἀντὶ τοῦ ά.
Πτέρυγι. v. Ἀθηναίας.
Philetærus. Comicus, Aristophanis Comici F. v. Ἀριστοφ.
Μελεάγρῳ. v. Ἀμπαλίνωρος.
Philetas Ephesius. v. Βάκις.
Philinus. v. Θεωρικά χρ.
Philippides. v. Μακρὰν π. ψωμοκόλακες.
Philippus. v. Ἀποσιμῶσαι.
Comicus Aristophanis Comici F. v. Ἀριστοφ.
Philistus. v. Ἀποθήκην. Ναύσταθμα.
Philo. v. Ἀγαλματοφορούμενος. Βίος. Δύναμις. Θεός. Φίλων. Θεραπευταί.
Ἐν τῷ ε΄ στοιχείῳ περὶ τῆς Παραδόξου ἱστορίας. Παλαίφατος, Ἄβυδ.
Ἐν τῷ τοῦ Πολιτικοῦ Βίῳ. v. Ἀβραάμ.
Philochorus. v. Ἀδύνατοι. Ἀλκυονίδες. Ἀλῷα. Ἀνεπόπτευτον. Βούχετα. Γεννῆται. Ἑρμῆς, ὁ πρός. Εὐριπίδης, Μνησ. Θέμιν. Κανηφόροι. Καρατομή. Λίθος. Λύκειον. Οἴηθεν. Ὁμογάλακτας. Ὀργεῶνες. Περιστοίχια. Πομπεῖα. Πρὸς τῇ πυλίδι. Σκιαγραφεῖα. Συγγραφεῖς. Συμμορία. Τετράδι. Τριτοπάτορες. Φυλή. Χύτρα. πόλ.
Ἐν β΄ Ἀτθίδος. v. Κεβαλία. Σκίρον.
Ἐν γ΄ περὶ Μαντικῆς. v. Ἐγγαστρίμυθος.
Ἐν Τετραπόλει. v. Τιτακίδαι.
Philocles Tragicus. v. Ἀστυδάμας.
Philolaus. v. ὑπόνοια.
Philostorgius. v. Ἀπολλινάριος. Βασίλειος. Φλέγων.
Philostratus. v. Ἀπολλώνιος Τυανεύς. Διάγειν. Ἑρμογένης. Καλαύβροψ. Καταψήσας. Καταγλωττισμένοι. Κῶμος. Λεπτολογία. Πυθαγόρας. Σιμός. Σοφιστής. κομ. Ὑποτείνει. φυτά. Φρόντων.
Ἐν τῷ βίῳ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως v. Κράτης.
Ἐν Βίοις τῶν Σοφιστῶν. v. Ἡρώδης. Ἰσαῖος. Παυσανίας. Καισ. Ἰπέρφρων.
Philotimus Euripideus. Ejus tragœdia Ἰξίων. v. Δημήτριος.
Philoxenus. v. Ἔθυσας. Θεττάλειοι. στρεπταίγλαν.
Philoxenus Musicus. v. Ἀντιγενίδης.
Philyllius. v. Ἅλω.
Αἰγεῖ. v. Ἀνάλφιτον.
Phocylides. v. Ἀπαιτέων. Χρῆσαι.

Phormus

Phormus Syracusanus Comœdiæ repertor. v. Ἐπίχαρμος.

Photius Patriarcha. v. Ὀρειχ. contra Leontium Antiochenũ. Λεόντιος.

Phrynichus. v. Ἀθηναίας. Ἀθύρωτον. Ἄνοις. Ἀπύλωτον. Ψόθος.

Μονοτρόπῳ. v. Μέτων. Παρθένοι. Ὑπερακοντίζεις.

Μύσταις. v. Καδίσκος.

Μύσταις. v. Τευτάζειν.

Phrynichus Comicus ut frigidus perstringitur. v. Λύχνος.

Phylarchus. v. Λευκὴ ἡμ. Τιάρα.

Phyllis Musicus. σκολιόν.

Phyton (al. Φοίτων) v. Αἰσχίνης.

Pindarus. v. Ἀγάλματα. Ἄμαχον. Ἄναλκις. Ἀνύπαρκτον. Ἀράχνη. Βάσανος. Βασιλεύς. Βληχρόν. Δαμασίφρων. Αἰθήρ. Ἐπέτειον. Εἴδωλον. Εἰκός. Ἥρας δὲ δεσμ. Ἰοστέφανοι. Ἰσχύων. Θαλπνότερον. Κάτωθε. Κατωκάρα. Λυγκέως. Μεγάνορος. Ὦ Φέρμαρε. Σχάσαι. Τὸ Ἡσιόδειον. Φθόνος. Φῶτα. Χρήματα, χρ' μ. Ἐν Διθυράμβοις. v. Παλινάγρετος. Ἐν Σχολῇ. v. Ἀθηναίας. (Sed ibi scribendum, ἐν Σκολιοῖς.

Pisander. v. Ἀγάθυρσοι.

Pisides. v. Ἀγωγόν. Ἄμματα. Ἀνεκτά. Ἀντλία. Ἀπορρῆξαι. Ἀπόσπονδον. Ἀτρόμητος. Ἀχειρ. Βάκχος. Βύνει. Γιγαντεῖα. Δίσπλεγα. Δισπλόη. Δυνάμεις. Αἰετός. Ἔγγειον. Ἔγγυον. Ἐμβριθῆ. Ἐμπίς. Ἔμαυλον. Ἐνθουσιάσας. Ἐπίκτητος. Ἐπίδοσις. Ἐπιστάτης. Εὐλαβηθείς. Εἰ εὐκτικόν. Ἰλη. Ἡράκλεια λίθος. Κανῶν π. Κατηχῶν. Κίβδηλον. Λειτουργία. Λησταί. Μαιεύεται. Μόχθος. Νεοσπάδα. Νεῦρα μ. Νυμφίος. Ξένας. Ὄγκος. Οἶστρος. Οὐσιῶσαι. Παράβασις. Παροψωνοῦσι. Πῶρος. ἀπ. Προσώχθισα. Σταγειρίτης. Συμφορά. Σύριγξ. Σύρω. Σφύζει. Ταυτότης. Τέλμα. Τελωνεῖον. Τόνον. Τρόπος. Τύχη. συντ. Ὑπεξελεύσεις. Ὑποψία. Φθόη. Χρῶμα. Ψῆφος. μέλ. (Omnia hæc fragmenta Pisidis deprompta esse existimamus ex poëmate ejus de bello Persico, qvod hodie intercidit.)

Pittacus. v. Πιττάκειον.

Plato Comicus. v. Ἀναβιῶναι. Αἴσωπος. ἐ τῶν μ. Ἐπικράτης. Κελὸς ἄσελγ. Μεμιλτωμένον. Πλειστηριάσας. Σπερμολόγος. Σχοινίον. Φασιανοί.

Ἀδώνισι. v. Ἀφοδεῦσαι. Ὑπέρεικτ.

Ἑλλάδι. v. Φάλαγξ. Θηλ.

Ἑορταῖς. v. Δεινόν. Διϊτρέφης. Ὄμφαξ.

Κλεοφῶντι. v. Φιλοτιμότεραι.

Μενελάῳ. v. Τί οὐκ ἀπ.

Ξάνταις. v. Ταντάζειν.

Παιδαρίῳ. v. Παράβασις.

Πεισάνδρῳ. v. Ἀρεοπαγίτης.

Πρέσβεσι. v. Ἀπέχαζεν.

Σοφισταῖς. v. Σοφιστής. κωμ.

Ἐν Σύρφακι. v. Τελέας.

Ὑπερβόλῳ. v. Εὔκρον.

Ἐν Φάωνι. v. Ἀτηρότατον. Γλυκὺς ἀγκών.

Plato Philosophus. v. Ἀβουλεῖν. Ἄγνος. Ἀγνωμόνως. Ἀδικία. Ἀθάνατος. Ἀλλ' ἤ. ἀντί. Ἀλογία. τὸ μ. Ἀμαθέστερος. Ἀμαθία. Ἀναθέσθαι.

θέσθαι. Ἀναπλήσας. Ἀνδραποδώδεις Ἀνευφήμησε. Ἀντιλέγειν. Ἀντίληψις. Ἀξιῶν. Ἀπιστεῖν. Ἀπλότης. Ἀποθρέξεις. Ἀποκήρυκτον. Ἀπ' ὄνου. Ἀπεῤῥηθέν. Ἆρα. Ἄῤῥατον. Ἀρνουμένη. Ἀρχαῖος. Ἀρχίας. Ἄσκησις. Ἀτέχνως. Βαρβαρίζει. Βδέλλεται. Δεινῆς ἀνάγκης. Διωλύγιος. Ἐγγαστρίμυθος. Ἐγλιξάμην. Ἐμποδών. Ἔπεχε Ἔρως. Εἱμαρμένην. Εἴξασι. Ἰδέας. Θεόδωρος Βυζ. Κάκη. Κατεύχεσθαι. Κίνησις. Λήθη. Λυόμενος. Μιαρὰ κ. Οἶνος ὤν. Ὧδε. Ὥρα. Παμπρέπιος. Ὄντος. Παρμενίδης. Περὶ πόδα. Πόρκος. Προσέπαισε Πῦρ ἐπὶ π. Σοφίαν. Συηνία. Τέραμνον. Τομόν. Ὑπωπιάζω. Φαῦλον. Φαῦλος. εὐτ. Φαιόν. Φαυλιστέον. Φορά. Χθές. Χωλός. Χρυσοχοεῖον. Ψαθαρόν. Ψυχή. Vide & in Δόγματα.

Platonis epigramma. v. Ἱππίας Αθ.

Ἐν Ἀλκιβιάδῃ. v. Ὀρθρυγοκόπος.

Ἐν Γοργίᾳ. v. Διὰ μέσου. Ἐγκράτεια. Λυγιζόμενος. Νέος ἐστί.

Πλάτων ἐν N. Τὸ παρὸν ε. Ἀρίστων.

Εὐθύφρονι. v. Χρή.

Θεαιτήτῳ. v. Ἀμβλίσκουσιν. Ἀναλαμβάνειν. Ἄνεμος. Ἀποστοματίζειν. Ἐπιδεξιελευθέρως Ὦ μέλε. Ὠργασμένος. Τηνάλλως. Τεκνόν. Ὑπηνέμια. Χρυσῆν σειρήν. Βδέλλεται.

Ἐν Ἱππίᾳ. v. Ζῶμεν.

Κρατύλῳ v. Ὑπὲρ τὰ ἐσχ.

Νόμοις v. Ἀθύρειν. Ἄπια. Ἀρύτεσθαι. Ἐπιώψατο. Ἐπαβελία.

Κατασκευάζειν. Λύση. Νῦν δή. Πλάτων ἐν N. Τολμῆσαι. Τεκόν.

Ἐν δ'. v. Ὀργεῶνες.

Ἐν ζ'. v. Ἀναθολώσει. Δεῦρ' ἀεί.

Ἐν ια'. v. Κίβδηλον.

Ἐν ιβ'. v. Ψαλίδα.

Παρμενίδης. v. Ἀρίστων.

Πολιτεία. v. Δῶρα θεοῦ. Μιμείζω. Παρεστησόμεθα. Τρίτη κρ. Τροφή. Χύτρεα.

Ἐν α' v. Ὑμνεῖν.

Ἐν β'. v. Ἥρας δέ. Κατατείνας. Μαρτύρονται.

Ἐν γ'. v. Ἔρῳ στῦψ. Σπυδάζω. Τροφή.

Ἐν λ'. v. Βλάκα. Φαῦλον.

Ἐν ε'. v. Ἄθυμος.

Ἐν θ'. v. Βομβῦσιν.

Ἐν ι'. v. Ζάλην. Πεπραγματευμένα. Φαινόμενα. Χθονία.

Πολιτικῷ v. Ἀπέσβη. Μεταστῆσαι. Θαι.

Ἐν Πρωταγόρᾳ. v. Ἀδάμαντος. Πρόδικον.

Ἐν τῷ Σοφιστῇ v. Δόξα. Κηρύλος.

Συμπόσιον. v. Ἀγάθων. Ἀθήνησι.

Ἐν τῇ Σωκράτους Ἀπολογίᾳ. v. Ἀντιγραφεύς.

Ἐν Τιμαίῳ. v. Δρύοχοι. Ἐγκύρτια. Ζάλην. Ταλαντευμένην. Τεπίζειν. Φυσικός. Ἀρίστων.

Ἐν Φαίδρῳ v. Ἐξάντη. Κυλινδεῖν. Παιδικά. Σταθερόν. Τυφῶν.

Ἐν τῷ Φαίδωνι. v. Εἴδησις. Νῦν. Ὀρτυγοκόπος. Παρουσία. Πλάτων ἐν N. Φαῦλον. Ἀρίστων.

Plotinus. v. Ἑκαντόν. Ἡδόμενος. Κόσμος.

μ©. τό. Ὁμοίωσις. Φυσικὸς λόγος.
Plutarchus v. Ἀναιρεῖσθαι. Ἐγγώνιος. Ἰόρτι©. Κάλλιππ©. Μαικήνας. Νάφθα. Οἰβάς. Σιχός. Σύλλας. ὄν. κ. ϗ σελίνε. Ὑπερκύπτω.
Ἐν Παραλλήλοις. V. Δόγματα.
Poeta (Homerus) v. Ἀπομαγδαλία. Διαείδεται. Κυλλός. Πόρκ©. Πρωικός.
Poeta Cyprius. v. Οἶνος ἄν.
Polemo. v. Ἄρτος. ἐ ψ. Ἔθη παρ. Ἠλύσιον. Ἵππος Νισ. Μωρότερος. Νηφάλιος. Τελμισσεῖς.
Ἐν ταῖς πρὸς Ἄδαιον ϗ Ἀντίγονον. V. Ἀζηνιεύς.
Polybius v. Ἀγάθυρσοι. Ἀγωγή. Ἀγωνιῶ. Αἰσχύνω. Ἀθεσία. Ἀκέραιος. Ἀκόλουθον. Ἀκρόπολις. Ἀλαζονεία. Ἀλκή. Ἀλογία. ἄταξ. Ἀλογιστία. Ἀμφιδέξασθαι. Iter. Ἀναζυγαῖς. Ἀναπόμπιμος. Ἀνάστασις. Ἀνατάσεις. Ἀνεκτά. Ἀνεννόητον. Ἀνεπισήμαντον. Ἀνεπισταθμεύτως. Ἀνήνυτον. Ἀννίβας. Ἀνθρωπίνως. Ἀντιπαρηθέντα. Ἀνυστικωτέρα. Ἀξιωμάτων. Ἀπαλγοῦντες. Ἀπαξίωσις. Ἀπαράγγελτως. Ἀπειλία. Ἀπέλυσεν. Ἀπέστησεν. Iter. Ἀπηρείσατο. Ἁπλῶς. Ἀπόκλητοι. Ἀπολεγόμενος. Ἀπολογισμός. Ἀποξυροῦνται. Ἀπόστασις. Ἀποσφαλμήσας. Iter. Ἀπὸ ϗ Ἱππαστίσε. Ἀπυρώσαντας. Ἀπροθέτως. Ἄρατος. Αὐλαία. Αὐτάρκεια. Αὐτοπαθῶς. Αὐτοτελής. Ἀφανής. Βάρος. Βαρυνόμενος. Βαυσανίζειν. Βυχάρας. Βῶλις. Γεφυρίζων. Δαψιλῶς. Διαδεξοποιημένον. Δεισιδαιμονία. Δημαγωγικός. Δημοκοπεῖν. Δημοκρατία. Δημοχάρης. Διαδιασάμενος. Διάληψις. Διαρμα. Διάρσις. Διαχύν. Διαλαλκώτερον. Διασκευασμένον. Διαψευσμένοι. Δικαιοδοσία. Δυεῖν. Δυσποτμότερον. Αἰνείας. Αἶρε δάκτυλον. Ἐζυγοστατεῖτο. Ἐθελοντήν. Ἐκδέχῃ. Ἐκκλείουσι. Ἐκλαβεῖν. Ἐκπλαγεῖς. Ἐκπνοῆς. Ἐκφανεστάτας. Ἐκ χειρός. Ἔμφασις. Ἐναύειν. Ἐνέπεσε. Ἐνεργόν. Ἐξ ἀκεραίου. Ἐξαλλ©. Ἐξαίσια. Ἐξεμεθεύονται. Ἐξοδία. Ἐξοίν©. Ἐπεσημηνάμεθα. Ἐπιβάθρας. Ἐπιβολή. Ἐπιγεννήματα. Ἐπικλασθῆναι. Ἐπικεφαλαιῶ. Ἐπίνειον. Ἐπιπολῆς. Ἐπισημήνασθαι. Ἐπίστασις. Ἐπωδός. Ἐργαστήριον. Ἐργαστικός. Ἐρεθισμός. Ἐρύκειν. Ἐσωματοποιεῖ. Ἐσπύδαζον. Ἐσχεδίαζον. Εὐδοκιμεῖν. Εὐήθης. Εὑρεσιλόγ©. Εὐφυΐα. Εὐφημία. Ἐφ ϗ. Ζηλοτυπία. Ζωγρεῖα. λαβ. Εἰκοβολεῖν. Ἡρμόσατο. Ἱππαφέσιων. Ἰσηγορεῖ. Θεατρίζω. Θέρειν. Θυμομαχοῦντες. Καθήκοντα. Καθικόμενοι. Καυθήλι©. Καταβολή. Καταχαλᾶν. Κατάλυσις. Κατωρθωθέντων. Καταταχῆσαι. Καταψήσας. Καταυλίσασθ©. Κατέχον. Κατοικιάζεις. Καχεξία. Κεραία. Κλεέξεν©. Κομιδή. Κοννυς. Κύβος. Κυρία. Λέιπεσθαι. Λιτοῖς. Μεγαλομερεία. Μεθοδικῶς. Μερίτης. Μνησικακεῖν. Μοναρχία. Μύαψ. Νεαλής. Νοῦν ἔχειν. Νῶλα. Ὀρθή. Ὀρθήν. Ὁρμητήριον. Οὔριος. Οὐχ οἷον. Ὄχλε. Παλίγκυρτ©. Παραβόλως. Παραποδίζειν. Παρατετολμηκότες. Περικοπή. Περιπαθῶς. Περισπᾶν. Περίστασις. Περίφα-

ἔκφασις. Πλαδαρόν. Πολλὰ κενά. Πόπλιος. Πραξικοπῆσαι. Πρᾶξις. Προδέται. Πρόθεσις. Προσαγγελία. Προσανέχων. Πρὸς Κρῆτα. Προσπεσόντων. Πρόσιμα. Πρὸς τρόπων. Περιεργιαίτερον. Πρόχειρος. Πυρίνω. Ῥαβδοῦχοι. Ῥαδιέστερον. Ῥαδιουργός. Ῥαθυμεῖν. Ῥῦμα. Σάμβυκες. Σιτομετρεῖν. Σκεῦος. Σωματοποιῆσαι. Σπουδάζω. Στατή. Στέρξω. Στρατηγία. Συνουσία. Συντάξας. Σύνταξις. Σύστασις. Συστήσας. Τελεσιουργήσας. Τετάγη. Τέτηκα. Τληπόλεμος. Τροχάζειν. Τύχη. συντ. Ὑπερῆρεν. Ὑποκρίνεσθαι. Φατά. Φέρτερον. Φειδίας. Φυλάκια. Χάρμα. Χρησμόν. Χορδαῖς. Χορηγία. Ψυχαγωγεῖ. Ψυχομαχοῦντας.

Polyzelus.
Ἀημοτυνδάρεω. v. Τῶν τελῶν κακῶν.

Porphyrius. v. Ἀμμώνιος. Γοργίας. Ἐμπεδοκλῆς. Ἐντελέχεια. Ἡσίοδος. Σάκας. Φερεκύδης. Ἀθην.
Ἐν τῷ περὶ τῶν ἐμπεδῶν τεχνολόγων. v. Ἀνδροκλείδης.
Ἐν Φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ. v. Ἐμπεδοκλῆς. Ὅμηρος. Σωκράτης. Σωφρ.

Posidippus. v. Ἀντήλιος. Ἀπηλιώτης. Ἔπηλυς. Προσέκοψε.
Δημόταις. v. Νεανισκεύεται.

Posidonius Anniceridis Philosophi celebris discipulus. v. Ἀννίκερις.

Posidonii Corinthii halievtica, v. Κικίλιος.

Praxidamas. v. Χιάζειν.

Praxillæ Adonis. v. Ἠλιθιάζω.

Praxion.
Ἐν β' Μεγαρικῶν. v. Σκίρον.

Priscus. v. Ἄβαρις. Ἀμοιβαία. Χάρυβδις.

Procopius. v. Ἀγχίστροφα. Ἀκμὴ καλῶν. Ἁμαρτάδας. Ἀνάγεσθαι. Ἀναδίδυμος. Ἀνάρτησις. Ἀπόνοια. Ἀπορεία. Ἀρετῶν. Ἄτρακτοι. Γράφουσι τάχος. Δέρας. Δέον. τὸ πρ. Δαιμονᾶν. Διήνεγκαν. Ἐγχρίσασθαι. Ἐκαστάτῳ. Ἐνῆγον. Ἐν παραβύστῳ. Ἐξέφερον. Ἐπενεγκεῖν. Ἐπεί οἱ. Ἐπιβυσάμενος. Ἐπίδοξος. Ἐπιεικῶς. Ἐπίκαιμος. Ἐπιμελῶς. Ἐφίστατο. Ζεῦγμα. Ἠξίου. Θυμέλη. Κελαινός. Λαβδακίδην. Λῦτρον. Μαγγανεία. Μύλη. Μυώνες. Ὁμαλές. Ὠιές. Ὠραῖοι. καιρός. Παρῃωρημένος. Παρωδούμενος. Πιστός. Ῥαχία. Σκορπίσασθαι. Σύνταξις.

Procopii Cæsareensis historia ab Agathia continuata. v. Ἀγαθίας.

Prodicus. v. Βρενθύεσθαι. ejus liber Horæ, v. Ὧραι.

Propheta. v. Κανών. Δίων. Πατάξαι. Σινιάσαι. Τυμβολκεῖν. Ὑπερήφανος. Ψυχικός.

Protagoras. v. Σταθμόν.

Proxenus. v. Λακωνοί.

Prusaënsium lingua vernacula λαπτωνάζειν.

Psellus. v. Γηώρας. Δίερτον. Ἠγάπησε.

PtolemæusHephæstionis. v. Στεφανίτης.

Ptolemæus Nicolai Damasceni frater. v. Ἀντίπατρος.

Pythagoras. v. Ὀνειρόπληκτον. Ἀπολλώνιος. Ἐμπεδοκλῆς. Ἐμπεδότιμος.
Pythagoricorũ ſymbolorum interpretatio. v. Ἀναξίμανδρος.
Pythagorei. v. Ἀριθμοί. νοῦς.
Pythias hiſtoricus. Λεσχίδης.

R.

Rhetores. v. Μιμηλὸν. Μόχθηρός. Παλαμήν. Παράστασις. Παῤῥησία. Πατρῷον. Παιδάριον. Πείθω. Πλεονεξία. Πολιτεία. Πρέσβεις. Πρόχειρος. Ὑπορχεῖσθαι.
Rhodioni à qvibusdam tributus Antiſthenis Magicus. v. Ἀντισθένης.
Rintho. v. Ἀγλαυρος.

S.

Salluſtius. v. Ἀθηνόδωρος. Μαρκελλῖνος.
Salomon. v. Βδέλλα. Ἐκλεκτός.
Sappho. v. Ἀηδών. Ἀμάμυξις. Ἀνδρόδενδρα. Ῥοδῶπις.
Scammon.
Ἐν β' τῶν Εὑρημάτων. v. Φοινικήϊα.
Scylax.
Ejus Περίπλους laudatur. v. Ὑπὸ γῆν οἰκ.
Seleucus.
Ἐν τῷ Ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος Ἀξόνων. v. Ὀργεῶνες.
Seleuci Tarſenſis halievtica. v. Κικίλιος.
Semus Delius. v. Πράμνιος.
Sibyllina oracula v. λίβανος. ex illis ſurrepta capita Phocylidis. v. Φωκυλίδης.
Silenus.
Ἐν β' τῶν περὶ Συρακουσῶν. v. Σαρδώνιος.
Simocatta. v. Ἀποκναίειν. Βομβεῖ. Γέλως πλατύς. Διώμοτος. Ἐγκύκλιος. Εἰσῄρρησεν. Θρύλλος. Παραλῦσαι. Περιωπή. Περιπολῶν. Ὑπερῴη.
Simon. v. Ἱππάκης.
Ejus Ἱπποϊατρικὸν laudatur. v. Τρίχες.
Simonides. v. Ἀμύνασθαι. Ὁπλή. Περιαγειρόμενοι. Σαρδώνιος. Συμφορά.
Ἐν Πεντάθλοις. v. Ἀλκυονίδες.
Epigramma in Acronem, Simonidi tributum. Ἄκρων.
Socrates. v. Ἀπέσω.
Ἐν Ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορίᾳ. v. Ἀκέσιος. Κυρῖνος.
Solon. v. Ἐπιμενίδης. Ἱππάς.
Ἐν Ἄξοσι. v. Σῖτος.
Ἐν Νόμοις. v. Ἄποινα.
Sophocles. v. Α ἆ. Ἀγάσματα. Ἀγνώμονες. Ἀγωνάρχαι. Ἀγυιάν. Ἀδάμαντες. &c.
Ἐν Αἴαντι Λοκρῷ. v. Σπολάς. Τοσοῦτον.
Ἐν Αἴαντι Μαστιγοφόρῳ. v. Γνώμη. παρά.
Αἰχμαλώτοις. v. Ὑπὸ παντί. (Αἰχμαλώτισι.) v. Φαῦλον.
Ἐν Ἀντιγόνη. v. Τάλις.
Δαναΐσιν. v. Πῆρα.
Ἠλέκτρα. v. Ἄνευ. Αἷμα. Ἐμασχαλίσθη. Ἐξένισε. Ἴασις. Στόμαργος. Φίλος.
Ἠριγόνη. v. Τοπάζειν.
Θησεῖ. v. Ὤμητοι.

Ἰνάχῳ.

Ἰνάχῳ. v. Ἀράχνη.
Ἐν Ἰφιγενείᾳ. v. Πενθερά.
Ἰχνευταῖς. v. Ῥικνοῦσθαι.
Κηδαλίωνι. v. Λευκὴ ς. ὄνυ σκιά.
Κολχίσιν. v. Ἀνθυπεργῆσαι.
Κωμικοῖς. v. Πέρδιξ.
Νιπτροις. v. Παρουσία. λ.
Οἰνομάῳ. v. Διέζωσθαι. Λήθη. λ.
Ποιμέσι. v. Φρηνεῖν. Ξανά.
Τραχινίαις. v. Ὄγκος.
Τριπτολέμῳ. v. Ἀπεσλίζετο. Πορβάδην. Πλίξ.
Ἐν Τρωΐλῳ. v. Ἐμασχαλίσθην.
Τυμπανισταῖς. v. Δερμαυλός.
Ἐν Τυροῖ v. Ταυροφάγον.
Ἐν Φαίδρᾳ. v. Χαλάσω.
Φιλοκτήτῃ. v. Ἄφαντον, Νόσος ῥαφαδής.
Sophoclis castitas. v. Ἀπολλώνιος.
Sophron. v. Ἀποκακήσαντες. Ἀποκηδήσαντες. Συνῆλιξ. Τῆ. Ψαμμακοσιογάργαρα.
Ἀκεστρίαις. v. Κάπηλος. ὁ.
Ἀνδρείαις. v. Πωλάς.
Sosibius Lacon. v. Δικηλίσται.
Sosicrates. v. Ἀμφίας.
Ἐν Κρητικοῖς. v. Δῆλον. π.
Soterichus. v. Βασσαρικά.
Speusippus.
Ἐν τῷ ιβ' τῶν Ὁμοιοτήτων. v. Πηνίον. ζ.
Speusippi Philosophi poëma in Cassandri nuptias. v. Αἰσχίνης.
Stephanus Comicus Alexidis Comici F. v. Ἄλεξις. Antiphanis F. v. Ἀντιφάνης.
Stesichorus. v. Ἀσίβαλλος. Καθελῶν. Κύλλαρος.
Stilpon. v. μεγαρίσαι.
Strabo. v. Ἀβυδών. Λύκαλλος.
Strattis. v. Ἀπομυθήσω. Δυσόμια.
Ἐν Ἀταλάνταις. v. Διφρόφορα.
Ἐν Ἀταλάντῃ. v. Σκῶρ.
Μακεδόσι. v. Τοπεῖον.
Ἐν Πολιτείᾳ. v. Οὐ λῶν.
Ποταμίοις. v. λῖνον λ.
Suetonius vid. infra Tranquillus.
Symmachus. v. Ἁμαξίς. Ἐκίσια. Θαρρελείδης. Κρίζων. Νιπλέα. Οἰνώνικας.
Syncellus (Michael) v. Διονύσιος ὁ Ἀρεωπ.
Synesius v. [illegible].
Synesii Lydi Philadelphiensis filius Androclides. v. Ἀνδροκλείδης.
Synesii frater Hierax. v. Αἰδεσία.
Syrus Scripturæ interpres. συμή.

T.

Telavgis discipulus Empedocles ἐμπεδοκλῆς.
Teleclides v. Ἀνηρεύτιζον. Ἀπαπαῖ. Τὰ δ' ὦ παρὰ κ. Τόνα. Τύλα.
Ἀμφικτύοσι. v. Αὐτίτης. Κτεῖχειρός. Σᾶσαι.
Ἡσιόδῳ. v. Οὐδαμῇ.
Πρυτάνεσι. v. Φαγάς.
Terpander. v. ὄρθιον νόμον.
Terpsion. v. Ἡ δεῖ κ.
Thagenides. v. Μὴ νόμιμα.
Thalassius. Θεόφιλος.
Theætetus. v. Ὕδωρ δεῖν.

Ἐν τῷ περὶ Παροιμίας. V. Οὐδὲν πρὸς τ Δ.
Thebaicorum scriptor Anonymus. V. Καδμεία ν.
Themistocles interpres oraculi, sapiens appellatur. V. ἀνεῖλε.
Theo Grammaticus. V. Ἀπίων.
Theocles. V. ἐλεγεῖρειν.
Theocritus. V. Ἀδύ. Ἀ πίτυς. Βεμβηλα. Βορεύς. Ἠτήθης. Κοιλιδιᾶν. Κυλοιδιόων. Στέρρον ἀντ. Τῆνα. Ψιθυρίζει.
Theodoretus. V. Ἀσκὸς ἐν πάχνῃ.
Theodorus Rhodiorum strategus ἐν τοῖς ὑπομνήμασι. Παννῆ δείματι.
Theodorus Anagnosta.
Ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορίᾳ. V. Διόδωρος μον.
Theodorus Iliensis.
Ἐν β' Τρωϊκῶν. V. Παλαίφατος Ἀβυδ.
Theodorus Raithi Presbyter. V. Μάνης.
Theodorus Atheus, mox Deus, V. Ἀρίστιππος.
Theodosius cœnobiarcha. V. Ἀναστάσιος.
Theodotus (lege Theodotio) V. Χνίζων.
Theologus. V. Ἀγναμόνως. Ἀγόνων. Ἄιδεις. Ἀκύω. Ἀλείπται. Ἀντίοχος. Ἀπανθήσαντα. Ἀπαργμάτων. Ἀπήντα. Ἀσκῶν. Ἀστικῶς. Διανύγεια. Λιρεῖς. Μεγαλομερία. Μελίαι. Ὡραιρός. Ὠριγένης, ὁ καὶ Αδ. Παράδεισος. Περίγεια. Περιδέξιος. Πηδαλιουχεῖν. Σχέσις. Φιλοτίμως. Χθές. Ψίχες. (Vide etiam supra *Gregorius Theologus.*)
Ἐν τῷ τί δὲ οἱ Μακκαβαῖοι. V. Ἀντίοχος.
Εἰς τ Συνακτήριον. V. Περίγεια.
Theophrastus. V. Ἀρχὴ ἄνδρα. Διόσμος. Ἰσοτελής. Καταχειροτονίαν. Κύτταρος. Νάννος. Ὁλοσχοίνῳ. Ὀσφραντικόν. Παρμενίδης. Ῥίς. Συμβογέροντες. Ὑποφόνια. Φλέων. Ψινάδες.
Διαθήκη τῶν ἐξ Ἐλευσῖνος. Ὀργεώνων. Ὀργεῶνας.
Ἐν τοῖς πρώτοις Καιροῖς. V. Ἀρχὴ Σκυθία.
Ἐν τῷ περὶ Καιρῶν β'. V. Κυψελιδῶν.
Ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων. V. Τιάρα.
Ἐν τοῖς περὶ τῶν Νόμων. V. Ἀρδήτης. Κατὰ τὴν ἀγοράν.
Ἐν ιγ' τῶν Νόμων. V. Ὅτι οἱ ἀλείπτες. Συστομώτερον.
Ἐν ιέ Νόμων. V. Φάρμακος.
Ἐν ις' Νόμων. V. Ἐμφρεάτοι.
Ἐν ζ' φυσικῶν. V. Ἀκαλήφη. (Imo potius, φυτικῶν.)
Ἐν ζ' περὶ φυτῶν. V. Μελίνη.
Theopompus Comicus. V. Καταπλήξ.
Ejus Drama Βατύλη. V. Νεττάριον.
Ἡδυχάρει. V. Καταχύσματα.
Θησεῖ. V. Ἀβυρτάκη.
Καπηλίσι. V. Ἄττις.
Παμφίλη. V. Ῥαχίζειν.
Ἐν Σειρῆσι. V. Περίβαλα.
Theopompus Historicus. V. Ἀνεχαί. Ἀνθήλιος.

Ἀνθήλιος. Αὐτοβοεὶ. Κιλικισμός. Λοπάς. Λύκειον. Μαύσωλος. Ὁμήρειον. Σκιραφεῖον. Σπουδάζω. Vide inprimis v. Ἔφορος.
Liber XXXI. Τὶ δεῖ τό.
Ἐν τῇ Ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου. v. Σπουδάζω.
Ἐν Φιλιππικοῖς. v. Βάκις. Δούλων πόλις. Κάθαρσις γυν. Λόγον ἔχειν. Πονηρόπολις. Φορμίων.
Ἐν β΄. v. Φρεωρύσσεις. Χύτροι.
Sub Theopompi nomine editus liber ab Anaximene contra Athenienses & Lacedæmonios. in Ἀναξιμένης Ἀριστοκλέους.
Theosebius. v. Ἐπίκλητος. Ἱεροκλῆς.
Thucydides. v. Ἄγος. Ἀδιαμύτειον. Ἀδύνατα εἶναι. Ἀθήναιον. Ἀκηρυκτεί. Ἀκροτελεύτιον. Ἄλλη. &c.
Πρώτη. v. Ἀναπίπτειν. Ἀντιλογιῶν. Ἀποψυχεῖν. Ἀργυρεῖν. Διαβάλλειν.
Τρίτη. v. Ἀνταπαιτῆσαι.
Τετάρτη. v. Ἀνταπαιτῆσαι.
Πέμπτη. v. Ἀγών. Ἀνανεῶσθαι.
Ἑβδόμη. Ἀποστοματίζειν.
Thugenes vel Thugenides.
Ἐν Δικασταῖς. v. Τεταχθῆναι.
Timæus. v. Ἀγαθοκλῆς. Ἀριστοτέλης. Δαιτρός. Δημοχάρης. Καλλικύριοι. Κοινὰ τὰ τ. Ὦ τὸ ἱερὸν π. Σαρδόνιος, γ. Polybii de eo judicium v. δεισιδαιμονία.
Timarchus Rhodius. v. Ἀργάς. (Sed ibi legendum, Τιμαχίδας.)
Timocles Syracusanus. v. Ὀρφεύς.
Timocreon Rhodius.
Ejus Scolium in divitias. v. Σκόλιον.
Timon. v. Φλέδων. σκινδαψός.
Tragicorum plejas, v. Ἀλέξανδρος Αἰτωλός. Λυκόφρων. Ὅμηρος. Ἀνδρομάχου. Σωσίθεος, Σωσιφάνης, Σοφοκλῆς. Φιλίσκος.
Tranqvillus. v. Ἀσσάρια.
Tribonianus. v. Ἀγαθίας.
Tuscianus Phryx. v. Ἀκάκιος. Λιβάνιος.

V.

VArro. v. Ἐγκατέσκηψε.
Virgilius. v. Αἴσωπος.
Vita S. Euthymii. v. Ἀι ἀμφοῖν.

X.

XAnthus.
Ἐν β΄ τῶν Λυδιακῶν. v. Ξάνθος.
Xenagoras. κέρκωπες.
Xenarchus Comicus. v. Βηγύσει.
Xenophanes. v. Ἥκιστα.
Xenophon. v. Ἀγαθά. Ἀγαθῷ τινι. Ἀγκράτος. &c.
Ἐν Ἀπομνημονεύμασι. v. Δυνατεῖσθαι. Πρόδικον.
Ἱέρωνι. v. Ἀγλαΐαι.
Ἐν Κύρου Ἀναβάσει. v. Ἀνήγετο. Ἐκλώπευον. Καρπαία. Καλαυρίζειν. Μελίνη. Δημ. Σειλ. Χιών.
Ἐν Κύρου Παιδείᾳ. v. Πιθανοί.
Ἐν τῇ Λακώνων πολιτείᾳ. v. Μορῶν.
Ἐν τῷ Οἰκονομικῷ. v. Ἀγλαΐαι.
Ἐν Συμποσίῳ. v. Σπουδάζω.

Z.

ZEno (Eleates.) θέσις. Ἐλέα.
Zeno Cittieus v. Αἰγυπτία. ἀυεις. καθῆκον. ὁρμή.
Zenodotus. v. Δαιτή.
Zenodoti discipulus Aristophanes Grammaticus v. Ἀριστοφ.
Zoili Amphipolitæ orationibus usus Demosthenes. v. Δημοσθένης.
Zopyrus. v. Ψιθυριστοῦ.
Zopyrus Heracleotes. v. Ὀρφεύς.
Zoroaster. v. ἀστρομία.

ADDENDA ET EMENDANDA QVÆDAM.

Pag. 1. *v. penult.* pro *Ejus Λειμωνάριον*, lege *Moschi*.

Pag. 16. *Lege:* Petrus Natalis &c. qvi A. C. 1370. scripsit, & A. 1382. Catalogum Sanctorum absolvit, ut recte notatum in Actis Sanctorum &c. (Contra eorum vero sententiam qvi ad A. 1470. male referunt, vide qvæ docte disputantur in Diario Veneto, Giornale de letterati d' Italia, T. XVI. p. 456. seq.)

Pag. 36. *v.* 22. *lege:* Philocali -- T. VII. Act. Sanctor. Junii.

37. *v.* 6. *à fine, adde:* & p. 129. notat Launojus Romanum Martyrologium esse ipsiusmet Usuardi martyrologium minutum & variatum in paucis, & auctum in pluribus.

39. Editionibus Jacobi Januensis sive de Viragine adde antiqvissimas duas Parif. 1476. fol. & Venet. 1478. fol. per Christophorum Arnoldum: deinde lege: Colon. 1480.

not. 6.
192. De Victorino Feltrensi, Theodori Gazæ præceptore, adde, qvod Georgius Trapezuntius Victorinum hunc patrem & amicissimum ac de se optime meritum vocat in Epistola qva illi commentarium suum in Ciceronis orationem pro Q. Ligario dicavit. Joannes qvoqve Andreas Aleriensis Episcopus in Epistola tribus Livii decadibus à se editis præmissa altorem sum & præceptorem vocat hunc Victorinum, & Mantuæ eum partem decadum Livii prælegentem audivisse testatur.

Ad pag. 246. adde, qvod pleráqve Theodori

Theodori Studitæ inedita latent in præstantissimo Codice Bibliothecæ Paulinæ Lipsiensis, cujus notitiam nuper publicato programmate dare cœpit clariss. Jo. Immanuel Mullerus, Rosvino Misnicus.

Pag. 249. *adde*: Alius Theodorus Studita junior, ad quem Germanus II. Patriarcha CPol. (A. 1240. defunctus) de azymis scripsit. Vide Stephanum de Altimura in panoplia adversus Schisma Græcorum p. 249.

Pag. 269. Severianis variis addendi:

Severianus Procos. cujus virtutes impense laudantur ab Apulejo in floridis.

Julius Severianus Rhetor, de qvo dixi in Bibliotheca Latina.

Severianus cujus è Damascio Svidas in Νόμ@ meminit, Damascenus fuit atque idem de quo Svidas in Σεβηριανὸς & Photius Cod. 242.

Omitto Severianum, (Servianum aliis) qvem paullo anteqvam moreretur Hadrianus occidi jussit nonagenarium, teste Dione: nec non Severianum Gallum temporibus Marci Antonini cæsum omnibus cum copiis ab Othryade Persarum duce, de quo Lucianus in Alexandro Pseudomante T. 1. p. 764. sq.

Pag. 337. *adde* qvod novissime Anastasium de vitis Pontificum recensuerunt illustrarunt qve Romæ viri eruditissimi Franciscus Blanchinus & Johannes Vignolius.

Pag. 352. Olympiodoro juniori Alexandrino qvi in Meteorologica scripsit, Gabriel Naudæus tribuit Paraphrasin Ethicorum Aristotelis, qvam sub Andronici Rhodii nomine Daniel Heinsius vulgavit.

Ad pag. 362. adde, Jo. Philopono tributum scriptum de Paschate, videtur idem qvod sine nomine auctoris memorat Photius Cod. 115. Græci vero recentiores in duas synopses contractum non dubitanit tribuere Joanni Damasceno.

Pag. 372. Scriptoribus Photio infestis addendi *Franciscus Pagi* Tomo II. breviarii de gestis Pontificum, & *Stephanus de Altimura* in panoplia contra schisma Græcorum p. 158. seq.

Ad pag. 363. Ad calcem Amphilochiorum in Codice Colbertino exstare scriptũ Photii in qvo Latinos arguit qvod nec imagines sacras nec sanctorum reliqvias colant, testatur Altimura p. 277. panopliæ jam memoratæ.

Pag. 384. pro *Anastasio Sinaita*, lege *Anastasio Bibliothecario*.

Pag.

Pag. 392. Præsedit in ea Aurelius (Carthaginiensis Episcopus & Donatianus Tel. *Ita legendum*, *non* Aurelius (Augustinus.)

Pag. 411. v. 4. *post verba*: Neutrum scriptum hodie exstat, *adde*: nisi prius sit illud Philoponi, de qvo supra, p. 362. Ita sane visum Stephano de Altimura p. 165. panopliæ contra schisma Græcorum.

Pag. 418. CXLV. *Helladii* Alexandrini, Theodosio juniore imperitante clari, cujus iterum Cod. 158. atqve apud Svidam mentio, (diversi ab Helladio Besantinoo de qvo infra Cod. 279.) Lexicon &c. *ita lege, & dele verba*: Helladii (ejusdem de qvo infra Cod. CLVIII. & CCLXXIX.

Ad pag. 520. Synopsis VII. Conciliorum Commeliniana incipit: *Χρὴ γινώσκειν πάντα Χριστιανὸν ὅτι ἑπτά εἰσιν ἅγιαι καὶ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι.* Hœscheliana: *Χρὴ γινώσκειν πάντα Χριστιανὸν, ὅτι ἑπτὰ ἅγιαι καὶ οἰκουμενικαὶ γεγόνασι σύνοδοι.* Libellus de sex Synodis: *Χρὴ γινώσκειν ὅτι ϛ´ εἰσιν αἱ ἅγιαι καὶ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι.* Nili de Synodis novem: *ὁ ποιμὴν ὁ καλός.* Deniqve alia inedita synopsis, Photii de qva p. 365. seq. cujus est initium: *ἀναγκαῖον ἐστὶ μέλλοντας.*

Pag. 586. v. 3. à fine, lege: *ἕτερος Μητροπολίτης Σάρδεων, ὁ* ΔΟΞΑΠΑΤΡΗΣ *κῦρις* ΙΩΑΝΝΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ *ὁ διαιρέτης* &c. Confer Allatium de Georgiis p. 321. & Lambecium VII. p. 258.

Pag. 598. *in Latina versione v.* 8. *à fine legendum*, non qvintam sectamur, *ut recte etiam Clariss. Montfauconus scripserat. Atque ita verbum μετερχόμεθα accipitur p.* 597. *&* 599.

Ad pag. 635. notabis ante Andream Schottum, (licet is non meminit) XIV. centurias *proverbiorum* è Svida collectas Græce & Latine cum Hieron. Wolfii versione edidisse *Hermannum Germbergium*, scholæ Corbachianæ prorectorem, illisqve subjunxisse centuriam versuum onirocriticorum (Astrampsychi) ex eodem Svida, & Epistolarum sacrarum decades qvinqve, ex aliis etiam scriptoribus congestas, Basileæ per Sebastianum Henric. Petri 1583. 8.

Pag. 657. *è Svida adde*:

Amelius Apameensis, Philosophus, magister Porphyrii, æqvalis Ammonii & Origenis.

Pag. 662. Apsines Atheniensis, Sophista egregius, Pater Onasimi Sophistæ, qvi fuit pater Apsinis.

Apsines Gadarensis, Sophista, ex Pane, ut fama fert, genitus, Smyrnæ discipulus fuit Heraclidis Lycii; & deinde Ba-

silici Nicomediæ. Athenis artem Rhetoricam professus est imperante Maximiano, & ad Consularem dignitatem pervenit.

Apsines Onasimi Atheniensis Sophistæ F. Sophista, junior Apsine Gadarensi.

Apsyrtus Prusaënsis vel Nicomediensis, miles, qvi sub Imp. Constantino ad Istrum in Scythia militavit. Hic librum de eqvorum medicina scripsit & de iisdem brutis animantibus physicum alterum, aliaqve. Scripsit & Cimon Atheniensis admirabilem librum *ἱππω-πικὸν* de eqvorum inspectione.

Pag. 669. Ausonius Sophista qvi Epistolas & alia qvædam ad Nonnum scripsit.

F I N I S.